Den uforbederlige bibliotekar
Niels Jensen

Ravnen

[Illustreret satirisk ugeblad udgivet af Socialdemokratiet].

Udkom 1876-77 og 1878-1921.

Skanningen er udført efter eksemplarer i privat eje.

Mere om tidsskriftet på Dansk Forfatterleksikon:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0102/sknr102245.htm

---

Udarbejdet af Niels Jensen

RAVNEN

Nr. 1. Torsdag den 7. Januar. 1915

Tegning af EMIL POULSEN

Neptun: Og dette her kalder de fjollede Mennesker for »Det stille Hav«!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	$^{12}/_{2}$ Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	$^{12}/_{2}$ Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	$^{12}/_{2}$ Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75. Telefon 3968. — Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Stene paa Fremskridtets Vej.

— Med Portrætter af Krigens Ophavsmænd —

Min Fader blev født i Sverige, men han kom allerede som 12-aarig Dreng til København, hvor han studerede, og hvor han siden har haft sit gode Ophold og vundet meget Ry.

Gennem et langt Liv ernærede han sig med den mest redebonne Hæderlighed; han har sikkert aldrig begaaet nogen lav Handling, ikke slaaet et Menneske, ikke stjaalet eller bedraget, har betalt sin Gæld med pinlig Nøjagtighed, elskede Dyr og Børn, var mild og venlig mod alle Mennesker, og paa det plantefysiologiske Omraade har han udrettet betydelige, ja banebrydende Arbejder.

Og dog har han hele sit Liv igennem været en af de urydbareste Stene paa Fremskridtets Vej!

Han var nemlig *Fædrelandsdelirist.*

Hvor er dog paafaldende mange Menneskers Hjærne snæver og ussel paa dette ene Punkt, og hvilken uhyre Egoisme besjæler ikke de store Skarer af Væsner, der kun kan elske deres eget Land, slaviske, som en Hund sit gamle Hundehus. Kun yderst faa kan skue ud over det mest sataniske, Livet har formet os Mennesker til Skam og Spot — *Grænserne!* Disse Grænser, som først blev afstukne af skindklædte Røvere, der bar det senere saa stolte Navn *Vikinger;* Aarhundreder senere af jærnklædte Barbarer, som i Tidens Løb fik det endnu stolte Navn *Riddere,* og endelig regulerede — efter nye Slagsmaal og Overfald — af begavede Øjentjenere, som bærer det fine Navn *Diplomater.*

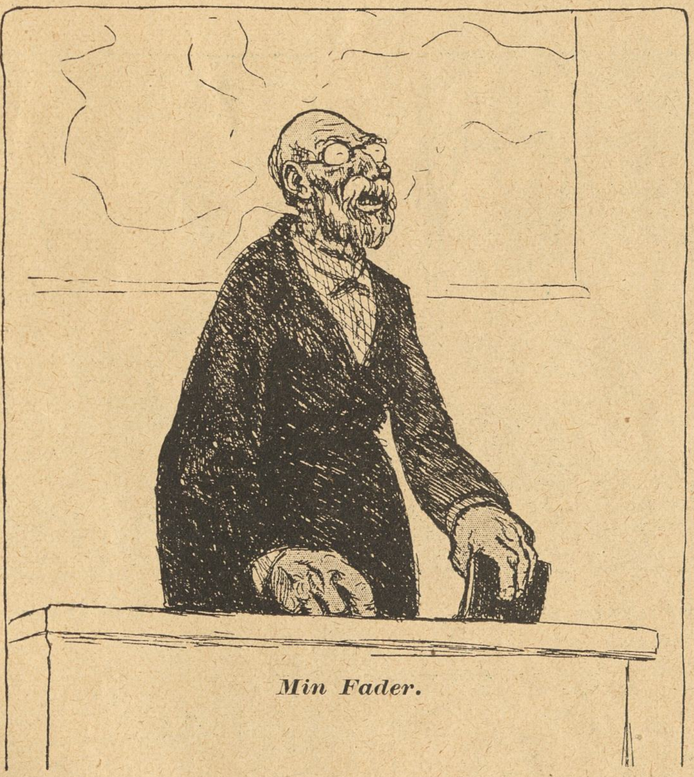

Min Fader.

For at forsvare disse Grænser, som end ikke Sproget, dette melodiske Plankeværk, berettiger, lod *man* (de snueste) Bønderne bevæbne, og senere købte *man* Krigsmaskiner til umaadelige Værdier, mens Folket, som skulde *værnes* af disse Maskiner, forgik af Elendighed i de Huler, der blev dem anvist.

Kan Du begribe, hvorledes en højtoplyst Menneskehed vover at udrette sligt? Kan Du fatte, at man kan stille hurtigdræbende Kanoner midt i en fra *Naturens* Side vidunderlig udrustet Skov, hvor de virker som en Øgle i en Rosenbusk? *Kan Du begribe,* at man lader *Krigsskibe* til 60 Millioner Kroner Stykket flyde dér, hvor Du skal have dit Fiskernet? En Greve møder dog ikke til Hofbal med et blaat Øje.... Du ser nok, at der mangler en *aaben* Forklaring paa denne kæmpemæssige Raahed, dette himmelraabende Hykleri.

Men jeg skal forklare Dig det!! Min Fader, Nils Olaf Køller er Skyld i alt dette!!!

Han, der vist aldrig har dræbt et Myg, gav ved en given Lejlighed det halve af sin Formue til den svenske Befæstning. Han gav disse Penge, fordi han var forbleven *Barn* i en Mængde af sin Hjærnes Tankeceller. — Naar han saa det svenske Flag paa en Pæreskude i Havnen, blev han hjærteklemt som et Barn, der skuer et tændt Juletræ. Et Maleri af et svensk Højlandskab gjorde ham syg af Klemsel og Længsel, sit Hjemlands Produkter — om det var Sild eller Træsko — formaaede at sætte hans Sjæl i de stærkeste Svingninger, og sin højeste Lykke naaede han, da han i en Sommerferie blev indbudt til at overvære en svensk Høstmanøvre. Han elskede hver en Soldat, og hver en Hest fyldte ham med Beundring og Stolthed.

Dette stille Geni, der syslede med Blomster, hvis Sjæl han forstod som ingen anden, *hadede* Russere og Normænd og mistænkte Danskere, og ingen — *ingen* Fornuftgrund formaaede at gøre det mindste Indtryk paa den Uldsæk, hans Hjærne paa *det* Punkt var.

Ser Du, Broder, paa saadant Menneskemateriale bygges *Krig.* Hans Undskyldning var altid denne —: Jamen ser I da ikke, at denne eller hin Fjende vil overfalde mit Land og stjæle det! Skal vi godvilligt give fortabt, sidde med Hænderne i Skødet og se vore nationale Ejendommeligheder sønderbydes? — Nej, lille kære Far, Du havde naturligvis Ret i, at i andre Lande myldrede det med *Stene* af samme Art som Du, men for det første var Du alt for opskræmt af den megen *Historie* (Fædrelandshistoriens gruopvækkende Helteskildringer, denne sjofle Barbarlekture), og for det andet kunde Du ikke se, hvor langt, langt ædlere og skønnere der havde været, om Du havde ofret din Formue til at understøtte blot et lille Kim til Bortskaffelsen af det gemeneste, Menneskehjærnen har udrettet — fremfor at oprette 10 Feltbatterier.

Saadan var min kære, gamle Far. Næste Gang skal jeg karakterisere en *endnu* farligere Sten paa Fremskridtets Vej — *Kvinden* — — min afdøde Hustru.

Max Køller,
Professor.

„Hemmeligheden“, eller: Den narrede Giraf.

(»Meggendorfer Blätter«.)

Hallo, Giraf! Kom, skal jeg fortælle Dig Noget!

Men det er dyb Hemmelighed!

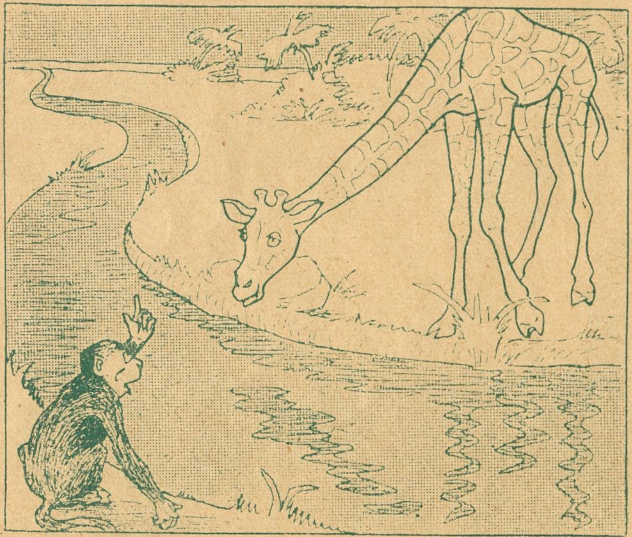

Ja, men Du maa komme meget nærmere!

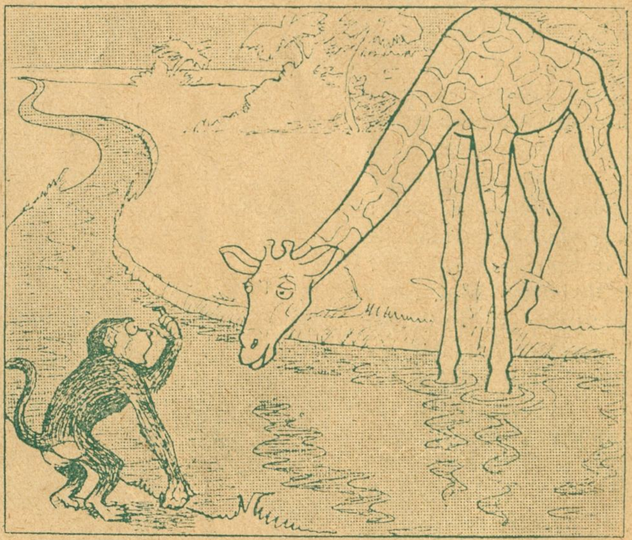

Helt herhen, saa jeg kan hviske Dig i Øret!

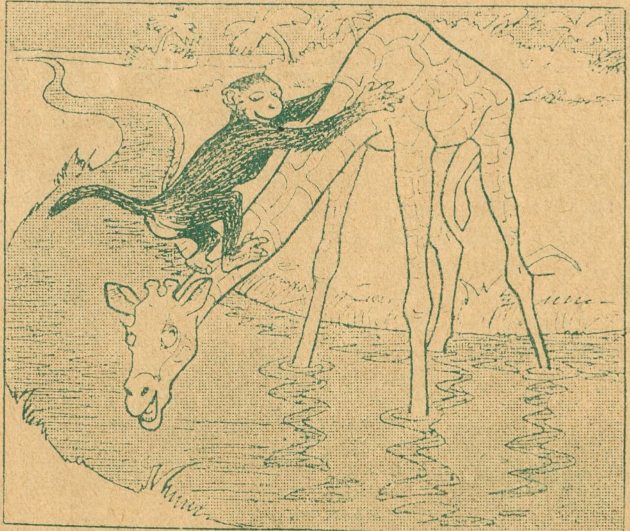

Jo, ser Du, Hemmeligheden er den —

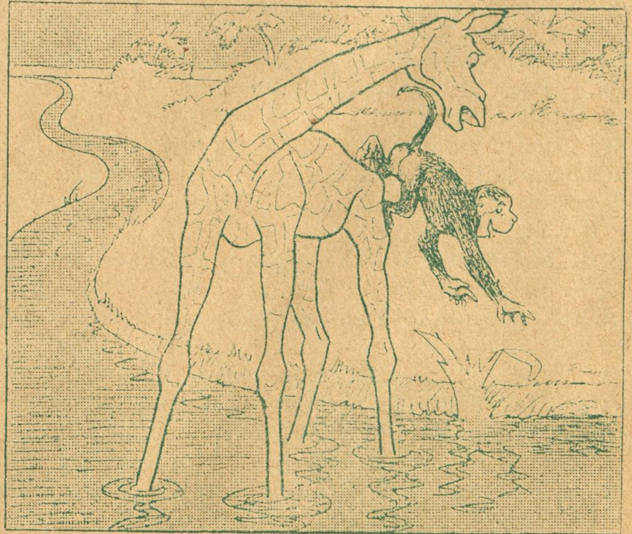

at jeg vil over paa den anden Side af Bækken!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

„Francais"
i København
Gummilageret
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Alm. dansk **Varelotteri.**

4de Trækning begynder Onsdag den 13. Januar.

8400 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes
2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 2 Kr. 20 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

Han ved Besked.

Fruen: Jeg er meget nysgerrig efter at vide, hvilke Slags Hatte der bliver moderne i Aar?
Herren: Det ved jeg paa en Prik. Der kommer to Slags, en Slags, som Du ikke vil ha', og en Slags, som jeg ikke har Raad til at købe!

Gullasch!

(Mel.: »Mød mig i Nat i Drømme«.)

Jeg og min Mor hørte det Ord,
hvori Nationen nu fraaser —
gammel og ung, lille og stor
se, de laver kun Gullasch i Daaser!
Vi købte os en gammel Kal',
en Gasovn og en Muslingeskal —
Gullasch vi saa i Drømme.
Gullasch er hvad vi vil!
Gullasch i vældige Strømme,
det er jo *det*, der skal til!

Tænk Dem en kæk Gullaschfabrik
findes i hver Rullekælder.
Det giver Smæk, aa ja, gaa væk,
ja, for Gullasch nu alle jo sæller!
Jeg ved en pæn Emeritus
laver den i Omnibus.
Gullasch til Kiel og Lübeck,
Gullasch til Øst og Vest —
skaf os dog end'lig det Ky' væk
— for Tysken betaler jo bedst!

Skaf Dig en go' skindmager Ko,
og skru saa godt op for Gassen.
Saadan gør vi — og *Ole O.*
og saa ham *Anders J.* fra »Paladsen«.
Og *Wivel, Wilckening* med samt
Kokke fra hele Sjællands Amt—
Gullasch i lange Baner
ligefra Gry til Kvæld,
man er da ej Indianer
og sulter de tyske ihjæl!

Og De skal se, snart vil *J. C.*
ogsaa bli' »Gullasch-Forsæller«,
skønt at vi ve', at han fra Hee
særlig »Taget« har paa »Frikadeller«!
Ja, Tyskeren vil blive glad
for hans bekendte »Bixemad« —
Hvad om nu *Fred'rik Hansen*
ogsaa vil koge den?
Ja, saa fornyedes Glansen
skam om Dannemarks kloge Mænd!

Peder Ravn.

EDDERKOPPEN.

Imidlertid havde Amelia Staincore en Tvillingsøster ved Navn Alice, der førte et ret ubundet Liv i London. Hun lignede Søsteren meget, og da Edward Manning tilfældig gjorde hendes Bekendtskab, varede det ikke længe, før han — nogle Maaneder efter Amelias Bryllup — i al Hemmelighed giftede sig med hende. Snart efter stod Manning uden Stilling, og da nu den gamle Staincore døde, lod han frækt sin Kone overtage al Arv efter Faderen i Søsterens Navn, efter at han havde forberedt dette Kup ved at antage Navnet Braunton — det samme Navn, under hvilket Lord Rosecar havde giftet Amelia. Denne Arv satte Manning i Stand til at starte Firmaet Braunton og Søn, da Alice havde født ham en Søn, der fik Navnet Egbert, som efter sin Skole- og Læretid overtog Ledelsen af Forretningen.

Bedragerierne var lykkedes ham saa godt, at Manning og hans Hustrn fattede videregaaende Planer. Han fortsatte sin Dobbelttilværelse, idet han i den intetanende Jarls Hus kaldte sig Manning, medens han i London hed Braunton; samtidig satte han sig i Besiddelse af Jarlens Papirer og øvede sig i at efterligne Jarlen i Ydre og Klædedragt, ligesom han under denne Maske jævnlig besøgte sin Hustru og Brauntons Kontor. Inden han imidlertid skred til Virkeliggørelsen af sit forbryderiske Forsæt, maatte han forskaffe sig Amelia Staincores og den saakaldte »William Brauntons« Ægteskabsbevis, og det lykkedes ham nu, da han overraskede Wecks ved Indbruddet, at skaffe sig et Redskab i ham.

Omsider var alle Forberedelser trufne. De Herrer Manning, Fader og Søn, havde aftalt, at Lord Pencharter under et eller andet Paaskud skulde bevæges til at indfinde sig en bestemt Dag i Blainestreet. Naar Manning saa var alene med ham, skulde han skyde ham paa en saadan Maade, at man gættede paa Selvmord. Derefter vilde han forlade Huset gennem Bagdøren og begive sig til sin Søn i Klubben. Egbert skulde opholde sig her hele Tiden for at sikre sig et Alibi. Nu syntes Jarlen at være kommen senere end ventet, og da Fru Manning saa indtraf, raadede hendes Mand hende til ligeledes at sørge for et Alibi, hvorefter hun straks begav sig hen til Elford og Mc Intyres Konfektionsforretning.

Hvordan Frøken Daymoor kom op paa Kontoret, ved vi fra hende selv. Jarlen har befundet sig i Bagværelset, medens Sekretæren traadte bagved Frøken Daymoor hen i Døren, og i det Øjeblik, hvor Jarlen kom ind, afgav han sit Skud over hendes Skulder, kastede Revolveren for hendes Fødder og flygtede gennem Bagdøren. Udenfor har han truffet Sønnen, der, drevet af sin Uro, er listet bort fra Klubben for at se, hvordan Sagerne stod. Og først nu kom han i Tanke om Nøglen. Nøglekrogene besørgede Wecks.«

»Hvordan er det lykkedes Dem at finde Traadene i denne Labyrinth, Herr Broadbent,« spurgte Penthwaite.

»Aa, Wecks Brev til Manning gav mig noget at tænke paa, og da Deres Kompagnon viste mig sine Notitser, besluttede jeg at anstille nøjagtigere Undersøgelser i Plympton, og fremfor alt skaffe mig Oplysninger om den anden Staincoreske Datter Alice, der af sin Far mærkelig nok kun blev betænkt med to Pund om Ugen. Nu kom det lidt efter lidt for Dagen, at denne Alice havde ladet sig borgerlig vie til Manning i Clerkenwell, medens Jarlen var taget med sin unge Hustru til London, hvorfra han faa Uger før hendes Død flyttede ud til et lille Hus i Brighton. I Jarlens Notitsbog fandt jeg nogle Optegnelser, som kom mig til god Nytte: ‚Kl. 7 Aften skal jeg træffe Manning hos Braunton og Co., Blainestreet 187, for at købe afrikanske Aktier.‘ Ved Siden af stod skrevet med Blyant: ‚Hvorfor mon Manning har valgt et Firma med dette Navn?

Det kom mig nu ogsaa for Øre, at Manning var en lidenskabelig og meget sikker Skytte, der sjeldent forfejlede sit Maal. Kronen paa Værket satte endelig den Kendsgerning, at den morderiske Kugle var af en særlig Art, at Manning for nogle Maaneder tilbage havde anskaffet sig Hundrede af disse Kugler i Reading, og at man forefandt nogle Stykker af dem paa hans Værelse i Pencharter Hall.«

»Men Revolveren med Sir Fredericks Navn?« spurgte Eustace.

»Det kan jeg forklare Dem,« sagde Wecks. »Den havde jeg tilegnet mig, da jeg for mange Aar siden brød ind hos Sir Frederick, og da Herr Manning nu fik fat i mig i Pencharter Hall, maatte jeg aflevere Revolveren til ham.«

»Liberta var naturligvis Svindel,« tilføjede Broadbent. »Med Herr Inails Bistand fandt vi snart ud af det. Inail har Evner som Detektiv og jeg haaber ofte at faa Lejlighed til et Samarbejde.«

* *
*

Hvad videre hændte, er snart fortalt. Manning sattes under Anklage for Mord og dømtes til Døden, medens hans Søn blev idømt tyve og hans Kone syv Aars Tugthus.

Eustace og Edith indtog deres Stillinger som Jarl og Komtesse Pencharter, medens Wecks fik en Tillidspost blandt Tjenestefolkene.

Inail blev virkelig Detektiv og er nu Inspektør Broadbents højre Haand.

ENDE.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

I.

BRYLLUPSMORGENEN

Med Hjærtet opfyldt af inderlig Glæde og Tilfredshed klædte Mrs. Medlycott sin Datter Daphne paa til Brylluppet.

Nu og da blev hun ved en lille utaalmodig Banken paa Døren og af en undseelig, genert Fnisen paamindet om, at Brudepigerne ventede.

Fra Salonen hørtes en lav Mumlen fra et lille, men udvalgt Selskab af Bryllupsgæster, som diskret underholdt sig med hinanden. Thi skønt Mrs. Medlycott var nødt til at slaa sig igennem med en ubetydelig Aarsindtægt og lidt Hjælp i Ny og Næ fra sin Brodersøn, var hun ikke destomindre af »fin« Familie. Hendes Fader havde været Biskop og den omtalte Brodersøn var Baronet.

Med Munden fuld af Knappenaale fæstede Mrs. Medlycott en stor Buket kunstige hvide Syrener ovenpaa sin Datters tætte Kniplingsslør.

Og imedens hun benyttede Knappenaalene, talte hun for at give sin store Glæde Luft.

— Ja, kære Barn, jeg kan ikke andet end synes, at Begivenhedernes Gang tilstrækkelig har vist, at jeg handlede rigtigt. Du husker nok, hvorledes alle for ti Aar siden bebrejdede mig, at jeg tillod Dig at forlove Dig med den æventyrlystne, unge Amerikaner, Dick Sugden, som Tom tog med sig herhen paa Besøg. Og nu er han her igen — aah, vær saa sød at bøje Hovedet en Smule — og med Penge paa Lommen — mange Penge!

Mrs. Medlycott udstødte et lille Suk af Tilfredshed og Bruden fulgte hendes Eksempel.

Lange Aar i Fattigdommens haarde Skole havde lært dem at sætte stor Pris paa nævnte Nødvendighedsartikel.

Nu fandt der et nyt Stormangreb Sted mod Døren, efterfulgt af korte Lattersalver og Udraab.

Efter at Mrs. Medlycott havde drevet de paatrængende bort, genoptog hun atter sin lille Monolog:

Folk spaaede, at Du vilde miste din Skønhed, men det har ikke slaaet til. Du er lige saa smuk som før, takket være et naadigt Forsyn og den gode Konstitution, Du har arvet efter mig.

Spejlet, foran hvilket Bruden sad, bestyrkede tilfulde denne Paastand. Trods ti Aars Venten paa sin Brudgom saa Daphne dog straalende smuk ud. Muligt er det, at en fortræffelig Fordøjelse og et stille, fredeligt Liv havde bidraget lige saa meget til dette heldige Resultat som de Aarsager, hendes Moder havde fremført. Daphnes Hengivenhed for sin tilkommende Mand var oprigtig og trofast, men den var ikke af den ubehagellge Slags, som berøver Folk deres Nattero: hun sov lige godt, hvad enten hendes Kæreste var i Amerika eller i hendes Nærhed. Men nu, da han endelig var kommet tilbage, var hun meget glad ved at se ham igen og ønskede at blive ham en øm og bengiven Hustru.

Imidlertid fortsatte Mrs. Medlycott sin Lovsang, opfyldt af Glæde og Moderstolthed.

— Man siger, at han er usædvanlig amerikansk af Væsen, men det er han ikke —, i det mindste ikke mere end det er moderne i London. Og desuden indser jeg ikke, at vi som Familie betragtet, har mindste Ret til at sige noget nedsættende om Amerikanerne. Aah, kære Du, bare nu din Fætter Hamilton var her — og hans amerikanske Hustru ogsaa!

Den omtalte Fætter var ingen anden end den nysnævnte Baronet. Han hed Sir Hamilton Bodley og var Ejer af Chilham Abbey, det gamle Herresæde, i hvis ene Fløj han under sin Fraværelse havde ladet sin Faster og hendes Datter bo, mod at de havde en Slags Overopsigt med Ejendommen. — Han havde uheldigvis — eller som nogle sagde, heldigvis — i flere Aar været borte fra Hjemmet. Thi hvis han ikke havde forandret sig betydeligt siden den Dag, da han som uforbederlig af sin gamle, fortvivlede Fader sendtes til Kolonierne, saa vilde han antagelig ikke komme til at gøre sit Navn og sin Stand Ære. I Indien havde han gjort sig bekendt overalt paa Grund af det store Kvantum Kognac, han formaaede at indtage, og den Mængde Penge, han tabte i Spil. I Kalifornien havde han giftet sig med en amerikansk Dame, en hidtil ukendt »Miss Ingenalls«. I Chicago var han bleven smidt ud af »The Settlers Klub«. I New York, hvortil den stakkels Fyrs ikke alt for gode Rygte allerede var naaet, nægtede Daphnes Forlovede at give ham et Introduktionsbrev. Dette var et Træk i Dick Sugdens Karakter, som Mrs. Medlycott havde svært ved at forstaa. Thi selv om Sir Hamilton Bodley ikke nød nogen synderlig Anseelse, var han alligevel Baronet (Slægten baroniseredes af James I), og Ejer af Chilham Abbey, Westmoreland — for ikke at nævne flere Ejendomme, spredt over hele Landet — og af mange tusind Pund Sterling i rentebærende Statspapirer!

Derfor havde Mrs. Medlycotts Hjerte banket højt af Glæde og Stolthed, da hendes Brodersøn paa egne og Hustrus Vegne i et Brev tilkendegav hende, at han nu endelig havde til Hensigt at vende hjem, og det netop paa den Tld, da Daphnes Bryllup skulde staa. Det af Cunard-Linjens Skibe, med hvilket de havde foretaget Overrejsen, burde forlængst være naaet Liverpool, men endnu havde man ikke hørt noget fra dem Og derfor var det, at Mrs. Medlycott til Trods for det over al Beskrivelse glædelige Faktum, at Brylluppet virkelig skulde fejres, alligevel i Dybet af sin Sjæl var en Smule sørgmodig. Thi naar man virkelig var i nær Slægt med en rigtig levende Baronet, var det haardt ved en saadan Lejlighed som denne, ikke at kunne komme til at udstille ham til almindelig Beskuelse og hos saa vel sine Gæster som sin amerikanske Svigersøn indskærpe det Faktum, at hun havde fine Forbindelser.

Derfor var det, at Mrs. Medlycotts Hjerte slog fuldt af Haab, da den ranke, værdige Nash efter en befalende Banken paa Døren traadte ind i Stedet for de fnisende Brudepiger. Nash var den Brodleyske Familles gamle Hovmester, som med største Nedladenhed havde samtykket i at fungere ved Brylluppet.

— Telegram til Mrs. Medlycott, forkyndte han værdigt og rakte Sølvbakken frem.

Mrs. Medlycott tog hurtigt Papiret og aabnede det.

EUROPAS SMILEBAAND

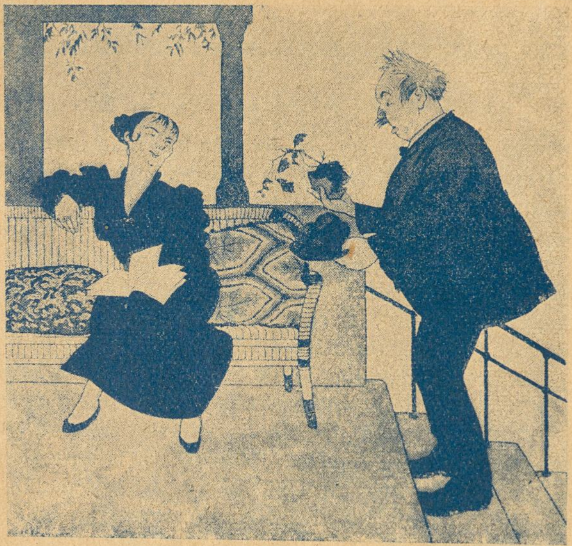

Den Fremmede (kommer styrtende op ad Trappen): Denne Blomsterpotte er styrtet ud fra Deres Balkon og har ramt mig i Hovedet!
Fruen: Aa, Tak — De behøvede ikke at ulejlige Dem herop, min Tjenestepige kunde godt have hentet den! (»Fliegende Blätter«.)

Frankrigs Rekrutter.
Han er dejlig let — lad ham komme til Flyverkorpset! (»Ulk«.)

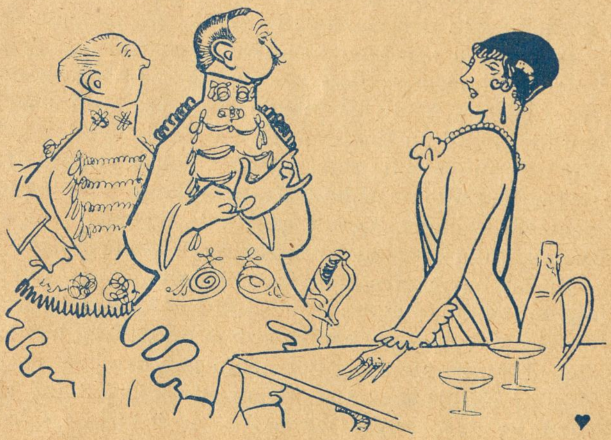

— Hur mycket ä vi skyldiga?
— Det vet jag inte, men förtäringen kostar tolv kronor. (»Søndags-Nisse«.)

Hvorledes man i London »pansrer« sig mod et Luftbombardement. (»Lustige Blätter«.)

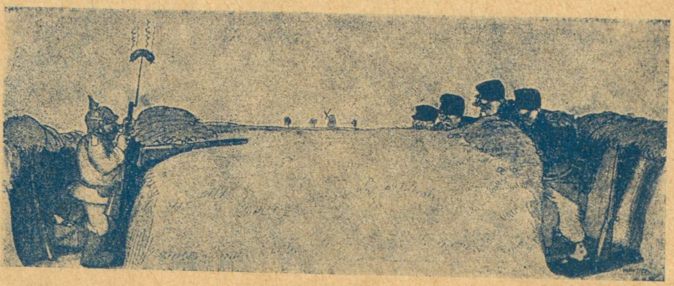

Tyskeren driller de sultne Franskmænd med en varm Pølse.
(»Meggendorfer Blätter«.)

Rød Indmad

Jeg tror, jeg vil sende de andre Konsul Hansen'er en Nytaarshilsen med Ønsket om et rigtig kornrigt Forretningsaar til opadgaaende Priser!

— »Det gamle Spil om Enhver« var nok egentlig ikke saadan, hvad man kalder en Bombesucces.

— Nej, det bliver sikkert ikke et Spil *for* Enhver.

$^{20}/_{12}$. Der har nok ogsaa været Jule-Indsamling paa vore Politistationer. I Følge Meldinger fra de forskellige Distrikter blev der i Juledagene indsamlet ialt — 8 Bjørne.

Kan J. C. skade Zahles Regering,
aa Gud, hvor han saa sig vrider og snor!
Nu ævler han op om *Mobilisering* —
kun Skade, at alt det Halløj og
Rumstering
bli'r druknet i — J. C.'s *egne Ord.*

Professor Karl Larsen arbejder paa en ny Bog i »Christian Vesterbro-Genren. Bogen skal handle om Forbrydere, der stjal allerede mens de var smaa i Hjemmet, men Forfatteren ved ikke rigtig, hvilken Titel Bogen skal have. —

— Den er da lige til —: »De, der tog hjemmefra!«

Rug.

Maksimalpris paa Rugen er rar,
og *nødvendig* — den Sag er jo klar,
thi „*Fædrelandsvenner*" vi har,
som De véd nok!

Men *P. Th. Nielsen* han svæ'r,
„Maksimalen" i Hjærtet ham skær —
for *ham* er Profiten ej nær
tyk og fed nok.

Hvilke Resultater kan man med Sikkerhed vente, efter at Tyrkerne har grebet med ind i Krigen?

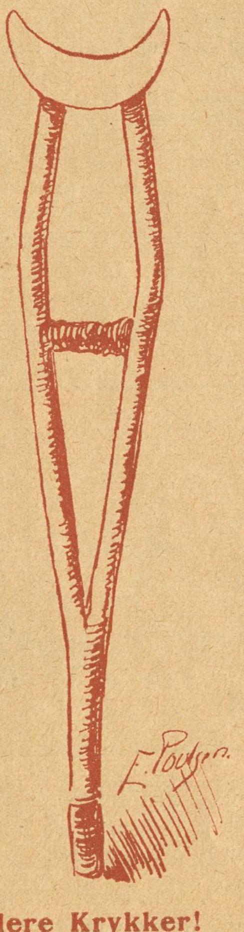

Flere Krykker!

$^{28}/_{12}$. Undervandsbaaden „Havmanden" er løben paa Grund ved Dragør, og en Mængde forskellige Baade gjorde forgæves Forsøg paa at trække „Havmanden" fri.

— Marinen skulde anskaffe sig en Baad, der hed „Agnete". Hun har jo altid haft „Havmanden" paa Slæbetov!

— Ved Du, hvordan Tyskerne kan skælne deres Undervandsbaade fra Fjendens?

— Næ, je' ved ikke —

— Jo, Tyskernes Baade har alle *U—9—Form!*

$^{29}/_{12}$. Zoologisk Have har anskaffet sig en Hest, der har Tæer. Sandsynligvis vil Haven ikke ret længe faa Glæde af Dyret, thi Tyskernes Agenter er helt vilde for at faa fat i det.

— Ja, men det maa da ogsaa være en fortræffelig *Mili-tær-Hest!*

Københavnske Tjenere i Karikatur I.

Nielsen, »Helmerhus«.

Dansk INDR: VARE MÆRKE. Korn Snaps

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. Dosseringen 4.

Misforstaaelse.

Vennen (til den indkaldte): — Hvad, er Du ikke Underkorporal? Jeg syntes Du havde *en Streg* paa i Gaar.

Soldaten: — Nej, jeg var ganske ædru.

En ung Frue ringer lidt før Kl. 4 til Victualiehandleren og spørger: Har De nogle Mørbrader?

V.: Ja, Frue, det har vi.

Fruen: Vil De gemme 2 til mig, saa kommer jeg straks *efter 4*.

Kristine Edith Jensen.

Kristine E. J. De to andre er *for* velkendte, men Resten har De Ære af!

E. H. Hermed følger Deres engelske Sømænd, skønt de vist for Tiden har andet at bestille end at danse Tango!

Præsten: Jeg syntes jeg hører en Mandsstemme i Køkkenet, Magda.

Kokkepigen: Det er min Broder.

Præsten: Jeg troede ikke de havde nogen Broder.

Kokkepigen: Præsten sagde jo selv i Prædiken i Dag at vi alle var Brødre og Søstre.

Henry B. Prehn, Ikke ny — men go'.

Aggerbecks ægte fine Iris forfiner·forskönner·bevarer·Huden· Alles Yndlingssæbe St. 25 Øre

Arbejdernes Fællesbageri

Prøv vort udmærkede Sødmælks Franskbrød. Pris 10 Øre. Faas hos vore Forhandlere.

Kære »Ravnen«.

Her sender jeg Dem en lille Vits, som jeg haaber vil falde i Deres Smag:

Damen (bag paa Sporvognen til Konduktøren): Undskyld, Herr Konduktør, gælder denne Billet?

Konduktøren: Hvorfor skulde den ikke gælde?

Damen: Ja, naar jeg skal være rigtig ærlig, skal jeg sige Dem, at jeg har besørget et lille Ærinde paa den.

A. H. Naa, *Smag* er nu saameget sagt, men Damens Bemærkning — som vi forøvrigt har hørt før — er jo ganske pudsig.

— Jeg er færdig, fallit, æresløs; uden Penge kan vi ikke leve!

— Saa saa, fortvivl nu ikke helt, Carl, Du har jo svindlet før. *Holger G.*

L. F. J. Aalborg. Ja — her er Deres Vittighed, men oprigtig talt, vi tror ikke den vil gøre nær saa megen Lykke, som De aabenbart gør Regning paa. Verden er saa slet, ved De —:

A. (til en Maskinarbejder): Jeg synes dine Hænder er saa rene i Dag?

B.: Det er ogsaa *meget rent Arbejde* jeg har staaet med.

A.: Er det *Mejeriarbejde?*

B.: Nej, det er *meget rent Arbejde.*

A.: Saa er det altsaa *meget rent Mejeriarbejde.*

Kære »Ravn«.

Naar jeg beder Dig pænt, kan jeg saa ikke faa Dig til at optage følgende lille dumme Vittighed i Dine Spalter, jeg maa tilstaa at jeg nærer det forfængelige Haab.

Ærb. H. Hansen
Nr. 494. 1. Comp. Birkerød

Sikringsstyrken.

— Hør 33, kan Du ikke ryge ordentlig paa en Cigar; Du har jo skæv Ild.

— 33 (stødt): Hvor vil Du hen; Jeg ryger den ene Side idag, den anden i Morgen.

Kære Nr. 494. De kalder Deres Vittighed dum, og det er den forsaavidt, som det er uheldig for *Sikringsstyrken,* at den har *skæv Ild!*

Maren: Ded var dog en rejdi nyelig Dravt Klæ'r do har faat paa, Jens.

Jens: Jammen do ka' strole paa te Davlønnen til Gengæld æ so møjet minder, do ka' vel itte laan mej en Daler, Maren?

Aage Lassen. Særdeles net. Ska' nok kom'.

Godt gjort.

Der var en Gang en Dreng, som havde faaet Plads i en Kaffeforretning, og Chefen bad ham om at male en stor Portion Kaffe rigtig fint og brænde en anden Portion meget omhyggeligt.

Det gjorde Drengen ogsaa, for han malede den første Portion højrød, og hældte Petroleum paa den anden Del — da han havde lagt den ind i Kakkelovnen.

Mislykket.

Skolebestyrerens Telefon ringer og en lys og stærkt usikker Stemme meddeler Bestyreren, at Peter Jensen er syg og ikke kan komme i Skole.

Bestyreren synes, at der er noget »muggent« ved Stemmen, som desuden forekommer ham kendt, og saa spørger han:

— Hvem taler jeg med?

Den rystende Stemme svarer:

— Det er — — — *det er min Mor!*

Tegning af R. STORM-PETERSEN

— Jeg tror, jeg gaar et lille Slag ud med Jensen i Aften.
— Kommer Du tidligt hjem?
— Ja — men Du behøver ikke at vente med Frokosten!

Kirken og Sømanden.

To Sømænd møder hinanden.

— God Dag, Jens. Hvor kommer Du fra?

— Jeg kommer fra Kirke.

— Hvad hørte Du der?

— Jeg hørte en Hymne.

— En Hymne? — Hvad er det for en?

— Det skal jeg forklare Dig, Thomas. Ser Du, naar jeg f. Eks. siger: »Giv mig den Spade,« saa er det en Salme, men siger jeg: »Giv mig den Spade, Halleluja, Amen, Halleluja, Amen!« saa er det en Hymne.

Probat Middel.

Den rige Carlsen var meget stolt af sin Søn, som imidlertid var en stor Drivert. Sønnen havde faaet en dyr Lærer, men bestilte ingenting. Saa en Dag spørger Carlsen, hvorledes det gaar med Sønnens Studeringer. Ikke videre godt, svarer Læreren.

— Hvilken Gren, mener De, vil passe bedst for ham? spørger Faderen.

— Ja, jeg tror, en tyk og meget bøjelig Pilegren vil være den bedste! svarer Læreren.

Glad Gut.

Turisten: Hvormange er Klokken?

Drengen: Den er tolv.

Turisten: Jeg troede, den var mere.

Drengen: Den bliver aldrig mere her paa Egnen; for saa begynder den paa 1 igen!

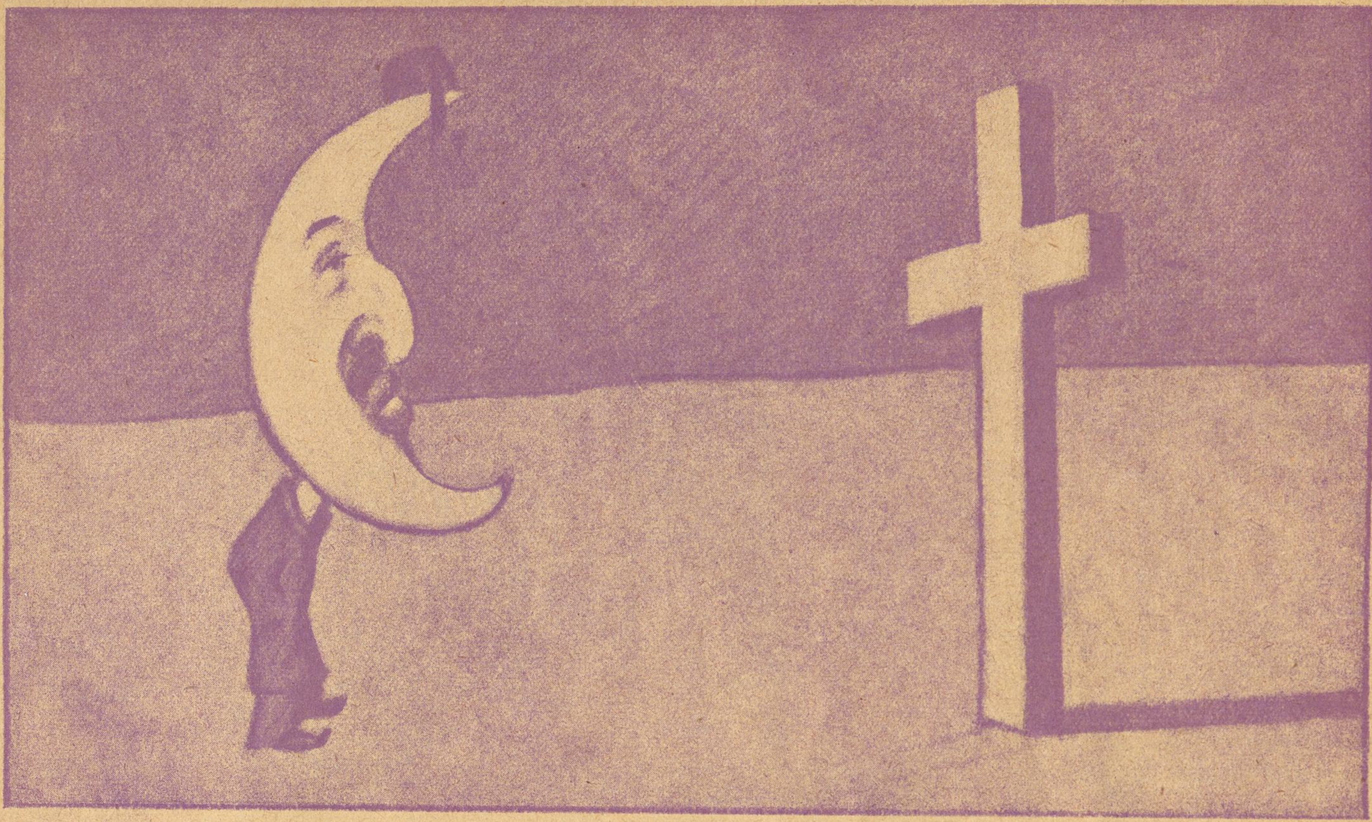

Tegning af O. Hartig.

Halvmaanen: Det er meget godt med den hellige Krig . . . men jeg er ikke klar over min Stilling til Korset!

„Naar de Døde vaagner".

Jensen, som er bosiddende i København, var paa Besøg hos sine Slægtninge i Korsør. Til al Uheld døde han under sit Ophold her. For at faa Liget bragt til København paa en billig Maade, betalte hans Slægtninge en Jernbanekonduktør for at han skulde holde den Kupe tom, hvori de havde anbragt den døde, og samtidig telegraferede de til hans Slægt i København. Liget sad indpakket i en stor Rejsekappe i et Hjørne af Kupeen.

Ved en Mellemstation steg alligevel en Rejsende ind, uden at Konduktøren opdagede det. Den Rejsende saa snart, at det var en død Mand, som sad i Hjørnet af Kupeen. Han blev da bange for, at man skulde anklage ham for at have myrdet den døde. Da Toget lidt efter passerede en øde Strækning, aabnede han derfor Kupedøren og skubbede lempeligt den døde ud. Ved Ankomsten til København kom Konduktøren hen til Kupeen for at se, hvorledes den døde havde det. Stor var hans Forskrækkelse, da han saa, at den døde var borte, og at der sad en anden derinde. Konduktøren bad om at se den Rejsendes Billet, og da han havde set denne, sagde han, plaget af sin onde Samvittighed: — Var der ikke en Herre til i denne Kupe?

— Jo, men han steg ud ved sidste Station! stammede den Rejsende.

Pedersens Liv.

Pedersen: Jeg er Modstander af Snapsen, saadan i og for sig. Men paa rette Maade kan Spiritus være til Gavn for Menneskeheden. Ja, jeg er overbevist om, at et Glas Kognac har reddet mit Liv!

Andersen: Hm! — Naa, men Nytten for Menneskeheden?

Unaadigt.

Den gamle Kaptajn er kommen i Selskab med nogle alderstegne Damer, med hvem han spiller Kort. Hver Gang der skal spilles ud, opstaar der en lang Diskussion mellem Damerne om, hvis Tur det er, og en af dem, som benævnes „Hendes Naade", faar bestandig Underretning om, at det er hendes Tur.

Tilsidst brister Kaptajnens Taalmodighed, og med et vældigt Slag i Bordet raaber han —: Naade mig her og Naade mig der — spil ud, Madam!

Lille Forsnakkelse.

Dommeren: Er Du nu dér igen, Thomas.

Thomas (fra Capetown): Ja, de siger, at jeg har stjaalet 12 Kyllinger og 5 Ænder, men det er slet ikke sandt! Jeg er ganske uskyldig! Jeg vil ha' Hjælp af en Sagfører!

Dommeren: En Sagfører koster Penge. Har Du nogle?

Thomas: Nej, ikke en Reje!

Dommeren: Jamen har Du ikke noget, Du kan gøre i Penge?

Thomas: Jo-o — en Del Kyllinger og nogle Ænder!!

Daarlige Tider.

A.: Du har spist Østers og drukken en hel Flaske Vin, og saa giver Du Opvarteren 10 Øre i Drikkepenge?

B.: Ja, synes Du ikke, det er nok i disse daarlige Tider?

Krigsguden: Nu er *jeg* ved at blive lidt mat i Sokkerne, men d'Hrr. Generaler er s'gu stadig lige blodtørstige!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Dramaet i Kejserslottet.

Den graa Vinterhimmel hang tung over de endeløse, hvide Stepper, og fjernt i Øst hævede, som efter en søvnløs Nat, Solen sig mat i rødlig Skin. De fleste Passagerer i Toget sov endnu; de havde gjort sig det saa bekvemt som mulig i det elegante Petersburg Natekasprestog.

I en anden Klasses Kupé sad en ung Dame med halvt lukkede Øjne tilbagelænet i et Hjørne. Hendes smalle, blege Ansigt, omrammet af kastanjebrunt, lokket Haar, havde faste, energiske Træk. Men Munden var lille, næsten barnlig blød og dannede med de store Madonnaøjne en mærkelig Kontrast til Ansigtets øvrige Udtryk.

Efter at Toget havde passeret Grænsen, sad hun urolig og tavs, indtil de to medrejsende Damer, der præsenterede sig som Grevinderne Tornoskoj, indbød hende til at spise Frokost med dem. Hun tog med Tak imod Indbydelsen, og de tre Rejsefæller syntes at finde Behag i hverandres Selskab.

Da Toget holdt, gik den unge Dame, hvis Navn var Irma de Laurent, ud paa Platformen og kastede et søgende Blik henad Perronen.

»Ubegribelig«, mumlede hun saa og bed sig i Læberne. »Intet Vink, ingen Anvisning!«

Hun vendte sig om for at gaa tilbage til sin Kupé; i det samme stødte hun imod en høj, slank Herre i elegant Pels; han saa beundrende paa hendes smukke Ansigt og yndige Figur.

»Pardon, naadige Frøken,« sagde han og løftede paa Hatten.

Hun besvarede hans Hilsen og vilde gaa forbi ham, da en lille Papirkugle kom flyvende gennem Luften og faldt ned for hendes Fødder. Før hun rigtig forstod, hvad der var hændt, havde han taget den op og beholdt den i Haanden.

Hver Blodsdraabe var veget fra hendes Ansigt, og de milde Øjne lynede. Et Øjeblik maalte de hinanden fra Hoved til Fod med forskende Blikke, saa sagde han rolig: Det er vel en Streg i Deres Regning, min Frøken, at Kuglen faldt i min Haand?«

Som ved et Trylleslag forvandledes Irmas Ansigt, og med en klingende Latter sagde hun: »De har Ret, min Herre, det er ikke behageligt, naar vor »postillon d'amour« beslaglægges af en Tredjemand — men jeg stoler paa Deres Diskretion.«

Han saa en Smule tvivlende paa hende, men rakte hende derpaa Kuglen.

»Det er en farlig Sag i disse urolige Tider at modtage Kærlighedsbreve i Form af Kugler«, sagde han med Eftertryk, »og maaske er det urigtigt af mig at levere Skatten fra mig —, men hvem kan modstaa et saa fortryllende Blik — —?«

»De tror maaske, at denne Papirlap indeholder farlige Statshemmeligheder?« smilede hun. »Nu, for at berolige Dem, vil jeg aabne den for Deres Øjne og læse Indholdet op.«

Kuglen forsvandt et Øjeblik i hendes Haand, derpaa foldede hun den ud og rakte ham den.

»Jeg elsker Dig nu, som altid, Georg!« læste han.

»Jeg hedder Georg«, hviskede han og gav hende Sedlen tilbage.

»Ja saa!« svarede hun koldt og vendte ham Ryggen.

Grevinde Tornoskoj ventede hende i sin Kupédør, og af hende fik Irma at vide, at den Herre, hun netop havde talt med, ikke var nogen anden end Grev Cillkowsky, en af Zarens dygtigste Politiembedsmænd. Irma blegnede, men begyndte dog straks en ligegyldig Konversation, og under muntre Samtaler gik Resten af Rejsen til Petersburg.

De to Grevinder tog en hjertelig Afsked med den elskværdige unge Dame og gav hende deres Adresse.

Med sin lille Kuffert i Haanden ilede Irma gennem de tætte Menneskemasser i Gaderne. Ved Lyset fra en Gaslygte foldede hun omhyggelig den skjulte Kugle ud og læste i flyvende Fart: »I Hotel de l'Europe faar Du nærmere Meddelelse.«

Hun standsede en forbikørende Droske og lod sig køre til Hotel de l'Europe.

»En god Debut, at have ført selveste Grev Cillkowsky bag Lyset«, mumlede hun, idet hun lænede sig tilbage i Vognen.

* * *

Irma stod ved Vinduet i sit Hotelværelse og lod sit Blik glide over det solbeskinnede Newski-Prospekt.

Skarer af Militære og Arbejdere stormede forbi, nu og da lød hæse Skrig og Brøl, Soldater og Arbejdere tørnede sammen, Klinger lynede, Slag faldt, og der lød Eder og Forbandelser — derpaa Stilhed, til de blodige, livløse Legemer, bevogtet af en stærk Militærafdeling, blev læsset paa Vogne og kørt bort.

Irma gyste. Var det muligt, at alt dette kunde ske i vort oplyste 20de Aarhundrede?

En Banken paa Døren afbrød hende i hendes Betragtninger.

I næste Øjeblik stod en statelig, ung Løjtnant i Husaruniform foran hende.

»For Guds Skyld, Irma, hvad betyder dette?« raabte han fuld af Skræk. »Du her midt i Revolutionen?«

(Sluttes i næste Nummer).

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.**
Telefon 989.
Klingenberg 1989.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
·KØBENHAVN·K·
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Brug Worning & Petersens Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390. Aarhus.
Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Køb RAVNEN

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

GENUINE
LUND'S-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Anton Hansen.

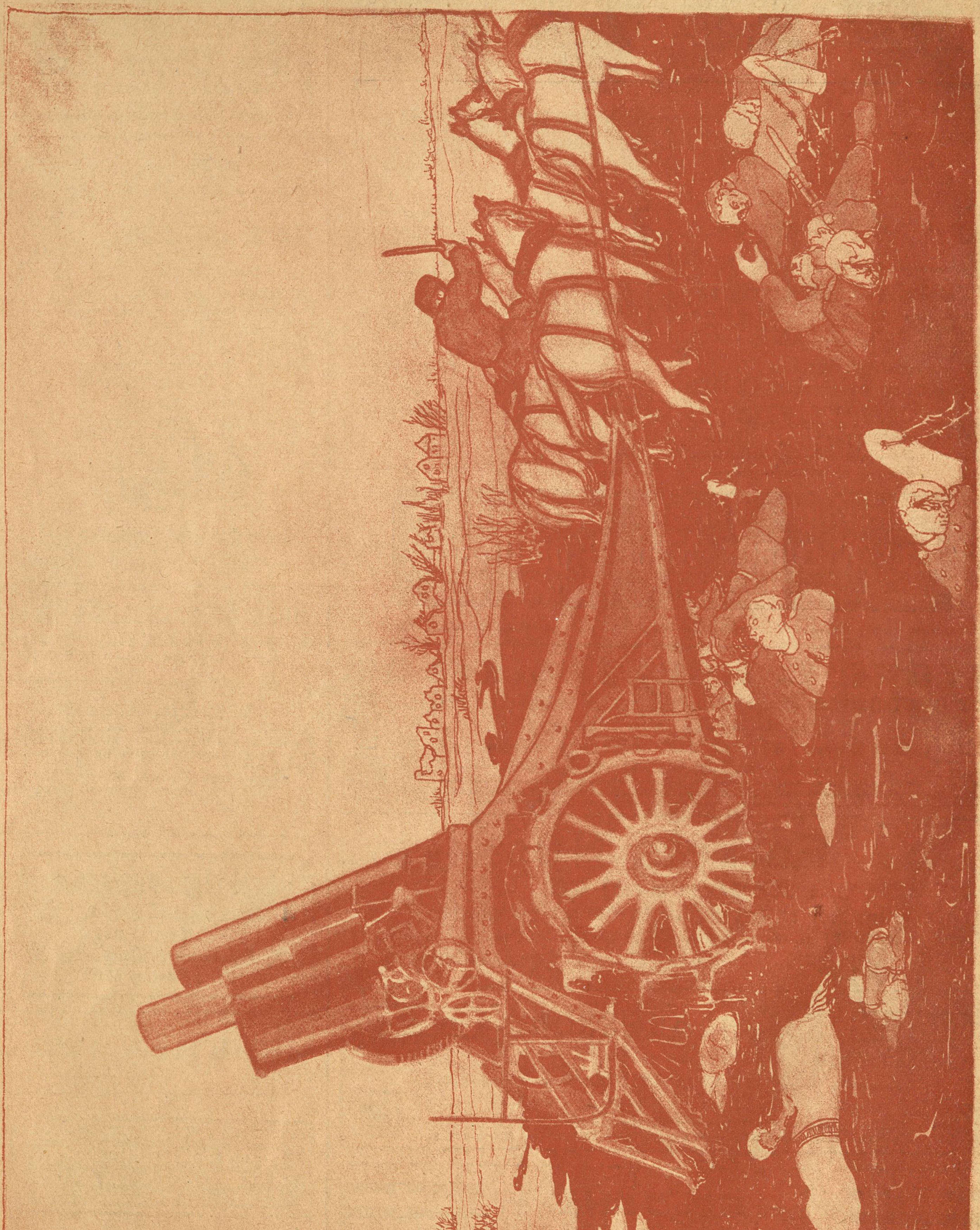

„Paa Grund af de vanskelige Terrænforhold skrider vore Operationer kun langsomt frem." (Generalstabsmælding)

RAVNEN

Nr. 2. Torsdag den 14. Januar. 1915

Tegning af PROESSDORF

Hvad jeg ønsker mig i det nye Aar?
En Hat, der klæ'r mine blonde Haar,
og faar Veninder til at skele.

Nyt Fodtøj, der staar til min høje Vrist,
en Kaabe, lidt Smykker og saa tilsidst —
en Mand, der kan betale det hele!

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

J. H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Forlov-elses-ringe

14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Køb RAVNEN!

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„INTERNATIONALE"

(Klaver)

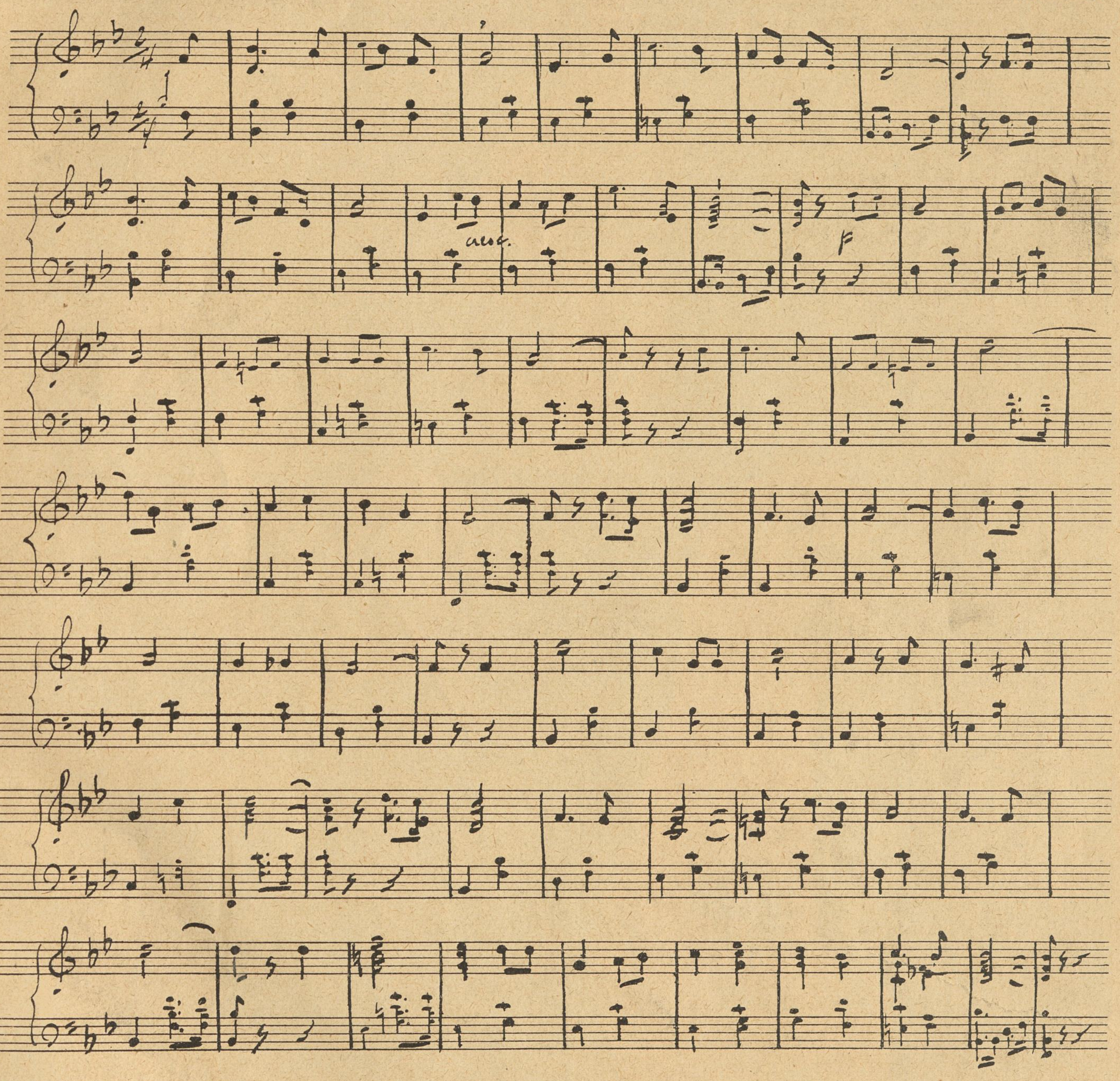

Flyv højt, vor Sang, paa stærke Vinger,
flyv over Bondeland og By,
flyv saa langt, som Livets Klokke klinger,
og bring Budskab om Dagens Gry,
meld om Haab, hvor Forsagte græder,
og slaa trygt mellem Hjærter Bro,
knyt til vor Fane Held og Hæder,
giv dem, som tvivler, Klippetro!
:|: Over Bjærg, over Dale
skal du flyve i Dag,
thi Internationale
gaar til Kamp for Folkets Sag. :|:

Flyv over Danmarks gamle Have
med Krigerærens rustne Hegn,
lad det lyde ved de Faldnes Grave,
at vor Fane er Fredens Tegn.
Bær dem ud, Tidens friske Toner,
over vaklende Vangeled;
hvor Verden skælver bag Kanoner,
er du et Krav om Broderfred.
:|: Over Bjærg, over Dale
skal du flyve i Dag,
thi Internationale
gaar til Kamp for Folkets Sag. :|:

Flyv højt, vor Sang, og kald til Møde
hvert Folk, der paa sin Fremtid tror,
faa de unge Hjærter til at gløde
ved det mægtige Verdenskor:
Livets Bud skal du os fortælle, —
syng det ind i de tusind Hjem:
De gamle Tanker dør af Ælde,
men ny og bedre spirer frem!
:|: Over Bjærg, over Dale
skal du flyve i Dag,
thi Internationale
gaar til Kamp for Folkets Sag. :|:

A. C. Meyer.

Tegning af Emil Erk.

.... Og saa vil jeg tilslut ønske, at Socialisternes Fredsbestræbelser ikke maa føre til noget .... før vi har faaet afleveret de bestilte 200 Kanoner!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

„Francais“
i København
Gummilageret
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Det kommer igen!

Herren: Jeg har sendt Bud efter Dem, fordi Gasledningen er utæt, og en Mængde Gas svinder ud og bliver borte.

Gasmanden: Naa, helt borte bliver den nu ikke, for den skal nok vise sig — paa Regningen!

Svar betalt.

Manden: Synes du ikke, at det er ubehageligt at bære andre Kvinders Haar paa dit Hoved?

Konen: Ikke Spor! Synes Du maaske, at det er ubehageligt at bære andre Faars Uld paa din Krop?

— Er det sandt, at Baronessen er stukket af fra sin Mand?
— Ja, det er saamænd.
— Men sagde hun da ingenting, da hun gik?
— Jo—o. Hun spurgte, om Hatten sad rigtigt!

Aarligt Udsalg!

(Mel: »Vintren raset ud....«)

Nu er Tiden da paany oprunden,
hvor det gælder om at sælge ud,
og der fløjtes meget stærkt for Kunden,
som man takker for det mindste Bud.
Tænk, Gardiner faas for 1 Øre Alen,
stive Flipper kan man faa for en Slik;
jeg var lige ved at dumpe paa Halen
i den fine Lingeributik.

Jeg var næppe kommen ind ad Døren,
førend Ejeren sa'e: »Værsaagod,
her kan De s'gu købe hele Smøren,
byd engang paa denne Kræmmerbod!«
»Frakker kan De faa til 10—20 Øre,
hvis De godhedsfuldt blot pege vil!
Vi har billigt Køb, ja, kom skal De høre
— her gi'r vi Dem nemlig Penge til!

Naa, sælg ud, sælg ud af alle Kræfter!
Bare *jeg* dog maatte sælge med!
Der er mange Ting, jeg higer efter
at faa solgt — og brunget godt afsted!
Hvis »Virgilia« jeg blot kunde sælge,
allerhelst til Negre i Afrika;
Præster svøbt i sikre Ærtebælge —
dem har vi et større Lager a'!

Højremænd de købes kan i Kasser,
13 gaar der nok paa et Dusin.
Der er rigt'nok ikke større Masser,
men dog »Basser« som Hr. *Schovelin!*
Frikonservative langt under Prisen
sælges kan — vi har en hel Eskadron.
Venstremænd, lidt stødt af Grundlovs-Krisen,
solgte bli'r med stor *Moderation!*

Ja, der skulde ryddes op i Bunken,
sælges ud af gammelt, muggent Bras!
Hver Politikus, forloren, lunken,
hver en Officer med gyldent Stads!
Skaf os af med hver en fed Korngrosserer,
som har haanet Lovens klareste Bud.
Alle, som af Fattigmand profiterer,
sælg dem ud. — ja, hæld dem end'lig ud!

Peder Ravn.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— Undskyld, Mrs. Medlycott, er det Ordre fra Herren? spurgte Nash synlig ængstelig. I Stedet for at svare direkte læste Mrs. Medlycott Telegrammet op:

»Ankomne til Liverpool. Hamilton for syg til at fortsætte Rejsen. Haaber at komme til Chilham om et Par Dage. Hjertelige Lykønskninger. V. Bodley.«

Saa vel i Mrs. Medlycotts som i hendes to Tilhøreres Ansigter læstes tydeligt, at de forstod den rette Mening af denne Meddelelse. Enhver, der kendte Sir Hamilton, vidste Aarsagen til denne pludselige Sygdom.

Den gamle, tro Tjener rystede paa sit hvidlokkede Hoved.

— Det er kedeligt, Mrs. Medlycott, meget kedeligt. Alle vi gamle Tjenere længtes efter at se Sir Hamilton og hans Frue her i Dag. Men . . .

Han tav og rømmede sig.

— Hans Højærværdighed Provsten er ankommen, fortsatte han med værdig Mine og Holdning, og unge Thomas har ført ham ind i det lille Hjørneværelse og hjælper ham Messeskjorten paa. Og de unge Damer spørger, om Miss Daphne ikke snart er færdig, og . . .

— Jo, Nash, jeg kommer om et Øjeblik!

Trods den sørgelige Omstændighed, at Baronetten var forhindret i at indfinde sig, stod dog endnu selve Brylluppet tilbage som et uomtvisteligt, glædeligt Faktum. Med hurtige Fingre satte Mrs. Medlycott den sidste Knappenaal i den sidste Buket. Helt uventet kom Nash imidlertid tilbage.

— Mr. Codrington beder om at faa Lov til at tale et Par Ord med Dem, Mrs. Medlycott, forklarede han.

— Kære Mrs. Medlycott, jeg ved, at det er uforskammet af mig at trænge ind paa denne Maade, men jeg har et meget vigtigt Budskab fra Dick . . .

— De behøver saamænd ikke at undskylde, min kære! Daphne og jeg er færdige.

Medens Mrs. Medlycott talte, aabnede hun Døren for en lille grim, rødhaaret Herre i Præstedragt. Hans Øjne, som med et Udtryk af Forbavselse og Beundring hvilede paa Brudens statelige Skikkelse, efterlod ingen Tvivl om Arten af hans private Følelser overfor hende. Men da han ikke var andet end en stakkels fattig Lærer, var der ingen, som brød sig om, hvad han følte og tænkte.

— Naa, Tom! Dick beder os vel om at skynde os? sagde Mrs. Medlycott utaalmodig.

— Nej — ikke netop det — snarere det modsatte . . .

— Hvad siger De? udbrød Daphne.

— Aah, jeg mente det ikke saaledes — men De ser saa bedaarende og skøn ud, Daphne, at jeg næsten glemte, hvad jeg skulde sige. Dick og jeg har netop nu opdaget, at den, som har udfærdiget »Vielselsesbrevet«, har begaaet en Fejltagelse — har skrevet fejl . . .

— Begaaet en Fejltagelse — skrevet fejl, udbrød Mrs. Medlycott. Og Provsten, som allerede har taget Messeskjorten paa!

Hendes Røst næsten skælvede af Forskrækkelse ved Tanken om en saadan Forhaanelse mod Kirken. Mr. Codrington skyndte sig at berolige hende.

— Det har ingenting at betyde, Mrs. Medlycott; jeg har allerede forklaret Provsten det hele. Vi behøver ikke at vente mere end en halv Time, og Klokken er ikke 12 endnu. Protokolsekretæren i Wick har lige faaet Embedet, forstaar De, og da han udfærdigede Vielsesbrevet i Gaar, skrev den stakkels Idiot: Richard Medlycott og Daphne Lee Sugden. Og Dick, som antagelig syntes, at det sidste Navn saa naturligt og velkendt ud, opdagede ingenting, før jeg for 10 Minutter siden gjorde ham opmærksom paa Fejltagelsen. Da begav han sig straks til Wick, saa hurtigt Benene kunde bære ham, og bad mig forklare Dem, hvordan Sagen hænger sammen.

— Men kære Tom, udbrød Mrs. Medlycott, hvor tankeløst det var — hvor — hvor — amerikansk, at gaa til Fods! Mener De virkelig, at han har begivet sig til Fods?

Tom smaalo beklagende.

— En Mand, der lige er kommet fra Amerika, har ingen Stald fuld af hurtigt løbende Heste, sagde han, og Vejen til Wick er ad Landevejen 5 Miles, men naar man følger Gangstien gennem Skoven, er der kun 1. Og da han endnu ikke raader over den Bil, som han vil købe i London i Morgen, saa kommer han paa denne Maáde hurtigere af Sted, end paa nogen anden. Men bedrøvet og ærgerlig var han, det kan jeg sige Dem. Han bad mig forsikre Dem om, at han skulde være tilbage paa mindre end 3 Kvarter, og sagde Gang paa Gang, at De ikke skulde være ængstelig eller urolig.

Hans Røst fik et ømt, deltagende Tonefald. Brudens Moder forsøgte at se rolig og fattet ud.

— Ja, vær ikke ængstelig, min kære Pige! Det er virkelig en stor Prøvelse. Vær blot rolig! Tænk, hvor skrækkeligt det vilde være, om Du saa bleg og oprørt ud! Vor kære Grevinde og hendes misundelige Døtre vilde straks udsprede det Rygte, at Du havde mistet din Skønhed.

— Jeg er ikke det mindste urolig, svarede Bruden med største Ro. Jeg syntes det var dumt gjort af Dick, men nu kan det jo ikke hjælpe. Hvad Gæsterne angaar, har de ikke ondt af at faa Lov til at vente lidt. Sig dem, at vi venter paa Sir Hamilton og Lady Bodley, som kan komme hvert Øjeblik.

Mr. Codringtons Blik faldt paa det aabne Telegram. Sir Hamilton Bodley var en Person, hvis Moral han som Præst i høj Grad maatte misbillige. Men naar denne umoralske Person havde det i sin Magt at bortskænke et af de mest indbringende Pastorater i England, saa . . . Mr. Codrington hostede.

— Er — er — Sir Hamilton paa Vej hertil? spurgte han med slet dulgt Glæde.

— Nej — han ligger syg i Liverpool — vi ved jo alle, hvad der menes med det. Han er stadig sig selv lig, stakkels Hamilton! Men vær saa rar at gaa ind til Gæsterne, Tom, og fremfør vor Undskyldning. Hverken Daphne eller jeg kan færdes mellem dem, før Tiden for Vielsen er inde. Barmhjertige Himmel! Det var da virkelig et Uheld, at noget saa ubehageligt skulde indtræffe lige i den sidste Time! Gaa nu, kære Tom, og gør, hvad jeg beder Dem om?

Den lille Lærer skyndte sig ud af Værelset.

Mrs. Medlycott benyttede Lejligheden til at lægge et stort Diamantsmykke, som lige var kommet fra Dicks Kompagnon i New York, hen til de øvrige fremlagte Bryllupsgaver. Saa kastede hun et Blik ind i Spisesalen, hvor Bryllupsfrokosten stod anrettet.

Et Par fnisende Brudepiger hjalp Bruden med at fordrive Ventetiden. Det værste ved det hele var næsten, at man ikke havde noget at foretage sig.

II.

DET SKÆBNESVANGRE SPRING

Medens Dick Sugden ilede frem gennem Skoven, gav han sig selv alt andet end smukke Tilnavne. Det var jo mere end idiotisk — det var næsten utroligt, at han, som hidtil havde haft Held i alt, hvad han havde foretaget sig, nu skulde glemme sig saadan i et af sit Livs vigtigste Øjeblikke. Hans mangeaarige Kamp med Montanas snedige Grubeejere, hans snu Konkurrenter, for ikke at tale om hans sidste Forretningsforetagender i New York, burde have lært ham straks at gennemlæse ethvert Dokument, der blot havde den mindste Betydning for ham.

Og han kunde ikke engang som Undskyldning for sin Forsømmelse fremføre, at Lykken havde beruset ham — gjort ham blind og tankeløs; hans Følelser for Daphne var ganske vist varme og dybe, men ikke af den Slags, der faar en Mand til at glemme alt. Nej, dertil var baade han og hun for forstandige.

Uden rigtig at gøre sig rede hvorfor, følte Dick ved Tanken herom en stikkende Smerte — en Smerte, som han aldrig før havde følt. Det var ogsaa meningsløst i hans Alder (han var 31 Aar) at længes efter Følelser, han havde næret, da han var 22 Aar! Han stod jo i Begreb med at gifte sig med den sødeste Pige af Verden. Kunde nogen forlange større Skønhed, end hun ejede, eller trofastere Hengivenhed, end hun havde vist ham? Men dog ønskede han noget ømmere, noget dybere?

Gennem Skoven, hvor han skræmte utallige smaa Kaniner og nu og da et Raadyr op, for den stakkels Brudgom frem.

Skønt Dick var vant til Anstrængelser, begyndte han dog at føle sig træt og medtaget. Om der dog bare i Chilhams tomme Stald havde været andre Heste end den gamle Krikke, som Hovmesteren plejede at bruge, naar han havde Ærinder at udrette i Byen! Om han bare ikke selv havde opsat at købe Automobilen til efter Brylluppet. Men maaske vilde det lykkes ham i Wick at faa fat i et Køretøj til Hjemturen. Men hvad vilde Folk sige og hvad vilde Daphne tænke, hvis han var for længe borte?

Ejendommeligt var det, at han trods Visheden om Daphnes urokkelige Hengivenhed for ham dog indsaa, at hun ikke først og fremmest vilde fæste sig ved hans Opførsel, men tænke paa, hvorledes denne Opførsel vilde bedømmes af den lille Kreds af Venner og Bekendte, som for hende udgjorde hele Verden. Det forekom ham, som om han i de sidste ti Aar af sit Liv, først i Vestamerikas Vildmarker, siden i New York, hvor han rastløs havde stræbt efter Selvstændighed, aldrig havde hørt saa mange Hentydninger til andre Menneskers Anskuelser som i de 14 Dage, han nu havde tilbragt paa Chilham. Evig og altid lød det: »Hvad vil vore kære Grevinde sige?« eller: »Hvad vil vel Provsten tænke?« Mere end en Gang havde Dick følt sig fristet til aabenlyst at forfægte sine egne Anskuelser og Rettigheder.

Han var, som han selv sagde, alt for gammel og uafhængig til at kunne finde sig til Rette i et engelsk Købstadslivs rolige Ensformighed.

Efter den korte Udflugt til Europa, under hvilken han havde vundet sig en Brud, havde hans Liv været fuldt af Æventyr, rastløst Arbejde og møjsommelig tilkæmpet Fremgang.

For to Aar siden havde imidlertid et rigt Fund i en af hans mange Gruber stillet ham i første Række blandt dem, der forsynede Verdensmarkedet med Kobber; straks derefter gjorde Tilfældet ham til Medejer af et af New Yorks fornemste Mæglerfirmaer. Og den Maade, paa hvilken han lig en Æventyrprins med Lommerne fulde af Guld vendte tilbage til sin skønne, trofast ventende Brud, maatte med Rette anses for noget i høj Grad usædvanligt og uventet.

Det uforudsete, det uventede havde saa længe tjent Dick Sugdens Sag, at man maatte undskylde ham, at han ikke altid i sin Opførsel rettede sig efter, hvad andre Mennesker ventede af ham, eller mente, han burde gøre.

Da han naaede en sumpet Eng maatte han sagtne Farten for ikke at tilsmudse sine fine Sko. Pludselig saa han lige foran sig den Hæk, som adskilte Skoven fra den store Landevej. Kun fem Minutter til, og han vilde naa Wick. I saa Tilfælde kunde han naa tilbage i god Tid.

Hækken, ja! Ganske vist havde han for kun et Øjeblik siden hørt Tom sige: »Glem ikke Hækken!« Men med en Fremmeds optimistiske Anskuelser angaaende Hække i Almindelighed og denne i Særdeleshed, var han faret af Sted og havde glemt alle Advarsler. Men nogle Rækker Buske skulde vel ikke udgøre nogen alvorlig Hindring for en Mand i hans fortvivlede Stilling! Nu, da han stod foran noget, som lignede en grøn, kinesisk Mur, 8 Fod høj og 3 Fod bred, forstod han dog Betydningen af Toms Ord. Fanden tage denne Hæk, som skilte ham fra Landevejen! Men der fandtes vel alligevel en Maade at komme over den?

Han tog sin høje Hat af og tørrede Sveden af Panden. Vilde han blive tvungen til at se at finde et Hul i Hækken, krybe igennem det og saa gaa tilbage igen? For efter hvad han vidste, fandtes der ingen Gennemgang nærmere end Laagerne ved East Lodge, 2 Miles fra det Sted, hvor han befandt sig. Nej — den eneste Udvej, som var tilbage, var at klatre over Forhindringen!

Hans ivrigt spejdende Blik faldt paa en gammel Vejviser, der stod i Nærheden. Selve Tavlen med den af Vejr og Vind næsten udslettede Inskription var halvt skjult af den høje Hæk, men Stolpen, som var lige saa tyk som en Telegrafstolpe, saa ikke ud til at fejle noget. Fra Stolpens Top kunde man med et Par kraftige Ben haabe paa — ikke være rigtig sikker, men haabe paa — at kunne tage et Spring over denne kedelige Forhindring og lykkelig havne paa Vejen nedenfor.

Dick overvejede hastigt de Chancer, han havde for at naa sit Maal, han afførte sig sin elegante, silkeforede Frakke, rullede den sammen og kastede den over Hækken. Hatten gjorde den Selskab. Efter saaledes at have brændt sine Skibe spyttede han i Hænderne og beredte sig til at klatre op paa Stolpen.

Junisolen, som selv i Nordengland har en vis Evne til at varme og brænde, skinnede ubarmhjertigt paa hans ubedækkede Hoved og spændte Muskler. Med en voldsom Anstrængelse lykkedes det ham dog at naa det eftertragtede Maal, og han stod snart i sin hvide Pikévest, djærvt balancerende paa den lille Trætavle, der prydede Pælens Top.

Under sig saa han den 3 Fod brede, grønne Tjørnehæk og paa den anden Side den hvide. støvede Landevej, mod hvilken hans sorte Hat tydelig aftegnede sig. Intet Menneske var at se. Dick trak Vejret dybt. Springet var uden Tvivl farligt; den, som vovede det, risikerede, om ikke sit Liv, saa dog sine Lemmer.

Men Dick tænkte paa Daphne, sin ventende Brud, paa Provsten, paa Chilhams spejdende Øjne og onde Tunger. Tanken om dette forbød ham fejgt at trække sig tilbage.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Det tyske Bombardement af de engelske Kystbyer.

og

hvilket Resultat det bragte!
(»Daily Mirror.«)

(En Skare af ny engelske Rekrutter myldrer frem.)

»Russisk Ballet til tysk Musik.«
(»Meggendorfer Blätter«.)

Engelsk Skræk for Undervandsbaade.
(»Lustige Blätter«.)

Hvorledes den engelske Løve har udviklet sig. (»Simplicissimus«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork ..	10 -	25 -

Rød Indmad

Freds-Kongres.

Brand og Drab, en Verden i Flammer!
Vanvidet kriges og tænker ej paa,
hvem Slagene rammer!
Broder mod Broder — gaa paa,
Fremad, styrt, og forgaa!

Had og Nid med blodskudte Øjne
spænder Buen og bruger som Pil
forgiftede Løgne.
Dumhed og Hovmod sig kror,
følger i Kæmpernes Spor.

Hvem skal hele vort Samfunds Vunder?
Beror da alt vort Frelseshaab
kun paa et Under?
Nej — end er der Mandskraft til,
som kan, fordi den vil!

Og vi vil Fred! I Mænd, der mødes
og nu skal drøfte, hvordan der bedst
paa Vanvidet bødes —
Vi stoler paa jer, er Fjenden end stærk!
Lykke og Held til jert Værk!

O. E.

1914.
(Nytaarskort, tegnet specielt for Evropas Monarker.)

³/₁. »Social-Demokraten« fortæller i en Artikel, at *Storken* er i Færd med at uddø og snart vil være helt forsvunden.

— Tak! Hvad skal Folk saa gribe til i en snæver Vending?

— De skal naturligvis holde »*Ravnen*«!

⁸/₁. Saa, nu er det ogsaa forbudt at udføre Blaabær, Terpentin og Harpiks. Hvornaar mon Turen kommer til Tegnestifter, Femøreskager og Rottekrudt?

⁴/₁. *Peter Cornelius* fejrede sin 50-aarige Fødselsdag under megen Højtidelighed og modtog mange Gaver og Laurbærkranse. Om Aftenen var han til Fest i »Paladshotellet«.

— Burde det ikke have været i »*Valkyrien*«.

Den tapre Landsoldat.

I selve »Berlingske Tidende« meddeles, at en ung cand. jur. med et kendt Navn var blandt de Indbudne ved »Paladshotellets« Nytaarsfest. Paa Hotellet vidste man ikke, at den unge Mand aftjente sin Værnepligt, og da han Nytaarsaften stillede i sin stakkels menige Uniform, blev han afvist — *menige Soldater kunde ikke faa Adgang til* Hotellets Nytaarsfest!

Hvorfor?

Lad os gaa lige til Sagen, og saa lidt Vrøvl som muligt —: Altsaa: Officererne vil ikke sidde sammen med »menige Soldater«.

Det er i al Korthed Sandheden!!

Go'maaren, Du tapre Landsoldat! Og velbekomme, Du Danmarks unge Frelse! — Ordskvadder i militaristiske og kapitalistiske Aviser samt ved passende festlige Lejligheder! »Vi er stolte af vor Hær, af den danske Soldat og af Kongens Klær« — og saa et Spark i Noksagt og herut af *Paladset;* tror saadan en Skidtknold at han kan komme her i de væmmelige Klæ'r og drikke sig en Bajer ved Siden af Løjtnant Paradevsky de Frikadelli?

Saadan ser *den* ud i Fredstid.

Ved Krigstid vanker der, som bekendt, en Lirekasse. (Hvis man ikke faar Hjærnen blæst ud.)

Yderligere Kommentarer overflødige, og *ned med* al Slags *Militarisme!*

Sønderbros

Bølget om af megen Ros
Wulff forlader Sønderbros'.
Man kom did med Linje 2's'
Vogne, hvor man sad og »fros«.
Wulff var Leder og Matros,
snart Kaptajn og snart kun Lods.
Hvem skal nu det Hverv betros
at bestyre Kunstens »Klos«
gennem Os fra Stinkados?
— Jeg vil foreslaa: Hr. *Goos!*

Velbyrdige og velvise Hr. Overgeheimeraad Goos! Thi kendes for Ret: at efterdisom og saasom, at I var den højtbegavede Stifter af „Den ny Socialist", og aldenstund I i Eders ganske Liv har bestræbt Eder for at udfinde saa mange Paragraffer, hvorefter Mennesker kan blive straffede, at det er nærmest et Lykketræf, om nogen undgaar det, saa vil det være i sin Orden at benaade Eder med de forgyldte, selvlukkende Haandjærn, hvormed følger en automatisk Mundkurv med Ret til at bære samme. Med denne kongelige Gave følger Forpligtelsen til ikke gøre flere Paragraffer saalænge han lever.

Den offentlige Mening.

Københavnske Tjenere i Karikatur II.

Bisgaard, »Osborne«.

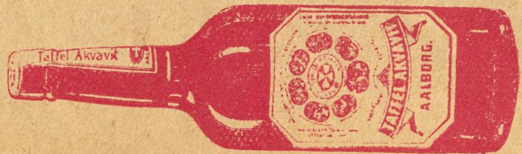

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

»Ravnens« Redaktion takker herved for den Strøm af Nytaarshilsninger, som vi har haft den Glæde at modtage fra vore Abonnenter.

Vi skal gøre vort bedste for at holde Humøret oppe i 1915!

Hjærtelig Tak for den udmærkede Gaas, den smagte godt og billigt og samtidig vil jeg ønske Dem et rigtig glædelig Nytaar.

Smed I. M. Iversen,
Riismølleby, Randers.

— Du maa altsaa indrømme, at Du har brudt Dit Løfte!

— Det skal Du ikke bryde Dig om, jeg skal nok give Dig et nyt!

Martin Svendsen, Holte. Tak for de kønne Billeder, som der dog er altfor mange Farver paa. Vi skal se at skaffe Plads til den *sorte* Tegning.

Giv os en af samme Slags, Moder, for det er saa bedaarende, siger Hansen!

T. L. Ja — den er rigtig!!

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner·forskönner·bevarer·Huden· Alles Yndlingssæbe St. 25 Øre

Bag efter.

Se saa er Julens kære Tid forbi,
og af de mange altfor fede Dage
er kun en ha'vglemt Salmemelodi
og nogen Tunghed i min Bug tilbage!
Aah denne Tid hvor Julens Træ staar grønt,
og hvor jeg tænker paa de Sultne, Svage
med Raad og Daad — det er i Grunden kønt
— selv om de sulter Aarets andre Dage.

Her kan jeg sidde fedt og lunt og godt
og høre Stormen om min Rude sukke,
nu kommer Vinterveiret koldt og raat;
Men Gud-ske-Lov, *min* Dør er til at lukke —
Hvad siger Du — er Vinterdagen kold
og skal jeg hjælpe Dig med Brød og Penge?
Ja vel — til næste Jul — — gaa Fan' i Vold
og lad min Pengepung faa Fred saa længe.

K. H.

Hansen: — Ved Du, hvorfor en Fange ikke maa synge i Cellen?

Jensen: — Nej.

Hansen: — Fordi han er kommen derind for at »brumme«.

Det er første Gang jeg forsøger (mig) paa Vitser, men jeg haaber ikke de bliver kasserede.

Christian Hansen, Nørrebro.

Christian Hansen. Ja, man kan jo nok se, at Debutfeberen har greben Dem under Udarbejdelsen af Tegningen, men derfor kan De godt blive Krøyers Efterfølger i Kunsten.

Fangen: Endelig fik jeg Ideen til et Fuglebur.

Ærede *Leonard.* Vi vil nødig gøre Deres Fange ked af det — men Fuglebure *er* opfundne.

Kære *Sigurd* (12 Aar.) Dine Tegninger er lidt for pebrede. Vi venter bedre Ting af Dig, naar Du bliver 14!

Kære *Garder (L.)* Vi har ikke noget imod at række selv den kgl. Livgarde en lille Haandsrækning og optager derfor en af Deres Tegninger. Kig op paa Kontoret, saa faar De det ønskede — men køb nu ikke Krudt for Pengene!

— Naar jeg bliver gift, vil jeg have Messingsenge!

— Uha, Nej, saa skal man jo pudse altid!

— Nej Du, de skal selvfølgelig være lakerede, ellers bliver man jo bedøvet af Amor hele Natten.

Kære *Fanny Madsen.* Naar vi her gengiver ovenstaaende, er det ikke saameget, fordi selve Kunstværket har grebet os, men langt mere det uhyre interessante Spørgsmaal: Hvorledes man kan blive bedøvet af Amor hele Natten ved Hjælp af lakerede Messingsenge?

Kære Ravn! Vær saa venlig at optage følgende Vittighed i Dit Blad!

Landskabsidyl med Fuldmaane i Baggrunden. En Bondekarl og en Bondepige kommer gaaende hen ad Markvejen.

Pigen siger forventningsfuld til Karlen:
Je tøkkes, Du sku' si'e no'et rejdit sødt te mæ?
Hva' sku' det da vær'? svarer Karlen.
Det maa Du da vid'! siger Pigen.
Pavse.
Karlen (glad): Pouddersukker!
Pigen: Nej, it saa'n det sku' vær no'et rejdigt ømt!
Karlen tænker.
Karlen: *Ligtorne!*

Glædeligt Nytaar.
P. Jørgensen.

— Er det Frøken Josephine Hansen?

— Ja, det er mig — Værs'god, tag en Stol!

— Det kan jeg ikke nøjes med, jeg tager hele Møblementet. Det er Kongens Foged!

En Indkaldt paa »Trekroner«.

Stene paa Fremskridtets Vej.

— Med Portrætter af Krigens Ophavsmænd —

En genial Digter har i nogle faa, glimrende Verslinier skildret det Blik, hvormed en ung, skøn Kvinde omfattede en rød Silkebluse, som hendes Øje i Forbigaaende fangede. Digteren holdt hende (under Presset af en behagelig Tradition) paa *Abens* Standpunkt; Aben ser nøjagtig paa samme studerende, heftig ønskende, nysgerrige og vigende Maade paa en rød Strimmel Papir, der flyver forbi dets Burs Tremmer.

Min Kone var saadan en lille Abe, og forgæves søgte jeg gennem Aarene at udvikle hendes Hjærne: hun forblev det, hun oprindelig var, sted- og pladsbestemt af den kæmpemæssige Vane, der hedder *Generation*.

Catharine v. Geldhouser var født midt imellem en Kaserne og et Slot — mellem Hunden og dens Herre — og fik allerede, mens hun laa i Vuggen, Øret fyldt med Sporers Klirren og det 27. Jægerregiments Morgen- og Aften-Fanfarer.

Som ung Pige kom hun til Hofbal, og Kongen havde hilsende trykket hendes Haand — I Guder! *Saa* dyb er den menneskelige Latterligheds-Tragedie, at ingen senere Begivenhed formaaede at udslette det Indtryk, som dette kongelige Haandtryk gav hende!

Denne Konge, hvoraf der er en skaalfuld grønne Orme tilbage, kunde endda ikke føre sit Slægtsregister tilbage til den Skare veludrustede Røvere, som i Middelalderen ved Hjælp af deres Sværd opkastede sig til Herskere over det størst mulige Stykke Jord — det *eneste* en Konge har at prale af overfor en Skomager. — Hans Farfar var Sagfører.

Men den *Glans*, som Haandværkere for Folkets Penge havde udstyret hans Slot med, og den Tradition, som Lejetjenere og Avisredaktører kappes om at polere omkring Kongedømmet, betog ganske min lille Catharines Hjærne — som den har betaget tusinde andre Hjærner før og efter hendes!

Og Du, min Broder, er *Du* klogere, hvis det tænkelige skulde ske, at Du blev bedt til gule Ærter hos Majestæten?

Min Hustru øvede sin uhyre Indflydelse paa sin Slægt, hvem hun indgav Ærbødighed for saavel Loven som Profeterne.

Da en ung, fjærn Slægtning en Gang i oprørsk Trods spurgte, hvorfra al denne ufattelige Kongedyrkelse kom og understregede, at Gud, som dog var min Kones *øverste* Autoritet, *ikke* havde tænkt sig nogen *Kejser*, da han slap Adam og Eva løs i Paradiset, saa svarede hun, at Vorherre senere forstod, at der maatte en Gummi til for at holde sammen paa Folkene — hendes Livs eneste Aandrighed. Og da jeg selv en Gang, lidt irriteret, kritiserede Kongens aandelige Ubetydelighed, svarede hun, kærligt dækkende, hjærtevarmt følsomt —: *Aa, han er jo dog Søn af Huset!* Her ser man Moderfølelsen og Vrøvlet, to af de mægtigste Elementer i Tilværelsen, Haand i Haand. Mod denne Titan i et Fingerbøl kæmpede selv Barrikadens Helte forgæves! Min Hustru lærte vore to Sønner Respekt for Flaget (dette Livets grufulde Farvespil!) Ærbødighed for Kongen og Kærlighed til Fædrelandet, og selv Filosofiens stærkeste Tankesalt formaaede ikke at syrliggøre denne fede Modermælk, i Kraft af hvilken vi allesammen gladelig lever videre, sover og handler, drikker og taler — mens en Verden raser i vild Desparation.

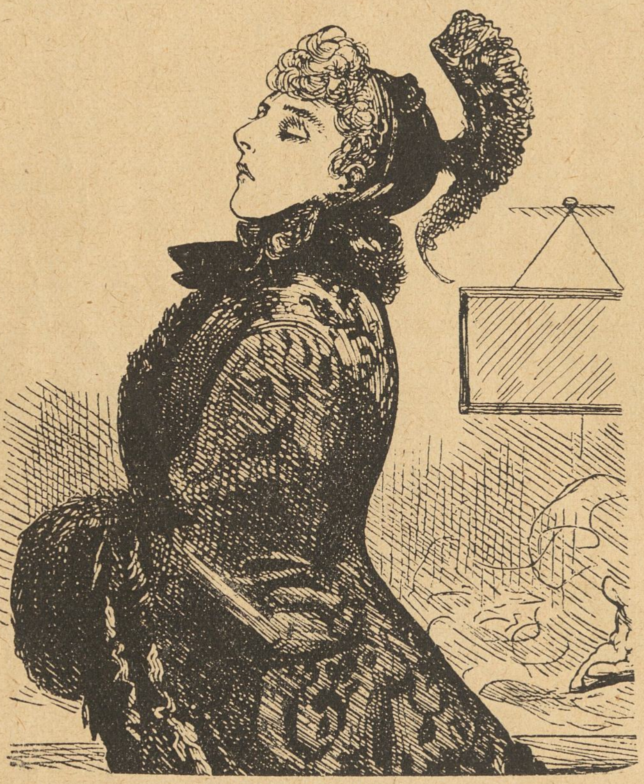

Min Hustru.

Denne fredsommelige, godlidende, lidt modeglade Kvinde er — hendes menneskelige Dyder og øvrige gode Egenskaber ufortalt — Frihedens farligste Anstødssten, thi hun er en Sandsæk, der modtager og uskadeliggør Tankernes Schrapnells og dækker over Tronen og Alteret ..... medens hendes Søstre i Prostitutionen, i Fabrikerne og i Arbejderkvarterernes Gyder lider Fortvivlelsens, Sultens og Elendighedens Kvaler i fulde Skaaler.

Besynderlige Skæbne, der bestemmer, at en Kvinde »pryder« en Trone, mens en anden vasker Klosetter.

Besynderlige Menneskehed, der fik sit mest intereressante Samtalestof, da en gammel fattig Kvinde trængte sig frem gennem Mængden, faldt paa Knæ for Kongen og bad ham hjælpe sig i sin Nød angaaende 7 Mark og 4 Skilling.

Besynderlige Klode, der ejer alt det dejligste, undtagen det dejligste af alt: *Fred.*

.... En stærk mandig Stemme lyder i mit Indre: *Er Fred saa dejligt?* Stemmen kommer fra min Kones Søn af første Ægteskab, Generaloberst v. Geldhauser, der nu fører et tysk Armekorps.

Om ham skal jeg fortælle i min næste Artikel — og vi er ved Sagens Kærne.

Max Køller,
Professor.

„Det evigt kvindelige".

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Guj! Hva' vil Assistenten tænke om mig? Jeg har den samme Hat paa, som da jeg var her sidst!

„Guldregn".

Hvornaar forlader vore Venner os? Naar de stiger tilvejrs, eller naar vi selv synker til Bunds.

*

Et Sennepsplaster er ingen poetisk Genstand, men den taler varmt til de menneskelige Følelser.

*

Nervøsitet er en Sygdom, under hvilken Omgivelserne ofte lider mere end Patienten.

*

En Vismand har sagt, at den sande Lykke bestaar ikke i at faa en Ting, men at stræbe efter den.

Den Mand skulde prøve at gaa en hel Dag og længes efter en »Whiskysjus« og naa hen til en Beværtning, der lige har lukket.

*

Det siges, at den bedste Følelse skal være den at elske sin Næste.

Men Gud ved om det ikke, er en bedre Følelse at blive elsket af sin Næste?

*

Det er sørgeligt, at de fleste Sanglærere paastaar, at de fleste Sanglærere er umulige. Men det er endnu sørgeligere, at de fleste Sanglærere har Ret.

*

Der er mange, som ringeagter Pøblen, fordi de ikke forstaar, at de selv tilhører den.

*

Børn lyver ikke saameget som de Voksne. Men man maa jo huske paa, at deres Opdragelse hellerikke er tilendebragt.

*

»Jeg skal lære Dig at være god mod Dyrene!« sagde Faderen og stak Sønnen en vældig Lussing ud!

*

Der gives tre Slags Moral: den gamle Moral, den ny Moral og — den virkelige Moral.

*

Man forbander Kvindernes Ubestandighed, naar man er Ofret for den, men man finder det henrivende, naar man er Aarsagen til den.

Den Bog, man ikke kan læse to Gange, er ikke den Tid værd, det har taget at læse den en Gang.

*

En Flyver bør aldrig være mere træt, naar han kommer ned paa Jorden, end at han kan flyve — sin Kone om Halsen!

*

Man bør ikke forlove sig med en Telefonistinde. Den Slags Damer har ny Forbindelser hver Dag.

Naar det regner paa Præsten, saa . . . . er det vel sagtens fordi der er Hul i hans Paraply.

*

Naar to smukke Kvinder forener sig i Venskab, kan man trygt spørge: Mod hvem?

*

Forstaaelse mellem Nationerne vil sige, at et Par af dem slaar sig sammen for at kaste sig over en tredje!

Tegning af Emil Poulsen.

En Stemme: Hjælp! Hjælp os, Italien!!
Italien: Bare jeg vidste, hvem det er, der raaber om Hjælp — det er ikke til at hitte Rede i det Roderi!

Dramaet i Kejserslottet.

(Sluttet).

Hun strakte begge Hænder imod ham. »Vær ikke ængstelig, Boris, jeg har vistnok alvorlige Ting at tale med Dig om, men jeg er jo foreløbig frisk og fri«. — Han trak hende ind til sig og bedækkede hendes Ansigt med varme Kys, beruset af hendes Skønhed. Hun havde lukket Øjnene, og da hun atter aabnede dem, var de fulde af Taarer.

»Irma, min søde Pige«, bad han, »sig mig, hvad der har ført Dig her til Løvens Hule«. Hun trak ham ned til sig i Sofaen og sagde sagte: «Jeg maa sige Dig Farvel«. —

»Farvel?« Han saa forundret paa hende, »hvad mener du med det?«

Hurtig rejste hun sig, laasede Døren, undersøgte alle Forhæng og Gardiner i Værelset og kiggede under Sofaen. Saa satte hun sig atter ved Siden af den forbavsede unge Officer og greb hans Haand.

»For at Du rigtig skal forstaa mig, Boris«, begyndte hun, »maa jeg komme tilbage til den Tid, da Du som Officersaspirant besøgte os i Paris. Du saa den Gang i mig kun den lille Irma, Professor Lawrents eneste, forkælede Barn, og Du anede vel ikke, hvilken stor Mission, der ventede paa dette Barn«. —

»En stor Mission — —« mumlede Boris.

»Ja, min Ven, en stor og vanskelig Mission. Min Moder var, som Du ved, en født Russerinde, Datter af en af de mest bekendte Nihilister i det 19de Aarhundrede. Som ung Pige tog hun Del i en Rejsning mod Zaren og blev forvist til Sibirien. Det lykkedes hende dog at flygte til Paris, hvor hun blev Guvernante i et fornemt russisk Hus. Tre Aar senere ægtede hun min Fader. Denne kendte hendes Historie, men tog det faste Løfte af hende, at hun ikke mere vilde befatte sig med Nihilismen. Samtidig lovede hun imidlertid sig selv, at hendes ældste Barn skulde optage Kampen efter hende. Hendes ældste og eneste Barn er jeg«. —

»Du er altsaa —« raabte Boris, bleg som Døden.—

»Ja«, hviskede Irma stille. De tav en Stund. Boris rejste sig og gik hurtig frem og tilbage. —

»Det var grimt af Dig, Irma, først nu at meddele mig dette«, sagde han med haard Stemme. — Bedrøvet rystede hun paa Hovedet. »Kald det ikke grimt, Boris, kun en Svaghed. Jeg er jo en Kvinde, ser Du, en Kvinde med Hjerte og Følelser, og jeg elskede Dig — — —«.

»Naa, saa træk Dig da tilbage, der er jo Tid dertil«! raabte han indtrængende.

Afværgende strakte hun sine Hænder mod ham. »Nej, og tusind Gange nej«! sagde hun stolt og fast. »Det Maal, vi har sat os, er for helligt til, at vi kan forraade det«!

»Men, ulykkelige, begriber Du da ikke, at det er den visse Død«?

»Jo, for en af Parterne«.

»For en af Parterne? Hvad mener Du«?

»Intet«.

Pludselig kastede Boris sig ned paa Sofaen og hulkede højt. Irma lagde sin lille Haand paa hans Hoved. »Det er det haardeste Slag, som kunde ramme mig, det allerhaardeste«, hviskede han.

»Stakkels Boris, Du føler det vel haardt nu, men Tiden vil lindre det«.

»Aldrig!« Med flammende Øjne stod han foran hende og holdt Haanden krampagtig om Sabelen. »Du kender mig ikke, Irma! Den Kærlighed, jeg en Gang har svoret, giver jeg ikke Slip paa«! Han trak hende ind til sig og trykkede et Kys paa hendes skælvende Læber. I næste Øjeblik lød Sporeklirren gennem Korridoren, og halvt bevidstløs sank Irma om paa det bløde Tæppe.

To Dage senere steg Irma opad de brede Marmortrapper til den kejserlige Residens i Tsarskoje Selo. Hun havde en Anbefalingsskrivelse med sig fra Grevinderne Tornoskoj og et Kort, undertegnet af Cillkowsky, ved hvis Hjælp hun uhindret passerede de mange Militærkordoner, som omgav Slottet paa alle Kanter.

For nogle Dage siden var en af de smaa Prinsessers Barnepige bleven mistænkt for Nihilisme og afskediget. Irma havde gennem sine Forbindelser faaet rede herpaa og hurtig skaffet sig Anbefalinger, der kunde aabne hende Vejen til denne Stilling. Nu gik hendes Kort i Forhallen, hvor en Del Officerer var samlet, fra Haand til Haand, og til Slut fik en ung Løjtnant Ordre til at vise hende Vejen.

De gik gennem en lang, mørk Korridor og standsede foran en Dør, der var skjult bag en Portiere.

»Her er Forgemakket til Kejserindens Værelse«, sagde Officeren, »De vil her finde en Hofdame, som vil vise Dem til Rette«. Et Sekund senere stod hun der. Den ene Haand havde hun presset mod sit bankende Hjerte, med den anden holdt hun om den i Lommen skjulte seksløbede Revolver. Sagte mumlede hun: »Gud, giv mig Kraft«! aabnede derpaa Døren og traadte ind. Værelset var tomt, men fra et Sideværelse traadte en Officer hende i Møde. Ved Synet af ham udstødte hun et svagt Skrig. Foran hende stod Boris. Mens Tusind Tanker paa et Sekund fo'r gennem deres Hjerner, sænkede deres Blikke sig i hinanden. »Det gælder et helt Lands Vel«! kom det bønfaldende fra hendes feberhede Læber. »Det gælder Zarens Liv, min Ære og — min Kærlighed«, svarede han med hæs Stemme og løftede med fast Haand sin Revolver. »Den, jeg har svoret Kærlighed og Troskab, forlader jeg ikke, det har jeg sagt Dig«.

Endnu en Gang traf Deres Blikke hinanden, og derpaa lød to Skud, og Vagten som styrtede til, fandt paa det blodoverstrømmede Gulv, to livløse, menneskelige Legemer. Ingen uden de vagthavende Officerer fik Rede paa det Drama, som var blevet udspillet i Selvherskerens umiddelbare Nærhed.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900
Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning,
Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

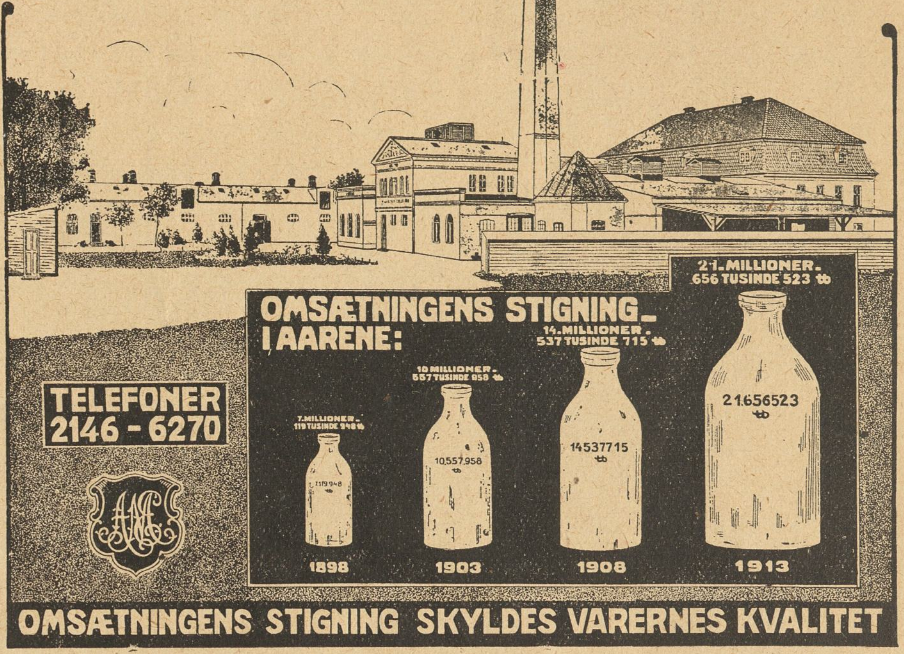

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

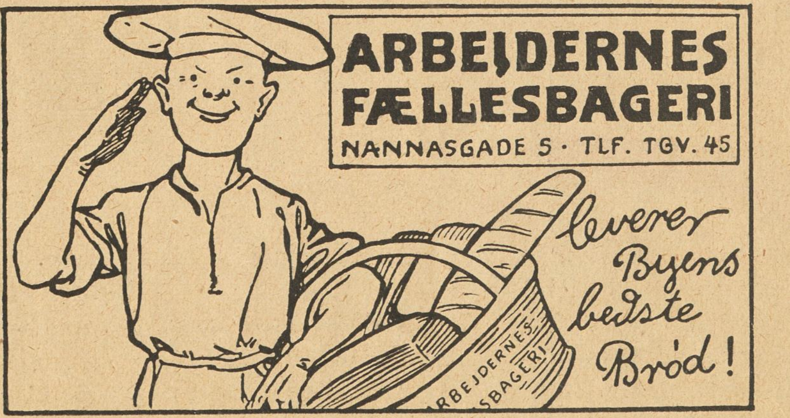

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

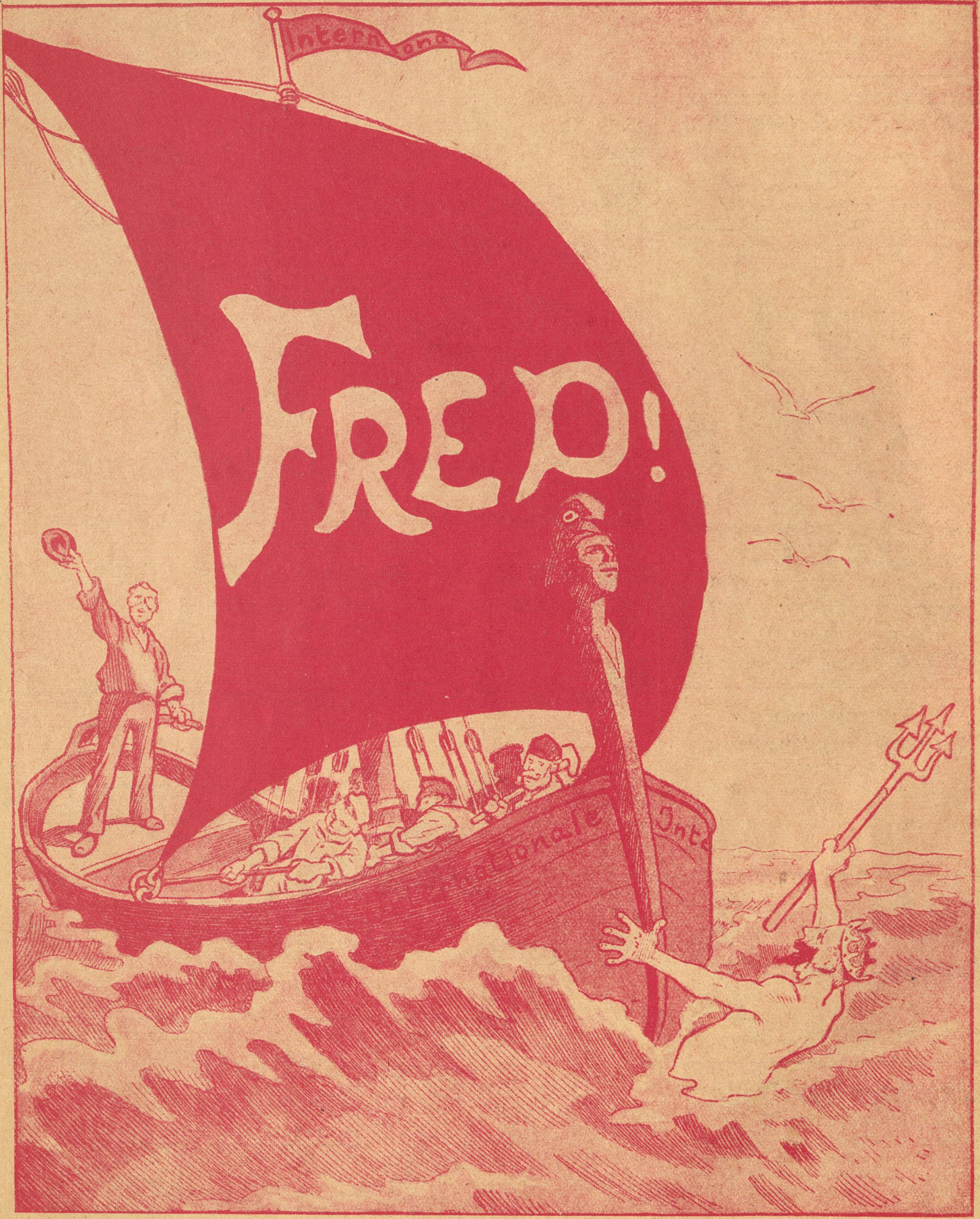

Saa stævner vi frem mod vort Verdensmøde,
vi, Arbejderhærens kaarne Mænd.
Med »Fred« har vi mærket vort Sejl, det røde,
i Fred vil vi skue vort Hjem igen!

Ej kongeligt Krigsmod standser vor Skude,
som ballastet blev med Folkets Krav.
Vi lider med Jer. Kamerater derude.
hvem Guldtørsten skabte en blodfyldt Grav!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 3. Torsdag den 21. Januar. 1915

Tegning af Osvald Jensen.

Den gamle Etatsraad har forgæves søgt at rejse sig fra Bænken, og den lille Pige er ilet til og har hjulpet ham op. Da Etatsraaden takker hende, siger hun —:

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos

Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75. Telefon 3968. — Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen **Rømersgade 22.** Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen **Koldinggade 4.** Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller, Købmagergade 30, 2. udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14. Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café (Nørrebros Runddel). Koncertsal og Billardsalon. 3 Billards. Hyggelige Selskabslokaler. Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik. SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Biklister paa Plakater. Adelgade 31, 1. Bagb. Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager 12, Gothersgade 12. Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42. Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Lauritz Byrge, Forenings- & Selskabslokaler. Selskaber indtil 170 Kuverter. Baade større og mindre Lokaler. Dansk Arbejder Loge, Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Køb RAVNEN

Peter Jensen, **Bispebjerg Kro,** ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer. Have med Lysthuse. Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Stene paa Fremskridtets Vej.

— Med Portrætter af Krigens Ophavsmænd —

Skæbnen har altsaa villet, at jeg skulde blive Fader — omend kun Stedfader — til en moderne Attila, Oberst Wilhelm v. Geldhauser. Jeg, der kender hans Opvækst og hele Udvikling, skal nu lade Søgelyset spille i hans Sjæl og give Læserne en Beskrivelse af denne uhyre haarde Sten paa Fremskridtets Vej.

Wilhelm, min Stedsøn, er et uomstødeligt Bevis for, at Konge- (eller Kejser-) dømmet danner den største Fare for det, man kalder Verdensfreden — men der foreligger jo iøvrigt i disse Tider tilstrækkelig lysende Beviser for denne Paastand! — De allerfleste Mennesker snobber; Godernes vanvittige Fordeling nødvendiggør det 1) vi skal leve 2) vi vil helst leve saa godt som muligt. I Hæren er Snobberiet udbredt i den uhyggeligste Grad. Saasnart Underkorporalen har faaet sin første Snor, higer han efter *den næste*. Sergeanten (der staar til Stabssergeant) springer som en Lakaj for at lukke Døre op for Løjtnanten, denne kryber sødt for Kaptajnen, denne igen for Obersten osv. Men *øverst* oppe findes Magneten, den funklende Stjærne, hvis Storhed jeg aldrig ret har kunnet fatte — ogsaa fordi Forholdene har gjort mig det umuligt at faa Indblik i to Kongers sædelige og aandelige Habitus, hvad der har ført til, at deres, unægtelig paa Forhaand uomstødelige sølle *Menneskelighed* for mig blev »officielt notificeret«.

Min Stedsøn.

Jeg kender Præster, der bønfalder deres kvindelige Tilhørere om Stævnemøde, og jeg kender Konger, der om Natten løber paa Damers Køkkentrapper. Dertil er der i og for sig kun lidt at sige — men hvorfra kommer *Folkets* Tilbedelse og Beundring? Fra Uvidenhed. Hvorfra kommer Folkets Dødsforagt? Fra Fædrelandshistorien.

Da »Gneisenau« for kort Tid siden gik under i det stille Hav, stod Officerer og Mandskab og sang deres Fædrelandssang til Vandet lukkede Munden paa dem. Jeg tager ærbødig min Hat af — og knytter derpaa mine Hænder i Raseri over dette geniale Hysteri. Det var deres Lands *Historie*, der drev dem — syngende — i Døden. Elskelige, prægtige Mennesker: en, der ejede en hyggelig Restauration i München, en anden, der solgte Fajance i Heidelberg, en tredje, der drev Fiskeri ved Binz — alle blev de drevet tilbunds af deres Fædrelands store Historie. Tvi dig, Fædreland, naar *det* er din skønneste Triumf!!

Min Søn Wilhelm vil naar som helst lade sig skyde, mens han nu er i Færd med selv at skyde de flest mulige Franskmænd. Idet jeg fæster denne uafviselige Sandhed paa Papiret, fylder jeg mit Værelse med en homerisk Latter, thi jeg ser jo Fyren for mig, da han som Dreng tudbrølende forbandt sin Hund, der havde faaet et Trækvognshjul over Halen. Og i næste Øjeblik fyldes mine Øjne med Taarer, naar jeg i Aanden ser ham, jærnhaard, fyre sin Revolver af lige i »Fjæset« paa en skikkelig Franskmand, der til daglig fejer Gader paa Montmartre. Man *kan* altsaa endnu i 1915 koge Sulevælling paa Menneskekroppe, og man kan det, fordi der findes Kokke som min kære Søn Wilhelm.

Han fik tidlig Længsel efter at blive Officer. Selvfølgelig. En pragtfuld Stilling. Rigt udstyret med en Dingeldangel, som det ikke nytter, jeg kalder Maskerade, for *han* kalder det *Ære*. Officerstillingen hævede ham højt over Landsbysmede, Rokkedrejere, og Gadefejere, som for ham blev *Kravl*, og som kun havde hans Interesse for saa vidt, som det blev hans Opgave at uddanne dem til gode tyske Soldater. I Løbet af faa Aar kendte Wilhelm kun tre Ting: sin Kejser, sit Fædreland og sin Uniform. Han tilbad sin Kejser, elskede sit Land og ærede sin Uniform.

Bravo, Wilhelm! Du har udfyldt dit Liv paa en fortræffelig Maade; en Mand helt igennem, fyldt med *Ære*, med faste Grundsætninger, med en glimrende Overbevisning og med en jærnhaard Handlekraft. Hele din Sjæl er mættet med Kejseratmosfære, hele din Vilie er et med Nationens: Naar Øjeblikket kom, da med ubøjelig Heltemod at rykke frem, fyre løs, meje ned — knuse og erobre. Paa dette Niveau har Du tilladt Dig den Udtalelse, at Fred da ikke er saa dejlig, at Fred er Øllebrød, at der maa Krig til for at skaffe *Luft* og *Stemning* — og at dit Land vilde have godt af at *blive tappet* for selv en hel Million Mennesker: I gik jo og trampede over hverandres Fødder.

Men — *hvis* Du havde levet i et Land med en mindre krigerisk Historie, med en mere civil Mand til Overleder, ja, kære Wilhelm, saa vilde dit Krigsmod været stemt adskillige Toner ned, og din Tankegang vilde været ført ind i mere fredsommelige .... maa jeg sige: mere *civiliserede* Former. Men — undskyld mig — den megen Hofglans gjorde Dig for jærnholdig, førte Dig — undskyld mig igen — umærkelig ad Snobberiets dunkle Veje til den Højde af krigerisk Storhed . . . hvis Resultat bl. a. er Jærnkors og Oberstitel.

Min Søn Wilhelm interesserede sig uendelig mere for en Revolvers Kaliber end for et Børneasyls Oprettelse, og en Feltkanons Skudsikkerhed kunde i den Grad optage ham, at han engang benyttede Shakespeares samlede Værker til at stive en Skydeskive af med.

Naa, maaske havde han betænkt sig, hvis det havde været Goethes.

— I dette gyselige Kaos maa vi søge efter en Traad. Jeg har den. Den er af *Guld*. En *fattig* Konge er en Bønhas: en Kejser uden Diamantglans, en Halmvisk. Da man fandt Guldet, blev Krigen i dens store Former opfunden.

Tror Du maaske man ruster for en Gruppe Æbletræer?

Tror Du man bygger Kæmpekrigsskibe for at Kludesamleren kan faa Lov til at tømme Skarnkassen i Fred?

Nej, gaa paa Børsen, min Ven, kig indenfor hos Fabrikantmillionærerne — *saa* vil Du efterhaanden faa Øjnene op for, at Militarisme er Millionernes Detektiver og Fædrelandshistorien dens Pegepind.

Desværre afgiver *Folket* Materiale til denne Ulykke. — Min Halvfætter er et slaaende Eksempel herpaa. Han er den »fødte Slagsbroder«, og jeg skal fortælle om ham i en føl-

Socialistkonferencen i København 1915.

Dansk Korn Snaps

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN

16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

Misforstaaelse.

Lægprædikant Sørensen skal overnatte i en Gaard paa en Hedeegn, hvor der er lidt langt til Naboer. Da Sørensen er kommet op paa sit Værelse om Aftenen, vil han gerne vise Tjenestepigen sit gudfrygtige Sindelag, hvorfor han spørger:

— Har I ingen Huspostil her i Gaarden?

— Tjenestepigen: — Jo, der staar en under Sengen.

Fin Vært.

I Skænkestuen sidder fire Herrer og spiller Kort. Gennem den aabne Dør ses Værten liggende paa Chaiselonguen i det tilstødende Værelse.

En Gæst: Vært, maa vi faa 4 Cigarer?

Vært: Ja! (Bliver liggende).

Gæst (et Par Minutter senere): Maa vi faa 4 Cigarer?

Vært: Ja! (Bliver liggende).

Gæst: Det var de 4 Cigarer! Maa jeg tage dem selv?

Vært: Ja — men tag en til mig med!

Fint kørt.

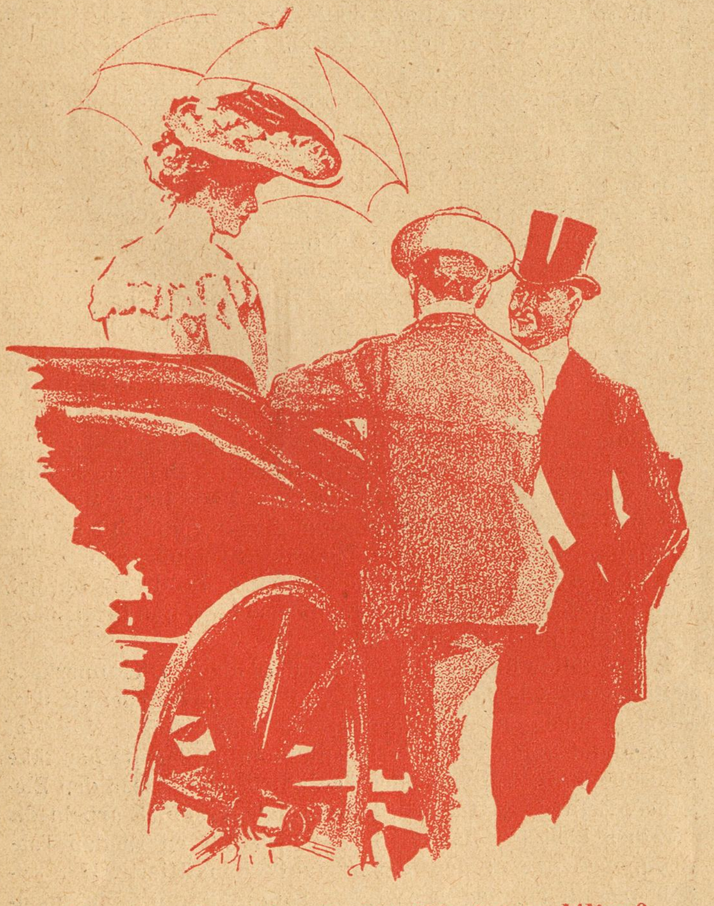

— Naa, hvordan klarede Du din Automobiltur?

— Aldeles udmærket. Tænk — skønt jeg har kørt to Fodgængere ned og tre Cyclister, og skønt jeg har væltet to Vogne i Grøften og smadret en Hønsegaard, saa har min Motor ikke taget den ringeste Skade, og jeg naaede Maalet uden at være forsinket et eneste Minut!

Hansen 1 og Hansen 2.

(Mel.: Danmark, Dig følge Held og Hæder).

Fra fjerne Kyst til Danmarks Land
der kom en kornbelastet Skude,
den stopped op ved Aarhus Strand,
og *Hansen* stod og ventede derude.
»Naa, dér er Kornet, det var rart,
Forretningsliv har sine Glæder« —
og *den* Forretning viste klart
:|: Hansens Begreb om Held og Hæder. :|:

Han sendte Bud til Numer 2:
»Nu er den der med Gryn i Lasten«,
og Numer 2 han sad og lo:
»Det gaar jo fint med Dannebrog i Masten!«
»Man har Minister væ't en Gang,
er vel anset paa høj're Steder,
og derfor lyde skal min Sang —:
:|: Hansen, Dig følge Held og Hæder! :|:

Naa, Hæderen er vist lidt tung
og ikke let for ham at bære.
For det er skidt, naar i sin Pung
man har begravet Dyd, Moral og Ære.
Men hva' — har det saa fæl en Klang,
at man paa Ærligheden firer?
Tag det dog som en Kompliment —:
:|: Hansen har dobbelte Papirer! :|:

O, danske Land, hvor Svindel gror
i hver en Rigmands Pengekiste,
og hvor Profitten er saa stor,
at Fattigmanden alt sit Huld maa miste.
De Folk med Titel og med Rang
de stjæler Folkets Mad og Brændsel,
og derfor lyde skal min Sang —:
:|: Hansen, Dig følge Skam og Skændsel! :|:

Peder Ravn.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Med Fortvivlelsens Mod bøjede han sig sammen, samlede sine Kræfter og tog Springet. Men Stolpen under ham gav efter og han faldt bragende gennem Hækken ned paa Landevejen. Det heftige Stød berøvede ham for et Øjeblik Besindelsen — han blev liggende aldeles urørlig, kun tænkende paa, hvor herligt det vilde være at faa Lov til at hvile, selv paa et saa ubekvemt Leje som en stenhaard, støvet, ophedet Landevej.

Men samme trængende Nødvendighed, som havde faaet ham til at tage det uheldsvangre Spring, rykkede ham skaanselsløst ud af hans halvt bevidstløse Tilstand. Han tvang sig til at aabne Øjnene. Lige ved ham laa hans Frakke og ikke langt derfra hans Hat, støvet og bulet.

»Hvem skulde have troet, at Stolpen skulde give efter paa denne Maade?« tænkte han sørgmodigt. »Men jeg kom i hvert Tilfælde over Hækken!« tillagde han triumferende og rejste sig med Besvær op paa Knæ. Det Udraab, som i det samme lød fra hans Læber, var sandt at sige alt andet end fromt:

»Av for S . . . .«

Tungt sank han tilbage til sin siddende Stilling med det venstre Ben strakt frem foran sig. Fra Knæet til Hælen syntes dette ikke længere at bestaa af levende Muskler og Sener, men af en eneste altopslugende, brændende Smerte. Dick fæstede tilintetgjort sit Blik paa Benet. Men han saa heller ikke saa klart, som han plejede: det ene Øje var opsvulmet og ned over det andet løb Blodet fra et Saar i Panden. Med Lommetørklædet søgte Dick saa godt han kunde at standse Blodet og vendte derefter hele sin Opmærksomhed mod sit værkende Ben. Rent mekanisk forsøgte han at bøje det; Resultatet var en Smerte, saa intensiv, at han følte sig nær ved at besvime. Imidlertid indsaa han, at intet Ben var brækket og at Knæskallen var hel; Skaden kunde i saa Fald kun bestaa i, at Benet var gaaet af Led. Og selv om dette var Tilfældet, kunde det nok bære ham; fremad maatte han — Daphne ventede jo paa ham.

»Hvad betyder vel fysisk Smerte?« sagde han beslutsom til sig selv.

For at vise, hvor stor Magt han havde over sine Muskler og hvor let han tog Situationen, strakte han Haanden ud efter sin støvede Frakke, rystede den og tog den paa. Det forekom ham, som om han ved denne Lejlighed havde genvundet noget af sin mandlige Værdighed.

Nogle Øjeblikke forud havde han takket Forsynet, som havde maget det saa, at intet Menneske var indenfor Synskredsen — nu forekom den tomme Landevej ham mindre behagelig som Opholdssted. Nu vilde han have følt Glæde, om blot det tarveligste Bondekøretøj havde vist sig paa Landevejen. Men ved Tolvtiden, hvor de fleste indtog deres Middag eller Frokost, var den brede Vej øde og menneskętom.

Nej — han maatte forsøge at hjælpe sig selv, en lille Smule Selvbeherskelse var alt som behøvedes. Han maatte slæbe sig frem til Wick, faa Fejlen i sit Bevis rettet og være tilbage til Chilham i god Tid for at vies til Daphne. Han aandede dybt, satte Tænderne i Underlæben og rejste sig op.

Med Opbydelse af hele sin Viljekraft lykkedes det ham at naa tre Skridt frem, men saa kunde han ikke mere. Det var ikke af Mangel paa Beslutsomhed, men af den simple Grund, at Musklerne var ude af Stand til at lystre den fra Hjernen udgaaede Befaling. Landevej og Hæk viste sig for Dicks Øjne som et kalejdoskopisk Billede i hvidt og grønt. Da hans Hoved var blevet nogenlunde klart igen, mærkede han, at han atter sad paa den brændende hede Vej, denne Gang midt paa Vejen og lige i Nærheden af sin Hat. Han strakte Haanden ud efter den og satte den paa Hovedet. Derefter blev han siddende aldeles urørlig med korslagte Arme, stift stirrende henad den øde, menneskeforladte Vej.

»Gid Fanden havde det saa meget forherligede rolige engelske Landliv! Hvor i Amerika kunde man maaske finde en Landevej, paa hvilken der ikke i et helt Kvarter viste sig et menneskeligt Væsen? Hvor opholdt alle disse fordømte Englændere sig? Vilde ingen af dem nogensinde vise sig?«

Pludselig oplivedes hans matte Træk. Langt ude i Horizonten, hvor de to grønne Hække syntes at mødes, opdagede han en lille Støvsky.

»Han var reddet! Hjælp var i Sigte.« Med svimlende Fart nærmede den sig. Den kom saa utrolig hurtig, at hans Taknemmelighedssuk øjeblikkelig forvandlede sig til et lille Angstraab. Thi at sidde midt paa en Landevej og se et stort, sort Vidunder af en Automobil komme susende imod sig med en Fart af 35 Mil i Timen, er en Situation, som kan give Anledning til Taknemmelighed — eller ogsaa det modsatte. Kun Begivenhedernes Gang kunde sige hvilket, og Dick nærede Tvivl om, hvordan denne Gang vilde blive. Den store Bils Messinglygter, der straalede i Solen, blev pludselig unaturlig skinnende. Med en næsten overmenneskelig Anstrængelse rejste Đick sig op.

Automobilen nærmede sig imidlertid med frygtelig Hast — et skingrende Advarselssignal hørtes. I Dødsangst hoppede Dick et lille Stykke til Side. Men hans højre Ben, der var blevet svagt af det Stød, som havde gjort det venstre ubrugbart, nægtede at gøre Tjeneste. Svejende som et Siv for Vinden lykkedes det alligevel Dick at holde sig oprejst. Han fægtede med Armene og raabte saa højt, han formaaede:

»Hallo! Hjælp! Hjælp! Hallo!«

Automobilen havde allerede sagtnet Farten. Dick mærkede dette med Glæde og Forbavselse, thi han havde egentlig ikke vovet at haabe, at de Rejsende vilde tage mindste Notits af ham. Skønt han selv var ivrig Automobilist, maatte han ikke alene beundre den kørendes Venlighed, men ogsaa den Elegance, Lethed og Hurtighed, hvormed Maskinen arbejdede.

Aldrig i sit Liv havde Dick Sugden følt en saadan Taknemmelighed som den, der nu fyldte hans Hjerte. Han rettede paa sit Tøj, for saa værdigt som muligt at kunne modtage sin Velgørers Hjælp. Klirrende og bragende standsede Automobilen tæt ved ham. Siddende paa Knæ saa Dick helt rørt op paa sin Redningsmand. Og nu bemærkede han først, at den forvovne, men velvillige Chauffør var en Kvinde.

Slør, Briller og en Pariserautomobilkappe af Raasilke skjulte hele Personen — baade Figur og Ansigtstræk — og

tillod ham kun at konstatere det Faktum, at det var et Medlem af det svage Køn, han havde for sig.

»Jeg er ked af at være nødt til at besvære Dem, men jeg har været udsat for et Ulykkestilfælde«, begyndte Dick.

Hans Forklaring blev imidlertid ganske ugenert afbrudt af Damen, som bøjede sig frem mod Styrehjulet og overøste ham med en Strøm af franske Ord.

Dick blev forbavset. Det Faktum, at den eftertragtede Hjælp ikke var af hans eget Køn, havde allerede været et haardt Stød, nu, da han for første Gang i sit Liv trængte til en Mands stærke, støttende Arm — men nu viste det sig oven i Købet at være en fransk Dame.

Dicks Kundskaber i det franske Sprog var ikke store; de bestod i, hvad han endnu kunde huske fra et Par glade Uger, han kort før sin Forlovelse med Daphne havde tilbragt i Paris sammen med Tom Codrington.

— Jai foit une injure, begyndte han, men kom saa pludselig til at tænke paa, at Ordet »injure« betyder »Forulempning«. Dette kunde skaffe ham Ubehageligheder paa Halsen og derfor tav han stille. Haanden, med hvilken han pegede paa sit Ben, var mere veltalende end hans Tunge. Damen forstod ham straks.

— Oui, oui, je comprends bien ca! Ja, jeg forstaar! sagde hun utaalmodigt, vous, vous êtes fait du mal — en ponne, n'est se pas? De er kommet til Skade, ikke sandt? Eh bien, monsieur, montez, montez! Stig op, stig op!

Hendes Stemme havde et ejendommeligt, lidt ængsteligt Tonefald, som lød helt behageligt i Dicks Øren. Efter i en Maaned at have været omgivet af engelsk Ro og engelsk Værdighed var det helt forfriskende, om det saa kun var for et Øjeblik, at komme i Berøring med en Kvinde, for hvem et aldrig saa ubetydeligt Æventyr alligevel var et Æventyr. Og gennem den skæmmende Automobilmaskes Glas mødte hans Blik hendes store, straalende Øjne. Dick smilede til hende, da han gjorde et Forsøg paa at rejse sig, men hans stakkels Ben nægtede at gøre Tjeneste og ganske krampagtigt greb han med begge Hænder fast i Automobilen. Selv i denne pinlige Situation lagde han Mærke til hver Enkelthed ved den prægtige 6-Cylindersvogn, der var stor nok til at rumme syv Personer, forsynet med alle moderne Bekvemmeligheder, og fra et af de fineste franske Firmaer. Det var uden Tvivl et yderst behageligt Befordringsmiddel, men — — —

Damen brast i en lille nervøs Latter.

— Ça se voit bien — vous avez besoin de mon aide — De behøver min Hjælp! sagde hun med en Stemme, der pludselig havde faaet et helt medlidende Tonefald.

Og for at sige Sandheden, saa kunde faa Kvinder betragte Dick Sugdens Ansigtstræk — selv om deres Udtryk ikke var saa mildt, som nu — uden at føle sig stemt til Venlighed og Medfølelse. I et Nu var hun hoppet af Vognen og stod ved Siden af ham paa den støvede Landevej.

Hun var lille og spinkel. Selv i sin store Pariserhat, omviklet med Slør, naaede hun knapt til Dicks Øre. Ikke desto mindre tilbød hun ham roligt og beslutsomt sine Skuldre til Støtte. Han tøvede. Hun forekom ham saa svag og skrøbelig og hans egen Skikkelse syntes ham saa unaturlig stor. Hun stampede med Foden.

— Si vous vous figurez que je n'ai point de musele, monsieur! De tror maaske ikke, at jeg er stærk nok, udbrød hun foragteligt, idet hun greb fat i hans Arm med en Haand, som trods sin Lidenhed var forbavsende fast og kraftig.

— Vite, vite! raabte hun utaalmodigt. Ca presse! Montez, monsieur, montez! Skynd Dem — stig hurtigt op i Vognen!

Hendes Ord gjorde kun et forvirret Indtryk paa den ulykkelige Brudgoms Hjerne. Men han kunde ikke tage Fejl af den velvillige Haand, som holdt fast i hans Arm, eller de hjælpsomme Skuldre, som tilbød sig til Støtte for ham. Han tog taknemmeligt mod Tilbudet.

— Det er ikke rigtig pænt af mig at besvære en Kvinde saaledes, sagde han hastigt og undskyldende paa det eneste Sprog, han ejede nogen Færdighed i — sit Modersmaal. Men eftersom jeg ikke ser nogen anden Mulighed og De vil være saa venlig — — —

De beskadigede Lemmers Muskler og Sener fik et smærteligt Ryk og et Øjeblik efter var Dick anbragt paa Vognens bløde, skindbeklædte Hynder. Hans Velgørerinde svang sig let op ved Siden af ham og fremtog nu hurtigt en Automobilhue med vedfæstede Briller. Dick var glad ved at modtage den, thi han var klar over, hvor mærkelig han tog sig ud i den høje Hat og med det forbundne Øje. Hans Ledsagerske satte med øvet Haand Maskinen i Gang og Automobilen genoptog atter sin svimlende Fart i Retning mod Wick.

I de to, tre Minutter, som gik, inden de grønne Hækkeveg Pladsen for pyntelige smaa Butikker, havde Dick Tid til at tænke nogenlunde sammenhængende. Hans første Følelse var naturligt nok Taknemmelighed mod den, som havde friet ham ud af den ubehagelige Situation, i hvilken han nylig havde befundet sig. Klokken var ikke mere end halvet, det saa han paa Taarnet, og det vilde i Sandhed være underligt, om han ikke skulde naa hjem til Chilham inden Klokken 1.

Ja, taknemmelig, rigtig taknemmelig, var han. Men under Taknemmeligheden laa en forvirret Blanding af Tanker og Følelser, først og fremmest en brændende Nysgerrighed angaaende Damen, der sad ved Siden af ham. Ung var hun, herfor talte hendes hurtige, beslutsomme Bevægelser. For Resten tydede alt ved hende om Ungdom og Skønhed, baade den slanke, smidige Skikkelse, som aftegnede sig under den løsthængende tynde Silkekappe, det lille Hoveds smukke Bøjning og den svage Violduft, som udstrømmede fra hele hendes Person. Hvad kunde vel være Grunden til, at en saa ung og smuk Dame, der tilmed var ganske ukendt med det engelske Sprog, alene kørte en stor Automobil gennem Westmoreland, og det med en Dygtighed, som indgød selv en saa øvet Chauffør som Dick den største Beundring, og med en Fart, som paa det groveste tilsidesatte alle Politiforskrifter?

Til Dicks ubeskrivelige Forbavselse formindskedes Farten ikke, da de kom ind paa den fredelige Landsbygade. Dicks Øjne opfangede et hastigt Glimt af sky Heste, og af ængstelige Mødre, som styrtede frem for at redde deres lyshaarede Afkom; han hørte et Par høje Advarselsraab fra en posteret Politibetjent, men han bed Tænderne sammen og ventede, at der vilde ske en eller anden Ulykke.

Men der saa han, Gud ske Lov, lige foran sig det velkendte lille graa Taarn paa Raadhuset. Endelig! Med en Lettelse, som ikke kan beskrives med Ord, bøjede den stakkels Brudgom sig ned mod Damen, som havde vist sig saa velvillig og hjælpsom.

— Nu er vi der! raabte han saa højt han kunde, nu er vi der! Vil De ikke være saa god at lade mig stige af?

En Gig, kørt af en rank ung Dame, fangede i det samme den lille Chaufførs hele Opmærksomhed. Hun maatte gøre en hastig Svingning til venstre, men kørte saa atter midt op paa Vejen og fortsatte sin svimlende Fart.

Dick bøjede sig paany frem.

— Her maa vi standse! næsten skreg han. Voila, voila, Arrêtey, madame arrêtey!

Det lille Hoved rørte sig ikke, de store straalende Øjne var uafbrudt rettede lige frem.

— Er hun døv, tænkte Dick fuld af Fortvivlelse — Eller var hans Fransk aldeles uforstaaeligt?

— Madame, arrêtey, s'il vous plaêt!

Denne Gang viste en lille Bevægelse af Hovedet, at hans Ord var bleven hørte, selv om de ikke var blevet forstaaede. Trods den Smerte, som herved gennemfor hans værkende Lemmer, bøjede han sig til Siden og greb fat i sin Ledsagerskes Skulder. (Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Franskmændene gaar frem med »Sneglefart« mod de tyske Løbegrave.
(»Lustige Blätter«.)

Ved Suez-Kanalen.
Tyrkiet: Bliv nu lidt hos mig, England!
(»Meggendorfer Blätter«.)

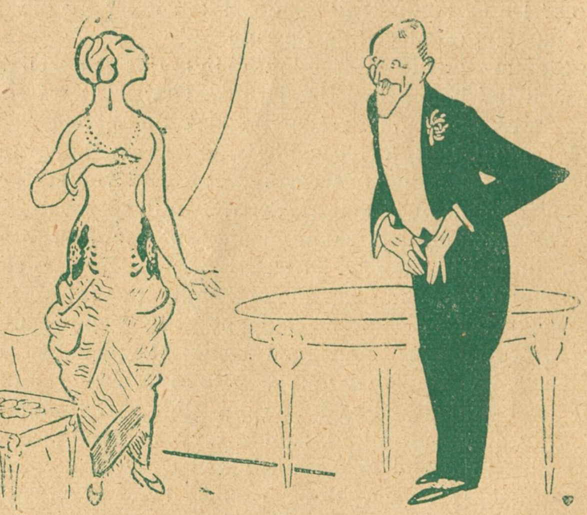

— Herr greve! Ni uppför jer som en baron!
(»Søndags-Nisse«.)

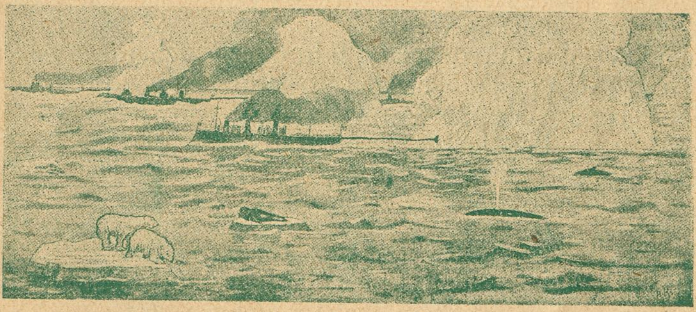

Den engelske Marineminister har nu givet Ordre til, at Flaaden skal bugsere Isbjærge ned til Dækning af de engelske Kyster. (»Fliegende Blätter«.)

— Far, hva menas må en våltalare?
— Då er en riksdagsman, når han å hemma (hjemme). (»Strix«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

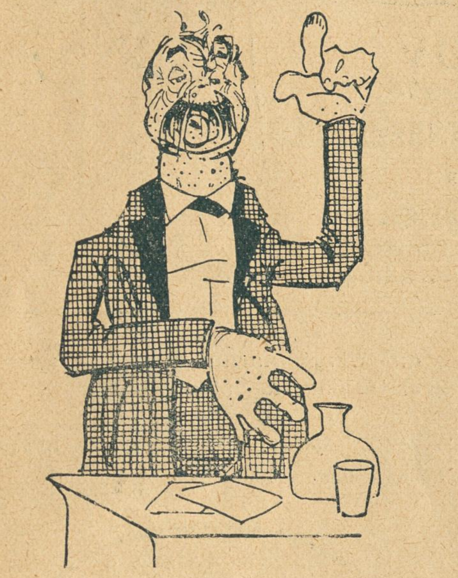

Nyt Blod.

Naar je' atter paany ve' denne Lejlighed har smækket Skøjterne i Skafottet, saa er'et fordi a' je' har en glædesstraalende Meddelelse a' ska' ha' spredt over denne Forsamling af argeste Modstannere. Den nemlig a' en nyfødt Sol i Vesten gløjer paa Vestergade altsaa, og væl a mærke: en Dobbelsol med Dingenoter og Kvaster. Der æ kommen nyt Blod i den gamle Højrerede, to magesløse og skægløse unge Højremænner med dobbelte Papirer og Korn i Lasten nemlig altsaa de Hærer Holger Jørgensen og Poul Jacobsen? De sku' se et paa raske Drenge, lige kommen u a' Ovnen med sprø Skorpe og Birkes paa Overfladen. Og sikken en Debut om je' maa be'. De føste Jacobsen sa' til Jørgensen, da de kom ind paa Vort Lands Kontor. de var, at nu skulde der erklæres Tyskland Kri med Nijuvenvejs paa højre Fløj og Arendrup i Skyttegraven, anden Opgang tilvenstre, og de føste Jørgensen gore, de var at skrive, si'r je' dem, en sjavinistisk Artikelserie som je' ikke har set Maven til siden Hesten paa Kongens Nytorv var et lille Føl, Og va' sker saa? Der sker de', a' Zalle rasler ned a' Taberetten a' bar Forskrækkelse aa anligger Sag mod de to pæne unge Mennesker, der ska' sla' Vort Land op og Socialismen ner og som dertil er Højres bedste Haab og Opforgyldning. Og naar je' nu staar her og savler i Skægget a' bar Indignation, saa er'et for at prottestere mod saa'nen polittisk Vandalisme som at ligger Sager an mod den fri Stemmeret i Højrepressen! Hva Faen ligner det at genere de unge Mennesker i Debutten? De ka' jo gaa hen og ølægge det hele som s'gu er mukkent nok i Forvejen. De' er inte saaddent at klare Sitevasjonen naar der er Mordere i Frederiksbergs Sporvejsselskabs Omnibusser og Lig i Lasten paa Vestergade, og je' vil derfor paa det skarpeste aggitere for, at vi gi'r Jacobsen og Jørgensen et Tillidsvotum og et Fakkeltog, for Højres lysegrønne Ungdom viger nemlig ikke før der kommer Bivogn paa »Hønen« paa Nørregade, de' kan De ganske rolig ta' dem en Stjernebajer paa, paa min Regning.

Abfahren hier, og maa je' be' om et nyt Skiftespor i Menisteriets Politik, Ro i Geledderne og et fyrfaldigt Hurra for Højres haabefulde Ungdom. De leve! Vov! Vov!

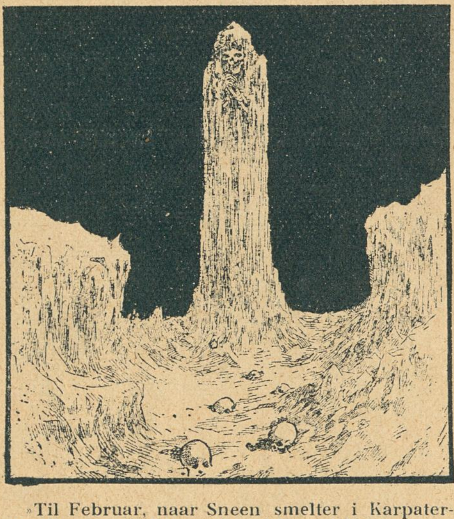

»Til Februar, naar Sneen smelter i Karpaternes Passer, vil Rumænien deltage i Krigen.« (Dagspressen.)

Bravo, Rumænien!

For øverste Domstol.

Sct. Peder (til den nylig ankomne Grosserer):

— *Hvad var De nede paa Jorden?*

— *Røver.*

— *Gjorde De i Kul eller Korn?*

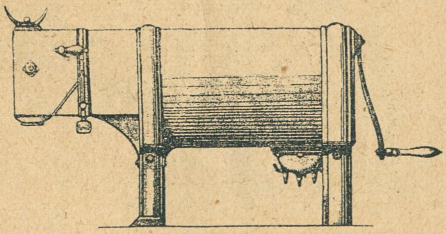

Paa Grund af de vanvittige Priser, Smørret efterhaanden er naaet op til, foreslaar vi Anskaffelsen af en *Margarineko*, som er nem at behandle, rimelig i sine Fordringer, og som aldrig skruer Priserne op.

Kritik.

— Hvad syn's Du om »Mr. Wu?«

— Bi—ba—bu!

— Ja, saagu!

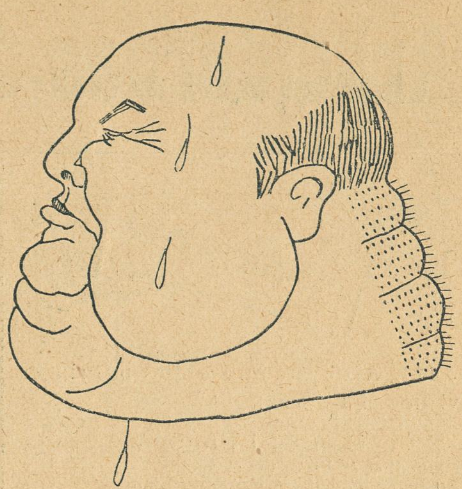

Saa kom der altsaa Forbud mod Udførsel af Fedt. Det kan vi jo faa megen Glæde af.

— Ja, utvivlsomt. Striboldt skal have faaet et fordelagtigt Tilbud fra Metropoltetatret i Berlin, men nu kan der altsaa ikke blive noget ud af det!

Direktør *Emil Wulffs* Gæsteoptræden paa Folketeatret i »Thummelumsen« har vakt megen Opsigt og vil efter Forlydende give Anledning til, at Direktørerne gæsterer paa hverandres Scener. *Victor Wulff* fra Sønderbro skal saaledes spille »Hamlet« paa det kgl. Teater, hvis Direktør, *Johannes Nielsen*, til Gengæld har lovet at spille »Mælkedrengen« paa Sønderbro.

Københavnske Tjenere i Karikatur III.

Schweits, den gl. „Bræddehytte“.

Allerede i næste Numer af »Ravnen« startes en ny Konkurrence med 20 Kroner i Præmie. Konkurrencen omfatter hele Danmark med Undtagelse af en eneste By, og hvad det er for en, derom kan man læse i næste Omgang.

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

L. N. Af deres smukke lille Digtbringer vi her et Uddrag:

Middag i Smedien.

I Smedien er Fred, for et Øjeblik.
Nu hører man ikke Hamrenes Klang
eller Smedenes Sang
som det ellers er Skik.
Man hører ikke den strygende Fil.
Nej, alt — — alt holder Hvil.

I Krogen sidder en Klynge af tavse Mænd.
En sover, mens Hovedet hviler i Armen,
og har, for sikkert at holde Varmen,
kastet Trøjen løst over Skulder og Lænd.
To andre sludrer om Politik,
og om den daglige Kamp for Brødet,
som de har kæmpet i Aaret, der gik.

Den ene, en stærk og skægget Smed,
der saa ud til at være omkring de fyrre,
tog Ordet, og sa'e med Besindlghed:
»I kan tro jeg har ikke haft mit paa det tørre«.
Jeg har kæmpet og stridt, og jeg har lidt Nød,
I ved jo at Børneflokken er stor,
foruden saa har jeg min gamle Mor,
og mange Munde forlanger Brød.

Jeg kender at vandre fra Sted til Sted
efter at jeg en Nat har ligget
og vaaget og tænkt.
Gaa rundt som en arbejdssøgende Smed
og stadig faa den samme Besked.
»Nej — — Her er skam intet i Øjeblikket.«

Jeg ved hvor tungt det er at gaa hjem
efter saadan en Dag.
Saasnart jeg aabner Døren paa Klem
jeg skuer den haarde bitre Nød
og alle de smaa som beder om Brød.
Med mig er det jo en anden Sag,
for Mutter er jo som Regel fornøjet,
og trøster mig lidt, med en Taare i Øjet.

Saa maa Mutter afsted for at skaffe lidt Mønt,
hun ved hvor den frelsende Engel bor,
hun pakker den store Kurv uden Hank,
og gaar saa hen paa et Laanekontor,
det er Fattigmands Bank.
Men Tøjet det er jo udslidt og tyndt
saa store Penge hun ikke henter.
Og dog maa vi give de høje Renter.

Dampfløjten brøler fra Huset Mur,
Middag er omme.
Mesteren gaar sin sædvanlige Tur
med begge Hænderne dybt i sin Lomme.
Og Esserne sender klare Flammer
hen paa de sodede Vinduesrammer,
mens hen under Loftet Røgen flyer
i tunge drivende Skyer.
Snart er der Hitz, og Hamrenes Klang
sig blander med Smedenes Fløjt og Sang.

Nilleritz.

Indkaldt Menig, Birkerød. Den ene af Deres Soldatertegninger skal vi se at skaffe Husrum til i disse Spalter.

Axel O. Ved Lejlighed.

AGGERBECKS ÆGTE FINE ·IRIS· forfiner·forskönner·bevarer·Huden· Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

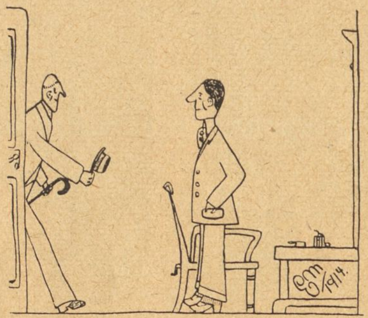

Kunden: Vil De barbere mig?
Barberen: Ja, s'gerne!
Kunden: Jeg hedder ikke Skerne, men Petersen!

E. M. Nysted. Her er Deres Tegning, og siden De er saa flittig, skal De faa tilsendt en Opmuntringspræmie.

Christian J. Ringsted. Deres Vers er desværre ikke gode og Vittighederne er ulykkeligvis ikke stort bedre.

Sejrherren (efter Kampen): Det var egentlig min Mening at slaa ham ihjel, men da der ingen Doktor var i Nærheden, betænkte jeg mig.

Poul T., Kolding. Da ser det dog virkelig ud til, at den Faldne er under sagkyndig Behandling — og er det ikke Falcks Redningsambulance, der holder paa Vejen?

Kaj Houm. Aarhus. Den lille Pjevs skal De nok faa optaget.

T. R. Møller. Den er gaaet ind i Rækkefølge.

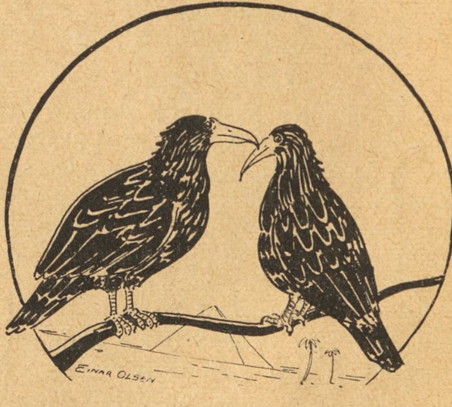

Aadselgribben: Hør Mutter, hvis vi skal lide Sult i Vinter, saa tager vi en Tur til Europa — det lader til, at de har Menneskekød nok!

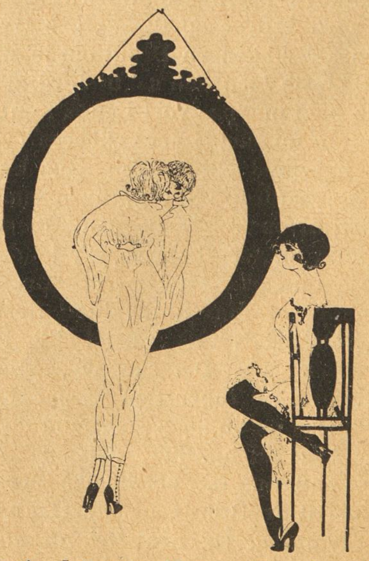

Karin Larsson. Her er Tegningen. — Tekst er jo ganske overflødig i Betragtning af al den Dejlighed, man ser.

Klaret?

Slagter Gustavsen tager sig gerne en kold Romtoddy om Formiddagen, men han gør alt for at skjule denne lille »Biomstændighed«. Saa kommer Urtekræmmer Jansen ned i Kælderen og siger:

— Naa, Gustavsen, har De allerede faaet Dem en Toddy?

G.: Toddy! Nej, kære, det er Sodavand. Jeg var saa tørstig!

J.: Det var en mærkelig Farve, den Sodavand har.

G. (overrasket): Saa til Søs! Nu har De givet mig en Limonade!

Av, mit Træben!

To Gutter, hvoraf den ene har Træben, er paa Turne og faar Nattelogi og Mad ude paa Landet hos en Gaardmand imod at hugge Brænde. Den følgende Dag udebliver han med Træbenet, og da Gaardmanden spørger, hvad der er i Vejen med ham, siger hans Kamerat:

— Han har faaet Væggetøj i Træbenet!

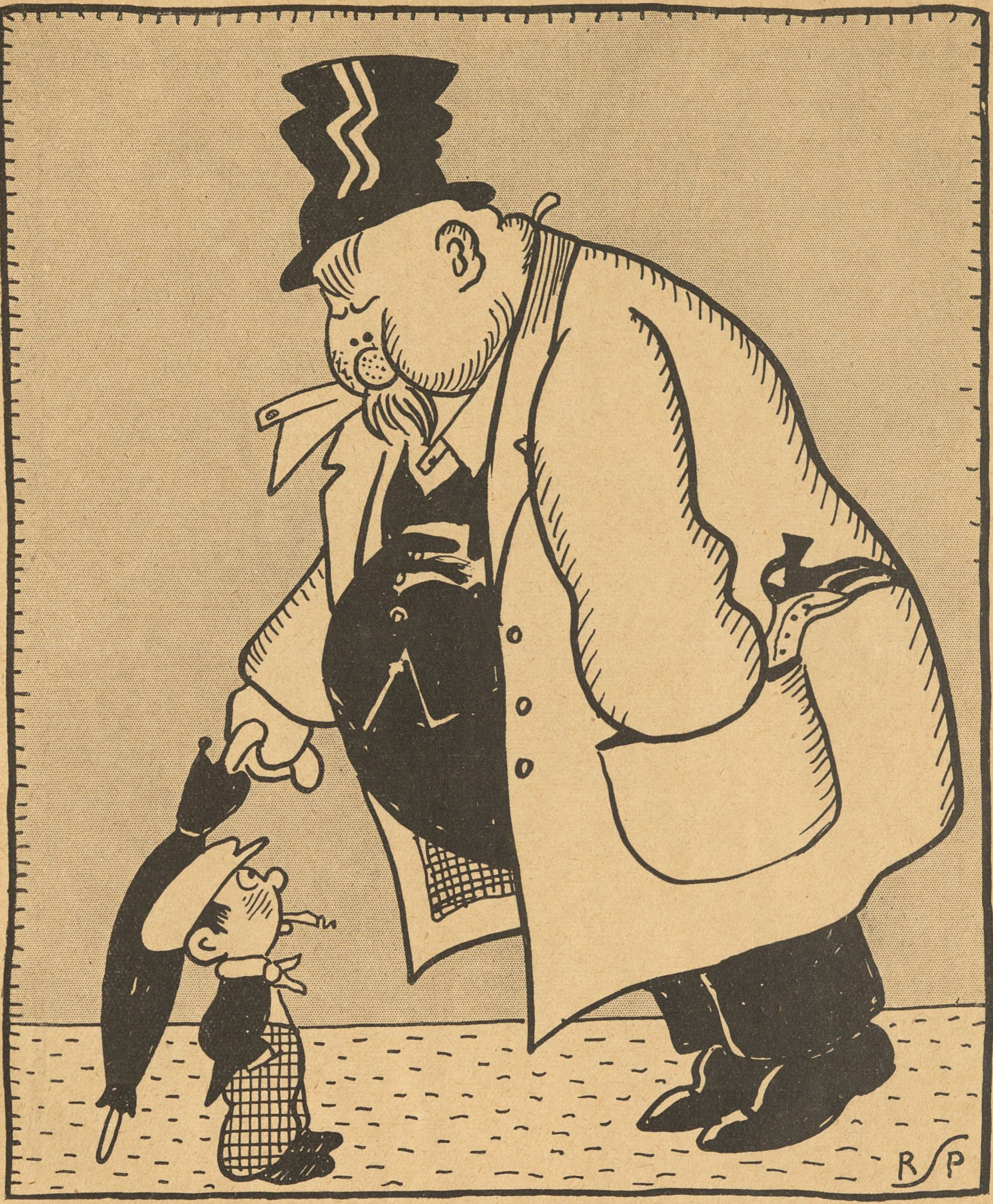

Tegning af R. Storm-Petersen

— Flyt dig lidt Dreng! Skal Du staa i Vejen for en ordentlig En?

— Tror Du, jeg er bange for Dig? Skal je' ta' og knappe Bukserne ned paa Dig og gi' Dig en paa Snuden?

En rigtig Amerikaner.

En Dame var kommen i Selskab med en Amerikaner og plagede ham med at fortælle, hvor haardhjærtede hun havde hørt, Amerikanerne var. »Deres Landsmænd lyncher jo Folk for et godt Ord derovre, og De har maaske selv været med til saaledes at tage Livet af Folk uden Lov og Dom?«

— Ja, det har jeg, svarede Amerikaneren, og sidste Gang lige kort før jeg rejste fra New York. Mine Venner og jeg sad og spiste til Middag i en stor Restaurant, og Tjeneren serverede en Budding, som vi ikke syntes om. Saa hængte vi ham — i en af Kandelaberne.

Damen stirrede rædselsslagen paa Amerikaneren.

— Og De var selv med til denne forfærdelige Gerning? spugte hun.

— Nej, ikke lige i det Øjeblik, han blev klynget op.

— Naa — De var da vel ude og hente en Betjent?

— Nej, jeg var saamænd sysselsat ude i Køkkenet.

— Sysselsat? Med hvad?

— Med at skyde Kokken!

Brødfodring.

Tegning af Bent Cramer.

— *Mor, Du si'r altid, at jeg er en lille Gris, men hvorfor maa saa ikke ogsaa jeg faa lidt Brød?*

Tak da for al denne Venlighed, for den vældige Deltagelse og for det gode Humør — og saa til det vigtigste: Afsløringen af Vinderne.

De 10 Kasser Cigarer.

Ekspeditionens yngste Dame fik for nogle Minutter sine smukke Øjne sat ud af Funktion, og denne Lykkens blinde Gudinde hentede følgende 10 Cigar-Vindere op af den uhyre Bunke —: J. P. Jensen, Ny Toldbodgade 13, St. **Carl Petersen**, Ny Carlsbergvej 69 A 1. S. tv. **Vald. Jensen**, »Toftehus«, Vassingerød St. Toldbodarbejder **E. Michelsen**, Bøhmensgade 43, St. **M. Martinsen**, Bryggervangen 1, 2. S. Telefonarbejder **M. Rugaard**, Julius Blomsgade 5, 3. S. Bladhandler **Johan Johansen**, Søgade 12, 1. S. Aarhus. Tømrer **L. C. Jørgensen**, Møllebjergsvej 21. Korsør. **S. Sørensen**, Jægersborggade 31, 1. S. Tømrer **L. Christensen**, Nivaa.

Opløsning paa Nytaarskonkurrencen.

Vi havde troet, at Rekorden for Deltagelse i vore Konkurrencer var sat med Julekonkurrencen om de 10 Gæs, men den blev grundig slaaet allerede i denne Omgang, idet opimod 2000 — totusind — af vore Venner har sendt os Opløsninger, og til Ære for den store Majoritet skal det siges, at de allerfleste havde gættet rigtigt. Kun 22 var kommen paa Afveje: De 20 stemte paa *Ardennerne* og de 2 havde fundet Vej til *Vogeserne!*

Den rigtige Løsning var altsaa: **Argonnerne**, og de Bjærge af Papirer, vi har modtaget, vil mageligt kunne række til at pakke et af de højeste Argonnertoppe ind i!

Det uhyre Arbejde med at aabne og rubricere **alle** disse Besvarelser blev lettet betydeligt ved det udmærkede Humør, hvormed Størstedelen af Besvarelserne var udrustede. Der var over 1000 Nytaarshilsninger, en Mængde fortræffelige Vittigheder og ikke saa faa morsomme Tegninger

De 5 Friabonnenter paa „Ravnen".

Følgende 5 var saa heldige at vinde hver et Kvartalsabonnement paa »*Ravnen*«: **Carl Andersen**, Reberbanegade 8, 2. S. **M. Pedersen**, Sølvgade 34 D. 3. S. **Fritz Jensen**, Peter Fabersgade 39 St. Elektriker **M. Mikkelsen**, Birkegade 27 A. 5. S. Smed **Chr. Christensen**, Hedehusenes Skærvefabrik.

Alle Vinderne vil faa deres Gevinster sendt pr. Post, og dermed lader vi »Argonnerne« gaa over i Historien!

Tilbage er blot Spørgsmaalet: *I hvilken af de 10 Kasser ligger »Ravnens Lykkeskilling« for 1915*, den gyldne Femmer? Vi haaber, at vedkommende Vinder sender os en lille Meddelelse, som da skal blive offentliggjort i det næste Nr. af »Ravnen«.

Tak for denne Gang og paa snarligt Gensyn!

Red.

En Gentleman i Tvivl, eller —

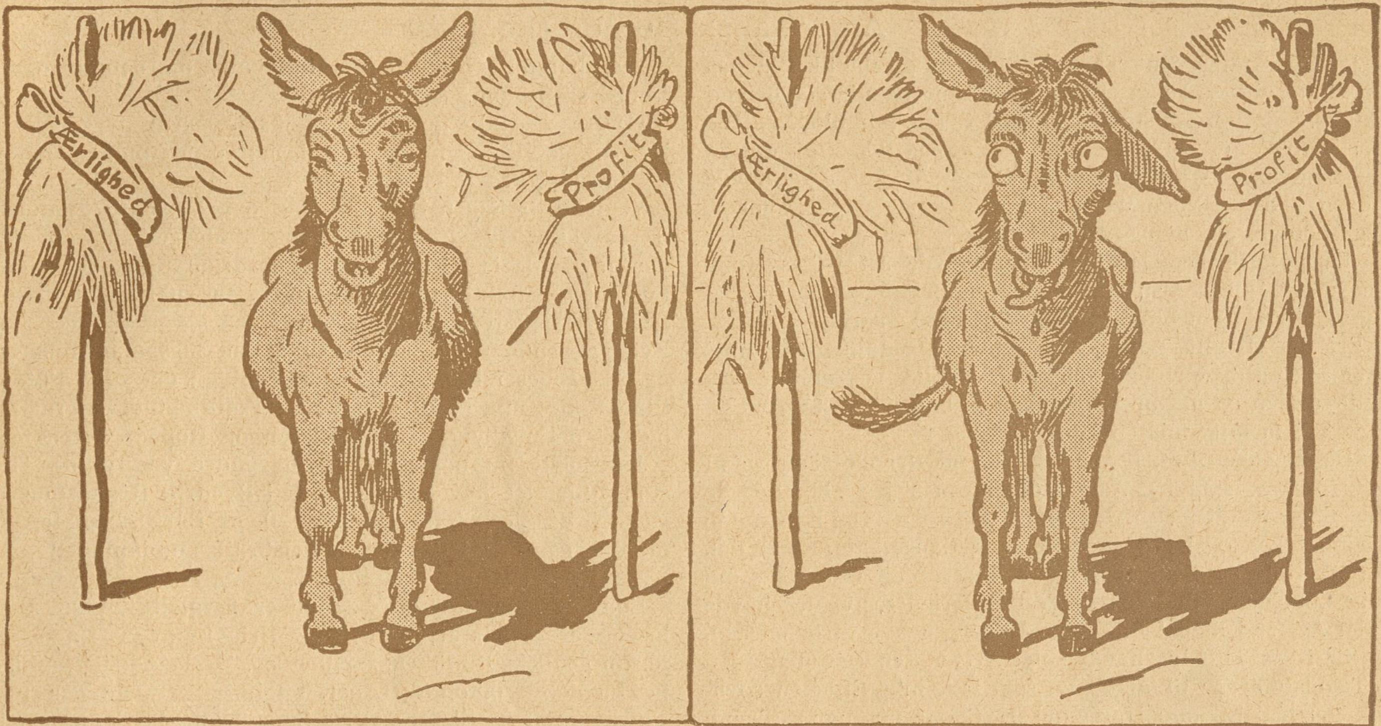

***Konsulen:** Det kan blive en sjælden fin Forretning med den Kornladning til Tyskland. Lad os nu se —*

Paa den ene Side er der jo noget, der hedder Handelsmoral, Ærlighed, Nevtralitet og alt saadan noget.

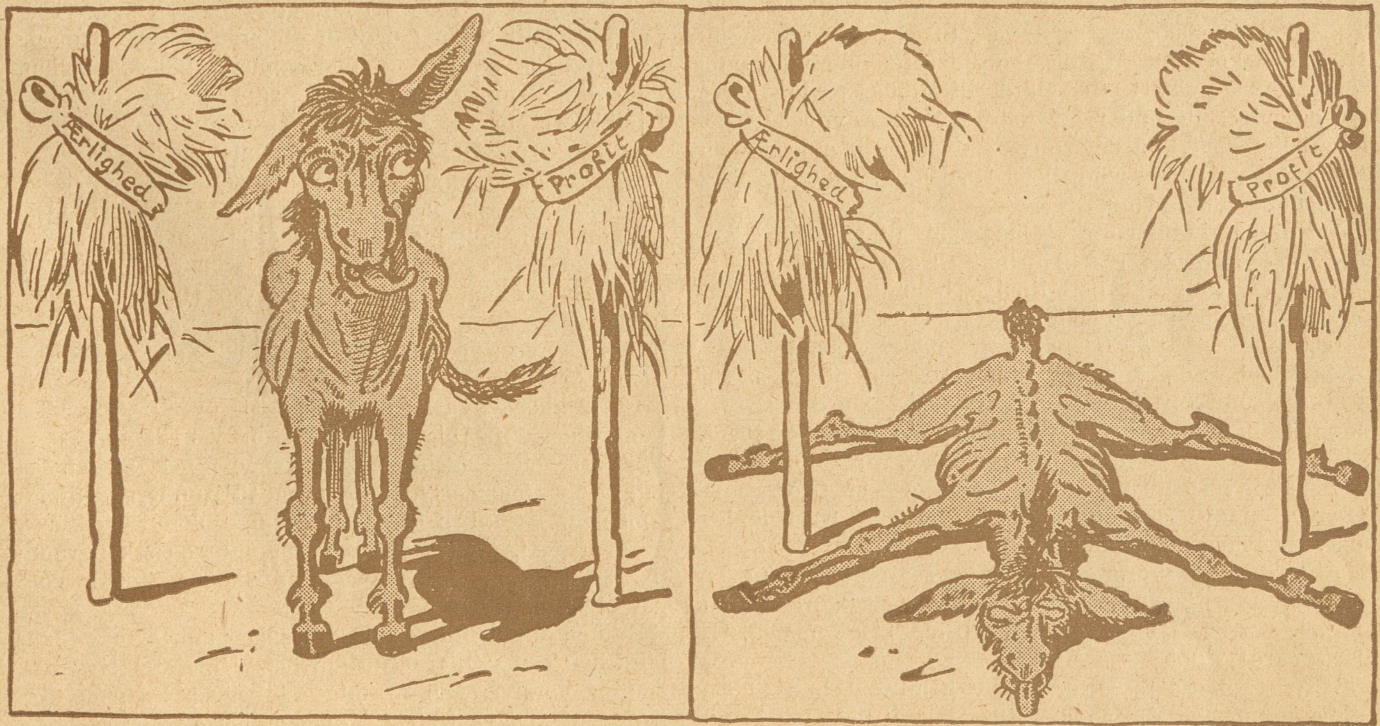

Men paa den anden Side staar der en sikker Gevinst paa ongefær 300.000 gode tyske Mark.

Skidt! Lad den sejle! Jeg lægger mig ned i Tvivl og Ruelse — og forhaabentlig bliver den ikke opdaget!

Konsul Johan Hansen taget paa Kornet!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

EN LØJERLIG FYR.

Amerikansk Humoreske.

Jeg gik i mine egne Tanker, da jeg pludselig fik Øje paa en Mand, der sad ved et aabent Vindue og stirrede hen ad Gaden, som om jeg havde tabt en Krone, han blot ventede paa at tage op. Jeg vidste bestemt, at jeg ikke havde tabt nogen Krone, — af den simple Grund, at jeg ikke havde nogen — og med den Medfølelse, som var mig egen, spurgte jeg Manden, om han saa efter noget.

»Hvis De for fem Minuter siden havde set Deres Kone gaa ud af Døren Arm i Arm med en Betjent, vilde De vist ogsaa stirre Dem blind efter hende,« lød Svaret.

Fra det Øjeblik følte jeg en inderlig Medlidenhed med Manden, og da han bød mig paa et Glas Øl, modtog jeg Indbydelsen og gik op til ham, hvor han i Løbet af en Times Tid fortalte mig sit Livs Historie.

»Det er ikke ofte«, begyndte han, »at Drenge giver sig af med Forretninger i ti Aars Alderen, men jeg gik allerede den Gang rundt og solgte Tændstikker. Det var ikke mine Tændstikker, og jeg ønskede mange Gange, at de var det, for da vilde jeg have tjent noget mere. Jeg ved ikke, om min Løbebane vilde være blevet anderledes, hvis jeg havde solgt Aviser i Stedet for Tændstikker, men jeg tror næsten, at jeg i saa Tilfælde havde solgt Aviser den Dag idag.

Tændstikkerne tilhørte som sagt ikke mig. Efter en søvnløs Nat bad jeg min Herre om tre Gange saa mange Tændstikker som ellers og gik ud paa Landet. Jeg har altid holdt saa meget af Landet, og saa snart jeg saa de aabne Marker, fik jeg Planer og Ideer, som jeg ellers aldrig fik.

Udenfor en Bondegaard fik jeg Øje paa nogle Risknipper, der omhyggeligt var stablet op. De laa, som ventede de kun paa mig. Jeg tog et og skar det i samme Størrelse som Tændstikkerne. Saa drev jeg videre, til jeg fandt nogle Malere, der dekorerede et Hus, og jeg satte mig taalmodig ned og ventede. Snart efter gik de til Middag og lod deres røde og gule Malerpotter blive staaende. Jeg dyppede mine Pinde i Farverne, lod dem tørre i Solen og blandede dem mellem mine rigtige Tændstikker. Paa den Maade lagde jeg Grunden til min Formue.

Den voksede imidlertid kun langsomt, til et heldigt Tilfælde i tyve Aars Alderen hjalp mig til et større Kup.

Jeg kom tilfældig ind i en Knejpe, hvor der bag Disken stod en halvgammel, sørgeklædt Kvinde.

»Hvad græder De for?« spurgte jeg deltagende.

»Min Mand er død!« hulkede hun, »og jeg bliver aldrig glad mere i mit Liv. — Vil De have noget at drikke?«

Jeg følte mig som et bedre Menneske, da jeg saa Skabene og Hylderne fulde af Øl og Brændevin og var Vidne til den Færdighed, hvormed hun forstod at brygge en Grog.

»Der er endnu elskende Hjerter i Verden,« trøstede jeg hende. »tak ikke mere Sukker!«

Hun tørrede sine forgrædte Øjne og saa ømt paa mig.

»Jeg har tyve Tusind Kroner i Banken, og hvorledes jeg skal faa dem brugt uden en Mand til at hjælpe mig — det maa Guderne vide!«

Jeg var dybt rørt og forsikrede hende, at hun aldrig skulde komme til at mangle Hjælp, hvis det stod i min Magt at trøste hende.

Dette skete i April, og vi blev gift i Juni. Det var en stolt Dag for mig. Klokkeren var rasende og Rodemesteren har ikke været sig selv siden den Dag. Det var to sølle Stakler, som jeg havde stor Medlidenhed med, fordi de begge havde haft et godt Øje til Enken, som jeg snappede væk lige for Næsen af dem og som jeg forøvrigt var meget god imod, til hun døde, hvilket skete kort efter.

Jeg beholdt Knejpen, til den brændte, hvad den gjorde, kort efter at jeg havde assureret den for en temmelig høj Sum, hvad der var et stort Held for mig. Assuranceselskabet var rasende og overrasket — det var jeg slet ikke! Jeg mødte paa Kontoret for at hæve Assurancesummen og blev pinligt berørt ved at træffe en Politimand, som spurgte mig detailleret ud om Ildens Opkomst.

»Jeg har nu min egen private Mening om den Sag og om Dem«, sagde han.

»Det er De ikke den første, der har sagt til mig«, svarede jeg, »og de er velkommen til at spørge mig om alt muligt — forudsat, at det ikke koster mig noget.«

Vi drøftede Sagen i Ro og Mag paa Vejen til Stationen, og en Uges Tid efter erklærede Dommeren, at der ikke var nogen Beviser imod mig, og Assuranceselskabet betalte mig med et Suk Assurancesummen. De sukkede endnu dybere, da Sagføreren, som var min Ven og en vældig smart Fyr, præsenterede dem en Regning paa Sagsomkostningerne og en Skadeserstatning. De maatte bide i det sure Æble og tilmed gøre mig en Undskyldning. Politimanden gjorde mig ogsaa en Undskyldning, Klokkeren og Rodemesteren med.

Jeg solgte nu nogle Møbler og andre værdifulde Ting, som tilfældigt havde været ude i Byen til Reparation, da Ilden brød ud, solgte ligeledes Enkens Borgerskab, tog alle mine Penge ud af Banken og rejste til London med halvtreds Tusind Kroner i Lommen.

London er en stor By, og der er frygtelig Bunke Urtekræmmere i den. Jeg er nu selv Urtekræmmer. Da de gik herop gennem Butikken, haaber jeg. De lagde Mærke til, at jeg havde et righoldigt Lager. Tilgift og et Øje paa hver Finger og af og til forskellige Smaabeløb til Hedningemissionen har hævet mig et Hoved over alle mine Konkurrenter. Tilmed er jeg en meget gudfrygtig Mand, som gaar i Kirke hver Søndag, og det er kun mine Fjender, der paastaar, at den Bukseknap som hver evige Søndag findes i Kirkebøssen, er lagt deri af mig.

Det er godt at være gudsfrygtig nu til Dags. Tror De, maaske Politiet har Tid til at undersøge Vægtlodderne og Sukkeret hos en hellig Urtekræmmer? Nej, det er kun de ugudelige Kroppe, som snyder paa Vægten og blander Mel i Sukkeret. Men ikke for det — naar Folk først har vænnet sig til at bruge Sukker, der er blandet med Mel, saa kan de saamænd tilsidst slet ikke undvære det, og det vilde slet ikke smage dem, hvis der ikke var Mel i det. Det er nu min Mening og mine Principper! Jeg har sandelig aldrig lagt Skjul paa dem, og det er en vidunderlig Tanke nu i mit Livs Efteraar at vide, at jeg er en Mand, der har arbejdet mig selv op til det, jeg er. Jeg har nu giftet mig igen og nu er min Kone for en Timestid siden gaaet ud af Døren Arm i Arm med en Betjent.«

En trykkende Tavshed sænkede sig over os, da vi atter kom tilbage til Udgangspunktet for vor Samtale, og min Vært trommede adspredt med Haanden paa Bordet. Jeg for mit Vedkommende lyttede nervøst til Kundernes Stemmer, som nede i Butiken bad om et Pund Sukker, der blev vejet af en fregnet, rødhaaret Dreng, og mine Tanker vandrede til de fjerne Lande, hvor det ublandede Sukker voksede paa Marken.

Kun en Spyflue brød vore alvorlige Tanker, men pludselig faldt den ned i Øllet og druknede. Vi blev da siddende alene og uforstyrret og drømte om det foreliggende Drama, hver især fordybet i sine egne pinlige Tanker.

Noget efter lød der Skridt paa Trappen, og ind traadte den bortførte Hustru med hvide Liljer paa sin Hat og — Betjenten under Armen.

»Det er min Hustrus Broder,« sagde min Vært, »hans Navn er William Barnes — tillad mig at forestille Herrerne for hinanden.«

Aftenens Skygger havde allerede sænket sig over Stuen, da jeg forvirret stammede:

»Hendes Broder? Jeg troede —«

»Nej,« afbrød min Vært mig med et lystigt Blink i Øjnene, »jeg føler mig undertiden vemodig stemt, naar jeg sidder alene, og jeg elsker at faa mig en lille Passiar med en Fremmed.«

Jeg følte mig mindre tiltalt af Manden fra det Øjeblik, og jeg har aldrig set ham senere.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I. AF SILKEGADE.
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. BORDING KØBENHAVN

I Følge Privatbreve steg Franskmænd, Tyskere og Englændere i Juleugen op af deres Løbegrave og rakte hverandre Haanden.

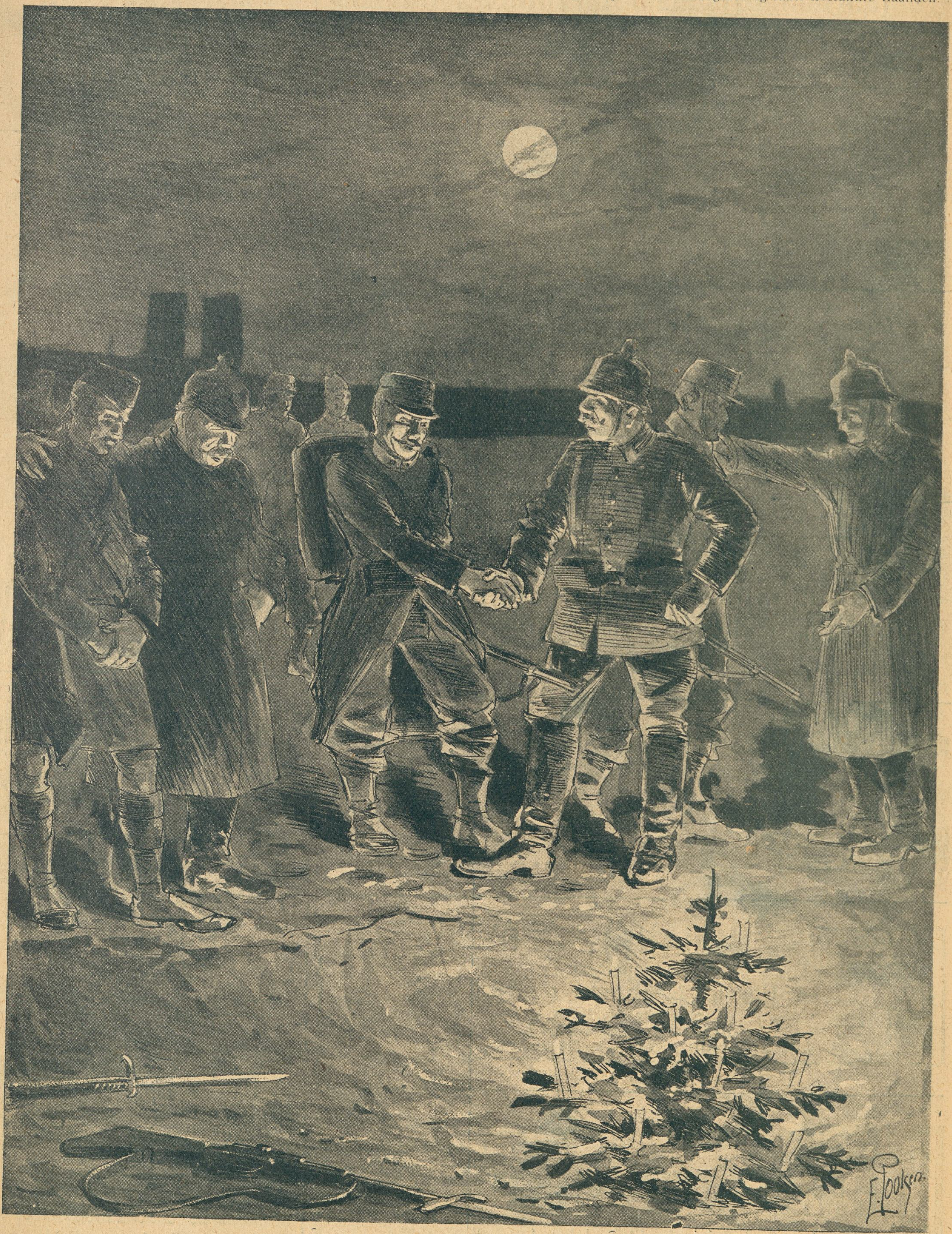

Tegning af Emil Poulsen.

Hvem er de Banditter, der tvinger disse Folkets Børn til at myrde hinanden?

Redigeret af AXEL WESSEL

J. C.-Fest-Skrift.

RAVNEN

Nr. 4. Torsdag den 28. Januar. 1915

Frit efter Frans Hals. Tegning af EMIL POULSEN.

I femogtyve Aar jeg mer og mer erfaren
slog Guitaren
og blev forlængst bekendt som dansk
Patent-Orkesterdirigent.

I Pavsen nu jeg føler Bæven: Tro ej
min Skæven gælder Ræven;
nej, i Diskanten spiller jeg: Nu gælder
det minsandten — Elefanten!

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
· KØBENHAVN·K·
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf Taga 113.

Køb RAVNEN!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4,
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød
fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Stene paa Fremskridtets Vej.

— Med Portrætter af Krigens Ophavsmænd —

Det er *Folket*, der maa levere Brændslet til Militarismens Baal, og der er to Slags »Pindebrænde«, som gerne lader sig antænde, nemlig først de helt- eller halvvilde Folkeslag, som af Mangel paa Civilisation gærne øver »Vaabendaad« (Røveri eller Skalpejagt) og dernæst den saakaldte civiliserede Slagsbroder, der sværmer for det »militære«, og som Kraft knuse ham er parat til at smadre Fjenden, hvis han skulde have den Frækhed at vise sig i Horisonten.

Denne sidste Kategori kan deles i to Afdelinger, den raske, hensynsløse *Sportsmand*, der nærer en næsten beundringsværdig Ligegyldighed for sit Liv, og hans usympatetiske Sidestykke, *Slagsbroderen*. Jeg har et mynstergyldig Eksemplar af den sidstnævnte Art i min Halvfætter, Slagtermester Thorvald Lynge, af hvem jeg er saa heldig at besidde hosstaaende Amatørfotografi, der er taget, mens han er i Færd med at holde et opildnende »Fædrelandsforedrag« i en herværende chauvinistisk Højreforening.

Mange Mennesker — og deriblandt desværre ikke saa faa *demokratiske* Medborgere — kan ikke glemme deres Soldatertid. Det *sunde* i denne Periode af Mandens Liv, det vil sige: Gymnastikken, det regelmæssige og raske Liv, blandes sammen med det *slaveaglige*, som ulykkeligvis tiltaler saa mange uselvstændige Naturer. Jeg har hørt Demokrater interesseret omtale, »at de i Gaar saa deres gamle Kompagnichef«, og med Forbavselse har jeg erfaret, at en og anden iøvrigt demokratisk Mand endog har hilst paa sin forhenværende Kaptajn!

Min Halvfætter.

Her maa ryddes ud! Husk dog paa, Mand, at Du, mens Du var Soldat, kun var et intetsigende *Nul*, hvad der dog maa fylde Dig med Modbydelighed, hvis Du da ellers har Begreb om Menneskeværd, og husk tillige den forrykte Blodlære, Militarismen præker, og som den gjorde Dig til Discipel af!

Luk af for selv det svageste Koketteri eller Føleri med Soldatervæsnet, betragt dog denne vanvittige Form for menneskelig Livsførelse, disse forskellig uniformerede og med Guds Stempel autoriserede Slagtere langs Landenes Grænser, med det dybeste Had, thi kun gennem dette Had og denne Foragt naar vi at faa udryddet det mest daarekisteagtige, Verden rummer, Militarismen og de dermed forbundne Rustninger.

Kære Ven — det er dog let at se det pilraadne ved Samfundet: Vi vender os med Foragt fra Tugthuset, der er rejst for Samfundets Forbrydere; men disse sølle Stakler er jo rene Engle mod de guldgallonerede Herrer, som holder *en Hær* parat til Massemord paa Tælling!

Min Halvfætter Thorvald Lynge er maaske lidt undskyldt, fordi han saa at sige dagligt vader i Blod, og maaske bliver Kalveblod og Tyreblod lidt ensformigt i Længden! Han holder af at se Blod og kan daarligt undvære den Effekt, der ligger i *Slaget*, saalidt som den Nydelse, der følger med at se sig som Sejrherre — enten det nu er over en genstridig Tyr, der skal slaas for Panden, eller over en »næsvis Herre«, der er »næbbet«, naar der er Bal i hans Højreklubs selskabelige.

Besynderlig nok har han aldrig været Soldat (hans Føders uforholdsmæssige Størrelse og lidt fordrejede Tilstand forbød det) men med »Impotensens« intensive Styrke skraaler han højst, naar der er Tale om »Fjender« og »Krig«!

Og det er forresten ikke Skraal altsammen. Han er til Tider virkelig hjærtegreben. Naar en tysk Turist spørger ham om Vej til Rathausplatz, vender han ham foragtelig Ryggen — i Anledning af Slesvig — og naar han hører en Svensker tale i sin Nærhed, rynker han Brynene og spekulerer paa, om han ikke skal tage sig lidt af den svenske Herres Opdragelse, fordi der vist var lidt »Muks«, den Gang Skaane, Halland og Blekinge gik fra hans elskede Fædreland. — Naa, dette er nærmest humoristisk; men der skal kun *en* ihærdig Klapper til at frembringe et da capo i en Koncertsal, kun *en* Hurrabrøler til at skaffe en Konge Sukces, naar han kører over et Torv — Thorvald Lynge er ikke ufarlig.

Der er noget i hans Hjerne, der gør, at han ikke kan nære sig. Han plages som af Hjernelopper. Han er fuld af Revanche, maa ha' Hævn, og det er vel Grunden til, at han af lutter Betagelse faar Blodstigninger til Hovedet, naar han ser en Kontorist i Infanteriuniform røre Trommen i Spidsen for et Kompagni udasede Soldater, der vender hjem fra Fælleden.

Naar vi nu efter Verdens-Krigen nedlægger Københavns Befæstning — anden Udvej findes selvfølgelig ikke — saa vil Thorvald Lynge protestere af sit ganske Hjerte, og mange vil i den Anledning kalde ham en baade brav og modig Mand. Det er han maaske ogsaa — regnet efter Tænkemaaden fra 30-Aars-Krigen.

Men hvornaar bliver Folkeslagene saa modne, at de maner en saadan Tænkemaade ned i en ny Histories Grav? — Naar min Broder *Diplomaten* forsvinder fra den sjofle Plads, han indtager.

Jeg skal fortælle om ham næste Gang.

Max Køller,
Professor.

Et Nevtralitetsspørgsmaal.

Tegning af G. Albertus.

Undskyld! Er det et privat Slagsmaal, eller maa vi faa Lov at være med?

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gummilageret
„Français"
KØBENHAVN
FORCE FORCE
16, Lille Kongensgade 16.
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje-Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Kort eller Lang?

Ved et Aftenselskab bliver en ældre Herre præsenteret for en Gæst, der tituleres Doktor. Nu vil den ældre Herre gærne vide, om hans ny Bekendtskab er Doktor *medicinæ* eller *Jurist*, og efter at have grundet en lille Tid siger han til Doktoren: — Maa jeg spørge Dem, Hr. Doktor, gør De *kort* eller *lang* Proces?

Se, se!

Den Fremmede: Jeg maa sige, at Fru Doktorinden har absolut den bedste Figur af alle Damerne her i Byen.

Den Indfødte: Ja, det er nu ikke saa underligt, for hun forbyder alle sine kvindelige Patienter at gaa med Korset — men selv har hun et af nyeste Facon paa!

♥ ♥

Smaat kørende.

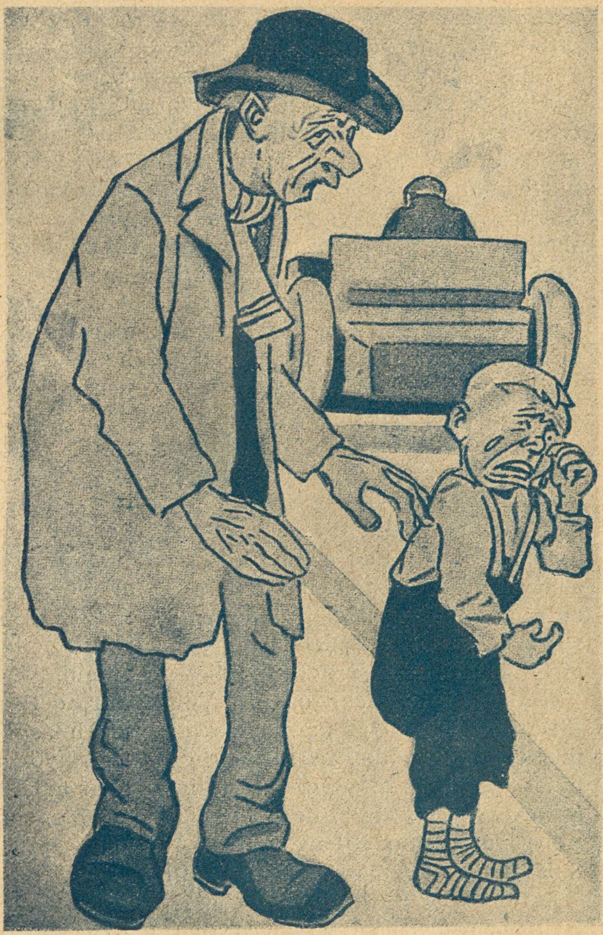

— Saa, saa, min Dreng; Du kan jo nok forstaa, at jeg inte har Raad til at købe et Automobil til Dig! Men naar det bli'r din Fødselsdag, saa skal jeg forære Dig en Glidebane — hvis det ikke bliver Tøvejr!

Næse og Taa.

En uhyggelig Historie.

Jens var Sømand — en drabelig Ka'l,
Fre'rik var kendt for sin løse Moral.
Jens og Fre'rik traf sammen en Kvæld
nede i Nyhavn hos lille Mamsel
Rikke i Kældren »Den aabne Favn«
— i Grunden et voldsomt talende Navn —
Rikke smilte til Sømanden blidt,
missede ogsaa med Fre'rik lidt.
Jens drak kraftig og fik det for hedt,
følte for Rikkelil stor Appetit,
brølte tilsidt: »Kom nu hit, min Tøs!
smak saa den dejlige Rikke et Kys.
Fre'rik blev gnaven og greb om hans Hals:
»Tro inte, Rikke er saaen tilfals!
Rikke er min — hold Poterne væk!«
»Kæft!« brølte Jens, og nu faldt der Smæk.
Jens trak Kniven, han rasende var,
Jøsses, han Næsen af Fre'rik skar,
kastede Kniven, da først han saa Blod
ak, men desværre paa Fre'riks Fod,
og hugged' den store Taa fra de smaa!
Badet i Blod stakkels Fre'rik laa.
Lægen blev hentet, han kom fra Fest,
ordnede Sagen, som han kunde bedst,
reparerte med Naal og med Traad
— (under Rikkelils stadige Graad
og medens Jens stod trodsig og stejl) —
Næsen og Taaen — men ak, han tog fejl:
Taaen fik han i Ansigtet sat,
Næsen paa Foden — og bød »God Nat!
Fre'rik en Uge sig holdt i Seng,
— Kuren syntes ham lovlig streng —
krøb saa af Kassen og kom sig snart
ja, i en rent ud forbavsende Fart.
Aldrig han bli'r dog den samme som før,
sent vil han glemme hin Aftens Malør,
thi *naar nu Næsen han snyde ska'*
saa maa han først trække Støvlen a'!

— *Per Bonde.* —

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— Vær saa god at standse her! sagde han kort og befalende. Den lille Chauffør vendte ikke engang Hovedet. Selv under hans faste Greb blev hun siddende urørlig; hun lod sig ikke engang mærke med, at en Fremmed havde vovet at berøre hende. Dreves hun mon frem af en Impuls, saa mægtig, at den fik hende til at glemme alt andet? Var det med fuld Bevidsthed at hun vægrede sig ved at forstaa ham? De høje Butiksvinduer og de brolagte Fortouge forsvandt bag dem; foran strakte atter Landevejen sig, kantet af grønne Hække. Chaufførens højre Haand løftedes fra Styrehjulet — vilde den mon gribe fat i Bremsen. Men nej, Dick tog fejl. Et Øjeblik efter fløj Automobilet nordud med en Fart af mindst 50 Mil i Timen.

III.

DET SORTE VIDUNDER.

Dicks til Skræk grænsende Forundring fik ham næsten til at glemme sine værkende Lemmer. Trods deres totale Ukendskab til hinandens Modersmaal, var det utænkeligt, at Kvinden ved hans Side skulde have misforstaaet hans Ønske om at stige af. Hvad kunde det vel være der drev hende ustandselig frem — var det Vanvid, Brøde eller kun Ønsket om at spille ham et Puds. Hendes sfinksagtige Holdning gav ham ikke mindste Oplysning herom. Med begge Hænder paa Styrehjulet sad hun let fremadbøjet, paapasseligt styrende sin larmende Vogn, med en Pariserchaufførs hele Ro og Sikkerhed. Under andre Omstændigheder vilde Dick, med største Oprigtighed, have udtrykt sin Beundring over hendes Mod og Dygtighed; men han vidste jo, at hans Højærværdighed Provsten i sin Messeskjorte og Daphne i sin Brudekjole, utaalmodigt afventede hans Genkomst, og nu førtes han for hvert Minut som gik, flere og flere Mil fra dem.

Pludselig følte han i sit Hjerte samme ubeskrivelige Lettelse, som han havde følt ti Minutter forud, da den store, sorte Bil, som nu mod hans Vilje bortførte ham, var kommet ham til Undsætning; en anden Automobil kom susende mod dem henad Landevejen!

Dick fattede øjeblikkelig sin Beslutning. Da det Køretøj, i hvilket han befandt sig, svingede af til venstre, rejste han sig op saa godt som hans daarlige Ben tillod det, og vinkede ivrigt med sin bulede høje Hat — i denne sin yderste Nød havde han kastet al Værdighed over Bord.

— Hallo! raabte han. Hjælp! Hjælp!

Men Larmen fra begge Maskiner overdøvede hans Raab. Den anden Bil forsvandt i en Støvsky. Hans Bøn om Hjælp havde man sikkert antaget for en munter Hilsen.

Dick indsaa pludselig, med en Følelse af Skam, hvor fuldkomment haabløst det vilde være at raabe om Hjælp, hvad enten det var paa den ensomme Landevej, eller i en menneskefyldt Gade. En Mand med hans kraftige Skikkelse, bedende om Hjælp mod en ung Pige i Silkekappe og med flagrende hvidt Chaufførslør — kunde man tænke sig et mærkeligere Syn! Blodet skød brændende hedt op i hans Kinder ved Tanken om, hvordan det vilde tage sig ud. Nej — hans første Beslutning havde været den eneste rette, og han ønskede nu, at han havde holdt fast derved. Det, som burde gøres, maatte han selv gøre, trods sin tiltagende Smerte og Hjælpeløshed.

Først og Fremmest var det nødvendigt at blive Herre over Automobilet. En stærk og kraftig Mand som han, burde jo uden mindste Vanskelighed opnaa hvad han ønskede overfor en svag og spinkel, ung Pige. Men fraset det brutale i Handlingen, kunde en hastig uventet Drejning af Styrehjulet have de mest uheldssvangre Følger.

Selv det svageste Tryk paa Chaufførens Arm kunde blive Aarsag til, at Bilen styrtede ned i en af Landevejsgrøfterne. Og desuden, naar Spørgsmaalet drejede sig om at bemægtige sig et Automobil, der for frem med en svimlende Hastighed og siden selv styre det, saa indsaa Dick, at han slet ikke havde Kraft dertil. Den brændende Smerte i hans daarlige Ben, paamindede ham skaanselsløst om dette Faktum. Hele hans Nervesystem var blevet svækket af Smerterne. Han følte sig ør i Hovedet, og var næsten ved at besvime. Men med Opbydelse af hele sin Viljestyrke, lykkedes det ham at overvinde sin tiltagende Svaghed.

Vejen, som længe havde baaret op ad, gjorde pludselig en skarp Bøjning; nedenfor laa Windermeres blaa Vand, skinnende i Solen. Men den herlige meget besungne, lille Indsø, omgivet af grønne Enge, gjorde ikke Dick gladere til Mode. Snarere var dette Syn en Bekræftelse paa hans Ulykke, et Bevis paa, at han allerede var mere end 25 Mil borte fra det Sted, hvor han ventedes med Utaalmodighed.

Nu gik Landevejen stadig opad Bakke. Med automatisk Nøjagtighed beregnede den tavse Chauffør Farten, og øgede Drivkraften. Men Bakken var ualmindelig stejl, og Maskinen kørte kun med en Fart af 15 Mil i Timen.

Nu var den Chance til Stede, som Fangen havde længtes efter. Med største Beslutsomhed bøjede Dick sig frem, og tog et fast Greb i Styrehjulet.

— Tillad mig, Madame, sagde han kort og bestemt, nu skal jeg for en Stund tage Vare paa Maskinen!

Men hans Hænder stødtes bort fra Hjulet, med en Styrke, som intet andet end ren Fortvivlelse kunde have forlenet en saa lille og spinkel Kvinde med. Det lille tilslørede Ansigt med de store straalende Øjne, som nu formelig gnistrede af Sindsbevægelse, vendtes hastigt mod ham.

— Osez-le monsieur, osez-le! Vov at gøre det!

De foragtelige Ord næsten hvæstes ind i hans Øre. Om de ikke tjente til andet, saa fik dog den Røst, hvormed de udtaltes, Dick til at indse, hvor umuligt det var mod en Kvinde, at anvende selv den lille Rest af Kræfter, han endnu havde tilbage. Han sank tilbage paa sin Plads, og flyttede med et Suk sit Ben i en bekvemmere Stilling.

Automobilet, som nu var naaet Bakkens Top, begyndte Nedfarten med en Hastighed, som i enhver anden Situation vilde have fyldt Dicks Sjæl med Begejstring. Men nu pintes han — foruden af den Mistro, han nærede overfor den ukendte Chauffør — ogsaa ved de mindste Stød af heftigere og heftigere Smerter i hele sit værkende Legeme. Desuden var det lige faldet ham ind, at en sammenhængende, logisk

Forklaring af hele den fortvivlede Stilling, i hvilken han befandt sig, muligt skulde kunne formaa hans stædige »Fangevogterske« til at slippe ham løs.

Men enten var den unge Dame altfor optaget, eller ogsaa forstod hun ikke et Ord af hvad han sagde, thi hun syntes ikke at give ringeste Agt paa hans fortvivlede Beretning. Først paa Engelsk, siden paa det bedste Fransk, han formaaede, raabte han Historien om sit Bryllup og sin ventende Brud, ind i hendes Øre. Om det var lykkedes hans Røst at trænge gennem Larmen fra den heftigt arbejdende Maskine og det tætte, fine Chaufførslør om hendes Hoved, vidste han ikke — hans Ledsagerske gav ikke mindste Tegn til at have hørt, hvad han sagde. Hun svingede af til højre, ind paa den snorlige, af de gamle Romere, anlagte Vej, som fører til Carlisle.

Dette Navn, som han havde opfanget i Farten, fra en Vejviser ved en Korsvej, forekom ham mærkelig bekendt. Jo vist — det var jo fra Carlisle han og hans Brud samme Aften skulde have taget med Eksprestoget til London. I Carlisle vilde han uden Tvivl blive befriet og kunne vende hjem.

Saaledes sad han stille med korslagte Arme og sammenbidte Tænder. Hvis han skulde gøre Brug af den Frihed, som han haabede at genvinde, maatte han holde godt Hus med sine Kræfter. Han holdt op med at betragte den stive, stumme Skikkelse ved sin Side, og gav sig til at betragte det Landskab, igennem hvilket de for med Lynets Hastighed.

Men al denne, af Digterne saa besungne og af Tusinder af Rejsende saa beundrede Skønhed, formaaede ikke at gøre Indtryk paa en Mand, der befandt sig i en saa pinlig Situation, som Dick gjorde. Hans Tanker dvælede med en vis Tilfredshed ved de Omstændigheder, som et Par Timer i Forvejen havde foraarsaget ham Sorg og Længsel. Hvordan vilde vel Daphnes Sindstilstand nu have været, hvis der til de Kvaler, en saaret Stolthed voldte hende, ogsaa kom al den Angst, al den fortærende Angst, som en heftig Kærlighed maatte foraarsage — en saadan Kærlighed, efter hvilken han nys havde længtes.

— Nej — saaledes som Begivenhederne nu udfoldede sig, var det en Guds Naade, at hans Forbindelse med Daphne Medlycott ikke var en Forening af to Mennesker, der nærede en heftig Kærlighed til hinanden, men en helt forretningsmæssig, prosaisk »højst passende« Forbindelse. En lille, halvt ubevidst Tanke, der dog øjeblikkelig blev undertrykt, fløj et Sekund ind mellem disse rolige, korrekte Grublerier. Vilde mon den unge Pige, der sad ved hans Side, den Kvinde, som med en saadan Hensynsløshed og ukuelig Viljekraft forfulgte sine Planer — hvilke disse end maatte være — vilde mon hun kunde tænkes som den ene Part i en »prosaisk«, højst passende Forbindelse? Det hede Blod skød op i hans Kinder. Hvis den klarøjede hemmelighedsfulde Skikkelse ved Siden af ham engang vilde skænke sig bort, mon hun da ikke vilde flyve den hun elskede i Møde, med samme vilde Mod, med hvilken hun nu styrede sin knagende og pustende Maskine?

Fuld af Skam og ærgerlig paa sig selv, trængte Dick disse Tanker tilbage. Skulde han ikke alene ved en ydre, om ogsaa ufrivillig Handling, men ogsaa i sit Indre være falsk mod den Brud, som ventede ham?

Automobilet ilede frem uden Rast eller Ro. Dick begyndte at aande heftigere og med Besvær; han mærkede at hans Ben i høj Grad trængte til omsorgsfuld Pleje. Han svedte og pintes, alt drejede rundt for ham.

Hans Tanker blev mere og mere uklare og usammenhængende. Det bedste Bevis herpaa, var den Ihærdighed, med hvilken de vendte sig fra Daphne og Chilham, for at sysselsætte sig med den unge Pige ved hans Side.

Hvem var hun? Hvorfra kom hun? Og af hvilken Aarsag handlede hun, som hun gjorde?

Efter gammel konventionel Opfattelse, kunde kun Kærlighed være Motivet til til en saadan Handlemaade, som hendes. Men om dette var Tilfældet, maatte hun jo have en Genstand for sin Kærlighed, og at det ikke var ham, var han ganske sikker paa. Al personlig Forfængelighed fraset, var han overbevist om, at ingen af de Damer, med hvilke han var kommet i Berøring i Amerika, nærede en saa heftig Kærlighed til ham, at den skulde have formaaet hende til at bortføre ham paa denne Maade. Desuden var Kvinden ved hans Side ham fuldkommen ubekendt.

Havde hun mulig antaget ham for en anden? Og i hvilket Forhold stod hun i saa Tilfælde til den Mand, hun antog ham for at være?

Atter tvang han sig til at forlade denne Tankegang, som baade interesserede og pinte ham, og søgte at skænke Landskabet hele sin Interesse. Det var tydeligt, at de allerede havde tilbagelagt et godt Stykke Vej. Mekanisk tog han sit Ur frem. Halv fire. Da maatte den graa Taage ude i Horizonten være Røgen fra Carlisles Fabrikker. Han kunde nu haabe paa, inden et Par Minutters Forløb, at blive befriet fra denne ejendommelige unge Kvinde og hendes Automobil, der ligesom dreves frem af en ond Aand.

For kun nogle faa Timer siden havde han længtes og sukket efter det uventede, det uforudsete. Naa ja — nu havde han faaet nok deraf — altfor meget!

Ikke desto mindre var det mærkværdigt, at han Gang paa Gang maatte sige til sig selv, hvor glad han vilde blive, naar hans Æventyr havde faaet en Ende. Han maatte indrømme, at han følte en ganske naturlig Nysgerrighed, trods Raseriet over det Attentat, for hvilket han var faldet som Offer.

Over den lille smidige Pigeskikkelse laa der noget, der tiltalte hans Fantasi. Nu og da førte et Vindpust en svag Parfumeduft til ham. Daphne anvendte aldrig Parfumer; hun sagde, at det var »simpelt« og »vulgært«. Maaske havde hun Ret, men alligevel — atter indaandede han den henrivende Blomsterduft. Violer — ja vist — det var russiske Violer!

Endnu engang følte han sig skamfuld. Det var underligt, det var umandigt, med Mildhed og Interesse at tænke paa den Kvinde, som saa skammeligt havde besvaret hans Henvendelse om Hjælp. Men det kunde vel ikke være under hans Værdighed, at indrømme, at hun havde en god Smag med Hensyn til Valget af Parfume. Og han var ikke utro og falsk mod Daphne, selv om han antog Muligheden af, at der skjultes en vis Grad af kvindelig Skønhed under hans Ledsagerskes tætte Slør?

Et heftigt Vindstød løsnede pludselig en Flig af det tætsammentrukne Chaufførslør, men uheldigvis blev den Del, der skjulte Ansigtet sin Opgave tro. For den nysgerrige Tilskuers Øjne, blev der kun et lille Stykke af Halsen synlig.

Til Dicks hemmmelige Sorg havde Daphne ladet denne Del af sin Person være udsat for Sol og Vind; under hendes ivrige Tennisspil og lange Promenader var hendes før saa hvide Hals, blevet rød og vejrbidt. Over den fremmede unge Piges Kniplingskrave, skinnede Huden fin og hvid, som en Narcis' sygt aarede Kronblade, og ovenover slyngede en lille gylden Haarlok sig.

Sløret blev trukket paa Plads igen. Dick vendte Øjnene bort. Han havde ikke set meget, men dog nok til at være sikker paa, at hans Ledsagerske var ung og smuk.

Hans lille Tilløb til Beundring, var maaske ikke saa stor Utroskab mod Daphne, som han ansaa det for at være, men hans legemlige Lidelser gjorde hans Samvittighed mere følsom end ellers. De legemlige Pinsler tog alligevel snart Overhaand over hans sjælelige Smerte; hans Hoved værkede, det bankede i Tindingerne, og det daarlige Ben syntes at ville brænde op.

Ør og halvt bevidstløs, kom han pludselig i Tanker om, at han ikke havde smagt en Bid siden Aftenen forud, thi den Kop Te og den Skive ristet Brød, som en nervøs Brudgom med Uvilje og Besvær svælger i sig paa sin Bryllupsmorgen, kunde ikke kaldes et Maaltid. (Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

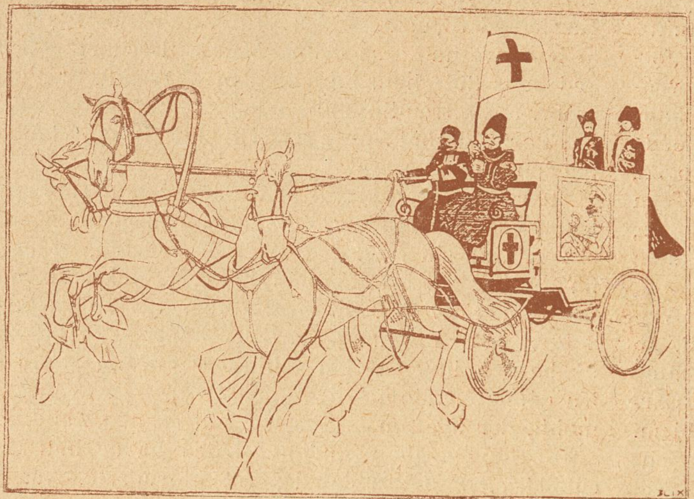

I Fremtiden agter den russiske Kejser at køre ud med »Det røde Kors« paa sin Vogn. Saa er han mere sikker.

(»Simplicissimus«.)

Kejser Wilhelm: Vor Flaade klarer sig storartet *paa* Havet.

Kronprinsen: Ja, og *i* Havet!

(»Daily Mirror.«)

— Da Krigen begyndte, var der en Russer, som kastede en Kasse med Guld i Floden her, og nu leder Politiet efter den.

— Aa Snak, hvem har set hende kaste Kassen ud?

— Jo-o, der er en gammel Kone, som har hørt Plumpet!

(»Meggendorfer Blätter«.)

I Juledagene byttede Modstanderne Gaver. Franskmændene gav en Flaske Champagne for et Par Strømper.

(»Lustige Blätter«.)

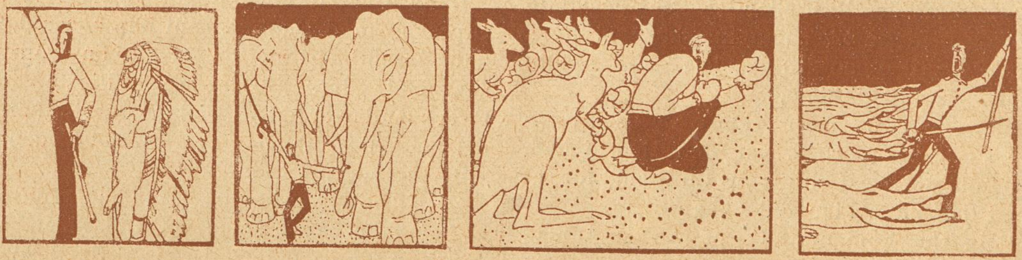

Englænderne hverver Tropper —: Indianere, Elefanter, Kænguruer og Krokodiller!

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10	-	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork ..	10	-	25 -

Rød Indmad

Atting stiger, Tiden er trist.
Mel og Støvler og Røgtobakker,
Ærter og Sukker — og nu tilsidst
har de forhøjet min Gibbernakker!

Lærkelil, Du mit Liv, min Sjæl,
skal jeg ikke mere paa Bord dig sætte?
Det ender s'gu med, jeg melder mig sel'
en skønne Morgen ude paa sjette!

Minister-Stormere.

Brødfordyrernes store Profeter
tjente ikke nok af Moneter.
„Vi maa i Rode ta' et Tav
og slaa et lille Slav."

P. Th. Nielsen sku' føre Ordet,
mødte med Masser Papir paa Bordet.
„Stoler Menesteren itte paa vos,
saa spør' den brave Foss!

Ikke med blanke Vaaben han kæmped,
nej, han listed' og lirked' og læmped',
sløred' sin Tanke og listig lo —
Men Meningen var go'.

„Gevinster i Land vi selv skal hale,
Staten og Smaafolk Gildet betale!" —
Bravo, Nielsen, modtag vor Tak:
Nu kender vi det Pak!

Overgeneralen i Færd med at overveje Situationen.

Forleden Søndag standsede en Dame en lille Dreng udenfor Arbejdernes Theater paa Jagtvejen og spurgte: »Hvad er det, de spiller derinde i Aften, min Ven?« Drengen lettede paa Huen og skulde lige til at svare: »Herren ser dine Veje« — men saa huskede han med et paa, at det gik ikke an at sige *Du* til saadan en fin Dame, og svarede derfor galant: »*Herren* ser *Fruens* Veje.«

Hvorpaa Damen ganske forskrækket og højt rødmende skyndte sig bort.

18/1 — Det maa jeg sige, det er s'gu fine Folk, Direktør *Hammerich* har haft i sin Tjeneste og brugt som Vidner.

— Ja, *morderlig* fine Folk.

19/1. Det var en ganske interessant Dom, Hof- og Stadsretten fældede igaar. Egentlig var Spørgsmaalet: Har *Petersen* slaaet *Nissen-Jørgensen*, eller har *Nissen-Jørgensen* tampet *Petersen?* Og saa endte Sagen med en ordentlig Portion Strambuks til — Assessor *Rüdinger!*

Linie 13.

— Saa, dér glemte jeg min Taske i Sporvognen!

Ja, *er* det ikke det, jeg siger —: der er noget uheldig ved den Linie 13!

J. C.

I. C. dit søde, milde
og kyske Degneblik
det er li'som en Kilde
med dyben Gudedrik!
Og hvem, der ta'r sig et Bæger,
for ham slaar intet Klik —
thi intet vederkvæger
som I. C s Taktik-Politik!

En Beundrer fra Hee.

Inserat.

Vores *Normal*brød er propert Kluns,
Fint Brød og *Grov*brød leveres, —
og vil I ha' *Vrøvl*, saa kom I kuns!

Ærbødigst

Dietrichson

Ceres.

Nu lister Høffding a'
med Tak for »Æresbolig«:
men De kan være rolig,
for den, der skal begynde
og vis hans Fag forkynde,
det bli'r nok en af samme Tønde!

Københavnske Tjenere i Karikatur IV.

Jensen, Baltzers Kælder.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER

Kære »Ravnen«.

Det var sandelig en behagelig Overraskelse, Du havde beredt mig, da jeg kom hjem i Aften. Jeg bringer Dig hermed min hjerteligste Tak for Præmien og kvitterer for Modtagelsen af *en Kasse Fuente* — og —

Ravnens Lykkeskilling for 1915.

Med Hilsen og Tak,

Martin Martinsen.

Bryggervangen 1[2]

Ak kære, Du skriver om Kærlighed,
om syndige Maaneskinsnætter
men, om en Ting maa Du vide Besked,
at Kærlighed ikke mætter.

Nej, jeg vil leve paa flot Facon,
og ved Dig kan jeg intet vinde,
saa Du maa vist hellere se Dig om
efter en anden Veninde. *E. J.*

E. J. Ak ja! Det er oftest *Faconen* det kommer an paa her i denne flade Verden.

A. møder B. paa Gaden.
A. til B.: »Har Du hørt det frygtelige Rovmord som er sket paa Østerbro?«
B.: »Jo, jeg har.«
A.: »Det var frygtelig, saadan som Opdager Balle vaskede Bakke.«
B.: Saa, hvordan det?«
A.: Jo, en Bakke vasker man jo altid i en Balle!«

Villy Sørensen.

V. S. Det er en af den Slags, der er skabt til at svømme i Papirkurven, men vi har optaget den, for at den kan tjene andre til Skræk og Advarsel!

ÆGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Maskinarbejder Charles Nielsen. Her er deres Tegning. I Teksten lader De vred over, at en enkelt Skøjteløber faar Lov til at spolere Isen, men kan *en* Mand virkelig have lavet alle de Narre-Streger?

Kære Ravn!

Jeg sender Dem her nogle Vittigheder men paa den Betingelse, at de ikke alle finder deres Død i Papirkurven.

Ærb.
E. Johansen.

Petersen, der er trykket af økonomiske Sorger og tillige noget rigelig langhaaret, er en Dag ganske nedbrudt og siger til sin Ven:
— »Christensen! Hvad vilde Du gøre, hvis Du var i mit Sted?«
— Christensen roligt:
»Jeg vilde lade mig klippe!«

Assessoren til Anklagede, der har stjaalet for et Par tusind Kroner Ædelstene:
— Hvad er De?
— Anklagede: Stenhugger.

Betingelsen er opfyldt! De faar disse to optaget — de andre gik altsaa derhen, De ved nok, bl, a. fordi to af dem *har* staaet i »Ravnen«.

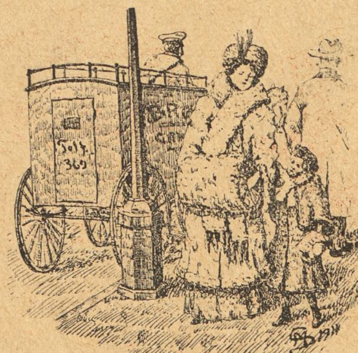

(Anna har været i Kirke om Søndagen, hvor Præsten har talt over: »Man skal elske sin Næste som sig selv«).

Moderen: Naa, lille Anna husker Du saa noget af hvad Præsten sagde i Gaar?
Anna: Ja, han sagde, »Man skal holde sin Næse for sig selv«.

Martin S, Holte. Ja, ja, saa har den lille Piges Kirkegang alligevel ikke været helt spildt!

Kære Ravn! Hermed en lille Fortælling.

En stærk Dessert.

For nogle Aar siden ved et Taffel hos en evropæisk Konge var blandt andre ogsaa to Negerhøvdinge tilstede. I Begyndelsen af Taffelet gik det dem meget godt, men saa fik den ene Øje paa en Krukke Sennep. Han troede, at det var noget rigtig godt, og hældte hele Indholdet ud paa sin Tallerken og spiste det. Det kradsede fælt, og han ligefrem græd af det! Saa siger den anden Høvding til ham: Hvad græder Du for? Nu vilde han ikke være ved, at det var Sennepen, der var Skyld i det, og han svarede: Jeg sad og kom i Tanker om, at det i Dag er 10 Aar siden min Fader druknede i Misisipifloden.

Lidt efter tømmer den anden Negerhøvding ogsaa en Krukke Sennep. Hans Fælle sad og grinte indvendig, og snart stod Taarerne ud af Kollegaens Øjne.

Hvad græder Du for? spurgte den første.

— Jeg græder, fordi Du ikke druknede tilligemed din Fader, sagde den anden.

C. N.
Borgergade.

Dommeren (til Anklagede): Hvad har De saa at sige til Deres Forsvar, hvorfor kaldte De Deres Nabo for »et vandrende Fuglebur«?

Anklagede: Jo. ser De, han havde *Stær* paa Øjnene, en *Skade* paa Ryggen, gik altid med en *Lærke* i Lommen, og saa hed han *Ravn*.

S. P. Her er den ene af Vittighederne, og den er desværre kendt. Maaske kan den dog opnaa en lille Sukces hist og her.

Kære »Ravn!« Hermed beder jeg Dem optage følgende Vits og Tegning.

Hansen: — De fejer *skidt* med den Kost.
Anders: — Ja, hva' sku' je' ellers feje?

Ewald Jørgensen. Fuldstændig rigtig bemærket, min Herre!

En Svensker er paa Besøg i København, og her træffer han et Par Landsmænd, og de bliver enige om at de skal ind og se Kongens Nytorv. Den ene af dem foreslaar at De skal køre med Sporvognen, hvilket vinder de andres Bifald. Ved det nærmeste Stoppested, holder en Sporvogn, og Svenskerne styrer derhen. Men lige før de naar derhen, kører den; den er optaget. Svenskerne løber bagefter, og Konduktøren raaber til dem, at der er optaget . Da den ene af Svenskerne hører det, forstærker han Farten, vender sig om og vinker ad Kammeraterne: »Kan ni höra, vi kan blifva optaget; kom! kom!

Nr. 494.

C. J. Her er Deres aktuelle Morsomhed:

Med hvem har vi Krig??

Paa en fjern Station i en tysk Koloni i Afrika erholdt den tjenstgørende Officer i Slutningen af August følgende Telegram fra sine Overordnede:

»Krigen er erklæret. Alle fjendtlige Statsborgere bedes anholdte.« —

2 Uger senere modtog Hovedkvarteret følgende Svar:

»Jeg har arresteret 8 Englændere, 4 Russere, 5 Franskmænd, 3 Italienere, 2 Rumænier og 2 Amerikanere. — Vær saa god og meddel mig, *med hvem vi har Krig??*

20 Kr. for en Tjener!

—

En Tegnekonkurrence, tilegnet Provinserne.

»*Ravnen*« har tusindvis af Venner rundt om i Provinserne, og en meget stor Del af dem kan tegne, hvad den stadig stigende Tilgang til »*Ravnen*«s populære Side »Imellem os« er et fornøjeligt Vidnesbyrd om.

Som det er vore Læsere bekendt, er en af »*Ravnen*«s sidste ny Ideer den, at bringe kendte københavnske *Tjenere i Karikatur*. Ligger det da ikke lige til ogsaa at bringe Karikaturer af disse saa nyttige Medborgere fra mere kendte Kafeer og Restaurationer *i Provinsbyerne?*

Det manglede bare, at disse udmærkede Typer skulde være Stedbørn — og derfor udskriver »*Ravnen*« en ny Konkurrence, der har Adresse til danske *Amatørtegnere* (professionelle Tegnere er udelukkede!) og som har til Formaal *at fremskaffe morsomme Karikaturtegninger af Tjenere fra en hvilken som helst dansk Provinsby*. Send os saadanne Tegninger (Format 1 eller 2 Spaltet), udfør dem i Tusch (*ikke* i Farver) og noter Tjenerens Navn og Arbejdssted og selvfølgelig Tegnerens eget Navn og Adresse.

Tegning af R. Storm-Petersen

***Jokumsen:** Næ, sikken dejlig Pige, dér staar. Det er lige din Type, Nicolajsen!*
***Nicolajsen:** Kommer der ikke! Du kan jo nok se, hvad der staar skrevet —: Højspænding — Berøring livsfarlig!*

Præmierne.

Vi giver **10 Kr.** *for den bedste Tjenerkarikatur*, **5 Kr.** *for den næstbedste*, og præmierer yderligere fem Karikaturer med 1 Kr. i »Opmuntringspræmie« — **ialt 20 Kr. i Præmier.**

Redaktionen foretager Bedømmelsen og forbeholder sig Ret til at offentliggøre ogsaa ikke præmierede Tegninger.

Da Redaktionen er afskaaren fra at bedømme *Portræt-Ligheden* i de indsendte Tegninger (med mindre Fotografi medfølger) vil Bedømmelsesudvalget lægge Hovedvægten paa det *Humør* og den *Dygtighed*, hvormed Karikaturen er udført.

København er denne Gang udelukket — men alle raske Amatørtegnere i det ganske Land fra Skagen til Ribe, fra Esbjerg til Lyngby, behag at spidse Blyanten og tegn løs med godt Humor og send deres Arbejder ind til »*Ravnen*«s Redaktion indtil Lørdag den 20. Februar!

Guldet og Æren vinker!

Kattemad.

A.: Naar jeg spiser Hummer, kan jeg ikke sove om Natten.
B.: Det generer ikke mig — men Katte holder mig ofte vaagen.
A.: Jeg spiser aldrig Katte!

Stædighed.

Efter i et helt Aar at have kæmpet med sin noget gnavne og trevne Mand, staar Ane nu ved hans Sygeseng og vil have ham til at tage noget Medicin. Da han ikke vil tage det, bruger hun Mund. I det samme træder Lægen ind:

— Men kæreste Ane, Deres Mand er jo død!

— Død — siger Ane — nej han er it' død, han er bare stædig!

Saadan er det.

Sønnen: Far, hvad er egentlig Podagra?

Faderen: Det kan jeg desværre sige Dig —:

Naar Du skal løbe, har Du ingen Fødder, og naar Du skal arbejde, har Du ingen Hænder. Men naar Smerterne rigtig tager fat, saa har Du 10 Par Fødder og 20 Par Hænder!

Fæho'de!

Andersen: Jeg var hos Doktoren i Dag, og han sagde, at der var noget i Vejen med mit Ho'de.

Petersen: Men du forbarmende — Du har da ikke givet Doktoren noget for at faa det at vide?

Rubicon.

I en jysk Købstad boede en Dyrlæge Adolfsen, som nærede et uudslukkelig Had til Byens fornemste Købmand Killerup. En sen Aften lægger Adolfsen sig til Hvile paa Gaden, stærkt overfrisket af den megen Whisky. Her bliver han fundet af Stadens Politibetjent, og der opstaar følgende lille Samtale:

Betjenten: Er Dyrlægen nu bleven gode Venner med Købmanden?

Adolfsen: Nej! Nej! Hvorfor spø'r De om det?

Betjenten: Jo, Dyrlægen ligger jo i Købmandens Rendesten.

Adolfsen: Fy for Fa'en —! Ta' og rul mig over i en anden Rendesten!

Tegning af Helgo Jørgensen.

København ved Nat: Moralens Vogter!

Nutidsalbum.

Damen: (viser sit Album): Dette her er min første Mands og hans anden Kones Billede. Dette er min nuværende Mands første Kone og hendes anden Mand, og dette Fotografi er min anden Mand og hans første Kone — —

Gæsten: Tak — har De ikke et mere gammeldags Album at vise mig?

Moderne.

Herren (til Kammerjomfruen): Varer det længe endnu, inden Fruen er færdig med sit Toilette?

Kammerjomfruen: Nej, kun et Par Minutter, Fruen skal nu bare skifte Farve!

Flyv Fugl —

Læreren: Kan Frans nævne mig en Fugl, som ikke eksisterer mere?

Frans: Kanariefuglen.

Læreren: Hvad mener Du med det?

Frans: Jo, vores Kat aad den i Gaar!

Græsseligt.

Den gamle Søkaptajn fortæller: „Og tilsidst maatte hele Skibsbesætningen bide i Græsset!"

En Tilhører: Jamen, Hr. Kaptajn, De befandt Dem jo paa det aabne Hav, og der er da ikke noget Græs?

Kaptajnen: Hva' be' har'? Har De aldrig hørt Tale om Søgræs?

Fiks.

Telefon til Holmstrøm. Det er Vennen Skovlund.

Skovlund: Hallo, Holmstrøm! Vil Du spise Middag med mig i Dag.

Holmstrøm: Ja, Tak, det vil jeg gærne.

Skovlund: Naa, men saa spiser vi hjemme hos Dig! (Afringning).

Drøm og Daad.

Herren: Jeg drømte i Nat, at jeg kyssede Dem, Frøken Vera.

Damen: Se, se! Saa modig er De altsaa i Drømme!

Berettiget Stolthed.

A.: Naa, Du har altsaa faaet Hus med Have. Er det morsomt?

B.: Om det er! I Gaar havde jeg for første Gang Mavepine af de Agurker, jeg selv har avlet!

Stor Ære.

Værten: — De ser saa vred ud, Hr. Forfatter; hvad er hændet Dem?

Forfatteren: Ja, det er ogsaa for galt. Jeg inviterer en ung Fyr paa en Flaske Vin, og da vi saa skal betale, saa har Gæstet ingen Penge!

All rigth.

Professoren: Hvormange Poler er der, og hvad er deres Navn?

Kandidaten: Der er to Poler, og mit Navn er Charles Pedersen!

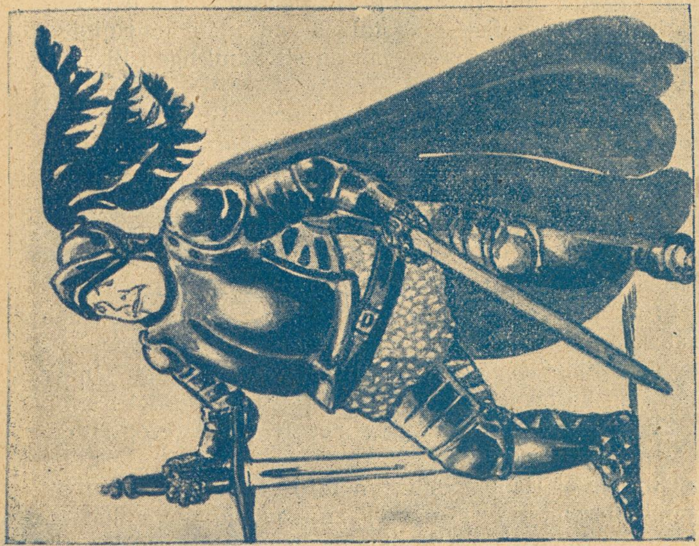

Kongens fuldtro Ven. (»Drot og Marsk«).

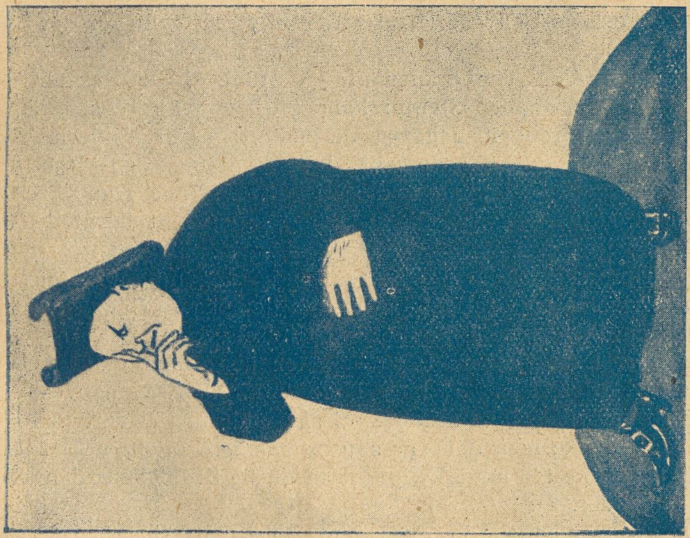

Bagtalelsens Arie. (»Barberen i Sevilla«).

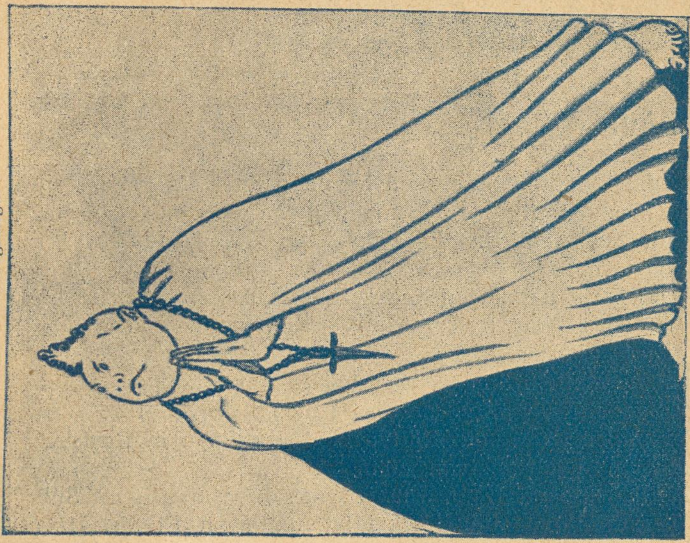

Venstre Floridor — Højre Celistin (»Frk. Nitouche«).

Minister-Morder (»Mefistofeles«).

For Rigsretten. (»Gulddaasen«).

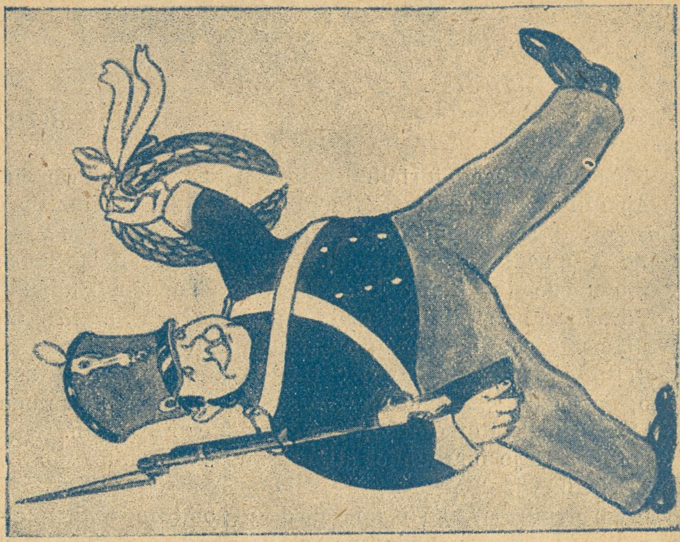

Fuld Mobilisering (»Landsoldaten«).

Af J. C. Christensens Teaterrepertoire.

Krokodille-Baaden.

Et Jagtæventyr.

Jeg jagede i Baad, fortalte Kaptajn *Walmer*, og jeg var lige ved en lille Ø, da en umaadelig Flok Vildænder trak lige over mit Hoved. Jeg fyrede mit ene Løb af med en saadan Virkning, at det ikke var nødvendigt at løsne det andet Skud: der dannede sig en formelig Sti tværs igennem Flokken. De dræbte Fugle faldt i stor Mængde ned paa den lille Ø; jeg landede paa den for at opsamle mit Jagtbytte.

Dette varede nogle Minuter. Da jeg atter vilde gaa i Baaden, opdagede jeg, at den var dreven bort med Strømmen og hen i nogle Rør omtrent fyrretyve Meter fra Øen.

»Ja, der er jo ikke andet at gøre end at svømme ud til den,« tænkte jeg.

Jeg begyndte at klæde mig af, da jeg omtrent midt imellem Baaden og Øen opdagede en Genstand, som fik det til at løbe mig koldt ned af Ryggen. Det var en umaadelig Alligator, der som en Træstamme laa i Overfladen af Vandet og fæstede sine smaa, blodtørstige Øjne paa mig. Det var den store *crocodilus lucius*, hvis Hoved ligner en uhyre Geddes. Min Situation var klar; hvis jeg gav mig til at svømme: Nede i een Mundfuld! og der førte ingen anden Vej til Baaden....

Udsigten til at tjene som Frokost for Fyren ude i Vandet fristede mig ikke i nogen overvættes Grad. Jeg besluttede mig da til at se Tiden an. Det var jo muligt, at en eller anden Indianer kunde passere saa nær forbi, at han kunde høre min Stemme og fri mig ud.

Det var ganske vist ikke meget sandsynligt, thi Indianerne kommer ikke hyppig i disse Egne, men Muligheden var der dog.... Og alt andet hellere end dette Vand, hvor der vrimlede af Krokodiller.

Det blev smeltende varmt; trods Tørsten, som begyndte at pine mig, priste jeg dog Solen, der i fuld Glans straalede over mit Hoved, og jeg tænkte med Gru paa, at jeg muligvis vilde komme til at tilbringe Natten paa Øen. For alle Eventualiteters Skyld besluttede jeg paa Øens højeste Punkt af store Stene at opføre en Slags Forskansning, hvor jeg kunde trække mig tilbage med min Bøsse.

Natten kom og saa Søvnen — en Søvn, der idelig forstyrredes af de forfærdeligste Drømme.

Jeg vaagnede dødstræt, da Solen viste sig i Horisonten. Mit første Blik var rettet mod Baaden; den laa stadig ubevægelig mellem Sivene. Min Ven Alligatoren var forsvunden men en halv Snes af dens Brødre, der var krøbne op paa Øen og laa lige ved Bredden, syntes at vente paa det Øjeblik, da det vilde behage mig at forlade min Borg.

De betragtede mig aabenbart som deres naturlige Bytte. Jeg maatte jo meget snart bestemme mig til at komme til dem! Bare Taalmodighed!.... Hvor var de dog modbydelige!

Deres væmmelige Kroppe med de infame smaa, glansløse Øjne isnede mig lige til Marv og Ben.... Den blotte Tanke om at nærme mig Vandet for at væde mine fortørrede Læber var en Umulighed.

Min Tørst blev uudholdelig. Jeg tog min Kniv op af Lommen, skar en af Ænderne op, holdt dens blodige Kød mod mine Læber og sugede al den Fugtighed ud, jeg kunde. Ænderne var min eneste Redning.

Det var en forfærdelig Dag; mine Øjne var anstrengte af at spejde ud i Horisonten, mit Legeme som mørbanket af at ligge paa den haarde Jord, og desuden var jeg forpint af Angst, Feber og Sult.

Alligatorerne var atter krøbne ud i Vandet, men nu og da dukkede deres Hoveder op, stadig med Blikket fæstet paa mig; jeg havde Indtrykket af, at de paa Forhaand nød deres Bytte.

Henimod Aften nye Rædsler.

Nogle Skildpadder var krøbne op for at lægge deres Æg i Sandet i en lille Bugt, der havde dannet sig paa en af Øens Bredder, tilhøjre for mig. Jeg saa dem lægge Æg, da der pludselig blev Uro imellem dem, og saa dem krybe i Vandet igen.

Grunden til denne pludselige Uro viste sig næsten straks; det var en Jaguar, Sydamerikas grusomste vilde Dyr. Jeg holdt mig ubevægelig i mit Stenhegn, og gennem Mellemrummene mellem Stenene saa jeg Jaguaren snige sig hen over Sandet, grave Æggene op og med Velbehag æde dem.

For anden Gang kom Natten med sit Følge af Rædsler, til Søvnen endelig betvang dem.

Da Dagen brød frem, var jeg næsten vanvittig af Sult og Tørst. Alt var mig ligegyldigt, undtagen Et, det Had, som en af Alligatorerne indgød mig, et Uhyre, der aldrig tabte mig af Syne, og som stadig laa ubevægelig paa samme Plads, hver Gang jeg saa hen til den. Jeg drømte kun om at dræbe den, selv om denne Tilfredsstillelse af mit Had skulde koste mit Liv og jeg derefter blive et Bytte for den øvrige Flok.

Fyldt af denne Tanke anvendte jeg mine sidste Kræfter til at bygge en anden Stenforskansning fem eller seks Meter fra Flodbredden. Jeg tog derpaa et Par af Ænderne, plukkede dem og lagde dem lige i Vandkanten. Jeg skjulte mig derpaa bag mit Stengærde. Min Bøsse, hvis ene Løb var ladt, stillede jeg ved Siden af mig, og saaledes ventede jeg paa Fjenden.

En Time sneg sig hen, endnu en, og jeg begyndte allerede at mistvivle om et heldigt Udfald, da der paa en Gang sporedes en Bevægelse i Vandet, og Uhyrets Snude viste sig kort efter i Overfladen. Det var atter disse modbydelige, glansløse Øjne. I en stiv halv Time holdt den sig ubevægelig. Den kunde ikke se mig, thi saa vilde den have trukket sig tilbage; men den var snu og snedig. Endelig syntes jeg, at den næsten umærkeligt nærmede sig til Lokkemaden, de to Ænder.

Da den var ganske tæt ved dem, blev dens Graadighed stærkere end dens Forstand, og pludselig saa jeg dens uhyre Kæber aabne sig i hele deres Bredde. Du gode Gud! Jeg har aldrig set saadanne Tandrækker og et saa gabende Svælg! Jeg tog mig ikke lang Tid til at betragte det; i et Nu var min Bøsse lagt an, stukket ind i Mellemrummet mellem to Sten; jeg affyrede mit eneste Skud lige i Bæstets aabne Gab.

Uhyrets Hale piskede Vandet, et formeligt Regnskyl udgød sig over mig og gjorde mig vaad lige til Skindet. Saa blev alt dødsstille og ubevægeligt. Alligatoren laa paa Stedet foran mig, Øjnene var stadig aabne, men de var ligesaa glansløse, som før jeg affyrede mit Skud. Jeg turde ikke røre mig.

Natten forløb. Jeg maatte spise en af de raa Ænder. Dagen brød atter frem, og med den kom Solens glødende Straaler.

Jeg fik snart Vished for, at Uhyret var stendødt. Under Vandets og Varmens forenede Virkning pustede det sig op .... Fra Time til anden saa jeg det flyde lettere og lettere paa Vandets Overflade.

En Straale af Haab foer igennem mig; hvis jeg uden at drømme derom, havde fundet en reddende Planke!.... Hvis denne oppustede Krop kunde tjene mig som Baad!

Jeg dristede mig til at gaa ud fra mit Skjul; jeg tog fat i Alligatorens vældige Hale: Den uhyre Masse vuggede sig let paa Vandet. Den vilde kunne have baaret en større Vægt end min! Jeg sprang ud paa dette ejendommelige Fartøj, og idet jeg benyttede mig af Bøssekolben som Aare, styrede jeg lige løs paa min Baad.

Jeg var frelst. Min Historie er endt.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2. TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørpladen, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Brug
Worning & Petersens
Xeroform-Sæbe
faas overalt
à 25 Øre pr. Stk.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid $10-3^1/_2$, 6—7 Eftm. og $10^1/_2$—12 Søndag. Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.
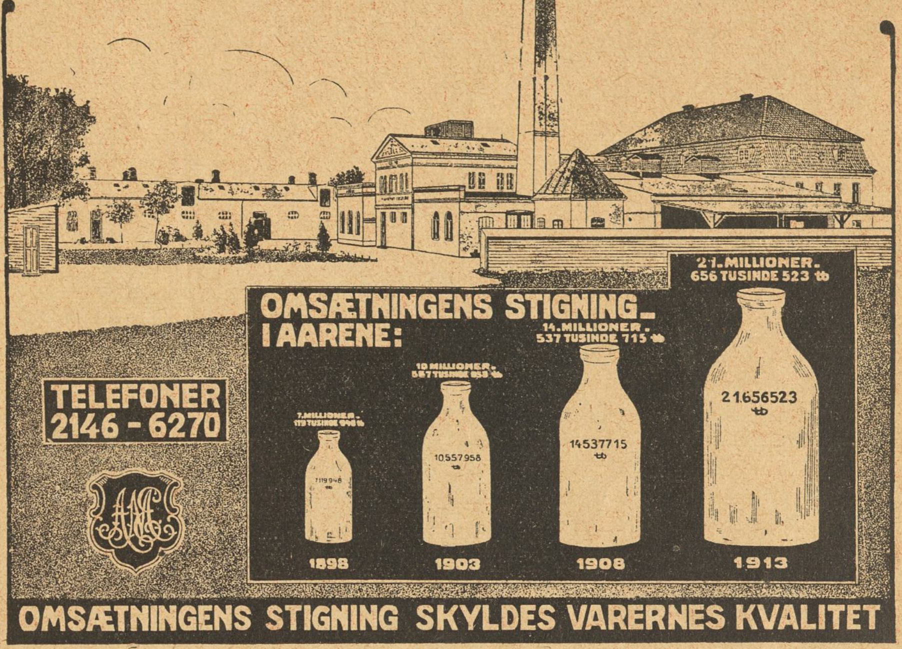

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

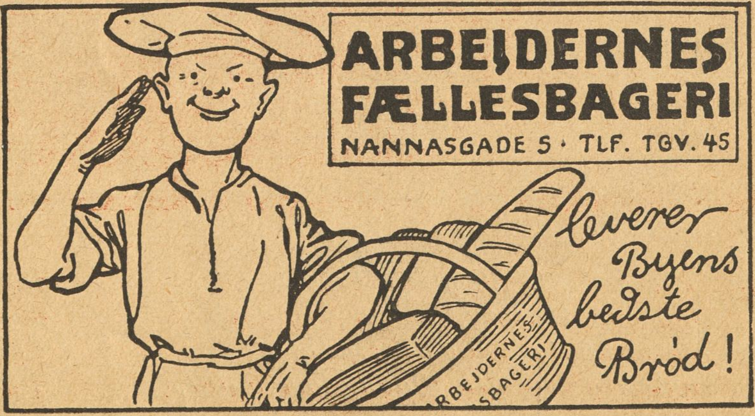

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING, KØBENHAVN

J. C. paa Jubilæumsbesøg i Zoologisk Have.

Tegning af Anton Hansen.

Ræven: *Kære J. C., Slægtens Pryd,*
tag vor Hilsen, tag vor Hyldest —
rævesnedig, fuld af Dyd,
har Du paa din Plads gjort Fyldest.

Derfor kan Du, stolt og glad,
paa din hvide Pande bære
Laurens stedsegrønne Blad —
Du har gjort Familien Ære!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 5. Torsdag den 4. Februar. 1915

En trættende Kørsel.

Tegning af EMIL POULSEN.

Hvorledes Tante Rikke forestillede sig Linje 13's første Tur!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Stene paa Fremskridtets Vej.

— Med Portrætter af Krigens Ophavsmænd —

Diplomaten er en Menneske-Orkidé, et giftigt Kunstprodukt, skabt af sygelig Overforfinelse og gødet med Lig. Diplomaten er Spejder for den fine Verden, medens en underordnet Institution, der kaldes Konsulat, besørger det praktiske Arbejde, som hovedsagelig bestaar i at stikke strandede Søfolk et Par Hjemsendelses-Skillinger.

Medens Officeren søger Næring af *Krigen*, er det Diplomatens Opgave at beskæftige sig med *Forviklinger*. Han er den stedse osende Lunte ved det raadne Samfunds Krudttønde. Som Officerens Hænder klør efter Sabelhaandtaget, saaledes klør Diplomatens Næse efter at blive stukket i det Note-Spind, der begynder i et Blækhus og ender i en Blodpøl.

Den lille Nations Ambassadør indskrænker sig — ved Forholdenes Ugunst — til at holde sin Mund i og sin Uniform pæn ren, men der er ingen Grænser for *den store Nations* Repræsentants uendelige Vigtighed. Han bærer paa sine svage Skuldre Vægten af saa og saa mange Millioner Menneskers historiske Ve og Vel og har hele sin vældige Nations *Ære* hængende Side om Side med sin Monokel.

Belæsset med denne Byrde spiller han det hæsligste Stykke *Hasard* om Menneskeliv, og hans Dristighed vokser med Antallet af de Kanoner, hans Hjemland efterhaanden faar støbt.

Naar det ganske Evropa i dette Øjeblik opfører sig som sindssvage Slagtere, har *Diplomaten* sin Hovedpart af Skylden —: Han indberetter, hvorledes Stemningen (og Krudtbeholdningen) er i det Land, hvor han er Gæst, udtaler sig om Betimeligheden af at slaa til *nu* fremfor om tre Aar og anvender under dette propre og civiliserede Stykke Arbejde en hemmelig Kodeskrift, der raaber — men rigtignok forgæves! — til Himlen i sin lave Vederstyggelighed.

Den saa fine Mand, hvis Værdighed kræver, at han kun omgaas de allerøverste Rangklasser, støtter sig i sin Haandtering til en Bande Spioner, hvis blotte Eksistens er en blodig Fornærmelse mod alt levende.

Min Broder Sigfrid blev Diplomat ved behændige Manøvreringer indenfor min Hustrus Familie. Han spillede som ung Mand fortrinlig Whist og L'hombre og fik allerede herigennem et Bevis for, at han havde Talent som Diplomat.

Min Broder.

En udpræget Sans for Perfidi i Forbindelse med en vis Smidighed i det selskabelige Liv blev medvirkende til, at han forholdsvis hurtigt avancerede til de mere betroede Stillinger, og han endte som Gesandt i St. Pedersborg, hvor han bukkede og smilede ved Hoffet, roste og smigrede Omgivelserne og »Folket« . . . mens han samtidig gjorde sit Land *betydelige Tjenester*, der stod i den hæsligste Modstrid til hans *officielle* Færd.

— — —

Blandt de Tryksager, som i disse Tider udsendes fra Tyskland, har enkelte ogsaa — mærkelig nok — fundet Vej til mit stille frederiksbergske Bo. Blandt disse Sager er en lille Bog i hvilken jeg finder følgende Brev, som jeg her aftrykker —:

Brev fra en Kaptejn.

Skyttegravene ved B., den 20. Oktober 1914.

Meget ærede Frue!

Der paaligger mig den sørgelige Pligt at meddele Dem, at Deres kære Søn Alwin J. ikke mere befinder sig iblandt de Levende. En Kugle rev ham bort i Formiddag Kl. 8 i Skyttegraven faa Skridt fra mig, mens jeg endnu rettede et Par hjertelige Ord til ham. Et Skud gennem Hovedet gjorde en uventet Ende paa dette haabefulde Liv. Han har ikke følt nogen Smerte, ikke haft nogen Anelse om, at Dødsengelen stod saa tæt ved Siden af ham. I Eftermiddag har vi stedet ham til en evig Hvile. Jeg har lagt Billedet af hans Kæreste paa hans Hjerte, en Blomsterkrans i hans foldede Hænder. Alt er forløbet saa højtideligt og smukt, som det i Krigen blot er muligt, og som jeg kunde unde det for min kære J. Næsten tre Dage var han hos mig i det nuværende Kompagni, tidligere over 6 Uger ved 2det Rekrutdepot. For mig var han det kære, trofaste, flittige Menneske, det paalidelige, tapre, som jeg havde sluttet ind i mit Hjerte som en Søn og Broder. Jeg har grædt bitterligt over hans bratte Død. Gud beskytte Dem i Deres Smerte. Deres Søn er faldet med Ære for Fædrelandet, for sin Konge, for Deres Familie, som hel, fast og trofast Mand. Gud vil hinsides give Dem et Gensyn uden Adskillelse. Min kære J.s Dagbog sender jeg i Overensstemmelse med hans tidligere ytrede Ønske til hans Kæreste, ligesaa Ringen og hendes Breve. Alle andre Sager afgaar til Dem, saasnart Feltposten atter modtager større Pakker. Gud give Dem Trøst! Jeg deler Deres Smerte med Dem.

Deres meget hengivne . . . ,
Kaptejn og Kompagnifører.

Jeg ved, at der er falden over en Million Mennesker i denne gemene Krig, men jeg lukker mine Øjne og tænker kun paa et eneste Menneske — denne mig ganske ubekendte Alwin J., thi jeg behøver ikke mere end denne »trofaste og flittige, paalidelige og tapre« lille Alwin, der fik en Kugle gennem Hovedet i Skyttegraven ved B.

Kære Broder Sigfrid! Det er *Dit* Resultat, der her foreligger! En kærlig Moders lille Dreng, en god Kvindes Forlovede fik en Kugle gennem Hovedet og bad forinden om at faa sin Ring og sin Dagbog sendt til sin Kæreste.

Hvis der er en almægtig Gud til, er det mig — og Præsten med! — ubegribeligt, hvad han venter paa. Verden er jo i den Grad spækket med Kanoner, Spioner, Gemenhed, Galimatias og Diplomater, at en gammel Ost ikke kan være mere betændt. Hele Samfundet er omspundet med Pigtraad, og det er ikke for en ærlig Mand at leve mere i Omgivelser, der er saa torløjede og saa bundraadne, at Ækelheden skriger ud af dem.

For saa vidt kunde jeg ønske, at denne Krig maatte ende med, at der kun blev en Robaad med 4 Mand i tilbage af det Hele. Men rigtignok med den Reservation, at ingen af de 4 var *Diplomat*.

Max Køller,
Professor.

Det italienske Jordskælv.

Tegning af G. Albertus.

Døden: 25.000 Mennesker dræbte paa 5 Minutter! ***Det*** **har** ***De*** **dog endnu ikke kunnet præstere — De maa tage Dem sammen, Hr. General!**

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16.
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

Katzenjammer.

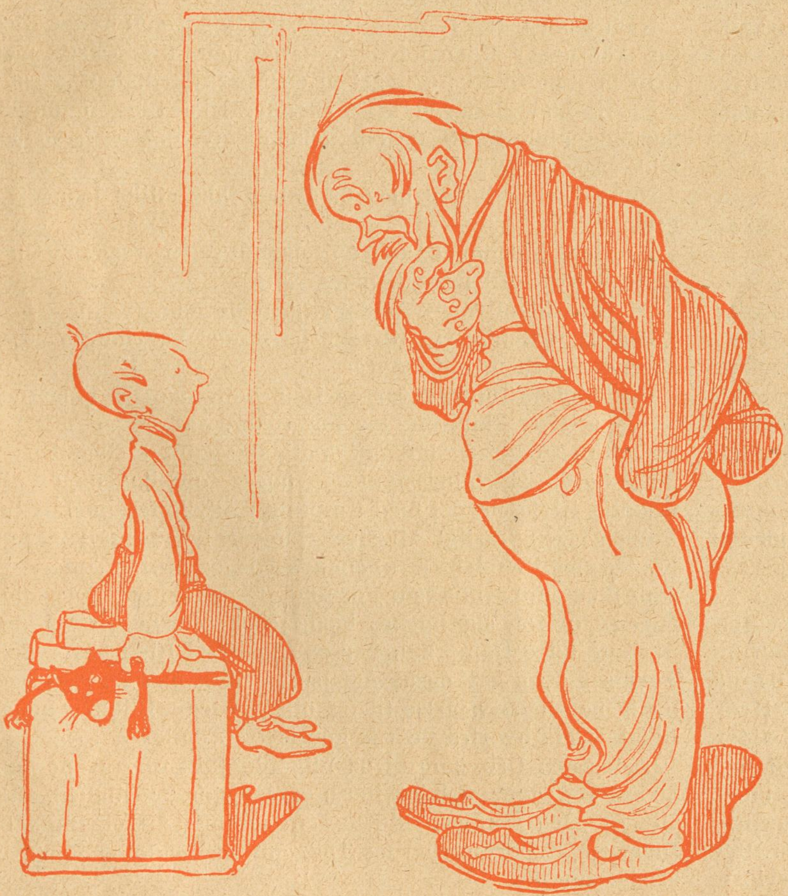

— Men hvad i Alverden gør Du med Katten, Dreng?
— Jamen, Far, Du sagde i Gaar, at nu skulde der en Ende paa Kattens Spillopper.

Rubiner i Kloaken.

(»Ak var jeg Konge blot«.)

En Vise om *Rubin*
jeg gærne nu vil skrive,
maaske kan der saa blive
lidt til mit Pengeskrin.

Rubin er, som De ved,
vort Pengevæsens Leder,
og Sedler ud han spreder
med megen Kærlighed.

Men Penge han dog ej
forstaar at ødelægge,
og Tillid *kan* det vække,
men bare ej hos mig.

For det er nemlig saa,
at Manden han skal kunne
la' Penge gaa til Grunde,
naar de ej mer' kan gaa.

Naar »Tieren« er sløj
og inte mer kan køre,
han skal tilintetgøre
det gamle Sedletøj.

Han har forsøgt med Baal
og Brand sit Hverv at røgte,
men hvad han end forsøgte,
han naa'de ej sit Maal.

Saa fik han en Ide
(af Kokkepigen Stine:)
en Hakkebøfmaskine
sku' æde Sedlerne.

Og den han hældte paa
i skæppevis af Mammon,
men Stine sagde: Ja, mon
nu ogsaa den kan gaa?

Det kunde den skam ej,
Maskinen aad dem ikke,
og nu de Sedler ligge
rundt om paa Alfarvej!

Enhver Kloak er fuld,
man skal dem bare pumpe,
saa er det som at dumpe
ned i en Tønde Guld!

Rubin tag mod min Tak,
lad intet gaa tilspilde
— jeg skal i Aften silde
ha' renset min Kloak!

Per Plex.

Dansk Korn Snaps
INDR. VARE MÆRKE.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Nærmere og nærmere kom de Byen. Hans »Fangevogterske« havde reduceret Maskinens Fart betydeligt da de skulde igennem en af de tæt befolkede Forstæder. Dick drog et dybt Aandedrag. Tanken om at komme bort — at blive fri — brændte atter som Ild i hans Hjerne. Han rejste sig op og beredte sig paa at springe ned fra Vognen.

Da følte han sig grebet bagfra; Styrke nok til at modstaa den kraftige lille Haand, som holdt fast i hans Frakkeskøde, ejede han ikke. Han vendte sig heftigt om — Automobilet krængede — hans Ben gav efter under ham, og en stikkende Smerte gennemfor hele hans Legeme. Automobil, Solskin og Landevej blev et eneste graat Virvar — saa forsvandt alt for hans Øjne.

Han blev liggende urørligt, udstrakt, med Hovedet hvilende mod det polstrede Rygstød. Chaufføren fortsatte ustandseligt sin Fart mod Nord.

IV.

MOD NORD.

Dicks første Indtryk, da han efterhaanden atter begyndte at komme til Besindelse, var Følelsen af, at en frisk Havbrise kærtegnende kølede hans brændende Kinder. Den saltholdige Luft var saa herlig, saa vederkvægende, at det syntes ham som et Under, blot at faa Lov til at indaande den — et Under, mod hvilket Automobilets lynsnare Flugt, ikke var en Sammenligning værd.

Det var ham, som om han ikke i flere Timer, men ogsaa i hele Dage og Uger, havde mærket den kraftigt arbejdende Motors Bevægelse under sig, og hørt dens ofte gentagne Advarselssignal lyde i sine Øren.

Pludselig mærkede han, at Maskinen var standset. Han slog Øjnene op, og stirrede med en Slags sløv Forundring omkring sig. Hvor var de graa Fabriksskorstene og de mørke Røgskyer, som sidst havde mødt hans Blik? Hvor var de høje dystre Bjærge og de blaa Søer, langs hvis Sider de nys havde færdedes? Saa langt Øjet naaede, strakte der sig nu til alle Sider grønne, græsbevoksede Sletter — ude i Horizonten rejste der sig taageindhyllede graa Bjærgkegler, og til venstre skinnede Havets blaa sølvtoppede Bølger. Det blev ham klart, at han i den Tid, han havde ligget bevidstløs, var blevet ført langt bort fra Carlisle, hvor han havde haabet at genvinde sin Frihed.

Ganske pludseligt faldt det ham ind, at han nu laa yderst bekvemt. Denne Opdagelse var i høj Grad overraskende, og han løftede Hovedet for at se, hvordan denne behagelige Forandring var gaaet for sig. Naa, saadan! Han laa paa et Leje af bløde skindbetrukne Puder — hans daarlige Ben havde en hel Stabel til Underlag!

— Mekanisk vendte han sig om. Rigtigt! Vognen havde maattet afgive sit rige Udstyr til hans Bedste. Ingen Tvivl var mulig — medens han sov, havde et kærligt Væsen taget sig af ham paa den mest omsorgsfulde Maade!

Var det den unge Dame?

Ja, derom var der næppe Tvivl. Langsomt dukkede de sidste Timers Tildragelser op i hans Erindring. Hans Bekymring over Fortiden dreves imidlertid snart paa Flugt af Nuets epokegørende Hændelser.

Hvor var den unge Dame nu henne? En underlig Ængstelse greb ham. Sæt hun nu havde forladt ham?

I det samme mødtes hans Blik af et velkomment Syn. En spinkel Skikkelse traadte hen til ham. I Haanden holdt hun en elegant Rejsetaske; hendes Slør var skudt saa meget til Side, at det tillod at se en fint rundet Hage og et Par skønt formede Læber, som dog nu med en vis nervøs Angst, holdtes tæt sammenpressede.

Naar man tager Hensyn til de Følelser, med hvilke Dick for ikke længe siden havde omfattet dette lille Væsen, maa man betragte det som noget af en Mærkværdighed. at han formelig blev glad ved at se hende. Han blev imidlertid liggende stille og ubevægelig, spændt afventende, hvad der vilde ske.

Hans Taalmodighed blev da heller ikke stillet længe paa Prøve.

Pludselig indaandede han en velkendt vederkvægende Duft. Et Glas førtes til hans Læber.

— Ægte Glenlivat — Whisky, gættede han.

Begærligt tømte han Glasset, og Blodet begyndte at rulle stærkere gennem hans Aarer.

Hans næste Indtryk var en Lyd, som lignede Bølgernes Skulp mod et Skib, der laa for Anker. Aa — hvor mærkeligt! Hun stod ved Siden af ham, og holdt i Haanden et langt hvidt Klædningsstykke — noget som lignede en fin folderig Kjole, prydet med Kniplinger og Sløjfer, med hvilke Vinden legede lystigt. Hun rev Kjolen i lange smalle Strimler. Hendes Hænder var ubehandskede, og med en Interesse, som ikke stod i mindste Forhold til den ringe Betydning Sagen i og for sig havde, lagde Dick Mærke til, at den ukendte unge Dame kun bar en lille smal Ring besat med Turkiser. Han gav ogsaa Agt paa, at hun med en ejendommelig nervøs Bevægelse tit og ofte kastede Blikket henad Landevejen, hvorfra de var kommet kørende.

Trods den Uro, som øjensynlig pinte hende, syede hun Strimlerne sammen, hvorefter hun med stor Færdighed, efter alle Kunstens Regler, rullede dem sammen til et Bind, og Dick var af Forundring og Taknemlighed ude af Stand til at sige noget.

Saa bøjede hun sig ned over ham. Dicks Forundring forøgedes, da han om hendes blege Læber saa et Udtryk af den dybeste Medlidenhed. Med let og varsom Haand rørte hun ved det daarlige Ben.

— Vous permettez, monsieur? De tillader vel? sagde hun hastigt.

Mild og blid lød Stemmen fra de blege Læber, men den havde stadig samme ængstelige Undertone, som han allerede havde lagt Mærke til ved hendes første Ytringer.

Lige saa rolig og uberørt som en i sit Kald fuldt uddannet Sygeplejerske, trak hun Skoene af ham; derefter klippede hun med sin lille Saks hans Benklæder op fra den nederste Kant til Knæet. Saa afførte hun ham Silkesokkerne, og Benet og Anklen der var røde og opsvulmede, kom til Syne.

Det var imidlertid ikke den Lettelse, han følte, da det daarlige Ben varsomt blev vasket med kølende Eau de Cologne, ej heller den Dygtighed og Omtanke hans frivillige Sygeplejerske anvendte, som mest tog Patientens Opmærksomhed fangen!

Nej — det var det Faktum, at de Hænder, som udførte en god Samaritans Arbejde, trods den lyse solhede Junidag, var kolde som Is. Den unge Piges smaa hvide Tænder bed røde Pletter i de blege Læber, og hendes Øjne kastede stadig urolige Blikke henad Vejen, der førte mod Syd.

Det var tydeligt nok, at hun frygtede Forfølgere. Men hvorfor og af hvem?

Det vigtigste for Øjeblikket, var imidlertid det hvide Bind, som de smaa kolde Hænder med største Dygtighed lagde om hans værkende Ben.

Himlen være lovet og priset! Intet Menneske viste sig paa Landevejen. Efter at Bandagen var blevet sat paa, blev hans opklippede Benklæder (hans perlegraa Bryllupsbenklæder, der var syet af en af Londons fornemste Skræddere) atter trukket ned og fæstet sammen med Sikkerhedsnaale, hvorefter Benet blev indsvøbt i et blødt Rejsetæppe.

Den Lettelse, som Dick efter denne Behandling følte, var saa ubeskrivelig stor, at hans retfærdige Vrede mod den unge Pige for Øjeblikket aldeles trængtes til Siden af hans Taknemlighed. Det Udtryk, som Franskmændene bruger for at vise deres Erkendtlighed er heldigvis hverken svært at huske eller udtale:

— Merci, mademoiselle merci!

Men den unge Pige havde taget sin Taske og var gaaet ind i selve Vognen. Efter et Par Minutters Forløb, var hun atter ved hans Side, denne Gang med en lille Blikæske i Haanden.

Tenez, monsieur! Se her!

Hun næsten kastede Æsken i Favnen paa ham, og forsvandt atter. Umiddelbart derefter sattes Motoren i Bevægelse. Den unge Pige trak skyndsomst sine Handsker paa, svang sig op paa sin gamle Plads, og Automobilet styredes med svimlende Fart mod Nord.

Den lille Æske viste sig at indeholde et anseeligt Forraad af lækkert Smørrebrød.

Dicks Sorg over hvad der var sket, og hans Angst for, hvad der vilde ske, forsvandt som ved et Trylleslag. Smørrebrød!

Han var nødt til at spise alene; med en let Bevægelse med Haanden afviste hans Ledsagerske hans Tilbud om at spise med. En Strøm af franske Ord, som var aldeles uforstaaelige for Dick, syntes at betyde, at hun havde spist, før hun havde begivet sig af Sted og derfor ikke var sulten.

Intet kunde imidlertid forstyrre Dicks Ro eller det uendelige Velbebefindende og den velgørende Varme, som Forfriskningerne gav hele hans stive, værkbrudne Legeme.

Den unge Pige ved hans Side var visselig hans Fjende. Ikke desto mindre var hun kommet til ham, da han var syg, og havde givet ham at spise, da han var sulten. Disse hendes Velgerninger imod ham, udjævnede til en vis Grad hendes Synd.

En Time senere, da de med formindsket Fart naaede til Bjergene, meldte Spørgsmaalet om Ly for det truende Uvejr sig. Landskabet, igennem hvilket de for, var vildt og øde. Paa Bjærgenes græsbevoksede Skrænter, græssede utallige Faarehjorde. Skønt Dick aldrig før havde været saa langt mod Nord, vidste han, at de befandt sig i Cheviotbjærgene, Grænsen mellem England og dets Broderland. Cheviotbjærgene! Store Gud — hvor langt var de vel nu fra Chilham?

Den By, som de tilsidst fik i Sigte, var hverken stor eller smuk. — Mellem en høj Klippe og et udtørret stenet Flodleje, laa nogle smaa Stenhuse med hvide Trapper. Ovenfor disse saas et gammelt graat Kirketaarn — og nedenfor det en større firkantet Bygning, som paa et Skilt bar Indskriften: Muck — Ledean House.

Dicks Hjerte bankede af Glæde.

I næste Øjeblik standsede Automobilen udenfor det lille Hotels Dør. Med et Suk, som vidnede om yderste Træthed, sank Chaufføren tilbage mod det polstrede Rygstød.

V.

MUCKLEDEAN HOUSE.

Ved Skinnet af en Mængde Vokslys undersøgte Doktoren Dicks daarlige Ben.

Doktoren var en alvorlig ung Mand, med et grovt Ansigt med brede Kindben og skinnende Briller. Han saa i høj Grad værdig og respektabel ud, men nedlod sig dog til at ytre et Par rosende Ord om den foreløbige Forbinding, som han langsomt løsnede fra det daarlige Ben, og kastede paa Gulvet.

Efter en yderst nøjagtig Undersøgelse, erklærede den højtidelige Eskulapsøn, at Benet ikke var brækket. Musklerne havde kun været udsat for en voldsom Forstrækning — eller maaske snarere et heftigt Stød. Det vilde altsaa ikke vare længe, før Patienten kunde gøre fuldt Brug af alle sine Lemmer.

Ved denne velkomne Underretning, forsvandt al Dicks fortærende Uro.

— Altsaa vil jeg, hvis jeg iagttager en vis Forsigtighed, kunne bruge Benet i Slutningen af Ugen?

— Hm!

Doktoren kunde ikke bestemt sige hvilken Dag, men ....

En Banken paa Døren hørtes, og Mrs. Mac Naughten, Hotelværtinden, traadte ind i Værelset.

Dick, som var vant til den ungdommelige Dragt, som Amerikanerinderne helst bærer, blev forbavset ved Synet af den majestætiske Dames sorte Silkeforklæde, hvide Fichu og enorme Hue, prydet med Kniplinger og Rosetter.

Hun forespurgte imidlertid venligst om den unge Herres Befindende. Mon han muligt snart var i Stand til at spise til Middag?

Dette Spørgsmaal oplivede Dick meget, og efter at han med synlig Glæde havde svaret ja, begyndte han at tale om det Emne, der i Øjeblikket var det vigtigste for ham.

— Kan jeg faa et Telegram sendt af Sted, Mrs. Mac Naughten? Kan det lade sig gøre med det samme?

Værtinden vendte sig med en veltalende Bevægelse mod Vinduet.

— Sende en Karl ud i et saadant Vejr som dette? Der er 8 Mil til Tarbooth, Sir og — — —

— Kan man ikke telefonere derhen? Da vi kørte ind i Gaarden syntes jeg, at jeg saa en Telefonledning.

— Ja vist har vi en saadan Indretning, Sir, svarede den værdige Dame med synlig Stolthed, men det er forbudt os at bruge den, naar det er Uvejr. Det er vel ikke noget meget vigtigt det gælder, Sir?

Dick rystede langsomt paa Hovedet.

Selv om han kunde faa et Bud sendt til Daphne, hvad skulde han saa egentlig meddele hende? Ganske roligt fortælle hende Sandheden? Ja, men hvad Betydning vilde den saa faa i Daphnes Øjne? Vilde hendes Hengivenhed bestaa sin Prøve, naar hun hørte, at en anden Kvinde var indblandet i Sagen.

Dick Sugden afskyede alt hvad der hed Løgn og Falskhed. Og nu stod han for første Gang i sit Liv overfor Nødvendigheden af at lyve og bedrage.

For Daphnes, saavel som for hans egen Skyld, maatte den Rolle, den anden Kvinde spillede i Sagen hemmeligholdes.

Og for at dette skulde lykkes, maatte Navnet »Muckledean« ikke blive kendt.

Hvor modbydeligt en saadan Handlemaade end var for ham, indsaa han tydeligt det kloge i ikke at afsende noget Bud til Daphne, før næste Dag fra Carlisle. (Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

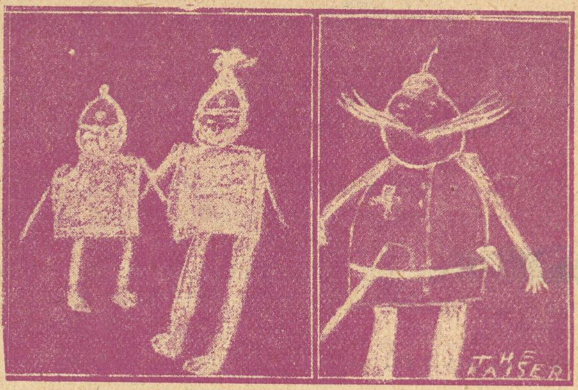

Engelske Skoledrenge fylder deres Tavler med Karikaturer af Kejser Wilhelm. Her er en Prøve.

(»Daily Mirror.«)

I Anledning af Kejser Wilhelms Fødselsdag: Havets Gud giver Kejseren Mesterbrev som — Krigsherre og Skibsbygger!

(»Lustige Blätter«.)

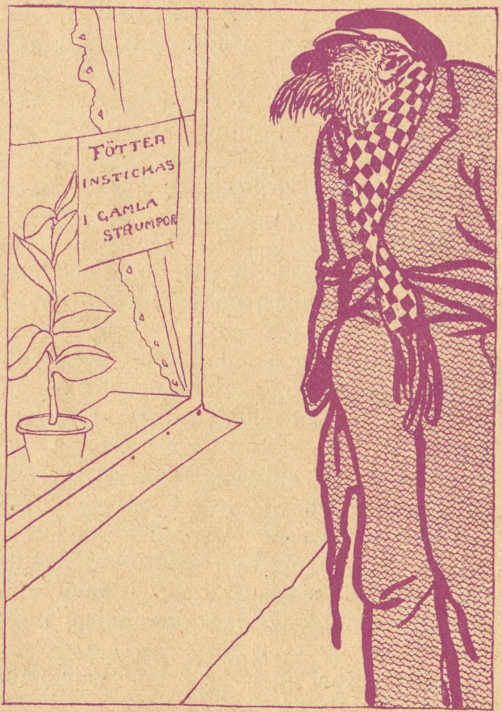

August läser: Fötter instickas i gamle strumpor. — Skulle de' vara något märkvärdigt?

(»Søndags-Nisse«)

De engelske Reserver: Tugthusfanger føres til Fronten.

(»Ulk«.)

Vil de lette? Den rumæniske og italienske Ørn klar til »Start«. (»Westminster Gazette«.)

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Rød Indmad

Militær-Damemoderne.

De nye Moder er ganske rare,
ens Tvivl paa mangt et Punkt kan de klare:
Jeg ser nu, at Anna fra Boulevarden
er bleven ansat ved selve Garden.

Og Else og Vera, de fine Personer,
er begge blevne beredne Dragoner,
mens lille Bertha -- Pokker staa i'et
gør Tjeneste — ak — ved Kystbatteriet.

Interview med Negrene.

Traf de to Negre, som vilde mule *Olaf Poulsen*, og udbad mig en Samtale.

— Javel, Massa, sagde den største af dem, nu Massa høre, hvordan vi blev megget vred paa væmlig Olaf. Vi give Sort paa Hvidt.

Vi spille vigtig Rolle i »*Enhver*« og laa og hvilte os ud i Skuespillernes Sal, som vi trode hørte med til *enhver*. Da komme hvid tykke Mand, Olaf, og raabber skruppe a' sorte Kanaljer, dette æ for Frydendal, P-Fister, Jerndorff og mig. Vi ikke kende de Hærer, vi ikke forstaa den lille tykke hvide Mand og grinte. Tykkemand rasende, ruller med Øjne og vil smi os ut, vi, kongelige Skuespillere, fast engageret, stor Rolle — jeg skulde spille »Otello«, min Bror dér »Den sorte Domino«. Vi galle i Skalien, stak tykke hvide Mand en ud og ble saa smit ned ad Trappen; staar nu uden Engagement — har været paa Kasino, ikke Brug; Kasino *rød* Pimpernel, ikke *sort*. Faar maaske Roller i »Peter Kulør« paa Sønderbro — ellers Sundholm. Vi hade hvide Olaf, der saa rødt, fordi vi sort!

— De to sorte begav sig derefter paa Vej til Folketeatret, der agter at genoptage »Sorteper«.

Beet.

Hr. *Johan Hansen*, den fine Mand,
der elsked saa højt sit Folk, sit Land,
at han vilde ta' Kornet fra dem,
han klappes af Rhederne ømt og mildt,
og deri handler de Herrer s'gu snildt,
for — tænk, om en anden a' dem — — —

Ved Hjælp af vore 13,5 Tommer Kanoner lykkedes det os at sende et fjendtlig Krigsskib med 800 Mand, til Bunds. Næst Gud har vi de 13 Tommers at takke for det ærefulde Resultat.

Borgerrepræsentant Fr. Olsen.

Naar *Olsen* skal skælde Smaafolk ud,
saa kan han bande og gale
og saa er der — ak, du milde Gud —
slet ingen Slut paa hans Tale.

Naar *Olsen* skal staa ved, hvad han har sagt,
saa er han saa jammerlig lille,
og bliver han rigtig i Knibe bragt,
saa — tier han musestille.

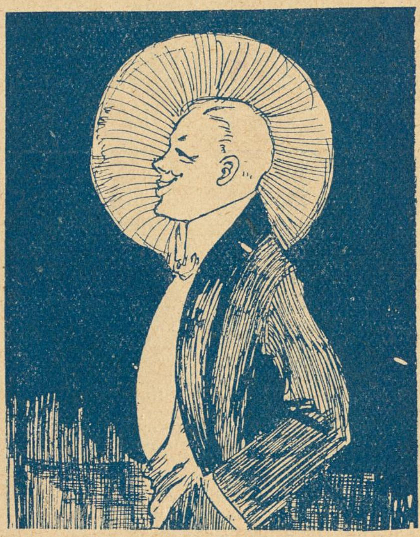

Ridder Winding.

Han fik en *belgisk* Ridderorden,
skønt *Ridderen* er i sin Vorden.
Naa, man kan om Sagen reflektere:
. . . Sig mere: eksisterer Belgien
mere?

— Der bliver et forfærdeligt Drikkeri i Frankrig i de nærmeste Dage.

— Hvorfor det?

— Jo, jeg har lige læst et Telegram om, at Tyskerne har sendt 30.000 Bayere derover!

Sødt.

Hvis De lider af Hovedpine, saa skal De lægge et Stykke hvidt Sukker i Munden; saa gaar det væk.

— Sukkeret, altsaa.

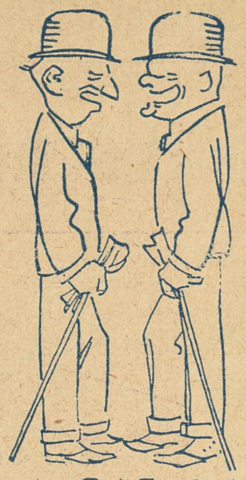

— Hvad siger Du? Har Englænderne ogsaa mistet en Krydser i Nordsøen, eller har de det ikke?

— Jeg siger: Torpedo or not Torpedo, that is the Question!

21/1. *Jeg sidder og læser om Kattedræbeanstalten i Nansensgade, hvor Katte (og Hunde med vel) praktiseres over i Evigheden paa en nem og behagelig Maade. Kunde Anstalten ikke udvide sin Virksomhed, saa at den ogsaa paatog sig at ekspedere andre Dyr afsted — f. Eks. mæskede Patriotsvin, politiske Ræve, militære Abekatte og gejstlige Dromedarer?*

Bryst.

Herren: Vil Frøkenen ikke ha' et Bolsche; det skal være godt for Brystet.

Damen: Tak, saa vil jeg gærne have *to*.

Københavnske Tjenere i Karikatur V.

Wulff, Kafe »la Reine«.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

I Anledning af »Messingsengene« i *Nr. 2.*

Kære Ravn!
Jeg tilstaar Dit Spørgsmaal
har taget mig godt,
derpaa jeg næppe kan svare,
men bedøvet man bli'r
ej af lakerede Ting,
men har Du aldrig lugtet
til en gammel forpudset Stage,
saa kan Du klø Dig paa Din Hage
og sige: »Det er vist mig der er dum.«

Fanny Madsen.
Godthaabsvej Nr. 8

Nu gaar der et Lys op for os! De har altsaa tænkt paa Pudsepomaden »Amor«.

Og nu gik man her og havde det saa godt, og saa finder de paa at sende os gifte Stakler hjem!

Kære *C. Larsen.* Hvis det er Selvportræt, saa beklager vi Dem. Hils Deres Kone!

Fru *Anna Andersen.* Den med Tuberklerne lyder ganske pudsig, naar den *siges.* Paa *Tryk* gør den derimod ingen Effekt.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Alm. dansk **Varelotteri.**

5te Trækning begynder **Onsdag** den 10. Februar.

9600 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes
2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 3 Kr. 70 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

NB. Køberen af et Lod til 5. Trækning har Fornyelsesret til 6. Trækning, med Gevinster til Værdi ca. ½ Million Kroner.

Et Spilleparti.

Der var stort Skænderi paa Mads Hansens Café
naa det er der forresten saa ofte.
Den store Rasmus var voldsom vred
som han sad, i sin falmede Kofte.

Nej, hold op med den! Søren gi'er Kort!
Spilled Du ikke en Ruder?
Søren skal gi' — Lad os saa være fri
for alt det forbandede Sludder.

Og Søren gi'r Kort med et tvungent Smil,
mens Ole og Rasmus de klinker,
og Jørgen Peter med Glasset gør Støj,
mens hen til Buffeten han vinker.

»Hejda«, Niels Jensen! Gi' mig en Rund,
men den maa jeg ha' lidt gelassen
og en Cigar maa Du ogsaa gerne ta' med
Ja kom kun med hele Kassen.

Rasmus har Pas, og Ole har tre,
men Peter han slaar i Bordet:
»Fire i Klør«! — »Saa har jeg Maler«
siger Søren — »Det er mig der har Ordet«!

Hjerter gaar med, saa er Ruder Trumf.
Du skal selv spille ud Rasmus Peter,
her er Syven, Spar Bonde og Ruder med,
denne Gang vinder vi sgu Moneter.

Nej, det er Løgn, er Du med paa den!
Jeg skal jer for Pral sgu kurere
nej, her skal I se, jeg har Trumfer med
og Klør Bonde sidder sgu fjerde!

Og Søren og Rasmus paa Kortene ser,
»Nu ligger vi kønt i Æltet«.
— Ja ingen af jer kan sgu mer'
— »Nej vi blev kraft steileme væltet!« *Nilleritz.*

Kæreste Nilleritz! Her er Deres »Spilleparti«, som vi synes besidder en herlig folkelig Tone. Noget stort Digterværk er det jo ikke, og et Rim som f. Eks. »Ruder« og »Sludder« er vi bange for vil opvække *Torkil Barfods* dybeste Mishag.

Aage Kristensen. Her er Deres Vittighed, men om Honorar er der først Tale, naar Vittighederne er helt *originale.*

Aa, Christian, tag og hent mig en Flaske Øl, sagde Jensen til sin Søn, idet han rakte ham en Flaske.

Jamen, Far, skal jeg ikke have Penge med, sagde Christian.

Penge med, naar Du har Penge med er det ingen Sag at hente Øl.

Christian gik, og kom lidt efter tilbage og stillede den tomme Flaske paa Bordet — Værs'go Far.

Jamen, der er jo ingen Øl i, sagde Jensen.

Øl i, naar der er Øl i, er det jo ingen Sag at drikke det.

Kære »Ravn«.

Vil Du ikke nok gøre mig den Tjeneste at optage følgende Vitser. Jeg skal være Dig evig taknemmelig.

Henry S.

Om Middagen er jeg tilfreds med en lille Sort, sagde Menneskeæderen, han aad en lille Negerdreng.

Læreren: Hvorfor falder der Dug om Natten.

Peter: Fordi Jorden bliver svedt af at løbe rundt om sin egen Akse.

Aage Mikkelsen, Jylland. Skriv til vor *Ekspedition* og gengiv, hvilke Numre De ønsker. Maaske kan de faas. Karikaturer af »Ravnens« Tegnere —? Maaske. — Deres lille Biilede skal blive benyttet.

Bibelsk.

Læreren: Naa, Adolf, hvad skal Du gøre, hvis en Dreng slaar Dig paa din højre Kind?

Adolf: Jeg skal vende den venstre til.

Læreren: Det var rigtig, lille Adolf.

Adolf: Men hvis han saa slaar mig paa den ogsaa — sikke none Klø han saa skal faa!

Afstemning.

Overlægen holder Stuegang og standser ved Carl Wilhelms Sygeseng. Lægen spørger efterhaanden de ham ledsagende seks Kandidater, om de mener Patienten moden til Operation. Den ene efter den anden udtaler sig og de mener alle, at Operation ikke er nødvendig.

— De har allesammen Uret, mine Herrer, siger tilsidst Overlægen — jeg agter at operere Manden i Morgen!

— Nej stop! raaber nu Carl Wilhelm — der er 6 mod 1, og den Majoritet maa man bøje sig for — maa jeg faa mit Tøj!!

Mejeri.

— Hvor kan det være, at Frøken Hansen ikke danser i Aften?

— Nej, hun fortalte før, at hun for Tiden drikker seks Glas Sødmælk om Dagen, og nu er hun bange for, at det skal blive til Smør — hvis hun danser!

Immer munter.

Lægen tager »Druk-Nikolajs« Temperatur.

— Hm, siger Lægen alvorlig — 42 Grader.

— Er det i Skyggen, spørger »Druk-Nikolaj«.

Far og Søn.

Faderen: Per, jeg hører, at Du har løjet. *Jeg* løj ikke i din Alder.

Per. Hvornaar begyndte Du da, Far?

Tegning af Bent Cramer.

— Tænk Dem, til Middagen hos Konsulen i Gaar fik vi kun 5 Retter Mad.
— Tja — Nøden breder sig.

Trængende.

Anna: Tænk Dig, Sagfører Petersen spurgte mig paa Bazaren, hvormeget jeg tog for et Kys, naar Pengene gik til en trængende.

— Hvormeget tog Du?

— 20 Kroner.

— Kyssede han Dig saa?

— Ja, han gjorde. Og kan Du tænke Dig saadan et Bæst — da jeg vilde ha' Pengene, sagde han, at det var *ham*, der var den trængende?

Javel, men —

— Tag Dem en Hustru, Hr. Baron, saa bliver De af med deres Nervøsitet.

— Det er muligt, men sig mig, hvordan skal jeg siden hen blive af med Konen?

Lige til.

Gæsten: Naa, min Dreng, har din lille Søster lært at tale?

Drengen: Næ, hun har ikke, men hun behøver det heller ikke. Naar hun bare skriger, saa faar hun alt det, hun vil have!

Pareret.

A.: Ved Du hvad Forskel der er paa Dig og en Idiot?

B.: Nej.

A.: Det gør jeg heller ikke.

B.: Saa er vi to altsaa lige kloge.

Paa Gerningsstedet.

Konen: Her var det, Du tilstod mig din Kærlighed.

Manden: Jeg tilstod — og fik min Straf!

Om Forladelse!

— Min Herre, hvorfor gaar De saaledes og fikserer min Hustru?

— Ja, ved at se nærmere til, forstaar jeg det virkelig heller ikke.

For Selskabs Skyld.

Moderen: Men Barn dog! Hvorfor skærer Du den Orm i to Stykker?

Drengen: Den saa ud til at have det saa ensomt, Mor!

Tegning af R. Storm-Petersen

— Der er en Mand i Amerika, der ejer 300 Millioner, og han kan ikke spise andet end Franskbrød og Mælk. — Jeg ejer 3 Øre, men jeg kunde magelig spise et Par store Bøffer med Sovs og Kartofler.

Forsonende.

Den unge Digter: Jeg er ellers ikke nogen Beundrer af Napoleon, men en af hans Gærninger stiller ham i et sympatetisk Lys for mig: Han lod en Forlægger skyde!

Svar paa Tiltale.

Lægen (der har faaet sin Gaardsplads stensat): Naa, ja, smukt ser det ikke ud, men Fuskeriet bliver vel dækket med Sand?

Stensætteren: Javel, Hr. Doktor, ganske ligesom deres Fuskarbejde!

Gode Grunde.

Petra: Der er to Grunde for, at jeg ikke kan gifte mig med ham,

Anna: Hvilke to?

Petra: Han selv — og en anden!

Svar igen.

En Turist standsede udenfor Herregaarden og betragtede to Stenhunde, der var anbragte ved Indkørslen. En lille Dreng staar ved Porten, og Turisten siger til ham:

— Hør, min lille Dreng, hvor ofte faar de Hunde Mad?

— Hvergang de gøer! svarede Drengen.

Fysik.

Læreren: Kan Du nævne mig et Stof, som fra fast gaar over til flydende!

Drengen: Et Skib, der løber af Stabelen!

Horn.

Hun: Hvem har lært Dem at blæse Horn?

Han: Det er medfødt.

Hun: Jasaa — De er født med Horn!

Godt riposteret.

I en lille Købstad kommer en Fyr paa 4—5 Aar ind hos en Købmand og beder:

— Maa jeg faa for en Øre Brystsukker?

Kommis'en (spydig): — Javel Herre! Har Du en Sæk at tage det i?

Drengen: — Næ, jeg er kørende!

Forsynlig.

Den gamle, nervøse Dame til Kusken: Kør nu endelig forsigtig paa Brostenene, og pas paa Automobiler og Sporvogne og hold Dem til den rigtige Side af Gaden.

Kusken: Javel. Sig mig, hvilket Hospital vil De køres til, hvis Ulykken skulde ske?

Saamænd!

A: Man siger, at to Mennesker skal kunne leve af mindre end et. Hvad tror Du det kommer af?

B: Af Nødvendighed.

Vel anbragt.

— Goddag.

— Goddag.

— Du kommer fra Jernbanestationen.

— Ja, jeg har fulgt min Kone til Toget.

— Og hun kom godt med.

— Ja, hun gik der ind, hvor der stod: For Kvinder.

Skræderregninger.

En Morgen ankommer Skræderen med sin Regning til Forfatteren. Denne laa paa Chaiselonguen og saa adspredt ud.

— De kommer med en Regning, ikkesandt, sagde Forfatteren.

— Ja, svarede Skræderen — jeg trænger til Penge.

— Luk mit Skrivebord op — Nøglen sidder i — Ser De en Æske?

Skræderen aabnede Æsken i Haab om at se den fuld af Penge. Men den var tom.

— Det er ikke den, sagde Forfatteren — den anden.

Skræderen aabnede ogsaa denne Æske — tom.

— Æsken bagved, forklarede Forfatteren.

Skræderen fandt Æsken, og aabnede den.

— Hvad ser De i den, spurgte Forfatteren.

— En Mængde Papirer, svarede Skræderen.

— Javel. Det er Regninger. Læg Deres øverst. Farvel! Og saa vendte Forfatteren sig om paa den anden Side.

En Duel.

To Modstandere mødtes paa Jærnbanestationen og skulde ud til Duelpladsen.

Den ene købte Tur- og Returbillet.

Den anden Enkeltbillet.

Den ene: Naa, jeg ser De er sikker paa at blive derude.

Den anden: Nej, min Herre. Men jeg er en sparsommelig Mand, og jeg tager altid Returbilletten af Ligets Lomme!

Byens Kloaker er fulde af Nationalbankens Sedler. (Dagspressen.

Tegning af Sv. Ulrich.

Penge som Skidt!

JA OG NEJ

En mærkelig Bryllupshistorie.

For nogen Tid siden fandtes i Paris en hemmelig Forening, som i høj Grad vakte den fornemme Verdens Nyfigenhed. Hvor holdtes Møderne? Foretog man Sammensværgelser mod Regeringen eller mod Udlandet? Ingen vidste det. Og Foreningens Navn, »De *Forhærdede*«, var blot lavet for at lede Folk paa Vildspor.

Men der fandtes en Omstændighed, hvortil alle lagde Mærke: Foreningens Medlemmer tilhørte gode Familier, og de var alle Ungkarle. Da Foreningen nu ophørte at eksistere, kan jeg uden at gøre mig skyldig i noget utilbørligt fortælle dens Historie.

Foreningen bestod af Herrer, som sværgede ikke at ville gifte sig; alle bar de Navnet »De forhærdede Hadere af Ægteskabet«, og dens Formaal var at vise Ungkarlelivets mange Fordele og Giftestandens Ulemper.

To af de ivrigste Forkæmpere for denne gode Sag var Hektor Mejer og Deval. Den Første, en rask ung Mand paa 30 Aar, havde til Valgsprog: Man skal elske alle smukke Damer, og denne Opgave udførte han ogsaa i Praksis. Deval var Søofficer og Hektors gode Ven, men han foragtede det svage Køn, og brød sig ikke om at være i kvindeligt Selskab.

I flere Aar eksisterede Foreningen, og nye Medlemmer strømmede stadigt til. Men man leger ikke ustraffet med Ilden; den ene efter den anden brændte efterhaanden Vingerne og giftede sig med en Verdensdame.

Den Dag kom, da Hektor og Deval var de eneste tilbage; dog tabte de ikke Modet, men besluttede at gøre alt for at redde Æren, den ene gennem at skænke alle Kvinder sin Kærlighed, den anden gennem at foragte dem. Kort derefter maatte Søofficeren rejse bort paa Tjenestens Vegne, og skulde være borte i 4 Aar.

Da han omsider kom hjem, ventede der ham en stor Overraskelse. Hans Ven, Hektor, havde brudt sit højtidelige Løfte — han havde giftet sig!

Efter en lang, indre Strid begav Deval sig til Vennen, da han vilde vide, hvilken tvingende Omstændighed der havde tvunget Hektor til at svigte sine Principper.

Han blev vist ind i en elegant Salon, hvor Husets Herre sad i en bekvem Lænestol og røg Cigaretter.

Deval gik lige til Sagen.

— Du er gift?

— Ja, det har jeg været i tre Aar.

— Er Du meget ulykkelig?

— Nej, tværtimod, jeg er meget lykkelig!

— Det er utroligt; hvor kunde Du, Ægteskabets svorne Fjende, gøre dette?

— Tænd Dig en Cigar, saa skal jeg fortælle Dig, hvorledes det gik til, at jeg blev gift.

Da Du var rejst, vendte Lykken sig fra mig. Jeg tabte 150.000 Francs i Spil. Min Fader betalte min Gæld, men forklarede, at det var sidste Gang. Jeg laante en Del Penge af nogle Bekendte og tabte atter en lignende Sum som den nævnte. Jeg var i stor Forlegenhed, thi mine Kreditorer plagede Livet af mig. En Morgen fik jeg et Brev fra min Far, hvori han opfordrede mig til hurtigt at komme hjem.

Jeg adlød. Min Fader fortalte uden Omsvøb, at Kreditorerne havde henvendt sig til ham, men at han havde nægtet at betale min Gæld. Jeg vilde blive anmeldt til Politiet og arresteret. Han vilde derfor lade mig vælge mellem Fængsel og et Giftermaal. Om jeg giftede mig, vilde han betale Gælden. Aldrig! udbrød jeg. Men min Far var ubønhørlig, og da jeg nødig vilde i Fængsel, foretrak jeg Hymens Lænker. Otte Dage senere blev jeg præsenteret for Frøken Sabine Holm. Hun var meget smuk og havde de herligste sorte Øjne. Det var min første Hensigt at vise mig uelskværdig mod hende, men inden kort Tid var jeg imod min Vilje bleven elskværdig og føjede hende i hendes Ønsker, og jeg overøste hende med talrige smaa Opmærksomheder, som en forelsket Mand bør gøre. Tilsidst opdagede jeg, at Sabine elskede mig.

Min Far fastholdt bestemt, at han ikke betalte min Gæld førend efter Vielsen. Jeg gik i stadig Frygt for at blive arresteret, og saa kom den store Dag. Jeg havde en Følelse af, at jeg skulde dø eller levende begraves. Vi skulde vies paa Raadhuset, og alle mine fornemme Venner havde indfundet sig og trykkede med et ironisk Smil min Haand.

Borgmesteren kom ind og oplæste en Mængde, som jeg ikke forstod; derpaa vendte han sig til mig og sagde højtideligt:

— Vil De Hektor tage Frøken Sabine Holm til Ægte?

En lang Pause opstod.

— *Nej*, sagde jeg bestemt.

Dette Ord vakte en ubeskrivelig Forvirring, Bruden besvimede, min Far rasede, og jeg styrtede ud. Aarsagen til mit Afslag var, at en god Ven samme Morgen betroede mig, at min Far havde betalt Gælden!

En Maaned gik. Jeg førte atter min Ungkarletilværelse og havde næsten glemt hele Historien, da Tjeneren en Dag meldte, at en ung Dame ønskede at tale med mig. Jeg lod hende komme ind, men hvor stor var ikke min Forbavselse, da jeg genkendte Frøken Holm! Hun var blevet lidt blegere og slankere, men var endnu mere smuk end før.

— De har ødelagt mit Rygte, sagde hun med dirrende Røst; alle de Mennesker, som var komne for at overvære vor Vielse, tror, at jeg har gjort mig uværdig til at bære Deres Navn!

Jeg forklarede nu Sagens Sammenhæng for hende.

— Hvad hjælper det mig, hviskede hun. Alle undviger mig og min Familie. Jeg er kommen for at bede Dem godtgøre, hvad De har forbrudt, ellers dør jeg af Skam, og jeg er da kun 18 Aar. Anhold endnu en Gang om min Haand, saa at jeg i det afgørende Øjeblik paa Raadhuset kan sige Nej — paa denne Maade bliver min Ære oprettet!

Da jeg saa hendes Fortvivlelse, fik jeg Samvittighedsnag og lovede at gøre, hvad hun bad mig om. Hun saa saa sød og rørende ud, at jeg blev helt betagen i hende.

Jeg anholdt atter om hendes Haand. — En Maaned senere stod vi frem for Borgmesteren, og jeg besvarede hans Spørgsmaal med et højt, energisk *Ja*.

Derpaa spurgte han Sabine:

— Vil De, Frøken Holm, tage Hektor til Ægte?

Jeg ventede nu, at hun skulde svare *Nej*, som hun lovede, *men i Stedet svarede hun højt og tydeligt* ***Ja!***

— — — Paa denne Maade gik det til, at jeg blev gift, — og oprigtigt sagt, kære Ven, jeg angrer det ikke!!

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's

XEROFORMSÆBE

Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

—Danmarks fineste Taffelvand—

Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!

faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk Bregnegaard's Cafe!

Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Køb RAVNEN!

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

GENUINE

LUND'S-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Det forlyder, at en dansk Dame har været hos Paven for at

fremme „Brobygningsarbejdet“ mellem Nationerne.

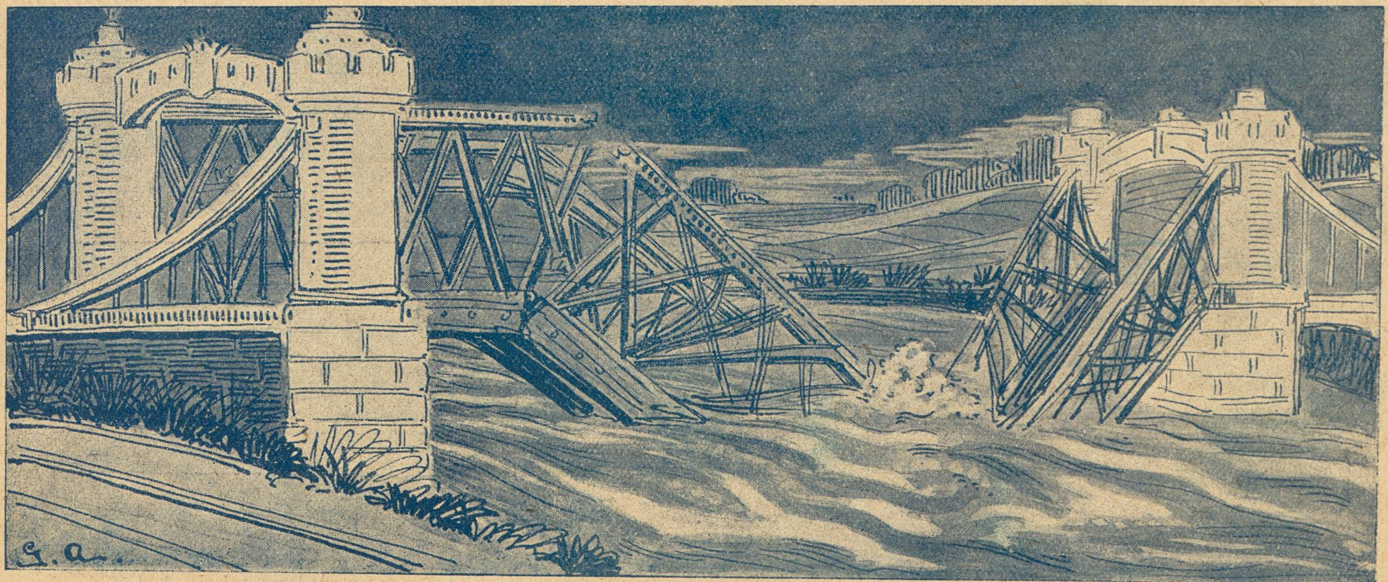

Ja!! Det kunde nok behøves!

Tegning af G. Albertus.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 6. Torsdag den 11. Februar. 1915

Tegning af Oluf Nielsen

Saa stor var hendes Magt, da Masken faldt, at ogsaa Pjerrot faldt — og tilstod alt!

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Køb RAVNEN!

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. **Gl. Mønt 17.** Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Stene paa Fremskridtets Vej.

Professor Køllers sidste Ord om Verdenskrigen.

Kære Læser! Jeg har nu i en Række Artikler sagt min utorbeholdne Mening om den største Katastrofe, der nogensinde har ramt vor Klode. Jeg har uden at tage det mindste Hensyn skildret *Verdenskrigens Ophavsmænd:* 1) *Den pengegridske Storfabrikant,* der saa sin Pengekasse truet af udenlandsk Konkurrence. 2) *Den godhjertede Mand,* som besjælet af en barnlig-hysterisk Fædrelandskærlighed, idelig spekulerer i Krig. 3) *Kvinden,* der forvrøvler os de demokratiske Resultater ved sin hyperloyale Kongeforgudelse. 4) *Jern-Menneskedyret,* der myrder i vildt Raseri under Feltraabet: Kongen, Landet og Æren! 5) *Den civile Slagsbroder,* hvis raa Tankegang afgiver Stof til Myrderiet og 6) *Diplomaten,* hvis Rænkespil i det skjulte uundgaaeligt førte til den store Katatrofe.

Lad mig da sige, at der er en meget lang Vej at grave, før alt det Menneskeukrudt bliver rendyrket. Det er jo saa, at vi alle lever paa en uhyre Løgn — men »vi« er for taktfulde til at slynge Sandheden lige i Øjnene paa Magthaverne indenfor Tronen, Alteret og Hæren. At Lande overhovedet ruster, er det taktløseste af alt. Kongen erklærer Krig. Naar Danmark ruster, siger det dermed rent ud, at det venter et Overfald af Kejser Wilhelm eller Kejser Nikolaus — eller for mig gerne Kejser Petersen i Maanen. Men saadan er Forholdet. Det er nøjagtigt, som naar Du sætter en Hængelaas for Indbrudstyve. Og dette foregaar ved højlys Dag, uden Blusel, uden Rødmen, men med 3-Kejsermøder og Skaaltaler og officielle Kys paa Kind og Mund! Føj for den Lede! hvilket modbydeligt Hykleri, hvilket gebrækkeligt Samfund!

Nu — de kronede Hoveder og deres gallonerede Herolder har ikke *hele* Skylden. Tro ikke det, for saa hykler Du for dig selv, min Ven.

Vi Menneskebørn kan nemlig ikke enes. Jeg regner ikke med den Omstændighed, at der hersker et glødende Had mellem f. Eks. Nord- og Syditalienere, og Spørgsmaalet om f. Eks. Frankrigs Revancehad har i denne Forbindelse helleringen større Interesse. Men i Stedet for med al Magt at bekæmpe Svindel og Reaktion, politiske Magthavere, der hindrer alle demokratiske Fremskridt, og meget andet, er vi villige til at føre en Inden-fire-Vægge-Krig Mand og Mand og Kvinde og Kvinde imellem.

Der er her en Skade i Menneske-Væksten, som maa rettes — Forældre! Vejled eders Børn. Lærere! indpod eders Elever sand Ridderlighed og sund Menneskekærlighed, og lad derefter *Socialismens* ideelle Læresætninger gaa den opvoksende Slægt i Blodet, saa har vi Grundvolden for den ny Slægt, og Menneskeheden vil være præpareret til at modtage en ny Lære, en ny Moral, som naturligvis en Gang vil afløse den, jeg her har nævnet. — — —

Nu flyder Blodet fra Millioner af brave Mænd, som døer, *fordi de hørte til paa den anden Side Grænsen.* Og hvordan vil det ende? At det vældige Tyskland maa bukke under for den store Overmagt, anser jeg for sandsynligt — men hvad? *Hvem* bukkede saa under sammen med Militarismen i dette Land? Folket! Millioner af Enker og faderløse Børn! Hvorfra skal deres Ernæring — og Livsglæde — komme? Og hvordan ser det ud i »Sejrherrernes« Land? Bundløst elendigt, Lidelser uden Maal, Sult og Elendighed gennem mange Aar!

Og saa, naar Evropa nogenlunde har faaet slikket sine Saar, vil saa ikke de hemmelige Traktater, der nu er afsluttede, danne Kimet til nye Krige, nye Rædsler? Det vil de — hvis ikke Mænd og Kvinder over hele Evropa slutter sig sammen i *en* Viljesakt, i *et* Krav —: *Bort med al Militarisme, alt Nationalhad!* Ikke en Køl maa lægges til et nyt Krigsskib, ikke *en* Kanon maa gaa i Støbeovnen! Vi gør Oprør, om der kræves af os blot en Øre til Fæstning og Krudt! Vi vil dyrke og gøde vor dejlige Jord i Fred. Vi vil yde Barmhjertighed mod alle Syge og Fattige, vi vil af denne Verdens uudtømmelige Rigdomme have hver sin Part, vi, der arbejder og lever vort Liv efter Menneskerettighedernes Grundsætninger. Og jag saa de Mænd hjem, som overfor dette *saa selvfølgelige* vover at bruge det hæslige Ord: *Utopi!*

Professor Max Køller.

— Jeg har ikke mere at tilføje. Jeg er gammel og træt, men igennem disse Artikler, for hvilke jeg er »Ravnen« Tak skyldig, har jeg — jeg tror jeg tør sige: uden Famlen skaaret i de Bylder, som plager Samfundslegemet.

Og jeg vil da slutte med en Sang — en international Fædrelandssang, til hvilken jeg har valgt den Melodi, som er Melodi for Tysklands, Englands og flere andre Landes Fædrelandssang.

International Fædrelandssang.

Frugtrige, grønne Jord,
Hil Dig, min skønne Mor,
lyder Sønners Kor!
Og af det Blomsterflor,
som i dit Hjerte gror,
jeg flette vil en Krans saa stor
som helt fra Syd til Nord!

Skøn er den franske Strand,
dygtig den tyske Mand,
fager Engelland.
Russer og Græker kan
godt gaa med Tyrk i Spand.
Lad ikke Norges stolte Gran
dække for Bøg hos Dan.

Bort med *den tapre Hær,*
bort med Krudt og Gevær,
Dynamit og Sværd.
Fredfuld er al vor Færd,
Broder jeg har dig kær,
og dybest i vor Sjæl vi bær
hele vort *Men'skeværd!*

Den Dag, da denne Sang synges af Børnene i alle Evropas Skoler — den Dag er der **Fred paa Jorden.**

Max Køller,
Professor.

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Hva' er der i Vejen med Dig?

— Jeg er kommen galt afsted. Jeg har faaet klippet alle Fingerenderne af.

— Ka' Du saa faa Lov til at gaa ud? Forrige Gang, Du havde for lange Fingre, sad Du jo inde i otte Maaneder!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gummilageret „Francais“ KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16.
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis
Enhver kan blive Medlem

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Masker.

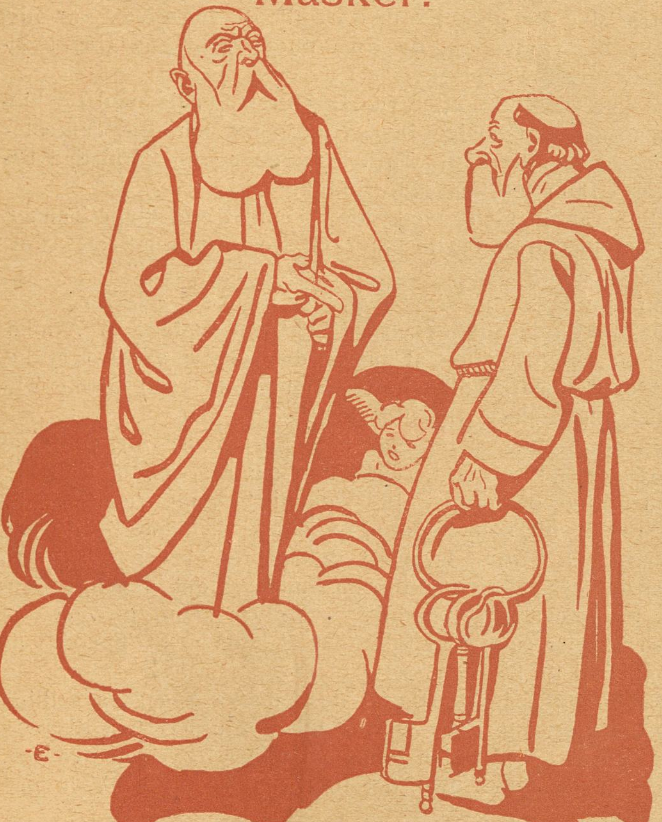

Tegning af E. Erk.

Vorherre: Hvordan gaar det nede paa Jorden? Holder de Fastelavn? Er der mange Masker?

Sct. Peder: Ja, der er. Men det er navnlig *Dødsmasker.*

Borgmesteren i en af vore Købstæder er bekendt for at være noget af en Original. Paa sit Kontor har han en Kakkelovn af kæmpemæssige Dimensioner. Naar han faar Besøg af Folk, der skal tale med ham i Embeds Medfør, lader han dem tage Plads paa en Bænk, der staar tæt opad Ovnen, og hvis de lægger for megen Beslag paa hans Tid, giver han sig til at fyre saadan i, at Sveden driver dem nedad Panden. Det har vist sig at være et probat Middel, og de fleste skynder sig at blive færdig med deres Ærinde. Men nylig hændte det, at Midlet ikke hjalp. Ovnen var næsten rødglødende, men den paagældende blev roligt siddende. Da gav Borgmesteren Kontorbudet Ordre til at lægge endnu en Skuffe paa. Men den Fremmede smilede blot venligt og gjorde en afværgende Gestus, idet han sagde: Det bider ikke paa mig, Hr. Borgmester. Jeg er nemlig Bager, skal jeg sige Dem!

Min Slagter!

(»Vort Fødeland var altid rigt«.)

Jo, gu' er Verden ond og fæl,
hvor man saa end maa vandre.
Man tror jo knapt mer paa sig sæl',
endsige da paa andre.
Min Urtekræmmers Vægt er gal,
Korrekthed den foragter.
Naa, heldigvis, er jeg total
fornøjet med min *Slagter!*

Se, Bageren, den lumske Gut,
han bruger Høvlespaaner,
og deraf laver han en »Strut«,
som højt af Tørhed vaander.
Kartoffelmel i Rugen han
skam blander — og han magter,
at lave Fløde om til Vand
— se det gør ej min *Slagter!*

I Mejeriet gør de Smør
af Fedt og Margarine,
og Æggene er som de bør —
de laves paa Maskine.
Og Mælken faar Kulør af Kridt,
det ordner en Forpagter —
men Gudskelov at den Slags Skidt
faar jeg ej hos min *Slagter!*

Den Mand, som sælger mig min Vin,
for meget fornem gælder.
Ved Hjælp af Sprit og lidt Kinin
han laver »Muskateller«.
Og sikken han kan brygge »Skum«
med mange sære Fagter —
naa, heldigvis, saa grim og dum
det er da ej min *Slagter!*

Efterskrift.

Nu staar vor Klode ikke mer,
nu styrter alle Templer!
I Dag jeg i Avisen ser,
at *han* har falske Stempler!
Det Kød, jeg fik i mange Aar,
med Raaddenskab i Pagt er —
fortvivlet jeg mit Hoved flaar
.... om lidt jeg flaar min *Slagter!*

Peder Ravn.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Han vækkedes af sine Grublerier ved Mrs. Naughtens skarpe Stemme.

— Da kan det vel vente med Telegrammet til i Morgen, Sir?

Medens hun talte, bøjede hun sig ned og tog den lille improviserede Bandage op, som Doktoren havde kastet paa Gulvet ved Siden af Dicks Stol. Paa de lange Strimler sad der her og der endnu Kniplinger og røde Sløjfer.

Dick følte Blodet stige op i sine Kinder.

Værtinden betragtede imidlertid sit Fund med et Blik, fuldt af den dybeste Deltagelse.

— Jasaa — hun rev sin fine Kjole i Stykker for at forbinde Deres Ben. Ja — man kan ikke sige andet, end at De er en lykkelig Mand. Og det er sandt, jeg havde nær glemt det — her er et Par Benklæder, som Deres Frue sender Dem; De skulde tage dem paa i Morgen, i Stedet for dem, der er ødelagte.

Hun rakte et Par grove gulbrune Benklæder frem mod ham.

Det var imidlertid ikke nævnte Beklædningsstykkes ejendommelige Farve og Snit, som fik Dick til at snappe efter Vejret.

— Min Frue? stammede han. Min Frue?

Doktorens Hænder, der var ivrigt sysselsatte med den ømme værkende Ankel, ophørte saa hurtigt med deres Barmhjertighedsgerning, som om de var blevet lammede. Med vidtaaben Mund, stirrede han gennem sine blinkende Brilleglas, ufravendt paa sin Patient.

Da Værtinden atter tog til Orde, var hendes Røst fuld af uudtalte Trusler.

— Deres Frue, gentog hun strengt. Deres egen ægteviede Hustru. Det er hun vel, haaber jeg, thi i Muckledean House er der ikke Plads for andre Slags Kvinder.

I de seks syv Sekunder, der fulgte efter denne Udtalelse, fløj Tankerne gennem Dicks Hjerne, hurtigere end de skarpe Lyn, som uafbrudt kastede deres Skin ind i Værelset.

Den Anskuelse, som begge hans Tilhørere havde om Sagen, var ganske naturlig. Hvilken anden Opfattelse kunde vel respektable Folk faa om en ung Herre og en ung Dame, som efter en lang Tur i Automobil, tager ind paa et Hotel sammen? Broder og Søster? Dicks Sans for det humoristiske rejste sig mod denne udslidte Nødløgn.

Men skønt det var urigtig at bekræfte Værtindens Anskuelse, saa maatte han dog gøre det, thi det Udtryk, der var kommet i hendes strenge Øjne, var meget ubehageligt og spaaede intet godt.

Regnen piskede mod Ruderne, et voldsomt Tordenskrald fik Huset til at ryste. At blive nødt til, i et saadant Vejr at søge et andet Hotel, vilde være meget ubehageligt.

For at være fuldt retfærdig mod Dick, var det ikke Tanken om ham selv, som gjorde Udslaget, hans Omsorg gjaldt først og fremmest den unge Pige, som havde forbundet hans Ben og givet ham sin Mad.

Han besvarede derfor Værtindens Spørgsmaal, med en Røst, der var lige saa fuld af Harme og Uvilje som hendes.

— Men hvad Slags Folk mener De vel vi er, Mrs. Naughten? Saafremt De ikke vil have, at vi straks skal forlade deres Hus, beder jeg Dem, om ikke at besvære os med en saadan uværdig Mistanke!

— Aa, Sir, jeg mente ikke noget ondt dermed!

Mrs. Mac Naughten, som nu følte sig beroliget, var idel Anger og Ydmyghed, da hun under gentagne Undskyldninger forlod Værelset.

Et Par Øjeblikke efter var Doktoren færdig med Forbindingen af det daarlige Ben. Han lagde sine Instrumenter tilbage i sin lille slidte Taske, stoppede den rundelige Betaling i Lommen og sagde Godnat.

Dick var nu alene med sine alt andet end glade Tanker.

— Middagen er færdig, Sir? Vil De have serveret i Forværelset eller her?

En pyntelig, velfriseret ung Pige viste sig i Døren.

Da hans lille Soveværelse i høj Grad lugtede af Arnika, og han længtes efter at prøve den gamle slidte Krykke, Doktoren havde skaffet ham, modtog han med Glæde Tilbudet om at skifte Opholdssted.

Da derfor den raske unge Pige lidt senere forkyndte, at Middagen var serveret, rejste han sig saa hurtigt det var ham muligt, og hinkede ind i det tilstødende Værelse.

Det Udbrud, som Synet af det smukt dækkede Bord fremlokkede, fik Pigen til venligt deltagende at vende sig om. Men det var ikke en pludselig Smerte i det daarlige Ben, der foraarsagede Udbruddet — det var sandt at sige den Overraskelse, som han følte ved at opdage, at Bordet var dækket til to.

Pigen syntes imidlertid at anse denne Sagernes Stilling for helt naturlig. Efter at hun havde hjulpet Dick til rette paa Stolen og stillet en Skammel under hans daarlige Ben, gik hun paa tværs over det lille Værelse og bankede paa en Dør.

— Middagen er serveret, Madame!

Dick vovede ikke at aande, og alligevel vilde han ikke indrømme for sig selv, hvor ængstelig og oprørt han følte sig. Mon Døren vilde blive aabnet? Mon han endelig vilde faa at se, hvordan hun saa ud? Visselig nærede han ikke ringeste Interesse for nogen anden Kvinde i Verden end Daphne Medlycott, men dette var kun en ganske naturlig Nysgerrighed.

Pigen bankede igen paa Døren og fremførte et Budskab med hævet Røst.

Døren blev aabnet og en lille graaklædt Skikkelse viste sig paa Tærskelen.

Et Øjeblik blev den unge Pige staaende aldeles urørlig og med stift stirrende Blik.

Dicks første Indtryk var et Par Øjne — mørke, store og straalende som Stjerner; det næste, at hendes Forundring over at træffe ham der, meget overgik hans egen, da han opdagede, at Bordet var dækket til to Personer.

Det var Dick, som ved Tanken om Opvartningspigen først genvandt sin Selvbeherskelse. Med en Bøjning, saa dyb som hans Tilstand tillod det, hilste han paa den nyankomne.

— Godaften, sagde han roligt, Middagen staar paa Bordet som De ser. Saa tillagde han henvendt til Pigen:

— Vær saa god at sætte en Stol frem til Fruen!

Med en kraftig Viljeanstrengelse gjorde den unge Dame sig til Herre over sin Bevægelse og traadte frem i Værelset. Da Lysskæret faldt paa hendes Ansigt, indsaa Dick, at hvilken Anskuelse han end nærede om hendes dumdristige Foretagende, saa var hun en Kvinde, som havde Ret til at fordre Agtelse. Det var ikke Udtrykket i det smukke Ansigt, som fremkaldte denne Overbevisning hos ham, ej heller var Aarsagen den dybe Sørgmodighed, som lig en Skygge laa udbredt over hendes fine Træk. Men det var Mundens bløde Linjer, det klare Blik i de store brune Øjne, den Renhed og Ædelhed, der kendetegnede hele den lille fuldendte Skikkelses mindste Bevægelse, som sagde Dick, at den Kvinde, han havde for sig, hverken var letsindig eller forhærdet.

Hun tog Plads ved Bordet. Pigen serverede Suppen. For at redde Skinnet, sagde Dick nogle Ord paa Engelsk, som besvaredes af hans Bordfælle paa Fransk. I sit stille Sind forbandede han sin Mangel paa Evne til at kunne huske en eneste sammenhængende fransk Frase. Hvor barnligt, hvor underligt var det ikke at se to fuldvoksne Personer i en saadan Situation som deres, uden Midler til at kunne sætte deres ivrigt arbejdende Hjerner i Forbindelse med hinanden.

Pludselig, da de to smaa Hænder foran ham straktes ud for at tage imod den stegte Lax, som Opvartningspigen netop serverede, mødtes Dicks Øjne af et Syn, som ikke behøvede Ord for at blive forstaaede.

Over den unge Piges Fingre, der ikke var prydet med Ringe, var der blevet knyttet et Battistlommetørklæde som en Slags Bandage. Hun opfangede hans Blik, og en livlig Rødme paa hendes blege Kinder sagde ham, at hun forstod hvad han mente derom.

For at lade som ingenting gav hun sig i Lag med Fisken, men hendes Appetit var ikke stor. Rødmen forsvandt fra hendes Ansigt — det blev lige saa hvidt som Mrs. Mac Naughtens blændende hvide Dækketøj.

Dick indsaa, at det urolige, bekymrede Udtryk i de store mørke Øjne, ikke saa meget hidrørte fra Sorg som fra Frygt. Var hun bange for et eller andet Menneske eller kun for Elementerne, der rasede udenfor? Ved hvert Tordenskrald gav det et Sæt i hendes lille spæde Skikkelse, og hver Gang der lød Trin paa Trappen, for hun sammen.

Fisken blev baaret ud — den herlige velsmagende Fisk! De Fortrædeligheder, som omgav ham paa alle Sider, havde ikke hindret Dick i at spise den med Velbehag. Næste Ret, som den velfriserede Hebe satte paa Bordet, var en saadan saftig mør Roastbeef, som kun kan faas i England.

Paa dette Tidspunkt havde Dicks Bordfælle aldeles opgivet ethvert Forsøg paa at lade som om hun spiste. Hun sad stille og legede med sin Gaffel, og lyttede — lyttede intensivt. Hvad lyttede hun efter? Hvem ventede hun paa?

Trods sit Forsæt om for enhver Pris at nyde sin Middag, var det umuligt for et saa hjertensgodt Menneske som Dick Sugden roligt og uberørt at være Vidne til saadan en Kval. Hans egen Ulykke — alle de Fortrædeligheder, der omgav ham, var svære nok at udstaa, men han var en Mand, udrustet med Kraft og Evne til at kæmpe og sejre, medens den lille Skikkelse, der sad foran ham . . . .

I den Følelse af uendelig Medlidenhed, som pludselig overvældede ham i hans hastigt fattede Beslutning om at hjælpe hende i hendes Nød og hævne sig paa hendes Forfølger, forsvandt al hans Vrede mod hende.

En stor Budding og en fortræffelig Ost afsluttede Maaltidet. Dick, som erindrede hvor nær han havde været ved at blive tvunget til, i Stedet for at spise denne veltillavede Middag, at køre om paa Landevejen med en sulten Mave, takkede sin lykkelige Stjerne for al den Bekvemmelighed, han nu nød i fulde Drag. Under den Reaktion, som fulgte efter at han var blevet mættet og befriet for fysiske Smerter, lykkedes det ham at huske et Par franske Ord. Opvartningspigen, som nærede megen Interesse for det unge Par, havde imidlertid forladt Værelset.

— Mademoiselle, purquoi? Voulez vous, pourqoui? — Sig mig hvorfor . . . .

Pludselig fyldte et stærkt Lyn Rummet med et fosforagtigt Skær, og samtidig hørtes et bragende bedøvende Tordenskrald.

Den unge Dame snappede efter Vejret — det syntes som om hun for et Øjeblik havde tabt Herredømmet over sine Nerver. Dirrende som et skræmt Barn bøjede hun sig frem mod Dick.

— Jai qeur — jeg er saa bange, sagde hun, idet hun lagde sin lille Haand paa hans.

Hendes synlige Rædsel, det hjælpeløse i den halvt ubevidste Handling, hendes bedaarende Skønhed og den Hemmelighedsfuldhed, som omgav hende, kunde — trods hans Troskab overfor en anden — ikke undlade at gøre Indtryk paa Dick. Venligt beroligende sagde han:

— Sesaa, vær ikke bange! Tordenvejr er aldrig farligt — De skal ikke være bange!

Hun blev siddende aldeles urørligt med Fingrene haardt omsluttende hans og med det forskræmte Blik ufravendt rettet mod Vinduet.

I det samme naaede en ny Lyd udefra Dicks Øren; det var en Motorcykels haarde huggende puff—puff—puff!

Den unge Pige rørte sig ikke. Al hendes Kraft og Liv syntes at have koncentreret sig i hendes intensivt lyttende Øren og angstfuldt stirrende Øjne.

Skønt Dick nærede megen Deltagelse for den unge Pige, der øjensynligt led meget, nærede han dog livlig Interesse for hvad der vilde ske. Mon det Slør af Hemmelighedsfuldhed, i hvilket hans Ledsagerske var svøbt, nu vilde blive løftet? Og hvilken Rolle var udset til ham i den Scene, som øjensynlig vilde udspilles, og hvilken Virkning vilde denne udøve paa den svære Stilling, hvori han allerede befandt sig.

Motorcyklen var standset udenfor Hotellet, og gennem den aabne Dør kunde de høre Stemmer nede fra Forhallen. Den unge Pige dirrede og rystede ligesom af Kulde:

— Jai qeur, gentog hun med lav vibrerende Stemme.

Og den inderlige Deltagelse for et Væsen, der var meget svagere end han selv, drev enhver selvisk Tanke om egne Anliggender til at forsvinde i Dick Sugdens Hjærne.

— Der er ingen Fare — vær ikke bange, gentog han i den beroligende Tone, man plejer at anvende, naar man taler til et Barn.

Med sin frie Haand klappede han sagte de smaa iskolde Fingre, som næsten krampagtigt sluttede sig omkring hans.

Fra Døren hørtes i det samme en lille diskret Hosten, og den velfriserede Opvartningspige kom paa Taaspidserne ind i Værelset, bærende en Bakke med Kopper.

Den unge Dame, som pludselig indsaa det ubetænksomme i den Handling, hvortil hendes Frygt ubevidst havde forledt hende, trak hurtigt Haanden til sig. Dick blev ildrød i Ansigtet.

Opvartningspigen tilkastede dem et Blik fuld af Sympati og Deltagelse, men i dette Øjeblik var Dick fuldt optaget af at lytte til de Trin, som kom op ad Trappen.

Uvilkaarligt kastede han et Blik paa sin Ledsagerske. Hendes Ansigt var fuldstændig askegraat, og hun syntes næsten at have ophørt med at aande. Hvordan saa vel den Mand ud, som snart vilde vise sig?

— Vær saa god at komme denne Vej, lød Mrs. Mac Naughtens skarpe Røst lige udenfor deres Dør. Et Øjeblik efter saa man hendes sortklædte Figur, som derefter forsvandt. Bagom hende saas et Glimt af en dryppende vaad Skindtrøje, og et spidst, blegt Ansigt med et Par smaa, spejdende Øjne.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

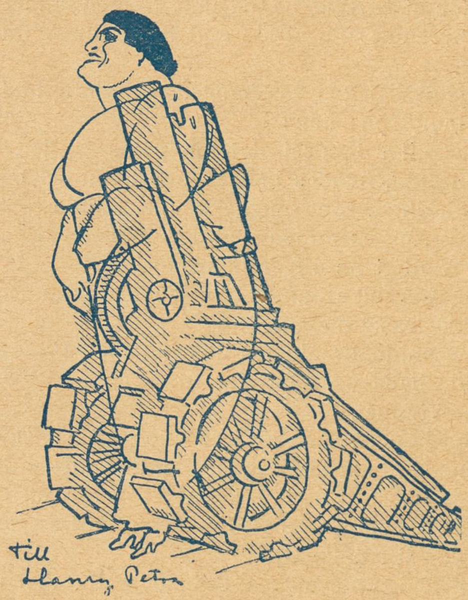

Karikatur af Sangerinden Hansy Petra.

(»Søndags-Nisse«)

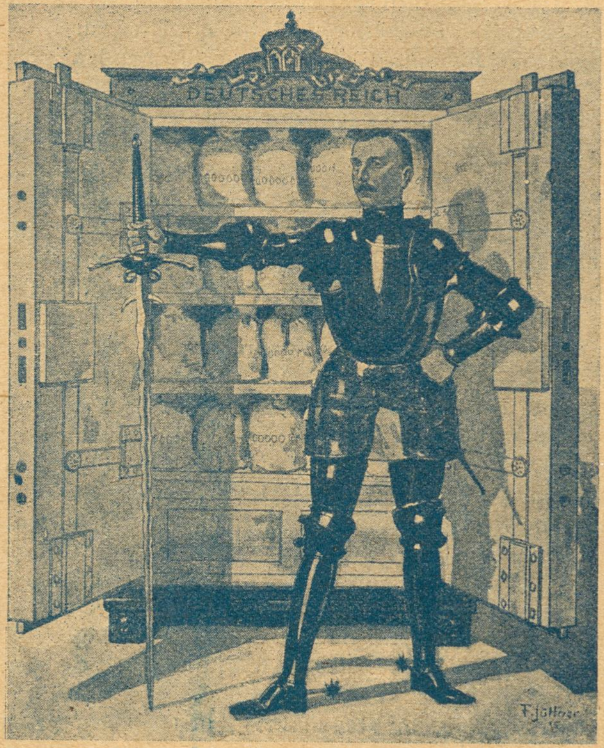

»Tysklands gyldne Ridder.«

(»Lustige Blätter«.)

Hvorledes Stamgæsten sikrer sig mod Uvedkommendes Adgang til Stambordet.

(»Fliegende Blätter«.)

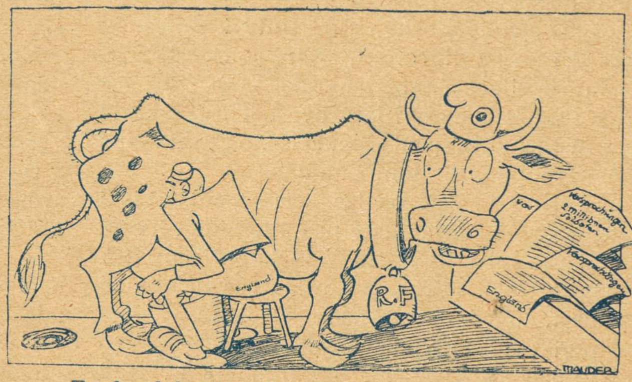

England bruger Frankrig som »Malkeko«.

(»Meggendorfer Blätter«.)

Den 40-åriga flickan til den 50-åriga gossen: — Nyp (Knib) mig inte sådar — — — utan säg hva ni vill!

(»Strix«.)

Rød Indmad

Europas Fastelavn.

Hu, for en susende vild Galop!
Kinder og Pander gløde —
Satan selv fører Ballet op,
og Dominoerne er røde!
Stortrommen, det er Kanonernes Brag,
og Fløjten er Kuglernes Hvin —
blæse være med „min“ og „din“,
med levende og med døde!
Hvad nu, Kammerat, blev Pokalen tom?
Du blegner — ha ha, blev Du træt, faldt om?
Bliv liggende — fremad vi danser,
saalænge vi samler og sanser.
Hvad er det for Lyde dér udenfor?
Er det Kvinders og Smaabørns Graad?
Stop Ørene til — Salen er vor,
en Pjalt er den, hvis Kind bliver vaad,
hvis Hænder ryster og famler —
fremad, om alting saa ramler!

— — —

Langt borte staar der en Flok af Mænd,
hvis Kinder af Harme brænder:
„Dans kun derinde, far lystigt afsted,
men vid — et Ord vil vi tale med,
naar én Gang Kehrausen ender!“

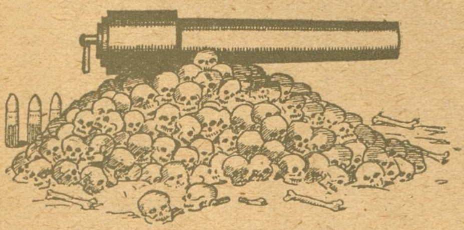

Har man bare en Kanon, saa kan man sagtens finde et godt Underlag til den!

27/1. Det kgl. Teater maa standse sin store Sukces »Det gamle Spil«' fordi *Johannes Poulsen* skal Jorden rundt.

— Herregud, *Jorden rundt* — det gamle Spil!

Hvad Lighed er der mellem Lurblæseren paa Raadhuspladsen og en meget travl Forretningsmand?

De blæser begge paa en Lur!

Krigs-Konfetti.

Det er til liden Nytte at holde Fastelavn
og øsle med det herre skidt Konfetti,
og Spasen gør vel ikke den mindste Smule Gavn —
lidt Grin maa man dog ha', det har De Ret i!

Jeg var i Fjor i Frankrig midt i en vild Kehraus,
og sikken de ku' kaste med det kulørte Snavs.
De store Bomber knaldede, og de forstod at ramme.
Nu knalder de paa samme Sted — men ikke med det samme.

Nu er det Krudt-Konfetti ved denne Fastelavn,
og Døden lurer i de fyldte Bomber.
Det dundrer med Kanoner fra hver en By og Havn,
og Marken laves om til Katakomber.

Hvor før der gro'de Blomster, ses nu en Hjerneskal,
og Døden højt paa Hesten er nu Prins Karneval.
Se, Parrene de danser dér og slaar med Sabel-Staven,
og standser ikke førend der er fyldt Løbegraven!

28/1. En Prins og en Flok Husmænd slaas om et Stamgods ovre paa Fyen. Hvem der kan byde mest, det er jeg saa temmelig klar over — men hvem der er Jorden *værd*, ja, det nærer jeg heller ikke den mindste Tvivl om.

Fra »Assistensen«.

31/1. Familien vokser. Mine to »Gamle« har jeg al mulig Ære af, mine tre Kusiner er vældig søde Piger (naada da da), og min Fætter en rigtig flink Fyr. Desforuden har jeg en *meget* gammel Tante, som jeg snart skal arve — og nu har jeg faaet mig en ny »Onkel«, der sikkert ikke er bange for at række mig en hjælpende Haand, naar Nøden er størst.

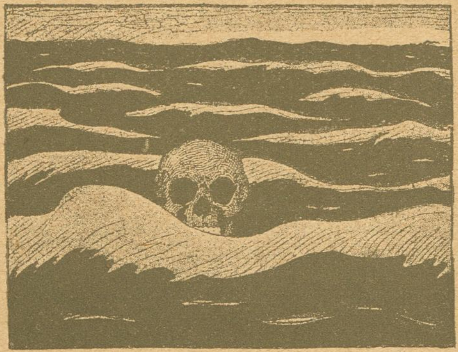

Søminen — den ny Død.

4/2. *»Danmarkssamfundet« har holdt Møde hos Wivel og det vedtoges, at man vilde erklære Krig paa Kniven. Man gik straks over til Handling, og en halv Snes stegte Ænder forsvandt i Vommene paa det krigeriske »Samfund«.*

5/2. Det er da mærkeligt, at de danske Arkitekter ligefrem *Klør* efter at hente *Ruder* i England til danske Bygninger. At de har *Hjærter* til det, begriber jeg ikke — især da de ikke kan faa dem billigere i Udlandet.

— Saa kan de altsaa ikke engang stikke *Spar* ud som Trumf!

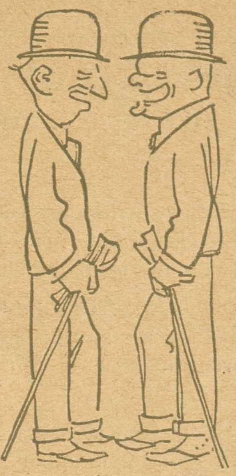

— Du, jeg saa i Gaar en Kusk slaa sin Hest, fordi dens Skagler var faldne ned. Det er da den omvendte Verden.

— Hvordan det?

— Jo, han maatte da hellere *slaa til Skaglerne*.

Til Amatørtegnerne i Provinsen!
Send »Ravnens« Redaktion Karikaturtegninger af Tjenere fra Kafeer og Restaurationer over hele Landet og noter Tjenerens Navn og Arbejdssted. Den morsomste Karikatur belønnes med *10 Kroner*, den næstbedste med *5 Kroner*, og 5 Kr. fordeles mellem de øvrige!

Københavnske Tjenere i Karikatur VI.

Schou, Kafe »Taarnborg«.

Sigurd Sørensen, 12 Aar. De to smaa Hunde er meget søde, men *farve*lagte Tegninger kan ikke anvendes.

Højstærede *Janus*. Tak for Deres Tilbud, men Ideerne skulde helst være noget morsommere end den tilsendte Prøve!

Sikringsstyrken.

De arme Soldater mangler Sengeklæder og maa ligge i Halm og bruge deres Kapper som Dyne. Alligevel skal de møde fint pudsede til Parade. 87 stiller med Halmtotter omkring Knapperne, og Løjtnanten skælder ud og spørger 87 om han kalder *det* for at være pudset?

87: Jeg troede ikke, at vi ogsaa skulde pudse *Sengeløjet!*

A. J. S. Aalborg. Deres her gengivne Vittighed har en god Pointe; den anden er altfor velkendt.

— Men hvorfor i al Verden er Du sørgeklædt?

— Jo, ser Du, jeg var til Begravelse i Gaar.

A. O. Naa, det har nok været en af de gode gammeldags Begravelser med Skæg og Ballade!

Kære Ravn! Her er en god en til Dig.

Den forlovede Datter: Far, Jens har faaet Jærnkorset!

Faderen: Jeg tænkte det nok! Da I blev forlovede, sagde jeg til mig selv —: *Han maa være en modig Mand!*

Med Hilsen til Danmarks morsomste Blad. *Bakke*, Lyngby.

Lirekassemanden, som har to Træben, siger til sin Kone: Tror Du jeg skal staa paa Pinde for Dig? — Han tager sin Lirekasse og gaar.

Da siger Konen: Saa, nu har vi s'gu Spillet gaaende!

For nogle Aar siden blev der i Vimmelskaftet forevist en Dame uden Underkrop. To Herrer var en Dag inde at se hende. Den ene af Herrerne gaar hen til Foreviseren og siger: De vil da ikke bilde Folk ind, at hun ingen Underkrop har.

Foreviseren svarer: Nej, men ti endelig stille, for den bliver forevist i Hamburg i denne Tid.

Edvin Johansen.

Kære *E. J.* I Betragtning af, at Du sparer sammen til et Ur, maa vi jo se at understøtte Dig. Kig op paa Kontoret, der kan altid blive til en Urnøgle.

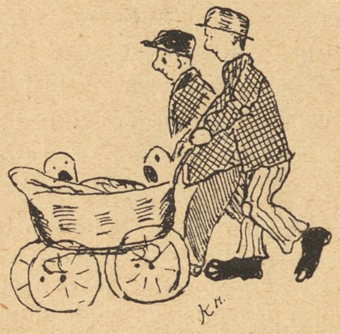

— Naa hvordan gik det saa med Spekkelationen i gamle Klude og Ben?

— Aa, jeg gik jo fallit og Kreditorerne tog alt, paa nær Stumperne!

Kaj H. Aarhus. Vi vilde have fældet en Taare, hvis ikke »Stumperne« havde mindet saa paafaldende om et Par regulerte Torsk!

Købmanden: Hvordan er Du kommet herhen i Dag Per Nilsen, er Du gaaet.

Per Nilsen. Nej.

Købmanden: Er Du da kørt.

Per Nilsen: Nej!

Købmanden: Er Du da fløjet.

Per Nilsen: Nej!

Købmanden: Jamen, hvordan er Du da kommet herhen?

Per Nilsen: Næ, det skal jeg sige Dig, jeg er kommet trækkende med en Ko!

H. P. Den er gammel, men den er go'.

Det kgl. Teater opfører »Hellig tre Kongers Aften« eller »Hvad man vil.« En Bonde gaar til Billetkontoret og siger:

Maa a' be' om en Bellet te' Elverhøj.

Billettøren: Det spiller vi ikke.

Bonden: Saa til Jeppe paa Bjerget.

— Det spiller vi heller ikke

— Hvo' faa' Fa'en skriver De saa paa Plakaten a' man ka' faa a' se hva' man ve'?

Højstærede *C. J. N.* Herning. En Originaltegning i Honorar er en vel stærk Fordring. Naar De har sendt os et Dusin friske Vittigheder, saa skal De faa det ønskede.

Peter Jørgensen. De er allesammen for velkendte.

Th. N. Viborg. Tak for Deres venlige Hilsner. De to Morsomheder har desværre lige været fremme forskellige Steder.

Hans: Du var ikke med Skolen i Vandet idag, Richard, havde Du Vandskræk?

Richard. Nej, men jeg maa ikke gaa i Vandet for min Mor, før jeg kan svømme.

»*La petite.*« Vi optager ovenstaaende nydelige Tegning, men gør opmærksom paa, at Vittighederne til det øvrige sendte er altfor gammelkendte.

Skandinavisk Mod.

I Guldgraveraarene sad tre Lykkejægere, henholdsvis en Nordmand, en Svensker og en Dansker paa en kalifornisk Sjop, og pralede hver for sig af deres Mod. Nordmanden ikke mindst. Værten — en lun Fyr — sad et Stykke fra dem henne ved sin Skænk, blev opmærksom paa deres Tale, Han faar da den Idc, at sætte deres Mod paa en Prøve. Han aftaler hemmeligt med sin Svend, hvorledes han har tænkt sig bedst at kunne konstantere de tre Mands Løvemod. Værtens Plan er følgende: Svenden skal bevæbnet til Tænderne og maskeret komme styrtende ind i Sjopen, og paa rigtig Vildmandsvis forlange enten Pengene eller Livet. Medens Svenden i et Baglokale udruster sig, slentrer Værten hen til den modige Trio, og giver sig i Snak med dem. »Hør Godtfolk,» siger han, »jeg hører, at der ved dette Bord er samlet en uhyre Masse Mod, men er det nu ogsaa noget videre bevendt med jeres Mod.« »F.... hakke mig ved Norriges Flag, *jeg* er den modigste af os buser det ud af Nordmanden.« »Wel« siger Værten, hvis et Tilfælde skulde indtræffe, hvor der kræves Mod, er jeg villig til at udsætte 3 Præmier henholdsvis 50 Dollar til den modigste, 25 til den næstmodigste, og et Par af mine aflagte Bukser til den mindst modige«. »Top, de 50 Dollar skal blive mine«, brøler Nordmanden. Dermed fjerner Værten sig, og et Øjeblik efter styrter Svenden, med hævet Revolver, ind i Stuen. »Pengene eller Livet« hvæser han. Pokker tager ved Danskeren og Svenskeren, som et Lyn foer de ud af et aabentstaaende Vindu, men Nordmanden blev siddende — bleg og skælvende — »Ja-ja Du har ligegodt vundet første Prisen« siger Værten, da han kommer hen til ham, efter at Svenden igen var forsvundet, men Nordmanden rejste sig rystende, og betroede Værten, at han havde mere Brug for Bukserne. *M. A.*

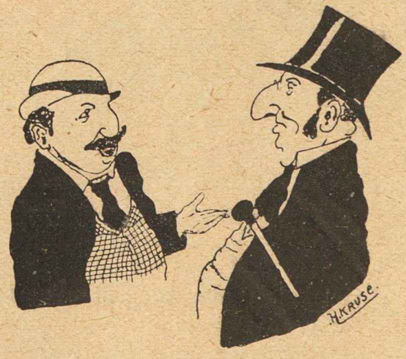

Hvorledes finder De de nye Enkronesedler?

Jeg har hidtil ingen fundet!

Jacob Jensen, Jylland. Vi haaber at faa Plads for Deres Tegning.

God Skole.

Klienten: Før i Tiden var De nok ikke saa heldig med Deres Forsvarstaler. Nu gaar det jo storartet.

Advokaten: Ja, jeg skal sige Dem . . . jeg er bleven gift.

Side om Side.

1. Hestehandler: Hvad er det, Andersen, hvorfor har Du kun en Spore paa.

2. dito: Det skal jeg sige Dig. Naar jeg sporer Hesten i den ene Side, saa plejer den anden Side at følge med.

Ikke fulgt med.

Herren: Sig til Laura, at hun en anden Gang maa sørge for at gennemstege Kotteletterne.

Fruen: Du er tre Piger tilbage i Tiden, min Ven. Den nuværende Pige hedder Karoline.

Blodhævn.

A.: Sig mig en Gang, forefaldt der nogle Tilfælde af Blodhævn, da De var paa Sicilien?

B.: Ja, Masser! Jeg slog over femogtyve *Lopper ihjæl.*

Av.

Et Selskab af Soldebrødre holdt Fest paa et Hotelværelse. Tjeneren træder ind og siger: — Forfatteren Petersen sidder her inde ved Siden af og beklager sig over at han ikke kan skrive —

Nej, *det* ved vi sgu godt! raabte alle Solderisterne!

Bøn.

Lærerinden: Sig mig, Carl, beder din Far Bordbøn hjemme hos Jer?

Carl: Ja, en Gang imellem. I Gaar gjorde han det.

Lærerinden: Kan Du huske, hvad han sagde?

Carl: Jo, han sagde — »Du gode Gud, skal dette her være Bouillon?

Knald og Fald.

Tegning af H. Haarløv.

— Skaal, Gamle! I Aften knalder Champagnen, i Morgen Geværet!

Ind- og Udførsel.

Hvad er Amerikas vigtigste Indførselsartikel?

— Fattige Mænd.

Og Udførselsartikel?

— Rige unge Piger.

Interressant.

Den 14-aarige: Naa, Du var inde og se »Ægteskabets Mysterier«. Hvad synes Du om Stykket.

Den 15 aarige: Storartet. Jeg maatte rødme tolv Gange.

Harmeligt.

Forfatteren: Jeg begriber ikke, at De saadan uden videre har kunnet skælde min Digtsamling ud. Om De saa endda havde læst Digtene, saa kunde jeg forstaa det . . .

Svært nok.

Professoren har holdt Foredrag om, at man i alle Tilfælde kan bruge den venstre Haand til det, den højre Haand foretager sig, og han har bevist det gennem flere Eksperimenter.

— Kan nogen af Dem, mine Herrer, nævne mig en Handling, som min højre Haand kan udføre, men ikke min venstre?

En Stemme: Prøv at stikke den venstre Haand ned i den højre Bukselomme!

Krænket Ærgerrighed.

Indbrudstyven (læser en Avis): Hvad er det for en ussel Sprøjte, denne her. Der staar ikke Ord om mit sidste, store Indbrud.

Forretning.

To Børsjøder badede fra aaben Strand, og den ene af dem vilde være druknet, om ikke en ung Sømand var sprunget ud og havde reddet ham.

— Du maa give ham en 10 Krone, fordi han reddede dit Liv, sagde den ene Jøde.

— Næ, ved Du hvad, svarede den anden, han maa nøjes med 5 Kroner — for jeg var jo omtrent *halvdød!*

Praktisk.

Den besøgende: Det forekommer mig, at Deres Datter overdriver Brugen af Pedalen, naar hun spiller.

Moderen: Jeg skal sige Dem, Barnet lider af *kolde Fødder!*

„Katten af Tønden".

Tegning af Georgia Jacobsen.

To dejlige Ansigter!
— Hvad kan der ske,
naar en uvoren Han-Digter
faar dem at se?
Det bør ham formenes!

Og Længsler de lønnes
som oftest med Savn!
— Nej, nævn mig de Skønnes
Adresse og Navn —
(eller bare den enes!)

For jeg skal til Fest i
Prins Larsens Palæ,
og saa kan jeg bedst li'
at bøje mit Knæ
for Charmen og Ynden!

Og det er ej Tidsspilde,
hvis man en Nat
med saadan en Miss vilde
lege Tagfat
og slaa Katten af Tønden!

Thorkil Barfod.

Forsigtig Mand.

Konen vaagner om Natten og vækker Manden. — Victor, der er Tyve nede i Gangen!

Manden stod straks op, klædte sig paa i Hast og forsvandt. Efter at Konen forgæves havde ventet at høre fra ham, sneg hun sig ud paa Trappen og kaldte —: Victor!

— Ja, svarede Manden oppe fra Loftstrappen.

— Hvad i Alverden gør Du deroppe, spurgte Konen?

— Du sagde jo, at Tyven var nede i Gangen, forklarede den forsigtige Mand.

Ih! fy dog!

Afholdsmanden: De tror da vel ikke, at Alkohol slukker Tørsten?

Drankeren: Nej! Nej! Det vil jeg da aldrig haabe, at den kommer til!

Tegning af Frode Kierulf.

— Kellner, hvad koster en Bajer?
— 20 Øre.
— Saa skal vi allesammen ha' en til den Dame dér!

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork .. 10 - 25 -

Kæltringestreger og Sovedraaber.

Et mislykket Tyvefif.

Som ung Læge oplevede jeg en Gang en besynderlig Hændelse, som jeg nu vil fortælle.

Jeg boede temmeligt ensomt i en Udkant af Byen. Min Husholderske var rejst bort et Par Dage, saa jeg var ganske ene i Huset. Ved Midnatstid ringede det heftigt paa Klokken, og jeg maatte selv ned at lukke op.

Udenfor stod en lille Dreng, som bad mig gaa efter den Adresse, som han havde opskrevet paa en Papirslap.

— Hvad staar der paa? spurgte jeg, men Drengen vidste ingenting. Han var gaaet forbi et Hus, da en gammel Herre havde kaldt paa ham og bedt ham løbe efter den nærmeste Læge. Han havde givet ham 1 Krone for det.

— Men jeg er ikke den nærmeste Læge, svarede jeg med Tanken om en søvnløs Nat.

Drengen saa overrasket ud.

— De er den eneste, som det kunde falde mig ind at gaa til, svarede han, og dette smigrede mig naturligvis i høj Grad. Jeg gik og tog lidt Medicin med, blandt andet et kraftigt Sovemiddel for det Tilfælde, at Patienten havde stærke Smerter.

Da jeg naaede Huset, blev jeg noget forbavset over, at finde det aldeles mørkt, og jeg maatte ringe længe, inden der viste sig nogen.

Endelig aabnedes Døren; det var en gammel Mand, som holdt en Lampe i Haanden.

— De er maaske Lægen, sagde han, vær saa god at komme indenfor.

Han førte mig ind i et Værelse, der var tilpas opvarmet. Foran Kakkelovnen stod to Lænestole og et lille Bord, paa hvilket var anbragt to Glas, en Fl. Whisky, en Sodavand og nogle Cigarer. Men nogen Patient kunde jeg ikke opdage. Manden satte sig ned og fyldte Glassene.

— Undskyld, sagde jeg, er det ikke bedst, at jeg først ser til Patienten?

— *Det er mig*, som er Patienten, svarede han roligt.

Jeg blev lidt forbavset, han saa jo aldeles frisk ud.

— Vil De tage Plads, skal jeg fortælle Dem, hvad der fejler mig, sagde han. Jeg lider forskrækkeligt af Søvnløshed, og De aner ikke, hvor væmmeligt det er at ligge vaagen, medens andre sover. Ikke en Sjæl at tale med. Jeg bliver til Slut gal deraf. Det var derfor jeg sendte Bud efter Dem.

— Til alt Held tog jeg lidt Medicin med, sagde jeg. Nu skal jeg give Dem et Sovemiddel.

Den gamle Herre rystede paa Hovedet.

— Det nytter ikke, Hr. Doktor, jeg har taget saa megen Medicin i mine Dage.

— Hvorfor har De da sendt Bud efter mig? spurgte jeg lidt forarget.

— Sagen er, at jeg maatte have nogen at tale med.

— Og De tror altsaa — — — begyndte jeg heftigt.

— Jeg forsikrer Dem, at jeg anser det hele som en ren Forretningssag. Maa jeg spørge, hvor meget er Honoraret?

— Mit sædvanlige Honorar for et Sygebesøg er 7 Kr., svarede jeg, men naar jeg bliver kaldt ud om Natten, saa — — —

— Tager De naturligvis mere, udbrød min uforbederlige Patient. Skal vi derfor sige 10 Kr?

Jeg nikkede.

— Og maa jeg spørge, hvor længe varer et Sygebesøg i Almindelighed?

— Fra fem Minutter til en Time.

Han regnede efter en lille Stund paa Fingrene.

— Vi kunde saaledes sige, at et Besøg i Gennemsnit varer en halv Time. Javel, De faar 10 Kr. for hver halve Time. Tag nu en Cigar, og drik Whisky.

Hans Tone var saa alvorlig, at det var umuligt at gøre Indvendinger. Jeg tog derfor imod »Tieren«, som han højtideligt rakte mig. Desuden havde jeg virkelig Medlidenhed med ham.

Jeg sad saaledes en halv Time, gav ham gode Raad og rejste mig for at gaa. Men min Patient bønfaldt mig om at sidde endnu en halv Time, og jeg kunde ikke nægte ham det. Atter gav han mig en »Tier«. Tilsidst fik jeg en Ide.

— Jeg bliver paa det Vilkaar, sagde jeg, at De lægger Dem og lader mig forsøge at faa Dem til at sove.

Han gik ind derpaa og trak Sofaen hen til Kakkelovnen. Jeg begyndte at læse højt med lav ensformig Røst og troede, at min Patient skulde falde i Søvn; men pludselig sprang den gamle Herre op, aldeles vaagen, og tog en ny »Tier« op af Lommen.

— De maa ikke glemme Deres Honorar, sagde han, da han atter havde lagt sig. Vær god og forsæt, det virker saa beroligende.

Jeg begyndte nu selv at blive søvnig og ønskede, at jeg kunde gaa min Vej. Men da den næste halve Time var gaaet, var han lige vaagen og gav mig atter en Seddel. Jeg følte mig nu lidt usikker, da jeg lykkeligvis fik en ny Ide.

Uden at han mærkede det, kom jeg Sovemidlet i hans Glas, medens jeg læste.

— Maaske et Glas Whisky kunde hjælpe, sagde jeg og fyldte hans Glas. Han tømte det uden at fatte Mistanke.

Midlet virkede hurtigt, men jeg blev alligevel siddende til han laa aldeles rolig. Saa rejste jeg mig og famlede mig i Mørket ud paa Gaden.

Jeg skyndte mig hjem for at faa lidt Søvn, inden jeg skulde have min Modtagelse næste Morgen. Men jeg fik ikke nogen Søvn den Nat.

Da jeg aabnede Døren til min Lejlighed, var et Blik nok til at vise mig, *at Huset var udplyndret fra øverst til nederst!*

Min søvnløse Patient var nemlig Medlem af en Bande Indbrudstyve, som havde anvendt den ret snedige Plan, at holde mig borte fra Huset, medens de røvede alt, hvad jeg ejede.

Jeg skyndte mig til den nærmeste Politistation.

Politiinspektøren saa meget alvorlig ud.

— Det maa være den Tyvebande, som i længere Tid har huseret i Omegnen, men som vi ikke kan gribe, sagde han.

— Jeg tror dog, at vi i det mindste kan faa Tag i en af dem, svarede jeg, og fortalte ham om min Patient.

Vi gik derhen og fandt ham i samme Tilstand, hvori jeg havde ladet ham ligge. Det var meget svært at faa ham vækket.

Han var, som vi havde tænkt os, en af Politiet meget kendt Forbryder.

Hans Arrestering medførte, at hele Banden blev grebet, og hvad der var det vigtigste for mig, jeg fik alle mine stjaalne Sager tilbage!

Men saa længe, jeg lever, vil jeg bevare Erindringen om disse Par Sovedraaber, som formaaede at udrette, hvad hele Hovedstadens Politi i flere Maaneder forgæves havde anvendt al sin Snedighed for at naa!

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o, Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 27. 8.
S. M. Mikkelsen.

Jeg **vil** vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

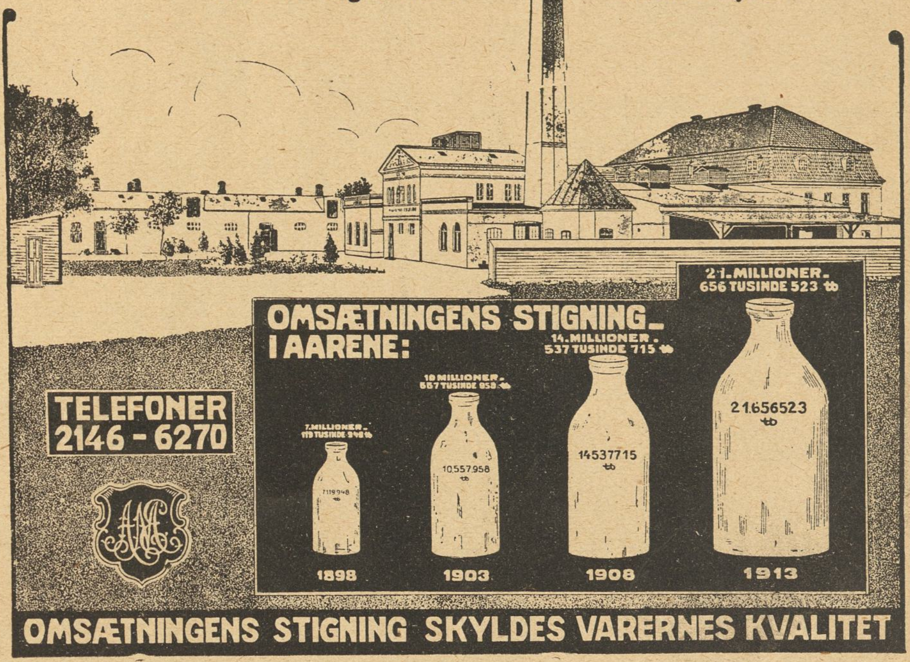

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

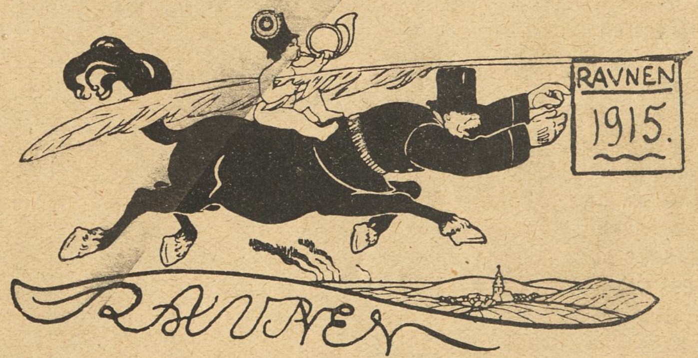

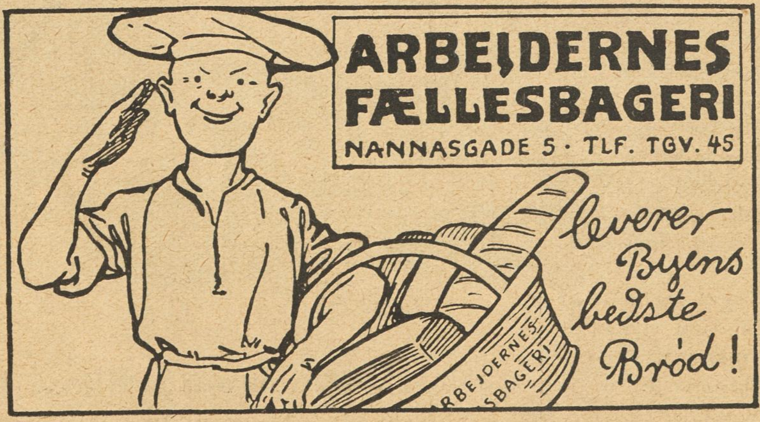

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Ak, hvor forandret —!

Tegning af Anton Hansen.

Karneval i Nizza 1915.

Vinter-Numer.

RAVNEN

Nr. 7. Torsdag den 18. Februar. 1915

Tegning af Osvald Jensen.

Vogt Dig, o Snemand, for et saadant Varmebælte.
Din Skæbne er sikker — Du ender med at smælte!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Lauritz Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Tegning af Anton Hansen.

Parti fra Frederiksholms Kanal.

Vinter.

Nu fyger den bidske, blæsende Vind
langs alle Gyder og Gavle,
og Sneen skriver sin hvide Skrift
paa Jordens muldsorte Tavle.

Den Skrift er tydet paa mangen Vis,
snart lyrisk og følsomt beaandet,
snart drabeligt djærvt, naar en Jæger har løst
sine halsende Hunde af Baandet.

Ad landlige Veje gaar Kanernes Tog
paa de glatte og skinnende Meder,
mens Frostluften fyldes af Klokkernes Lyd
og af Latter og lystige Eder.

I alle de Gaarde, man kommer forbi,
staar Snemanden rejst midt i Solen,
og Snebolde fyger —: En drabelig Krig
mellem Drenge, der traver fra Skolen.

Og Byens højeste Bakke bli'r brugt
til Slædefarts susende Svimlen —
— En naar med et Sejrshyl Bakkens Fod,
en vælter med Næsen mod Himlen.

Og Aftenen lægger sit blaalige Skær
over Marker og ensomme Veje,
og Barnet har Seng, og Hesten har Stald
og Jægerens Hund har sit Leje.

Men ud mellem snefyldte Grøfter og Hegn
gaar Vejenes hjemløse Tigger —
Hans Læber er tavse. Han mumler kun lavt
naar hans Træsko i Snedriven stikker.

En grov Humpel Rugbrød, en Skraa og en Kniv
i de foerløse Lommer han gemmer —
nu leder han efter et tilføjet Skur
for at hvile de frostdøde Lemmer.

For at strække sig ud i den sparsomme Halm
efter Dagens besværlige Mile
og gnave sin Humpel og tygge sin Skraa
og annamme den liflige Hvile.

— Men lykkes det ikke, saa gaar han til Ro
i en Drive naar Kræfterne svigter — —
— — — —
— — — —
Børn, Kaner og Jægere har hver sin Poet,
jeg gad være den hjemløses Digter!

Thorkil Barfod.

I Kamp mod Snestormen!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Et Baghold i Løbegraven.

SOMMER OG VINTER. En Legende.

Sommer havde sig en Pige
og en Ven, som Vinter hed.
Sommer var i Lykkens Rige,
ganske ør af Kærlighed.

Sommer Vinter inviterte
»Kom og se min lille Skat.«
Vinter kom og inter'serte
sig for Vinters kælne Kat.

Vinter smilede til Pigen
og fandt hende kær og net.
Hermed aabnedes Intrigen,
som er enkel, kort og let.

Sommer rejste et Par Dage
og lod Buret aabent staa.
For med Frygt sig ej at plage,
bad han Vinter passe paa.

Vinter kom, — og Vinter kured',
han bedaared' Pigen fræk,
og da Sommer kom, var Buret
ganske tomt og Fuglen væk.

Men paa Bordet laa et Brev
— en af Vinters kendte Finter —
Ganske enkelt Fyren skrev —:
Efter Sommer kommer Vinter.

Ave.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Dick hørte Lyden af et langtrukkent Suk — et Suk af ubeskrivelig Lettelse.

Al denne Sindsbevægelse, al denne Uro for ingenting! Dick følte sig helt skuffet over denne saa lidt dramatiske Opløsning paa et Æventyr, som var begyndt saa lovende. Men maaske var han blevet endnu mere skuffet, hvis den spidsnæsede, lille Fyr i Chaufførdragten havde vist sig at være den Mand, som havde formaaet at trykke Stemplet af sin Magt paa det skønne Ansigt, som Dick betragtede med saa megen Deltagelse.

Med en kraftig Anstrengelse, for at synes rolig, rejste den unge Pige sig fra sin Plads. Hun stillede sin tømte Kaffekop paa Bakken, mumlede nogle Ord til Undskyldning og forsvandt ind i sit Soveværelse.

Dick sad alene tilbage og stirrede paa den lukkede Dør. Det var mærkeligt, hvor dystert det lille Rum forekom ham, efter at de store straalende Øjne ikke længere var der.

Opvartningspigen sukkede sentimentalt.

— Stakkels unge Frue! Hun er aldeles udmattet, det kan man da se. Ja — det er trættende i Længden at køre i Automobil!

Dick svarede ikke, men vedblev tavs at nippe til sin Kaffe. Den velvillige snakkesalige unge Pige traadte hen til Bordet, og Dick saa, at hun holdt en stor Bog i Haanden.

— Deres Frue er vel fra Frankrig, er hun ikke?

Dick nikkede — og hun fortsatte:

— Ja, det tænkte jeg nok, og da min Frue sagde til mig — det var allerede inden den næste Herre kom for at faa et Værelse — at jeg skulde tage Bogen med op til den fremmede Dame og bede hende om at udfylde, hvad hun havde glemt, sagde jeg til mig selv, at jeg ikke vilde gaa til Fruen — jeg forstaar ikke et Ord af hvad hun siger — men til Herren! Og vil Herren nu ikke være saa god at skrive hvorfra Herskabet kommer; Fruen skrev kun selve Navnet.

Dicks Kinder bedækkedes af en glødende Rødme, Vrede, Forvirring, Forbavselse — alle disse Følelser strømmede gennem hans Sjæl. Thi paa den sidste Linie i Hotelbogen stod der med pyntelige Bogstaver skrevet:

»Mr. og Mrs. H. Jolyffe«.

Pigen rakte ham en Pen.

— Herren behøver blot at skrive Hjemstedet.

Ude af sig selv af Forbavselse blev Dick ved med at stirre paa det skrevne. Hans første Impuls var kort og godt at sige nej. Men et Blik paa de leende Øjne under den høje Frisure, erindrede ham om det lille Intermezzo, hun for kort Tid siden havde været Vidne til. Hvad vilde vel en Kvinde som denne tænke om de Personer, hvis Hænder hun havde set saa fast sluttede i hinandens, da hun nylig traadte ind i Værelset? Hvad vilde blive Følgen, om han fornægtede en lovlig stadfæstet Forbindelse mellem ham og hans Legsagerske, og det efter en saadan Scene som den, Pigen havde været Vidne til? Den i sin Dyd dybt saarede Mrs. Mac Naughten vilde være i Stand til at iværksætte en Scene, som let kunde give Anledning til aabenlys Skandale. Den nyankomne Fremmede kunde i saa Fald blive et upartisk Vidne.

Skandale — Offentlighed — Aviser! Hvem ved, hvilke uheldsvangre Følger en Vægring kunde medføre? Han vidste, at han ikke havde noget at bebrejde sig; han maatte forsøge at lade Bevidstheden om sin Uskyldighed være nok baade for hans egen Samvittighed og for Daphne.

Følgelig tog han Pennen og skrev:

»Chicago, U. S. A.«

Efter at have forhørt sig om Togtiderne næste Dag, hinkede han, med strængt Paalæg om at blive vækket tidlig næste Morgen, ind i sit Sovekammer.

VI.

DAGEN EFTER.

Dick sad paa Kanten af sin Seng og spiste Frokost. Han var iført de afskyelige gulbrune Benklæder og holdt sit daarlige Ben strakt lige ud frem for sig.

Skønt han var staaet meget tidlig op, i den Hensigt at rejse med Nitoget fra Tarbooth, var hele Huset i Bevægelse længe før. Ivrige Stemmer, Støj og Fodtrin forkyndte, at nye Gæster var ankomne.

Medens den unge Doktor havde været sysselsat med sin Patient, havde denne hørt Surren af en Motor nede i Gaarden og havde opsendt en varm Bøn til Gud, om at de nyankomne ikke maatte være altfor nysgerrige eller ved en ulykkelig Tilfældighed vise sig at være nogle af hans amerikanske Venner.

Benet var indbundet, Frokosten endt og det Køretøj, som skulde føre ham til Stationen, burde være kørt frem for Trappen. Som Grund til sin hastige Afrejse, havde Dick besluttet at opgive vigtige Forretninger. Han vilde blive tvungen til at være borte i nogle Timer; imidlertid kunde hans Hustru se sig om i Byen.

Naar han saaledes havde faaet alle skandalelystne Tunger til at tie, og givet den unge Pige Lejlighed til i Ro og Mag at begive sig hvorhen hun vilde, mente han at han havde opfyldt alle Ærens og Ridderlighedens Fordringer. Hans Tid og Tanker tilhørte nu udelukkende den Kvinde, der havde skænket ham sin Tro og som nu sikkert bittert angrede at have sat sin Lid til ham.

Med Karlens Hjælp, og støttet paa sin Krykke, gik Dick ned ad den brede Trappe. Huset som kort forinden havde genlydt af Liv og Bevægelse, var nu stille som en Grav. Dick saa sig om.

— Hvor er Mrs. Mac Naughten? spurgte han Karlen. Jeg har ikke betalt min Regning endnu og det en paa Tide at komme af Sted.

Ved disse Ord fortrak hans Læber sig sammen til et ufrivilligt Smil. Under de forhaandenværende Omstændigheder maatte Spørgsmaalet om Regningen være mærkelig. Hvad vilde »Mrs. Jolyffe« sige, naar hun fik at vide, at hendes Hotelregning var blevet betalt af en for hende aldeles ubekendt ung Mand?

— Jeg vil tale med Mrs. Mac Naughten, gentog han utaalmodigt.

Pludselig fik han Øje paa den lille trinde Opvartningspige, som med langsomme Skridt styrede Kursen lige mod ham. Hendes kokette Væsen og hendes højtoptaarnede Frisure var fuldstændig forsvundet. Over hendes Pande rejste der sig en Mængde store Haarnaale lig utallige Pindsvinepigge, og hendes godmodige, rødladne Ansigt bar umiskendelige Tegn paa Sorg og Taarer.

— Ak, du min Skaber, udbrød hun, da hun var naaet hen til Dick, hvem skulde have troet det — hvem skulde vel have troet det?

Dick stirrede paa hende.

— Hvad er der hændt? spurgte han barskt.

— Jeg vover ikke at tale om det til Dem, Sir, snøftede hun. Og min Frue tør heller ikke gøre det. Og Tom heller ikke. Vi maa vel sende Bud efter Præsten.

— Sende Bud efter Præsten? Store Gud, hvorfor?

— For at berede Eders Naade paa Ulykken.

— Der kommer til at ske en Ulykke til, om jeg ikke straks faar Lov til at betale Regningen og naar Toget. Tom gaa hen og hent din Frue! Er da hvert eneste Menneske her i Huset fra Forstanden? Kan ingen sige mig, hvad alt dette betyder?

Den majestætiske Værtindes imposante Skikkelse viste sig i Forhallen. Men nu var hun kun imposant af Omfang — al Ro og Værdighed syntes at have forladt hende. Denne Gang var det ikke Dick, men hende selv, som skulde forhøres.

— Aa, Herre Gud! Hun løftede med et Udtryk af højeste Fortvivlelse sine Hænder mod Himlen, Aa, Herre Gud!

— Hvad er der sket? spurgte Dick i en anbefalende Tone.

— Ved De det ikke, Sir?

— Hvor skulde jeg faa noget at vide, naar alle her i Huset syntes at have mistet Forstanden? Sig mig straks hvad der er sket?

— O Kate, Kate, lad ikke den stakkels Herre aldeles uforberedt høre den sørgelige Nyhed!

— Ak nej da! Men Herren maa forberede sig paa det værste. Tag det alligevel ikke for haardt — endnu er der Haab . . . . .

— Ikke saa hurtigt, ikke saa hurtigt, min Pige! Kan Herren ikke gætte, hvem det var den store Motorvogn i Morges stjal bort fra Herren . . . . .

Pludselig gik der et Lys op for Dick. De forskræmte Øjne, som hele den foregaaende Dag saa ofte havde kastet spejdende Blikke tilbage; de smaa kolde Hænder, som Aftenen forud ved Lyden af den pustende Motorcykel halvt ubevidst blev strakt imod ham; Automobilet, Røsterne, Uroen og Spektaklet om Morgenen — alt dette, sammenholdt med de to Kvinders Bestyrtelse og Forvirring, kunde kun betyde et: de Forfølgere, som hans Rejsefælle fra i Gaar havde frygtet saa meget, havde naaet hende.

Trods det Faktum, at denne hurtige Slutning paa hans Æventyr reddede ham fra en højst pinlig Situation hindrede den Lettelse, som han følte, ham dog ikke fra at skænke den stakkels unge Pige en medlidende Tanke. Var det en Fader, en Formynder eller en Elsker, hvis hævnende Vrede nu havde naaet hende?

— Stjaalet hende bort! gentog han langsomt. Er hun borte?

— Ja, ja, Sir — hun fulgte straks med — ja sandt at sige, saa havde hun heller ikke andet at gøre — der var nemlig to, der hentede hende. Aa, hvor den stakkels unge Frue græd! Vil Herren begive sig af Sted efter dem?

Spørgsmaalet kaldte Dick tilbage til Bevidstheden om den ejendommelige Stilling, han befandt sig i.

— Begive mig af Sted efter dem? En lemlæstet Fyr i en gammel Enspænder paa Jagt efter et Automobil, som oven i Købet har en halv Times Forspring! Hvis jeg ikke snart kommer her fra, gaar Toget ogsaa fra mig. Vær saa god at give mig Regningen!

— Her er Herrens Regning. Den Smule Fruen var skyldig, betaltes af den tykke Herre. Han talte Engelsk lige saa godt som jeg, men udenlandsk saa han ud, det haardhjærtede Bæst. Ja, det er sørgeligt at se to unge Elskende blive revet fra hinanden — men Herren maa ikke tabe Modet — Herren har Loven paa sin Side, Menneskers Lov og Guds Lov. Hvad Gud har forenet — ja, her er Regningen. Herren synes vel ikke den er for ubillig — et Ulykkestilfælde og en tilkaldt Doktor giver altid Anledning til megen Vask og Rengøring.

Dick havde ikke Tid til at opholde sig ved saadanne Smaating. Han kastede en Guldmønt paa Bordet.

— Bryd Dem ikke om at give tilbage, hvis det er for meget — Tom, vær saa god at hjælpe mig op i Vognen!

— Jeg tvivler paa, at Herren kan naa dertil i rette Tid. Medens vi har staaet her og talt er det ene Minut gaaet efter det andet. Klokken er et Kvarter over otte — det vilde være ren Galskab at forsøge at komme til Tarbooth før 9 med den Hest. Og desuden — hvorfor skulde Herren lade sin Motorvogn blive her?

Dick stirrede ude af sig selv af Forbavselse paa den velvillige Værtinde.

— Motorvognen? Hm — min Motorvogn? Er den her endnu?

— Ja vist. Sir. Den tykke Herre (det er vel Herrens Svigerfader, antager jeg), kom i sit eget Antomobil, malet lig den babylonske Skøge selv — jeg haaber Herren undskylder Ordet! Og i sin egen Vogn tog han Herrens unge Frue med sig herfra. Herrens Automobil staar velbeholden henne i Stalden ved Siden af Motorcyklen, som den lille Fyr i Skindtrøjen kom kørende paa i Gaar. Vil Herren ikke, at Tom skal hjælpe Herren med at komme hen til Stalden?

Hvorvidt den fede Hest, som ventede udenfor Døren, skulde kunne tiibagelægge en bakket Vej, syv Mil lang, paa fyrretyve Minutter, var en Sag, som Dick ikke formaaede at afgøre. Vognen, som ikke var forsynet med Fjedre, saa skrækkelig høj og ubekvem ud; den Tid, som var gaaet inden Regningen blev betalt, gjorde Udsigten til at naa Nitoget i høj Grad utvivlsom.

Men den anden Mulighed? At annektere en 6000 Dollars fransk Automobil, lige saa let som man plukker en Smørblomst i Landevejsgrøften? Den stod visselig til hans Disposition nede i Hotellets Stald, det var sandt — dens lovlige Ejer havde ladet den blive tilbage. Mon dette muligen var sket for at godtgøre den Uret, hun havde tilføjet ham? Var det desuden ikke hans Pligt at føre Bilen mod Syd og overgive den til Politiet i den By, han første Gang havde faaet i Sigte?

Det Faktum, at en saadan Fremgangsmaade mulig kunde skaffe ham Lejlighed til at komme under Vejr med den sælsomme Hemmelighed og endnu komme til at se ind i de Øjne, som udøvede en saa stor Tiltrækningskraft paa ham, havde naturligvis ikke den ringeste Indflydelse paa hans Beslutning.

Det var jo hans Skyldighed saa hurtigt som muligt at vende tilbage til Dahpne Medlycott og gøre alt hvad han kunde, for at give det værdifulde Automobil tilbage til dets retsmæssige Ejer. Begge disse Maal kunde naas, hvis han fulgte den Kurs, som laa lige for og var den bekvemmeste.

— Tom, vær saa god at følge mig hen til Stalden!

Højlig forbavset ved Bevidstheden om, at det til Tarbooth bestilte Køretøj med ægte amerikansk Meningsløshed allerede var betalt, fulgte Mrs. Mac Naughten sin interessante Gæst lige i Hælene.

— Herren maa passe paa det daarlige Ben! Pas paa Dørtrinet! Aa — tænk saa svært den unge Frue vil faa det! Herren undskylder vel, at vi ikke vækkede Herren? Sandheden var, at vi var bange for Spektakel — den tykke Herre var saa forfærdelig vred.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Tyskland (til Amerika): Stands! De Vaaben, Du sender til England, kan en Dag vende sig imod Dig selv!

Tyskland: Vi er Tyrkiets Venner
Tyrkiet: Allah beskytte os mod vore Venner!

(»Daily Mirror.«)

En Overraskelse til de Allierede!

(»Fliegende Blätter«.)

— Hjälp!! Hjälp!! Min hustru håller på att drunkna och jag kan inte simma!! (svømme)
— Ni står ju på grundt vatten — gå i land själv — men var är er hustru?
— Det är henne, jag står på!

(»Søndags-Nisse«.)

Spionen. (»Simplicissimus«.)

Dansk Korn Snaps
INDR. VARE MÆRKE.

Rød = Indmad

Vinter.

Kafé'en fyldes af Lys og Musik
i brusende Festfanfare —
dér spiser og flirter med leftende Blik
de riges pelsklædte Skarer.

Hist kommer en Flok med forknytte Sind,
de ejer ej Pels, knapt en Skjorte —
med dukkede Nakker vandrer de ind
ad Samaritanens Porte.

Paa Ski og i Kane farer afsted
de glade, som ej kender Sorgen —
hver Chance for Morskab tager de med,
de ænser ej Dagen imorgen.

Men hist i det fattige, nøgne Hul
paa anden Slags Sport man tænker —
dér vandrer man ud at pille lidt Kul,
som Varme til Kroppene skænker.

Ak Vinter, du er saa sælsom en Gæst,
du gør baade glad og bange:
For en lille Flok er du Fryd og Fest,
men Kummer og Nød for de mange.

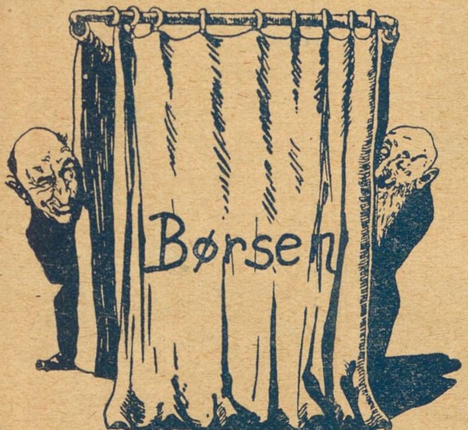

7/10. I henved et halvt Aar har København levet i de mest fortvivlede Forhold paa Grund af Børsens Lukning. Nu er disse frygtelige Tilstande ophævede — Børsen er paany bleven aabnet, og travle Forretningsmænd ses atter spejde efter — hvad der tjener til Nationens bedste.

7/2. Nu meddeler alle Bladene, at Tobakken bliver dyrere. Bevares, hvor det er mig ligegyldigt. Havde der staaet, at den blev *billigere*, vilde jeg sandsynligvis være faldet besvimet om!

8/2. Høflighed koster ingen Penge, sagde Professor *Leopold Meyer* til Barselspatienten, og det gør Deres Ophold her hellerikke, tilføjede Professoren — i en høflig Tone.

Skolelæreren: Tror jeg ikke de Skarns Drenge har haft den Frækhed at gøre Grin med mig!

»Danmarks-Samfundet« vil ha' Krig.
(Dagspressen.)

— Saa, for Pokker, skal man nu ogsaa op og arbejde i det lille Danmark!

9/2. Ved den stormende Generalforsamling i „Foreningen til Dyrenes Beskyttelse" udtalte **Petrus Beyer**, at det gik værre til end i Løveburet i Zoologisk Have.

— Herregud, hvorfor fornærme den skikkelige Hunløve, vi har derude!

Dydens Vej.

Reguleres skal Frederiksberg Allé,
der udskrives stor Konkurrence —
nu har Hr. Pastor *Kochses* Armé
og Dydens Fru *Bøggild* en Chance.

Nu skal der indrettes et stort og moderne Akvarium i Forbindelse med Panoptikon, og Entréen til begge Herligheder sættes til 75 Øre. Men var det ikke meget bedre at tage Entré til Vokskabinetterne for sig og til Akvarierne for sig.

For Eks. 50 Øre for *Voxen*
og 25 Øre for — — —

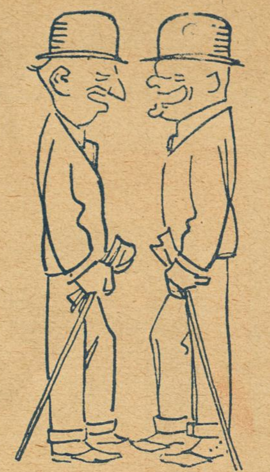

— Har Du hørt, at Borgmester *Marstrand* skal have adelig Navneforandring?

— Nej! Hvad skal han hedde?

— *Marsvin!*

10/2. Det er dog utroligt, hvad Folk kan bitte paa. Hvor ofte har man ikke maatte høre, at Arbejderne ingen Venner har blandt de fine Folk — sikke noget Vrøvl. Her sidder jeg og læser, at Direktør **Dessau** hos Burmeister og Wain gør sig al mulig Umage for, at hans Arbejdere ikke skal faa for mange Penge at slæbe paa, og at Hofjægermester **Tesdorpf** rejser til Berlin efter Polakker, saa de danske Arbejdere rigtig kan faa Tid til at hvile sig — det er da Arbejdervenner, skulde jeg mene!

— Hvad Forskel er der paa Slagter *Kjærulfs* Kød og Assessor *Simonsen?*

— Den kan jeg ikke rigtig.

— Jo, ser Du — Kødet skal efter Sigende have en Tanke, men det kan man nok egentlig ikke sige om Assessoren.

Københavnske Tjenere i Karikatur VII.

Manlei, Prins Wilhelms Palæ.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Sigurd Sørensen. Tak for det begejstrede Digt til »Ravnen«, der begynder saa flot: »Ravnen er det bedste Blad, den gør alle Men'sker glad.«

Aksel Olsen, Enghave. Tak, men — Vittigheden er landskendt.

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9.

»Ravnen«s Telefoner: 1189—7604.

Tegning af Sv. Ulrich.

Hvorledes Landpostbudet anskaffede sig en „Trappestige“.

Han føjede ham.

En New-York Vekselmægler, der var paa Vejen til Buffalo forrige Uge, lagde Mærke til, at en af hans medrejsende betragtede ham skarpt, og lidt efter kom Manden hen og spurgte:

»Jeg saa Dem vist i Chikago i 1879?«

Mægleren var ikke i Chikago det Aar, men da han syntes, han lige saa gerne kunde føje den fremmede, svarede han ja.

»Kan De ikke huske, at De en kold Vinteraften gav en fattig Djævel en Sølvdollar foran Folketeatret?«

»Jo, jeg kan.«

»Det var mig. Jeg var slemt paa Knæerne, havde intet Arbejde og var paa Nippet til at hænge mig af Fortvivlelse. De Penge gjorde mig til et nyt Menneske, Lykken kom atter paa Visit, og jeg er nu en Mand paa 25,000 Dollars.«

»Det glæder mig virkelig at høre.«

»Og nu maa De ikke nægte at tage imod 5 Dollars i Stedet for den ene, De gav mig. Jeg kan aldrig føle mig rigtig let, før den Gæld er betalt.«

Mægleren gjorde Indvendinger, men blot for at føje Manden, tog han til Slut hans 20 Dollar-Seddel og gav ham 15 Dollars igen. Den fremmede sagde kort efter Farvel, og Sagen kunde i og for sig være endt dermed, hvis ikke Mægleren ved Ankomsten til Buffalo havde opdaget, at »Tyveren« var hjemmelavet, og at hans Føjelighed havde kostet ham akkurat 15 Dollars.

Et Skaar i Glæden.

En Herre fra Landet gik ind til en Barber for at spørge om Vejen til et Sted. En af Svendene sagde:

»De har et morderligt langt Haar, Herre. De sku' før la' mig ta' no'et af det.«

»Jeg har ikke Tid nu,« svarede Herren. »Jeg kommer ind igen i Eftermiddag, saa skal De faa noget at bestille.«

Herren gik sin Vej, mødte flere bekendte, drak med dem, blev omtaaget og gik i den Tilstand ind til Barberen. »Vil De rage mig,« sagde han til Svenden, lagde sig tilbage i Stolen og faldt snart hen i søde Drømme. Barberen ragede først Herren, og gav sig derpaa, i Kraft af deres Samtale om Morgenen, til at klippe hans Haar uden videre Forespørgsel. Netop som den sidste af de fyldige brune Lokker gled nedad Kappen, vaagnede Herren, sprang rasende op og raabte:

»Mine Fingre klør efter at skyde Toppen af Deres Hoved, De Skurk!«

»Hvad er der i Vejen, Herre. Ikke tilfreds, hva'?«

»Tilfreds! De har jo klippet min Paryk!«

Den fjortende.

— Hvem er den tykke Herre der ved Siden af Grossereren?

— Det er Ludvig den 14de.

— Hvad behager —?

— Jo, han hedder Ludvig, og vi indbyder ham altid, for ikke at blive 13 tilbords.

Tegning af C. Røgind

Den godgørende Hund: — Saa, nu gider jeg ikke mere; nu maa I godt æde Resten!

Kvægho'de.

En Løjtnant faar under Manøvrerne langt borte Øje paa noget, der bevæger sig, og afsender øjeblikkelig følgende Melding:

„Sydvest for Taagerupgaard iagttaget en fjendtlig Troppeafdeling."

Han rider derefter nærmere og bemærker til sin store Skræk, at han har taget fejl, og at det, han har set, er en Flok Kreaturer.

Med en hurtig Beslutning afsender han en ny Melding:

„Melder, at den af mig omtalte fjendtlige Troppeafdeling er nogle Kvæghoveder!"

Hammerslag.

Den unge Jurist Hansen, som var ansat paa Auktionsholderens Kontor, var ude at fri:

Da han var blevet anbragt i Dagligstuen lige overfor den elskede Genstand, sagde han:

— Frøken Sofie, tillad mig at gøre Dem et Spørgsmaal. Vil De være min Hustru?

Hun svarede ikke straks.

— Jeg spørger Dem, gentog han, vil De være min Hustru? Første — — — anden — — — tred — — —

— Ja, raabte hun hurtigt. Hun vidste nok, at en Auktionarius ikke er til at spøge med.

Selvfølgelig!

Løjtnanten instruerer Mandskabet med Hensyn til Klage over Overordnede.

— Ser I, siger han, Soldaten har Ret til at klage over Fornærmelser, der tilføjes ham af hans Foresatte. Men naturligvis maa I ikke gaa ud fra, at der ligger en Fornærmelse i ethvert Skældsord. Hvis jeg f. Eks. til en af Jer siger „Idiot", saa er han en „Idiot", og saa er det selvfølgelig ingen Fornærmelse.

Forklaringen.

A: Det er dog mærkeligt med den Mand der; han har nu staaet med Telefontragten for Øret i over et Kvarter og ikke sagt et Ord.

B: Jo, men ser Du, han taler med sin Kone!

Tom.

Grosserer Hansen er kommen til Aftenselskab, og da Dessertskaalen naar ham, er den saa godt som tom. Saa rejser han sig og siger:

— Mine Damer og Herrer, jeg vil nu tømme Værten og Værtindens Skaal!

Hans Hovedværk.

Journalisten (interviewer den store, rige Mand):

— Hvilken Bog, synes De har hjulpet Dem mest her i Livet?

Den store Mand (efter nogen Betænkning): Min Bankbog.

Gravskrift.

Sig glæder nu hver Sognemand,
at nu vor kære Kapellan
for Døden maatte falde.
Thi hvis han leved, havde han
saasandt begravet os alle!

Sidste Forsøg.

Fru A: Hvorfor gaar Petrea Sørensen sørgeklædt?

Fru B: Jo. Meningen er vist, at Folk skal tro, hun har faaet en stor Arv!

Lord Kitchener har udtalt, at Krigen vil vare i 3 Aar.

Tegning af Anton Hansen.

Saaledes vil Evropa se ud til den Tid.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Præstens Genvordigheder.

En amerikansk Præst, der ikke havde nogen fast Menighed, men gjorde i Bryllupper, d. v. s. hyppigt blev anvendt til at knytte ægteskabelige Baand, blev fornylig interviewet af en Reporter, der ikke var bange for at stikke sin Næse selv i de helligste Ting. Paa Trappen mødte han et ungt Par, der lige havde ladet sig smede sammen for Tid og Evighed. Pastoren, der havde fuldbyrdet Vielsen, strakte Haanden velsignende ud efter Parret og stak saa en Bankanvisning paa 25 Dollars i Lommen.

»Vielser maa skam bringe Dem en god Skilling ind om Aaret,« tillod Reporteren sig at bemærke.

»Aa ja, det kan nok gaa an,« lød den værdige Præstemands Svar. »Her og i Brooklin varierer Vielsesgebyrene efter Brudgommens Evne fra 5 til 50 Dollars, men desværre faar vi i mange Tilfælde ikke det bitterste.

»Hvor er det muligt?« indvendte den vantro Reporter,« jeg troede, at hos Dem gjaldt kun Betalingssystemet kontant.«

»Hvis jeg tør betjene mig af et rent verdsligt Udtryk,« vedblev Pastoren, »saa vil jeg sige, at man ligefrem svindler med os. Jeg skal fortælle Dem nogle Eksempler fra min egen Praksis. Saaledes blev jeg en Gang ved Midnatstid vækket ved en heftig Kimen med Portklokken. Jeg skynder mig op af Sengen og klæder mig paa, og iler ned for at lukke op. Foran mig stod et lykkeligt, elskende Par, der bad om ufortøvet at blive viet. Da jeg havde fuldbyrdet Ceremonien, rodede den unge Ægtemand i alle sine Frakke- og Bukselommer, og da den unge Frue et Øjeblik vendte Hovedet bort, benyttede han Lejligheden til at stikke en spækket Konvolut til mig. Jeg bukkede takkende, thi jeg troede at være bleven godt betalt for min Ulejlighed. Saa løber jeg i en Fart op til min Kone, for at fortælle hende, at nu kunde hun faa den ny Hat, hun Uger igennem havde plaget mig for. Og kan De saa gætte, hvad der var i Konvolutten?«

»Vel en hundrede Dollars eller saa.«

»Nej, det var ikke saa vel. Ti Blade hvidt Papir. Men min Stilling forbyder mig at tænke ondt om Manden, maaske har han af en Fejltagelse givet mig en gal Konvolut og selv beholdt den med Pengene i Lommen. Men det lader rigtignok til, at han aldrig har bemærket sin Fejltagelse, thi endnu har han ikke ladet høre fra sig. Siden den Tid nærer jeg en uovervindelig Mistro overfor Konvolutter og aabner dem al Tid umiddelbart efter Vielsen. Man holder ogsaa meget af at bruge Vielsesattest-Svindelen for at snyde Præsterne for Gebyrerne. En Dag lod et tilsyneladende velhavende Par sig vie hos mig. Efter Vielsen ytrede Brudgommen Ønsket om at faa en riglig smuk Vielsesattest, elegant indrammet. »Hvis De vil besørge det for mig,« sagde han, »saa vil jeg give Dem 25 Dollars derfor. Hvornaar kan jeg faa det?« Jeg svarede, at Attesten skulde være færdig i Løbet af en Uges Tid. Certifikatet og Rammen kostede mig sytten Dollars, men det blev ogsaa et sandt Pragtstykke. »De kan selv overbevise Dem derom,« tilføjede Pastoren sukkende, »Rammen hænger der med min Bedstemoders Billede i. Det skønne kaligrafisk skrevne Certifikat er ogsaa endnu i min Besiddelse, og De skal faa det for en ren Ubetydelighed.«

»Svindleren lod sig vel aldrig mere se?«

»Ak nej, desværre. Jeg vilde jo gærne antage, at han havde glemt mit Husnummer, men jeg har ikke hørt noget om, at en saadan udseende Mand har erkyndiget sig her i Nabolavet om min Bopæl. Et andet Tilfælde, som tildrog sig for kort Tid siden, har jeg endnu i frisk Minde. Da jeg havde viet et Par, trykkede Brudgommen mig et stort Guldstykke i Haanden og anbefalede sig. Jeg har Mønten endnu. Her kan De se.«

Og Pastoren hentede et rundt Blystykke, der var forgyldt saaledes, at det ved første Øjekast kunde forveksles med et Tyve-Dollars-Stykke.

»Aa, jeg er ogsaa saare ofte blevet bedraget med Trade-Dollars af Bly.« vedblev Pastoren med bedrøvet Mine, som om Tanken om Menneskenes Slethed smærtede ham inderligt. »For et Par Dage siden gav et gudsforgaaet Menneske mig et Stykke forgyldt Nikkel, som jeg tog imod og takkede for, da jeg troede, det var et Fem-Dollars-Guldstykke.«

»Men det kan jo dog være, at det altsammen har været Fejltagelser?« tillod Reporteren sig at bemærke.

»Lad os for Menneskehedens Skyld haabe, at det er saa. Men hvad siger De saa til falske Bankanvisninger, tror De ogsaa, de kan komme ind under Kategorien Fejltagelser? Tro De mig, New-Yorkerpræster kunde fremvise en smuk Samling af saadanne Anvisninger. Og saa de snu Maader, hvorpaa de snyder os. De lader, som om de var forlegne og skammede sig ved at give os Penge i Brudens Nærværelse. Hver Gang saadan en forlegen ung Mand klirrer med Haanden i Bukselommen, har jeg stadig Indtrykket af, at han kun har Nøgler eller Søm deri, og jeg proberer altid Ægtheden af de Mønter, der kommer fra saadanne Lommer, ved at bide i dem. En ærlig, gudfrygtig Mand generer sig ikke ved aabent og ligefremt at give, hvad han skal; han tillader sig maaske en lille Spøg, siger saadan noget, som at Bruden er mere værd end det, han betaler i Præstepenge for hende, eller gør en anden uskyldig Bemærkning. Det sætter alle i godt Humør, og jeg behøver ikke at risikere mine Tænder ved at prøve Pengene. Og dog er jeg en Gang bleven besvindlet af en Mand, der netop optraadte saadan, som jeg lige har beskrevet. Manden havde glemt at købe en Ring, og jeg laante ham en, som jeg altid har rede for saadan et Tilfælde. Efter Ceronomien gav han mig Ringen tilbage og spurgte mig om, hvor meget han skyldte mig for min Ulejlighed. Jeg svarede, at jeg ikke fordrede noget, men hvis han havde Lyst til at honorere mig, maatte han selv bestemme Beløbet. Spøgefuldt bemærkede han da, at hvis Ægteskabet med hans »Baby« blev lykkeligt, vilde han hvert Aar paa Bryllupsdagen sende mig 25 Dollars. Saa lod han sig give Pen og Blæk og udstedte en Bankanvisning. Da han overrakte mig den, bad han mig bede for hans og Fruens Velgaaende, før de forlod Huset, hvad jeg ogsaa med Inderlighed gjorde. Jeg præsenterede Anvisningen i Banken, men Kassereren meddelte mig, at Udstederen aldrig havde haft nogen Konto i Banken, og at han overhovedet ikke havde den Fornøjelse at kende det ringeste til ham.«

»Saa har De altsaa bedet omsonst?«

»Tøv lidt. Jeg havde virkelig den Gang en Følelse af, at jeg kunde bede Himlen om ikke at tage nogen Notits af min Bøn, thi jeg havde virkelig bedet rigtig inderligt. Men jeg haaber dog, at min Bøn har været til Lykke for den unge Mand, thi han har virkelig alle de Bønner behov, han kan opnaa. Ringen han gav mig tilbage var ikke min. Da han tog Anvisningen frem af Lommen, byttede han min Guldring med en af Messing, der maaske var fem Cents værd. Siden den Tid benytter jeg principmæssig denne Messingring, saa ofte Brudgommen har forglemt at medbringe en Vielsesring.«

»Den Karl maa have været en Vagabond.«

»Jeg har forsøgt at tilgive ham, men saa ofte jeg betragter Messingringen, dukker der en Anelse op hos mig om, at Manden uigenkaldelig er hjemfalden til den onde. Jeg frygter, at Satan holder dette Syndens Barn altfor fast i sine Kløer«.

»Efter Deres Skildring hviler Præsterne just ikke paa Roser.«

»Unge Mand,« sagde Pastoren i Prædiketone, idet han fulgte Reporteren ud, »opdrag Deres Søn, hvis De har en, til at blive en god Kristen. Men hvis han en Gang skulde ytre Ønsket om at blive Præst, saa bring ham fra det Forsæt, bring ham derfra, selv om der skal gaa et Spanskrør eller et Par Morgensko i Løbet.«

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.

Depotet „DISKRET“
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's

XEROFORMSÆBE

Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Zink, Bly og Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

—Danmarks fineste Taffelvand—

Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!

faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk Bregnegaard's Cafe!

Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

GEORG C. MØLLERS EFLGR

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Køb RAVNEN!

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

GENUINE

LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Evropæisk Vintersport i Aaret 1915.

Tegning af Emil Poulsen.

»Det var svært, at faa den rejst, men vi faar den hurtigt slaaet ned!«

Redigeret af AXEL WESSEL

Ung Kunst.

RAVNEN

Nr. 8. Torsdag den 25. Februar. 1915

Tegning af Sv. Brasch.

— Næ, ved Du hva', 67, skal vi saa være enige om, at vi er meget mere velskabte!

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Køb RAVNEN!

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Holbergsgade 6

Man bør
støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød
fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Tegning af Anton Hansen.

Den gamle Skuespiller.

»Ak Børn, jeg si'er, I skulde ha' set mig,
den Gang jeg havde et Navn. —
Hvor mangen Digter har ikke bedt mig
at lodse et Stykke i Havn!

Hvorhen jeg kom, blev der vældigt Røre;
Aviserne roste mit Spil.
De unge Piger var ganske skøre
og skrev mig Billetter til!! —«

Den gamle Fyr med Øjnene glipper,
og lytter til Mindernes Sang.
Med vaade Blikke han til Toddyen nipper:
»Ak Gud ja — der var en Gang!«

Dejlig Ko.

En amerikansk Præst, der var en meget ivrig Afholdsagitator, blev ved et Besøg paa en Bondegaard trakteret med et Glas Mælkepunsch, der var sammensat af iskold Mælk, fin Kognak og forskellige Krydderier. Præsten smagte paa Drikken — og stak den derefter ud i et Drag. Saa smækkede han med Tungen og sagde:

— De skulde hver eneste Dag takke Deres Gud paa Deres Knæ, fordi han har velsignet Dem med saadan en Ko!

Tegning af Cl. Clemmensen

— Bare jeg vidste, hvordan jeg skulde faa Vand ud paa min lille Kartoffelmark; den er saa tør.

— Plant Løg imellem Kartoflerne — saa faar de Taarer i Øjnene!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
A. Mouritzen.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis
Enhver kan blive Medlem

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Tegning af Axel Andreasen.

— Har De Aftenudgaven af »Ekstrabladet«?
Næ! Men jeg har Ekstraudgaven af »Aftenbladet«!

Musen i Pine.

(Mel: »Du gamla, du friska«.)

Ak, Maanen har skinnet saa smukt paa min Kvist,
og Stæren har sunget ved min Rude.
Og Stemningen tog mig, saa jeg til allersidst
fik taklet op min gamle Digterskude.

Først vilde jeg digte om »skummende Hav«
og om vore stolte Viking-Fædre
— da faldt det mig ind (og det Indfald gjorde Av!)
at *Drachmann* havde gjort det meget bedre!

Saa skrev jeg en Linje om »Blomsterne smaa«
om Liljer og søde Vintergække,
men bedst som det rigtigt fra Pennen skulde gaa,
kom jeg i Tanke om — *Ernst v. d. Recke!*

Nuvel, lad min Muse da ret blive hed,
jeg digter nu om »den skønne Kvinde«.
Men just da jeg fanged' et Rim paa »Kærlighed«,
kom *Thorkil Barfods* Navn ind i mit Minde!

Da tog jeg for Alvor og kækt paa min Pen,
mens Ildflammer rased' i mit Ho'de,
om »Sjælenes Kvaler« jeg vilde skrive — men
Gud hjælpe mig, dér stod s'gu *Helge Rode!*

.... Jeg væltede Blækket og knuste min Pen,
jeg kommer ej mer i Aandens Rige.
Men ved I, hvad jeg gjorde? (Gør ligedan min Ven!)
— jeg hasted hen og kyssede min Pige!

Peder Ravn.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Og Fruen sagde ikke, hvad vi skulde gøre. Da den tykke Herre bankede paa hendes Dør og kaldte, kom hun ud af Værelset saa stille og from som et Lam, som føres til Slagtebænken, men hun holdt Hovedet bøjet og Taarene strømmede fra hendes smukke Øjne. Den tykke Herre kiggede i Hotelbogen og blev fuldstændig ildrød i Hovedet af Raseri. »Mrs. Jolyffe«! skreg han. Jeg kan ikke sige, hvad Deres Frue svarede, Sir — hun talte sit eget Sprog — men Enden paa det hele blev, at Mrs. Jolyffe gik ind i sit Værelse for at tage Hat og Slør paa, og derefter steg de ind i den røde Motorvogn. Inden jeg fik Tid til at blinke, sad den tykke Herre paa den ene Side af hende og den anden Herre paa den anden — Chaufføren drejede paa Hjulet og saa kørte de af Sted. Kate og jeg stirrede paa hinanden og sagde: »Hvem af os skal gaa op og fortælle Hr. Jolyffe alt dette?«

Trods Dicks Vanskelighed ved at røre sig, var det lille Selskab imidlertid naaet til Stalddøren. Indenfor saas det skinnende sorte Uhyre, som nu skulde tvinges til at give sit Offer løs fra det Net, den selv havde spundet om den ulykkelige.

— Her har vi Maskinen, Sir. Rory har pudset og poleret den — Herren glemmer vel ikke Rory? Og hvis Herren — hvad der er troligt — har Brug for Benzin eller Gasolin eller hvad det hedder, saa har jeg det, — men jeg holder det en lille bitte Smule dyrere end i Byen — det er jo rimeligt, naar man tænker paa, at jeg maa lade det køre hjem fra Tarbooth. Herre Gud! Er det ikke Mr. Trout?

Af Vognskurets bagerste Hjørne, midt imellem Have- og Fiskeredskaber, dukkede en bleg mager Skikkelse frem. Dick, hvis Opmærksomhed optoges af Bilen, fik dog Tid til genkende den sorte Skindtrøje og de smaa blinkende Øjne, af hvilke han Aftenen i Forvejen havde faaet et Glimt.

— Godmorgen Sir? Jeg antager, at Herren er kommet herhen for at se til sin Bil? Jeg sidder her og fordømmer min egen »Skruptudse« — jeg er nødt til at begive mig af Sted om halv Time. Det er et prægtigt Maskineri, Herrens Automobil har!

Dick nikkede kort og begyndte at undersøge Beholderne. Medens den tjenstvillige Tom løb efter Værtindens Forraad af Gasolin, forsøgte Dick, støttet mod Vognen, at komme paa det rene med hvorledes Maskinen skulde passes. Skønt han var en øvet Automobilist, havde han aldrig kørt en »Mercedes«. Men det var ikke den Omstændighed, som bekymrede ham — det var hans Mangel paa Evne til at røre sig. Havde han med sit værkende Legeme og sit daarlige Ben Kraft nok til at styre den kraftige Maskine og alene tilbagelægge en saa lang Strækning?

Med den levende Interesse, som enhver Automobilist nærer for en fint bygget Maskine, stillede den lille Chauffør sin Cykel, mod Væggen og kom med Oliekanden i Haanden hen til Døren.

— Det var sandelig et overdaadigt, pragtfuldt Maskineri! udbrød han og kastede kærlige Blikke paa den prægtige Automobil! Min gamle Fyr derhenne i Hjørnet burde skamme sig ved at vise sig ved Siden af en saadan Pragtvogn. Men Herren er kommet til Skade med Benet, ser jeg?

Dick nikkede. Han havde pludselig faaet en lysende Idé — en Idé, som hvis den kunde udføres, vilde befri ham for alle Besværligheder. Fyren foran ham var tydeligt nok, selv om han nu færdedes i eget Ærinde paa egen Motorcykel, Chauffør af Profession. Skulde det være muligt, at det uventede, det uforudsete denne Gang skulde stille sig paa hans Side? Han vendte sig mod Chaufføren.

— De lader til at kende dette Mærke? Har De kørt en saadan Maskine før?

— Herre Gud! Om jeg har kørt min egen gamle »Mercedes«? Lad mig blot forsøge, saa skal Herren faa at se! Hvis Herren har Brug for en Chauffør, staar jeg straks til Tjeneste. Jeg er kommet her nordfra paa en Cykel, som tilhører et Firma i Birmingham. Jeg skulde rejse hjem med Toget, men hvis Herren vil tage min lille »Øjenfryd« op paa sin Bil, saa er der ikke noget der hindrer mig i at køre for Herren. Skal vi begive os paa Vej straks?

Dick mønstrede Chaufføren opmærksommere end før.

— De er vel eksamineret Mekaniker — De kan vel vise mig Anbefalinger, antager jeg?

Den lille Fyr lo fornøjet.

— Om jeg kan? Jeg kørte for en italiensk Hertug i en Væddekørsel mellem Paris og Madrid sidste Aar — kom ind som Nr. 2. Jeg har kørt for Lord Maxwell, Park Lane — spørg ham, hvad han tænker om J. Trout? Jeg har kørt for — ja, hvem har jeg ikke kørt for? Jeg skal skaffe Herren hjem dobbelt saa hurtigt som Herren kom hertil.

Dick afbrød hastigt denne Ordstrøm.

— Hvis De naar til Carlisle ved Tolvtiden og til Windermore i Aften, saa forlanger jeg ikke mere af Dem. Sagen er altsaa afgjort. To Guineas om Dagen — er De fornøjet med det?

— To Guineas — ja, hvis Herren ikke vil give mere!

— Vi faar se, naar vi kommer til Chilham. Og vil De nu hjælpe mig op paa min Plads og se efter at begge Benzin- og Vandbeholderne er fyldte og alting er smurt?

Et Øjeblik efter sad Dick paa sin Plads i Automobilet. Hans stive Ben, der var stramt forbundet, sved og værkede, men hans Hjerte var fyldt med uendelig Ro og Tilfredshed. Det underlige i hans Paaklædning blev mindre iøjnefaldende, da et Rejsetæppe bredtes over de afskyelige rødbrune Benklæder, og med en Følelse af Forundring saa stor, at han ikke havde følt noget lignende siden Tom Codrington Dagen i Forvejen havde opdaget Fejlskriften i Vielsesbrevet, fulgte Dick opmærksomt sin nye Chaufførs hurtige, behændige Bevægelser.

Inden et Kvarter var alt i Orden. Motorcyklen med sit klodsede grimme Maskineri, havde faaet Plads paa Automobilets rummelige Bagsæde. J. Trout svang sig behændigt op ved Siden af Dick og satte med øvet Haand Motoren i Gang. Dick nikkede Farvel til en hel Række venlige, deltagende Ansigter, og Automobilet gled ud gennem den store Jærngitterport paa Vej mod Syd.

De høje Bjærge, som paa alle Sider begrænsede Horizonten, lyste røde af Lyng i Dalen ved deres Fod, og Himlen over dem skinnede i Sommersolens Straaler. Den friske

Morgenluft styrkede og oplivede Dicks ødelagte Nerver paa en forunderlig Maade. Hjemad! Hjemad!

Hvis Dick Sugden havde elsket sin Trolovede med hele den Styrke, han formaaede, kunde han næppe have følt en større og mere intensiv Glæde ved at gense hende end han nu gjorde. I dette Øjeblik repræsenterede Daphne for ham ikke saa meget hvad han ønskede at opnaa, som hvad han ønskede at være: en Mand med uplettet Ære og ren Samvittighed — en Mand som endnu aldrig havde sveget nogen, der satte sin Lid til ham. De mange Mil, som forsvandt bag ham paa den solbeskinnede Landevej, syntes ham at være Symboler paa en næsten ren Karakter og generobret Selvbestemmelsesret. For første Gang i sit Liv forstod han tilfulde Betydningen af Ordet Frihed.

Et saadant Held, at den unge Pige lod sin Bil blive tilbage! Naturligvis gjorde det ham ondt for det stakkels lille Væsen, som nu var paa Vej mod Syd et Stykke foran ham, denne Gang som Fange — hun, som Dagen forud mod hans Vilje havde slæbt ham mod Nord!

Til Trods for de Pligter, til hvilke han nu vendte tilbage, kunde han ikke undertrykke en ufrivillig Tanke om, hvorvidt de mørke straalende Øjne nu som Dagen i Forvejen kastede spejdende Blikke bag sig langs den Vej, ad hvilken hun for frem. Aa — hvilke Dumheder! Hvorfor skulde hun i dette Øjeblik tænke mere paa ham, end han paa hende? Hun havde sikkert meget andet, som lagde Beslag paa hendes Tid og Tanker — hun ligesom han.

Mil efter Mil blev tilbagelagt. Susende ned ad Bakkerne og pustende og stønnende opad fortsatte det sorte Automobil sin hastige Færd hjemad. Trout syntes ingenlunde at have overvurderet sine Evner. Dick drog et Lettelsessuk, da han saa med hvilken Dygtighed Automobilet styredes. Visselig var den ny Chauffør mindre romantisk en den tilslørede unge Dame, men til Gengæld var den lille spidsnæsede Fyr et levende Symbol paa Friheden, medens den blege unge Kvinde med de mørke Øjne repræsenterede Fangenskabet. Dagen forud havde det sorte Automobil ført ham med sig som Fange — i Dag var det ham, som førte dette grumme Vidunder, hvorhen han ønskede det.

Motorvogn, Chauffør, Bestemmelsessted — alt stod under hans Kontrol og maatte lystre hans Ordre. Bestemmelsesretten over hans Gøren og Laden laa nu i hans egne Hænder og trods sit daarlige Ben følte Dick sig atter ung og glad.

VII.

FANGEN OG FRI.

Solen stod næsten midt paa Himlen, da Dick pludselig fra Toppen af en stejl Bakke, langt ude i Horizonten, opdagede den svage Røgtaage, som tilkendegiver, hvor Byen Carlisle er beliggende.

Han betragtede Taagen med en Følelse af uendelig Tilfredshed. Fra Carlisle — saaledes havde han besluttet det — skulde det beroligende Budskab til hans ventende Brud afsendes.

Navnet Muckledean indeholdt en vis Fare. Selv for et saa uskyldigt og uerfarent Væsen som Daphne, kunde den ulyksalige Opgivelse af Navn og Hjemsted, som stod indført i Hotellets Fremmedbog, ikke have mere end én Betydning.

Nej — hans uforklarlige Forsvinden ved en Lejlighed som sit Bryllup, var i og for sig Haan nok mod hans Trolovede; han vilde ikke sætte hendes Evne til at tilgive og glemme paa en altfor haard Prøve, ved uden Omsvøb at meddele hende den næsten utrolige Historie.

Telegrammet fra Carlisle skulde give hende beroligende Efterretninger fra ham; det vilde være højst mærkeligt, om han ikke mellem nysnævnte By og Chilham skulde kunne finde paa en Historie, som kunde forklare det skete.

Automobilet susede ned ad den sidste bratte Bakke og fortsatte med næsten uformindsket Fart sin Færd paa den jævne, bløde Vej, som fører til Carlisle. Med et langtrukkent Suk af Lettelse og uendelig Taknemlighed, vendte Dick sig mod sin tavse Chauffør.

— Her har vi Carlisle, bemærkede han.

Chaufføren nikkede.

— Carlisle — ja vist, Sir, svarede han, men som jeg sagde i Gaar, om Herren husker det, saa findes der en Vej mod Øst, saa at vi ikke behøver at køre gennem Byen, hvis vi ikke vil.

— Men det er netop det, jeg vil! svarede Dick. Jeg vil standse et Øjeblik hos en Doktor for at faa skiftet Forbindingen paa dette fordømte Ben, og derefter maa jeg gaa op paa Telegrafstationen — Telegrafstationen først og fremmest, forstaar De.

— Javist, forstaar jeg svarede Chaufføren. I hans Tonefald mærkedes pludselig en ganske vist ubetydelig, men dog umiskendelig Forandring.

Dick vendte sig mod ham og betragtede ham med en forbavset og misfornøjet Mine. Trout, som i det samme formindskede Automobilets svimlende Fart, gengældte hans Blik med en Haanlatter.

— Ja, gentog han, vist forstaar jeg Dem, min fine Herre. Og Pokker tage mig, om De ikke er den mest uforskammede Slyngel, jeg nogensinde har truffet paa.

— Er De fuld? spurgte Dick aldeles forbløffet. Han indsaa dog straks det umulige i en saadan Antagelse — men var det mon en Gal, han havde faaet i sin Tjeneste.

— Om jeg er fuld? gentog Trout med et haanligt Grin. Herre, du min Skaber — han vil vide, om jeg er fuld! Nej, min Skat, der bliver ikke Tale om nogen Slags Drik hverken for Dem eller for mig mellem dette Sted og Liverpool.

— Liverpool, sagde Dick bistert. De indbilder Dem da vel ikke at jeg vil til Liverpool. Jeg har engageret Dem til at køre mig til Chilham i Westmoreland.

— Og jeg, svarede Trout, jeg har besluttet at køre Dem til Liverpool.

— Køre mig til Liverpool! Hvorfor i Himlens Navn, hvorfor?

— For at De kan komme til at svare paa Anklagen om at have stjaalet et Firmaet »Mercedes« tilhørende 6-Cylinders Automobil, som i Gaar Morges stod udenfor Princes Hotel i Liverpool . . . .

Dick rejste sig op, men en stikkende Smerte i hans Muskler tvang ham til øjeblikkelig at synke ned igen.

— Stjaalet? udbrød han. Dette Automobil stjaalet?

Det var mærkeligt, at noget saadant ikke var faldet ham ind! Han burde jo have kunnet tænke sig til, at en Kvinde, som var i Stand til at tiltvinge sig en Ledsager, ikke vilde betænke sig paa at stjæle et Befordringsmiddel.

Desuden var det jo lidet troligt, at nogen vilde lade en Maskine, der var blevet kontant betalt med hæderligt erhvervede Penge, blive tilbage paa et Hotel, lige saa sorgløst, som man kaster en gammel Hat fra sig. Hvad man faar let, giver man ogsaa let Slip paa! Og han, som havde bestemt sig til at benytte sig af saadan en Lejlighed — han, som havde bestemt sig til at at ordne alt og overgive Automobilet til Myndighederne i Wick.

— Hør nu Trout, sagde han beslutsomt, jeg har ikke ladet Dem nyde godt af min Fortrolighed før, ganske simpelt fordi jeg ikke mente, at det var nødvendigt. Men hvis De virkelig er udsendt af det Firma, som ejer dette Automobil, saa skal jeg i Korthed berette Dem de Omstændigheder, der har tvunget mig til at benytte den.

Med saa faa Ord som muligt gennemgik han de vigtigste Begivenheder i sit Æventyr, men undertrykte med en vis ubevidst Følelse af Ridderlighed de Detaljer, som kunde kaste en Skygge paa den unge Dame, som trods alt havde været saa venlig mod ham.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Manden: Maa jeg gøre Dig opmærksom paa, at der er Mangel paa *Mel* her i Landet!
(»Lustige Blätter«.)

Tyskland havde gjort Regning paa, at England skulde blive Uvenner med Amerika — men det blev en fæl »Afbrænder«.
(»Daily Mirror«.)

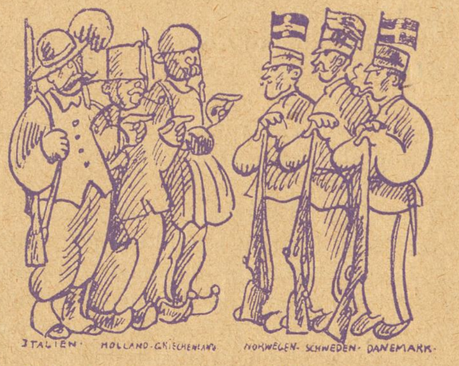

Bliver *vi* nevtral — bliver *I* ogsaa nevtrale!
»Lustige Blätter«.)

Tyrkiet i

1912.

1913.

1914.

1915.
(»Mucha«, polsk Blad.)

Hvad mon det er for en Plante, dér vokser op? — Himmel en Russer!
(»Meggendorfer Blätter«.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork .. 10 - 25 -

Rød Indmad

Ung Kunst.

Gud fri os for den unge Kunst,
som spreder om sig denne Dunst
af frække Ungdoms-Glæder!
Nej. Øjet vederkvæger
sig bedre ved den gamle,
som Smag med Aand kan samle.

Den gale Ungdom skal slaas ned,
fordi den mangler Kærlighed
til dem i Kancelliet.
Og vil de Unge ture frem,
saa skal vi nok dem fure hjem
— ved Hjælp af Politiet!

»Den muntre Høne« ejer en ejendommelig Livskraft. Den er nu over 100 Aftener gammel, og hver Gang den skal tages af Plakaten, siger Direktionen: »Vil I nu bare lade Hønen gaa.« Ja, saadan en gammel Høne maa være meget sejg.

— Det er Forfatteren til den rimeligvis ogsaa!

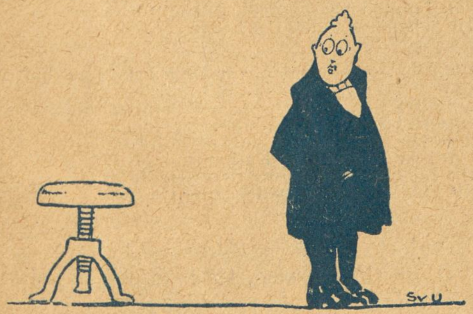

12/2. *I. C. Christensen* skriver i »Tiden«, at Ministeriet er famlende og nervøst, og han tilføjer, »at vi ikke har Udsigt til at faa noget bedre.«

— Nej, Udsigterne er nok ikke saa gode for Tiden, lille *I. C.!*

Arbejde!

Krigen raser Europa rundt
med hidsede Nerver og Sanser —
hvert et Arbejde, godt og sundt,
den blodige Krigsgud standser.

Her hjemme ligger der ogsaa brak
saa mange dygtige Kræfter —
I store Herrer, nu ingen Snak,
Hvad Djævlen nøler I efter?

14/2. Herolds Afskedsforestillinger trækker udsolgt Hus, og til »Dalen« var endda alt udsolgt til dobbelt Pris.

— Det er i Grunden mærkeligt, at Indtægterne *stiger*, naar Sangeren er i *Dalen*.

15/2. »Social-Demokraten« meddeler, at der er opfundet Jærnbanevogne med magnetiske Buffer.

— Var det ikke noget for *Ambt?* Saa kunde han da med en vis Ret sige, at der var noget *tiltrækkende* ved hans Materiel.

Den enbenede: Bankdirektøren skulde vel ikke have Brug for mig?
Bankdirektøren: For Dem! En Invalid! — Skønt, Stop! Jeg tror, jeg vil engagere Dem som *Kasserer!*

Kaløvig.

Hr. *Jensen* smilte: »Sikken en Tørn«!
Men jeg er s'gu lige glad!« —
Naa, det var jo ogsaa *andres* Børn,
der fik den dejlige Mad.

Hr. *Rørdam* var saa haard som en Bjørn,
da Stokkepryglene faldt —
Naa, det var jo ogsaa *andres* Børn,
hvis Haler Smækkene gjaldt.

Nu burde begge de Herrer ha' Fur,
Eller — — var Ideen saa dum?
La' *Jensen* og *Rørdam* faa sig en Kur
paa et vist Sanatorium!

Mit System.

To gamle Damer af den ældste Skole staar ved deres Vindue og betragter en Tip Top-Dame, der gaar forbi paa Gaden. Saa siger den ene af de Gamle: — Det er forfærdeligt, saa de klæder sig for Tiden. De lader jo En se hele det kvindelige System!

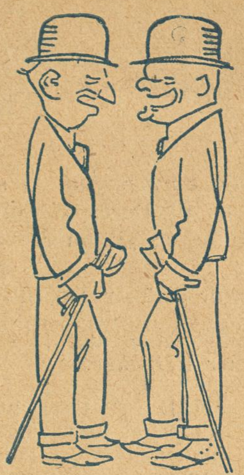

— Har Du bemærket, at da »*Callemand*« var hos Kongen og overrakte ham »Trekongermarschen«, havde han sin *Nationaldragt* paa?

— Hvordan ser den ud?

— Kjole og Hvidt, selvfølgelig. Har Du ikke set ham staa og dirigere i »National« i den Dragt?

16/2. I Anledning af Retsskandalen i Middelfart er man begyndt at drøfte den Tanke, at lade Staten søge uheldige Dommer til Tilbagebetaling og Erstatning for uforskyldt Varetægtarrest hver Gang de dummer sig. Maa vi have Lov at lægge et godt Ord ind for *Stephensen*. Hvis *han* skulde betale for alle de Gange o. s. v., saa kom den arme Mand da snart paa Sundholm!

Københavnske Tjenere i Karikatur VIII.

Jensen, Festsalen, Rømersgade 22.

Arbejdsløs Barbersvend. Vi skal nok skaffe Plads til Deres »absolut originale« Tegning og Vittighed.

A: Hvorfor drikker Du altid ud til *Bunden?*
B: Gammel Vane, kære! — jeg har tidligere været *Dykker!*

— Der skal Du se Carl! nu møder Lodvig igen med et blaat Øje!
— Ja, han maa da være 1ste Klasses Kød, siden han stadig kan møde med blaat Stempel! *F—stad.*

Niels M. Madsen. Deres Opfattelse af Storm-Petersen rammer paa en Prik. Men han tegner med venstre Haand.

Kære Ravn! Her er den sidste ny:

— Hvilken Forskel er der mellem et moderne Ægteskab og Triplealliancen?
— Jo, til et moderne Ægteskab hører der *tre*, men til Triplealliancen kun to!
Med Hilsen
Lund.

Da jeg første Gang Dig mødte.

Jeg saa, da første Gang jeg Dig mødte,
at dine Øjne var blaa og skønne.
Jeg saa, og hvad jeg fik at se,
det gjorde mine Hoser grønne.
Din Skønhed Klothilde er mit Hjertes Fryd,
Din Stemme er som Kildevældes Lyd,
saa klar og ren — Du Skønne!!

Kære *C. M, D.* Hvordan i Alverden kan Deres Hoser blive grønne af at *se* paa Klothilde?

Kresjan: — Du ska' ette grædje Frejrik, vi kommer skutte i Krig — mit Lommetørklæde ka' Du itte laane, det har jæ om Øjet —

Leonhard. Meget godt. Men hvorfor stikker Kristian, Frederik et blaat Øje?

Sof i Ro!

En Professor har Time med en Klasse i en højere Pigeskole, da bemærker han, at en af de unge Damer er falden i Søvn. Han vækker hende med følgende Ord: Frøken Else, Frøken Else, sov hos hvem De vil, men ikke hos mig. *M.*

Charles Nielsen. H. C. Jensensvej. Den ene vil blive benyttet.

E. Hansen, Korsør. De kan godt saa smaat begynde at haabe!

— Hvorfor giftede De Dem dog ogsaa med Deres Model, Hr. Petersen?
— Tvunget dertil, kære Frøken, jeg skyldte hende 5 Kr.

Einar Olufsen, Aalborg. Deres Tegning skal faa en venlig Omgang.

Sørensen er Skomager. Han staar en Dag i sin Butik, da hans Læge, Dr. Jensen, kommer ind i Forretningen. »God Dag, Herr Sørensen«, siger Lægen, »ja, jeg vil blot bede Dem undersøge, om De tror, at disse Støvler kan laves i Stand.« Sørensen tager Støvlerne og undersøger dem meget nøje, saa siger han: »Nej, oprigtigt talt tror jeg ikke, det kan betale sig at lade Støvlerne lave.« »Tak,« siger Doktoren og vender sig mod Døren for at gaa. »Tak, det er en Krone,« siger Skomageren. »En Krone for hvad,« udbryder Doktoren forbavset. »Ja,» svarer Skomageren, »det er da ikke for meget for at sige Dem, at Støvlerne ikke kan laves, Doktoren skulde have fire Kroner sidste Uge for at sige mig, at jeg intet fejlede.«

»*Fiasco*«. Lidt af det skal vi søge at redde, saa nogen *komplet Fiasco* er det altsaa ikke.

E. O. Aalborg. Deres Tegning vil blive benyttet.

W. Lund. Den er for slem, Højstærede!

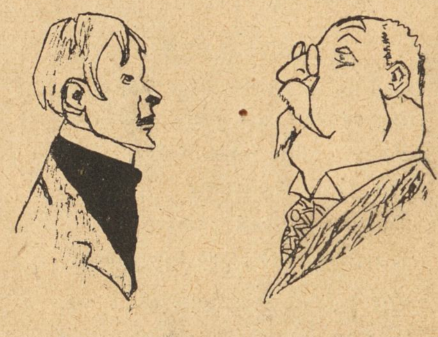

— Deres sidste Bog indeholder ikke mange Guldkorn, Hr. Forfatter.
— Deres Honorar sandelig hellerikke, Hr. Forlægger. *Knud Johansen.*

Gid Hadet sig vende mod Eder —

Den ækleste Skændsel ved Krigen — jeg ved —
er dens Ophidsen Broder mod Broder,
hvis inderste Trang var at virke i Fred
for Hjemmets og Samfundets Goder.
Ved at søndre de tusinde hellige Baand,
der slog Bro mellem Riger og Lande;
ved en blodtynget Vold mod hver Broderskabsaand
har den bragt vor Kultur til at strande.

Naar Blodbadet standser, paa Jord over Hav,
hvor Himlen der blodrød sig hvælver,
hen over den mægtige stinkende Grav,
og Mennesket skrækslagen skælver
i Gru, for den Rædsel det selv kaldte frem
ved falske Begreber om Ære
om Kampen for Fædreneland og for Hjem —
vil Arbejderstanden det lære:

Dit Hjem er kun der, hvor Du stærkest har haft
dine Sorger og sparsomme Glæder;
hvor Du tjener dit Brød, ved at give din Kraft
og en Plads i din Verden beklæder;
men lær da at skelne de Fraser fra Ord:
Om Fædreneland og Nationer — — —
Dit Land spænder over den hele Jord,
dit Folk over fremmede Zoner.

Marius Lung.

Aage Christensen, Odense. Ja, ja, da — køn er den ikke, men lad gaa! De skal se den ved Lejlighed.

D'Hrr. *Tandrup* og *Madsen*, Randers. Nu begynder det at hjælpe! Hæng i, mine Herrer!

Peter Jørgensen, Egilsgade. Et Par af dem vil blive optagede. De 100 Sangtimer er velkendt, og den med *Olaf Poulsen* har lige gaaet Landet rundt.

Tegning af R. Storm-Petersen.

— **Naa, hvordan gik det Jer saa i Hovedstaden?**

— **Jo, saamænd. Mor og jeg gik lige fra Toget ind paa en meget fin Beværtning, og saa sa'e jeg til Opvarteren, at han skulde bringe Salt og Peber og Tallerkener og Knive og frisk Vand, mens Mutter pakkede Madkurven ud. Og saa sa'e Opvarteren, at nu skulde han hente Værten, og da Værten kom, saa spurgte jeg, hvorfor Orkesteret ikke spillede — og saa blev vi smidt ud!**

De Børn!

Fruen har omsider smagt paa Konfekterne og Chocoladerne og siger tilsidst — Ja, det er godt, nu skal jeg skrive til Dem, hvormeget jeg vil have af hver Sort.

Den lille: Jamen, Mor, det sagde Du jo ogsaa i de andre Butiker!

Sandsynligvis!

Præsten var bleven drivvaad i Regnvejret undervejs til Kirken, og i Sakristiet gjorde han alt muligt for at blive tør, til han skulde paa Prækestolen.

— Jeg vilde rigtignok ønske at jeg var tør, sukkede han.

— Det bliver De nok, naar De kommer paa Prækestolen, bemærkede Klokkeren — tørt.

Fromt Ønske.

Fruen: Jo, Du er en nydelig en! Klokken fem om Morgenen kommer Du hjem! Min Forstand staar stille!

Manden: Bare din Tunge gjorde det samme!

Natbog?

— Du, Petra, Du oplever saa meget. Du skulde føre Dagbog.

— Aa, jeg oplever ingenting om *Dagen!*

Rigtig Adresse.

Skræderen kom op til Sagføreren og bad ham hjælpe sig med at indfri en Regning.

Sagføreren: Har De præsenteret ham Regningen?

Skræderen: Ja, jeg har, og saa bad han mig om at gaa Fanden i Vold — og saa skyndte jeg mig op til Dem!

Altid noget.

Fruen: Ja, nu er Otto færdig med Skolen, og jeg ved ikke, hvad han skal være. Kan De ikke give mig et godt Raad?

Herren: Har han nogle særlige Anlæg?

Fruen: Ja, han har Anlæg til at blive fed.

Billig Gasbelysning.

Han prøvede paa at sælge den fremmede sit Hus, og efter at Livhaveren havde gennemstøvet alle Værelserne, tog Stedets Ejer ham ned i Kælderen, som han havde været hele Natten om at hvidte. Gasometeret, der stod paa en Hylde i et Hjørne af Kælderen, tiltrak sig den fremmedes Opmærksomhed.

»Hvor meget koster Deres Gas Dem om Aaret?« spurgte han.

Den anden blinkede polisk, gav den fremmede et venskabeligt Dunk i Siden og sagde:

»Hør, De ser ikke ud til at være en Sludrebøtte, og da De dog vil købe Huset, kan jeg gerne sige Dem det. Den koster mig ikke en Skilling! Ser De, da jeg flyttede herind i Huset, havde jeg en god Forretning, men siden gik det ned ad Bakke, og jeg maatte til at indskrænke mine Udgifter. Min Kone foreslog, at vi skulde spare paa Gassen; saa købte jeg et Parti Lamper, og vi holdt op at bruge Gasbrænderne, undtagen i Daglistuen, naar vi havde fremmede. Næste Gang da Manden med Lygten kom for at se paa Meteret, gottede jeg mig ordenlig ved Tanken om, hvor forbavset han vilde blive. Men jeg fik en lang Næse, kan De tro!

»Regningen for den Maaned var akkurat lige saa stor som for den foregaaende, og da jeg gjorde Vrøvl, kaldte han Meteret til Vidne. Og det var der jo ikke noget at stille op med. Naa, næste Maaned anstillede jeg et lille Eksperiment. Jeg gemte alle Lamperne paa Loftet og brugte hver eneste Gasbrænder i Huset. Holdt to Lysekroner Sovekamrene i Aktivitet Dag og Nat bare for Sjov. Regningen for den Maaned blev akkurat det samme. Saa syntes jeg, jeg kunde lige saa gærne faa al den Fornøjelse ud af Meteret, som det kunde præstere; jeg sendte altsaa Bud til Gasværket og sagde, jeg vilde gærne have et Par Lysekroner sat op i Stalden til Brug for Karlen. De kom og satte Dem op, og selv samme Dag kom en Mand for at se til Meteret. Fortalte mig, at enkelte Metere sledes op indvendig, og at nogle af Drivhjulene maatte fornyes eller noget i den Smag. Tjenestepigen sagde, at han tog et Tandhjul ud og satte et større ind, og saa trak han det op som et Ottedagsur. Ved Slutningen af Maaneden var Regningen omtrent dobbelt saa stor som før.

Naa, den Regning var mig dog lidt for morsom, kan De bande Dem paa. Jeg borede et Hul i Røret, der gik til Stalden, satte et andet over til vor nærmeste Nabo og lod ham faa saa megen Gas, han vilde, 10 pCt. billigere end Gasværket solgte den. Før to Maaneder var gaaet, leverede jeg Gas til hele Torvet, og det kostede mig ikke en Skilling mere end det havde kostet mig at oplyse mit eget Hus og Stalden. Ved Hjælp af denne lille Ide og ved Sparsommelighed har jeg opnaaet at blive en ganske velstaaende Mand, og saa snart som jeg nu bliver af med Huset her til Dem, flytter jeg ned i den store Stenbygning paa Hjørnet. Dette lille Gas-Monopol vil jeg overlade Dem. Det er lidt farligt, men hvis De ikke er nogen Kujon, behøver Deres Gas ikke at koste Dem en Skilling, som jeg før sagde Dem, og —«

»Min Gas vil vistnok under ingen Omstændigheder komme til at koste mig noget,« afbrød den fremmede ham for første Gang.

»Hvorfor ikke?«

»Af den Grund,« sagde den fremmede højtideligt, »at jeg er den ny Sekretær ved Gasværket.«

Tegning af Dagobert Peche.

Prinsessen.

»Jer første Bejler var dristig og stærk . . .
Prinsesse, hvor stedes vel han?«
— Han fandt sin Død for en Fjendes Sværd
i et fjernt og fremmed Land . . .

»Jer anden Bejler var klog og god . . .
Prinsesse, hvor er han nu?«
— Han tæres hen bag Gitter og Slaa
i Vanviddets Nat og Gru . . .

»Jer tredje Bejler var tavs og barsk . . .
. . . Prinsesse, saa hvid er Jer Kind!« . . .
— Gud hjælpe hver den, der er fredløs paa Jord,
og aldrig faar Fred i sit Sind . . .

Carl Kjersmeier.

Skruptosset.

To Daarekistelemmer blev enige om at ville flygte fra Galehuset. „Jeg har en Ide," sagde den ene af dem, Per. Bøj Dig ned, Jens, saa staar jeg op paa din Ryg og kravler op paa Muren, og bagefter hejser jeg Dig op.

Per kom op paa Muren, hoppede ned paa den anden Side og raabte: — Hør, Jens, jeg tror Du skal blive, hvor Du er, for det varer længe, inden Du bliver klog!

Tegning af Inger Lyngbye.

Værtinden: Det er en Regning til Dem fra Skræderen.
Maleren: Ja, er det nu ikke en fræk Karl? Vil han virkelig forlange, at jeg skal betale min Sommerfrakke midt om Vinteren!

Undskyld!

Gamle Anders er bleven bidt i Haanden af en Hund og skynder sig op til en Læge. Her faar han Lov til at vente en halv Time, og saa kommer Lægen og siger i en arrig Tone —: Kender De ikke min Modtagelsestid?

Anders: Joo — jeg vidste det jo nok, men Hunden var vist ikke rigtig klar over den!

Godt Tegn.

— Hvorlangt er din Søster kommen med sin Sang?

— Aajo. I Dag har Far for første Gang taget Bomulden ud af Ørene.

Tegning af Emil Poulsen

Den gamle Kunst og den unge.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

HAARET.

Af CATULLE MENDÈS.

Jeg blev tilsidst irriteret af denne besynderlige Mands Paastaaelighed! Han pralede nemlig af bestandig at have gennemskuet sin Elskerindes Rænker, og at han aldrig var bleven holdt for Nar af nogen Kvinde, end ikke af sin egen Kone!

— Arnolphe, sagde han, blev ført bag Lyset af Agnes[1], og Rosina holdt Bartolo[2] for Nar, men det beviser ikke, at Agnes var særlig behændig og Rosina ualmindelig snedig: det beviser ganske simpelt, at Arnolphe og Bartolo var Dumrianer. Selv en Mand, der ikke er et Fæ, kan blive bedraget af en Ingenue eller af en Kokette, men de kan ikke føre ham bag Lyset.

Nu var min Taalmodighed forbi, og uden at tænke paa, at jeg gjorde mig skyldig i en Indiskretion, udbrød jeg:

— Hedder Deres nuværende Elskerinde ikke Lucienne?

— Jo.

— Hun har ganske lyseblaa Øjne med et meget uskyldigt Udtryk?

— Ja.

— Mørkebrunt Haar, der sidder i smaa Krøller ved Tindingerne?

— Ja.

— Hun gaar af og til med en Filthat med en Paradisfugl paa, der hakker i en Klase Kirsebær?

— Ja.

— Og hun har blandt andet en blaa Kjole, der slutter tæt om den smalle Talje?

— Ja.

— Godt. Saa har jeg set hende i Nat ved Totiden i en Vognstimmel sidde i en Droske med halvt tillukkede Gardiner sammen med en ganske ung Mand med langt blondt Haar; han hviskede hende i Øret, og hun sad med hans Haand i sin!

Den besynderlige Mand brast i Latter.

— Det er umuligt, sagde han.

— Jeg *har* nu set hende!

— Nej!

— Jeg paastaar, at jeg har set hende, siger jeg Dem! og hun trykkede, ganske rød i Hovedet, et let Kys paa Deres Rivals lyseblonde Haar.

— Nej! Nej! Og tusinde Gange Nej!

Og han føjede til:

— Men selv om De virkelig ikke var bleven narret af en tilfældig Lighed, saa vilde den Omstændighed aldeles ikke svække min Teori, der er ubetinget holdbar. At man bliver bedraget, det kan ske, men man lader sig ikke føre bag Lyset! Naar jeg nemlig kommer hjem om lidt, vil jeg straks opdage Luciennes Fejltrin — om hun da har begaaet et saadant — ved et ganske grinagtigt Kendetegn, jeg har.

[1]. Moliere: Fruentimmerskolen. [2]. Baumarchais: Barberen i Sevilla.

— Hvordan vil De opdage det!

— Ved Hjælp af en lille Forsigtighedsregel, som jeg nu har anvendt hver Morgen i tre Aar.

— En Forsigtighedsregel?

— Som er en til stor Nytte. Hvormeget Hastværk en Kvinde end har, naar hun skal til Stævnemøde, saa tror jeg nu ikke, at hun gaar derhen i de røde Silketøfler, hun stikker de nøgne Fødder i, naar hun hopper ud af Sengen. Altsaa: saasnart jeg er staaet op, tager jeg den ene af de Støvler, som Lucienne tager paa, naar hun skal paa Visitter eller ud at spadsere, og — uden at nogen har den mindste Anelse derom — med en hvid Oblat hæfter jeg et eneste sort Haar af mine egne under Hælen. Det er umuligt at gaa to Skridt i de Støvler, uden at Haaret rives af og kommer bort! Naar jeg kommer hjem, behøver jeg altsaa blot at kaste et Blik paa den forræderske Støvlehæl, for at jeg kan vide, om Lucienne er gaaet ud eller er bleven hjemme.

— Beviset er ikke paalideligt! indskød jeg. En Kvinde kan gaa ud, uden at hun derfor.... — Min Mening er nu, at en Kvinde ikke gaar ud uden ens Vidende paa ærlig Vis.

— Nuvel da, lad os kun antage det. Jeg indrømmer, at Deres Forsigtighedsregler er sindrigt udtænkt. Men er De nu ogsaa sikker paa, at Lucienne ikke har opdaget den Snare, De har lagt for hendes smaa Fødder?

Aldeles sikker! Vil De nu være saa venlig at følge med mig hjem? Saa kan vi i Forening overtyde os, om Haaret endnu sidder under Støvlehælen.

Da jeg var naaet hjem til den besynderlige Mand, viste han mig ind og lod mig opholde mig i den Stue, hvori Lucienne sad henne ved Vinduet. Hun hilste paa mig med en frygtsom Bøjning af Hovedet og sænkede hurtigt Øjnene. Hun var høj, bleg, og saa beskeden ud, mens hun syede med stor Iver.

Det var uden Tvivl hende, jeg havde set i Drosken; men jeg kunde næsten ikke kende hende igen, saa ren og naturlig saa hun ud. Min Vært kaldte paa mig fra Værelset ved Siden af, og jeg skyndte mig at gaa ind til ham.

Han kom hen imod mig med et straalende Ansigt.

Han holdt med venstre Haand en Støvlehæl i Vejret mens han med den højre triumferende viste mig et eneste Haar, der sad urørt paa Støvlehælen, klinet fast med en Oblat!

Jeg var overvunden, og jeg bøjede mig.

Naa, skønt han nylig havde irriteret mig lidt, fandt jeg det ikke à propos at gøre den besynderlige Mand opmærksom paa, at det Haar, der var fæstet til Støvlehælen med en ganske uskadt Oblat, var *meget langt og blondt!*

„Korrespondance.“

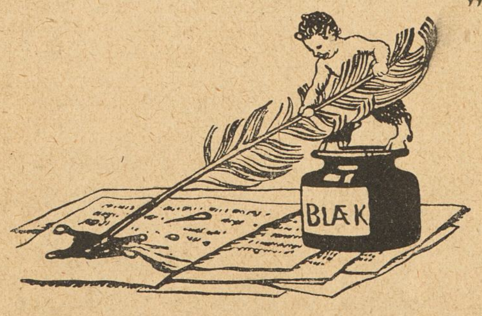

Hr. Redaktør af „Dagens Fakkel“! Vovende
at skrive, skøndt jeg ikke har den Ære, — —
Men Deres Blad skal jo et Fristed være
for spirende Talenter af de levende.

For Digtekunsten altid Lyst jeg nærede;
og derfor er det, at jeg er saa fri
at sende Dem et Stykke Poesi
til snarlig Brug i Deres meget ærede . . .

Forsiden. Spærret Corpus, af den fede.
Schwabacker-Typperne, om jeg maa bede
Og ovenover (glem det ikke): Frisen.

Saa haaber jeg, De har paa Sagen rede.
Mit Honorar.... De selv bestemmer Prisen.
Imorgen søger jeg det i Avisen!

Deres meget ærbødige
Frederik Skousbo.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728.
S. M. Mikkelsen.

Jeg **vil** vaskes med Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

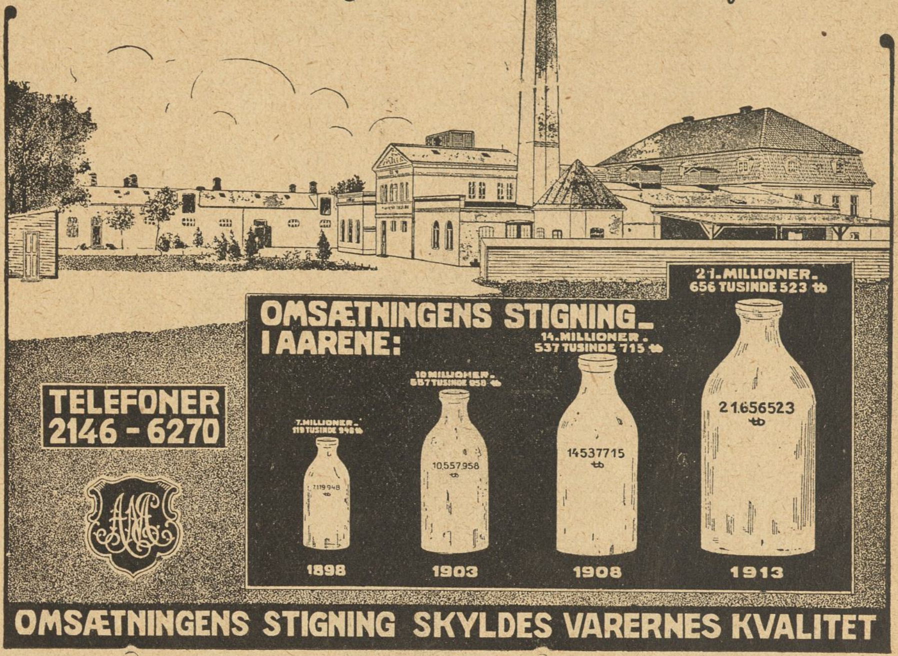

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Gør Deres Jndkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

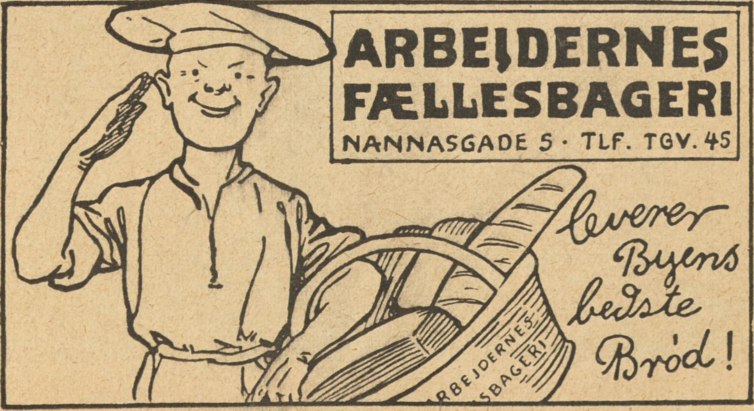

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Anton Hansen.

Smuglerkor af »Carmen«:

»Ja, ganske ærligt tilstaar vi, at til lidt fiffigt Smugleri, er det aldrig til Fortræd, at have Ridderkorset med!«

RAVNEN

Nr. 9. Torsdag den 4. Marts 1915

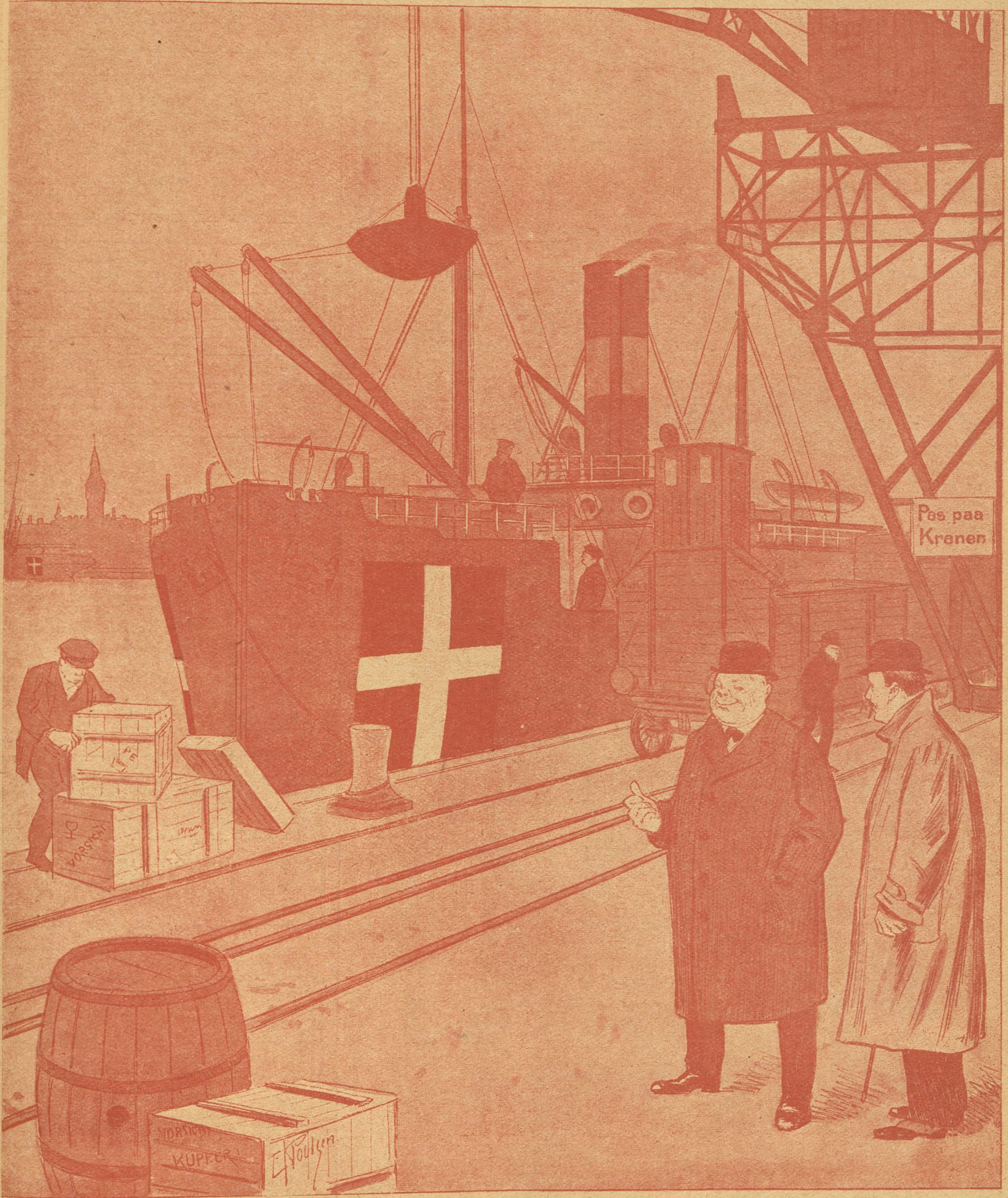

Tegning af Emil Poulsen

— Hvad i Alverden kan det nytte, at vi dekorerer vore Skibe paa den Maade for at vise, at det ikke er Smuglerskibe? Vi har jo ogsaa dekoreret vore Grosserere med Dannebrog — og saa smugler de alligevel!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:			Pr. Dusin:		
Porter	16	Øre	12/2 Dobbeltøl	96	Øre
Pilsner en gros	11	»	1 Dus. Prima	108	»
Lagerøl —	11	»	1 » Hvidtøl I	96	»
Skattefri	10	»	1 » Hvidtøl II	84	»
Dansk Sodavand	4	»	1 » Skibsøl I	96	»
Citron —	5	»	1 » Skibsøl II	84	»
Fineste Maltekstrakt	18	»	12/2 Skibsøl	60	»
Kraftøl	12	»	12/2 Hvidtøl	60	»

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

RAVNEN
udkommer
hver Torsdag.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Idealisten Vesuv.

Vesuv, det store ildsprudlende Bjærg, er i Grunden Idealist. Det dækkede Pompei omhyggeligt til, saa at man mange Aar efter kunde grave den omtrent velbevarede By ud. Vor Tids Ildspyere, de store Kanoner, gør Arbejdet ganske anderledes grundigt.

„Guldregn“.

Der er mange Mennesker, som først opdager, at de har et Hovede, naar de faar — Hovedpine.

*

Kvinden er dog det ædleste Væsen. Tænk, hun pryder sig for sin værste Rival.

*

Det er ikke alle, der kan glæde sig over at være som en Asparges — hvor Hovedet er det bedste.

*

En stor Sorg er ligesom et højt Bjærg, hvorfra man ser Verden i al dens Lidenhed ligger dybt nede.

*

Kærligheden er Sukkeret i Ægteskabets Kaffekop.

*

Højden af Hurtighed præsteres, hvis man kan danse saa hurtigt, at Ens Skygge kommer til at svede!

*

Man maa hellere trække en Tiger i Halen, end gøre en Dame opmærksom paa hendes første graa Haar.

*

Nedsæt ikke Dig selv formeget. Du gælder saamænd ikke for mere, end det, Du selv værdsætter Dig til.

*

En Genganger og en Drukkenbolt ligner hinanden deri, at de bliver liggende, naar man slaar en Pægl i dem.

*

Hvad skulde Fabeldigterne gøre, om de ikke havde os to, sagde Æslet til Løven.

*

Det er en stor Ulykke, at de fleste Beundrere af Fremtidsmusiken absolut vil udøve den i Nutiden.

*

Man bedømmer Mennesker uretfærdigere end et Teaterstykke. Et Teaterstykke overværer man dog, til det er forbi, inden man dømmer — men det gør man ikke overfor et Menneske.

Krigs-Teori.

Tegning af Oluf Nielsen.

— Far, siger man 100 saarede *Mand* eller *Mænd*?
— Man siger 1000 Døde!

*

Grundsætningerne for Børneopdragelse har i Tidens Løb forandret sig ikke saa lidt. Først: bare Spanskrør. Saa: Spanskrør og Chokolade. Derefter: Bare Chokolade. Men nu er de ogsaa søde.

*

Forresten: Den bedste Maade, at opdrage Børn paa, det er at forhindre dem i at komme til at ligne deres Forældre alt for meget!!

*

Vi skal elske vore Fjender. Skal vi ikke først forsøge, om vi kan elske vore Venner?

*

Sandheden er som Brændenælden. Den, som omgaas den valent, brænder sig, og kun den, der griber rask om den, slipper fri.

*

Mange Piger er som Veksler: Jo mere de løber rundt, desto mindre Kredit faar de — og desto mere Sort faar de skrevet paa Ryggen.

*

Mærkelige Menneskenatur! Saasnart man giver en Kvinde Nøglen til sit Hjærte, begynder hun at interessere sig for at forandre Laasen.

„Ravnen“s Karikatur-Konkurrence

Tjener »Næse og Flip«. Dampfærgen Storebælt, Korsør.
Tegnet af Einer Hansen, Korsør.

Tjener Mortensen. Beiers Hotel, Aalborg.
Tegnet af Theodor Nielsen, Aalborg.

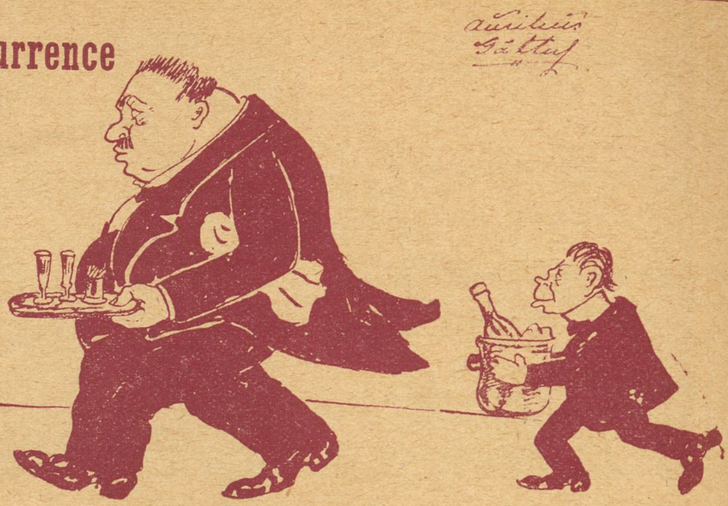

Tjener L. Petersen, Teaterkafeen Randers.
Tegnet af Aurilius Gøtterp, Randers.

»Kosmorama«s Portier i Horsens
Tegnet af Th. Løndahl, Horsens.

Tjener Knudsen. Hotel »Royal« Nørre Sundby, Aalborg.
Tegnet af Henry Martens.

Tjener Halle, »Haandværkerforeningen«, Skive.
Tegnet af Sigfred Mikkelsen, Skive.

Tjener i Folketeatrets Restauration, Trolle, Odense.
Tegnet af Karl Poulsen, Odense.

Tjener Larsen, Hotel »Thy«, Thisted.
Tegnet af Jansdahl, Thisted.

(Intet Tjenernavn).
Tegning af E. G. Bruun, Silkeborg.

(se næste Side)

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

„Ravnen"s Karikatur-Konkurrence.

Hermed præsenterer vi vore Læsere Resultatet af vor Konkurrence om Fremstillingen af morsomme Tjener-Karikaturer fra danske Provinser. Tilgangen har været stor, men Resultatet har ikke begejstret Bedømmelseskomiteen. Ingen af de indsendte Tegninger er bleven belønnet med 1. Præmie, men til Gengæld faar alle de her fremdragne en Præmie. Den Karikatur, som synes gjort med størst Humør, skyldes **Einer Hansen**, Korsør. Han faar da en Præmie paa **5 Kroner.** De øvrige erholder hver en »Opmuntringspræmie« paa **1 Krone.** Et Par *københavnske* Tjenerkarikaturer indkom; de vil ved Lejlighed blive anvendte andet Steds i Bladet.

Læreren: Det er en slem »Buk«, Du har i din Retskrivning. Der staar: »Bækken sprang *ud fra* Bjerget«. Der skulde naturligvis have staaet: »Bækken sprang *ud for* Bjerget.«

Drengen: Jamen, naar det nu var en Buk, saa kunde den vel ogsaa ha' sprunget ud *fra* Bjerget!

Telefonarbejderen.

Jeg har læst, og jeg maa smile,
om en Mand, der kunde høre
over mindst en halv Snes Mile,
naar han laante Snakken Øre,
det er Eventyr fra før
Verden kendte Graham Bell.
Gud bevares, sikket Held,
at man nu med Hørerør
og et lille Slag paa Traaden
Nøglen har til hele Gaaden.

Eventyret er gjort mulig',
Traade trækkes, Klokker ringer,
vel behænde, morgenduelig
til min Telefon jeg springer,
Master rejses over Land,
Kabler lægges under Jord,
jeg forbinder Syd og Nord,
bygger Bro udover Strand,
Højdedraget hilser Dalen,
alt forbindes ved Centralen.

Jeg har ofte strænge Dage,
til mit Fag skal Mod og Iver,
jeg maa springe om paa Tage,
hvor jeg hænger i Stativer,
snart Stativet falder væk,
og jeg mister Horisont.
Jeg som laved' den i Reck,
let paa Taa i al min Dont,
gi'er den dog med Arm og Lægge
op ad Stolper, ned ad Vægge.

Dersom Telefonen svigter,
ringes der til Fejlkontoret,
og jeg passer mine Pligter,
og ved Tragten ta'r jeg Ordet;
naar jeg saa privatum gaar
for at ordne alt til »klar«,
vanker der en Kaffetaar
eller Øl og en Cigar;
med mit Kluns jeg gaar fra Pletten,
løfter høfligt paa Kasketten.

A. C. Meyer.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Det haanlige Grin paa Trouts lille, spidse Ansigt, viste hvor lidt han troede paa Historien.

— De er mig et Par rigtige Filurer, Mrs. Jolyffe og De selv, Sir! lo han, og jeg kan ikke nægte, at De i Gaar Morges var mig lidt for hurtige i Vendingen. Pigebarnet tog Bilen — ja, det sagde man i det mindste paa Hotellet. Jeg var tidligt om Morgenen kørt derhen med Vognen, ser De, for at køre en Prøvetur med en Kunde, og da man bad mig gaa op til den Herre paa hans Værelse, stolede jeg paa Hotelpersonalet og brød mig ikke om at tage Tappen af. Dumt af mig, forbandet dumt — det indrømmer jeg. For da jeg kom ned igen, kunde man ikke engang se Røgen af Motoren. En ung Dame kom med sin Bagage og med Hotelportieren lige i Hælene; fin og stadselig saa hun ud, sagde man, og hun hoppede op i Vognen og begav sig af Sted, inden nogen havde faaet Tid til saa meget som at blinke. Der var ingen, som sagde noget til hende — hun saa ogsaa ud som Lady Claire selv og saa begav hun sig af Sted — for at møde Lord Algernon, antager jeg. Og da jeg kom ned . . .

— Jeg forstaar, afbrød Dick. De satte straks efter Flygtningen . . . .

— Ja, det kan De være sikker paa! Skønt til at begynde med var jeg saa forbløffet, at jeg ikke straks vidste, hvad jeg skulde gøre, men gav Politiet baade Nummer og Signalement. Dog, da jeg holder tusind mod en paa J. Trout mod alle Politibetjente i Riget, saa satte jeg mig straks op paa min egen lille »Græshoppe« og begav mig af Sted paa Jagt efter Fuglene. Naa ja — den lille undveg, men den gamle Gøg, har jeg da faaet fat i! Bilen har jeg ogsaa faaet Fingre i og nu skal jeg, inden Politiet faar Tid til at nyse, være tilbage i Liverpool med hele Herligheden. Herregud, det er da komisk!

Under denne lange, sammenhængende Beretning havde Dick hastigt fattet sin Beslutning. Han var ganskevist ikke i Stand til at afgøre, hvorvidt den unge Pige, da hun lagde Beslag paa Automobilet havde gjort sig skyldig i en Fejltagelse eller i et overlagt Tyveri, men naar det nu gjaldt om at staa til Ansvar for sin egen Optræden, mente han, at han ikke behøvede at ofre sig for hendes Skyld!

— Jasaa — det er altsaa Historien; jeg har allerede fortalt Dem en Del af min, sagde han. Hvis De vil føre mig til den, som ejer Automobilet, skal jeg give ham en udførlig Redegørelse for, hvorledes det er kommet i mine Hærder og . . . .

Trout afbrød ham med en lille betydningsfuld Bevægelse.

— Tal om det til hvem De har Lyst, men forsøg for Guds Skyld ikke at komme med en saadan Historie til Firmaet »Mercedes« eller til Politimesteren. Aa, du store — lad mig faa grint ud! Hvad vil mon Politiet sige til en saadan lille, net Røverhistorie! Nej — lyd mit Raad, Hr. Grønskolling! Hvis det er første Gang, De har givet Dem af med en saadan Affære, saa kan De maaske slippe med en betinget Dom.

— Det kommer ikke dette ved, svarede Dick roligt, skønt hans Blod blev til Is ved Tanken om de behagelige Fremtidsudsigter. Jeg vil slet ikke have Sagen frem for Retten. Hvis det bare gælder Tyveriet af dette Automobil, kan man vel lade det komme til en fredelig Afgørelse. Hvor meget er denne Maskine vel værd?

— Mere end De kommer til at arve, naar den gamle Greve, Deres Farfar vender Næsen i Vejret, min fine Herre. Saadanne franske Vogne, som denne koster — den talende gjorde et Ophold for at give sine Ord mere Eftertryk — mindst 1000 Guineas.

Dick drog et Suk af Lettelse. Det lod til, at det var ganske let at komme ud af den ubehagelige Stilling.

— Jeg køber Automobilet, sagde han beslutsomt.

Trout bøjede sig i et Anfald af ubehersket Munterhed ned over Styrehjulet, men selv under dette heftige Latterudbrud holdt han sine smaa Rotteøjne ufravendt heftede paa Landevejen.

— Han vil købe denne Bil! næsten skreg han. Lord Algernon vil købe den og det med det samme! Ja, det vil han — og han vil betale den med det samme med en Veksel paa sin egen lille Privatbank? Og alle Bønderne paa hans Gods staar i Række for at hilse ham velkommen, naar han kommer kørende hjem, og i Parken hænger det fuldt af kulørte Lamper for at fejre hans Hjemkomst — nej, unge Mand, mig narrer De ikke!

Dick stirrede paa Chaufføren, hvis Krop rystede af Latter. Nu begyndte han først at indse, at Sagen var alvorligere end han egentlig havde tænkt sig.

— Jeg spøger ikke, sagde han imidlertid roligt. Hør nu efter hvad jeg siger, Trout — det kan De maaske naar alt kommer have Gavn af.

Trout blinkede leende med Øjnene.

— Vil han nu forsøge at daare mit uskyldige Hjerte og lokke mig til at modtage Bestikkelser! Nej — Lord Algernon, jeg benægter ganskevist ikke, at jeg kan købes, men tvivler stærkt paa Deres Evne til at punge ud med de stakkels Penge.

— Gør et Ophold i Wick — giv mig Lejlighed til at gaa op i Banken!

— Give Dem Lejlighed til at komme bort, mener De.

— Er det virkelig Deres Mening, at De vægrer Dem ved at modtage Penge for Automobilet og et lille kontant Tillæg for egen Post?

— Det er min Mening ikke at ville høre paa alt det Vrøvl, De siger. Hvis De saa let kan købe en Bil, hvorfor stjal De den da? Svar mig paa det?

Det lykkedes Dick at beherske sin voksende Vrede.

— Jeg sagde jo, at jeg i Morges tog dette Automobil fra Hotellet i Muckledean i den Hensigt, at overgive den til Myndighederne i Wick. . . .

— Jaja — og De underrettede vel Værtinden eller en anden Person om denne Hensigt, antager jeg? De kan formodentlig telegrafere efter et Par Vidner paa den Forklaring, De afgav om Deres Beslutning?

Dick snappede efter Vejret. Dette var altsaa Følgen af at have villet beskytte den unge Pige for enhver uværdig Mistanke og sig selv fra offentlig Skandale!

— Og hvis jeg vægrer mig ved at følge med til Liverpool?

Trout sendte ham et foragteligt Blik.

— De vægre Dem — De, med Deres daarlige Ben! Forresten findes der vel Politibetjente mellem det Sted og Liverpool — vi kan jo sætte et Par Haandjærn paa Dem og føre Dem mod Syd i Selskab med nogle Stykker af Hans Majestæts tro Tjenere, hvis De synes bedre om det?

Dicks Vrede var nu paa Kogepunktet.

— Og De tror, at jeg finder mig i en saadan Uforskammethed af Dem eller af nogen anden lille Kanalje, sagde han med sammenbidte Tænder, idet han med en ufrivillig Bevægelse tog Haanden til Baglommen.

Straks efter indsaa han det komiske i dette dramatiske Udbrud. Den paalidelige Ven, som mere end en Gang i det vilde Montana havde staaet ham bi mod værre Folk end Trout, laa velforvaret i hans Kuffert i Præstegaarden i Chilham. Men hvor mange ubehagelige Spørgsmaal vilde han ikke være sluppet fra at besvare, hvis han havde kunnet jage en Kugle gennem Hovedet paa den frække Fyr, som sad aldeles urørlig ved hans Side!

Den morderiske Impuls forsvandt dog lige saa hurtigt som den var opstaaet. Udsigten til, anklaget for Tyveri at staa Ansigt til Ansigt med den britiske Lov i hele dens Majestæt, var alt andet end tiltrækkende — men værre vilde det dog have været, om han ogsaa blev anklaget for Mord. At blive overbevist om at være i Besiddelse af stjaalet Gods er ubehageligt for enhver — særlig for den, som befinder sig i et fremmed Land, i en komisk Paaklædning og og næsten uden en Penny i Lommen.

Med en Mine, som forraadte al den Fortvivlelse, han følte, tog Dick den lille Pung frem, som indeholdt alle de Penge, han havde hos sig. Han tømte Mønterne ud i sin Haand — et Par Guldstykker, nogle Sølv- og Kobbermønter var alt, og med Sorg fløj hans Tanker til hans Tegnebog, der var laaset inde i Skrivebordet i Præstegaarden, velforsynet med nye Sedler. Trout fnøs foragteligt ved Synet af den lille Pungs magre Indhold —

— Og De tænker paa at bestikke mig med det der? Ikke saa længe der i Liverpool ligger 50 Guineas og venter paa den, som fører Bil og Tyv derhen. Herre Gud, er De saadan en Grønskolling! De har ikke engang tænkt paa at sætte et nyt Nummer paa Maskinen. Saa at jeg, hvis jeg solgte mig for den Guldhob der let kunde komme med i Hullet — næ, De er efterlyst overalt. Læg De bare Blodpengene ned igen, Lord Algernon! Jeg er ikke vant til at se saadan en Masse Kontanter paa engang — det stolte Syn faar mine Hænder til at ryste saaledes, at jeg knapt kan styre Maskinen.

Dick sad tavs — den grove Spøg berørte ham ikke. De Fakta, som stirrede ham i Møde, havde lagt Beslag paa hele hans Opmærksomhed. Han var fanget som en gemen Tyv!

Han havde kun en svag Anelse om den britiske Lovs Magt og Myndighed, men ligesom alle Borgere i et nogenlunde nyt Samfund, nærede han den dybeste Respekt for et Maskineri, som snart i 2000 Aar havde arbejdet paa at forbedre menneskelig Svaghed og Skrøbelighed.

Og han maatte indrømme, at Sagen saaledes som den stod, var alvorlig nok. Hvor tungt vilde vel hans gode Formueomstændigheder, hans store Vennekreds og hans hidtil udadlelige Rygte veje mod det fordømte Tilfælde, som havde spillet et stjaalet Automobil i hans Hænder? Fakta er Fakta. Selv om hans foregaaende Livs Bog kunde opvise Side efter Side saa hvide som nyfalden Sne, vilde dette knapt hindre en samvittighedsfuld Dommer i, paa de Vidnesbyrd, som fandtes, at dømme ham enten for Tyveri eller for Hæleri. Han kunde hverken vente Barmhjertighed hos Firmaet i Liverpool eller hos den lille Chauffør.

— Hvad vilde Aviserne sige? Hvad vilde hans Kompagnon sige? Og Mrs. Medlycott? Hvor mange Maaneder vilde der gaa, før han atter blev sat paa fri Fod? Og vilde Daphne mon komme og besøge ham i.... i.... Fængslet?

Den kolde Sved brød frem paa hans Pande. Alle disse Ulykker, hvor fantastiske de end syntes, var ikke Fostre af en altfor livlig Indbildningskraft — de var den rene Virkelighed. Han truedes af intet mindre end en virkelig social Ruin.

En Mand kan offentlig og paa den mest hjerteløse Maade forlade sin trolovede Brud, og alligevel med et vist Skin af Hæderlighed gøre Fordring paa Tilgivelse. Men er dette vel Tilfældet med den, som efter at han har talt til sine Venner om at ville købe et Automobil, ganske pludselig bliver anklaget for paa uretmæssig Maade at have tilegnet sig et? At stjæle en Kvindes Hjerte er en Forbrydelse, der ligesom et dristigt Bankrøveri har noget storslaaet ved sig, men at stjæle et Automobil!

Hans Tanker fløj tilbage til den foregaaende Dag. De smaa bløde Hænder, som forbandt hans Saar — de mørke Øjne; der ligesom straalende Stjerner havde mødt hans — nej, det var umuligt at saadan en Kvinde kunde være en simpel Tyv! Den Maade, paa hvilken hun saa uventet og hemmelighedsfuldt var forsvundet, ladende sit »Rov« tilbage, vidnede ikke om en Person, der for ussel Vindings Skyld kunde begaa en lav Handling. Og hvor meget kunde der ikke tilskrives hendes fuldstændige Ukendskab med Landets Sprog? Da hun lagde Beslag paa en Motorvogn, der ikke tilhørte hende, kunde det mulig være sket i den Tro, at det virkelig var hendes. Og da hun tog Dick Sugden op fra Landevejen og førte ham med sig, var dette maaske sket i den Tro — ja, hvem ved vel hvorfor?

Men hvor meget fine, regelmæssige Træk og en lille formfuldendt Figur end taler for Renheden og Uskyldigheden ved en Kvindes Motiv, er de dog ikke altid lovlig bindende Beviser.

Det Faktum stod tilbage, at saafremt den lille Pariserinde ikke ligesom ved et rent Under traadte frem og meddelte Grunden til sin Handlingsmaade, var det ham, Dick Sugden, som maatte bøde for det skete. Hvadenten der forelaa en Forbrydelse eller en Fejltagelse fra hendes Side, saa gjorde det lidet til Sagen baade for ham selv og for Daphne Medlycott, som ventede paa ham.

Med et Suk vendte Dick Sugden sine Tanker mod sin mørke og trøstesløse Fremtid. Sæt, at den unge Pige — trods sin ilsomme Flugt, trods sit fuldkomne Ukendskab med det Sprog, paa hvilket hans »Sag« vilde blive udbasuneret, alligevel traadte frem og tog sin Andel af Skylden paa sig. Vilde dette vel være til nogen Nytte for ham? Vilde den lille elegante, hemmelighedsfulde, franske Kvindes Optræden bidrage til at bevise hans Uskyld? Han havde jo, da han — skønt ufrivillig — gik ind paa hendes Planer, svigtet sine helligste Forpligtelser.

De nærmede sig nu Carlisle. Carlisle, den By, hvor Dick den foregaaende Dag forgæves havde haabet paa at genvinde sin Frihed. Og nu saa han Morgenens lyse Forhaabninger dømte til at briste paa en forræderisk Maade.

— Der staar en Politibetjent, bemærkede Trout velvilligt, da de ved et Gadehjørne svingede forbi en høj, statelig Politibetjent. Vil Herren maaske fortælle ham Deres Historie og nyde den Glæde at høre ham befale mig at slippe Dem løs? Herren ser saa »gentil« ud i den Dragt, ser ud som om De lige var klippet ud af en Modejournal, saa at Herren naturligvis straks bliver troet. Hvorfor Pokker kalder Herren da ikke paa ham?

Dick svarede ikke paa sin Plageaands Haansord. Hans Ben, som værkede ulideligt, lagde for Øjeblikket Beslag paa hele hans Opmærksomhed. Desuden var han fuldt optaget ved Tanken om den Scene, der udspilledes i Chilham i Gaar, og den Opstandelse, hans Telegram fra Liverpool den følgende Dag vilde vække.

Den lille bistre Fangevogter ved hans Side, fortsatte stadig sin Kurs gennem Byens Gader, forbi de grimme Forstæder og atter ud paa den grønne solbeskinnede Landevej.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Den tyrkiske Armés Fremskridt i Syrien er blevet forsinket, fordi de tyske Officerer har haft megen Vanskelighed ved at lære Kamelerne Parademarch.

(»The Bystander.«)

Chefen for den tyske Undervandsbaad (der har ramt en Hvalfisk.) — Jeg be'r undskylde! Jeg troede det var et engelsk Lasaretskib!

(»The Star.«)

Manden med den tykke Stok: — Med saadan en Stok, som De dér har, maa De absolut forkøle Dem!

(»Strix«.)

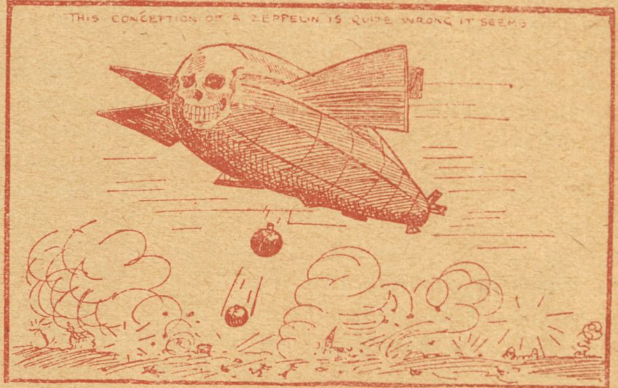

Zeppelin under Opsejling.

(»Daily Mirror«.)

En Forræder.

— Giv mig en nevtral Svinekotelet, men med *fransk Sennep* til!

(»Lustige Blätter«.)

Handelsresanden: — Ja, si, att firmaet kan få en, som säljer mer än jag, det tror jag, men at den kan få en som super mer än jag, det tror jag inte!

(»Strix«)

Dansk Korn Snaps

Rød Indmad

Rebus-Svindlerne.

Jeg læste om en Rebus forgangen Da',
jeg sled baade hellig og søgn —
men Folk paa Kontoret til mig sa',
at Løsningen var: *Saa du Røg'n?*

Jeg kilede løs paa en ny igen,
og fast paa mit Held har jeg troet —
men, ak sikken Skuffelse, gamle Ven,
tænk, Løsningen lød: *Idiot!*

Et Kig

i Vejviseren vil snart overbevise enhver om, at det ikke er nogen kedelig Bog, idet en Mængde Navne og Livsstillinger har snoet sig fornøjeligt sammen — f. Eks. følgende: Grønthandler *Kaal*und — Vinhandler *Lercke* — Kaffehandler *Bønne*lykke — Musiker *Horn* — Tryllekunstner *Trolle* — Bademester *Barfoed* — Ølhandler *Bajer* — Ledvogter Dahl*bom* — Blikkenslager *Zink* — Fuglehandler *Pipperup* — Kammerjæger *Mus*mann — Elevatorfører *Heise*. —

Angaaende de her nævnte Personers Adresse, Telefonnumer o. s. v. kan Læseren selv kigge i Vejviseren efter! —

Bare jeg vidste, hvor Russerne skal skaffe *Kors* fra til alle deres døde!

$^{20}/_{2}$. Sikken Forskel paa Brandmændene og Politiet. Hver Gang Pyromanen er paa Spil, vips saa er de flinke Brandmænd der og drejer paa den *gule* Hane — men den *røde* Hane, den naar Politiet s'gu aldrig at faa drejet Halsen om paa.

$^{21}/_{2}$. **Johannes Poulsen, der nu er begyndt sin Rejse Jorden rundt, har været forsigtig nok til at udstyre sig med forskellige neutrale Mærker.**

$^{22}/_{2}$. *P. Th. Nielsen* holdt igaar stort Rabaldermøde i Aarhus om det betrængte Landbrug og Brødfordyrelse og Ned med Zahle o. s. v. Hans Forslag til en Resolution blev forkastet med alle Stemmer mod een. Hvem Satan kan *den* ene have været?

Det forulykkede Zeppelinluftskib ved Fanø blev plyndret af Tilskuerne, som gerne vilde have et »Souvenirs« med hjem, men nu forlanger Politiet, at Folk skal aflevere Erindringerne.

— Sikke noget! Nu skal jeg altsaa tilbagelevere 14 Pund Aluminium, 21 Alen Ballonhylster og to Propelblade.

Poul Drachmann.

Den store Poets lillebitte Søn
højt stikker i Sky sin Næse.
Først skrev han som Digterspire grøn
no'en Bøger, ingen gad læse.

Slig Modgang piner, men tro dog ej,
at Povl deraf forskrækkes —
fluks slog han ind paa en anden Vej,
de mægtige Stormænd at tækkes.

Nu kls'r han løs paa Samfundets smaa
til Arbejdsgivernes Gammen —
og derved for én Gangs Skyld man saa,
at Æblet faldt langt fra Stammen.

Næ, det er dog for galt! Nu har jeg solgt 5000 Heste, 3 Skibsladninger Hvede og et Bjerg af Gullasch til Tyskerne og paa den Maade altsaa skaffet Penge ind her i Landet, og nu kommer *Brandes* og vil beskatte mig! Men han kan tro nej — nu ta'r jeg til Amerika!

Centralkomiteens Mad.

De fattige laver saa megen Snak,
de siger, Maden er daarlig —
men hvem vil vel ta' det fattige Rak
og alt deres Vrøvl alvorlig?

De hyler selvfølgelig op paa Dril,
eller ogsaa er de splitter gale —
de burde s'gu bukke og takke til,
de æder jo uden at betale!

Københavnske Tjenere i Karikatur VIII.

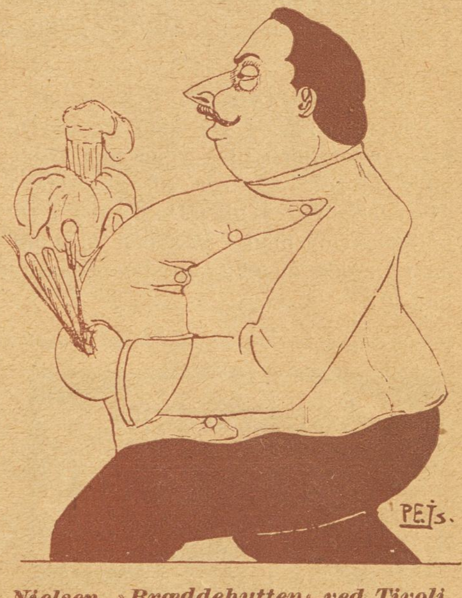

Nielsen, »Bræddehytten« ved Tivoli.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Alm. dansk Varelotteri.
6. Trækning finder Sted den 9.—20. Marts.
Fornyelsen maa ske senest den 6. Marts.
De ufornyede Lodder sælges den 8. Marts.

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

„En af de gode gamle."

En Mand mødte engang en Tigger, som bar en stor Plakat, hvorpaa der stod »Stum.« Tiggeren gik hen til Manden og sagde: Giv en Skilling gode Herre.

Herren: Hvad, gaar De her og spiller stum, naar De godt kan tale?

Den Stumme: Nej, det er ikke mig, der er stum, men den Stumme han er en god Ven af mig, han blev igaar antaget som Udraaber for et Cirkus og saa bad han mig gaa rundt og tigge!

Henry Prehn.

Militær-Snak.

Sergenten: Vær De glad 82, at De ikke er kommen til Verden som Kalve eller andre Kreaturer, for hvordan i Alverdens Rige skulde De kunne gøre helt omkring med 4 Ben paa en Gang, naar De ikke engang kan staa ordentlig paa to! *A. B.*

AGGERBECKS ÆGTE FINE
IRIS
forfiner · forskönner · bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

M. Rasmussen. Her er Deres vellykkede Ellinger-Karikatur.

En Misforstaaelse.

En dansk Familie i Sverrig skulde have Sølvbryllup. Ved Forberedelsen til det store Selskab manglede Fruen Husblas og hun bad derfor en af Pigerne om at laane lidt hos Naboen, men Pigen misforstod det og bad om at laane lidt Hus*plads*.

Naboen sagde: Jo, til to kan vi nok skaffe Husplads.

Men Pigen svarede: Det skulde helst være til hele Selskabet.

Christian B. Petersen.

Hvorledes det gik den nærsynede Mand, som ikke var sikker paa, om Isen var usikker.

Den langsomme Barber: Deres Haar er ved at blive graat, min Herre.

Kunden: Det skulde ikke undre mig. Jeg har da været her længe nok til det.

Else Jørgensen.

Kære Frøken! Den anden var lidt for kendt!

Var det for meget, om Dommen kom over os, om en Granat ramte Raadhuset og styrtede dets slanke Taarn og Spir i Grus, indviet som det blev, uden Gudsfrygt af et gudløst Borgerskab.

Pastor Ifversen.

Det sker som Pastor Ifversen ønskede —: Tegning af P. V. Hansen.

Men Gud, dog! Det er jo mig, Pastor Ifversen fra Bregninge!

Indviklet.

En Dag traadte en Mand ind paa et Sagførerkontor.

Manden havde en meget bekymret Mine.

— Er det Dem, som giver Raad? spurgte han sukkende, og vendte sig til Sagføreren.

— Ja, svarede denne, hvormed kan jeg være Dem til Tjeneste?

— Ja, kunde De give mig lidt Oplysning angaaende mit Slægtskabsforhold?

— Sig mig, hvorledes Forholdene er, saa skal jeg forsøge.

— Jo, ser De, da jeg var lille, giftede min Moder sig, som var Enke, med en Broder til min Faders første Hustru. Han var min Onkel og blev nu min Fader, eller hvorledes?

— Ja.

— Godt; min Moder skilte sig fra min Onkel-Fader og giftede sig igen med den ældste Søn til min Faders første Hustru. Han var min Halvbroder og paa samme Tid min Stedfader, eller hvorledes, min Herre?

— Jo, det maa det vel være.

— Saaledes blev min Moder min Halvsøster, ikke sandt?

— Hm, jeg formoder det.

— Det er altsaa som jeg tænkte. Nu, ser De, havde min Onkel-Fader en Datter, inden han giftede sig med min Moder. Hun blev saaledes min Halvsøster, eller hvorledes?

— Hm, jeg formoder det.

— Dette er altsaa ogsaa rigtig. Saa blev min Moder skilt fra min Broder-Fader og han — min Halvbroder, De ved — giftede sig med min Halvsøster. Saaledes blev hun en Slags Stedmoder til mig, ikke sandt?

— Ja, ja, ja, — — —

— Naa De behøver ikke at besvare det. Min Halvbroder-Stedfader døde, og nu ønsker min Halvsøster-Stedmoder og jeg at gifte os, men vi ved ikke, om vi er lovligt berettigede dertil. Hvad jeg vil er, at De skal sige mig, i hvad Slægtskabsforhold jeg staar til min Broder, min Onkel, min Moder, min Halvbroder, min Stedmoder og mig selv, og om jeg kan gifte mig med hende uden... Hvad gaar der af Dem? Bliver De daarlig?

Sagføreren faldt besvimet om.

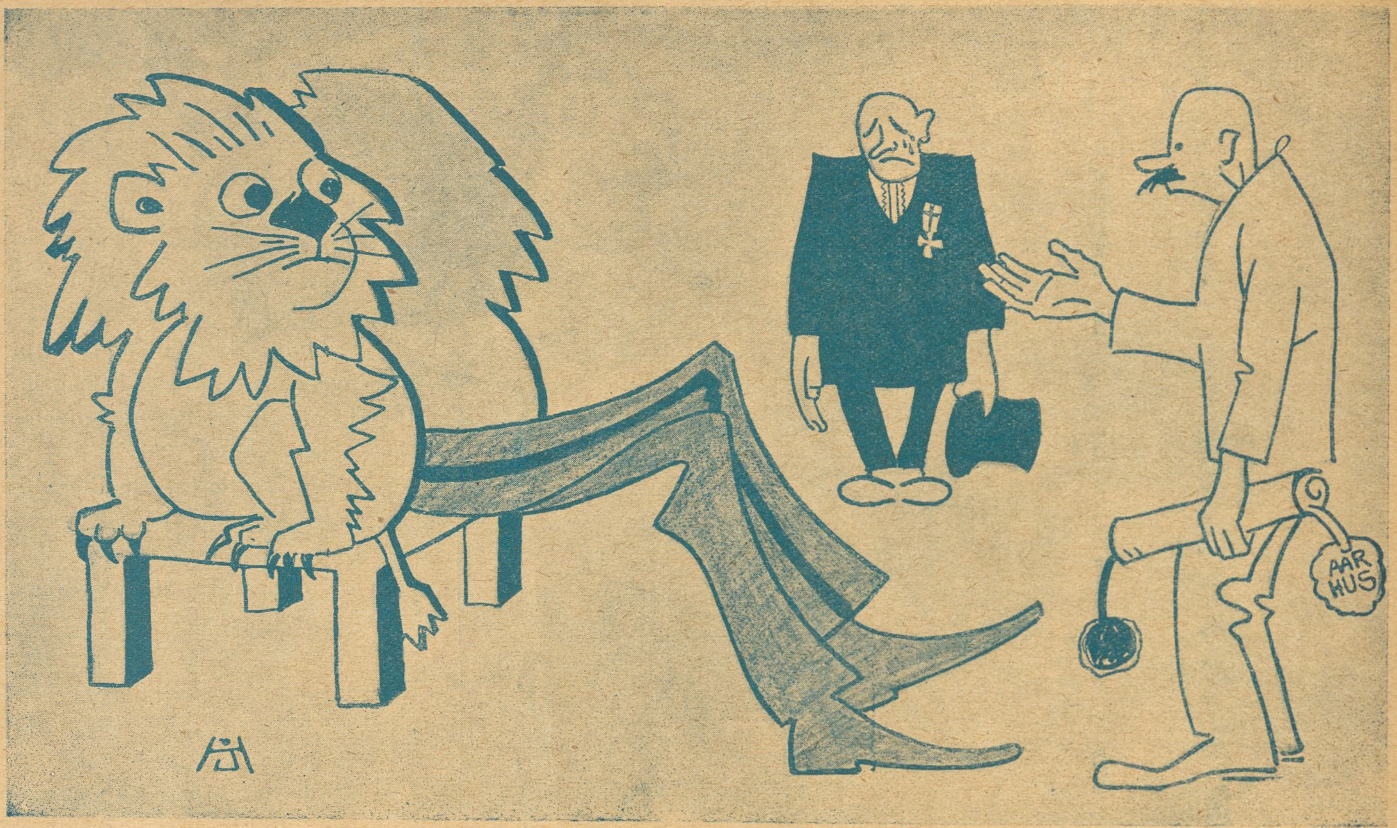

Tegning af Helgo Jørgensen.

Aarhusiansk Industri.
Fabrikant Gambmann har forarbejdet en Kongestol, der skal bruges ved Avdienserne paa Marselisborg. Den har kostet 300 Kr. og er forfærdiget af aarhusianske Haandværkere.

Ked af det.

Maleren, der er berømt for sin Dovenskab, faar Besøg af en Ven, som forgæves spejder efter et Maleri.

Vennen: Jeg synes, Du for nogen Tid talte om, at Du var i Færd med at male?

Maleren: Ja, det var jeg ogsaa. Det var et lille fikst Maleri, forestillende et Stykke Ost og nogle Radiser. Men det tog lang Tid — og saa blev Osten ked af det og gik.

Sandt nok.

Præsten: Nu er Du jo fuld igen, Jens Mikkelsen. Du skulde holde op med at drikke.

Jens: Det gør jeg virkelig ogsaa hver Dag!

Konsekvens.

Lille Jenny: Tante, hvad er en Bogorm for en?

Tanten: Det er en, som samler paa Bøger og altid læser i dem og aldrig kan faa Bøger nok.

Jenny (ser paa Tantens mange Fingerringe): Tante! Saa maa Du da være en Ringorm!

Vanens Magt.

Hoffotografen har lige forlovet sig, og ved det første Kys udbryder han —: Vend Hovedet lidt mere til venstre — lidt til! Se paa Billedet der over Døren, og saa et rigtigt venligt Smil — — Tak, nu er det gjort!!

Skruen løs.

Kaptajnen for en lille Passagerdamper fortæller, hvorledes hans Damper i en Storm mistede Skruen. — »De kan tro, det var en ubehagelig Situation, da vi mistede Skruen.«

En Tilhører: Jamen, det var da et Held, at De mærkede det, for ellers var De maaske sejlet uden Skrue endnu den Dag i Dag!

Skraberi.

Den ny Læredreng: Du, Ole, hvad er det for en mærkelig skrabende Lyd? Er her Rotter?

Den ældre Dreng: Nej, det er Mesters Kone, der er i Færd med at komme Smør paa vores Mad!

Med paa Noderne.

— Er Løjtnanten musikalsk?

— Nej, det vil jeg ikke direkte paastaa. Den eneste Melodi, jeg kender, er Kongesangen, og den kender jeg ikke, før Folk rejser sig op!

Dobbeltjubilæum.

Bogholderen: I Dag er det 25 Aar siden, jeg begyndte her i Forretningen, Hr. Grosserer.

Grossereren: Jasaa. Saa kan jeg altsaa i Dag fejre mit 25 Aars Taalmodighedsjubilæum!

Billigt Køb.

Forfatteren: Hr. Direktør, hvis De tager mit Femakts-Drama, saa skal De faa et 1-Akts Lystspil med i Købet.

Tegning af Sv. Ulrich.

Tjenestekaar i det 20. Aarhundrede.

JACOB OG RAKEL

Da Fru Veltheim modtog Hr. Klinckes Visitkort, stod hun et Øjeblik maalløs og betragtede det. Saa satte hun sig ned med en Drejning paa Hovedet og blinkede eftertænksomt op paa det malede Tapet i sit nydelige Kabinet.

Var det virkelig muligt, at det Menneske kom igen? Han, der var den mest enfoldige af alle hendes Friere; raske og svage, tilbageholdende og nærgaaende!

Den lille Kammerjomfru stod urørlig ved Døren, og Fru Veltheim vidste nok, at et Par smaa spørgende Øjne var henvendte paa hende. Hun maatte beslutte sig, om hun skulde modtage det uforbederlige Menneske eller ikke.

Nej — hun vilde ikke tage imod ham, bestemte hun sig, og gjorde en Bevægelse med Nakken. Saa rejste hun sig hurtigt og kastede Kortet hensynsløst paa det nærmeste Bord.

— Vil De sige til Herren, at jeg ikke kan tage imod ham. Jeg er optaget, syg eller død, — sig hvad De vil. Det er bedst De siger, at jeg er upasselig, forstaar De det?

— Ja, Frue. Kammerjomfruen gik.

Dette var det bedste. Han maatte gerne faa at vide, at hun nu var ked af i Aarevis at se ham optræde som Ridder, og at hans evindelige Udholdenhed ikke kunde rokke hendes Beslutning om at forblive fri.

Herrer er saa mærkværdige —! Maaske troede han, at hun var bange for ham, — at hun ikke ansaa sig stærk nok til selv at give ham den afvisende Hilsen, som hendes Kammerjomfru skulde bringe?

Og med sin fine Naturs hele Vankelmod begyndte det at ærgre hende, at hun havde vist Hr. Klincke bort, da i det samme Kammerjomfruen bankede og traadte ind i Værelset.

— Jeg sagde til Herren, at Fruen var syg.

— Naa, hvad sagde han saa?

— Herren gav mig dette Kort, og bad Dem læse det omhyggeligt. Fru Veltheim greb hastigt Kortet og lo muntert, da hun saa, hvad der stod.

— Bravo! sagde hun. Bed Herren træde ind i den blaa Salon. Kammerjomfruen skyndte sig ud. Det vilde ogsaa have været ærgerligt, hvis Fruen ikke havde taget imod en saa elegant Herre, der havde givet hende en hel »Tier« for at bringe Kortet ind.

Fruen saa en Gang til paa Kortet, og hun brød atter ud i en klukkende Latter. »Doktor W. Klincke, praktiserende Læge,« — — — og det var saaledes til *en Doktor* hun havde ladet sige, at hun var upasselig! Men lige meget, — hvorledes han end optraadte, skulde hun i Dag virkelig sige ham sin bestemte Mening.

Nogle Sekunder efter traadte hun ind i den blaa Salon. Waldemar Klincke gjorde en meget dyb Bøjning og rakte hende et Par løse, smagfulde Blomster med en saa rolig Sikkerhed, at det var hende umuligt ikke at tage imod dem.

Hun takkede i Forbindelse med en Bøjning og bad ham tage Plads.

Hans friske Ansigt, der var prydet med et flot, brunt Overskæg, forandrede ikke en Mine. Han rykkede sin Stol hen til Divanen, hvor den unge Frue havde sat sig, og forsigtig følte han hendes Puls. Inden Fru Veltheim kunde afgøre, om hun skulde le eller vredes, havde han allerede sluttet sin Diagnose —: Egentlig skulde De ogsaa vise mig Deres Tunge, min Frue, sagde han, men da jeg i Deres Øjne er en mistænkelig Person — — —

— Hr. Doktor, jeg beder, sagde Fru Veltheim med tilkæmpet Alvor.

Waldemar Klincke lod som intet. Han skød Stolen noget tilbage og stødte Hagen mod Kraven paa sin Frakke.

— Deres Ildebefindende er ufarlig, min Frue.

— Tillad mig at spørge, Hr. Doktor, hvem har givet Dem Ret til at tale saadan til mig? sagde den unge Frue, som nu virkelig var vred, idet hun strengt og afvisende saa paa ham.

— De er ret uvenlig imod mig — i Dag igen, jeg var dog saa glad for at besøge Dem, siden jeg har opfyldt Deres Ønske.

— Mit Ønske? spurgte hun, lidt forbavset.

— Ja, men De synes ikke at erindre det.

— Nej, jeg har ingen Anelse derom, sagde Fru Veltheim.

— Hm!

Waldemar Klincke saa et Øjeblik tankefuld ud, men derefter tog han atter sin muntre Mine paa og sagde:

— I saa Fald maa jeg nærmere udtale mig. Præcis et Aar efter at min Ven Veltheim, Deres Mand, blev begravet, vovede jeg mig for første Gang frem med en Antydning om, at jeg elskede Dem, og at jeg skulde blive den lykkeligste Mand, hvis De vilde række mig Deres lille Haand for Livet. De viste mig bort — og De havde Ret, den Gang. Jeg var en Dagdriver, En, som stjal Tiden fra Vorherre og sløsede Penge bort. Efter tre Aars flittigt Arbejde tog jeg min medicinske Eksamen, men da jeg med glad Haab atter nærmede mig Dem, forklarede De mig, at en Læge ikke tiltalte Dem for Lægearbejdets Skyld. Derimod havde De den Godhed at gøre mig opmærksom paa, at *Juristens* Kald syntes Dem den værdigste for en Mand.

Den smukke Frue rødmede nu, ikke for sin Friers glødende Blik, men ved Mindet om, at hun havde ladet falde en saadan Antydning, der *kunde* tages som Opmuntring.

— Jeg forstod det meget godt, fortsatte Walemard Klincke, Deres forrige Mand var Jurist. I de sidste tre Aar har jeg klatret op paa de første Trappetrin til en Ministers hædrende Stilling, og hvis jeg ikke bliver skuffet i min sidste Eksamen, behøver De blot at vælge, om jeg skal ordne mine juridiske Kundskaber til den civile eller kriminelle Procedure.

— Jeg har aldrig tænkt mig, at De kunde tage en venlig Hentydning alvorlig, sagde Fru Veltheim, skønt hun dog var rørt over hans jernfaste Ihærdighed.

Det Blik, hun nu sendte ham, var interesseret og ikke uden Varme. Waldemar Klincke gav dog ikke Agt derpaa.

En lille Pavse opstod, inden han svarede:

— Jeg har indset min Fejltagelse for sent, nemlig for fjorten Dage siden, da Gehejmeraadinde Lovius tilfældigvis fortalte mig, at De i Tilfælde af Giftermaal vilde række *en Godsejer* Haanden.

Der blev atter en Pavse, som syntes Fru Veltheim ret pinlig; hvert Ord var en Anklagelse, og Anklagen var af en saadan Form, at hun ikke kunde gøre mindste Indvending. Hun maatte tie. Saa fortsatte han, idet han rettede sin bøjede Stilling og saa paa hende med en vis Venlighed:

— Tja, Frue, jeg studerede først til Læge, derefter til Jurist, altsammen for *Deres* Skyld. Naar jeg er kommen i Dag, er det for at meddele Dem, at jeg ogsaa har opfyldt Deres *sidste* Ønske — jeg er i Gaar bleven Godsejer, og *den* Forandring var den letteste og den hurtigste.

— Hr. Doktor! udbrød den smukke Frue og rejste sig, mens Purpurrødmen farvede hendes Kinder.

Ogsaa Klincke rejste sig.

— Jeg har forøvrigt ogsaa opfyldt et andet Ønske, som De en Gang udtalte, nemlig at se mig gift.

I Gaar har jeg forlovet mig med en eneste Datter af min Tante, Godsejerinde v. Løvland!

Efter i en artig Tone at have meddelt denne overraskende Meddelelse, bukkede den unge Mand artigt for den forstenede Frue og gik. — — —

Saalunde havde altsaa Jacob tjent Rakel i syv Aar — for at gifte sig med Lea!

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*
Købmagergade 63—65

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's

XEROFORMSÆBE

Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!

faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk Bregnegaard's Cafe!

Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

TELEFON 3684. ## S. JOHANNESSON'S **TELEFON 3684.**

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrol med Trikinundersøgelse.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Køb RAVNEN!

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

GENUINE

LUND's-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Magterne skændes endnu om, hvad der gav Anledning til Krigen.

Tegning af Anton Hansen.

Her er den eneste rigtige Forklaring paa Krigen!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 10. Torsdag den 11. Marts. 1915

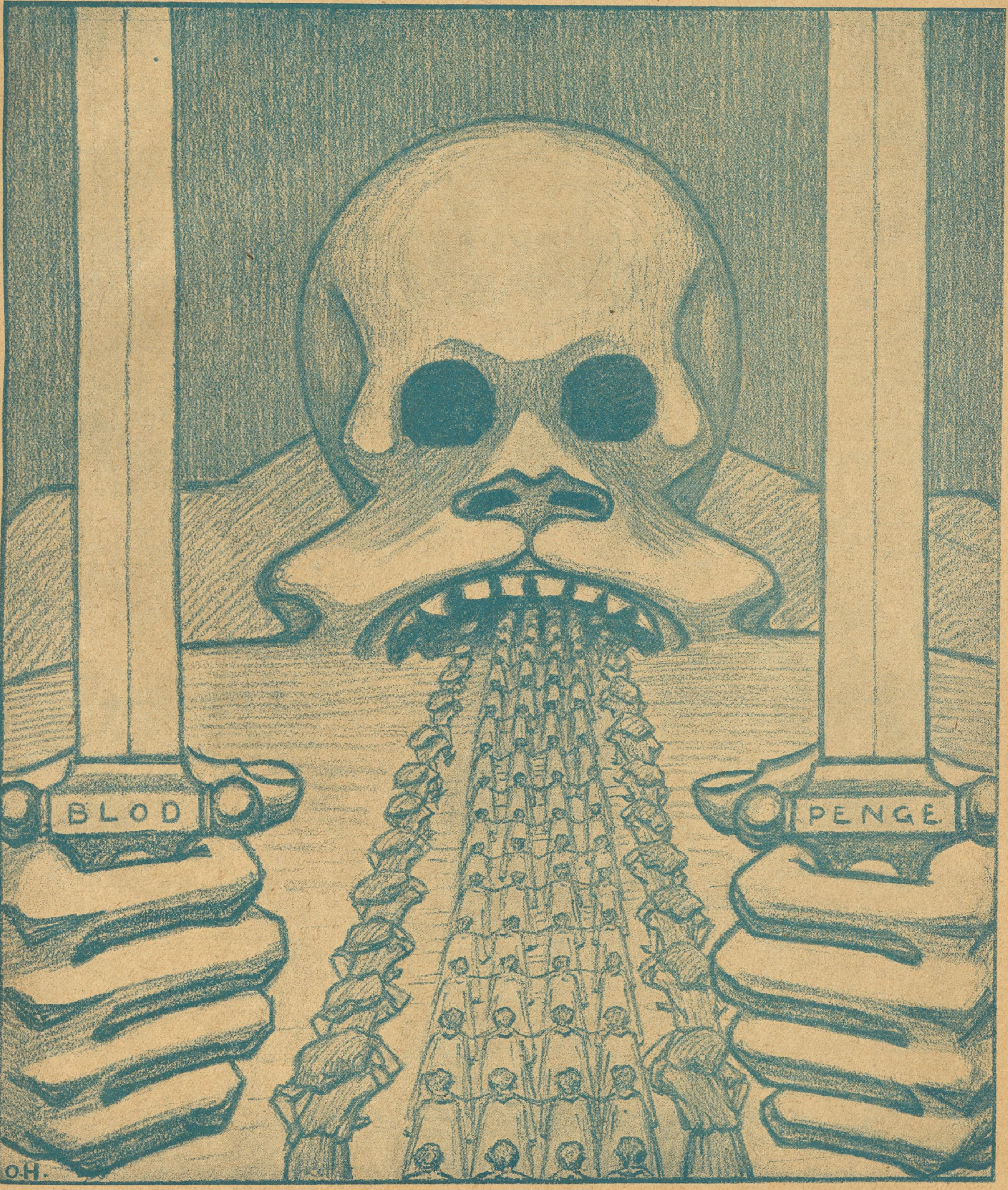

Tegning af O. Hartig.

I tætte Kolonner marscherer et Tog
mod Dødens opspilede Gab,
mens »Staben« koldblodig fylder en Bog,
der vejer Gevinst imod Tab.

De krigsgale Mænd med Penge og Blod
nu mæsker den Dødsherres Krop.
Men ve dem de Mænd, som for Ansvaret stod,
naar Regnskabet skal gøres op.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN Reproduktionsanstalt leverer DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN K · TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Forlov=elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Køb RAVNEN!

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED ·FIONA· SKINDERGADE 27

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Tegning af Georgia Jacobsen.

Er hun ganske nevtral, den Smaa?
Jeg syn's, jeg kan se paa »Kabussen«,
at hun er en af de faa,
der afgjort holder med Russen.

Maaske er hun lidt koket
og snu som en glat lille Slange,
og saa er Spørgsmaalet let —:
Hun vil gærne tages tilfange!

Flink lille Mus.

En Mus var falden ned i en Potte med Fløde og kunde fra den flydende Masse ikke arbejde sig op over Pottens Rand. Musen svømmede med Fortvivlelsens Kraft rundt i Fløden, imens den bevægede alle fire Ben. I Løbet af neppe en Times Tid havde den ved den hvirvlende Bevægelse forvandlet Fløden til Smør og derved vundet Fodfæste. Nu udhvilede Musen sig paa Smørret, og med et kækt Spring satte den over Pottens Rand!

„Gnisttelegraf".

A.: Se, hvor den smukke Merrys Diamantringe funkler, naar hun vinker til Løjtnanten.

B.: Ja. — Det er Gnisttelegrafering.

Fra de danske Løbegrave.

81: — Har Du hørt, at vi skal ha' en ny Krigsminister?

87: — Nej, for Pokker! Hvor er den gamle?

81: — Han er død.

87: — Naa, men det er jo ikke dermed sagt, at vi skal ha' en ny. Maaske fortsætter Enken Forretningen!

Spildt Arbejde.

Læreren har fortalt om „den barmhjertige Samaritan" og siger saa til den lille Moses:

— Naa, Moses, hvorfor gik Præsten og Leviten forbi den af Røverne overfaldne Mand?

Moses: Jo — han var jo allerede udplyndret!

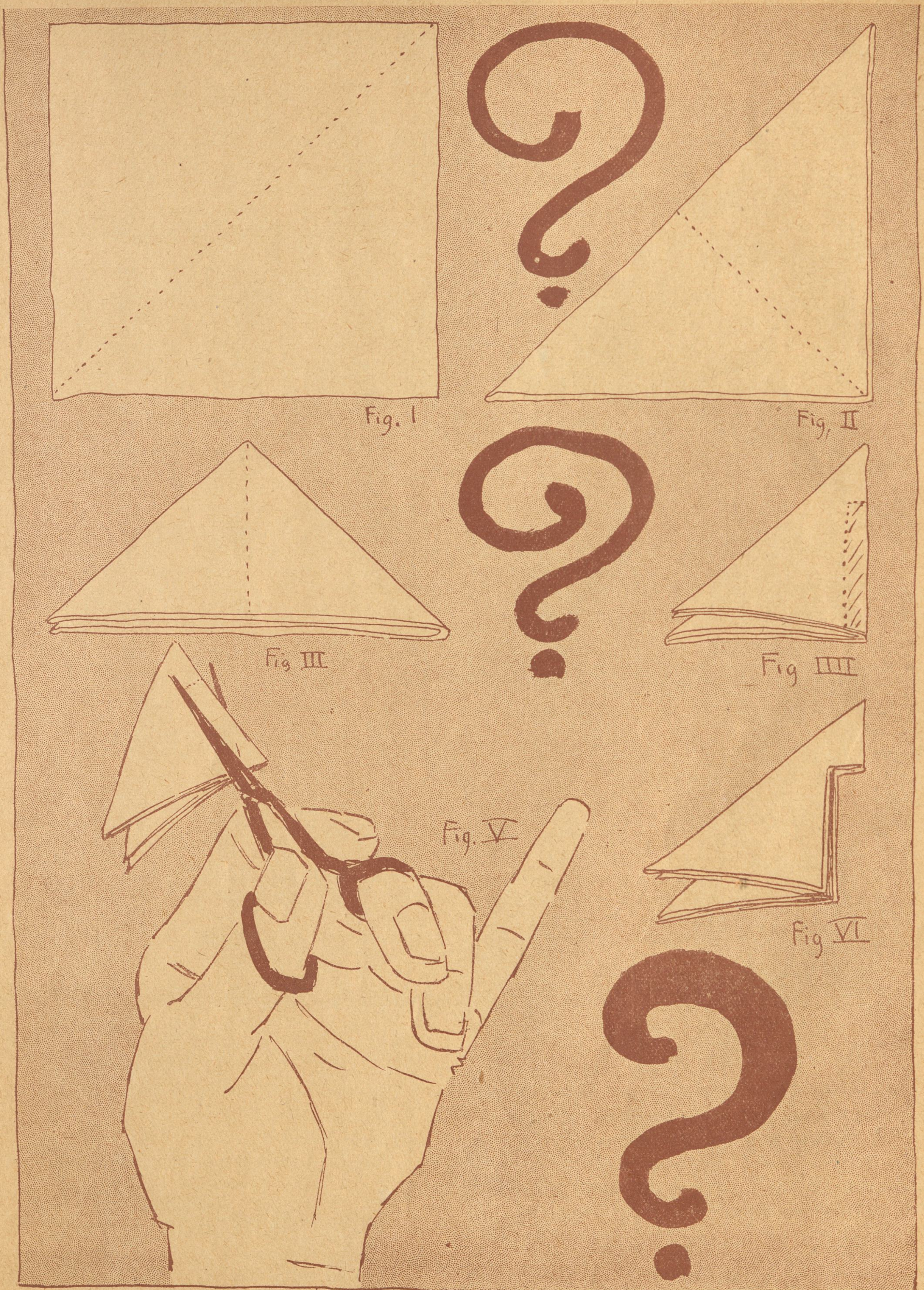

Tegning af Helgo Jørgensen.

Hvad faar Tyskland? (se næste Side)

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gummilageret
„Francais“
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabrik-Udsalg ved A. Mouritzen.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING.
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis
Enhver kan blive Medlem.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Hvad faar Tyskland?

Paa den forudgaaende Side præsenterer vi Læserne en kvik og aktuel »Klippeopgave«. Vi tænker os, at det firkantede Stykke Papir er *Europa* (Fig. I.) Naar Krigen er forbi, tager Rusland det halve (bøj Papiret efter den punkterede Linje, saa det faar Facon som Fig. II.) Saa tager England det halve af Fig II (Papiret bøjes, saa det faar Facon som Fig. III.) Nu tager Frankrig *sin* Part (Papiret bøjes efter den punkterede Linje paa Fig. III.) og kommer altsaa til at se ud som vist paa Fig. IV. Nu skal der ogsaa blive lidt til Belgien, som faar det Stykke, der er punkteret paa Fig. IV. Tag nu en Saks og klip dette Stykke af (som vist paa Fig. V), men paase, at det bliver i »Ryggen« af det sammenfoldede Papir, saa det kommer til at se ud som Fig VI — — fold saa Papiret ud, *og det vil da vise sig, hvad Tyskerne faar!*

Betryggende.

— Uh, jeg er saa urolig for, at Anton bedrager mig.
— Det skal Du ikke være bange for. Da jeg var forlovet med ham, saa sagde han udtrykkelig, at *Du* var den *sidste*, han vilde elske!

Skorstensfejeren.

Hvor den sorte Fane vajer,
kan De finde mig forvist,
jeg er nemlig Skorstensfejer,
bare ikke Anarkist.
Jeg er ingen Bussemand,
af mit Fag gaar ingen Brand,
Fejekosten har jeg Tag i,
jeg er Lavssvend, en med Rag i.

Trøstig renser jeg Kvarteret,
det gaar lige som en Leg,
uden Frygt jeg har passeret,
som jeg skal, den sorte Vej,
den er smal, men uden Stop
stiger jeg mod Himlen op,
paa en Murkant stolt jeg sidder
som en ægte Skorstensridder.

Og heroppe fra jeg skuer
over Tage, vidt omkring,
fra et »Slag« de hvide Duer
kredser rundt i store Sving.
Byen ligger for min Fod,
og skønt jeg er sort af Sod,
ser jeg al Tid lyst paa Sagen,
og jeg fejer kun om Dagen.

Kappen paa den ene Skulder
Skorstenfejersvenden bær',
hvor han kommer, bli'r der Bulder,
og en Skraber er hans Sværd,
paa sit Hoved har han sat
den bekendte, høje Hat,
sort fra Taaen og til Toppen,
sort — men bare ind til Kroppen.

Efter fuldført Værk jeg bader
for at faa det sorte væk,
Vandet holder tredve Grader,
og det bli'r omtrent som Blæk;
har jeg fjærnet Sod og Rust,
gaar jeg uden Tov og Kost
som en Gentleman ad Strøget,
Bulehat og fin i Tøjet.

A. C. Meyer.

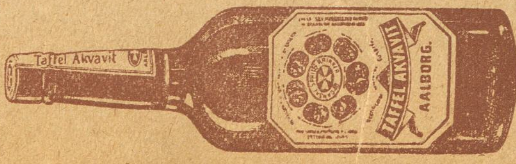

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Til Dicks Bøn om at faa Lov til at telegrafere og til hans Anmodning om at skaffe sig lidt Frokost, vendte Trout stadig det døve Øre til, ligesom han havde gjort, da Fangen vilde bestikke ham.

Sulten og træt, som han var, tænkte Dick paa Gaarsdagens Begivenheder. Han huskede hvor elendig og modløs han havde følt sig, da han blev ført mod Nord. Hvad vilde han nu ikke give for at kunne bytte? Og hvordan vilde vel Livet arte sig for ham, naar han engang med raske Lemmer blev sat paa fri Fod og kunde gøre, hvad han vilde.

Pludselig rykkedes han ud af sin melankolske Tankegang ved et højt, i høj Grad profant Udbrud fra den lille Chauffør.

— Fanden tage dette Automobil! Hvad er der i Vejen med det?

Fra Motoren hørtes en Række smaa Knald, som ikke spaaede godt. Automobilet havde ogsaa sagtnet Farten betydeligt. Trout sendte den lille By, hvorigennem de kørte, et rasende Blik.

— Fanden tage mig, om den ikke er ganske tør! Hvad skal jeg nu gøre?

Automobilet var standset lige foran den lille pyntelige Jærnbanestation. Udstødende en hel Række Eder og Forbandelser hoppede Trout ned af det. En Undersøgelse af Maskinen viste ham, at Gasolinbeholderen var tom. Paa et forunderligt kraftigt og malerisk Sprog gav den rasende lille Chauffør sin Mening til Kende om Mrs. Mac Naughten og det Fluidum, hun havde forsynet dem med.

— Det er skammeligt, saadan som hun har narret Herren, sagde han. Jeg mærkede det nok, men troede, at vi i hvert Tilfælde kunde naa Liverpool, selv om Cisternen kun var halv fuld af Gas og varmt Vand. Men jeg tog grundig fejl — nu kan Herren le af mig — det har jeg ærlig fortjent. I denne her gudsforladte Flække findes antagelig ikke en Draabe Væske, som duer. Der er ikke Sjæl at opdage i Nærheden og jeg har en Fange at bevogte! Hvad skal du nu gøre, James Trout?

Raadvild lod Dick sit Blik fare op og ned ad den støvede, forladte Landevej. Paa den ene Side laa Stationen og paa den anden Side en Hæk, lige saa høj og uigennemtrængelig, som den, der Dagen i Forvejen havde været Kilden til alle hans ulyksalige Æventyr. Et lille Stykke bagved dem saas den lille folketomme Landsbygade, solfyldt og endnu indsvøbt i den tykke Røgsky, som deres egen Motor, der nu stod saa stille og fredelig, havde efterladt sig.

Dick betragtede det livløse Landskab foran sig med filosofisk Ro og Ligegyldighed.

Trout stirrede vekselvis paa den tomme Gasolinbeholder og den mennesketomme Vej.

Skønt Dick var fuldt og fast overbevist om, at den vagtsomme, paapasselige Chauffør ikke vilde give sin Fange Lejlighed til at drage Nytte af den nuværende Situation, er en Fjendes Nederlag i og for sig en Kilde til Trøst og Glæde for Sjælen.

Den lille Chauffør spruttede af Raseri.

— Om jeg blot her ved Vejkanten havde et aldrig saa lidet Lam, som jeg kunde faa til at holde Vagt over Dem, højtærede Herre, medens jeg var borte en Stund, bemærkede han, eller hvis jeg havde en Dreng til at sende ud paa Jagt efter Gasolin, medens jeg selv blev her. Fanden tage denne Kirkegaard! Tror Folk, at jeg har Lyst til at staa her og vente hele Dagen?

Dick trak paa Skuldrene. Hans Fangevogters Bryderier foraarsagede ham snarede Fornøjelse end det modsatte.

— Jo længere vi bliver i dette forbandede Solskin, jo større er Udsigten til, at Nyheden faar Tid til at brede sig over begge de forenede Kongeriger og at en eller anden Betjent kommer og gør Fordring paa Belønningen — og faar den, sagde Trout i en yderst misfornøjet Tone. Men hvis jeg paa den anden Side begiver mig ud og kurtiserer de hæderlige Landjunkere og søge at formaa dem til at skilles fra deres Gasolin — hvad vil De min kære Ven tage Dem til under min Fraværelse? Det er det værste Uheld jeg nogensinde har hørt Tale om, at denne forbandede Maskine skulde løbe tør lige udenfor en Jærnbanestation! Men vent — nu fik jeg en Idé!

Med et Hop op paa Vognens Bagsæde snappede han Krykken, som Doktoren i Muckledean havde forsynet sin Patient med og som havde faaet Plads i et Hjørne ved Siden af Motorcyklen. Triumferende svang han den skrøbelige Stav, Emblemet paa Dicks Hjælpeløshed, over sit Hoved.

— Hurra! raabte han. Hurra. Denne lille Tingest er mig til lige saa stor Nytte, som en Politibetjent med en Buldog i Hælene. Og saa tager vi Tappen ud — vi vil ikke have, at en Historie som den i Gaar skal gentages.

Efter at have ladet Handling følge paa Ord, fortsatte han haanligt:

— Sesaa, nu maa De blive hvor De er, min fine Ven, indtil De bliver saa rask, at De ikke behøver Bandage om Benet, eller til Deres godhjertede Chauffør kommer tilbage. Adjø saa længe, min tapre Ridder af den sørgelige Skikkelse! Herregud, hvor han ser komisk ud!

Straks derefter forsvandt den lillle Chauffør, svingende Krykken i Luften, paa Vej til Byen. Med korslagte Arme og sænket Pande sad hans Offer tilbage og stirrede dystert frem for sig.

Selv om et andet Køretøj kørte frem ad Vejen og det vilde lykkes ham at skaffe sig Plads deri under Trouts Fraværelse, saa havde han alligevel ikke Udsigt til at slippe bort fra en saaden Hurtigløber til Automobil som den, hvori han befandt sig.

Og hvis han sandfærdigt berettede sin Historie, var det tvivlsomt, om en saa ejendommelig paaklædt Person som han vilde blive troet og antaget for nogen anden end den Forbryder, han udgaves for at være.

Nej, al Tanke paa Flugt var absurd.

Ligesom for yderligere at haane hans Hjælpeløshed og snart sagt uudholdelige Situation, hørtes Lyden af et Tog, som nærmede sig.

Først nu blev det Dick rigtig klart, hvor nær dette Middel til Redning laa, og først nu kom han paa det rene med den djævelske Snuhed, med hvilken hans Fangevogter havde berørt ham Muligheden for at undkomme.

Paa den anden Side af Vejen gik en alderstegen Stationskarl frem og tilbage. Dick vinkede fortvivlet til ham — raabe turde han ikke. Et Raab vilde med største Sikkerhed tiltrække sig den vagtsomme Trouts Opmærksomhed — han kunde endnu ikke være langt borte. Stationskarlen havde fuldt op at gøre med en Kuffert og saa kun nu og da sløvt frem ad Vejen.

I sin Iver rejste Dick sig op og lod Armene gaa som et Par Møllevinger. I det samme veg hans daarlige Ben under ham — med en Stønnen faldt han tungt tilbage paa sin Plads.

Hjælpeløs sad han der og saa den gamle Stationskarl begive sig bort med Kufferten. Toget naaede ind paa Stationen og standsede; det stod paa venstre Spor paa Vej mod Syd.

Den lille, røde Stationsbygning skjulte for Dicks Øjne de Passagerer og Togmænd, som antagelig befandt sig paa den anden Side.

Dick gjorde Tegn til en Lokomotivfører, som bøjede sig ud af sit Vindu, men denne grinte kun.

Uden at bryde sig om den fysiske Smerte, som drev Blodet fra hans Kinder og pressede Angstens Sved frem paa hans Pande, rejste Dick sig endnu en Gang. Med et krampagtigt Greb i Vognens Sider klatrede han ned paa Jorden. Alt Blodet i hans Aarer, al Styrken i hans friske unge Legeme uddelte sine Befalinger til Musklerne og Senerne, som holdt ham oppe, og Benet lystrede.

Mere ved en uhyre Viljekraft, end ved Opbydelsen af sin fysiske Kraft, hinkede Dick tværs over Vejen. Uden at skænke sin mærkelige Paaklædning en Tanke klatrede han op ad de Trappetrin, som førte til Stationsbygningen, gik ud gennem Ventesalens aabne Dør og frem til den lille Gruppe Passagerer, som var samlet foran Toget.

Stationsforstanderen blæste i sin Fløjte. Konduktøren ilede hurtigt langs Vognene og lukkede Dørene.

— Klar! raabte han.

Dick vendte sig mod ham.

— Hjælp mig op, sagde han hurtigt. Jeg er kommen til Skade med mit Ben.

Et Øjeblik efter sad han paa en Bænk i en Tredjeklasses Kupé. Lettelse, Triumf, fysisk Smerte — disse og mange andre Følelser blandedes i hans Hjærne.

Da Hjulene under ham sattes i Bevægelse og den lille pyntelige Stationsbygning gled forbi hans Øjne, var der en Ting som glædede ham: Synet af den rasende Trout, som saa hurtigt Benene kunde holde ham kom styrtende frem mod Stationen.

VIII.

HJEMME IGEN.

Paa Sofaen i sit Studereværelse i Chilhams Præstegaard laa Hans Højærværdighed Tom Codrington og sov. Hænderne var foldede over hans lille trinde Mave og de slappe Ansigtstræk havde et fredeligt Udtryk.

Paa Gulvet ved Siden af ham laa det Telegram, som muliggjorde denne Times Hvile. Telegrammet lød:

»Ulykkestilfælde — ført til Carlisle — Vent mig i Aften.
R. L. S.«

Med en Følelse af ubeskrivelig Lettelse og Glæde havde Tom i et Brev sendt dette Budskab op til Herregaarden og undte nu sit udmattede Legeme den højligen tiltrængte Søvn og Hvile.

De sidste tredive Timer havde virkelig været strenge nok for den, som hidtil havde set sit Liv glide roligt og jævnt hen. Saavel med Hensyn til sine Anskuelser om det passerede, som i sine varmeste Følelser var Strængene i Toms Sjæl blevet spændte til det yderste.

Dick Sugden var hans Ungdomsven — Daphne Medlycott hans hemmelige Drømmes Ideal. Men selv om det var svært at miste hende, saa var det endnu sværere at se hende sidde og vente paa en Brudgom, der ganske pludselig var forsvundet.

Hvis Tom ganske alene havde slugt alle Bryllupsfrokostens Lækkerier, kunde han knapt have haft Drømme, som i Ubehag overgik Gaarsdagens Fiasko. Fra det Øjeblik han efter Mrs. Medlycotts Begæring vendte tilbage til de i Salonen ventende Gæster med Underretning om, at Sir Hamilton og Lady Bodley naarsomhelst kunde ankomme og at Ceremonien af den Grund vilde blive udsat, og fra den Stund, da Nash, som i al Hast blev sendt til Wick, kom tilbage med den skrækkelige Nyhed, at Mr. Sugden ikke havde været paa Raadhuset den Dag, havde hans Liv været en fortsat Lidelse. Klokken var da blevet tre.

Enkegrevinden, som ikke ikke havde lagt Skjul paa sin Mistro overfor Toms Opgivelser, havde for længe siden begivet hjem i et yderst daarligt Lune. Med beundringsværdig Aandsnærværelse havde Provsten taget sin Messeskjorte af og ganske alene slaaet sig ned ved Frokostbordet.

De øvrige Gæster, som under Ventetidens lange Timer trætte og forargede var vandret omkring i Værelserne, syntes instinktmæssigt at ane Betydningen af det Budskab Nash havde medbragt.

Tom Codringtons lille, velsammensatte Fortælling om et pludselig Ildebefindende og en Fejl i »Vielsesbrevet«, modtoges med høflig Ligegyldighed. Luften i Salon og Forgemak var formelig mættet med Forundring, Medlidenhed og skadefro Sympati. Mrs. Medlycott, som formaaede at beherske sig saa længe, at hun med smilende Ansigt kunde frembære sine Undskyldninger og tage Afsked med sine Gæster, fik ikke andet end Beklagelse til Svar.

Stakkels Daphne! Kunde ikke vise sig? Naturligvis ikke, det stakkels Barn! Det var Synd for Mrs. Medlycott! Naa, ja — dette var Følgen af at lade sin Datter forlove sig med en Udlænding. Ja, oven i Købet med en Amerikaner — ja, de er allesammen ens, det kunde man jo se. Og Sir Hamilton, som kunde ventes hvert Minut — hvad vilde han vel sige? Naa, ja — antagelig vilde det vel ende godt. Diskussionen blev livlig — det var længe siden Sladren i Chilham og Omegn havde haft saadan et godt Emne at glæde sig over.

Den sidste Vogn kørte bort. Tom blev tilsidst ført ind i det Værelse, hvor den forladte Brud, stadig iført Tyll og prydet med hvide Syrener, sad og ventede. Nu behøvede man i det mindste ikke at forstille sig mere.

Det gjorde Tom ondt at se, hvor let en Kvinde kunde tænke det værste om den Mand, hun for et Par Timer siden havde været rede til at forme sin Skæbne med for hele Livet. Daphne var ganske vist Fuldkommenheden selv, og Dick Sugdens Forsvinden i en Stund som denne, var jo i højeste Grad uforklarlig og pinlig. Men skulde man ikke i denne Verden, hvor Tilfældet spiller en saa stor Rolle, kunne finde en anden Forklaring paa hans Opførsel end den almindelige Antagelse, at han var troløs?

— Vent til i Morgen — vent til vi faar noget bestemt at vide — vent til vi faar fuld Vished! havde Tom Codrington bedt og bønfaldet, da Mrs. Medlycotts Vrede havde givet sig Luft i hysteriske Klager og heftige Bebrejdelser.

Sværere havde det været at trøste den blege Skikkelse i Brudedragt. Toms hæderlige Hjerte blødte for hende, medens han søgte at bevise hende hvor nødvendigt og kristeligt det var ikke at fælde en forhastet Dom.

— Tænk, hvis Dick er død, sagde han tilsidst ganske fortvivlet. Hvorledes kan De da forsvare Deres strenge Dom?

Daphnes Læber krusedes foragteligt, og Mrs. Medlycotts Udraab og vrede Ord tiltog i Styrke og Heftighed.

— Død! Dumheder!

Den ydmyge Bruds alt andet en elskværdige Sindsstemning og hans Ængstelse for Vennens Sikkerhed, fyldte den stakkels lille Lærers Hjerte med ubeskrivelig Uro og Forvirring.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Den engelske Buldog venter paa den af Frankrig skudte tyske Ørn! (Engelsk Satire.)

England dækker sig under det nevtrale Hollands Flag. (»Lustige Blätter«.)

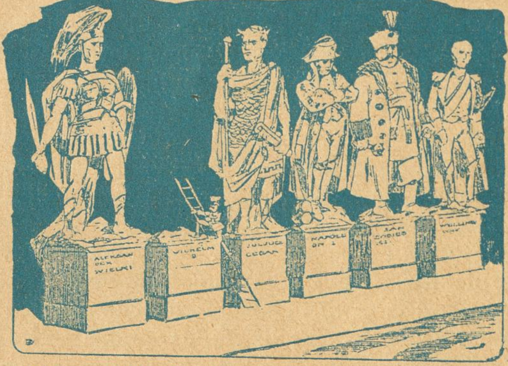

Kejser Wilhelm indtager sin Plads mellem de berømte Feltherrer. (»Mucha«, Polen.)

Zeppelin-Frygt i London.

Lad Monarkerne og Diplomaterne slaas — det er jo dem, der er Skyld i Krigen. Folket kan saa til en Afveksling se derpaa! (Engelsk Satire.)

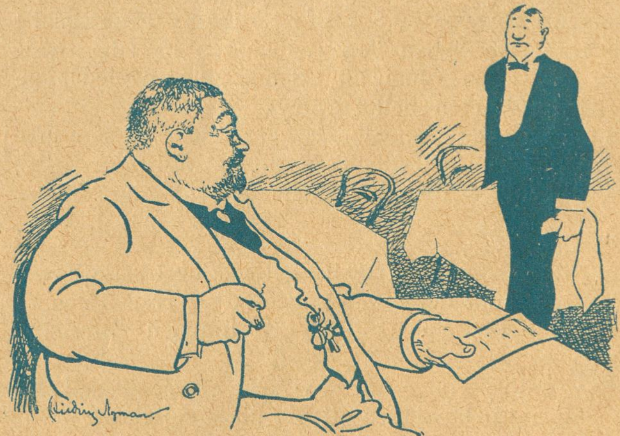

Hr. Winckel-Finckel till kyparen: — Ja ska be om en kaffefrukost, men ja ska be å få brännvin i stället för kaffe. (»Strix«)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork	10 -	25 -

Rød Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

En 8 Graders.

Go'aften i Højenloftsalen med Parketgulv og Hanebjælker! De var lidt anbelangende Krølhaar og Hokuspokus je' gærne vilde tellade mig at pubelisere i Anledning af, at Oret er givet frit og Talen har været om Sprit. Men da Deregenten kuns vil gi' mig 5 Minutter at tale i, ve' je' be' Dem passe godt paa Loggen, a' den inte kommer til at mangle de reglementerede 10 Omgange sydvest for Lonstones Fyrtaarn. Den sidste irrede Taler har tilladt sig at bemærke, at der var udbrudt Mund- og Klovesyge paa Vestergade i Nærheden a Vort Lands Redasjon, og a' de' var en Skam a' vi endnu inte have faaet Liggehaller for Berusede. Den sidste Bemærkning kan der være Sjeselon i for saa vidt som vi nu faar alle Islands raske Drenge herner eftersom der inte mere findes en 8 Graders Ganekiller paa den kolde Ø i Nordhavet, hvor der altsaa nu uomgængeligt maa blive endnu koldere, al den Stund de deroppe yerligere har mistet 8 Grader. Se naar nu alle de islandske Nattrøjer ramler sammen med Kvindeugen til Spiritussens Afskaffelse, saa blir der Kuk i Kattesundet og saa faar min fipskæggede Ven Asgær Karstensen noet a' skrive om i Issefjorposten. Je' si'r endnu engang a' de' er en kold en, og je' ska' inte til Berlin men en *5-Øre* i Lommen, da je' inte har Lyst te a' la' maj hugge for Udførsel af Kobber. Vist er den altsaa muggen i Sifonen, men hvis a' Rode begynder at pille ve' min Spiritus, saa mister han den sidste Rest af Agtelse fra saavel P. Th. Nielsen som Undertegnede, der er vant til at fugte Kindbakkerne ved Højres selskabelige Aftenunderholdninger og forlanger Frihed til a lade Søerne slaa ind over bagbord Laaring, naar der ellers er Udkig fra Toplanternen og Englænderne iøvrigt ikke bli'r fornærmet over a' der er Dannebrog paa Skotterne. Je' har alle Da'e vaaren en Ven af Patteflasker, naar der bare var Sperigum i dem, og da je' nu ser, at Deregenten vil benytte sig a' sin tvivlsomme Ret til at afskære mig paa Tungebaandet, saa ska' je' slutte me' de', je' vilde begynde me', nemlig aa fortælle, a' je' er en Ven af Sprit, Sprut og de højhalsede, og a' je' har besluttet mig te' naar je' er død at ligge i en Kiste, der er lavet i en Vinkel a' —

8 Grader!

„Krus.“

»Vort Land«, der redigeres saa flot
af yderst fine Personer,
har skrevet gement og sjofelt og raat
om Rigsdagsmænds halve Snes Kroner.

Naa, døm dog ikke »Vort Land« for slemt!
Ti Krus, det maa man erindre,
kan nok gøre Bladet flov og bekvemt;
det nøjes hver Dag med ***mindre!***

Tænk hvor Rollebesætningen i »Vølund Smed« undergaar Forandringer. Ved Prémièren forleden spillede Johannes Poulsen, Vølund og Bodil Molkte, Bødvild; men nu spiller Karen Lund *jo hendes* Rolle og Adam Poulsen *Johannes'* Rolle.

Lad dem bare forbyde Udførslen af Kød! »Jeg interesserer mig kun for *Indførsel!*

25/2. Jeg var igaar inde at se *Per Kroghs* Udstilling af Malerier. Folk gik omkring og diskuterede, om Per var Kunstner af *første* Rang eller af *anden*, ja, der var endog dem, der mente, han kun var af *tredje*.

— Da jeg havde set Udstillingen igennem, holdt jeg bestemt paa *sjette*.

I Anledning af Branden paa Hotel d'Angleterre har Brandvæsenet forbudt det kgl. Teater at indstudere „Brand“.

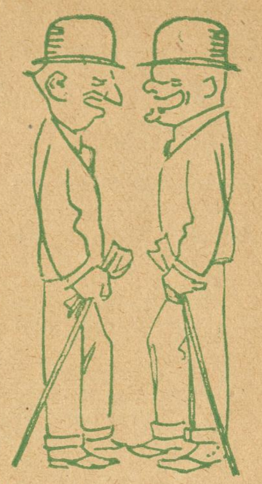

— Ved Du, hvordan Sodavand smager?

— Nej.

— Li'som naar et Ben »sover«.

26/2. Arrestforvareren i Holbæk var en god Sjæl; han lod Arrestanterne sidde og spille Kort og ryge Cigarer. Kortene lavede de sig selv af gammelt hvidt Papir. Tilsidst kom den brave Fangevogter dog selv *tilkort* — han fik sin Afsked, og det var paa *graat* Papir.

28/2. En norsk Barber har i Christiania aabnet et Institut for Haarplantning efter en ny Metode.

Den Skaldede skrues fast i Operationsstolen og hvert enkelt Haar fæstes til Hovedbunden med en lille Guldkrog.

Selvfølgelig gør Behandlingen forbistret ondt, og den foregaar da ogsaa mens Klaveret spiller —:

»Bobby, Du maa ha' ondt i Haaret, Ellers, saa skal Du se, Du faar'et!

Københavnske Tjenere i Karikatur IX.

Andersen. Cafe „Odin“.

Den moderne Storbedrager.

Dommeren: Deres Dom lyder paa 8 Aars Forbedringshus; har De noget at bemærke?

Den Dømte: Ja, vær saa venlig at telefonere hjem til min Kone, at hun ikke skal vente paa mig med Middagsmaden.

Paa Landet.

A: Har de Elektricitet i Kraby?

B: Ja, naar det lyner.

Ellen og *Esther.*

Ærede *Einer Hansen!* De spørger, hvad vi synes om Damen, De har sendt os, og som præsenteres ovenfor. Vi er stumme. Tildels af Beundring, men i nogen Grad dog ogsaa af det Hensyn, man nu en Gang tager til Damerne.

Karl Aage har længe siddet og grædt, fordi han skal sidde efter. Da rejser han sig pludselig — gaar op til Læreren og siger:

Denne Femøre maa De faa — hvis jeg maa blive fri for at sidde efter!«

Men hvad er den af, Muren er jo af Papir.

Det er Du jo ogsaa selv.

Palle Wennerwald. Deres Tegning har opvakt Storm-Petersens dybeste Misundelse. Han siger, at De har hugget Ideen!

Djævleuddrivning.

Et Opbyggelsesmøde, der blev ledet af en stor og stærk Prædikant, blev afbrudt af to unge Slyngler, der afbrød Præsten.

Han gjorde en Pavse i sit Foredrag og spurgte dem, i hvilken Hensigt de besøgte Mødet.

— Vi er kommen her for at se nogle Underværker, svarede den ene af dem med et Grin.

Prædikanten steg roligt ned fra Talerstolen, tog begge Fredsforstyrrerne i Nakken, kastede dem ud ad Døren og sagde:

— Vi gør ingen Underværker her, *men vi uddriver Djævle!* *K. N.*

Soldaternes Flugt for Faaresygen i Silkeborg. Tegning af Th. Løndahl.

EN GÅTA.

En dam skulle resa till Malmö. Hon hade en liten hund, som hon fick tillåtelse att ha i knäet i kupén. Då tåget skulle gå kom en herre in med en tänd pipa i munnen.

»Det här är inte rökkupé«, sade damen.

Herrn rökte oberörd vidare.

»Hörde ni inte att här inte är rökkupé?«

Herrn bolmade på.

Då blev damen så ond, att hon tog pipan ur munnen på herrn och kastade ut den genom fönstret.

Då tog herrn hunden och kastade efter.

Damen blev förvivlad, men vid nästa station kom hunden springande och kan ni tänka er vad han hade i munnen?

Svar: Tungan. *L. S.*

Kære *L. Svensson.* Deres Historie er desværre ikke ny — men den opvoksende Ungdom skal ogsaa have Glæde af de »gode gamle«, og saa er den saa henrivende paa Svensk.

En slem Trusel.

Fru A: Jeg begriber ikke, kære, hvorledes Du har faaet din Mand til at forære Dig dit nye Pelsværk.

Fru B: Ganske simpelt, jeg truede ham med, at min Moder flyttede hjem til os.

H. Rasmussen. Ved Synet af Fru B. forstaar — og bifalder vi — Mandens Taktik!

Ewald. Vittigheden er landskendt. Den ligger og generer sig i Papirkurven.

Venus. Vittigheden har fornylig været fremme.

Skaf Vidner!

Husmand Olsen i Magleliile laa i Proces. Den vilde han gerne vinde. Han gik op til en Sagfører og fortalte ham sine Bekymringer.

Hvis jeg vinder Processen, saa skal det ikke mangle paa en Hundredkroneseddel, sagde Olsen.

— Skaf bare to Vidner, saa skal det nok gaa, svarede Sagføreren.

Olsen skaffede to Vidner og vandt Processen. Nogen Tid efter mødte han Sagføreren paa Gaden.

Sagføreren: — Naa, Olsen, Du vandt jo den Proces.

Olsen: — Ja-a!

Sagføreren: — Naa, hvorledes gaar det saa med Hundredkronesedlen?

Olsen: — Jo, det gaar rigtig godt! *Skaf bare et Par Vidner!*

Metersystemet.

Paa den Tid, da Metersystemet nylig var bleven indført, kom et Par unge Drenge ind i en Spækhøkerforretning og besluttede at holde Grin med Høkeren.

— Hvor meget koster Flæsket pr. Meter? spurgte den ene.

— Fire Kroner! blev der svaret.

— Det er godt — maa jeg saa faa en Meter!

— Først Penge! sagde Høkeren, og den unge Mand betalte efter et Øjebliks Tvivl.

Høkeren tog derpaa fire Grisefødder og lagde dem i Række paa Disken.

— Her har De det, sagde han. Der gaar lidt mere end tre Fod paa en Meter, saa naar De nu faar fire, kan De da ikke sige andet end, at jeg har maalt rigeligt!

Held?

— Sikken et Held jeg har haft i Dag: det er lykkedes mig at laane saa stor en Sum, at jeg har kunnet betale hver eneste Øre jeg skylder!

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Man skal være saa forbandet forsigtig — bare man flytter en Stol, saa faar man Hænder som en Arbejder —!

Vanens Magt.

Det var Søndag, og Petersen havde besluttet at tilbringe en stille Eftermiddag.

Han havde ikke sovet mere end en halv Time, da en Ven kom og forstyrrede ham.

— Men, hvad er dog dette! udbrød Vennen forbavset. Hvad skal det betyde med fire Uhre og en Grammofon i Gang?

Petersen gned Søvnen ud af Øjnene.

— Jeg var i Færd med at sove.

— Sove? I et saadant Spektakel?

— Jo, ser Du, Konen og Ungerne er gaaet ud, og der var saa dødsstille i Huset, at jeg ikke kunde faa en Blund i Øjnene!

Livsfarligt?

A. —: Naa, det var da rart at se Dig oppe igen. Er Du nu udenfor al Fare?

B. —: Nej, jeg er ikke fuld sikker — Lægen kommer her endnu et Par Gange.

Hip som Hap.

Doktoren havde givet Konen Besked om at tage Mandens Temperatur den næste Morgen, og da Doktoren kom igen, spurgte han, om hun havde gjort, som han havde sagt.

Konen: Ja, se, vi havde nu ikke noget Termometer i Huset, og saa lagde jeg Barometret paa hans Bryst, og da det steg til »Meget Tørt«, gav jeg ham en Bajer, og saa gik han paa Arbejde!

Madglad.

Den madglade Karlsen: Hvad har De til Frokost?

Opvarteren: — Vi har koldt Bord med varm Ret, sprængt Oksebryst med stuvede Kartofler, Skinkeomelet, Grisetær med Rødbeder, grillieret Oksebryst samt Rødspætter og røget Lax.

Karlsen: — Tak, maa jeg faa det — og saa en Beuf med Spejlæg og lidt at drikke.

Strandvaskeren.

Nu driver der Lig i Land
ind over danske Strande —
Døden har taget den tapre Mand,
Krigen har mærket hans Pande.

Langt mod Syd, hvor hans kære bor,
hver Nat et Lys ses brænde.
Dér spørger et Barn sin grædende Mor:
Hvor mon nu Far er henne —?

Nervøs.

A. —: Det er kedeligt, saa min Kone er nervøs. I et Aarstid var hun bange om Natten, blot hun hørte den mindste Larm.

B. —: Jamen, har Du da ikke sagt hende, at Tyve ikke gør Spor af Støj.

A. —: Jo, det har jeg sagt saa mange Gange, at hun nu er bange, naar hun Ingenting kan høre!

Tak, Skæbne!

Læreren: Hvor kan det være, Ole, at naar jeg staar paa Hovedet, saa løber alt Blodet derop, men naar jeg gaar paa Benene, saa løber Blodet ikke ned i Fødderne?

Ole: Det kommer af, at Fødderne ikke er tomme!

Ugler i Mosen?

— Elskede Anna, hviskede han, tror Du, at Din Fader nogensinde vilde tilgive mig, hvis jeg giftede mig med Dig?

— Ja, Elskede, jeg er sikker paa, at han vilde gøre det, svarede hun mildt.

— Vil han give os vort eget Hus?

— Det ved jeg, at han vil gøre, Elskede.

— Og vil han give os tilstrækkeligt at leve for?

— Det er jeg sikker paa, Emil.

— Og vil han tage mig til Kompagnon i sin Forretning?

— Det tror jeg.

— Og lade mig drive Forretningen efter eget Behag?

— Naturligvis, Elskede! Hun lænede sig til hans Bryst; men han skød hende koldt væk.

— Jeg kan ikke gifte mig med Dig, sagde han med hæs Røst. Din Fader vil vist altfor gerne være af med Dig!

Teori og Praksis.

Fru Andersen: Min Mand sender mig altid 1000 Kys i sine Breve, naar han er ude at rejse.

Fru Jensen: Jamen, hvormange faar Du, naar han er hjemme?

Ungdom og Galskab.

Fængselsinspektøren: Hvad har ført Dem indenfor Fængslets Mure?

Fangen: Ungdommelig Letsindighed og Tankeløshed.

Inspektøren: De ser jo dog ud til at være mindst 50 Aar gammel.

Fangen: Det er jeg. Men min Sagfører var kun 27!

Fremgang i Argonnerne.

Tegning af Emil Poulsen

„I Argonnerne er vi gaaet ca. 15 Meter frem. Det nøjagtige Maal kan dog ikke opgives, før Ligene er skaffede af Vejen". (Generalstabsmelding).

En Skilsmisse i Eksprestoget.

Mortensen havde været paa en fleraarig Udenlandsrejse og var nu paa Vej hjem til Boston.

Ved Tankerne om sit gamle Hjem og Barndomsvennerne fyldtes hans Sjæl med en umaadelig Længsel, og han sitrede næsten, da han gik over Perronen til Toget, som om fem Minutter skulde afgaa til Brent.

Det skulde være mærkeligt, om der med dette Tog fandtes nogen, som jeg kender, tænkte han.

For hans indre Syn steg pludselig et Billede af Esther Dover op. Lille Esther, som han tidligere havde sværmet for, og som, da han sidst havde set hende for fem Aar siden, var en smuk og indtagende ung Pige.

— — Og lige som han traadte ind gennem Kupédøren, saa han hende sidde foran sig! Hun var ikke meget forandret, hendes Udseende var blot bleven endnu smukkere end før. Ved hendes Side sad en temmelig svær Mand, som Mortensen ikke rigtig kendte, førend han leende rakte sin Haand frem — da saa Mortensen først, at det var Edvard Buris.

Esther rødmede dybt, ja *saa* meget, at Mortensens Hjerte begyndte at slaa heftigt, og han følte straks, at Esther var den eneste Pige, han elskede! Og han var overbevist om, at hun maatte holde af ham, siden hun rødmede ved Synet af ham.

Idet han rakte Esther Haanden for at hilse, rejste Buris sig.

— Sid ned et Øjeblik, Mortensen, sagde han. Jeg skal se efter, om Kofferterne kommer med, det varer blot et Minut.

Mortensen tog Plads og saa henrykt Esther ind i Øjnene.

Hvor var hun dog elskelig i sin blaa Dragt med den store Violbuket, og hvor stærkt mindede hun ham dog om forsvundne Dage — og særlig en Dag, da Mortensen havde inviteret hende med til en Fest, hvor hun ligesom nu rødmede, da han komplimenterede hende for hendes Dans.

Pludselig fik han en vild Ide.

Der var to Minutter til Togets Afgang, og han saa Buris komme over Perronen mod Vognens Bagdør. Esther begyndte at se urolig ud gennem Vinduet.

— Er det ikke snart paa Tiden, at Toget skal gaa? spurgte hun ængstelig. Jeg er bange for, at Edvard.... Buris ikke skal komme med.

— Jeg skal gaa ud og sige, at han skal skynde sig, sagde Mortensen og gik til Bagdøren.

Buris havde lige faaet Foden paa det nederste Trin, da Mortensen raabte — Esther .... Frk. Dover siger, at hun har glemt sin Paraply i Ventesalen.

— Jeg syntes, jeg saa, at hun havde den i Haanden, sagde Buris forskrækket, og desuden kan jeg jo ikke naa at gaa efter den.

— Jovist, Toget holder endnu i *tre* Minutter, sagde Mortensen. Det tager da ikke mere end et Øjeblik. Hun glemte den i Hjørnet, hvor hun sad, sagde han hastigt.

Buris ilede af Sted. Men knapt havde Ventesalsdøren lukket sig bag ham, førend Konduktøren rakte sin Haand ud, og Toget satte sig i Bevægelse. Et Øjeblik efter saa Mortensen fra Vinduet Buris ile ud fra Stationen med blege forstyrrede Ansigtsudtryk — han kom akkurat for sent til at svinge sig op paa den sidste Vogn.

— Det gør mig ondt, gamle Dreng — nu har *Du* haft Lejlighed til at underholde Dig med Esther Dover; men nu er det *min* Tur, mumlede Mortensen, idet han gik tilbage til sin Plads.

— Hvor er Edvard Buris? spurgte Esther forhippet — ventende at faa ham at se bag Mortensens brede Ryg.

— Jeg frygter, at han ikke kom med, svarede Mortensen. Men vær ikke ked af det. Jeg skal nok hjælpe Dem med Deres Bagage, og alt, hvad De ønsker!

Esther sank tilbage, ude af sig selv.

— *Kom Edvard ikke med!* raabte hun — jeg forstaar ikke, hvorledes det kunde ske — ?

Hendes Øjne fyldtes af Taarer, men hun gjorde alt for at se rolig ud.

— Hvor skal De hen? begyndte Mortensen og satte sig bekvemt tilrette.

— Vi .... det vil sige jeg, skulde til Brent og der skifte Tog til Boston, svarede hun.

— Det skal jeg ogsaa! sagde Mortensen. Vær ikke ked af det, Esther! Jeg skal paa alle Maader være Dem behjælpelig og ikke slippe Dem, førend De træffer Deres Venner.

— Jeg venter ikke at træffe nogle Venner, forklarede hun, idet hun rettede paa sig og saa ud gennem Vinduet.

En lang Pavse fulgte efter, og den ventede Samtale, Mortensen havde planlagt, syntes at være bleven forstyrret.

— Kan De huske Udflugten paa Floden? begyndte han tilsidst — da De hjalp mig at ro min Baad, og da den stødte paa en Sandbunke? Jeg kan aldrig glemme det; og Buris paastod, at han ikke kunde faa os fri, førend De gik over i hans Baad. Og da De saa havde byttet Plads, saa jeg Dem ikke hele Aftenen.

Men Esther agtede ikke hans Tale.

— Kan man sende et Telegram, inden vi kommer til Brent? spurgte hun og betragtede Mortensen med store, alvorlige Øjne.

— Nej, dette Tog standser først i Brent. Der skal jeg hjælpe Dem at sende Telegrammet afsted.

— Tak, sagde Esther og rødmede, men jeg kan gøre det selv, og jeg vil ikke besvære Dem.

— Ak! sagde Mortensen. Det skulde være mig en Glæde, om jeg kunde gøre noget for Dem.

Men hun flyttede sig tilbage fra ham og saa atter ud gennem Vinduet.

— Duften fra Deres Violer minder mig, Esther, om ....

— Hvor meget er Klokken? spurgte hun afbrydende.

— Den er fire, sagde han, visende hende sit Ur.

— Kun fire! sagde hun. Og vi er ikke i Brent førend 4^{47}. Og næste Tog kommer først til Brent 6^{5}.

— Og ankommer til Boston 8^{30}, afbrød Mortensen. Men vort Tog afgaar fra Brent præcis Klokken 5.

— Jeg tager dog ikke med det, jeg maa først gøre et Par Besøg i Brent ....

— Besøg? Jeg troede ikke der boede andre end Italienere, Jærnbanearbejdere og —

— *Jeg* standser i alt Fald for at hvile lidt ....

Mortensen var helt forvirret over Esthers Opførsel. Toget ilede fremad med Ilfart, og de nærmede sig Brent, uden at Esther havde sagt et Ord.

Regnen øste ned i Strømme, da Toget standsede i Brent. Mortensen tog Esthers Bagage, medens hun selv søgte efter sin Paraply.

— Stakkels Buris, sagde han, det var jo Paraplyens Skyld, at han ikke kom med.

— Hvad mener De med det? spurgte Esther mistænksomt.

— Jeg fortalte ham, at De havde glemt den i Ventesalen, fordi jeg ønskede at tale med Dem, svarede han, lydende en pludselig Indskydelse.

Under denne korte Samtale var de steget af Toget. Trods Esthers Protest slog Mortensen Paraplyen op og holdt den omhyggelig over hendes Hoved.

.... Saa skete der noget mærkeligt. Mortensen saa sig pludselig omringet af en Skare leende Damer og Herrer, der overøste ham og Esther med Risengryn og Konfetti.

— Leve Bryllupsparret! hørte han der blev raabt — og en frygtelig Anelse slog ham.

— Hvad er dette, næsten skreg han.

Med Taarer i Øjnene svarede Esther —: *Der er sket det, at det er lykkedes Dem at faa mig skilt fra min Mand, hvem jeg blev gift med i Middags!!*

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh C.

Arbejdernes Forsamlingsbygning, Aarhus.
Store og smaa Lokaler til Selskaber og Foreninger.
Restauration. Billardsalon. Telefon 2728
S. M. Mikkelsen.

Jeg **vil** vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

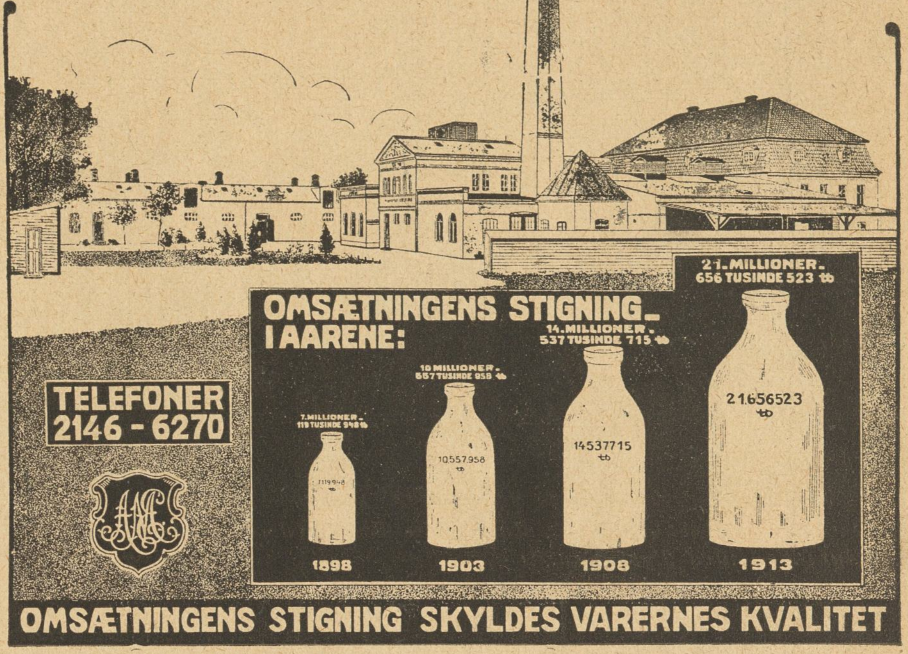

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

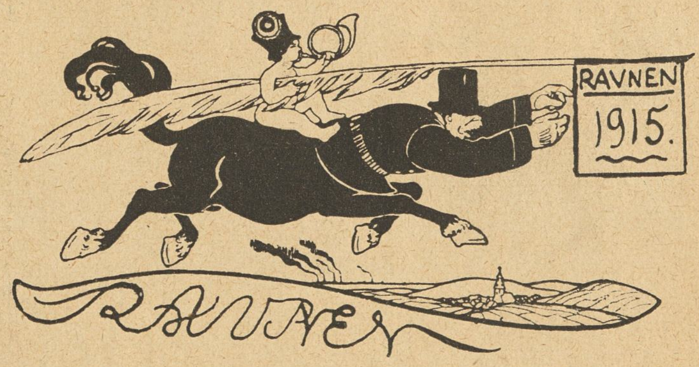

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Patentpatrioter.

Grossereren: „Jeg vil slutte min Tale med et ærligt: Ned med Tyskerne!"

Agenten: Ja, Hr. Grosserer, der er store Forretninger at gøre, hvis De har Lyst — — —

Tegning af Anton Hansen.

Grossereren: Lad det nu gaa rapt! Man kan sige om Tyskerne, hvad man vil, men det er kontante Folk!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 11. Torsdag den 18. Marts 1915

Tegning af Anton Hansen.

Blodpenge.

Kapitalismen: Hold ham endelig oppe lidt endnu, det giver Penge i Skæppen!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 ›	1 Dus. Prima	108 ›
Lagerøl —	11 ›	1 › Hvidtøl I	96 ›
Skattefri	10 ›	1 › Hvidtøl II	84 ›
Dansk Sodavand	4 ›	1 › Skibsøl I	96 ›
Citron —	5 ›	1 › Skibsøl II	84 ›
Fineste Maltekstrakt	18 ›	12/2 Skibsøl	60 ›
Kraftøl	12 ›	12/2 Hvidtøl	60 ›

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.
Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

RAVNEN
udkommer
hver Torsdag.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

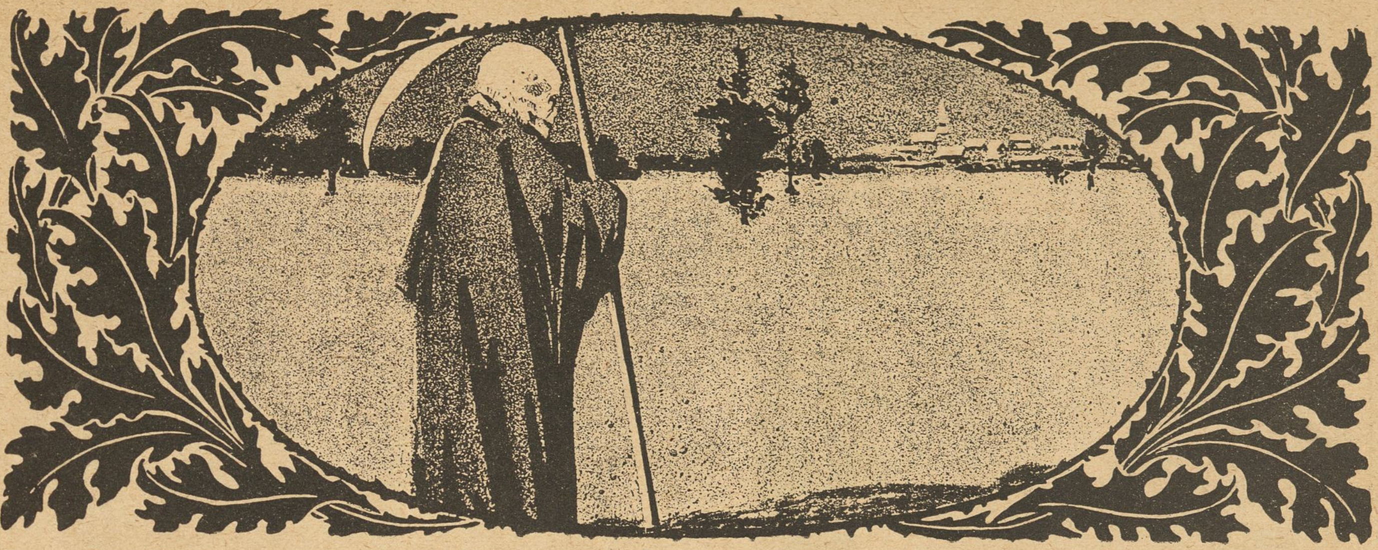

Døden paa Forpost.

Efter Krigen.

»Ravnen« ser sig allerede nu i Stand til at kunne meddele sine Læsere, hvad der vil ske, naar Krigen er forbi, og det er en Selvfølge, at vi iler med at fortælle, hvad vi ved.

Med Hensyn til Landafstaaelser bliver de saa smaa og saa selvfølgelige, at vi ikke skal komme nærmere ind derpaa.

Vigtigere er Spørgsmaalet om *Hærene* og *Flaaderne.*

Det bliver — under hele Evropas Garanti selvfølgelig — ordnet saaledes, at alle Hære afskaffes, kun skal hvert Land have staaende nogle tusinde Mand, der *aldrig* maa kæmpe imod hinanden, og som vekselvis holder »Vagttjeneste« i forskellige Lande — Tyskere i England, Englændere i Østrig o. s. v.

Det halve af det forhaandenværende evropæiske Flaademateriel bliver solgt som gammelt Jærn, og Resten (de nyeste og hurtigste Skibe) anvendes som Postdampere.

Af store Reformer, der vil blive indført med Fredsslutningen, skal vi nævne, at ingen *Familje* maa have en aarlig Indtægt, der overstiger 20.000 Kroner, hvilket svarer til Renterne af en ½ Million.

Det bliver betragtet som en Selvfølge, at intet Menneske maa lide Sult eller mangle ordentlig og sundt Husly, og Arbejdsløshed vil ikke kunne tænkes.

Bade og Sport aabnes for gratis Adgang.

Jærnbane- og Dampskibsrejser kan foretages for næsten ingenting; en Rejse fra Danmark til Italien vil komme til at koste 5 Kr. (til Stockholm: 1 Kr.), thi man vil derigennem opnaa, at de forskellige Folkeslag lærer hverandre at kende, og Fred og Fordragelighed vil blive den naturlige Følge.

— — — —

Lyder dette ikke ganske sandsynligt?

— Og saa er det *Løgn* hvert et Ord!!

Per Plex.

Naa saadan!

Andersen: Ham Jansen er vist en meget arbejdssom Mand.

Petersen: Ham? Han har ikke arbejdet en eneste Dag hele sidste Aar.

Andersen: Aa Snak da!

Petersen: Nej, det passer. Han er nemlig — Nattevagt!

Mellem to Helveder.

Et Par Soldater var sat til at grave en Løbegrav i den yderste Ildlinie, og deres Kaptajn befalede dem at grave stedse dybere. Soldaterne gravede og gravede og faldt tilsidst lige ned i Helvede. Da de opdagede, hvor de var, udbrød de glædestraalende:

Halleluja — nu er vi reddede!

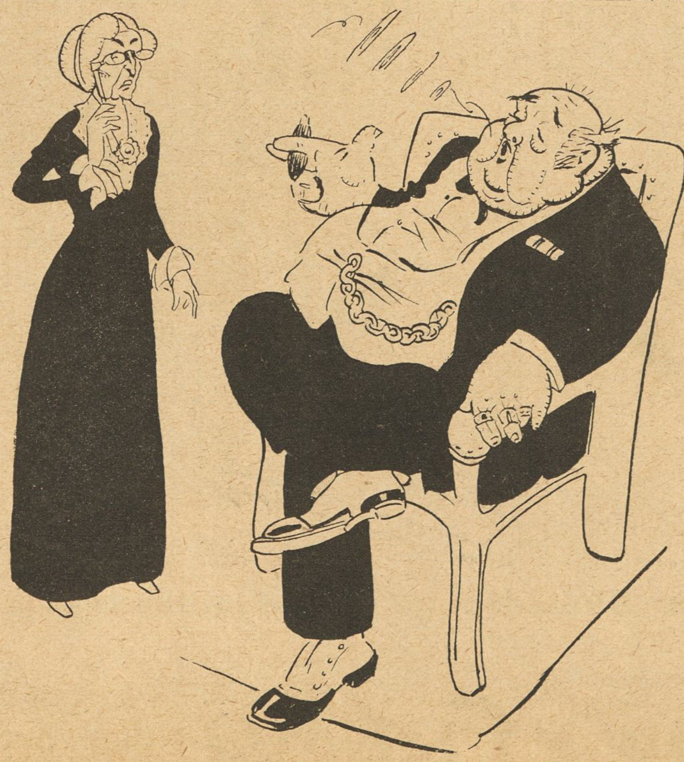

Tegning af V. Afzelius.

— Men Mand dog, hvor Du bliver tyk!
— Naa, det kan Du nu ikke regne, for jeg har baade min Tegnebog og min Bankbog paa mig!

Betingelser.

Principalen: Har De aldrig tænkt paa selv at aabne en Forretning?

Ekspedienten: Principalen mener altsaa, at jeg har Betingelser for at blive Grosserer?

Principalen: Absolut. Som Ekspedient er De i hvert Fald absolut uanvendelig!

Fint regnet ud.

Første Tyv (udenfor en Juvelerbutik): Du skulde forære din Pige saadan et Armbaand. For *mig* er det for dyrt.

Anden Tyv: Kan jeg da faa det billigere?

Første: Ja — Du er jo ikke straffet endnu!

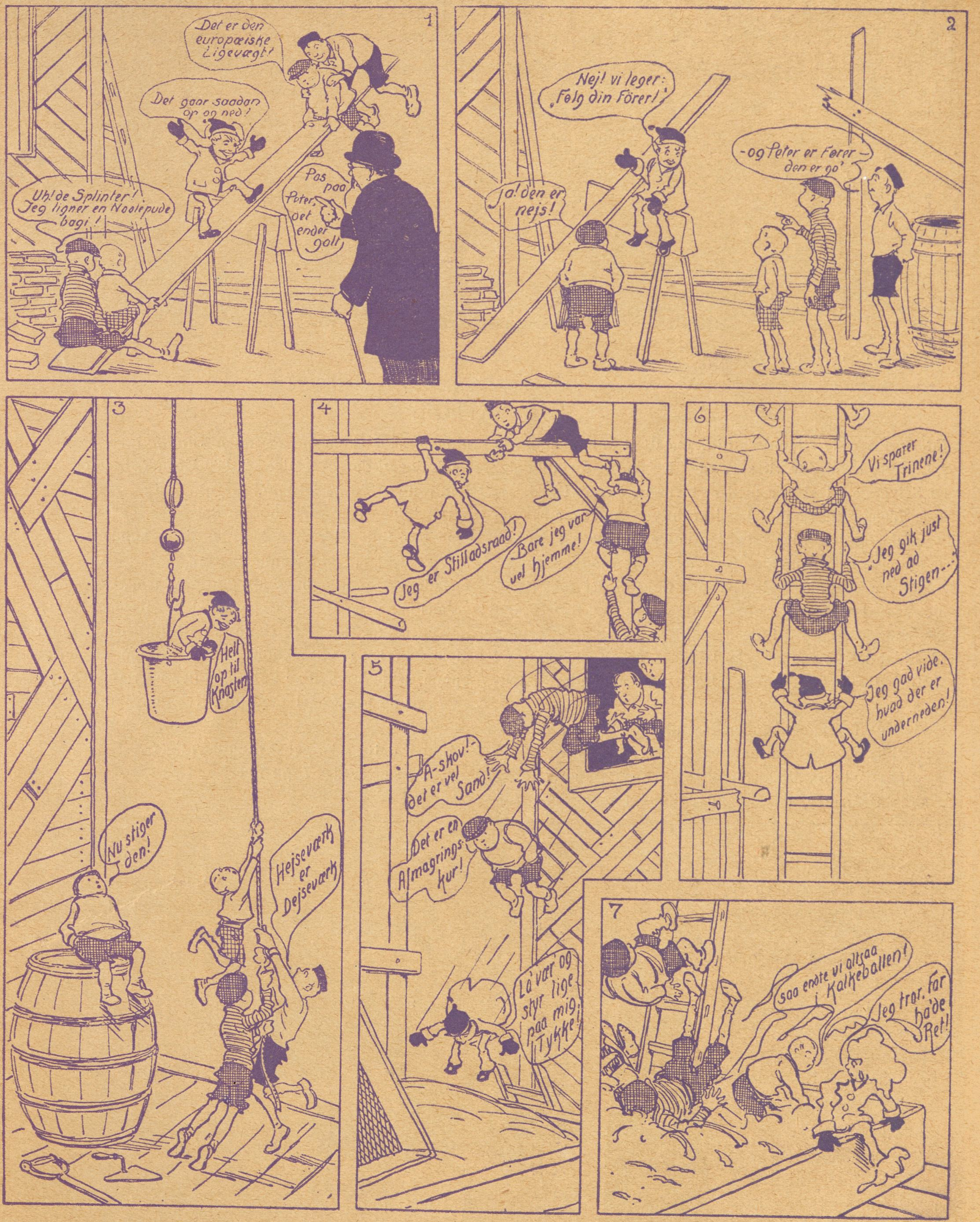

Naar Skoledrenge har „Fjortendagslov".

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabrik-Udsalg ved **A. Mouritzen.**

Sort paa Hvidt.

— **Sig mig, Frøken, hvem tror De er mest elskværdige: de blonde eller de mørke Kvinder?**

— **Det skal De hellere spørge Clara om, for hun har været begge Dele!**

Balkan-Kvartet.

(Mel.: »Ak, kæreste Hr. Guldsmed«.)

Fransk Fløjte:

Ak, kæreste *Italia*,
hvad er nu det for Trods?
Det er dog en Skandalia,
Du ikke er med os!
Du er os lidt for tung, Barn,
og maa dog huske paa,
Du faar det hele Ungarn
og synge kan som saa:
Farvel, Farvel, Hr. *Franz Josef!*

Tysk Pavke:

Ak, kæreste *Rumæner*
I holder vei med os
og banker de Hyæner,
som rundt rundt omkring Jer slaas?
Vi hylder Jer saa herligen,
og dertil vil vi gi'
Jer næsten hele Serbien,
og sammen synger vi:
Farvel, Farvel lille *Peter!*

Russisk Stortromme:

Ak, kæreste *Bulgarer*
vær ikke saa nevtral,
det skaber lutter Farer,
Elendighed og Kval.
Nej, vend nu Frikadellen
og giv os blot et Ord,
vi deler Dardanellen
og synger saa i Kor:
Farvel, Farvel til *Tyrkiet!*

Engelsk Horn:

Ak, kæreste Hr. *Græker*,
Tyrkiet staar for Fald,
og her gaar vi og præker
højt om dit store Kald.
Vi klæder Dig i Zobel
og hjalp Venizelos —
hvis *Konstantin* var nobel
saa sang han kækt med os:
Farvel, Farvel *Abdul Hamid!*

Peder Ravn.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Hertil kom Nødvendigheden af at lede alle Efterforskninger og Undersøgelser med den Grundighed, som fordredes og tillige med den Diskretion, som er nødvendig, naar man ønsker at undgaa Offentlighed.

Den mest energiske Søgen gav intet Resultat. Myndighederne i Wick var til ringe Nytte; de kunde ikke gøre andet end sætte sig i Forbindelse med Landpolitiet i Westmoreland, som straks gav sig til at søge efter den forsvundne.

Chilhams Skove og Enge blev gennemsøgte hele Eftermiddagen. Forespørgslerne hos alle Godsets Bønder bragte i Dagens Løb et eneste Vidnesbyrd: en Dreng, Søn af en Skovvogter, havde set den fremmede Herre styre Kursen mod den lille Bro, som førte over Aaen. Ude af selv af Angst over hvad der kunde være sket, befalede den lille Lærer, at Aaen skulde gennemsøges.

Længe efter at det var blevet mørkt, fortsattes Søgningen ved Fakkellys. Hver Kvadratfod af Chilhams Skove og Enge blev undersøgte lige saa nøjagtigt som et Værelse. Tit og ofte ilede Tom op til Herregaarden for at berolige og trøste Bruden, og hendes Moder, og vendte derefter tilbage til det Sted, hvor man søgte.

Det var et sørgeligt, træt Selskab, som mødtes den følgende Dags Morgen. Ved den Tid var det med fuld Vished blevet fastslaaet, at Dick Sugden, som Dagen i Forvejen, frisk og rask, havde befundet sig blandt de levendes Tal, nu var forsvundet fra Jordens Overflade.

Og trods Toms Protester, fandtes der i Daphnes og hendes Moders Hjerte ingen Tvivl om, at hans Forsvinden var en fuldt overlagt Handling.

Formiddagen gik. Ved Frokosttid indtraf imidlertid en velkommen Afbrydelse.

Det var intet mere eller mindre end Husets Herres saa længe bebudede Hjemkomst.

Maaden, paa hvilken han ankom til sit Fædrenegods, var imidlertid lige saa lidt imponerende som hans Udseende: et Par Drosker førte ham selv, hans Bagage og hans Følge fra Banegaarden i Wick. En Tjener, en Kammerjomfru, en uhørt Masse Kufferter og Æsker — et rødt, opsvulmet Ansigt og et Glimt af den lille fortrykte, udpinte amerikanske Hustru, saadan var det Indtryk Tom fik af Baronetens Ankomst.

Trods det hverdagsagtige i dette Syn og den Byrde af Sorg og Uro, som tyngede hans Sjæl, vilde Tom Codrington have været mere end et Menneske, hvis han kunde have forhindret sit Hjerte i at banke hurtigere end sædvanligt, da den mægtige Godsejer for et Sekund rakte ham sin rystende Haand. Thi denne Haand og ingen anden havde Ret til at bortskænke det fede Pastorat Chilham-Wick — det Pastorat, som siden den sidste Præsts Død forrige Vinter, havde været betroet Tom, og som Sir Hamilton efter Forgodtbefindende kunde give til en eller anden Ven. Saafremt ikke... saafremt ikke...

Dette var alligevel ikke Øjeblikket til at nære urimelige, men behagelige Forhaabninger. Damerne Medlycott, der var forgrædte og meddelsomme, kom ud for at ønske deres Slægtning velkommen.

Gamle Nash og andre af Familiens gamle tro Tjenere trængte sig omkring deres Husbond for at hilse paa ham. Baroneten besvarede deres Opmærksomhed med et heftigt Udbrud af daarligt Lune, og hans Hustru saa af let begribelige Grunde saa ligegyldig og udmattet ud, at Tom hurtigt forlod Herregaarden i den Hensigt at beskæftige sig med det Anliggende, som for Øjeblikket syntes ham det vigtigste.

Ved Hjemkomsten til Præstegaarden belønnedes han herfor ved at modtage Dicks Budskab fra Carlisle.

Sjældent, maaske ingensinde før havde et saa dybt Suk af Taknemlighed lettet Toms beklemte Bryst.

Han havde saaledes haft Ret — hans Tro paa Vennens Redelighed var blevet retfærdiggjort! Dick vendte tilbage til dem, om end ikke uskadt af Legeme, saa dog uplettet i alt der vedrørte Ære og Trofasthed. Han vilde være her om et Par Timer — ja, maaske hvert Øjeblik. Og hvad vilde de vel sige, som havde været saa rede til at anse hans Troløshed for fuldt konstateret?

I den lille Billet, som Tom afsendte til Mrs. Medlycott, forhindrede Hensynet til hans tilbedte Daphne ham i altfor aabenlyst at vise sin Triumf.

Da Brevet var afsendt, indtog han en beskeden Frokost og lagde sig for at nyde den Hvile, som hans udmattede Legeme trængte saa stærkt til.

Han sov fast og længe, thi han var meget træt. Pludselig vækkedes han af sine Drømme af høje Stemmer.

— Mr. Codrington! Jeg beder om Undskyldning, Mr. Codrington! Tom, Tom, gode, gamle Ven!

Man maa tilgive Tom Codrington, at han, da han aabnede sine søvndrukne Øjne, endnu troede at befinde sig i Drømmenes Land, thi foran ham, støttet paa Karlen Samuels stærke Arme, stod en højst ejendommelig Skikkelse.

Den nævnte Skikkelse havde ikke Gnist af Farve i sine Kinder, og dette fik hans mørkladne Hudfarve til at se endnu mørkere ud. Det ene Øje var bedækket med en sort Klap. Ovenover det andet, tværs over Panden, strakte der sig et Stykke sort Hefteplaster. Forøvrigt var den nyankomne klædt i Automobilhue, krøllet Frakke af udadeligt Snit og et Par meget for korte gulbrune Benklæder.

Men langt uhyggeligere end Synet af de afskyelige Benklæder var dog det Faktum, at det ene af Benene i dem dinglede ganske hjælpeløst, medens det andet ved Hjælp af Samuel og en tyk Stok langsomt bevægede sig fremad.

Tom Codrington snappede efter Vejret. I dette usædvanlige Øjeblik kastede han al præstelig Værdighed over Bord og al den inderlige Glæde, han følte, laa udtrykt i hans Stemme, da han, idet han lynsnart rejste sig fra sin Plads, raabte:

— Dick! Saa sandt jeg lever, er det ikke Dick!

IX.

DICKS BERETNING.

Det var allerede blevet langt ud paa Aftenen, før Dick fik Lejlighed til at fortælle sin ivrigt lyttende Vært de enkelte Detaljer i hans dystre Oplevelser.

Et varmt Bad, Ombytning af Klæder fra Top til Taa, Besøg af Doktoren, Bud til og fra Daphne gennem den velvillige Tom selv — alt dette optog Tiden før Middag og tillod kun ganske korte Udvekslinger af Tanker.

Hvis Dick havde haabet i Aftenens Løb at blive Vidne til et saa enestaaende Brud paa alle Etikettens Love, som et Besøg i Præstegaarden af hans Kæreste og hendes Moder, saa var han dømt til at se sine Forhaabninger briste.

Budskabet fra Mrs. Medlycott var venligt, men ingenlunde begejstret. Og de faa Linjer fra Daphnes Haand, som det tro Sendebud medbragte, var holdt i en Tone, som viste, at hun ganske vist nok havde til Hensigt at tilgive, men følte sig altfor ilde behandlet til straks at kunne tilgive og glemme.

Dick sukkede. Uden Tvivl var den unge Pige ved hans Opførsel bleven sat i en højst ubehagelig Stilling og hvis hun vilde straffe ham, var hun jo i sin gode Ret — han vilde gennem hele sit Liv søge at sone, hvad han havde forbrudt.

Men nægtes kan det ikke, at han i Øjeblikket fandt Trøst i den fortræffelige Middag, som Husholdersken i Præstegaarden havde tillavet.

Dick spiste med god Appetit, thi i hele Dagens Løb havde han ikke haft Adgang til nogen Føde. Følgen heraf var, at da Osten og Valnødderne var spiste, var han ikke naaet til Enden paa sin Fortælling.

Højst tilfreds med Tilværelsen, hinkede han med Samuels Hjælp ind i Biblioteket, hvor der var sat nogle Forfriskninger frem. Han betragtede med Velbehag den knitrende Ild, som trods Aarstiden flammede i den gamle Kamin, det rygende Toddyglas foran sig og den gode Cigar, som sendte lette blaa Røgskyer op mod Loftet.

Toms Stemme kaldte ham imidlertid snart tilbage til Dagens Æventyr.

— Naturligvis kan Du stole paa min Diskretion og Tavshed, kære Ven. Men hvorledes kan Du tro, at din Historie forbliver en Hemmelighed for dine øvrige Bekendte, det kan jeg ikke forstaa. Hvad vil Du gøre med alle dem, som saa Dig og troligen genkendte Dig, da Automobilet passerede gennem Wick?

— Intet Menneske kunde genkende mig, det er det gode ved Sagen! svarede Dick triumferende. Saasnart min Velgørerinde havde faaet mig op i Vognen, tilbød hun mig en Automobilhue med Briller, jeg troede naturligvis, at det var for at det ikke skulde se mærkeligt ud, at hun havde en Herre med høj Hat ved Siden af sig. Jeg modtog hendes Tilbud — og det var et Held efter den Vending Sagen tog. Thi hvor ubehagelig hele Affæren end er, saa har jeg i det mindste den Trøst, at ingen genkendte den troløse Brudgom i den Herre, som i Selskab med en tæt tilsløret Dame var paa Vej mod Nord i Automobil. Men det var ikke nogen behagelig Situation for en Mand, der altid har søgt at opføre sig korrekt — eller hvad mener Du, Tom?

— En højst ubehagelig Stilling — ja, det indser jeg nok, skønt jeg maa indrømme.... naturligvis var det svært for Dig, da Du ikke kunde tale med hende.... Du taler jo ikke Fransk. Men i hvert Fald.... »Mr. og Mrs. Jolyffe«, det var næsten for meget. Kunde Du ikke faaet Sagen arrangeret paa en noget anden Maade?

Dick lo bittert.

— Jo — jeg kunde have faaet baade mig selv og den lille Satan smidt ud paa Landevejen midt i det forfærdelige Uvejr. Der kunde være blevet en Skandale, som allerede i Morgen vilde have staaet i Bladene. Kan Du ikke forestille Dig opsigtsvækkende Overskrifter som: »*Rig Amerikaner forlader sin Brud, en nær Slægtning til en velkendt Baronet. Forsvinder paa Bryllupsdagen i Selskab med en parisisk Æventyrerske*« og meget andet i samme Stil. Kan Du da ikke forstaa, at jeg ikke vovede at udsætte mig for noget saadant?

Tom gav sig til at gruble.

Skønt han var Dick varmt og oprigtig hengiven, var hans og dennes Liv i de sidste ti Aar løbet i saa vidt forskellige Baner, at det ikke altid var ganske let for ham at sætte sig ind i Ungdommens Tankegang. Uophørlig skræmmedes og foruroligedes den anglikanske Præstesjæl af den amerikanske Forretningsmands virkelystne, æventyrlystne Sind. Og nu satte ikke alene Gaarsdagens ulykkelige Fiasko, men ogsaa Beretningen om de næsten utrolige Begivenheder, som fremførtes som Undskyldning, Toms Godtroenhed paa den haardeste Prøve. Han saa paa Dick og sukkede.

— Min kære Dick! At tænke sig, at Du har været indblandet i en veritabel Tyvehistorie og har en Sporhund i Hælene paa Dig!

Dick lo utaalmodigt.

— Aa Snak— Du glemmer, at Du taler med en Forretningsmand fra New York — og hvad sidste Halvdel af din Antydning angaar, saa har jeg i Montana ofte haft et helt Kobbel efter mig og bryder mig slet ikke om den Slags. Jeg maa alligevel indrømme, at jeg mest for Daphnes Skyld vilde undgaa Skandale og at Tanken om, at Sagen skulde trækkes frem for Offentligheden, ingenlunde var tillokkende. Men den tvang mig ogsaa til at opbyde hele min Opfindelsesevne, al min Handlekraft. Jeg sagde til mig selv: »I Gaar blev jeg taget ved Næsen af en ung Pige, men Fanden tage mig, om jeg i Dag lader mig narre af denne forbandede lille Usling til Chauffør!

Tom vred sig nervøst paa Stolen ved dette lidt vel kraftige Sprog. Saa spurgte han?

— Men kære Dick, hvad kunde Du vel gøre med et saadant Ben?

Dick slog Haanden saa haardt i Bordet, at Skeen i hans tomme Toddyglas klirrede.

— Ja, det var just Sagen! Du har ikke den fjærneste Idé om, hvor elendig og hjælpeløs man befinder sig, naar ens Ben knækker sammen under en. Og at høre en stor, stærk Mand raabe om Hjælp, er et Syn, som kan lokke Taarerne frem i Øjnene paa selv en Stemmeretskvinde. Ja — det kan ikke nægtes, at det var sørgelig fat med mig. Hvis jeg havde haft min Revolver ved Haanden, havde jeg uden ringeste Samvittighedsnag gjort det af med Mr. Trout — særlig i det Øjeblik, da Benzinen slap op og han lod mig sidde alene tilbage i Automobilet, ganske ude af Stand til at røre mig, som et mekanisk Stykke Legetøj, hvortil man har tabt Nøglen!

— Du gik altsaa tværs over Vejen og hen til Toget paa det stakkels Ben — uden Krykke, uden nogensomhelst Hjælp? Min kære Dick! Det var ikke forstandig af dig!

— Ikke halvt saa uforstandig, som det vilde have været at blive siddende.

— Men kære Du, med Benet i en saadan Tilstand — Du husker vel hvad Doktoren sagde for et Øjeblik siden! Det var ikke muligt — det var ganske simpelt umuligt!

Amerikanerens Træk fik et Udtryk af anspændt Viljekraft,

— Det var umuligt, ja — men jeg gjorde det alligevel! Jeg sagde til mit stakkels elendige Ben: »Du maa bære mig!« Og bar mig gjorde det, medens jeg klatrede ud af Automobilet og gik tværs over Vejen, frem til Toget. Men hvem tror Du, jeg saa komme styrtende langs Platformen, ligesom Konduktøren hjalp mig op i Kupeen og smækkede Døren i efter mig? Gæt engang!

— Trout, antager jeg?

— Naturligvis — den forbandede, lille, spidsnæsede Trout! Synet af hans blege, jammerlige Ansigt gav mig nyt Liv; jeg var næsten halvdød af den uhørte Anstrengelse, som jeg havde udsat baade min Viljekraft og mine Muskler for. Heldigvis var Toget allerede i Gang, saa at Trout ikke kunde faa fat i mig — han vovede naturligvis ikke at hoppe op i en Kupé og lade sin 1000 Guineas Maskine i Stikken.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Tyskland er færdig med at spille »Napoleon«.
(»Daily Mirror.«)

Tyske Marineres »Minekrans« omkring England.
(»Lustige Blätter.«)

Den amerikanske Nevtralitet.
(»Meggendorfer Blätter.«)

Simulanten: Hvem kan være blind, naar saadan En gaar forbi!
(»Søndags Nisse.«)

Franskmændene i Løbegravene: Uh, sikken en dejlig Kaffelugt, der kommer fra de tyske Løbegrave!
(»Simplicissimus.«)

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Rød Indmad

»Ravnens Brølere« har hermed den Fornøjelse at meddele, at Første-April-Nummeret vil bringe en Mængde nyt og storartet Stof, som fortsættes i de følgende Maaneder. Tegn Dem som Abonnent: For 10 Øre om Ugen faar De baade Suppe, Steg og Kage!

Statsbane-Arithmetik.

Timeløn og Ugeløn ind i hinanden,
Regnestykke svært som bare Fanden!
Jeg maa bekende, jeg kan ikke forstaa 'et
langt over mit Begreb er det gaaet.

Skal Arbejderlønnen presses og skrues,
ak sikken Kunst paa Kontoret der bru'es!
Men med Ambts Tantiema er man ikke forlegen,
det Regnestykke er ligeud ad Landevejen.

— Naar Krigen en Gang bliver sluttet, burde der oprettes et *Fredsrige* i Tyskland, og efter Krigens sindssvage Karakter burde det opkaldes efter Overlægen paa 6. Afdeling.

— Ja, men Overlægen paa 6. Afdeling er da for Pokker ikke sindssvag?

— Næ! men han hedder da *Friedenreich.*

Den „indre".

Svovlprædikanter, visk Taaren af Øjet!
Kvaler og Sorg har I sandelig døjet:
Under den gamle skikkelige Zeuthen
var hele Moleviten nær gaaet fløjten.

Penge der vistnok i Kassen blev skovlet,
ak, men der spartes for meget paa Svovlet!
Sligt maa ha' ærgret og vældig kreperet,
men nu blirer Helvede mobiliseret.

Nu staar der Røg af hver eneste Stavelse,
nu skal der dundres ved hver en Begravelse!
Satan i Spidsen — og Hurra for Moe —
ham kan I li', han er (Fa'n ta' mig) go'!

5/3. Der klages højlydt over Hovedstadens mangelfulde Forsyning med Fedt — den kostelige Vare skal næsten ikke være til at opdrive. Dette maa jeg beklage som et af Krigens allerbedrøveligste Resultater; der er netop i disse Tider et anseeligt Antal Storborgere, der rigtig — skulde ha' deres Fedt.

Frankrig har lovet Grækenland et stort Krigslaan.

Frankrig: Her er Penge, min Ven, har Du nu Mod — og Blod?!

7/3. Bladene diskuterer ivrigt om Hæren og de frivillige Korps — skal Hæren støtte de frivillige, eller skal de frivillige gaa op i Hæren? Jeg synes, Spørgsmaalet ikke er saa vanskeligt at besvare: Lad de to Parter æde hinanden op med Hud og Haar og hele Pibetøjet — saa var vi paa en nem Maade af med alt det Bras!

8/3. Det oplyses, at blandt de største Skatteydere i 2. Landstingskreds findes Navne som Pesche-Køedt, Ole Olsen, Pitzner, Piper og P-s-ilander.

— Ja, det er det, jeg har sagt om Indtægt og Fortjeneste: med dem gaar det ikke efter Fortjeneste her i denne syndige Verden!

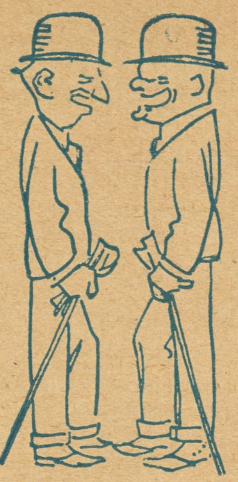

— Det er sørgeligt, at *Hans Beck* nu gaar fra Balletten. Selvfølgelig skal han have en fin Afskedsforestilling, men hvem skal skrive Musiken til Afskedsforestillingen?

— Naturligvis *Beck-gaard!*

9/3. Overretten har nok dømt Grosserer Brockdorff, fordi han lod sit Navn begynde med „von" — Det maa man ikke, naar man ikke er adelig.

— Det er nu kedeligt for Indehaverne af andre borgerlige Navne, som ogsaa begynder med „von" f. Expl.: Vonsild og Vonsager. De skal altsaa nu gaa rundt og hedde: Sild og Sager!

Sigurjónsson har ikke haft Held med »Ønsket« og Forfatteren Louis Levy kritiserer Stykket saa stærkt, at Islænderen sikkert ønsker, at Levy sad paa »Geysir« (som bekendt Islands hedeste Kilde).

— Sigurjónson faar næppe heller denne Gang Held med Ønsket, men hedt er det da i al Fald!

Københavnske Tjenere i Karikatur XI.

Romholt. „Nørre-Central."

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

Jensen, Silkeborg. Den Mand, som hidtil har ført »Ravnens« Korrespondance (Imellem os-Afdelingen) har paa Grund af Overanstrængelse maattet lade sig indlægge — pudsig nok paa Silkeborg Sanatorium, hvor De maaske kan træffe ham.

Angaaende Deres ær. i sidste Skrivelse udtalte Ønske maa vi desværre sige, at det er helt udelukket.

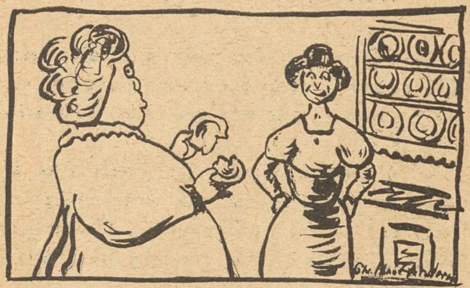

Fruen: Men, Marie, nu har De igen slaaet en Tallerken i Stykker. — Ja, det bliver selvfølgelig trukken af i Deres Løn.

Marie: Det er maaske Fruens Mening at anskaffe et helt nyt Stel paa min Bekostning.

C. Andersen. Vittigheden har vi hørt før, men vi har aldrig før set et saa ægte Udtryk for Indignation, som De har formaaet at lægge i Fruens højre Øje.

Ikke forknyt.

Fruen: Men Marie dog, er det den ægte Vase De slog itu! Jeg var glad ved Tanken om, at det var den mørkerøde.

Pigen: Saa er det da godt, at jeg ikke behøver at berøve Fruen den Glæde, den mørkerøde faldt nemlig ned med det samme.

Buntmageren: Det er altsaa tre Haler Fruen skal betale for?

Fruen: Nej, det er kun for to! Den tykke er virkelig min egen Hale!

Fru *Franciska*, Aarhus.

Dette sorte Billede forestiller Skuespiller *Aggerholm*, og det, han har i Haanden, er vistnok en Krabbe, som han har fanget i Thisted(?)

d'Hrr. *Madsen* og *Tandrup*, Randers. De skal nok faa det ønskede tilsendt. Er der en Tegning, De særlig kunde ønske Dem, saa sig til.

B. J. Pavl. I. Vi havde noget lignende i vort sidste Numer — De kom for sent!

Alle slette Veje fører ikke til *Rom.* Nogle fører ogsaa til Vand — og Brød! Kære »Ravn«. Denne Tegning er den bedste, jeg har lavet.

Leonhard K. Ja, den er lige til 8 Maaneder!!

C. Swensson. Tegningen skal vi nok skaffe Plads til, men De maa finde en anden Tekst til den. — den tilsendte er baade gammel og umorsom.

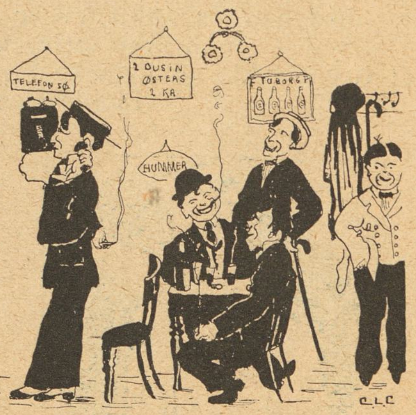

Krigstelegram.

Hallo — Er det Fru Hansen. — Ja, det er Peter Nielsen, jeg vil blot meddele Dem, at Deres Mand er bleven opbragt. Han kom sejlende ned ad Gaden med Slagside, for fuld Damp og med halvt blændede Lanterner, vi blev enige om at bugsere ham ind i »Dybet« her i Havnen, hvor hans Laster vil blive nærmere undersøgt, viser det sig at han ingen Krigskontrabande indeholder, vil han blive løsladt og faa anvist den rette Kurs og vil i heldigste Tilfælde kunne ventes hjem i Morgen Aften.

Carl Christiansen.

E. S. Olsen. Hvis De *ikke* har faaet tilsendt Honorar, beder vi Dem meddele os, hvad De har faaet optaget.

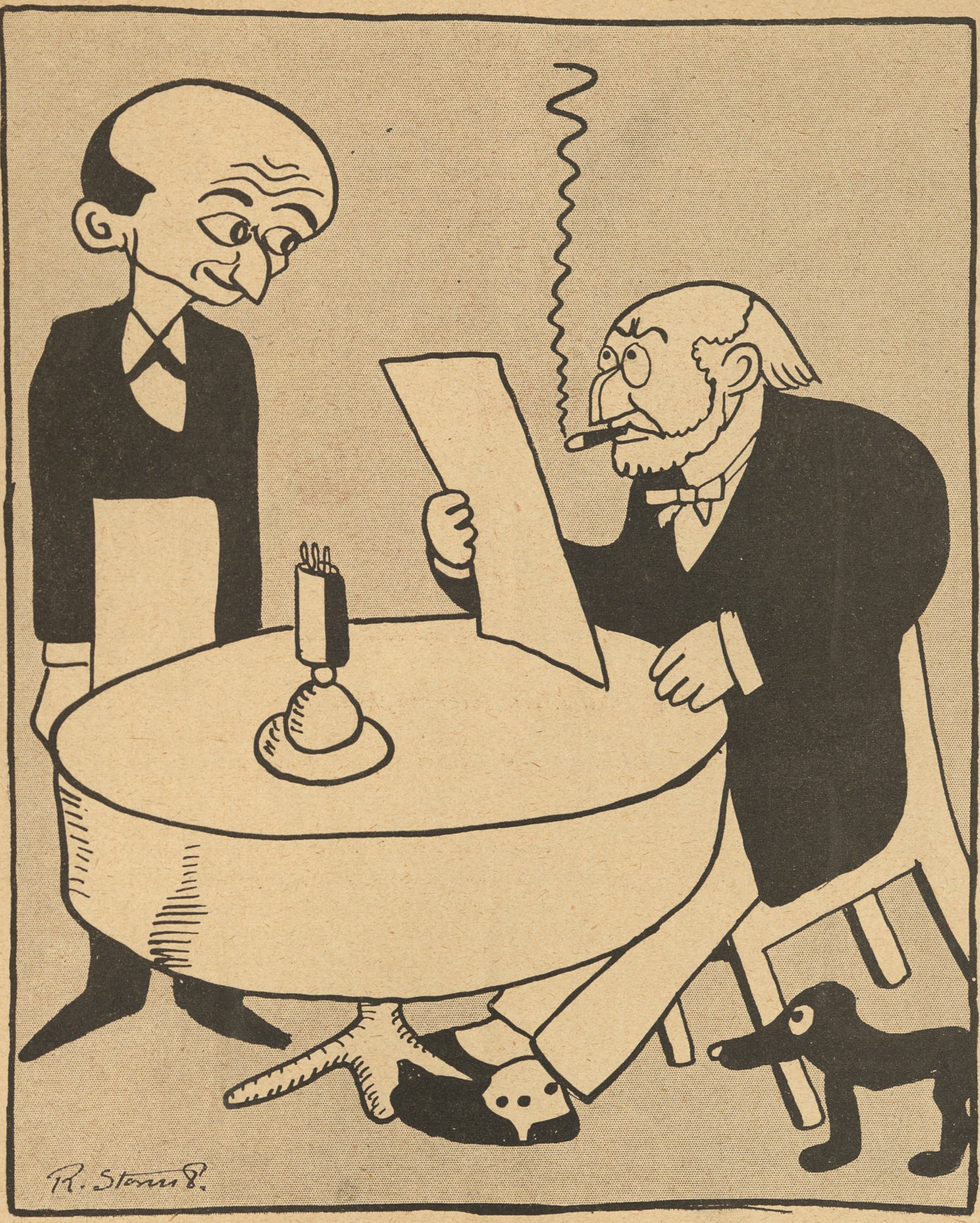

Tegning af R. STORM-PETERSEN

— Opvarter! Her staar „Jevndøgns-Frokost“ — hvad mener De med „Jevndøgn“?
— Tja . . . de' er vel naar Døgnet gaar jevnt med Pip, Klink og Ballade over det hele!

Adagio.

Moderen (til Musiklærerinden): Aa, Frøken, tror De ikke, De kunde lære min lille Datter at spille lidt raskere. Hun spiller saa *forfærdeligt* langsomt; naar hun f. Eks. spiller »Grønne Kranse«, er den ene saamænd lige ved at blive vissen, inden hun faar begyndt paa den næste!

Vegetar.

Gæsten (til Opvarteren paa en Vegetarianer-Restaurant): Er de Herrer, som spiller Kort derinde i det andet Værelse, ogsaa Vegetarianere?

Opvarteren: Ja! Ja! De spiller kun om Radiser og Gulerødder!

Fint.

Grossererfruen: Tænk Dig, Doktoren ordinerede mig lange Spadsereture og nu skal jeg altsaa løbe omkring som en anden Fattigper.

Grossereren: Jamen Du kan jo lade Automobilet køre langsomt lige i Hælene paa Dig!

Kedelig Fejltagelse.

A.: — Tænk Dig min Forlegenhed. Jeg fik i Gaar udstedt to Lægeattester, naturligvis hos forskellige Læger, en Sundhedsattest for Livsforsikringen og en Svagelighedsattest som Bilag til min Orlovsansøgning. Og hvad sker? Jeg forveksler ved Afsendelsen de to Attester!

Nydelse.

— Sig mig engang, hvor kan det være, at Du, der holder saa meget af Øl, altid har en Karaffe Vand staaende ved Siden af Dig?

— Jo, ser Du, naar jeg ser paa Vandet, saa smager Øllet mig dobbelt saa godt.

Interesse.

En Løjtnant i Haanden er bedre end 10 i Luften, sagde den unge Dame, da hun skulde forklare, hvorfor hun ikke interesserede sig for Luftskibe.

Tegning af Emil Poulsen.

Hjemløse „Palmeløg“ ved d'Angleterres Brand.

Ubegribeligt.

Konen: Kan Du begribe, hvorfra alle de tomme Flasker er komne fra, som staar nede i Køkkenet?

Manden: Nej, det begriber jeg ikke. Jeg har aldrig i mit Liv købt en tom Flaske!

Slægtskab.

En Dronning fra en af Sydhavsøerne var for nogen Tid siden Gæst ved det engelske Hof. I Samtalens Løb oplyste den sorte Dronning, at hun havde engelsk Blod i sine Aarer.

— Hvorledes det? spurgte hendes hvide Kollega.

— Jo — mine Forældre spiste Kaptajn Cook!

Prosit!

Per Anders byder Jens Peter en Snus, og Jens benytter Lejligheden til at tage sig en kolossal „Pris“, hvad der faar Anders til at udbryde:

— Tag Dig en „Pris“ til — for Du kommer ikke oftere i min Snusdaase!

Naar Storken kommer —

Et Par Forlovede er ude at spadsere, Dagen før de skal have Bryllup. Undervejs faar de Øje paa en Stork, og Brudgommen siger spøgefuldt: — Tænk om den snart kom til os!

Den forlovede Dame giver sig til at græde, og da hun er kommen hjem, lukker hun sig inde paa sit Værelse.

Forbavset og meget ked af det henvender hendes Kæreste sig til sin Svigermoder og forklarer, hvad der er passeret.

Svigermoderen er i høj Grad forundret over sin Datters Snærperi, eftersom hun dog har forberedt hende paa hendes Ægteskab og spørger hvad der egentlig er i Vejen. Og Datteren svarer under Taarer: — Du vil da ikke have, at jeg skal gifte mig med et Menneske, som den sidste Dag før Brylluppet endnu tror paa Storken!

Forskel.

Hvilken Forskel er der paa en dramatisk Forfatters Arbejder og en Læges? Hos den første kommer „Skelettet“ først til Behandling og „Kødet“ senere. Hos Lægen er det først Kødet — og saa Skelettet!

Nevtral.

Grosserer A.: Jeg synes ikke, Du kan siges at være ganske nevtral, naar Du saadan sælger baade Patrontasker, Madvarer og Metaller til Ententemagterne.

Grosserer B.: Jamen, jeg sælger lige saa meget til deres Modstandere!

Samme Hensigt.

Peter: Jeg kan ikke lide at se et fuldt Glas foran mig, derfor tømmer jeg det.

Jørgen: Og jeg kan ikke lide at se tomme Glas, og derfor fylder jeg dem!

Disharmoni.

— Hvorfor er Du ikke mere Medlem af Sangforeningen?

— Næ, for min Principal har mældt sig ind i den.

— Hvad gør det?

— Jo, ser Du — jeg synger 1. Tenor, men han er bare 2. Tenor!

Tegning af E. Erk.

Naa, der er da Nogle, som kommer let til Føden i denne Tid.

Dansk Korn Snaps
INDR. VARE MÆRKE.

Tæl til 10 – og dø!

— — De har altsaa tre gamle Forbrydelser paa Samvittigheden, sagde Dommeren. Den Anklagede nikkede. Dommeren rynkede Brynene og fæstede sit strenge Blik, for hvilket han var bekendt, paa den sammensunkne Skikkelse paa Anklagerbænken. »Tiltalte,« sagde han haardt, »den Forbrydelse, De er anklaget for, straffes i Reglen med 2 Aars Tugthus. Retsprotokollen beviser, at De tilhører den farligste Klasse Forbrydere, som lever af at plyndre Samfundet, nemlig den professionelle Tyv. De ser alligevel ud til at have været en dannet Mand, og De har ved Deres Forsvar udfoldet meget Kendskab til de Love, som De har brudt. Gerald! De *er* dømt til 2 Aars Fængsel.«

Manden paa Anklagerbænken greb fat i Skranken med en pludselig vild Energi, og hans mørke Øjne lynede.

»Min Gud,« raabte han, »to Aar for at stjæle et Ur. Vent til jeg kommer ud igen, saa . . . .« og han knyttede Hænderne i afmægtigt Raseri.

»Før Fangen ud,« befalede Dommeren rolig.

»Vent bare, vent,« skreg Gerald, men en Haand blev lagt over hans Mund, og i næste Øjeblik blev han slæbt ud af Retssalen.

Omtrent to Aar efter denne Tildragelse blev en Dag en Løsladelsesordre forelagt Dommeren til Undertegning. Han saa et Par hadefulde Øjne stirre paa sig fra det Navn, som han læste paa Dokumentet, mens han trak paa Skuldrene.

Men sent den Aften, da han kom hjem og alt var stille, aabnede han den underste Skuffe i sit Skrivebord og trak en Revolver frem. »Jeg tror, at han en Gang har været en Gentleman,« mumlede han mellem Tænderne, »i saa Fald vil han holde sit Ord og snarest gøre mig et Besøg.« Saa ladede han Revolveren og lagde den foran sig paa Bordet.

Hans Hustru og ældste Datter var bortrejst. Hans Søn, som var Sagfører, var om Morgenen rejst af Sted for at føre en Proces i en lille By en halv Dagsrejse borte, og hans yngste Datter havde allerede tidligere trukket sig tilbage til sit Værelse. Han var saaledes omtrent alene i Huset.

I Døraabningen stod Gerald og betragtede Dommerens Profil, mens han lyttede til hans rolige, regelmæssige Aandedrag. I venstre Haand holdt Tyven en Blændlygte, og i højre en spændt Revolver. Tankerne kom og gik i Hovedet paa ham. Den Omstændighed, at han kunde gøre sig usynlig, hvis han vilde, og at Dommerens Sølvtøj utvivlsomt var meget kostbart — det laa for Øjeblikket i en Sæk ved Foden af Trappen — var jo meget tilfredsstillende for hans professionelle Instinkter, men var ikke nok for hans Hævn.

»Gaa paa,« sagde han til sig selv, men blev staaende. Dommeren havde, mens han vendte en Side i Bogen, flyttet sig lidt i Stolen. Lidt mere af hans Ansigt blev saaledes synlig for Indbrudstyvens Blik. Gerald syntes, at Dommerens fine tynde Læber krusede sig til et ironisk Smil. Hadet blussede op i ham; han huskede, at Dommeren havde smilet saadan den Gang, han dømte ham, huskede, hvorledes Dommeren havde saaret ham ved sine Ord, den Tone hvori de blev sagt, og ved sit Blik.

Paavirket af Tyvens vedholdende Stirren saa Dommeren pludselig op fra sin Bog, og fik Øje paa Tyven. Han blegnede lidt, men genvandt hurtigt Fatningen.

»God Aften,« sagde han rolig, næsten venlig. »De er Gerald, ikke sandt? Jeg har ventet Dem.«

Tyven stod maalløs af Overraskelse.

»De bad mig vente — den Gang,« fortsatte Dommeren efter en lille Pavse, »det glæder mig, at jeg har forstaaet Deres Anmodning rigtig.«

Endnu ikke en Lyd eller en Bevægelse fra Tyven. Dommeren lagde Bogen fra sig paa Bordet. »Værsaagod, tag Plads,« sagde han, idet han lænede sig bagover med en træt Bevægelse og lod sin højre Haand falde over Revolveren. Med den venstre Haand pegede han paa en Stol.

»*Jeg er kommen for at dræbe Dem*,« knurrede Gerald mellem Tænderne. Hvis han havde anet, hvad Dommerens ligegyldige Bevægelse betød, vilde han have fyret af i Stedet for at tale. Han forstod næppe nu, hvorfor han ventede.

»Ikke med *en* Gang, haaber jeg,« sagde Dommeren. »Jeg tilstaar, at jeg ikke straks forstod, hvor alvorlig Deres Besøg var, De finder mig derfor noget uforberedt. De vil vel give mig Tid til at bede en Bøn eller to? — Jeg gav Dem to Aar til at tænke Dem om i,« fortsatte Dommeren, »til Gengæld beder jeg om ti Minutter.«

Gerald svarede med at smække Kæberne sammen.

»*Jeg skal tælle til ti*,« mumlede han. »Øje for Øje, Tand for Tand. Husker De, hvormeget mit Forsvar hjalp mig?«

Dommeren nikkede.

»*Jeg skal tælle til ti*,« gentog Tyven.

»Langsomt, maa jeg be',« svarede Dommeren.

»*En*,« talte Gerald.

Dommeren vendte Hovedet og saa hen paa Uret. »Det mangler et Kvarter i elleve,« bemærkede han.

»*To*,« sagde Tyven.

Dommeren vedblev at betragte Uret interesseret. »Jeg fik det som en Erindring om Deres Anmodning,« fortsatte han. Jeg anede ikke, at det skulde blive et »Memento Mori«.

»*Tre*,« fortsatte den anden.

»Er det mulig, at De har glemt det?« spurgte Dommeren.

»*Fire*,« sagde Tyven.

Dommeren lukkede Øjnene halvt. »Vistnok et ganske almindeligt Ur, men jeg troede, De vilde kende Viserne igen.«

»*Fem*.« Tyven begyndte at blive nysgerrig.

»Ja, De vilde ganske sikkert kende Viserne igen.«

»*Seks*.«

»De er af en ejendommelig Facon.«

»*Syv*«, med en lidt forundret Stemme.

Dommeren stirrede paa Viserne, som om de var det eneste, der var værd at se paa i denne Verden.

»Forarbejdet i Schweits, antager jeg,« mumlede han.

»*Otte*,« sagde Gerald; han var sig bevidst, at han maatte betvinge Fristelsen til at kaste et Blik paa den Genstand, som i den Grad havde tiltrukket sig Dommerens Opmærksomhed. Sveden perlede paa Dommerens Pande.

»Var det i Schweitz?« spurgte han langsomt og med Eftertryk, mens han saa Tyven ind i Øjnene.

»Hvad?« spurgte denne uvilkaarlig. Saa rynkede han Brynene og smilte haanligt. »*Ni*,« talte han. Han var for gammel til at lade sig narre paa den Maade!

»Deres Ur! Det Ur, De stjal, og som førte Dem i Fængslet! *Se!*« raabte Dommeren med bydende Stemme.

Hans stærkere Aand sejrede. Tyven fulgte Dommerens Blik, tvunget af Nysgerrigheden. Han saa ikke det Ur, Talen var om, thi i samme Sekund blændedes han af en Ildstraale og hørte et bedøvende Knald. — »Narret, for Fanden!« skreg han. Hans Arm blev tung som Bly, og da han løftede den venstre Arm op til den højre Skulder, rørte han ved noget flydende, varmt og klæbrigt. Hvor var hans Revolver? Aa, dér laa den paa Tæppet ved hans Fødder.

»Aa!« gispede han og saa paa Dommeren. Den endnu rygende Munding af Dommerens Revolver var rettet mod hans Hjerte, og Dommerens kolde, ironiske Smil viste sig bagved. »Jeg er bange for, at De er haardt saaret?« sagde han rolig, »sæt Dem bare ned.« Gerald segnede ned i en Stol, allerede halvt bevidstløs. Han hørte Dommeren gaa tværs over Gulvet, og hørte saa Lyden af en Klokke langt borte, derpaa en Pigestemme raabe skælvende af Angst: »Far! Far! Hvad var det for en Larm?« Det var Dommerens yngste Datters Stemme.

»*Nr. 893*,« sagde Dommeren — — Du behøver ikke at være ængstelig, kære Dorthea,« tilføjede han, »jeg har grebet en Indbrudstyv og skal nu telefonere til Politiet! Hvorledes er det med din Hovedpine? Bedre haaber jeg?«

»En koldblodig Mand,« mumlede Gerald svagt, og saa besvimede han.

Et Kvarter efter blev Gerald kørt til Fængslets Hospital.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.

Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto

Forretningen grundlagt 1900

Depotet „DISKRET“

Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.

Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger*

Købmagergade 63—65.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's

XEROFORMSÆBE

Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN

REPRODUKTIONSANSTALT leverer DE BEDSTE CLICHEER

KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE ·KØBENHAVN·K·

TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

—Danmarks fineste Taffelvand—

Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!

faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk Bregnegaard's Cafe!

Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.

(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrol med Trikinundersøgelse.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Køb RAVNEN!

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET

GARANTI FOR HOLDBARHED ·FIONA· SKINDERGADE 27

GENUINE

LUND's-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.

Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Emil Poulsen.

Bliver det ved paa den Maade, saa varer det ikke længe, før Fødevare-Butikerne maa sætte Jærnstænger for Vinduerne ligesom Bankerne!

Redigeret af AXEL WESSEL

Foraars-Numer.

RAVNEN

Nr. 12. Torsdag den 25. Marts. 1915

Tegning af Emil Poulsen.

Et Gensyn.

Foraaret 1915: Hvad —? Staar I her endnu?!

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer
DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. J. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf Taga 113.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Forlov= elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Holbergsgade 6

Man bør
støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Groft Hvedebrød
fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Foraarsdans.

Den gode Tone.

Erik Hejmar, yngre Broder til Stamhusbesidder, Baron Heimarskjald, gik eftertænksom opad Trappens bløde, mørkerøde Tæpper i et Palæ ude i Østbanekvarteret.

»Mit Navn er Erik Heimar. Kammerherren er maaske forberedt paa mit Komme ved et Brev fra Rektor Jespersen i Varde, i hvis Hus jeg har levet fra mine Forældres Død lige til nu.«

»Min kære unge Mand, sæt Dem. Ja vist er jeg saa. De vil gerne komme lidt her i mit Hjem?«

»Jeg føler, ikke mindst nu efter Ankomsten til Hovedstaden, hvor overordentlig meget, jeg savner. Rektorens Hjem var saamænd meget — —.«

»Jeg forstaar det! Men jeg maa sige Dem, kære unge Søn af min gamle hedenfarne Soldaterkamerat, at De desværre i Øjeblikket træffer mig i en Sindsstemning, som — — som —. Min Søster, Stiftsdamen, er pludselig død i Morges.«

Erik Heimar fór deltagende op af Stolen, og sagde med sløret Stemme: — »Kammerherren aner ikke, hvor det bedrøver mig. Deres Søster skal jo have været en saa fortræffelig Dame. Vær overbevist om, at jeg af Hjærtet deler Deres Smærte.«

Kammerherren trykkede inderligt hans Haand, og sagde: »Tak, Tak! — jeg kan med det samme fortælle, at min Svigerdatter i Morges har født en rask og sund Dreng.«

»Er det muligt?« udbrød unge Hejmar, og hans Ansigt lyste som en Solstraale. »Deres Navn vil altsaa ikke uddø! Aa, hvor De maa være lykkelig — — jeg tillader mig at sende Deres Svigerdatter, Etatsraadinden, en Buket. Hvor det glæder mig.«

»Ja, jeg er ogsaa meget glad. Men allermest, fordi jeg..... De ved maaske, at jeg sysler lidt med Litteraturen — — i Gaar Aftes har jeg fuldendt et fire Akts Lystspil.«

Den unge Mand løftede begejstret sine Hænder et Stykke frem for sig og sagde ekstasisk:

»Kammerherren har beriget dansk Sprog, derom er jeg overbevist. Jeg kender jo desværre ikke Stykket, men Deres bekendte Talenter lader mig ikke i Tvivl om, at det er et Mesterværk.«

»Kæreste unge Mand«, lo nu Kammerherren højt. »Sandheden i Ære: Jeg har ikke mistet min Søster, ikke faaet nogen Sønnesøn, og ikke skrevet noget Stykke. Ikke ængstelig! Jeg vilde blot stille Dem paa Prøve, en Prøve, De har bestaaet med Glans. Jeg kan ikke lære Dem noget bedre. De kan hykle Sorg, De kan fremstille falsk Deltagelse, og De kan smigre tykt!

Gaa, min unge Ven, og gaa med oprejst Hoved ind i det — gode Selskab!«

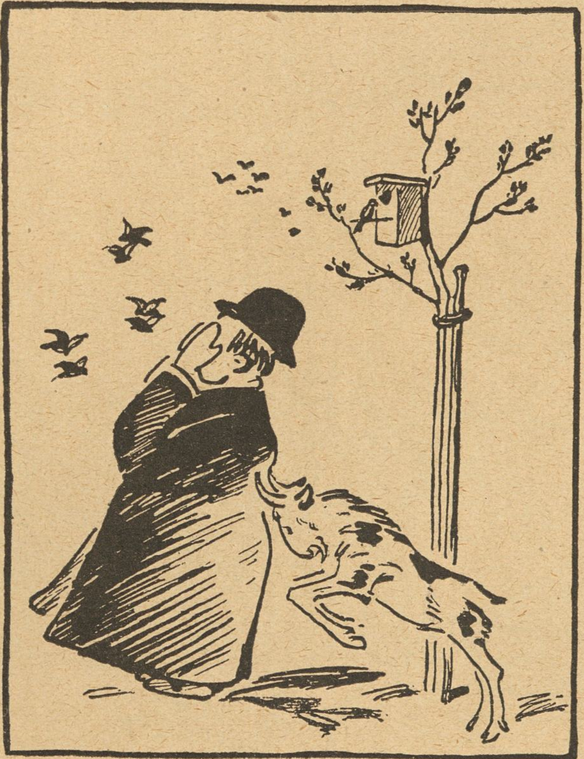

Foraarsfølelse.

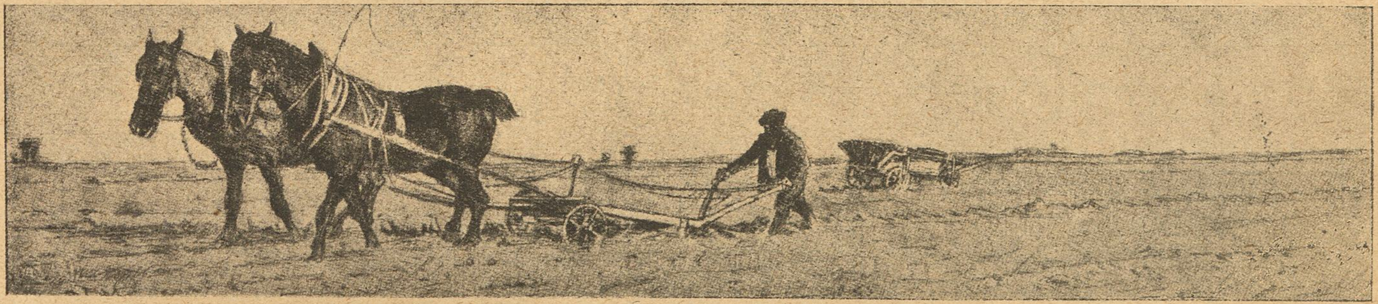

Foraars-Arbejde.

Tegning af E. Erk.

Ro i Konstantinopel.

Telegrafbudet: — Telegram fra Berlin! De skyder i Dardanellerne!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING,
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

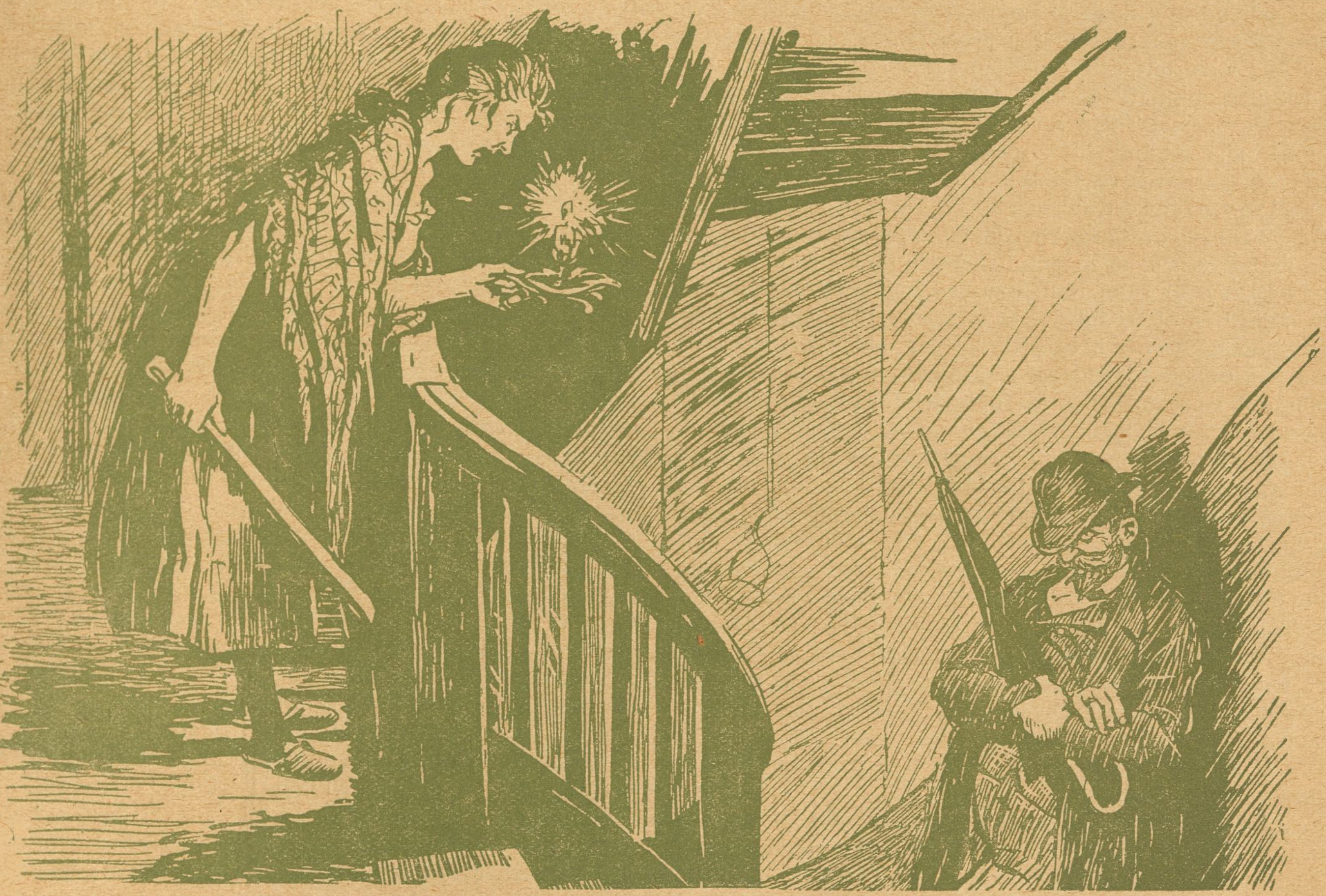

Fru Svendsen har ventet langt ud paa Natten, og endelig hører hun Manden buldre paa Trappen. Fruen gaar ham imøde og giver ham en vældig Salut — men holder inde, da hun omsider opdager, at det ikke er hendes Mand, men Hr. Madsen fra tredje Sal. Saa siger Hr. Madsen —:

Kære Fru Svendsen, naar Svendsen en Gang kommer hjem, skal vi saa være enige om, at det *er* sagt!

Se, nu er det Foraar —!

Se, nu er det Foraar —
det bilder jeg mig nemlig ind!
Men det kan dog hænde,
vi faar en anden Vind.
En, som kan skabe Snue
og Ømhed fra Hals til Lænd.
Sig mig, lille *Næse*,
hvad mener Du om den?
Stakkels lille Næse,
Du løber, min Ven!

Arme smaa Soldater,
som passer paa i Dannevang,
Bomber og Granater
gi'r Jer en Foraarssang!
Er det nu strængt nødvendigt,
at binde saa mang' en Svend?
Hvad om man behændigt
lod Hælvten gaa igen?
Sig mig, lille *Zahle*,
Hvad syn's Du om den?

Ak, nu sang da *Herold*
sin Afskedskvad for denne Gang.
Varer det mon længe,
før han forny'r sin Sang?
Kun Grever og Baroner
de strømmed til Herold hen
— naar blev dine Toner
hørt af *Arbejds-Mænd?*
Sig mig, lille *Herold*,
hvad si'r Du til den?

Jens Knop.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Der stod han paa Platformen, bandende af alle Kræfter og truede ad mig med sin knyttede Næve. Det var et Syn, som glædede mit Hjerte. Men jeg vidste ogsaa, at han øjeblikkelig vilde telegrafere ned ad Linjen og mage det saa, at jeg blev anholdt. Jeg saa i Aanden, hvorledes Opdagerne svang sig op paa Toget for at lægge Haand paa et højst komisk udstyret Individ — nogen Forklædnnig var ikke til at faa, og den som en Gang har set mig i det Kostume, jeg bar, glemmer sikkert aldrig det Syn. De løst, flagrende gulbrune Benklæder, den sorte Kjole og Automobilhuen! Tænk Dig det! Hvis Du havde set, hvorledes de respektable Sønner og Døtre af John Bull, som sad i Kupeen, maalte mig fra Isse til Hæl! De havde set mig komme dinglende frem — de mente at vide hvorledes det var fat med mig. Da jeg trak mig tilbage til Hjørnet af Kupeen med Hænderne omkring mit værkende Ben og opbydende al min Viljekraft for ikke at besvime, begyndte en Dame i sort perlebesat Montilje at gøre Bemærkninger. »Det var en Skam«, sagde hun, at saadanne Personer fik Lov til at komme ind i en Kupe blandt ordentlige Mennesker, og det var baade Synd og Skam, at se saadan en ung rask Fyr i en saadan Tilstand og der fandtes kun et, som kunde redde en saadan vildfaret Stakkel fra Fordærvelsen.« Og derpaa søgte hun i sin Taske. Tom, og gav mig saa en Traktat — en Traktat, hører Du! — med Titlen: *Drukkenskabsdjævlen besejret eller den omvendte Bryggerknægt.* Jeg tog ganske ydmygt mod den Smøre, Tom, og takkede oven i Købet den velvillige Dame.

— Ja, jeg kender disse Traktater! Men hvad hændte der saa.

— Et Lykketræf — et sandt Lykketræf, som Du nu skal faa at høre! Jeg spurgte Konduktøren ved hvilken Station Toget først vilde holde. Wilchester, var Svaret. Dette Navn lød højst ubehageligt i mine Øren, Tom. Wilchester, sagde jeg til mig selv, det er der Tom Sugden vil komme til at stige af Toget med Haandjærn paa, en Politibetjent paa hver Side og en Hob Gadedrenge i Hælene. Og jeg begyndte at undre mig over, hvorfor jeg egentlig havde gjort mig al den Umage med at komme op i Toget, naar almindelig sund Fornuft burde have sagt mig, at jeg vilde blive opdaget og slæbt tilbage igen. Jeg var kommet fra Asken i Ilden. Men saa begyndte det velsignede Tog at sagtne Farten. Jeg rystede som en syg Hund, aabnede Øjnene og saa ud gennem Vinduet — ingen By i Sigte! Bare en Masse Jærnbaneskinner og et Par smaa Huse et Stykke længere borte.

— Naa, ja — formodentlig en Rangerstation!

— Ja, det troede jeg ogsaa. Jeg spurgte en af John Bulls Sønner, men han opfangede ikke mine Ord. Saa kom Konduktøren, og jeg henvenete mig til ham. Han gloede overlegent paa mig, indtil jeg gav ham en Shilling. Saa tøede han op og nedlod sig til at meddele mig, at for første Gang i hans Liv var det hændt, at Nordekspressen var forsinket som Følge heraf maatte Lokaltoget føres ind paa et Sidespor, medens Eksprestoget fløj forbi. Da jeg saa fik at vide, at Rangerstationen lød Navnet Waterloo Junction, kunde jeg af lutter Glæde have raabt Hurra — et Glimt af Haab lyste op i Mørket, Tom! Jeg fortalte Konduktøren, at jeg agtede mig til en Herregaard i Nærheden af Waterloo Junction og at jeg havde været udsat for et Automobiluheld, idet jeg tilføjede, at jeg hellere vilde stige af nu end tage med Toget til Wilchester — halt og ilde tilredt, som jeg var. Manden saa lidt mistænksomt paa mig — tillidsvækkende var min Paaklædning jo heller ikke at se til. (Apropos Tom, sig endelig til Samuel, at han befrier mig for de forbandede Bukser!) Jeg bad Konduktøren om at hjælpe mig med at stige ud. »Nej, det strider mod Selskabets Regler«, svarede han og skulde lige til at gaa sin Vej. Men saa gav jeg ham et helt Pund — det ene af de to jeg endnu havde. Han saa ud som om han ikke rigtig vidste, om han skulde tage Guldstykket eller ikke — men tilsidst tog han det alligevel. Og da de andre saa hvordan jeg smed om mig Penge, og hørte mig tale om den Baronet, hos hvem jeg var budt til Gæst, blev de ligefrem helt venlige og deltagende. Jeg stoppede min Traktat i Lommen og sagde Farvel. Konduktøren hjalp mig over Sporene og raabte paa en Dreng, som lovede at skaffe mig et Køretøj. Drengens Fader havde en gammel Himpegimpe af en Vogn — aa, det var en forbandet Tur! Og saa begav jeg mig tilbage til Carlisle — til Carlisle, mærk Dig det, Tom! — Jeg syntes ikke jeg har givet en gammel, forhærdet Forbryder noget efter i Snuhed. Jeg indrømmer ærligt, at Hjertet sad helt oppe i min Hals, da jeg et Stykke hen ad Vejen saa en vældig Støvsky, og det forbandede, store Uhyre, som var Ophavet til alle mine Ulykker, susede forbi mig med en Fart af mindst 50 Mil i Timen. Jeg opfangede i Forbifarten et Glimt af Trouts lille, blege Fjæs — han saa ikke videre glad ud, kan Du tro! Men derefter aandede jeg atter lettere, og da jeg kom til Carlisle, sendte jeg Dig et Telegram, købte mig en Stok og tog med det første Tog hertil. Her er jeg nu. I Morgen gælder det om at samle alt sit Mod og se Fjenden lige i Øjnene....

X.

SIR HAMILTON.

Dick havde i Vogn begivet sig til Herregaarden, havde ydmygt bedt om Tilgivelse, var blevet modtaget som den forlorne Søn og havde faaet Tilgivelse.

Den Historie, han fortalte, idet han kun undertrykte de mest kompromitterende Detaljer, var ogsaa egnet til at fremkalde Deltagelse og Medlidenhed. Ved at lægge Bevidstløshed til de øvrige Ulemper, han havde paadraget sig ved sit forvovne Spring og ved at anbringe en gammel Herre ved Siden af Damen i Automobilet, var det lykkedes ham at komme med en helt troværdig Fremstilling af det Uheld, som havde ført ham til Carlisle Sygehus.

Hverken Daphne eller hendes Moder viste mindste Tilbøjelighed til at betvivle Sandheden af disse Fakta. Begge følte en ubeskrivelig Glæde, ved at han var kommet tilbage. Men Gaarsdagens Ydmygelse var alligevel for stor til straks

at kunne glemmes og de mente, at det var retfærdigt, at den skyldige skulde lide for sine Synders Skyld.

Ikke saaledes at forstaa, at Daphne paa nogen Maade var uvenlig eller ubehagelig. Nej — hendes elskede Dick var hendes igen, og nu maatte hun ogsaa passe paa ham. Hun anbragte ham derfor i en Sofa (skønt hans daarlige Ben allerede havde faaet det saa meget bedre, at han vilde have foretrukket en Stol), hun tilviftede ham Kølighed, hun læste Digte for ham — kort sagt, hun var mild, venlig og overbærende.

Kun en Gang hvert Kvarter gav hun ham en Paamindelse om sin Tilgivelse, ved at komme med smaa Hentydninger om sine Følelser, da hun tog Brudeløret af, eller om hvad Enkegrevinden eller Provsten havde sagt og hvad Mrs. Medlycott havde hørt Nash sige, at hele Grevskabet sagde.

Dick fandt sig i alt dette med en Engels Taalmodighed; Daphne havde jo Ret til at være misfornøjet, men han syntes det var sværere at holde Mrs. Medlycott ud.

Ved Bevidstheden om den uangribelige Stilling, hun i Egenskab af krænket Svigermoder indtog, benyttede nævnte Dame sig til det yderste af denne Fordel. Ganske naturligt udgjorde hendes elskede Datter Hovedemnet i hendes Samtale, som forøvrigt mest drejede sig om den Magt og Glans, som udstraalede fra den Familje, Dick havde vist saadan en Ringeagt. Hun gentog flere Gange de vrede Ord, som Slægtens nuværende Hoved, Sir Hamilton Bodley havde sagt, da han havde hørt Sagens Sammenhæng.

— Aa, hvor sørgelig var ikke den kære Hamiltons Hjemkomst! Jeg maa indrømme, at jeg følte mig skamfuld til Mode i Morges, da han og Lady Bodley gav Daphne Diamanterne, de havde taget med sig fra New York som Bryllupspræsent. Hvor venligt og opmærksomt var det ikke af dem! Og Vera lader til at være et rart Menneske, skønt hun er saa — saa — amerikansk. Men kære Richard, da jeg maatte tilstaa for Dem, at Bryllupet ikke kunde finde Sted — at Brudgommen var forsvundet! Det var et højst ubehageligt Øjeblik. Naturligvis var det ikke din Skyld, kære Richard og ingen dadler Dig derfor; men det ser jo meget besynderligt ud for Folk, som ikke kender Dig saa godt som vi. Og jeg sagde til min kære Brodersøn, da han blev aldeles ude af sig selv af Raseri over hvad han kaldte — ja, Du maa tilgive mig min Ven, men han kaldte det virkelig for en Haan mod hele Familien — jeg sagde: »Nej, kære Hamilton, vor stakkels Richard kan ikke dømmes af nogen, der ikke kender ham. Omstændighederne — jo vist, ja! Men vent med at fælde Dom til Du har talt med Richard selv.«

Dick vred sig som en Orm under denne Tale. Der skete ham kun efter Fortjeneste, det indrømmede han — selv havde han jo foraarsaget andre bitre Lidelser — men alligevel var det haardt al blive nødt til at staa til Rette for en saa berygtet gammel Synder, som Sir »Hommie« Bodley det »sorte Faar«, som han i Bevidstheden om sin egen pletfri Karakter forrige Aar i New York havde vægret sig ved at gøre Bekendtskab med.

— Naa, ja — han følte sig nu ikke mere fuldt saa stolt! Og for Daphnes Skyld maatte han underkaste sig den Ydmygelse at faa Bebrejdelser og Tilgivelse af saavel sin Kærestes højst ubehagelige Fætter, som af hende selv og hendes Moder.

Den højtidelige Præsentation, som af Dick var blevet imødeset med saa liden Glæde, fandt Sted ved Tetid. Sir Hamilton var ikke kommet sig helt efter sin Sygdom, sagde man, og han havde hele Formiddagen været sysselsat med at modtage Besøg af sine Forvaltere og Skovfogeder. Godsejerens Ankomst syntes ligesom at have vakt Livet i den gamle dystre Bygning, som var kendt under Navnet Chilham Abbey.

Da Dick sammen med begge Damerne ydmygt hinkede frem gennem en hel Række Saloner og tværs igennem den store Hal, forekom det ham som om en hel Armé af nye Tjenere sværmede omkring i Huset, ivrigt sysselsatte med at befri de gamle prægtige Møbler for deres Overtræk, at støve Marmorstatuerne af og bringe en uendelig Masse Broderier, der var tilvirkede af Husets forrige Herskerindes flittige Fingre, frem for Dagens Lys.

Sir Hamilton, som de fandt bekvemt anbragt i en stor Lænestol i hans lille Rygeværelse, hilste sine Gæster med en liden, næsten umærkelig Bøjning af Hovedet.

— Glad over at se Dem, sagde han tørt. Har jeg ikke set Dem før, Mr. Sugden — i New York eller et andet Sted? Jeg kan ikke huske alle de Mennesker, jeg har truffet — har truffet en forbandet Masse Mennesker paa mine Rejser. Sæt dem ned allesammen! Vil De have Whisky, Mr. Sugden? Men det er sandt — her er ikke noget — jeg staar paa Sygelisten i Dag. Pedgin, da Mylady ikke er her, saa tag De og server Damerne og Mr. Sugden lidt af dette fordømte Tevand.

Dick betragtede med Nysgerrighed den saa meget omtalte Sir Hamilton Bodley.

Denne var en lille, korthalset Herre, hvis blege Ansigtstræk bar tydelige Spor af mange Aars Udsvævelser. Hans Hænder og Læber dirrede uophørligt, hans sløve glansløse Blik saa ligegyldigt fra den ene Genstand til den anden. Hvis der i hans indsunkne Øjne eller de Linjer, der omgav dem, stod præget noget af den Erfaring, Liver skænker, saa var denne af en saadan Art — det mærkede Dick tydeligt — at Baronetens to Slægtninge var for uskyldige og uerfarne til at forstaa den. Derfor smilte de blidt til ham og gjorde deres bedste for at underholde ham, henrykte over den Opmærksomhed, deres fornemme Slægtning viste dem. Til deres store Sorg var Lady Bodley ikke hjemme; hun var kørt ned til Byen. Men til Trods for hendes Fraværelse var Konversationen dog livligere end man skulde have troet.

Sir Hamilton gav med stor Værdighed sin Anskuelse om den sørgelige Hændelse til Kende.

— Jasaa — De var nær ved at lade min kære Kusine Daphne i Stikken forleden Dag, bemærkede han nedladende. Det var ikke pænt gjort — jeg siger altid, at hvis en Mand ikke kan holde Styr paa sig selv i den Uge, han skal fejre sit Bryllup, saa gør han bedst i ikke at gifte sig. Skønt jeg husker jo nok, da jeg gik paa Frierfødder til Vera....

En lille, meget sigende Blinken indgav Dick et Øjeblik Frygt for, at hans Kæreste og Svigermoder vilde blive stødte. Men heldidvis trængte et andet Samtaleevne sig i Forgrunden.

— Hvis De havde haft Deres egen Auto, Mr. Sugden, fortalte Baroneten højtideligt, er det klart og tydeligt, at alt dette Vrøvl aldrig vilde være indtruffet. Ført til Sygehuset i en andens Automobil! Nej — skaf Dem selv et Automobil, det er sikrest. Jeg har købt et — det kommer fra Liverpool i Dag eller i Morgen. Vi vilde have rejst herhen i det, men det var jeg for daarlig til. Pedgin, hvorfor kommer Du ikke med Whiskyen?

Pedgin, en alvorlig, højst respektabel Person, som havde været hos Sir Hamilton siden dennes Barndom og troligt fulgt ham paa hans Rejser gennem alle Jordens civiliserede Lande, bar en Sifon med Sodavand frem og mumlede noget om Doktorens Befalinger.

Den syge viste sit Mishag herover paa en saa ubehagelig Maade, at hans to kvindelige Gæster ansaa det for sikrest at anbefale sig.

— God Aften, Hamilton! God Aften, min Dreng, tænk paa dit Helbred og pas Dig selv!

— Tak, Tante Molly; gør Dig ingen Bekymringer for min Skyld, svarede den syge med noget som lignede et haanligt Smil.

Og da Dick ved Hjælp af sin Krykkke begyndte at rejse sig, strakte hans Vært Haanden ud og holdt ham tilbage.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

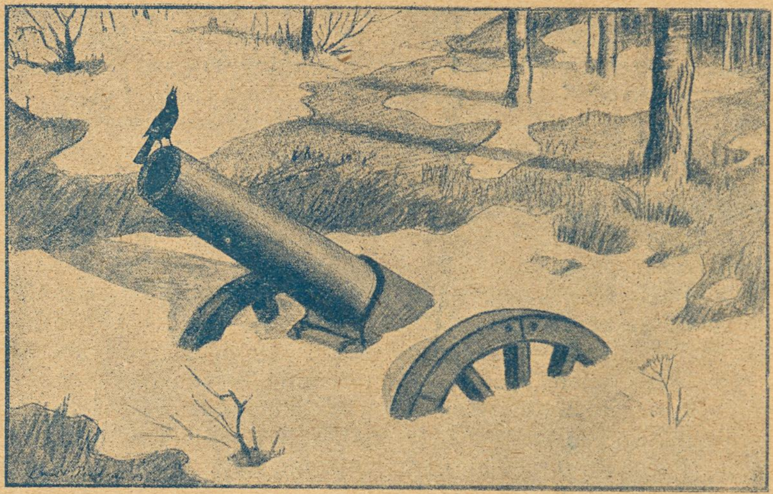

Foraarsstemning paa Valpladsen.

(»Simplicissimus.«)

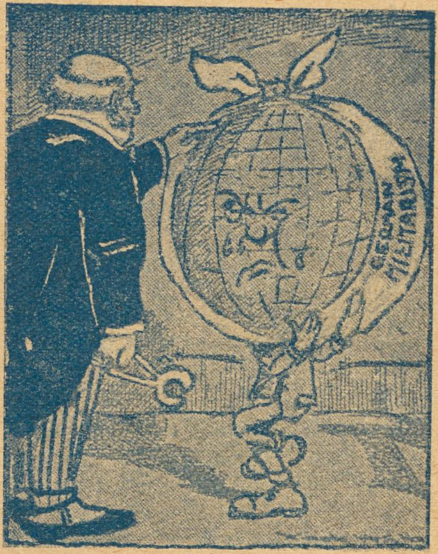

England som Tandlæge.
Verden: Kan Du ikke hjælpe mig for min skrækkelige Tandpine?
England: Du maa have Tanden (den germanske Militarisme) ud — før faar Du ikke Fred! (»Daily Mirror.«)

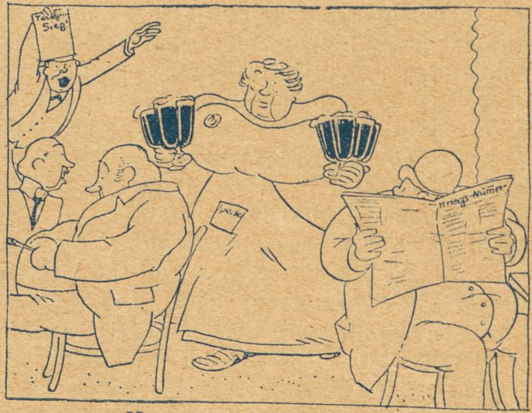

Her er et Sejrstelegram!!

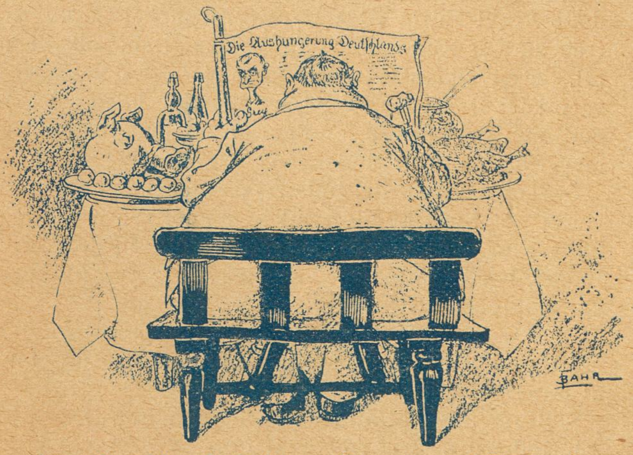

Appetitvækkende Lekture. En velnæret Tysker læser de engelske Beretninger om Udhungringen i Tyskland.
(»Lustige Blätter.«)

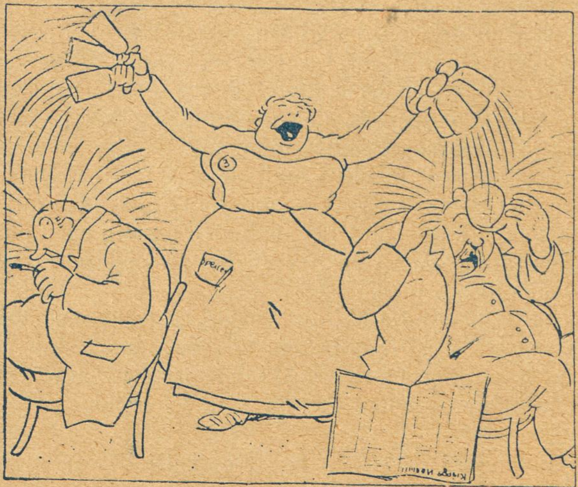

Hurra!!

(»Meggendorfer Blätter.«)

Rød Indmad

Foraarsblomsten.

Den spired i Jordens frostkolde Gem,
fuld af vage Længsler og Tanker.
Sagtelig drømmende skød den sig frem:
„Engang sprænges de knugende Skranker.

Da skal jeg aande den lune Luft,
se de grønne Marker og Høje,
fryde mig over Smaasøskendes Duft,
fylde med Skønhed mit undrende Øje."

Timen kom, og Vej den sig brød —
Ak for et grumt og rædeligt Skue!
Marken var oprevet, Jorden var rød,
Menneskenes Huse og Hjem stod i Lue.

Da lukkede Blomsten sit Øje til:
„Dræb mig, Kulde — se, jeg er rede,
jeg væmmes ved Livets grufulde Spil —
ak, hvem der dog var bleven dernede!"

O. E.

*— Hallo, Hallo!! Nu skal De høre, hvad »Ravnen« byder paa i April —! **»Ravnen«s Tegnere i Karikatur** (af **Helgo Jørgensen**). **»Bolette Bollerups Modejournal«** (udgaar en Gang om Maaneden med de sidste ny Damemoder, Breve fra Paris m. m. m.) **»Kongeriget Virgilia«**, samfundssatiriske Helsidetegninger af **Anton Hansen** — og **»Hittepaamanden og hans Opfindelser«, ny knusende morsom Billedserie** af **Robert Storm-Petersen!***

Hvadbehager? Hvor faar De en saadan brillant Underholdning spredt over 16 Sider for 10 Øre??

*Mon det nu ikke er paa Tiden, at De »ofrer« 10 Øre **om Ugen** paa Danmarks bedste Vittighedsblad?!*

Alkoholdjævelen i Virksomhed!

11/3. Jeg ser, der er udstedt Forbud mod Udførsel af levende Svin. Ja, saa forstaar jeg, hvorfor saa mange mæskede Velhavere gaar rundt og ser saa fornøjede ud — nu bliver de altsaa ikke sendt over Grænsen, selv om de i deres patriotiske Færd en Gang imellem — gaar over Grænsen.

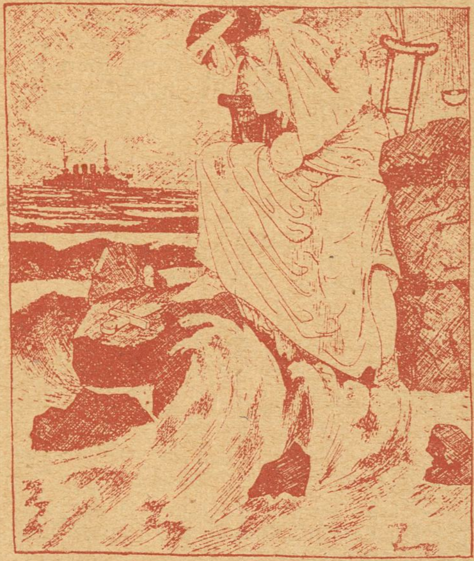

Den hjemløse Fredsgudinde.

13/3. Paa Nakskov-Kragenæsbanen er ansat lutter kvindelige Stationsforstandere. Saadan en Stationsforstander maa dog have det storartet! Hun er Karl for sin — Kasket, og alt maa danse efter hendes *Pibe*.

— Indtil hun en skønne Dag finder sin *Banemand!*

Lægens Datter: Far, er det en Husar uden Mave, Du her har tegnet?

J. C.

J. C. den gamle, snedige Ræv,
blev *munchet* forleden i Folketinget —
han fik sig en Lussing, varm og gæv,
just som han allerbedst stod paa
Springet.

Men tro blot ikke, J. C. er skræmt!
Mener mon nogen, han standser Striden?
Ak nej, hos ham er gemt ikke glemt,
det faar vi s'gu nok at se — med *Tiden*.

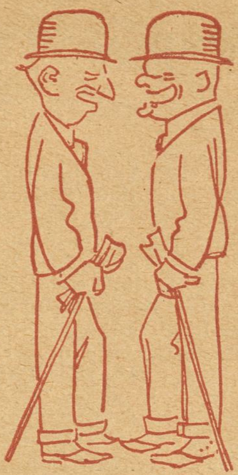

— Ved Du, at Grev *Zeppelin* er meget teaterinteresseret.

— Nej. Hvad vil han helst se?

— *»London i Lygteskær!«*

14/3. Der er, efter alt hvad man kan skønne, Udsigt til, at Ligbrænding snart vil blive billigere.

— Naa, saa kommer der da Balance i Tingene — de andre *Brænderier* har jo for lang Tid siden sat Priserne *op*.

Kapitelstaksten kom galt afsted,
»Venstre« bukked for Rang og Titel:
Sine Venner gør man da ikke Fortræd,
i hvert Fald ikke i det Kapitel.

15/3. Jeg læser, at det nye Herold-Album skal udkomme i en Luksusudgave til 10 Kroner.

— Jeg har nok altid vidst, at Herold kunde synge, men at han kunde gaa *saa højt*, troede jeg dog ikke.

Københavnske Tjenere i Karikatur XII.

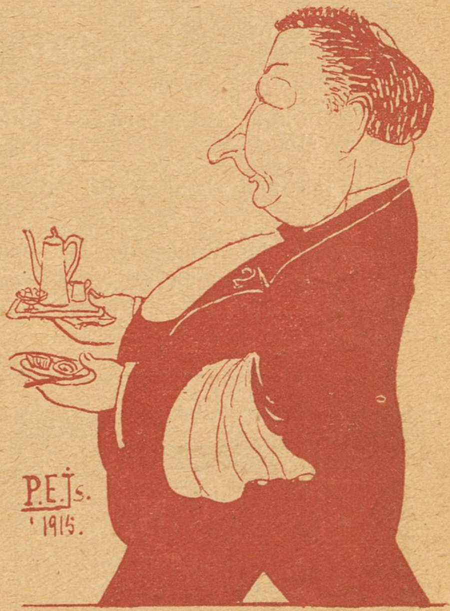

Madsen, „Josty".

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER

To Irlændere rejste til Amerika. Paa Overfarten døde den ene af dem og blev som Skik er, sænket i Havet. Da der tilfældig ingen tykke Jernstykker var ved Haanden, tog man til den Udvej, at fylde Kisten med Kulstykker. — Den anden Irlænder, der i Stilhed saa til, sagde melankolsk: Stakkels Patrik, at Du en Gang skulde i Helvede, vidste jeg, men at Du selv skulde bringe Kul med . . . .

H. H. Esbjerg. Det er en gammel Kending. De har sendt os, men den er saa god, at den næsten kan taale at blive hørt en Gang til!

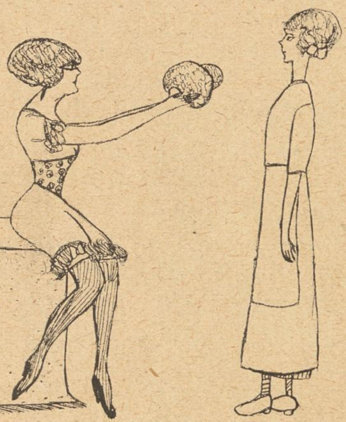

Fruen: Hør Else, jeg har ingen Penge til Dig i denne Maaned, men tror Du ikke, din Mor vilde blive ligesaa glad for denne Bukkelnakke.

H. Rasmussen. Vi er — ligesom Else — stærkt mellemfornøjede! Pigen synes vist, at den er haar' at gaa paa!

2 Vitser til Ravnen.

— Har Du hørt de striker i Skovshoved?
— Saa hvorfor det.
— Fordi Soldaterne trænger til Sokker.

— Har Du hørt, at Damerne har fundet en ny Mode?
— Nej -- hvad er det?
De vil gaa med »Jernkor*set*«. *A. B.*

I. Sørensen. Meinungsgade. De maa tegne Deres Kunstværker med *sort* Blæk — alle andre Farvenuancer gaar i Papirkurven.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
IRIS
forfiner-forskönner-bevarer-Huden
Alles Yndlingssæbe
Stk. 25 Øre

Pattebarn.

Gæsterne paa et Pensionat talte om Diæt.

— Jeg levede paa Æg og Mælk i to Maaneder, sagde en Dame, og tog 10 Kilo paa i Vægt.

— Og jeg, sagde en Herre, levede i over et Aar paa ikke andet end Mælk.

— *Ih dog!* udbrød Selskabet i Kor. Hvorledes holdt De dog det ud?

— Det kan jeg ikke huske, svarede Herren i dyb alvorlig Tone, men jeg formoder, at jeg ikke har haft det værre end andre *Diebørn.* *Oscar J.*

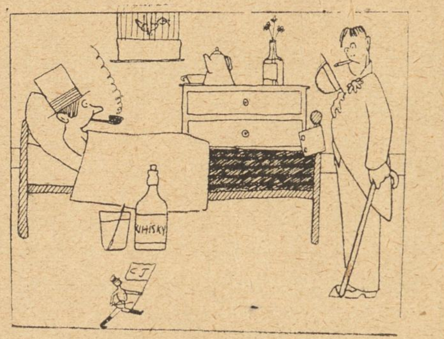

— Hvad er den a', gamle Dreng, ligger Du endnu i Sengen Kl. 3 om Eftermiddagen?

— Ka' Du ikke forstaa det. Min Skjorte bli'r vasket til jeg i Aften skal til et gevaldigt Vadskegilde, og saa hænger jeg paa den til Skjorten er tør! *C. T.*

J. N. Thisted. Det var en rasende Produktion. De kan jo tegne hele »Ravnen«!

Kære »Ravn«! Jeg vil være Dig evig taknemmelig hvis Du vil optage følgende:

Moderne Kemi!

Læreren (Talen er om Akkumulator): Svovlsyren spaltes altsaa i Brint og Syrerest. Syreresten gaar hen og frier til den ene Blyplade, der dog er kold og giver den en Kurv. Derefter henvender den sig til Vandet, der modtager dens Ægteskabstilbud, herved tages Brinten fra Vandet, og den frigjorte Ilt gifter sig nu med Blypladen, der overtrækkes med et Lag Blyoverilte, hvem den atter snart bliver skilt fra. *Bonde.*

Retfærdig vær o Ravn
At jeg fra København
Ved Ugens Slutning faar
Naturligvis den Ære:
En Vits i Ravnen staar;
Nok godt betalt, min Kære.

Og her er den —

A: — Barbererne i Vamdrup maa jo gøre knusende Forretning i denne Tid med Hovedbade. — Alle Folk, der skal over Grænsen, *skal* jo have Hovedbad!

B: — Hvorfor det?

A: — Jo — nu er der jo Udførselsforbud for Fedt!

Med venlig Hilsen
E. Jensen, Fredericia.

Lille Erik (staar og betragter sin store Søster og Løjtnanten, der sidder sammen i Sofaen, Pludselig siger han til Søsteren: — Jeg er vis paa, at hvis jeg ikke var her, vilde Løjtnanten straks kysse Dig.

Søsteren: Hvae siger Du, Knægt! Vil Du straks gaa din Vej. *Kai Nielsen.*

Jens Westerby, Vestervoldgade 11
Gummi & Cykledele
Katalog gratis. Reelle Varer til billigste en gros Priser for Reparatører m. m

Præst og Dreng.

Da jeg gik til Præsten, gik der samtidig en Dreng, hvis Navn var Søren. Hans Fader havde fornylig gjort Ejendomshandel, og en Dag spurgte Præsten Søren:

— Hvormange Køer kan din Far nu holde?

Søren: Ja, det er ligesom Vejret er til, er det Bejsevejr, kan han kun holde den gamle graa Ko, er det graa Vejr, kan han holde dem alle syv.

Præsten: Du er jo tosset, Dreng.

Søren: Nej, men det er min Mor, forleden Dag tøjrede hun Køerne paa Naboens Mark, skønt der er mere Græs paa vores eget.

Præsten: Jøsses! hun er jo en Tyv.

Søren: Nej, det er hun ikke, men det er min Far: forleden Dag stjal han 30 Alen Lærred.

Præsten: Det var jo grovt!

Søren: Ja, det var det, men Mor sagde, det gjorde ikke noget, det kunde bruges til Hverdagslinned. — C. —

Galmandsværk.

Nu drøner Evropa af tusinde Skud,
længst Freden blev traadt under Fod.
Der brøles og bandes; — — der bedes til Gud!
der leges med Liv og med Blod.

— — Danmark gør din Stemme stærk,
raab det over hele Verden:
»Krig er bare Galmandsværk!«

Skam Dig Evropa! — — — —
— — — — Jeg hader dit Mod!
Jeg hader de tusinde Skud! — —
— — Hvor kan Du lege med Liv og med Blod,
imellem Du beder til Gud?

Vagn Jensen.

Tegning af R. Storm-Petersen.

— *Næh, nu vil jeg hjem!*
— *Hjem? Jamen inden Du kommer hjem og faar klædt Dig af, saa er der gaaet mindst en Timestid!*
— *Ja, allermindst!*
— *Jamen saa kan Du ligesaagodt blive her den Time!*

Godt fundet paa.

A.: Bare man kunde opfinde noget!

B.: Du kan jo forelske Dig.

A.: Forelske mig? Hvad har det med Sagen at gøre?

B.: Ved Du ikke, at Kærligheden gør opfindsom?

Kvæg!

Læreren har længe forgæves søgt at indbanke lidt Lærdom i sin Elev. Da det syntes ganske haabløst, udbryder Læreren tilsidst:

— Du burde vende tilbage til dit Arbejde ved Ploven.... men *foran* den!

Nutid.

Fruen (til sin Mand): Jeg har i den senere Tid lagt Mærke til, at der jevnligt forsvinder Cigarer fra mit Etui — Adolf, Du er vel ikke begyndt at ryge??

Omtrent Elevator.

Faderen (betragter sin Søns Værelse): Ja, det er ganske pænt, men det er jo en anstrængende Tur at komme op her paa 4de Sal.

Værtinden: Aa, for Deres Søn spiller det ingen Rolle; han bliver i Reglen baaret op.

En Nydelse.

— Hvem var den Mand, der saa længe stod og saa paa Dem, mens De arbejdede?

— Det var min Arbejdsgiver. Han holder meget af at se, hvorledes han tjener sit Brød i *mit* Ansigts Sved!

Hem! Hem!

Sølvbrudgommen (holder Tale ved Festen): Men først og sidst vil jeg tale for min elskede Sølvbrud, som bliver mig mere og mere tro for hvert Aar der gaar . . .!

Christian og Gine.

Christian var allerede som Dreng halvt sindssyg, og alle de Kløg, han fik i Skolen, hjalp ikke det mindste, gjorde ham maaske snarere værre. Saa snart han var bleven saa gammel, at han kunde „staa paa egne Ben“, blev han helt tosset. Han drak og svirede fra Morgen til langt ud paa Natten, og hans stakkels unge Kone græmmede sig næsten til døde. I Løbet af et Par Aar var Christian — der havde nydt en god Opdragelse — bleven til en fuldkommen Bølle. Hans Sindssyge gav sig de mærkelige Udslag, og han yndede navnlig at haane alle Mennesker, som var klogere, mere satte eller blot ældre end han selv.

Paa en af sine Natteture sammen med sine Spiritusbrødre kom han op i et offentlig Hus paa Vandkunsten, og her traf han en for sin Brutalitet velkendt Skøge ved Navn Gine.

Hun var endnu ung, noget ældre end Christian, og ret begavet for saa vidt, som hun havde et fortræffeligt Øje og Øre for, hvad der „gjorde sig“.

Christian og Gine kom til at synes om hinanden, d. v. s. Christians Sindssyge fandt ligesom Hvile hos den bundløs letsindige og raa Kvinde, og hun havde Brug for hans Rundhaandethed.

Disse to og Soutenørerne i Kvarteret opførte nu hver Nat de gyseligste Orgier, og ingen af dem holdt af at gaa til Ro, før de havde været i et forrygende Slagsmaal, oftest med det Formaal for Øje at skamslaa Politibetjente, fredelige Borgere og Vægtere. For rigtig at kunne dyrke Slagsmaalets „Nydelser“ iførte Gine sig Mandfolketøj, og hun og hendes Galan opførte sig paa den sjofleste og mest bølleagtige Maade, som tænkes kunde.

Hvordan det endte? Tja, Pigen forsvandt fra Byen og drev sit Haandværk andet Steds, og Christian døde snart som fuldstændig sindssyg.

— — —

Kære Læser! Hvad synes De om den Historie? Ikke godt! Nej, det vil jeg nok tro!

Men, sig mig — hvis jeg nu skriver et Skuespil om denne Bølle og denne Skøge, tror De saa, at der er noget Teater, der vil opføre det, og tror De, at der kommer nogle Mennesker for at se det? Nej! Nej! Nej!

Men, ser De, der er nu det pudsige ved Historien, at Stykket gaar hver Aften for fuldt Hus paa Dagmarteatret under Titlen „Støvlet-Kathrine“ — — men her er Bøllen Konge, og saa dybt stikker Kongeforgudelsen hos Folk, at det med den største Interesse betragter de kongelige Gemenheder.

Bøllefærd kan altsaa blive til Sukces — naar bare den er kongelig.

Peder Ravn.

Døden paa Flyvemaskine.

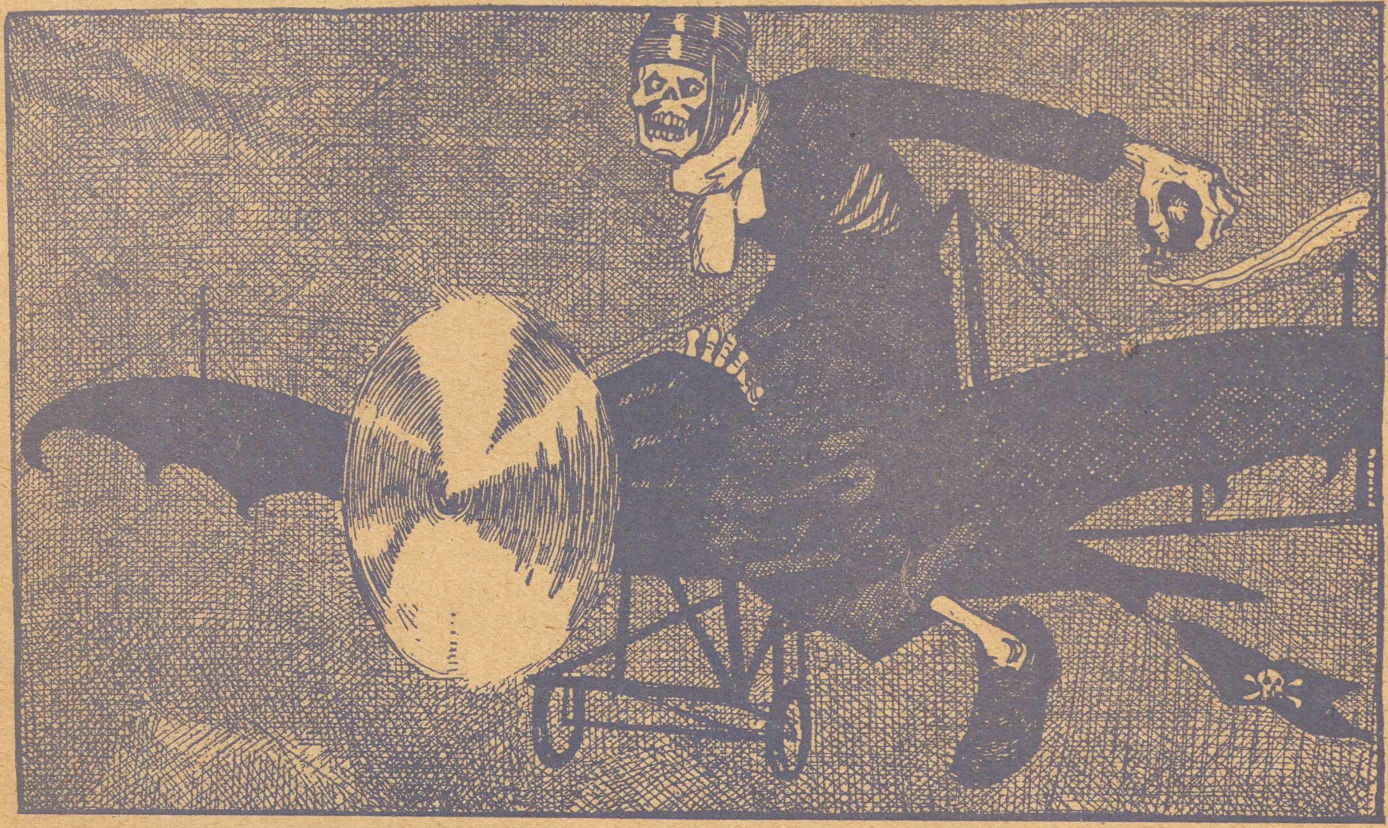

Manden, der saar og høster i Foraaret 1915.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -	
Sherrys No. 3, stor, Kork	10 -	25 -	

Tegning af A. Rafn.

— **Hvordan fik Du Far?**
— **Det gik meget nemt! Jeg fik først Dig, min Dreng!**

En Barbering.

Paa en Barberstue i en Guldgraverby kom en Dag en stor, bredskuldret Guldgraver ind. Det lange Haar hang i Tjavser ned over Ørene. Øjnene skød Lyn som paa en Leopard, Munden stod aaben og viste et Gebis, som ingen Krokodille behøvede at skamme sig ved, Næsen lignede mest af alt en optrukken Selleri, garneret med svulmende Rosenknopper — alt i alt en sympatetisk Mand. Bæltet blev prydet af en lang Cowboy-Kniv, anbragt mellem to lange Skydere.

Hans Ankomst vakte lidt Uro — de to blegnæbbede Svende nejede helt ned bag ved de højryggede Kurvestole, og Mester trak sig tilbage i Retning af Køkkenet.

— Kan I skrave mig, her, Drenge, raabte Guldgraveren, men uden at genere mine smaa Knaster her rundt om i Fjæset. Jeg skal se sød ud i Dag, for jeg skal ha' Bryllup med Maffy! Ikke saa meget som en Rift med Skravejærnet, for saa vanker der en Ladning Krudt lige i Skallen! Med denne Bemærkning spændte han Hanen paa en af sine Skydere og tog Plads i Kurvestolen.

Svendene for som Svaler ud af Døren, og Mester sprang ind i Servietskabet.

Saa tren Barberstuens 14-aarige, nyantagne Tom frem, bukkede for Kunden og byggede sig derpaa et Stillads af Stole og Skamler, og da han kom op i Højde med Vilddyrets Ansigt, nikkede han venligt og begyndte Indsæbningen, under hvilken han nøje afmærkede Graverens forskellige Højder og Knaster.

Paa 10 Minutter var Barberingen tilende, og da Kunden saa sig i Spejlet, lyste hans Aasyn med forklaret Glans.

— Her, min Dreng, har Du 10 Dollars! men sig mig, var Du ikke lidt bange for, at jeg skulde have sendt Dig over i Evigheden.

— Næ, sagde Tom — ikke Spor! Og idet han smilende puttede de 10 Dollars i Lommen, tilføjede han —: Var der sket noget, saa havde jeg skaaret Halsen over paa Dig, gamle Dreng!

DET UHELDIGE 13.

Den gamle Søulk fortalte:

Ingen er saa bange for det ulykkelige Tal 13 som Søfolk. Om Ulykken vil, at Besætningen paa et Fartøj kommer til at udgøre 13 Personer, vil ingen af dem følge med ud. Enten maa en ekstra Mand forhyres, eller ogsaa bliver en af de Forhyrede i sidste Øjeblik sendt i Land. Derfor finder man næsten aldrig et Fartøj med 13 Mands Besætning.

Hos os paa »Maria« havde Kaptejnen imidlertid forset sig paa dette Tal. Vi var akkurat 13, og Kaptejnen sørgede altid for, trods vore Protester, at Antallet var fuldt.

Paa »Maria« fandtes naturligvis ingen Læge. En stor Medicinkasse erstattede denne. Den indeholdt en utallig Mængde omsorgsfuldt nummererede Flasker og Æsker. I Kassen fandtes ogsaa en Lægebog. I dette Pragtbind kunde man uden at have lært Latin faa grundig Oplysning om alle mulige Sygdomme, og om hvorledes man dræbte den eller den Bacille, og hvorledes man behandlede et Benbrud.

For Eks.: Tandpine: 3 Draaber af Nr. 5 paa en Sukkerbid. Ledreumatisme: en Teskefuld af Nr. 22 hver anden Time. Mavesmerter: en Knivspids af Nr. 11 i et Glas Vand osv.

Men ligesom enhver Læge har sin Specialitet, havde Kaptejn Witt sin Kæphest, og det var Nr. 13. Han havde i Tidens Løb opdaget, at Nr. 13 var et Universallægemiddel, som langt overgik alle andre.

Den gule Feber, Benbrud, Malaria, Kighoste og alle mulige andre Sygdomme kurerede Kaptejnen med bedste Resultat altid med Nr. 13, selv om hans Patienter var opgivet af Lægerne i Land, skulde det nok hjælpe, naar de fik en Dosis af Nr. 13. *Et* var imidlertid sikkert, at den, som en Gang havde taget denne Medicin, han tog den aldrig mere i sit Liv. Kaptejnen kunde nok anvende Nr. 13 paa saadanne, som var nyforhyrede — de gamle, som kendte Midlet, blev meget sjældent syge, og hændte det, sprang de friske ud af Køjen, saa snart de saa Kaptejnen komme med Nr. 13.

Tilsidst gik det alligevel galt med Nr. 13. I Montevideo havde vi faaet en engelsk Matros som Erstatning for en, der havde unddraget sig Kaptejnens Behandling ved at rømme. Dagen efter, at Matrosen kom ombord, blev han syg. Kaptejnen følte hans Puls og undersøgte ham i Brystregionerne; tilsidst konstaterede han Ribbensinflammation og gik til sit Apotek, men vendte først tilbage efter et Kvarters Forløb.

Da Matrosen ikke vilde tage Medicinen, maatte fire Mand holde ham, hvorpaa Kaptejnen med beundringsværdig Sikkerhed hældte Miksturen i ham. Det gik haardt til, og Kaptejnen svedte, da han slap Patienten, som straks faldt i en rolig Søvn. Næste Morgen da han skulde have Mad, sov han endnu. Uden at forstyrre ham gik Kokken ud igen. Da Kaptejnen fik det at vide, sagde han: — Søvn er det bedste Lægemiddel, lad ham bare sove.

Men da han endnu næste Morgen sov, tilkaldtes Kaptejnen. Skipperen kom: — Menneske, kan Du ikke se, at Karlen er død! — udbrød han. Saa vendte han sig om og gik.

Vi begravede den Døde under alle Hædersbevisninger. I den Tale, Skipperen holdt, talte han om det uudgrundelige Øde, som tager en Mand bort i hans bedste Alder, men *Nr. 13* nævnede han aldeles ikke.

Hen paa Aftenen hændte noget underligt. Kaptejnen kastede først sin Medicinkasse og derefter sig Lægebog over Bord. Langt agterud i Kølvandet saa vi den Kasse, som havde skaffet saa mange Mennesker Lindring, danse paa Bølgerne.

Da vi den næste Aften var samlede paa Kommandobroen, talte Kaptejnen for første Gang om *Nr. 13*.

— Man kan nu alligevel ikke tro paa en saadan Medicinkasse — sagde han. — Jeg vilde jo give ham noget af *Nr. 13*, men opdagede, at der ikke var mere. Saa blandede jeg lidt af Nr. 6 og 7 sammen. *Det skulde da ogsaa blive 13.* — Vil De nu sige mig, om ikke 6 og 7 sammenlagt er 13? Men naar man ikke en Gang kan tro paa almindelig Regning, saa giver jeg Medicinen en god Dag!!

GREVENS SØN.

En rig Adelsmand havde annonceret efter en Lærer til sin Søn. En fattig Kandidat træder ind for at melde sig til Pladsen.

— Min Søn er lidt tilbage i Forhold til sin Alder.

— Det skal vi snart reparere, siger Læreren, især hvis han har et godt Hovede.

— Hvorfor skulde han ikke have et godt Hovede? Grevens Tone er lidt overrasket og fornærmet.

— Undskyld, siger Læreren ydmyg.

— Naa, hvad tænker De da at lære min Søn?

— Det kommer an paa, hvad han skal være.

Greven ler haanlig.

— Han skal ikke være noget; han er min Søn!

— De vil ikke have, han skal være Dr. i Filosofi?

— Nej, langtfra.

— Men Student?

— Nej, jeg vil bare have, at han skal lære alt, som er nødvendig for en Verdensmand med et klingende Navn og 300.000 Kr. i Renter. Altsaa Sprog, Literatur — —

— Jeg skal gøre mit bedste, Hr. Greve.

— Det glæder mig, thi jeg synes godt om Deres Udseende. Seks Maaneder senere.

Læreren træder atter ind til Greven.

— De har noget at tale med mig om? siger Greven.

— Ja, Hr. Greve.

— Hvad gælder det?

— *Lønnen*, Hr. Greve.

— Synes De, at den er for lille? Min Lærer, som siden blev min Minister, fik paa sin Tid 600 Kr. om Aaret. De har 1000 Kr. og klager.

— Jeg klager ikke, men beder om større Løn.

— Det skulde De have sagt, da De blev antaget, saa havde De faaet det.

— Ja, Hr. Greve, men da vidste jeg ikke, at Deres Jockey, som dresserer Deres Væddeløbshest, har 13.000 Kr. i Løn.

— Men det er jo en ganske anden Sag.

— Beder om Undskyldning, men jeg kan ikke finde nogen anden Grund, end at Deres Hest er mere intelligent end Deres Søn, og at Jockyen altsaa har mindre Besvær end jeg.

Hermed var Samtalen endt. Det behøver vel ikke at tilføjes, at Læreren fik sin Afsked med det samme.

Ti Aar er gaaet. Læreren er nu Medlem af det franske Deputerkammer. Greven, som ogsaa er Deputeret, siger en Dag smilende til ham — Kære Kollega, jeg har lagt Mærke til, at i de Aar, vi har siddet sammen i Kamret, er det ikke én Gang lykkedes mig at faa Dem til at gaa over til mit Standpunkt.

— Ja, det er saa meget mærkværdigere, svarede den forrige Lærer, som vi for ti Aar siden blot en eneste Gang var af forskellig Anskuelse.

— Undskyld, men det kan jeg ikke erindre.

— Jeg havde den Ære at være Deres Søns Lærer.

— Er det mulig? spurgte Greven. Ja, sandelig — nu kender jeg Dem igen.

— De forlod os, fordi, fordi —

— Fordi at Deres Jockey, som opdrog Deres Hest, tjente ti Gange mere end jeg, som opdrog Deres Søn.

— Ja, kære Kollega, jeg husker nok det. Men jeg havde Ret den Gang og De Uret.

— Saa — aa?

— Jo, den Hest har allerede indbragt mig en Million, men min Søn har ødelagt Arven efter sin Moder, og har oven i Købet en Gæld paa en halv Million. Hvad siger De om det?

— Jeg siger, at det er aldeles i sin Orden. De betalte ussel for Deres Søns Opdragelse, derfor blev han daarlig. Hvem ved, hvis De havde betalt for Deres Søn ligesaa meget, som De betalte for Hesten, saa kunde De maaske have faaet ligesaa stor Glæde af ham, som De nu har af Deres udmærkede — Væddeløbshest!

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900.
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Køb RAVNEN!

Jeg **vil** vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON 7106 · 10406

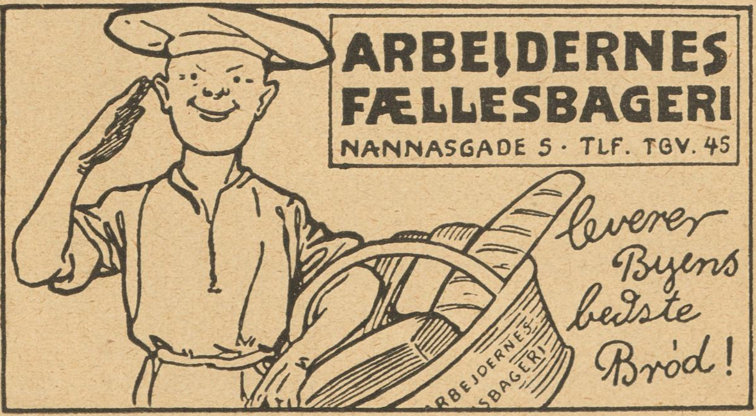

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Anton Hansen.

En, der kan lugte Foraaret!

Paaske-Numer.

RAVNEN

Nr. 13. Torsdag den 1. April. 1915

Tegning af Helgo Jørgensen.

Den evropæiske Situation, Paasken 1915.

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	¹²/₂ Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	¹²/₂ Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	¹²/₂ Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75. Telefon 3968. — Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3¹/₂, 6—7 Eftm. og 10¹/₂—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Jens Westerby, Vestervoldgade 11
Gummi & Cykledele
Katalog gratis. Reelle Varer til billigste en gros Priser for Reparatører m. m.

Køb RAVNEN

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2.

Guldregn.

Hvo sig selv ophøjer skal fornedres, sagde Manden og købte sig en Billet til Galleriet i Haab om at komme i Parkettet — men han kom der bare ikke!

*

Smiger kommer oftere af tomme Maver end af fulde Hjærter.

*

Den Vise passer paa sin Mund, Løven og Leoparden paa sine Kløer.

*

Kvinder forstaa aldrig at vurdere en fornuftig Mand, før de er bleven gift med — et Æsel!

*

Det er i Grunden dumt at sige, at et Menneske „ikke fortjener“ Medlidenhed. Den Vare plejer man nemlig at skænke.

*

Spørger De, hvorfor Haaret falder hurtigere af paa en Mand end paa en Kvinde, mon saa ikke Svaret er det, at Manden maa oftere rive sig i Hovedet?

*

Det er langt solidere at være dum end at være klog. Kløgten svinder med Aarene, men Dumrianen bliver bare dummere, jo ældre han bliver!

*

Man siger, at Tid er Penge — og alligevel bliver de fleste Penge kastede ud for at fordrive Tiden.

*

Der er intet, som skader den menneskelige Karakter mere end som det, at maatte taale Krænkelser uden at kunne tage til Genmæle.

Spørgsmaalet, hvorfor Ægtemænd altid drikker sig fulde udenfor Huset og aldrig hjemme, er bleven besvaret af en gammel Ægtemand derhen, at han var bange for at se sin Kone dobbelt!

*

Det vanskelige for en Kvinde, der skal købe ny Sko, bestaar i at afgøre, om de klemmer hende saameget, som de bør!

*

Man beholder ikke sin Ungdom, fordi man bliver sine Ungdomsdaarskaber tro!

*

Gud ved, om Forholdet nu om Stunder ikke er det: at en normal Kvinde forekommer os unormal?

I denne Forbindelse: Ved De, hvem der staar højt over Overmennesket? Det gør — Mennesket.

*

Mange Mennesker venter saa længe paa det gunstige Øjeblik til at handle, at de bliver nødt til at vælge det ugunstigste.

*

Naar man tænker paa de frygtelige Massemyrderier i Evropa, saa forstaar man bedre de aarelange Bekymringer, de forskellige Stater har næret og udtalt i Anledning af at Fødslernes Antal tog af.

*

Intet er saa ubehageligt som at blive hængt i Stilhed, siger et gammelt Ord. Jeg kan nu ikke se det behagelige i, at et Par Tusinde Mennesker ser paa det.

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Robert Storm-Petersen.

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Det *maatte* jo komme engang dertil, at »Ravnen« præsenterede Hovedmedarbejderne blandt sine mange Tegnere. Fra Land og By har vi faaet sendt en Mængde Forespørgsler, om Læserne ikke skulde have Fornøjelsen at se »Ravnen«s bekendte og skattede Kunstnere i Karikatur. Vi har nu bøjet os for Trykket udefra og paabegynder i Dag den interessante Serie af de Damer og Herrer, som Uge efter Uge bestræber sig, hver paa sit Omraade, for at yde deres bedste til Arbejderpartiets altid friske Vittighedsblad.

Det er Hr. *Helgo Jørgensen*, der har paataget sig den ingenlunde lette eller taknemlige Opgave, men vi tør sige, at han har skilt sig udmærket fra den — saa vi haaber, at Fornøjelsen skal blive gensidig!

1. Aargang | Modeaargan for Snirkleby og Omegn. | Nr. 1.

(Bomærke: de borbonske tre Lillier.)

Snirkleby, i April 1915.

Meget højtærede
Damer og Pubbelikum!

Tiden er nu omsider moden til at enhver Avis har noget Lef til Damerne, intet Blad her i Landet vaaver at komme ud udden at Spalterne viser de nyeste ny Korsetter, hvilket viser Tiddernes Stramhed samt Bilejer af fjonge Hatte fra Parris af og andre uunværlige Nødvendighedsartikler i Damernes Liv der vil være fjong og paa Modden. Derfor er det i sin moderne Orden at vi undertegnede Bolette Bollerup, Svinget 17, grøn Lampe i Vinduet ved Siden af Rokkedrejer Pistmajer, aabner og staren fuld moderne Modejournal med talrige Klisjer og elegangte Ilustrasjonner samt derekte komponerede Breve fra Parris. besørgede af vor Hovedmedarbejder og Parriserkorspondant **Madsgine Mortensen** kaldet **Eva**, som er kendt med det Parradis, der hedder Parris fra Ende til anden tip tob selvfølgelig og i det hele vil vort Blad opvise alt paa Toalettekunstens hemmelighedsfulde Dypter samt Anonser som modtages paa vort Comptoar á 15 Øre Meteren efter nærmere Aftale og udmaalling.

Abonner paa »**Bolette Bollerups Modesjournal**« som kommer tvangsløst en Gang om Maanedden omkring Nærheden af den første med det sidste nye som sagt paa Tøjforlystelseslivets Omraade for Snirkleby og Omegn hvor det heldigvis ikke skorter paa Evaer.

Hermed anbefaller jeg mig paa det varmeste ligesom Hatte moderniseres fremdeles som før, Ligtorne skæres disskret og min Jorremorverksomhed berøres ikke heraf, men er stadig parat til hurtig Ind saavelsom udrygning.

Ærbøgdisk i bedste underdagnighed
Bolette Bollerup,
Redagtrisse af den nye Modejournal.

P. s. Efterskrift.

Hermed følger til Læssernes Erinderring det sidste nye

Interiør fra min Søsters Vadskeri

Brykkerstrædet 17, Kælderen tilhøjre for Møddingen i Gaarden der anbefales paa det varmeste.

Pari Ry de la Sjecelongue 208.
Marts 1915

Bari — som Franskmænderne siger — ligger henrivende med Solskind paa sine grønne Knopler og dito nedrullede Parisiender hvorfra en mageløs Doft af espridt de la Bombom og andre ubestemte Lufte strømme ud over Bolevarderne hvor Herrerne allerede gaar som i Taage og Straahat af Begejstring for Foraaret som nu er ankommen sammen med de brune Sjoaver der skal til Fraanten, som vi forresten ikke ser meget til hær hvor alt gaar sin skæve Gang.

Med Hensyn til *Moden* saa gæller det nu mere end aldrig før at være vad Franskerne saa rammende kalder *komme i fut* hvilket altsaa vil sige *spy* forstaar de nok! Saa lidt som muligt paa og ingenting for resten; det er Løssenet her i det kære Bari hvor man slet ikke forstaar den den danske Kvindes

Nationalkostyme.

Modegeneralen havde ikke rigtig Hæld med den ellers øndige og piquante Mode at Damerne skulde have Mave (15 Centimeter Sygevat med Fisjoner og Fiskeben ovenpaa Korset) og der er derfor nu givet Ordre til Frontforandring saaledes at den sidste Mode som nu langeheres er Pukkel paa den ene Rykside efter frit Valg

De kan trykt stole paa at med den elegante og allerkjæreste Fasong skal Herrerne nok være der med

Apperaterne

og tager Masser af Plader af Skjønhedderne.

Nu slutter jeg for denne Gang og tegner mig Ærbødigst **Eva**
Parriserkorspondant.

Et kosteligt Fund.

Tegning af Pedder Bollerop.

Prins Gustavs Stump.

Da Prins *Gustav* i Forgaards beærrede Snirkleby tabte han (eller kastede nonsjalant) sin Stump som vi straks tog op og lod aftegne. Desværre lykkedes det os ikke at holle Ild i den og den ligger nu i vor Tellegramhal (Opgang hos Rullekonen) til Fordel for Mads Jeppesens Tvillinger (hvoraf ses at den ene Stump kan tjene de andre Stumper Entre 5 Øre.)

Gummilageret „Francais“
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris 19, 24, 27, 29, 33, 38 Kr. Bestillinger efter Maal med Prøve, udf. paa faa Dage.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6.
Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—4.
Telefon Byen 1988 y.

— Hvorfor har Du saa travlt, Søren?
— Jo, Mor sa' jeg skulde skynde mig hen til vort Hus, for der var vist nogen, som var i Færd med at stjæle Grisen.
— Det passer ikke. Jeg gik lige forbi før, og da var der en af de fremmede Damer, som sang!

„Den stille Uge.“

Nogle versificerede Betragtninger om Paasken 1915.

(Mel: »I denne Vinter har vi ha't —«)

I denne Paaske kan vi faa
det hyggeligt og rart;
men Du maa jo endelig huske paa
at spise Mad »med bart«.
Intet »Paalæg», lille Ven,
— nej saamænd! —
Sult Du i Ferien —
saa faar Du Dig en rigtig
stille Uge!

I denne Uge vil det vist
gaa *stille* til mod Syd.
De vil alle hædre den Herre Christ
— med Stormkanoners Lyd!
Et Par tusind slaas ihjæl
— med lidt Held —
ved Tyrkens Dardanel.
Saa *de* er sikker paa en
stille Uge!

Bli'r *Grundloven* kun et Paaskeæg?
Hvem giver mig et Svar?
Ser De *I. C.* griner vist i det Skæg,
som han sletikke har!
Mens han sidder dér i Hee,
kan det ske,
han faar en lumsk Ide —
han kan ej være stille
i en Uge!

Mon Arbejdsherren vil ha' Fred?
Skal Paasken bruges til,
at udfinde Planer til ny Fortræd
for dem, som Freden vil?
Kapitalen hviler ej
— tro Du mig! —
den sidder haard og sejg
og drejer paa Loock-outens
stille Skrue!

Peder Ravn.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— Nej, bliv lidt endnu, sagde han gabende med et Blik paa de to Damer, der lige var i Færd med at gaa ud af Døren. Jeg er blevet helt nervøs af hele Dagen at have alle disse Kvinder gaaende omkring mig, og vilde gerne give et Pund Minuttet for at tale med en Mand. Vær saa god at sætte Dem ned! De faar snart tilstrækkeligt af Daphnes Selskab; tro mig, jeg er gift og har Erfarenhed.

Trods sin Misfornøjelse over denne lidet ridderlige Udtalelse over hans Kæreste, kunde Dick ikke undertrykke et Smil ved Tanken om, at den Røst, som ytrede disse Ord, tilhørte det aandelige Overhoved, som var blevet sat til hans Dommer.

Derfor satte han sig atter. Hans Vært, som med største Begærlighed tømte et Glas Sodavand, nedlod sig til at hædre ham ved at tale fortroligt til ham.

— Naturligvis bryder De Dem ikke om mine Raad — jeg rettede mig sandelig heller ikke efter nogens Raad, da jeg var i samme Stilling som De. Unge Mænd spørger aldrig om hvad andre Mennesker mener — og gamle Mænd forresten heller ikke. Men De kan tro mig — Kvinderne er Fandens Værk. Nej, ikke Kvinderne — her blinkede han paa en for Dick højst modbydelig Maade — ikke Kvinderne, men Kvinden — hun som er ægteviet til Dem og holder fast ved sine Rettigheder uden et Sekund at slippe Taget. Ja, Sugden, skønt jeg ved, at Tante Molly ikke vil takke mig derfor, saa kan De tro mig, naar jeg siger, at Ægteskabet er Djævlens Paahit. Men hvorfor kommer Pedgine ikke med Whiskyen?

Hans store, magre, rystende Haand tog fat i den lille Klokke, der stod ved Siden af ham paa Bordet. Men saa betænkte han sig, kastede et hastigt Sideblik paa Dick og sagde pludselig:

— Mr. Sugden, har De ingen Whisky hos Dem?

Dick rystede paa Hovedet og svarede ganske i Overensstemmelse med Sandheden:

— Jeg beklager, men det er kun paa Rejser, jeg har Whisky hos mig! Men kan Deres Tjener da ikke give Dem et Glas?

Baronetten sendte Dick et lurende Øjekast. Efter et forgæves Forsøg paa at genvinde sin Værdighed udbrød han jamrende:

— Nej — det vil han ikke, og De ved ogsaa, at han ikke kan. De har sammensvoret sig mod mig allesammen — Pedgin, Mylady og det forbandede Asen til Doktor — de vil tage Livet af mig, tror jeg. Bare fordi jeg havde et lille Anfald af min gamle Sygdom i Liverpool og nu sidste Nat. Men det er ikke noget farligt. Alt hvad jeg behøver er en Slurk Whisky til at styrke mine Nerver med. De har ingen Flaske hos Dem. Og De kalder Dem for Amerikaner!

Han lo haanligt. Dick rejste sig mig Besvær.

— Jeg tror, sagde han, at Daphne venter paa mig. God Aften! Jeg haaber, at De er kommet Dem til i Morgen.

Til hans grænseløse Forundring blev den Haand, han rakte sin Vært, grebet og fastholdt med en saadan Styrke og Heftighed, at han, som jo ikke stod videre sikkert paa Benene, var lige ved at tabe Ligevægten. Et Par rødrandede Øjne fæstedes med et Udtryk af højeste Fortvivlelse paa ham.

— Men jeg maa have det! raabte Sir Hamilton. Bare en Teskefuld — bare saa meget, at jeg formaar at rejse mig og tage imod alle disse »Familievenner«, som kommer herhen paa Visit. Se her — de har allerede sendt mig deres Kort — Herredsfogeden selv og alle de andre.

Ved disse Ord spredte han med sin frie Haand en hel Mængde Visitkort udover Bordet. Derpaa fortsatte han:

— Og De kan vel indse, hvad det gælder for mig, Sugden! Det gælder det gamle Navns Ære — jeg er jo Bodley of Chelhom, ser De! Der findes i England ikke et bedre og hæderligere Navn — har Tante Molly ikke fortalt Dem, at min Fader afslog Tilbudet om at blive ophøjet til Lord? Jeg ved, at jeg ikke har opført mig rigtig pænt — ja, det ved jeg. Men nu er jeg jo kommet hjem og vil lade mig vælge til Medlem af Parlamentet og leve eksemplarisk og staa paa en god Fod med mine Jævnbyrdige. Det er sandt, Sugden, De er jo ikke Adelsmand — De forstaar ikke mine Tanker og Følelser! Men jeg er stolt — stolt ser De — og kan ikke udholde den Tanke, at disse Herrer her fra Westmoreland skal se paa mig med Foragt og le af mig bag min Ryg bare fordi min Haand ryster en Smule. Jeg maa have noget, som styrker mine Nerver. Aa gør mig den Tjeneste at hente Deres Flaske. Men hvem er det, der kommer der? Den forbandede lille Præst, tror jeg! God Aften, Tom! Kommer De for at se efter hvorledes det staar til med min Sjæl?

Med en Kraftanstrængelse, som viste hvor fast besluttet han var paa at tiltvinge sig den Agtelse, han mente tilkom hans Byrd, rettede Sir Hamilton sig op. Det mærkedes tydeligt, at han trods — eller maaske netop som Følge af — det vilde udsvævende Liv, han havde ført, satte utrolig megen Pris paa sin Stilling som en af Grevskabets fornemste Godsejere. Det usikre Blik han fæstede paa Dick, da den unge Mand tog Afsked, kunde tydes enten som en Bøn om Tavshed eller som en Gentagelse af hans fortvivlede Begæring.

— Farvel, kære Sugden! Glem ikke hvad jeg sagde til Dem! God Aften, Tom!

Med Toms Hjælp vandrede Dick endnu en Gang gennem den lange Række Saloner og Gallerier, som førte til det lille, hyggelige Værelse i venstre Fløj, hvor Mrs. Medlycott præsiderede ved Tebordet.

Efter al den Angst, han de foregaaende Dage havde gennemlevet og den ubehagelige Time, han lige havde udstaaet, genvandt Dicks nedtrykte Sind i denne rolige, fredelige Atmosfære atter noget af sin forrige Spænstighed. Skønt Daphne ikke var munter og livlig, kunde hun være ubeskrivelig venlig og indtagende. Og al denne Venlighed, som Dick et Par Dage i Forvejen i sit inderste Hjerte havde ønsket ombyttet med noget mere oplivende, hilstes nu som et yderst velkomment Bevis paa ufortjent Naade. Nedtrykt ved Tanken om sin egen Ufuldkommenhed, var han sin tilkommende Hustru taknemlig for hendes Godhed og Overbærenhed. Han var taknemlig mod Tom for dennes glade,

ugenerte Tale, taknemlig mod Mrs. Medlycott, som efter mange Indledninger og utallige Hentydninger endelig værdiges at føre Samtalen ind paa det opsatte Bryllup.

— Hm! I Dag har vi Torsdag, min kære Dreng, bemærkede hun eftertænksomt, det kan ikke gaa for sig i Morgen. Lørdag er ganske vist ingen Ulykkesdag, men det anses ikke for fint at blive viet den Dag. Paa Mandag er Provsten indbudt til Frokost paa Corlisle hos en af Dommerne, en god Ven af ham. Det ser saaledes ud som om vi bliver tvungne til at vente til Tirsdag — det er maaske ogsaa godt, da den kære Hamilton maaske kan blive rask til den Tid. Daphne vil Du tale med Vera om Sagen og skrive til Enkegrevinden og maaske ogsaa sende et Par Linjer til Din Morbroder, Provsten. — Men, kære Dick, hvad er der dog i Vejen med dig?

Daphne havde allerede som den lydige Datter hun var, taget sin Skrivemappe frem. Da hun aabnede den, havde det givet et Ryk i Dick, og han var blevet aldeles ligbleg. Han genvandt dog snart sin Selvbeherskelse.

— Det gør undertiden saa forbandet ondt i mit Ben, forklarede han og tillagde henvendt til Mrs. Medlycott: Tirsdag, sagde De? Det er lang Tid, synes jeg, men jeg antager. at det ikke kan ske før. Og til den Tid har jeg vel kunnet skaffe en Bil, saa at vi ikke behøver at løbe samme Risiko som sidst. Har Du noget imod Tirsdag, eller skal vi bestemme os for den Dag, kære Daphne?

Hans kære Daphne nikkede samtykkende. Hun havde fuldt op at gøre med sine Breve, og da Dick ikke var indbudt til Middag, rejste han sig for at tage Afsked.

Da han lige stod i Begreb med at give sin Kæreste et ømt, men ikke videre lidenskabeligt Afskedskys, sagde han pludselig:

— Sig mig Daphne, hvem er dette Brev fra — det i den blaa Konvolut med det blaa Monogram?

Med disse Ord bøjede han sig ned over Skrivemappen. Men hans heftige, utaalmodige og lidt befalende Tone krænkede den unge Pige og hun lukkede roligt sin Skrivemappe i.

— Du glemmer, min Ven, at Du endnu ikke er min Ægtemand, sagde hun med en vis Værdighed. Og naar Du engang bliver det, haaber, jeg, Du respekterer min private Korrespondance, ligesom jeg lover at respektere din. Men nu Farvel, min Elskede. Pas nu godt paa dit daarlige Ben og kom herhen saa tidlig Du kan i Morgen!

Ved Indgangen til venstre Fløj stod en gammel Vogn, trukken af Nashs ældgamle Krikke og ventede for at føre ham hjem til Præstegaarden. Samuel skulde hjælpe ham med at stige op og køre Ekvipagen tilbage til Herregaarden.

Ingensinde før havde Dick følt sig bedre tilfreds med sig selv og Verden end da han denne herlige Juniaften i den gamle, knirkende Vogn kørte gennem Chilhoms smukke Allé. Luften havde al den engelske Sommers milde Varme. Landskabet, der omgav ham, frembød et roligt majestætisk Billede.

Ja — det almindelige, det hverdagsagtige var maaske lidt kedeligt, men det var dog det bedste i Længden; det uventede, det uforudsete, som han havde længtes saa meget efter og som ogsaa saa hurtigt var blevet ham tildelt, havde kun haft ubehagelige Følger — ja hvilke Følger havde det egentlig haft?

Et daarligt Ben og de pinligste Selvbebrejdelser var ikke de værste — nej, han havde været nær ved at faa sin hidtil uplettede Karakter besudlet og at miste Ære og Anseelse.

Hans Glæde kendte ingen Grænser, da han tænkte paa, hvor let han var sluppet fri. Daphnes Tilgivelse og Samtykke til at blive hans Hustru om Tirsdagen var naturligvis i og for sig Aarsag til den Tilfredshed, der fyldte hans Sjæl, men det bedste var dog at han atter havde Ret til at glæde sig over sin genvundne Selvagtelse.

Den gamle stivbenede Hest slæbte sig langsomt henad den brede Kørevej. Ved en skarp Bøjning af Vejen opdagede Dick en ensom Skikkelse, men han var for optaget af sine egne Tanker til at bekymre sig om at se efter hvem det var.

Da Dick kørte forbi Vandringsmanden, vendte denne sig om og aabenbarede for hans forfærdede Blik en sort Skindtrøje, et blegt Ansigt og et Par smaa spejdende Rotteøjne.

Et Minut senere sad den fremmede ved hans Side paa Vognens Bagsæde.

— Hvorledes gaar det, Lord Algernon? spurgte han med et næsvist Tonefald.

Dick fugtede sine tørre Læber og tvang sig til at tale.

— Hvorledes er det lykkedes Dem at finde mig, Trout? sagde han med barsk Stemme.

XI.
I FJENDENS VOLD.

Hvis Dick Sugden aldrig før i sit Liv havde haft den Fornøjelse at se et Menneskes Ansigt straale af Glæde ved Synet af ham, saa han nu denne Følelse klart og tydeligt afspejle sig paa Trouts blege, spidse Ansigt.

— Naa, her er De frisk, rask og rødkindet som en Engel, udbrød den lille Chauffør i sin Glæde. Aa, Herregud, hvor det glæder mig at træffe Dem endnu en Gang.

Dick gentog sit Spørgsmaal.

— Hvorledes er det lykkedes Dem at finde mig, Trout?

Fyren betragtede ham med et haanligt Smil.

— Fine Herrer i Kjole og tykke, storternede Benklæder forekommer ikke særlig hyppigt hverken her paa Egnen eller i nogen anden Del af Riget. Folk, som endnu har deres Synskraft i Behold, kan let spore en saadan »Fangst«. Det var forresten et slemt Skælmsstykke Herren spillede mig! Med et Ben saa lamt, at Herren ikke kunde tage et Skridt fremad. Men ser Herren, Kærligheden finder altid Vej til den elskede Genstand. Og her er jeg nu! Synes Herren ikke, det var rart at se mig igen.

Dicks Hjerne arbejdede med utrolig Hurtighed. Fyrens Hensigt med at opsøge ham laa klart for Dagen, og Dick indsaa straks det haabløse i, under de forhaandenværende Omstændigheder at gøre nogen Slags Modstand. Der fandtes kun en Udvej: at søge at blive det Spøgelse kvit, som fra den ene Side af hans Liv saa uventet traadte ind paa den anden.

Trods sin rene Samvittighed vidste Dick i dette Øjeblik hvorledes det føltes at føre en Dobbelttilværelse. Thi i Tilfælde af at Rygtet om hvad der var sket blev almindelig bekendt, vilde antagelig ingen sætte Lid til den sælsomme Historie, som vidnede om hans Uskyld.

Mon Daphne vilde gøre det? Eller Domstolen i Liverpool, for hvilken han endnu kunde anklages for Tyveri? Nej — for enhver Pris maatte han forhindre, at dette Æventyr blev kendt, saa meget mere som han dybt i sit Hjerte følte en ejendommelig Henrykkelse ved Tanken om det hemmelighedsfulde deri.

— Hvor meget forlanger De Trout? spurgte han hastigt, thi hans gamle Køretøj kørte nu lige op mod den lille Præstegaard, hvor Samuel stod og ventede i Døren. Nævn Deres Pris, min Ven!

Den lille Chauffør smaalo ved denne Vending af Sagen og svarede uden mindste Tøven:

— Det kalder jeg at tale som det anstaar sig en Mand, Mr. Jolyffe. I Gaar — det indrømmer jeg — troede jeg ikke paa Herrens Ord, — i Dag skal jeg gøre det, naar jeg ser Pengene. Hvor meget tilbyder Herren mig?

— Hvor meget har De tænkt Dem?

Trout tænkte sig om.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

De Allieredes Gesandter: Det kan ikke nytte at hælde Kul i den italienske Kakkelovn!
(»Simplicissimus.«)

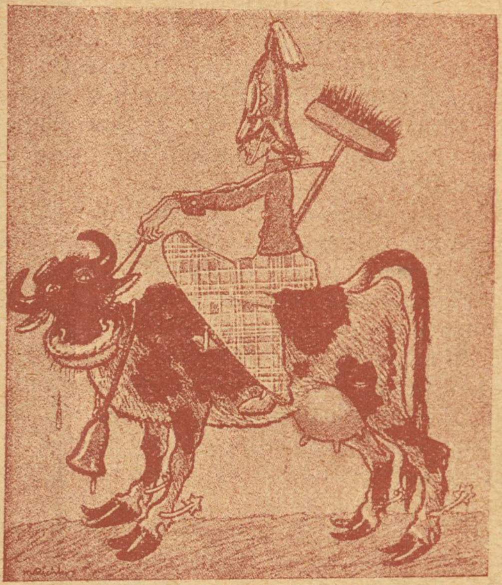

Rekrut ved det engelske Kvinde-Regiment Nr. 1.
(»Ulk.«)

General Pau (der som bekendt er rejst til Rusland): »Det var en omstændelig Rejse, men nu har jeg da den Trøst, at det endelig er lykkedes mig at *omgaa* Tyskerne!«
(»Meggendorfer Blätter.«)

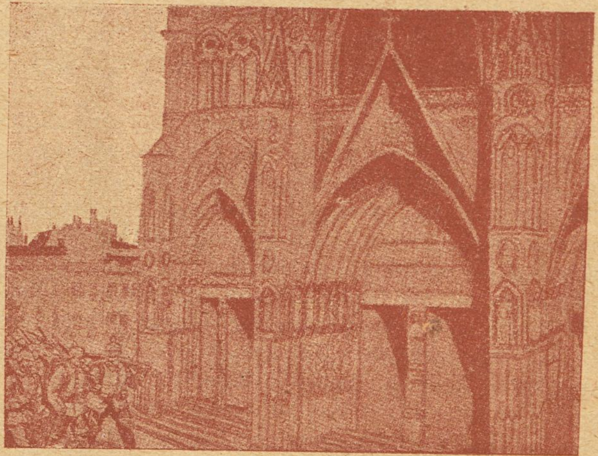

— For Guds Skyld, Heinrich, nys ikke — for saa siger Franskmændene, at vi bombarderer Katedralen!
(»Lustige Blätter.«)

Gæsten: Sig mig, har de store Hummere i Dag?

Opvarteren: *Store?* Ja, der var en af dem, som var lige ved at æde vores Pikkolo i Dag!
(»Fliegende Blätter.«)

Rød = Indmad

Aprilsnar!

En Solstraale strejfed' forleden min Kind,
den varmed' mit Hjærte og mildned mit Sind,
og derpaa forsvandt den saa pilsnar.
Jeg tænkte paa Sommer og Jordbær og sligt,
men Tanken fløø ud i en væmmelig Gigt,
mens Solstraalen grined: Aprilsnar.

Per Krogh er en Kunstner, som maler en Klat
og si'er: »Kan I se, at det her er en Kat,
som danser paa Bordet en Reel — Svar!
Ja, svare Dig vil jeg min kæreste Per,
at Katten skal rive mig, om jeg ej ser,
at Du os vil ha' til Aprilsnar!

Jeg drømte, min Elskede laa i min Arm
og hvisked: Emil vil Du kysse min Barm?
— Jeg husker jeg gav hende Il-Svar:
»Jeg elsker Dig!« — Thinka — — da vaagned jeg — Ak!
Min Kone en knaldende Lussing mig smak.
Cathinka — Godmorgen!! Aprilsnar,

Højeste Mode i Paasken.

Af det sidste Communique':
— Efter de heldige Operationer i *Champagne*, er vore Tropper meget sejrs*berusede!*

Den stille Uge.

Lad alle Men'sker grue
og Verden staa i Lue. —
Jeg skal sagtens bru'e
den hele stille Uge!
Om Blod jeg faar at skue,
det kan mig ikke kue,
thi i min stille Stue
dér venter mig min Frue!
Og til en kølig Drue
vi Fiskeben vil su'e —
og Fisken skal jeg slu'e
— — —
i Fald jeg ej faar Snue!

J. C.s Æggedans.

J. C. ses i Æggedans —
Skjult er Rævens frække Svans —
Intet kan forskrække ham —
Vidtberømte kække Dans —
For at spille „Gække-Hans“!

[18]/8. Folketinget behandler et Lovforslag om Udryddelse af *Raager*. Forslaget synes at ville blive gennemført. Jeg er dybt rystet. Du almægtige — skal man virkelig have Lov til at skyde paa *Harald?*

Grev Brockenhuus-Schack har lavet en Udstilling i Rosenborg Riddersal; Udstillingen omfatter en Samling sjældne Genstande.

— Bare det nu ikke bliver for megen Konkurrence med *Lorry Fejlberg*, i hvis »Riddersal« man, som bekendt, ogsaa sér adskillige »Genstande«!

[18]/3. Fra 1. April kan man atter faa Brevkort uden delt Forside — naar man 4 Dage forud indsender Bestilling. Fra 1. Maj kan man faa udleveret 3 og 5 Øres Frimærker, naar man 8 Dage forinden indgiver skriftlig Anmodning derom, og fra 1. Juni tilstedes det allernaadigst Publikum at faa sine Breve besørget 14 Dage efter Nedlæggelsen i Brevkassen. Det kongelige Postvæsen leve!

Bakkens Undergang!

Et Rygte, der er naaet frem til Dagspressen, vil vide, at Dyrehavsbakken skal laves om til Lejrplads for Soldaterne.

Josephine synger:

Paa Bakken jeg sang fra mit syttende Aar
De syvogtreds fyldte jeg netop i Gaar.

Ak, Bakken med samt al dens Løjer og Fut,
skal nu laves om til en fæl Makketut.

Hvor Damen man foruden Underkrop nød,
faar Jenserne nu Gule Ærter og Grød.

Hvor før Mester Jakel man saa spise Blaar,
maa Jenserne spise de Sild, som de faar.

Cafeen, hvor hos Peter man fik sig en Rund,
er nu lavet om — Gud bevare min Mund.

Saadan gik det til, at jeg stakkels Person,
blev afsat i Naade og uden Pension!

A: Hvordan kommer man lettest til Hornbækgade?

B: Med Linje 22.

A: Sikke no'et Sludder. Den eksisterer jo slet ikke.

B: Nu har jeg hørt det med. Ved Du da ikke, at Linie 9 og 13 kører til Hornbæksgade; og *har* Du ikke lært i Skolen, at 9 og 13 er 22.

Københavnske Tjenere i Karikatur XIII.

Hansen, Cafe Buris.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

THOMSENS MAGASINER
Paletots & Ulsters
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3.......
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Øjnene op!

En lille Dreng kommer med en Kurv paa Armen ind til en Urtekræmmer. I Kurven har han fem smaa nyfødte Kattekillinger, som endnu ikke har faaet Øjne. Drengen spørger saa Urtekræmmeren: Vil De købe fem smaa Højremænd?

Har Du dem i Kurven?

Ja, jeg har.

Urtekræmmeren: Kan Du ikke komme igen i Morgen. Jeg har saa daarlig Tid nu.

Næste Dag kommer Drengen saa med Kattekillingerne og spørger: Vil De købe tre smaa Højremænd og to Socialdemokrater?

Hvad mener Du med det?

Jo, *de to har faaet Øjnene op*, siden jeg var her i Gaar. *G. H.*

G. H. Vor Kompliment!

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe
St. 25 Øre

MAGASIN DU NORD
Afdelingen for færdige Herreklæder

Imprægnerede
Regn-Frakker
af egen Forarbejdning, syede af engelske „Garbircord" i moderne Façoner og Farver
fra Kr. 51^{00}
Garbircord REGD
ENGLISH MANUFACTURE.
er Stof uden Gummi, porøst og let. Frakkerne fremstilles med og uden Foer og egner sig særlig til
Foraarsbrug

En Skæbne.

Hvor var hun sød, hvor var hun net,
den kære lille Julie.
Men i sin Skole ren komplet
hun var blandt de umulige.

To Øjne som det dybe Hav.
To lange gule Fletninger.
Men i sin Lærdom som en Grav,
hun kendte knapt to Sætninger.

I Klassen var hun Nummer sidst,
den Plads var reserveret.
Af Tvivl der var ej mindste Gnist,
der var hun alt placeret.

Og hendes Gang er som en Dans,
saa snedig, let og sikker.
Paa »Bakken« særlig ved Sct. Hans
hun Tango, Boston vrikker.

Med unge Lapse gaar hun Tur
ad Skovens skønne dunkle Stier,
de slaar paa Hjertet og gør Kur
og byder Slikkerier.

Ak gyldne Tid, Du er forbi,
Du kommer ej tilbage.
Fra Skovens skønne, dunkle Sti
der høres Suk og Klage.

Henry Hansen. Vi har tilladt os at slutte her — Resten af Digtet er saa trist og sørgeligt, og vi vil helst bevare et smukt Minde om *Julie.*

Georg B. Odense. Deres Anmodning kom for sent. Originaler opbevares kun, naar man ved Indsendelsen anmoder derom.

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

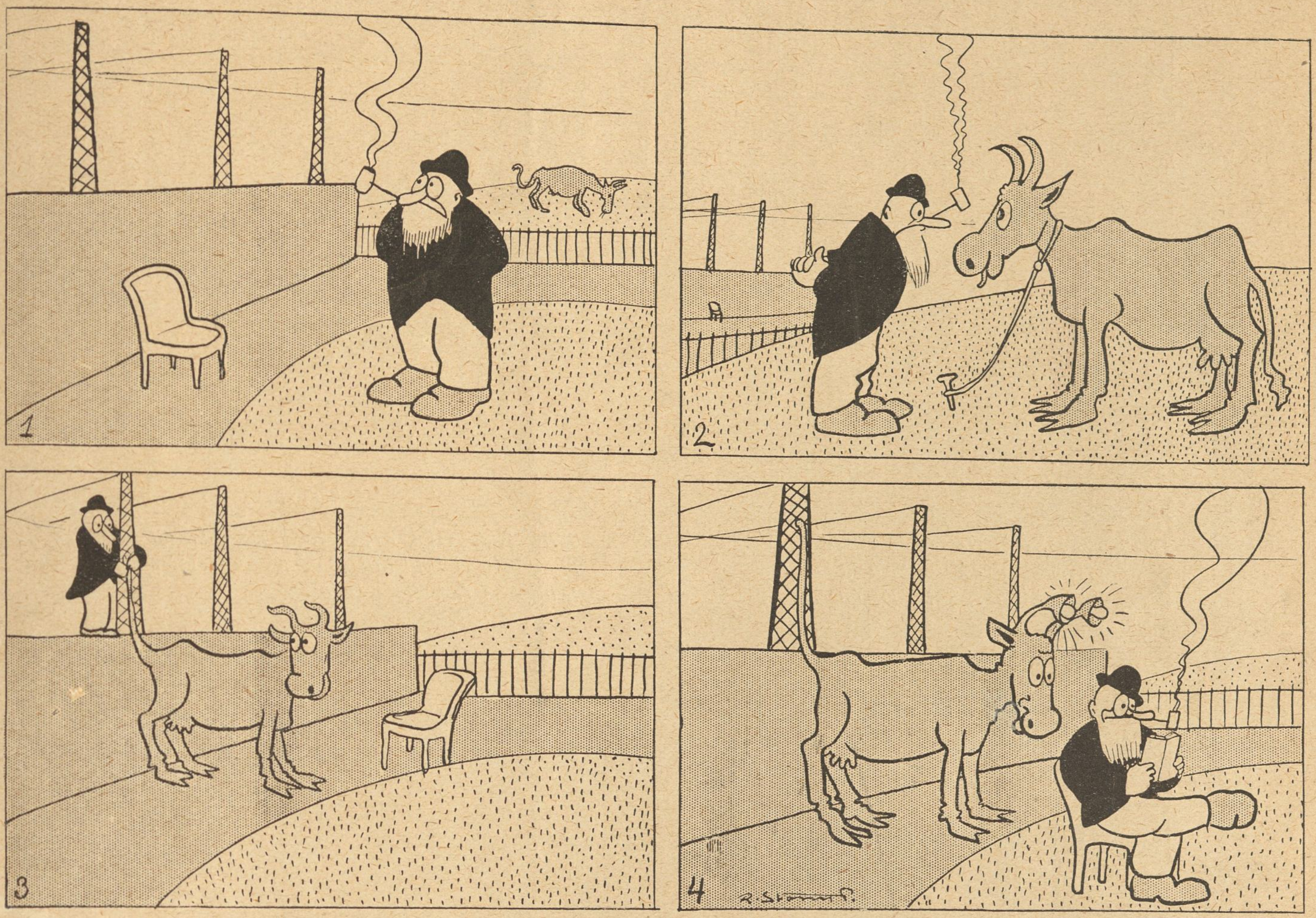

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

»Hvorfor« — paa Rejse.

Hvorfor er Udsigten altid paa den anden Side?

Hvorfor kommer den smukke og pikante Dame kun i Romanerne — og aldrig ind i den Kupe, hvor man sidder?

Hvorfor skal man bruge Hotelomnibussen ved Banegaarden, naar Hotellet ligger lige overfor?

Hvorfor skal man elske sin Næste som sig selv — naar man ligger i Kupe med en Herre, der uafladelig hoster og nyser og spytter?

Hvorfor hører Fartplanerne i Toget altid op, naar man ønsker at køre videre?

Hvorfor er Hotelsengen indvendig fugtig og Vandkaraflen indvendig tør?

Hvorfor finder en anden Gæst Perler i Østersen og jeg Kakkelakker i Suppen?

Hvorfor bliver min Koffert altid udleveret sidst?

Fin Gæst.

Professoren i Matematik, som paa Restaurationen har fordybet sig i en Opgave og allerede har skrevet Marmorbordet fuldt —: Opvarter! Bring mig et Glas Vand til og et andet Bord!

Mellemhandlere.

Den Rejsende paa Hotellet ringer paa Tjeneren og beder ham bringe sin ene Støvle ind til Skomageren for at faa syet et lille Hul i Kappen sammen. 10 Minutter senere kommer Hoteldrengen tilbage fra Skomageren med Støvlen. Han giver den til Portieren, som giver Drengen de 10 Øre og overleverer derpaa Støvlen til Karlen —: »Her er en Støvle til Herren paa Nr. 20; den koster 25 Øre.« Karlen betaler de 25 Øre og giver Tjeneren Støvlen —: Det er Støvlen ind til Nr. 20 .Jeg har betalt 50 Øre for den. Karlen faar de 50 Øre, og Tjeneren bringer Støvlen ind til Herren —: Nu er Støvlen i Orden. Den koster 1 Krone. Herren betaler med et Suk og gaar lidt efter ind til Skomageren. — Hør, sig mig, hvad tog De for at sy det lille Hul her paa min Støvle? spurgte Herren.

— *Ingenting!* svarede Skomageren.

Sandt nok.

— Ved De, at Farverne indvirker paa Sindet?

— Ja, det passer. Naar jeg har købt et blaat Slips ved Lampelys og den næste Dag opdager, at det er grønt — saa bliver jeg rasende!

Dagens mærkelige Nyheder.

1) *Ferslev: Mine Herrer Redaktører! Det er min Hensigt at gøre mit Blad mere moderne. Jeg maa derfor give Dem Deres Afsked.*

2) *Højres Ordfører: Hvis De ikke øjeblikkelig gaar tilbage til de forældede Forhold, afsiger vi alle Bladet!*

3) *Ferslev: — Uhyre redaktionelle Vanskeligheder har bevirket, at vi maa opgive enhver Tanke om at følge med Tiden!*

Tegning af Hp. Hansen

4) *Det samlede Højre:* **Hurra!!**

En Operation.

I en stille Villa paa Frederiksberg boer en 80-aarig Enke med sin voksne, ugifte Datter. De to Damer nærer den dybeste Kærlighed til hinanden, og der kom i mange Aar intet Skaar i deres rørende smukke Samliv.

Men saa blev Datteren syg — det var noget med Underlivet — og da hun forstod, at Sygdommen var af en alvorlig Karakter, lod hun sig undersøge af en Specialist, som tilraadede snarlig Operation.

Datteren besluttede at følge Specialistens Raad, men hun turde under ingen som helst Form fortælle Moderen, hvad der skulde ske. Efter lang Tids Spekuleren fandt hun paa at fortælle, at hun var blevet inviteret af en Veninde paa en Maanedsrejse i Norge, en Meddelelse, som glædede den gamle Moder overordentlig. Datteren pakkede sine Kofferter, tog en rørende Afsked med Moderen og rejste — ud paa Diakonissestiftelsen, hvor hun gennemgik en vellykket Operation.

14 Dage senere fik den gamle Dame Brev fra Datteren, som tilstod sin „Krigslist“ og kunde tilføje, at hun snart vilde være hjemme igen frisk og sund.

Et Par Maaneder senere skulde en velhavende og elskværdig Slægtning af de to Damer rejse til Norge, og hun fandt da paa at invitere Datteren, der trængte til Rekreation, med paa Turen. Men ikke saasnart erfarede den gamle Dame Planen, før hun faldt sammen og maatte gaa til Sengs. Bestyrtet spurgte Datteren, hvad der var i Vejen og fik til Svar —: Herregud, min stakkels Pige skal Du nu opereres igen!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

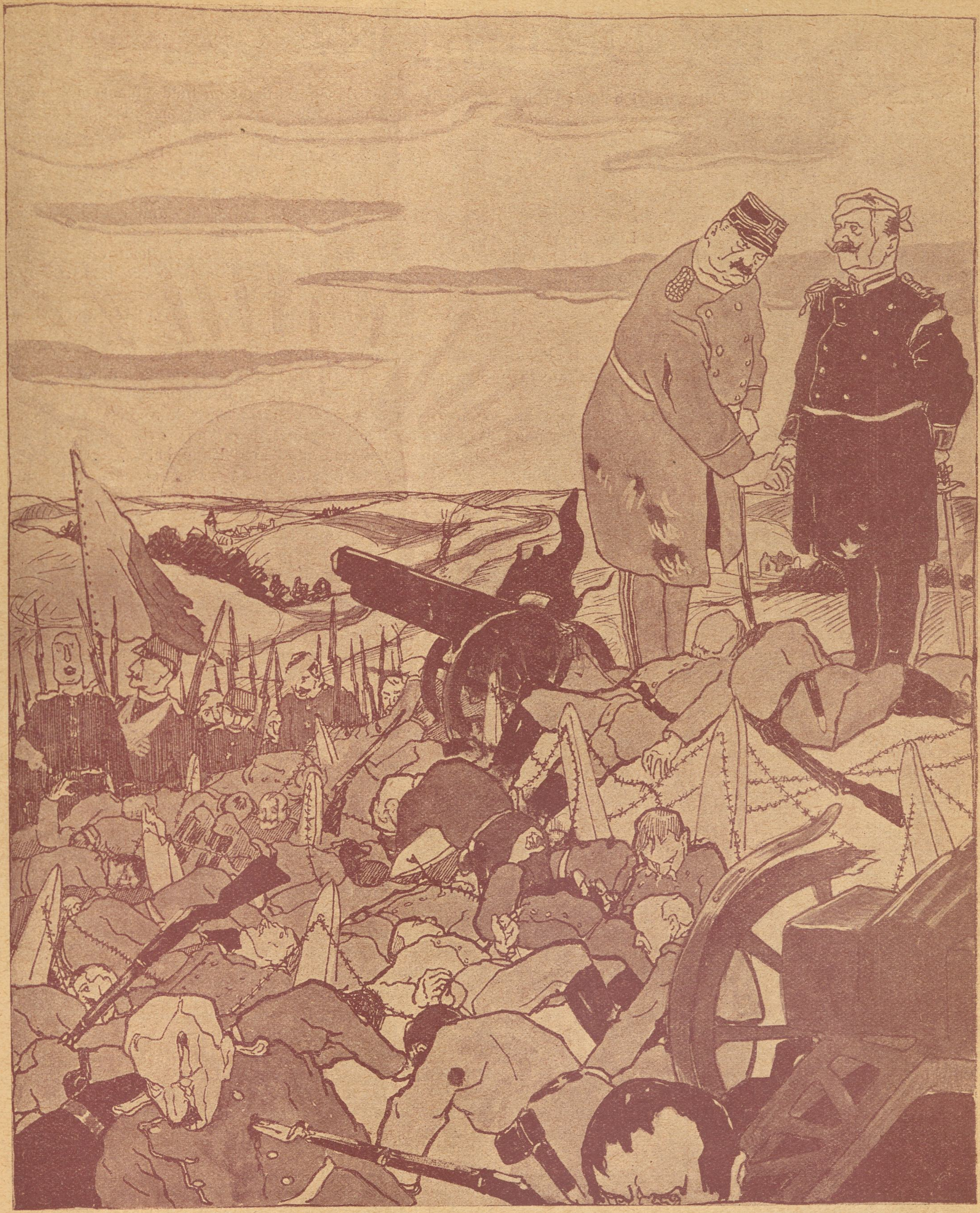

Tegning af Anton Hansen.

Paaske-Sejr!!!

Generalen: Langfredag var en bitter Dag — men skøn er Paaskemorgen!

EN DEJLIG NAT!

Di husker vel den store Skyttefest, som vi ha'de i Gotha forgangen Aar. Ve' den Fest oplevede jæ den skønneste Nat i mit Liv. Nu ska' Di høre!

De' va' en Da' i Juni — en Manda', de' ka' jæ' tydeli' huske, for min Kone ha'de Storvask, aa va' forfærdeli' glad, forde jæ' skrubbede a'. Saa rykkede vi, ti Mand høj, ud fra Oschats. Jæ' va' Kaptajn, aa Herzer-Gottlieb va' Adjudant, vi va' s'gu et kønt Kompa'ni. Aa sikken et Leben der va', da vi sto' a' paa Perrongen i Gotha. Di raafte Hurra for vos, aa der va' udkommanderet to Festjomfruer te' aa ta' sej a' vos, men di va' re'nok omkring di Hal'hundrede, saa di va' jo ude over de fø'ste Barneglæder.

Herzer-Gottlieb aa jej, vi fik anvist Kvarter hos en Hr. von Dorf. Han ha'de en Gang i Attenhundrede aa Hvi'kaal været i Oschatz, aa va' be'en saa godt modtaget, aa nu sku' han jo saa ta' Revangsje, ve' aa engvitere Kaptajnen aa Adjudanten. Aa hans Tjener va' nere aa ta' imod vos, aa han fik min Rejsekuffert mæ hjem, aa saa to' vi Gevær paa Skulder aa marsjerede derekte ud paa Festpladsen.

Aa sikken en Ballade der va' derude. Der be' ikke skudt et eneste Skud den Da', for vi sku' jo allesammen hilse paa hverandre, aa vi drak Øl, saa Skummet sto' vos om Ørene, aa raafte Hurra, saa a' da Klokken va' ve' Titiden va' jæ saa fuld som en Allike, aa saa hæs som en Ravn, aa de' va' Herzer-Gottlieb osse, aa saa be vi enige om a' gaa hjem i voreses Logi.

De' knev jo mæ aa hitte de', men vi hittede de' jo. Aa jæ ve' si'e, a' vi be' begge to saa ædru, som om vi aldri' ha'de drukket en Smule, for i samme Øjeblik, vi trak i Dørklokken, saa sprang der seks Tjenere i himmelblaat ud a' Døren aa bukkede aa rev aa skravede med Benene aa spur'te i Munden paa hverandre: »om Herskaverne ønskede no'et, aa om Herskaverne vilde spise no'et eller om Herskaverne vilde i Seng,« aa mere a' den Slags fine Talemaader — akkurat som om Herzer-Gottlieb ha'de vaaren en Greve, aa jej en Kurfyrste. Naa, vi sa'e a' vi vilde i Bøtten mæ de' samme, aa saa va' der en Lakaj, der grev en Søl'lysestage mæ syv Lys i, aa rendte foran os.

Du leven'es kom kryven'es! Jæ va' nær falden om, da jæ kom ing i de' Sovekammer! Hva' man ellers hører om Slotte, de' va' de' bare Vand mod de' Di kan slet inte gøre Dem no'en Slags Begrev om de'. Alting a' Silke aa Guld, aa Guld aa Silke, saa de' blinkede aa lynede, Spejle fra Loft te' Gul', ti Alen høje, aa Stole aa Bor'e a' alle muli'e Faksonger aa Skapeloner, *et* eneste, gevaltigt stort Tæppe over hele Gullet, saa blødt, a' de' va' som om vi gik i Ævlekage.

De' fø'ste vi gore, de' ka' Di nok forstaa, de' va, aa ta' Støvlerne a', for vi maatte jo formeli' ha' skammet vos, hvis vi ha'de trampet om paa de' dejli'e Tæpper mæ vores beskidte Saaler.

Sikke Sager, der var. Jæ vil bare fortælle om et stort Ur mæ et Landskav paa Skiven — Fa'en te' Spilleværk! Foran i de' Landskav, der va' der en Dam, aa ve' den Dam, der sad et Kvindemenneske aa fiskede, aa naar man trykkede paa hender, saa trak hun en Fisk op a' Vandet, aa naar Fisken var vel oppe, saa ringede de' — ja, de' va' aldeles ma'esløst! Vi sto' mindst et Kvarter aa lo' de' ringe. Aa vi be' s'gu saa bange te'sidst, for Herzer-Gottlieb trykkede hender s'gu saa længe, a' hun te'sidst slet inte vilde fiske mere.

Da vi nu rigtig ha'de faaet gaaet det altsammen igennem, saa to' vi aa rykkede et Par Stole sammen, aa trak Frakkerne a', aa lavede os te' aa sove. For vi va' naturli'vis eni'e om, a' aa lægge vos i *den Silkeseng* — de' vilde jo ha' vaaren en Gemenhed.

Herzer-Gottlieb ha'de allerede faaet sej anbragt, aa jæ ha'de li'e faaet Lysene slukket og ha'de faaet lagt mig til rette i Stolen mæ Frakken over mej, aa sku' li'e til aa lukke Øjnene, da den gaar løs nere under Vindverne: »Datjim—Datjim—da—da, Bum—Bum, Bum—Bum, Bum—Bum—.« »Nu sti'er den!« sa'e jej, »Gottlieb de' æ en Serenade for vos!« Aa ganske rigtig, di spillede aa spillede dernere, den ene Sang aa de' ene Stykke efter de' andet, saa a' Vindeverrerne klirrede. Aa saa kom jæ li'e mæ et te aa huske paa, a' Præsidenten for Mo'ta'elseskomiteen om Ettermidda'en, da jæ fortalte ham, a' jæ sku losere hos Hr. Dorf, ha'de smilet saa rævedannet aa sagt: »Naa, naa! Saa ska' Di se a' Di oplever no'et i Nat.« *Han* vidste natyrli'vis de' mæ Serenaden.

Da di nu ha'de spillet saadan godt aa vel en hal' Snes Stykker, saa si'er jej til Herzer: »Du, vi kommer s'gu te' aa vise vos, sæl om vi ikke holder no'en Tale — de' plejer man jo van at gøre.« Men Herzer sa'e a' han va' li'eglad, jæ ku' gøre hva' jæ vilde, men kan rørte sej ikke ud af Flækken, om di saa skød med Kanoner!

Jæ sku lige te' at staa op aa takke, men saa var de' at hele Gemakket ga' sej te' aa dreje rundt — tak Skæbne! tænkte jæ *den* æ go', ska' der værkeli' passere Dej no'et menneskeligt i *de'* fine Logi? »Gottlieb,« sa'e jæ, for jæ ku' føle, a' Angstens Sved sprak ud a' Panden paa mej, »Gottlieb, jæ æ bange for, a' der hænder mej no'et —« — »Hva', *osse Dej?*« si'er Herzer-Gottlieb aa gi'r sej te' aa stønne, »jæ — ka' — ikke længere —«

Aa jæ *farer* jo op! »Æ Du gal Mand,« si'er jej, »ve' Du blamere vos? Hen te' Vinduet,« si'er jej, »nej, den gaar ikke, for der staar jo Mosikken, hva' Fa'en ska' jæ hitte paa?

Saa faar jæ li'e mæ et en lys Ide! Jæ ha'de jo min *Rejsetaske!* Den va' rennok ganske flunkende ny, jæ ha'de faaet den for fire Uger te'ba'es a' min Kone te' min Fødselsda', aa der va' broderet en Kat paa den ene Si'e a' 'en — men der *va'* jo inte andet aa gøre — jæ flaaede Skjorter aa Kraver aa Støvler aa Strømper ud a' 'en, aa hen mæ 'en te' Herzer aa holler hans Ho'de over den — aa de' va' paa *allerhøjeste* Tid, ellers va'ed s'gu gaaet galt, og li'esaa snart han va' fær'ig, saa maatte *jej* te' 'ed, for der æ jo'nte no'et der smitter værre, end som aa høre en anden en snakke mæ Ulrik! Aa nok om *de'*, Rejsetasken, *den* va' spoleret, men Æren, *den* va' reddet!

Om Morningen sto' jæ op aa strakte Lemmerne aa vaskede aa redte mej, aa trak Frakken paa, aa Herzer han snorkede som en Bjørn!

Se, jæ ha'de jo regnet ud, a' jæ vilde foreta' en Udrykning i al Hemmeli'hed mæ den forbandede Rejsetaske for aa faa *den* Historie overstaaet. Men de' gaar jo ikke altid efter Bestemmelsen. Li'som jæ staar aa ska' ud a' Døren, saa banker de', aa saa æ de' en Lakaj mæ et Telegram te' mej. De' va' fra min Kone, hun telegraferede a' hun va' be'en sy', *aa a' jæ maatte komme hjem li'estraks!*

Der laa hele Skyttefesten! Jæ to' Rejsetasken i Haanden, sa'e te' Herzer, a' han sku' sende Sagerne etter mej, aa ga' Lakajen to Thaler i Drikkepenge for aa hente mej en Drosche.

Aa se, saadan gik de' te', a' jæ inte fik set no'et a' den egenlige Fest, aa heller inte fik sagt Tak te' Hr. Dorf. Ja, Di har vel nok hørt de' Sludder, som de' Fjols a' en Bestyrer for Haandværkerskolen gaar aa fortæller om, a' de' slet inte va' no'en Serenade, den Mosik Di nok ve', men a' de va' Byens Mosikkorps der va' nødt te' aa holde Prøve om Natten, forde di inte fik Tid om Da'en, saadan no'et forbandet Vrøvl — jæ ve' vel nok bedst sel', hva' Præsidenten ha'de sagt. Gu' va' 'et en Serenade! Aa for mej er aa bli'er *den* Nat i Gotha *den skønneste Nat i mit Liv!*

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.**

Telefon 989.
Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* **Købmagergade 63—65.**

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Gift Dem aldrig —

før De har besøgt
Snedkermester Chr Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's

XEROFORMSÆBE

Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Husk Bregnegaard's Cafe!

Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDINS KØBENHAVN.

»Soc. Dem.« fortæller, at de Rejsende ved Ankomsten til Warnemünde bliver underkastet en pinlig Visitation.

Tegning af Osvald Jensen.

Kendte Københavnere paa Paasketur til Berlin gør et lille Ophold i Warnemünde.

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 14. Torsdag den 8. April 1915

Tegning af Osvald Jensen.

Kærlighedens fire Tempi.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.

Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Gift Dem aldrig — før De har besøgt

✝ Snedkermester Chr Jensens

4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade) samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.

Danmarks største Afbetalingsforretning.

W. Bähncke & Co.

Assurance.

Niels Juelsgade 3.

Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED ·FIONA· SKINDERGADE 27

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.

Silkegade 4 Telf. 6288.

Forsamlingsbygningen

Koldinggade 4.

Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!

Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.

(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Forlovelses-ringe

14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.

Th. Halgreen, 34 Gothersgade lige for Regnegade.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Humoresque.

Den gode Bekendt, som jeg mødte før,
saa straks, jeg befandt mig i bedste
Humør.

Og han havde Ret, den venlige Ven,
jeg har virkelig faaet min Sindsro igen.

Jeg har mistet alle de gamle Griller
og ser paa Alverden med lyse Briller.

Jeg er rigtig hyggeligt vel tilmode,
med ligefrem Lyst til at gøre det gode.

Det ligesom luner og varmer herinde
med Trang til at tilgi' sin værste Fjende.

Kort sagt, jeg føler mig lettet og glad:
— imorges fik jeg mit aarlige Bad.

Frederik Skousbo.

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Osvald Jensen.

Fandens Knægt.

Lille Peter: Onkel, hvorfor er din Næse rød?

Onkel: Aa, jeg har forkølet mig.

Peter: Er der saa koldt henne paa Vinstuen?

Til Hjælp!

Han: Vilde De raabe om Hjælp, hvis jeg nu forsøgte at kysse Dem?

Hun: Ja — hvis De behøvede Hjælp —!

Arbejderen. Statue af MEUNIER.

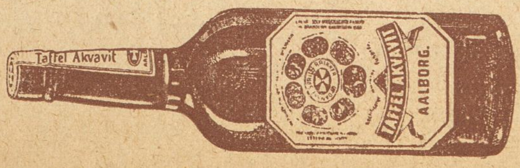

Gummilageret „Francais“ KØBENHAVN

16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.

Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.

Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis

Enhver kan blive Medlem.

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Fint skal det være!

Lægen: De siger, at De ikke vil begraves, hvis De skulde dø. Saa vil De altsaa brændes?
Greven: Næ, jeg vil saamænd ingen af Delene.
Lægen: Ja, men hvad Pokker vil De da saa?
Greven: Jeg vil udstoppes!

Stenhuggeren.

Af Klippen man sprængte
en Stenblok ved Krudt,
dér laa den og tænkte:
nu er det nok Slut!
men Bølgerne lo:
»Du ser nok dit Snit,
tag Du den med Ro,
Du er af Granit!«

Og Blokken blev Pille
saa stolt og saa stærk,
det tekniske Snille
fuldbyrded' sit Værk,
men jeg gav den Form,
det Fag er jo mit,
nu staar den i Storm
og Sø som Granit.

Graniten i Ære,
den er Fundament
for det, som skal bære
al Storhed omtrent;
skal Statuen staa
og løfte sig frit,
er Soklen den graa
og stærke Granit.

Naar Stormanden stedes
til Ro i sin Grav,
og Mindet skal fredes
om alt, hvad han gav,
da ved jeg min Pligt
og tænker saa tidt:
hans Navn og et Digt
skal staa i Granit.

Med Mejsel og Hammer
jeg slaar for min Sag,
jeg Musklerne strammer
og bruger min Dag;
men Stenen er haard
og Mejslen bli'r slidt,
med Lempe jeg slaar —
jeg kender Granit.

A. C. Meyer.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— Ja, ser Herren, i den Tro, at jeg tilsidst skulde finde Herren, har jeg hele Tiden holdt Mund. Og saafremt jeg aabner den, kan Herren være lige saa sikker som Ærkebispen selv. Hvis Herren er saa fin og fornem som Herren giver sig ud for at være, saa — hvad siger Herren om tyve smaa »Guldnæb«.

Dick trak sin Pung frem og talte 10 Sovereigns op.

— De kan faa det halve af, hvad De forlanger — se her Trout! sagde kan kort.

Trout tog modvilligt mod Pengene.

— Jeg troede ikke, sagde han gnavent, at en Herre fra Chicago vilde have pruttet med mig — min Fordring var da ellers ikke urimelig — men —

Dick kørte frem til Præstegaardslaagen, hvor den venligt grinende Samuel, iført de ulyksalige Benklæder, stod beredt til at hjælpe ham ned af Vognen. Dick vendte sig mod sin Ledsager.

— Gaa lige frem af Vejen, sagde han, saa kommer De til Stationen i Wick. Eksprestoget mod Syd passerer Byen Kl. 7,35. God Nat! Kom saa, Samuel!

Præstens Karl skyndte sig frem med en Iver, der vidnede om, at han ofte havde modtaget Drikkepenge.

— For Guds Skyld, Sir; skynd Dem dog ikke saa meget. Jeg tænkte ikke paa det, men nu ser jeg, at vi behøver en Stol for at Herren kan komme ned af den høje Vogn. Vent et Minut, Mr. Sugden!

Den tjenstvillige unge Mand løb i fuld Fart ind i Præstegaarden.

En Haand, beklædt med en tyk Skindhandske, lagdes pludselig fast som en Skruestik omkring Dicks Arm, et ligblegt Ansigt vendtes mod hans og en skarp Røst hvæste i hans Øre:

— Mr. Sugden! Mr. Sugden! Jasaa, det er det, De hedder, »Mr. Jolyffe fra Chicago«! Og jeg som tænkte paa at lade Dem slippe med stakkels ti Pund.

Den blotte Lyd af sit rigtige Navn paa denne Mands Læber syntes Dick at være et Varsel om kommende Ulykker, men trods de Trusler Ordene indeholdt vendte han sig uden et Sekunds Tøven djærvt om mod sin Plageaand.

— Ja, svarede han roligt, mit Navn er Sugden — Sugden fra New York. Har De noget at indvende derimod, Mr. Trout?

At dømme efter det triumferende Udtryk, som læstes i den saaledes tiltalte Herres Øjne, syntes det, som havde han ikke den ringeste Indvending at gøre.

— Hvorfor Pokker kunde jeg da ikke ogsaa selv lægge to og to sammen! Naturligvis? Den amerikanske Herre, Mr. Sugden, som alle Mennesker talte om nede paa »Bodley Arms«, hvor jeg spiste Frokost. Han, som paa selve Bryllupsdagen løb fra sin Brud og som kom listende hjem igen, ingen ved hvorfra, med daarligt Ben og forbundet Hoved! Herregud, hvor komisk! Jeg ved det — jeg ved det! Hvad vilde den tilkommende Mrs. Sugden, for ikke at nævne hendes Fætter, den fornemme Baronet, sige, hvis de fik at høre om den lille, søde Mrs. Jolyffe deroppe mod Nord?

Dick stod aldeles tavs. Ganske vist svævede han ikke i Uvidenhed om den Anskuelse ethvert Menneske, der var befaren i Moralens Bud, vilde nære om hans Æventyr saa snart alle Fakta deri blev kendte. Men ikke før han hørte Sagen fremsat paa denne simple, ligefremme Maade, indsaa han, hvor fordømmelig den kunde lyde i andres Øren.

Med et betydningsfuldt Øjekast og en Stemme, som gav hvert Ord en særskilt Betydning, fortsatte Trout:

— Det forstaar sig, jeg dadler ikke Herren — jeg er ingen forbandet Moralprædikant, nej. Ifald det jeg hørte i Wick om Herrens tilkommende Frue, er sandt, saa lader hun til at være en rigtig Istap — rød og hvid som Mælk og Blod, men — den anden lille Satan, hun var ligesom Champagne, hun. Jeg saa bare et Glimt af hendes Øjne den Aften, men Herregud, en Mand er jo en Mand, og naar Øjne som hendes siger: Følg mig! saa — — — — slip mig Herre, slip mig!

Dick havde uden at huske paa hvor lemlæstet han var, taget et fast Greb om den lille Chaufførs Hals. Pludselig lød en Stemme bag dem:

— Stolen, Mr. Sugden! Har Herren ikke set Stolen!

Idet han hurtigt erindrede hvor han befandt sig for Øjeblikket, slap Dick sit Tag og vendte sig mod den forbavsede Samuel.

— Tak Samuel! Du kan lade Stolen staa her saa længe. Jeg bliver nødt til at køre tilbage til Herregaarden.

Med Hænder, som endnu skælvede af den Vrede, som kort forinden havde overvældet ham, tog Dick atter Tømmerne.

— Sid stille, din lille, gemene Usling, befalede han den ængsteligt stirrende Chauffør. Vi skal køre tilbage til Herregaarden, og naar jeg saa har talt med Miss Medlycott og hendes Moder, kan De for mig gerne fortælle dem Deres Historie. Siden skal jeg tage Dem med mig til Wick og faa Dem dømt for Æreformærmelse og Forsøg paa Pengeafpresning. Forsøg ikke at smutte væk! Hvis De gør det, slaar jeg Skallen i Stykker paa Dem. Har De forstaaet mig?

— Hoho! haanlo Trout. Hoho!

Han stak pludselig sit Ansigt lige ind til Dicks og den mest uforskammede Trods lyste ud af hans smaa, skarpe Øjne.

— Ja, Herren kan gerne fortælle sin Kæreste om, at han tog ind paa et Hotel sammen med en anden Dame og sagde, at De var Mand og Kone, men glem ikke at sige hende, at Hotellet laa i Skotland, saa faar vi at se om det bliver til noget paa Tirsdag — Loven tillader ikke Bigami!

Visse Ord, visse Øjeblikke kan dele ens Liv i to Halvdele, der er lige saa tydelig adskilte som naar Violinernes lyse, klare Toner i en Symfoni kan skelnes fra Blæseinstrumenternes dybe, dystre Klang.

Da Dick Sugden var kommet sig efter den Skræk, Trouts Ord havde indjaget ham, indsaa han tilfulde, at det nu var forbi med den Periode i hans virksomme Liv, som havde budt ham Fred og Glæde, undertiden iblandet med smaa ubetydelige, let overvundne Bekymringer. Hvis der fandtes mindste Gnist af Sandhed i den Beskyldning, Trout havde

fremført, havde Dick ikke andet at vente end Vanære. Med en kraftig Viljeanstrengelse tvang han sig Læber til at give et foragtelig Svar.

— Trout, De forglemmer Dem!

— Forglemmer mig, siger Herren! brummede den lille Chauffør og gned varsomt sin værkende Hals. Nej — jeg glemmer hverken mig selv eller det, som jeg saa skrevet i Hotellets Fremmedbog — Navn indført af Damen — Hjemsted af Herren — de var blevet enige derom længe i Forvejen. Heller ikke glemmer jeg, hvad den smukke Tjenestepige fortalte om det nygifte Par, der havde de bedste Værelser paa første Sal og som blev saa forlegne, da hun kom og saa dem sidde og holde hinanden i Haanden. Og lige saa lidt glemmer jeg det Værtinden selv fortalte til Karlen — hun sagde at Herren med det daarlige Ben var blevet helt ude af sig selv af Raseri, da hun og Doktoren havde vovet at antyde, at den unge Dame ikke var hans ægteviede Hustru. Ja, Herren bandt sig saa fast til hende, som han kunde, det er sandt — Herren vidste naturligvis ikke at vi var passeret Grænsen eller ogsaa kender Herren ikke mere til de skotske Love end jeg til Chicago.

Medens han lyttede til denne vidtløftige Svada, hvor alt blev samlede til en eneste kæmpestor Anklage, havde Dick en Følelse som om han var nær ved at kvæles.

Fra længst forsvundne Tider, fra et eller andet Teaterstykke eller en af de faa Romaner, han i sit virksomme Liv havde haft Lejlighed til at læse, steg pludselig Historien om Gretna Green frem i hans Erindring — Historien om det uheldsvangre Baand, som lænkede to Personer, der kun i Spøg havde udgivet sig for at være Mand og Kone, for evigt til hinanden.

Det var højst mærkeligt, at han ikke i Tide havde erindret sig dette, højst ejendommeligt, at han ikke havde lagt Mærke til Værtindens Dialekt og var kommet til at tænke paa de uheldsvangre Følger den i Fremmedbogen indførte Opgivelse »Mr. og Mrs. Jolyffe, Chicago« kunde føre med sig. Ja, alt hvad Trout havde sagt var sandt — saafremt ikke — saafremt ikke — — —.

Men var det vel muligt, at en saa ældgammel, barbarisk Lov endnu havde Gyldighed i det civiliserede Kongerige Skotland? Beslutsomt vendte han sig mod Trout.

— Denne nye Forvikling, sagde han roligt, giver, som De selv synes at indse, Sagen en hel anden Vending. Jeg er Amerikaner og kender slet ikke til de Lovspørgsmaal, De hentyder til. Men hvis jeg skal forebygge den Fare, som den af Dem paapegede Fejltagelse, kan indeholde, er det nødvendigt for mig straks først og fremmest at finde ud af om Muckledean virkelig ligger i Skotland og for det andet om den gamle Ægteskabslov endnu har bindende Kraft. Derfor begiver jeg mig nu straks til Wick, hvor det antagelig vil lykkes mig at faa fat i en Jurist.

— Hvis Herren faar fat paa en, svarede Trout surmulende, saa er hans Kontor lukket for længe siden. Hvorfor tror Herren ikke hvad jeg siger?

Dick lod den gamle, dovne Hest smage Pisken.

— Sesaa — rør nu Benene! sagde han vredt. Selv om Sagførerens Kontor ikke er aabent, skal jeg nok faa fat i ham alligevel. Hvad Dem angaar, Trout, saa er det bedst, at De gaar til Værtshuset og venter der til jeg faar Klarhed over hvordan Sagen staar. Hvis det De har sagt er sandt, faar De ikke en eneste Øre af mig — der bliver da intet Bryllup paa Tirsdag, forstaar De. Men hvis De har løjet for mig, saa kan det være, at jeg anser det for Umagen værd at købe Deres Tavshed. I hvert Fald taber De intet ved at vente et Par Dage. Naa — hvad bliver det saa til?

— Ja, jeg skal ikke sladre af Skole, før jeg med Sikkerhed ved, at jeg intet faar for at tie stille, svarede Trout beredvilligt.

Den gamle Hest fik en ny, uventet Paamindelse om at forøge Farten og travede med uanet Hurtighed henad den med grønne Hække kantede Landevej, der fører til Wick.

XII.
MR. WINTERFIELD.

Mr. Winterfield, den mest fremragende Advokat i Wiek følte sig meget forarget over at blive forstyrret midt i sin sene Middag af en tydelig nok meget oprørt ung Amerikaner, hvis første Ord var en Begæring om at faa Lov til at se et Kort over de forenede Kongeriger.

Men da man selv i en respektabel Landsbypraxis undertiden har Lejlighed til at træffe excentriske Klienter, nedlod Mr. Winterfield sig, trods Sult og Forargelse, til uden videre Kommentarer at efterkomme den fremmedes Bøn og til med urokkelig Ro at se paa, hvorledes den unge Mand førte sine let rystende Fingerspidser op til Broderlandets Grænse og tilslut med en Bevægelse, som vidnede om den højeste Grad af Fortvivlelse, skjulte sit ligblege Ansigt i sine Hænder.

Alt dette var endda til at finde sig i. Men da den besøgende endelig fik Tungen paa Gled og begyndte at bombardere ham med en hel Ladning af Spørgsmaal, ganske som om han troede, at Mr. Winterfield havde hele Lovbogen paa sine fem Fingre, da mente Lovens hæderkronede Fortolker at have Ret til for fuldt Alvor at føle sig misfornøjet.

— Sir, sagde han, idet han satte Fingerspidserne mod hinanden og strengt betragtede sin ejendommelige Klient, Sir, jeg tror ikke at jeg har den Ære at kende Deres Navn. Sugden? Jasaa — Tak, Mr. Sugden! Og hvis jeg har forstaaet Dem ret, saa har De henvendt Dem til mig for at faa Oplysning om en vis Paragraf i vor Lovgivning?

Dick Sugden stirrede paa den talende.

— Jeg er kommet herhen for at faa Klarhed angaaende et særligt Punkt i Loven — ja vist. De er kyndig, ikke sandt?

Mr. Winterfield smaalo medlidende af den unge, fremmedes Ukendskab til Forholdene.

— Ja, jeg er Advokat, Sir, svarede han, men De synes ikke at vide, at en Advokat her i Landet ikke kan udtale sig eller give Raad i Lovspørgsmaal?

— Udtale sig i Lovspørgsmaal! udbrød Dick oprørt. Store Gud, Sir, det er ikke noget omfattende Spørgsmaal det gælder. Jeg vil kun have et kort Svar paa et enkelt Spørgsmaal — kun et ja eller nej.

— Min bedste Herre! Advokatens Medlidenhed voksede, da han opdagede, at den fremmedes Uvidenhed var saa stor, at den undskyldte ethvert Brud paa Etiketten. Min bedste Herre, det gør mig ondt, at jeg bliver nødt til at underrette Dem derom, men det er den britiske Lovs Stolthed, at der for den ikke eksisterer »enkelte« Spørgsmaal — og sikkert heller ikke »korte« Svar. For at faa Vished angaaende det Spørgsmaal, der interesserer Dem, nemlig den lovlig forbindende Kraft hos en ældgammel skotsk Sædvane, er det nødvendigt først at faa rede paa den Stilling Domstolene i Skotland indtager til vedkommende Sædvane og dette kan kun ske ved at undersøge Registret i Overretten i Edinburgh . . .

— Det er jo godt! afbrød Dick ham utaalmodigt, saa kan vi straks begive os ned til »Bodley Arms« — der findes en Telefon — og telefonere til Edinburgh.

Over dette barbariske Forslag nedlod Mr. Winterfield sig ikke engang til at blive forarget. Med halvt lukkede Øjelaag fortsatte han roligt og urokkeligt:

— For det andet maa vi, da det i Akten af 1707 er bestemt, at enhver Dom afsagt af en skotsk Domstol, skal prøves for Overretten i Westminster, ogsaa undersøge Registrene for de skotske Domstoles Appel til Overhuset . . .

— Overhuset! raabte Dick. Mener De, at jeg for denne lille Sags Skyld bliver nødt til at appellere til Overhuset?

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

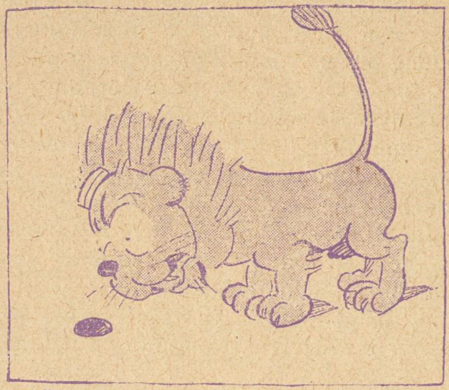

Den engelske Løve: Vi skal nok faa den Rotte dreven ud af Hullet!

— Av, for Pokker!!

(»Meggendorfer Blätter.«)

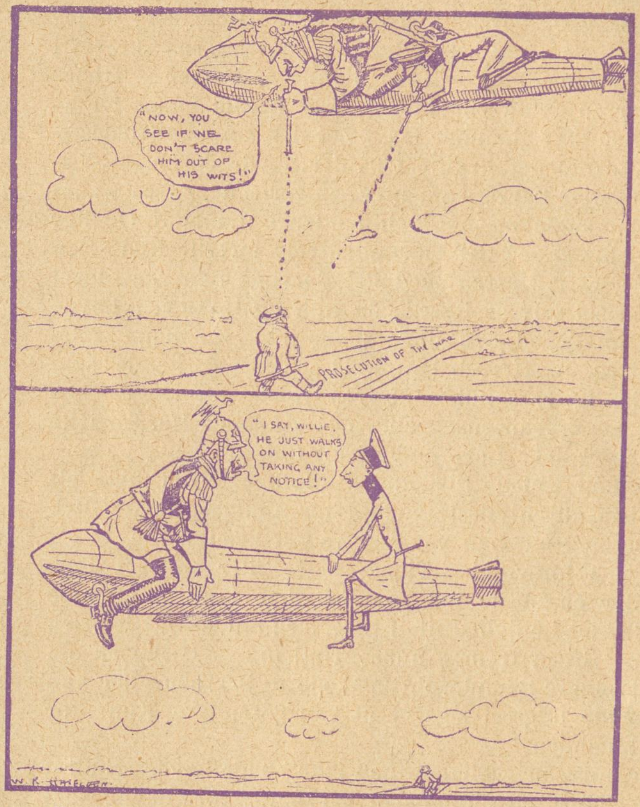

Tysklands Zeppelin-Bombardement over England gør ikke synderlig Indtryk paa John Bull!

(»Daily Mirror.«)

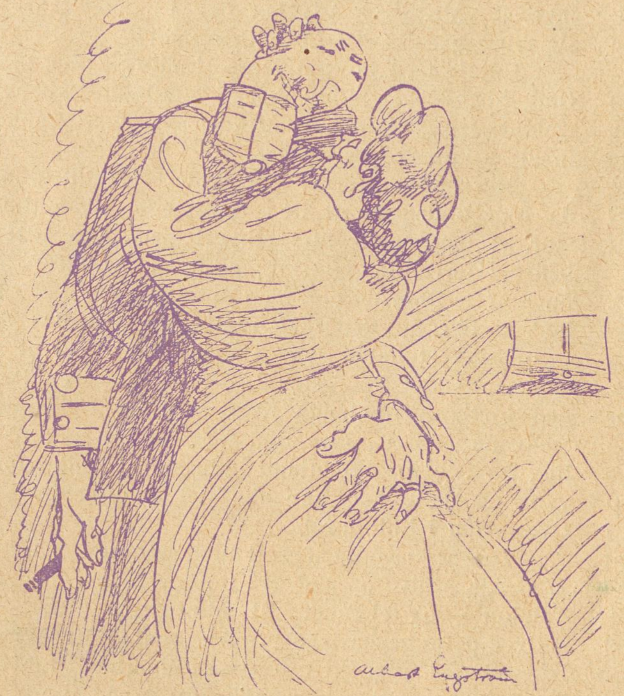

Kaptenen m. m. har blifvit Major og kommer hem och berätter detta för sin maka, som gladt öfverraskad omfamnar sin man och utbrister i glädje öfver sin nya titel:

— O Fabian! Jag älskar kungen!

(»Strix.«)

— Om du nu forlader mej, Herman, så hoppar jag i Klara Sjø!

— Nå, de' va' originelt, alla di andra ha alltid sagt att di skulle hoppa i Norrstrøm.

(»Strix.«)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork .. 10 - 25 -

Rød Indmad

Fra Paaske til Pinse.

Paasken er gaaet — med Vaabenbrag,
Kanonskud, Sabel og Lanse,
Blodet har flydt fra synkende Vrag.
fra Bjærg, fra Slette, fra Skanse.

Er det da ganske en haabløs Sag
at tro, det Vanvid vil standse?
Tænk, om Solen paa Pinsedag
havde rigtig Grund til at danse!

Fra Ritzaus Bureau.

Det har vakt adskillig Forbavselse, at Ritzaus Bureau i den senere Tid har ladet sig benytte til at udsende dels ganske private Meddelelser, dels mindre betydelige Nyheder fra de fjærneste Lande.

I hvor høj Grad dette er Tilfældet viser følgende til *»Ravnen«* indsendte Bureaumeddelelser:

31. Marts. R. B. Frøken Josefine Adolfsen fik i Gaar Formiddags ved 10 Tiden sin højre Hjørnetand plomberet hos Tandlæge Mortensen, Nørregade.

1. April. R. B. Negerarbejdsmand Tom Atkin faldt i Gaar Eftermiddags kort før Solnedgang uden for sin Bambushytte 3½ Mil Sydvest for Farmen Newport i Ny Caledonia og forstuvede sin venstre Ankel. Tom Atkin blev i Ambulancebærebøren bragt til Newports Lasaret.

3. April. R. B. Ifølge »Køln Zeit.« meldes fra Kapstaden, at en Købmand i Buenos Aires har læst i det russiske Blad »Norvremla Kringlski« et Telegram dateret Wladiwostok d. 17. Februar, afsendt fra det røde Hav og dér modtaget pr. Traadløs fra New Foundland, at Hvedemarkedet paa Hebriderne vedblivende er flovt.

Efter Krigen kommer Hungersnøden!

Havets Jærnhest.

28/3. Chefen for Brandvæsenet i Gøteborg har udtalt, at vort Brandvæsen er daarlig udrustet; maaske burde Brandvæsenet henvende sig til *Ferslew* om Komplettering af Materiellet. I Hotel Royal findes jo en net Samling *»Sprøjter«!*

1/4. *Er det egentlig ikke mærkeligt med denne franske General Pau, han mangler den ene Arm og er nu rejst til Rusland for at dirigere Zarens Armé!*

Tænk, at de byder en Mand som mig at drikke Vand!

Spørgsmaalet angaaende Nedsættelsen af Prisen paa Ligbrænding i en Tid, hvor Kulpriserne stadig blev forhøjede, vakte naturligvis ikke ringe Betænkning hos Borgerrepræsentationen.

— Det er da ikke noget at sige til. Borgerrepræsentanterne var naturligvis bange for at gaa hen og *brænde sig.*

30/3. **De italienske Diplomater drøfter stadig Problemet: hvilken Vej de skal slaa ind paa. —**

Spørgsmaalet er heller ikke ganske ligetil, thi ved at følge Bülows Vej kan de let komme til at skære Konge Vejen, og for at undgaa denne Kalamitet foretrækker de foreløbigt at blive staaende paa Skillevejen!

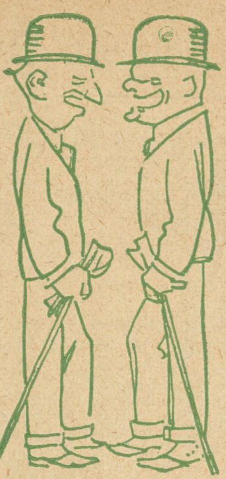

— Der foregaar stadig ikke nogen Eksport fra Rusland, og Russerne maa følgelig selv spise deres frosne Gæs.

— Jamen, det er dog værre med Tyrkerne. De maa klare sig med Is-lam.

De indiske Hjælpetropper i Frankrig taaler Vinter Klimaet særdeles godt, da de faar udleveret Pelsværk i store Mængder. Saaledes ankom der sidste Uge en hel Ladning *Forværk* fra *Bagindien.* — Ogsaa for Provianten bliver der sørget godt; i næste Uge ankommer der nemlig en Ladning *Bagværk* fra *Forindien!*

Fra Herolds Album.

Som det næppe vil være bekendt, modtog *Vilh. Herold* paa sin 50-aarige Fødselsdag følgende velmente Hilsen fra sine tidligere Skoleelever:

»Til Held for baade Dem og os, valgte De Sangervejen i Stedet for Skolelærerkaldet.«

Vi slap derved for »Smør«!

Flere gamle Skolekammerater.

Københavnske Tjenere i Karikatur XIV.

Rasmussen, den gamle „Bræddehytte".

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

Militær-Mode-Galskaben blandt vore Damer.
Mel: gammel Revu-Melodi (Med Præstekrave paa)

Madsens Kone klæ'r sig som Gardist,
Madsen paastaar hun er gal.
Madsen lever nu et Liv saa trist
oppe paa sin femte Sal.
Grød og Vælling koges aldrig mer;
rene Strømper faar han ej.
Stakkels Madsen kun sin Kone ser
rende omkring paa Galej.
Ja. De skulde se Fru Madsen gaa,
med Garderbukserne paa
og Garderhuen lidt paa skraa.
Jeg tror jeg vil lade mig flaa
hvis ikke Madsen drikker lidt Gift,
for det er skam da for stift.
da han er Antimilitarist,
at Madammen saa tilsidst
ej vil være en flot Civilist.

Stakkels Madsen vil beklage sig
og gaar til sin Svigermo'r.
Vandrer selv afsted den lange Vej
ud hvor Svigermo'r nu bor.
Nu skal Svigermo'r skam ha' Besked,
maaske hun formane kan
Datteren til i Fryd og Enighed
leve og elske sin Mand —
Men da Madsen saa sin Svigermo'r,
han mælede ej et Ord.
Næ, Forbavselsen var stor,
over det kære gamle Nor';
ak nej, Madsen var slet ikke klar,
næ, han stod der som en Nar —
for, klædt som en meget fiks Husar
sad hans Svigermoder — Hvad behar
og røg paa en Havanna Cigar!

Hjalmar Nielsen.

H. O. Her er Deres Bidrag til »Københavnske Tjenere i Karikatur«. (Billedet forestiller Tjener *Jensen* hos à Porta paa Købmagergade.)

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
St. 25 Øre

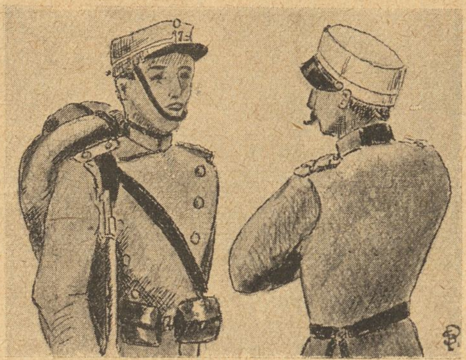

Løjtnanten: Hvorfor kommer De for sent 47?

Menig 47: Melder Hr. Løjtnanten, jeg gaar saa daarligt, jeg er bleven sparket af en Hund!

S. P. Ja, der bliver lavet mange Hundekunster i »Kongens Klæder«!

Sprogblomster.

At ligge — at lægge.

Jeg gik hen a' Ga'jen og der saa je' en Broligger der lagde og brolaa og saa gik je' hen te' ham og stak ham en Svalebajer, men han skod den fra sæ' a' fordi han fros.

Kommissen i en Smørforretning kommer springende hen til en Dame og spørger: Hvad har De paa Hjærte, Frøken? Tak, tre Pund Svinefedt.

Peter Jørgensen.

H. P. Steffensen. Beklager, men »Ravnen« tør ikke give Plads for »Ungdomsdigte.«

Elma Ø. Vesterbrogade. Begge de tilsendte *har* staaet i »Ravnen«.

Gaardejeren: Naa, lille Peter, nu er det nok tredie Gang jeg hugger Dig i at stjæle Frugt!

Peter: Ja, bliver Gaardejeren saadan ved med at hugge, saa ender De nok i Tugthuset!

Charles Nielsen. Det er en ualmindelig fræk Dreng! Saa synes vi rigtignok meget bedre om de to, der »mobiliserer« i Baggrunden.

Jens Westerby, Vestervoldgade 11 Gummi & Cykledele
Katalog gratis. Reelle Varer til billigste en gros Priser for Reparatører m. m.

THOMSENS MAGASINER
Jaquetbabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ······
RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

Vadskeriet
„Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

Grossereren: — Tror Du, at vi tør ansætte unge Petersen her i Forretningen? Er han paalidelig?

Kompagnonen: — Absolut. Jeg turde betro ham mit Liv, om det skulde være.

Grossereren: — Ja, men naar det nu drejer sig om Værdigenstande?

Kaj Nielsen.

D. E. Kastrup. Tak. De mindst kendte vil blive benyttede.

Stjernqvist. Det var en større Leverance, men noget af det lader sig jo høre — og maaske *se*.

R. H. Naar man forlanger Honorar for sine Sager, bør man dog opgive Navn og Adresse — ikke?

S. P. Skal nok blive optaget.

Karl Poulsen, Odense. Det er meget lidt sandsynligt, men vi kan jo se paa dem.

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

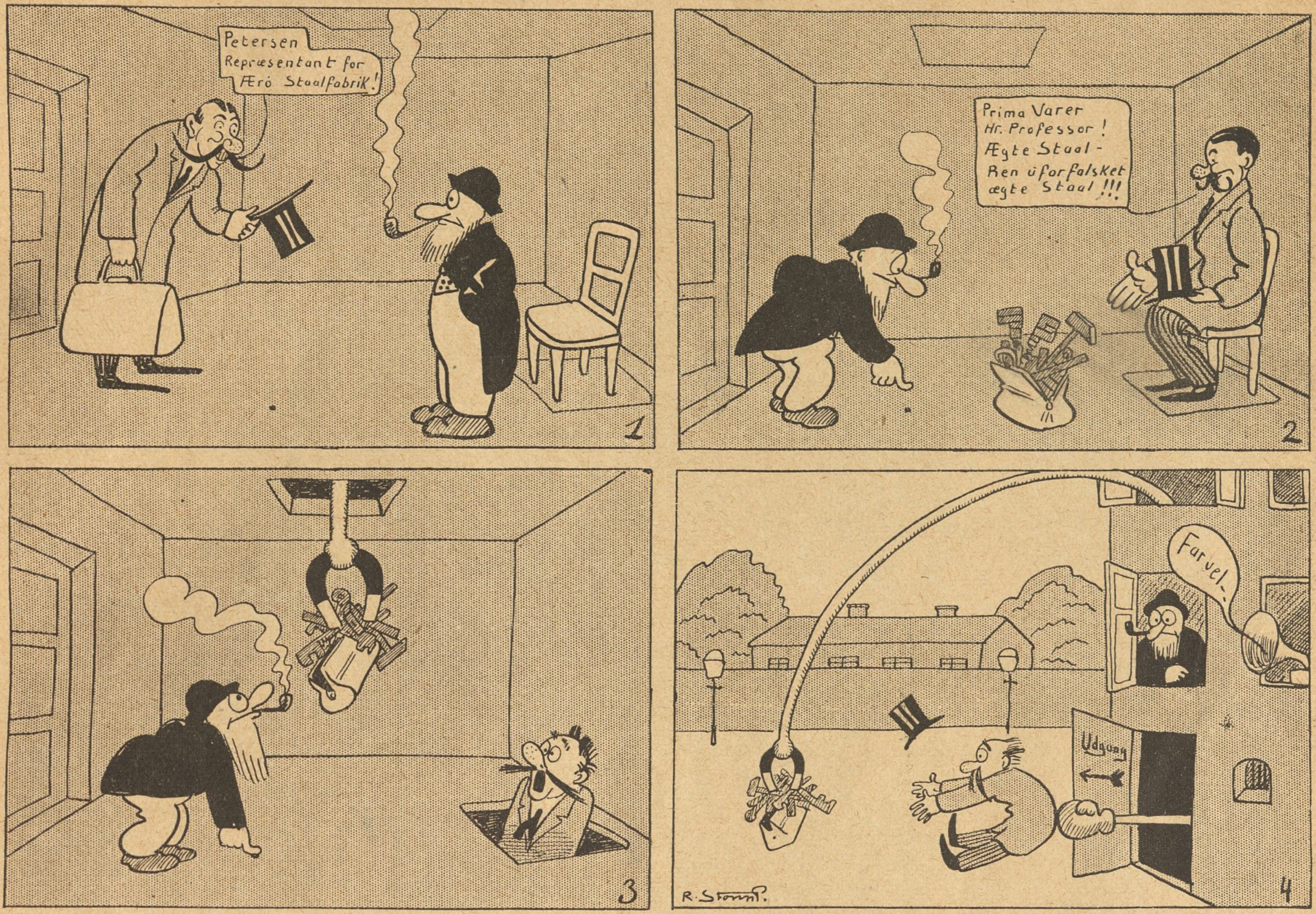

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Blufærdig.

Gamle Ane Marie har solgt sin Krop efter Døden til det medicinske Institut, og saa siger hun til Professoren —: Hvor mon de nu gør af mit Skelet, naar jeg er død?

Professoren: Tja, det kommer vel til et eller andet anatomisk Museum.

Ane Marie: Jamen bare det ikke bliver i Grønkøbing, for der har jeg saa mange Bekendte!

Et Uheld.

Konen: Hvad er nu det? Jeg tror min sandten, Du staar og vasker Dine Hænder!

Manden: Ja, jeg skal jo til Begravelse, ved Du.

Konen: Jamen, Du skal vel ha' Handsker paa?

Manden: Ja, for Søren — det tænkte jeg ikke over!

Fine Bekendte.

— Fa'r, hvem var de 3 Mænd, Du hilste paa?

— Det var Peter, den store, Frederik, den anden og Christian, den tredie!

I Taage.

Skibet snegler sig langsomt frem paa Floden og ligger tilsidst helt stille. En mandlig Passager kommer farende op paa Kommandobroen og spørger nervøst Kaptejnen, hvorfor Skibet ligger stille.

— Det er stærkt taaget, svarer Kaptejnen.

— Jamen, vi kan jo se Stjernerne over os!

— *Den Vej* gaar vi ikke, før Kedlen eksploderer, svarede Kaptejnen — og saa tav hans urolige Passager!

Forsigtig.

Den gamle Kone fra Landet var for første Gang kommen til Hovedstaden, og hendes første Besøg gjaldt »Magasin du Nord«. Her blev hun forbavset staaende foran Elevatoren, der foer op og ned, og da Elevatorføreren spurgte hende, om hun vilde med, svarede hun —: Ja, hvad koster Turen paa tredje Klasse?

Betinget.

Han: Holder De af Hunde, Frøken?

Hun: Ja, men kun naar de tilhører smukke Herrer!

Den politiske Grundlovssituation.

Frit efter Therkilsen.

Højre: Naa, saa kom se' da!

Tegning af Emil Poulsen.

Min Fætter Per fra Landet.

1

Min Fætter Per fra Landet sidste Sommer var i By'n,
han er lidt sær og tvær og treven — Herregud paa Fyn
er Livet noget ensomt og Humøret tidt lidt sløjt,
og Per var voldsom dydig og brød sig ej en Døjt
om nysselige Pigebørn, om Drik og Solderi,
kort sagt, om hvad man kalder Københavner-Poesi.

2

Jeg hented' Per paa Banen, og paa en Linie 2
jeg fik ham hurtig læsset — ak, der stod en Glut og lo
saa ømt og varmt og elskovsfuldt til Per, det lange Drog,
han fatted ej et Muk af hendes hede Øjnes Sprog,
men da han følte sig genert, han ganske rolig sa'
›Vil De ikke ta' og holde her, at jeg kan komme a'!‹

3

Naa, snart fik jeg jo Bugt med Pers smaagnavne Vrisseri,
snart følte han Behag i Pigebørns Kismisseri,
i Tivoli begejstret han en yndig Engel svang,
i Trippevals var Per — trods alt — et voldsomt stort Talang,
og Per blev imponer't, da samme Engel til Adjøs
ham aabent for alt Verden smak et vemlig kraftigt Kys!

4

Ja, efterhaanden fik jeg Per sat voldsomt i Humør,
og han gik hurtig fremad og blev næstendels Charmør,
dog særlig sværmed Per for Tivoli og Vesterbro,
der Kærligheds Mysterier forjog hans Trægheds Ro;
ham Skæbnen syntes ikke mer saa indholdsløs og slem
og han var næsten Verdensmand, dengang han vendte hjem.

5

De fynske Piger smaa forbavset hilste deres Per,
aa, var det underligt, at de ham næppe kendte mer?
og som han kunde tale, mens Øjnene slog Smut,
paa fem Minutter ku' han gøre en af dem caput!
Jo, der blev Liv og Røre i Hjemmets stille Lejr,
og Per han vandt i Hem'lighed saa mangen, mangen Sejr.

6

Men ak, da Vaaren kom og alle Blomsterne sprang ud,
fik Degnens Jane Trillinger, og Line — Herregud
det blege lille Skind fik to, og Anna Grethe, jøs,
hun fik paa otte Pund en ganske herlig lille Tøs,
og Maren og Laurine — ak, min Vise ender fæl,
for sidste Søndag Morgen stakkels Per har hængt sig sæl'!

— Per Bonde. —

»Kongeriget Virgilia.«

Tegning af Anton Hansen.

1. De faar et Rugbrød for Deres Ugeløn. 2. De faar 3 Æg for Deres Rugbrød. 3. De faar $^1/_8$ kg Smør for de 3 Æg. 4. En Skive Flæsk for $^1/_8$ kg Smør. 5. Et stort Stykke Kul faar De for Flæsket. 6. De er kasseret paa Grund af Underernæring. Nu tager Staten Deres Klæder, men forsvarer til Gengæld Deres Liv.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

„Aabnet af Censuren“.

En ung Pige i Sygeplejeuniform sad og skrev.

. . . . »Har ikke haft Tid før, men maatte nu takke Dig for den rørende Afsked, Du og de andre Kolleger gav os ved Stationen, da vi rejste ud for at møde Krigens Besværligheder og Rædsler. Jeg er sammen med nogle andre fra »Røde Kors«, indkvarteret i et af de største Hoteller i Paris; jeg har en hel Lejlighed og Badeværelse for mig selv — adskilligt bedre end de smaa Huller paa Sygehuset i England, hvad?

Imedens jeg skriver dette, sidder jeg hos en Yngling paa nitten Aar, som er bleven lam, som Følge af et Skud i Hovedet.

Ved Synet at ham kommer jeg til at føle mig hundrede Aar ældre end som den Gang, da jeg var paa Sygehuset St. Hester, hvor jeg paa min Fridag laante Din Hat med Roserne for at kunne fare op ad Floden med en vis ung Mand. Kan Du huske, hvor fortvivlet jeg var, da jeg kom tilbage den Aften, og hvor jeg græd, fordi at . . . .«

— Søster Karen!

Den unge Pige løftede Hovedet og fik Øje paa Oversygeplejersken.

— Vær forsigtig med, hvad De skriver hjem, formanede hun. — Ikke for meget af, hvad De ser her!

— Det er meget kedeligt, at hvert Brev bliver strengt censureret, fortsatte hun. Tænk paa det Brev, den franske Officers Frue fik i Begyndelsen af Krigen — kun Adressen var skreven med den Stil, hun kendte saa godt; Resten bestod af nogle Linier, skrevne med blaat Blyant: »Madame! har det godt. Han sender Dem de inderligste Hilsener, men han beskriver en Del Sager alt for indgaaende.«

— Jeg beskriver ingen Ting, Søster! — lo den unge Sygeplejerske. — Jeg formoder, at Censor ikke bryder sig om at læse de rent personlige Bemærkninger, naar han ser, at der ikke staar noget om Anordningerne og Myndighederne.

Oversygeplejersken fortsatte sin Runde, og Søsteren skrev videre paa sit Brev.

* * *

En ung Mand i Officers-Uniform sad og læste i et lille, overfyldt Værelse paa et fransk Postkontor, og rundt omkring ham laa Stabler af Breve og Kort, alle adresserede til Personer og Steder, som syntes ham var tusinde Mile derfra, thi de var til England. Han lo resigneret over den Sætning, som mødte ham i de ni af ti Breve: »Jeg tør ikke fortælle Dig, om hvor vi er eller hvad vi gør.« Tilsidst kom han til en fint duftende Kuvert; han læste en Beskrivelse fra en ung Røde Kors-Søster, som berettede om en By, hun lige havde drømt om. — — Pludselig sitrede han, da han opdagede Navnet paa St. Hester Sygehus.

— St. Hesters's! Var det muligt? Og skulde han fortsætte at læse?

Kunde det ikke siges, at det følgende ikke vedkom ham? Men paa den anden Side . . . . var det just, hvad det gjorde — det var *hans Pligt* som engelsk Officer, hjemkaldt fra sit indiske Regiment og sat til Censor ved et fransk Postkontor. Han fortsatte altsaa med at læse, hvad den unge Sygeplejerske skrev til sin Veninde.

. . . . »Hvor fortvivlet jeg var, da jeg kom tilbage den Aften, og hvor jeg græd, fordi jeg havde været saa dum at tro, at han vilde fri, og saa sagde han ikke et Ord om den Sag! Jeg formoder han er rejst tilbage til sit Regiment i Indien. Gudskelov, at jeg ikke lod ham mærke, hvor svært det var for mig at tage Afsked den Aften. Jeg lo og sagde til ham, at jeg altid vilde gemme den Lavendelkvist, vi plukkede i den lille Gæstgiverhave i Matlock, hvor vi spiste Middag. Han faar det aldrig at vide, men jeg har gemt den og vil altid gøre det. Jeg sagde noget om at skrive til ham, men har naturligvis ikke gjort det.

Farvel, nu maa jeg slutte. Det er Tiden, hvor Forbindingen skal lægges om paa min lille Løjtnants Hoved. Skriv til mig, saa snart Du kan og fortæl alle Oplevelser fra Sygehuset samt fortæl om Censuren har strøget noget.

Din gamle Kammerat.
Karen.

Den unge Mand, som læste, strøg *ikke* noget i dette Brev. Han stoppede det ind i Brystlommen paa sin Uniform, og dér laa det hele Eftermiddagen, medens han sorterede, læste, klippede og strøg i alle de mange Breve til Hjemlandet.

* * *

En ung Sygeplejerske og en ung Mand i Uniform mødtes i den lange Hotelkorridor.

— De vilde tale med mig — sagde hun og forsøgte at skelne hans Ansigt i det svage Lys. — Jeg er Søster Karen. Har De noget at meddele mig?

— Ja, det har jeg — svarede den unge Mand kort og godt, og ved Lyden af hans Røst gav det et Sæt i den unge Pige. Men Stemmer er jo saa bedrageriske.

Det er en meget vigtig Sag — fortsatte Stemmen. — Kan De ikke tage imod mig i Deres eget Værelse? De Sygeplejersker her har vist hele Modtagelsesværelser — ikke sandt?

Søsteren ringede paa Elevatoren og førte den Besøgende ind i en stor og elegant Salon. Han stod lige under den elektriske Lampe, og da Lyset faldt paa hans unge, bestemte Ansigt, saa Søsteren, at hun ikke havde taget Fejl, og at den Mand, hun en Sommeraften i Matlock havde taget Afsked med, nu stod foran hende. Hun kunde ikke finde paa noget mere originalt at sige end:

— Nej, hvor det er morsomt, hvor Verden dog er lille! Jeg, som troede, at De var i Indien!

— Nej, tal ikke til mig paa den Maade — svarede han myndigt. — Paa samme Maade talte De, da De sagde Farvel og lod mig rejse i den Tanke, at De ikke holdt af mig og aldrig vilde komme til at gøre det. Nu maa det være forbi med den Tone, nu da jeg ved, at det ikke er sandt.

— Hvad mener De? — spurgte hun koldt. —

Jeg kan virkelig ikke forstaa, hvorledes De er kommen til at tro, at jeg . . . . at jeg . . . . Ordene blev borte paa hendes Læber, da den unge Soldat tog et Brev op af Lommen, skrevet med hendes egen Skrift, og rakte hende det.

— Læs det der — sagde han stille — jeg har læst det.

— Aa . . . Aa . . . — hun saa sig forvirret omkring, ligesom for at finde en Udvej til at flygte. Saa saa hun paa ham og raabte vredt: — Skammer De Dem ikke over Dem selv! Synes De ikke, det er afskyeligt næsvist at læse andre Folks Breve.

— *Men det er min Pligt* — forsvarede han sig roligt. — Det er det jeg er her for . . . jeg er Censor!

— Ja Tak, det er meget godt det, men at læse et Brev, som særskilt . . . aldeles *særskilt* ikke var skrevet for Dem!

— Hvorledes kunde jeg vide — indvendte han — at hele dette Brev var *om mig?*

— Jeg tror aldrig, jeg kan tale til Dem mere — udbrød hun opbragt.

Og just som hun sagde det, læste han med Jubel i hendes Øjne alle Tegn paa en snarlig Overgivelse. Derfor sagde han meget mildt:

— Maaske vil De lade mig faa den lille Lavendelkvist, til Afskedsgave, som De sagde, at De gemte.

— — — —

Ingen hørte eller saa den smukke lille Søsters Svar — uden de leende smaa Kærlighedsguder.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Hygiejne, Sygepleje, Toilet og Barber Artikler.
Illustreret Katalog tilsendes m. 10 Øre t. Porto
Forretningen grundlagt 1900
Depotet „DISKRET"
Afd. R., Prinsessegade 49, Kbh. C.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Køb RAVNEN

Jeg **vil**
vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.

Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

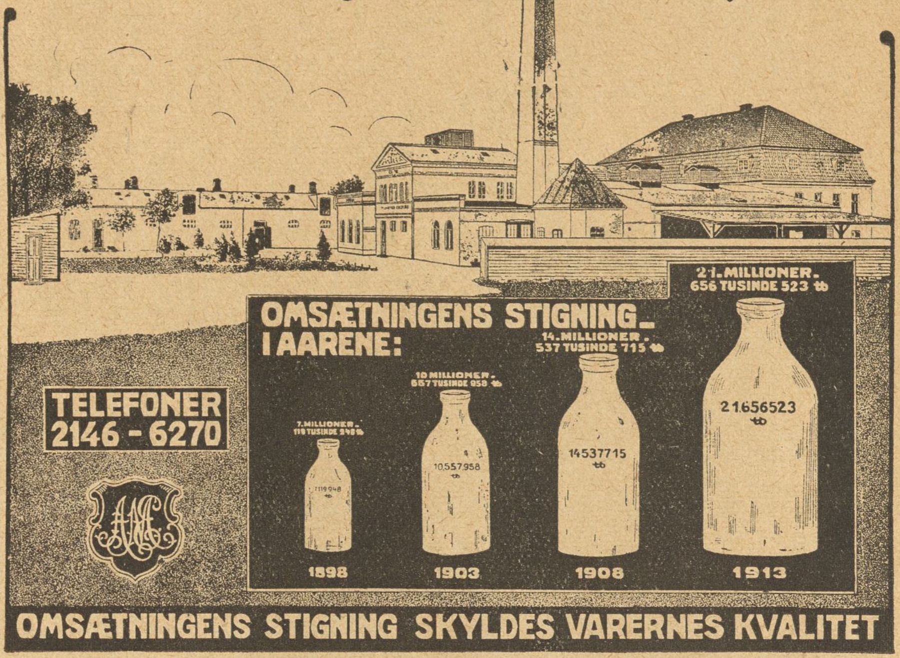

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

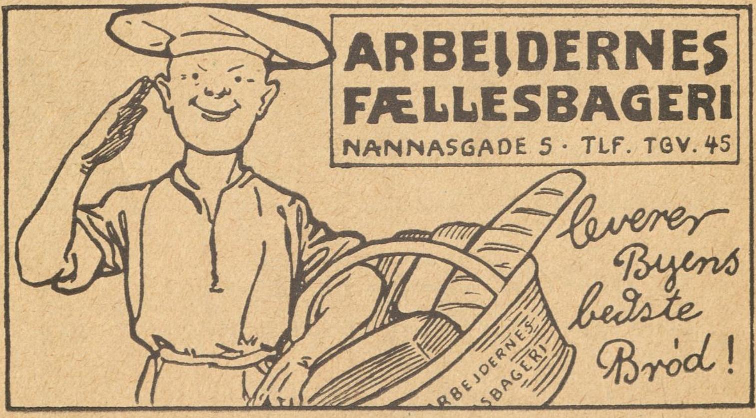

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Smaatskaaren.

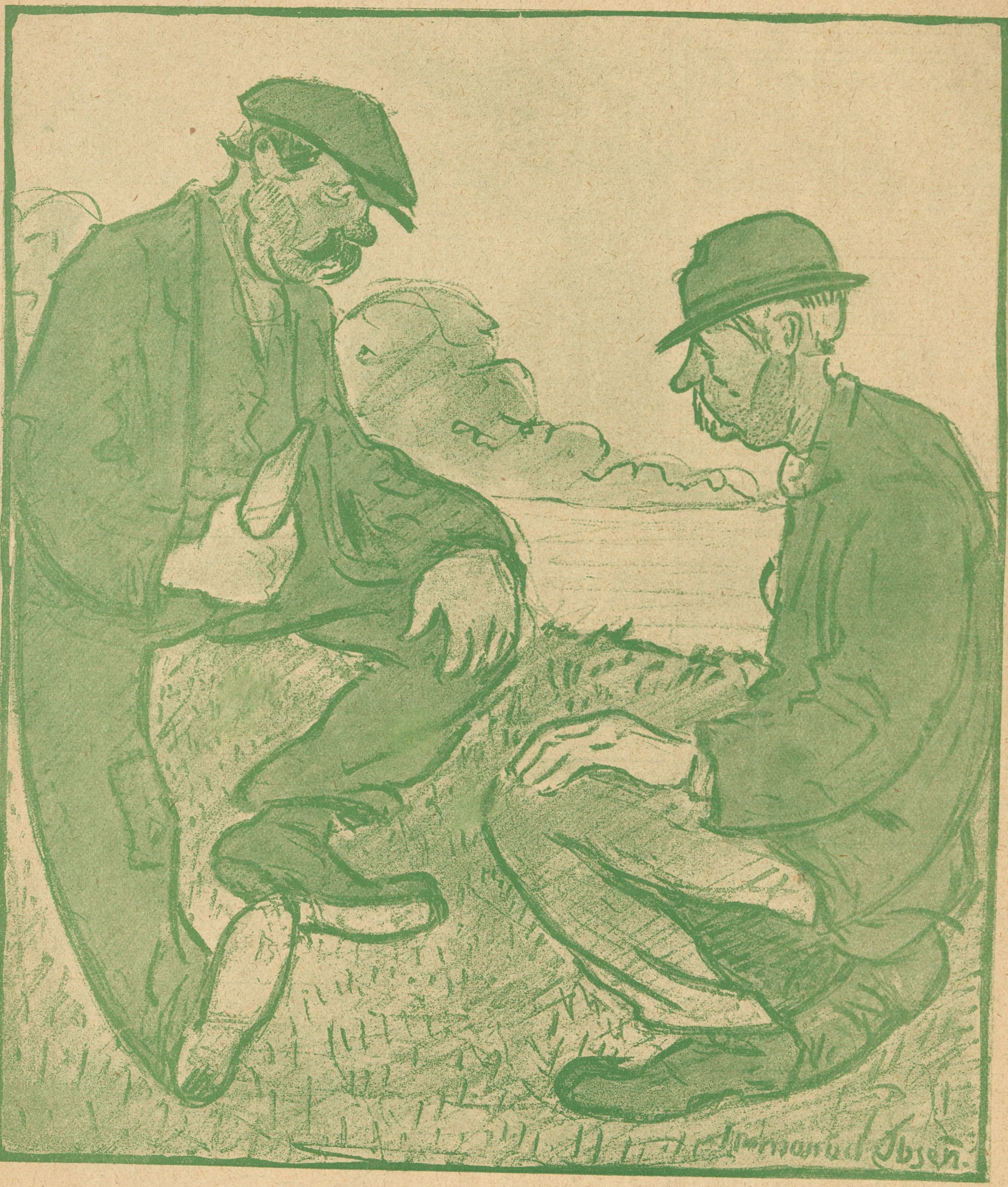

Tegning af J. Ibsen.

— — — Drukken over det halve, si'r Du — ve' Du, hva' Du er, dit Løj — Du er smaalig, er Du — væn Dig te' at se lidt stort paa det!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

Nr. 15. Torsdag den 15. April. 1915

Tegning af Emil Poulsen.

— *Hvor er dog Foraaret dejligt — se, Adolf, de kære smaa er allerede begyndt at gaa barbènede!*

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	¹²/₂ Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	¹²/₂ Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	¹²/₂ Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.

Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3¹/₂, 6—7 Eftm. og 10¹/₂—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Jens Westerby, Vestervoldgade 11 Gummi & Cykledele
Katalog gratis. Reelle Varer til billigste en gros Priser for Reparatører m. m.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale **Laase & Nøgler Ny Østergade 2.**

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Digteren.

1

Dér gaar han, den store berømte Poet!
Om Munden et mørkt og bittert Drag —
Ingen saa dybt som *han* har set
i Menneskesjælens Nat og Dag.

2

Det er, som led han ved hvert et Skridt,
som vilde hans Aand mod Ætheren fly —
sikkert har han med Muserne stridt:
nu føder hans Hjærne et Digt paany!

3

Ak nej, den Tanke, der ligger gemt
i hans blødende Sjæl, kan udtrykkes saa:
»De Satans Lakско — og jeg, der har glemt
at ta' mine Ligtorneringe paa!«

O. E.

Klaret.

En Konge *kan* tænkes at sige noget træffende. Saaledes rejste en Gang en engelsk Konge i »dybeste Inkognito« til Irland. Mens han var i Færd med at barbere sig paa et lille Hotel, fattede Stuepigen »Mistanke« til den fine Gæst og spurgte, om han ikke var noget ved Hoffet eller i Kongens Tjeneste.

— Jo, svarede Kongen, jeg barberer ham!

Betinget Overgivelse.

Svend har været uartig, og Moderen har derfor spærret ham inde i Sovekammeret. Ved Middagsbordet blødgøres imidlertid det ømme Moderhjærte, og hun sender Søster Erna ind til Svend med den Besked, at hvis han vil være artig hele Resten af Dagen, saa skal han faa et stort Stykke Budding med.

Erna besørger sin Mission og vender snart efter tilbage med følgende Besked —: Svend spørger, hvad det er for en Slags Budding?!

Flittige Folk.

Olsen: Har De slet ingen Pavse i Deres Kontortid her?

Petersen: Nej, vi sover uafbrudt!

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Anton Hansen.

Et sælsomt Land.

En Udvandrer var naaet ind til det indre Amerika og kom i Samtale med en gammel Landbruger.

— Hvad synes De om Landet her, spurgte den gamle.

— Udmærket, svarede Udvandreren, men hvad der forekommer mig mærkeligt er, at der er ingen, som foretager sig noget her.

— Jamen, ser De, det er i sin Orden alligevel, svarede Landbrugeren og stoppede sin Pibe. Se, jeg havde en stor Bunke Riskviste, der skulde brændes, og Solen stak Ild paa dem. Dernæst havde jeg en Del Træer, som skulde fældes, og det Arbejde besørgede en Cyklon. Og nu sidder jeg og venter —

— Paa hvad, om jeg maa spørge.

— Paa at et lille Jordskælv skal smide Kartoflerne op fra Jorden!!

Traadløs.

Poul: Mor, maa jeg faa den nøgne Traadrulle?

Moderen: Hvorfor siger Du at den er *nøgen?*

Poul: Den har jo ikke en Traad paa sig!

Hans Højhed.

Fyrstens Privatsekretær bliver en Dag pludselig syg og maa gaa tilsengs. Dette forvolder meget Besvær, thi Højheden er paa ingen Maade i Stand til *selv* at udfærdige sine Breve. I Mellemtiden, indtil Sekretæren atter bliver rask, maa han da nøjes med den Hjælp, han kan faa af sin Kammertjener, der ikke er nogen synderlig boglærd eller skriftklog Person.

En Dag gaar Fyrsten op og ned ad Gulvet og dikterer et Privatbrev, hvori han bl. a. fortæller en Slægtning, at Vejret for Tiden er temmeligt regnfuldt. Kammertjeneren standser sin Skriven, klør sig i Hovedet og siger: »Deres Højhed maa undskylde, men – skal *Regn* staves med stort eller lille?«

Fyrsten tænker sig længe om, kigger ud af Vinduet op mod Skyerne og svarer:

»Æh — midt imellem, min go'e — *middelstort* — *middelstort*.«

Ravnens „Krigs-Klippe-Opgave"

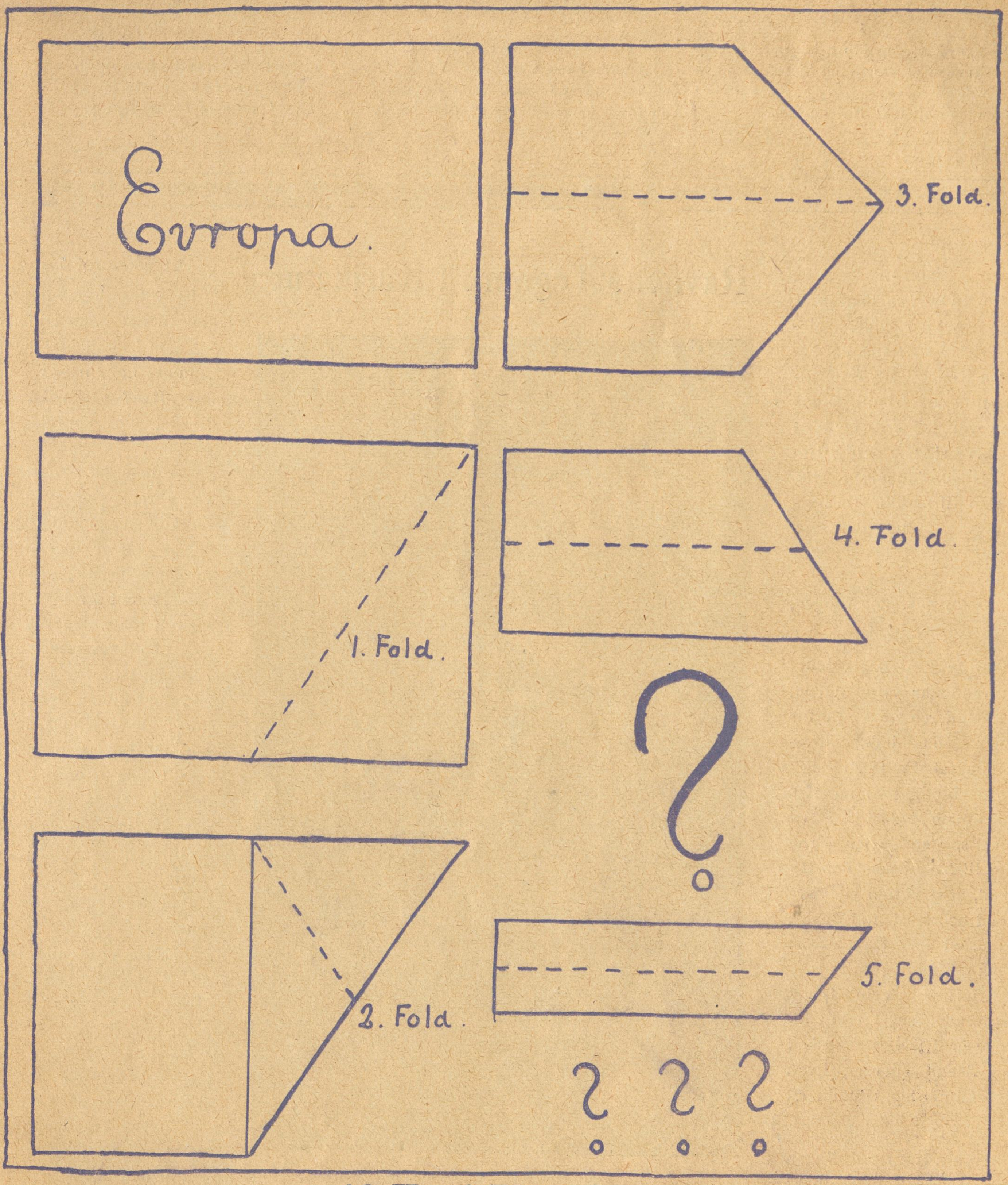

10 Kr. i Præmier.

»Ravnen« har her den Fornøjelse at præsentere sine Læsere en morsom og aktuel Klippe Opgave.

Tag et stort Stykke Papir (Halvark) som vi vil kalde *Europa*. Krigen æder efterhaanden Mennesker og Lande — og hvad bliver der tilbage? Opgaven her giver Svaret. Bøj »Europa« efter *1. Fold* (den punkterede Linje), derpaa udføres *2. Fold*, saa *3. Fold*, dernæst *4. Fold* og sluttelig bøjes Papiret efter den *5. Fold*. Naar denne sidste Fold er lagt, tag saa en skarp Kniv (pas paa Fingrene!) og skær det hele igennem paa langs — men skær det rigtigt, hvilket kan ses deraf, at De faar *9 Stykker Papir* ud af det. Disse 9 Stykker skal sammenstilles saaledes, *at Svaret paa Opgaven staar lyslevende!* Tegn Opstillingen op paa et Stykke Papir (eller De kan klistre de 9 Stykker paa et Papir) og send det ind til »*Ravnen*«s Redaktion, Nørre Farimagsgade 49, København K. senest d. 20. April Kl. 12. Middag. **10 Præmier à 1 Kr. fordeles ved Lodtrækning mellem de rigtige Løsninger.**

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moodersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris 19, 24, 27, 29, 33, 38 Kr. Bestillinger efter Maal med Prøve, udf. paa faa Dage.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6.
Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—4.
Telefon Byen 1988 y.

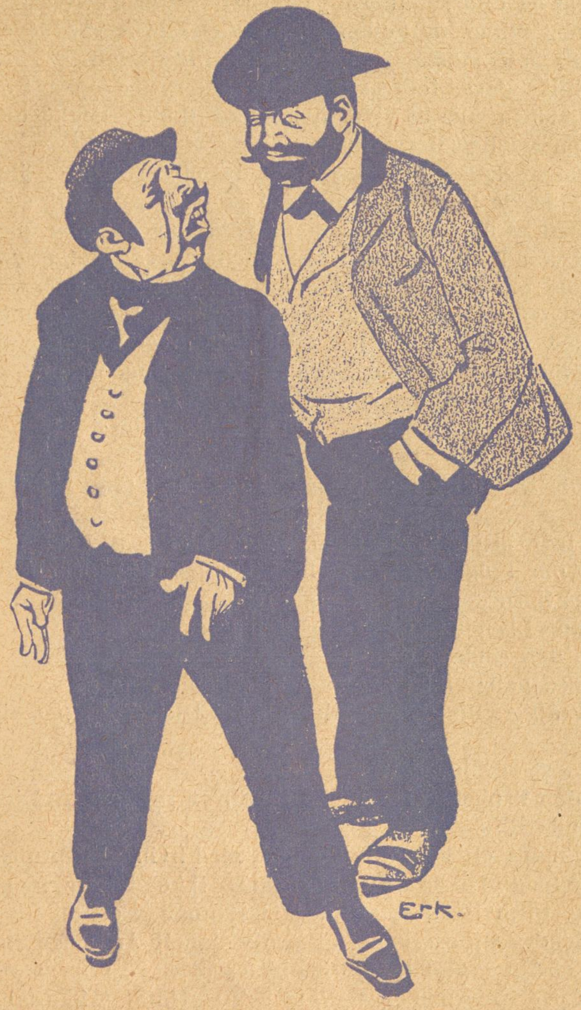

Tegning af E. Erk.

— Jeg er ikke rigtig mig selv i Dag.
— Gratulerer!

Hattemageren.

Nu løfter jeg paa Hatten, den er høj,
med egen Haand jeg gav den nys et Strøg;
det var under Robespierre
den fik Kurs, thi han var Herre
over Frankrig, men til Slut hans Skorsten røg;
nu den klæder alle Klasser,
forudsagt at Ho'det passer,
og jeg holder paa en høj Hat
fremfor Filt- og Haar- og Tøjhat,
er end Skæbnen nok saa ulden,
blot et lille Tryk i Pullen,
man maa klare sig som Hattemagersvend.

Se, Hattemager det er tidt et Skilt,
for man importerer Hatte, flest af Filt,
og de spiller Hovedrollen
trods Fordyrelsen ved Tolden,
og de laves paa Maskine, det er snildt;
men vi konkurrerer villigt,
reparerer godt og billigt,
og vi sveder her i Emmen,
laver om paa Svederemmen,
staar og fikser lidt ved Skyggen
og la'er stryge i et Køkken,
man maa klare sig som Hattemagersvend.

Naa, paa Hatten kan man kende Hvermands Smag,
og Faconen er jo tidt en Modesag,
visse Folk, som De kan fatte,
sværmer mest for Kunstnerhatte,
man kan gi' dem Buler efter frit Behag;
men foruden Borsaliner
er der Christys eller Wiener;
der er sorte, graa og grønne,
men min egen, maa De skønne
er Pariser a la Mode,
og den klær mit smukke Ho'de,
flot jeg klarer den som Hattemagersvend.

A. C. Meyer.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Mr. Winterfield følte, at han havde faaet Oprejsning for den nonchalante Holdning hans Klient for et Par Øjeblikke siden havde indtaget.

— Overhuset, Mr. Sugden, javist, gentog han med Eftertryk. Maaske ønsker De, at vi straks skal ringe selve Lordkansleren op i Telefonen?

Trods den dybe Uro han havde følt, havde Dick dog været fuldt og fast overbevist om, at Sagføreren øjeblikkelig med Foragt vilde have tilbagevist alle Trouts urimelige Trusler og Paastande; men nu vidste han virkelig ikke paa hvad Maade han skulde betragte den alvorlige Vending Sagen syntes at ville antage. Han havde aldrig tænkt, at dette Æventyr vilde lægge saadant et Aag paa hans Skuldre.

— Til hvem i Alverden skal jeg da egentlig henvende mig? spurgte han heftigt.

— Mr. Sugden, sagde Mr. Winterfield med den Martyrmine, man plejer at anvende overfor et spørgelystent Barn, i England er det Skik og Brug at Klienten giver sin Advokat en udførlig, sandfærdig Redegørelse for alle Sagens Omstændigheder — en Fortrolighed, hvormed De endnu ikke har hædret mig. Advokaten affatter saa et Resumé af Sagen og sender det til en ved Domstolen ansat Jurist for at forhøre om hans Mening.

— Ja vist — det er saadan en Herre jeg maa have fat i! udbrød Dick med et Lettelsens Suk. Findes der nogen her i Byen?

— I London, Mr. Sugden, i London! svarede Advokaten der taalmodigt fandt sig i sin amerikanske Klients Ukendskab til saadanne store Mænds Opholdssted.

— I London! Findes der ingen nærmere?

Mr. Winterfield gav sig til at gruble.

— Jo — nu da jeg tænker over Sagen — jo vist — Sommertinget sidder just nu i Carlisle, saa vi behøver maaske ikke at sende det til London. Sir Wickham Flynt, ja, ham kan jeg varmt anbefale. Har De noget at indvende mod Sir Wickham Flynt, Mr. Sugden?

Nej, det havde Mr. Sugden ikke. Hvis han straks med Ottetoget begav sig til Carlisle, vilde det saa være muligt for ham allerede i Aften at træffe Sir Wickham?

Skønt Mr. Winterfield, professionelt set, var hærdet mod menneskelig Fejltagelser i alle Former, var det dog svært for ham at tilbageholde den Utaalmodighed, han følte ved den kolossale Uvidenhed, denne hans Klients Tale forraadte.

— Sir Wickham er Medlem af Domstolen, bemærkede han strængt. Mr. Sugden, jeg tror, at jeg nylig forklarede Dem, hvorledes man sædvanligvis plejer at gaa til Værks, naar man henvender sig til en saadan Jurist. Hvis De vil gøre mig den Ære at vælge mig til Deres Advokat, er det gennem mig, Deres Andragende stiles til ham. De undskylder maaske, at jeg paaminder Dem om, at min Middag venter. Naar jeg ved dette Tidspunkt har taget mod en Klient hjemme hos mig selv, har jeg gjort en Undtagelse — en aldeles ekseptionel Undtagelse fra mine Vaner. Hvis De vil hædre mig med en udførlig Beretning af alle Sagens Omstændigheder, saa....

— Javist, Sir, javist; stammede Dick nedslaaet og modfalden. Men er ikke selve Spørgsmaalet nok? Er det nødvendigt at give en Fremstilling af alle Sagens Omstændigheder — fra Begyndelsen til Enden?

Advokaten nikkede; saa fortsatte han med lav Røst og paa en Maade, som viste, at den lille Tale, han holdt, var en, han plejede at holde i saadanne Tilfælde som dette:

— Husk, Sir, at De henvender Dem til aabne Øren og forseglede Læber. De kan lige saa lidt overfor Deres juridiske Raadgiver tilbageholde den fulde Sandhed, som overfor Deres Læge — hvor ubehageligt Deres Sag end maa være, saa kan De med fuld Fortrolighed aabne Deres Hjerte; skjul intet — fortæl alt saaledes, som det virkelig har tildraget sig. Vær saa god at begynde nu!

Han lænede sig tilbage i sin magelige Stol og lukkede Øjnene.

Skønt Dick ikke var videre glad derved, gav han dog en lang omstændig og fuld sandfærdig Redegørelse for sit Æventyr lige fra den Stund, da Fejlen i hans Vielsesbrev var blevet opdaget til hans sidste Møde med den lille Chauffør.

Et Øjebliks Pavse indtraadt. Advokaten rystede paa Hovedet og syntes ikke at vide, hvad han skulde tænke om den ejendommelige Beretning.

— Meget ubehageligt — en rigtig kedelig Historie, Sir! Jeg har allerede hørt Tale om den — ja — det vil sige min Hustru — hm! hm! — i mange Aar har alle her paa Egnen henvendt sig til min i Fortrolighed hvad enten det drejede sig om Forretninger eller andre Anliggender, og Mrs. Medlycotts Broder, den forrige Baronet, hædrede mig paa samme Maade, saa at jeg naturligvis lover at tage mig af Deres Sag. Men maa jeg bede Dem, Mr. Sugden, om at være fuldtud oprigtig overfor mig!

Dick blev ildrød i Ansigtet, men svarede roligt:

— Det er jeg, Sir.

— Havde De aldrig før set den unge — det unge Menneske?

— Jeg tror, at jeg sagde Dem, at jeg ikke havde det.

— Og som Følge af Deres fuldstændige Ukendskab til hinandens Sprog, har De ingen Anelse om hendes Navn, foregaaende Liv eller fremtidige Hensigter?

— Ikke den ringeste Anelse Sir.

— De ved heller ikke hvor De kan træffe hende?

Med en kraftig Viljeanstrængelse gjorde Dick Vold paa sig selv.

— Nej, det ved jeg ikke.

Advokaten rynkede sine hvide Øjenbryn og sendte Dick et forskende Blik.

— At dømme efter den Dygtighed, med hvilken den unge Kvinde tog sig af hele Sagen, synes der ikke at være nogen Tvivl om til hvilken Samfundsklasse man skal henføre hende. Hendes Opførsel har et professionelt Anstrøg, Sir! Tyveriet af Automobilet — Bortførelsen af en en ung, saaret Fremmed, en Amerikaner — Valget af et Hotel i Skotland — alt var vel planlagt, alt, lige til den pludselige Optræden af hendes — hm! — hendes — gode Ven tidligt om Morgenen, og Meningen var jo — det kan hvem som helst se — at kaste Skylden paa Dem — at mage det saa, at De blev

anklaget for Tyveriet. Nu sidder Herskabet naturligvis og passer paa den rette Tid til at overfalde Dem med Trusler og Fordringer. Og for saa vidt som muligt at være forberedt paa deres Ankomst skal jeg i Aften telegrafere til Scotland Yard efter en Liste paa de deminodæne Damer fra Paris, som for Tiden befinder sig i London.

— En Demimondedame! Trods sin heftige Forbitrelse over den pinlige Stilling, i hvilken han var kommen, saa Dick ligesom i en Drøm, de mørke, straalende Øjne med deres aabne, ærlige Udtryk, som vidnede om en ærlig og ren Sjæl.

— Nej, Sir, jeg tror ikke at....

Med en veltalende Gestus gav Advokaten sin Foragt for en saadan Barnaglighed til Kende.

— De har jo sagt, at den unge — hm! — Dame, efter at hun havde skrevet Dem ind i Fremmedbogen som »Mr. og Mrs. Jolyffe«, bandt et Lommetørklæde om Haanden for at skjule, at hun ikke bar Vielsesring.

— Ja, det gjorde hun.

— Og saavel Hotelværtinden som Pigen og Doktoren, antog at Deres Opgivelse var rigtig — de antog, at De var Mand og Hustru?

— Det var strængt taget ikke min Fremstilling — men de antog, at vi var gifte.

— Vil De være saa god, Mr. Sugden, ikke at hemmeligholde noget — ikke den mindste Omstændighed. Vil De have den Godhed at sige mig — undskyld mit Spørgsmaal, men en Klient maa ikke have Hemmeligheder for sin Advokat! — vil De sige mig om disse Personer paa Hotellet var Vidne til nogen Slags — hm! nogen Slags — Fortrolighed mellem Dem og den unge — Dame?

— Nej Sir, lød Dicks harmfulde Svar.

Men saa følte han, hvorledes Blodet paa engang skød brændende hedt op i hans Kinder. Det veloplyste Rum — Motorcyklens Tøf-Tøf i Gaarden — den lille, iskolde Haand, som hvilede paa hans — Opvartningspigens meget sigende Smil — disse Detaljer aftegnede sig med skarpe Konturer for hans indre Syn og viste ham med al ønskelig Tydelighed den eneste Slutning ethvert nogenlunde intellligent Menneske kunde drage af det skete.

Han beherskede sig imidlertid saa meget, at han kunde give en kortfattet Forklaring angaaende den omtalte Begivenhed, men den Mine, med hvilken den gamle Jurist lyttede til hans Redegørelse, spaaede intet godt for Fremtiden.

— Et Øjeblik, Sir! Jeg maa notere de Fakta, de nævnte. Holdt hinanden i Haanden tværs over Middagsbordet — hm! hm! — hendes Natdragt revet i Stykker og anvendt til Bandage for Deres daarlige Ben — hun sender Dem Benklæder, som hun har medført blandt sine Rejseeffekter — hm! hm! Fandtes der nogen Slags Mærke paa Benklæderne, Mr. Sugden?

Dick, som følte sig meget ilde til Mode ved Opregningen af alle disse forskellige Punkter, rystede paa Hovedet.

Juristen fortsatte saa urokkeligt:

— Og hvad Værelserne paa Hotellet angaar, saa — saa — er der et Spørgsmaal af stor Vigtighed. Jeg synes De sagde, at De sammen med hende havde de bedste Værelser i første Etage?

Dick rynkede Panden. Hans Vrede gjorde imidlertid saa lidt Indtryk paa den erfarne gamle Jurist, at han saa sig nødsaget til at skjule sin Misfornøjelse og roligt besvare det Spørgsmaal, der var stillet ham.

— Jeg sagde, at Værtinden anviste os et Værelse, hvor vi sammen kunde spise til Middag. Efter endt Maaltid trak den unge Dame sig tilbage til sit Soveværelse og jeg har ikke set hende siden

— Min bedste Mr. Sugden, De glemmer vel ikke, hvor vigtigt det er at De er fuldt oprigtig overfor mig? Saafremt det bliver nødvendigt at opsøge denne Kvinde og prøve paa at befri Dem fra hende, saa — det kan De nok selv indse — er mine Hænder bundne, hvis jeg ikke er i Besiddelse af alle Fakta, hvad enten de synes Dem ubetydelige eller ikke.

— Jeg har givet Dem en fuldstændig Redegørelse Mr. Winterfield; det hele er foregaaet saaledes som jeg har fortalt. De maa tro mig paa mit Æresord, selv om det ogsaa for en Englænder maa synes ganske utroligt, sagde Dick.

Uden at lade sig anfægte af denne Udtalelse, gjorde Sagføreren sine Optegnelser i en lille Bog og fremsatte derefter et helt uventet Spørgsmaal.

— De ejer antagelig en stor Formue, Mr. Sugden?

Dick overvejede Sagen.

— Hm — i mit Hjemland anses jeg ikke for at være særlig rig, men fattig kan jeg heller ikke kaldes. Sidste Aar blev der budt mig en Million — ja ikke Pund, men Dollars, forstaar De — for mine Kobberminer oppe mod Nord i Butte og siden da har man opdaget at Malmmængden er betydelig større end man først havde troet. Desuden har jeg min Stilling som Børsmægler og saa en Del Jærnbaneaktier — ja, jeg kan da ikke kaldes fattig.

— Aha! Den lille Advokats Stemme blev pludselig værdig. Her har vi naturligvis Motivet! Det fremtræder med større og større Tydelighed, Mr. Sugden, at De er faldet som Offer for en listig Æventyrerskes Anslag — hvor megen Held hun har haft, faar vi først at vide, naar Sir Wickham har udtalt sin Anskuelse. Men uden Tvivl faar vi at høre fra — »Mademoiselle«, naar De skal giftes med Miss Medlycott.

— Jo, hvis jeg finder, at det kan blive til noget med dette Ægteskab, sagde Dick dystert.

— Javist, javist, min bedste Mr. Sugden, vi maa jo afvente Sir Wickhams Dom.

— Hvor længe bliver vi nødt til at vente? spurgte Dick ivrigt.

Sagføreren tænkte over Sagen.

— Lad mig se — jo, hvis vi særlig fremfører, at Sagen haster — saa maaske — om en Maaned.

— En Maaned? Trods sit daarlige Ben for Dick op. En Maaned, siger De? Men forstaar De da ikke — har De glemt, at mit Bryllup med Miss Medlycott skal staa paa Tirsdag?

— Og i Dag har vi Torsdag! Mr. Winterfields Smil var halvt medlidende, halvt beskyttende. Min bedste Mr. Sugden, en Jurist fra London, der er rejst til Carlisle for at præsidere ved Tinget i Cumberland, har sikkert ikke megen Tid til at give sig af med saadanne smaa Privatsager. Jeg frygter meget for, at De ikke er fuldt klar over de engelske Juristers Stilling?

— Nej, Gud ske Lov, og jeg faar heller ikke Tid til at lære den at kende! De mener altsaa, at jeg maa vente en hel Maaned, inden jeg kan faa at vide, om jeg er gift med en omstrejfende ung, fransk Dame, som nu befinder sig et Sted mellem Cheviot Hills og Paris, eller om jeg kan indgaa Ægteskab? For Pokker Mr. Winterfield, De ved jo, at Brylluppet allerede en Gang er opsat for min Skyld. Hvis jeg nu af Grunde, som jeg ikke kan opgive, vil fordre en yderligere Opsættelse og saa ved Maanedens Slutning finder at jeg er en fri Mand — hvad Nytte har jeg saa af min Frihed? Hvorledes vil jeg ogsaa kunne bøde paa alt det, jeg har forskyldt overfor Miss Medlycott? Nej — saafremt jeg ser, at der ikke frembyder sig nogen anden Udvej for mig, saa maa jeg have denne lærde Herres Udtalelse i Morgen.

Advokaten rystede smilende paa Hovedet.

— I Overmorgen! udbrød Dick. Atter Rysten paa Hovedet. Ude af af sig selv af Angst og Fortvivlelse tog Dick sin Tilflugt til det mest veltalende af alle Argumenter.

— Vil De ikke sige mig, hvor meget en saadan Jurist forlanger for en Udtalelse, Mr. Winterfield?

— Hm! Det er et højst usædvanligt Spørgsmaal paa det Stadium Forhandlingerne nu staar.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Grækenland er nevtral!
(»Meggendorfer Blätter.«)

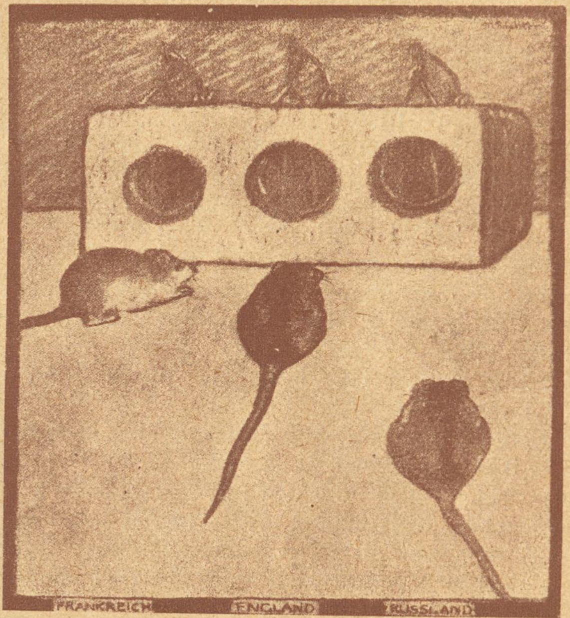

Dardaneller-Fælden. (»Ulk«.)

— Men Mand dog, hva' er det for en urolig Søvn, Du har?
— Aa, tænk jeg drømte, at der ogsaa skulde udstedes *Ølkort!* (»Simplicissimus«.)

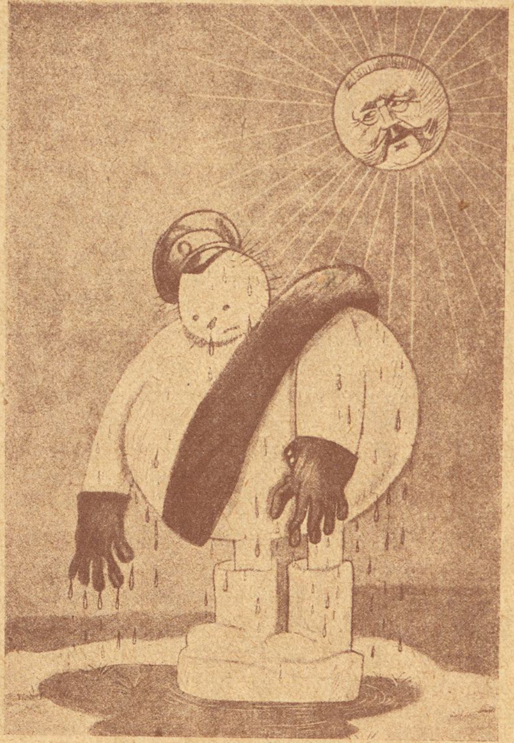

Russerne smælter for den hindenburgske Foraarssol. (»Lustige Blätter«)

Dansk Korn Snaps
INDR. VARE MÆRKE.

Rød Indmad

Aktor som Defensor.

Forleden gik Verden i Stykker —
det skete i Højesterets Sal,
og alle de gamle Parykker
de troede, at B a c h e var gal.

En Aktor — tænk — som har Hjærte,
og Hjærte for Samfundets Smaa!
„Du evige Himmel, hvad er det
for noget, vi maa høre paa!“

Men vi skal ham Teksten læse
og rigtig ham lære Respekt —
vi gi'r ham en vekdrejet N æ s e,
den uforskammede Knægt!“

J e g finder, og det gør flere,
som fatter ej „Retten“s Aand,
at d e n „Næse“ pynter langt mere
end kongeligt Ridderbaand. O. E.

Det stærkt om sig gribende Rebus-Gætteri havde nær krævet et Offer i Paaskeugen, hvor en Mand havde spekuleret saa længe over en Løsning, at han tog Skade deraf og maatte paa Hospitalet, hvor han blev anbragt paa *»Den urolige Gang.«*

— Han kom sig dog ret hurtig, da han fik meddelt Løsningen, som var: *»De stille Stuer!«*

Moldenhawer.

Etatseraad Moldenhawer
det »fædrelandske« Kadaver,
en styrkende Bitter tillaver
og pirrer de sure Maver.

De Muldvarpe roder og graver,
paa Grundlovens Rod de gnaver —
vi ænser det ej, men begraver
i L a t t e r Hr. Moldenhawer.

Under første dennes er det allernaadigst bleven forundt undertegnede at blive Leverandør af amerikansk Olie til det kgl. Hof. I den Anledning vil vor fortræffelige Olie for Fremtiden blive forsynet med kongelig Krone.

Ærbødigst
P. Madsen.
Oliefabrikant, kgl. Hof-Leverandør.

Under anden dennes har det behaget det kgl. Hof at udnævne os til kgl. Hofleverandør af vore anerkjendte Spegesild. Disse vil som Følge heraf i Fremtiden blive paatrykt en kongelig Krone i Guld paa Halen.

Ærbødigst
H. Petersen.
Kgl. Hof-Spegesildeleverandør.

Sikken en Bunke Kunstudstillinger, vi maa døje i denne Tid — Charlottenborg, Den Frie, De udtraadte og de afviste. Jeg kan ikke hitte Rede i alle disse Navne, det løber vist lidt rundt for mig. Jeg finder nemlig — Gud forlade mig min Synd — at de *afviste* er lovlig *frie*, og at *Charlottenburgerne* i Tidernes Løb er bleven temmelig *udtraadte*.

Den ny Teaterlæge ved Nationalscenen blev jo Dr. *Heine*. Det er ikke noget misundelsesværdig Embede, han har faaet, da der blandt det store Personale findes adskillige kroniske Sygdomme. Saaledes har Primadonnaen: Pynte*syge*, Komikeren: Humør*syge*, Elskeren: Skin*syge*, Suffløren: Mund*diarré*, Nattevagten: Sove*syge*. Brandmanden: *Lampefeber*, Tæpperulleren: *Drejesyge* og Paaklæderen: *Buksefeber!*

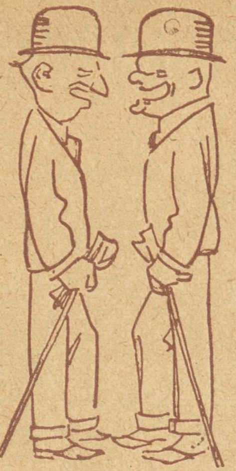

— Du er jo underrettet om, at der skal oprettes en Fængselsavis. Ved Du, hvad den skal hedde?

— Nej.

— »Indenfor Murene«.

— Saa ved Du hellerikke, hvem der skal være Avisens Redaktør?

— Nix!

— *Brix.*

Nørre-Farimagius.

Magius har hørt i en Jernbanevogn,
at Cirkus skal ha' sig en morsom Klovn.

At man kan faa Arbejd' hurtig og let,
han hørte i Gaar i et Kabinet.

At Nøden skal afskaffes nu i April,
det har han skam hørt i et Automobil.

At Prisen skal falde paa Smør og Kul,
det har han hørt ved et — Nøglehul.

Københavnske Tjenere i Karikatur XV.

Bochner, Kafe »Himmerig«.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ······
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Til alle Bladets Læsere!
Erklæring!
Komplet ny Cycle frit.
Kun gyldig i denne Maaned
Uden Sidestykke. Ingen Humbug. Fuldstændig frit.

E	A	K
N	V	Ø
H	N	B

Disse 3 Linier er Navnet paa en kendt By Gæt hvilken, og vi garantere at levere Dem efter Deres Ønske straks eller senere en **aldeles ny Ima Cycle** mod, at De køber et Sæt Gummi til Cyclen til vor almindelige Katalogpris ifølge Prospekt, der sendes Dem frit, hvis De sender os det rigtige Navn straks Udelukkende Reklameøjemed, og naar De modtager Cyclen, maa De vise den til Deres Venner og Bekendte som Reklame for os **Det koster Dem intet at prøve.** Derfor send os Deres Svar straks, mrkt. „Præmie", med 30 Øre i Frimærker til Annonce og Forsendelse af Prospekt og Præmiekort.
De forenede Cyclefabrikker, København, F. 2 E

Alm. dansk Vare- & Industrilotteri

Det nye Lodsalg er begyndt.

118,000 Lodder. 75,000 Gevinster.

Lodsedler faas à 1 Krone
hos Kollektørerne og i **Hovedkollektionen, Boulevard-Pavillonen, Vestre Boulevard**, lige overfor Raadhushaven.

Paa 1 Lod kan vindes **2** Gevinster
i samme Trækning.

Landbrugslotteriet
bortspiller halvaarlig 25000 Gevinster til
Værdi 1 Million 132,670 Kr.
1ste Klasse:
1/1 Lod Kr. 1,20. 1/2 Lod 70 Øre.

Født.

Første Tilhører: Den Mand er født Klaverspiller.

Anden: Ja — hvis han ikke var født, kunde han ikke spille Klaver.

Hvad synes Du om den, kære Ravn!
Sofie Anker.

— Den er spille'me' go'!

AGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
St. 25 Øre

Selvportræt af Leonhard Kjellander.

Kære Ravn. Her har Du Grunden hvorfor jeg ikke har tegnet til Dig i fem Uger, Altsaa paaen igen med godt Humør.
Leonhard.

Kondolerer, Hr. Leonhard! Det kan vel ikke nytte, at vi anbefaler Dem at lære Tegning med Fødderne, da De kun har 5 Tæer, fordelt paa 2 — forresten højst ejendommelige — Klumpfødder.

Janssahl. Tak — men kun de *bedste.*

Kære »Ravn«! Her er en Brander til Dig fra *Otto Haraldsen*, Værnedamsvej —:

A. Det Smugleri giver nok godt i Portemonniksen. Der kan man se, *Smugler er ogsaa Brød.*

B. Ja, men navnlig *Vand og Brød!*

Aktuel Rebus, indsendt af *Carl Jensen*, Esbjerg.

Grub.

Opløsning: von hinten: burg (v. *Hindenburg.*

Terrænløbs-Brander.

— Hvilken Forskel er der paa *Gerh. Topp* fra »Sparta« og *Frantz Petersen* fra »A. I. K.

— Ved det ikke.

— Jo, ser Du, »Spartaneren« er *Topp*, men Frantz P. er *Tip-Top!*
C. Swensson.

C. S. Vi har foretrukken denne Morsomhed fremfor den om Napoleon den Store. Sidstnævnte Herre er jo forlængst gaaet ud af Løbet.

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

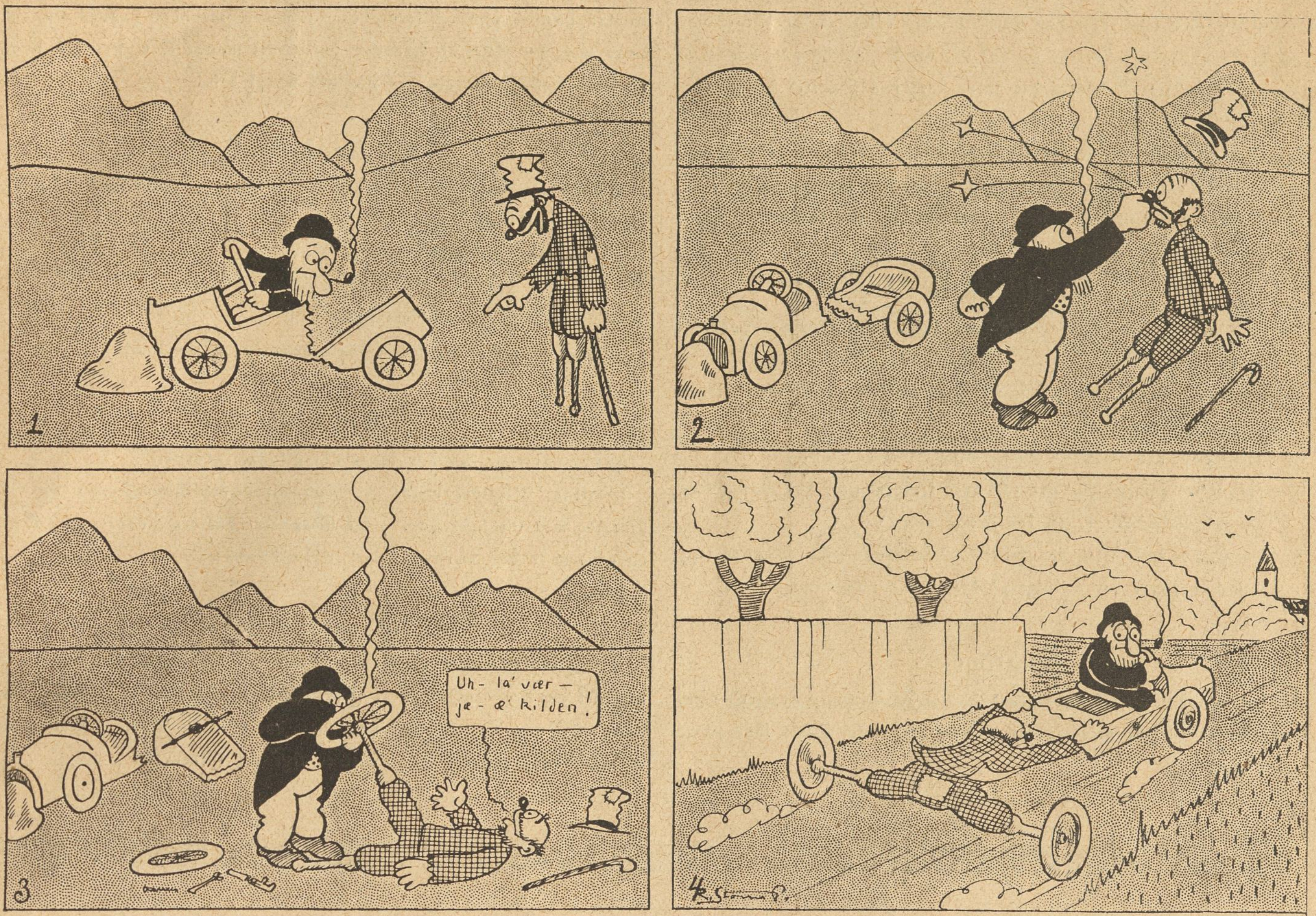

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Et fint Maleri.

En bekendt Maler indbød nogle af sine Venner til at betragte hans sidste Maleri, som han betegnede som sit »Mesterværk«. Da Vennerne kom, foreviste Maleren dem et Stykke hvidt Lærred.

— Hvad forestiller det, spurgte en af Gæsterne forsigtigt.

— Jødernes Tog gennem det røde Hav! svarede Maleren.

— Men hvor er Havet?

— Det er skilt ad til begge Sider.

— Og hvor er Jøderne?

— De er gaaet over.

— Men hvor er saa Ægypterne?

— De kommer straks!

Saa gik Vennerne.

Paf!

I en Jernbanekupe sad to langhaarede unge Herrer og gjorde sig morsom overfor en ældre Herre, hvis Hoved var blankt og glat som en Billardkugle.

Efter at have afleveret adskillige Vittigheder henvendte den ene af de unge Herrer sig til den skaldede og sagde:

— Vi sidder her og diskuterer Aarsagen til Skaldethed, men kan ikke blive enige. Skulde De ikke ville sige os Grunden til Skaldethed?

Den ældre Herre fæstede sine kloge, stærke Øjne paa Spørgeren og svarede kort og skarpt:

— Hjerne!

Hos Lægen.

Fru X.: Min Mand er meget medtaget, Hr. Doktor. Han har en skrækkelig Mani for at drikke engelsk Porter. Hvordan i al Verden skal jeg dog faa ham kureret?

Lægen: Tja. Det er vel bedst at lade en Manicuredame tage Affære.

Fru X.: Men Gud! Hr. Doktor, hvorfor dog det?

Lægen: Jo, ser De, saa bliver Deres Mand øjeblikkelig Mani-kureret.

Indianeren.

En Indianer gik sammen med en hvid Ven i en af New Yorks Gader. Da han pludselig fik Øje paa et Vindue, hvori der hang en Del Parykker, standsede han og raabte: »Meget stor Kriger derinde med mange Skalper!«

En Doktorhistorie.

A.: — Vi havde engang en meget mærkelig Doktor, hvis Kærlighed til Kognak var særdeles stor. Engang skulde han føle en Patient paa Pulsen, men saa følte han paa sin egen i Stedet for — og blev meget forskrækket. — Det er en gal en, sagde han og gav sig til at skrive en lang Recept, hvoraf det halve kom paa Papiret og Resten paa Bordet.

Da Patienten fik Medicinen, døde han, men det er min Overbevisning, at havde man i Tide faaet bragt Bordet hen paa Apoteket, saa havde den syge Mand levet i bedste Velgaaende den Dag i Dag.

Lovlig skilte.

Johan Frederik, der er Stamgæst paa Vridsløse, kommer paany i Retten.

Dommeren: Er De nu her igen. Jeg troede, at De var bleven gift og et godt Menneske.

Johan Frederik: Næ — endnu ikke.

Dommeren: Jamen, De har jo været forlovet nu i syv Aar, hvorfor er De saa ikke bleven gift for længe siden?

Johan Frederik: Næ, ser De, Hr. Dommer, Karoline og jeg har endnu ikke været saa heldige at komme ud paa samme Tid.

Skaldyr.

Gæsten, der har studeret Spisesedlen —: Ja, giv mig nogle Østers.

Opvarteren: Det er meget kedeligt, men vi har for Tiden ikke andre Skaldyr end Æg!

Filosofi.

Gamle Jens Peder sidder og spekulerer over dybsindige Problemer og udbryder tilsidst —: Ja, se, Præsten siger, at alt i Verdensordningen hænger vist og forstandigt sammen, men det passer nu ikke, naar man for Eksempel tænker over, hvor mange Kartofler der findes, og hvor lidt Brændevin der kommer ud af dem!

Et Sladrehul.

Turisten kommer i Land paa en mindre Sydhavsø, hvor han træffer en Indfødt:

— Hvor mange Indbyggere er her?

— Der er kun jeg, min Kone og hendes Søster.

— Naa, saa har De det godt?

— Aa — det er saadan et nederdrægtigt Sladrehul!

Bare et.

Barnepigen, der har faaet sin Afsked, udbryder:

— Naa, Pligtopfyldelse og Paapasselighed kan Fruen nu ikke bebrejde mig Mangel paa. I tre Maaneder har jeg passet syv Børn, og af dem er der bare et, der er bortkommen!

Svar paa Tiltale.

To Fanger sad i Celle ved Siden af hinanden. Den ene havde stjaalet en Ko, den anden et Uhr. Den, som har stjaalet Koen, banker paa Væggen og spørger ham, som har stjaalet Uhret: „Hvormange er Klokken?“ Svaret lød: „Det er lige ved Malketid!“

Tegning af Emil Poulsen.

Nilen Anno 1915.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af C. Hoff.

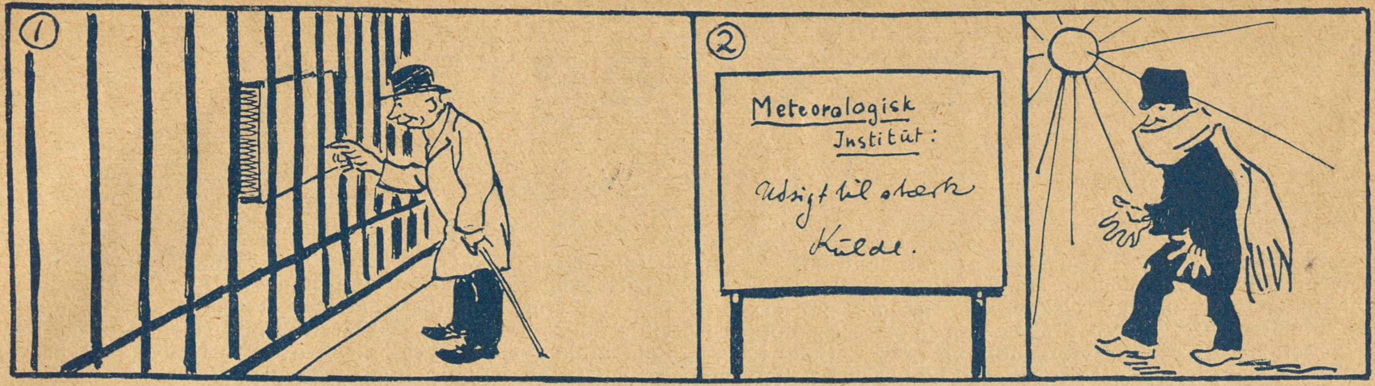

Hr. Pedersen studerer „Vejrberetningen".

Da der er „Udsigt til stærk Kulde", klæder han sig varmt paa — og saa skinner Solen med fuld Kraft.

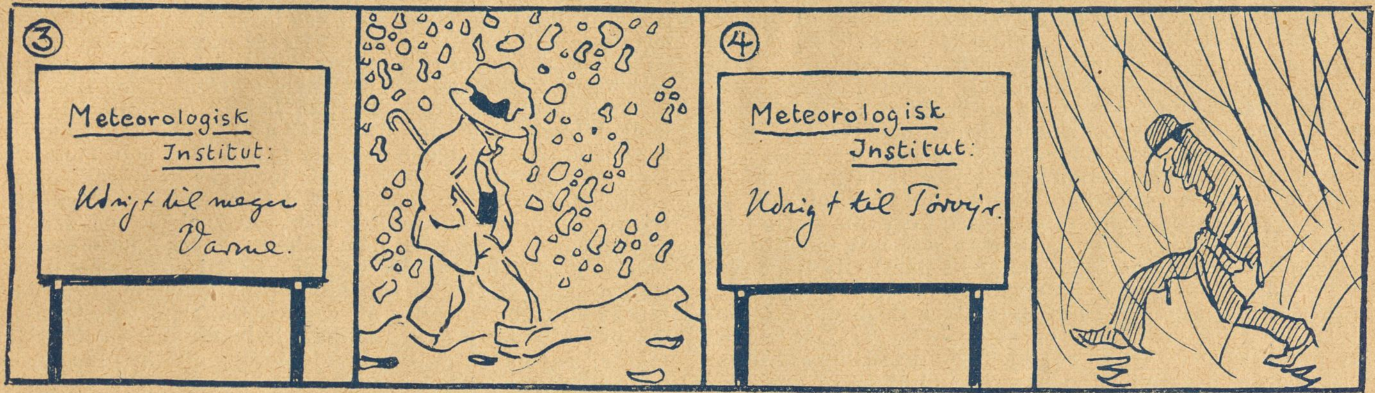

Naar der meldes „megen Varme" bliver det stærk Snefald.

„Udsigt til Tørvejr" følges uvægerlig af Øsregn.

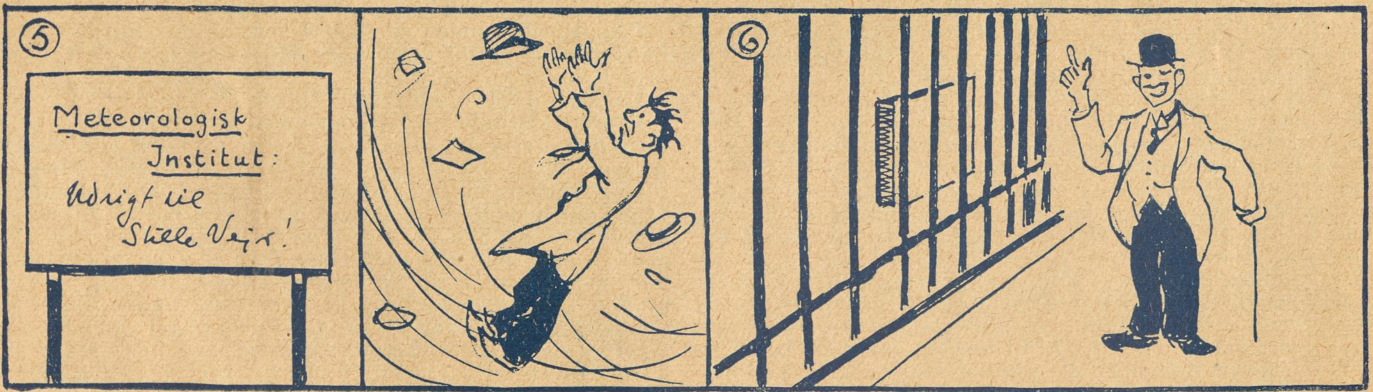

Staar der „Stille Vejr", bliver det Storm — og *saa* faar Hr. Petersen en lys Ide:

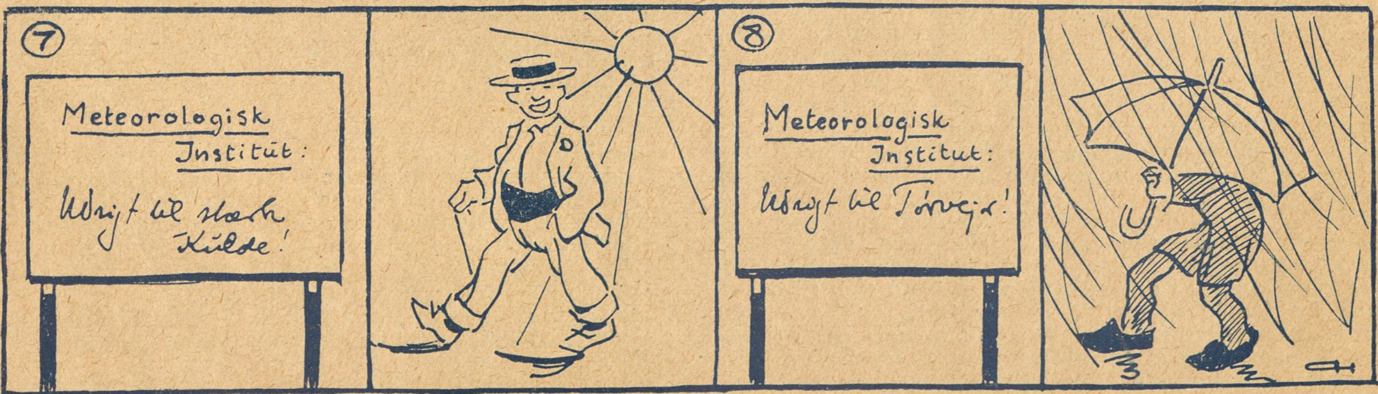

***Han klæder sig paa lige omvendt af Vejrberetningen* — og paa den Maade klarer han sig stolt!!**

Bøffeljagten.

Af Mark Twain.

Vi blev forsinkede en 5—6 Timer paa Grund af, at vor Vogn gik i Stykker; vi lejede da Heste og slog os efter Indbydelse sammen med et Selskab, som netop begav sig ud paa Bøffeljagt. Det var en prægtig Fornøjelse at galloppere over Sletten i den friske Morgendug, men vor Andel i Jagten endte med Sorg og Bedrøvelse; thi en saaret Bøffelokse jagede vor Medrejsende Bemis to Mile bort fra Selskabet, indtil han forlod sin Hest og krøb op i et ensomt staaende Træ. I omtrent fire og tyve Timer ærgrede han sig over denne Sag, men endelig tøede han lidt efter lidt op, og tilsidst sagde han:

»Naa ja, det var nu slet ikke saa morsomt, og der var ingen Mening i, at de Grønskollinger gjorde sig saa lystige over det. Jeg kunde have haft Lyst til at skyde den langbenede Lømmel ned, som de kaldte Hank, hvis jeg kunde have gjort det uden at lemlæste en 6—7 Personer — men naturligvis kunde jeg det ikke, for min Revolver spreder saa forbandet. Jeg vilde ønske, at de Skabhalse havde været oppe i Træet, saa havde de nok grinet med Maade. Hvis jeg havde haft en Hest, der var en Øre værd — men pyt, i samme Minut, han saa Bøffelen storme frem mod sig og begyndte at brøle, rejste han sig lukt op i Vejret som en Lineal og stod paa Bagbenene. Sadlen begyndte at glide af, og jeg tog ham om Halsen og klemte mig fast ind til ham og begyndte at kæle og tale venligt til ham: »Ho ho, Drengen... saa, saa Drengen!« Jo vist, med det samme gaar Bæstet ned paa den anden Ende og stikker Bagbenene i Luften, saa Bøffelen rent holdt op at brøle og skrabe i Sandet, bare for at se paa den umenneskelige Forestilling. Derefter gjorde den et Sæt ind imod ham og opløftede et Brøl, der lød rigtigt uhyggeligt. Det gyste noget i mig, og det syntes bogstavelig at tilintetgøre Hestens Forstand og forvandle ham til en ren desperat, rundtosset Kanalje, og jeg vil dø, om han ikke en Stund stod paa Hovedet og græd. Han var aldeles ude af sig selv — ja, det var han, saa sandt som jeg staar her, og han vidste ikke i mindste Maade længere, hvad han gjorde. Saa kom Tyren farende imod os, og Hesten kom ned igen paa alle fire og tog nu Fart — og i de første ti Minutter derefter jog han rundt i Kreds i en saadan Fart, at Tyren begyndte at blive ør i Hovedet.

Naa, jeg var først henne paa Nakken af ham — paa Hesten forstaar sig, ikke paa Tyren — og saa nede under ham og saa længst ude paa Ryggen af ham, snart med Hovedet og snart med Fødderne — men jeg kan forsikre Jer, det var ligefrem højtideligt og gyseligt saadan at hoppe og glide og jage frem i Nærheden af Døden, som man gærne kan sige.

Straks efter snappede Tyren efter os og borttog en Del af Hestens Hale (jeg formoder det nemlig, men jeg véd det ikke, eftersom jeg samtidig var fuldt sysselsat) — Noget var der i hvert Fald, som satte Liv i den og gav den Lyst til at faa fat paa den. Men da skulde I have set det gamle Edderkoppebenskelet sætte afsted! Og I skulde have set Tyren tage Fart efter ham, med Hovedet nede, Tungen ude, Halen i Vejret og brølende som — jeg véd ikke hvad, og bogstavelig mejende Græsset af, sparkende Jorden op og hvirvlede Sandet i Vejret som en Orkan. For Fanden, det var et Væddeløb, som havde vasket sig, det! Jeg og Sadlen hængte bag til paa Hesten, jeg havde Tøjlen mellem Tænderne og holdt fast i Saddelknappen med begge Hænder. Først lod vi Hundene bag os, derefter passerede vi en vild Kanin, saa tog vi en Snup en Præriehund og var ved at rende en Antilop op, da den raadne Saddelgjord gav efter og kastede mig omtrent tredive Alen til venstre. Og da Sadlen kom ned over Hestens Bag, gav han den et Slag med Hovene, saa den gik over fire Hundrede Alen op i Luften — ja, jeg vil dø paa Stedet, om han ikke gjorde det.

Jeg faldt ned ved Foden af det eneste ensomt staaende Træ, som fandtes i milevid Omkreds, hvad et hvilket som helst Fæ kunde se med de blotte Øjne, og i næste Nu havde jeg Greb i Barken med fire Gange fem Negle tilligemed Tænderne, og et Øjeblik derefter sad jeg paa den stærkeste Gren og forbandede mit Uheld paa en saadan Maade, at min Aande stank af Svovl. Nu havde jeg narret Bøffelen, blot den ikke kom til at tænke paa en eneste Ting. Men netop den Ting var jeg bange for — meget bange for — meget bange for. Det var mulig, at Tyren ikke vilde tænke paa den Ting, men der var langt større Udsigt til, at den vilde det. Jeg gjorde det klart for mig selv, hvad jeg i saa Fald vilde gøre. Der var noget over fyrretyve Fod ned til Jorden fra den Plads, hvor jeg sad. Jeg løste forsigtig Lassoen fra Sadelknappen...«

»Fra Sadelknappen? Tog de Sadlen med Dem op i Træet?«

»Tog den op i Træet med mig? Hvor I dog vrøvler? Naturligvis ikke! Hvem vilde have kunnet gøre det? Den faldt i Træet, da den kom ned.«

»Aa... naa saadan!«

»Ja, vist saa. Altsaa, jeg løste Lassoen og bandt den ene Ende af den til Grenen. Den var lavet af et rigtig godt Materiale og i Stand til at bære mange Centner. Jeg gjorde en Rendeløkke paa den anden Ende og lod den saa glide ned for at se Længden. Den rakte omtrent to og tyve Fod, halvvejs ned til Jorden. Derpaa ladede jeg min Revolver med dobbelt Skud. Jeg følte mig nu tilfreds. Jeg sagde til mig selv, at hvis den bare ikke tænkte paa den Ting, som jeg var bange for — meget vel; men gør den det — ogsaa godt, jeg er forberedt. Men I véd jo, at hvad et Menneske frygter for, det indtræffer altid. Ja saaledes er det. Jeg vogtede med Ængstelse paa Bøffelen — en Ængstelse, som ingen kan forstaa, som ikke har været i en saadan Situation og følt, at Døden kan komme hvilket som helst Øjeblik. Netop da kom der en Tanke i Bøffelens Øje. Jeg »kender den!« sagde jeg til mig selv, hvis mine Næver svigter mig, er jeg fortabt.« Ganske rigtig, det gik netop som jeg havde frygtet: — den begyndte at klatre op i Træet...«

»Hvad for noget Tyren?«

»Naturligvis. Hvem skulde det ellers være?«

»Men en Tyr kan da ikke klatre op i et Træ!«

»Kan den ikke? Eftersom I véd saa meget om den Ting, har I nogen Sinde set en Tyr forsøge det?«

»Nej, jeg har aldrig drømt om Sligt.«

»Naa, hvad Fanden snakker I saa om da! Fordi I aldrig har set en Ting blive gjort, er det da Aarsag nok til at tro, at det ikke kan gøres?«

»Naa ja, det er godt. Hvad gjorde De saa?«

»Tyren klatrede op og kom omtrent ti Fod i Vejret, saa slap den Taget og gled tilbage. Jeg aandede lettere. Den forsøgte igen — kom lidt højere op — gled igen. Men den forsøgte endnu en Gang, og denne Gang var den forsigtigere. Den kom lidt efter lidt højere og højere, og mit Mod sank alt dybere og dybere. Opad kom den en Tomme ad Gangen ... med sine glødende Øjne, og med Tungen hængende ud ... og mere ivrig, jo nærmere den kom. Den var kun to Fod fra mig! Jeg drog et dybt Suk, og saa sagde jeg: »Nu eller aldrig!« Jeg havde allerede Løkken paa Lassoen i Orden; jeg lod langsomt Remmen gaa ned, indtil den hængte over dens Hoved; pludselig rystede jeg Enden af den og Løkken faldt helt skønt om Halsen paa den! Hurtigere end Lynet drog jeg Revolveren frem og lod ham faa Salven midt i Planeten. Det var et gyseligt Brag, og det maatte have kyst Tyren aldeles fra Forstanden. Da Røgen adspredtes, saas den dinglende i Luften tyve Fod over Jorden og rystet af den ene Krampetrækning efter den anden, hurtigere end I kan tælle! Jeg opholdt mig i hvert Fald ikke for at gøre det. Jeg klatrede ned fra Træet og kilede hjem.«

»Bemis, er det nu ogsaa sandt, saaledes som De har fremstillet det?«

»Gid jeg maa dø som en Hund, hvis det ikke er det!«

»Naa ja, vi kunne ikke vægre os ved at tro det, og vi gør det heller ikke. Men dersom der fandtes nogle Beviser...«

»Beviser? Havde jeg maaske Lassoen med mig hjem?«

»Nej.«

»Havde jeg Hesten med mig hjem?«

»Nej.«

»Har I set Tyren igen?«

»Nej.«

»Naa, hvad behøver I saa mere Bevis? Jeg har aldrig hørt noget Menneske gøre saa meget Væsen af saadan en Ubetydelighed.«

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.
Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

De træffer det rigtige ved at købe Deres **Forlovelsesringe** hos *Fritz Heimbürger* Købmagergade 63 65

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT leverer DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN · K · TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Gift Dem aldrig — før De har besøgt
Snedkermester Chr Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Husk!
at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Depoter i 83 Byer! Hoveddepot i København. Telefon Central 1390.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

»Kongeriget Virgilia.«

„Samler Eder ikke denne Verdens Guld og Glimmer —“

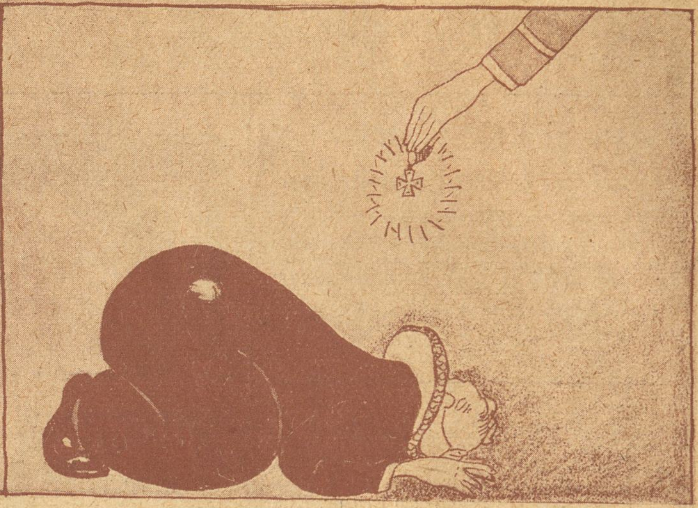

— „Takker for den store Naade!“

„— Du skal ikke ihjælslaa!“

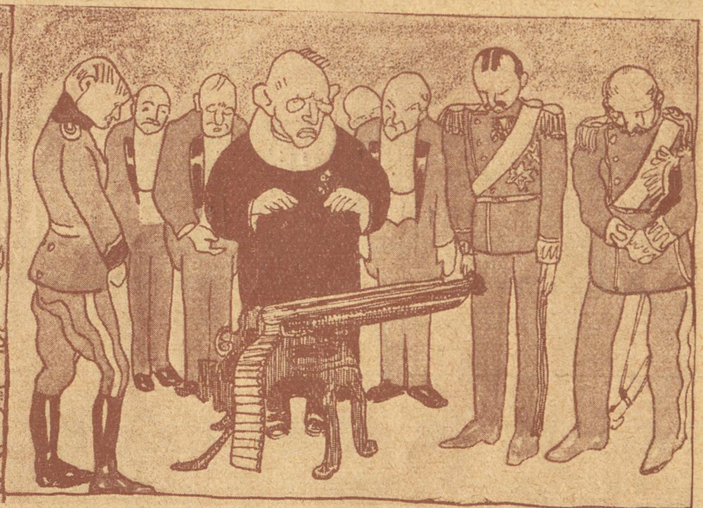

„Lad os takke Gud for dette Middel til at dræbe vore Fjender!“

„For Gud er vi alle Lige!“

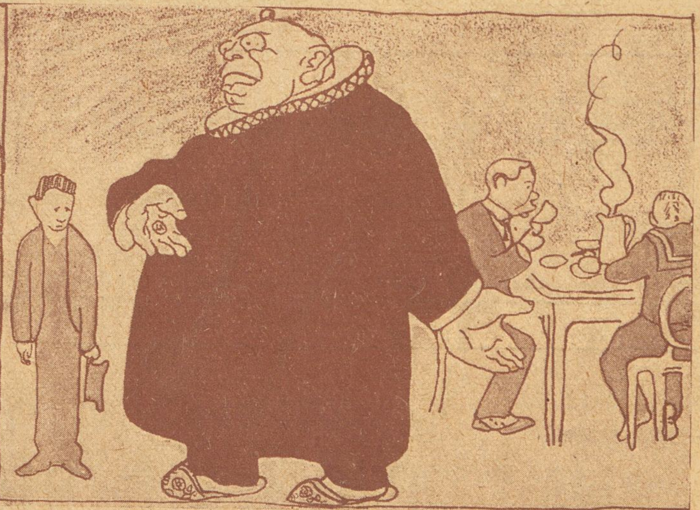

Tegning af Anton Hansen.

— Hva', kun 2 Kr.! Etatsraadens Børn dér havde 20 Kr. med!“

RAVNEN

Nr. 16. Torsdag den 22. April. 1915

Grevinde Danner og Grundloven.

Tegning af Anton Hansen.

Bevares, hvor tit blev der ej taget Maal!
Og Kors, hvor man ased med Saks og med Naal!
Man korted lidt her, og man øged lidt hist —
men færdig, det blev dog Damen tilsidst.

Lidt Højrekluns har hun jo rigtignok paa,
men er ellers moderne fra Top og til Taa.
Dérfor, paa Grevindens Hundredaarsda',
„vil vi raabe et ærligt og dansk Hurra!"

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

Gift Dem aldrig — før De har besøgt
Snedkermester Chr Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Forlov= **elses-ringe**
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Grovt Hvedebrød
fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Krigsbrød“.

Der er kommen et Postkort, som er alle Pengene værd og lidt til. Man ser »Landets Herre« omgiven af hele sin mer eller mindre berømte Stab af Generaler, og alle disse Herrer gør et aldeles pragtfuldt krigerisk Indtryk.

Paa Bordet ligger et Kort — Europa — om hvis Skæbne d'Hrr. øjensynligt har ført en saglig Diskussion.

Hvis man nu tegnede et Billede af d'Hrr. i blodoverstænkede Slagterknive og andre Mordredskaber og lod Kortet paa Bordet blive til et myrdet og opsprættet Menneske — —

Naa, det er sandt. Vi er jo *neutrale!*

*

Men hvad er det Hele forøvrigt andet end *Anarki?* Med vild Hensynsløshed raser nogle Millioner Mennesker mod hverandre og kaster Bomber mod hverandre med det Resultat, at Dynger af frygtelig massakrerede Lig hober sig op.

Kan De se Forskel paa dette og paa Anarki og Anarkister.

Bevares, der er naturligvis den Forskel, at disse første er *uniformerede.*

*

En Ting maa vi dog være glade ved. Denne frygtelige Verdenskrig vil utvivlsomt have til Følge, at vi ikke faar Krig mere — — — før Parterne igen kommer til Kræfter. Og det varer da nogle Aar.

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Svend Ulrich.

Men det allerbedste er dog den mageløse patriotiske Svindel, der gaar i Svang blandt dem, der ikke er i Krig. En Del Mennesker, som før Krigen var med til at skraale højst om Gud, Konge og Fædreland, er efter Krigen bleven greben af Guldfeberen og snyder nu Land og Lov ved at sælge Kontrabande til svimlende Priser.

Kun faa af dem bliver opdagede; Størstedelen af dem tjener sig en vældig Formue, og om nogle Aar skriger de højt igen om Gud, Konge og Fædreland, skænker nogle tusinde til Befæstningen — og saa bliver de Ridder af Dannebrog.

*

Der kan slet ikke diskuteres om, hvad vi skal gøre ved vor Fæstning. Den skal naturligvis rives ned til Grunden, da det til Overflod er bleven bevist, at den ikke er en sur Sild værd.

Og saa bliver der bygget en ny, som er dobbelt saa dyr.

*

Jeg begynder forresten at blive træt af Verdenskrigen. Telegrammerne i Gaar indeholdt kun 4000 faldne i Karpaterne og ikke mere end fem Løbegravefulde af Lig paa Vestfronten.

*

Men *en* Ting er vi alle og stadigvæk enige om: *Vi taaler ikke Anarkister* i vort velordnede Samfund.

Alle Bomkekastere skal slaas hensynsløst ned. Det manglede bare, at saadan en Fyr skulde komme og bombe Kul-Korn-Tran- og Kobbergrossisternes lovlig indkaldte Generalforsamling. *Ave.*

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

GOLD FLAKE

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

I Fred og i Krig.

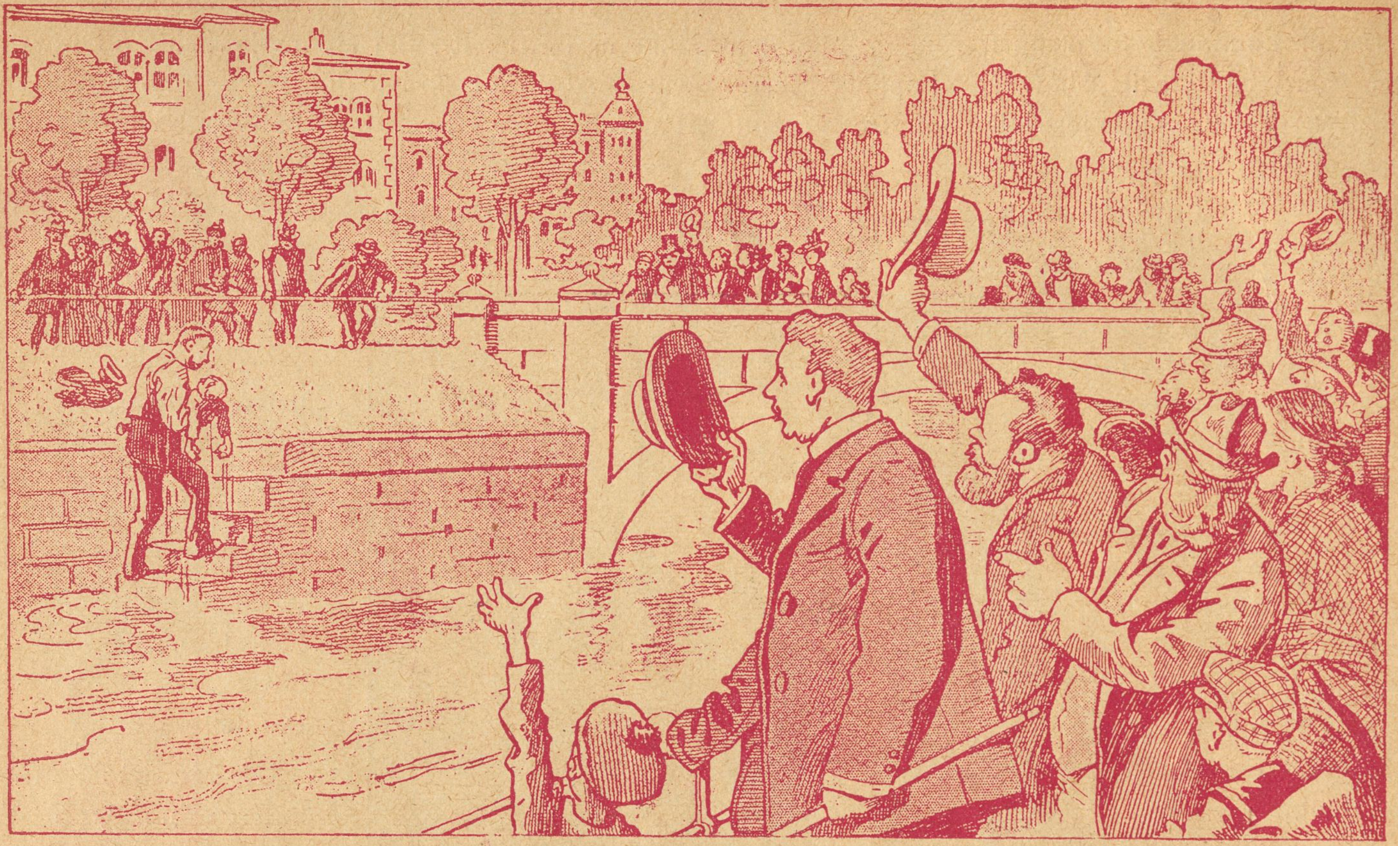

„Stor Jubel hilste Redningsmanden, da han bragte det frelste Barn paa Land!"

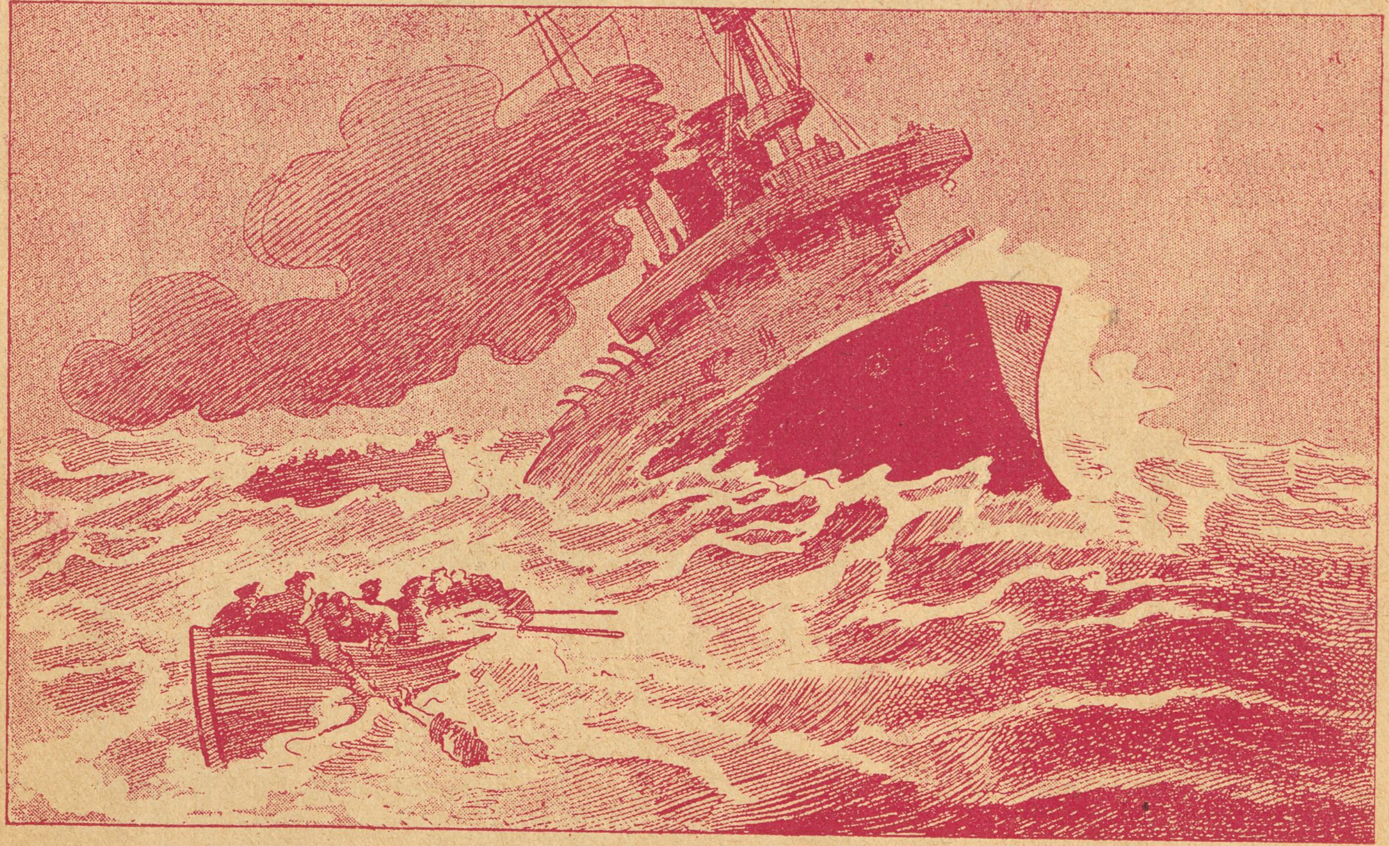

„Efter et glimrende Angreb gik det fjendtlige Skib ned med hele sin Besætning!"

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gummilageret „Francais“
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Husejeren: Men er det nu ikke til at ærgre sig over? Her læser vi hver Dag i Bladene, om hvorledes Soldaterne maa opholde sig i Løbegravene i Vand til over Knæene. Og saa har jeg Lejere, der gør et farligt Vrøvl, fordi der driver lidt Vand ned i et enkelt Værelse!

Spark, Spjæld og Spir.

(Mel.: Længe var Nordens herlige Stamme —)

Nu skal der »maales«,
sparkes og »aales«,
hør, hvor der skraales:
»Skyd nu, Emil!«
Græsset alt grønnes,
Sparket belønnes
med alle Skønnes
Fodboldesmil —
Ak ja, der stønnes
nu i April!

Tidligt paa Natten,
listig som Katten,
Tyven og Skatten,
»Cosmopolit«.
Hurtig som Glenten
kom nu Betjenten,
selv Assistenten
var ekspedit —
men Delikventen
raabte: »Kom frit!«

Naar ender Sorgen?
Inte i Morgen —!
Kun »Kristiansborgen«
skaffer sig *Spir.*
Varer det længe,
før jeg faar Penge,
vil jeg mig hænge
— Tarmene skri'r!
Alle vi trænge
vældig til »Spir«!

Per Plex.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Imidlertid — naar det gælder en Jurist af Sir Wickhams Anseelse og naar man fordrer, at Udtalelsen skal være afgivet inden en Maaned — saa — jeg haaber, at De mener, at Summen ikke er for stor, men — antagelig vil han forlange 50 Guineas.

Dick trak sin Checkbog frem af Lommen.

— Hvis jeg fordobler Summen, Mr. Winterfield? Og Deres eget Honorar? Fem Guineas? Vil De tillade mig at byde Dem ti—femten? Og jeg beder Dem om i Stedet for at skrive selv, at rejse til Carlisle i Morgen og tale med Sir Wickham. Umuligt at forlade Deres Kontor? Findes der ikke nogen, De kan sende i Deres Sted? Deres Fuldmægtig? Er fem Guineas nok til ham, Sir? Sig ham, at han skal byde Sir Wickham hundrede Guineas for ufortøvet at udtale sig i denne Sag. Lad den lærde Herre faa at vide, at det er et Spørgsmaal af største Vigtighed — at det gælder Liv eller Død! Vil De være saa god at opgive mig Deres Forbogstaver Mr. Winterfield; jeg skal skrive Checken.

Den unge Mands øjensynlige Angst og Fortvivlelse — eller var det maaske hans Flothed — fik den gamle Jurist til at lade al Værdighed og Overlegenhed fare og vise næsten menneskelige Følelser.

— Aha — Mr. Sugden, jeg kan ganskevist ikke sige, om Sir Wickham samtykker i Deres Bøn, men det er jo heller ikke umuligt. — Ja, mine Forbogstaver? A, Mr. Sugden, A. Winterfield. Det er jo ikke nogen ganske regelret Fremgangsmaade, men som Følge af de usædvanlige Omstændigheder, der er knyttede til Sagen, saa...

— Jeg har trukken Vexlen paa Westmorelandsbanken, sagde Dick hastigt og rejste sig ved Hjælp af sin Krykke.

— Og nu beder jeg Dem, Sir, om at tage Dem af min Sag, saa at jeg faar Svaret i Morgen Aften eller senest paa Lørdag.

— Jeg skal gøre mit Bedste, Mr. Sugden, det lover jeg Dem, svarede den lille Jurist med noget som lignede Deltagelse i Stemmen. Saasnart min Sekretær vender tilbage til Carlisle, skal jeg sende ham til Præstegaarden. Imidlertid — De sagde jo, at den lille Chauffør opholdt sig her i Byen? Det er meget muligt, at vi har at gøre med en hel Forbryderbande — slip derfor ikke denne Trout af Syne og bered Dem paa at se Mademoiselle dukke op hvert Øjeblik. Godaften, bedste Sir Sugden, god Aften!

XIII.

JURISTENS UDTALELSE.

Man siger, at de Timer en anklaget tilbringer, naar han venter paa sin Dom, skal være forfærdelige og ødelæggende for Helbredet.

Men næsten lige saa uudholdelige er de Dage, som en Gentleman, der staar i Begreb med at gifte sig med en ung, smuk og fornem Dame, tilbringer, medens han venter paa at faa Vished, om hvorvidt han allerede er gift med en ukendt Æventyrerske eller ej.

Under denne Ventetid blev Dicks feberagtige Ængstelse saa tydelig, hans Appetit saa daarlig og hans Øjne saa matte og indsunkne af Mangel paa Søvn, at den ømme Daphne følte sig helt urolig og spurgte den tro Tom til Raads angaaende hendes Kærestes Tilstand.

— Jeg ved godt, at Mama og jeg har været meget strænge mod ham for hans uforklarlige Opførsel i Tirsdag, og ingen kan vel fortænke os i det. Men jeg troede ikke, at han vilde tage sig dette saa nær — han ser saa daarlig ud. Tal med ham, Tom og bed ham om at passe lidt paa sig selv Det er tilstrækkeligt, at den stakkels Hamilton skal være syg — vi vil ikke ogsaa have Dick paa Sygelisten.

Følgelig begyndte Tom at tage sin Gæst under Behandling, sendte Bud efter Doktoren, som paany undersøgte og forbandt det daarlige Ben (trods Uro og Ængstelse, var dette snart rask igen) og var lige ved at gøre Dick tosset med sine Spørgsmaal og sin Deltagelse.

Og Daphne, som følte sig helt rørt ved Synet af denne Lidelse, hun ikke kunde hindre og som hun gjorde sig selv ansvarlig for, omgav ham med en aldrig svigtende Venlighed, noget som for den stakkels Fyr var lige saa pinligt, som at rode op i et aabent Saar. Hvad vilde vel denne milde, men dog stolte, unge Pige tænke om ham, hvis hun vidste, hvad der var hændt — hvad vilde hun sige, naar han blev nødt til at tale med hende derom?

Og hvad vilde alle andre Mennesker tænke og sige, her som i Amerika? Hvad tænkte man i Almindelighed en om Mand, der behandler Livets vigtigste Forpligtelser som en Bold — som letsindigt bryder sit givne Ord?

Hvor oprigtig hans Hengivenhed end var for den Kvinde, han saa længe havde anset for sin tilkommende Hustru, saa var det ikke saa meget hans Kærlighed til hende, som hans Egenkærlighed, hans Selvagtelse, som i højeste Grad af Spænding og Uro ventede paa den afgørende Dom.

Thi lige indtil de sidste Dage havde Richard Sugden været et af disse misundelsssværdige Skabninger, som nærer en saa berettiget Stolthed over sig selv og sine Gerninger, at de uden videre anser den Lykke og Anseelse, de nyder, for noget aldeles selvfølgeligt. Han havde været stolt af sin møjsommeligt tilkæmpede Formue, sin store Vennekreds, sit velkendte Navn, sit pletfri Rygte, og sin Troskab mod den Kvinde, han i sin første Ungdom havde givet sit Ord.

Og nu! Skam og Vanære havde aldrig før truet ham — den Kalk, som raktes ham i denne Stund, var bitter. Ligesom en Søvngænger kun halvt klar over hvad der foregik omkring ham, tilbragte han Dagens langsomt fremadskridende Timer. Fredagen kom og gik — ligeledes Lørdagformiddag.

Trods Sagførerens Adsvarsler og det Løfte Dick havde modtaget, var Trout dog forsvundet fra Wick. Antagelig vilde han snart komme igen i Selskab med den ubekendte, unge Dame og muligvis ogsaa med den tredie i Komplottet — den hemmelighedsfulde medskyldige i det røde Automobil.

Tom Codrington og hans Gæst indtog sammen deres Frokost i Præstegaardens hyggelige Spisestue. Skønt den lille Lærer nærede stor Deltagelse for sin Ven og dybt beklagede

den Ulykke, denne havde været udsat for, formaaede han dog ikke stadigt at interessere sig for andres Gøren og Laden. Thi til Trods for sit præstelige Kald — eller maaske just som Følge af samme — maatte han nu og da tænke paa sine egne Anliggender. Hans to Ungdomsvenners Lykke og Ulykke, var ganskevist en meget vigtig Sag for ham, men da Daphne Medlycott jo tilhørte en anden, blev den Stilling Kirkens Patron, Sir Hamilton Bodley indtog — af endnu større Betydning.

Thi nævnte Herres Ankomst betød blandt andet, at Præsteembedet Chilham—cum—Wick, der havde været ledigt et helt Aar, nu skulde besættes. Præsten i Chilham havde en aarlig Indtægt af 700 Pund; han beboede for Livstid den lille, hyggelige Præstegaard, hvor Tom nu havde slaaet sig ned som tilfældig Lejer, og han blev indbudt til Middag hos alle Egnens baade adelige og borgerlige større Godsejere.

Ved den blotte Tanke om, at han kunde blive udset til at udfylde den forrige Præsts Plads, løb det rundt i Toms Hoved. Og han indrømmede velvilligt, at det var højst mærkeligt af ham at vove at nære en saadan Forhaabning — han savnede baade Formue og indflydelsesrige Slægtsforbindelser og syntes fordømt til hele sit Liv at skulle blive Lærer.

— Hvis Sir Hamiltons ulyksalige — hm — ulyksalige Sygdom endda ikke havde været, fortsatte Tom sin Tankegang, saa havde jeg maaske dog haft et svagt Haab. Men det Faktum, at man har truffet Folk, naar de var syge og man saaledes i deres Erindring er forbunden med Lidelser, fatter de ofte Modvilje mod en, frygter jeg. Og Sir Hamiltons Sygdom syntes sørgeligt nok at være af en meget nervepirrende Art. Doktoren kalder den for »Dipsomani«, men jeg er bange for, at han vilde give den et helt andet Navn, hvis Patienten boede i et af de smaa Huse nede i Byen. Eller hvad mener Du?

Dette direkte Spørgsmaal rykkede Dick ud af hans egne dystre Grublerier.

— Jeg — kære Tom, jeg beder om Undskyldning! sagde han stammende. Men har Du — har Du nogensinde været i Skotland?

En klar Rødme steg ved disse Ord op i hans blege Kinder. Havde han mon forraadt sin saa skinsygt bevogtede Hemmelighed? Nej — heldigvis ikke; hans Vært fortsatte ganske uforstyrret sin Tankegang.

— Da jeg saa ham i Gaar, skældte han Sygeplejersken ud og ytrede højligt sin Misfornøjelse med selve Lady Bodley. Stakkels Lady Bodley! Det er Synd for hende! Men disse Amerikanere er i Besiddelse af en rent ud utrolig Spænstighed og Sir Hamiltons Hustru syntes fuldt og fast besluttet paa, med Værdighed at udfylde sin Plads som Grevskabets fornemste Dame. For at sige Sandheden, saa sætter jeg min største Lid til hendes Indflydelse; hun er af fuldkommen samme Anskuelse som jeg — nemlig den, at den der kender Hjorden bedst, bør vælges til dens Hyrde. Derfor vover jeg at haabe — ja, ja — vi faar se! Hun og Daphne staar allerede paa en meget god Fod med hinanden. Og hvis Sir Hamiltons Helbred tillader ham og Lady Bodley at være med til din Svigermoders Middag i Aften, saa kan Du gerne lægge et godt Ord ind for mig, Dick! Du forstaar, at Du som Lady Bodleys Landsmand...

— Tys! udbrød Dick pludseligt. Bankede det ikke paa Køkkendøren?

— Meget muligt. Lady Bodley lovede at sende lidt Asparges og Jordbær. Hun er virkelig saa venlig mod mig, at jeg vover at haabe...

— Kommer der ikke ved denne Tid et Tog nordfra, Tom?

— Jo — der kommer et Tog fra Carlisle 12,15. Men kære Dick, Du spiser jo ingenting — slet ingenting. Smag paa denne Budding — den ser lækker ud!

— Fanden tage alle Buddinger! Det vil sige — jeg beder Dig om Undskyldning, Tom, men mit Ben...

I det samme traadte Samuel ind med en lille Sølvbakke i Haanden.

— Et Bud fra Mr. Winterfield kom med dette — det er til Mr. Sugden, Sir!

Dicks sitrende Fingre greb Brevet, der tydeligt nok kom fra en Embedsmand.

— Jeg haaber, Du tillader Tom! mumlede han aandeløst, medens han med feberagtig Hast rev Konvolutten op.

Den lille Lærer, der var fuldt optagen af sin Budding og sine egne private Anliggender, undrede sig dog en Smule over sin Vens tiltagende Sindsbevægelse og det Udtryk af Fortvivlelse og afmægtig Vrede, som under Læsningen viste sig i hans mørke Øjne.

— Har Du faaet kedelige Nyheder? spurgte han tilsidst deltagende.

Dick saa op fra det svære, tætskrevne Papir og rakte det til Tom.

— Kære Tom, sagde han betænksomt, vil Du være saa god at læse denne Meddelelse igennem og saa sige mig hvad der i Følge din Mening er at gøre?

Nysgerrigheden rev Tom ud af hans sædvanlige flegmatiske Sindsstemning. Dybt bøjet over Bordet slugte han med vidtopspærrede Øjne det tæt skrevne Dokument. Og alt eftersom han læste, voksede hans Forundring.

— Hvad betyder dette? Det er minsandten mere end mærkværdigt! Hm! hm! »eftersom det staar skrevet i Fremmedbogen paa Muckledean House, Muckledean—on—Esk, Grevskabet Dumfries. NB.« Aha — nu forstaar jeg! Dette her angaar dit ulyksalige Æventyr. Men Skotland — Du har aldrig talt til mig om, at Du har været i Skotland!

Dick snappede efter Vejret. Hans Ansigt var stadigt ligblegt og i hans Øjne læstes et Udtryk af dyb Sorg og Fortvivlelse. Men han var rolig og behersket, da han svarede:

— Hvorledes skulde jeg kunne tale om noget, som jeg ikke selv vidste? Der var ikke nogen som stod op og raabte efter os og underrettede os om, at vi passerede Grænsen. Og selv om — jeg havde vidst det — hvad Forskel havde det saa kunnet gøre?

Læreren betragtede sin Ven med et ejendommeligt Udtryk i sit lille, grimme Ansigt.

— Javist — naturligvis — jeg antager, at Du som Amerikaner aldrig har hørt Tale om de ejendommelige, gamle Love, som endnu gælder deroppe mod Nord — de vil maaske ikke afskaffe dem, for at de skal paaminde Folk om, at Skotland engang har været et frit, uafhængigt Kongerige. Men jeg troede alligevel, at de fleste kendte dertil.

— Kendte hvad? spurgte Dick hastigt.

— At det i Skotland ikke er raadeligt at udgive sig for Mand og Hustru, saafremt man ikke — ikke — ønsker at være det. Jeg syntes straks, at Du havde baaret Dig meget uforsigtigt ad, men jeg havde ikke den ringeste Anelse om, at Du havde været længere mod Nord end i Northhumberland.

Dick smilede bittert.

— Naturligvis er Du klar over det hele, nu da det er for sent! Men læs videre — fortsæt!

Hans Højærværdighed adlød.

— Men — det begynder jo at se alvorligt ud! To Personer, som saaledes overfor Vidner har udgivet sig for at være lovligt forenede i Ægteskab — Vidner: Hotelværtinden, Pigen m. fl. — spist Middag sammen — boet i samme — hm! hm!

— Jeg har jo allerede meddelt Dig alle Fakta, selv de mest ubetyde Detaljer, udbrød Dick utaalmodigt. Læs hvad der staar paa anden Side!

Tom gjorde som befalet.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

En ›Hær‹, som bliver hilst velkommen af Tyskerne!
(›Daily Mirror‹)

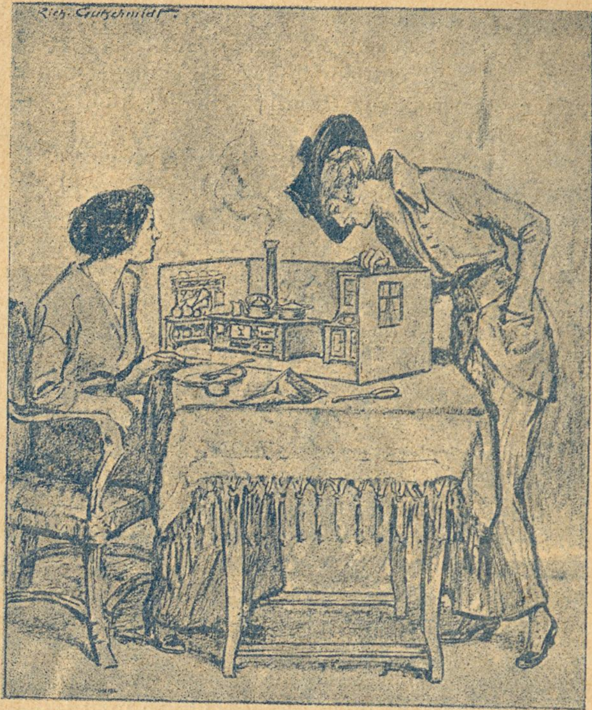

— Hvad, er Du begyndt at lege med Børnenes Dukketøj?
— Aa, nej. Jeg koger bare min daglige Melportion.
(›Meggendorfer Blätter.‹)

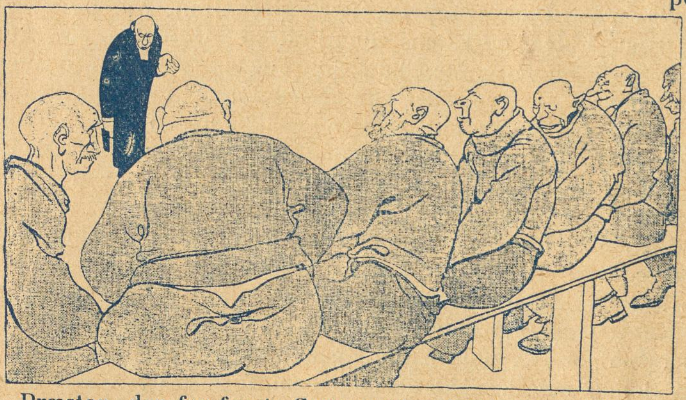

Præsten, der for første Gang præker i Straffeanstalten —: Det gläder mig, käre vänner att se jer så talrikt församlade!
(›Kurre‹)

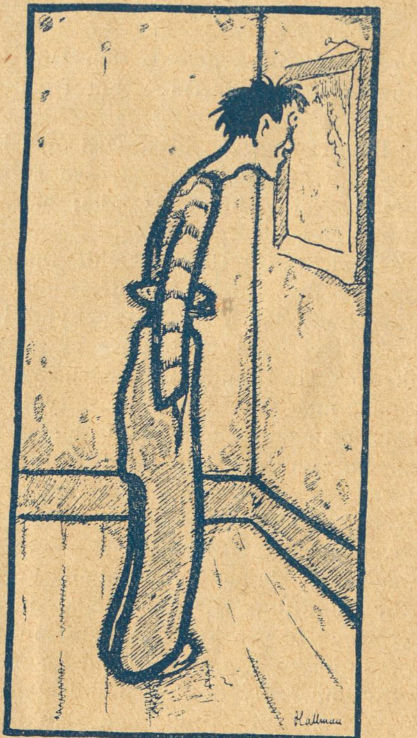

Poeten: — Ja, nu ä ja så mager, så jag måste se mej i spegeln för å inte betvifla min existens!
(›Puck‹)

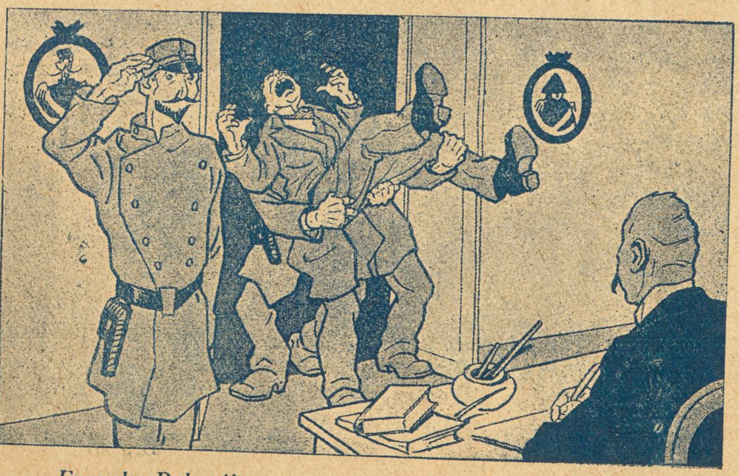

Franske Rekrutter.
— Jeg mælder, at der ankommer en ny *Frivillig!*
(›Simplicissimus‹.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork..	10 -	25 -

Rød Indmad

Den store Borgmester Skouenborg
fandt, *Børnevrøvl* var saa sjovenborg,
han holdt sig til Ret og Lovenborg.
Tilsidst blev dog Skæbnen ham gro-
'venborg:
Nu staar han der ganske flovenborg.

⁶/₄. *Det trækker stadigvæk ud med Lukningen af »Hvide Sande«, og der hersker en berettiget Harme i Befolkningen. Misstemningen meddeles officielt saaledes —: Truende* Miner *paa Vestkysten.*

Nyt Højreparti.

Højre sprænges, saa siger „Vort Land",
hvis den nye Grundlov bli'r vedta'et —
derfor er mangen konservativ Mand
i disse Dage saa nedsla'et.

Jeg siger kun: Hæng Barestens i!
Med Fryd det Budskab jeg hører:
Igaar blev der stiftet et nyt Parti
med Lerche Grunøe som Fører.

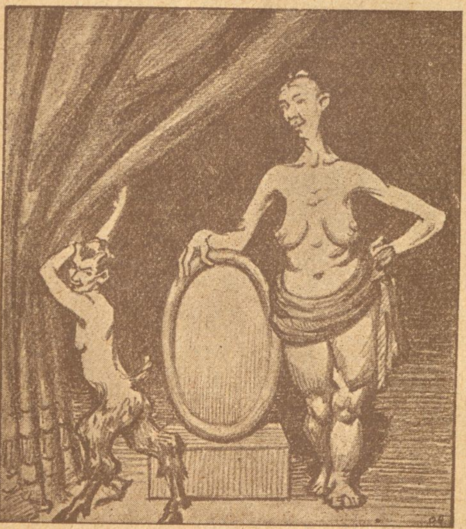

Sandhedens Gudinde har i det sidste Aar forandret sig betydeligt og er efterhaanden kommen til at se skrækkelig ud!

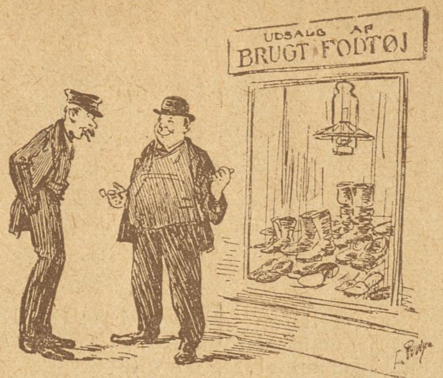

— Du, dér skal Du se, det maa da være *»De udtraadtes« Udstilling!*

Badelivet til Sommer.

I *Krigstider* bader man ikke i *Fred*,
(— efterhaanden bli'r alting uhyggeligt.)
Naar de pludselig *river* mit Badehus *ned*,
saa bli'r Badet s'gu ikke *opbyggeligt*.

„Høsten."

Karl Madsen, som jo er en rigtig Filur,
drikker Kaffe i »Korups Have«.
Han kigger paa »Høsten«, — en prægtig Figur,
og ser, der er noget at lave.

Paa Kunstmuseet Figuren nu staar,
— Et Slag for Museet han slo' —
Og alle, som lidt sig paa Kunst forstaar,
si'er, at *Høsten* er virkelig go'.

Sadelmagerkonflikten forløb heldig: Svendene stod fast i Stigbøjlerne og Mestrene maatte sadle om. Nu er det galt med Barbererne: Mestrene vil sætte Svendene Kniven paa Struben — bare de ikke kommer til at skære sig, saa deres Stormægtighed bliver til det bare Skum.

⁹/₄ Specialisterne har holdt Protestmøde angaaende Besættelserne paa det nye Marinehospital. Det er selvfølgelig ogsaa rigtigt, at Overlægeembedet paa dette Hospital bliver besat af en Specialist.
— Ja — i *Søsyge!*

— Har Du været inde og hørt *»Parsifal.«*

— Næ. Min Kone skulde i Gaar købe 3 Pund Fars, og det var steget saa højt, at der ikke blev Raad til Teaterbilletter.

— Du vil altsaa hellere se *Fars i Fald!*

Færre og færre Damekupe'r
til Gengæld af Rygedito desfler.
Det er A m b t s *den nyeste nye:*
Nu la'r han s'gu Damerne — ry'e!

¹⁰/₄. Alting stiger i Pris, og man maa indskrænke sig paa alle Omraader. Nu bliver ogsaa Tændstikkerne dyrere — naa Gudskelov, Tændstikker hører da til de Ting, man kan *stryge*.

Københavnske Tjenere i Karikatur XVI.

Larsen, Cafe »d' Enfer«.

Et mærkeligt Dyr.

Pelle har i Skolen faaet til Opgave at fortælle om Elefanten, som han ikke har læst paa. Han har lagt Bogen foran sig paa Bordet for i Smug at komme til at kigge i den.

Til Ulykke for Pelle er der imidlertid stærk Gennemtræk fra det aabne Vindue, og Vinden vender Bladet i Bogen.

— Elefanten — begynder Pelle — er et klumpet Dyr med lang Snabel og store Ben — (her vender Bladet sig) har stærke Gravekløer paa Forbenene og Svømmehud mellem Tæerne. Han lever mest af Rotter og Mus, hvorfor han er et Husdyr og — (nu vendes atter nogle Blade) han udmærker sig ved sin smukke Sangstemme, som han dog kun lader høre under Parringstiden. Han bygger sit Bo i høje Træer, og han og hun skiftes til at ruge paa Æggene — (atter vendes nogle Blade) naar han angribes, ruller han sig sammen og klaprer med Halen, samt er almindelig frygtet for sine dødbringende Gifttænder — —

Her blev Pelle standset af Læreren.
Jens Daglykke, Kolding.

K. G. Randers. Den med »at hvile Ørene« er for gammel.

Adam: Kom Eva, det er ikke noget for Dig at se paa de Dragter. Vi kan vente, til de falder.

O. M. Vi forstaar ikke rigtig Adams Gerrighed. Bladene koster jo ikke mere, fordi de hænger paa Træerne — men Gavtyven vil vel ikke have, at Eva skal klæde sig for varmt paa!

Fra Fælleden.

— Du Stoffer, hvor majet koster Jordbærrene idag?

— 2 Kr. Pundet.

— Ta' og spring over og hent mig for 2 Øre Radiser, for jeg har faaet saadan en morderlig Lyst til Frugt idag.
Villy Sørensen.

Kære A. B., Aarhus, Vi begriber ikke et Muk af Teksten til Deres Tegning, men vi kan jo forsøge, om nogle af Læserne kan det!

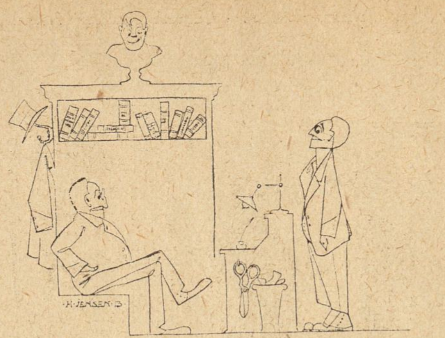

Skuespilleren: Hvilken Ære, Hr. Direktør, er bleven mig til Del. Nu bliver en Cigar opkaldt efter mig!

Direktøren: Ja, saa vil jeg haabe den kommer til at »trække« bedre end Dem.

Herman Petersen. Vittigheden er jo ikke ny, men Deres Tegning faar os til at bære over med denne iøvrigt triste Omstændighed. Dog maa vi gøre *en* Bemærkning: Vi har aldrig set noget Menneske, der havde saa lidt at sidde paa, som Deres Teaterdirektør her!

Klumpen og Stangen.

To Agenter i Sukkervarer — henholdsvis en lille meget tyk og en meget høj og tynd Herre — sad en Aften paa et mindre Hotel i Roskilde og fik sig en jydsk 66. Bemeldte Herrer havde for Vane, naar de var i godt Lune, at beære hinanden med fagmæssige Udtryk i Henhold til deres fysiske Udstyrelse idet den lille fyldige blev kaldt det søde Navn »Bismarkklumpen«, og den høje, tynde blev kaldt ved det ikke mindre søde Navn, »Sukkerstangen«. Efter at de to Agenter havde siddet et Par Timer og slaaet i Bordet og i den Tid havde konsumeret en Del søde Snapse m. m., blev de Uvenner, idet Stangen beskyldte Klumpen for at have spillet falsk, hvilket havde til Følge, at Klumpen kogte af Harme. Imidlertid kom Værten og Kelneren til og fik de to Repræsentanter for den søde Industri skilt ad, og efter at Klumpen havde maattet betale de nydte Varer og det ituslaaede Service, blev han sat paa Porten. Da han havde opholdt sig noget i den kølige Aftenluft og Blodet kølnedes noget i ham, fik han en Ide, hvormed han mente at kunne faa Hævn over sin Kollega »Stangen«. Klumpen vidste hvor Stangen boede nemlig paa et Pensionat der i Nærheden, og han gik derhen og dundrede paa hans Dør. Stangen, som endnu ikke nær havde udsovet, for rasende ud af Sengen og raabte: Hvem er det, der kommer her og forstyrrer Folks Nattero? »Klumpen« gned sig i Hænderne og svarede med fordrejet Stemme: Det er Barberen!

Barberen, brølede Stangen, jeg skal F..... gale mig ikke barberes! De maa vist hellere gaa hjem og barbere Fjerene af Deres Hjærne! hvorpaa Stangen igen krøb i Seng. Klumpen listede ganske stille af, men Klokken fem stillede han igen og dundrede paa Stangens Dør, hvorpaa den samme Scene gentog sig, men da der igen var bleven Ro, lovede Stangen sig selv, at skulde »Barberen« komne igen, da skulde han nok faa en Modtagelse, der skulde betage ham Lysten til at komme igen. Klokken blev imidlertid syv, og Butikkerne begyndte at aabne. Klumpen gik hen til en nærboende Barber ved Navn C. V. Hansen, af Kunderne populært kaldet Sevehansen, og bad ham gaa op og barbere en Herre. Barberen var straks villig: han fik da Stangens Adresse, samlede sine Rekvisitter sammen og marscherede op til Stangen og bankede paa hans Dør,

Hvem er det? brølede Stangen.

Det er Barberen! —

Barberen! Tak, det er udmærket, nu skal jeg straks være der! Han fik i en Fart Benklæderne paa, tog Vandfadet, gik hen og lukkede op og slyngede den intetanende Barber Indholdet lige i Hovedet! Næste Akt foregik i Politiretten, hvor Stangen maatte af med en klækkelig Bøde. Saaledes fik *Klumpen* Hævn over *Stangen*. *M. A.*

Sikringsstyrken.

Nr. 94 møder en Dag med snavsede Støvler.

Sergenten: Der er vist meget sumpet derude hvor De bor?

94 (smiler ironisk): Ja, rigtig! ligesom lidt *mudret*; — har Hr. Sergenten været derude af fornylig? *Nr. 494.*

Jens Westerby, Vestervoldgade 11
Gummi & Cykledele
Katalog gratis. Reelle Varer til billigste en gros Priser for Reparatører m. m.

Til alle Bladets Læsere!
Erklæring!
Komplet ny Cycle frit.
Kun gyldig i denne Maaned
Uden Sidestykke. Ingen Humbug. Fuldstændig frit.

E	A	K
N	V	Ø
H	N	B

Disse 3 Linier er Navnet paa en kendt By. Gæt hvilken, og vi garantere at levere Dem efter Deres Ønske straks eller senere en aldeles ny Ima Cycle mod, at De køber et Sæt Gummi til Cyclen til vor almindelige Katalogpris ifølge Prospekt, der sendes Dem frit, hvis De sender os det rigtige Navn straks. Udelukkende Reklameøjemed, og naar De modtager Cyclen, maa De vise den til Deres Venner og Bekendte som Reklame for os. Det koster Dem intet at prøve. Derfor send os Deres Svar straks, mrkt. „Præmie", med 30 Øre i Frimærker til Annonce og Forsendelse af Prospekt og Præmiekort.

De forenede Cyclefabrikker, København, F. 2 F

Han: Jeg faar altsaa en Kurv!
Hun: Jo, — men ikke med Frugt!

E. H. Korsør. Det ser jo sort ud for den stakkels Mand, saa meget mere, som der synes at ligge en forblommet Trudsel i Damens Afslag. Spørgsmaalet er: Hvad skal der da ligge i Kurven?

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

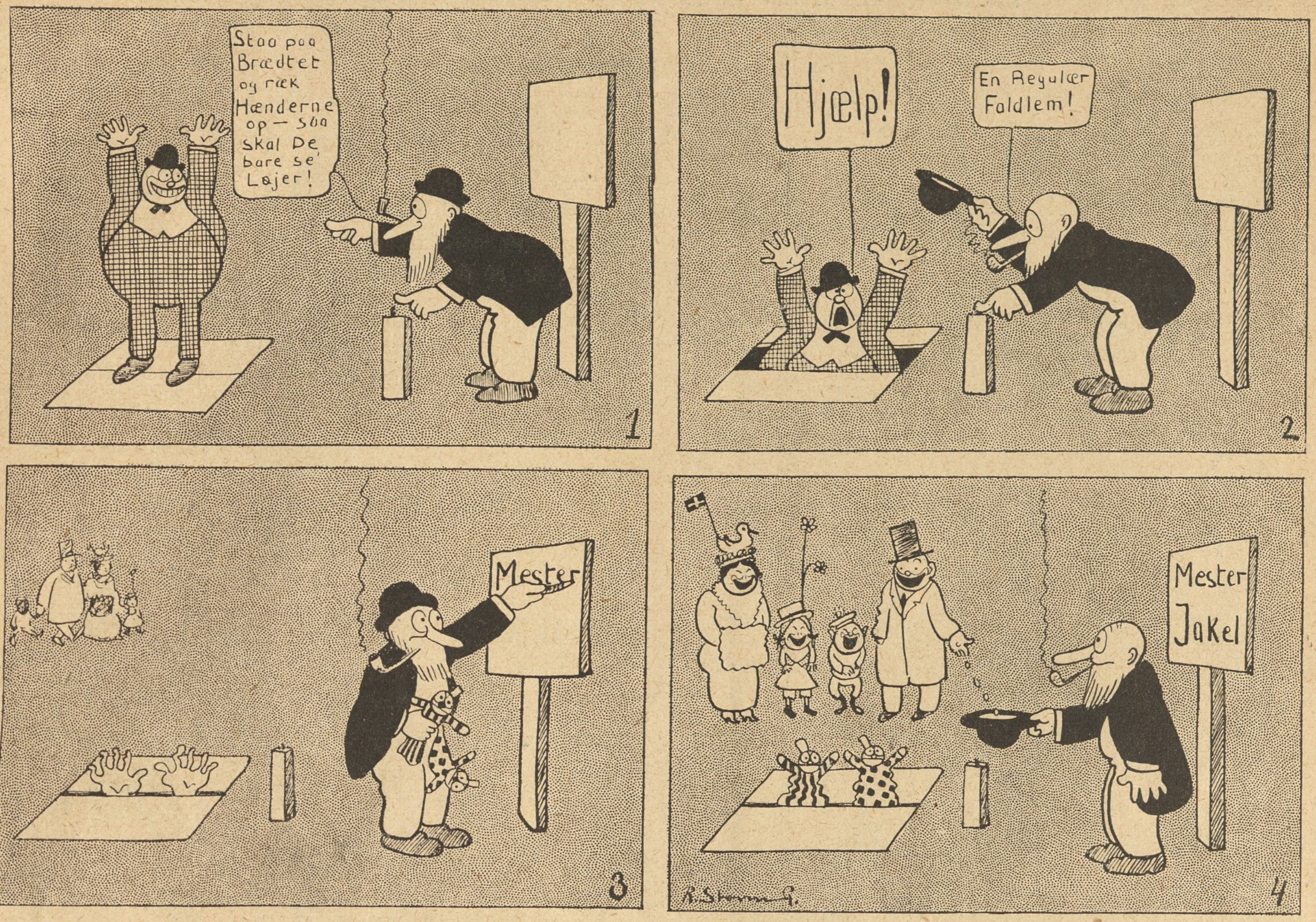

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Hans Højhed.

Højheden faar en Dag uventet Telegram fra Nabofyrsten, der agter at aflægge ham en lille Visit, navnlig for at bese Slotsparken, af hvis Skønhed der altid har gaaet stort Ry. Gæsten kan ventes om et Par Timer.

Højheden skynder sig ud i Parken for at forvisse sig om, at alt er i Orden, og bliver højlig forfærdet ved i Nærheden af det smukkeste af alle Lysthusene at opdage en mægtig Dynge Affald og Gødning.

»Gud forbarme sig!« raaber han til Gartneren, »det maa fjærnes, det maa køres bort«.

»Umuligt, Deres Højhed, vi har ingen Vogne disponible i Øjeblikket«.

»Saa grav et Hul i Jorden og put det ned deri«.

Gartneren indvender: »Jamen Jorden, som vi graver op, Deres Højhed, hvor skal vi gøre af den?«

Højheden slaar fortvivlet Hænderne sammen og siger: »Ak Gud, hvor de lavere Klasser dog er indskrænkede. Forstaar Du virkelig ikke det? *Du gør blot Hullet saa stort, at det hele kan være deri!*

Op paa Dækket!

Den gamle Kaptejn købte i Rio en lille Hundehvalp, som han morede sig med at dressere paa den lange Tur til København. Vel ankommen, forærede han den dresserede Hund til sin Rheders Hustru, som var meget glad for Dyret.

Da Kaptejnen efter nogen Tids Forløb atter var paa Besøg hos Rhederen, spurgte han, hvordan det gik med Hunden.

— Jo Tak, svarede Fruen, den er rigtig kær, men der er en Ting, vi ikke kan faa den i Orden med. Hvergang den skal ned og besørge et eller andet, saa farer den uvægerlig op paa Loftet.

— Ja, er det ikke en dejlig Hund! raabte Kaptejnen. Og sikken en Hukommelse! Det første jeg lærte den var —: »*Op paa Dækket!*« hvergang den skulde udrette noget!

Stakkels Fyr.

A: Du har lige arvet 10,000 Kr. og er alligevel bedrøvet!

B: Ja, jeg tænker paa, hvad jeg skal gøre, naar de er brugt.

I hvide Varer.

To Venner mødes paa en Kafé. Den ene, Grosserer i Manufakturbranchen, har for nylig faaet en Søn og udgyder sig i Lovtaler over den nyfødte.

„Og hvad der er det bedste af det hele", siger han tilsidst — „Fyren lader til at ville træde i sin Faders Fodspor. Der bliver bestemt en stor Manufakturgrossist ud af ham".

„Det var Pokkers — kan Du mærke noget til det saa tidligt?"

„Jo, ser Du — han er allerede begyndt at gøre i Hvidevarer."

En Anbefaling.

Han: Har Frøkenen i Forvejen skaffet sig nogen Erfaring med Hensyn til Sygeplejevirksomhed?

Hun: Ja. Jeg har tre Brødre, der alle er Motorcyklister!

Ikke saa lige en Sag.

Mesteren: Hvorfor Pokker har Du ikke sat Etiketterne lige paa Skraatobakspakkerne.

Drengen: Jeg kan da ikke sætte Etiketterne lige paa, naar de skal sidde paa Skraa!

Det værste.

Lægen (til den gamle Husmand): Ja — Deres Kone er meget daarlig. Jeg maa forberede Dem paa det værste.

Manden: Hvad mener egentlig Doktoren? Dør hun eller kommer hun sig?

Straffet Overmod.

Madsen var bedt til Kortspil hos Jensen, men kunde ikke komme og skrev i Stedet for et Brev, hvori han bad om at faa sendt Gevinsten, som han ellers plejede at hjemføre.

Dagen efter kom der følgende Brev fra Jensen: „Kære Ven! Du tabte 21 Kr. 80 Øre. Vær saa god at sende mig dem omgaaende!"

Et Spørgsmaal.

To Personer befinder sig i et vældigt Slagsmaal, og den ene Part er sin Modstander meget underlegen. En Tredje kommer til og siger til den stærkeste:

— Hold dog op, Menneske, De slaar ham jo ihjæl.

— Holde op? Han har kaldt mig en gammel Idiot.

— Naa — hvor gammel er De da?

Paa halv Stang.

Tegning af Helgo Jørgensen

Zahle har paabudt, at alle Slags Flag,
der føres af krigerske Magter,
ikke maa vises ved Nat eller Dag
i Følge nevtrale Kontrakter.

Nu griber Betjenten rundt i vor Stad
Smaadrenge, som slet intet aner.
Kanonfotografen bli'r ikke glad —
og Manden, der kø'r med Bananer!

Tegning af Sv. Ulrich.

En Deputation har været hos Ministeren og bedt om, at Grøndalshuset maa komme til at se saadan ud.

Den tossede Bøffelkalv.

Joe Tompkins var Typen paa en ægte Nybygger, en saadan, som man nu kun sjældent møder ude paa Prærien — storvoksen, stærk og muskuløs. Hans Hustru var mindre end han, men mere end dobbelt saa tyk. Hendes Øjne var ligesaa livlige og ildfulde som hans, og hele hendes Væsen aandede af Sundhed og Styrke. Trods sin Korpulence bevægede hun sig med forbavsende Lethed, næsten som en ung Pige.

Hun var ogsaa et Vildmarkens Barn, opvokset under den Strid og de Vanskeligheder, Kampen for Tilværelsen skaber derude. Hun forstod at haandtere Bøssen ligesaagodt som Kniven.

Da hun var alene om Husholdningen og dertil havde sin gamle Moder at pleje, var det ingen let Byrde, hun havde at bære.

Men det hindrede ikke, at hvem, der kom til Joe Tompkins Farm, blev venligt modtaget og trakteret paa det bedste.

Under saadanne Besøg plejede Joe Tompkins gerne at fortælle, hvorledes han gjorde sin Hustrus Bekendtskab.

— Det var for mange Aar siden, da jeg kom hertil fra Virginia, begyndte Tompkins. — Her var da ikke andet end en Vildmark, saa langt man kunde se.

Vi havde et besværligt Arbejde, før vi kom saa langt, at vi kunde skabe os en lille Farm, skønt vi var fem Mand, nemlig min Fader, tre Brødre og jeg. De kan tro, at et saadant Arbejde giver Madlyst!

Da den første Vinter var gaaet og Vaaren brød ind, saa vi, at vort Kødforraad næsten var opbrugt, og at det var paa høje Tid at skaffe et nyt. I denne Hensigt begav vi os ud paa Bøffeljagt. De maa ikke tro, at en saadan Jagt er en let Sag og en Fornøjelse — det kræver Tid, Taalmodighed og Forsigtighed, at komme disse Bæster nøje ind paa Livet.

Vi tog fem Kamerater med os, som arbejdede paa et Sted, 15 eng. Mile derfra, og var saaledes ti Mand i Følge. En Morgen begav vi os hen til Luksskoven, hvor der fandtes noget Vand, som vi vidste, at Bøflerne plejede at besøge. Vi var endnu ikke naaet derhen, da vi fik Øje paa en Bøffelhjord, den største jeg nogensinde har set.

Da vi imidlertid befandt os et Par engelske Mil fra dem, begyndte vi forsigtig at krybe fremover, for at komme dem paa Skudhold. Dyrene maa have lugtet os, for pludselig løftede en stor Bøffel, som syntes at være Anføreren, sin tykke Næse i Vejret — og i næste Øjeblik travede hele Hjorden afsted! Vi efter. Saadan gik det nogle Mil, til Hjorden atter standsede og begyndte at gnave Græs. Vi lurede os fremover, men inden vi kom paa Skudhold, gentoges den samme Historie — Bøffelhjorden fortsatte Vejen og standsede først flere Mil længere borte. Saadan gik det hele Dagen. Ud paa Aftenen maatte Vinden have vendt sig, for da lykkedes det os at komme Dyrene nærmere. Men vi var dødstrætte, for vi havde været i Bevægelse hele Dagen og ikke faaet Mad. Vi blev enige om, at hver især skulde sigte paa et Dyr og at alle skulde skyde samtidig.

Vi holdt netop paa at lægge an, da vi mærkede en besynderlig Bevægelse blandt de nærmeste Bøfler og blev Vidner til et Skuespil, som fik os til at sænke Bøsserne. Hvad vi saa, var en Bøffelkalv, som bar sig ad som var den gal. Den sprang omkring og syntes at ville springe op paa Bøflernes Ryg. Det mærkeligste var, at Bøflerne blev urolige, og at den ene efter den anden faldt og blev liggende.

Vi kunde ikke forstaa Sammenhængen. At det var Kalven, der foraarsagede Forstyrrelsen, var klart, men hvorfor styrtede Bøflerne? Det forekom os uforklarlig, at det kunde være saa, for vi kunde ikke opdage nogen anden synlig Aarsag.

Som vi stod tvivlraadige og undrede os, skilte Kalven sig fra Hjorden og kom springende mod os. Nu og da standsede den og sparkede Sand og Græs op.

Nu var Øjeblikket inde til at skyde, hvis vi ikke vilde optage Kampen med dette tilsyneladende rasende Dyr. Vi lagde Geværene an. Men i samme Øjeblik indtraf noget uventet. Kalven rystede paa sig, Bøffelhuden faldt af — *og en nydelig, ung Pige stod foran os!*

Vi var ved at stivne af Forbavselse. Noget saadant havde vi ikke kunnet tænke os, en ung Pige forklædt som en Bøffelkalv midt i en Bøffelhjord!

Hun syntes at nyde vor Forbavselse.

Endelig kom jeg mig saa meget, at jeg kunde udtrykke min Beundring for hendes Mod.

— Du er en modig lille Pige, sagde jeg, — Du regerede som en Mordengel blandt Bæsterne.

— Og De, svarede hun, var i Færd med at skyde mig. Det burde De have Straf for. Der har Du den din Grønskolling! I samme Øjeblik fik jeg en Ørefigen, saa det suste. Pokker til Pige! Hun havde Mod den lille, og det holdt jeg af. Og smuk var hun ogsaa!

— Hvem er Du, spurgte jeg, og hvor bor Du?

— Der borte, om Du vil vide det, svarede hun og pegede paa en Prik i Horizonten.

— Men hvorledes kom Du paa den vanvittige Tanke, at vove Dig ind blandt de sorte Bæster? spurgte jeg.

— Jeg bor alene med min Moder, — siden min eneste Bror rejste fra os, fortalte hun. Min Fader er død. Vort Kødforraad var snart forbi, og jeg maatte sørge for nyt. En ung Indianer lærte mig det Triks at krybe ind i en Bøffelhud, for at komme Dyrene ind paa Livet, og hvorledes man stikker dem ned. De har selv set, hvordan det gaar for sig. Nu skulde jeg hjem, da jeg fik Øje paa Dem, og saa, at De vilde skyde. Det maatte jeg forhindre, derfor løb jeg saa nær hen til Dem for at kaste Forklædningen og vise at jeg var Menneske, før De fik Tid til at skyde. Og det lykkedes. Maaske vil De hjælpe mig at faa Bøflerne hjem?

Naturligvis vilde vi det. Vi skaffede de dræbte Bøfler til hendes Farm, og ikke længe efter holdt vi Maaltid paa en udmærket Bøffelsteg.

Jeg var allerede forelsket opover Ørerne i den modige, smukke Pige, og jeg syntes at se, at jeg heller ikke mishagede hende.

Den følgende Morgen friede jeg til hende, og hun sagde ikke nej. Der manglede bare Vielse, men vi maatte vente, til en Rejseprædikant kom, som kunde splejse os sammen. Omsider fik vi fat i en saadan og blev et Par. Og det siger jeg, sluttede Joe Tompkins sin Historie, at det var det fineste Jagtbytte, jeg nogensinde har ført hjem — uden at behøve at løsne et Skud!

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Jeg **vil** vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

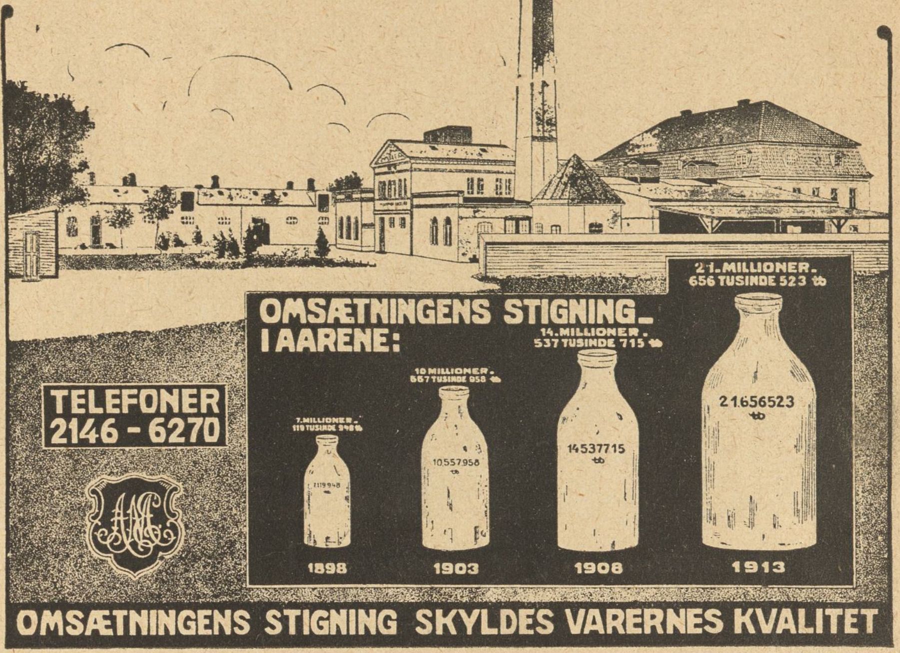

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

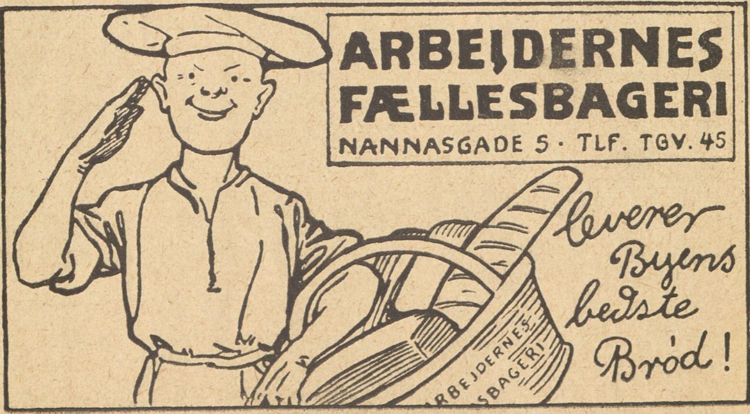

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

»Kongeriget Virgilia.«

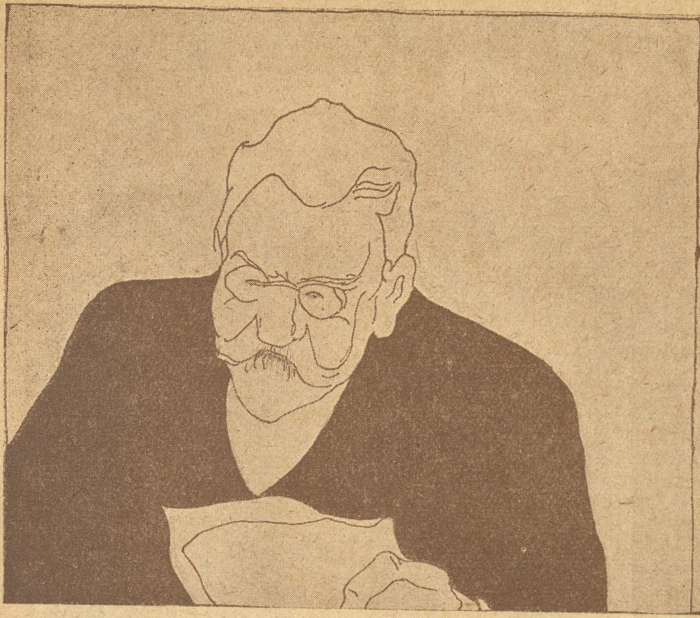

„Jeg vil da tillade mig at forespørge den ærede Regering, om vi skyder?"

„Ja, selvfølgelig! Og vi kan godt lade rejse

Tegning af Anton Hansen.

en Tribune, saa d'Herrer selv kan overbevise sig om Rigtigheden!"

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 17. Torsdag den 29. April. 1915

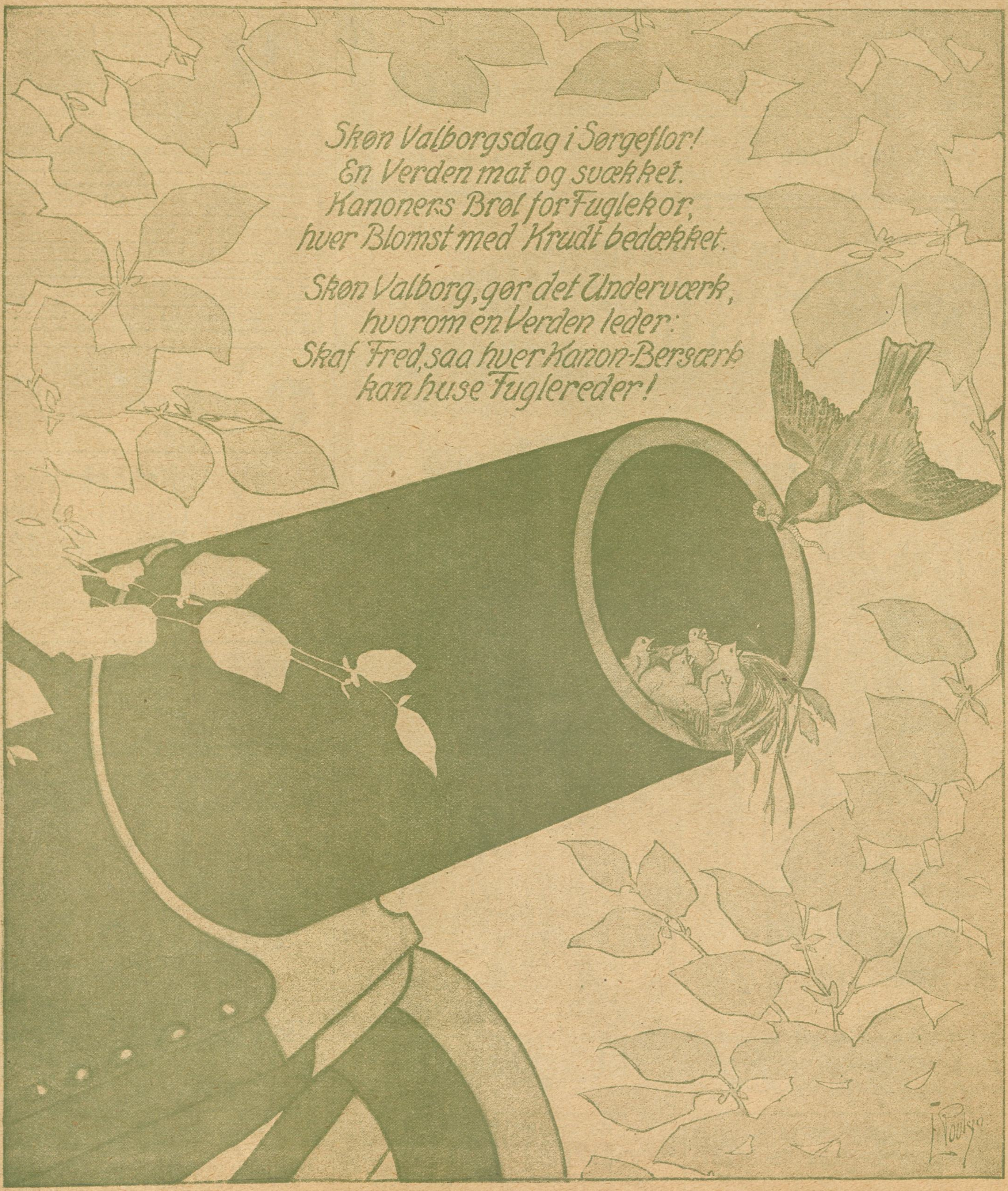

Tegning af Emil Poulsen.

Skøn-Valborgs-Dag.

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75.
Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden, 2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved Emdrup — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Min Mo'r!

Af V. Heide-Christensen.

Naar jeg som Dreng var falden om og stødte mig og græd,
og naar de andre voldte mig ved Uforstand Fortræd,
afsted paa Tankens vingelette Fjed da straks jeg foer
og klaged' mine Sorger for min kære lille Mo'r.

Hun vidste snildt at tørre Taaren bort fra Barnets Kind,
jeg red Galop paa hendes Knæ, til jeg var glad i Sind.
Hun bygged' Skibe af Papir; med dem til Havs jeg foer,
stolt var jeg af min Flaade, mer' stolt dog af min Mo'r.

Og Dage svandt og Uger med og Maaneder blev Aar,
og gammel blev min lille Mo'r, og hvidt blev hendes Haar.
Men dog jeg søgte hendes Raad og fulgte dem — jeg tror,
at den er klog, som søger Visdom hos sin lille Mo'r.

Hun havde Haabets milde Trøst, naar alt gik mig imod;
hun peged' frem og op, naar træt og saaret var min Fod;
straks greb jeg atter Værget, thi en hellig Iver boer,
i den, som kæmper Kampen for sin kære lille Mo'r.

Langt fjærnt fra Byens Støjen paa en Landsby-Kirkegaard,
hvor Linden bygger Blomstertag og Rosentræer staar —
hvor Dødens Stilhed hersker og hvor hvide Blomster gror,
der sover hun sin sidste Søvn, min kære lille Mo'r!

Guldregn.

— Værsaagod at tage Plads! sagde Manden til Kongens Foged — der var nemlig ikke andet at tage!

*

For at kunne lyve er det nødvendigt at have en god Hukommelse.

*

Konen hørte, at Manden kaldte Tjenestepigen „en Engel". Det passede for saa vidt, thi Dagen efter „fløj hun!"

*

Naar En paastaar, at han godt kan taale Kritik, saa er han forberedt paa at blive rost.

*

En Dykker maa ikke være overfladisk — trods det, at han ofte er en Undermaaler.

*

Naar Herrerne fortæller, at en Mand har gjort et godt Parti, saa kan man være sikker paa, at bemældte Mands Kone har gjort et daarligt.

*

Ved De, hvornaar vi faar afskaffet Militarismen? Naar i hvert Fald tre Fjerdedelen af Menneskeheden betragter enhver uniformeret Soldat — Menig eller Officer — som en personlig Fornærmelse.

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Emil Poulsen.

Englænder-Hadet i Tyskland skal efter Sigende have naaet en saadan Højde, at man er i Færd med at afskaffe — den engelske Syge.

*

Forskellen mellem Krig og Fred kan med ikke ringe Tydelighed forklares saaledes: I Fredstid begraver Sønnerne deres Fædre — i Krigstid begraver Fædrene deres Sønner.

*

I gamle Dage kunde man drikke saa meget, man selv vilde — nuomstunder kan man kun drikke saa meget andre vil!

*

Mennesker, Gods, Huse og Kunstværdier knuses for Tiden. Men det, der er Skyld i denne Knusning, forgaar ikke — nemlig Pengene!

*

De fleste skønne Kvinder sidder paa en Stol, som var de Ekspeditricer i en Butik med Yndigheder.

*

Jeg har hørt mange Mennesker i en travrig Situation trøste sig med det kendte Ord: „Kommer Tid, kommer Raad". Nu er jeg en gammel Mand, men jeg har ikke Raad til nogetsomhelst!

*

En Kvinde bør være lige saa forsigtig med sin Skønhed som en Konge med sit Scepter eller en Kusk med sin Pisk.

Bolette Bollerups Modesjornal

Maanedsskeft

Ukommer en Gang om Maanedden

1. Aargang | Modeaargan for Snirkleby og Omegn. | Nr. 2.

Indbydelse til Fireklokke The.

Modesjornalens nye Lokaller.

Højdepungtet af Elegansje.

Det er en Sælfølle at »Bollerups Modesjornal« ikke akter at staa tilbaves for nogen Konkurrensje og hvort Maal er da osse at hæve Snirkleby op paa et Nivous der ikke staar langt bagetter Køvenhavn. Vi har altsaa nu den Fornøjelse at meddele vore ærrede Holdere at vi om 8 Dage aabner vor nye elesjante Læssestue, vor Damerne kan komme og gaa og ladde vad de vil for henholsvis 2 og 5 Øre samt læsse alle forskjellige Blade og Tisskrifter. Lokallet er beliggende i Madam Madsens forhenværendes Rullekjælder neren under hvore Redationslokale og der er fireklokkete ver Dag Klokken fra et til 2. Vær Torsdag kan man smage paa Fru Bollerups hjæmmelavede Likør med gratis Bruksanvisning og den ærrede Dame som kan sige de kønneste Or om Ligkøren faar en Præmmie paa et Forklæde eller et Slør med blaa Stjærner i (højeste Mode.) Endvidere vil Rullen være i Gang og den kvindelige Abbonent som kan rulle flest Stokke paa et Kvarter faar gratis en Flaske af Fru Bollerups Ligkør som koster 50 Øre Flasken.

Alle er velkommende osse naar de gaar.

Ærbødigs
Redagsjonen.

Vor Bye.

I vor Bye er der i de sidste Dage sket to vær for sig sensasjonale Begivvenheder som fortjener at komme op i Modesjornalen der sælføllelig ikke akter udelukkende at holle sig til ensidigt Modestof men ogsaa vil holle Læsserne a sjor med alt til Fagget henhørendes.

Det første er at

Stærren nu er kommet og fløjtede i Gaard med friske Mod og Lunger fra Destrigslæge Jokumsens W-C-Tag udenfor hans Bopæl paa Hovedgaden som slog de dejligste Buktninger og Triller hele Dagen.

Den anden Sensasjon bestaar i at Redagtøren af vort Blads Datter i Gaar Klokken 4 blev overstænket af en Bille, hvori hans kongelige Højhed prins *Haral* var bleven kørt kort i Forvejen til Feldten, hvor det behager højheden at ligge sammen med de mere gemene danske Knollesparkere.

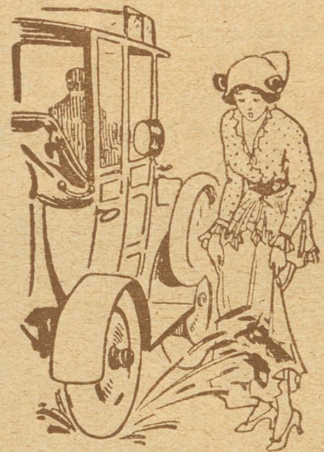

Kjollen med det prinselige Skit vil sælfølle lig blive obevaret med alle Stænkene og ophængt i vor Telegramhalle.

Gruefult!

Sebbelinerens Virkning.

Vi ser os i stand til ene af alle Blade at bringe ovenstaaende Billeje af en engelsk Villa der har modtaet Besøj af en af de fryktelige Sebbelinere som har slaaet en gruful Revne i Taget hvilket kan ses af Billejet (føl Pilens Rætning).

Protest.

I Andledning af »Snirkebys Amtsavisses« onskabsfulde Bemærkninger om »Bollerups Modejournals« Stard skal vi foreløbig inskrænke os Men vi kan forsigre Redagtør Mortensen om, at vi har

gode Tænner tel at bidde fra os med.

Vi henleder herved Obmærksomheden paa en ny Obfindelse som vil gøre Løkke i vor kjære Snirkleby.

Det drejer sig om intet mindre end et

nyt Stokkestativ

som vi anbefaller paa det varmeste, saasnart det kommer vil Modesjornallens Redagssion sikre sig et Exemplar der kan staa alene i vores Lokaller.

═ ANONCER ═

Paa Grund af Bladets korte Levetid har vi kuns modtaget en Anonse som følger:

Fine Klude smaat Papir og Høvlespaaner købes til Dagens højeste Pris hos Cigarmager Blad Torvet.

Gummilageret „Francais“ KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

— *Se dér, min Søn, dér gaar et af de saakaldte Mennesker, som haaner vore Abekattestreger. Hvad Du end gør, mit Barn, lov mig, at Du aldrig vil abe Menneskene efter!*

Pyroman-Betragtninger

(Mel.: Til min gamle Væltepeter —)

Rundt omkring os nu det futter
Klokken 10 og 12 og 1 —
overalt de Flammer sprutter,
og vi faar det snart for hedt!
Hvad skal vi med Lygtepæle,
naar det brænder paa hver Vej?
Og vil En lidt ud og stjæle,
kan han bare »brænde sig!«
Pyroman! Lumske Pyroman!
Du kan lave den som i en rigtig »Fy-Roman«.
Ubekendte Ven,
kan Du holde den,
saa er Du en ualmind'lig gammel sveden Svend.

Hør, hvor Sprøjterne de tuder
Klokken 2 og 3 og 5.
Der er »Rødt« bag mange Ruder,
selv naar Sprøjten kører hjem!
Jeg har købt min egen »Slukker«,
og jeg har den hos mig — men
er der bare En, der mukker,
saa faar han et Sprøjt med den!
Krudt og Sprut, si'r jeg — absolut —
er min Lyst — men jeg vil, Notabene, selv gi' Fut!
Stil Din ilde Trang,
øv Dit Brand-Talang —
det bli'r, Hanen gale mig, ej paa min Trappegang

Han kan bruge sine »Stikker«
Klokken 6 og 7 og 10,
man ved aldrig, hvor han ligger
eller lægger Lunten i.
Han var med ved d'Angleterre
i den allerværste Os.
(Han har Skæg omtrent som Bjerre
og har Briller li'som Goos.)
Sæt kun Fut nu paa Svellerne
men pas paa Du inte gør i Brænde-Nælderne!
Har Du Tændstik ej,
kan Du faa hos mig,
men pas paa — for »Stikkerne« er ude efter Dig!

Per Plex.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— »Beau contra Beau — et ganske lignende Tilfælde — Alexander Beau bestred Gyldigheden af et saadant Ægteskab. Ægteskabet blev dog erklæret for lovligt af Civilretten i Edinburgh« — Herre Gud, Dick, dette her er jo ikke til at spøge med.

— Har jeg maaske sagt, at jeg troede det? lød Svaret.

Derpaa fortsatte Tom:

— »Sagen Mac Whirter contra Gomez. Da en af Parterne var Udlænding, paastodes det, at man burde følge Lovene i dennes Hjemland. Men man tillod ikke nogen Undtagelse. Den Ansøgning, som indgaves af Mr. Mac Whirter, Faderen til Mrs. Gomez, angaaende Ægteskabets Annulering, blev der derfor ikke taget Hensyn til.« Aha! Her findes en hel Mængde saadanne Tilfælde opregnede!

— Ja, jeg har set det! Dick nikkede bekræftende. Men læs nu det sidste — den gamle Jurists egen Anskuelse.

Tom tøvede et Sekund, men fortsatte derpaa med højtidelig Stemme:

— »Altsaa i Betragtning af de ovenfor nævnte Tilfælde og under Forudsætning af at alle Fakta er fuldstændigt og korrekt angivne, er det min Mening, at de omspurgte Handlinger udgøre en fuld lovlig Ægteskabsakt. Jeg har den Ære at undertegne mig Deres ydmyge Tjener

Wickham Flynt.«

Tom læste det hele ganske mekanisk, uden Ophold. Saa løftede han sit Ansigt, fra hvilket enhver Blodsdraabe var forsvundet, og sagde med en knapt hørlig Hvisken:

— Og, Dick — Tirsdag — tænk paa Tirsdag!

XIV.

MRS. MEDLYCOTTS MIDDAGSSELSKAB.

Et gammelt, skotsk Ordsprog siger: »Uvished er værre at bære end Ulykke!«

Og Dick Sugden, som med Samuels Hjælp klædte sig paa til Mrs. Medlycotts Middag, syntes næsten, at den Vished, han havde om sin fortvivlede Stilling, var at foretrække fremfor de sidste Dages pinlige, spændende Uro. Skønt han stod Ansigt til Ansigt med noget, som meget lignede Vanære, vidste han i det mindste, hvorledes hans Stilling var, og dette var i hvert Tilfælde en Trøst.

Skønt han længe havde grublet over Sagernes Stilling — nogen Plan for sin fremtidige Handlemaade havde han dog ikke kunnet fatte.

En kort Visit, først i Mr. Winterfields Kontor, og dernæst i hans Hjem, bragte i Løbet af Dagen den højst uventede Efterretning, at nævnte Herre tilligemed sin Frue var rejst mod Nord »for at tage Ophold der i et Par Dage.«

At rejse efter ham vilde for Dick betyde det samme som at sende Afbud til Mrs. Medlycott, opvække Mistanke og nødsage ham til at afgive en Forklaring, noget han hverken havde Lyst eller Mod til. Thi i Aften skulde Mrs. Medlycotts store Middagsselskab finde Sted med megen Højtidelighed — hun skulde for en tvivlende Verden triumferende udbasunere den forlorne Søns Hjemkomst.

Provsten og Enkegrevinden havde lovet at indfinde sig; der vilde ogsaa komme en halv Snes andre Venner, deriblandt Sir Hamilton selv, hvis hans Helbred tillod ham det.

Meningen var at Festen skulde fejres paa en saa storstilet Maade, at den skulde faa Gæsterne til at glemme den foregaaende Tirsdags store Fiasko og give dem fuld Garanti for den kommende Tirsdags vellykkede Ceremoni.

Det forekom derfor Dick umuligt for anden Gang at forvandle Daphnes lille Triumf til et Nederlag og ved sin Udebliven udsætte hende for Venners og Bekendtes Haan og Medlidenhed. Han vilde ikke bekymre sig om Dagen i Morgen. Denne Aften vilde han i det mindste — maaske for sidste Gang — beskytte den Kvinde, han havde lovet at elske, fra et saadant Slag.

Følgelig aftvang han Tom Codrington et Løfte om at tie, hvilket Løfte nævnte Herre, for at sige Sandheden, havde meget Vanskelighed med at holde.

— Du forstaar naturligvis, Dick, at jeg paa ingen Maade dadler Dig — Du ved nok, at jeg trods alt er din sande, oprigtige Ven. Men hvorledes kunde Du tillade — naaja, jeg siger ingenting. Skønt jeg maa bekende, at hvis jeg havde været i dit Sted, saa... men hvad nytter det til at tale om Sagen, nu er det for sent! Alt hvad jeg kan sige Dig, kære Du, er at Du under alle Omstændigheder kan regne med mit Venskab. Hvis der er noget jeg kan gøre for Dig, saa sig bare til. Men jeg indrømmer, at jeg, naar jeg tænker paa stakkels Daphne og Mrs. Medlycott, saa...

Hvis Dicks Sind havde været mindre nedtrykt af Selvbebrejdelser, havde han maaske fattet Mistro til et Venskab, som saaledes udtømte sig i Forsikringer om Hengivenhed og Tjenstvillighed, men ikke gjorde noget videre Forsøg paa at omsætte Ordene i Handling.

Dick havde allerede i Forvejen haft en Tilbøjelighed til at se sin egen Karakter og sine Handlinger i et alt andet end flatterende Lys — men nu sænkede den lille Lærers Ord ham ned i Selvbebrejdelsens dybeste Afgrund.

— Jeg ved naturligvis, at der ikke er nogen Undskyldning, sagde han dystert, men jeg forsikrer Dig, Tom, at Du ikke har den ringeste Anelse om, hvor hjælpeløs og elendig dette daarlige Ben gjorde mig — og dertil kom Saaret i Hovedet og det opsvulmede Øje. Jeg mistede al Handlekraft — besvimede ligesom en hysterisk Skolepige og det for første Gang i mit Liv, naar jeg undtager en Gang deroppe i Butte, da jeg fik et helt Vognlæs Kobbermalm over mig. Det er en ubehagelig Fornemmelse, det vil jeg sige Dig! Og saa alle dem deroppe paa Hotellet; de fæstede deres strænge, presbyterianske Øjne paa mig og truede med at jage baade mig og den unge Pige ud i Uvejret, saafremt vi ikke var lovligt gifte, og den presbyterianske Doktor, der holdt op midt i sit Arbejde med mit daarlige Ben og ikke fortsatte, før han var sikker paa, at jeg ikke var nogen Synder — men Du tror da vel ikke, at det var Frygten for Regnvejret eller for ikke at faa mit Ben forbundet, der holdt min Mund lukket? Nej — jeg kunde tydeligt i disse Menneskers Øjne læse alt det Vrøvl, de vilde lave — Vrøvl

og Skandale, som jeg ikke kunde løbe min Vej fra lige saa let som jeg løb fra det stjaalne Automobil eller den lille Landstryger Trout. Har jeg ikke fortalt Dig, at den lille Kanalje, som viste sig her i Byen for et Par Dage siden — havde sporet mig fra Carlisle! Han vilde naturligvis have Penge — og da han havde faaet dem, saa forsvandt han. Naar han kommer igen, har han uden Tvivl hele Banden med sig, min Hustru ikke at forglemme. Min Hustru — takket være Overretten, Overhuset og Sir Wickham Flynt. Min Hustru — hvor forfærdeligt. Eller hvad mener Du, Tom?

Toms Svar paa denne Tirade var en højtidelig Forsikring om sit urokkelige Venskab. Derefter samtykkede han, trods sine Samvittighedsskrupler i, at Daphne skulde i uforstyrret Ro have Lov til at nyde Aftenens Festlighed, og Morgendagens Konsultation med Mr. Winterfield kunde mulig sætte dem i Stand til at lægge en Felttogsplan, som de saa kunde aabenbare sammen med de uheldsvangre Nyheder.

— Jeg ved naturligvis, hvor umuligt det er at kaste al Skyld fra mig, sagde Dick dystert, men jeg har alligevel sendt mindst et Dusin Telegrammer efter Mr. Winterfield i Haab om at faa fat i ham under Vejs eller formaa ham til at vende hjem igen. Senere kan vi saa se, hvad der kan gøres — først maa vi naturligvis finde den unge Dame selv, høre hvad hun fordrer og komme overens om den Pengesum, jeg naturligvis maa ud med, og saa forsøge at faa Giftermaalet annulleret. Giftermaalet, føj for Pokker! Og hvis man ikke i dette Land ser sig i Stand til at løse denne Knude, som man har knyttet saa let og hurtigt, saa faar vi se, hvad man paa den anden Side af Atlanterhavet formaar at gøre i denne Sag. Hvad siger Du til dette, Tom?

— Du ved lige saa vel som jeg, svarede den lille Lærer strængt, hvilken Stilling Daphne Medlycott som Medlem af den Kirke, jeg saa uværdigt repræsenterer, indtager overfor et saadant Forslag, at gifte sig med en anden Kvindes fraskilte Ægtefælle. I Særdeleshed, ja — tilgiv mig Dick, men just som Følge af mit Venskab til Dig maa jeg tale rent ud! — i Særdeleshed naar hun tager den Tid og den Lejlighed, Du valgte for dette Giftermaal, i Betragtning...

— Valgte! udbrød Dick vredt. Valgte!

Han blev siddende aldeles urørlig med Hagen støttet i Hænderne. Hans Øjne havde faaet et Udtryk, som om de, hvad enten de rettede deres Blik indad eller udad, kun skuede Skam og Vanære. I hele hans Holdning var der kommet noget sløvt og hjælpeløst, som stod i Kontrast med den kraftfulde Skikkelse og de intelligente, energiske Ansigtstræk.

Den lille Adjunkt, som trods sin uhørte Taktløshed nærede en oprigtig Hengivenhed for sin Ven, og af Hjertet beundrede dennes mandlige Kraft og Virkelyst — Egenskaber, som laa ham selv saa fjærnt — glemte næsten sin præstelige Værdighed ved Synet af en Sorg, som han hverken kunde afhjælpe eller lindre. Thi Dick var hans Ven — Daphne ligesaa. Det var derfor meget velmenende han klappede Dick paa Skuldren, paamindede ham om hans Pligt til at bære sin Skæbne med Taalmodighed og Ydmyghed og i god Tid at klæde sig om til Mrs. Medlycotts Middagsselskab.

— Da vi jo alligevel maa staa Pinen ud, kære Dick, saa er det lige saa godt at gøre det i Overensstemmelse med den gode Tones Fordringer, bemærkede han. Derefter tillagde han ikke fuldt saa højtidelig:

— Ved Du, dette her minder mig om en Historie, en Missionær engang fortalte. Han sagde, at der findes kinesiske Kulier, som sælger deres Liv og gaar ind paa at lade sig henrette i Stedet for en dødsdømt Forbryder. Pengene anvender de til et Festmaaltid Aftenen før Dommen skal exekveres. Spis, drik og vær glad, thi i Morgen skal Du dø! det er vel det Du mener, gamle Ven?

Dick Sugden nikkede forstaaende ved dette lille Udslag af præstelig Humør. Selv lignede han næsten en til Døden dømt Forbryder, da han begav sig ind paa sit Værelse for med Samuels Hjælp »at smykke« sig til Festen.

Da Dick endnu ikke kunde tilbagelægge et længere Stykke Vej til Fods, var det blevet aftalt, at der skulde sendes en Vogn fra Herregaarden for at hente ham, men da Klokken slog otte, kom Samuel i fuld Firspring tilbage fra sin Post ved Indkørselsporten.

— Det er Sir Hamilton, der selv er kommet! forkyndte han aandeløst. Han sidder i en fin Vogn med Beslag, der skinner ligesom Guld og hvis Maling er sort som Sod. Kom nu, Mr. Sugden! Skal jeg tage Rullestolen herhen?

Dick var dog imidlertid kommet ud over dette hjælpeløse Stadium. Støttet til sin Stok og den lille Lærers Arme kunde han langsomt og forsigtig gaa ned til Vognen.

Tom, som af den Nedladenhed, hans vordende Patron viste dem, ved selv at komme, drog de behageligste Slutninger, glemte næsten, at han snart blev nødt til at være Vidne til en truende Ulykke. Men hans Gæst, som var hensunken i sine egne dystre Tanker, gik uden at ytre et eneste Ord nedad den med Blomster kantede Havegang, gennem Laagen og ud paa Landevejen, hvor en slap Haand, iført en lysegul Handske naadigt straktes ud mod de to Venner.

Det var imidlertid hverken Synet af Baronetens blegfede Ansigt, eller Pedgins vigtige Mine ejheller var det den larmende Velkomsthilsen, med hvilken Bilens Ejer modtog dem, som fik Dick til at blive staaende stum og ligesom forstenet. Nej — det var Automobilet selv.

Thi lige foran ham stod en Vogn, fintpudset, skinnende blank og let kendelig indtil de mindste Detaljer — det var den Vogn, som havde bortført ham og som han derefter havde ført med sig — det var kort sagt det sorte Vidunder, der havde holdt ham fangen og ud af hvis Klør det tilsidst var lykkedes ham at fri sig; nu gensaa han denne Bil, der lige saa meget som selve Skæbnen var Roden og Ophavet til den sociale Ruin, der truede ham.

— Jasaa, De beundrer min nye Maskine! udbrød Sir Hamilton med noget som lignede Interesse i Stemmen, ja, den er ikke tosset, den! Jeg bestilte den hos Firmaet »Mercedes« i Liverpool — de sendte mig den i Dag. Saa maatte jeg jo køre en lille Prøvetur med den og syntes da, at jeg godt kunde standse her og tage jer to med hen til Tante Molls. Sesaa — er vi nu færdige?

Men den forbavsede Dick, som med Samuels Hjælp var klatret op til sin Plads ved Siden af Chaufføren, mødte der et Syn, som for et Øjeblik næsten fik ham til at glemme sin sørgelige Stilling.

Thi ved hans Side, iført et splinternyt Livré, og med de smaa Rotteøjne fæstede paa Styrehjulet, sad ingen anden end J. Trout i egen høje Person.

Hævestrængene sattes i Bevægelse — Motoren begyndte at arbejde. Medens den friske Vind kølede hans hede Kinder, tvang Dick sin Hjærne til at sætte sig ind i den Udvikling, Begivenhederne havde taget.

Det var jo ikke særlig mærkeligt, at Mercedesfirmaet havde sendt den Bil, det havde været nær ved at miste, til Sir Hamilton, ejheller kunde man forundre sig over, at det, da det valgte en Chauffør til sin Kunde, havde anbefalet den Mand, det antog havde ydet det en saa stor Tjeneste.

Nej — Sagen var hverken uforklarlig eller unaturlig. Men Dick indsaa tilfulde, at det var lykkedes hans Fjender at indfiltre ham i et Næt, ud af hvis Masker det vilde blive ham svært at fri sig — han følte, at han paa Naade og Unaade var givet den lille Chauffør i Vold.

Trout og ingen anden end Trout kunde hjælpe ham med at opsøge den Kvinde, til hvem han var knyttet med saa uløselige Baand; ingen anden end Trout kunde give ham de Oplysninger, der var nødvendige under den lange Proces, han maaske uundgaaeligt maatte blive indviklet i.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Zeppelin-Angst i Paris: Grevefamiljen i Kulkælderen. (»Lustige Blätter«)

Tysk Fangetransport af de yngste franske Aargange. (»Lustige Blätter«)

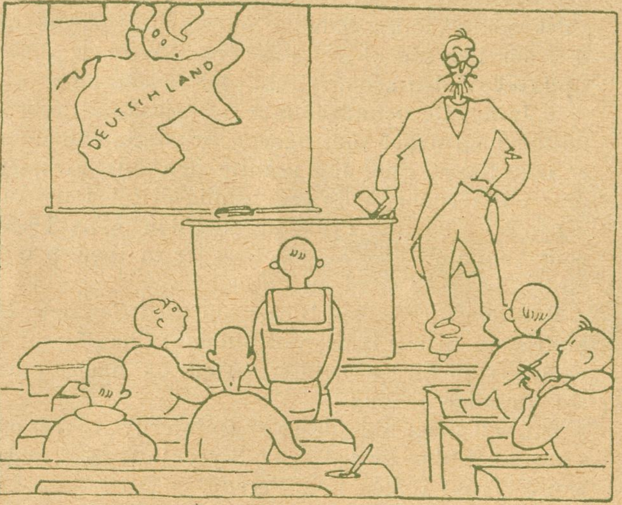

— Hvor ligger Tyskland?
— I Felten! (»Meggendorfer Blätter.«)

Fru Carlsson: Jag har ju sagt dej att du inte får komma in när jag står klädd som demimond! (»Søndags-Nisse«)

— Åck, åck, åck, nej si sånt ett rart nattduksbord, I har skaffet — — å mä marmorskifva te — — åck, åck, åck! Dä ä dyrt?
— Ja nok ä dä dyrt, men vi ångrar inte paa att vi köffte, för dä ä så bra å dräpa lopper på. (»Strix«)

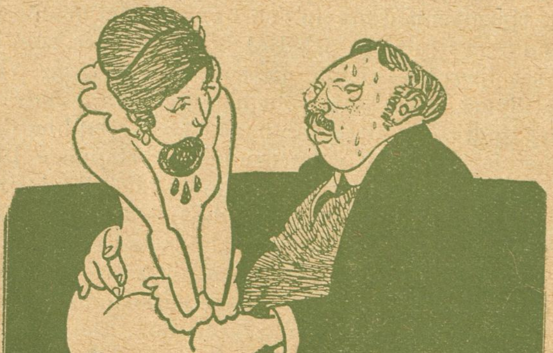

Lundbom, efter frieriet: — Och nu, min älskade, kan du gå och hämta dina föräldrars välsignelse och en halv pilsner! (»Søndags-Nisse«)

Rød Indmad

1. Maj.

Første Maj, Du vort Enheds-
mærke,
gør os frie og gør os stærke,
fyld med Varme og Ild vort Blod,
styrk vor Hjærne, vor Haand
og Fod,
giv os Ungdomsmod!

Første Maj, se en Verden i Luer,
talløse Skarer stønner og gruer —
Første Maj, lad dit Vredesskrig
lære os Had mod den skidne Krig,
mod Griskhed og Svig!

Første Maj, se vort Øje brænder,
mens vi rækker hinanden
Hænder —
se, vi aner en gryende Dag,
da skal enhver, der er kuet og svag,
vel vinde sin Sag!

Første Maj, Du lyse og skønne,
gør vore Tanker foraarsgrønne!
Flaget tilvejrs og Tovene los,
Fremtidens Skude, al »Højhed«
tiltrods,
skal styres af os!

Jeg læser i min Avis om en Amerikaner, der skal have en grulig Bunke Fængsel, fordi han har giftet sig — 60 Gange.

— Fængsel, sikken Misforstaaelse — St. Hans, kære, St. Hans!

— Hvordan skulde det gaa, hvis det nu var bleven Alvor med Barbersvendenes Strejke?

— Tja, saa maatte Mestrene vel pænt have henvendt sig til Kunderne og spurgt: Undskyld Herre! Tillader De, at *jeg* »tager imod«?

St. Bededags-Aften.

Klokken seks i Aften vi ses paa Strøget,
saa kommer Du skælmsk og væver
og rap.
Paa Kridt har jeg hugget mig Foraartøjet
og stampet hos »Onkel« en Tikronerslap.

Vi finder vel nok, naar vi rigtig leder,
en stille Plet for en lille Stund —
og mens saa de gamle faar varme Hveder,
saa rækker Du mig din varme Mund!

Hørt udenfor Paladsteatret.

Provinsianer: Undskyld, hvem spiller Hovedrollen i Filmen i Aften?

Københavner: *Henny Porten.*

Provinsianer: Og hvor gaar jeg hen for at faa Billet?

Københavner: Hen i Porten.

— Jeg protesterer mod Majdemonstrationen!!! Jeg arbejder selv den Dag, og har nok at gøre med at tælle mine Penge!

Det var en værre „Valborgsdag",
som Jørgen nu maa strande paa.
At Valborg klare skal den Sag,
det kan Jørgen rolig bande paa!

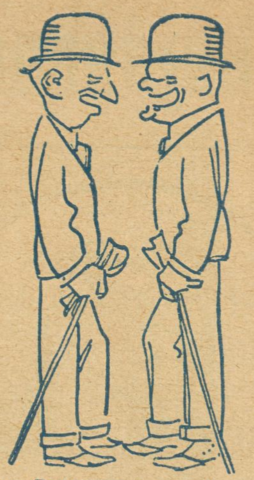

— *Storm-Petersen* optræder nok stadig i Fru *Norries* Kabaret; kan han vedblivende trække Folk?

— Om han kan? Han er saamænd lige ved at lave »Edderkoppen« om til et »Fluepapir«!

Motorordonnanserne.

En tapper Motorordonnans
bør hige efter Hæderens Krans.
Og tænk, hvilket styrtende Held:
Kan ej han i *Krig* slaa ihjæl,
vil sligt ikke Krigeren røre —
I *Fred* la'r det ogsaa sig gøre!

Stella Kierulf.

Hun Kunstens Stempel erhvervet sig
snart.
Nu staar hun i Lorrys Tempel.
Og gaar Du der ud, vil Du se i en
Fart:
Man kan stole paa *Kierulfs* Stempel.

Københavnske Tjenere i Karikatur XVII.

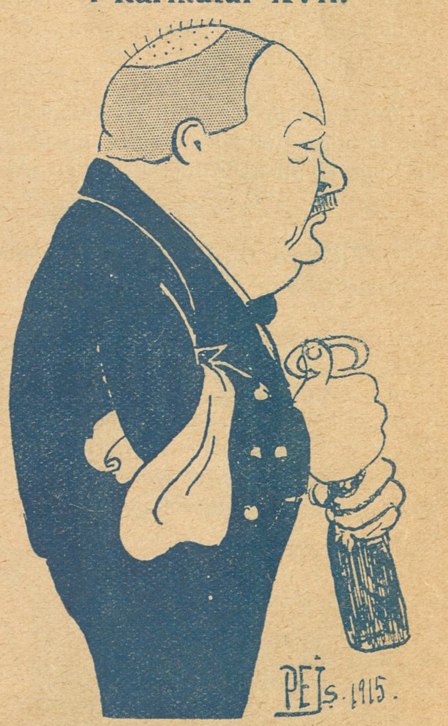

Rasmussen, Forsamlingsbygningen paa Enghavevej.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ……
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

RYG
ODOR
Formrullet
Brasil Cigar - 5 Kr. pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 6 Kr. 50 Øre „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN
DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København.

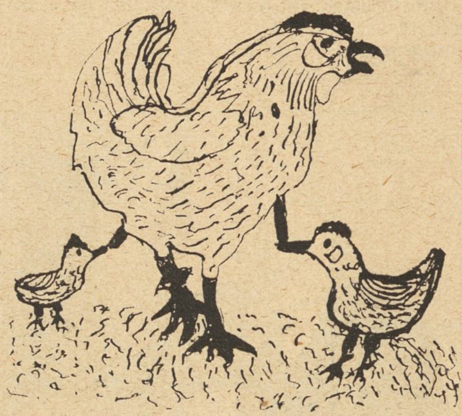

Sparsommelighed.

En københavnsk Dame blev Præstekone paa Landet og foresatte sig at være sparsommelig i enhver Henseende. En Morgen, som Madammen laa paa Sengen og nød sin Kaffe, kom Pigen ind til hende med den glædelige Efterretning, at den sorte toppede Høne havde faaet 14 dejlige Kyllinger' og nu vilde hun gerne bede Madammen om Nøglen til Spisekammeret for at hente nogle Gryn til bemeldte Kyllinger. Præstekonen til Pigen: Nej, min Pige, jeg har saamænd ikke Raad til at give mine Kyllinger Gryn. Lad Du dem patte deres Moder, saaledes gjorde de, hvor jeg kommer fra.

Gerhart Peters, Barberlærling.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Telefon
427
&
5064

P. Jensen, Kiosken Grønningen. *Vi* læser ogsaa »Life« og havde mindst af alt tænkt os at bruge en daarlig Kopi af en Tegning derfra som »Helside.« Papirkurv.

Chr. Hansen. Er *Hall* virkelig saa blodtørstig? Meddel os, naar nogle af de unge Mennesker har brækket »Arme og Ben.«

Alf. Knudsen. Gl. Kongevej. Den ene af Tegningerne skal vi se at »putte ind«.

Per Bluff. Ved Lejlighed.

C. Larsen, Brohusgade. De har sendt os et helt Maleri i alle brogede Farver og vil ha' det i »Ravnen«. Hvor ofte skal det mon siges, at farvelagte (kolorerede) Tegninger *ikke* kan benyttes.

Hr. Redaktør! Først vil jeg sige Tak for det tilsendte Honorar. Med dette Brev sender jeg en ny Tegning. (Jeg ved at Damen ikke er god, men Damer har jeg vanskeligt ved at tegne).
Hilsen fra *Emanuel,* Nysted.

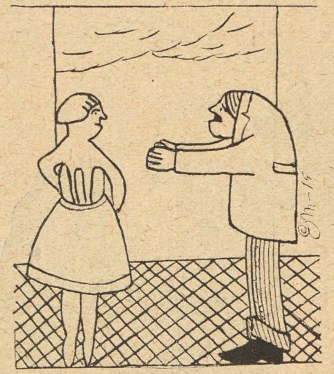

Teksten er:
Han: Kom og kys Far paa Munden!
Hun: De mener vel Bedstefar?

Af Deres ovenstaaende Bemærkning synes det at fremgaa, at De synes godt om Mandfolket paa Deres Tegning. Det ægyptiske i »Stregen« og det mumieagtige i Personen er virkelig ogsaa ganske godt gjort, men Damen staar sandelig ikke tilbage for ham.

A. K. Gl. Kongevej. Et Par af dem skal blive optagne.

E. Hansen, Korsør. Ogsaa til den sidste Leverance haaber vi at kunne skaffe Plads.

Første døvstumme Mand: — Skændte din Kone paa Dig, fordi Du kom sent hjem i Nat?
Anden døvstumme Mand: — Ja, hun begyndte paa det, men jeg pustede Lyset ud, saa at jeg ikke kunde se, hvad hun sagde. H. N.

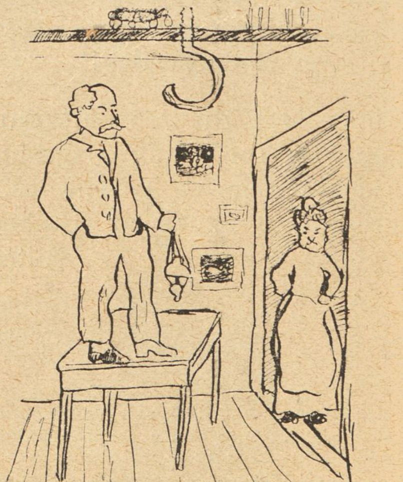

Værtinden (rasende): Hvor i Alverden kan det falde Dem ind at skrue saadan en Krog op i Loftet, nu har jeg faldet over den to Gange?
Lejeren; Jo, det ska' je' nemt forklare Dem. Ser De, je' har lige købt en ny Hængelampe til 99 Øre, o' saa vilde je' jo nødig, den sku' fald' ne' o' gaa i Stykker! A. T. — J. M.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

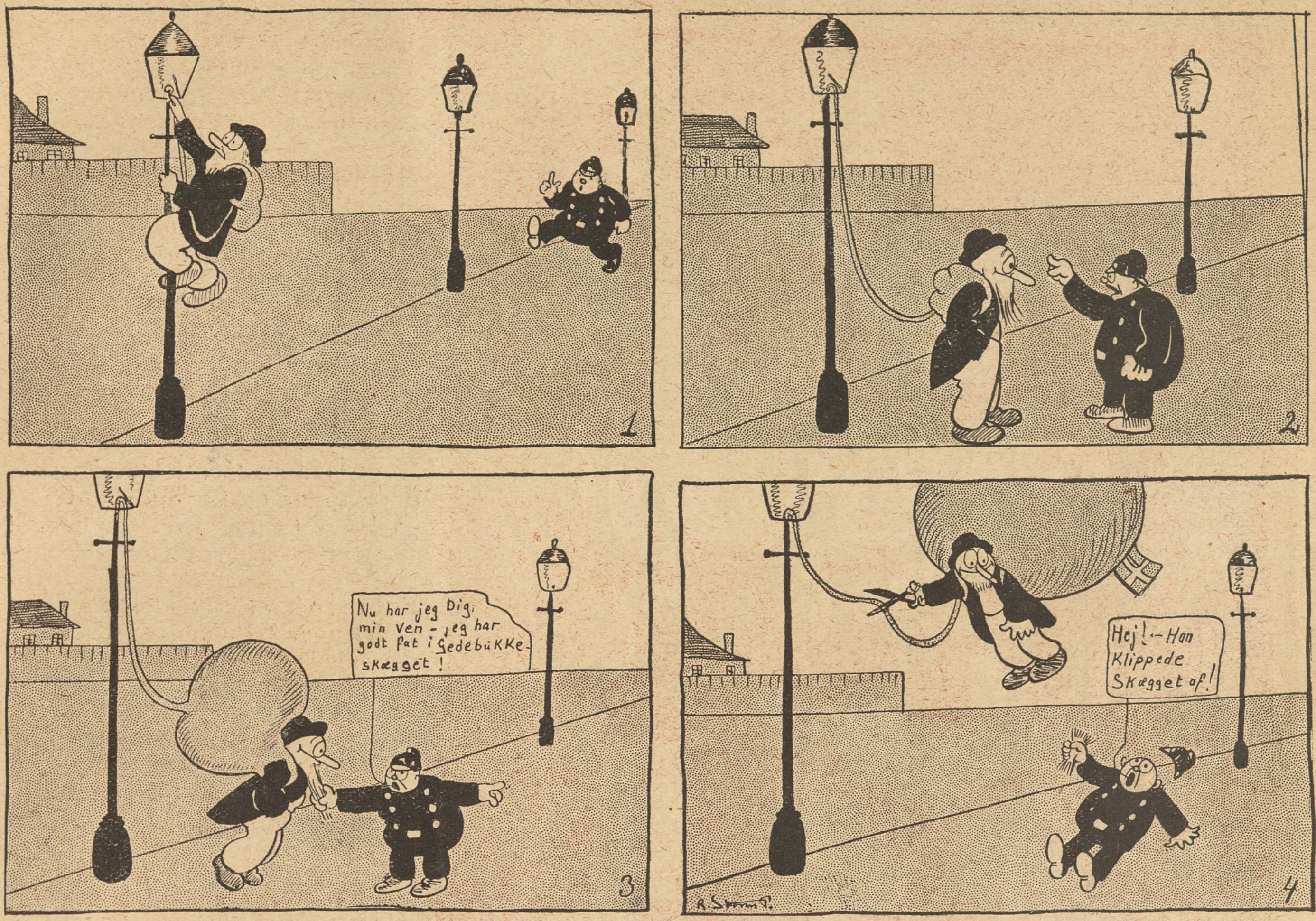

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Bevisføring.

En ung Student er oppe til Eksamen, og Professoren har tilfældigvis faaet at vide, at Studenten, hvis Navn er Karlkvist, gaar under Øgenavnet »Ansjovis«. Da Professoren spørger, hvordan han har faaet dette Navn, svarer Studenten —: Jo, Hr. Professor, man kan ganske tydeligt paavise Aarsagen. Den hænger saaledes sammen: Karlkvist — arlkvist — ilkvist — kvist — vist — ja vist — jo vis — an-sjo-vis!

Autoriteten.

Gamle Ole ligger paa sit yderste, og da Doktoren kommer, udbryder han:

— Jamen Ole er jo død.

Ole: — Næ, endnu ikke, Hr. Doktor!

Oles Kone: Ti stille, Mand, det ved Doktoren vel bedre Besked med end Du!

Ikke i Tvivl.

Dommeren: De er Skræder?

Vidnet: Ja.

Dommeren: Selvstændig.

Vidnet: Nej, gift.

Ingenting i Vejen.

To Herrer, hvoraf den ene er meget fuld, kommer sent paa Aftenen til et Hotel og vil have Værelse.

Portieren: Den Herre dér er for beruset: han kan ikke faa noget Værelse. Det her er et Afholdshotel.

Herren: Det gør ingenting. Han er saa fuld, at han ikke kan mærke det!

Fintfølende.

Herren: Frøken, har De ikke engang været forlovet med Løjtnant Gyldenkrog.

Damen: Jo — hvad saa.

Herren: Aa, han har desværre faaet et Bajonetstik i Maven.

Damen: Gud — og ham, der var saa kilden!

I Morgen.

Ved en Førsteopførelse af et Drama paa et lille Provinsteater. Der er kun mødt en Mand, og han sidder paa den bagerste Række. Saa kommer Scenen, hvor Skurken trækker Heltinden ned til Lamperækken og raaber: Er vi alene?!

— Vent til i Morgen, saa bli'r I det nok, lyder en Røst fra bagerste Række.

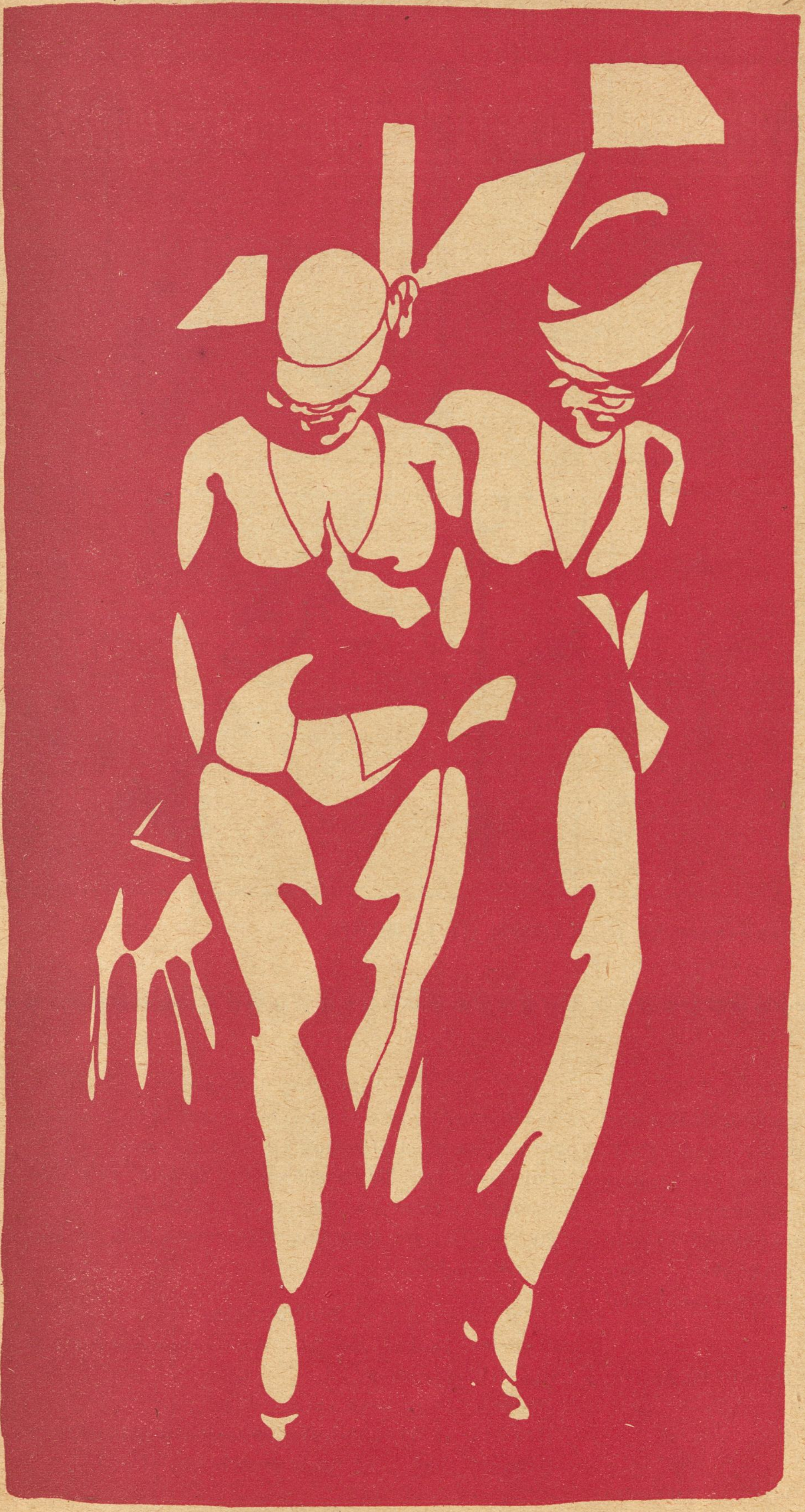

Tegning af Andreasen.

I Maj.

— Skal Du ikke snart giftes?
— Nej, det haster ikke.
— Skal Du da ikke giftes, før det haster?

Præst og Kriger.

Evropa, ak hvor længe
skal dine Sønner myrdes
og deres Hjem og Byer
besudles, sammenstyrtes?

Hvor længe skal din Jordbund
af Blod og Graad besmittes
og dine Frihedslængsler
af Sværdhug søndersplittes?

Hvor længe skal Du trues
af Hadets onde Hænder,
saa al din Vilje slappes
og dine Haab forbrænder?

Hvor længe skal der rases?
Hvornaar skal Ordet fænge,
der samler os til Modstand?
— Hvor længe, ak, hvor længe!
— — — —

Kulturen er forkvaklet,
vi trænger til en ny,
der søger Maalet *under*
og ikke *over* Sky!

Vi trænger til at renses
for Salmesang og Præk —
— en Foraarsblæst, der renser
Kulturens mugne Læg!

Saa længe Præst og Kriger
staar Haand i Haand paa Vagt
til Værn for raadne Dogmer,
er disse Dogmer Magt!

Og blev end Pennen dyppet
og Freden skabt i Dag
til Salmer og Kanondrøn
var Verden *dog* et Vrag!
— — — —

Nej, Freden findes ikke
ved Foden af et Krater
og ikke i en Verden,
hvis Mænd kun er Soldater.

Og aldrig vokser Lykken
i Skjul af Præstevrimlen,
der tager Jorden fra os
med deres Raab om Himlen!

Evropa, ak saa længe
skal dine Sønner myrdes,
til alle graa Kaserner
og Kirker sammenstyrtes.

Til vi har renset Jorden
for Magtens raa Skafotter
og nægter, at vi skabtes
som Gudeundersaatter.

Thorkil Barfod.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Italien gaar med!

Døden: Naa, saa maa jeg altsaa ogsaa indføre *italiensk Bogholderi.*

Dansk Korn Snaps
INDR. VARE MÆRKE.

Maleriauktionen.

Fabrikant i Bomuldsvarer Theodor Mølle havde netop faaet sin Frokostkaffe anbragt paa det tyrkiske Rygebord, da han med et glad Udraab lod Avisen falde ned paa Maven. Hans Kone, Tesalonernes berømte »Silkeorm«, saaledes kaldet paa Grund af hendes kostbare og uhelbredelige Hang til Silketøjer, hævede Øjnene op fra Modemagasinet og sagde:

— Hva' er der Te'dor?

— Nu er der stor Maleriauktion igen! Fire Jespersen, otte Bøgevanger, og elleve Skoustrupper foruden en hel Bunke Bras af nogle unge Kunstnere, som jeg gi'r Pokker i — men en *Skoustrupper*, Du, eller hvad si'r Du til en *Bøgevang?!* Jeg ved ikke, hvad jeg vilde give for en Bøgevang! — Jeg gaar derhen!

Hans Kone havde med anerkendelsesværdig Taalmodighed hørt paa Mandens begejstrede Udvikling, og lukkede nu sin Mund op først for at gabe og dernæst for at lade følgende Bemærkning passere:

— Jamen, Te'dor, — vi har jo ikke Plads!

Hendes Øjne foretog et hastigt Rundskue i det store Værelse, og Bemærkningen var for saa vidt rigtig nok, som hver Tomme Vægplads var optaget af Lærreder, hvoraf Størstedelen formelig svedte af at bære paa tykke Lag fed, glindsende Olie.

Fabrikanten havde Svaret paa rede Haand.

— Plads, det er s'gu det mindste af det — vi lader Viggo faa de to Hjorte, og Ellen kan faa den Bondegaard, som jeg forresten længe har været lunisk ked af — de har Plads nok inde i deres Værelser.

»Silkeormen« krympede sig lidt i den polstrede Stol under Vægten af en Tanke, som hun daarligt kunde give Form. Det kom lidt plumpt:

— Jeg troede ikke, at Tiderne var til at gøre Indkøb af kostbare Malerier?

— Puf! raabte den tykke Fabrikant og sendte en mægtig Røgsky ud i Rummet — Folk er li'som de er tossede i denne Tid efter at købe Malerier, og vi *kan* s'gu ikke være bekendt og staa tilbage!

Hagenstrøm købte forleden en dejlig Th. Larsen for 7.800 Kroner — og Direktør Adolfsen, der anskaffede sig den berømte Blom paa Fyrstenbergs Auktion for 11.000 Kroner!!

Theodor Mølle stirrede et Øjeblik paa sin Kone, som straks faldt tilføje ved at høre disse fortræffelige Argumenter. Hun sagde bare:

— Jeg forstaar ikke, hvor Folk faar Penge fra nu om Stunder, hvor de allesammen ligger og skyder paa hinanden.

— Naa —aa, svarede Fabrikanten og blinkede velvilligt over til Konen — det kunde jo være, at Folk *netop nu* tjente go'e Penge!

— Ja, *Du* har jo været heldig med de Leverancer til Tyskland, Te'dor.

Mølle hørte ikke hendes Svar — han befandt sig allerede i Besiddelse af en »ægte Bøgevang«, og efter at hans mægtige Guldur havde beroliget ham med Hensyn til Tiden, rejste han sig beslutningsdygtig, drak sin Mokka ud og begav sig ud i Korridoren, hvor han tog Overtøjet paa.

— Jeg er her inden Middag! raabte han derudefra — og jeg skal nok ha' noget godt med, tilføjede han.

— Naa, det er godt, svarede Konen med lav Røst, fordybet i Studiet af et Silkeliv med nogle ganske dejlige Haandbroderier.

*

Velfornøjet dundrede den tykke Fabrikant ned ad Trapperne, kærtegnende sit kraftige Hageskæg med den ringbesatte højre Haand.

Netop som han kom ned i Vestibulen, blev Døren udefra aabnet, og ind traadte en høj mager Kvinde med et lille Barn ved Brystet.

Uden at sige et Ord fæstede hun sine bønlige Øjne paa Fabrikanten, idet hun ærbødig gjorde Plads for ham

— Hvad vil De? spurgte Mølle i en barsk Tone og højst ubehagelig berørt ved Synet af hendes Elendighed. Konen var ligbleg og saa ynkelig ud i sine Pjalter. Havde hun ligget i en Seng, vilde man troet hende død — Lig; men Hunger gør kvik; hun maatte skaffe Mad til sig og sine. Nu sagde hun blot med svag Stemme.

— Be' om lidt —

Mølle var øjeblikkelig Herre over Situationen; han vidste paa en Prik, hvad han skulde sige i et saadant Tilfælde — og han havde sine Principper, som han fulgte med rørende Akkuratesse.

— Jeg gi'r ikke noget paa Gader og Trapper, sagde han; og da der ingen Vidner var, tilføjede han —: Jeg gi'r saamænd nok paa anden Maade!

Konen bøjede tavs Hovedet og gik — og Mølle satte sig i et Automobil og kørte til Charlottenborg.

Her var Auktionen lige begyndt, og efter at »den unge Kunst« var gaaet for smaa Penge, kom Turen til »Klassikerne«.

Det første Maleri var en Bøgevang. Et stort Lærred. Der gik en beundrende Mumlen gennem Forsamlingen, da Billedet blev holdt op.

Mølle stirrede hypnotisk paa det. Det forestillede en høj mager, elendig klædt Kvinde med et lille Barn ved Brystet. Kunstneren havde virkelig formaaet at skildre Savn, Sult og Lidelser i hendes ligblege Træk.

— Pragtfuldt! sagde Fabrikant Theodor Mølle til sin ubekendte Sidemand.

— Genialt, svarede denne.

— 1000 Kroner raabte en Mand i Baggrunden.

— 5000, svaredes der fra de forreste Bænke.

Fem Minutter efter fik Theodor Mølle Hammerslag paa et Bud paa 11.800 Kroner, og han lod straks den kostbare Skat dirigere til sit Hjem.

Ja, og dér hænger Billedet, og Fabrikant Mølle *fryder* sig hver Dag over det.

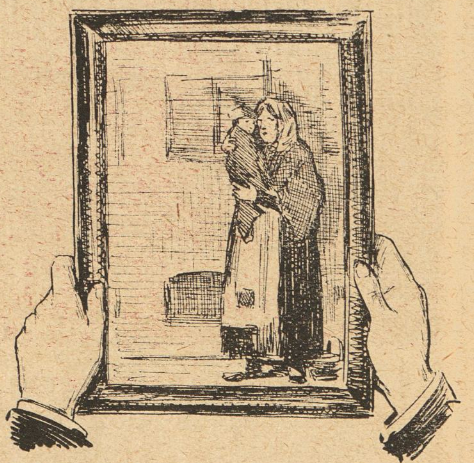

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HUSK!
at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Sælg til Eksport.
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H.I. AF SILKEGADE
· KØBENHAVN · K ·
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMSANTAL over 200,000

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Telf. 4876 og 10442.

Forlang Illustr. Katalog

Karambol-, Bord- og Karoline-
Billards
i 1ma Kvaliteter og nøjagtig Udførelse. 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.
R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Osvald Jensen.

Damen: Tak, Bassemand, for de 12 dejlige Liv, Du har sendt mig. Nu er der ikke en Kat, der kan konkurrere med mig!

Herren: Nej — en Kat har jo kun 7 Liv!

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 18. Torsdag den 6. Maj. 1915

Tegning af Anton Hansen.

— Nein, Mutter, so ist es doch besser in dem grossen Vaterland!

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Forlov- elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Holbergsgade 6

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

En fin Kompliment.

A: Den Dame derovre ser ud, som om hun var malet . . .

B: (afbrydende ham) Maa jeg være fri for Uartigheder, den Dame er min Hustru!

A: De afbrød mig, jeg vilde have sagt... malet af Rafael og lige sprunget ud af Rammen.

En Undtagelse.

Den gamle Mand: En ung Mand bør altid begynde fra neden og arbejde sig opefter.

Arbejderen: Det er desværre umuligt for mit Vedkommende; jeg er udlært Brøndgraver!

En dannet Dame.

Fruen: Du skulde anstrenge Dig meget mere og søge at komme til Tops. Ikke engang en Orden har Du forstaaet at skaffe Dig!

Herren: Jamen, Herregud, Jeg er jo ikke 40 Aar endnu.

Fruen: Er det en Undskyldning? I din Alder havde Alexander den store været død i 7 Aar!

God Ide.

Redaktøren (kaster Manuskripter i Papirkurven): Bare jeg havde været Redaktør i det gamle Babylon, hvor man skrev paa *Mursten*. Sikken en dejlig Villa, jeg saa kunde have bygget mig af Papirkurvens Indhold!

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Fru Harriet Fischer-Clausen.

Nevtral.

Lille Erik har en Tante, som er meget religiøs, og en Søndag overrasker hun ham, mens han leger med sine Tinsoldater.

— Barn, Barn! Du skal ikke lege med saadanne om Søndagen.

— Jamen, Tante Jeg leger at det er *Frelsens Hær!*

Højst moderne.

Agenten: Ønsker Herrerne i Huset et Middel mod Skaldethed?

Fruen: Nej — men har De ikke et Middel for det *modsatte?* Min Søn, der har et stort Haar, klager sig altid over, at hans Kolleger i Klubben er saa elegant skaldede!

Paa Grænsen.

Karl —: Mo'r — hører Ørene til Ansigtet eller til Nakken?

Moderen —: Hvorfor spørger Du om det?

Karl —: Jo — Du sagde til Pigen, at hun skulde vaske mit Ansigt — og saa tog hun Ørene med!

Selvtillid.

Godsejeren: Inden jeg antager Dig vil jeg gøre Dig opmærksom paa, at jeg til Tider kan være temmelig grov.

Den unge Karl: Det skræmmer mig ikke — i det Kapitel har jeg endnu ikke truffet min Overmand!

„Pjerrots Fataliteter" eller Sort paa Hvidt.

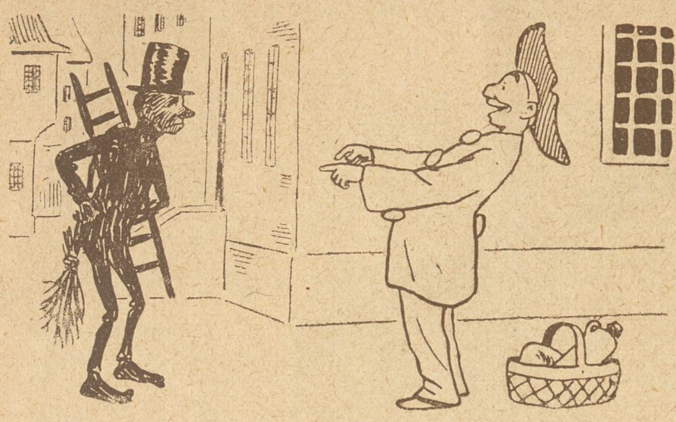

Hvid haaner Sort —

Hvad han inte skulde gjort.

Hvid bli'r lidt bleg.

Sort nærmer sig.

Blæk skal der til.

Hvid styrkes vil.

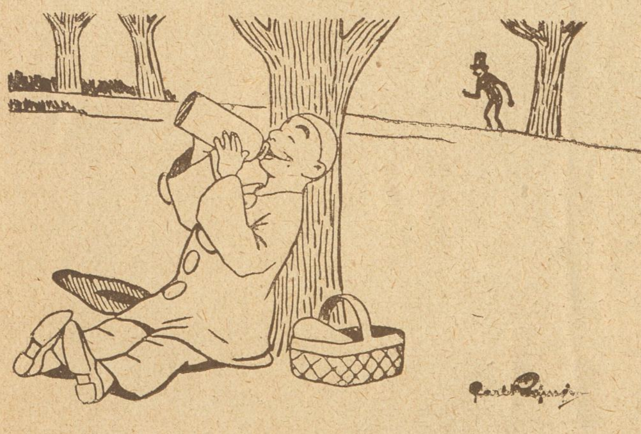

Hvid smiler blidt —

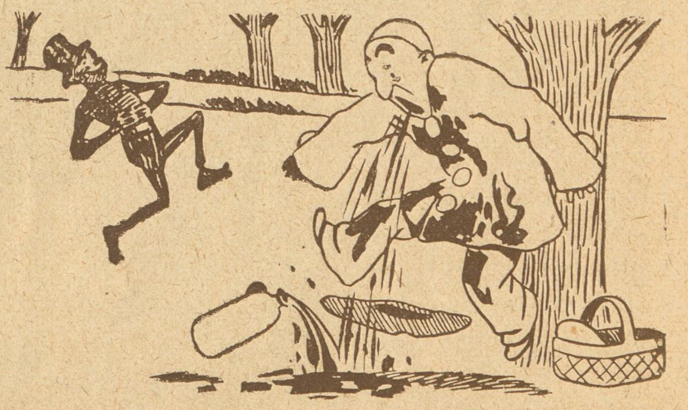

Tegning af C. Regind

Tak — Sort paa Hvidt!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkrav.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis
Enhver kan blive Medlem.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Ravnens Klippe-Opgave.

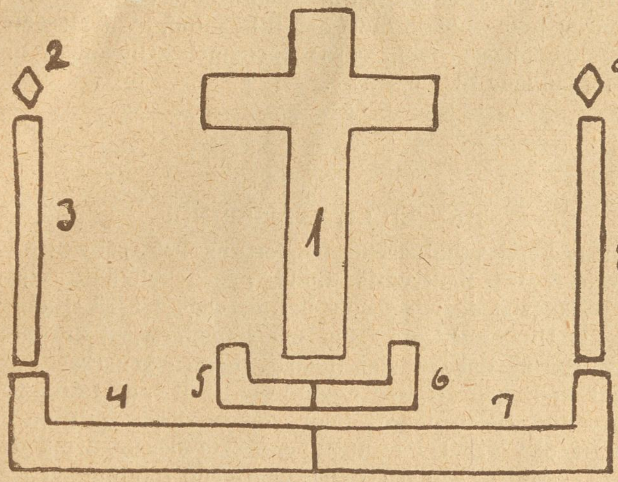

Europas Gravkapel.

Løsningen paa vor sidste Konkurrence »Ravnens Krigs-Klippe-Opgave« er: *Europa bliver til et stort Gravkapel.*

Opgaven var ingenlunde let (hvad Opgaver heller ikke altid bør være!) og paa adskillige af de mange Besvarelser, der indkom, kan det da ogsaa ses, at »Løserne« har haft et mægtigt Halløj med at faa de 9 Stkr. Papir til at »rime« nogenlunde sammen!

De ti Præmier tilfaldt følgende Læsere:

Valdemar Petersen, Jagtvej 39[3] (med Udmærkelse!)

Guldsmed **W. Lund**, Aarhusgade 42[4] (med Udmærkelse!)

Fridtjof Christensen, Øresundsvej 29, Kafe »Sundet«. (Hæderlig Omtale!)

H. Madsen, Nørrebrogade 182 B[1] (lidt tør i Underdelen!)

A. Godt, Danmarksgade 2 B[2] (ganske godt!)

M. Nilsson, Klerkegade 17 B[4] (noget stift!)

Frk. **Cathe Merkel**, Østerbrogade 51[1] (lidt for aflangt!)

J. P. Jensen, Ny Toldbodgade 13, Kafe »Neptun«. (Ideen er der!)

Würtz, Borups Alle 124[1] (fiffigt regnet ud!)

Fire durkdrevne Skræddersvende, Adrs. Th. Schou, Landsognet, Sorø (d'Hrr. har rigtigt brugt Saksen!)

Samtlige Præmievindere vil faa Anvisninger tilstillede, og »Ravnen« takker paany for udmærket Samarbejde.

J alle Farver.

Gul.

Der gik Grundlovsgny over Landet,
Og løb et og andet i Sandet,
Vi fik dog en Frihedens Lov,
Mens Højre med Jammer begrov
Privilegiers Træheste-Rov.
Af Sorg over politiske Mul
Hr. *Wulff* ærgred sig *gul*.

Sort.

»Vort Land« ud paa Vestergade
Forsøgte saa mangen Ballade.
Snart var de *for*, snart *imod*,
Saa rundelig runded en Flod
Af gammelt, størknet Højreblod.
Forgæves de stormed Friheds Port
I Fortvivlelse, *sort*.

Blaat.

Paa Kultorvet gol »København«
I Skæret fra Nidskhedens Bavn.
Witzansky underfundig, ful,
Forsøgte fra sit mørke Skjul
At sætte Kæp i Grundlovs-Hjul.
Spildt blev al hans Møje.
Resultat —: *blaat* Øje!

Rødt.

Ved Valget vi fremad vil ile,
Vort Frisind bør aldrig hvile.
Slaa Demagogens visne Hær
Med Socialismens stærke Sværd,
Og lad i Solens Morgenskær
Hver Fjende, som er mødt,
Se ægte *Rødt!*

Farvespil.

Vel er den Hverdag *graa* og stille
Og Livets *Regnbu'glans* maa spille
Kun i den Riges Fiskernet.
Men dog vort Haab er *violet*,
Og vi vil engang opnaa *det*,
At se det *røde* Flag, der staar
Som Sejrstegn i *grønne* Vaar!

Per Plex.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Hvem kunde vel vide det? Maaske holdt den lille Pariserinde sig skjult i Nærheden. Maaske var hun kommet herhen i samme Ærinde og maaske med samme Tog som sin Medskyldige?

Tanken om det Brev, han to Dage i Forvejen havde set i Daphnes Hænder, fyldte endnu engang hans Sjæl med dystre Anelser. Men Daphne havde jo ikke sagt noget — havde ikke forandret sin Opførsel overfor ham — Ligheden maatte altsaa være en ren Tilfældighed.

Trods det fortvivlede i sin Stilling følte han sig alligevel helt oplivet. Disse Menneskers Optræden paa Scenen vilde i det mindste give ham Anledning til at tage sig noget for, og Virksomhed, hvor unyttig og haabløs den end var overfor den truende Katastrofe, vilde i hvert Tilfælde skænke hans forpinte Nerver Lindring.

Lige saa urørlig som en Billedstøtte styrede Trout sin hurtige Maskine opad den med Aarhundreder gamle Ege kantede Vej, der fører fra Chilham og lige til den gamle Herregaards imponerende, graa Stenfacade.

Hvor gerne Dick end havde villet stille et Par direkte Spørgsmaal til Manden ved sin Side, maatte han dog lade denne Tanke fare; hans spørgende Øjekast og hans fremhviskede Ord fik intet Svar. Og at vedligeholde en sammenhængende Konversation uden at indvie de bag om ham siddende Personer i sin Fortrolighed, var en ren Umulighed. Han maatte derfor vente, maatte lægge Baand paa sin brændende Utaalmodighed. Efter Middagen kunde han maaske under et eller andet Paaskud faa Lejlighed til at tale med den forbandede, lille, stumme Kanalje, som holdt en Mands og en Kvindes Lykke i sine sortbehandskede Hænder.

— Nu er vi der! sagde Automobilets Ejer med slæbende Stemme, da Chaufføren med et elegant Sving standsede foran den lille, beskedne Fløjbygning, der beboedes af Baronetens Slægtninge. Skynd jer nu ind og mor jer godt som et Par pæne, smaa Drenge! Om jeg ikke kommer med? Nej — saa enfoldig er jeg sandelig ikke! Jeg har for længe siden faaet nok af Tante Molls Geleer, Marmelader og Marsalavin til 2 Shilling. Desuden er den Konversation Provsten og Enkenaader føre, ikke min Idé om Fornøjelse. Sig, at jeg har sendt Afbud og sagt, at jeg ikke er rask — det er jeg heller ikke — nej, jeg er ikke rask — det er sandt. Alle er imod mig — det er et helt Komplot — Pedgin, Mylady og hele Selskabet. Jeg vilde heller ikke engang faa Lov til at gaa med til Tante Molls Søndagsskolefest i Aften, selv om jeg vilde — jeg kunde blive forgiftet af hendes Marsala, ha ha! Naa ja — naa ja — jeg har da haft Fornøjelser saa at det forslaar noget, i mine Dage, og det er altid noget at være taknemlig for. Aa — jeg husker en Aften i New York i et Par Dage før jeg rejste hjem...

Tanken om dette, uden Tvivl højst interessante Æventyr fremkaldte en Lattersalve, som lagde det blege Ansigt i tusind Rynker, men ogsaa et heftigt Hosteanfald, som afskar Beretningen om disse rørende Minder.

Den myndige Pedgin gav den tavse Chauffør et Tegn at køre med sin kraftløse, rystende Patient frem til det gamle Herresædes Hovedindgang.

Et Øjeblik efter traadte de to Venner ind i Mrs. Medlycotts lille Bolig. Her kom Daphne dem i Møde, iført et elegant lyseblaat Toilette, der klædte hende henrivende. Hendes Venlighed forøgede Dicks Nedslaaethed. Ligesom en uopdaget Forbryder undveg han hendes hjertelige Velkomsthilsen og fulgte hende ind i den lille Salon, hvor Mrs. Medlycotts kedeligste, men ogsaa fornemste Omgangsvenner var forsamlede til hans Ære.

XV.

DEN LILLE PARISERINDE.

Trods hendes højtærede Brodersøns beklagelige Fraværelse var Mrs. Medlycotts Middag meget vellykket. Vinene var ganskevist daarlige, men det svævede Husets Damer i lykkelig Uvidenhed om. Men om Lammestegen erklærede Provsten, at det var den bedste, han nogensinde havde smagt og Enkegrevinden nedlod sig til at spise to Gange af Efterretten. De to unge Damer, som hædredes med en Indbydelse (det var i Parentes bemærket de to Brudepiger) kunde, skønt de var betydeligt yngre end Daphne, ikke staa Maal med hendes fine, lyse Skønhed.

Og hvad Mr. Sugden angaar, saa istemte alle de i Salonen, efter Middagen forsamlede Damer Mrs. Medlycotts Paastand om, at hendes vordende Svigersøn, trods sit noget amerikanske Væsen, var en »ualmindelig nobel« ung Mand.

I Virkeligheden havde Dick i Overensstemmelse med den Beslutning, han havde taget, været Sjælen i den lille Sammenkomst. Han havde været ærbødig overfor Enkegrevinden og streng i sine Udtalelser om Sektvæsenet, da Provsten førte Samtalen hen paa dette Emne. Bedst af alt var det dog, at han ikke skyede Hentydninger til Tirsdagens beklagelige Begivenheder og heller ikke forsøgte at undskylde sig. Ledsaget af en Mængde Selvbebrejdelser iblandet saa meget Humør, at Fortællingen blev morsom, gav han Selskabet en Fremstilling af sit uheldssvangre Spring og af sin Opvaagnen paa Sygehuset i Carlisle.

Hans opsvulmede Øjenlaag skinnede nu i gult og blaat og den dybe Skramme, som i Zig Zag løb over hans Pande, bekræftede tilfulde hans Udsagn og forlenede hans smukke Ansigtstræk med et vist æventyrlig Anstrøg.

Den gamle Enkegrevinde hviskede til sin Bordkavaller, en alderstegen Baronet, hvis Mund for Øjeblikket var saa fuld af Tærte, at han ikke kunde svare, at den unge »hyggelige« Mand mentes at eje mindst en Million Pund Sterling og at hun ikke kunde begribe, hvorledes det var lykkedes Daphne at fange ham.

Men da Herrerne (efter en Pavse, som takket været Vinens Kvalitet og Mrs. Medlycotts Modvilje mod Cigarrøg, havde været af kort Varighed) atter sluttede sig til de i Salonen siddende Damer, indtraadte en Forandring. Dicks Lyst til at live op og more var mærkeligt aftaget. Han var ikke længere i Stand til at skyde Tanken om den truende Ulykke fra sig. Synet af Daphne, der var smilende og sejrssikker i sin lykkelige Uvidenhed om det Slag, der som Følge af

hans Opførsel stod i Begreb med at ramme hende, var næsten mere, end han kunde udholde. Daphne stolede paa ham — Daphne troede paa ham, og her sad han som en Tyv, han, en anden Kvindes Ægtefælle.

Den kolde Sved sprang frem paa hans Pande. En anden Kvindes Ægtefælle! Det var den Stilling, han indtog overfor Daphne Medlycott, som allerede ansaa sig selv for at være saa godt som hans Hustru. Og her sad han sløv og uvirksom og lod de dyrebare Minutter løbe — de Minutter, i hvilke han maaske kunde bortrydde de Hindringer, der stod i Vejen for hans Frihed.

Umuligt at vente længere — han maatte træffe den Trout, som saa hemmelighedsfuldt var dukket op igen; i fulde to Timer havde hans forpinte Sjæl længtes efter den Stund, da han kunde faa Lejlighed til at opsøge sin Fjende. Sikkert havde han spillet sin Rolle med saa megen Dygtighed og Held, at han nu havde Ret til at bortfjærne sig.

— Skal Du gaa saa tidligt, kære Dick? spurgte Daphne roligt og venligt.

Aftenens smaa Triumfer havde faaet hendes Læber til at le, og hendes Øjne til at straale med en usædvanlig Glans. Den tynde, lyseblaa Dragt, hun bar, fremhævede paa en fordelagtig Maade hendes gyldne Haar og hendes friske Hud. I den stakkels Dicks Øjne var hun skønnere og mere attraaværdig end nogensinde før. Overfor hendes snehvide, uskyldige Renhed, stod han i sine egne Tanker som en Skurk af den værste Slags.

Det var derfor, dels som Følge af et uskueligt Begær efter for enhver Pris at faa Sandheden frem, hvor ulykkesbringende denne end var, dels med den samme Lyst til Selvpinsel, som i sin Tid fik Marie Stuart til paa Fotheringay med sin Finger at prøve Bøddeløksens skarpe Eg, at han svarede:

— Ja, jeg maa begive mig af Sted — jeg har Hovedpine. Hvad vilde Du sige, kære Daphne, hvis det ikke blev til noget Bryllup paa Tirsdag?

De stod sammen bagved Gardinerne i en dyb Vinduesnische. Med det Hensyn, man i de angelsaksiske Lande altid viser et forlovet Par, havde Gæsterne deres Øjne fæstede i en hel anden Retning. Og godt var det, at de gjorde saaledes, thi ellers havde den Bleghed, som pludselig bredte sig over Daphnes røde Kinder og den Stivhed, der lagde sig over hendes fine Ansigtstræk, vakt almen og berettiget Opmærksomhed. Nu var hendes Ansigt kun synligt for den ulykkelige Mand, hvis Ord havde berøvet hendes Skønhed saameget af dens Friskhed, og hendes Røst lød kun som en svag Hvisken:

— Dick! Det er altsaa sandt? Du har hele Tiden bedraget mig?

Hendes Tilbøjelighed til straks at tro ham skyldig i Bedrageri og det kølige Tonefald i hendes Stemme, gav Dick en Forsmag paa den Barmhjertighed og Tillid, han havde at vente, naar han Dagen derefter — ja, maaske allerede samme Aften — maatte aabne sit Hjerte for hende. Men havde han vel Ret til at dadle hende, hvis hun tvivlede paa ham, han, som allerede en Gang havde forladt hende, han, som allerede i Verdens Øjne havde udsat hende for en stor Ydmygelse?

— Kære Daphne, hvad mener Du? Ordene kom hastigt over hans Læber i en beroligende og hjertelig Tone. Naar Du gifter Dig med en Amerikaner, maa Du lære at forstaa Spøg. Jeg vilde bare sige, at naar jeg i Dag ikke er rigtig rask, kan det jo være, at jeg heller ikke er det paa Tirsdag. Men det er underligt, at Du, min kære Pige, kan optage det alvorligt!

Daphne smilede. Farven var vendt tilbage til hendes Kinder, men de regelmæssige, fint tegnede Øjenbryn laa endnu i bebrejdende Rynker, da hun sagde:

— Kære Dick — er det Amerikanernes Begreb om Spøg? Du gjorde mig bange — naar jeg tænker paa, hvad Folk vilde sige, saa...

Ja, saaledes var det altid — først og fremmest og fremfor alt andet, Tanken om, hvad Folk vilde sige.

Men pludselig blev det ham klart — at han, netop han Richard Sugden — med hver Nerve i sin Krop, med hver Atom i sin Sjæl, nærede en dødelig Frygt for, hvad Folk vilde sige om ham. Nej — han maatte se at faa talt med Trout...

— Godnat, Godnat, kære Daphne! Vær nu en fornuftig lille Pige! Jeg forsikrer Dig, at mit Helbred vil være helt godt i Morgen. Jeg kunde maaske ikke taale din Moders for... fortræffelige Marsala. Hvis jeg nu bare kunde komme til at sige Godnat til Mrs. Medlycott og saa liste mig bort.

Dette uskyldige Ønske blev imidlertid ikke opfyldt; alle Gæsterne havde et venligt Ord at sige til den hyggelige unge Amerikaner, men tilsidst lykkedes det ham dog efter en længere Tale af Provsten, at slippe løs. Daphne fulgte ham ud i Forhallen og tog nu ualmindelig hjertelig Afsked med ham. Den lille velvillige Tom Codrington ledsagede ham lige ud til Trappen.

— Vil Du virkelig ikke have, at jeg skal sende Bud ned til Stalden? Kan Du nu virkelig ogsaa selv gaa derhen? Men det Ben... kan det taale det?

— Mit Ben er ganskevist svagt, men det er hverken forstuvet eller brækket, svarede Dick med feberagtig Utaalmodighed, og det kan snart taale hvad som helst; forlang bare ikke, at jeg under de forhaandenværende Omstændigheder skal være rolig og ligegyldig. Herre Gud, Tom, ved Du hvem Sir Hamilfons nye Chauffør er? Trout — ingen anden end Trout!

— Hvad siger Du? Hvor mærkeligt! Hvor interessant! Naa ja, saa forstaar jeg din Utaalmodighed efter at komme herfra — og jeg indser ogsaa hvor ubehageligt det maa være for Dig, at se den stakkels umistænkelige Daphne! Du undskylder maaske, at jeg ikke følger med Dig hjem?

Dick rev sig løs fra den lille Lærer, som havde stukket Fingrene i Knaphullet paa hans Frakke, men det lykkedes ham dog ikke at sætte en Stopper for Vennens fremstrømmende Veltalenhedsflod.

— Se, jeg er nødt til at blive her endnu en lille Stund. Af det Sir Hamilton sagde i Aften, da vi kørte herhen, syntes jeg at forstaa, at den kære Lady Bodley har talt med Provsten — Du gætter nok om hvad! Hans Indflydelse er naturligvis ganske uvurderlig for mig — jeg maa derfor nødvendigvis tale med ham i Aften. Og desuden lod Sir Hamilton skinne igennem, at jeg burde komme og se lidt til ham i Aften. Og Du forstaar nok, at da det er hele min Fremtid — mit — mit — hellige Kald, det gælder, saa kan jeg virkelig ikke...

— Nej — naturligvis kan Du ikke — det forstaar jeg godt, min Ven! Giv mig bare min Stok, saa klarer jeg mig nok. Og til Lykke!

Dick, som i sin nuværende Sindsstemning ikke ønskede andet end at faa Lejlighed til at træffe den Mand, der ejede Nøglen til den tragiske Gaade, hinkede hastigt ned ad Trappen og ud i den lyse, lune Sommeraften. Under andre Omstændigheder vilde det omliggende Landskabs Skønhed have haft en beroligende Indflydelse paa ham.

Men nu viste de mørke Ege, i hvis Kroner Natvinden legede, og det bløde Græs ved deres Rødder, ham kun den Vej, ad hvilken han hurtigt kunde naa Staldbygningen, hvor han haabede at træffe sin Fjende. Det vedbendomkransede af Maanens Straaler, klart oplyste Herresæde, syntes ham intet andet end en prægtig Skal, fyldt med menneskelig Sorg og menneskelig Elendighed: den stakkels umistænksomme Daphne og hendes Moder — den lille Lærer, hvis Haab sikkert vilde briste — og fremfor alt Husets ulykkelige Herre, hvis Nærværelse forpestede selve Luften omkring ham.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

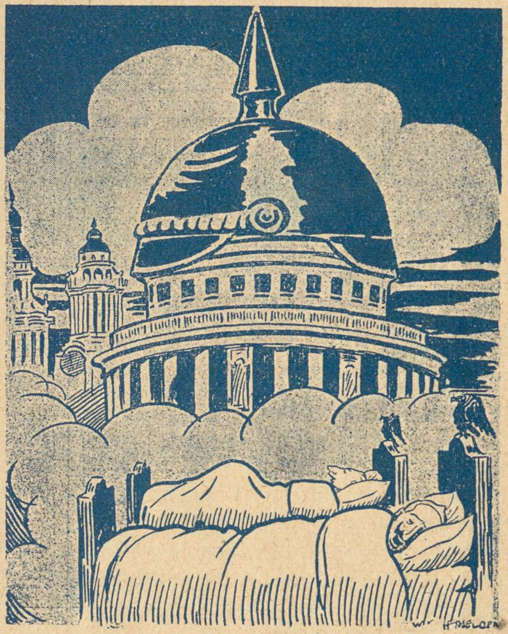

Tysklands Drøm om at sætte Pikkelhuen over London. (»Daily Mirror«)

Russeren: Aa, bare jeg kunde komme derind og faa lidt Tokayer! (»Ulk«)

— Jeg kan se paa *de* Damestøvler, at det er et »Fornuftgiftermaal«! (»Fliegende Blätter«)

Kongen af Danmark roser Bokseren Dick Nelson og udtaler sin Foragt for Doktor Cook. (Amerikansk Satire.)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork.. 10 - 25 -

Rød = Indmad

Wulff!!!

Wulff har vrøvlet, Gud véd, hvor tidt,
og hvad han sagde, var altid skidt,
det er og bliver notorisk —
en eneste Gang, det tilstaar jeg frit,
har *Wulff* dog sagt no'et historisk.

Tusinde Gange tog *Wulff* paa Vej,
og Mandens Sludder man ænsed' ej,
man lod ham bruge sin Stemme —
et eneste Ord, hans Grundlovs-Nej,
vil aldrig gaa Folket af Glemme!

13/4. Det er i Grunden udmærket med de mange ny Opfindelser, der bliver gjort med Hensyn til »smertefri«. Der er saaledes baade: smertefri Tandudtrækning, smertefri Fødsler og smertefri Ligtorneoperation.

— Nu da jeg har læst, at Skatteprocenten næste Aar vil gaa betydelig i Vejret, kunde jeg nok ønske en lille Opfindelse i denne Retning, nemlig: *smertefri Skattebetaling*.

— Hvad græder Du for, min Stump!

— Uhu — jo, jeg er den eneste her i Byen, der ikke har set „Rubicon“, og nu har Politiet forbudt det!

Tivoli aabner.

Tjimdada bum — Hurra,
og Jubel i hele vor By!
Det er Vaarens dejligste Da',
naar Tivoli aabner paany.

Vi glatter vor Pandes Rynk,
vort Sind bliver foraarsgrønt.
Trods Jammer og Kval og Ynk
vi finder, at Livet er skønt. —

Hvad „siger“ vel Pjerrot i Aar?
Har Svendsen „Banen“ parat?
Har Schnedler klippet sit Haar?
Er „Grøften“ lige krabat?

Og hvem skal være min Skat
blandt alle Smaapigers Flok?
Ak, Hjærte, ta' ej saadan fat —
det Spørgsmaal ordner sig nok!

O. E.

— Hvis vi faar Barberstrejke, saa kan de bare kalde paa mig. Je' skal fan'eme' nok seve Folk ind!

24/4. Under Debatten om »Kaløvig« var *Rørdam* forfærdelig vred paa *Stauning* — Stauning burde aldeles ikke tale med om de Sager. Nej, jeg har ogsaa altid ment, at Rørdam var nærmest til det — men han gjorde det altsaa bare ikke, den kære Overlæge.

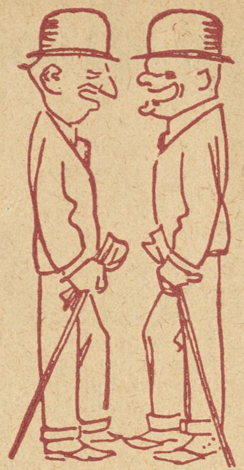

— Du — Fru *Norries* Kabaretpersonale har ansøgt om at maatte optræde i Berlin, men Ansøgningen er bleven afslaaet af Hensyn til Forbudet mod Udførsel af Læder og Kobber.

— Kan Du ikke forklare Dig lidt tydeligere?

— Jo, Mund-*Læder* og Edder-*kobber*!

Den trætte Frederik.

Naar Fred'rik bare aabner sin Mund,
saa maa vi vildt af Latter spjætte,
og tier Manden og filmer kun,
saa griner vi ogsaa af Hjertens Grund —
af Fred'rik bliver vi aldrig trætte.

26/4. Krigens Gang bringer stadig ny Overraskelser. Næppe har Sultanen afslaaet Dardaneller-Angrebet og lukket „Porten“, før der kommer Meddelelse om, at Paven nu truer Tyskerne med at sætte dem „den hellige Stol“ for Døren!

29/4. Tobaksfabrikant *Lange*, der sagde »Stemmer ikke« til saavel Grundloven som Valgloven, skal være bleven udnævnt til Æresmedlem af de »Døvstummes Sangforening.«

— Det stemmer vist hellerikke!

Københavnske Tjenere i Karikatur XVIII.

Hansen, „Posthuset“. Tivoli.

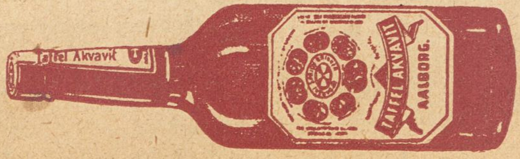

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

— Danmarks bill. Specialforr. I uovertrufne Symaskiner. Brugte tages i Bytte t. høj Pris. Bill. Afbet. St. Rabat for Kont. Ill. Prisl.
G. J. OLSEN, Nikolajgade 4.

Telefon 427 & 5064

THOMSENS MAGASINER
Elegante Kostumer
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Henning Jørgensen. Vi skal optage lidt af det tilsendte.

A. Henrichsen, Sorø. De skal faa Deres lille Tegning optaget.

Tegningen forestiller Tjeneren *Poulsen* i Restaurationen i »Kasino«.
Tegnet af *Erik Lassen*
Skuespiller, Kasino.

Bundgaard, Brønderslev. Der er mange, der ikke har kunnet knække den »Nød« — men knækket blev den!

E. Aalborg. Taalmodighed, Højstærede! Der er mange om Budet!

C. Larsen, Brohusgade. Meningen med »Den ny Tid« er god nok, men Tegningen er desværre slem. Den med Præsten skal vi se at faa anbragt.

Karl Poulsen, Odense. Vi skal se at skaffe Plads til en af Deres dejlige Tegninger.

Tjener *Knud Jensen*. Deres Kollega skal blive »udstillet«.

Telf. 4876 og 10442.

Forlang Illustr. Katalog

Karambol-, Bord- og Karoline-Billards

i Ima Kvaliteter og nøjagtig Udførelse. 10 Aars Garanti. Et Lager paa 30 nye og brugte Billarder er udstillet i mine Fabriks- og Lagerrum. De sælges billigt mod Kontant, men udlejes ogsaa med Køberet, eller sælges paa moderate Betalingsbetingelser. — Elfenbens- og Imitations-Baller. Alle Rekvisitter.

R. Laursen (tidl. Winthers) **Billardfabrik**
Classensgade 7, Kjøbenhavn.

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris 19, 24, 27, 29, 33, 38 Kr. Bestillinger efter Maal med Prøve, udf. paa faa Dage.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6.
Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—4.
Telefon B en 1985 y.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

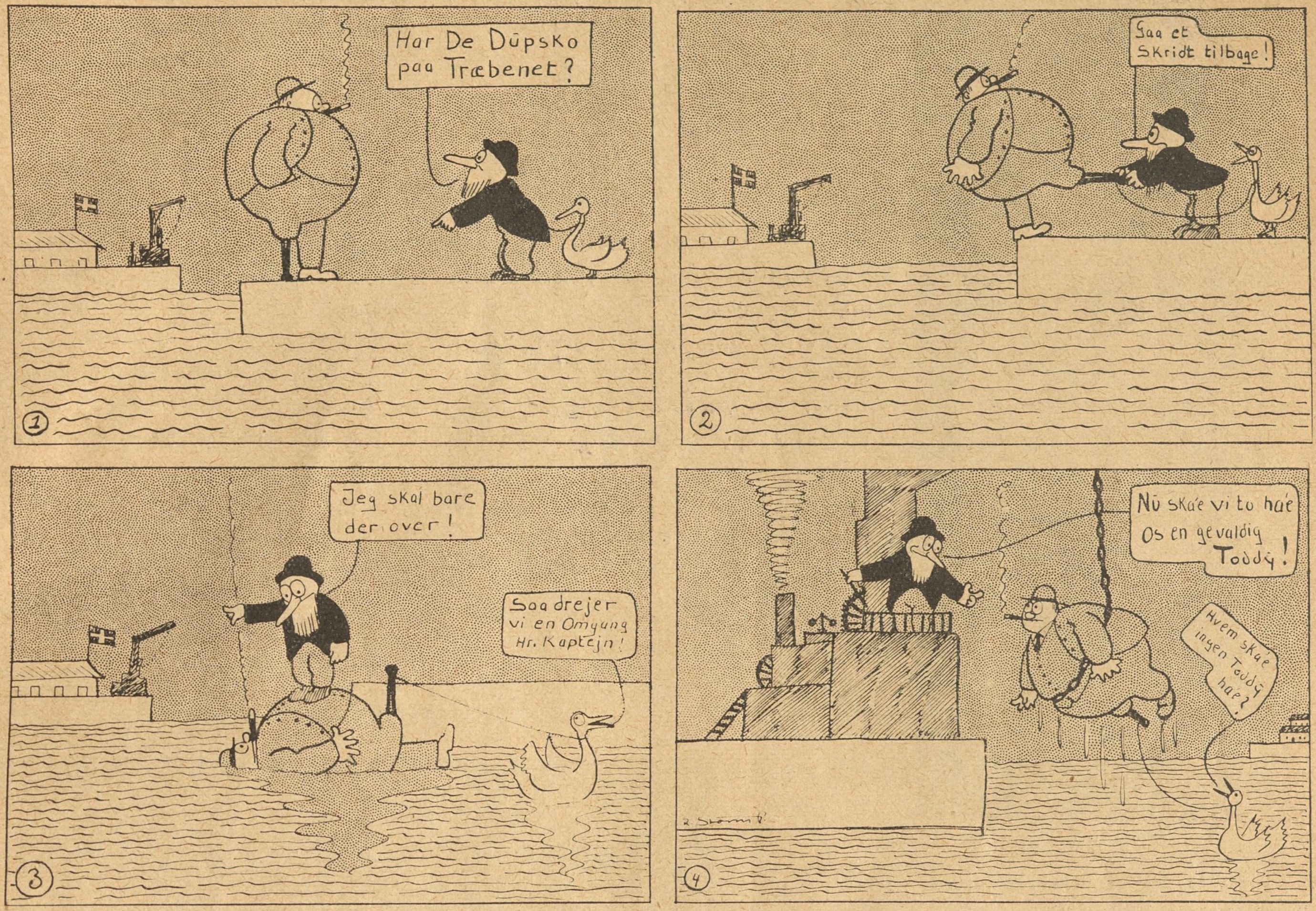

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Fagligt.

Ung Frue: Der findes altsaa virkelig Menneskeædere endnu?

Søkaptejnen: Ja, vist saa. Jeg var selv med en Gang, da der blev spist Menneskekød.

Fruen: Tænk! — Sig mig, hvilken Slags Sovs blev der brugt?

Et Bryllup.

Den halvgamle Jomfru Lona havde faaet en Uges Rejseferie, da hun skulde have Bryllup. Majorinden, som hun tjente tro, gav hende en aflagt Kjole og en stor Bryllupskage. Efter en Uges Forløb kom Lona straalende glad tilbage, og der udspandt sig nu følgende Samtale:

Fruen: Naa, var det saa et morsomt Bryllup?

Lona: Ja! Det var forfærdeligt morsomt! Og Tak for Kjolen, den sad udmærket, og Kagen smagte dejlig, og alle Gæsterne var lystige, og der var Dans og Halløj!

Fruen: Og Brudgommen, er han en brav Mand?

Lona: Næ, kan Majorinden tænke Dem, *han kom ikke!*

Misbrug.

A.: Hvad forstaas der egentlig med Alkoholmisbrug?

B.: Naar man f. Eks. anvender Spiritus til Belysning.

Fejl Bestik.

A. — Hvad er det, der gør Sørensens Næse saa rød? Drikker han saa meget.

B. — Det tror jeg ikke. Jeg kender ham godt og ser ham aldrig drikke noget videre. Jeg tror, hans Næse maa være ligesom min Gasmaaler — den viser altid mere end den forbruger.

Aktuelt.

Læreren: Naa, Knud, lad mig saa høre. Altsaa: Aanden er redebon og —

Knud: — og Kødet — Kødet er dyrt!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af C. Larsen.

— Jeg synes, Direktøren gjorde Vrøvl over dit Spil i *Dødsscenen?*
— Ja, han syntes, jeg spillede Scenen saa *livløst!*

Paa Session.

To Bekendte, en meget tyk og en meget tynd, mødte hinanden, efter at de havde været paa Session.
— Hvad blev Du?
— Kasseret? Og Du?
— Ogsaa kasseret!
— Naa, saa er vi altsaa Vaabenbrødre.

Konversation.

Erik (til den ugifte Tante): Har Du en lille Dreng, Tante?

Tanten: Nej, jeg har virkelig ingen Dreng!

Erik: Har Du da en lille Pige?

Tanten: Nej, jeg har heller ingen lille Pige!

Erik (efter en lille Pause): Men hvad er da dine Børn for en Slags?

Mærkeligt!

Dommeren (i en stræng Tone til den Anklagede): Otte Gange er De nu bleven dømt til Straffearbejde, i Fængslerne har De desuden faaet Prygl og mørk Arrest — og alligevel kan man ikke hos Dem se saameget som Skyggen af ædelt og godt!

Ikke rigtig med paa 'en.

En Matros kommer ind paa et Apotek.
„Jeg skulde gærne ha' lidt Radium mod Hovedpine".
„Hvad behager?"
„Jeg siger, jeg skal ha' noget Radium for min Hovedpine."
„Radium — er De gal, Mand, — det koster jo 50.000 Kr. for nogle faa Centigram."
„Ja, jeg er Satan brøle mig lige glad — jeg skal bare ha' for 5 Øre!"

I Røntgens Tidsalder.

Tegning af Harriet Fischer-Clausen.

Hun: Naa, hvad synes Du om mit Fotografi?
Han: Aa jo, men jeg maa dog sige, at Leveren var ikke særlig flatterende!

Buh!

Datteren: Nej, Moder, jeg vil ikke vide af Student Horns Kurmageri, og selv om han engang blev Læge, vil jeg dog ikke vide noget af ham.

Lille Søster: Ja, tænk Dig, Moder, vi kan risikere at han stanger os, for paa hans Visitkort staar: Stud. med Horn.

Blomstændighed.

— Fa'r, kom og hjælp os. Karl er falden i Mosen helt op til Knæene!
— Aa, han kan vel selv kravle op?
— Nej! Nej! Han har Fødderne i den gale Ende!

Lærdom.

Moderen: Naa, har Du lært noget nyt i Skolen i Dag?
Drengen: Ja.
Moderen: Hvad var det?
Drengen: Hvordan man kan faa fri en Timestid ved at smøre rødt Blæk paa Næsen og sige, at man har Næseblod!

Tegning af Aksel Jensen.

Den næste engelsk-danske Fodboldkamp.

Tegning af Helgo Jergensen.

Hvis der var bleven Barberstrejke.

Tyve-Farce i 2 smaa Akter.

FØRSTE AKT.

Tom Smith arbejdede roligt og sindigt, men han var ogsaa gammelkendt med Faget. Det nydelige Bordsølvservise var nu forsvundet nede i hans rummelige Sæk; nu manglede der bare nogle Smaasager, og saa var alt klart. Blændlygten lyste mat paa Buffetens Ruder, og det raslede svagt i den fyldte Sæk. Tom drog et Suk af Lettelse og tørrede Sveden af Panden. Nu gjaldt det bare at komme væk.

Forsigtig listede han sig over det bonede Gulv, henimod Vinduet. Men pludselig standsede han og havde nær tabt hele Rovet. Han havde dog været med til meget, men *dette* var en af hans ubehageligste Oplevelser! *Han var ikke længere alene i Værelset!*

Tom stod midt i en Strøm af Lys, som vældede ud fra en kraftig elektrisk Lygte. Denne holdtes af en ung Mand, klædt i Natdragt, som sad værdig udstrakt i en af Lænestolene ved Vinduet. Tom var ikke den, som frygtede for en Mand med en Lygte, men det væmmelige var, at en Revolvermunding ogsaa glinsede imod ham.

— Vil De være venlig at dreje paa den elektriske Knap ved Døren? lød en dæmpet Røst fra Stolen.

Tom stod et Øjeblik ubevægelig.

— *Tænd Lyset!* befalede Røsten nu saa bestemt, at Tom adlød uden Indvending.

I næste Øjeblik strømmede Lyset ud over Salen. Den unge Mand rejste sig fra Stolen og tændte en Cigaret, men haandterede Revolveren saa værdigt, at Tom rystede.

— Overrasket, ikke sandt? spurgte Herren i Huset.

Tom tav. Det kunde vel den anden begribe uden at spørge!

— De kender Kunsten at gøre rent Bord, ser jeg. Skade at De just skulde gøre *mig* den Ære — naaja, det gaar vel nok. Dette her koster Dem vel et Par Aar, tænker jeg. Men inden vi nu kommer nærmere ind paa den Sag, saa er De maaske saa god at tage mine Ejendele op igen!

Revolveren var et forunderligt Overtalelsesmiddel. Tom tog omhyggeligt alt op, hvad han lige havde kastet i Sækken. De dyrebare Kander stillede han paa deres gamle Pladser. »Den, som vinder Tid, vinder alt«, resonnerede han.

— De var dum, min Ven, som gav Dem til at forsyne Dem i Dick Jamessons Villa. Naar jeg endelig sover, sover jeg meget let, og jeg kan forsikre, at jeg med den største Interesse har fulgt Deres Foretagende her, lige fra det Øjeblik, De aabnede Vinduet. — Ganske godt gjort for Resten. Nej, De burde have henvendt Dem til en anden. Gamle Glenovan, som bor skraas her overfor i den gule Villa, *han* har hundrede Gange saa mange Kostbarheder som jeg, forstaar sig, han passer godt paa dem! Men En, der er om sig og lidt fiffig, maa vel nok kunne gøre noget der. — Naa ja, men nu tror jeg nok vi skulde begynde at tænke paa den anden Del af Sagen.

Tom gyste. Der var begyndt at vaagne et svagt Haab hos ham; thi under Talen syntes han, den anden var bleven mindre vagtsom. Nu tændte han en ny Cigaret, — famlede og Revolveren faldt ned paa Gulvet. Tom betænkte sig et Øjeblik, men i næste Nu var han ude af Vinduet.

Dick Jamesson lukkede Vinduet og lo hjertelig.

— *Udmærket!* sagde han for sig selv! Bider han nu paa Krogen, er mine Chancer ikke saa daarlige. Gubben bliver maaske ikke saa umedgørlig, naar jeg pludselig viser mig at være en Helt og dukker op som en frelsende Engel, der redder hans elskede Ejendele!

ANDEN AKT.

Dick begyndte at blive træt. Nu var det fjerde Nat, han maatte undvære Søvnen, for at vaage i Parken udenfor gamle Glenovans Villa. Han var lige ved at opgive det hele — men pludselig knirkede Sandet — der var nogen i Gangen; og han saa en Skikkelse forsvinde i Mørket bag Træerne.

Dick spændte hver en Nerve og sneg sig efter Personen. *Den* Figur kendte han igen — det var Tyven, som ikke havde kunnet modstaa det Vink, han fik under sit sidste mislykkede Indbrud.

Tom tog Maal af Vinduet i nederste Etage og bestemte sig til sidst til et af dem: Han fik fat i en Kasse, som han stillede ind til Væggen, steg op, aabnede paa nogle Øjeblikke Vinduet og krøb ind.

Dick lod ganske stille Tyven orientere sig i Ro, og listede sig saa efter ham. Nogle Minutter senere var han inde i Anretterstuen og hørte Tom arbejdede i Spisestuen. Dick nærmede sig Dørtærskelen, stak Haanden indenfor Portieren og tændte det elektriske Lys.

Den Ed, som Toms Læber afleverede, var meget svovlet! I Døren stod Dick med en ladt Revolver!

— Gaar De altid omkring paa denne Maade? spurgte Tom, ligefrem fornærmet.

— Som De ser, svarede Dick roligt. Men denne Gang skal De ikke gøre Forsøg paa at flygte.

— De har narret mig, mumlede Tom rasende.

— De har i hvert Fald haft et meget stort Uheld. Jeg gik tilfældig forbi og kendte Deres værdige Person igen, da De listede Dem ind i Parken, og saa fulgte jeg naturligvis efter.

Dick trykkede paa Knappen til Ringeapparatet, og snart var hele Huset paa Benene. Gamle Glenovan kom først. Han saa nærmest noget gnaven ud og betragtede forbavset Tyven og sin Nevø.

— Hvad gør Du her, din Slyngel? spurgte han denne sidste.

— God Dag, Onkel — svarede den Tiltalte. — Jeg har lige overrasket en første Klasses Indbrudstyv i dine Stuer. Jeg fik Øje paa ham, da han gjorde sin Entré, og jeg overraskede ham, lige som han skulde til at hugge hele Onkels gamle Sølvservise. Uden mig var Onkel nok bleven tusinde Kroner fattigere i Nat! Og Tyven ser desuden saa morderisk ud, at han nok ikke vilde have betænkt sig paa at . . . .

— Tys, Dreng, tal dog ikke saadan!

— I alt Fald er det vel klogest at uskadeliggøre ham med det samme.

Et Øjeblik efter kom Politimændene, og saa var det forbi med Tom Smiths Frihed.

Gamle Glenovan vendte sig til Dick.

— Dick, Du, det var — det var — maaske ikke saa dumt af Dig, dette her! Kom og spis Middag med i Morgen — eller rettere sagt i Dag!

Dick gik fra sin Onkel gladere, end han havde været længe. *Nu havde han store Udsigter til at komme med i gamle Glenovans Testamente*, og det kunde han takke en Indbrudstyv for!

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Jeg **vil**
vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag.
Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes
mod Efterkrav. Ill. Katalog

Køb RAVNEN

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

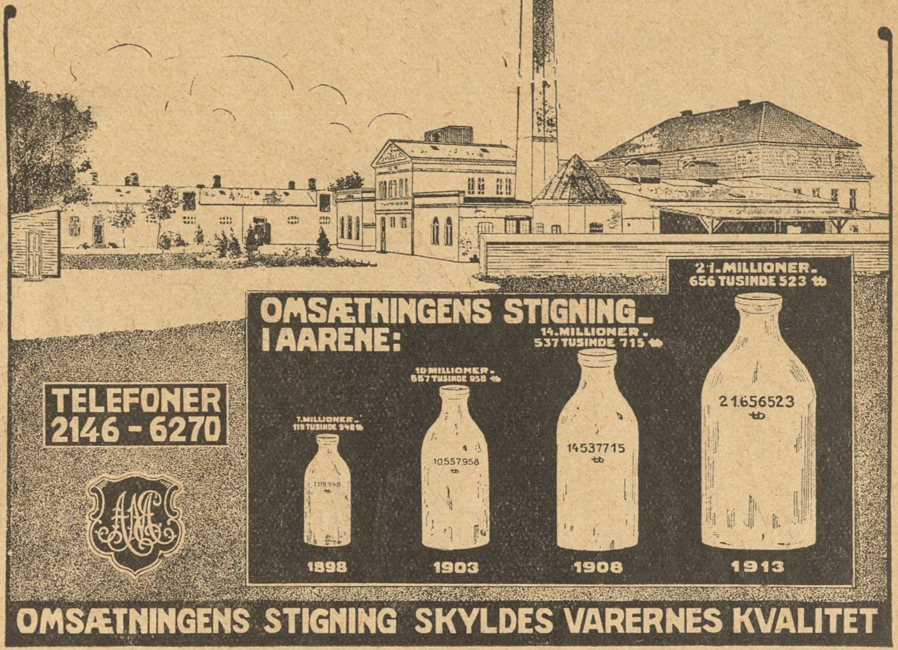

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

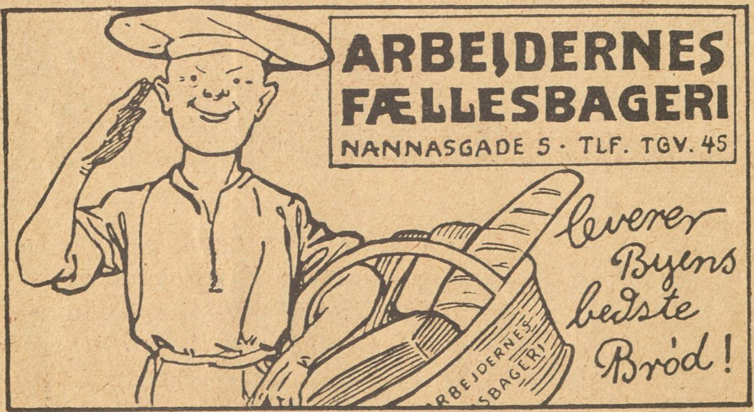

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Den store Offensiv. Jorden pløjes til Foraarssæden.

Tegning af Hp. Hansen.

Døden med Leen har pløjet Jorden,
og tusinde Mennesker gaar i dens Favn.
Vidt lyder Kanoners mægtige Torden —
„O, Fædreland! Velsignet være dit Navn!"

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 19. Torsdag den 13. Maj. 1915

Tegning af Emil Poulsen.

Det bliver efterhaanden noget besværligt at være nevtral!

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:			Pr. Dusin:		
Porter	16	Øre	12/2 Dobbeltøl	96	Øre
Pilsner en gros	11	»	1 Dus. Prima	108	»
Lagerøl —	11	»	1 » Hvidtøl I	96	»
Skattefri	10	»	1 » Hvidtøl II	84	»
Dansk Sodavand	4	»	1 » Skibsøl I	96	»
Citron —	5	»	1 » Skibsøl II	84	»
Fineste Maltekstrakt	18	»	12/2 Skibsøl	60	»
Kraftøl	12	»	12/2 Hvidtøl	60	»

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos
Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75. Telefon 3968.
— Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater
Adelgade 31, I. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Grundig Undersøgelse.

Konen kommer ind og ser sin Mand ligge paa Gulvet med Øret trykket ned mod Maven af deres 4-aarige Datter.

— Men hvad gør Du dog, Mand?

— Aa, Du, mit Lommeur er bleven borte, og nu vil jeg høre, om det ikke dikker i Maven paa Astrid!

De Fruer!

Fru H: Min Mand er dog en underlig trodsig Natur. I Gaar havde vi aftalt, at jeg skulde møde ham Klokken 3, og den var halv fem, da jeg kom, men tror De, han paa nogen Maade vilde indrømme, at den Hvile, han fik, mens han ventede, havde gjort ham godt?

Stakkels lille!

Gamle Kaptajn Henriksen kommer for første Gang ind paa sin Stambeværtning, efter at Værten havde indført smaa Snapseglas. Kaptajnen faar sin Frokost serveret og stirrer hypnotisk paa det lille Snapseglas, som Tjeneren fylder.

Efter nogen Betænkning hæver han Glasset og tømmer det, men giver sig derpaa til at gestikulere paa det voldsomste. Han holder Munden fast lukket og peger ivrigt paa Snapseflasken og det tomme Glas, og den forvirrede Tjener forstaar omsider Situationen og fylder Glasset paany. Kaptajnen tømmer hurtigt Glasset og synker nu med Velbehag Indholdet

— Hvad var der i Vejen, spurgte Tjeneren.

— Aa, jeg turde sgu ikke lade den lille Fyr gaa alene ned, svarede Kaptajnen.

Kærlighedsbevis.

En Lommetyv har med stort Held plyndret et ungt elskende Par, der staar fordybet i Betragtninger foran en Møbelhandlers Vindue.

Da Tyven fjærner sig, kaster han et Blik tilbage paa Parret og siger for sig selv:

— Saa *er* der dog altsaa endnu virkelig Kærlighed til!

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Helge Jørgensen.

Georgia Jacobsen.

Afkølende.

Hr. Petersen: Bedste Frøken, det har været en overordentlig behagelig Samtale, vi har ført, og for mig har den været særdeles belærende. Maa jeg spørge, er De literær?

Damen: Nej, jeg er saamænd Lærerinde i en Børneskole!

Mislykket.

I Kupeen, hvor Rygning er forbudt.

Konduktøren: De gør bedst i ikke at ryge her.

Rejsende: Ja, det siger mine Venner ogsaa.

Konduktør: Jamen De *maa* ikke ryge.

Rejsende: Det siger min Læge ogsaa.

Konduktør: (vred) Men jeg *forbyder* Dem at ryge.

Rejsende: Ja, det gør min Kone ogsaa!

— — —

Mellem Cyklister.

1. Cyklist: Hørte Du, hvor den Fyr gjorde Vrøvl, da jeg kørte over ham?

2. Cyklist: Ja — tænk, jeg husker, at jeg ogsaa var saa dum at blive gal i Hovedet, da jeg engang blev overkørt. Men det var inden jeg selv fik Cykle!

Telefonnumeret.

Under en Udstilling i en Provinsby var der ved Festmiddagen forsamlet Folk fra forskellige Befolkningslag og deriblandt flere fine Grever, som havde bidraget til Udstillingen. Greverne konverserede hverandre, og naar de skaalede, nævnede de hverandres Numer i Adelskalenderen. Pludselig rejste Byens Materialist sig op, hævede sit Glas mod Pottemageren og raabte —: Skaal, 1447!

Skaansom.

Manden: Hvad vilde De sige til at blive min Hustru, Fru Andersen?

Fru A.: Men Gud, De maa da vente og se, om jeg skulde blive Enke.

Manden: Jamen det er det, De er. Deres Mand er bleven kørt over af Toget, og jeg har lovet at meddele Dem det saa skaansomt som muligt!

Nej-Manden Wulff.

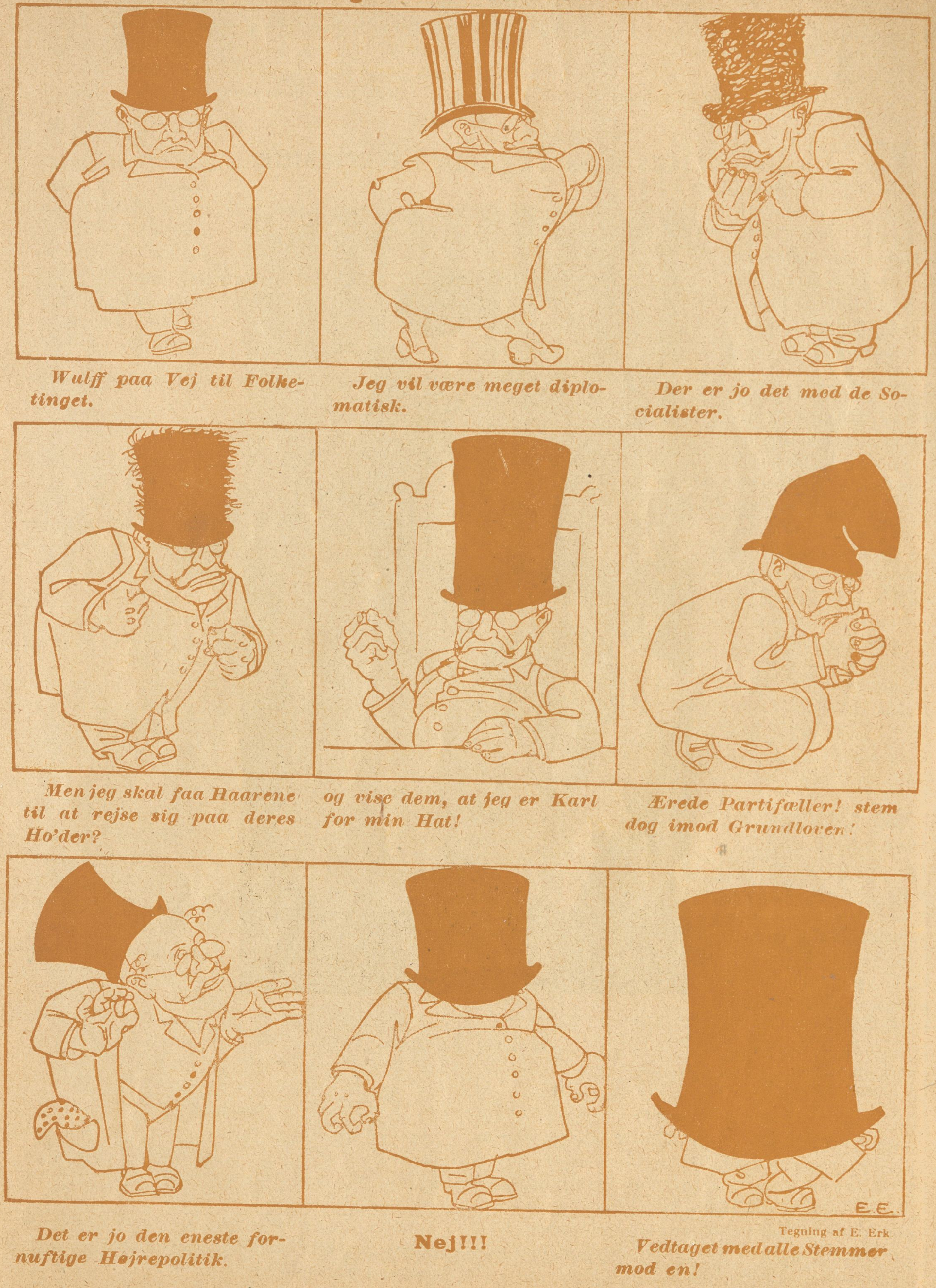

Tegning af E. Erk

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16. Lille Kongensgade 16.
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi.
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Livsfarligt.
— Nu bestiller jeg noget Mad. Vil Du have Øl eller Vand til Maden?
— *Vand* — er Du tosset! Tror Du jeg med mit *Jern*helbred tør drikke Vand — jeg risikerer jo at *ruste op* indvendig!!

Farvel, Thalia!

(Mel.: »Marken er mejet og Høet er slaaet.«)

Snart er det Sommer, Teatrene lukker,
nu skal vi ta' Afsked med Thalias
muntre Flok.
Hanne, min Kone, om Aftningen sukker,
hun kan nemlig ikke faa Teaterstykker
nok.

Fem Gange til Revy,
ti Gange i »Det ny« —
hun har slidt en Kikkert og en
Silkeparaply.

»Dagmar« hun elsker og *Hofman* er
morsom,
hun har set »Pygmalion« fem Aftener
»en suit«.
(Der var jo nok dette »syndige« Ord, som
ikke just var egnet for den højere
esprit!)

I en farlig Os
sad hun paa Nørrebros,
og jeg fulgte med — det maa jeg
sige til min Ros!

Og paa Kasino der brændte tit Tampen,
sytten Gange saa vi »Londons røde
Lygteskær«.
Hanne hun sad der med Næsen op
til Rampen,
for hun fandt, at »*Fønsemand*« var
skurke-dejlig kær.
Alstrup i »Scala« trak
hende — *jeg* sad og drak.
det er jo da et Held, at man kan faa
en Gibernak!

Vi var til *Herold*, det var jo en høj
Pris,
men vi sad og saa paa Kongen, han
var nemlig med.

Saa har vi været til »Manden paa
Højriis«,
Gud, hvor var jeg let og glad, dengang
vi drog afsted.
Hun tog til »Parsifal«,
jeg var da ikke gal —
Næ, saa vil jeg heller falde ned fra
femte Sal!

Olaf hun saa, naar han spilled paa
Regensen,
og Hr. *Jerndorff* kalder hun sit
kæreste Geni.
Olsen og *Striboll* og tykke *Olga Svendsen*
det er osse noget for min Kones
Fantasi.
Naa, nu bli'r vi da fri
for Skuespilleri.
Men nu aabner Tivoli — dér
abonnerer vi!!

Peder Ravn.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Men hvem var vel han, Dick Sugden, at han vovede at dømme en anden, tilmed en saa berygtet Person som Sir Hamilton Bodley? Han selv var jo kun en Forbryder, en Mand, som havde begaaet Bigami, en Don Juan, som paa Grund af et maaske forhastet Løfte havde monopoliseret en ung Piges bedste Ungdomstid og som nu, da Vekslen var forfalden, saa sig ude af Stand til at indløse den. Naaja — ingen kunde nære større Foragt for ham, end han selv gjorde!

Pludselig opdagede han ved Foden af en gammel Eg en hvidklædt Skikkelse; den var fin og slank og lignede en Dryade, da den forskræmt rejste sig op ved Lyden af Skridt. En Maanestraale kom, trængte gennem det grønne Løvværk over deres Hoveder, faldt klart paa det skinnende Haar og de store, mørke Øjne.

Dick havde set tilstrækkeligt. Glæde, Vrede, Forvirring — han vidste næppe hvilken af disse Følelser, der var den mest fremherskende, da han, uden at tænke paa sit daarlige Ben, hastigt ilede frem over Græsset og greb fat i en varm, kniplingsbeklædt Arm.

— De! udbrød han heftigt. De!

Idet han glemte, at hun ikke var det engelske Sprog mægtig, tillagde han strængt:

— Hvad gør De her?

Den unge Piges Ansigt, som i Maanelyset saa aldeles ligblegt ud, vendtes mod ham. De mørke Øjne mødte hans med et klart, aabent Blik, saa bort og flyttedes atter mod ham. Den slanke Pigeskikkelse sank sammen — hendes Holdning, der stod i skarp Kontrast med den Beslutsomhed, hun havde udvist, da hun et Par Dage i Forvejen saa godt som havde taget ham til Fange, hele hendes Udseende, ja, hvert Træk i det fine lille Ansigt, vidnede om dyb Sjælekval og kvindelig Hjælpeløshed.

Ved Synet af denne uforklarlige Smerte glemte Dick, at den Kvinde, der stod foran ham, saa grumt havde forurettet ham. Hans Stemme lød betydeligt mildere, da han gentog sit Spørgsmaal:

— Hvad gør De her?

Den unge Pige trak Vejret dybt. Med en kraftig Viljeanstrængelse indtog hun en rolig, værdig Holdning. De mørke straalende Øjne betragtede ham med et Udtryk af saaret Stolthed. Saa svarede hun langsomt og ligesom søgende efter Ordene, men paa et fuldkomment fejlfrit Engelsk:

— Vil De være saa god at slippe min Arm! Dette er mit Hjem. Jeg — jeg — er Lady Bodley!

XVI

EN BEKENDELSE.

En Forbavselse saa stor, at den trodser al Beskrivelse, berøvede for et Øjeblik Dick Sugden Evnen til at tænke klart og logisk. Han gav slip paa Armen, som han havde grebet fat i, og stirrede ufravendt paa den lille ,hvidklædte Skikkelse, der stod foran ham.

— Lady Bodley? Saa har jeg begaaet en skrækkelig Fejltagelse! De — De — er altsaa Lady Bodley?

— Jeg er Veronique Bodley, Hustru til Ejeren af dette gamle Gods, svarede hun roligt. De indser derfor, at jeg med fuld Ret kan forlange uantastet at spadsere i Parken.

Hendes Accent var smuk, men umiskendelig amerikansk.

Den Forskrækkelse, hun havde været Genstand for, havde nu veget Pladsen for en vis Sorgløshed. Den lille Bøjning, hvormed hun ledsagede Nævnelsen af sit Navn og sin Titel, var ikke hendes Stilling som Herskerinde over det statelige gamle Herresæde, paa hvis Enemærker de befandt sig, uværdig. Hendes Maade at være paa, saavel som hendes Navn, gav Dick en kraftig Paamindelse om den gode Tones Fordringer, og det lykkedes ham at samle sine Tanker saa meget, at han kunde gengælde hendes Hilsen.

— Jeg beder om Undskyldning, Lady Bodley, sagde han, men Maaneskinnet og en ganske mærkværdig Lighed er Skyld i min Fejltagelse. Jeg haaber ikke, De anser mig for at være gal. Jeg — jeg — er Richard Sugden.

Ansigtet foran ham havde trukket sig tilbage i Skyggen, men i den lave, blide Røst mærkedes ikke mindste Tegn til Overraskelse.

— Det tænkte jeg nok, Mr. Sugden; det var rart endelig at træffe Dem. De er — De er jo Daphne Medlycotts Forlovede.

Den altbeherskende Tanke om hans ulykkelige Stilling, som ved dette uventede Møde et Øjeblik havde forladt ham, vendte tilbage med fornyet Styrke ved Lady Bodleys sidste Ord. Dette natlige Møde, han et Sekund havde haabet skulde blive Begyndelsen til hans Befrielse, syntes ikke at have tjent til andet end at forøge hans Bekendtskabskreds med endnu en Person, som næste Tirsdag vilde vende ham Ryggen. Nej — han maatte straks se at faa fat i Trout.

— Godaften, Lady Bodley, jeg er glad ved at have gjort Deres Bekendtskab! Men maaske er det sikrest, at jeg følger Dem hen til Herregaarden.

— Nej Tak — det behøves ikke. Jeg er allerede ganske hjemme, og der er ingen Fare. Jeg haaber, vi snart træffes igen Mr. Sugden.

Hun gjorde en let Bøjning med Hovedet. Dick forsøgte at opfange et Glimt af hendes Ansigt, men dette forblev skjult i Skyggen. Træt og ligegyldig besvarede han hendes Hilsen; de bristede Forhaabninger havde yderligere forøget hans Nedslaaethed, og hans daarlige Ben, der lige havde været udsat for en usædvanlig Anstrængelse, hævnede sig nu paa ham ved at paaminde ham om, at det endnu ikke var rask.

— Jeg haaber i det mindste, Lady Bodley, at De ikke maa møde flere Tosser og beder Dem endnu engang om Undskyldning for min Dumhed. Godnat!

Han vendte sig for at gaa. Men i det samme skød et klar Mindets Lys frem i hans Tankers dybe Mørke. Brevet — det Brev, han et Par Dage i Forvejen havde set i sin Kærestes Haand — den fine, spidse, let genkendelige Stil! Han sagde til sig selv, at det var en Tilfældighed, at Skriften i Brevet og de faa Ord, som i Fremmedbogen paa »Muckledean House« mødte hans forbavsede Blik: »Mr. og Mrs. Jolyffe«, lignede hinanden.

En Tilfældighed — ja maaske — men alligevel — den unge Piges amerikanske Accent og Tilkendegivelse af sit Navn, havde altfor hurtigt faaet ham til at forlade sin første, ganske naturlige Tanke. Hvorfor havde han saa let ladet hende undslippe — uden et Spørgsmaal — uden mindste Forklaring? Haabet steg paany op i hans martrede Sjæl og saa hurtigt hans daarlige Ben tillod det, hinkede han efter den slanke, hvide Skikkelse, som endnu i nogen Afstand skimtedes mellem de gamle Eges Stammer.

— Lady Bodley! raabte han — Lady Bodley!

Han saa hende vende sig om, langsomt og tøvende.

Fortvivlelsen gav ham Kræfter — han lod sin Stok falde til Jorden og ilede med udstrakte Hænder imod hende.

— Aa, jeg beder Dem, sagde han med en Røst, som næsten lød højtidelig i sin Alvor, jeg beder Dem — nægt det ikke længere! Det er Dem, ikke sandt?

Hvor intetsigende Spørgsmaalet end var, syntes dets Mening alligevel at være bleven forstaaet. Samme pinlige Forlegenhed, som havde vist sig paa Lady Bodleys Ansigt, da han først opdagede hende, fik hende til at tøve et Sekund. Saa svarede hun roligt:

— Jeg nægter det ikke, Mr. Sugden — det var mig.

Med feberagtig Hastighed jagede Tankerne igennem Dicks Hjærne. Men hvor betydningsfulde den unge Dames Ord end var, havde de dog ikke samme Virkning, som den lille skarpe Straaleglans, Maaneskinnet fremlokkede paa hendes ubedækkede venstre Haand. Synet af denne lille Guldring skænkede ham en Lettelse saa ubeskrivelig, at han til at begynde med knapt kunde fatte den.

— De er altsaa gift? stammede han. De er virkelig gift?

Selv i det svage Maaneskin kunde han læse Sorgen i hendes Øjne.

— Jeg fortjener Deres Bebrejdelser, svarede hun med lav Stemme. Ja — jeg er Hamilton Bodleys Hustru!

— Aa, udbrød Dick ivrigt, tro ikke, at jeg paa nogen Maade bebrejder Dem noget. Men forstaar De, jeg var bange for, at De i Følge skotsk Lov var min Hustru!

Hvor ukunstlede disse Ord end udtaltes, var de alligevel rettede til en henrivende, ung Kvinde og de fik Dick til paa en ejendommelig Maade at føle sig forvirret og oprørt.

Og hvor roligt de klare Øjne end mødtes hans, viste Maanens forræderiske Straaler, at de forud saa blege Kinder nu var dækkede af en varm Rødme.

— Mais, mon Dieu — hun tøvede — jeg forstaar ikke! De skal jo paa Tirsdag giftes med Daphne, ikke sandt?

Dick smilte bittert.

— Det er netop Spørgsmaalet, sagde han. Efter at jeg har faaet en Jurists Udtalelse om den skotske Lov i saadanne Tilfælde, har jeg ikke rigtig vidst hvad jeg skulde mene om Brylluppet paa Tirsdag — saafremt jeg ikke vilde risikere at se en Anklage for Bigami dukke op naarsomhelst. Men vær ikke ængstelig, Lady Bodley — vær ikke ængstelig! tillagde han ivrigt, da en blød, lille Arm, der famlede efter Støtte, straktes ud mod en af de gamle Ege. Nu er jo alt godt igen! Nu er jo alt, Gud ske Lov saaledes som det skal være!

Hans glade Latter vidnede om den Lettelse, han følte. De hemmelighedsfulde Lænker, som havde holdt ham fangen, var brudte — havde aldrig været til. Han var atter en fri Mand, fri og uafhængig af Pengeafpressere, Jurister, ja, af Overhuset. Han var fri — fri — og hans Latter lød glad og triumferende under de gamle Eges mørkegrønne Kroner.

— Men jeg forstaar ikke, stammede Lady Bodley. De taler om den skotske Lov og om — om — Bigami. Hendes Stemme sank ned til en Hvisken og en Skælven gennemfor den spæde Skikkelse. De glemmer, at jeg ikke forstaar hvad De mener — jeg er jo fra Amerika...

— Det er jeg ogsaa! Endnu engang gav hans Glæde sig Luft i en klingende Latter. Og De maa tro mig, naar jeg siger, at jeg lige saa lidt som De, vidste hvad Følgen kunde blive, da vi lod disse Mennesker antage os for Mand og Hustru. Men nu er alt godt igen, gentog han hurtigt. Sig mig, er De virkelig Amerikanerinde? Jeg troede, at De var Pariserinde.

Lady Bodleys Stemme lød rolig og klar, da hun svarede:

— Jeg er født i Californien, men mine Forældre var Franskmænd. Og jeg — jeg er Amerikanerinde — Amerika har Grund til at være stolt af mig, ikke sangt, Mr. Sugden!

Den pludselige Forandring i hendes Tonefald, som fra den roligste Selvsikkerhed gik over til den bitreste Selvforagt, fængslede øjeblikkelig Dicks Opmærksomhed. Han skød al egoistisk Glæde over sin egen Redning til Side, og gjorde sig Umage for at lindre den Sorg, som stod saa skarpt prentet i de fine, barnlige Træk.

— Aa, Lady Bodley, tag det ikke paa den Maade! Deres Handlemaade var ganskevist en Smule ejendommelig, men da det ikke har haft de uheldige Følger, jeg frygtede, kan vi jo glemme hele Sagen, mener De ikke ogsaa det? Jeg er overbevist om, at der var Grunde for Deres Opførsel. Husk, at vi er besvogrede — eller, at vi bliver det paa Tirsdag. Lad alt hvad der er sket være glemt — vi skal være enige om aldrig at nævne et Ord om, hvad der er sket — gaar De ind paa det?

Han talte venligt og opmuntrende paa samme Maade, som man trøster et Barn. Og det Ansigt, som i Maaneskinnet løftedes op mod hans, var et bedrøvet Barns — eller vilde have været det, hvis ikke det sørgmodige Udtryk i de store mørke Øjnes Dyb, havde vidnet om en forpint Kvindesjæls Lidelser.

— Hvad mon De egentlig tænker om mig, sagde hun langsomt. Saa udbrød hun pludselig:

— Aa — jeg — kan ikke udholde det længere! Jeg har ikke tænkt paa andet, hverken Dag eller Nat! Og saa for to Dage siden, da jeg fra mit Vindu saa Dem og Mr. Codrington køre hen til Mrs. Medlycotts Dør og blev klar over hvem De var — og nu, da jeg paa denne Maade staar Ansigt til Ansigt med Dem — aa, jeg maa forsøge paa en eller anden Maade at gøre min Handlemaade begribelig for Dem. Hvad De end vil komme til at tænke om mig, kan det ikke være værre end den Mening, De nu har om mig. Lad os sætte os lidt her i Græsset — det er ikke det mindste fugtigt. Og De maa passe paa Deres stakkels Ben!

Hendes Stemme lød deltagende og medlidende og mindede ham om den ømme Omsorg, hun havde vist ham paa Sletten i Nærheden af Carlisle, da hun forbandt hans daarlige Ben. Maaneskinnet forvandlede hendes skinnende silkebløde Haar til en straalende Glorie om hendes Pande. Og da hun satte sig ned ved Siden af Dick, mærkede han pludselig den fine, svage Violduft, han mindedes saa godt. Hun saa ung og fin ud og lignede mest af alt en smuk Blomst. Den Sorg, der lig en Skygge laa udbredt over hendes Ansigtstræk, rørte ham — den fik ham til at tænke paa et Barns Taarer eller en dugget Blomsterkalk.

— Ak ja — skønt jeg jo har forurettet Dem saa dybt, maa jeg dog forklare Dem min Handlemaade! sagde hun sørgmodigt. Sig mig, Mr. Sugden — De har set min Mand, Sir Hamilton Bodley, ikke sandt?

Dick forsøgte at sige et Kompliment, men hendes aabne, genemtrængende Blik hvilede paa ham og de konventionelle Ord døde paa hans Læber. Han nikkede og hun fortsatte saa langsomt:

— Saa kender De allerede til det — bedre end jeg er i Stand til at sige det. Men De ved ikke — intet Menneske aner — hvad det vil sige at være gift med ham!

Hun tav et Par Sekunder — i hvert af hendes Ansigtstræk læstes den dybeste Afsky. Saa fortsatte hun roligt:

— Det Spørgsmaal, som syntes at falde af sig selv, er naturligvis dette: Hvorfor giftede De Dem med ham? Ja hvorfor?

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

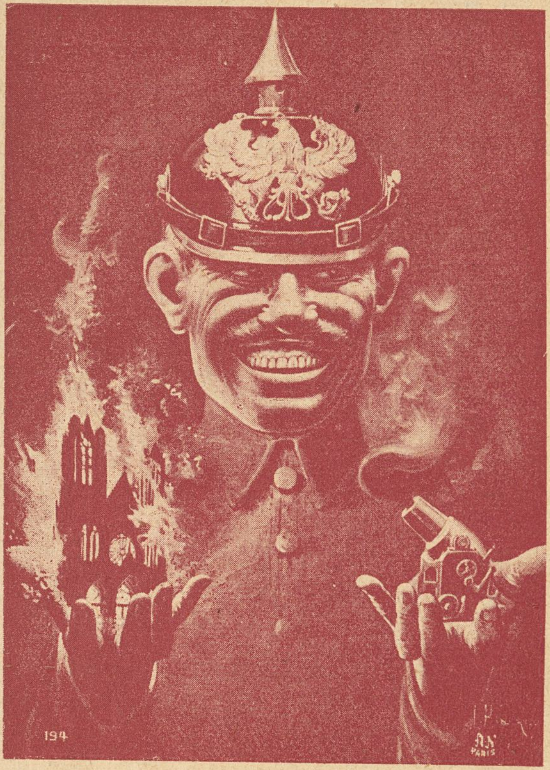

Tysklands Glæde over Mørseren (42 ctm) og dens Resultat (Domkirken i Reims).

(Fransk Satire.)

— Vet du, jag blir altid så glad, när jag ser din svärmor därborta.
— Glad?! Ha, ha! Vafför?
— Jo, för att hon *inte är min!*

(»Kurre«)

— Nu fodrer hun igen Hønsene med Majs, saa faar vi atter *haarde* Æg i Morgen! (»Meggendorfer Blätter«)

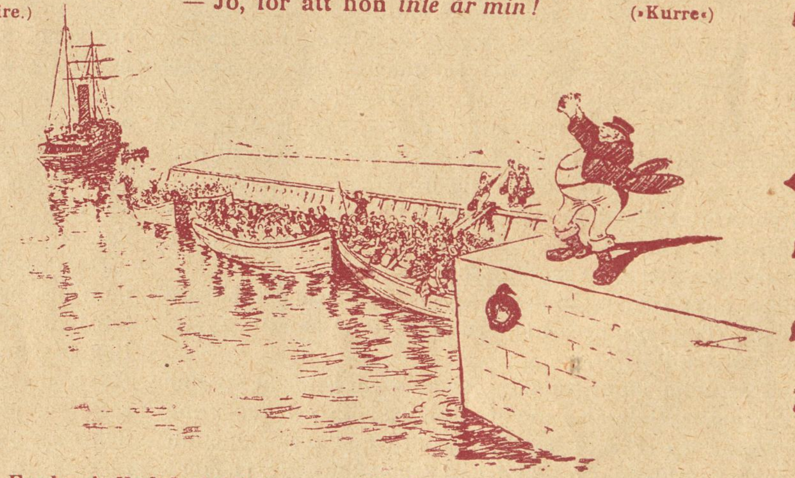

England (Ved Indskibningen af Suffragetterne) — Endelig alene!

(»Fliegende Blätter«)

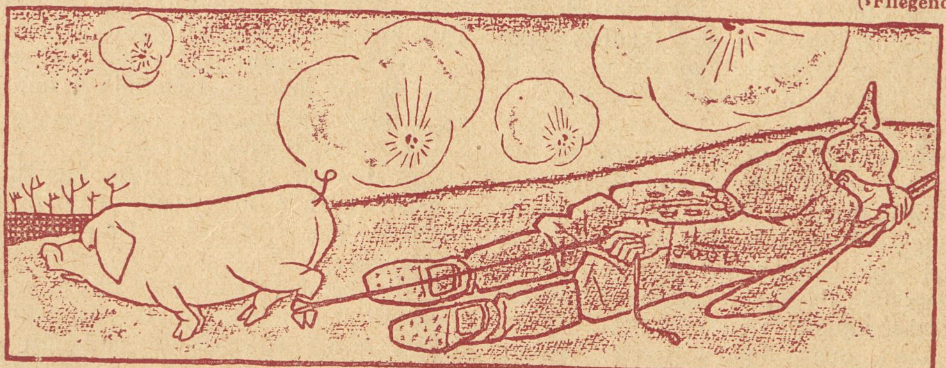

Vanskelig Fouragering —: Grisen skal reddes ud af Skudlinien!

(»Simplicissimus«)

Dansk Korn Snaps
INDR. VAREMÆRKE

Rød Indmad

Grundlovsfæstet!

Nu smeddes vor Friheds gyldne Ring,
og *Valgretten* lyser saa vidt omkring,
nu heles, hvad før var knust og kvæstet —
men ak, der er mange mange fler Ting,
som jeg ku' li' at se grundlovsfæstet.

At hver forløjet, forhyklet Fyr,
hvem Mønten ind i Lommerne fly'r,
nu Verdensnøden har Landet gæstet,
at *han* blev spiddet som Skadedyr,
det ku' jeg li' at se grundlovsfæstet.

Enhver, der kun har Haan for de smaa —
hver Præst med Kors og med Stjærne paa,
hvis Tale har Sjælen svovlforpestet —
at han skulde nøgen af Landet gaa,
det ku' jeg li' at se grundlovsfæstet.

At *Folket* styred hvert Riges Ror,
at Mand var Mand, og et Ord et Ord,
at *Retten* aldrig man saa' lemlæstet,
at Krig er usselt, jammerligt *Mord*,
det ku' jeg li' at se grundlovsfæstet.

Beruseren: Sikken en lykkelig Djævel! Paa denne Tid af Natten maa han drikke _paa_ Posten; vi andre maa nøjes med at drikke _af_ Posten!

Det trækker op til Formerkonflikt hos Schmidt og Co. Direktør Foss truer med Boycotting og er i det hele taget meget stor paa det.

— Ja, det er det, vi altid har søgt: De Herrer Arbejdsgivere har aldrig rigtig forstaaet at holde paa F o r m e r n e.

2/5. *Ved 1. Maj Processionen konfiskerede Politiet en Plakat med Ordene »Knæk Sablen! Bryd Kronen! Styrt Kirken!«*

— Efter Forlydende vil der til næste Aar marschere et Banner frem, hvorpaa der staar: »Bryd Panserne! Knæk Staven! Styrt Eugen!«

Ved Kundskabsprøven for Soldaterne viste det sig, at der af 11.450 Jenser var en Fjerdedel, som ikke vidste i hvilken Verdensdel *Persien* ligger.

— Naa, ja, er det nu saa slemt? Hvormange Københavnere ved, hvor *Snorregade* ligger?

— Det er egentlig dumt at kalde *Frederik Jensen* for »Den trætte Frederik«, efter at han er begyndt at medvirke i den *stumme* Kunst. —

— Ja, nu kan man jo kalde ham: Frederik — den *tiende!*

Hva' er det for noget Sludder! Her staar i Avisen, at den *første* Panamahat blev set paa Strøget i Gaar. Som om ikke je' har gaaet med Panamahat siden Februar!

3/5. Nu skal Mantzius spille Komedie i en privat Forening. Fik han ikke sin Afsked fra det kgl. Teater paa Grund af Svaghed?

— Jo, men „Privatkomedie" er vist Mantzius' Styrke.

4/5. Det er nok galt fat med Maden paa »Almindeligheden«, de Gamle kan som Regel ikke spise den. Men derfor maa man virkelig ikke sige, den er gaaet i Hundene — den gaar nemlig i Svinene, skal jeg sige Dem!

5/5. Slagter *Kjærulff* er sat under Tiltale for Falsk og Bedrageri. Hvordan Dommen kommer til at lyde, er ikke godt at vide, men én af de sædvanlige Domsformularer kan man da umulig stryge, den nemlig: *Stempelovertrædelse* foreligger ikke.

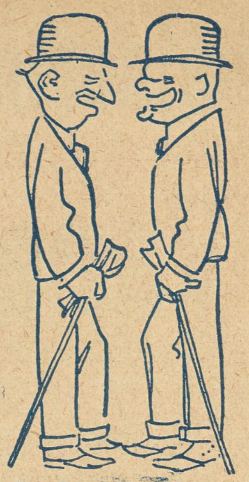

— Har Du hørt, at der er forefaldet et Tilfælde af Meningitis i en af Torpedobaadene?

— Ja, bare nu ikke »Havhesten« gaar hen og faar *Mund- og Klovesyge!*

Paa Sortedammen.

Paa Sortedammen atter
er Baadene i Gang.
Man gaar om Bord med Latter
og sejler ud med Sang.

Hvem har for Krigen Tanke,
naar man er glad og oplagt,
og er hun sød, den Slanke,
bli'r Baaden ikke »opbragt«.

Se Manden med Kasketten,
som Din Billet Du viser,
er selve »Priseretten«,
— dog frygt ej for hans »P r i s e r«.

Se, Pavillonen drager, —
Prøv ej at be' om Henstand.
Hun vil ha' The med Kager,
den søde lille Genstand.

Hun faar Dig i Gondolen
ved Snildhed og ved sund Kraft.
Glans laaner hende Solen,
og Svanen hende »D u n k r a f t.«

Københavnske Tjenere i Karikatur XIX.

Larsen,
„Bregnegaarden", Gl. Mønt.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

2den Trækning begynder Onsdag den 19. Maj.

6000 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 1 Kr. 60 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Tivolis Boulevard-Pavillon, Vestre Boulevard,** lige overfor Raadhushaven.

RYG **ODOR**
Formrullet
Brasil Cigar - 5 Kr. pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 6 Kr. 50 Øre „ „

CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN
DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København.

Den Fulde: Jeg kan sku' se je' er kommen op paa Stjernevej.

J. Madsen, Randers. Deres Billede har kulturhistorisk Værdi, hvis det skal forstaas saaledes, at Manden med Knytnæven er ansat ved Belysningsvæsnet.

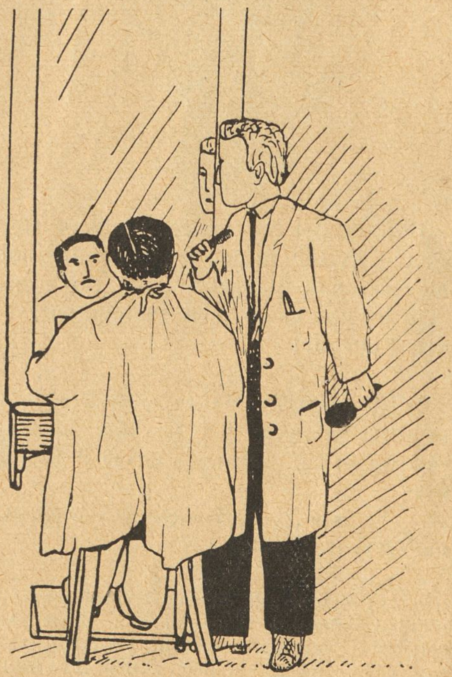

Barberen: Ønsker De Pomade i Haaret, Hr.?
Kunden: De vilde maaske lave Fluepapir ud af det?

›Arbejdsløs Barbersvend‹. Vi vil gærne tro, at saavel Tegningen som Teksten er original. I hvert Fald er det en original Maade at sætte en Mand Fluer i Hovedet paa!

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

THOMSENS MAGASINER
Paletots & Ulsters
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Telefon
427
&
5064

Danmarks bill. Specialforr. I uovertrufne Symaskiner. Brugte tages i Bytte t. høj Pris. Bill. Afbet. St. Rabat for Kont. ill. Prisl.
G. J. OLSEN, Nikolajgade 4.

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris 19, 24, 27, 29, 33, 38 Kr. Bestillinger efter Maal med Prøve, udf. paa faa Dage.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6.
Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—4.
Telefon Byen 1988 y.

Køb RAVNEN

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

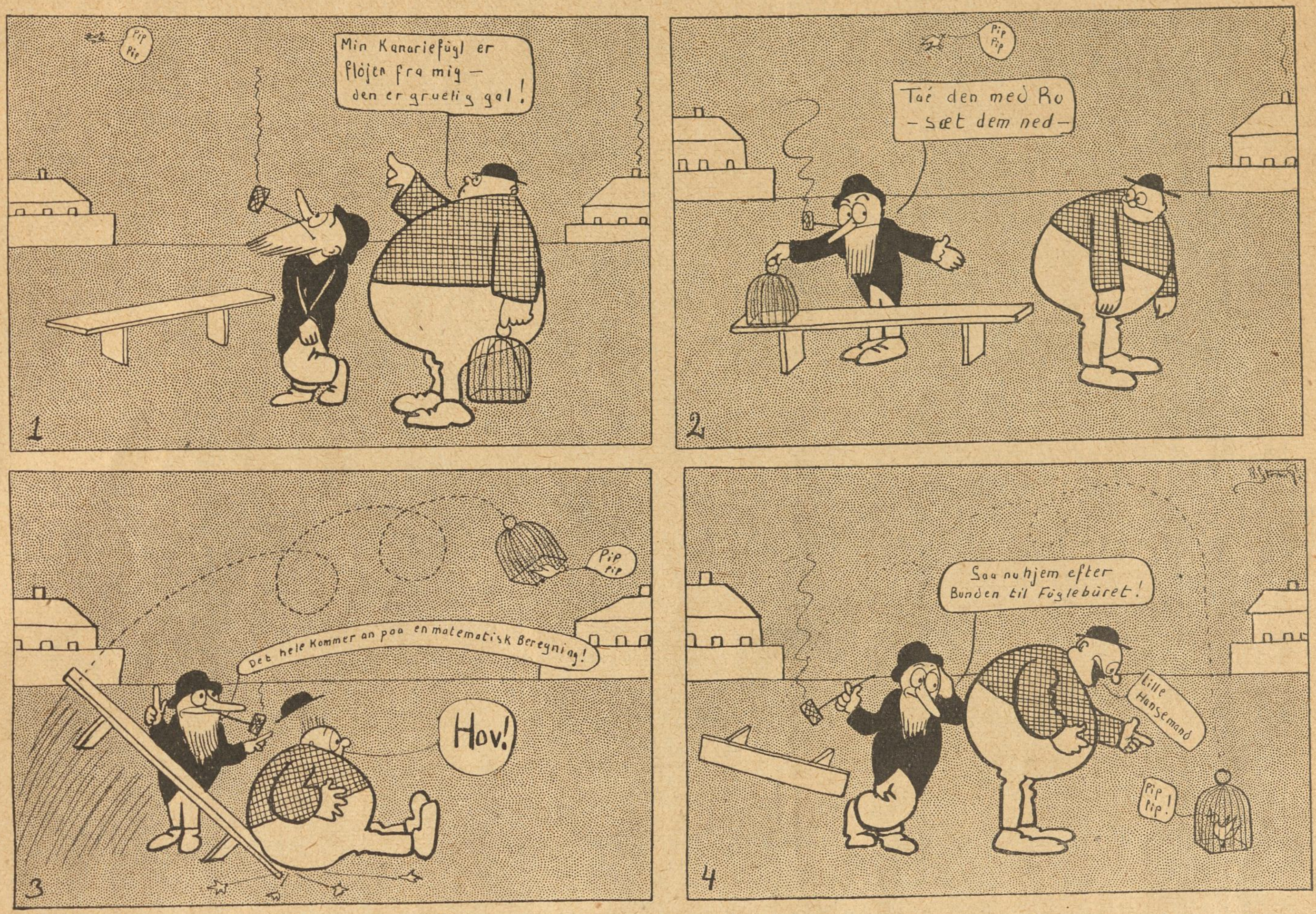

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Besparelse.

To Jøder gaar forbi en Badeanstalt. Den ene siger:

— Du skulde vist snart tage Dig et Bad, Simon.

— Nej, jeg vil vente endnu et Par Aar, og saa vil jeg lade mig kemisk rense!

Daarlig.

Jørgen sidder og studerer sine Lektier og sveder og støn-ner. Tilsidst synker hans Hoved ned paa Bordet og der kommer Taarer i hans Øjne. Saa udbryder han:

— O, Mo'r, jeg er saa daarlig!

— Hvor, hvordan, spørger den forskrækkede Moder.

— I Fransk, svarer Jørgen.

Bagagen.

Sprutnikolaj har for første Gang været paa Jernbane, og da han kommer sammen med Kamesjukkerne, spør' de ham, hvordan Rejsen gik.

Nikolaj: Jo, Rejsen gik godt, men jeg mistede min Bagage, for mens jeg sad og fik mig en Lur, saa gik Proppen af.

Optaget.

Præsten møder den gamle Bonde udenfor Kirken og spørger, hvorfor han ikke har sin Kone med.

Bonden: Næ, se, hun har saa ukristeligt meget at gøre — hun skal lave Mad, hun skal passe Børnene, og hun skal malke og fodre Dyrene — — og saa forresten ligger hun syg af Reumatisme!

Et godt Vidne.

— Jeg vil vædde paa, at Pigen nu igen staar og lytter ved Nøglehullet, sagde Fruen til sin Mand og rev i det samme Døren op.

Pigen, der virkelig stod bag Døren, tumlede tilbage, men samlede sig hurtigt og sagde:

— Fruen har vundet Væddemaalet. Jeg er Vidne!

Bevis det!

Moderen: Det gør meget mere ondt paa mig, naar jeg maa slaa Dig, Peter.

Peter: Jamen hvorfor skriger Du saa ikke?

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Hans Højhed.

Fyrsten besøger en Dag en af Residensstadens Skoler. Han kommer ind i en Klasse midt i Regnetimen og faar Lyst til selv at stille Eleverne nogle Spørgsmaal. Efter lang Eftertænken siger han til en af Drengene:

„Æh — lille Ven — kan Du regne ud, hvormeget er 3 Gange 13?"

„Niogtredive, Deres Højhed."

„Meget godt — æh — meget godt. Men — æh — hvordan faar Du nu det ud?"

„Jeg siger, 3 Gange 10 er 30 og 3 Gange 3 er 9, tilsammen 39."

„Meget godt — æh — meget godt. Men — hvorfor bruger Du saa mange Omsvøb? Ser Du — æh — det var meget lettere at sige — 4 Gange 10 er 40 — og saa trække 1 fra — meget lettere, ikke sandt? Det gælder altid om bare at være praktisk."

Tegning af Georgia Jacobsen.

Ah! Det ny Numer af „Ravnen" er kommen!

Betingelsen.

Anders: Hva' er Du ikke paa Arbejde i Dag?

Johan: Nej, ikke et Slag dér, før Mester har taget sit Ord i sig igen!

Anders: Hvad sagde han da?

Johan: Han sa' — Du er afskediget!

Ormen.

Moderen (i stort Toilette): Ja mit Barn, al denne Silke, som Du ser, jeg har paa, den kommer fra en tarvelig lille Orm.

Barnet (forundret): — Er det Fa'r, Du mener?

Tegning af Sv. Ulrich.

Apoteker Benzon i et Interview: „Den eneste Ulempe ved en eventuel Strejke er, at Publikum kommer til at vente længere paa Medicinen."

»Kongeriget Virgilia«.

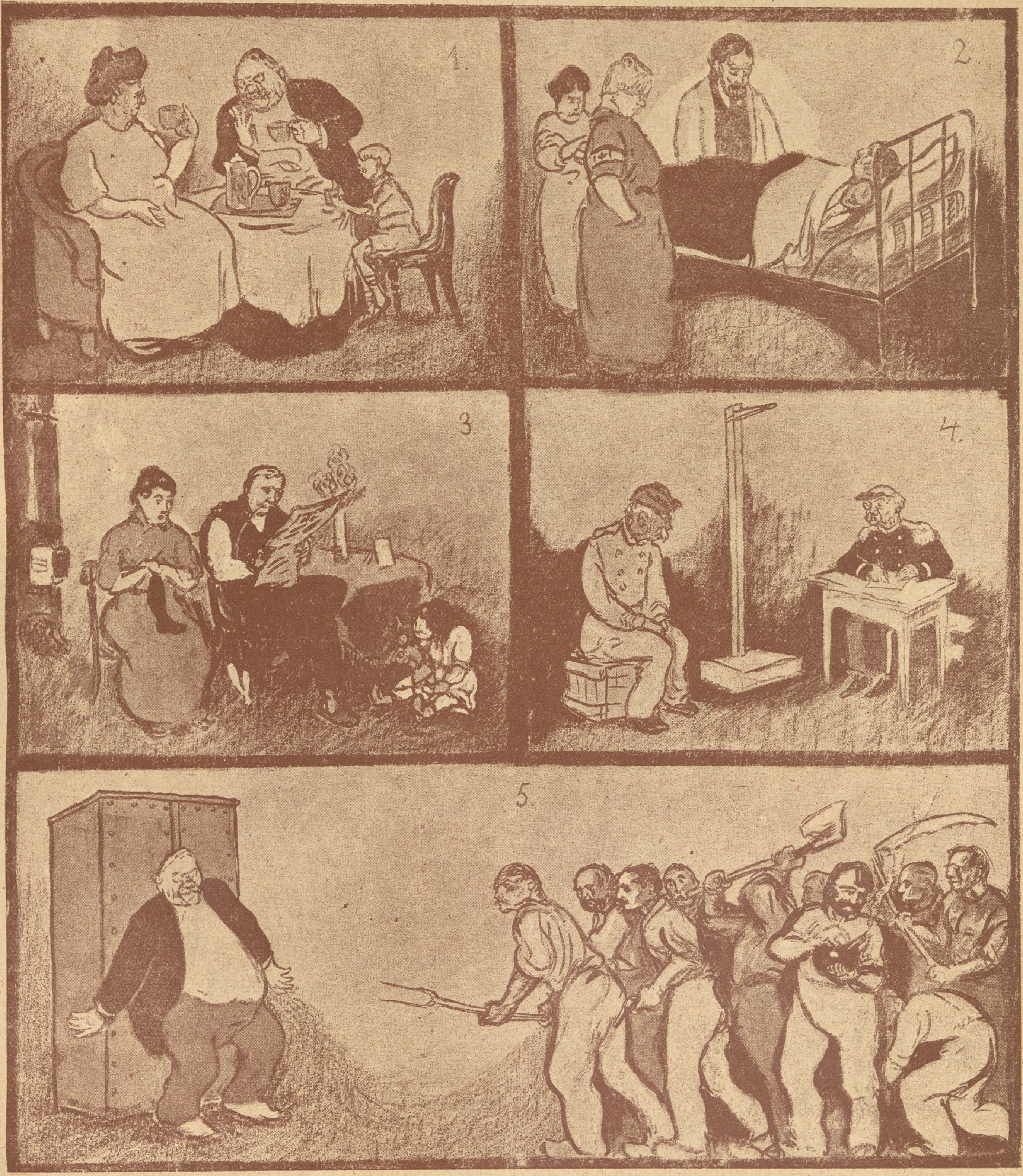

Tegning af Anton Hansen

1. Jeg hjælper aldrig fattige Arbejdere. De kan lade være med at faa saamange Børn. 2. De har ikke Ret til at klage. Husk paa, at De ligger her gratis — og hvad vil De med de mange Børn? 3. De Rige har alligevel Ret. En Arbejder klarer sig allerbedst med kun et Barn. 4. Der mælder sig ingen paa Session — 5. og naar Pengeskabet trues, vil Kapitalisten forgæves raabe paa Soldater — han lærte selv de Fattige, at deres Børn var til Gene!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Brylluppet i Brændehuset.

Amerikansk Humoreske.

Det var en stille, rolig Nat.

Enhver Historieskriver, som begynder sin Historie med Storm, naar man alligevel for det meste er udsat for Blæst, er en Løgnhals. Folk synes ikke om historisk Blæsevejr.

Det var som sagt en rolig, stille Nat. Det vil sige, det var i Færd med at blive det. Solen var netop gaaet hen og havde lagt sig, og paa begge Sider af det sædvanlige Hul, hvor den var krøbet ned i sin Køje, oplystes Himlen til over 60 Fods Højde, straalede i alle Josefs Kappes brogede Farver og mindede Tilskueren om de første Cirkusplakater paa Plankeværkerne om Foraaret, med de blaa Zebraer med grønne Striber og lavendelfarvede Løver med sorte Haler, som gør Spring paa 1600 Fod for at knuse en stakkels lille Abe, som ikke har gjort andet ondt end rejst med en Lirekassemand.

Det var i Aaret 1869, og jeg var paa Besøg i Fort Atkinson, hos min ærværdige faderlige Slægtning, der beklædte den høje Stilling som Overdommer der i Byen. Jeg var nylig kommen tilbage fra New-York, hvor jeg havde faaet Has paa to Aar og 2000 Dollars. Jeg havde gaaet et godt Stykke af Vejen og sad nu der i Græsset og saa paa Solnedgangen uden en Øre i Lommen, spekulerende paa, hvor jeg skulde faa Adressen at vide paa en Stratenrøver-Hyrebasse, der kunde hyre mig. »Squiren« — det var Fredsdommerens Titel — sad lænet op til et Træ og sang en Methodistsalme, da jeg saa en enlig Rytter komme op ad Vejen.

Han var til Fods. Det Aar var det paa højeste Mode, at enlige Ryttere kom til Fods. Den Rejsende havde Frakken paa Armen, en tyk Prygl i Haanden og en mægtig Skraa i Munden. Han havde stukket sine Bukser inde i Støvlerne, og for hvert fjerde Skridt spyttede han i Haanden og greb om Stokken, som om han vilde slaa Hjernen ud af Hovedet paa en eller anden.

Min første Tanke var, at det var en Landmand, som havde faaet sin Melonhave plyndret nogle Aar forud, da jeg boede der, at han havde faaet at vide, at jeg var kommen hjem, og at han var kilet herover for at presse nogle Meloner ud af Huden paa mig, og jeg var netop i Færd med at famle mig op og gaa min Vej, da han kaldte min Gamle hen til Stakittet, hvor de i nogle Minutter førte en livlig Samtale. Min Gamle syntes at ville berolige Manden og at ville opsætte noget til næste Dag, som Manden vilde have udført selv samme Aften.

Manden tog en Kniv op, skar den vældigste Skraa af, jeg nogensinde har set blive stoppet ind i en Kæft, og sagde som et Slags Slutningsargument:

»Godt, Squire! Hvis I ikke vil komme derover i Aften og knytte Knuden, saa er her Maal til den, fem Fod, ni og en halv. Sig til Per Snedker, at han sender en billig Kiste op i Morgen tidlig! Og hør, Squire! Det kunde spare Sognet en Del Omkostninger, om I vilde tage Ligsynsmændene i Ed og lade dem køre op med Per. Jeg siger Jer, Squire«, sagde den gamle Mand, idet han med Haanden strøg en Taare bort fra Næsen, »der skal blive Bryllup i Nat eller Begravelse i Morgen Formiddag Kl. 10, og det er Jer, som skal sige, hvad det skal blive til. Han er lukket inde i Brændehuset med en Bøssemunding lige i Synet, og det er bedst I skynder Jer, saa det ikke bliver for ensformigt for ham.«

Squiren lod den gamle Mand staa og kom hen til mig. Han sagde, at den gamle Mand vilde have ham med sig en ni Mil ind i Skoven for at vie hans Datter til en Mand, som burde gifte sig med hende, men som gjorde Indvendinger mod det aabenbare Hastværk. Squiren sagde, at han begyndte at blive for gammel til at sidde og lade sig skumple gennem Skoven i mørke Nætter, men hellere, end at et Medmenneske skulde blive dræbt, vilde han dog rejse med og forrette Ceremonien, hvis jeg vilde følge med og køre.

»Er der Penge at tjene?« spurgte jeg, idet min Haand famlede i den tommeste Lomme, som der nogen Sinde har været til.

Squiren forsikrede, at der var Millioner at tjene, og sagde, at jeg skulde faa Halvdelen af Fortjenesten. Jeg besluttede da at følge med.

Den vordende Svigerfader sad paa en Træstub med Frakken over sine Knæ og Haanden knyttet om den Stok, med hvilken han havde taget Maal af sin Mand enten til Graven eller til Brudesengen, medens vi spændte for.

Da Hesten var sat for, og Squiren havde lagt sin Taske med de for saadanne Tilfælde nødvendige Papirer under Agehyndet, var det helt mørkt, og Udsigterne ikke synderlig behagelige; men Processionen satte sig i Gang, og de ni Mil tog deres Begyndelse. Den gamle Mand gik i Spidsen og viste Vej, og saa dukkede vi ind i Skoven. En Gang imellem, naar vi kom til et slemt Sted paa Vejen, kunde han lade sin Stemme høre:

»Hold lige til Højre, Squire, ellers kan vi faa Begravelse, førend vi naar Maalet!« Og Hesten gik uden om Forhindringen, og Giggen beholdt den rigtige Side opad.

Det var det mærkeligste Bryllupstog, jeg nogen Sinde har deltaget i. Uglerne tudede og fik mig til at tænke paa den stakkels Brudgom, som var lukket inde i Brændehuset og ventede, at Bøddelen skulde komme.

Squiren blev snaksom og sagde:

»Jeg tænker paa, at hvis Fyren ikke vil gifte sig med Pigen, ved jeg ikke, hvorledes jeg skal bære mig ad. Ægteskabet bør være en frivillig Sag paa begge Sider. Selv om Pigen er villig for to, men Brudgommen er stiv og siger Nej, udretter jeg jo intet. Ganske vist vil jeg sørge for, at Retfærdigheden gaar sin Gang, men det er ikke min Sag at trække Folk i Øret. Naar Tiden kommer og jeg spørger ham, om han vil tage denne Kvinde til Ægtehustru, maa han svare Ja, og jeg tænker, George, at naar vi kommer derhen, er det bedst, at Du gaar ud i Brændehuset og anvender din Overtalelsesevne for at faa ham til at se Sagen i det rette Lys. Sig til ham, at det er den bedste Maade, hvorpaa han kan slippe fra Sagen, og at Landet har sine Øjne fæstet paa ham og venter, at han vil handle rigtig mod Pigen. Jeg ved, at Du kan ordne Sagen, naar Du bare tager ham paa den rette Maade, men det gaar ikke an for mig, som Fredsdommer.«

Jeg syntes just ikke synderlig godt om dette Forslag, at gaa ind i Brændehuset til en fortvivlet ung Mand, som er bleven holdt indelukket i flere Timer, for at tvinge ham til at gifte sig. Hvor kunde jeg vide, om han vilde styrte sig løs paa mig og slaa mig ihjel!

Endelig, efter tre Timers forfærdelig langsom Kørsel gennem den mørkeste Skov i Verden, begyndte en Hund at gø, og da den fór frem og sprang op ad den gamle Mand, kunde jeg forstaa, at vi var i Nærheden af det lykkelige Hjem, hvor to Sjæle skulde forenes.

(Sluttes i næste Nummer.)

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Gift Dem aldrig — før De har besøgt **Snedkermester Chr. Jensens 4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87** (ligefor Sølvgade) **samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.** Danmarks største Afbetalingsforretning.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN Reproduktionsanstalt leverer DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN K · TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's

XEROFORMSÆBE

Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.

Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.

GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET

MEDLEMSANTAL over 200,000

HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

S. JOHANNESSON'S

TELEFON 3684. TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrolleret Virksomhed.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET

GARANTI FOR HOLDBARHED

·FIONA· SKINDERGADE 27

GENUINE

LUND'S-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.

Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Sejrsgudinde og Allemandspige

Tegning af H. Jentzsch.

Victoria: Det er svært, saa d'Hrr. løber mig paa Dørene i denne Tid! I Gaar havde jeg Besøg af baade Franskmanden og Tyskeren, og i Dag kommer De!

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider | Pinse-Numer. | 10 Øre

RAVNEN

Nr. 20. Torsdag den 20. Maj. 1915

Tegning af Anton Hansen.

— Skal vi ikke sende dem et Par Granater for at sprede dem lidt, ellers risikerer vi, at de ligger og taarner sig op og bliver en Fare for vor undersøiske Skibsfart?

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMSANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Charlottes Bøgelund.

(Mel.: Der er ikke noget at kigge efter dér. —)

1.

Hvis Dig Byen keder, Kære,
Hvis Du er lidt utilpas,
Hvis ej dér Du gider være,
Men vil ha' en »frisch vom Fasz«,
Dersom Du er bleven sløv a'
Evig Raaben, Larm og Skrig,
Kære Ven, tag ud og prøv da
Luften ude i det Fri.
Er Du bleven træt af at beskue
»Filmens Duse«,
Træt af den Kafé, hvor Du til
daglig ta'er en Rund,
Sæt Dig paa Din Cykle. Lad den
ud af Stranden suse.
Der er dejligt i »Charlottes
Bøgelund«.

2.

Naar Du daglig op Dig slider
I den trange Stueluft,
Tag derud ved Pinsetider,
Indaand Skovens Blomsterduft.
Hvis Du ikke tør Dig nærme
Byen med Din elskte Skat,
Dér Du ugenert kan sværme
I den lyse Foraarsnat.
Og naar Du ta'er Afsked med
Din elskede Pige,
Tryk da kun et Kys paa hendes
lille Rosenmund.
Naar I saa gaar hjemad, vil I
sikkert begge sige:
Der var dejlig i »Charlottes
Bøgelund«. —

3.

Ja, Charlottenlund er herlig,
Er vi dér, vi smiler glad.
Vi i Øresund begærlig
Springer ud og ta'er et Bad.
Frokost har vi med i Tasken,
Si'er til Mutter: »Kaffen giv«.
Fatter drikker Øl af Flasken,
Sikken et Slaraffenliv.
Ungerne er glade, naar de blot
faar Lov at soppe,
(det skal de ha' Lov til, for den
Sport er vældig sund).
Allesammen si'er vi, naar Humøret
først er oppe:
Ih! hvor er der godt i »Lottes
Bøgelund«.

Henrik Kalckar.

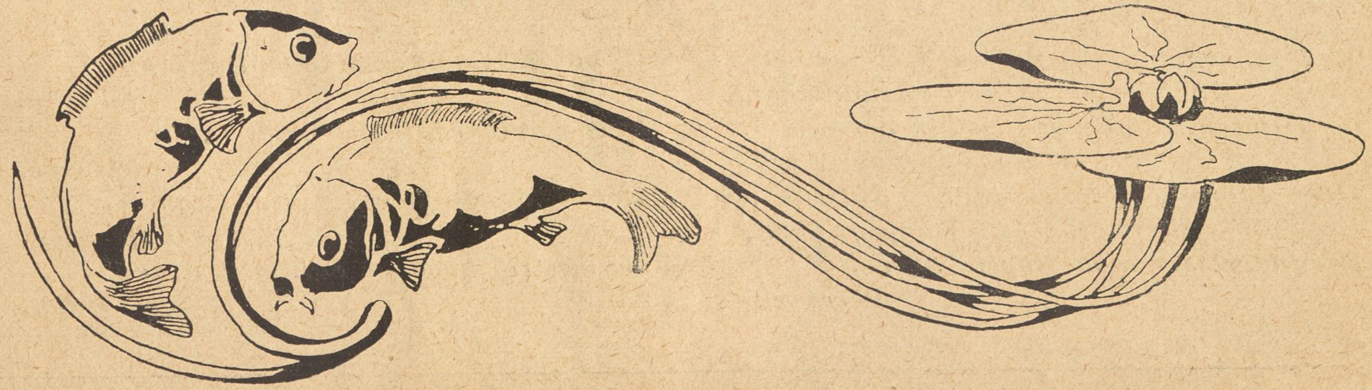

Serien: Ravnens Tegnere i Karikatur fortsættes i næste Nr.

Tegning af Proessdorf

Med Pinsegrønt staar Danas Have
brudesvøbt,
Og Himlens Blaa sig hvælver over Sø
og Mark.
Hver Blomst, af Solen født, i Nattens
Dugregn døbt,
Forundret ser mod Bøgen, Skovens
Patriark.

Og over Engen gaar der Dans med
lette Trin,
Trods krigergale Knægtes hæse
Varselsraab.
Bevar, du danske Mand, dit glade,
lette Sind,
Og sæt til Fredens Sejr alle dine
lyse Haab!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid:
Kl. 11–3, samt Mandag og Onsdag 5–7, Fredag 6–9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Tegning af P. V. Hansen

— **Hør, sig mig en Gang, hedder Du Pedersen med d eller med t.**
— **Jeg er døbt med t.**
— **Er Du døbt med *Te?* Hos hvilken Præst var det?**

Stjerneøl.

(Mel.: Dejlige Danmark.)

1

Ynder Du Godtøl, brygget af Kærne,
dejlig Aroma, fyldig i Smag,
drik da kun Øl med Mærket: en »Stjerne«,
:,: straks vil det vinde dit ganske Behag. :,:

2

»Stjernen« har alle gangbare Sorter,
Valget er frit for Kvinde og Mand,
»Stjernen« har »Pilsner«, »Lager« og »Porter«,
:,: »Stjernen« har »skattefrit«, »Stjernen« har »Vand«. :,:

3

Friheden leve! den bør Du værne,
Livet skal nydes, lev som Du vil!
vælg blot det bedste, hold Dig til »Stjerne«,
:,: Kursen er rigtig, og Øl skal der til. :,:

4

Se, i sin muntre Leg hver en Sportsmand
Musklerne hærder og ilter sit Blod,
slukker bagefter sin Tørst i vort Sportsvand,
:,: Smagen er liflig, den frisker hans Mod. :,:

5

»Stjernen« er oppe, smiler og blinker,
kølende Skygger og herlig Musik,
Sangguden stemmer sin Lyre og vinker,
:,: Sanggud Apollo, Orange hans Drik. :,:

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Maaske fordi jeg ikke havde bedre Forstand; jeg var ikke videre gammel — det er to Aar siden og jeg er kun 23 nu, skønt jeg ser meget ældre ud. Jeg var ung dengang — og jeg var blevet opdraget efter franske Sæder og Skikke. Jeg tror ikke, at der nogensinde har været noget mere uskyldig og uerfaren ung Pige end jeg! Desuden befandt jeg mig i en meget vanskelig Stilling. Jeg havde mistet min Moder, da jeg kun var et Barn, og min Fader døde af alle de Savn og Lidelser, han maatte udstaa efter Jordskælvet. Vort Hjem i San Francisko var jo ødelagt og — og — sulte ihjæl vilde jeg ikke. Og da en gammel jødisk Teaterdirektør, som havde hørt mig synge for et sygt Barn ude i Lejren, tilbød at lade mig optræde paa den lille Scene, han havde ladet bygge, saa — tog jeg imod hans Tilbud. Jeg var altfor ukendt med Verden til at forstaa, hvorfor jeg ikke skulde have gjort det. Og netop som jeg begyndte at forstaa det — hun gennemrystedes af en svag Gysen — kom denne fornemme Englænder med sin muntre Tale, sin Flothed og sin Venlighed — det vil sige, jeg troede, det var Venlighed — Hjertensgodhed. Se, jeg vidste ikke dengang, hvad han senere ofte har fortalt mig — at han, første Gang han hørte mig synge, havde væddet med en Ven om, at den Pige skulde blive hans, selv om han ogsaa skulde blive nødt til at gifte sig med hende. Naa ja — han giftede sig med mig og vandt saaledes Væddemaalet — det var tusind Dollars og dem tabte han i »Farao« tre Dage efter vort Bryllup. Og mit Liv siden den Tid — kan De ikke tænke Dem, hvorledes det har været?

Dick nikkede langsomt.

— Jo, sagde han, Det kan jeg.

— Men, fortsatte hun ivrigt, men De maa ikke anse mig for lav, naar jeg tænker og taler om min Mand paa denne Maade! I de to sidste Aar har jeg stridt, kæmpet og bedt Gud om Hjælp. Min Moder har opdraget mig i sin Kirkes Tro, ser De, og for mig er Ægteskabet uopløseligt. I Guds Øjne var jeg Hamiltons Hustru — den Sag kunde ingen Magt paa Jorden forandre. Derfor søgte jeg at overbevise mig selv om, at jeg gjorde Uret, naar jeg følte mig ulykkelig. Jeg forsøgte at tro, at det var min Pligt at hindre ham i at drikke og Fejlen var min og ikke hans, naar han gav efter for Fristelsen. Jeg bildte mig selv ind, at det var fordi jeg var dum og barnlig, at han fandt mit — mit Selskab utilstrækkeligt.

Endnu engang steg en hed Blodbølge op i hendes Kinder. Dick nikkede til Tegn paa, at han forstod, og derpaa fortsatte hun med Fortvivlelsens Mod:

— Jeg taalte alt — ja, jeg fandt mig i alt — der fandtes ingen, som sagde mig, at mit Liv var anderledes end andre gifte Kvinders. Jeg havde ingen Venner — vi var altid paa Rejser, men jeg forsøgte saa godt jeg kunde at holde sammen paa det hele — paa hele mit og min stakkels Mands Liv. Paa en vis Maade lykkedes det mig, og alt kunde maaske have gaaet godt, hvis det ikke havde været for det — for det som tildrog sig paa Skibet.

Dick sad tavs, men hans Øjne gjorde det Spørgsmaal, hans Tunge vilde have forskaanet hende for. Hun lo bittert.

— Aa — De behøver ikke at genere Dem for at spørge, sagde hun; det er ingen Hemmelighed. Hvert eneste Menneske om Bord kendte til Sagen. Paa Passagerlisten fandtes to Navne, ser De — to — to Damer var blevet indskrevne som Lady Bodley.

— Hvad mener De? udbrød Dick.

Hun lo atter.

— Det forundrer Dem, at jeg ved, at noget saadant eksisterer, ikke sandt? Jeg er ganske sikker paa, at Daphne ikke gør det — det vil sige, hun har ingen klar Forestilling om Sagen. Og det havde jeg heller ikke. Naturligvis havde jeg Mistanke, da min Mand forsvandt en eller et Par Uger ad Gangen og lod mig være alene paa vort Hotel — eller naar en Handske, der ikke tilhørte mig, faldt ud af hans Frakkelomme — naturligvis var jeg ikke længer noget Barn; jeg havde en Anelse om, hvad der foregik. Men min Forestilling derom var saa ganske, ganske ulig Virkeligheden. Ja, ser De, paa Skibet var ogsaa hun med sin Kammerjomfru, sin Hund, sine Rejsetæpper og sine Shawler — og Hamilton spadserede paa Dækket med hende hver eneste Dag.

— Det var altsaa med Deres Mands Samtykke, at hun havde antaget hans Navn?

— Aa nej — vist ikke! De har maaske ikke lagt Mærke dertil, men paa en Maade er han meget stolt — stolt over sit Navn og sin ældgamle Slægt. Og paa den engelske Damper, hvor han var kendt som Sir Hamilton, var det ham magtpaaliggende at bevare Skinnet, og han tog hende derfor ordentlig i Skole. Siden kom han til mig og udgød Klager over, at hans Navn var blevet trukket ned i Snavset, og jeg tilgav ham for hundrede Gang — at tilgive var blevet mig en ren Vane. Jeg fortalte dem, vi kendte om Bord, at det var en ren Tilfældighed. Og jeg hilste paa hende og klappede hendes Hund, da vi traf hinanden paa Dækket. Men den næstsidste Dag lykkedes det Hamilton gennem Opvarteren i Rygesalonen at skaffe sig Champagne. Og saa gik han tilbage til hende, og paa Hotellet i Liverpool fandt jeg hendes Navn indskrevet lige under vort.

Dick begyndte at faa en Anelse om Sagens rette Sammenhæng.

— Dette tildrog sig altsaa i Liverpool i forrige Uge? sagde han.

— Forrige Uge? Nej — denne Uge, i Mandags. Vi havde bestemt os til at rejse til Chilham den Dag, men Hamilton paastod, at han ikke var rask og foreslog, at vi skulde vente, indtil vi havde faaet vor nye Automobil; vi kunde da køre direkte hertil og komme lige til Bryllupet. Saa fik jeg hendes Navn at se i Hotelbogen og begreb straks, hvorfor vor Rejse hertil skulde opsættes. Den Nat kom han ikke hjem til mig. Jeg sad oppe og ventede paa ham til Morgenen gryede, Jeg kan ikke forklare, hvorfor netop denne »Affære« gjorde et saa ubeskriveligt, pinligt Indtryk paa mig. Det var ikke fordi jeg elskede ham. Nej — den Smule Kærlighed, jeg havde næret for ham, var allerede bortdøet den første Tid af vore Hvedebrødsdage; men jeg havde længtes saa meget efter at komme hjem — Hamilton

havde med Glæde og Stolthed talt om det nye Liv, vi her skulde føre sammen — at jeg næsten troede — næsten vovede at haabe... Og saa se sine Forhaabninger briste — det var mere end jeg kunde udholde. Denne Kvinde, som ikke længere holdt sig i Baggrunden, men aabenlyst viste sig paa Hotellet med sin Hund og sine pragtfulde Toiletter — det var for meget — der var ikke længere Spørgsmaal om Taalmodighed og Overbærenhed. Om Morgenen kom han tilbage til vore Værelser, med rødrandede Øjne og rystende Lemmer og bad mig telegrafere til hans Faster i Chilham og sige, at han var altfor syg til at forsætte Rejsen. Jeg gik ned til Kontoret, og hvem andre fik jeg vel at se der end den lille Chauffør, Firmaet »Mercedes« havde sendt derhen med det nye Automobil, Hamilton havde bestilt. Vi havde haft til Hensigt at begive os af Sted tidligt, og derfor var vore Kufferter allerede pakkede. Og hvor jeg længtes efter at komme af Sted! Hotellet i Liverpool forekom mig som et Fængsel — et uudholdeligt Fængsel. Jeg hadede min Mand — gid den gode Gud maa tilgive mig min Synd! Jeg hadede mig selv — jeg hadede det Liv, jeg maatte føre — det forekom mig, at det eneste, der kunde hjælpe mig til at glemme min Fornedrelse og Sorg, var at flygte bort ad den aabne Landevej. Og der udenfor Indgangen til Hotellet stod vort Automobil — det var lige saa meget mit, som Hamiltons. Jeg vidste, hvorledes det sattes i Gang og styredes — jeg havde taget Lektioner i Chicago, og i New York havde jeg som eksamineret Chauffør Ret til at køre hvilken Bil som helst. Aa, den herlige, aabne Landevej foran mig! Den lokkede og fristede mig og jeg kunde ikke modstaa. Resten kan De tænke Dem til, Mr. Sugden.

— Ja, svarede han, til den Del, jeg ikke allerede kender.

Hun rødmede.

— Vi kommer til det siden, sagde hun. Jeg sendte en Piccolo op efter lidt af vor Bagage og gik ud til det store, prægtige Automobil, der stod fintpudset og skinnende i den klare Morgensol; derefter satte jeg næsten mekanisk Motoren i Gang og sprang op paa Chaufførens Plads. Og da Piccoloen kom ned med Bagagen, satte jeg Maskinen i Gang og begav mig paa Vej. Og jeg forsikrer Dem, Mr. Sugden, at jeg ikke havde Tanke for andet, end at blive fri — jeg havde ingen Planer — jeg vilde kun bort fra Omgivelser, der syntes mig nedværdigende og for hvilke jeg væmmedes. Jeg var maaske ikke fuldt tilregnelig. De sidste Dage om Bord havde været svære og prøvende — siden kom Mødet med denne Kvinde i Hotellet og saa den lange, søvnløse Nat, hvor jeg sad oppe og ventede paa min Mand. De ved, at jeg ikke tilhører en Race, der som Angelsachserne kan møde alt med den største Ro. Det var Furierne — Hævnens Gudinder — som drev mig fremad, da jeg styrede Vognen gennem Byens Gader, gennem Forstæderne og ud paa den lige brede Landevej — mod Nord, som Tilfældet vilde, men det vidste jeg ikke og vilde heller ikke have brudt mig om at vide det. Forstaar De min Bevæggrund, Mr. Sugden? Forstaar De hvad det betyder for en Kvinde, som har forsøgt at gøre sin Pligt overfor sin Mand, hun ikke elsker, at se sin Plads indtages af en anden — at se sig haanet og forurettet aabenlyst for hele Verden?

— Der fordres ikke nogen særlig livlig Indbildningskraft for at forstaa den Sag, svarede Dick.

Hun sendte ham et sørgmodigt, bedende Øjekast.

— De giver mig altsaa Ret? spurgte hun ligefremt. Jeg har aldrig haft nogen at raadføre mig med og det har undertiden forekommet mig, at jeg manglede Kærlighed til Mennesker og at jeg havde gjort Uret i at føle mig saa opbragt, saa ude af mig selv af Vrede. De aner ikke, hvor rasende jeg var, Mr. Sugden! Hele Tiden, medens jeg for fremad, ilede mine Tanker tilbage til Hotellet i Liverpool. Mon min Mand vilde bekymre sig om, at jeg havde forladt ham? Aa nej — det vilde han sikkert ikke — han havde andet Selskab — han vilde søge Trøst hos den anden. Det var den Tanke, Mr. Sugden, som fik mit Blod til at syde og indgav mig Tanken om Hævn. Jeg kendte saa godt hans mest saarbare Punkt: hans Stolthed over det gamle Navn og Slægtens Hæder og Anseelse. Ganske vist havde han selv gjort Familien alt andet end Ære, men paa hans Hustrus Navn og Rygte maatte der ikke være nogen Plet. Saa kom jeg til at tænke paa et Skuespil, jeg havde læst om Bord under Rejsen — en af min Faders Bøger, som jeg under min Opvækst aldrig havde faaet Lov til at læse, »Francillon« — kender De den Bog? Den handler om, hvorledes en ung Kvinde i samme Stilling som jeg hævner sig paa sin Mand. Og hele den Morgen, hvor Solen brændte hedt paa min Pande og Vinden kølede mine hede Kinder, vendte den lille stygge Tanke — Tanken om Hævn — atter og atter tilbage. Det forekom mig, at jeg var Francillon. Jeg havde samme Følelser som hun — jeg led paa samme Maade som hun — jeg tænkte paa samme Sprog som hun — mine afdøde Forældres Tungemaal. Det var derfor, at jeg, da De raabte til mig, ganske ubevidst svarede paa Fransk. Og da jeg saa, at De antog mig for Franskmand, fløj den Tanke som et Lyn gennem min Hjerne, at jeg paa en udmærket Maade kunde drage Nytte af Deres Fejltagelse. Jeg havde naturligvis ingen Anelse om, hvor alvorlige Deres Saar kunde være eller i hvilken Grad De gjorde Dem hjælpeløs og overgav Dem i min og Automobilets Vold. Jeg maatte kaste Terningerne, men Sagen var ogsaa den Risiko værd. Thi jeg vidste, at jeg næsten, uden at De fik en Anelse derom, kunde mage det saa, at min Mand kom til at gennemgaa de samme Pinsler, som Francillons havde gjort.

— Men sig mig, sagde Dick nysgerrigt, hvorledes kunde det være, at De, som er ganske hjemme i det engelske Sprog, ikke af mine Ord kunde slutte Dem til hvem jeg var? Det var dog det samme Bryllup, De vilde overvære, samme Sted — havde De ikke engang en svag Mistanke om, hvem den omkringstrejfende Brudgom, som De fandt i Nærheden af Chilhams Mure, muligen kunde være?

— De glemmer, Mr. Sugden, at England var et for mig ganske ukendt Land. Det er første Gang jeg er rejst over Atlanten. Jeg havde ingen Anelse om, til hvilket Sted min vilde Flugt havde ført mig. Da jeg tog Dem op i Vognen, var det uden Anelse om, hvem De var. Skønt jeg til min Skam maa bekende, at jeg meget vel forstod Omfanget af det onde, jeg tilføjede saavel Dem som Deres ventende Brud. Og mon jeg ogsaa havde taget Hensyn dertil, hvis jeg havde vidst, at den Brud, om hvilken De talte, var Daphne Medlycott? Jeg tror det knapt. Jeg tænkte kun paa mig selv og den Stund, da min Mand vilde faa at vide, at hans Hustru var taget ind paa et Hotel med en ukendt elegant, ung Mand — naar han i Hotellets Fremmedbog vilde se de to Ord »Mr. og Mrs.« ved Siden af hinanden. Og i min syndige Glæde over den Rolle, jeg mente jeg spillede, tilsidesatte jeg al den Tanke om Dem. Jeg drog Fordel af Deres hjælpeløse Tilstand — jeg svigtede den Tillid, De viste mig — jeg tilføjede ikke alene Dem, men ogsaa de Venner, der ventede paa Dem, tunge Lidelser. Og om jeg end tilbragte alle de Dage, jeg endnu har at leve, i Bøn, saa kunde min Fromhed ikke gøre det skete ugjort.

Hendes Stemme fik et dybt melankolsk Tonefald. Dick bøjede sig frem mod hende i glad Sorgløshed.

— Hvor ofte maa jeg gentage for Dem, sagde han venligt, at vi, da de nysnævnte Begivenheder ikke har haft varige Følger, gør bedst i at lade, som om de ikke havde fundet Sted. Efter at De har givet mig denne Forklaring og sagt, at De var ked af den Andel, De havde haft i det skete, saa er den Sag uddebatteret — det er jo baade rigtig i Følge med Fornuft og god Kristendom, ikke sandt? Men vær saa god at fortsætte — jeg vilde gerne have at vide, hvad der skete om Morgenen.

Hun betragtede ham et Øjeblik i Tavshed.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

— Nej, hvor er den Hund bleven tyk!
— Ja, men den har ogsaa faaet en Pølse, for hver Gang Hindenburg har vundet en Sejr! (»Fliegende Blätter«)

Tyskerne farer frem som Ulve, men falder ned som Lam i Løbegravene! (»Daily Mirror«)

»Vad är det med dej, kära Joakim? Varför stönar du så?«
»Jo, jag drömde, att jag var en av mine egna arbetare.« (»Naggen«)

— Hvad i Alverden gør Du med min Straahat?
— Jeg skal bage en Straakage! (»Ulk«)

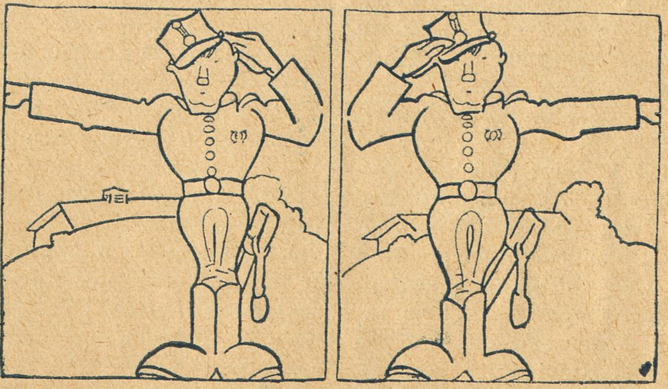

Löjtnanten (icke synlig). Har 113 sett fanjunkare Olsson?
113. Han kom därifrån — — — — — — och gick dit! (»Søndags Nisse«)

Af **C. B. Møller & Co.s Cigaretter** fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork.. 10 - 25 -

Rød Indmad

Pinsemorgen.

Herregud, Sol — ta'r Du Festtøjet paa?
 Vil Du ud og danse?
Skal Turen virk'lig til „Herren" gaa?
Vil der Du atter til Søren slaa
 og med Halen svanse?

Herregud, Sol — er Du rigtig vel?
 Kan no'en være munter
og springe, naar Brødre slaar Brødre ihjel,
naar Udaad kaldes „et glimrende Held",
 naar alt gaar herunter?

Hvad siger Du? Glemmer Du Baal og Brand
 og Kampe og Sejre?
Er det Fredens Indtog i Danmarks Land
med lige Valgret for Kvinde og Mand,
 Du idag vil fejre?

Ja, gu' har Du Ret! Lad os slaa os løs
 og knibe en Banko!
Længe i Mørke og Vinter vi frøs —
Skaal, Du gamle straalende Tøs
 og dans saa din Tango!

O. E.

8/5. I en af de krigsførende Magters Hovedstad blev der i Dag bedt i Kirkerne for en *god Høst*. Majestæten var tilstede.

Noget senere blev der afholdt Takkegudstjeneste, og blandt de tilstedeværende var hans Majestæt Døden, der takkede for den *gode Høst*.

9/5. *Krigen i Østen er heldigt undgaaet. Kina er godvillig gaaet ind paa alle de Allieredes Fordringer.*

Nu da *Nørregade* skal omkalfatres paa alle mulige Maader — Asfaltering, Belysning, elektrisk Sporvogn osv. — burde man gøre Skridtet helt ud og ogsaa give den Navneforandring. Den kunde f. Ex. (i Betragtning af, at den rummer en Politistation) døbes om fra *Nørregade* til *Syndergade*.

Under Graad og Tænders Gnidsel vil Balletmester *Hans Beck* nu tage sin endelige Afsked, og flere af hans mange Velyndere har udtalt deres Bekymring for hans Fremtid.

— Bare rolig! Hr. Beck har faaet Tilbud om at blive Balinspektør i »Grøndalshuset«.

Med „Baron Ødeland" tjener paany sit Fødeland (og Moneter til) Peter Vil!

10/5. Det meddeles, at Kobbersmedefaget er bleven saa daarligt, at det overhovedet ikke kan modtage Lærlinge. Der er altsaa ikke alene Forbud mod Udførelse *af* Kobber, men ogsaa mod Udførelse *i* Kobber.

300 Soldater i Slagelse fik forleden Dag til Middag: *Chocoladesuppe* og *Lobeskoves*. Efter Middagen blev de bragt paa Sygehuset, da det viste sig, at ingen af dem havde det rigtig godt.

Lidt senere sendte Lægen Bud efter Vedkommende, der havde komponeret den rædselsfulde Middag, idet han meget rigtigt gik ud fra, at *han* havde det vist heller ikke rigtig godt!

Mærket.

Et Valgfondsmærke hver eneste Mand,
hver gammel, hver ung, i By og paa
Land!
Skal ret vi Frihedsfjenderne kværke,
maa ogsaa i Fredstid vi vokse os stærke —
deri hver tro Demokrat bider Mærke!

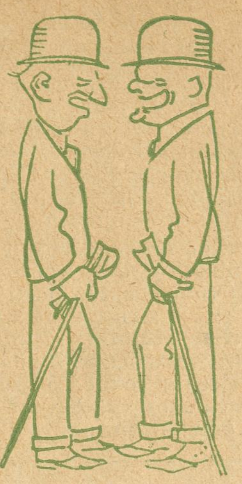

— Pinsetøjet bliver vist ikke billigt i Aar.

— *Jeg* klager ikke. Jeg har lige hos min Barber faaet det nydeligste *Pinse-Snil* for 15 Øre!

11/5. Forfatteren Rud. Lange skriger op med Erstatningskrav o. s. v. i Anledning af, at et Romanmanuskript gik op i Luer ved d'Angleterres Brand. Han burde snarere være Skæbnen taknemmelig — nu kan han da sige, at i hvert Fald et af hans Værker har faaet en varm Modtagelse.

15/5. *At vore kære, højtelskede Privilegier Dags Dato er afgaaet ved Døden, bekendtgøres herved.*

Begravelsen er foregaaet i dybeste Stilhed og uden særlig Stemning.

Indsæbet!

De Skruebræk're dør aldrig ud!
Nu klæder de sig i Barberens Skrud.
En Brækker straaler saa uskyldshvidt,
saa snart han bare kan se sit Snit.

Men skulde det hændes en skønne Da',
at slig en Fyr dig ved Næsen vil ta',
saa svar ham lige saa tindrende gal:
»Næ Tak for Sæven, din skidne Ka'l!«

Københavnske Tjenere i Karikatur XX.

J. Sværd, Kafe „Bellevue".

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Danmarks bill. Specialforr. I uovertrufne Symaskiner. Brugte tages i Bytte t. høj Pris. Bill. Afbet. St. Rabat for Kont. ill. Prisl.
G. J. OLSEN, Nikolajgade 4.

Telefon 427 & 5064

THOMSENS MAGASINER
Jaquetbabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ······
RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe
St. 25 Øre

Originale B. S. A. Cykler.
:: Telefon 11093 ::

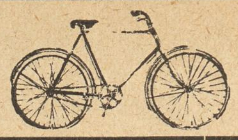

Alle Reparationer udføres mod Garanti.
Bertram-Petersen.
:: Gothersgade 129 ::

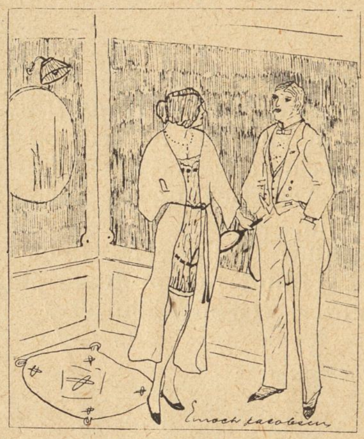

Hun: Tænk Dem, Hr. Baron; ved min Skilsmisse skal min Mand beholde alle Børnene, og han er ikke Fader til et eneste af dem.

E. Jacobsen. Fy, det var en spy Dame! Maa vi forøvrigt faa Lov til at efterlyse Damens højre Haand. Hvor i Alverden er den henne?

Med Forlov Frøken, De tjener vist hos et Herskab og har Udgangseftermiddag.
Ja.
Er det et rart Herskab?
Ja, jeg er meget godt tilfreds.
Og hvordan er det med Kosten?
Aa den er rigtig god.
Med Forlov Frøken, hvad hedder De?
Ane Sørensen.
— Ane jeg elsker Dig!

K. G. Esbjerg. Det var en storartet Krigsmand, han, og sikke de kan i Randers. Vær saa venlig ved Lejlighed at fortælle os, om de faar hinanden.

K. A. Korsør. De spørger, om »Ravnen« har Brug for en Tegner og om vi mener, at De har Talent.
Ad 1. Nej. Ad 2. Nej.

Spar reelt 25 %

Fine blaa **Serges- og kulørte Habitter**, har været benyttet som Rejseprøver, **sælges for godt halv Pris 19, 24, 27, 29, 33, 38 Kr. Bestillinger** efter **Maal** med **Prøve**, udf. paa **faa Dage**.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6.
Indg. i Porten. **Ingen Butik.**
Aaben fra 10—4.
Telefon Byen 1985 y.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Reform Teglgaardstræde Nr. 2
sælger endnu **Fodtøj for 10,000 Kr.**
c. ½ Pris — brunt og sort, let falmet og umoderne. Herrestøvler 11 Kr., Sko Kr. 8,50, Damestøvler Kr. 10,50, Sko Kr. 7,50, Bronelstøvler 5 Kr., Sko Kr. 2,50. Pige- og Drengefodtøj største Lager. Alle Nyheder paa Lager.
Udsalg: Strandvej Nr. 81.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Køb Alfa Margarine

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

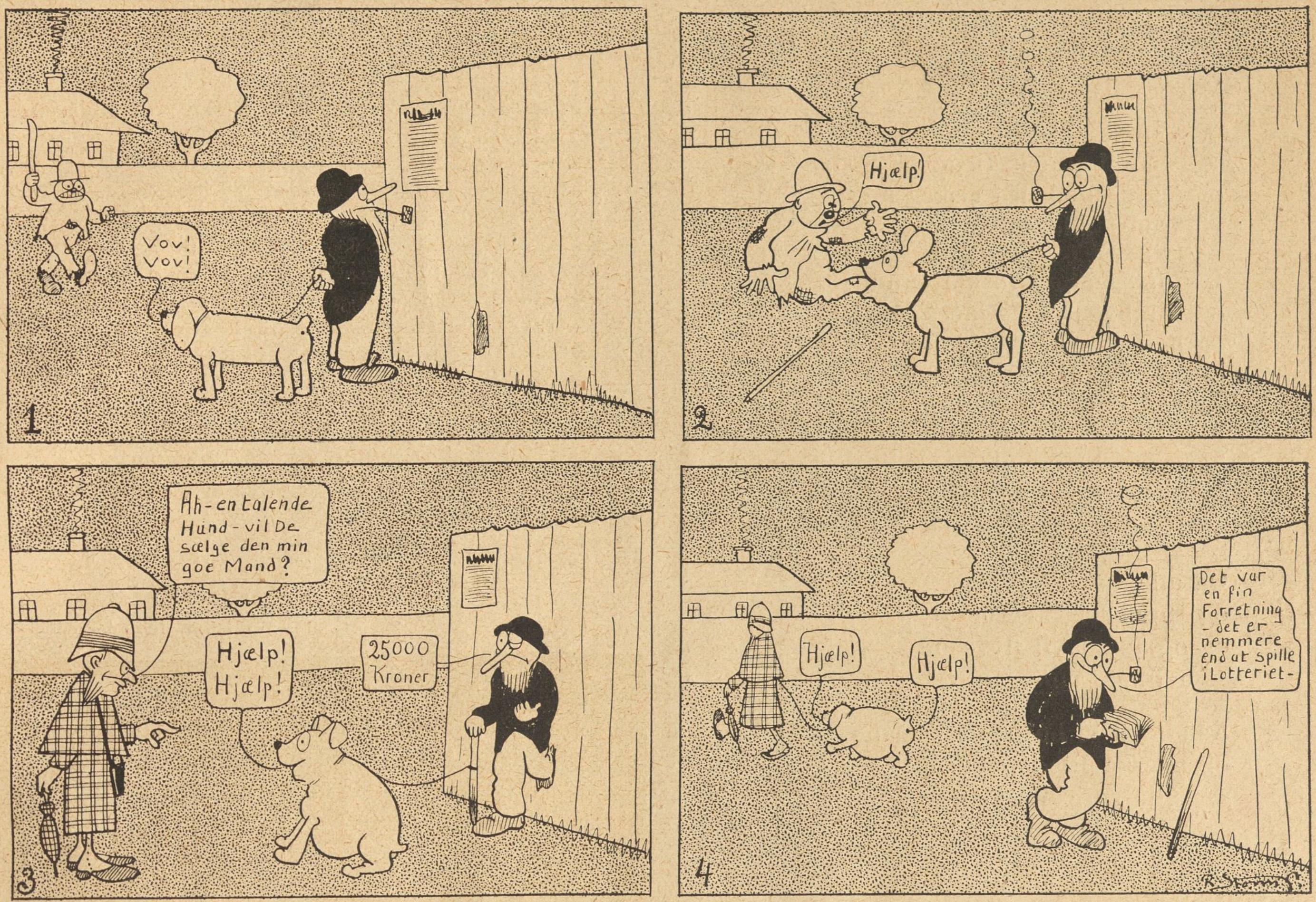

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Han kendte ham.

En otteaarig Søn af en berømt Advokat havde faaet Lov til i Følge med Tjenestepigen at høre Faderen holde en stor Tale i Retten. Da Drengen kom hjem, sagde han:

— Mo'r, jeg hørte Fader holde en storartet Tale i Dag. Og tænkt Dig, han næsten græd, og det gjorde mange af Tilhørerne med.

Moderen: Og Du med, naturligvis?

Drengen: Næ, Mor, *mig* narrede han ikke!

Ikke »med«.

Ved en Middag kommer Hørkræmmer Ludvigsen til at sidde ved Siden af Docent William, og Ludvigsen vil gærne indlede en Samtale, hvorfor han siger:

— Hvad foretager Docenten sig for Tiden?

— Aa, jeg arbejder med ciista infusorierne.

Ludvigsen tygger lidt paa den og siger saa —:

— Kan — kan det betale sig?

Skolelærdom.

Læreren (i Landsbyskolen): Kan Olaf sige mig, hvad et Kapel er for noget?

Intet Svar.

Læreren (barsk): — Et Kapel er et mindre religiøst Træhus!

Nedringet.

Damen (i stærkt nedringet Salskabstoilette): — Du siger ingenting om min ny Kjole. Synes Du, at den skal være mere nedringet?

Herren: Skal det nu være pikant at vise Folk, at Du er opereret paa Blindtarmen?

Forsørget.

En Negerkvinde var bleven gift med en hvid Mand, og en af hendes gamle Bekendte spurgte under et Besøg, om hun var tilfreds og om Manden nu var en god Forsørger?

— Ak ja, svarede den sorte Dame begejstret, han har allerede skaffet mig syv Huse at vaske i!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

PINSE.

I Pinsesol og Pinsesnit
staar Landets Hegn og Skove —
og jeg og den, jeg elsker mest,
vil trodse alle Love.

I Vinter har vi lusket rundt
og skjult os paa Kaféer
og haft Respekt for Pers og Pouls
pilsureste Idéer.

Angst for Moralens Hundepisk
har vore Kys spoleret —
— Men nu er Jorden silkegrøn
og Himlen som poleret.

Og alle Fugle lægger Æg
og Blomster bli'r bestøvet,
og ogsaa vi vil flyve ud
som Fugle under Løvet.

Kaadt vil vi boltre os engang
og mærke Blodet blusse,
saa alle sure Alvorsmænd
skal korse sig og studse.

Og møder vi en Prædikant
med Salmebog paa Maven,
vi vil forarge ham saa dybt,
at han skal gaa i Graven!

Vi har et Pinseovermod
saa hidsigt og saa ægte,
at intet Baand kan stænge det
(og heller ingen Hægte!).

I Dag staar Pinsesolen op
og danser over Himlen,
og jeg og den, jeg elsker mest,
vil blande os i Vrimlen,

og Vrimlen er som hun og jeg
med Glædens Ord paa Munden,
og Himlen er saa mørkeblaa,
at ingen øjner Bunden,

og Verden aabner os sin Favn,
en kølig, grøn Alkove — —
— I Pinsesol og Pinsesmil
staar alle Landets Skove!

Thorkil Barfod.

En Forretningsmand.

Dommeren: Fortæl de nærmere Omstændigheder ved Overfaldet.

Anklageren: Han slog Armene om min Hals og var lige ved at kvæle mig. Saa tog han min Frakke af, en tyk, dejlig varm, skindforet Overfrakke fra Petersen og Dalhof, Møntergade 76, første Klasses Materiale — —

Dommeren: Spring det over!

Anklageren: Det var den bedste Frakke, jeg nogensinde har haft, og tænk, den kostede kun —

Dommeren: Hold Dem til Fakta!

Anklageren: Javel, Hr. Dommer, den kostede kun 53 Kroner. Saa tog han mit Ur, et fortræffeligt, dobbeltkapslet Guldur med —

Dommeren: De behøver ikke at beskrive Uret!

Anklageren: Nej. Det er købt hos Andersen og Blom, Store Strandstræde 88. Et vidunderligt Ur, som ikke kostede mere —

Dommeren: Ganske uvæsentligt! Hold Dem til Sagen!

Anklageren: Javel. Saa vilde han tage min Cylinderhat, elegant, fin Kvalitet, tilvirket af —

Dommeren: Jeg kan ikke indse — —

Anklageren: Sørensen og Winter, Lavendelstræde —

Dommeren: Hør, hvad er egentlig Deres Bestilling?

Anklageren: Jeg er Indehaver af det ny Reklamebureau, Købmagergade Nr. — —

Dommeren: Før ham ud!!

Manden i Maanen.

Tegning af Helgo Jørgensen

I Anledning af, at Maanen under et af vore natlige Angreb lod sig tilhylle af Skyer og derved umuliggjorde Angrebet, vil den i Maanen værende Mand uden Varsel blive luft-torpederet. (Generalstabsmelding.)

Pinsemorgen 1915

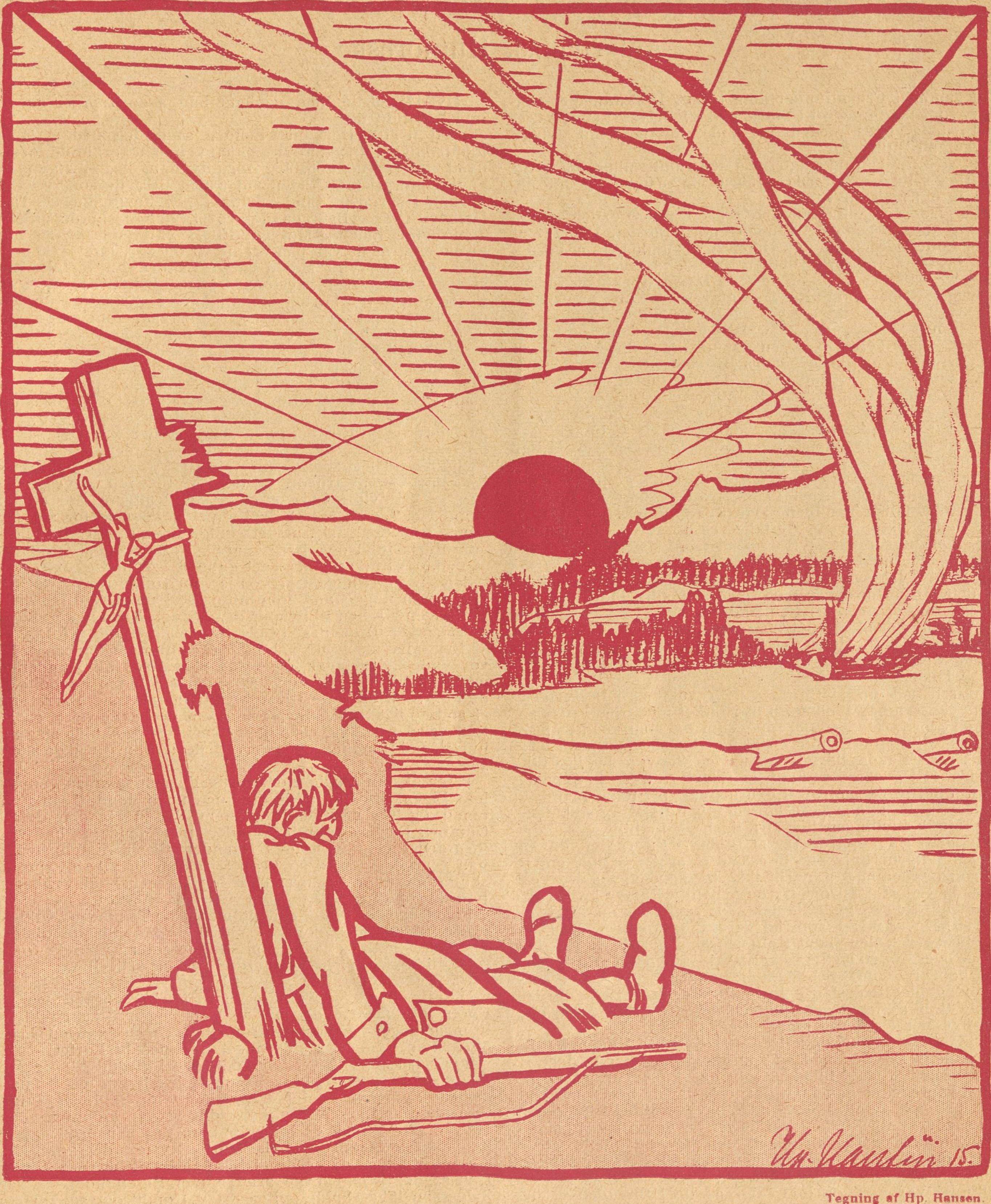

Tegning af Hp. Hansen.

Solens Danse macabre.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

Brylluppet i Brændehuset.

Amerikansk Humoreske.

Et gammelt Fruentimmer kom frem i Døren med et Tællelys, som ikke duede til andet end at belyse hendes eget modbydelige Fjæs, medens alt andet laa i endnu dybere Mørke end tidligere.

Jeg steg først af og fulgte med den gamle Mand ind i Huset. Han satte sig, tørrede Sveden af Ansigtet og spurgte Konen, om alt stod vel til.

»Ja, lige saa godt som i Helvede,« svarede den gamle Kælling og sparkede til Hunden under Bordet. Der var et Hul i Loftet og en Stige, ad hvilken man kunde komme derop. Ved Siden af Huset var der et Brændehus, ved hvis Dør der var posteret en Jæger med en Bøsse. Spektakel indenfor viste, at det var optaget. Da Squiren kom ind, mønstrede jeg Stuen og saa da en barfodet Pige sidde henne i et Hjørne paa en Seng. Det var tydelig nok Bruden. Hun havde et rødt Baand i Haaret, og en Bomuldskjole med en uhørt stor Krinoline udgjorde hendes Brudedragt.

Hendes Ansigt var lige saa rødt som Haaret, og jeg har aldrig haft den Lykke at træffe nogen, der saa mindre ud som Brud. Hendes Øjne var næsten hvide eller lysegraa, og hvis hun havde Øjebryn, kunde de i alt Fald ikke ses med det blotte Øje. Hendes Næse gik først lige ned et Par Tommer, bøjede siden lidt af til højre og gik saa igen en Tomme nedefter, hvorpaa den gjorde et Sving opefter, som om den kunde lugte brændt Uld. Hendes Mund saa ud som en Skive umoden Vandmelon med de gule Kærner til Tænder. Dette Faktum viste sig ikke ved noget Smil fra hendes Side, men hun havde et Hareskaar, som viste hendes Tænder i deres fulde Glans. Hun talte igennem Næsen, som Folk med Hareskaar altid gør, og da jeg spurgte hende, om dette Giftermaal var frivilligt fra hendes Side, svarede hun igennem Næsen: »Ingen undgaar sin Skæbne,« paa en Maade, som sagde mig, at den ene Gumme var borte, men Smagen endnu til Stede. Jeg vendte mig bort fra dette Maleri med en Følelse af, at jeg havde faaet Valuta for min ni Mil lange Rejse i Mørket.

Squiren bad om en Bibel, og dette vakte stor Bestyrtelse. Kællingen sendte Manden op paa Loftet for at lede efter en, og han gjorde et Styr deroppe, som om han vendte op og ned paa alting, og bandte en Gang imellem paa den mest civiliserede Maade, uagtet han var en Skovbo. Jeg kan ikke mindes. at jeg har hørt kønnere Eder i New-York, hvor det dog var let at faa enhver Luxusartikel, og hvor man ved sin Kop Kaffe kunde læse enhver ny Ed i Morgenbladene. Endelig gik Kællingen hen til Stigen og raabte:

»Reuben! Hvor gjorde Du af Biblen i Efteraaret, da Du strøg din Barberkniv paa den, den Gang Du skulde gaa til Hebron og stemme? Kan Du ikke huske, dengang Du kom hjem med et Hul i Hovedet og den lille Finger knækket?«

»Aa hold Kæft,« sagde Reuben, »og snak ikke om alt, hvad Du ved! Det var Dig, som havde den i Foraaret. Kan Du ikke huske det, den Gang Kolportøren var her, og Du skar Halsen over paa en Kylling hver Dag! Ham, den Landstryger, som de skrev om i »Jeffersons Banner«, som havde seks Koner og blev fængslet i Jowa for Bigami! Det var den værste Bønhas, jeg nogensinde har set af en Mand at være, som har været gift saa mange Gange.«

Efter at Bruden havde hvisket nogle Ord til Konen, kaldte hun endelig Manden ned og spurgte Squiren, om det var noget bestemt Sted i Bibelen, som han havde Brug for.

Han svarede, at han ikke havde Brug for noget bestemt Sted, men det saa altid bedre ud at have en Bibel i Haanden. Hun sagde, at alle Bladene var bleven revne ud for at bruges til Forladning og saadan noget, men der var nogle Blade tilbage om Daniel i Løvekulen, som hendes Datter plejede at læse, naar hun ingen Romaner havde. Squiren sagde, at Bindet var nok, og bad mig gaa ud i Brændehuset og tale med Brudgommen.

Da jeg lukkede Døren op og stak Lyset ind, saa jeg en ung Mand paa en Snes Aar med et temmelig flovt Ansigt. Hans Pande gik tilbage, saa at den lignede en Slædebakke. Hans Øjne var smaa og sorte, sad tæt sammen og syntes at kigge paa hverandre. Han var vindøjet og hjulbenet og saa ud som det værste Asen, man nogensinde kunde faa at se. Han sad paa en Brændestabel og saa ned paa sine Fødder. Jeg spurgte ham, om han var beredt paa at give den Pige, han havde bedraget, den eneste Oprejsning, han som Mand var i Stand til at give hende.

»Hvad?« sagde han, medens han skar Tænder og saa ondskabsfuld ud.

»Ved at gifte Dem med hende,« sagde jeg med et stærkt filantropisk Udtryk. Han sagde, at han ikke kunde forstaa, hvad det ragede mig. Jeg fortalte ham da, at Rygtet om hans Opførsel mod Pigen var naaet til Jefferson, Fort Atkinson, Hebron og Cold Spring, og at nogle djærve, raske Mænd fra disse Byer havde svoret, at han skulde gifte sig med hende inden i Morgen. Ellers vilde de hænge ham. Fremdeles, at de var paa Vej hertil og var anførte af nogle af de mest forrykte Mænd i hele Landet. Jeg fortalte ham, at jeg var en af Pinkertons Opdagelsesbetjente og var i Forretninger ved Fortet, og da jeg havde faaet at vide, hvad man havde i Sinde med en ung Mand, som netop var i Færd med at begynde en ærefuld Bane, havde jeg følt mig forpligtet til at komme ham til Hjælp. Jeg fortalte ham, at Pøbelen havde sendt en Fredsdommer herud for at forrette Vielsen, og at han var inde i Stuen. Pøbelen havde en Ligkiste med sig, og der vilde ske enten det ene eller det andet.

Han syntes at tro, at jeg bare snakkede hen i Vejret, og der viste sig en Krumning paa hans Læber. Men i det samme hørtes et forfærdeligt Spektakel ude paa Vejen, det var en Vognfuld Jordarbejdere. som kom fra Markedet i Jefferson. Den unge Mand troede, at det var Pøbelen, og sagde, at han hellere vilde være en levende Brudgom end en død Hund i et Ligtog, og at Brylluppet kunde gaa for sig. Men havde han tænkt sig, at det skulde komme saa vidt, havde han aldrig fulgt den hareskaarede Jezabel hjem fra Syngeskolen, om hun saa var gaaet Fanden i Vold i Skoven.

Saa gik vi, Brudgommen og jeg, fortrolig Arm i Arm ind i Stuen, den unge Mand kom ind og stillede sig ved Døren, og Kællingen gik hen til Bruden og tog nogle Tag i Brudestadsen og paalagde Bruden at holde Fødderne under Kjolen, saa at Bryllupsfolkene ikke skulde se, at hun var barbenet. Den vordende Svigerfader tog en ny Skraa og trak Munden saa nær hen til et Smil, som det under saadanne Forhold var muligt. Squiren satte Glarøjnene paa, saa paa Parret med et godmodigt Smil, aldeles som om de havde været en Million værd pr. Styk, viste dem hvorledes de skulde staa med hinanden i Haanden, og underrettede dem om, hvad de skulde sige.

Efter at han havde gjort nogle Formspørgsmaal, spurgte han Pigen, om hun vilde tage den unge Mand til sin Ægtemand, og hun svarede Ja gennem Næsen via den defekte Gumme. Derpaa spurgte han den unge Mand, om han vilde tage den Pige, han holdt i Haanden, til sin Ægtehustru, og han svarede Ja med en Prop i Halsen. Da alt var, som det skulde være, og ingen af dem havde knebet ud, erklærede han dem højtidelig for rette Ægtefolk at være.

Pigen drog et Suk, Brudgommen skar Tænder og sukkede ogsaa, og saaledes gjorde i Virkeligheden alle de tilstedeværende. Squiren lagde sine Dokumenter sammen for at rejse hjem, da Klokken allerede var næsten elleve.

Da sagde den gamle Mand til ham:

»Squire, hvad Jer Betaling for dette her angaar, saa har Fyren ikke faaet andet end en Kone, og hun gaar ikke ind til meget, og jeg selv er noget korthalet, men naar jeg slagter mine Svin, skal jeg sende noget Kød ned til Fortet«.

Squiren sagde, at det var godt, og vi gik ud til Giggen.

Jeg sagde til den gamle Mand, at jeg havde en Tjeneste at bede ham om, og det var, at han vilde holde sin Svigersøn indenfor Laas og Lukke, indtil vi var kommen ud af Skoven. Thi jeg havde løjet for ham paa den mest samvittighedsfulde Maade, og hvis han fik Nys om det, kunde han komme efter os og sende et Skud i Bagdelen paa Giggen. Han sagde, at han turde sværge paa Bibelbindet, at hans Svigersøn ikke skulde gøre os noget ondt, og saa kørte vi hjem i Mørke.

* *
*

Den gamle Squire fik aldrig sit Kød, det jeg ved af. Jeg fik ikke min Halvdel førend forleden Dag, da der kom en Kurv Pølser fra Fort Atkinson Justice under min Adresse, og da kom jeg til at tænke paa denne mørke Nat, som jeg her har skildret, og saa vil jeg kun tilføje, at jeg næsten helt og holdent har holdt mig til Sandheden.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. ○ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Jeg **vil**
vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Byggegrunde.

Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

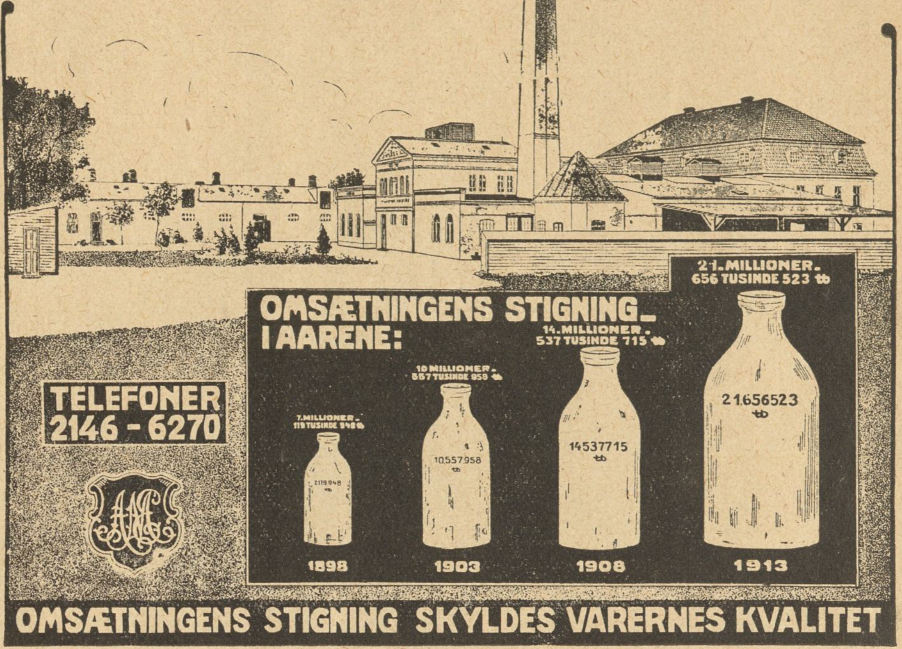

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
NANNASGADE 5 · TLF. TGV. 45

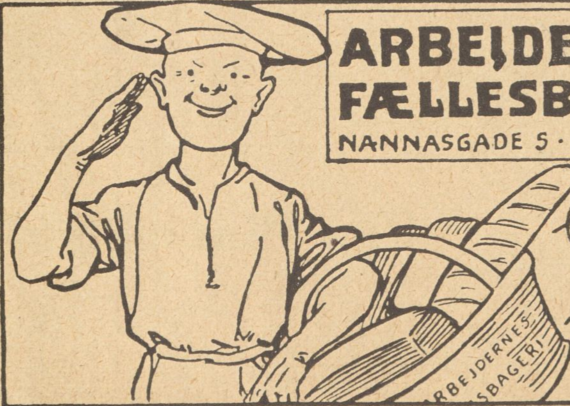

leverer Byens bedste Brød!

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Emil Poulsen

Paa Pinse-Cykletur.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 21. Torsdag den 27. Maj. 1915

Kvindelig Betjening i „Bræddehytten“.

Tegning af Emil Poulsen

Hvis der var bleven Tjener-Strejke.

Bryggeriet Phønix

Prisliste:

Pr. enkelte Flasker:		Pr. Dusin:	
Porter	16 Øre	12/2 Dobbeltøl	96 Øre
Pilsner en gros	11 »	1 Dus. Prima	108 »
Lagerøl —	11 »	1 » Hvidtøl I	96 »
Skattefri	10 »	1 » Hvidtøl II	84 »
Dansk Sodavand	4 »	1 » Skibsøl I	96 »
Citron —	5 »	1 » Skibsøl II	84 »
Fineste Maltekstrakt	18 »	12/2 Skibsøl	60 »
Kraftøl	12 »	12/2 Hvidtøl	60 »

Bestillinger modtages ved Vognene eller hos Bryggeriets Agenter samt paa Bryggeriet.

Valby Langgade 75. Telefon 3968. — Lyngby 235.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Café!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Den stakkels Abelone.

1.

De mødtes en Søndag Eftermiddag,
da han var ude at jone.
Han gjorde lidt Flirt, og straks
slog hun til,
den uvidende Abelone.

2.

I Søndermarkens tætteste Skjul
de sad under Bøgens Krone.
›Oh, glem mig ej, naar vi skilles, Ven!‹
bad den rødmende Abelone.

3.

›Min evige Kærlighed stol paa den,
Du dejlige Abelone!‹
Saa tog de Afsked .... Pr. Omnibil
kørte han hjem til sin Kone! —

F. S.

Garanti.

Under en Ballonfart viser det sig nødvendigt at benytte Faldskærmen, og Passageren siger til Luftskipperen: Nu er den vel paalidelig?

Luftskipperen: Absolut. Iøvrigt har Fabrikanten forpligtet sig til at tage den tilbage, hvis det viser sig, at den ikke duer!

Klaret.

A.: Goddag Du, jeg hører, at Du er bleven gift paa dine gamle Dage.

B.: Ja, ser Du, det kom af, at min Kone ikke kunde faa nogen Mand, og jeg kunde ikke faa nogen Kone. Saa tog vi hinanden.

En Trøst.

Svigerfader: Ja, ja, tag saa Pigen, men det siger jeg, at De faar ingen Medgift, før jeg er død.

Svigersøn: Bevares, Hr. Grosserer, jeg gifter mig bare af Kærlighed, og forresten kan De vel ikke leve evigt!

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Helgo Jørgensen.

G. Albertus.

Fræk.

En af Skolens ældste Elever er bleven meldt til Inspektøren, overbevist om at have været paa Restauration og drukken ›Sjus‹. Han bliver i den Anledning kaldt op til Inspektøren, der netop sidder ved et veldækket Frokostbord.

Inspektøren: Min kære Anton, sig mig, hvordan er det — drikker Du?

Anton: Ja, Tak — men er det ikke vel tidligt paa Formiddagen?

Uheld.

Hvorfor græder Du, min lille Dreng?

Jo, alle mine Brødre har fri fra Skolen, men det har jeg ikke.

Hvorfor har Du ikke faaet fri?

Forjeg gaar ikke i Skole endnu?

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tegning af Bruno Knudsen.

Teaterdirektøren: Stykket gaar skidt, mine Damer! Vi kommer til at gøre Balletten længere og deres Skørter kortere!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

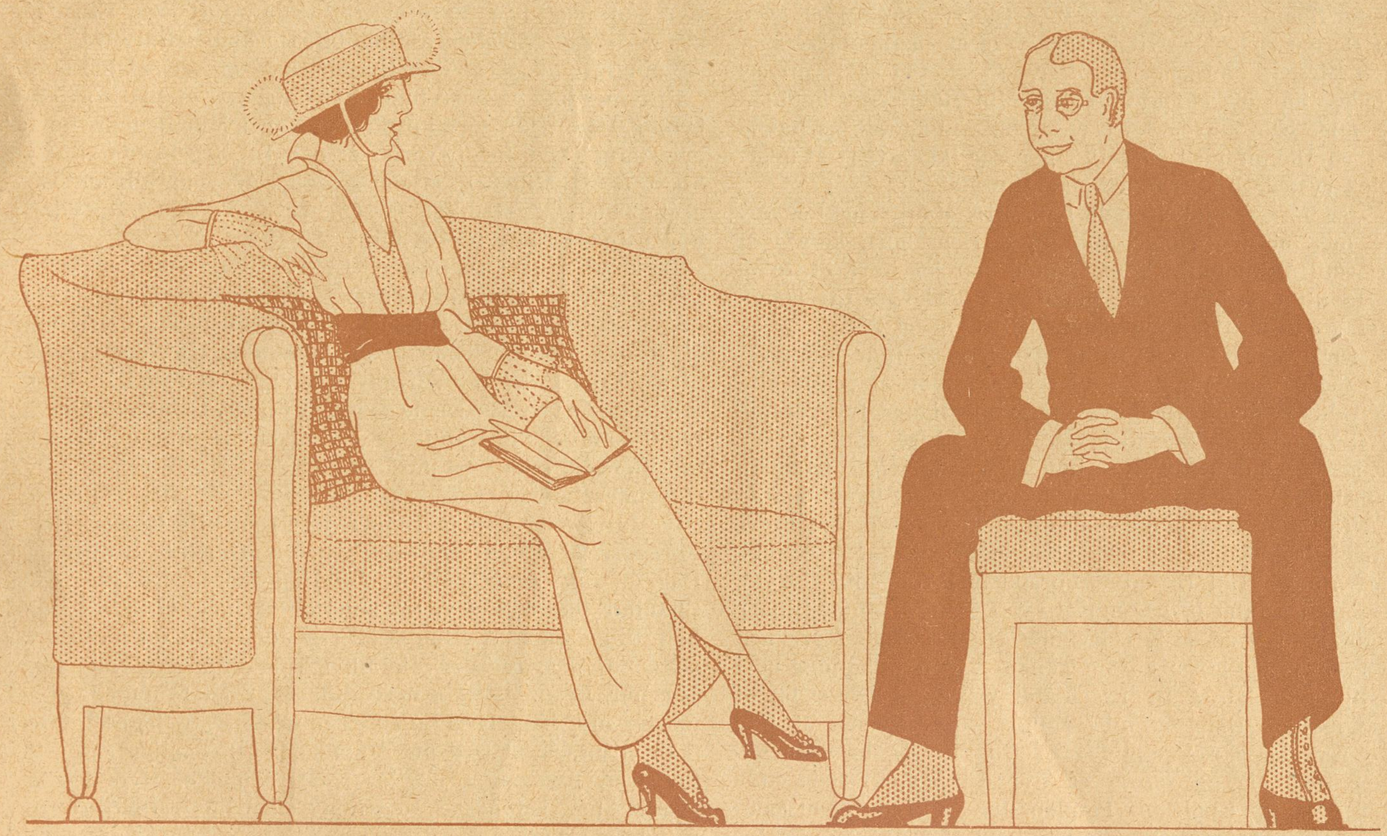

Tegning af Axel Andreasen.

Herren: Maa jeg ønske Dem til Lykke med Deres Tilkommende!
Damen: Den Tid, den Sorg! Lad os nu først se, hvordan det gaar med den nuværende!

Vise om den aflyste Tjenerstrejke.

(Mel.: „Ingeborg".)

Det var en Krise, tung og svær,
vores store Tjenerhær
var ved at sige ømt Farvel,
men gik i Gang alligevel.
Tjenerne (som i »*Ravnen*« staar)
rev sig i deres Polkahaar,
Værterne førte store Ord,
raabte i samlet Herre-Kor:
Ingeborg! Tag Servietten,
og mød paa Pletten,
server saa rolig Retten.
Ingeborg! skænk op en Bajer,
Vi vinder Sejer,
hvis Du er rap!

Neiiendam rev sit store Skæg,
Nimb var hvid li'som en Væg,
Wivel og *Krog* ved Gammel Strand
nynnede paa »Kong Kristian«.
»Tjenrene synger, fler og fler,
Fanden være Tjener mer.
Ikke betale — hvilken Gru —
Glas, som Gæsterne slaar itu!«
Ingeborg! Tag Haand i Hanke,
brug flink din Skanke,
saa skal der rigtig vanke!
Ingeborg! o, frels nu Byen,
red »Paraplyen«,
og slaa den op!

Der var Panik hos *Nord* og *Mess.*
Kinzi vilde gaa paa Græs,
Wilckening fandt den mindre fæl,
han ku' klare det hele sæl'.
Svensson gik paa med Fynd og Klem,
han vilde hente *Flickor* hjem,
ak, der var Graad i hver en Kro,
kun paa d'Angleterre Ro!
Ingeborg er næppe kræsen,
men — stakkels Væsen —
blev taget slemt ved Næsen!
Ingeborg, sa' Værten stille,
pas kun Din Lille —
gaa hjem og vug!

Peder Ravn.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— Vedvarende Følger, gentog hun. O, Mr. Sugden, naar jeg tænker paa alt, hvad De for min Ondskabs Skyld har maattet lide — naar jeg — nej — jeg vil forsøge at gøre som De ønsker — jeg vil forsøge ikke at tænke mere paa Sagen. Men — Morgenen derefter, ja vist. Det skete præcis saaledes, som jeg havde udregnet. Min Mand kom og hentede mig. Han havde lejet et andet Automobil og havde taget en Doktor med sig. Mit Spor var ikke svært at følge.

Dick rystede lidt raadvild paa Hovedet.

— Jeg forstaar ikke, sagde han. Mrs. Mac Naughten fortalte mig, at den Herre, som førte Dem bort, kom i et stort rødt Automobil. Og af Daphne har jeg hørt, at De og Sir Hamilton samme Dag ankom med Toget fra Liverpool.

Hendes Læber trak sig sammen til et svagt Smil.

— Det var let nok at ordne den Sag, svarede hun, saasnart jeg og min Mand var blevet enige om, at denne min lille Udflugt maatte forblive en Hemmelighed for Verden. Thi til Trods for hans Raseri og Ydmygelse, som var saa stor, som jeg kunde ønske — hun gyste — ufrivilligt trods sin forfærdelige Vrede, ønskede han fremfor alt, at hans Familie her i Chilham ikke skulde faa noget at vide om mit Forehavende. Og skønt jeg meget vel mærkede, at han ikke satte mindste Lid til mine Forsikringer om min Uskyld, forlangte jeg intet bedre end at faa Lov til at vende tilbage til min Plads i de ærbare Kvinders Række. Hele Morgenen beherskedes jeg af en eneste Tanke — den, at komme bort og slippe for at se Dem igen. Jeg var ogsaa bange for et Møde mellem Dem og min Mand — jeg vidste, at han vilde lave en skrækkelig Scene. Han havde taget sin Revolver med sig og svoret en dyr Ed paa, at han vilde skyde Dem en Kugle for Panden. Jeg var rede til at samtykke i hvad som helst, hellere end at risikere aabenlys Vold — jeg hoppede op i Vognen ved Siden af ham og vi begav os straks af Sted. Saa faldt det mig ind, at vi vilde udsættes for en Mængde besværlige Spørgsmaal og Forklaringer, hvis vi kom direkte til Chilham nordfra, og sagde til Hamilton, at hvis vi vilde lade, som om vi kom fra Liverpool, var det klogest at rejse til et eller andet Sted syd for Chilham, sende Automobilet tilbage og rejse hjem pr. Jærnbane. Han kaldte mig en rigtig — naa, det kan være det samme — men indrømmede, at jeg havde Ret. Her hjemme har ingen tvivlet om vort Udsagn. Pegdin, den eneste, som ved, hvorledes Sagen forholder sig, er den personificerede Tavshed. Men min Mand glemmer ikke, nej — i saadanne Tilfælde har han en god Hukommelse. Han har altid sin ladte Revolver hos sig og engang imellem, naar vi er alene sammen — hun gyste atter — laver han Scener, som, antager jeg, ikke er andet end et retfærdig Straf for min Handlemaade; han siger, at han vil lade Detektiver opspore denne Hr. Jolyffe og siden selv dræbe ham. Men et Øjeblik efter beder han mig om for Guds Skyld at være ham behjælpelig med at skjule den Vanære, som har ramt Navnet Bodley. Trods min Angst og Skam, har jeg saaledes alligevel kunnet føle mig nogenlunde sikker — indtil Dagen efter vor Hjemkomst, Mr. Sugden, da jeg hørte Tale om Daphnes forsvundne Brudgom — til jeg fik Dem at se og kendte Dem igen! Og i Dag, da Firmaet »Mercedes« sendte vort Automobil herhen, sendte de som Chauffør den samme Fyr, som det paa Motorcykel havde sendt mod Nord for at hente det stjaalne Automobil. Og han kendte mig igen — han ved, at jeg er den Kvinde, han saa den Aften — og i Eftermiddags underrettede han mig om, at han ligeledes kendte Dem. Han fortalte mig, at han i Muckledean havde arresteret Dem for Tyveriet af den Bil, jeg havde stjaalet. Sig mig, Mr. Sugden, er der nogen Ende paa alle de Vanskeligheder, jeg elendige Væsen har bragt Dem? Og vil De nogensinde kunne tilgive mig?

Dick brast ud i en munter Latter.

— Ja, hvad Arrestationen angaar, saa indrømmer jeg, at den i Øjeblikket var ubehagelig nok, men Trout har selv givet mig Ret i, at han i den Anledning trak det korteste Straa. Saa for det lille Æventyrs Skyld nærer jeg ikke Vrede mod nogen. Men De sagde nylig, at Firmaet Mercedes havde sendt ham til Sir Hamilton — han havde altsaa ikke fulgt mig herhen, som han paastod?

Hendes Læber krusedes af et Smil.

— Jasaa, har han paastaaet det? Den lille Usling! Nej, i Forgaars blev han sendt herhen for at afslutte Købet og i Dag — mit Brev med Anmodning om at faa en anden Chauffør maa altsaa været kommet for sent af Sted — kom han tillige med Automobilet. Og siden han nu har set og genkendt mig, kan der ikke blive Tale om at afskedige ham. Jeg har lovet, af min egen Kasse at betale ham lige saa meget, som han har i Løn hos min Mand, og han har lovet ikke at nævne et Ord om Muckledean. Saadanne er de Betingelser, hvorunder jeg lever, Mr. Sugden. Hvis jeg har syndet, har jeg ogsaa en stræng, men dog retfærdig Straf at udstaa.

Hun bøjede sit Hoved saa dybt, at Skyggen skjulte den Lidelse, som stod prentet i hendes Træk.

— Ja, Lady Bodley, han har faaet et dygtigt Tag i os, den lille Fyr, sagde Dick, og det var vel for meget at forlange, at han ikke skulde drage Fordel deraf. For at sige Sandheden, var jeg netop paa Vej ned til ham for at underhandle med ham, da jeg mødte Dem. Men mit Ærinde kan opsættes til i Morgen. Thi De har Ret — hvor uskyldigt vort lille Æventyr end var, maa vi dog ordne det saaledes, at det ikke bliver almindeligt bekendt.

Lady Bodley rejste sig fra sin Plads. Langsomt fulgte Dick hendes Eksempel. Saa vendte hun sit blege Ansigt mod ham og sagde med en af Sindsbevægelse rystende Stemme:

— Aa, Mr. Sugden, nævn ikke noget saadant som, at andre Mennesker skulde faa at vide hvad der er hændt! Det er pinligt nok at vide, at De kender til det — svært nok at udholde min Mands Mistanke, skønt hverken han eller jeg nærer Kærlighed eller Agtelse for hinanden. Nu er det kun mig, som lider, og jeg kan taale Sorger og Bekymringer. Men tænk om Daphne skulde faa noget at høre! Mr. Sugden, jeg har allerede en Gang været ved at bringe Ulykke ind i Deres Liv. Jeg vil hellere dø end gøre mig skyldig i noget saadant endnu engang!

— Ak, Lady Bodley, vær ikke urolig for noget, som maaske kun er et tomt Hjærnespind! Hvad Daphne og jeg selv angaar, saa kan jeg ikke tro, at hun, hvis hun fik Historien at høre netop som De lige har fortalt mig den...

— Aa, tal ikke om noget saadant! Lady Bodleys Stemme fik et rørende, bedende Tonefald. Eftersom der ikke findes nogen Fare for, at den skal komme hende for Øre gennem andre end Trout og hans Tavshed kan købes, saa beder jeg Dem, Mr. Sugden, om aldrig, aldrig at nævne et Ord om den bedrøvelige Historie, jeg i Aften har fortalt Dem, hverken til Deres tilkommende Hustru eller til noget andet Menneske!

— Bedste Lady Bodley, hvor kan De tro, at en Mand, under hvilke som helst Omstændigheder, skulde kunne svige en saadan Tillid, som De har vist mig? Men det er min fulde Overbevisning, at Daphne, hvis hun fik Sandheden at vide, vilde tilgive...

— Tilgive Dem, Mr. Sugden — ja, aldeles sikkert! Men hun vilde aldrig, aldrig tilgive mig! Jeg er selv Kvinde og ved det.

Hun tav et Øjeblik. Saa hævede hun Hovedet og sagde roligt og ligefremt:

— Mr. Sugden, maa jeg faa Lov til at sige Dem endnu et Par Ord? Jeg kom her til Chilham Abbey som en Fremmed, ukendt for alle og ubekendt med alt. Fra den Dag, Ulykken for to Aar siden ramte mig, har jeg ført en Bôhemetilværelse, et omkringstrejfende, lidet agtværdigt Liv — der endte med mit ubetænksomme, vanvittige Foretagende, som ikke engang har skænket mig Bevidstheden om min personlige Uskyldighed som Trøst. Men her i Chilham aabner der sig et nyt Liv for mig — før jeg havde set mit Hjem her, stod det mig ikke klart, hvordan min Fremtid vilde blive. Nu har jeg indset det — Vejen ligger tydeligt udstrakt for mig, og jeg har intet højere Ønske end paa den bedste Maade at kunne udfylde min Plads her. Aa, jeg vil saa gerne blive god, god og nyttig — jeg beder daglig min Skytshelgen Santa Veronica om Hjælp. Hvis jeg forsøger af alle Kræfter, vil det maaske lykkes mig at vinde mine Omgivelsers Kærlighed og Agtelse. Tænk hvilken Glæde, at kunne gøre Mennesker lykkelige, at føle sig elsket og højagtet! Der findes saa meget stort og skønt i Livet, det har jeg lært at kende, siden jeg kom hjem — man maa bare ikke tænke paa sin egen Lykke, sin egen Stolthed. Og ligesom i en Aabenbarelse har jeg set det Liv, jeg vil komme til at føre her, hvis jeg forsøgte — og hvis det skrækkelige, som er sket, ikke bliver kendt. De vil nok hjælpe mig med at holde det hemmeligt, ikke sandt, Mr. Sugden?

Hendes ungdommelige Skønhed, det barnlige i hendes simple, direkte Spørgsmaal afvæbnede fuldstændig Dick Sugden og fik ham til at glemme den Vrede, han muligvis vilde have følt ved, at en Bøn om hans Tavshed ansaas for nødvendig.

— Bedste Lady Bodley, sagde han venligt, bryd Dem ikke om at ofre den Sag en Tanke mere. Lad hele Tildragelsen gaa i Glemmebogen — eller endnu bedre — lad os antage, at den ikke er hændt! Giv mig Deres Haand paa det!

I et Par Sekunder hvilede hendes Haand i hans. Skønt de fine Fingre ikke denne Gang var saa iskolde, som dengang han sidst rørte dem, laa der dog i hendes Haandtryk en vis Kærlighed, en Slags kvindelig Skyhed, det var i hvert Tilfælde ganske uligt det faste, kraftige Greb, med hvilket Mrs. Medlycott plejede at hædre sine Venner. Uden paa nogen Maade at nedsætte Daphne, maatte han indrømme for sig selv, at den unge Kvinde, der stod ved hans Side, udøvede en sælsom Tiltrækningskraft paa ham. Hendes Maade at bære sit Hoved paa — hendes hvide Kjoles bløde Folder — det blanke Haar — alt dette behagede ham paa en Maade, som — det sagde han sig selv Gang paa Gang — var helt og holdent æstetisk. Med en ubestemt Følelse af, at han vilde komme til at savne noget, saa han hende løfte sin kniplingsprydede Kjole op og vende sig om for at gaa.

— Jeg haaber, sagde hun pludselig i det mest konventionelle Tonefald, at jeg i Morgen har Fornøjelsen at se Dem og Daphne til Middag. Og nu Godnat, Mr. Sugden, og Tak — tusind Tak!

Den slanke Skikkelse forsvandt mellem Træernes Skygger, men Dick stod en lang Tid urørlig med Blikket fæstet paa det Sted, hvor den var forsvundet. Saa trak han paa Skuldrene! Se saa, sagde han højt, dette her duer ikke! Og han begyndte ivrigt at arbejde paa at faa sig selv til at tro, at han var det lykkeligste Menneske paa Jorden — nu fandtes der jo intet, som hindrede ham i at gifte sig med Daphne Medlycott paa Tirsdag.

Da Tom Codrington omtrent en halv Time senere end sin Gæst vendte hjem til Præstegaarden, kunde man i Dicks Maade at meddele Vennen Nyhederne paa, kun opdage den højeste Glæde og Tilfredshed.

— Aa, hvor jeg er glad, kære Du! Saa grænsesløs glad — det var en kedelig Historie, Du blev indblandet i, men jeg har ogsaa noget at fortælle! Jeg har tilbragt de sidste Timer hos min gode Ven, Sir Hamilton. Og Lady Bodley var saa venlig at komme ind til os et Par Minutter, før jeg gik. Begge var yderst venlige mod mig. Og af noget Sir Hamilton sagde, vover jeg at haabe, at Sagen bliver afgjort i Morgen, inden Provsten rejser. Tænk Dig, Dick, hvis jeg i Morgen faar at vide, at jeg bliver udnævnt!

— Jeg gratulerer Dig, min Ven. Vi synes virkelig at have Held med os begge to i Aften!

— Begge to! Ja — ja, naturligvis. Med en uhørt Viljeanstrængelse førte den lille Lærer sine Tanker tilbage til Vennens i hans Øjne vigtige Affære. Ja — den nye Udvikling, Sagen har taget, er en Lettelse — en ubeskrivelig Lettelse! Jasaa — den unge — hm! — Dame var altsaa allerede gift! Det var et Held for Dig, kære Dick, skønt, naar man tænker paa hendes ulykkelige Mand, maa man virkelig ængstes over den engelske Nations Moral. Men Du har endnu ikke sagt mig — hvorledes Du har faaet denne vigtige Underretning; er det med Posten? Nej, det kan det naturligvis ikke have været — den sidste Post fik vi jo før Middagen, netop da Sir Hamilton kom og hentede os. Og jeg bemærkede særligt — det vil sige, jeg kunde ikke undgaa at se, kære Dick, at alle dine Breve var fra Amerika. Og hvis der var kommet noget Telegram i Aften, vilde Samuel have bragt mig det. Men...

Dick vidste ikke rigtig hvad han skulde gøre. Sandheden kunde han ikke fortælle, og det er vanskeligt at lyve for den, som altid har været stolt over sin Oprigtighed!

Til hans store Glæde besvarede den lille Lærer selv sit Spørgsmaal.

— Nu husker jeg, at Du vilde gaa hen og tale med Trout.

Dick greb ivrigt efter denne Redningsplanke.

— Trout — ja vist — den lille, fordømte Fyr.

— Det var altsaa Trout, der gav Dig Beviser for, at denne unge Kvinde var gift?

Lærerens Stemme havde faaet et ejendommeligt Tonefald, men Dick var gaaet for vidt til med Sikkerhed at kunne foretage et Tilbagetog. Ikke for sin egen Skyld, men for hendes, som stolede paa ham, kastede han sig djærvt ud i Løgnens Arme.

— Ja vist — J. Trout. Hvem skulde det ellers have været?

Ordene var imidlertid knapt kommet over Dicks Læber, før han angrede Dem. I Tom Codringtons smaa, runde Øjne, som han ufravendt fæstede paa Vennen, laa et Udtryk af Forfærdelse, Forvirring og Nysgerrighed, der ikke spaaede noget godt for den talende. Og i hans Stemme laa al en Moralprædikants Strænghed og dydige Harme, da han svarede:

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Mars: Hvad er der dog i Vejen med den gamle Jord!? (»Illustrierte Zeitung«)

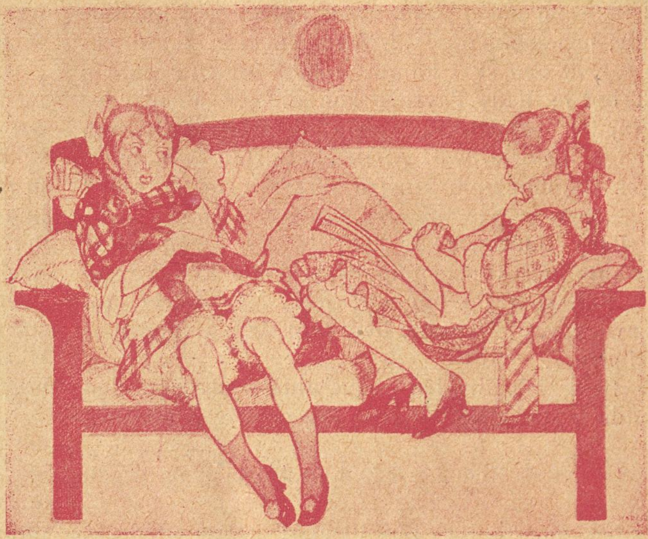

Lilla Greta. Jag ber var kväll till Gud att kriget skall sluta!
Anna. Att det kan falla dig in — innan pappa har sålt sin majs! (»Søndags Nisse«)

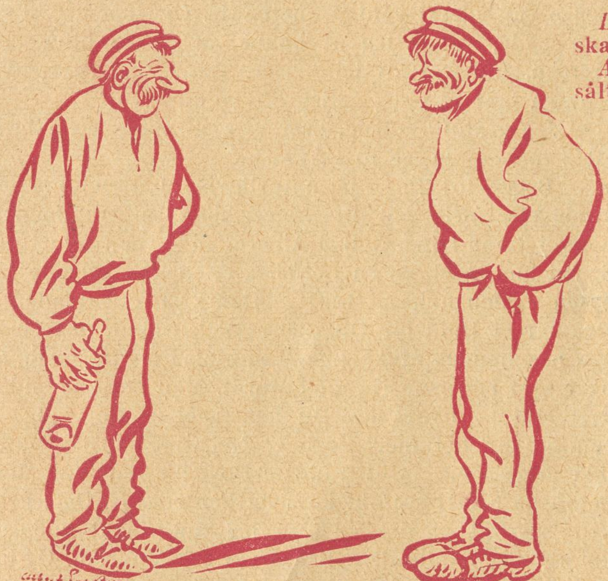

— Ja skulle ville bli riksdagsman.
— Hva i hälsike skulla du då motionera om?
— Ja skulla motionera bort bubblan i botten (»Knoppen« i Bunden) på flaskera. (»Strix«)

— Hvorfor ser De saa gnaven ud?
— Aa, det er en *Taube*, der har kastet en Bombe ned i mit Øl!. (»Meggendorfer Blätter»)

Manden arbejder paa Slagmarken og Konen i Sporvognen. (»Lustige Blätter«)

Dansk INDR. VAREMÆRKE. Korn Snaps

Rød ≡ Indmad

Hermed tilkendegives det for den danske Nation, at »Ravnen« i næste Omgang møder med et Grundlov-Fest-Numer af den anden Verden! Oplaget bliver betydeligt forøget og Bestillinger paa denne *Pragt-Ravn* (16 Sider 10 Øre!) modtages omgaaende!

Dyrtid.

Mon disse Helvedstider
kan nogen gaa af Glemme,
med Krig til alle Sider
og bitter Nød herhjemme?

I hver en Forstadsgade
man kigger langt til Kødet —
de Fattige er glade,
naar blot de klarer Brødet.

Men alle Rigmænd plukker
de dejligste Procenter —
se, Læder, Svovl og Sukker
gi'r himmelhøje Renter.

For det er Krigens Gaver,
derom kan ikke kives:
Hver den, som meget haver,
skal endnu mere gives.

Men den, der kun har Skjorten
og ellers nix i Reden,
han bliver smidt paa Porten —
ak ja, hvor skønt herneden!!

O. E.

21/5. Nørregades Sporvogn fik i Gaar sin Dødsdom i Borgerrepræsentationen, og Havnebygmester *Møller* havde travlt med at dirigere den gamle Sporvogn og indrette ny Linier.

— Ak ja, Ægget vil lære *Hønen*.

Smudskonkurrence.

Det *kristne* Evropa myrder
og brænder ganske som vilde,
mens det *hedenske* Asien hidtil
har forholdt sig ganske stille.

Men hvis Japan nu vil kriges
med Kina, der angstfuld tier,
saa har *Hedningerne* brudt Monopolet:
de *Kristnes* Massemyrderier.

Det lysner —
Før Priserne i Vejret røg,
mer koster Sko, mer koster Tøj,
og sku' man ha' en Bøf med Løg,
var Prisen heller ingen Spøg.

Men nu har Kongen resolut
Optrækkeriet helt forbudt.
Han sa'e til Vagtparaden: Stop,
der skal ej mere »trækkes op.«

18/5. Jeg sidder og filosoferer over Bolignøden og Kirkerne. Det er egentlig pudsigt — naar der er Mangel paa Lejligheder, saa stræber man at bøde derpaa ved at bygge nye Huse, men nye Kirker bygger man, naar der er Mangel baade paa Menighed og Præster!

Hvad der kunde være sket —

— Nej, Tak, — dér skal jeg ikke ind! Dér serverer min Svigermoder!

20/5. **Slagtermester Anders Jensen beklager de Fattige, at de ikke kan faa billigt Kød, og samtidig udfører han store Masser af Kød til Tyskland. Er det ikke en underlig Kød-Farce?**

— **Jo, og i en sjælden „god" Udførsel!**

Lassen.

Ak, sikke Skæbnen os gi'r paa Kassen,
tænk, Højesteret skal miste *Niels Lassen!*
Han siger Farvel, ta'r sin Hat og Stok,
han synes, nu har han *siddet* nok.

I Naadens Sol har *Lassen* sig badet,
og Arbejderpressen har trofast han
hadet,
Om Lassen saa *sad* til Dommeda', —
den Plet la'r sig aldrig *sidde a'*.

Det daarlige Vejr holdt da omsider op, og nu er der mange, som glæder sig over det fine Sommervejr, og det stigende Barometer.

Ja, især Kreaturhandlerne. Jeg har mødt flere af dem, og de slog paa Tegnebogen med den Bemærkning, at Kvæg-sølvet stiger!

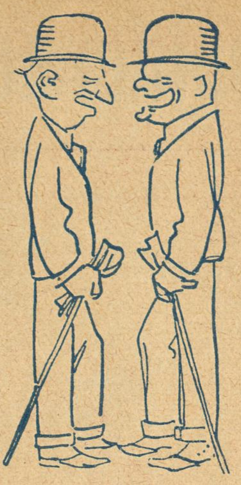

— Jeg var ude til Fodboldkampen mellem Svenskerne og Danskerne, og dér udførte *Castella* i Stedet for *Poul Nielsen* et Straffespark, der som ved Trolleri gav Maal.

— Ja, der har nok været lidt »Aandemaning« med i Spillet, for der var jo *Spir- i -Tistens* Gærning!

Billig Mad.

I Kogekunst er Madam H.
en Dame, man kan stole paa.
Om billig Mad hun skrevet har
en lille Bog, som er saa rar.
Min Kone bruger den hver Da',
— i næste Uge skal vi ha':
Stegt Fluelaar og Rottesteg.
— Hvad duer det vel at flotte sig —
Grilleret Markmus gør mig glad —
Aah! hvor jeg elsker *billig Mad.*

Jeg for en Krone i Entré
fik Herr Sukennikow at se,
Og min Billet jeg ej fortrød,
for *Villany* — hvor er hun sød!
Hun ga' Salome, kun iført Særk
(et sandt Vorherres Mesterværk.)
Først dansede hun en rask Forkert,
og da tilsidst vi fik server't
Johannes' Hoved paa et Fad,
saa fandt jeg, det var *billig Mad.*

Københavnske Tjenere i Karikatur XXI.

Bassedow, „Grøften", Tivoli.

Arbejdernes Livsforsikring, Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab. Statsanerkendt. **Dosseringen 4.**

Originale B. S. A. Cykler. :: Telefon 11093 ::

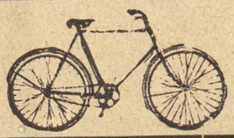

Alle Reparationer udføres med Garanti. Bertram-Petersen. :: Gothersgade 129 ::

RYG **ODOR** Formrullet Brasil Cigar - 5 Kr. pr. 100 Stk. Haandrullet „ 6 Kr. 50 Øre „ „

CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN **DANMARK** Telefon 5621 · Grundl. 1888 Niels Hemmingsensgade 20 København.

Københavnske Tjenere i Karikatur. *Chr. Nielsen*, Kroghs Fiskerestaurant. Tegnet af *Knud Jensen*, Tjener samme Steds.

Danmark.

Hvor mon der findes et Land,
der er saa lille og godt.
Hvem mon der nævne kan
noget lignende blot.

Ude i Verden de kriges og kæmper,
Mord, Brand, Sult og Nød,
selv om det paa *vor* Virksomhed dæmper,
kan vi endnu faa Brød og Kød.

Tænk paa de mange sultne Munde,
som forgæves raaber paa Mad.
Tænk paa de mange, der gaar til Grunde —
hvilken Sorg og Sørgekvad.

Men her i Danmark vi har det godt —
saa længe det varer —
for Ulykken den kan komme snart,
det vrimler med Farer.

Kære Ravn! Du bedes optage ovenstaaende Vers. Ejnar Theodor, Broagergade 3, 4. Sal

Tak, kære Einar Theodor, for denne ny Sang om Danmark. *Vi* er bleven mest rørt over sidste Linje i 3die Vers —: »hvilken Sorg og Sørgekvad.«

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner · forskønner · bevarer Huden · Alles Yndlingssæbe Stk. 25 Øre

Til Kriliane Dillorups Brujeustyr bejes sænt, fra Bollette Bollerups konfæktsjon føljende ustyr: — 6 Tanko- Tærnet Sjemiser — 2 Par Benklær med ekstra sikkerhesventil i 4 par Amorfarvede Strømper med Pil og høj hæl. Et Kaarset af dem der kniver af paa medten 2 par tango Støvler med dobelt Hæl. Een graa-gul mørgebrun Spaserdragt med Skummemælkjsknapper, en tanko-farvet Bjørnerævskinds Boa med kunstigt Hoved og Laas. En Muffe med to Hoder i Vadsækform.

Med aktelse
Kriliane Dillorup
i Maaløse per Sminkerød.

H. M. Odense. Vi har forevist Fru *Bolette Bollerup* Deres fornærmelige Skrivelse, og det er ikke usandsynligt, at den energiske Dame lader høre fra sig. Velbekomme!

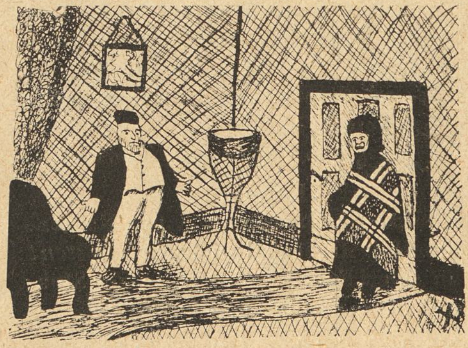

Konen, der kommer ind paa et tysk Hospital: Hvorledes har min Søn det?
Lægen: Han er gut gemarken.
Konen: Aa, er han skudt i Nakken!
Lægen: Jeg kan niek forstain!
Konen: Aa, var det med en Flintesten.

Karl Poulsen, Odense. Das war ein værre en, das!

Tivoli Variété. Hver Aften: Kl. 8—12. Billet-Telefon 5667

THOMSENS MAGASINER Jakkehabitter AFBETALING NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 · RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Calcium Carbid. H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Danmarks bill. Specialforr. i uovertrufne Symaskiner. Brugte tages i Bytte t. høj Pris. Bill. Afbet. St. Rabat for Kont. ill. Prisl. G. J. OLSEN, Nikolajgade 4.

Køb **Alfa** Margarine

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

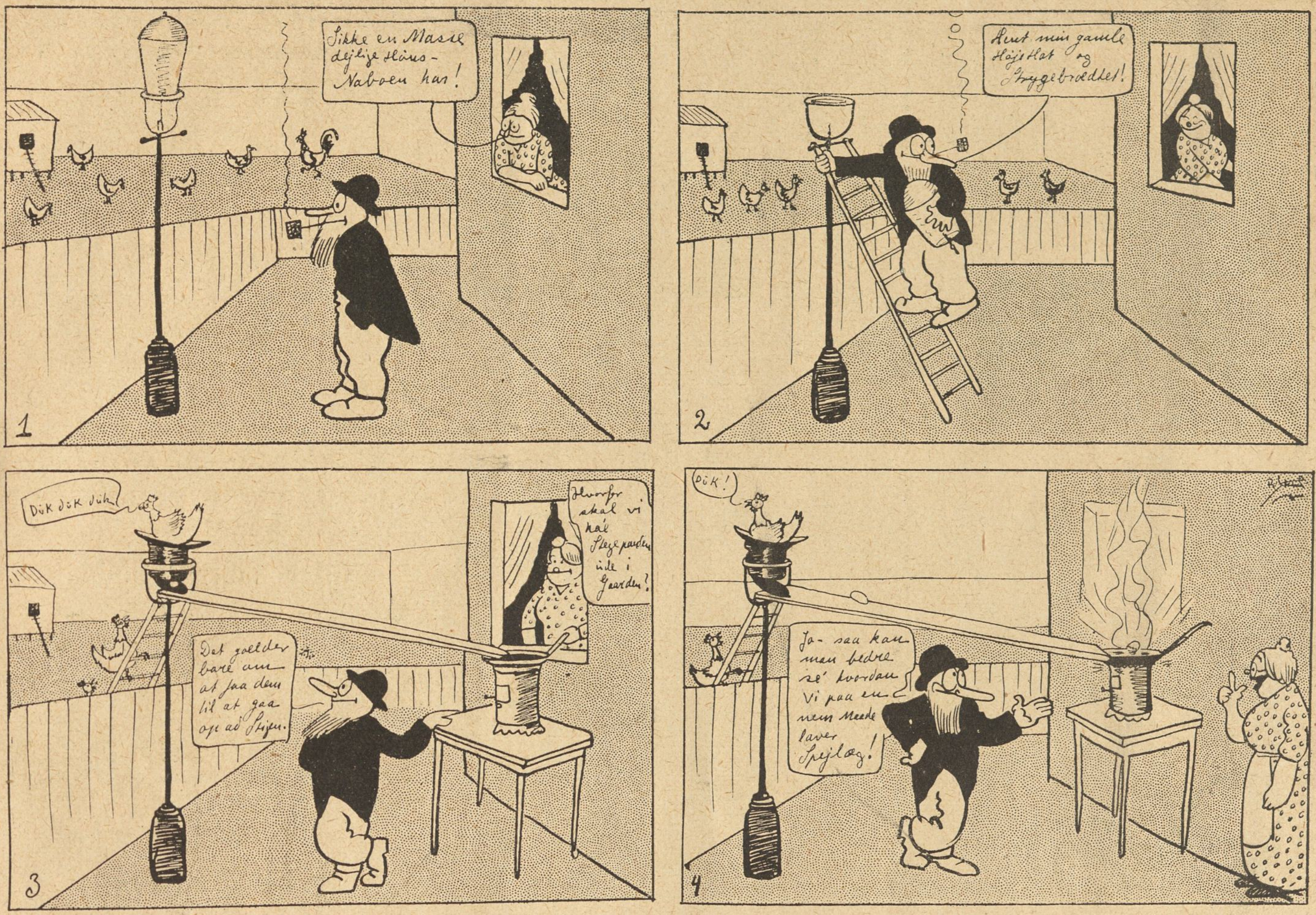

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Kender.

Dommeren: Ja, det ligger nær at antage, at det ogsaa var Dem, der lavede det forrige Indbrud hos den samme Vinhandler.

Tyven: Næ, undskyld Hr. Dommer — en saadan Vin drikker man kun *en* Gang!

Mellem Veninder.

Anna: I Gaar blev Oda gift.

Sofie: Nej, virkelig — hvem er den lykkelige?

Anna: Hendes Fader!

Den omvendte Verden.

A: Hvem er det Par dér i Automobilet?

B: Ham med det glatte Ansigt er Skuespiller, og Damen med det lille Overskæg er hans Kone!

Grinagtigt.

Der siges om afdøde General Moltke, at han kun har leet to Gange. Første Gang var, da hans Svigermoder døde, og anden Gang, — da han saa Charlottenlunds Fæstning.

Lige til.

Læreren: Jeg tænker paa en berømt Mand, som *Du* maa kende meget nøje, hvad er det, din Fader handler med?

Harald: Med Æg.

Læreren: Naa, hvem er saa den berømte Mand, jeg tænker paa?

Harald: ? ? ?

Læreren: Naturligvis *Kolumbus!*

Nemt med det!

Den fremmede Tyv til sin lokale Kollega —: Hør, Du, jeg trænger morderlig til en ny Overfrakke. I hvilken Kafe kommer der flest Mennesker?

Smaating.

A: Naa, Hr. Etatsraaden har nok været paa Fodtur i Schweitz. Hvilke Bjærge besteg De?

Etatsraaden: Ja — jeg kan ikke saadan lige huske, hvad de hed … men naar man kommer fra Zürich, saa er det de fire første paa højre Haand.

Tegning af G. Albertus.

— Har Hansen været her?
— Ja, han har.
— Var han gaaende?
— Ja, han gik, da han kom, men han kørte s'gu, da han gik!

Brugbar.

Drengen: Er det her, at de ønsker en Bydreng?

Principalen: Ja, men jeg vil sige Dig paa Forhaand, at jeg kun vil have en Dreng, som ikke bander, ikke lyver og ikke svarer uhøfligt.

Drengen: Naa, saa kan jeg anbefale Dem min Broder, for han er døvstum!

En Fredsforstyrrer.

Midt under et stort, natligt „Kalas" hos Studenterne bliver der banket paa Væggen, og en enlig Logerende beklager sig over, at han ikke kan sove.

Solderisternes Vært raaber tilbage —: Saa maa De henvende Dem til en Læge — lad dog være med at forstyrre os midt paa Natten!

Med aaben Mund.

Sanglærerinden er paa Fodtur med sine Elever og standser foran en brølende Ko. Som den ægte Pædagog, hun er, peger hun paa Koen og siger:

Der ser De, mine Damer, kun med helt aaben Mund fremkommer den fuldkomne Tone!

Orden i Sagerne.

Student Nikolajsens Fader kommer paa Besøg i Sønnens Værelse og underkaster det et Eftersyn. Tilsidst drager han Forhænget bort fra Bogreolen og finder den fuld af allehaande Sorter Spiritus.

— Hvad! Har Du Spiritus, hvor Du skal have dine Bøger.

— Jamen, Far, læg Mærke til, at Flaskerne staar i Bogstavorden efter deres Etiketter!

Sikker nok.

Præsten: Hør, min gode Mand, er det nu sundt, tror De, at lægge Svinehuset lige op til Beboelseshuset?

Bonden: Ja, det gaar vist nok. Endnu er i hvert Fald ingen af Svinene blevne syge!

Han havde set det.

En Bonde kommer ind paa en meget elegant Restauration og forlanger sig et Glas Øl. Da han har drukket Øllet, fordrer Tjeneren 1 Krone for det, men Bonden protesterer paa det kraftigste, og Værten kaldes til. Denne forklarer nu, at den høje Pris skyldes de fine Stole, Krystalglassene og navnlig de kostbare Malerier paa Væggene. Omsider betaler Bonden og gaar, men den næste Dag kommer han igen, bestiller sig et Glas Øl, drikker det og lægger 25 Øre paa Bordet.

— Det er en Krone, siger Tjeneren.

— Javel, svarer Bonden, i Gaar, men nu har jeg set Malerierne og Krystalvarerne, og saa maa De nøjes med almindelig Betaling!

Hvorpaa han gik.

Sikkert Bevis.

Olga: Er Du sikker paa, at han elsker Dig?

Fanny: Ja, og jeg har et sikkert Bevis for det. I Gaar laante han mig sin Barberkniv til at aabne en Sardindaase med!

Sparsommelig.

Værten: Hvorfor har De ikke hugget Brændet i Smaastykker?

Karlen: Det er af Sparsommelighed.

Værten: Hvad sparer De ved det?

Karlen: Øksen.

»Kongeriget Virgilia.«

Tegning af Anton Hansen.

Naar man vil nyde *Fordelene* i Samfundet, maa man ogsaa *yde* til det, som f. Eks.: — 1. Rene, veloplyste Gader. 2. Ret til at værne Landet. 3. Gratis Kødforgiftning paa Hospitalerne. 4. Skatter, der skal betales. 5. Vederlagsfri aandelig Oplysning, og 6. Muligheden for at dø Heltedøden for Fædrelandet.

„DEN INDBILDT SYGE".

Doktor Bachman var i meget daarligt Humør. Rastløst vandrede han frem og tilbage paa Gulvet, medens han tænkte paa, hvorledes han skulde forbedre sin økomiske Stilling. Men jo mere han spekulerede, desto mørkere syntes han det hele saa ud.

— Det er min egen Skyld, sagde han, hvad skulde jeg i dette her Hul? Det er ikke videre veltænkt, at sætte sig ned som Læge i denne lille By, hvor den gamle Distriktslæge, som har praktiseret i over fyrretyve Aar, har et saa fast Tag i alle Indbyggerne, at ingen tænker paa at gøre Forandring.

Den unge Læge havde haabet, at han alligevel skulde faa lidt af den andens Praksis, men han blev sørgelig skuffet. Han havde nu boet i Byen i over fire Maaneder, og i den Tid havde han kun haft tre Patienter — det var ikke en Gang én om Maaneden! Den første havde endnu ikke betalt sin Regning, den anden var en fattig Stakkel, som ikke *kunde* betale, og den tredje var et forfaldent Individ, som heller ikke havde ladet høre fra sig.

Af denne Indkomst skulde han leve efter sin Stand, betale Husleje og Skat, foruden mange andre Sager — det var rent umuligt!

Han fortsatte sin Vandring frem og tilbage, rasende paa de Patienter, som ikke kom. Om nogle Dage skulde han atter betale Husleje og en Del Regninger. Hvad skulde han hitte paa? Hvorfra skulde han faa Penge? De faa Penge, han havde, da han kom til Byen, var nu opbrugt, og Kreditten var ogsaa forbi. Han var ellers ikke den, der tabte Modet, men i Dag var hans gode Humør helt borte.

Pludselig ringede det, Doktoren rettede paa sig, det maatte jo være en Patient.

Ak, atter en Skuffelse! det var Postbudet med et Brev, og Brevet var ikke fra en Patient, men fra en af hans Ungdomsvenner, Kandidat Bakke, som havde arvet en Del Penge og nu skulde rejse til Udlandet. Han vilde først slaa sig ned i Hovedstaden og prøve sig frem som Forfatter og se sig om efter en rig Hustru. — Ja, alt det stod der i Brevet.

Da Doktor Bachman havde læst det, fik han en Ide. Han skrev et langt Brev til Vennen, forklarede sin daarlige Stilling og bad om et godt Raad hurtigst muligt.

Svaret kom omgaaende. Bakke beklagede, at han ikke kunde hjælpe ham med Penge, »men«, sluttede Brevet, »jeg skal alligevel hjælpe Dig, saa at Du skal komme paa den grønne Gren. Hvorledes jeg vil bære mig ad, det bliver min Sag, men Du kan trygt stole paa mig.«

Bachman stak Brevet i Lommen og tænkte: — Nu skal han vel atter begaa en Galskab — jo, det bliver nok en god Hjælp! — —

Der var nu gaaet fjorten Dage; og i den Tid havde der naturligvis ingen Patienter været. Men saa skete der pludselig noget, der saa ud som et Under.

En Dag kom en elegant Herre, i Følge med en lige saa elegant Tjener, til den lille By og lejede sig ind paa det bedste Hotel.

Værten var begejstret og anstrængte sig til det yderste for at gøre Opholdet saa behageligt som muligt for den fornemme Gæst.

Gæsten frabad sig imidlertid alle overflødige Anstalter og sagde: — Jeg beder Dem ikke gøre Dem for meget Besvær. Mit Ophold her er rent tilfældigt. Det var min Hensigt at rejse til Paris, men under Vejs fik jeg et Anfald af min gamle Sygdom. Jeg skulde egentlig have tilkaldt min Livlæge pr. Telegraf, men han ligger desværre syg for Tiden, derfor maa jeg bede Dem sende Bud efter den dygtigste Læge, der findes i Byen; men sig, at han maa komme hurtigst mulig.

Værten sendte straks Bud efter Distriktslægen.

Imidlertid havde Nyheden spredt sig over Byen som en Løbeild; man sagde, at det var en Fyrste eller maaske en Prins, der havde taget Ophold paa Hotellet. Det var en meget fornem Herre, det saa man baade paa den elegante Bagage og den aristokratiske Tjener. Men ingen vidste, hvem han var, han rejste Inkognito under Navn af »Ludvig von Hammerstein«. Hele Byen var paa den anden Ende, thi ingen kunde erindre et saa celebert Besøg.

Den gamle Distriktslæge kom og undersøgte Patienten, og denne gav ham de udførligste Forklaringer angaaende Sygdommen. Doktoren tog en lærd Mine paa sig, foreskrev fuldstændig Hvile, skrev en lang Recept og lovede at komme igen næste Morgen.

Da Værten den næste Dag spurgte til den høje Herres Befindende, svarede Tjeneren meget reserveret, at hans Herre havde haft en meget urolig Nat, og at Medicinen ikke havde medført nogen Lindring.

Distriktslægen vilde naturligvis ikke omtale, at han ikke anede, hvad Patienten fejlede. Han tog en endnu lærdere Mine paa sig end forud og skrev en endnu længere Recept. Derpaa lovede han at komme hen paa Eftermiddagen, men Patienten maatte fremfor alt holde sig fuldkommen rolig.

Saa snart den Syge havde faaet en Skefuld af den nye Medicin, forværredes hans Tilstand, og ved Middagstid sendte han Bud efter Værten og sagde:

— Hvis De ikke kan skaffe mig en anden Læge, rejser jeg øjeblikkelig. Da vidste Værten ikke andet end at sende Bud efter den unge Doktor Bachman — han troede visseligt, at det ikke var til nogen Nytte, men det kunde vel heller ikke skade.

Da Budet kom til Doktor Bachman med den Opfordring at følge med straks, blev han yderst forbavset, og medens han skyndte sig til Hotellet, ønskede han, om han bare maatte have Held med sig til at kurere denne fornemme Herre, da vilde hans Lykke være gjort.

Han var helt nervøs, da han traadte ind i Sygeværelset og sagte gik hen til Sengen, hvor den Syge laa, men da gav det et Sæt i ham, og *han stirrede maalløs paa Patienten, som gemytlig satte sig paa Sengekanten og leende rakte ham Haanden.*

— God Dag, Bachman, ja det er mig! Vær bare stille og gør ingen Dumheder; spil nu din Rolle godt. Jeg er nemlig kommen for at hjælpe Dig, forstaar Du.

Doktoren havde straks genkendt sin Ungdomsven, Kandidat Bakke, men ellers forstod han ikke et Muk af det altsammen.

Bakke forklarede: — Ser Du, Bachman, nu skal Du behandle mig; »Gubben« bliver ikke oftere modtaget — han er umulig, forklarer jeg. Du gør mig rask i en Fart, og saa skal Du faa at se, hvilken Mængde Patienter Du faar!

— Men, hvad fejler Dig, Menneske? stammede Bachman, som endnu ingen Ting begreb.

— Hvad der fejler mig? *Ikke det mindste!* sagde den anden leende. Det er jo derfor, jeg kan spille min Rolle saa godt. Skriv nu blot en Recept til mig, lige meget, hvad det er. Jeg giver Dig mit Ord paa, at jeg ikke tager noget af det ind, og i Løbet af et Par Dage er jeg helt rask, takket være din store Dygtighed? Kan Du forstaa mig?

Doktoren lo og adlød.

I de følgende tre Dage besøgte han sin Patient tre Gange om Dagen, og den fjerde Dag var den fornemme Herre veltilpas. Ogsaa denne Nyhed gik som en Løbeild over hele Byen. Doktor Bachman var pludselig bleven Dagens Samtaleemne; og da den fornemme Herre den sjette Dag kørte gennem Byen i aaben Landauer sammen med den unge Doktor, var alle Indbyggerne enige om, *at Doktor Bachman var en betydelig Mand paa Lægekunstens Omraade.*

Den syvende Dag forlod den fornemme Herre Byen, ligesom han var kommen — i dybeste Inkognito.

Men fra den Dag havde Doktor Bachman saa mange Patienter, som han paa nogen Maade kunde ønske sig!

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.

Enghavevej 40,

anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.

NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.

Søren Hansen.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Gift Dem aldrig —

før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Sælg til Eksport.

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.

Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMSANTAL over 200,000

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefoner: 913, 1124, 7980, 3313.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Vinkyperens Telefon: 6351. Byen 1722 x.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrolleret Virksomhed.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's

XEROFORMSÆBE

Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Lind Hansens

Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Hadet regerer Verden!

Redigeret af AXEL WESSEL

RAVNEN

NR. 22. TORSDAG den 3 JUNI 1915.

Tegning af Emil Poulsen

Danmarks ny Vaaben — Grundloven af 1915.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf Taga 113.

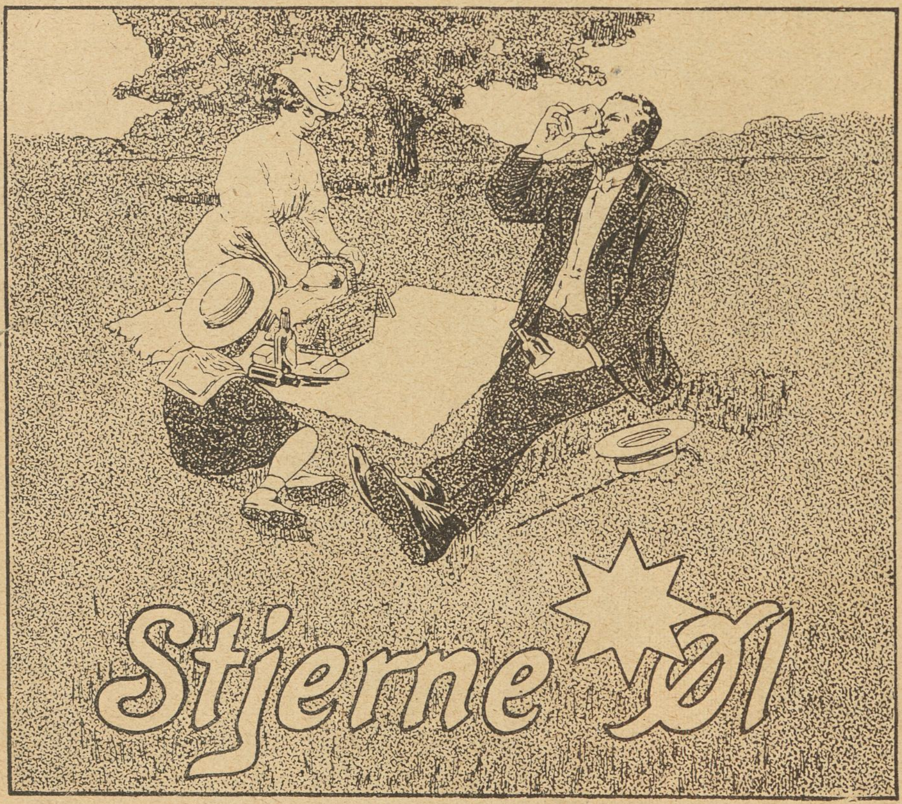

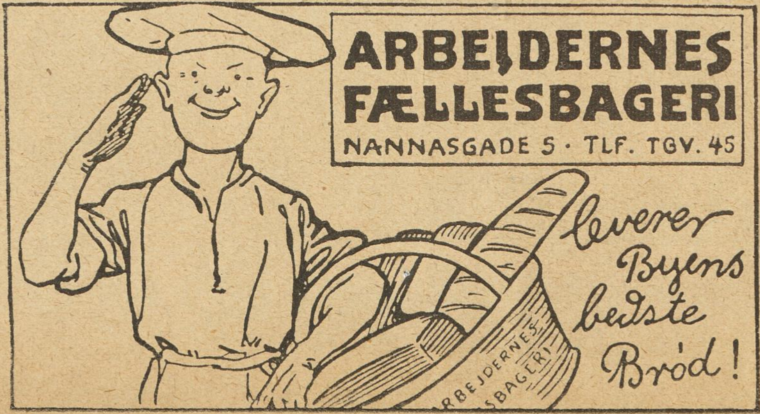

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

THOMSENS MAGASINER
Moderne Frakker
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ······
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. **Gl. Mønt 17.** Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Køb RAVNEN

Den lige Valgret.

1

Demokratiet har kæmpet og vundet!
Nu har vi løst, hvad forhen var bundet,
se Skrankerne falde:
Fattige gælder saa fuldt som rige,
Valgretten skaber os ens og lige —
Nu stemmer vi alle!

2

Danske Kvinde, som hidtil var lænket,
nu er Du fri — der er ikke skænket
Dig Gunst eller Naade —
Din Ret Du fik, og slet ikke andet,
din gode Ret til med os for Landet
og Riget at raade!

3

Husmand med Skovl og skumplende Kærre,
nu er Du ens med „den naadige Herre",
med Hartkornets Ejer —
Daglejer, Karl og Tjenestepige,
nu er jer Stemme Herskabets Lige,
og ens I vejer!

4

Jublende Hilsen vi alle vil bringe
Arbejdets Mænd histinde paa Tinge,
som aldrig os svigter!
Hver en Valgdag paa dem vil vi stemme,
ingen skal se os fejgt blive hjemme —
thi Ret giver Pligter!

O. E.

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Proessdorf. Tegning af Helgo Jørgensen.

Hans Højhed.

Dagen efter Fyrstens Fødselsdag er de mest fremragende Medlemmer af Residenstheatrets Personale indbudt til Aftenselskab paa Slottet. Efter Souperen hengiver man sig til tvangfri Munterhed, man synger lystige Viser, danser, leger Panteleg, Blindebuk osv. og de glade Scenens Børn er nær ved at sætte Hoffet paa den anden Ende. Fyrsten ser huldsalig til, og beder Gæsterne more sig, som de har Lyst. Paa én Gang faar en lille nydelig og skælmsk Skuespillerinde en Ide, løsner en Rose fra sit Bryst og raaber: „Jeg har fundet paa en ny Leg — denne Rose udsættes som Præmie til den af Herrerne, der lige nu med det samme kan sætte det dummeste Ansigt op. Altsaa mine Herrer — —" Den lille Dame ser sig om, mønstrer samtlige Kavallerer og siger saa med sit mest bedaarende Smil: „Bravo Deres Højhed, De har vundet — Rosen tilhører Dem."

Men Fyrsten slaar protesterende ud med Haanden og svarer: „Naadige Frøken — jeg forstaar ikke — æh — jeg har jo slet ikke begyndt endnu."

Kvinder og Krig.

Fru Petersen: Kære Nikolajsen, jeg ser De ogsaa har faaet Dem saadan en moderne Soldaterchakot — den klæ'r Dem.

Fru Nikolajsen: Ja, ikke sandt? Naar nu bare ikke Krigen pludselig holder op, saa den gaar af Mode igen!

Saadan var' et fat!

— Tænk Dig, jeg har modtaget Telegram — jeg er bleven Fader!

— Gratulerer, hvordan befinder din Kone sig?

Fortrinligt — naar bare hun ikke faar noget at vide om det!

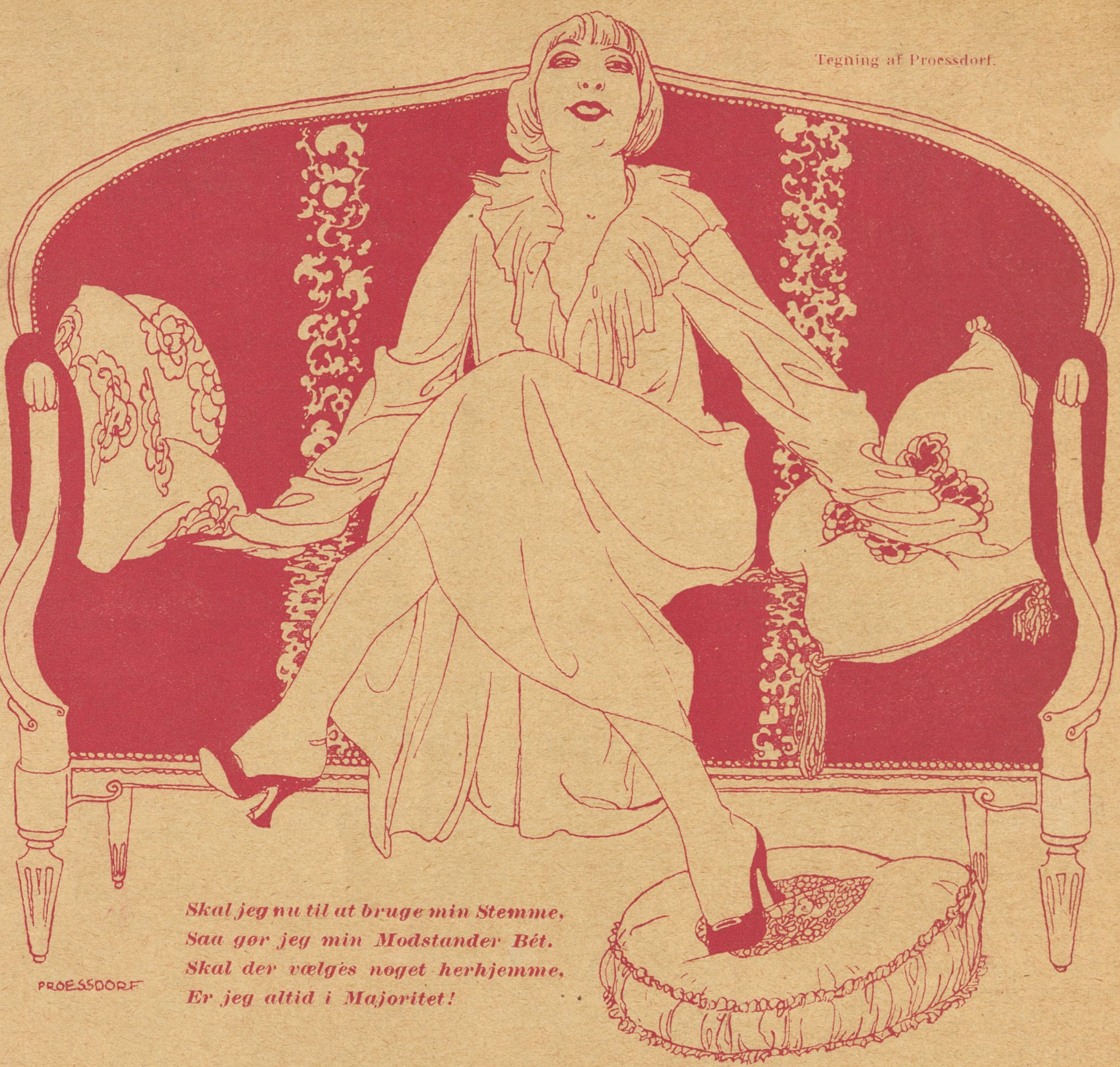

Tegning af Proessdorf.

Skal jeg nu til at bruge min Stemme,
Saa gør jeg min Modstander Bét.
Skal der vælges noget herhjemme,
Er jeg altid i Majoritet!

Haab og Frygt.

— Har Fruen hørt, at gamle Baron Sølvstjerne skal giftes med Frøken Askildsen?

— Herregud! Han er 70 Aar. Saa kan man da ikke haabe, at der kommer Arvinger.

— Nej, men frygte.

En kold en.

Bonden: I taler om Kulde nuomstunder, nej, saa skulde I have været med i gamle Dage. Da frøs det saa haardt, at vi ikke behøvede at sætte Bjælder paa Hestenes Seletøj, for Tarmene frøs saadan i Livet paa dem, at de ranglede, naar bare de flyttede sig!

Stakkels Mand.

— Den fordømte Skat er det værste! Den bliver man jo ruineret paa! Jeg skulde ikke beklage mig det mindste, hvis jeg kun havde *en* Ejendom, men jeg har *ni!*

Hvilken Ære!

Damen: Har Publikum nogensinde spændt Hestene fra Deres Vogn?

Skuespilleren: Nej, men i Hobro stjal de min Cykle!

Balance i Sagerne.

— Hvis de nu vil ophæve Kroerne, saa kan de tage Kirkerne med. Naar man ikke maa synde om Hverdagene, saa behøver man heller ikke at angre om Søndagene!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

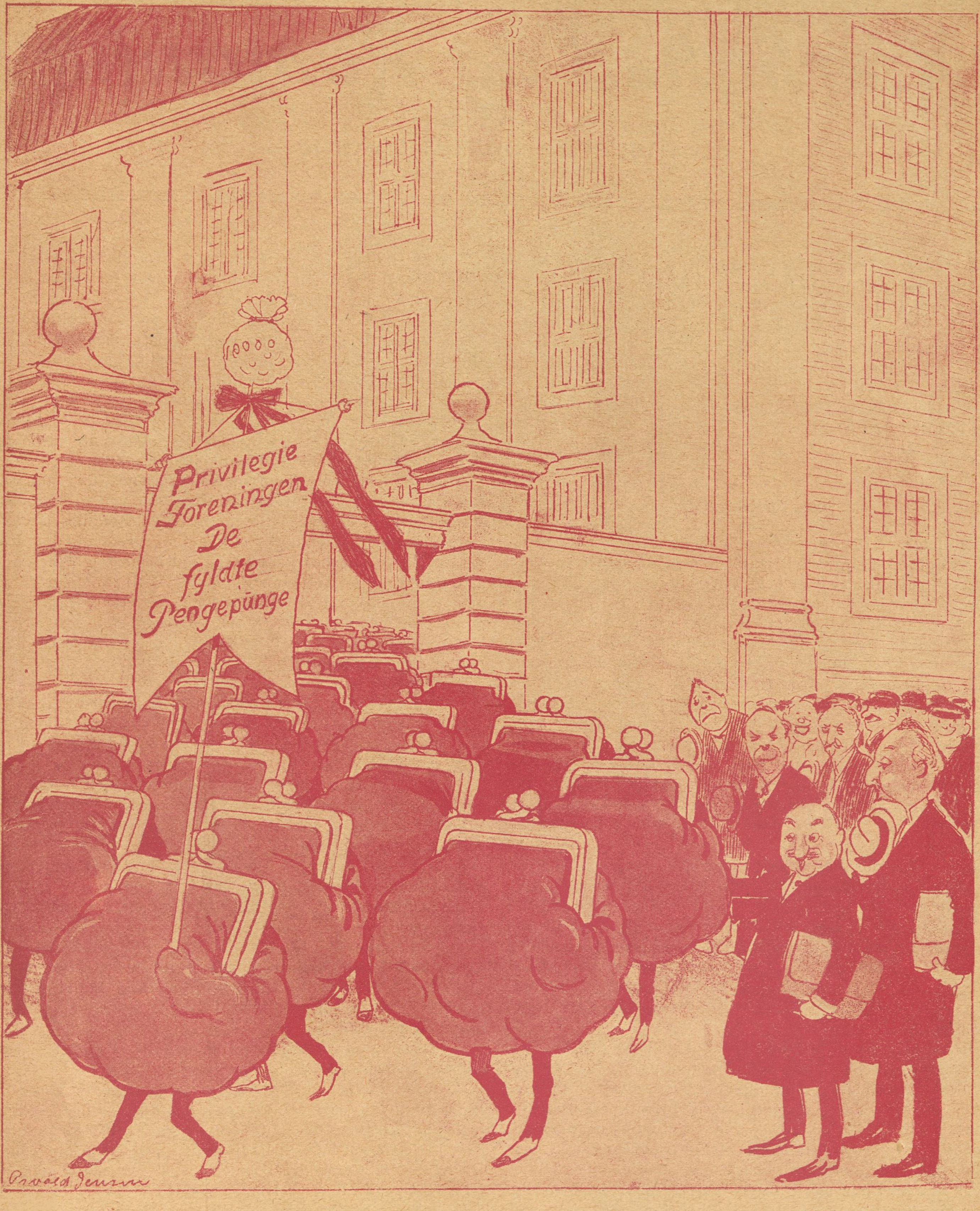

Tegning af Osvald Jensen

Den sidste Parade: *Højres Pengepunge-Kompagni forlader Rigsdagen.*

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— Min kære Dick, det er ganske ubegribeligt! Straks efter at Du havde forladt din Svigermoders Hjem, gik jeg op til Sir Hamilton. Jeg traf — hm! — Trout i hans Værelse. Det lod til, at han underholdt sin Herre med komiske Sange og Anekdoter fra Væddekørslen mellem Paris og Madrid. Han var endnu til Stede, da jeg tog Afsked. Saa at Du forstaar, min Ven . . . .

— Godnat! sagde Dick hurtigt. Han vendte sig bort og gik ind i sit eget Værelse.

XVII.

DEN NYE PRÆST.

Den følgende Dag, der var en Søndag, var Mr. Codrington meget optaget. Morgengudstjenesten, Søndagsskolen og Højmessen lagde Beslag paa hele hans Tid, og hans Gæst saa ikke et Glimt af ham, før han viste sig paa Prædikestolen og med stor Værdighed fremsagde den Tale, som direkte var rettet til den søvnigt blinkende Sir Hamilton. Med Daphne ved sin Side og befriet for den skrækkelige Uro, der i de sidste Dage havde berøvet ham al Livsmod, kunde Dick Sugden med stor Sindsro tænke paa den lille Misstemning, som Aftenen i Forvejen var opstaaet mellem ham og hans Vært. Til Dicks Glæde blev den heller ikke omtalt, da den lille Lærer efter et flere Timers Besøg paa Herregaarden vendte hjem til en meget forsinket Frokost. Og hvor var det vel muligt at tænke paa andres Anliggender, naar man har saa store og umaadelig vigtige Nyheder at fortælle?

Hans Højærværdighed Tom Codrington skulde udnævnes til Præst i Chelham-sum-Wick! Sir Hamilton, den prægtige, varmhjertede Sir Hamilton havde pludselig bestemt sig til at skænke det af saa mange efterstræbte Pastorat til sin unge Ven, som i det foregaaende Aar med saa meget Held havde været dets Sjælesørger. Lady Bodleys Indflydelse havde uden Tvivl indvirket paa denne Beslutning. Men, tillagde Tom beskedent, Menighedens Ønske og hans egne ubestridelige Fortjenester . . . .

Dick kunde knapt afholde sig fra at smile ad den før saa beskedne lille Vikars pludselige Forvandling. Medgangen fik ham til at udfolde sig, hans Stemme havde faaet en dybere Klang, og hans Maade at være paa var blevet mere bestemt. Han talte om »sin gode Ven«, Sir Hamilton, og om den Biskop, til hvem Sir Hamilton skulde skrive og som han selv snart vilde aflægge et Besøg, med en Mine og en Holdning, som om han stod paa en fuldt jævnbyrdig, fortrolig Fod med nævnte høje Herre. Og hvorfor ikke? Selv var han nu ved et Lune af Menighedens Patron blevet ophøjet og havde faaet en Standspersons Rang, Ære og Værdighed.

Pludselig fæstede den vordende Præst, som en Stund havde været hensunken i Grublerier over sin ubeskrivelige Betydning for Verden, et strengt, moralsk Blik paa sin Ven.

— Og Bryllupet vil altsaa, kære Dick, finde Sted paa Tirsdag?

Det gav et Sæt i Dick.

— Paa Tirsdag? Ja, jeg haaber det, saafremt en omkringstrejfende Automobil ikke denne Gang fører Daphne bort. Men hvorfor spørger Du om det?

Tom hostede let. At han følte Ubehag ved at tale om Sagen, var tydelig, men han var dog fast besluttet paa at opfylde den Pligt, hans Embede paalagde ham.

— Hm, svarede han langsomt, naturligvis — men efter de sidste Dages pinlige Tvivl og Uvished . . . .

— Herre Gud, Tom, Tvivlen og Uvisheden er jo blevet fjernet. Sagde jeg Dig da ikke i Gaar Aftes, at den unge Kvinde allerede forinden var gift med en anden?

— Jo, indrømmede Tom aandsfraværende, ligesom om han havde svært ved at huske, hvad der var bleven sagt, jo, jeg husker, at Du sagde noget i den Retning. Det vil sige, tillagde han hurtigt ved Synet af Dicks utaalmodige Bevægelse, jeg husker naturligvis den glædelige Nyhed om, at Du lykkelig og vel var sluppet ud af Klemmen, men — men tilgiv mig, min Ven — men jeg synes ogsaa, jeg husker, at der fandtes nogen Tvivl om — hm! — om Troværdigheden af den Kilde, fra hvilken — fra hvilken Du har hentet dine Underretninger . . . .

Dick sendte ham et vredt Øjekast.

— Min kære Tom, sagde han koldt, er mit Ord ikke nok?

Skønt den lille Præst følte sig helt ængstelig til Mode ved sin Vens øjensynlige Misforstaaelse, lod han sig dog ikke saa let spise af.

— Bliv for alt i Verden ikke dramatisk, Dick — det var ikke min Mening at ærgre Dig. Men ser Du, jeg troede af dine Ord i Gaar at forstaa, at det var Trout, Du havde at takke for Oplysningen, og . . . .

Han tav hensynsfuldt. Dick havde imidlertid let ved at fuldende den Sætning, hans Vært saa venligt havde ladet være at fortsætte. Han smilede til Tom med en med Møje tilkæmpet Ro.

Tal ud, min Ven! Jeg fortalte Dig, at Trout havde forklaret mig Sagen, og saa havde Trout hele Tiden været oppe for at tilfredsstille sin Herres Smag for fint og dannet Selskab. Nægtes kan det ikke, at Du har Ret til at le ad mig.

Mr. Codrington vægrede sig alligevel ved at opfatte Sagen fra den humoristiske Side.

Du maa virkelig ikke anse mig for næsvis og paatrængende, Dick, men Du indser vel nok, at jeg som Præst her i Menigheden har et stort Ansvar. Og Du bliver vel ikke fornærmet, hvis jeg spørger: har Du til Hensigt — og det formoder jeg Du har — at fremlægge Beviser for din Paastand overfor Mrs. Medlysott eller Sir Hamilton?

Mine Beviser? svarede Dick ligefremt. Du ved jo lige saa godt som jeg, at der ikke kan være Tale om at tale om Sagen hverken med Daphne eller hendes Moder! Hvorfor skulde jeg ikke have Ret til at gifte mig med Daphne? Jeg har jo sagt Dig, at Kvinden allerede var gift. Lad os nu ikke mere tale om den Historie!

— Javist — men — hvorfra ved Du, at hun er gift? Viste hun Dig sin Vielsesattest?

(Fortsættes.)

A/S Dansk Folkeforsikringsanstalt

(Anerkendt og kontrolleret af Staten)

Ingen Lægeunder-søgelse

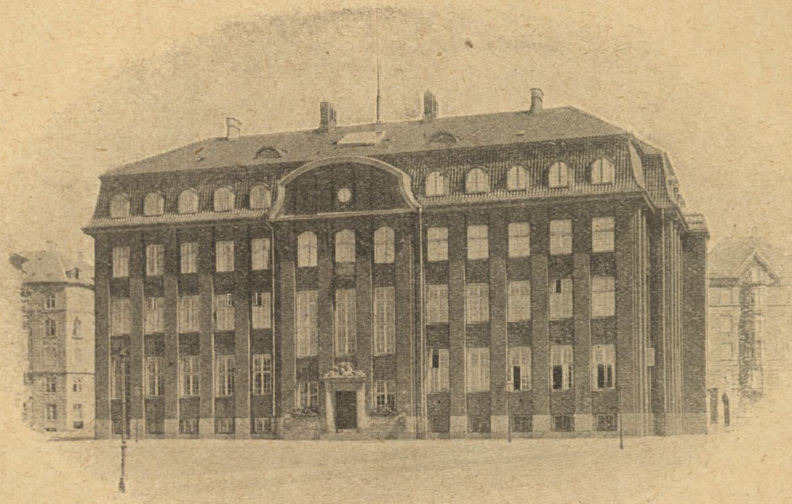

Præmien opkræves hver Uge

Anstaltens Ejendom:
13 Anker Heegaardsgade 13, København B.

I Januar 1915 havde Anstalten en ikraftværende Forsikringsbestand til en Forsikringssum af over

59 Millioner Kroner

Samlet Formue ca.

13 Millioner Kroner

Udbetaling af

Bonus Kr. 620,000

finder Sted i Aar i Juni—Juli

Landets ældste og største Folkeforsikringsselskab.

EUROPAS SMILEBAAND

Maj i Belgien. (»Simplicissimus«)

Den franske Officer: Hvor har I gjort af Fangerne?
Kolonisoldaterne: Dem har vi ædt! (»Simplicissimus«)

— Får jag betala.
— Tackar — en halv punsch med solnedgång: 5 kr. (»Søndags Nisse«)

Jesus Sorg over Bombardementet paa Reims Domkirke. (Fransk Tegning.)

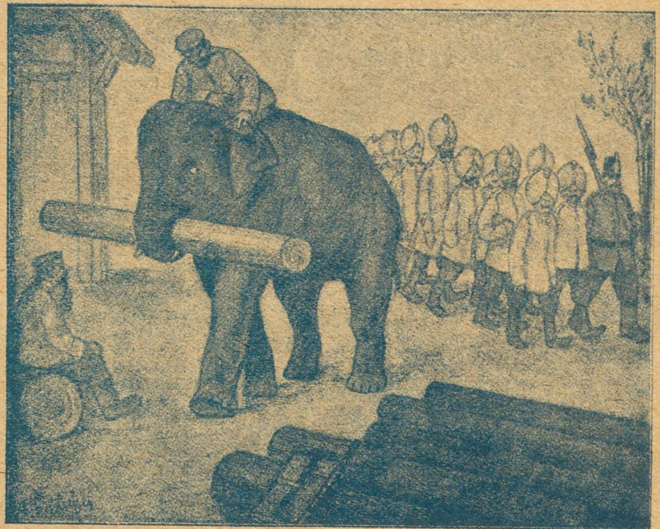

Elefantføreren: Der skal Du se, Jumbo, der kommer en hel Forening af dine Landsmænd (de indiske Fanger i Tyskland). (»Illustrierte Zeitung«)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -	
Sherrys No. 3, stor, Kork..	10 -	25 -	

Rød Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

Undertegnede opretstaaende Abert Moggensen med det tostregede G tela'ær sig herved ved denne fæstlige Lejlighed a' be' om Orret for a' sitte et Par Bræmseklosser paa Forsamlingens forvillede Grundlovsbegejstring. Je' har voren fraværendes i længe Tid desformedels a' je' ikke som en vittig Tilhøer før tellod sig a' bemærke har siddet mistænkt for at være Pyromanen, men fordi a' je' har haft travlt mæ at holle Humøret oppe i *Højres arbejdsløse Vælgerforening* a' hvem je' har den Ære at være Æresmedlem me' to brede Sløjfebaand paa Emblemmet og Gulstreger op ner a' Bændlerne. Da je' her i Foraaret drak dus me' Wulff og Lange sa' de begge med grædende Taarer, a' de' kraft ede me' dem skulde være sidste Gang de vilde sætte sig paa Bagbenene for Højres før saa hellige Sag med Kanoner og Præstekraver og holden igen paa Tegnebøgerne, for naar nu a' hver en Uldjyde ska' ha' li'saa mejet a' sige paa Tinge som Grev Jullien von Wedelsborg de Slaffelisky de A'maertorv — saa vilde de ikke leje mæ mer'. I skal være mejet forsigtig me' a' sætte saadanne Dinnemarks bedste Sønner u' a' Spillet for je' ska' si' vos', a' de' er ligegodt *dem* der har Skajserne, aa man ka' ikke regulere Grundloven li'som man regulerer Kongens Nytorf som man altsaa hellerikke ka' regelere og je' regner ikke Grundlovens ny Fader Klaus Bærentsen for mer end som en Hinkesten, aa' da han ikke har Fugl Fønix paa Kroppen mæ Hensyn til politisk Ballast, saa vil det falde ham besværligt at betale Alimentasjonen. *Mig* ka' han i allen Fals ikke harpunere, for je' er nu godt anbragt hos Jacobsen paa »Vort Land«, hvor je' har det som en Prinsgemal aa besørger det udenrigske med et Dusin Gasbomber om Da'en. Je' sir altsaa *ner med den ny Grundlov* og frem mæ Muskedonnerne! La' vos beholle den gamle fornuftige Ordning med Godsejerne som de af Guj indsatte bedste Bajs og de andre som Afslutningen paa fjerde Divisjon. Dermed er altsaa Forestillingen tilende. I Kongelogen saas Prinsesserne Petersen og Madsen og Prins Jacob samt General Dingeling. Atter en Gang ner med den ny Grundlov og længe leve det delvis frivillige Drengeforbund paa Vestergade! Vov! Vov!

5. Juni.

Skal vi gaa i Procession eller ej?
Hvem tænker vel her paa at stemme Nej?
Det mægtigste Tog vil vi faa i Stand,
som nogen kan huske i dette Land.

Med flyvende Faner og klingende Spil
vor kære By erobre vi vil.
Mens Højre staar stille, riv's og slaas,
saa viser vi, at der er Gang i os!

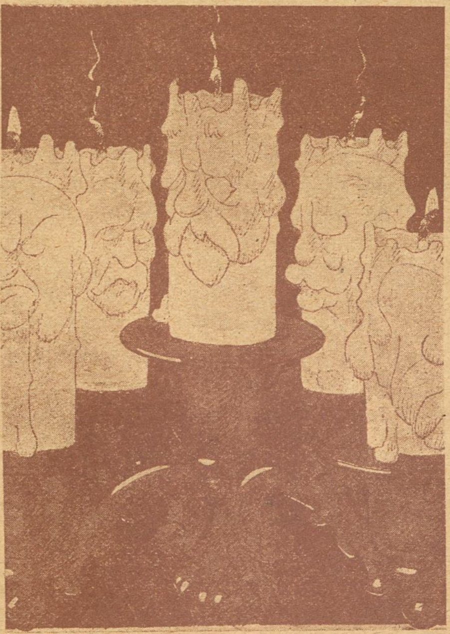

Højres Lys.

Der gaar gennem Højre et isnende
Gys,
Hvor er de før saa knejsende Lys?
Hvor er de Pipere, Wulffere og
Gooser?
De sidder i Stagen og — oser!

21/5. Det var nok egentlig den nøgne Danserinde, der gav Casinos russiske Forestillinger deres Særpræg. Besøget var lige saa tyndt som Damen selv, og da Komedien fik Ende, var Hr. Sikennikow ogsaa i højeste Grad klædt af.

Italien!

Længe Du vejede Chancen:
For eller imod Alliancen.
I Maaneder varede »Trancen«,
Saa tabte Du end'lig Balancen.
Nu kan Du skyde og stikke
For den skælvende Verdens Blikke.
Og saa kan Du trygle og tigge,
Men min *Ven* — *det* bli'r Du ikke!

Ravn.

Billig Mad.

Under denne Titel er udkommen en lille Bog, der samtidig giver Anvisning paa, hvorledes Folk bør leve. Hermed et lille Uddrag: Gartneren bør spise *Rive*ost, Glarmesteren: *Spejl*æg, Fuglehandleren: Rød-*spætte*, Skuespilleren: *Frikadeller*, Husejeren: *Hummere*, Bageren: *Bolle*mælk, Bokseren: *Skaller*, Grønthandleren: *Rulle*pølser og Skorstensfejeren: *røgede Skinker*.

Velbekomme!

Landstingsvalget.

I mangt et Højrehjerte det bed,
da Lauritz Birck Doktor Birck rev ned.
Naa, deri er egentlig ingen Skam,
for det har s'gu mange gjort før ham.

Københavnske Tjenere i Karikatur XXII.

Hansen. Posthuset. Tivoli.

Gummilageret „Francais“ KØBENHAVN
FORCE FORCE
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

Kære Ravn! Her sender jeg dig to Vittigheder, som jeg haaber Du kan bruge.

Den kærlige Tante.

Tanten: Du kan tro, jeg blev glad, da Du i Gaar meldte mig, at Du kom herud paa Besøg; jeg sagde straks Vaskekonen af, hun skulde være kommen i Morgen.

Niecen: Det havde Du da ikke behøvet, kære Tante.

Tanten: Jo vist saa, den Smule Vask kan to godt blive færdig med alene, naar vi tager lidt rask fat.

Venligst *Ellen.*

Kære *Ellen.* Der var altsaa kun *en* Vittighed, men den kan godt gælde for to!

Christian: Ved Du, Niels, hvad jeg vil være, naar jeg bliver stor. Jeg vil være Flyver, for hvis der bliver Krig, og Fjenden skyder mig, saa er jeg da nærmere Himlen.

Niels: Jeg vil være Guldgraver, for hvis Gruben skulde styrte sammen, saa er mine Forældre da fri for at koste Begravelsen.

Aage Christensen.
Odense.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe

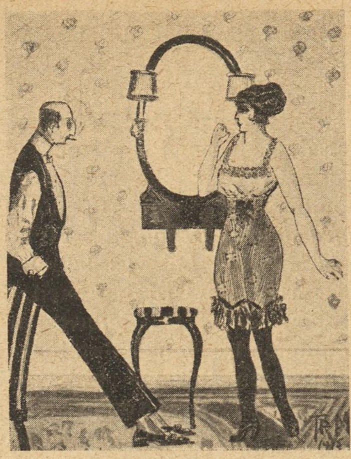

— Hvad er Forskellen imellem en Ægtemand, der lyver for sin Kone, og En, der tager sin Kone paa Automobilture?

— Den ene bil'er hende noget ind, den anden biler hende noget ud.

T. Møller.

Bøn til Ravnen.

Aah kære Ravn, jeg spørge maa,
kan ej lidt oftere Du udgaa,
kom dog mindst hver anden Dag,
saa gør Du mange Mennesker glad.

Jeg med Længsel altid venter
og Dig i Kiosken henter,
ja, saa snart som Du udkommer
baade Vinter, ja og Sommer.

Henning.

J. B. Vesterbrogade. Vittigheden har staaet i »Ravnen« — endda med Billede.

E. M. Vi *har* planlagt det, De taler om, og til sin Tid skal Deres Bidrag blive optaget.

Arno Malinowski. Den med »Æg og Sild« er den ældste og mest kendte af alle Vittigheder. Tegningen med Præsten skal blive optaget.

Det sidste Ønske.

— Lov mig i det mindste at meddele Videnskabernes Selskab, at jeg er bleven forhindret i at holde mit Foredrag om Afrika.

Hein, Willemoesgade. Dette i saa rene Linjer skildrede Drama har rørt hele Redaktionen, og vi har intet at tilføje med Undtagelse af en let Forbavselse over, at Deres *Sorte* er *hvide.*

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Hr. Redaktør! Hermed en Tegning og en vits. Den er go' fin!

Mellem Agenter.

A. Goddag Hr. Berthelsen, naa, hvad rejser Du i?

B. I Kamme, Insektpulver og lignende Ting.

A. Saa — aa! Det maa da være en glimrende Forretning.

B. Naa! Hvorfor mener Du det?

A. Jo, for det er jo forfærdelig »lusede« Tider vi lever i.

Ærede Hr. W. Lassen. De maa hellere være modig og offentliggøre, hvad det er for to Agenter, De igennem »Ravnen« vil sigte for at være »Klowne«.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Køb Alfa Margarine

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

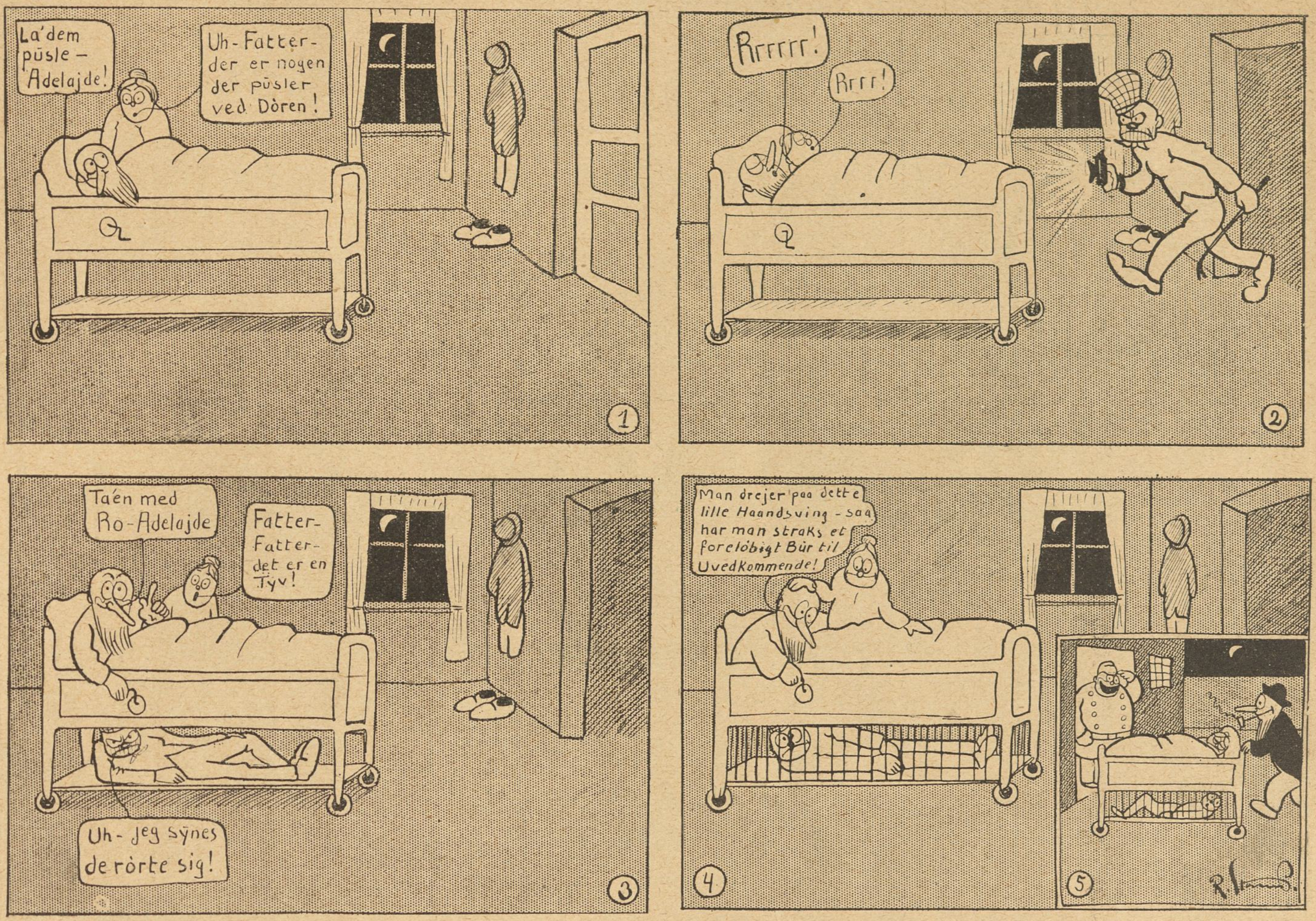

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Stukket.

Dansk-Amerikaneren: Næ, ser De, i Amerika, dér er der store Forhold og den store Udvikling. Alting gaar med Elektricitet.

Hjemmemanden: Hvad er det imod det Sogn, hvor jeg er fra. Der har vi en Klokker, som gaar med Reumatisme!

Stor paa't.

Herren (der er bleven ramt af Drengens Sneboldt): Din Slyngel, vil Du straks sige mig, hvem din Fa'r er!

Drengen tier og griner.

Herren (rasende): Du har vel ingen Fa'r, naar det kommer til Stykket!

Drengen (uhyre vigtig): Ha', maaske flere end De har!!

En Tilstaaelse.

Dommeren: Hvor kyssede han Dem, Frøken?

Klagerinden: Paa Munden.

Dommeren: Nej, nej, De misforstaar mig; jeg mener, hvor var De, da han kyssede Dem?

Klagerinden (rødmende): I hans Arme!

De Børn! De Børn!

Lille Poul kommer ind til sin Fa'r, der netop skal have sig en lille Lur i Lænestolen.

Poul: Fa'r, kan Gud gøre alt?

Fader: Ja han kan.

Poul: Alt, alting?

Fader: Ja han kan, men gaa nu!

Poul: Men Fa'r, der var noget, jeg vilde vide, om Gud kunde gøre, for Mo'r vidste det ikke.

Fader: Hvad er det?

Poul: Kan Gud gøre et Uhr?

Fader: Ja han kan: gaa nu i Seng.

Poul: Men Fa'r, kan han gøre et Uhr, der slaar mindre end et Slag??

Naa, saadan!

En Skomager, der havde anbragt en Mængde Pløkker i sine Kartofler, opdagede, at næsten hele Beholdningen var forsvunden fra hans Kælder. En Dag spurgte han sin Broders lille Søn: Har I gode Kartofler hjemme?

— Ja, svarede Drengen, men de er saa fulde af Pinde!

Plomben
paa

Claus Hansens

statskontrollerede

Pølser

er mærket

paa den ene Side: C. H. Fr. paa den anden Side: Trikinfri

Faas hos de fleste Handlende.

Bemærk! Den af Ministeriet paabudte Kontrol opholder sig paa Fabriken i hele Arbejdstiden.

Tegning af Emil Poulsen

Socialdemokratiets Grundlovsgivere.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

KONKYLJEN OG BARNET

ET ÆVENTYR

»Man bliver først virkelig vis, naar man er død,« sagde Konkyljen med sin susende Stemme. »Alle disse Madtanker holdt en nede. Nu derimod rækker min Tanke højere end det højeste Bjærg og dybere end det dybeste Hav, jeg overgaar den vise Bramin. I kan selv lægge Øret til mig og høre mig forklare saadanne vanskelige Ting som Tid og Rum.«

Og Vinden lagde Øret til, og den nikkede. Nogle visne Blade fik saa meget at høre, at de krøllede sig endnu mere sammen. Det var inde midt i Barnekirkegaardens Vildnis, hvor Buskene rækker hverandre Haanden tværs over Gangene. Den store Konkylje laa paa en lille navnløs Grav, ikke meget større end et Vadskebrædt. Der voksede højt stridt Græs paa den, og den var hegnet af noget grønmalet Pindeværk. Altsaa en Konkylje og grønmalede Pinde, saa ved I, at der ligger Eugenies Grav.

Hun var et Fattigbarn, men Konkyljen tilhørte en sjælden Gren af de indiske Purpurørers kongelige Slægt. Ingen kunde sige, hvad der vilde ske, hvis en Videnskabsmand fik Øje paa den. Maaske vilde den blive lagt bag Glas paa et Museum og komme til stor Værdighed og stakkels Eugenie miste sit sidste Legetøj. Men det havde nok lange Udsigter, for den laa godt gemt.

En Efteraarsdag kaldte en spæd Stemme nede fra Jorden:

»Kylle! Kylle! Hvor *har* jeg sovet! Er der hændt noget?«

»Meget, min Himalajamus,« svarede Konkyljen. »Busken har kastet sin grønne Kappe to Gange. Mit Øre har i lange Tider været fyldt med Regnvand, og Sneen har gemt mig. I Øjeblikket skinner Solen blegt, for det er Efteraar, og der gaar en kold Blæst over Jorden.«

»Jeg har sovet saa dejligt, Kylle. Har Du ikke set noget til min Moder?«

»Jo, i den første Tid, da kom hun tit, nu kommer hun ikke mere. Din Fader var ogsaa herude, han satte Stakit om os. Han havde grædt, fortalte han, Morgenen efter, at Du var faldet i den store Søvn. For da han gik ned til sit Skib, traadte han paa det Hinke-Paradis, som Du havde tegnet paa Fortovet.«

»Hvad græd han for?«

»Ja det forstaar jeg heller ikke,« sagde Konkyljen. Lidt efter kom Konkyljen i Tanker om noget:

»Jo han kunde vist ikke forstaa det med Tid og Rum. Men det kunde jeg jo have forklaret ham.«

Der blev ikke talt mere, og der gik lange Tider, et helt Aar, men for Eugenie var det kun som en Nat.

»Sover Du min Himalajamus?« spurgte Konkyljen. »Vil Du høre nyt? I Morges talte jeg med en Draabe fra en Sky, som var født i Vesterhavet. Den fortalte, at Din Fader var forlist i Taage og druknet.«

Der kom intet Svar nede fra Jorden. Men Konkyljen, som troede, at den gjorde Eugenie en Fornøjelse med at snakke, fortsatte:

»Der staar i Øjeblikket en Drage i den blaa Luft over mig. Den har et rødt Kors midt i, jeg kender den. Det er Din Broder Karup. Han staar ovre paa Marken og holder den.«

»Ovre i Grøften med Nælderne,« sagde Eugenie med svag Stemme. »Der blomstrede ogsaa Skarntyderne, som lyste saa hvidt om Aftenen.«

Atter gik der lang Tid, mange Aar. Saa ringede der en Kirkeklokke langt borte, og Konkyljen, der var dannet som et stort Øre, hørte det.

»Min Himalajamus«, sagde Konkyljen, »nu er Din Moder død.«

»Hvorfor forstyrrer Du mig,« svarede Eugenie med endnu svagere Stemme end sidst, den sivede gennem Jorden som Fugt. »Mit Hoved er bleven hult som Dit, og jeg er kun i Stand til at tumle med den samme Tanke, som ogsaa er Din. Den suser bestandig i mig.«

»Tiden og Rummet?« spurgte Konkyljen spændt.

»Evigheden«, svarede Eugenie.

I det samme brast hendes Hjerneskal.

Men Konkyljen holdt, og den holder endnu og ligger og vender sit purpurfarvede Øre op mod Himmelrummet. Og hvis Du ønsker at faa Bund under Dine Tanker, saa er der vist ingen, der vil forhindre Dig i at knæle paa den lille Grav og lytte til Konkyljens bundløse Visdom.

Vilhelm Bergstrøm.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2. TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET GARANTI FOR HOLDBARHED •FIONA• SKINDERGADE 27

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vesterveldgade 96. Telf. 2014.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

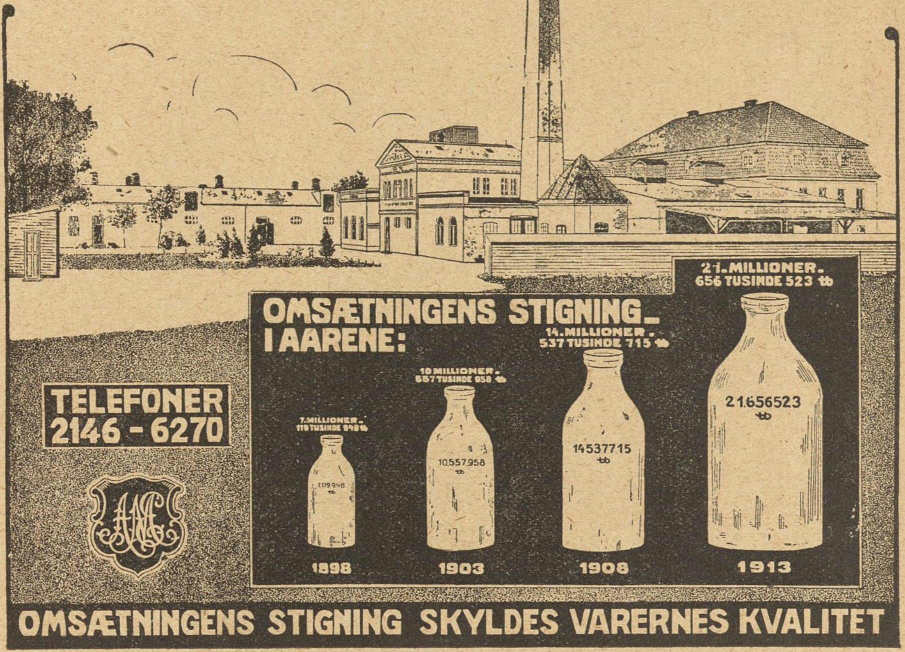

Fra Dato er vort Hovedkontors 5 Ledninger samlet i Numer
2800
Herfra er der Omstilling til følgende
Nr. 1. Indenbys Ordrekontor. Nr. 2. Udenbys Ordrekontor. Nr. 3. Kassen. Nr. 4. Bogholderiet. Nr. 5. Korrespondancen. Nr. 6. Repræsentanterne. Nr. 7. Disponenten. Nr. 8. Vilh. Christiansen personlig. **Lagertelefon som hidtil 6351 suppleret med 921.**
København, d. 25/5 1915. **Georg C. Møllers Eftf. (Vilh. Christiansen) Vinhandel en gros.**

Ingen Cigar saa god som Hans Rohde's
HOF
3 STK 20 ØRE
100 STK 6 KR
EN GROS TELF. 8743
KØBENHAVN

Reform Teglgaardstræde Nr. 2
sælger endnu **Fodtøj for 10,000 Kr.**
c. ½ Pris — brunt og sort, let falmet og umoderne. Herrestøvler 11 Kr., Sko Kr. 8,50, Damestøvler Kr. 10,50, Sko Kr. 7,50, Bronelstøvler 5 Kr., Sko Kr. 2,50. Pige- og Drengefodtøj største Lager. Alle Nyheder paa Lager.
Udsalg: Strandvej Nr. 81.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Lind Hansens
Clichéer — Kataloger — Reklamer.
Silkegade 4 Telf. 6288.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Anton Hansen.

Frit efter Balestrieri

Højrepartiets „Danse macabre.“

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 23. Torsdag den 10 Juni. 1915

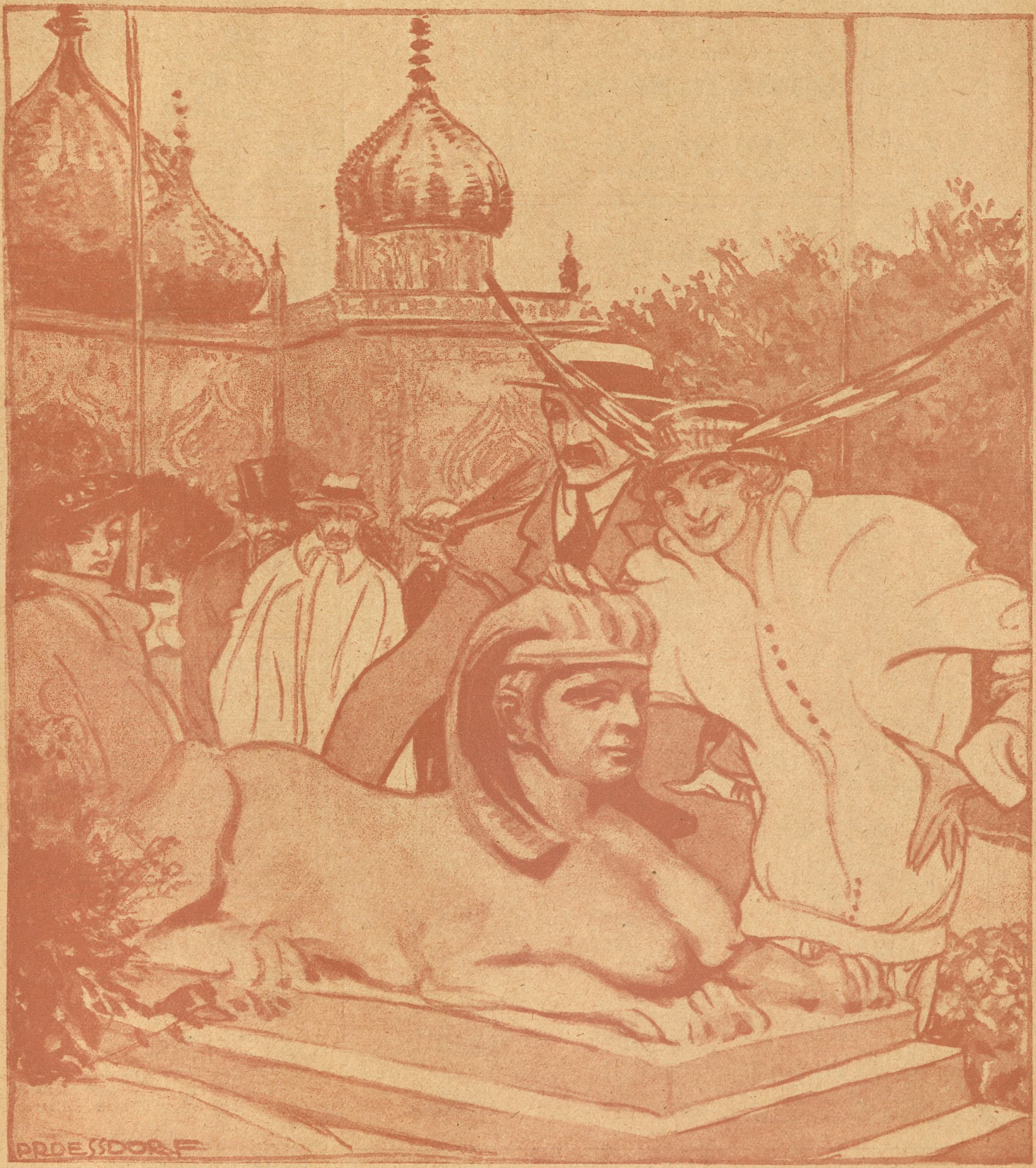

Tegning af Proessdorf.

Se, hvor hun spejder med Øjne saa store og kaade!
Hvem vil hun fange og pine — Sfinxen, den store Gaade?

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns
Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. **Gl. Mønt 17.** Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Køb RAVNEN

Tiggeren.

1

Han stod paa Gadehjørnet og klaged sig og tigged . . . .
Dog ingen gav ham noget, men henviste ham til Gud . . . .
Han takkede for Raadet, men fulgte det dog ikke . . . .
Gud havde henvist ham til Næstekærlighedens Bud!

2

Da trined henimod ham en af Gadens løse Fugle . . . .
Hun standsede og sukked . . . . og skønt hun denne Nat
pænt havde gaaet alene med sig selv og mediteret,
saa tømte hun sin Portemonnæ i Staktens gamle Hat!

3

Han vakled, han bæved, han troede, han drømte —
for lutter Fryd og Jubel han fandt slet ikke Ord . . . ,
Saa trak han sin Revolver frem, skød hende ned paa Stedet,
og mumled:
— Hun var altfor god til denne slette Jord!

Carl Kjersmeier.

Guldregn.

Jeg kommer til at aabne en Skrædderforretning, sagde Tyven — jeg maa ha' noget Sommertøj!

*

„Det kan ikke nytte, De lader Dem eksaminere (sagde Professoren til den medicinske Student), naar De ikke har Indvoldene i Hovedet!

*

„Du kan blive flink til at gaa med Regninger", sagde Skrædderen til sin ny Lærling, da han saa ham falde ned ad Trapperne uden at komme til Skade.

*

Vær bare altid koldblodig! Da min Opvarter forleden gjerde en Bemærkning om, at der stod 12 Glas Øl fra forrige Maaned, saa bad jeg ham om at hælde dem ud — for de maatte bestemt være blevne sure for lang Tid siden.

*

Der skydes ikke meget, hvor Duerne danser!

*

Nej tværtimod — som den søsyge Passager sagde, da man spurgte ham, om han havde spist til Middag.

*

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Eigil Petersen.

Her faar Du en god Opskrift til at blive lykkelig: — Hjælp den, som har det værre end Du, og glem den, der har det bedre.

*

Han har høje Tanker ligesom Smedens Ko, der vilde stange Maanen.

*

En Kokette er en smuk Rose, af hvilken en Skare Tilbedere plukker saamange Blade, at kun Tornene bliver tilbage til — Ægtemanden.

*

Hvis De lider af Fedme, saa skal De bare indakkordere Dem i et Hjem, hvor De betragtes som Medlem af Familien.

*

Livet er skønt men dyrt. Naa, man kan naturligvis ogsaa leve det billigere, men saa er det ikke nær saa kønt!

En Amerikaner.

I Kansas, der er kendt for sine frygtelige Stormperioder (Cykloner) bemærkede en Rejsende midt ude paa det øde Land en rædig Skorsten, og forundret spurgte han Kusken, hvad den Skorsten skulde være der for.

— Skorsten? svarede Kusken, det er ingen Skorsten, det er en Brønd, som Cyklonen har vrænget ud!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Bolette Bollerups Modesjornal

Maanedsskeft

Ukommer en Gang om Maaneden

1. Aargang | Modeaargan for Snirkleby og Omegn. | Nr. 3.

Brev fra Paris.

Paris i Maj.

En Verden ful af Krudtrøj
ak Gud vor er min Glut sløj.

Ovenstaaende Linnier er en frit af mig undertejnede foretagen Oversittelse af den berømte franske Dikter Alfred de Musse som passer lige til Nutiden og ligger begraven paa La pære de la Chajse Kirkegaarden i det dejlige Bari Klokken 4 om Eftermiddagen Vertens øndiste By, naar Boumonten tøffer til Kaffeslapradas paa Bollevartkaffeerne. Unner dise Omstændigheder knibber det lit med Moden men, jeg kan dog byde vor elskede ny Moddesjornal flere obsigtsvækgende Ting lige fra Fad. Vad var vi Kvinder uden de henrivende franske Narrestrejer paa Toilettet?

Jeg vil da først præstere en dejlig Drakt lige fra Sukkerskaalen med Insnævringer Cifoner Gestalt og alt hvad et lille bankende Bariserhjærte kan begære (til 2000 Frankser paa Afbetaling fra Badutski og Leoville Ry de Paks Nr. 23).

For at opnaa en saadan praktful Virkning maa man naturligvis hjælpe lit paa Vorherres Arbejde som lader flere Ting tilbage at ønske med Hensyn til læggér Tallje Hoftegesvejsning og Brysthævelse der altid har været Skaberens svage Side. Og jeg vil da varmt anbefalle dette

Forsendes overalt.

Korset som er et dejligt Hylster at kryve ind i naar man vil være pariserelesjant og hurtig gift.

Inden jeg slutter mit moderne Brev skal jeg sluttelig fremvise en obsiksvæggende ny Frisyrre som i disse varme Junidage gir vældig Sensjasjon og Foryre i Bari.

Er hun ikke øndig den smaa Grisætte med Haar paa i alle Rætninger rigtig en Tigerunge der ikke har været klippet i et halvt Aar og ser piquant ud og da ogsaa er døbt Hottentotterne. Den Frisyre vil gøre sig i Snirkleby og Omegn.

Ærbødigs
Eva.

(Efterskrift: Kjære Mor! Send mig omgaaendes en Tanbørste to Par ustobbede Strømper af de gjennembrute og en Pakke insegtpulver.
Din hengivendes Madsgine.)

Hvad man pjatter om:.
Det opskyre Hus paa Torvet.

En Skandale for Snirkleby.

Opsiktsvæggende Afsløringer fra Byraadet! Skal Usæddeligheden holle sit Intog i vore kære Bye?

Naar vi i Dag gribber Penen er det med ryngede Bryn og fast Beslutning om at rygge den op med Rode. Det er kommet os for Øret at man i Snirklebyes Byeraad paatænger at inføre og opstille den Slaks »*smaa Huse*« som længe har været til Skam og Spe for Hovedstadden som nok skal indføres efter svensk Mynster. Vi behøver ikke mange Or for at faa Sagen paa vor Side og Indignattionen oppustet over hele Snirklebye.

Man behøvver blaat at kaste et Øje paa hosstaaende Billje

og alle hved hvad det drejer sig om. Vi raabber alle med en Taange fy og atter Fy! Og ned med det Grisseri som er en skamplet for vor kjære seddelige Bye der ikke behøvver den Slags rafenementer for at komme i Hopla og saadan no'et. Vi henstiller til Byeraadet om øjebliggelig at slaa sig den slaks svinske Tanker af Tankerne. Snirklebye er ikke København Ennu da.

Redagsjonen.

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderspröjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

Carl Jacobsen & Co
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke
klædninger
fra Kr 45-75 Kr.

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sig med Lokaler til Foreningsmøder og Selskaber, særlig anbefales den store skyggefulde Have til Afholdelse af Sommerfester.
Telefon, Amager 732. Ærbødigst
CARL ANDERSEN

Kødnøden.

— Her skal Du se, Mo'r, her er en dejlig Steg til Fa'rs Fødselsdag.

Mislykket Forsigtighed.

— Er det rigtigt, at Deres Mand har to Revolvere liggende for det Tiltælde, at der skulde komme Tyve!

— Ja, det er rigtig nok. Men forleden Nat blev de stjaalne!

Ansvarsfri.

Fruen: Hans, der er vist Tyve i Huset, og saa vidt jeg kan høre, er de i Færd med at spise alle de Kager, jeg selv har bagt.

Herren (søvnig): Ja, hvad saa? Har vi Ansvar for Folks Liv og Sundhed, naar de saadan trænger sig ind i Huset?

Dansk INDRIVARE MÆRKE Korn Snaps

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— Retfærdige Himmel! Hvorledes ved man, at en Kvinde er gift? Har Du nogensinde bedt Mo'r Medlycott om at vise Dig sin Vielsesattest?

— Men — min — kære — Dick!

— Naa ja, det var ikke min Mening at skræmme Livet af Dig, sagde den stakkels, plagede Dick, men Du ved jo, at der findes Ting, man antager for givne.

— Javist, men hvis denne unge — hm! — Dames Giftermaal ikke var Tvivl underkastet, hvorfor gjorde Du Dig da alt det Besvær med at henvende Dig til Mr. Winterfield forleden Dag? Du maa undskylde mig, min Ven, men det er noget, jeg ikke rigtig forstaar.

— Naturligvis gjorde jeg det, fordi jeg den Gang ikke vidste, at hun var gift!

Dicks Taalmodighed var nu udtømt, men det lykkedes ham dog at beherske sig.

Den lille Præst var baade bedrøvet og urolig, men slap dog ikke Traaden.

— Ja — her er jo netop Spørgsmaalet — naar Du i Gaar ikke vidste, at hun var gift, hvorledes ved Du det saa i Dag? Fakta bliver ikke til af sig selv — Du kan ligesaavel som jeg indse, at de maa have noget at støtte sig til — at nogen maa bringe dem for Dagen. Bliv ikke vred paa mig, kære Ven, hvis jeg endnu en Gang spørger Dig om, paa hvad Maade dette højst interessante og vigtige Faktum er kommet til din Kundskab?

Et Øjeblik følte Dick sig fristet til at komme med en »Historie«, som kunde tilfredsstille Toms' Nysgerrighed, men ved nærmere Eftertanke ansaa han det for bedst at holde sig til Sandheden.

Han svarede derfor rolig og bestemt:

— For Gyldigheden af mine Beviser maa Du nøjes med mit Æresord, min kære Tom. Jeg har ikke Ret til at indvie Dig i Detaljerne. Og vil Du nu være saa god at undskylde mig. Jeg har noget at gøre, før jeg gaar op til Medlycotts. Og Du skal vel begive Dig til Kirken, antager jeg.

— Javist, svarede Tom, jeg har jo Aftengudstjeneste . . . .

Saa sukkede han dybt. Ærgrelsen over Vennens Stædighed stod tydeligt skrevet paa hans Ansigt. Saa rejste han sig og tilføjede:

— Naa ja, jeg har gjort mit Bedste, det ved jeg. Nu toer jeg mine Hænder og anser mig fri for ethvert Ansvar. Vi træffes jo ved Lady Bodleys Middag, Dick?

Medens han talte saaledes, tog den lille Præst sin Hat, som Samuel rakte ham, rettede sig i Følelsen af sin krænkede Værdighed og skred langsomt hen til den gamle Kirke, over hvilken han nu var Herre og Hersker.

Da Dick mærkede, at hans Ben, som Aftenen i Forvejen var blevet meget anstrengt, ikke kunde udholde en længere Spaseretur, sendte han Samuel til Byen efter et Køretøj. En Time senere holdt han udenfor Herregaardens Staldbygninger og bad om at faa Tom i Tale.

Denne Herre var sysselsat med at ryge Cigaretter og polere den af ham saa elskede Automobils Lygter. Han modtog Dicks korte Meddelelse med sin sædvanlige kyniske Gemytlighed.

— 50 Pund! Det kalder jeg et »sjantilt« Tilbud, bemærkede han, idet han lagde Dicks Veksel ind i sin Tegnebog. Fortælle det til min Herre? Herren kan tro mig, nej! J. Trout er ikke en Person, som gaar og snakker bag sine Venners Ryg, det kan Herren være sikker paa.

Dick betragtede den lille Chauffør med rynket Pande.

— Hvis De havde været lige saa vis paa den Sag forleden Dag, som De nu er, havde De kunnet spare mig baade Uro og Besvær, sagde han.

Trout lo haanligt.

— Aa Herre Gud, hvor Herren blev bange, da jeg traf Herren for et Par Dage siden! Herren troede, at jeg som en Sporhund var rendt efter ham hele Vejen fra Carlisle . . . .

— Hvad mener De? udbrød Dick. Mener De, at De ikke har opsøgt mig?

Trout lo.

— Opsøgt Herren — nej vist ikke! Og hvorfor det? Ganske simpelt fordi jeg ikke behøvede det. Jeg kom direkte hertil med Maskinen, Sir Hamilton havde købt af Firmaet i Liverpool, og fandt Herren ventende paa mig her. Og Damen ligesaa. Her er vi nu allesammen og har det saa rart, vi kan ønske det. For Pokker, hverken Herren eller Ladyen behøver at være bange for mig. Jeg har Hjerte i Brystet, ogsaa jeg, og hvis jeg ikke havde saa megen Brug for Pengene, vilde jeg gjerne have holdt Mund for ingenting.

Dick følte Vreden koge i sig.

— Hvis De altsaa er fornøjet med vor nuværende Overenskomst, sagde han, saa har vi intet mer at sige hverandre. Skønt Anklagen for Bigami har været aldeles grundløs, er det lige saa nødvendigt som forud at holde Sagen hemmelig. Vi kan altsaa stole paa, at De tier?

Trout blinkede til ham med en listig Mine.

— Herren kan stole paa mig — naturligvis kan Herren det. Denne Sir Hamilton er en rigtig Filur — jeg kan ikke med ham. Jeg staar paa den sande Kærligheds Side, jeg. Saa at hvis Herren og Ladyen en Dag vil bede mig og min Bil om en lille Vennetjeneste, saa er vi beredte, begge to. Og jeg skal ikke forlange en eneste Penny mere....

— Nu kan det være nok! afbrød Dick ham bistert, idet han samlede Tømmerne.

Med et gaadefuldt Smil paa sit lille, spidse Ansigt genoptog Chaufføren atter sit Arbejde.

XVIII.
SLÆGTENS OVERHOVED.

Mrs. Medlycott, som viste sine to elskede Børn Vej gennem den uendelige Mængde Korridorer og gobelinprydede Festsale, der adskilte hendes egen beskedne Bolig fra Slotsherrens elegante Suite af Værelser, syntes at lægge Mærke til en vis Forandring i sin Svigersøns Væsen. Og da hun ansaa det for ganske naturligt, at han følte sig en Smule ængstelig tilmode, skyndte hun sig med at berolige ham.

— Jeg forstaar saa godt, hvorledes Du føler Dig til Mode, min kære Dreng, sagde hun venligt, jeg forstaar, hvorfor Du er lidt nervøs — det er jo første Gang, Du er indbudt

til Middag i et saadant Hus som dette. Men Du behøver ikke at være det mindste urolig, det forsikrer jeg dig. Du ved jo, hvor venlig og fordringsløs Sir Hamilton er. Og Lady Bodley er jo, trods sin nuværende høje Samfundsstilling, din Landsmandinde. Du har jo endnu ikke truffet vor kære Vera, Richard?

Ved dette direkte Spørgsmaal forsvandt den hemmelige Glæde, Dick havde følt ved sin Svigermoders Ord, og gav Plads for Nødvendigheden af at svare.

Imidlertid befriede Daphne ham for at lægge en ny Løgn til de mange, han allerede havde paa sin Samvittighed.

— Nej, Mama, Dick har ikke truffet Vera. Hun var ude at køre, da vi aflagde Visit. Men nu er jeg saa glad over, at de endelig skal gøre hinandens Bekendtskab — Du vil sikkert synes, at hun er forfærdelig sød, Dick, det er jeg vis paa. Saa fin og beleven — skønt det forstaar sig, en rigtig Amerikanerinde er hun jo heller ikke. Hendes Forældre var Franskmænd, ser Du....

— Ja, indfødte Parisere begge to! Med et Suk og en lille Rysten paa sit kniplingsprydede Hoved indrømmede Mrs. Medlycott dette sørgelige Faktum. Hendes Navn er ogsaa fransk — Véronique — men vi synes meget bedre om den engelske Forkortning af samme. Jeg forsikrede hende i Morges, at hun i alle Maader lignede en engelsk Dame. Grevinden, som var sammen med hende et Par Minutter i Gaar, delte ganske min Anskuelse; hun spaar hende en lysende Fremtid her i Grevskabet og lovede til næste Aar at præsentere hende ved Hoffet. Ja, kære Børn, naar I kommer hertil igen til næste Sommer, vil I antagelig faa at se, at vor lille Vera er blevet en betydningsfuld Person. Hamiltons Giftermaal har, trods det Faktum, at han har begaaet en Mesalliance, vist sig at være en sand Velgerning for ham. Han er ganske som nyfødt, den kære Dreng — og Vera og han er et fuldstændig ideelt Ægtepar. De er alvorlige, hinanden hengivne og elsker begge et roligt Hjemmeliv. Hm! Se paa dette prægtige Maleri, Dick! Det er en Van Dyck — et Portræt af Lady Susanne, den tredje Baronets Hustru. Dørtrinet, min Ven, husk Dørtrinet for dit daarlige Bens Skyld. Ja, her er vi nu, kæreste Vera, jeg og mine to elskede Børn!

Et Glimt af hvide Tænder og endnu hvidere Skuldre; en Lyd af sorte skinnende Draperier og af mørke, straalende Øjne — saadan var Dick Sugdens første Indtryk af hans formelle Præsentation for Lady Bodley. Havde den lille Haand, hun rakte ham, ikke skælvet umærkeligt, kunde han have været i Tvivl om, at den blændende, bedaarende Skikkelse foran ham var identisk med den lille, forskræmte Æventyrerske og det fantastiske Skyggebillede, han havde lært at kende.

— Det glæder mig endelig en Gang at faa Dem at se, Mr. Sugden — eller Fætter Dick, som jeg vil kalde Dem. Og De maa ikke glemme, at jeg er Deres Kusine Véronique. Jeg er saa glad over, at De ogsaa er fra Amerika! Og det er et rigtigt Held for Dem — hvis De ikke havde haft min egen, elskede Nationalitet at fremføre som Undskyldning, ved jeg ikke, hvorledes jeg skulde kunne tilgive Dem, at De paa Tirsdag berøver os vor kære lille Daphne!

Tom, som i Følelsen af sin nye Værdighed havde dristet sig til at nærme sig den Gruppe, som dannedes omkring Værtinden, hostede sagte ved disse Lady Bodleys Ord. Det var en diskret Hosten — ingen andre end Dick Sugden forstod, at den ikke var rent tilfældig. Et eneste lynsnart Øjeblik udveksledes mellem de to Mænd:

— Det, Du sagde i Middags, var noget rent Vrøvl, som ikke i ringeste Grad kommer til at indvirke paa mine Planer, sagde Dicks trodsige Blik.

— Min kære Ven, min hellige Pligt giver mig intet Valg, svarede den lille Præsts rolige Øjenpar med en ny paafaldende Selvsikkerhed, der fik Dicks Mod til at synke.

Og i Virkeligheden var den fromme, beskedne lille Tom, som hidtil altid havde maattet holde sig i Baggrunden, undergaaet en pludselig gennemgribende Forvandling — Ophøjelsen, Følelsen af Magt og Anseelse havde fremkaldt den, og den var saa synlig, at den næsten var komisk.

Hans lyse Øjenbryn holdtes dystert rynkede; han talte kort og skarpt med lange Pavser mellem Sætningerne, paa en Maade, som han længe havde beundret hos en vis bekendt Biskop. Den Beruselse, som følger med Bevidsthed om Magt, havde bemægtiget sig hans Sjæl — han ansaa sig selv for at være sin lille Verdens aandelige Dommer og Enevoldshersker. Det var indenfor den Kirke, hvis Repræsentant han var, at hans Ven Dick Sugden maatte fremlægge Beviser — uimodsigelige Beviser — inden Giftermaalet kunde fuldbyrdes. I modsat Fald....

— Der er serveret! forkyndte Næsh højtideligt.

Som vordende Brudgom og Hædersgæst havde Dick Privilegiet paa at føre Værtinden til Bords og blev derfor med sin Dame det sidste Par i den lange Procession, som gik ind i Spisesalen. De udvekslede kun nogle almindelige Høflighedsfraser.

Men da de gik gennem de tunge Fløjlspartier, som ved Indgangen til Festsalen holdtes til Side af statelige Lakajer, løftede Dicks Ledsagerske et Sekund sine Øjne mod hans. Det var alligevel ikke Skønheden i de mørke, vidunderligt straalende Øjne, som fængslede hans Opmærksomhed — nej, han saa kun den store Smerte, den inderlige Bøn, der stod at læse i det fortvivlede Blik. Og i det lynsnare Svar fra hans klare, ærlige, sorte Øjne laa et oprigtigt Løfte om til det yderste at værne og beskytte hendes Ære.

Middagen var, som Mrs. Medlycott havde forudsagt, storslaaet. Bordet tyngedes af en Mængde udsøgt gammelt Sølv, som i Aarhundreder havde været i Familiens Eje, og Nash styrede i al sin Glans en hel Hær af pudsede Tjenere.

I Selskabsdragt med en hvid Orkidé i Knaphullet og sit tynde Haar omhyggeligt redt frem over den skaldede Isse var Sir Hamilton en helt anden Person end den i vatteret Slaabrok indhyllede vrissende Patient. Ganske vist talte hans rystende Hænder deres eget Sprog, og bag hans Stol vogtede den altid paapasselige Pidgin over, at ikke en Draabe af den rigeligt flydende Champagne fandt Vej til hans Herres Sodavand; men hans Ansigt var lagt i for Dagen og Selskabet passende Folder, og det mærkedes tydeligt paa hans Konversation, at han for Alvor gjorde sig Umage for værdigt at udfylde sin Stilling som stor Godsejer og fremtidig Parlamentsmedlem.

Lady Bodley paa sin Side var ikke mindre konventionelt elskværdig og selskabelig.

Værten og Værtinden syntes i Virkeligheden, for at bruge Mrs. Medlycotts Ord, at være et »ideelt Ægtepar« og deres Gæster de roligste, mest prosaiske Mennesker i Verden, samlede til en glad Familiefest.

Men Dick vidste — og en let Gysen gennemfor ham ved Tanken herom — at der under Roserne og de skinnende Sølvkandelabre og den dæmpede, banale Konversation dystert og hemmelighedsfuldt skjultes de mest forskelligartede menneskelige Lidelser.

Hvad vilde vel Hans Højærværdighed Provsten sige, tænkte Dick, hvis han ganske pludselig kom under Vejr med Arten og Beskaffenheden af den Uro, som nu pinte hans nylig udnævnte, unge Embedsbroders Hjerne.

Hvad vilde vel Hans Højærværdighed Tom selv sige, hvis han vidste, at den ikke navngivne Kvinde i hans Vens skrækkelige Æventyr var hans højagtede, fornemme Værtinde?

Hvad vilde vel Sir Hamilton, som roligt og værdigt præsiderede ved Middagsbordet, sige, hvis han fik at vide, at den Gæst, som han saa elskværdigt underholdt med Jagthistorier, ikke var nogen anden end den ukendte Mand, der havde skændet hans Ære, og for hvis Skyld han holdt en ladt Revolver i Beredskab? (Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

»Judas Italiano« forraader sine »Vaabenbrødre« for 30 Millioner Sølvpenge. (»Lustige Blätter.«)

Den franske Tigger: Zeppelinangrebene har givet mig en stor Gevinst. Jeg har lejet min Plads under Broen ud til en rig Familie! (»Simplicissimus«)

Donnerwetter! 8000 Lærere ved Østfronten — ja, *saa* faar Russerne *Prygl!* (»Illustrierte Zeitung«)

— Hvad gør Du, Dreng!
— Jeg laver Krig mellem Mosel og Maas (Ølkruset). (»Meggendorfer Blätter.«)

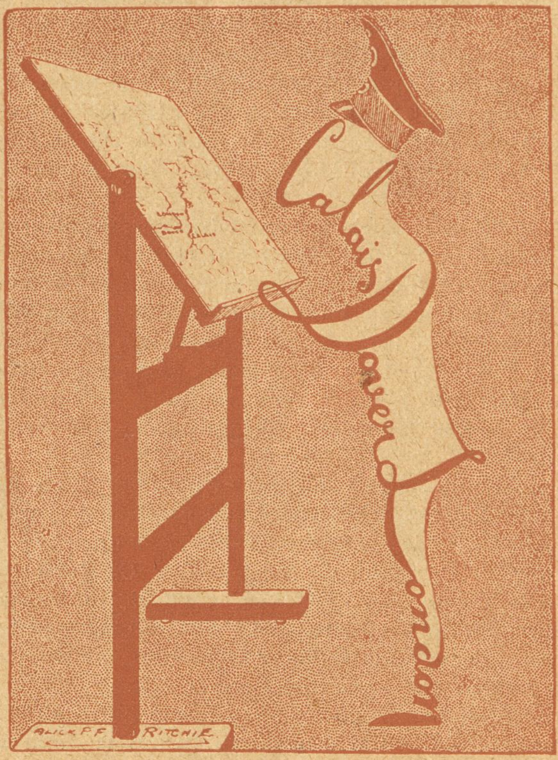

Kronprinsen af Tyskland drømmer om Calais, Dover og London! (»The Bystander«.)

Rød Indmad

Ship ohøj!

Hvis De vil Rekyler ha',
saa rejs til København,
her aabnes hver en Favn,
vi stiller alle Savn.
Hver en rask Kabyler kan
Rekyler købe her,
naar blot han taler om »Affär«
til den bulgarske Hær!
Smaa Kanoner med Patroner
vi paa Lager altid har
Milinit og Dynamit
ekspederes ekspedit —
sikken Spøj,
Ship ohøj!

»Blenda« laa og lossede
alt ved den Frihavnskaj,
og det var ingen Kvaj,
der laved' denne Strej!
Skyderne blev losset ud
og saa lagt ind igen,
det er jo lidt besværligt, men
... spør' blot Regeringen.
»De maa sejle via Vejle
og derfra til Kap Farvel,
ikke kigge sønden paa,
det kan virk'lig ikke gaa
— gamle Boy,
Ship ohøj!

Saa gik »Pan« i mørken Nat
saa nysseligt mod Nord,
Rekylerne om Bord,
de laa og sang i Kor:
»Ja, den er lavet rigtig, den —
Gu' ved, hvor vi skal hen?«
Da de omtrent til Rungsted kom,
saa vendte Skuden om!
Landevejen er lidt egen,
den, der gaar til Bulgari.
Sligt bulgarisk Butleri
kendte ej vort Politi.
Ship ohøj —
Lamperøj!

Peder Ravn.

Natur og Kunst.

Undervandsbaadene spiller vedblivende en stor og uhyggelig Rolle i Krigen, og det viser sig højst besværligt at faa dem udryddede.
— *U-Krudt* forgaar ikke saa let.

Kastanjen har tændt sine hvide Lys,
nu grønnes det i Dannemarks Rige.
Til Damen her vil jeg bare sige:
Tag en Kappe paa — eller frys!

Blod.

— Jeg vil gerne have nogle gode Appelsiner, men det skal være Blod — fra Italien.

— Umuligt at skaffe, gode Herre — der er Udførselsforbud derimod. Det er jo det, Italiens Frihed skal købes med.

Daarlige Tider for Tremagtsforbundet.

Hørt udenfor „Paddehatten".

— Hvorfor har de anbragt de to store Skruptudser udenfor »Paddehatten«?
— Aa, det er sikkert et Symbol paa Kantusseballet derinde.
— Næ Du, saa tror jeg snarere, at det er for at gøre Publikum *skrup-tussede* efter en lille Dans!

Rørt Vande.

Den krigsgale Presse hyler i Kor
som snærrende, bjæffende Hunde.
Ak, hvor var dog den Lykke stor,
om Zahle de rokke kunde!

Selv om Danmark skal staa i Brand,
om Fanden det hele henter —
hvad gør saa det, naar blot „Vort Land"
kan hugge et Par Abonnenter!

3/5. Kendte Personer er ofte meget alsidige; *Herold* modellerer f. Ekpl., og da *Hans Beck* havde Afskedsforestilling, forærede *Otto Bentzon* ham et Kobberaskebæger, som han selv havde udhamret. — Eksemplet smitter. Nu er Assessor *Rump* ogsaa begyndt at komme med. Forleden *huggede han Steen!*

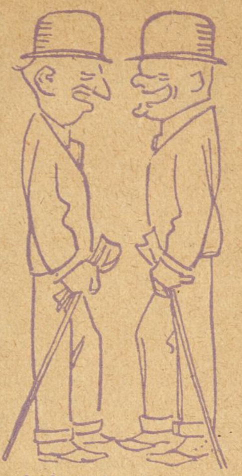

— Det skal nok være noget Bras, Skræder Andersen i Larsbjørnstræde syer til *Telegraf*funktionærerne.
— Ja, han har vel ment, at Uniformerne skulde være *traadløse.*

Børsen.

Hej, for en susende, brusende Dans,
skinnende Øjne og svimlende Sans!
Kursen? — En otte Procent røg den op
fin lille Job!

Petroleum? Udbytte 30 Procent!
Svovlsyre ka' osse man være bekendt!
Sukkeret stiger, Hurra for Læ'r,
hu, hvor den skær'!

Her gælder alle Slags Kneb, naar man slaas.
Ødes et Hjem, hvad rager det os?
Flaa kun de Dumme, slid Rødet fra Ben,
vær haard som en Steen!

Vildere danser den halsende Flok!
Pludselig gi'r det i Mængden et Choc —
gispende Stilhed, mod Gulvet et Bump —
føj, der kom Rump!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXIII.

Kjær, „Grøften", Tivoli.

En ung Kones Aftenbøn.

Hør Adolf, jeg en Hat kan li'e
for den Du Kr. 80.— maa gi'e,
en Silkedragt jeg trænger til,
200 Krus den tage vil.
Paa Grund af Tante Rikkes Død
en sort Chiffon vil være sød,
og den med Hat og Slør og Sko
til 2½ kan blive go'.
Tænk, til den store Sommerfest
en Moire vil klæ' mig bedst,
og om Du nok saa meget undred,
den koster dog Halvanden Hundred.
Og Væddeløbet. Glem det ej,
hvis dejligt Vejr det bli'r i Maj,
jeg i en Robe grøn maa stille.
200 Krus den koste vilde,
og Skoene maa staa til alt
man kan ej klæ' sig som en Pjalt,
men da jeg ej for højt vil klyve,
de koster kun et Hundred Tyve.
Min søde Skat, jeg bli'r Fortjusind.
Han: Ja, det tror Fanden, for Kroner Tusind —

Tage R. Møller.

— Han var altsaa virkelig et sjældent Menneske.
— Ak ja, Hr. Pastor! Som *han* kunde drikke!

N. B. H. Deres Vers er varmtfølte og pænt skrevne, men ikke *ejendommelige* nok.

W. Svendborg. Den søvnige Herre skal blive optaget i det gode Selskab hersteds.

Hjalmar Nielsen. Deres sidste Vise er slem — som flere af de forudgaaende!

Anker O. Kommunehospitalet. Et Par af de mindst kendte skal blive optaget, men vi kan desværre ikke love Dem nogen Belønning for den Slags smaa Tilfældigheder.

Kjellander. Pas De paa, at vi ikke sender Deres sidste Tegning til Udenrigsminister *Scavenius*. De kan tro, han er ikke til at spøge med!

I Religionstimen fortæller Læreren, at alle Mennesker nedstammer fra Adam og Eva.
Da stikker lille Peter Fingeren i Vejret og siger, da han har faaet Lov: — Jeg har 2 Forældre og 4 Bedsteforældre, 8 Oldeforældre, 16 Tipoldeforældre — — — hvordan kan der saa fra Begyndelsen kun have været 2 Mennesker?
Læreren saa et Øjeblik tavs paa Peter — og gik saa videre i sin Fortælling. C.

Leonhard. De to sidste var ikke saa gode! Vi skal dog barmhjærte os over Deres »Jenser«.

N. B. H. Deres Vers er nette, men altfor almindelige.

Im. Nielsen, Helsingør. Ved Lejlighed.

Dansk-Amerikansk Kompagni
for Metal- og Vinduespolering.
Vimmelskaftet 36, Kbhvn. K. Telefon 11655.
Metal- og Vinduespolering udføres overalt
saavel i Forretninger som i private Hjem. Skilte og Glaslofter vaskes.
Gratis Glasforsikring. Fineste Referencer.

RYG ODOR
Formrullet
Brasil Cigar - 5 Kr. pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 6 Kr. 50 Øre „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN DANMARK
Telefon 5621 · Grundl: 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner · forskönner · bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Holbergsgade 6

Køb Alfa Margarine

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

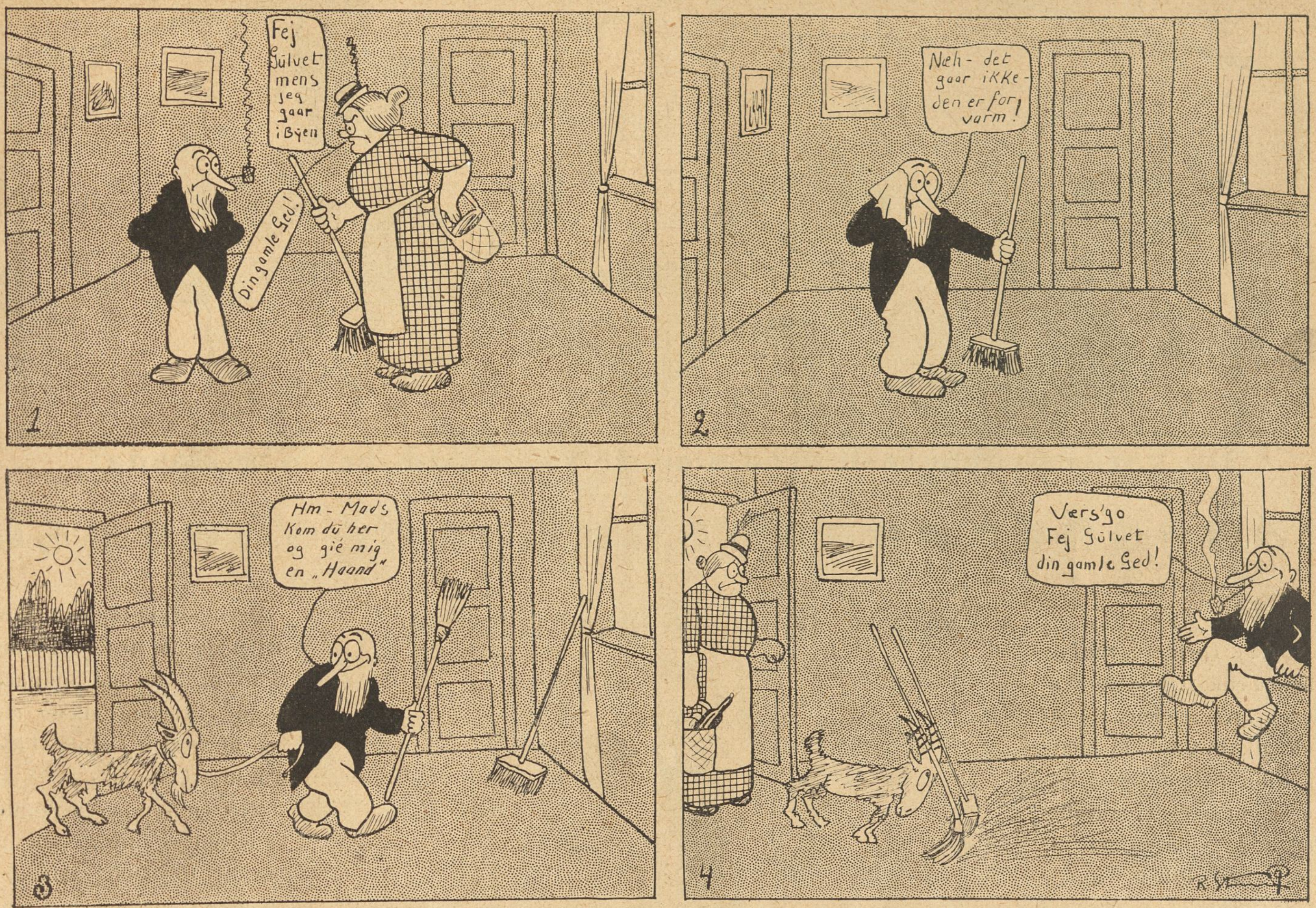

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

En Katastrofe.

En Huslærer læste højt for Familiens unge Damer og traf under Læsningen paa Ordet »Katastrofe«.

En af Damerne vidste ikke, hvad det betød, og spurgte derfor Huslæreren derom.

— En Katastrofe, mine Damer, er det samme som Slutningen eller Enden paa en Sag.

Da han havde sluttet Læsningen og rejste sig op, saa en af hans Elever, en lille Pige, at han havde faaet Kridt paa sine Benklæder. For at sige det paa en pæn og dannet Maade, gik hun hen til ham og sagde:

— Hr. Hansen, De har faaet Kridt paa Deres Katastrofe.

Et Forslag.

Aagerkarlen: De skylder mig nu snart 20.000 Kr., som De ikke kan betale mig. Jeg ser ikke anden Udvej, end at De gifter Dem med Frk. Petersen, hun er mindst dobbelt saa meget værd.

— Det kan jeg skam ikke. Nej, gift De Dem med hende og lad mig faa Halvdelen.

Bekendtskabet.

En ung Jurist, der har faaet Ansættelse som Fuldmægtig paa et Herredskontor i en mindre Provinsby, faar Besøg af en Ven, og da der netop finder en Faneindvielse Sted i Borgerforeningen, gaar de ud for at se paa Stadsen.

Festtoget sætter sig i Gang. Foran den vajende Fane spreder unge hvidklædte Jomfruer Blomster — flere af dem hilser paa den unge Herredsfuldmægtig.

— Naa, siger Vennen, Du er nok blevet en hel Don Juan her i Byen.

— Du tænker da ogsaa altid saa smudsigt om enhver Ting, svarede Juristen irriteret. Jeg har saamænd kun gjort deres Bekendtskab, fordi jeg kræver *Alimentationen* ind for dem.

Tynd Te med Stolgang.

Paa Vesterbrogade møder Jensen Hansen, som slæber paa en Stol.

— Hvor skal Du hen med den Stol?

— Jeg skal hen til Sørensen. Jeg er inviteret til Te i Aften.

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

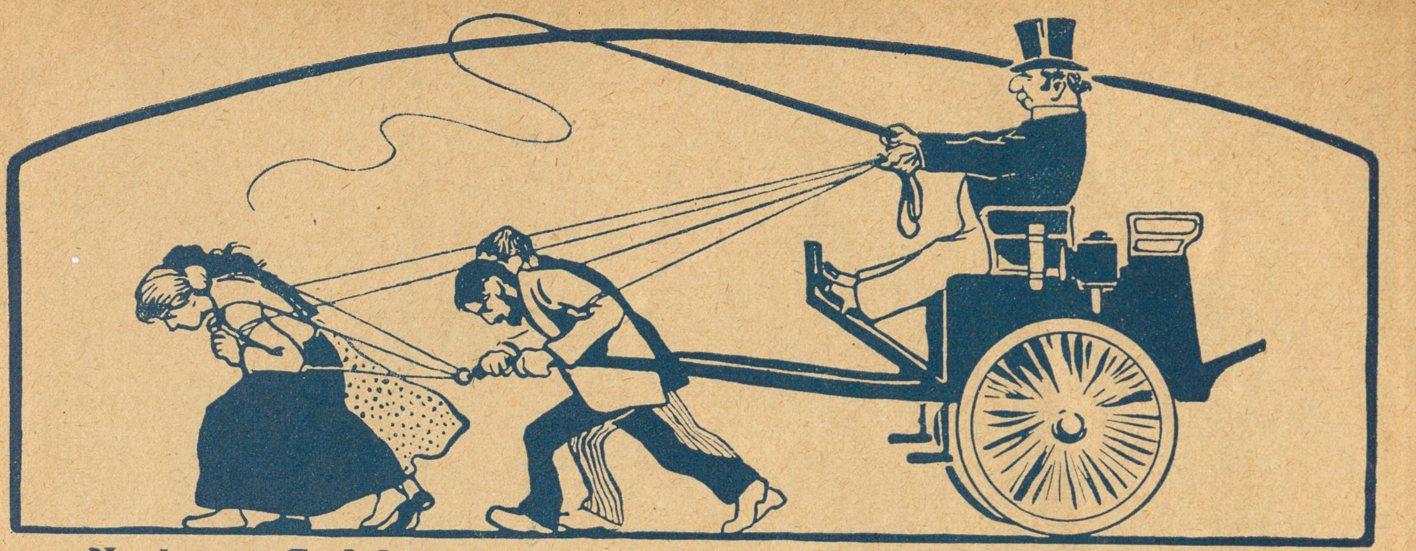

Nu kører Godsherren ikke mer til Valgstedet paa den Maade!

Forslag til en ny Grundtvigsstatue.

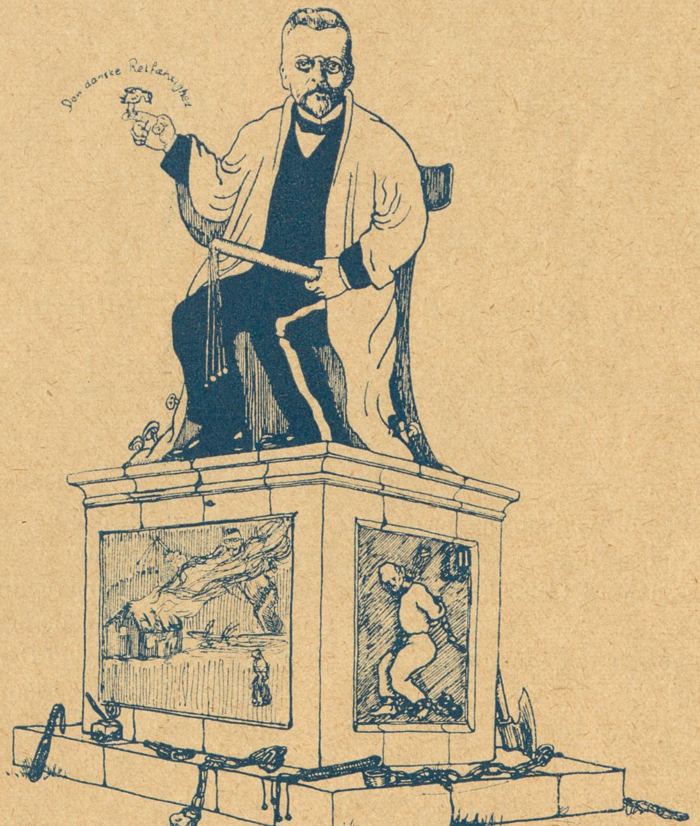

Tegning af Anton Hansen.

Han skærmed med Iver den arme danske Retfærdighed
Og værned med Fængsel sin egen krænkede Værdighed.

Fint Tyveri.

Nogle Arbejdere sad og spiste Frokost udenfor Fabriken, og medens en af dem gik ind for at hente sin Pibe, byttede hans Kamerat om paa deres Kaffeflasker. Arbejderen, der var inde efter Piben, havde Fløde i sin Kaffe, medens hans Kamerats Kaffe var sort.

Da han vendte tilbage og tog en Slurk af Kaffen, satte han et forbavset Ansigt op og raabte —:

Nej, nu har jeg aldrig set saa galt! Jeg har nok hørt, at Tyveknægtene er dygtige for Tiden, men at De kan stjæle Fløden ud af en Mands Kaffe — den har jeg ikke mødt før!

Smart ung Mand.

En Præst i en Landsbykirke følte sig hver Søndag fortørnet over, at en ældre Mand, der var ledsaget af en lille Dreng, midt under Prædiken faldt i Søvn og ødelagde Andagten ved sin Snorken.

En Søndag Morgen mødte Præsten den lille Dreng og spurgte ham, hvem den gamle Mand var.

— Det er min Bedstefader, sagde Drengen.

— Det er godt, svarede Præsten, — kan Du holde ham vaagen under Gudstjenesten, saa skal Du faa en Tiøre hver Søndag.

Drengen gik ind paa Handelen og fik 10 Øre i Forskud, og i mange Søndage kunde Præsten glæde sig ved at se den Gamle sidde lysvaagen.

Men en Søndag begyndte han igen at snorke paa en ganske ukristelig Maade, og efter Gudstjenesten vinkede Præsten Drengen hen til sig og sagde: — Jeg er meget vred paa Dig! I Dag snorkede Din Bedstefader jo igen, og nu vanker der ingen Tiøre.

— Det gør ikke noget, svarede Drengen, *for Bedstefader har givet mig 25 Øre for at lade ham sove i Ro!*

Som Fanden!

A. —: Vil Du se Fanden?

B. —: Ja, hvorfor ikke.

A. (viser sin tomme Portemonnæ).

B. —: Den er jo tom.

A. —: *Ja — men er det ikke som Fanden?*

Svar paa Tiltale.

Trafikbestyreren: Ved Du, at ved Bestyrelsesmødet i Gaar blev det vedtaget at fjerne den røde Stationslygte, fordi man mente, at din Næse kunde gøre akkurat samme Tjeneste?

Lokomotivføreren: Det har jeg aldeles ikke noget imod — naar blot Selskabet vil bekoste Olien.

Tegning af Eigil Petersen.

En svensk Flicka gaar i Land i Havnegade og spørger Tolderen: — Tror herran, jag kan faa en Dreng (Karl, Drager) her?

Tolderen: — Ganske sikkert, Frøken, skønt — jeg kan vanskelig sige, om det ikke bli'r en Pige. Det vil Fremtiden jo vise!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Hvorledes Skæbnen narrede den Gerrige.

John Worms havde lige fra sin Barndom kun haft den ene Interesse: at samle Penge. Fra den Dag, han byttede Skolehuen om med den stive Filthat og fik Stilling paa et Postkontor, havde han kun denne Tanke at arbejde for at spare og stadig at lægge Penge til Side.

Ved 21 Aars Alderen giftede han sig — af økonomiske Grunde; han havde nemlig hørt, at de to kunde leve billigere end en. Det var med en Datter af en Kurvemager. Men kort derefter fik Kurvemageren en stor Gæld, og John Worms laante ham derfor Penge. To Aar derefter tilhørte Forretningen ham. Han havde sagt sin Plads op som Kontorist og var bleven en Slags Generalagent med eget Kontor.

Hans Hustru døde efter fem Aars ulykkeligt Ægteskab og efterlod sig en lille Datter, Lucy. Og kort derefter døde Svigerfaderen — paa Fattiggaarden, hvor John Worms havde været ubarmhjertig nok at sende ham hen.

Saaledes var han ved 26 Aars Alderen ene med sin lille Datter og kunde uden Hindring følge sin Lyst — at skrabe Penge sammen.

Da han var 40 Aar, var han skaldet, havde krum Ryg og et gult og rynket Ansigt. Naar man saa ham ved Siden af Lucy, skulde man ikke tro, at han virkelig var hendes Fader; thi hun var, trods den sparsomme Opdragelse, vokset op til en sjælden god og smuk Pige.

Mange unge Mænd havde gjort Kur til hende, men der var kun en, der syntes at have fundet Vejen til hendes Hjerte. Hans Navn var David. Han var Kontorist i Ministeriet og en prægtig Karl.

Og ejendommeligt nok, skønt John Worms ellers altid fandt en Grund til at sætte sig imod Datterens kæreste Ønsker, saa saa han med Velvilje paa Davids Opvartning og bød ham ofte hjem til sig.

— Men jeg ved hvorfor — sagde David en Aften til Lucy. Han ved, at jeg er Nevø til Stephen Welware i Firmaet Welware og Co.

Han er virkelig min Onkel og skal være fabelagtig rig. Skønt jeg aldrig har mærket noget til det, saa ved jeg, at det er ham, der har kostet min Opdragelse. Jeg skylder min Onkel alt, hvad jeg er og mulig bliver. Og alligevel har jeg aldrig set ham.

— Hvorledes kommer det sig?

— Jo, han bor i Ny Syd-Wales, men jeg tror, at han snart kommer her tilbage. Man skriver, at hans Helbred er daarligt, og han ønsker at komme hjem for at dø... og maaske for at se mig, inden han dør. Jeg er hans Arving, forstaar Du.

— Ah ja, nu forstaar jeg, hvorfor Fa'r... sukkede Lucy.

Seks Maaneder senere ankom Stephen Welware — et fuldstændigt nedbrudt Vrag af et Menneske. Og Aandsevnerne var det heller ikke videre bevendt med. Han var totalt sløvet og gik omkring med et idiotisk Ansigt, grinende og fnisende af de vamle Vittigheder, han elskede at opvarte med. Men John Worms gav ham en hjertelig Modtagelse og bad ham bo hos sig — et Tilbud, som Welware ikke havde det mindste imod — thi fra det Øjeblik, han saa Lucy, blev han ganske forelsket i hende. Han blev skinsyg paa sin unge Nevø og truede med at gøre ham arveløs, hvis han ikke straks ophørte med at gøre Kur til hende.

Saa begyndte Gamlingen at plage Lucy med kærlige Tilnærmelser, som Lucy tilbageviste med Foragt.

Da greb hendes Fader ind, og da hun havde saa mange Minder fra hans brutale Optræden, turde hun ikke sige ham imod. Hans Vilje beherskede absolut hendes, hun var hjælpeløs i hans Haand, og hendes Kærlighed til David kunde ikke redde hende fra det Øde, hendes Fader havde bestemt for hende.

— Du skal gifte Dig med Welware! sagde hendes Fader. Du skal glemme den dumme Dreng David. Han var god nok, inden hans Onkel kom; men en Fugl i Haanden er bedre end ti i Skoven, og derfor...

Der blev ordnet til Bryllup, som fandt Sted straks efter.

Men da de efter Vielsen gik ud af Kirken, snublede den gamle Brudgom og faldt. Bryllupsgæsterne styrtede til for at rejse ham op — men han var død. Dagens Sindsrørelse havde været for stærk for hans svage Hjerte!

Bruden førtes hjem og lagdes til Sengs. Det forekom hende, at hun laa der uendelig længe uden at være i Stand til at tænke, blot med Følelsen af en svag Lettelse over at være sluppet fri for Samlivet med den gyselige gamle Mand.

Den næste Dag kom hendes Fader ind til hende og befalede hende at staa op og komme ned, da han havde noget meget vigtigt at sige hende.

— Hør nu opmærksomt paa mig, sagde han. Jeg har sendt Bud efter min Advokat angaaende din døde Mands Testamente. Jeg fik ham til at skrive det for en Uge siden. Ærligt talt — jeg dikterede det for ham og satte som Vilkaar for mit Samtykke til Ægteskabet, at han skrev under, hvad jeg vilde. Jeg havde ham ordentlig i min Magt, den gamle Nar. I sit Testamente overlader han hele sin Formue til Dig under mit Formynderskab. Det vil sige, at det er *mig*, der raader over det. Forstaar Du? Han fik ikke Tid til at sige mere, for i samme Øjeblik kom Advokaten.

Han traadte rask ind i Værelset, bukkede for Lucy, trykkede John Worms Haand og satte sig i den mageligste Stol.

De ønsker at tale med mig angaaende den døde Welwares Testamente? sagde han.

— Ja, sagde John Worms.

— Det var uheldigt, at han døde uden Testamente! Højest uheldigt!

— Men han døde da ikke *uden* Testamente, raabte John Worms. Testamentet blev skrevet og bevidnet en hel Uge før Brylluppet fandt Sted!

— Men De har glemt, svarede Advokaten med et lille lumskt Smil, at naar en Mand gifter sig, gælder i Følge engelsk Lov Testamentet ikke mere.

— Hvad? udbrød John Worms og sprang op.

— Det er mærkværdigt, hvor faa Mennesker, der ved det! Men det er rigtigt, som jeg siger. Da han altsaa er død uden Testamente, gaar en Tredjedel af hans Formue til Hustruen og de to Trediedele til hans nærmeste Slægt, i dette Tilfælde til en ung Mand ved Navn David, tror jeg.

Den gamle Gnier blegnede og sank tilintetgjort ned i sin Stol. Der havde Skæbnen spillet ham et frygteligt Puds, og han indsaa straks, at han snarest muligt maatte gøre sig gode Venner igen med den unge, hovedrige Mand.

Allerede 14 Dage efter stod Brylluppet mellem David og Lucy. Da det lykkelige Par traadte ud af Kirken, hviskede gamle John Worms til Brudgommen —: *Pas endelig paa, at De ikke snubler, kære unge Mand.*

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

3die Trækning begynder **Onsdag** den 16. Juni.

7200 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 2 Kr. 20 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Vestre Boulevard, 26**, lige overfor Raadhushaven.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Levere
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I AF SILKEGADE
·KØBENHAVN·K·
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.

Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**

GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET

HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefon: 2800.

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.

Lager Telefon: 6351 og 921.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrolleret Virksomhed.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's

XEROFORMSÆBE

Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Se Neapel og dø —!

Tegning af Emil Poulsen.

Bestyreren for Rundrejsebureauet: Hvor ønsker De at rejse hen?

Den nygifte Ægtemand: Ja — a — har De et Sted, hvor de ikke slaas?

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 24. Torsdag den 17 Juni. 1915

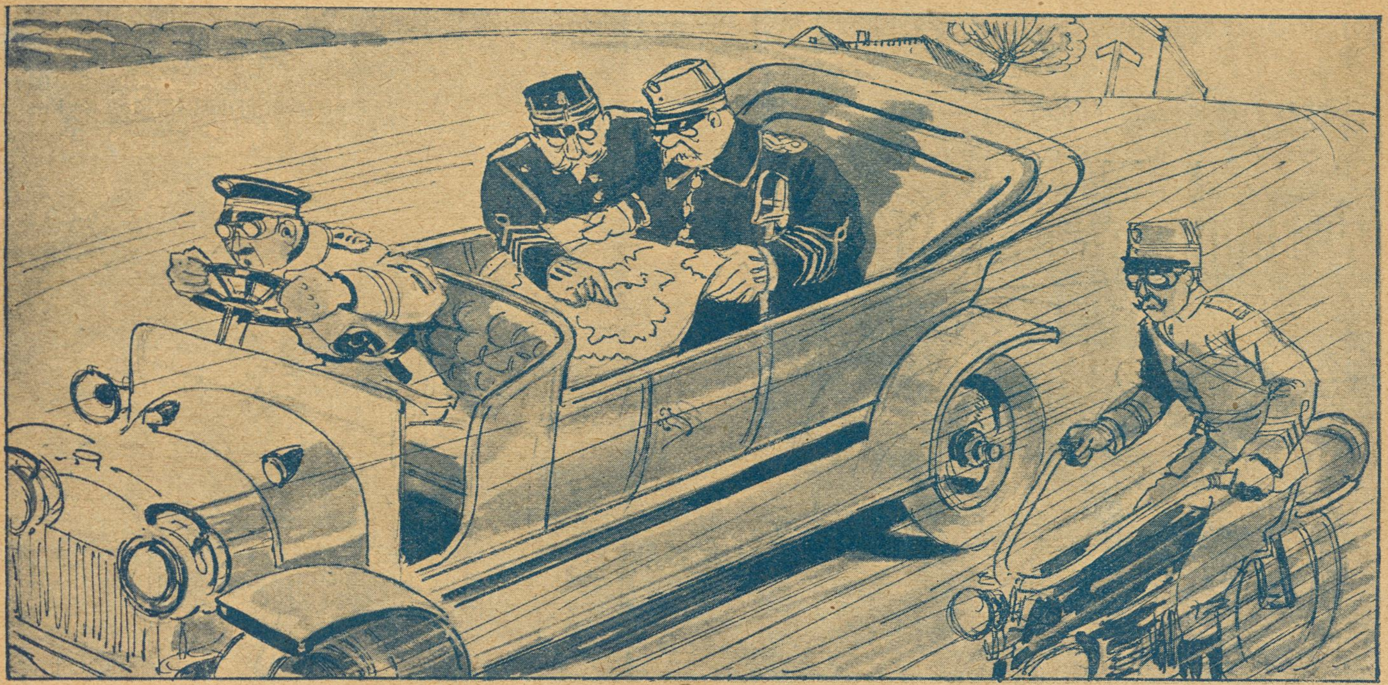

Sikringsstyrken var til at begynde med noget usikker,

Tegning af Osvald Jensen

— men efterhaanden er den dog kommen paa den sikre Side!

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

THOMSENS MAGASINER
Elegante Kostumer
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. **Gl. Mønt 17.** Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen
Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

„Krigsbrød."

Det evropæiske Svine-Slagteri fortsættes, og man griber sig vedblivende til Hovedet, naar man læser Telegrammerne — drømmer man, eller er dette Virkelighed?

»Paa Valpladsen laa der Dynger af Lig og imellem disse bevægede sig adskillige haardtsaarede, der forgæves ventede paa Hjælp. De dræbtes Tal forøges for hvert Minut!«

Er det en forulykket *Loppecirkus* her er Tale om?

*

Verdensteatrets Ugereportoire.

Søndag: Luftskibsangreb over England. Mange dræbte Kvinder og Børn.

Mandag: Sukkerfabriken tages tilbage under frygtelige Tab for Fjenden.

Tirsdag: Undervandsbaadene torpederer to Skibe, der gaar tilbunds med hele deres Besætning.

Onsdag: Blodstrømme farver de italienske Alpetoppe.

Torsdag: Frygteligt Slag i Galizien, hvor de svære Kanoner nedmejer Fjenden, der flygter.

Fredag: Gasbomberne bringer Kvælningsdøden over Besætningen i Løbegravene.

Lørdag: Ingen Forestilling paa Grund af *General*-Prøve paa Dardanellernes Erobring.

*

Skal vi forresten ikke slutte Fred nu, Deres Majestæt? Lyden af Domkirkens Klokker, der trænger ind i Deres Tronsal, bringer Deres Sjæl i hæftige Svingninger, og en Masse blodbestænkt »Historie« gaar Dem til Hovedet, og faar Dem til at tænke paa »at falde til sidste Mand«. Daarlig Ide — forældet Synspunkt! Se nu fornuftigt paa Sagen og betænk, hvilken *Velsignelse* for Landet, om De sluttede Fred nu — og paa den Betingelse, at hele Deres *Militarisme* blev afskaffet!!

*

Det er forresten mærkeligt, men de Forretningsmænd, der lider mest under denne vældige Krig, er — *Ligkistefabrikanterne.*

*

Det er pragtfuldt at læse om de Beklagelser over, at man har skudt en Kirke i Kvas.

Den Slags Ting maa man virkelig tale med Gud om. Det er jo *hans* Hus.

Ravnens Tegnere i Karikatur.

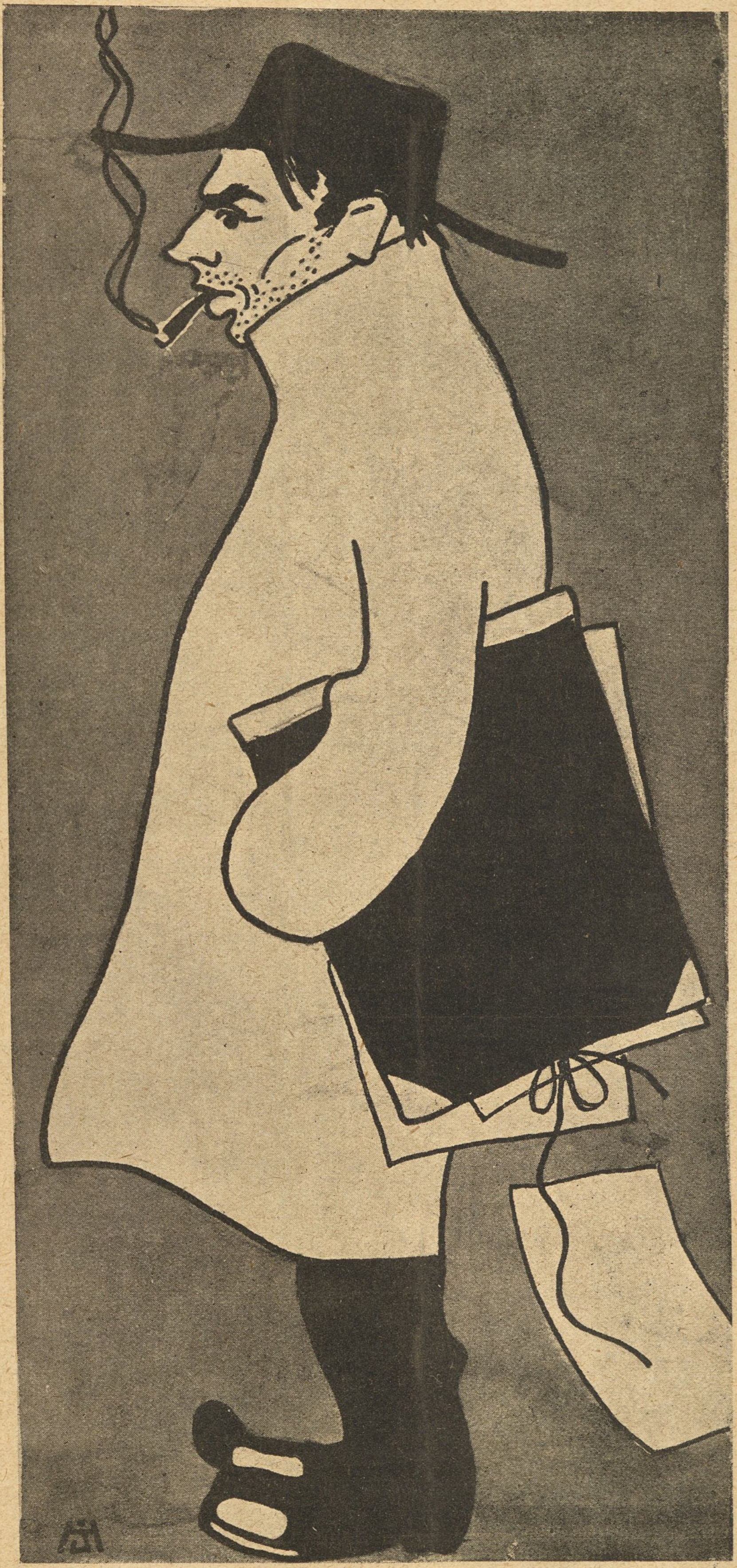

Tegning af Helgo Jørgensen.

Cl. Clemmensen.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Jeg drømte i Nat — at der var Fred paa Jorden!

Dansk-Amerikansk Kompagni
for Metal- og Vinduespolering.
Vimmelskaftet 36, Kbhvn. K. **Telefon 11655.**
Metal- og Vinduespolering udføres overalt
saavel i Forretninger som i private Hjem. Skilte og Glaslofter vaskes.
Gratis Glasforsikring. Fineste Referencer.

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Spar reelt 25%
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris 19, 24, 27, 29, 33, 38 Kr. Bestillinger efter Maal med Prøve, udf. paa faa Dage.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6.
Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—4.
Telefon Byen 1988 y.

Holbergsgade 6

— Min Mand er det rareste Menneske, han hverken drikker eller ryger.
— Saa — ryger han heller ikke?
— Jo, engang imellem, naar han har faaet noget godt at spise, men det sker højst en Gang om Maaneden!

Flugten fra Sæby.

Det holder ikke Stik,
at al Slags Romantik
er rent forsvunden fra vor lille
flade Jord.
Nej, der er langt igen,
se blot til Sæby hen,
deroppe hvor de tyske Officerer bor.
Dér har de deres Fængsel
— et meget fint Hotel —
men de forgaar af Længsel,
de vil slaa mer ihjæl!
Og udi denne Tort
de lagde sære Kort,
som spaa'de, at de skulde slippe
snarlig bort.

I Natten klam og kold
og tæt ved Sæby Vold
der holdt en stor og skummel
Flytteomnibus.
Et Ugleskrig der lød,
og dette Skrig betød,
at Tyskerne de drak en vældig
Afskedssjus.
De pakked deres Grejer
— to Skabe og en Stol —
tog Afsked med en »Stejer«
og sagde »lebe wohl!«
Endnu en lille Skaal,
saa naar vi nok vort Maal —
de sa', de skulde ud og stange
danske Aal.

Dengang de drog afsted,
de havde Bilen med,
og stævnede mod *Klitten* udfor
Hurup Strand.
Fem Dampere paa Lur
laa ventende paa »Tur«,
men *Klitten* var en levende og
modig Mand.
»Der intet Jærnkors vanker«,
han sagde til Hr. *Haas*,
»og nu med mig Du spanker
i Bøtten, gamle Jas!«
De bød en Million,
men fik dog ej Pardon —
for anden Gang saa revnede der
en Ballon!

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Og Daphne — den uskyldige Daphne — hvad vilde hun vel sige — hvad vilde hun vel tro?

Dicks urolig vandrende Tanke, som hurtigt havde gjort Runden blandt Bordgæsterne, vendte tilbage til hans højre Side, til det eneste Sted, hvor han vidste, han vilde finde Svar og Forstaaelse.

Og ejendommeligt nok kunde han, trods det hemmelige Forbunds farlige og eksplosive Natur, ikke nægte, at han følte en vis Glæde derved. Bevidstheden om den Tillid, han og hans smukke Borddame nærede til hinanden, fyldte hans Sjæl med en sælsomt oplivende, lyksalig Følelse. Hendes Forklaring Aftenen forud havde udjævnet Mindet om den Uret, hun havde tilføjet ham, og havde vakt ikke alene hans Medlidenhed, men ogsaa hans Højagtelse. Og han glædedes ved Tanken om, at han for ikke mere end et Par Timer siden havde set sig opfordret til at tage hende i Forsvar.

— Amerika burde være hende uendelig taknemlig, sagde hun i det samme glad og muntert; mit skønne Fædreland er blevet mig kvit og har i Stedet for faaet en saadan Dronning som Daphne i Bytte. Oprigtigt talte burde De, Mr. Sugden, som hæderlig Mand betale en anseelig Sum i Told i Forskellen, naar De stiger i Land i New York!

I det Sekund, Lady Bodleys Blik mødte hans, læste Dick i de skønne Øjnes Dyb al den tragiske Smerte, som laa skjult under det smilende Ydre; og da hun vendte sig mod Daphne for spøgefuldt at gendrive denne i høj Grad smigrede unge Dames Protester, betragtede Dick hende et Øjeblik travlt og opmærksomt.

Hvor havde det været muligt for ham første Gang, han havde siddet Ansigt til Ansigt med hende, at antage hende for andet end Amerikanerinde? Hendes franske Afstamning havde maaske skænket hende Gallernes Evne til med Lethed at udtrykke sine Tanker og den Styrke i Følelseslivet, der gør hver skiftende Stemning saa levende. Mere amerikansk, ægte amerikansk var den altbesejrende Uskyld, som havde sat hende i Stand til at lege med Ilden uden at brænde sig og at gaa til Afgrundens yderste Rand uden at styrte ned deri. Den Skønhedstype, hun repræsenterede, var ogsaa ægte amerikansk, trods hendes lille Anstrøg af parisisk Koketteri, de fint skaarne Ansigtstræk, den blege, gennemsigtige Hud, det klare, forskende Blik og hendes rolige, sikre Holdning. Og trods den sande Kvindelighed, som gav sig til Kende i hver af hendes Bevægelser, i hver Fold af hendes Klædning, laa der en ukunstlet, drengeagtig Ligefremhed i hendes Tale og Opførsel. Hun syntes altfor trohjertet til at kunne naaes af Lidenskabens Ild. Hendes Sjæl syntes ikke at være sammensat af springende, gnistrende Luer, men af varmende, heldbringende Solskin og klar, styrkende Luft.

Og alligevel havde Dick haft uimodsigelige Beviser for, at stærke Lidelser slumrede under den milde, kvindelige Elskværdighed.

Han mindedes endnu det Syn, han saa for sit indre Blik, da han i rasende Fart førtes frem over Sletten ved Carlisle: denne ildfulde Sjæl, som stormede fremefter, ikke drevet af Had eller af Frygt, men af et brændende Begær efter at blive forenet med den Mand, hun elskede.

Naa ja — han havde jo ikke noget med den Sag at gøre. Men han kunde nok, uden at være utro mod sin Kæreste, indrømme for sig selv, at denne Idé havde noget vist tillokkende og bedaarende ved sig, ligesaavel som han roligt og upersonligt kan erkende den fysiske Fuldkommenhed hos denne Kvinde.

Var hun da smuk? Naturligvis var hun smuk. Den lille slanke Skikkelse ejede, i Modsætning til Englænderindernes stive, snørede Figurer, den vilde Vinrankes bløde, graciøse Bøjelighed. De fint formede Skuldre var blændende hvide — kort sagt, det Billede, hun frembød, var sikkert paa at opvække enhver mandig Tilskuers Beundring.

Dick søgte at faa sig selv til at tro, at han betragtede denne lille smukke Skikkelse ved sin Side med samme objektive Glæde og Betagethed, som han en Stund i Forvejen havde bemærket det kostbare Maleri af Van Dyck ude i Hallen. Og saa gav han sig beslutsomt til at beundre sin Kærestes røde Kinder og rolige blaa Øjne.

Middagen var endt; der var bleven holdt Taler, og Skaaler var bleven udbragte og besvarede. Lady Bodley rejste sig og gik, fulgt af sin Tante og Kusine, ind i Salonen. Provsten, som afskyede Tobaksrøg, forlod Salen paa samme Tid som Damerne.

Sir Hamilton, Tom Godrington og Dick var blevet alene tilbage ved Bordet. For første Gang gik det rigtigt op for den unge Amerikaner, at hans dystre Anelser pludselig truede med at gaa over til en alt andet end behagelig Virkelighed. Der opstod et Øjeblik dyb Tavshed. Saa kastede Tom med en let Hosten et meget sigende Blik paa den tro Pidgin, som netop var i Færd med at servere sin Herre et Glas varmt Vand.

Sir Hamilton forstod Vinket og sendte Tjeneren ud. Dick nippede tilsyneladende roligt og ubekymret til Likøren og betragtede skiftevis sine to Bordfæller. I det beslutsomme, men alligevel urolige Blik, Tom haardnakket holdt fæstet paa ham, læste han tydeligt, hvad der forestod ham, og rystede ved Tanken om mulige Opdagelser. Hvor meget af Hemmeligheden havde vel den enfoldige lille Præst allerede forraadt?

Sir Hamilton var den, som brød Tavsheden.

— Mere Vrøvl, hører jeg, Sugden, sagde han, med en lidt ubehagelig Latter. Jeg tror, sandt for Dyden, at De har til Hensigt at slippe fra Giftermaalet med Dahpne! Og jeg maa sige, at De i saa Fald ikke handler som en Gentleman — det er ikke hæderligt at lade en Pige vente i ti Aar og saa forlade hende. En saadan Pige som Dahpne oven i Købet — smuk, af god Familie og...

Sir Hamilton, afbrød Dick ham, bleg af tilbageholden Vrede, hvilke Grunde har De for Deres Antagelse om, at jeg vilde unddrage mig Forbindelsen med Daphne?

— Hvilke Grunde? spurgte Baronetten. Det var da ogsaa et Spørgsmaal! Jeg har tilfældigvis faaet at vide af Tom...

Dick knyttede Hænderne og saa saa rasende ud, at Tom fandt Anledning til at optræde som Fredsmægler og søge at stille den Storm, han selv havde opvakt.

— Mine kære Venner, lad mig faa Lov at sige et Ord! Sir Hamilton, vi maa jo tro Dicks Ord; antagelig forlanger han intet andet, end at kunne opfylde de Forpligtelser, han har indgaaet. Og Du, Dick, Du maa ikke føle Dig fornærmet over, at Sir Hamilton som Slægtens Overhoved tager sig af Sagen. For Daphnes Skyld...

— Ingen Omsvøb, Tom! udbrød Dick utaalmodigt. Hvor meget af denne Historie har Du meddelt Sir Hamilton?

Sir Hamilton nikkede betænksomt.

— Der findes altsaa virkelig en Grund til alt dette Vrøvl, bemærkede han, der findes altsaa en »Historie«. Det var dumt, det — meget dumt. Aa — jeg husker saa godt...

— Da Sagen altsaa er kommet til Deres Kendskab, Sir Hamilton, indrømmer jeg, at der virkelig findes en »Historie«, svarede Dick roligt.

Af Baronetens Ord forstod han, at Lady Bodleys Navn ikke var bleven nævnt i Sammenhæng med det ulyksalige Æventyr, og han besluttede, at det heller ikke, saafremt det stod til ham, skulde blive nævnt.

Imidlertid forklarede Tom Sagen saaledes, som han havde opfattet den.

— Kære Dick, tro bare ikke, at jeg har svigtet din Tillid, eller at jeg har sagt Sir Hamilton andet end, at en »Affære« — hm! en lidt ubehagelig Historie eksisterede. Som Ven baade af Dig og Daphne, som — ja — som denne Menigheds aandelige Leder kunde jeg ikke have handlet klogere og redeligere end jeg har gjort: jeg har overdraget Sagen til Daphnes nærmeste Slægtning, hendes naturlige Værge. Jeg vovede ikke at paatage mig hele Ansvaret alene. Familiens Overhoved maa afgøre og dømme. Og jeg haaber, min Ven, at Du underkaster Dig hans Dom og ikke miskender de Grunde, der har drevet mig til at opfylde en af mine helligste Pligter.

Dick mødte roligt den lille Præsts Blik.

— Det var kedeligt, Tom, sagde han, at mit Æresord ikke var Dig nok, da jeg forsikrede Dig, at jeg har Ret til at gifte mig med Daphne, i Særdeleshed, da det ikke staar i min Magt at give hverken Dig eller Sir Hamilton flere Oplysninger, end jeg allerede har givet.

— Men hør nu, Sugden, indskød Sir Hamilton, som ved Præstens Hentydning til »Familiens Overhoved« følte sig tilskyndet til med Værdighed at udfylde denne sin Stilling, efter hvad jeg har forstaaet af Mr. Codringtons Beretning, er det en forbandet alvorlig Historie. Ikke saa meget fordi der findes en »Affære« — Herre Gud, hvem har ikke haft saadanne i sine Dage? Tilmed Tom — ja, se bare, hvor han rødmer! Men bliv ikke vred — vi ved jo alle, at De er en rigtig Sankt Antonius — ja, Præstekjolen garanterer jo for for det! Men Mr. Sugden og jeg — vi er ikke hellige, vi to. Se saa, Sugden, bekend nu!

Dick rystede paa Hovedet.

— Jeg er bange for, at min Historie ikke vil interessere Dem, Sir Hamilton, sagde han koldt.

— Interessere mig? Det er ikke det, Spørgsmaalet drejer sig om, svarede Baroneten vredt. Hovedsagen er — saaledes siger i det mindste Tom — at De i Deres tidligere Tid har haft en yderst tvetydig Affære — en Giftermaalshistorie — noget af det værste, som findes. Var det ikke det, jeg sagde forleden Dag? Lad aldrig et Fruentimmer faa lovlige Rettigheder over Dem, sagde jeg, men det er just det, De synes at have gjort, og nu siges det, at De er bundet paa Hænder og Fødder, saafremt De ikke kan bevise, at hun allerede var gift i Forvejen.

— Ja, saaledes er det, svarede Dick roligt. Men nu er Sagen den, at hun er gift.

Ved denne Forsikring rystede Sir Hamilton paa Hovedet.

— Gift — javist, ja! Hvis De tror Kvindfolkene paa deres Ord, saa er de respektable, lovligt gifte Fruer, allesammen, fra Mrs. Tanqueray og nedad! Manden forstaar ikke at skatte deres fine, følsomme Natur — De er den første, som hun... Herre Gud, hvis De sætter Lid til alt det Vrøvl, saa er det Synd for Daphne. Men hør nu! Beviser for dette Deres Ægteskab eksisterer jo, ikke sandt?

— Beviser for de Handlinger, som siges at udgøre et Giftermaal, ja! svarede Dick, men de slaar ikke til her, ser De.

— Jasaa, ikke det! Og hvorfor, om jeg tør spørge? Deri ligger jo selve Knuden — hvorfor slaar de ikke til? De indrømmer selv, at der findes skriftlige Beviser paa, at Deres Giftermaal har fundet Sted. Det er godt. Kan De saa, hvis det behøves, fremkomme med Beviser for, at dette Giftermaal ikke var lovgyldigt?

— Ja, derom drejer det hele sig, ser Du! indfaldt Præsten ivrigt. Som Sagen nu staar, findes alle de legale Beviser, der kan fremføres paa den ene Side, og skønt Mr. Winterfield som Jurist nægtede at afgive en Udtalelse, mente han dog, at Du paadrager Dig en uhyre Risiko, hvis Du indgaar et nyt Ægteskab uden at vide, om det første...

— Mr. Winterfield? Du har altsaa været hos Mr. Winterfield?

Tom saa lidt generet ud, men fortsatte dog med al den Værdighed, der stod til hans Raadighed:

— Min kære Ven, hvad skulde jeg vel gøre? Som Præst kan jeg kun ytre mig om en Sags moralske og etiske Side; jeg er absolut ukyndig i alt, hvad der vedrører Lovspørgsmaal. Derfor henvendte jeg mig til Mr. Winterfield. Da han fandt, at jeg som din Fortrolige kendte alle Enkeltheder i Sagen lige saa godt som han selv, gjorde han ingen Vanskeligheder, men talte med mig om Sagen. Og hans Anskuelse stemmer fuldkomment overens med min: saafremt Du ikke har ubestridelige Beviser for denne Kvindes tidligere Ægteskab, løber Du en stor Risiko, hvis Du paa Tirsdag gifter Dig med Miss Medlycott.

— Men, for Pokker, sagde Sir Hamilton ligefremt, hvorfor fremlægger De ikke Deres Beviser og gør Ende paa alt dette Vrøvl? At skrive til Amerika og faa Svar tager for lang Tid — saa bliver der ingen Udsigt til Bryllup paa Tirsdag. Men De kan jo telegrafere. Eller giv os bare et Par Fakta — det er vel ikke for meget forlangt — et Par Fakta, som kunde tilfredsstille baade os og Mr. Winterfield. Ellers indser jeg ikke, at vi har Ret til at give vort Samtykke.

— Det var en god Ide, sagde Tom glad, bare nogle enkelte Fakta — Du behøver ikke at frygte for, at nogen skal faa at vide, hvad Du betror os. Intet andet end Kvindens Navn, hendes Mands Navn, deres Adresse osv., saa at vi kan være sikre paa, at Historien ikke dukker op igen. Tænk, hvor skrækkeligt det vilde være for Daphne, hvis hun paa en saadan Maade fik Nys om Sagen!

— Ja, tro ikke, at vi vil lade Daphne faa Nys om Sagen, sagde Hamilton. Skønt hun da forresten ikke mere er nogen romantisk Skolepige — hun er en klog og verdenserfaren Kvinde. Hun stiller ikke Spørgsmaal om Deres foregaaende Liv — og det gør Tante Moll heller ikke. Men en Hustru — en ægteviet Hustru, det er ikke Smaating, nej! Og som Daphnes Værge siger jeg: giv mig ubestridelige Beviser for, at Deres forrige Giftermaal ikke var lovmæssigt, ellers bliver der intet Bryllup paa Tirsdag, og dermed Basta!

Dick indsaa altfor vel, at denne Beslutning baade var klog og forsigtig. Sæt, at han nu i Bevidstheden om sin egen Uskyld om Tirsdagen giftede sig med Daphne Medlycot og at Trout om Onsdagen kom frem med sin Historie eller Mrs. Mac Nanghten aabenlyst anklagede ham for Bigami — hvilke Beviser for sin Uskyld vilde han da kunne fremlægge? Han ejede kun et, og som hæderlig Mand kunde han ikke benytte sig deraf.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

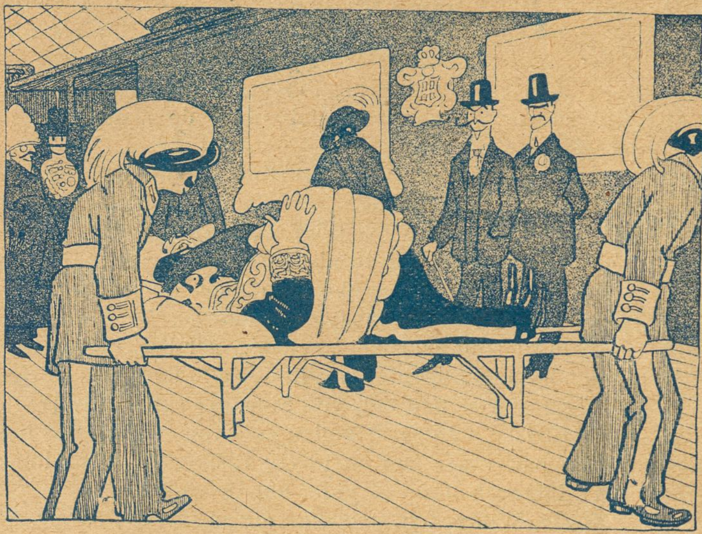

— Er de Saarede allerede komne?
— Nej, det er bare de østrigske og italienske Diplomater, som har ædt og drukket sig fordærvet ved Afskedsmiddagen for hverandre. («Naggan.»)

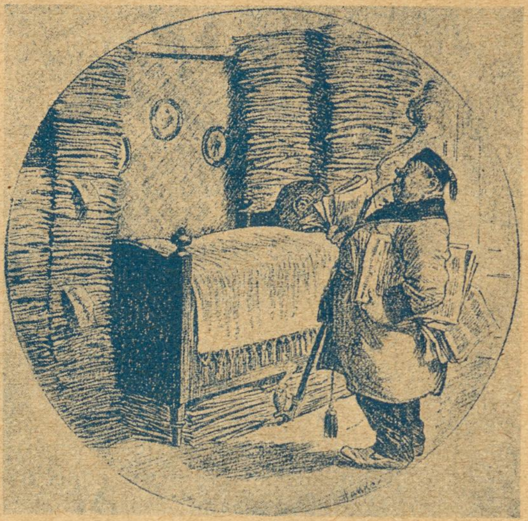

— Nu er det snart paa Tiden, at den Krig holder op, for nu har jeg ikke Plads til flere Aviser! («Meggendorfer Blätter.»)

Hvorledes det gik Tysklands Forhaabninger med Hensyn til Italien. («Daily Mirror.»)

— Jo, nu ser du praktfull ut, ska jag säja!
— Ja, ser du, — — vi skulle drick-dricka en skål för konung och fädernesland — — —
— Men inte behöfver man väl bli så där för det!
— Nä, men ser du, det var ett par jäklar, som opponerade, å dom måste vi supa ner — — —
(«Strix».)

Zweibund — (Tyskland og Østrig.)

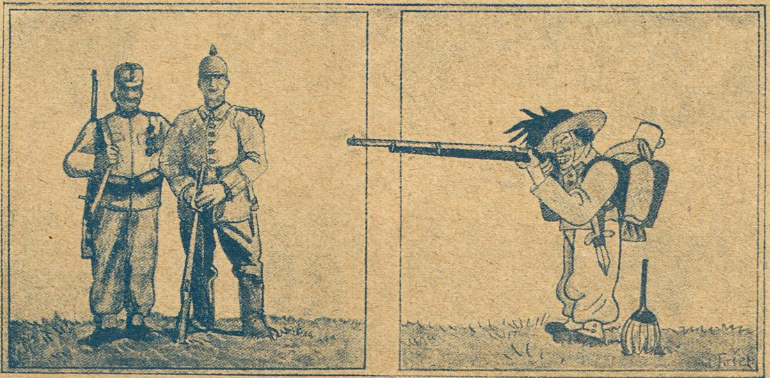

og Vagabund (Italien.)

(«Lustige Blätter.»)

Af C. B. Møller & Co.s **Cigaretter** fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	10 -
Sherrys No. 3, stor, Kork ..	10 -	25 -

Rød = Indmad

Opmærksomheden henledes paa, at i næste Omgang kommer „Ravnens Sct. Hans-Numer“. Der er Baal og Brand i det!

Grundlovens Fjender.

Saa fik vi ruget vor Grundlov ud,
nu ser vi den lysende fager og prud.
Saa stoltelig sejler den hvide Svane,
den staar saa godt til den røde Fane.

Men Svanen har Fjender i Tusindtal,
mod dem vi værne og værge den skal.
Vi regner ikke de fjantede Aber,
som skriger og kun sig latterligt skaber.

Langt værre er Ulven med skarpen Tand,
hans Aabner hærged det ganske Land.
Men værst er Ræven, som ler og smisker,
og ømme Ord om sin Troskab hvisker.

Og Venner har han, den snilde Fyr,
blandt Skovens, Markens og Luftens Dyr.
De sender til Svanen saa ømme Blikke,
og vilde dog helst dens Hjerteblod drikke.

O. E.

„Bakken“.

Kejseren af Kinesiens Land,
det er en saare mægtig Mand.
Westergaard han er omtrent li'saadanne
det maatte *Bakken* i Aar skam sande!

Nu er der aabnet — saa kom da enhver,
syng og dans under Skovens Træer!
Og hvem der er hellig og sur og gnaven,
skal (li'som i Kina) dunkes paa Maven!

7/6. Hof- og Stadsretten har statueret, at man kan ikke regne med, hvad Epileptikere siger — selv om det gælder de Kløs De selv har faaet. Ja ja, vent bare — der er adskillige Institutioner i vort kære lille Land, der staar for Tur til en Omgang af den *faldende* Syge.

Tips.

Hvor skal jeg bo i Sommer? er et Spørgsmaal, der stadig vender tilbage, og i Betragtning af den nu opdukkende »Bolignød«, skal vi søge at besvare Spørgsmaalet med nogle »Tips«: Skræderen bør tage til *Lap*land, Insektpulverfabrikanten til *Luse*rød, Bryggeren til *Øl*stykke, Fodboldspilleren tager til *Spark*jær. Manufakturhandleren til *Slips*havn, Møbelsnedkeren til *Senge*løse, Politibetjenten til *Bolle*mose, Frisøren til *Nakke*hoved, Slagteren til *Stege* og Vekseleren — til *Horsens!*

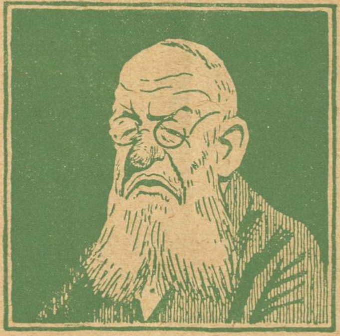

Billede af en gammel Højremand paa Grundlovsdagen.

8/6 Justitiarius i Højesteret *Niels Lassen* har faaet sin Afsked i Naade og med Pension, og Spørgsmaalet er nu kun, hvilken fin Titel han skal have som Tak for hans Daad.

— Vi kan jo kalde ham *Greven af Fejø.*

Feriebørnene.

De fattige Børn i de fattige Stræder
kender til Armod og Trang,
kender til Alvor mer end til Glæder
hele Dagen saa lang.

Lad dem faa Del i Sommerens Gammen,
kvæges paa Legem og Aand!
Husk, vi er Brødre og Søstre tilsammen,
ræk vore Smaa da en Haand!

Moderne Børn.

— Det var Hans, der tog Offensiven, og saa gjorde jeg et Modangreb og rullede ham op, saa han maatte flygte over Hals og Hoved med svære Tab. Han efterlod sig 4 Samlermærker, 2 Janter, et Stykke Viskelæ'r og en halv Kommenskringle?

Folketingsmand *J. Wulff* var, som bekendt, den eneste, der stemte imod Grundloven. Han modtog i den Anledning følgende Telegram:

»Til Danmarks modigste Mand!
Tak fordi Du gjorde Dit til, at Kvinden ikke kom til Roret!
Ned med Skørteregimentet!
Leve den sande Frihed!
— *Pebersvendenes Fagforening.*«

9/6. En af de første Reformer, der skal foretages med Hensyn til vore vestindiske Øer, bliver efter Forlydende den, at Guvernøren faar Navneforandring. Han skal ikke længere hedde Helweg-Larsen, men Heltvæk-Larsen!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXIV.

Schrøder, „Helmerhus“.

Gummilageret „Francais“ KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Sæbefabriken „Savon“
S. Schønberg — Nørrebrogade 213.
Alle **Sæbearter** til billigste Pris.
Specialiteter: **Marseille-, Kærne-** og **Salmiaksæbe.**
Leverandør til Landets største Institutioner.
Større Forbrugere Rabat. **Forlang Tilbud.**

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD“
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

Hr. Redaktør! Hermed tillader jeg mig at sende mit første Aandsprodukt. — Kan det ikke indgaa som et Led i den udmærkede Thorkil Barfod'ske Serie —?

Tillige faar jeg jo hermed min offenlige Debut. Haaber derfor ikke, at Redaktøren er altfor stræng — der er jo noget, der hedder Debutfeber; men den skal jo ogsaa overstaas. — Haaber saa paa et godt Svar fra den ærede Redaktion en af Dagene.

forbliver jeg Deres
(Ravnens) trofaste
Peter Helge.

Krigen paa Havet.

Henover Havet stryger
hundrede Krigsskibe hen.
Dampen er oppe — Skorstenen ryger.
— Hvor kommer de fra?
skal de ud eller hjem?

Evig, Elendighed raader i Verden
fredelige Skibe skydes i Brand.
Hurra! der raabes for den fejeste Færden.
Det er et Krigssværd! En Daad!
Kulturen er slaaet med Piskesnærten.

De fredligste Skibe skydes i Sænk,
Guden raser forbandet og dum,
Bølgerne farves af blodige Stænk;
tusindes Skrig — Elendighed — Jammer!
Kulturen smidt hen paa en Bænk!

Kære *Peter Helge!* Vi har ikke villet nægte Dem en Debut i »Ravnen«, skønt Deres »Feber« flere Steder i Digtet slaar ud til 43,². Til den sidste Linje i Digtet vil vi bemærke, at *hvis* De skulde træffe Kulturen smidt hen paa en Bænk — f. Eks. i Ørstedsparken — vil De saa ikke være saa venlig at ringe det op til os? Telf. 7604.

Menig L. A. 31. Batl. Vittigheden blev til i Tidernes Morgen, da *Mohr* havde Konditori i Kongens Have.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING.
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Carl Jacobsen & Co
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr. 45-75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt“
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Paa Jernbanen.

— Var de' Varde?
— Ja, de' var de'!

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Redaktør *Axel Wessel* træffes paa »Ravnen«s Redaktionskontor, Nørre Farimagsgade 49, 2. Sal, Mandag, Tirsdag, Onsdag og Lørdag Eftermiddag fra Kl. 2—4 og Fredag Aften fra Kl. 7—9.

»Ravnen«s Telefoner: 1189—7604.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner · forskønner · bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Køb **Alfa** Margarine

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

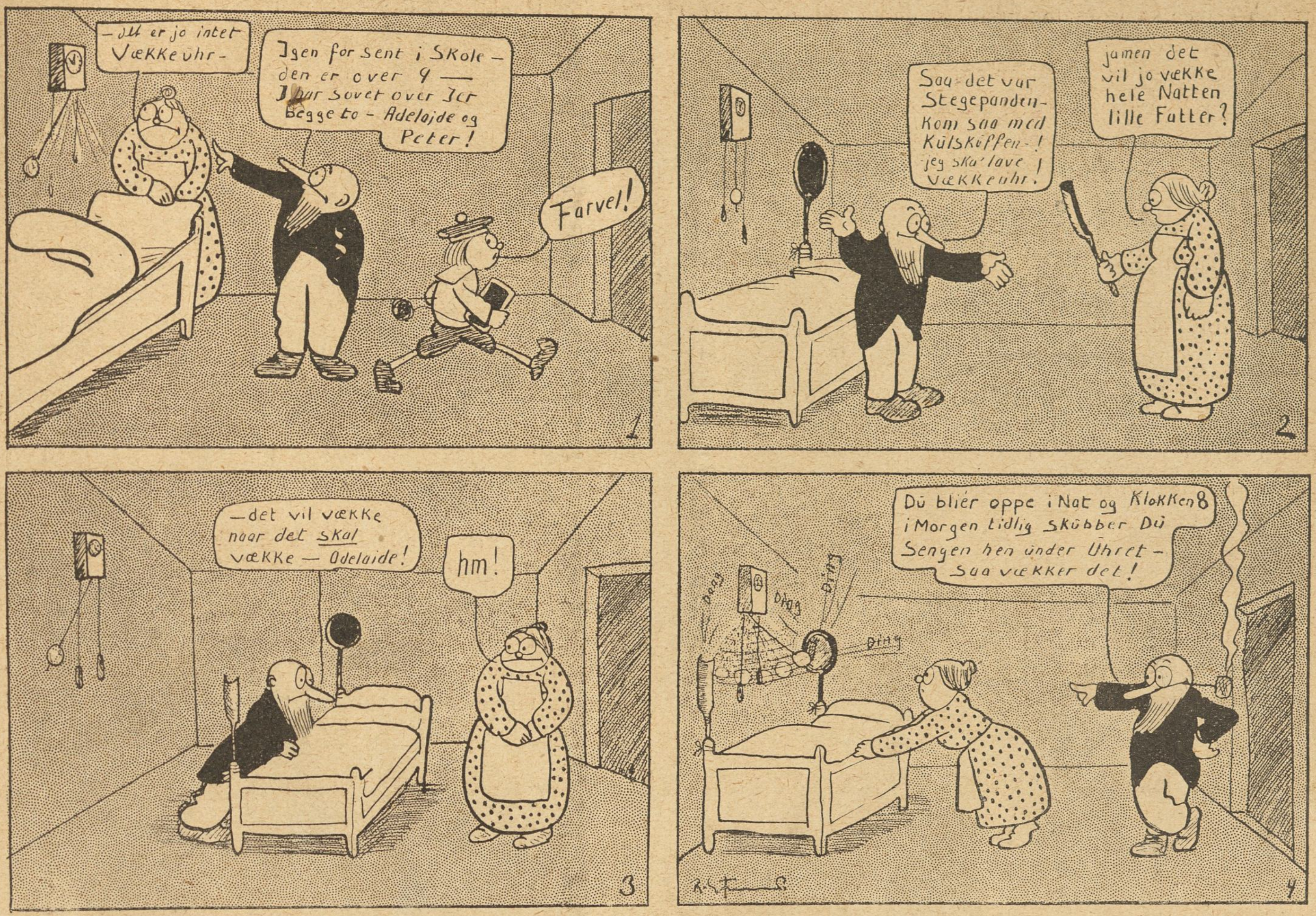

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Faarefolden.

Præsten [til Faarehyrden]: Ja, ser Du, min kære Lars, vi to har i Grunden den samme Beskæftigelse. Ligesom Du har jeg ogsaa mine Faar at passe.

Lars: Saamænd, ja. Men se i min Fold mangler der aldrig noget Faar!

Kom tilbage.

Fru Madsen: Jeg saa Deres Avertissement i Avisen i Dag —: »Kom tilbage, jeg skal nok være god«. Har Deres Mand forladt Dem?

— Nej — det er min Kokkepige!

Av!

Frieriet er vel overstaaet, og da den lykkelige Frier er kommen ud i Korridoren, træffer han den lille Ellen, der siger:

— Gjorde det meget ondt?

— Ondt — hvorfor skulde det gøre ondt?

— Jo — Mo'r sa', at Du nok vilde bide paa Krogen!

Ubehageligt Besøg.

Fangevogteren træder ind til Fangen i Cellen. — Deres Hustru er her og vil gerne tale med Dem.

Fangen: Aa, sig at jeg er gaaet ud!

I „Kantonnement“.

Veninden: Naa, Du tager med Dit Herskab paa Landet, men hvad gør Du saa med Din Kæreste saalænge?

Kokkepigen: Aa, han er forsørget! Jeg har for 15 Øre pr. Aften sat ham i Pleje hos min Kollega her inde ved Siden af!

Dobbeltsyn.

Den ny Logerende: — Jeg vil gerne have to Senge i min Stue.

Værtinden: — Men hvorfor i Alverden vil De have to Senge?

Den Logerende: — Jo, for det skulde da være som Pokker, om jeg ikke skulde kunne finde en af dem, naar jeg kommer hjem om Natten!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE“

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Restaurationsblomst.

Gæsten: Aa, Hr. Inspektør, vær saa venlig at sige mig, har den Tjener, som modtog min Bestilling, nogle Efterladte?

Erfaring.

Faderen: Der er mange Ting her i Verden, som man er tvungen til at lukke Øjnene for.

Lille Peter: Er Sæbe ikke en af de værste??

Forfatterfruer.

Naar min Mand tænker, saa tygger han paa Penneskaftet.

Og min Mand bider i det ene Hjørne af Skrivemaskinen.

Mærkeligt.

Gæst: Den Laks er ikke nær saa god, som den jeg kjøbte forleden Dag!

Tjener: Det kan jeg ikke begribe. Det er af den selvsamme Fisk!

Hæderlig.

Principalen: De vil have Forskud for en hel Maaned, men sæt nu De døde for Eksempel i Morgen?

Bogholderen: Nej, undskyld, dertil er jeg formeget Hædersmand, Hr. Grosserer!

Rap i Vendingen.

Dommeren: Hvorledes gik det til, at De pludselig gav den Mand en paa Øret.?

Den Anklagede: Jo, det gik lige til. Vi sad paa Kroen sammen, og saa sagde han —: »Du Jensen, Du er ligegodt den største . . . .« og saa stak jeg ham en ud!

Ikke saa fuld.

— Naa Sørensen, saa De saa Søslangen, da De var i England?

— Næ, jeg fik ganske vist godt at drikke, men saa fuld var jeg da hellerikke!

Lille Ø.

A.: Hvor skal Du bo i Sommer?

B.: Jeg skal bo paa en meget lille Ø — den er saa lille, at den vist nærmest er en Halvø!

Fiffig.

Vagabonden: Kunde De ikke stikke mig 15 Øre til at blive barberet for.

Herren: Maaske. Men hvorfor kommer De netop til mig med den Anmodning.

Vagabonden: Jo, for jeg ved, at De er Formand i Foreningen til Byens Forskønnelse!

Til Lykke.

Herren (paa Telegramkontoret): Jeg skulde afsende et Telegram i Anledning af min Svigermoders Død.

Telegrafisten: Skal det være paa Festblanket?

Valseværk.

Læreren har søgt at bibringe sine kvindelige Elever nogen Kendskab til Jernets Fremstilling og spørger: — Har nogen af Jer været paa et Valseværk?

Den ældste Elev, Anna, rækker Fingeren i Vejret og siger: — Ja, jeg har en Gang været i *Flora-Salen!*

I de smaa Hjem.

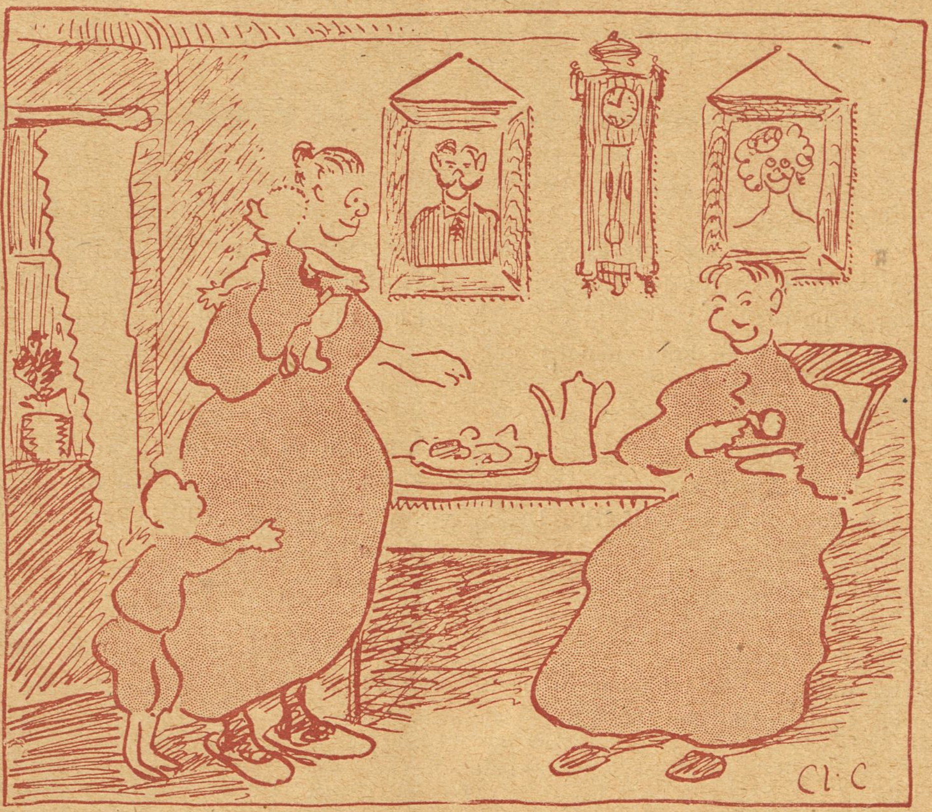

Tegning af Cl. Clemmensen.

— **Spis bare godt med Brød, Madam Hansen, Manden har godt Arbejde!**

Velhaver.

Lægen, der føler sin Patients Puls: — Ja, Deres Puls er ikke god. Den slaar alt for langsomt.

Patienten: — Hvad gør det — jeg har Tid nok!

Forsigtig.

Lægen træffer lille Carl paa Gaden. — Naa, hvordan har I det?

Lille Carl: Det siger jeg ikke!

Lægen: Hvorfor dog ikke?

Carl: Næ, for Fa'r sa' forleden, at det havde kostet ham 25 Kroner, da Doktoren sidst skulde vide, hvordan vi havde det!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

»Kongeriget Virgilia.«

Retfærdigheden arbejder.

(Tegning af Anton Hansen.)

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

Smiths Dreng og Smiths Hund.

Smiths Dreng og Smiths Hund er to Væsner, som forbitrede Tilværelsen i vort Samhold, der ellers har saa mange Forudsætniger for at være et jordisk Paradis. Drengen plyndrer ikke alene min Tantes Melonhave og vore Frugttræer, han har ogsaa en særskilt Maade at lave Spektakel paa.

Han opførte sig for Eksempel saa skandaløst i Kirken forrige Søndag, at Gudstjenesten maatte afbrydes, til man fik ham transporteret ud.

Kirken var nylig bleven malet og ferniseret indvendig, og jeg formoder, at Maleren har tabt en Klat Fernis paa Smiths Bænk, der var lige ud for min paa den anden Side af Gangen. Smiths Dreng var endda Repræsentant for Familien i Kirken den Dag, og han morede sig under Gudstjenestens første Del med at sidde med Benene oppe paa Bænken og tale med Doktor Jones' Dreng, som sad paa Bænken bagved.

Af og til syntes unge Smith at erindre sig, at han burde sidde som et anstændigt Menneske, men hver Gang hindrede Jones' Dreng ham deri ved at rykke ham i Haaret, hvilket havde til Følge, at Smith junior vendte sig om og behandlede unge Jones med sin Knytnæve paa en Maade, som ikke helt kunde undgaa Forsamlingens Opmærksomhed. Man maa jo sige, at hverken Tiden eller Stedet var beregnede paa den Slags Pudsigheder.

Da unge Smith endelig fik Lov at være i Fred for unge Jones, satte han sig bekvemt til Rette, men anbragte ulykkeligvis sit Hoved midt i den halvtørrede Fernisklat og begyndte at underholde sig med at studere Inskriptionerne paa Væggen.

Da han var træt af denne Stilling, og det blev han naturligvis snart, vilde han flytte sig, men Fernisen havde klæbet hans Haar fast, saa det kunde han ikke. Efter nogle fortvivlede, men frugtesløse Forsøg paa at komme fri, blev han arrig, og da han troede, at det var Jones' Dreng, som holdt ham i Haaret, skreg han: — Slip mit Haar! Slip mit Haar! siger jeg!

Præsten gjorde da en Pavse, og Forsamlingen vendte sig forbavset om, og fik at se unge Smith med Hovedet urørligt støttet mod Bænkens Rygstykke, gørende energiske Forsøg paa med Knytnæven bag Skuldren, at angribe den usynlige Modstander. For hvert Stød skreg han: — Jeg skal stikke Dig paa Snuden, naar vi kommer ud! Vent Du bare, til jeg træffer Dig alene! Slip mit Haar, siger jeg, ellers saa —

Imedens sad Jones Dreng i den anden Ende af Bænken langt fra unge Smith og saa saa højtidelig ud, som om Prædiken havde gjort et meget dybt Indtryk paa ham. Nu kom Klokkeren til; han troede, at Drengen i Søvne havde faaet et Tilfælde af Mareridt, og Fru Skov styrtede ud fra sin Bænk over til Smiths, i den Tro at Drengen havde faaet et Krampetilfælde. Da Aarsagen til denne Uro blev opdaget, tog Klokkeren sin Kniv frem og skar saa meget af unge Smiths Haar, som behøvedes for at befri ham, hvorpaa han ledede ham ud af Kirken. Det ulykkelige Offer fulgte noget modstræbende med; han saa sig om efter Jones Dreng og truede med Knytnæven. Gudstjenesten kunde imidlertid fortsættes.

Jeg formoder, at de to Drenge har sluttet Venskab igen, thi i Gaar saa jeg dem paa Gaden spille Klink sammen i sorgløs Forglemmelse af Søndagens Oplevelser.

Dommer Piller siger, at en af Aarsagerne til, at Hr. og Fru Smith ikke kan enes, er den store Forskel, der er i Størrelsen. Smith er en lang Gardist. Fru Smith en lille Pølse. Hvor meget han end forsøger at komme i Takt med hende, og hun paa sin Maade forsøger at komme i Takt med ham, saa gaar det altid galt, og naar de har gaaet et Par Minutter ved Siden af hinanden, gør de et højst komisk Indtryk.

Naar Smith forsøger at tage smaa Skridt som Fruen, bliver hans Gang saa grinagtig, at man le sig fordærvet. Forsøger Fruen derimod at tage Syvmileskridt som han, staar Folk ogsaa stille og ler ad dem. Hun forsøgte en Gang at tage to Skridt, medens han tog et, men saa viste det sig, at to og et halvt af hendes Skridt, var tilsvarende til et af hans. Naar hun saa forsøgte sig med dette, for at der dog kunde blive nogen Mening i det, rynkede Smith Øjenbrynene og sagde: — Hvis Du tænker paa at danse Mazurka paa Gaden, gaar jeg hellere hjem!

Smith havde en Hund, som var en Pine for hele Samfundet paa Grund af den Støj, den førte om Nætterne. Omsider var der nogen, der havde fundet paa at sætte Gift ud til den. Smith fik den Tanke, at det var mig, der havde stillet Giften ud, for han kastede Hunden over Stakittet ind i min Gaard. Jeg kastede Hunden tilbage, og Smith retournerede den. Vi blev hjemme begge to den Dag og tilbragte hele Morgenen og Formiddagen med at kaste Hunden frem og tilbage over Stakittet. Ved Middagstid overgav jeg Hundekastningen til min Gaardskarl, og Smith lejede en Neger til det samme. De holdt ud til sent paa Aftenen, og jeg antager, at Hunden da omtrent maa have været opslidt, thi min Karl begravede Halen under en Rosenbusk og kom ind, medens Smiths Stedfortræder ogsaa sluttede af og gik sin Vej.

Den opslidte Hund efterlod sig dog et smukt Minde, og hver Gang jeg erindrer mig det, er jeg tilbøjelig til at overse de Ubehageligheder, dens Død beredte mig. Smith gik for nogle Uger siden og skulde bade og tog Hunden med sig, for at den skulde passe paa Klæderne. Medens Smith badede, fik Hunden sig en Lur, og da Smith kom op af Vandet, kunde Hunden ikke kende ham igen; den havde kun været vant til at se Smith med Klæder paa. Den vilde paa ingen Maade tillade Smith at komme i Nærheden af Klæderne. Hver Gang Smith forsøgte at faa en Sko eller en Strømpe eller Skjorten, fløj den mod ham aldeles rasende.

Smith stod i Solen, til han var nærved at blive stegt, og ventede paa, at Hunden skulde overgive sig. Men til sidst opgav han det og gik ud i Vandet igen, hvor han dykkede ned, hver Gang nogen kom i Nærheden, for ikke at blive set.

Endelig faldt Hunden i Søvn igen, og nu krøb Smith forsigtig i Land, fik fat i Hunden bagfra og slængte den saa langt ud i Vandet, han kunde. Inden Hunden havde besindet sig og var naaet i Land, havde Smith lykkeligvis faaet lidt Klæder paa sit Legeme. Hunden kom nu luffende helt benovet og ventede Kærtegn for sin Paapasselighed. Hvorledes Smith lønnede det trofaste Dyr efter dens Død, har jeg allerede fortalt, og det syntes jeg var simpelt gjort af ham.

Jeg skulde rigtig have holdt af Smiths Hund for den Historie, hvis den ikke havde støjet saadan om Nætterne. Nu har vi i alt Fald faaet Nattero!

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NY ØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier,
Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil**
vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Forlovelses**ringe**
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800.
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Lager Telefon: 6351 og 921.

Clichéer.
LIND HANSEN
Silkegade 4
TELEFON 6288

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen
Søren Hansen.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49. Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

„Eftèr en voldsom Kamp har vi erobret Kirkegaarden i N."
(Generalstabsmelding)

Tegning af Emil Poulsen

Krigens blodige Ironi!

16 Sider St. Hans-Numer. **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 25. Torsdag den 24. Juni. 1915

Tegning af Emil Poulsen.

— Nej, naar de dér er ude at tænde St. Hans-Blus, saa kan vi Hekse gærne blive hjemme!

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Café!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Jeg hedder Madam Nille,
og Folk, der els' er snilde,
de bruger Tiden ilde
for bare mig at drille
med denne kære lille,
en lille Smule vilde
Kat, som gærne vilde
ha' Lov at sidde stille
paa mine Knæ og kilde
min Hage med sin milde
Øreflip og spille
sin Kattemelodille.
Hvorfor skal de dog pille
ved Katten og ved Nille!
Nej, Folk med slig en Grille,
de maa jo have Dille!

Ved Sancte Hans især,
kan Folk nu ej la' vær'.
De tror vist at det klæ'r
dem, naar de en og hver
er vittige og svær'
at jeg med denne Hær
af Hekse Luften skær'
op til det Bloksebjær'.
Men Katten er saa kær,
og jeg er ingen Mær;
hvorfor skal hvert et Ræv
mig træde haardt paa Tær'?
Mit Kosteskaft er her,
og kommer de for nær,
saa slaar jeg, gal og tvær,
til de taber deres Vær'!

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Formildende.

A: Og Du danser, skønt Du har Sorg!

B: Ja — men Folk siger, at jeg danser saa sørgeligt!

Det sete afhænger —

En Mand fra Vestjylland er kommen til København, og en Bekendt af ham inviterer ham i „Kisten".

Da de har siddet lidt og set paa Løjerne, siger

Københavneren: — Saadan noget ser I ikke derovre, hvor Du er fra!

Jyden: — Aa jo, men der kalder vi det Delirium tremens!

Sprogblomst.

A: Hør, De som er saa tyskvenlig, hvorfor afskaffer De ikke alle disse engelske. Ord, som f. Eks. W. C.?

B: Nej, nej, det er bare de finere Lag, der bruger den Betegnelse. I det jævne Lag anvender de saamænd alle det gode gamle tyske Ord: dass.

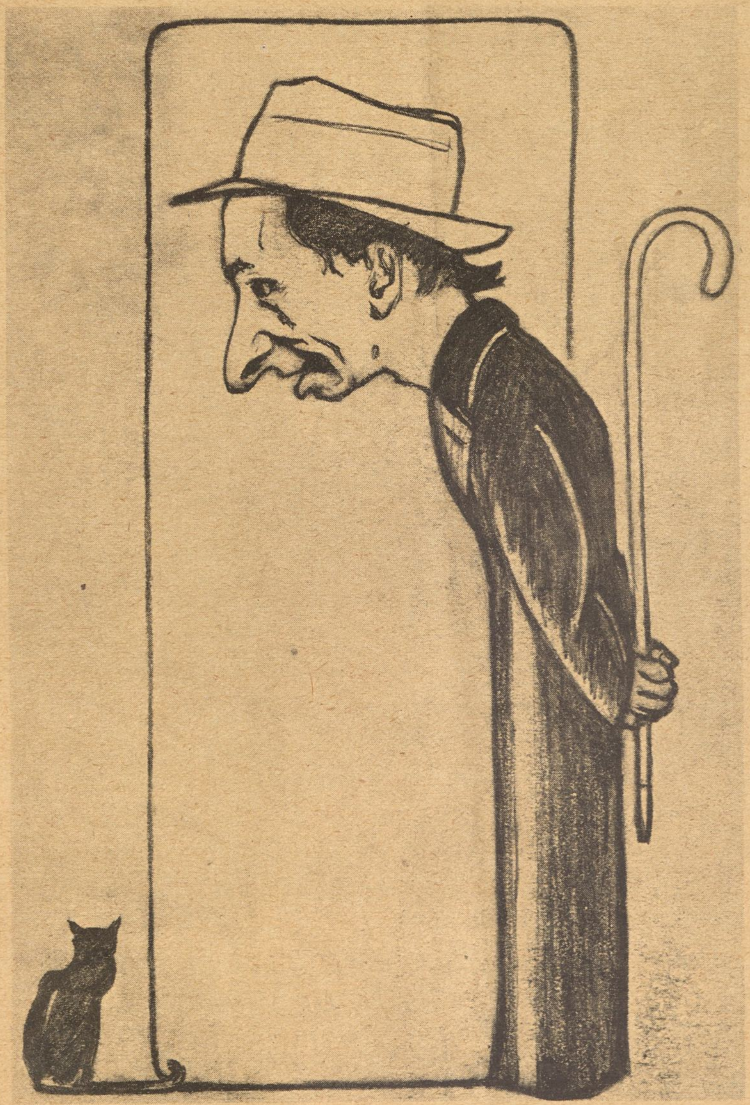

Tegning af Hp. Hansen.

Hp. Hansen.

Træt.

Han: Hvorfor slog de op med Deres Forlovede?

Hun: Aa — jeg blev saa træt i Ringfingeren!

Med paa den.

Manden: Din ny Hat er meget smuk, men jeg synes ikke rigtig den passer til din Kjole.

Konen: Du er den dejligste Mand paa Jorden — saa faar jeg altsaa ogsaa en ny Kjole!

Kortspil.

Han: Før vi giftede os, kaldte Du mig altid „min Konge".

Hun: Tja, men jeg har altid haft Vanskelighed ved at skille Kongerne fra Krægtene!

Aarsagen.

A: Du og Magnussen er nok ikke længer gode Venner, hører jeg. Skylder han Dig Penge?

B: Nej, men han vilde gøre det.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tegning af Proessdorf.

De Baal, St. Hans-Natten tænder, kan slukkes af Himlens Væde,
men i hendes Sjæl synes en farligere Ild tilstede.
Den Brand, som i Kvindens Hjerte flammer, ej slukkes med Vand kan —
Rent ud sagt: Kære Læser, har De Lyst til at være Brandmand?

Dansk Korn Snaps
INDR: VARE MÆRKE.

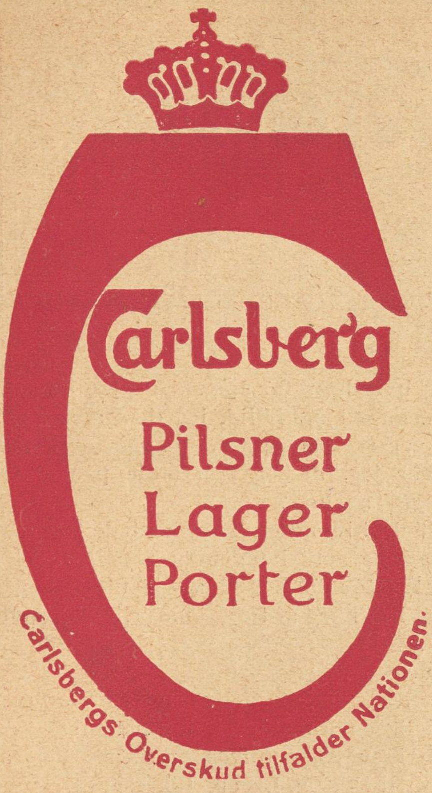

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Forlov=elses ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

— *Det var vist en sød Pige, som Helmuth blev gift med!*
— *Aa, ikke just hende, men Faderen* —
— *Hvordan det?*
— *50,000 i Rente og 3 Procent Sukker!*

Vi elsker vort Land –
saa'en til en vis Grad.

Vi elsker vort Land —
jo, Go'maaren Kasket!
Denne Frase er misbrugt af Lave og Høje.
For det er jo saa let,
naar man bare er mæt,
og man saa kan berige sig, helst uden Møje.
»Vi elsker vort Land«, si'r de talløse Snobber,
som tjener paa Fedt og paa Kul og paa Kobber.
Blot Profitten man skær,
saa er Danmark saa kær —
indtil *Rump* for Geschæften faar sat en 3 Maaneders Stopper!

Vi elsker vort Land!
men ved Krigstid især,
naar der rigtig er Slag og gebommerlig Røre!
Saa faar Skinker Værdi,
og en skidt Svinesti
kan saa vejes med Guld — der er noget at gøre!
Hej, op med Moneterne, Tyske og Franske,
naar *de* byder høj'st, er det Haand i en Handske.
Er der Penge at faa,
saa kan Varerne gaa
ud i Verden — hvem Pokker vil tænke paa lidende Danske!

Vi elsker vort Land!
Men til hundred Procent
maa I købe vor Kærlighed, sultende Venner!
Vi har Sul og Cement,
Kul og Smør — kære, vent
til den Krig er forbi, saa igen vi Jer kender!
Vi haabe kun paa, at den maa vare længe,
saa skidt om I sulter i Vang og i Vænge!
Sæt kun Priserne op,
vi skal nok sige Stop — —
man kan elske sit Land — naar vor Nabo er blokket for Penge!

Per Plex.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Det eneste Faktum, der talte til hans Forsvar, var af ringe Betydning, da det var omgivet af hemmelighedsfuld Tavshed, men dets aabenlyse Kraft til at forstyrre og tilintetgøre var uberegnelig.

Ikke førend i dette Øjeblik havde han tilfulde indset, hvor stærkt det Næt var, i hvis Masker han ligesom en fanget Fisk var blevet indviklet. Hans Tanker fløj i alle Retninger — intetsteds fandtes der Udsigt til Redning. At tie betød det samme som at svigte sine Forpligtelser Dagen før Brylluppet og forlade sin længe ventende Brud. Og hvis han paa den anden Side fremlagde de forlangte Fakta? Bortset fra det umulige i som en Mand af Ære at forraade den Kvinde, som havde skænket ham sin Fortrolighed, hvad vilde han saa vel vinde ved sin brutale Oprigtighed? Kun et stod klart for ham — naar hans Troskab og Hengivenhed for hans tilkommende Hustru tvang ham til at sætte hendes Ære og Lykke over enhver anden Kvindes, vilde i dette Fald Ofret af Lady Bodleys gode Navn og Rygte — hvis en saadan Handling var tænkelig — kun medføre forøget Sorg og Bitterhed hos Daphne Medlycott. Nej — han havde ikke noget andet Valg end den ulykkebringende, men strengt nødvendige Tavshed.

— Jeg er meget ked af det, Sir Hamilton, svarede han kort og bestemt, men jeg ser mig ikke i Stand til at opfylde Deres Begæring angaaende den omtalte Dames Navn. Ligeledes maa hendes Mands Navn og deres Hjemsted forblive en Hemmelighed

Sir Hamilton rejste sig med saadan en Heftighed, at det varme Vand i Glasset foran ham sprøjtede til alle Sider.

— Nej — hør mig! udbrød han. Det er dog for frækt — forfærdeligt frækt! Og hvilken Garanti har vi saa vel for, at De ikke begaar Bigami, hvis vi lader Sagen gaa sin Gang — at Daphne Medlycott bliver Deres ægteviede Hustru?

— Hvilken Garanti, Sir Hamilton? svarede Dick roligt og rejste sig nu ligeledes. Den Garanti, som ligger i en hæderlig Mands Forsikring — en Mand, der aldrig har brudt sit Æresord — om at intet Baand af nogen tænkelig Art ligger i Vejen for hans Giftermaal med Daphne.

— Deres Æresord! raabte Sir Hamilton. Herre Gud, Menneske, tror De ikke, at jeg ved, hvorledes det gaar til i Verden? Hvem tager Hensyn til en Mands Æresord, naar det gælder en Kvinde? Der findes ikke en Gang nogen, som tænker paa, at han vil tale Sandhed! Nej — Beviser maa vi have. Og hvis De vægrer Dem ved at fremlægge saadanne, godt — saa tager jeg mig den Frihed som Daphnes Værge at underrette Dem om, at der ikke bliver noget Bryllup paa Tirsdag!

Et Øjebliks Tavshed opstod.

Saa sagde Dick meget roligt:

— De glemmer, Sir Hamilton, at Daphne er myndig. Det er efter hendes Beslutning — ikke efter Deres — at jeg maa rette mig. Vil De være saa god at undskylde mig. Det er bedst straks at lade hende dømme om Sagen.

— For Pokker, stammede Baroneten, er det virkelig Deres Mening selv at fortælle Daphne det altsammen?

— Javist, svarede Dick, jeg vil fortælle hende alt, hvad De ved om Sagen. Og hvis hun for mig, sin tilkommende Mand, kræver den Kærlighed og Tillid, jeg ikke anser mig uværdig til, saa behøver vi ikke at være bange for Resultatet. Imidlertid haaber jeg, at jeg kan stole paa Deres fuldstændige, ubrødelige Tavshed?

De to Herrer betragtede hinanden. Tom hostede tøvende.

— Saafremt Daphne ikke selv henvender sig til mig for at faa Raad, i hvilket Tilfælde jeg maa diskutere Sagen med hende — ja — saa lover jeg at tie — naturligvis, sagde han tilsidst højtideligt.

Sir Hamilton nikkede.

— En saadan Ide! Selv fortælle Historien til Daphne! Naa ja — det er sandelig en Fornøjelse, ingen tænker paa at berøve Dem. Og hvis vi ikke bliver opfordrede til at give Raad, saa er Tavshed Dagens Løsen. Ikke sandt, Tom?

— Meget forbunden, sagde Dick koldt. Og nu tillader De maaske, at jeg anbefaler mig?

Til Trods for sit stive Ben gik Dick med hurtige Skridt gennem den lange Korridor, der førte til Lady Bodleys Salon.

Men da han imidlertid indsaa, at en hastig, dramatisk Indtræden med god Grund vilde vække Mistanke, underkastede han sig Torturen ved en Times rolig og fredelig Konversation.

Sir Hamilton og den lille Præst, som et Par Minutter senere forenede sig med det øvrige Middagsselskab, mærkede til deres ubeskrivelige Lettelse, at der ikke havde fundet nogen Eksplosion Sted.

Efter at man en Stund havde lyttet til Daphnes intetsigende Klaverspil og Lady Bodleys mesterlige Foredrag af nogle muntre franske Viser, rejste Mrs. Medlycott sig for at tage Afsked.

Et Øjeblik senere stod Dick sammen med sin Kæreste udenfor Indgangen til sin Svigermoders Bolig.

— Daphne, sagde Dick pludselig med en Stemme, ganske hæs af Sindsbevægelse, har du fuldkommen Tillid til mig?

Hun sendte ham et forundret Øjekast.

— Javist, elskede, svarede hun sagte. Jeg staar jo i Begreb med at gifte mig med dig.

De milde, venlige Ord faldt ligesom Balsam paa Dicks uroligt bankende Hjerte.

— Gud velsigne dig for de Ord, min Elskede, sagde han i et Udbrud af den højeste Grad af Taknemlighed, thi ser du, jeg har noget at sige dig, noget, som vil sætte din Tro og din Tillid til mig paa en haard Prøve.

Hun lagde sin Haand paa hans.

— Du behøver ikke at være bange for at aabne dit Hjerte for mig, Dick, sagde hun.

Efter at have trukket Vejret dybt, sagde han tilsyneladende roligt:

— Jeg maa bekende for dig, Daphne, at jeg engang i mit Liv har haft en »Historie« med en anden Kvinde. Nej — træk ikke din Haand bort min Ven — tror du, at jeg vilde haane dig ved i din Nærværelse at nævne denne »Affære«, hvis den ikke havde været ganske uskyldig? Men jeg har — det indrømmer jeg — Skinnet imod mig. Der findes til-

med — du ser, at jeg ikke skjuler noget af Sandheden for dig — visse Omstændigheder i Sagen, som kunde konstrueres saaledes, at de udgøre en lovlig Hindring for vort Ægteskab. Og mod disse Beviser kan jeg kun sætte min højtidelige Forsikring om min ubrødelige Troskab og min fuldkomne Frihed til — saavel i moralsk som i juridisk Henseende — at gøre dig til min Hustru. Er det tilstrækkeligt for dig, Daphne?

Han bøjede sig frem og betragtede hende med et bedende Blik.

Det var ham som om selve hans Hæder og Ære beroede paa hendes Dom. Men Daphne stirrede bare paa ham.

— Sig mig Dick, sagde hun endelig, er der andre end dig og mig der kender den Historie?

Det var et pinligt Spørgsmaal, men han besvarede det uden Tøven.

— Sir Hamilton og Tom Codrington kender den. Det er efter deres Raad, at jeg har fortalt dig alt.

Hun trak sig tilbage fra ham.

— Hvis de ikke havde tvunget dig dertil, vilde jeg altsaa hele mit Liv have svævet i Uvidenhed om Sagen! Hvorfor har du ikke for længe siden indviet mig i din Fortrolighed, Dick? Hvorfor lod du mig det ikke vide før, da jeg endnu havde frit Valg?

Hvor fuldt og fast Dick havde haft Tillid til, at Daphne, trods alt, vilde tro ham paa hans Ord, vidste han ikke før dette Øjeblik, da hans Forventninger blev gjort til Skamme. Og han kunde ikke nægte, at Slaget ramte ham haardt.

— Daphne, sagde han sørgmodigt, vægrer du dig ved at tro mig paa mit Æresord? Vægrer du dig ved at gifte dig med mig paa Tirsdag?

Hun saa paa ham som om hun havde været en krænket Gudinde.

— Du har jo ikke givet mig noget Valg, svarede hun bittert. Enten maa jeg tage til Takke med det en anden Kvinde har forsmaaet eller ogsaa for anden Gang blive udsat for Verdens Haan og Spot. For anden Gang — for anden Gang! Nej — jeg vil hellere dø end at udholde den Skam, tror jeg! Vær ikke bange, Dick — trods alt, hvad Sir Hamilton eller Tom Codrington eller hvilketsomhelst andet Menneske vil sige, vil jeg gifte mig med dig paa Tirsdag.

Med denne Garanti for sit kommende Ægteskabs Lykke maatte den stakkels Dick give sig tilfreds.

Mekanisk bøjede han sig ned og trykkede et Kys paa hendes Kind.

— Godnat Daphne! sagde han dystert. Vi træffes vel i Morgen?

— Godnat! var hendes eneste Svar.

Saa forlod han hende, men vendte sig om paa Tærsklen. Hun stod endnu i det gule Lampelys med et Ansigt, der kun viste Harme og Uvilje.

Med en pinlig Følelse af at have gjort noget, for hvilket han maatte skamme sig, lukkede Dick Døren bagved sig.

XIX.

BRUDEN OG VENNEN.

Den følgende Dag var kold og regnfuld. En heftig gennemtrængende Nordøstenvind for henover Chilhom, drivende en Række tunge Regnskyer med sig.

I Præstegaarden sad Dick Sugden alene foran den knitrende Kaminild i sit Værelse og røg tankefuldt den ene Pibe efter den anden. Tom Codrington havde maattet rejse bort i et eller andet Embedsanliggende og Mrs. Medlysott havde i en lille Billet underrettet sin vordende Svigersøn om, at hendes elskede Barn ved Tanken om Morgendagens Anstrængelser vilde tage sig et Par Timers Hvile.

Under andre Omstændigheder vilde Dick trods det daarlige Vejr have søgt at bøde paa sit slette Lune og sine dystre Grublerier ved en rigtig lang Spadseretur; men nu hindrede hans stive Ben ham i at søge andre Adspredelser end dem hans Pibe, Ildstedet og Grublerierne kunde byde ham.

Eftermiddagens Timer sneglede sig langsomt af Sted. Hvis Dick havde haabet paa at faa et eller andet Budskab fra sin Kæreste eller en Meddelelse fra hendes strænge Formynder, var han dømt til at se sine Haabninger briste. Hans Ensomhed forstyrredes ikke af andet end Regnens Pisken mod Ruderne og af Samuel, som bragte ham hans Eftermiddagsthe. Den Levemaade, han havde ført i Montana — for ikke at tale om New York — fik Drikken til at smage flov og intetsigende. Men han drak den alligevel uden Indvending, hvorefter han gav sin Misfornøjelse Luft i et Udbrud af Raseri.

Var det den Belønning en Mand fik for sin 10 Aars lange Troskab mod en Pige, han endda ikke var videre forelsket i? Han havde maaske været lidt for stolt af sin Troskab mod sin Ungdomskærlighed; skulde han nu straffes for denne ganske naturlige Følelse ved at stemples som den troløseste af alle troløse? Han havde mest Lyst til at give Fanden i hele Herligheden, forlade Chilham samme Aften og vende tilbage til det frie, ubundne Liv i Montana.

Med et dybt Suk satte han Tekoppen fra sig. Hans Vrede døde bort af sig selv. Nej — der fandtes flere som led — han var ikke den eneste. Hans Vej laa udstrakt foran ham — han maatte følge den til Ende, hvordan hans Skæbne end maatte blive.

Han havde ventet Tom hjem til Middag, men hvad enten det nu var som Følge af den Misstemning, der herskede mellem ham og hans Gæst eller som Følge af vigtige Embedsforretninger, havde den lille Præst opsat sin Hjemkomst. Dick spiste imidlertid med ganske god Appetit. Det var blevet ganske mørkt i Værelset, allerede i Skumringstiden, saa at man var nødt til at tænde Lys. De smaa blyindfattede Ruder var oversaaede med Regndraaber. Vinden for tudende omkring Hjørnerne paa det gamle Hus og rystede heftigt i Vinrankerne omkring dets Vinduer. Hvis Luften ikke havde været saa lun, kunde man godt have troet, at man var i Februar Maaned.

Pludselig opfangede Dick Lyden af Stemmer ude i Forhallen. Han for op, skød Tallerkenen med Desserten fra sig og lyttede.

Disse lette Trin — det var hverken Samuels eller Husholderskens. Den lave, bløde Stemme — den sagte Raslen af Silke — kunde det vel være — være Daphne selv? Efter al hans Venten, al hans Sorg, al hans Uro — var hun selv kommet for at bringe ham Trøst og Tilgivelse? Gud velsigne den elskede Pige — Gud velsigne hendes ømme Hjerte! Med et hastigt Udbrud af Selvbebrejdelse lovede han sig selv, at han herefter vilde forsøge at gøre sig værdig til denne Hengivenhed, hvis Dybde han ikke havde anet — forsøge at skænke sin tilkommende Hustru et større Maal af hengiven Kærlighed end han hidtil — det sagde hans Samvittighed ham — havde skænket hende.

Med Ord af Ømhed og Taknemlighed paa sine Læber ilede han mod Døren. Den aabnedes, og ind i Værelset traadte — Véronique Bodley.

Et Øjeblik blev hun tøvende staaende paa Tærsklen. Med sine straalende Øjne, sit viltre Haar og sin med glitrende Regndraaber oversaaede Dragt, lignede hun selve Stormens Aand, der lokket af Lyset kom ud fra det natsorte Mørke udenfor.

Dicks Øjne hvilede ufravendt paa hende, hans Forbavselse var saa grænseløs, at han ikke vidste, hvad han skulde sige.

— Lady Bodley, stammede han, dette var meget venligt af Dem! Men jeg troede — jeg troede — at det var Daphne...

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Ivrig krigsinteresseret.
(»Meggendorfer Blätter.«)

Italiens farlige Dans.
(»Lustige Blätter.«)

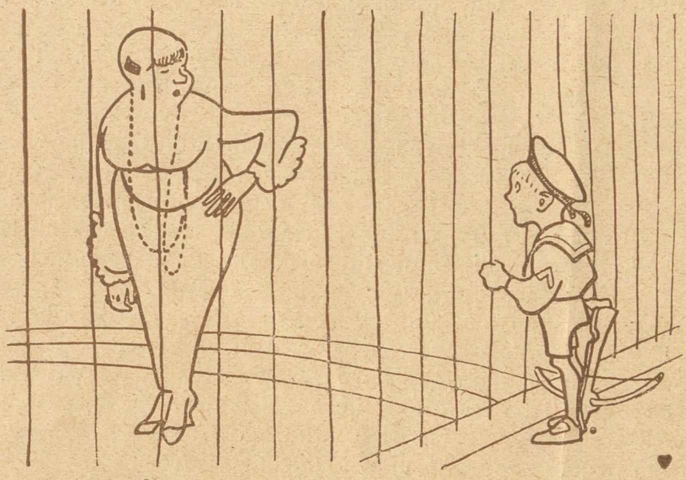

— Snälla frun, skulle jag kunna få igen min pil — den flög in mellan staketet . . , .
— Gärna, min lilla gosse! Hvor är den?
— Jag — — jag tror — att den är i eran (Deres) katt. . . .
(»Strix«.)

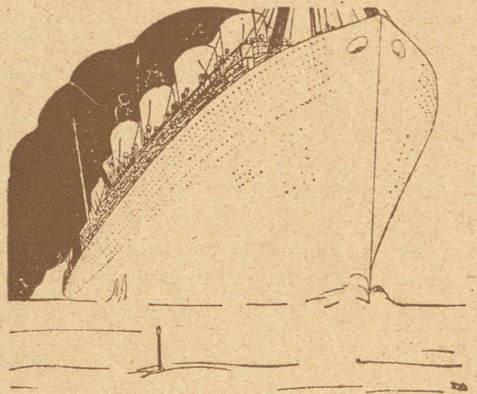

»Liden Tue kan vælte stort Læs«. (Man ser Undervandsbaadens Periskop i Forgrunden.)
(»Le Journal.«)

Ved at vende op og ned paa Kjolen fra 1914 kan den blive Mode 1915!
(»Söndags-Nisse.«)

— Hvad er dog det, De laver?
— Aa, det er min Mand, der har plantet »Krigsgemyse« i alle Komodeskufferne!
(»Fliegende Blätter.«)

Rød Indmad

Det meddeles herved den forsamlede Samtid, at der i Ravnens næste Numer — et saare dejligt »*Badenumer*« — vil blive offentliggjort en interessant Konkurrence, *hvis første Præmie har en Værdi af ca. 65 Kroner og bestaar af det, vi alle gaar og sukker efter!* Skynd Dem at blive Abonnent! For hver Uge, der gaar, bliver det vanskeligere og vanskeligere at komme udenom »Ravnen!!«

Baal og Brand!

Sankte Hans, vi tænder dit Æresbaal!
Der fattes ej rigeligt Brænde —
saa meget stygt vi hug overende,
nu vil vi det ind i Luerne sende
trods Hylen og Skraal!

Se, her er Privilegier i Flok,
som ej vi engang gider tælle —
og her er, raaddent af bare Ælde,
adeligt Hovmod og Hartkornsvælde,
og en Herremandsstok!

Og her har vi fedt »patriotisk« Vaas,
her Dumhed i lange Baner,
en velfyldt Pung, som fra fattige raner,
en Hoben skidne, krigsgale Faner,
og en Præstepraas!

Om Baalet vi springer i fejende Dans,
Karlfolk og Piger tilsammen —
det gamle, arrigt og rødt i Kammen,
sparker vi leende ind i Flammen —
brænd det op, Sankte Hans!

N. E.

Farten til Bloksbjærg!

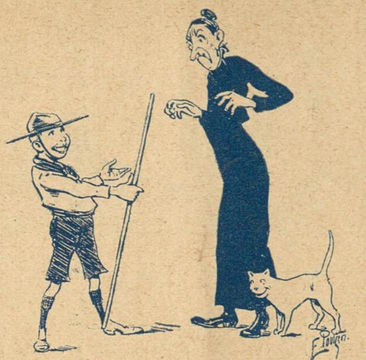

— Tante! Vil du ikke laane mit Kosteskaft — det er jo St. Hans Aften!

Italiens farlige Spil førte altsaa omsider til et positivt Resultat.

— Italien er jo ogsaa frem for andre *Positiv-Spillere!*

Jeg begriber ikke, at Ministeriet kan tillade al denne syndige St. Hans-Halløj.

I Synderlighed naar jeg erindrer mig, at der er en Munch i Regeringen.

Næste Valg.

Den Snak, J. C. om *næste Valg* før',
hvad er vel Meningen me' den?
Begribeligvis, at hans Ende klør
paany efter Taburetten!

Lad J. C. bare raabe sig ør
og drømme om Højhed og Naade —
Er Valget forbi, hans Hale klør
igen, men — paa anden Maade!

13/6. Jeg har længe tænkt paa, at vi trængte til en Del nye Institutioner. For blot at nævne to Eksempler: Hjem for de udslidte gamle og Hjem med kærlig Omsorg for trængende og svage Børn. Jeg stakkels Fæ! Nej, *Ole Olsen* forstaar det bedre: Idag læser jeg, at det, vi mest af alt trænger til, det er — et nyt Biografteater!

7/6. Jeg læser, at „Elverskud"'s Finale bekendtgøres ved Hjælp af tre Gongonslag.

— Mig forekommer det, at Elleve Skud vilde være mere passende i dette Tilfælde.

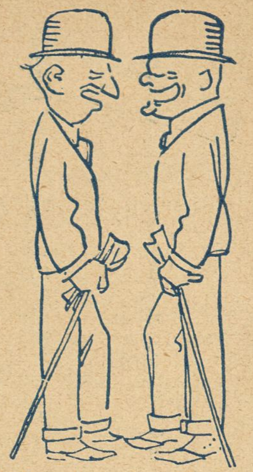

— Ved Du, hvorfor Russerne ikke kom igennem Karpaterne?

— Nej, jeg ved ikke!

— Jo, for de kunde ikke faa noget *Pas* af Østrigerne!

15/6. Det er nydelige Forhold, *Brochmann* afslørede fra »Statens Institut for Talelidende« og navnlig er Sergeant *Jensens* Udtryk »*Hovedet holder nok*« meget talende. Nu er Spørgsmaalet blot, om Pastor *Heiberg* forsvinder?

— Pyt — *Hovedet* holder nok!

— De internerede Tyskere vilde nok forsøge at flygte, men var det ikke nærmest den rene *Dille?*

— De maa i alt Fald have faaet nok af »*Aalborg!*«

— Det ærgrer mig, at Apotekerne tør tillade sig at sætte Priserne op.

— Kære — det er jo *La-Kris-Skat!*

Italiano.

Skønne Neapel,
— Byernes Smykke —
drager sin Sabel,
prøver sin Lykke.
Væk, si'er Italio,
med Alliance.
— jacta est alio —
udnyt hver Chance.
Vi gaar til Bunds — Ih jo!
hvis Folket svigter,
det si'er allenfals D'annunzio —
— han er jo — Digter.

Skønne Toscana,
ej bør vi tøve.
Noget at rana
maa vi da prøve.
Rejs Dig nu, Genua,
stil Dig paa Fløjen.
Nizza, hør! se nu a'
komme i Trøjen.
Venskab er violet
og har en Grænse,
Venskab, sig mig vel, hvor findes det?
— Ej i Firenze!

Søde Piger.

Hr. Hansen har en Datter
paa ca. 18 Aar;
men tror De, at han fatter,
hvor hun om Aft'nen gaar?

»Jeg ska' ud med min Veninde,«
hun si'er til sin Far.
»For altid være inde
dertil ej Lyst jeg har.«

Han skulde bare ane,
hvorhen at Turen bær,
hans Datter har den Vane
at gaa paa Frederiksberg.

Der træffer hun Veninden
omkring ved Klokken ni,
lidt Sminkerødt paa Kinden,
jo, hun er et Geni.

Og saa af Sted paa Sommerlyst
og paa Alleenbæ'r,
ja, baade rundt i Vest og Øst,
hvor der er unge Her'.

Men hjemme venter Far og Mor.
»Hvor bliver Tøsen a'!
Nu kommer hun det lille Nor;
men det er højlys Da'!«

Fatter skælder og smælder slemt
og løfter Armen tung;
men Mutter si'er: »la' det være glemt,
man skal more sig, mens man er ung!«

Ejnar Theodor.

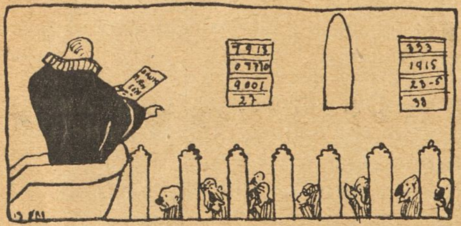

Pæglehyrden i Ribe.

Det bødes der for i Herrens Hus
for Druens den fristende Væde,
naar blot man har *leet* i en stakkels Rus
i Kirken man kommer at *græde* —
Der rinder Sorg, rinder Harm af Næser røde —

Den Præst — i en lille fordrukken By —
saa højlydt mod Sprutten han bræger
og *svinger et Tugtens Ris* med Gny
mod den, *der svinger et Bæger*
Der rinder Sorg, rinder Harm af Næser røde —

Der rinder Harm af den Ribe Præst
især mod de røde Næser,
ved den Riber Ret de faar deres Rest
naar Præster dem *Teksten* læser.
Der rinder Sorg, rinder Harm af Næser røde —

De faar deres Fedt — og Rente med,
men dog er det vist en Fadæse,
for det ku' jo være det endte med
at Fibiger fik sig en *Næse!*
Der rinder Sorg, rinder Harm af Næser røde —

ÆGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe

RYG
ODOR
Formrullet
Brasil Cigar - 5 Kr. pr. 100 Stk.
Haandrullet „ „ 6 Kr. 50 Øre „ „
CIGAR- & TOBAKSFABRIKEN
DANMARK
Telefon 5621 · Grundl. 1888
Niels Hemmingsensgade 20
København.

Stine og Æggekagen.

Gaardejer A. og Propritær D. var paa Jagt. Dagen havde været anstrengende, Jagttaskerne var tunge, og da Solen begyndte at gaa til Hvile, følte de en mægtig Trang til at finde et Sted, hvor de kunde slaa sig til Ro og faa en Bid Brød. De naaede paa Hjemvejen et Husmandshus, hvor Konen »Stine« var bekendt for at tilberede saadan en glimrende Æggekage, de gik indenfor, og for gode Ord og Betaling fik de »Stine« til at tilberede dem en stor Æggekage, og Stine lovede dem at den skulde blive baade stor og god; imidlertid satte de sig ind i Stuen og fik en Dram, til Maden var færdig. Døren fra Køkkenet stod aaben og liflig Duft pirrede deres Næser og gjorde dem endnu mere sultne. Proprietær D. siger til Gaardejer A. »bare hun nu ikke kommer noget Skidt i Æggekagen«.

»Det vil jeg da ikke haabe,« svarer A. Stine er imidlertid bleven færdig, og viser sig med en dejlig indbydende Æggekage, og Tænderne løber ordentlig i Vand paa de to Herrer, men Stine siger, idet hun kommer helt hen til Bordet. »Er den Æggekage god nok?«

»Ja, den er brilliant!« svarede de som med en Mund.

»Naa, det var da rart; men min Mad skal I nu ikke have, for jeg kommer aldrig Skidt i Maden.« Med disse Ord vendte Stine sig om og gik med Æggekagen igen, og hvor meget de end tiggede og bad, var hun ubønhørlig, og de maatte gaa fra hendes Hus endnu mere sultne end de var kommet der; men fra den Dag talte de aldrig om, at nogen Fattigfolk kom Snavs i Maden.

C. O.

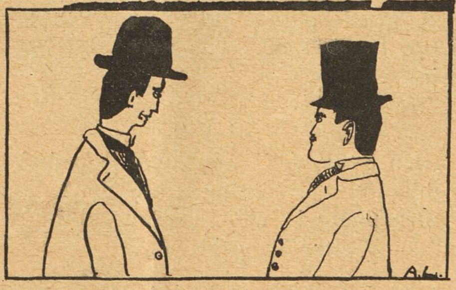

A.: Hvormange er Klokken?
B.: Ja, har De et Ur, skal jeg gerne sige Dem det.

Lille Poul. »Versifikatoriske Veklager« over Belgiens Skæbne hører ikke hjemme i »Ravnen«.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Haukeli,
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

A. Hvem tror Du, der vil faa mest Søgning om kort Tid, enten Barbererne eller Isenkræmmerne?
B. Ja, hvordan mener Du?
A. Jo, jeg mener, at Barbererne jager sine Kunder til Isenkræmmeren!

Emil J.

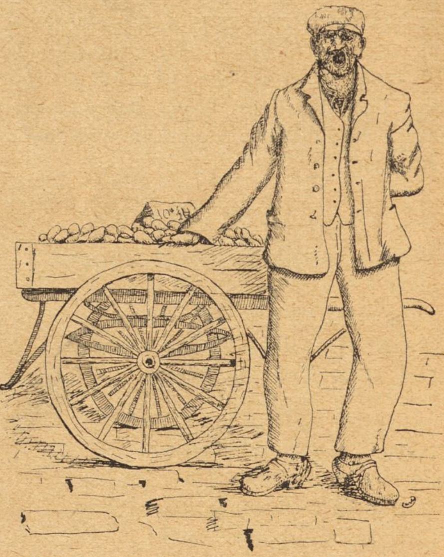

Her er Pærer, store dejlige Kejserindepærer, Grev Moltkepærer og Europærer.

Carlo Nielsen. Der skal en god Pære til at finde paa saadan noget.

Truffet!

Faderen (vred): Fy, Karl, hvor Du dog er snavset! Du ligner jo en lille Gris .... Aa, staa nu ikke og se saa dum ud! Du ved da, hvad en Gris er for En?
Karl: (grædende): Jo, det er en Søn af et Svin.

R. H.

Aktieselskabet *V. P.* og *O. H.* Odense. Skønt Deres Vits allerede *er* indfanget, skal vi dog se at skaffe Plads til Deres Tegning.

Køb Alfa Margarine

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

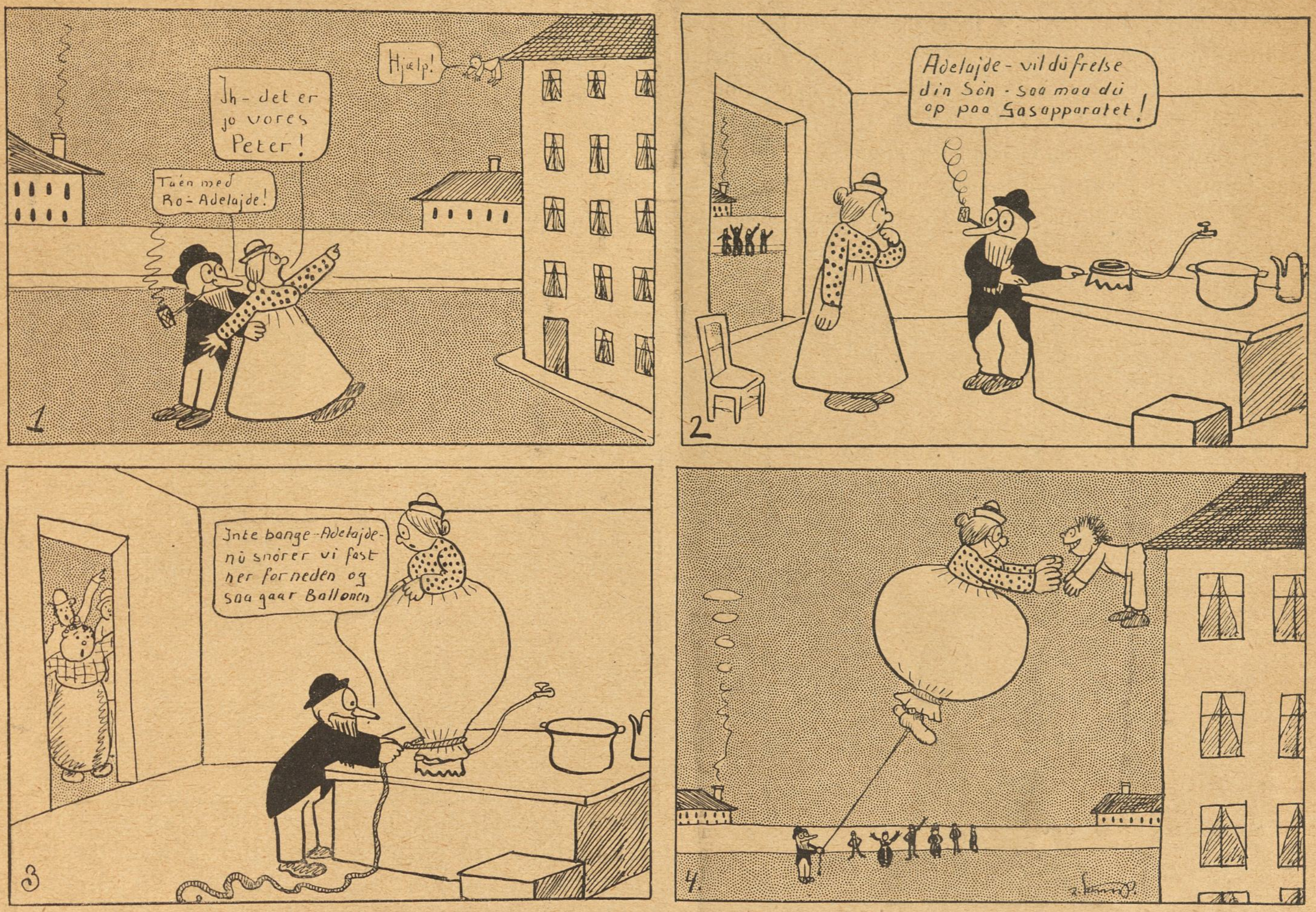

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Sagsanlæg.

Volle ligger paa Hospitalet.

En Besøgende spørger til hans Befindende.

Volle: Ja—e, det gaar s'gu skidt. Medicinmanden siger, jeg har Vand i Benene og Gu' ve' hvor mange Steder. *Vand!* Har Du hørt mage! *V-a-n-d!* Jeg, som alle mine Dage er gaaet langt uden om Vand —. Hvor Fa'en er alt det Vand kommen fra? Men jeg anlægger s'gu Erstatningssag mod Værtshusholderne, det maa være de Tyveknægte, der har snydt mig; for jeg har s'gu alle mine Dage ærlig og redelig betalt for *Spiritus*, og jeg har ikke drukket andet. [Volle ryster foragtelig med Hovedet] Hvor er dog Verden fuld af Bedrag!

Forsigtig ung Mand.

Præsten: Hvor er Din Far, lille Petermand?

Peter [5 Aar]: Hvad hedder Du?

Præsten: Det kan vel være ligemeget?

Peter: Nej, det kan det ikke, for hvis Du er Præsten, saa er Fa'r paa Arbejde, men hvis Du er Olsen, saa sidder han herinde og spiller Kort!

Højden besat.

General Ivan Pawlo sidder og studerer Krigsskuepladsen paa sit Kort. Saa ringer han, og Adjudanten træder ind.

Ivan: Se paa dette Kort. Ser Du Højden her?

Adjudanten: Javel Deres Eksellence.

Ivan: Den *maa* besættes og lad det ske hurtigt.

Adjudanten: Javel, Hr. General.

Et Kvarter efter kommer Adjudanten tilbage.

Adjudanten: Jeg melder, at Højden *er* besat.

Ivan: Bravo, min Søn. Hvem har besat den?

Adjudanten: *Tyskerne*, Hr. General!

Fra Sikringsstyrken.

Kompagniet staar opstillet, og Oversergeanten spørger, om der er nogen, der trænger til Støvler. Nr. 45, der er »Frelserofficer« melder sig.

Sergeanten: Kunde De ikke bede Vorherre om et Par?

»45«: Det har jeg gjort, Hr. Sergeant, men fik til Svar, at jeg kunde gaa paa bare Ben, for det gjorde Vorherre, da han var paa Jorden!

Arbejdernes Livsforsikring,
Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Hans Højhed.

Til Højhedens Lilleputland er der ankommen en stor Muddermaskine, der skal uddybe en Kanal. Den første Dag Maskinen er i Virksomhed, giver Højheden Møde og beundrer sammen med sin Adjudant det mærkelige Apparat, som opvækker Højhedens Forbavselse.

Da Maskinen har arbejdet en halv Times Tid, udbryder Hans Højhed —: Hør — æ — sig mig, hvormange af de Skaale er der egentlig paa denne Maskine, for nu har jeg staaet og talt 236!

Pluk.

Feriebarnet er for første Gang paa Landet og betragter forbavset Bondekonen, der plukker en Kylling.

Saa siger han —: Ta'r De Klæderne af dem hver Aften?

Klavs Berntsens

Tegning af H. Haarløv.

Grundlovs-Faderglæde.

Skyggebillede.

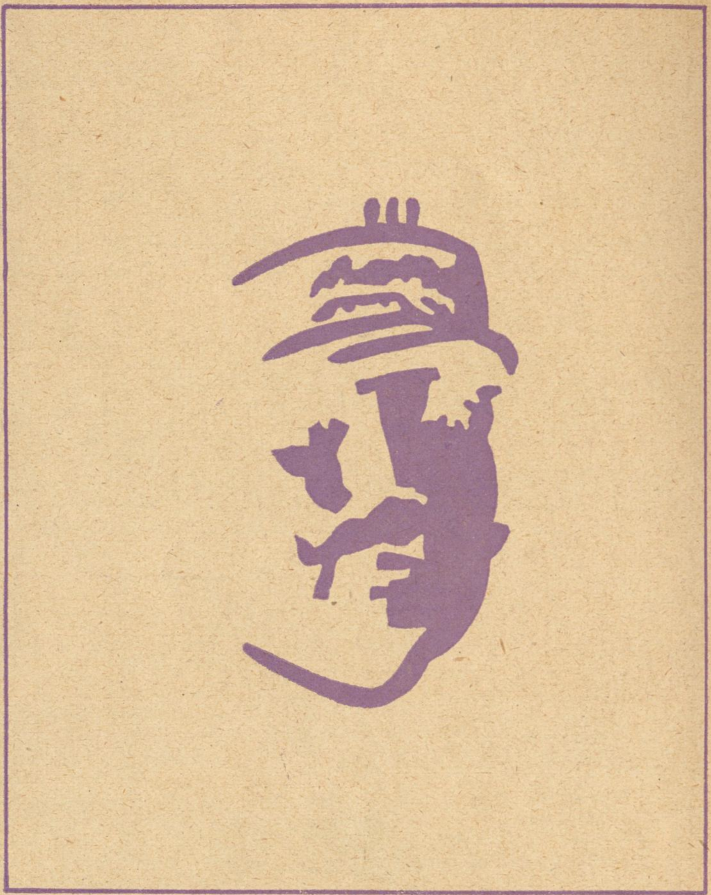

Ovenstaaende Billede er der vist ikke ret mange, der kan hitte ud af. Men klip eller skær nu alt *det sorte* i Tegningen bort — hvis De ikke vil klippe Deres »Ravn« itu, saa kalkeèr Billedet og klip saa det sorte ud — hold det saa i et Par Tommers Afstand fra et Stykke hvidt Papir og lad Sol- eller Lampelys skinne paa det udklippede Billede forfra; der vil da paa den hvide Papirflade danne sig et Skyggebillede af Verdenskrigens mest omtalte Hærfører!

Bang!

Carlsen kommer gram i Hu ind til Frokosten og fortæller sin Kone, at Hans maa have været i hans Lommer og taget Penge.

— Fy, Carlsen, siger Konen bebrejdende, det er ikke pænt af Dig at beskylde Barnet for at stjæle. Du kan jo ikke vide, om det er *mig* —?

— Umuligt, kære, svarede Carlsen — *der laa da et Par Skilling endnu!*

Forretningsmand.

Moderen: Hvorfor kommer Du tilbage med 10 Øren? Var Du ikke paa Posthuset med Brevet?

Drengen: Jo, jo, men jeg passede paa at kaste Brevet i Postkassen, mens Postmesteren kiggede ud af Vinduet!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Spøgeriets Ophævelse.

DET er Midnat. Gennem Luften,
der er bleg af Maaneskin,
glider store, mørke Skygger,
ridende paa Nattens Vind.

Raslende med Knokkelarme,
blafrende med Dødsgevandter,
strømmer der til Nordens Skove,
Stimer hid fra alle Kanter.

I de tomme Øjenhuler
lurer Rædslens kolde Luer,
og de lister, og de famler,
og de raver, og de truer.

Paa en aaben Plads i Skoven
holdes Generalforsamling —
og en vældig, mosbegroet
mér end tusindaarig Gamling

taler til de tavse Genfærds
klaprende Skeletkohorder —
—: Vi maa vige! Hvem af os kan
slaa de nyeste Rekorder!

Vi har, Midnat efter Midnat,
lettet vore Kistefjæle,
for at skræmme efter Evne
Menneskenes fejge Sjæle.

Nu er al vor Kunst kun ussel!
Krigens Genfærd overvandt os.
Se, dens Djævlefjæs er værre
end den hæsligste iblandt os.

Hvor dens Fodtrin rammer Jorden,
gror et Vanvid op, hvis tomme
Rædsel overflødiggør os!
— *Spøgelser, vor Tid er omme!*

Lad os trække os tilbage,
sove trygt bag Kistens Fjæle!
— Rædslen, som vi skulde vække,
vokser vildt i alle Sjæle!

— — Og de skilles, gennem Luften,
der er bleg af Maaneskin,
svinder store, mørke Skygger,
svinder bort som Vejr og Vind — —!

Thorkil Barfod.

Tegning af Anton Hansen.

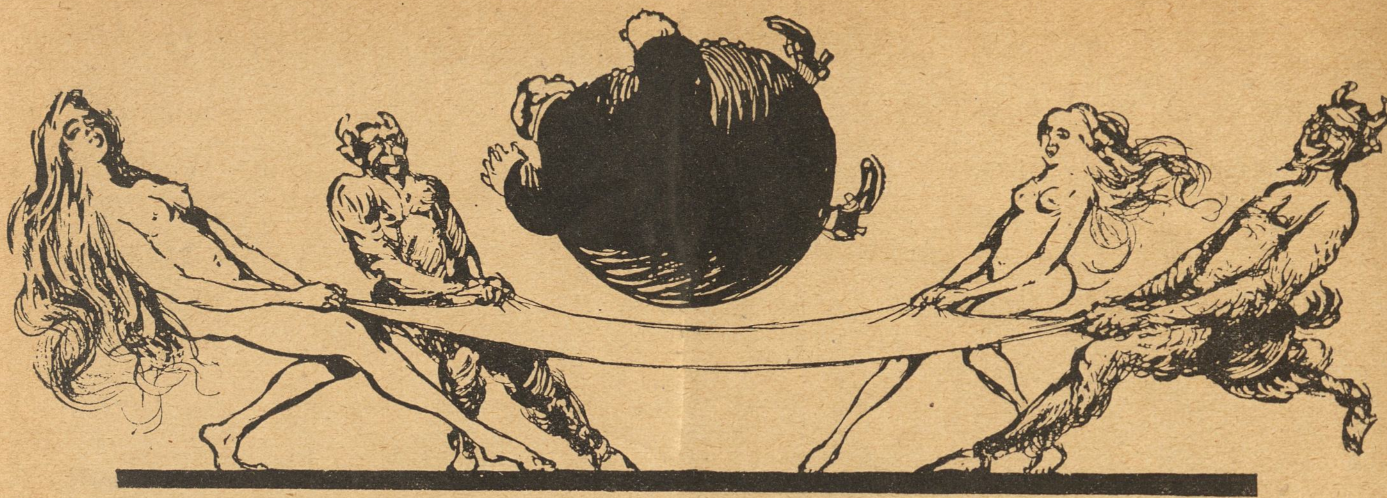

PRÆSTEN, PIGEN OG TRÆSTUBBEN.

Aviserne har i disse Dage beskæftiget sig med en Sag angaaende en Præst i Landsbyen »Minnesota«. Han var bleven stævnet af en Pige, paa hvilken han skulde have forgrebet sig, medens de gik igennem en Skovpark. Hun paastaar, at da hun skulde gaa til Skolen, hvor hun var Lærerinde, tilbød han at følge hende, da han skulde samme Sted for at prædike. Medens de gik i Skoven, blev han træt og satte sig paa en Skovstub og bad hende sætte sig paa hans Knæ. Da hun nægtede det, drog han hende ned til sig og opførte sig alt andet end som en Præst bør, og nu ønsker hun Skadeserstatning.

Han paastaar, at han satte sig paa Stubben og spurgte hende ydmygt, om hun vilde sidde paa hans Knæ, at hun ogsaa forsøgte at sætte sig, men faldt baglæns over Stubben, og da han forsøgte at hindre hende fra at falde, kom han i Hastigheden til at berøre hendes Fod, men at han ikke mente noget ilde med det.

Den ærværdige Mands Forklaring er tilfredsstillende. Vi kan tydeligt se, hvorledes alt er gaaet for sig, og ingen kan have noget at sige derimod. Ingen, som ikke har gaaet i Skov og Mark, kan forstaa, hvor træt man bliver, og at en almindelig Skovstub er ligesom en Oase i Ørkenen. Og hvor naturligt er det ikke, naar man er saa træt, at man vil have en stor tung Pige paa Knæene for at hvile sig? Vi kan saa godt forstaa, hvor forfærdelig træt den ældre af de to maa have været. Og da hun satte sig paa hans Knæ, og han begyndte at blive udhvilet, hvor naturligt var det saa ikke for en Pige, at hun tabte Balancen? Desuden den Maade, hvorpaa Stubbene nu for Tiden gøres runde, uden nogen flad Plads at sidde paa, gør, at man har let ved at falde. Ingen, men dog allermindst en Præst, som er i Besiddelse af en Smule Dannelse, kan sidde og se paa, at en ung Pige falder ned af en Stub, uden saa meget som at række en Haand for at hjælpe hende!

Han har altsaa afgivet Bevis paa, at han var en finttænkende Gentleman og en Person, i hvis Selskab man kunde være tryg. Man kunde spørge, hvorfor hun ikke satte sig paa Stubben i Stedet for paa hans Knæ; men ingen, som nogensinde har siddet paa en Stub i en Skov, skal gøre et saadant Spørgsmaal. Det er velkendt, at Stubbe, der findes i Skoven, er fulde af Myrer og andre Insekter, som kribler op og ned af den, der sætter sig uden at se sig for. For en kvindelig Fantasi er ingen Ting saa forskrækkeligt som Myrer. Faa Kvinder vil være saa uforsigtige at sætte sig paa en Stub, naar der fandtes en Mand at sidde paa. Med en Mand er det en anden Sag. Han generes ikke saa let af Myrer og Insekter; selv om en Myre kravler ind under hans Bukser, er Ulykken dog ikke saa stor; Mænd er mere hærdede med den Slags Sager end som Kvinder, der under slige Omstændigheder raaber »Mord«, rusker vildt i Kjolerne og springer i Vejret som Trolde. Derfor er det en Selvfølge, at Manden indtager den farlige Post ved slige Tilfælde og beskytter sin Ledsagerske mod Myrer og alt Slags Kryb; og en Pige, som stævner en stakkels Præst og forlanger Skadeserstatning, burde have en Advarsel af Rettens Formand.

Vi tror, at Sagen staar godt for Præsten; *og hvis Juryen bestaar af Personer, som har været i samme Situation, bliver han frikendt, og Pigen maa betale Omkostningerne.* **K. N.**

Forlang Tilbud. **SVENSKA FÄRGFABRIKEN MALMÖ** Forlang Tilbud.

GENERALAGENTUR FOR DANMARK: A. WEST, HAVESELSKABETS VEJ 5, KØBENHAVN V.

Rustbeskyttelsesfedt og -Farver, Skibsfarver, Lakfarver, Tørre Farver, Kedelstensmiddel „Panonit“, Cycle- og Asfalt-Lak.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT

DE BEDSTE CLICHEER

KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN · K · TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.

Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**

GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET

HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMSANTAL over 200,000

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.

Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrolleret Virksomhed.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE

LUND's-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Dansk-Amerikansk Kompagni

for Metal- og Vinduespolering.

Vimmelskaftet 36, Kbhvn. K. Telefon 11655.

Metal- og Vinduespolering udføres overalt

saavel i Forretninger som i private Hjem. Skilte og Glaslofter vaskes.

Gratis Glasforsikring. Fineste Referencer.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's

XEROFORMSÆBE

Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET

GARANTI FOR HOLDBARHED

·FIONA· SKINDERGADE 27

HERMAN JUST's

Parisorfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Politisk St. Hans-Fest.

Tegning af Osvald Jensen

„Hvert Sogn har sin Heks og hver By sine Trolde,
dem vil vi fra Livet med Glædesblus holde".

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider Bade-Numer. **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 26. Torsdag den 1. Juli. 1915

Tegning af Proessdorf.

— *Uf, dèr kommer unge Hansen svømmende hen imod os!*
— *Pyt med det!*
— *Jamen, Lavra, husk paa, at han er noget ved en Undervandsbaad!*

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG

GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET

HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.

Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

THOMSENS MAGASINER
Jaquethabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ······
RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.

Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!

Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

✽ Tegn Dem som „Ravne“-Abonnent — ✽

✽ De kan ikke være andet bekendt! ✽

VALLØ STRANDHOTEL

10 Dages gratis Ophold paa Vallø Strandhotel!

„Ravnen“s Redaktion har hermed den Fornøjelse at udskrive en ny Konkurrence, og vi udlover til Vinderen intet mindre end **10 Dages fuldstændig frit Ophold paa Vallø Strandhotel.**

Lad os først i nogle Ord omtale Vallø Strandhotel og Opholdet dér.

Det historiske Vallø ligger en lille halv Mil Syd for Køge og betegnes som en af de skønneste Pletter i Danmark. Vallø Slot og Kloster er berømte for deres Skønhed, og de dejlige Skove, der breder sig helt ned til Kysten, hvor Strandhotellet ligger, afgiver Rammen om de herligste Spadsereture og gennemslynges af Tryggevældeaa, den mest poetisk beliggende Aa, man kan se for sine Øjne — Aastedet for „Elverhøj“ og af Kristian den 4. kaldet „Rubikon“.

Med al denne Herlighed til Rygstød og med hele Køge Bugt foran sig ligger Vallø Strandhotel — omgiven af Skovduft og Havbrise. Hotellets Vært, Hr. *Carl Petersen*, har i Løbet af kort Tid erhvervet sig et fortræffeligt Ry for sin glimrende Forplejning — den lykkelige Vinder af *„Ravnen“s Konkurrence* faar et fint beliggende Værelse, Kl. 7—9 Morgenmaaltid efter frit Valg, Kl. 11 Frokost, udsøgt koldt Bord med varm Ret, Øl og Kaffe, Kl. 5 Middag, 3 Retter Mad, Øl og Kaffe, Kl. 9 koldt Bord, Te eller Kaffe. Dertil gratis Bade (Badedragt maa medbringes) og fri Jernbanekørsel fra København til Køge og Vogn herfra til Hotellet — og Retur! I Præmien er ogsaa iberegnet *Drikkepenge* og **Opholdet vil saaledes ikke komme til at koste Vinderen én Øre!**

Opholdet vil finde Sted i *August Maaned* efter nærmere Aftale, og vi bemærker, *at Vinderen har Ret til*, hvis Vedkommende ikke selv kan komme afsted, *at overdrage sin Gevinst til en anden.*

Opgaven.

Vor Konkurrenceopgave er denne Gang lige saa lige til som den er interessant. Det gælder om at fastslaa:

Hvem er Danmarks populæreste Rigsdagsmand?

Man *„stemmer“* altsaa paa en Rigsdagsmand — og kun paa en — skriver hans Navn op og sit eget med nøjagtig Adresse under, og sender Brevet til

„Ravnens“ ***Ekspedition,*** Nørrefarimagsgade 49, København K.

Nogen Vejledning behøver iøvrigt vore politisk interesserede Abonnenter jo ikke — det skal blive morsomt at se, hvilken Politiker, der faar flest Stemmer, og af denne Stemmebunke udtages — under den bedste Kontrol — den lykkelige Vinder, som i 10 Dage skal nyde alle Vallø-Opholdets Herligheder!

Ved Lodtrækning uddeles der desuden 10 værdifulde Originaltegninger som Ekstrapræmier!

For at komme med i Lodtrækningen maa man selvfølgelig være Abonnent paa „Ravnen“ (10 Øre om Ugen!) og Læserne faar 12 Dage at betænke sig i. **Mandag Aften Kl. 8, den 12. Juli** sluttes Konkurrencen, og Præmielisten offentliggøres i „Ravnen“s **Nr. 30,** Torsdag den 29. Juli.

Thi venter vi „Stemmesedler“ fra det ganske Land — og paa en glædelig Sommer!

„Ravnen“s Redaktion.

Serien: „Ravnen“s Tegnere i Karikarur fortsættes i næste Numer.

Grev X: Ak, hvilken prægtig Kvinde! Vidunderlig!
Baron Y: Der er intet at gøre, Hr. Greve, hun er redningsløs anstændig.
Grev X: Pøj — sikken en Skrue!!

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -
Sherrys No. 3, stor, Kork..	10 -	25 -

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Dansk-Amerikansk Kompagni
for Metal- og Vinduespolering.
Vimmelskaftet 36, Kbhvn. K. Telefon 11655.
Metal- og Vinduespolering udføres overalt
saavel i Forretninger som i private Hjem. Skilte og Glaslofter vaskes.
Gratis Glasforsikring. Fineste Referencer.

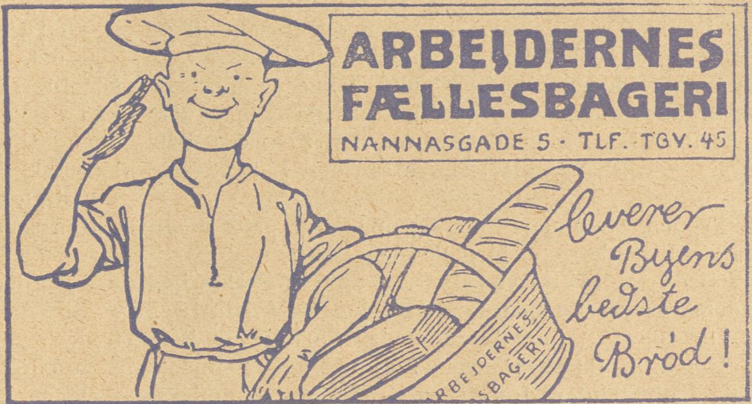

Spar reelt 25%
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris 19, 24, 27, 29, 33, 38 Kr. Bestillinger efter Maal med Prøve, udf. paa faa Dage.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6.
Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—4.
Telefon Byen 1988 y.

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Der er noget at gøre!

(Mel.: „Langt højere Bjerge")

Spioner der findes paa hele vor
Jord,
der spioneres snart alle Vegne.
Man tør næppe sige et borgerligt
Ord —
dets Følger la'r sig ikke beregne!
Spioner nu lurer paa Loft og i Sal,
i Slot og paa næsten ethvert
Hospital!

Der findes Bureauer for Spioneri,
og Kursus gives nu for Spioner.
Forstaar Du at „blinke" og tælle
til ti,
saa tjener Du et Par Millioner.
Men Folk maa ej fatte et eneste
Kvæk,
Du skal blot se dum ud og saa
være fræk!

Og har Du en Pige, hun hjælper
Dig godt,
hvis hun da er en klog lille
Skjaldmø.
Tag saa ned til Havnen, der
tæller Du blot,
hvormange Folk der rejser
til Malmø.
Drag saa ud i Skoven — omend
den er drøj —
og se, hvem der kigger paa
„Elverhøj".

Hvis Du saa er dristig og ikke
beklemt,
saa faar Du Dig en fin og en
go' Post.
Vær hurtig og skaf saa at vide
bestemt,
hvormeget *Zahle* drikker til
Frokost.
Og se saa om *Rode* til Aften
sig ta'r
den pebrede russiske Kaviar.

Du maa være inde med vort Politi,
og hold dog end'lig Øje med
Mensen.
Og skaf saa vide — *det* Knapper
vil gi' —
hvormange *Russer* har nu
Regensen?
Har *Munch* mon paa Bordet
den *engelske* Sovs,
og bruger han Klæder fra
„*english House*"?

Ja, let kan Du blive en brugbar
Spion,
men Du maa bruge Øjne og
Kræfter.
Læg mærke til *Rambusch*'es
nye Ballon,
og mærk Dig, hvad han nu
kigger efter.
Og ser Du en Mand med en
anden Mands Viv,
saa tjen et Par Krus — som
Privat Detektiv!

Peder Ravn.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Med en hastig Bevægelse slog hun den dryppende Silkekappe til Side og gik frem mod ham. I sin Iver og Uro holdt hun sine bløde, hvide og indtil Albuerne blottede Arme udstrakte. Hendes mørke Øjne straalede med den stærke, herlige Gans, som allerede ved deres Møde et Par Aftner i Forvejen havde gjort et saa sælsomt Indtryk paa ham.

— Mr. Sugden, stammede hun, sig mig — er dette sandt — er det sandt — det man fortæller om Dem?

Hendes Ord, som syntes at betyde, at enhver Forklaring mellem dem var overflødig, forekom Dick ganske naturlige. Og pludselig blev det ham klart, at den Forundring, han havde følt, egentlig ikke var nogen Forundring — naturligvis var det Lady Bodley! Hvorledes kunde hun vel undgaa — i den Stilling hun indtog — at høre Tale om de til Sagen hørende Fakta? Hvorledes skulde hun — med den Natur hun havde — kunne undlade at ordne alt?

Han gjorde derfor intet Forsøg paa at lade som om han ikke forstod hendes Spørgsmaal.

— Ja, Lady Bodley, sagde han roligt, det er sandt. Men jeg forsikrer Dem....

Hendes hurtige Aandedræt, som vidnede om, med hvilken Iver hun havde skyndt sig at søge at skaffe ham Retfærdighed, begyndte at blive mindre heftige.

— Sig mig, Mr. Sugden, udbrød hun ængsteligt, det er altsaa det ulyksalige Æventyr, i hvilket jeg har inddraget Dem, min Mand hentyder til, naar han siger, at De allerede er gift? Rødmen steg flammende op i hendes blege Kinder, medens hun fortsatte uden at tøve:

— Det er den Historie, Tom Codrington siger, at han kender indtil de mindste Detaljer — den »Affære«, som de engelske Jurister anser for at være lig med et lovligt Ægteskab, saafremt De ikke kan bevise, at Kvinden var gift i Forvejen — det var Æventyret i forrige Uge? Kvinden er — mig?

Dick nikkede.

— Ja, Lady Bodley, svarede han roligt, De har gættet rigtigt.

— Og dette er Grunden til, fortsatte hun aandeløst, at De vægrer Dem ved at give de Beviser, man fordrer, og uden hvilke der siges, man vil hindre Deres Bryllup?

— Ja! svarede Dick. Jeg gav mit Æresord paa, at alt var, som det skulde være. — Burde det ikke have været nok?

— Jo — men det var det ikke, udbrød hun, og jeg tror ikke, at jeg, naar man ser Sagen fra andres Synspunkt, kan dadle Dem. Og De, Mr. Sugden, tog al Skyld og Skam paa Dem, bare fordi jeg havde bedt Dem om at tie! Hellere end at forraade mig usle, elendige Væsen, er De rede til at opofre Deres Ære og maaske gaa Glip af Deres Livs Lykke! Og De troede, at jeg ikke vilde faa Nys derom — De troede, at jeg vilde modtage saadant et Offer af Dem? Kom, Mr. Sugden, kom straks med!

Hun lagde overtalende sin lille, skælvende Haand paa hans Arm. Han betragtede hende forbavset — undrende.

— Hvad mener De? sagde han. Komme med, men hvorhen?

— Til Daphne! udbrød hun. Til min Mand! Det var for at sige det, at jeg kom herhen — der skal ikke gaa et eneste Øjeblik, før de skal faa hele Historien at høre — saa at de kan lægge Skylden paa den, der har været Aarsag til al denne Ulykke og lære at skatte Deres fulde Værd. Aa, jeg kan ikke vente længere — skynd Dem, for Guds Skyld, skynd Dem!

Han sendte hende et langt, alvorligt, forskende Blik.

— Men har De tænkt paa Følgerne — for Dem selv, mener jeg, Kusine Véronique? sagde han. De har jo sagt mig, at Sir Hamilton vil lave en forfærdelig Scene, naar han finder den Mand, han søger. Det bliver maaske aabenlys Skandale — aabenlys Skilsmisse — Ende paa alt, hvad De forleden Dag sagde var Deres Ønskers Maal....

— Hvad bryder jeg mig derom, svarede hun heftigt. Tror De virkelig, at jeg kun tænker paa mig selv? Det eneste, som nu er af Vigtighed, er at bevise min Mand, at De er fri for ethvert Baand og overbevise Daphne om, at De ikke har gjort Dem skyldig i Utroskab mod hende. Hvis jeg formaar at gøre dette, spørger jeg ikke om, hvad der bliver af mig selv. Kom nu, siger jeg, kom!

Han tøvede endnu.

— Jeg ved ikke, Lady Bodley, sagde han, om jeg kan gaa ind paa at modtage et saadant Offer af Dem....

Hun vendte sig hurtigt fra ham, iførte sig den regndryppende Kappe, hun havde lagt fra paa en Stol, og trak med skælvende Fingre Hatten over Hovedet.

— Naaja, sagde hun beslutsomt, hvis De vægrer Dem ved at hjælpe mig med at faa Sandheden frem, saa gaar jeg alene til Daphne....

Han saa paa hende. Overfor det faste, bestemte Udtryk i hendes Øjne forsvandt hans Tvivl. Sandheden — det var jo netop Sandheden hun vilde bringe for en Dag, og Sandheden var, hvor utroligt det end syntes, ganske uskyldig.

— Vent et Øjeblik, sagde han, jeg vil lade Samuel hente min Hat og Paraply, det regner endnu, tror jeg.

— Men De kan ikke gaa til Fods — Deres stakkels Ben er jo ikke raskt endnu! udbrød hun med en Stemme, fuld af Selvbebrejdelse og Medlidenhed. Jeg burde have tænkt paa det og skaffet en Vogn. Er det for sent at sende Samuel efter et Køretøj?

— Det behøves ikke, svarede han bestemt, hvis De ikke har noget imod at gaa langsomt, kan mit Ben meget vel taale den korte Spadseretur op til Herregaarden. Og hvis De ikke er bange for Uvejret, ser jeg mig ogsaa i Stand til at trodse det.

Han sendte hende pludselig et Blik fuldt af den højeste Beundring — ikke fremkaldt af hendes Skønhed, men af hendes Mod og Uselviskhed.

— Lady Bodley, sagde han hastigt, tro mig, jeg skatter tilfulde Deres Handlemaade. Men i Stedet for at besvare Dem med mine Taksigelser, saa siger jeg kun: dette er intet mere, end jeg havde burdet vente af Dem!

Et Par Minutter senere befandt de sig ude paa den mørke Landevej. Vinden rev og sled i Lady Bodleys tynde Silkekappe og svøbte den nu og da omkring Dick, som langsomt

skred frem ved sin Ledsagerskes Side. Hendes Haand hvilede paa hans Arm, og med sin Paraply forsøgte han saa godt det lod sig gøre at beskytte hende mod Regnen. Trods Uvejret, trods den ubehagelige Opgørelse, som ventede dem, indrømmede Dick halvt ubevidst for sig selv, at denne Spadseretur havde noget vist charmerende ved sig.

Han grebes af den samme ejendommelige Følelse, som havde gennembævet ham den Dag, da den unge Kvinde, der nu gik ved hans Side, paa den brændende hede Landevej havde forbundet hans Saar og stillet hans Sult. Det var ikke Synet af det skønne, halvt bortvendte, blege Ansigt, som fik hans Hjertes Strænge til at vibrere, ejheller var det Tanken om hendes ulykkelige Liv og hendes uforfærdede Mod.

Nej — det var en dybere Følelse — en glad Bevidsthed om Forstaaelse, om fælles Byrder, Sorger og Glæder. En ubestemt Forundring over Varmen og Styrken af denne Følelse fyldte hans Sjæl. Aldrig havde Daphne, skønt han elskede hende højt — ja, naturligvis elskede han hende! — faaet ham til at mærke noget lignende. Men Daphne var jo ogsaa uden Fejl — hun var en Engel i Menneskeskikkelse, uden menneskelige Fejl og Svagheder, medens Kvinden ved hans Side, just som Følge af de Fejltrin, hun saa uforbeholdent erkendte, syntes at staa ham nær i sin varme Medfølelse og sin Erkendelse af egen Brist.

Han forsøgte at bortjage den Tanke, som uophørligt trængte ind paa ham: mon han vel, hvis han i Gaar havde maattet henvende sig med sin Bøn om Tillid og Forstaaelse til Lady Bodley i Stedet for til Daphne, vilde have mødt samme Harme og Uvilje? Han blev helt bange ved denne Sammenligning, der mindede om Troløshed, og begyndte i sit Hjerte at finde paa Undskyldninger for Daphne.

Saa kom han til at tænke paa, hvorledes hans Kæreste vilde se ud, og hvad hans Svigermoder vilde sige, naar Véronique fortalte dem sin halvt utrolige Historie, der var fuld af Selvbebrejdelser. Dick var ikke fejgere end de fleste andre Mænd, men ved Tanken om den Scene med Taarer og voldsomme Følelsesudbrud, som ventede dem, følte han Modet svigte. Og derefter maatte han, hvor ubehageligt det end var, udsætte sig for Sir Hamiltons lurende, truende og mistænksomme Blikke.

Dick trak paa Skuldrene — han grebes pludselig af den dybeste Selvforagt. Hvor pinlige end de forestaaende Scener maatte blive, var han idetmindste en Mand, med en Mands Kraft og Evne til at udholde dem. Det svage Væsen ved Siden af ham derimod....

I det Øjeblik, de ventede i Regnen udenfor Mrs. Medligsolls Dør, opfangede hans Øre et lille Suk, som skar ham i Hjertet. Nu fandtes der imidlertid ikke Lejlighed til at vende om.

Den pyntelige, lille Husjomfru slog Døren op paa vid Gab og slap de besøgende ind i den veloplyste, hyggelige Forhal.

— Er Miss Medlysott hjemme? spurgte han. Han syntes selv, at hans Stemme lød saa besynderlig anstrængt.

— Miss Medlysott er rejst bort, og det er hendes Moder ogsaa. Men jeg skulde give Herren dette Brev, naar Herren kom.

Pigen rakte en lille Sølvbakke frem, hvorpaa der laa et til Dick adresseret Brev.

Derefter forlod Pigen dem.

Med Fingre, der rystede af Spænding, rev Dick Konvolutten op. Brevet lød som følger:

»Kære Richard!

Efter din Opførsel bør du knapt føle dig overrasket, naar jeg tilbagegiver dig dit Ord, som du — jeg nødsages til min store Sorg at maatte indrømme det — syntes saa lidet villig til at holde. Jeg gør mig derfor ingen Samvittigheds-skrupler, naar jeg skænker min Haand til den, der i lang Tid har ejet mit Hjerte. Det vil maaske glæde dig at høre, at Mr. Codrington og jeg i Morges blev viet til hinanden ved »specielt Vielsesbrev« af min Onkel, Provsten. Som Følge af Toms lidt pinlige Stilling anser vi det for bedst ikke straks at bekendtgøre vort Giftermaal. Og da jeg ikke gerne i Morgen vil udsætte mig for mine Bekendtes Haan og Medlidenhed, rejser Mama og jeg med Nattoget til London, hvor min Mand, saasnart han har tiltraadt sit nye Embede, tænker paa at træffe sammen med os.

Baade Tom og jeg sender dig de bedste Ønsker om fremtidig Lykke og Held.

Din oprigtigt hengivne
Daphne Codrington.«

— Hun har giftet sig med Tom, sagde Dick hæst.

Han rakte Véronique Brevet og gik langsomt hen til den anden Side af Hallen. Der stillede han sig ved Vinduet og stirrede ufravendt ud i den mørke Nat. Hvilke Følelser strømmede vel gennem hans Sjæl?

Først og fremmest en vis Grad af Ydmygelse. En Mand synes aldrig rigtig godt om at se sig selv som et gammelt brugt Klædningsstykke blive kastet bort til Fordel for en Rival.

Desuden følte han en sælsom Sindsbevægelse — en Blanding af Savn og Sorg. Man sønderriver ikke saa let de Baand, der i ti Aar har knyttet ens Skæbne til et andet Menneskes. Daphne, for hvem han havde arbejdet og stræbt saa ihærdigt, for hvis Skyld han saa ofte havde nægtet sig Fornøjelser i glade Kammeraters og Venners Selskab; for hvem han i de sidste Dage havde udstaaet saa mange Lidelser — Daphne, som han i saa mange Aar havde betragtet som sin tilkommende Hustru, var nu en andens Hustru. Og denne anden var hans Ungdomsven! Baade Kæresten og Vennen havde vendt ham Ryggen. Han følte sig helt forvirret — Slaget havde ramt ham saa pludseligt — saa uforberedt.

Da lagdes ganske sagte en lille Haand paa hans Arm, og da han vendte sig om, mødtes hans Blik af to store, mørke, taarefyldte Øjne.

— De har mistet hende, sagde en Stemme saa fuld af Deltagelse og Medlidenhed, at han følte sig baade beroliget og trøstet; hun har forladt Dem og det er min Skyld. Jeg kom for sent — jeg kom for sent!

Synet af den Sorg, hun for hans Skyld led, drog Dicks Tanker bort fra hans egen, egoistiske Smerte. Han greb varsomt den lille Haand og beholdt den i sin.

— Kære Kusine Véronique, sagde han, idet han glemte, at det Baand, som havde tilladt ham at bruge denne Benævnelse, nu var bristet, tag det ikke saa nær! Egentlig føler jeg mig ikke særlig....

Han tav. »Ikke særlig ked af det«, var de Ord, han for at trøste hende havde villet sige, men saa blev han pludselig til sin uudsigelige Forbavselse klar over, at de indeholdt en ubetinget, uomtvistelig Sandhed. Ked af det? Han var ingenlunde ked af det — tværtimod var han glad, sjæleglad!

Véroniques Haand hvilede endnu i hans; hendes taarefyldte Øjne, i hvilke der læstes den dybeste og ømmeste Medlidenhed, var fæstede paa ham.

— For sent — for sent! gentog hun sørgmodigt. Jeg kom for sent!

Dick betragtede hende ufravendt, men hørte knapt hendes Ord. Det forekom ham, som om hans Sjæl, der pludselig var blevet befriet for de Troskabens Lænker, i hvilke den havde været bundet saa længe, nu paa engang var kommet til fuld Klarhed over Sandheden. Hvad havde de vel egentlig betydet disse Drømme, denne Længsel, som han i de sidste Dage forgæves havde forsøgt at glemme og kvæle? Hvad betød ikke den blotte Berøring af den lille, fine Haand, der saa tillidsfuldt hvilede i hans, for ham?

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

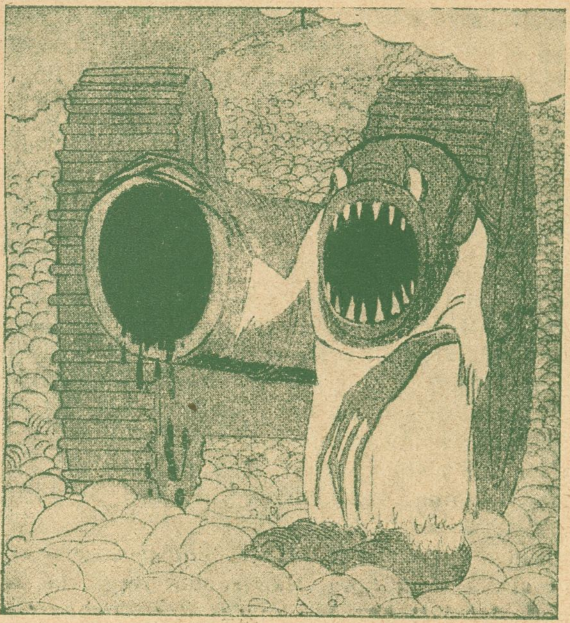

Hungersnøden (til Kanonen): Naar Du holder op, begynder jeg! (»Espana«, Madrid.)

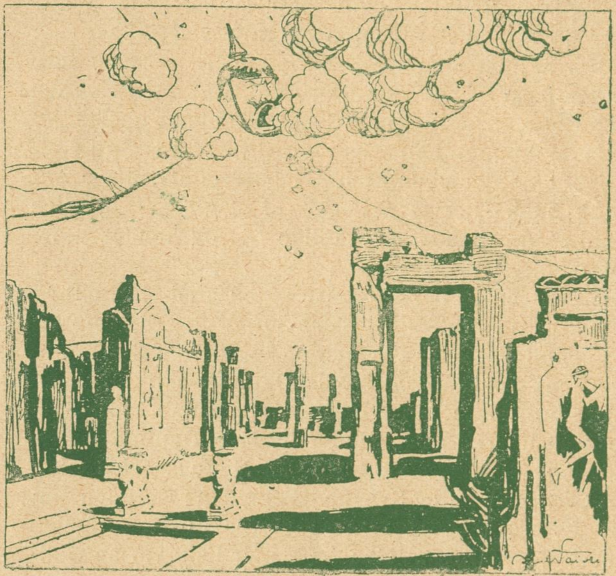

Tyskland overtager Vesuvs Rolle. (»Echo de Paris«.)

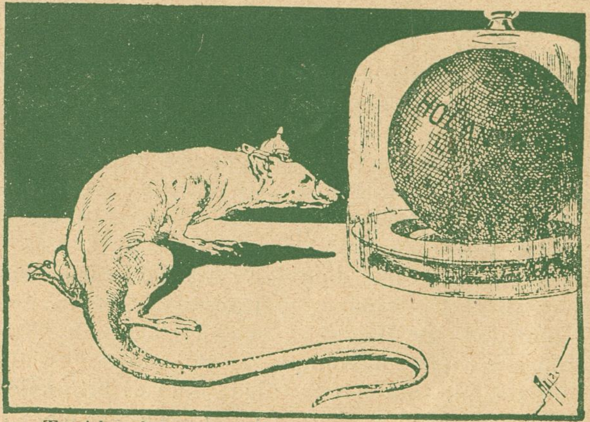

Tyskland snuser til den hollandske Ost«. (»Critica,« Buenos Aires.)

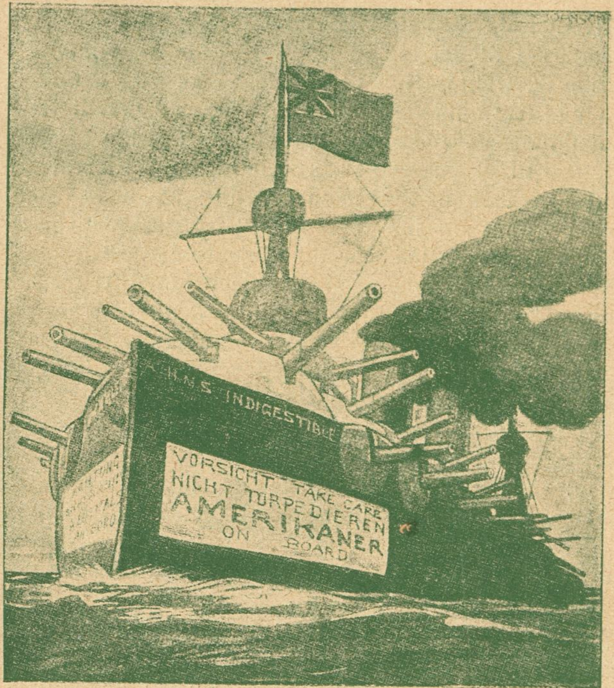

Engelsk Handelsskib paa Vej fra Amerika. (»Kladderadatsch.«)

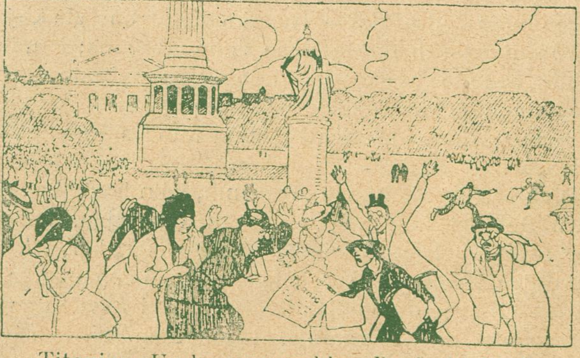

»Titanics« Undergang vækker Rædsel i Berlin.

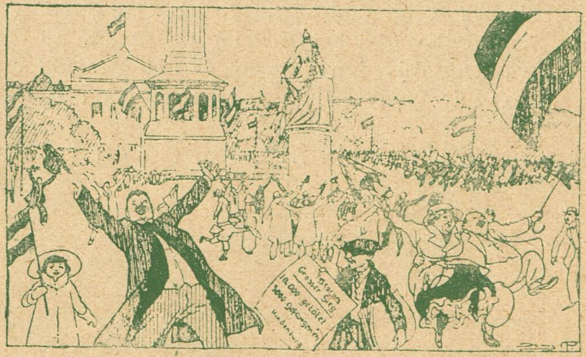

»Lucitanias« Undergang gør umaadelig Lykke sammesteds. (»Hvepsen«.)

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Rød = Indmad

Oh, vogt dig, mit Barn o. s. v.

Ida sammen med Frida gik,
Ida uskyldig, Frida en Strik!
Til Vandet hun Ida lokket fik —
„Uh nej, jeg tør ikke“, sa'e Ida.
„Aa Sludder, prøv bare“, sa'e Frida.

Saa lagde de al deres Pynt og Skrud,
og Frida puffed den lille ud!
Ak, sikken et Skraal, almægtige Gud —
„Uh, det er saa vaadt“, skreg Ida.
„Men det gør nu saa godt“, sa'e Frida.

Til Kunsten at lære var Ida ej sen,
snart brugte hun baade Arme og Ben.
„Skær dig ej“, sa'e Frida, „paa skarpe Sten“!
„Det har ingen Nød“, smilte Ida.
„Næ, Vandmænd er værre“ sa'e Frida.

Saa gik den Sommer med Løjer og Spænd.
Den næste Juni de mødtes igen —
med noget paa Armen kom Ida derhen:
„Min Gud, hvad er det?“ sa'e Frida.
„En lille Vandmand“, lo Ida.

O. E.

— I Morgen skal jeg giftes, min gamle Ven. Der er bleven lyst tre Gange for mig.

— Gratulerer. Ja, jeg skal saamænd i Frilufts-theatret i Morgen, der er bleven aflyst tre Gange for mig.

20/6. Cirkusdirektør *Sarrasani* havde afgjort Held med sin Tandoperation paa Elefanten.

— Efter Forlydende vil han tage Navneforandring og kalde sig *Savetani*.

Ved Badestedet.

— Gud, kære Frantz, jeg synes, jeg hører Kanontorden.

— Jamen kære Nelly, jo mere de skyder, jo flere Penge tjener jo din Far!

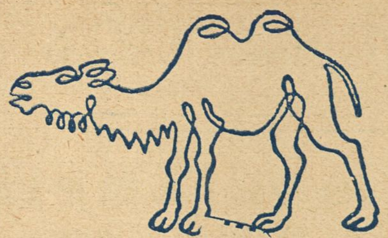

Vore unge Læsere har her en lille Opgave. — Forsøg at tegne en saadan Kamel ud i ét Køre!

— Hvad Forskel er der paa *Hagemann* og *Wilkening?*

— Pas, gamle — kan ikke.

— Jo, ser du — hos Hagemann dér tjener man paa Sukkeret, men hos Wilkening dér sukker man over Tjenerne.

Paa Jorden gaar Aktionæren og griner,
han tjener Guld paa Flyvemaskiner.
I Skyen venter Døden spændt,
og snart er Flyverens Bane endt —
men han steg til 100 Procent!

23/6. Nu bliver »Elverskud« ude paa Friluften afløst af »Elverhøj«. Naa, mig er det eins Bier — i det ene Stykke ser man en elleve, ti Piger, i det andet ti Elverpiger — det kan være hip som hap.

Alderdomsloven.

Ret saa, I Herrer, klem bare paa!
Af Skatter har vi sikkert for faa —
de fattige har s'gu Raad at betale,
selvom de skriger, som de var gale.

Der er nok, der skal bruges Penge til,
enhver kan se det, naar blot han vil:
Til nye Kirker og nye Kanoner,
og store fede Embedspensioner.

Men mere Mønt til *de gamle* — Vaas!
Her sætter for Pengekassen vi Laas.
Næ, *tvungen Forsikring*, saa sparer *Staten!*
Det kan vel enhver begribe, for Saten?

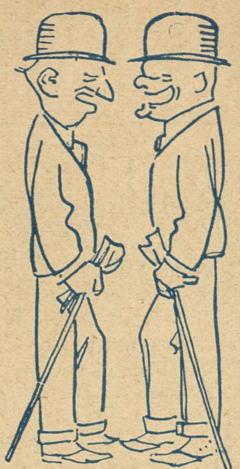

— Skal Du ikke rejse til *Ostende* i Aar, som Du plejer?

— Nej, Du, i Aar bliver jeg hjemme, og Du skal se, om kort Tid har vi *Ost-Ende* her i København!

Vogel-Jørgensens nye Kriminalroman „Den stjaalne Abe“ er saa rædselsvækkende, at man uvilkaarlig spørger sig selv, om Forfatteren skulde være gal.

— Jeg er nu ogsaa temlig sikker paa, at hvis Professor Friedenreich fik Vogel-Jørgensens Hjærne til Opservation, skulde han snart finde en Aber-dabei.

Op og ned.

— Hvad, sidder De heroppe paa Dækket i denne Storm og drikker Kaffe?

— Ja, jeg skal sige Dem, at naar jeg drikker den dernede, saa faar jeg den op, men naar jeg drikker den heroppe, saa faar jeg den ned!

Skyggebilledet i forrige Numer fremviser General *Joffre*.

Københavnske Tjenere i Karikatur XXV.

Knud Jensen, »Wienerhallen«.

EUROPAS SMILEBAAND

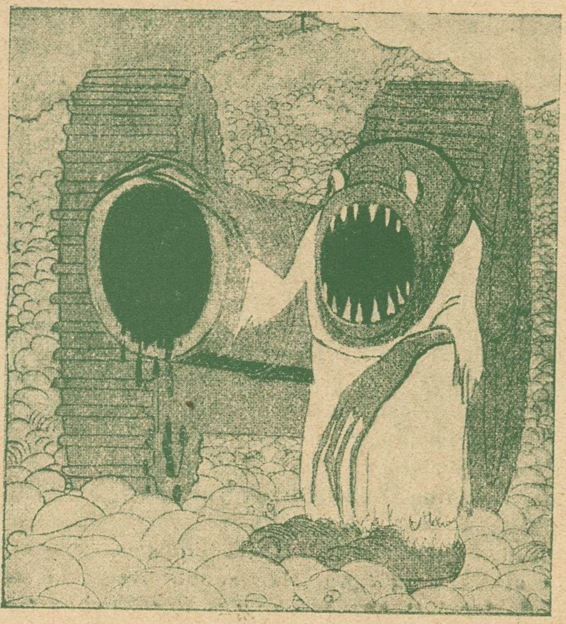

Hungersnøden (til Kanonen): Naar Du holder op, begynder jeg! (»Espana«, Madrid.)

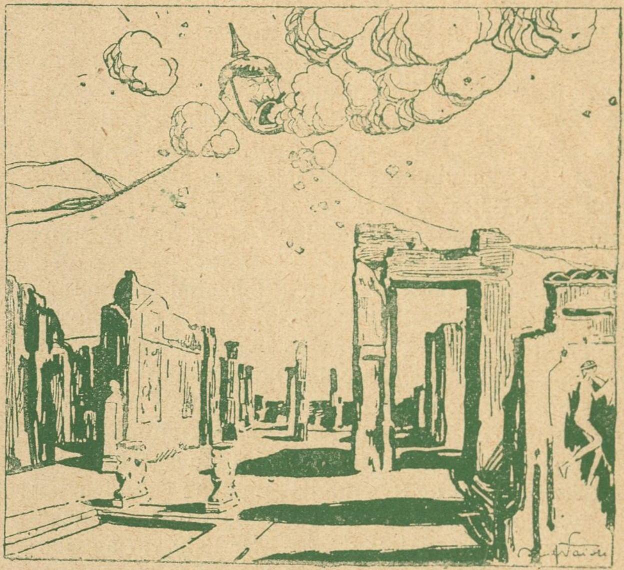

Tyskland overtager Vesuvs Rolle. (»Echo de Paris«.)

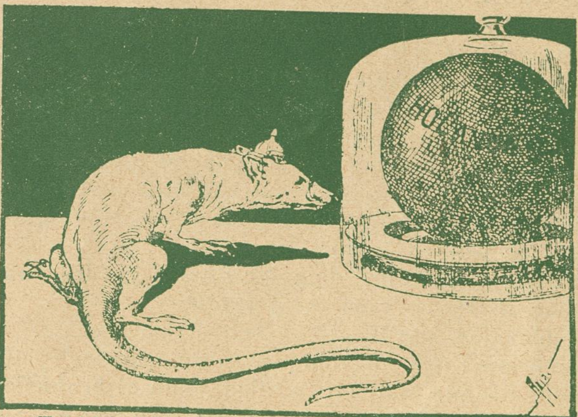

Tyskland snuser til den hollandske Ost«. (»Critica,« Buenos Aires.)

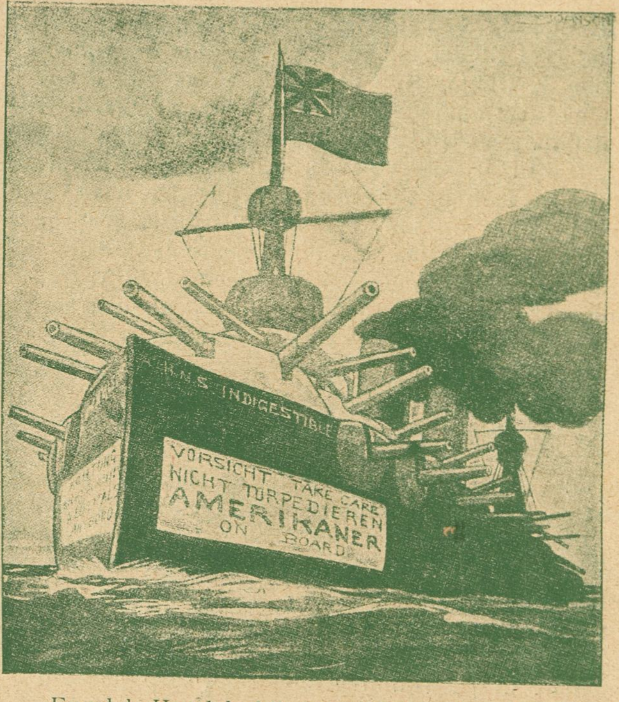

Engelsk Handelsskib paa Vej fra Amerika. (»Kladderadatsch.«)

»Titanics« Undergang vækker Rædsel i Berlin.

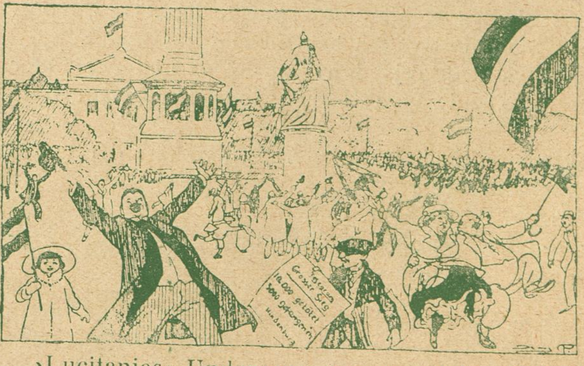

»Lucitanias« Undergang gør umaadelig Lykke sammesteds. (»Hvepsen.«)

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Rød Indmad

Øh, vogt dig, mit Barn o. s. v.

Ida sammen med Frida gik,
Ida uskyldig, Frida en Strik!
Til Vandet hun Ida lokket fik —
„Uh nej, jeg tør ikke“, sa'e Ida.
„Aa Sludder, prøv bare“, sa'e Frida.

Saa lagde de al deres Pynt og Skrud,
og Frida puffed den lille ud!
Ak, sikken et Skraal, almægtige Gud —
„Uh, det er saa vaadt“, skreg Ida.
„Men det gør nu saa godt“, sa'e Frida.

Til Kunsten at lære var Ida ej sen,
snart brugte hun baade Arme og Ben.
„Skær dig ej“, sa'e Frida, „paa skarpe Sten“!
„Det har ingen Nød“, smilte Ida.
„Næ, Vandmænd er værre“ sa'e Frida.

Saa gik den Sommer med Løjer og Spænd.
Den næste Juni de mødtes igen —
med noget paa Armen kom Ida derhen:
„Min Gud, hvad er det?“ sa'e Frida.
„En lille Vandmand“, lo Ida.

O. E.

— I Morgen skal jeg giftes, min gamle Ven. Der er bleven lyst tre Gange for mig.

— Gratulerer. Ja, jeg skal saamænd i Frilufts-theatret i Morgen, der er bleven aflyst tre Gange for mig.

20/6. Cirkusdirektør *Sarrasani* havde afgjort Held med sin Tand-operation paa Elefanten.

— Efter Forlydende vil han tage Navneforandring og kalde sig *Savetani*.

Ved Badestedet.

— Gud, kære Frantz, jeg synes, jeg hører Kanontorden.

— Jamen kære Nelly, jo mere de skyder, jo flere Penge tjener jo din Far!

Vore unge Læsere har her en lille Opgave. — Forsøg at tegne en saadan Kamel ud i ét Køre!

— Hvad Forskel er der paa *Hagemann* og *Wilkening?*

— Pas, gamle — kan ikke.

— Jo, ser du — hos Hagemann dér tjener man paa Sukkeret, men hos Wilkening dér sukker man over Tjenerne.

Paa Jorden gaar Aktionæren og griner,
han tjener Guld paa Flyvemaskiner.
I Skyen venter Døden spændt,
og snart er Flyverens Bane endt —
men han steg til 100 Procent!

23/6. Nu bliver »Elverskud« ude paa Friluften afløst af »Elverhøj«. Naa, mig er det eins Bier — i det ene Stykke ser man en elleve, ti Piger, i det andet ti Elverpiger — det kan være hip som hap.

Alderdomsloven.

Ret saa, I Herrer, klem bare paa!
Af Skatter har vi sikkert for faa —
de fattige har s'gu Raad at betale,
selvom de skriger, som de var gale.

Der er nok, der skal bruges Penge til,
enhver kan se det, naar blot han vil:
Til nye Kirker og nye Kanoner,
og store fede Embedspensioner.

Men mere Mønt til *de gamle* — Vaas!
Her sætter for Pengekassen vi Laas.
Næ, *tvungen Forsikring*, saa sparer *Staten!*
Det kan vel enhver begribe, for Saten?

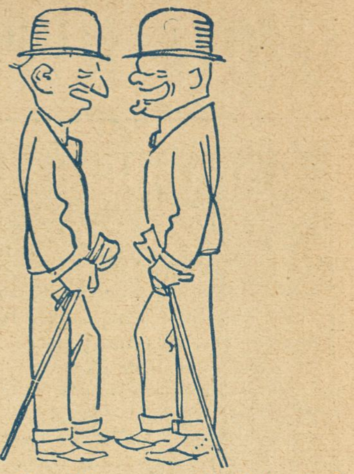

— Skal Du ikke rejse til *Ostende* i Aar, som Du plejer?

— Nej, Du, i Aar bliver jeg hjemme, og Du skal se, om kort Tid har vi *Ost-Ende* her i København!

Vogel-Jørgensens nye Kriminalroman „Den stjaalne Abe“ er saa rædselsvækkende, at man uvilkaarlig spørger sig selv, om Forfatteren skulde være gal.

— Jeg er nu ogsaa temlig sikker paa, at hvis Professor Friedenreich fik Vogel-Jørgensens Hjærne til Opservation, skulde han snart finde en Aber-dabei.

Op og ned.

— Hvad, sidder De heroppe paa Dækket i denne Storm og drikker Kaffe?

— Ja, jeg skal sige Dem, at naar jeg drikker den dernede, saa faar jeg den op, men naar jeg drikker den heroppe, saa faar jeg den ned!

Skyggebilledet i forrige Numer fremviser General *Joffre.*

Københavnske Tjenere i Karikatur XXV.

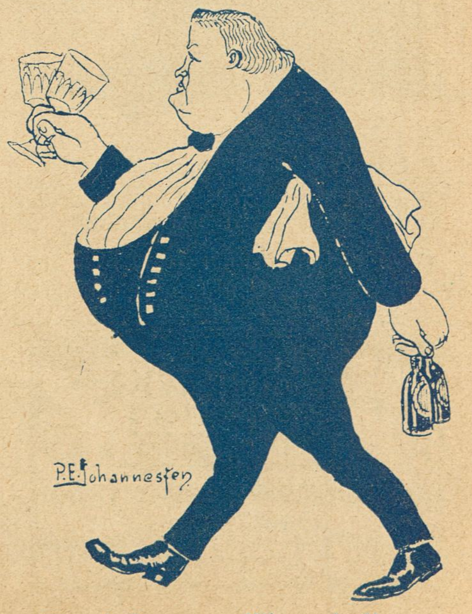

Knud Jensen, »Wienerhallen«.

Tegning af R. Andreasen.

Sommerstrand

Sommerstrand.

Vi ligger i Sandet —
det kølige Hav
og den kyssende Sol
gav os Farve som Rav.

De smaabitte Bølger,
der nynner en kælen
og blid Melodi,
har forhekset os Sjælen.

Vi synes, vor Skæbne
har lykkeligt fundet
en tabt Eksistens,
der var glemt og forsvundet.

Vort Slid var en Drøm,
og først n u er vi genvakte,
nøgne og fri
og i Solheden henstrakte.

Himlen er flimrende,
Latteren risler,
og Livet er ubundent,
kender ej Bidsler.

Vi drikker med Huden
den liflige Varme,
og Bølgerne plasker
om Skuldre og Arme.

Velsignet er Solen,
der straaler histoppe
og svøber i Glans
vore drivvaade Kroppe!

— Vi sukker (med Nakken
i Sandet begravet)
— Tag Jorden, og giv os
blot Stranden og Havet!

Behold Jeres Drosler,
og Bøgen og Bækken!
— Vi Havfruer rører
os ikke af Flækken!

Lad Jorden gaa under
med Dommedagsbrag,
naar blot H a v e t er køligt
og blaat som i Dag!

Der er ingen Fristelse,
gylden og rig,
der kan lokke vor Sjæl
til et Suk eller Skrig

eller faa os til bare
at røre en Finger —
— — Udtagen (forstaas)
naar Hotelklokken ringer!

Thorkil Barfod.

Tegning af Oluf Nielsen.

General Mut: Vi kommer vist ikke til at bade i Aar?
General Fut: Jo — i Blod!

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER

Den persiske Diamantbrosche.

En Historie fra Badestedet med en afkølende Slutning.

Det mondæne Badesteds mest omtalte og mest elegante Dame var Fru Dorothea Halvorsen, gift med den alderstegne Ritmester Halvorsen, hvis røde Portvinsnæse tjente Fiskerne til Ledefyr, naar de om Aftenen vendte Baadene hjemefter til Havnen.

Fru Dorothea optraadte overalt med en blændende Elegance; hun slog om sig med en forbløffende Masse pragtfulde Toiletter og besad en Række herlige Smykker, som ganske betog — og ærgrede — Badestedets øvrige kvindelige, stærkt udstyrede Elementer.

Nu var der ikke ret mange — udover den gamle Ægtemand — der kunde begribe, hvorfra Fru Dorotheas kostbare Udstyr stammede. Ritmester Halvorsen besad ikke nogen nævneværdig Formue, og Fruen selv havde saa godt som Nul og Niks, da hun blev gift med sin ridderlige Mand.

Men Manden vidste Besked. Hvergang Fruen mødte med en ny elegant, silkeforet Aftenkaabe, saa havde hun faaet den uhyre billigt ved den og den Auktion, og naar hun en skønne Dag mødte op med en Hat til mindst 300 Kroner eller en Brillantring til op mod det dobbelte, saa havde hun — tænk! — fundet de kostbare Sager i en eller anden mindre Forretning, som skulde ophæves eller gaa fallit, og hun havde mageligt ved Hjælp af sine Sparepenge kunnet erhverve de omtalte Sager — de havde kun kostet en latterlig lille Sum.

Man forstaar, at saa megen kvindelig Snildhed og Forretningskyndighed opvakte den gamle Ægtemands Beundring, og det faldt ham ikke et Øjeblik ind at blive mistænksom, naar den pyntesyge Kone mødte op med sine Herligheder.

Naa — Læserne forstaar jo nok, at der er noget *muggent* ved Historien, og vi skal ikke tøve med at fortælle den rette Sammenhæng.

Fru Dorothea havde en stenrig Elsker. At Elskeren — Kaptajn Jantzen — var Ritmester Halvorsens gode, *virkelig* gode Ven, skal lige nævnes, og at han var forelsket til et godt Stykke op over Ørerne i den fejrede Dorothea, det har man Bevis for i al den Pragt, som han kontant indkøbte til hende, bare hun yttrede sit Ønske!

Men saa skete der noget.

En skønne Dag mødte den infame Fru Juliussen paa Badestedets Promenade med et aldeles vanvittigt dejligt persisk Diamantsmykke, hvortil der kun fandtes et eneste Sidestykke.

Alles Øjne hang ved dette vidunderlige Smykke, som samlede al Solens Lue i sine slebne, højædle Stene og i sin kunstneriske Guldindfatning.

Fru Dorothea var ved at besvime, og hun sov ikke i to — tre Nætter af bare Raseri over at være overtrumfet af denne hæslige osv. osv.

Saa gik hun til sin Ven.

— Jeg *maa* have det Smykke; Hofjuveleren har endnu et Eksemplar!

— Umuligt, kære Ven, svarede Elskeren — betænk, at Smykket koster 40.000 Kroner — dem *kan* Du ikke have sparet sammen.

Fru Dorothea græd og Elskeren fortvivlede.

Dagen efter mødte han op med et glad Smil paa Læben.

— Jeg har det! raabte han — Du skal faa det Smykke!

Senere paa Dagen gik han hen til sin Ven, den gamle Ritmester og sagde til ham saalunde —: Hør, Du, gamle Ven — Du maa hjælpe lidt til her. En kendt Kunstnerinde er kommen i Forlegenhed og skal bruge mange Penge. Hun er for stolt til at modtage Gaver, og nu bortlodder vi et pragtfuldt, persisk Diamantsmykke, som hun altsaa er nødt til at skille sig af med.

Naturligvis købte Ritmesteren et Par Lodder og tænkte ikke mere over det.

Men nogle Dage senere kommer Kaptajn Jantzen farende ind til sin Ven, Ritmester Halvorsen, og raaber — Lotteriet er trukket!! *Og Du har vundet Smykket!!!*

Den gamle Ritmester blev naturligvis højligen overrasket og vilde knapt tro sine Øren.

Saa tilføjede Kaptajn Jantzen —: Naa, *nu* bliver din Kone rigtignok glad, naar hun kommer i Besiddelse af den dejlige Brosche.

Da blegnede den gamle Ritmester. Han saa sig forskræmt omkring, trak Kaptajnen afsides og hviskede ttl ham:

— Tys, sig det ikke til min Kone — for Himlens Skyld, vær tavs. Jeg skal sige Dig — — *jeg har en lille Veninde, som jeg har lovet Broschen, hvis jeg vinder den!!!*

Folkets Hus, Jagtvej 69 ❊ Selskabslokalerne anbefales.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Jeg **vil**
vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas. Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96.** Telf. 2014.

Holbergsgade 6

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

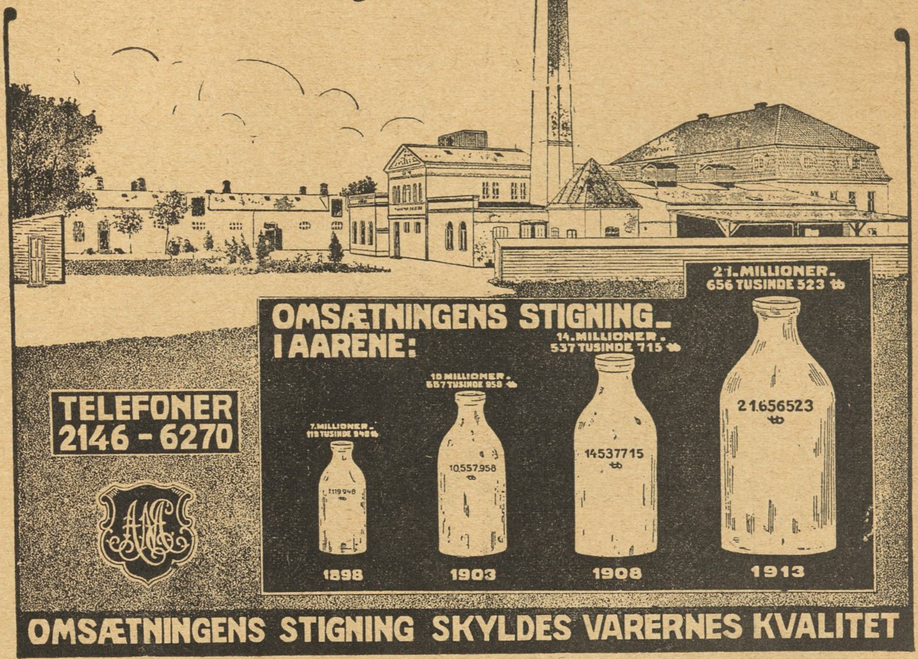

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42. 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Clichéer.
LIND HANSEN
Silkegade 4
TELEFON 6288

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Tegning af Emil Poulsen.

Ræven er død; ej mer den soler sig paa Landet.
Den blev en Vandmand — og gaar ustandselig i Vandet.

16 Sider **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 27. Torsdag den 8. Juli. 1915

Tegning af Osvald Jensen

Præsten (til den tunghøre Dame med Hørerøret): Skal jeg ikke ha' den Glæde at se Dem i Kirken?

Damen: Det bli'r der ikke noget af. Da jeg var der i Søndags, kom der en Mand hen til mig og sagde, at hvis jeg tudede blot én Gang i det Horn, saa blev jeg smidt ud!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Ravnens Tegnere i Karikatur.

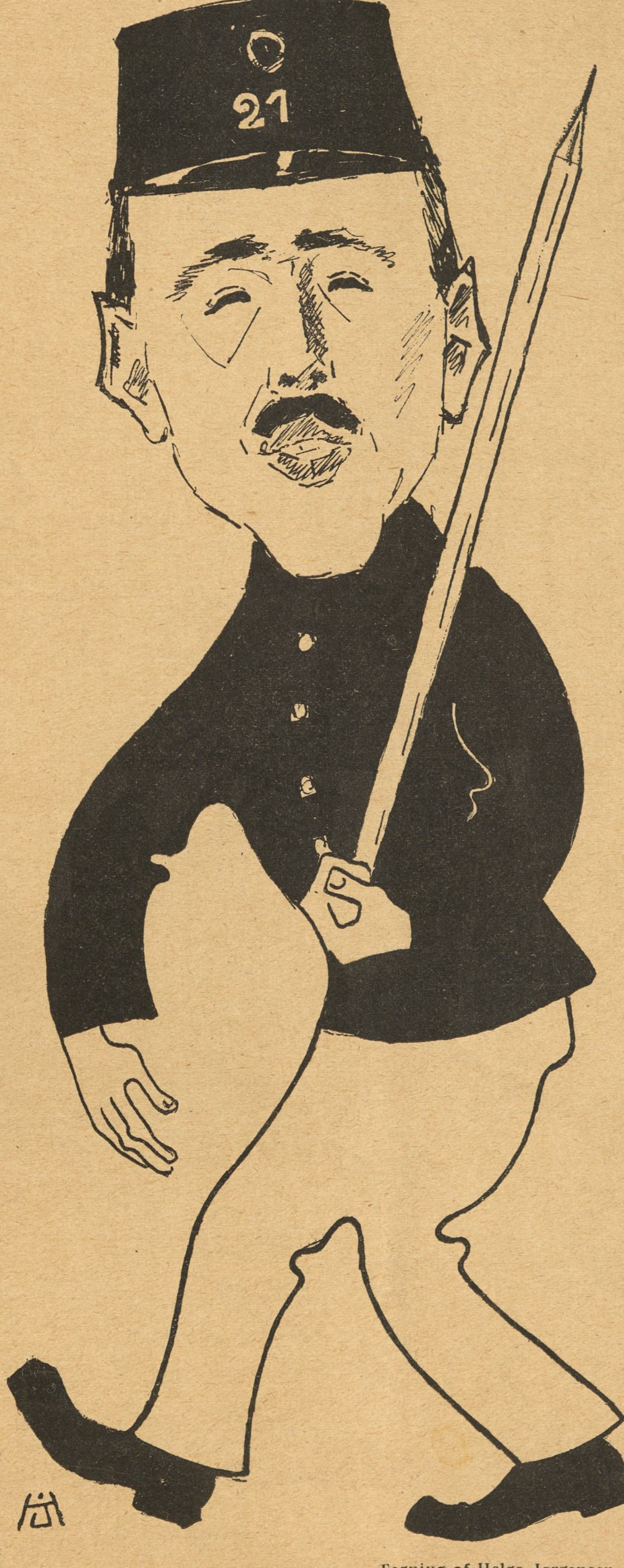

Tegning af Helgo Jørgensen.

Oluf Nielsen.

Uhyggeligt.

Pastor Nikkel, der var bleven Folkeskoleinspektør, syntes ikke om Børnenes Tiltale „De", og lagde Lærerne paa Sinde, at opdrage Børnene til at sige, „Ja, Hr. Inspektør."

Da Pastoren nogen Tid efter selv forhører Børnene i Religion, forefaldt følgende Replikskifte imellem Præsten og en Skoledreng:

— Hvad sagde Gud til Slangen efter Syndefaldet?

— Forbandet skal Du være fremfor alle Markens Dyr, Hr. Inspektør.

— Og hvad sagde han videre?

— Du skal krybe paa din Bug alle dine Levedage, Hr. Inspektør.

Her afbrød den nye Inspektør Eksaminationen.

Godt anbragt.

„Det Sted, hvor Amalie hviler i Ro, betegnes med et simpelt Kors," skrev Løjtnant H. til en Bekendt.

Amalie var dog ingenlunde død. Det simple Kors hængte paa en Løjtnants Bryst.

Generende.

— Fader, i Morgen bliver jeg atten Aar, og ved Du, hvad jeg kunde ønske, at Du vilde glæde mig med?

— Nej, min kære Pige.

— Fader, Du har jo en stor Indflydelse oppe i Byraadet — ikke.

— Aa jo, saamænd.

— Kunde Du saa ikke se at faa dem til at anbringe den ny Gadelygte et andet Sted, end netop lige udenfor vores Port?

Trumf.

Bonden har smøget sin Pibe i Kupeen paa det kraftigste, og den ældre Frøken har længe pustet og stønnet og paa anden Maade søgt at protestere. Saa trækker hun sin Parfumeflaske op og snuser til den.

Bonden: Hør, Frøken, vil De ikke sætte Proppen i den Flaske igen. Den lugter jo, saa man er ved at blive syg af det!!

Derfor.

Fruen: Jeg synes, Du er begyndt at blive gerrig. Nu skal vi altid gaa til Fods, i Begyndelsen kørte vi altid i Automobil.

Herren: Ja, men det er just derfor, at vi nu maa gaa!

Soldat.

Gamle Sergeant Jeppesen fortæller —: Et af de taalmodigste Mennesker, jeg har haft paa Session, det var 45, Jens Hoppeløv. Han blev undersøgt i alle Ender og Kanter, banket og knubset, stødt og beføIt og dunket mod Bordet, og han knyede ikke. Alle Spørgsmaalene, vi rettede til ham, klarede han stolt, og tilsidst sagde jeg til ham

— Har De nogensinde været straffet?

— Nej, svarede Jens, men jeg er villig til at tage en kortere Straf, hvis det er nødvendigt!

Fra Sikringsstyrken.

— Du 67, jeg havde Lyst til at stikke Dig lige i Madskrinet med min Bajonet!

— Er Du tosset 17, Du vil da vel ikke gaa i Geled med et Lig!

215 Ord.

En lille Skolepige fik til Opgave at skrive 215 Ord, om Automobiler.

Hun skrev:

„Onkel købte et Automobil. Langt ude paa Landet gik det i Stykker i en Grøft.

Her staar 15 Ord. De andre 200 er de Ord, som min Onkel sagde, mens han gik tilfods ind til Byen, men de Ord, gaar det vist ikke an for en lille Pige at gentage!

For meget forlangt.

Fruen: Vil Du tænke Dig, saa uforskammet den ny Kokkepige er. Hun sa' udtrykkeligt, at hun saa mere paa en venlig Omgang end paa Lønnen, og derfor tog jeg hende. Nu har vi været saa venlige imod hende — og saa kommer hun og forlanger Løn oven i Købet!

Stævnemødet, eller det forvekslede Fodtøj.

Tegning af H. Albrecht.

Gift Grosserer Hansen og Frøken Madsen gaar Kneippkur (paa bare Ben i Græs) hver Dag — og saa følger Forelskelsen. Overraskede i det første Kys, styrter Parret forvirret hver til sit, men tager i Forskrækkelsen forkert Fodtøj, hvilket faar de frygteligste Følger og ender med et uhyggeligt Dobbeltmord — i Kaffe!

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Køb RAVNEN

Gummilageret
„Français"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

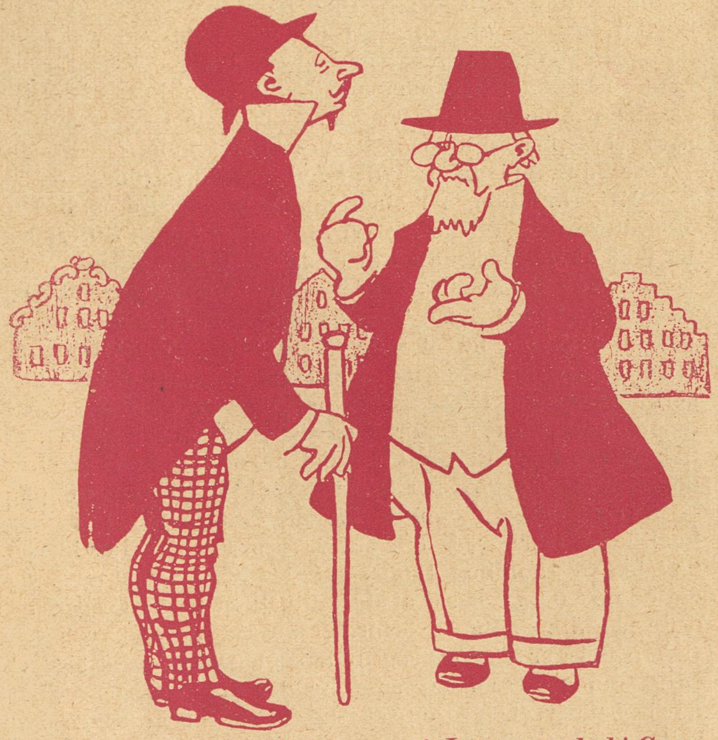

— Denne her Forsikringsagent Jensen er død i Gaar, men han blev sig selv lig til det sidste. Da han mærkede, han skulde dø, sendte han Bud efter Præsten, og det endte med, at Jensen døde som den Hedning, han altid havde været — men Præsten blev skam livsforsikret!!

Gas- og Vandarbejder.

Naar Du drejer paa en Hane,
her for Gas og der for Vand,
er det mig, hvad Du kan ane,
som staar bagved — alt i Stand!
Vandet løber rask i Karret,
men dit Gasrør holder tæt,
det er dejligt, som man har 'et,
Tingen gaar saa ganske let.

Du behøver ej at øse
Vand af Brønd, som det kan faaes,
Du behøver ej at døse
ved en ussel Tællepraas;
der er Rørnæt under Gaden,
Vand med Tryk og Gas med »Uhr«,
Livet under Overfladen
kan fortælle om Kultur.

Gadelygtens Gasblus blaffer
bag sit runde Rudeglas,
gennem Tusind Rør jeg skaffer
Lys til Gade, Torv og Plads,
og i Fald Du overvejer,
hvorfra Vand og Lysgas gaar
selv til femte Salens Lejer,
da Du først mit Værk forstaar.

Denne Verden i det stille,
dette Næt af Rør paa Rør
fører Vand fra fjerne Kilde,
leder Lys bag Loft og Dør,
og i denne Verden finder
jeg System og har min »Klub«,
naar med Mønje og Gevinner
alt sig former i en Snup.

Vil Du Livets Fremskridt kende,
se da paa mit Rørsystem,
det er evigt, uden Ende,
og min Virken er ekstrem,
jeg gaar yderligt og skruer
al Tid i mit gode Fag,
har jeg naaet et Maal, jeg skuer
straks et nyt den næste Dag.

A. C. Meyer.

Dansk Korn Snaps
INDR. VAREMÆRKE.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Hvad havde hun gjort ved ham, denne Kvinde med de milde, straalende Øjne, og det rige med blanke Regndraaber oversaaede Haar? Hvad — ja hvad?

Han vidste det.

Men Erkendelsen havde ikke beroet paa hans egen fri Vilje. For første Gang i hans Liv gennembævedes hele hans Indre af en Sindsbevægelse, som han hverken kunde forhindre eller beherske. Den lille Haand, som saa roligt og tillidsfuldt laa i hans, havde i hans Sjæl faaet Livskildens frosne Aarer til at flyde. Han var klar over, at Tilværelsens Herlighed havde aabnet sig for ham — han følte sig som omskabt — som nyfødt.

Denne pludselige, altovervejende Følelse berøvede ham Evnen til at fatte noget andet end dette eneste store Faktum — og hvilket var det vel? Han vidste det. Til Trods for den bitre Sorg, med hvilken han, saaledes som han dunkelt anede det, engang vilde nødsages til at forsone den saligt berusende Henrykkelse, som nu helt fyldte han Sjæl, frygtede han nu ikke for aabenlyst at erkende dens Aarsag...

Han elskede den Kvinde, som stod ved hans Side — han elskede Véronique Bodley!

Læste hun mon i hans Øjne, hvad han følte — den uudsigelige Glæde, saavel som den dybe Smerte? Hendes Haand dirrede i hans — hun og han stod urørlige med Blik sænket i Blik, ligesom den første Mand og den første Kvinde i Tilværelsens Morgengry.

I et eneste lynsnart Sekund, som gennem sin Intensitet syntes forlænget til en Evighed, laa deres Sjæle aabne for hinanden. Dick var sikker derpaa. Skulde han vel kunne elske hende saaledes som han gjorde, med en Styrke, en Glød, som i et eneste Øjekast syntes at have sammensmæltet deres Hjerter — og hun ikke besvare hans Kærlighed? Hvor var det vel muligt, at disse to Sjæle, som i hele deres Jordeliv havde bevæget sig i Retning mod hinanden, skulde mødes og forblive i Uvidenhed derom?

I hendes vidtaabne, straalende Øjne læste han en Henrykkelse lige saa stor og en Fortvivlelse lige saa stum som hans. Hvor utroligt det end syntes, saa elskede hun ham lige saa pludseligt, lige saa varmt som han hende. Og hun var en andens Hustru!

Det var Véronique som først vendte tilbage til Virkeligheden. Med sænket Blik trak hun sin feberhede Haand ud af hans faste Greb.

— Godnat, sagde hun, jeg maa.... jeg maa....

Dick stod stum og ubevægelig, men med genvunden Selvbeherske. Han syntes at være den samme som han havde været for nogle faa Øjeblikke siden, og dog var han en ganske anden. Stundens gennemgribende Forvandlingsproces havde sat sit Stempel paa ham. Aldrig mere vilde hans Sjæl være den samme Sjæl eller Verden den samme Verden, som før det lynsnare Sekund, da Veronique havde løftet sine Øjne mod ham, og han i deres Dyb havde læst hendes Hemmelighed.

Imidlertid maatte de forsøge at glemme, at noget saadant Øjeblik nogensinde havde eksisteret.

Meget formelt, uden et Blik eller et Haandtryk, tog de Afsked med hinanden. Intet Ord om den troløse Daphne kom over deres Læber. Dick skænkede hende ikke engang en Tanke, da han atter begav sig ud i den mørke Nat.

Stundens berusende Henrykkelse var forsvunden. I hans Hjerte boede kun en haabløs Længsel og en pinefuld Ensomhedsfølelse.

XX.
TROUT I TJENESTE.

— Gid Fanden tage »The Times!« udbrød Hamilton Bodley gabende, nu har jeg læst saa meget af dette politiske Vrøvl, jeg kan udholde. Tag det lille »Daily Mail«, Vera og se efter, om der staar noget om Kusine Daphnes opsatte Bryllup. »Opsatte« Bryllup — det lyder af noget! Den Vending Sagen har taget, morer mig — det nægter jeg aldeles ikke. Og hvad mener du, Vera?

Baronetens Veltalenhed fik det lille Febertermometer, han havde i Munden, til at glide ned paa Gulvet. Vera tog taalmodigt Instrumentet op, tørrede det af og stak det atter ind mellem den interesserede Syges tykke, blege Læber. Lige siden sin Hjemkomst havde Sir Hamilton nemlig tilbragt Formiddagen paa en Liggesofa i sit Arbejdsværelse, hvor Vera plejede ham og læste højt for ham.

Véronique undersøgte lydigt Avisens sidste Side.

— Nej, Hamilton, her staar ikke et eneste Ord om Sagen. Men du mindes vel nok, at vi blev enige om, at Giftermaalet ikke skulde bekendtgøres de første fjorten Dage.

— Hvilke Dumheder, sagde hendes Mand ligefremt. Det er jo meget godt, hvad Tom angaar, men jeg saa helst, at hele Grevskabet fik at vide, at det ikke denne Gang er Daphne, der er blevet ladt i Stikken. Herre Gud, jeg vilde gerne have givet 1000 Pund for at have været til Stede, da denne hovmodige Kanalje aabnede hendes Brev og saa, at han havde faaet Rejsepas. Og det havde han godt af efter den Maade, han forleden Dag behandlede Tom og mig paa — han tog ikke i mindste Maade Hensyn til, at jeg var Familiens Overhoved. Jeg afskyr den Fyr. Imidlertid ved han nu, at Hamilton Bodley ikke er til at spøge med. Og det er nok ogsaa bedst, at du Lady Vera ogsaa lægger dig dette paa Sinde. Men hvorfor ser du saa bleg ud i Dag?

Vera tog Termometret og undersøgte det uden at sige et Ord. Hun saa, saaledes som hendes Mand meget rigtigt havde bemærket, bleg og træt ud, og de mørke Ringe omkring hendes Øjne vidnede om en søvnløs Nat. Imidlertid kunde det Gradantal hun læste paa Termometret anses som Aarsag til hendes bekymrede Udseende.

— 102½! Kære Hamilton, det forstaar jeg ikke! sagde hun i en træt, men venlig Tone. I Forgaars var din Temperatur fuldkommen normal, og jeg sagde til Doktoren, at han ikke behøvede at komme igen. I Gaar var den steget til 100 — i Dag har du Feber! De sidste Dages Uro har maaske været for meget for dig?

— Ja — du har Ret — saadanne fordømte, indviklede Giftermaalshistorier tager haardt paa Nerver, der er saa svage som mine, indrømmede hendes Mand med et lurende

Blik fra sine smaa, blodunderløbne Øjne. Hun vidste ikke, hvad hun skulde tænke. Trods sin Ungdom og sin fine Opdragelse forstod hun, hvad de Symptomer, hun nys havde iagttaget, betød. Men hidindtil havde hun altid set Feberen vige for en passende Diæt og nogen Tids fuldkommen Afholdenhed fra Nydelsen af stærke Drikke. For kun to Dage siden havde Doktoren i Chilham sagt, at hans fornemme Patient var godt paa Vej til fuldkommen Helbredelse. Men han havde tilføjet, at der skulde holdes stræng Diæt, saa at Patienten kun maatte nyde Mælkemad. Og han sluttede, da han tog Afsked: »De maa se at ordne det saaledes, at han ikke keder sig — forsøg at vende hans Tanker bort fra sig selv — saa vil han nok være rask igen om et Par Dage. Aa Tak, Lady Bodley! Ja, som sagt, han bliver snart rask igen!«

Véronique gjorde sit Bedste for at følge Doktorens Forskrifter. Hun lo og spøgede og sang smaa muntre franske og amerikanske Viser. Hun læste højt om alle de Skandaler. Aviserne bød paa, og trods den Modvilje hun følte derved, lod hun Trout komme op og underholde sin Herre, saa ofte denne ønskede det. Og hele Tiden vaagede hun uophørligt over, at hendes ulykkelige Mand ikke skulde faa fat i stimulerende Midler, som for ham ikke betød Liv eller Død, men den sløve, halvt dyriske Tilstand, hvori han nu befandt sig.

— Jeg forstaar det ikke! gentog Véronique hjælpeløst. De Fremskridt, du gjorde i forrige Uge, har ikke haft nogen Betydning, da du i de sidste Dage er faldet tilbage igen. Og alligevel har vi været saa forsigtige. Jeg kan ikke finde Grunden til dette pludselige Tilbagefald — saafremt ikke...

Hendes store, mørke Øjne fæstede sig med et smerteligt spørgende Udtryk paa Patientens Ansigt. Aarerne paa dennes Pande begyndte at svulme.

— For Pokker, Vera, tror du, at jeg er krøbet paa alle fire ned i Vinkælderen, eller at jeg har drukket af Floridavandet, som jeg bruger, naar jeg bliver barberet? Jeg har ikke smagt noget andet, det kan jeg forsikre dig for, end den usle Chocolade og den skrækkelige Havresuppe, du trakterer mig Stakkel med! Men hvorfor ser du paa mig paa den Maade? Jeg har ikke smagt en Draabe, siger jeg, ikke en eneste Draabe!

Trods sin Uro fæstede Véronique sig netop ved selve Heftigheden i dette Udbrud.

— Qui s'exense, mumlede hun smilende paa Fransk.

Men nu steg hendes Mands Vrede til Kogepunktet.

— Jeg ved nok hvad du siger — jeg forstaar meget vel hvad du siger til dig selv paa dit forbandede Fransk! udbrød han heftigt. Hvis jeg undskylder mig, saa betyder det, at jeg anklager mig selv, det er det, du mener? Naa ja, min unge Dame, jeg kender til noget som er endnu værre, og det er, naar man ikke værdiges at aabne sin Mund til Undskyldninger, skønt Omstændighederne anklager en saaledes, at der ikke findes Mulighed for Udflugter. Har du nogensinde selv bedt om Forladelse for din egen skandaløse Opførsel? Du har ikke engang villet sige mig den fordømte Uslings rigtige Navn, saa at jeg kunde have den Fornøjelse at skyde ham en Kugle for Panden! »Jolyffe fra Chicago«, sagde han med hemmelig Tilfredshed, tro ikke, at jeg glemmer ham, Mylady! Og gaa ikke og indbild dig, at jeg, selv om jeg nu sidder her bunden paa Hænder og Fødder, ikke en vakker Dag begiver mig ud paa Jagt efter ham og ødelægger hans smukke Ansigt i den Grad, at du ikke mere vil længes efter ham, Lady Bodley. Ja, hvad kan man ikke vente sig, naar man er dum nok til at gifte sig med en fransk Kvinde!

Véronique vendte sig hastigt bort for at skjule de Taarer, der pludselig fyldte hendes Øjne. Sir Hamiltons Ord, der altid blev ytrede i den Hensigt at saare, havde rørt ved et mere saarbart Punkt end han kunde ane.

— Hør nu, Vera — den Syges Stemme gik pludselig over fra heftig Vrede til ynkelig Klynken — vær for en Gangs Skyld en rigtig god Pige! Læg lidt Plaster paa det Saar, du selv har frembragt! Naar en Kvinde ved sit skammelige Levned faar en Mand til at søge Glemsel i Glasset, burde hun ikke nægte ham et Par Draaber at fylde det med. Det er ikke logisk, ser du! Og det er heller ikke barmhjertigt. Giv mig en Theskefuld Whisky — bare en eneste Theskefuld! Doktoren behøver slet ikke at faa det at vide. Jeg maa have det, Vera, bare en Theske fuld, saa er du sød!

Hans Hustru vendte sig med et træt Smil mod ham; hun var vant til saadanne Scener.

— Vil du have din Medicin nu, Hamilton? Du er mere syg end du tror.

Sir Hamilton rejste sig vredt.

— Jeg er ikke syg. Og jeg vil heller ikke have nogen Medicin. Alt hvad jeg behøver er den Frihed en Englænder i Almindelighed nyder, og lidt forstandigt Selskab. Jeg holder ikke dette Skørteregimente ud længere. Send Bud efter Trout, Vera. Han er idetmindste en fornuftig Fyr.

Véronique adlød uden at svare. Takket være sin Meddelsomhed og sit originale Fortællertalent var den lille Chauffør blevet sin Herrer Yndling, til hvem Véronique ofte, trods sin Modvilje, tog sin Tilflugt, naar det gjaldt om at more den pirrelige Rekonvalescent. Hun kunde jo ikke andet end lide ved Synet af den, der havde Magt til at ødelægge hendes eget gode Navn og Rygte, og udsætte et Liv, der var hende kærere, end hun vovede at tilstaa for sig selv, for Fare. Saalænge Trout befandt sig i Nærheden, svævede Damoklesværdet stadig over hendes Hoved. Hvad enten han udbasunerede Historien om hendes Flugt eller tilhviskede sin Herre det Navn, som denne saa gerne vilde have at vide, kunde Følgerne ikke blive andet end Skam og Ødelæggelse.

Derfor gav hun den lille samvittighedsløse Fyr alle de Penge, hun raadede over og fandt sig i hans talrige Besøg i hendes Mands Værelse. Og da nu Trout, ledsaget af den i høj Grad fornærmede Nash viste sig paa Tærsklen, hilste hun ham med et lille Smil.

Sir Hamiltons glansløse Øjne oplystes af noget som lignede Glæde.

— Det var rart at se Dem, Trout. Hvorledes gaar det med Bilen?

— Den staar blank og skinnende og venter paa Deres Naade — ja, det vil sige baade paa Hans og Hendes Naade...

— Fanden tage Automobilet — jeg bryder mig ikke om den nu, saa elendige som mine Nerver er! Jeg vil bare have en lille glad Time — fortæl igen om den italienske Hertug i »Den døde Rotte«. Og husker De nu de sidste Vers i den Montmartrevise, De begyndte paa i Gaar?

Med et lidt bekymret Smil rejste Véronique sig.

— Det er maaske bedst, at jeg gaar min Vej, Hamilton, sagde hun, jeg lægger vistnok Baand paa Fornøjelsen!

Hun ordnede den Syges Puder, stillede Sifonen med Sodavandet saa nær, at han kunde naa det og gik mod Døren. Den syge syntes allerede betydeligt gladere og muntrere.

— Ja, det var Ret, Vera, gaa du kun! Ja, en Mand kan jo heller ikke udholde Kvindeselskab hele Dagen! Gaa du, Vera! Sy du paa din Alterdug eller spadser ned i Byen med lidt Te til gamle Goody Hodge. Jeg skal have en lille privat Variètéforestilling her.

Med et lille Nik forlod Véronique Rummet. Knapt var Døren lukket efter den slanke, hvidklædte Skikkelse, før Sir Hamilton gnavent vendte sig mod sin statelige Tjener.

— Hør nu, Pidgin, hvad venter du paa? Baade Trout og jeg vil helst slippe for at se dit sure Ansigt, det forsikrer jeg dig for.

Trout blinkede fortroligt til den forbavsede Tjener.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Kina med sin »Brudgom«, Japan.
(»Simplicissimus«.)

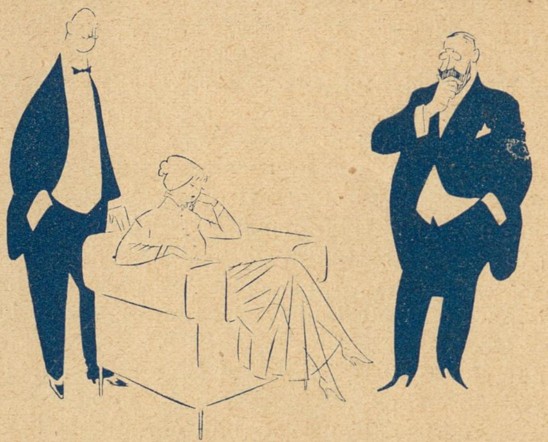

Kamrer Anderberg, som är på visit hos den något religiösa familjen Persson, frågar värdinnan: — Har inte herrskapet några små?
Fru Persson: Ack nej, vi ha många gånger bett vår Herre om en liten, men förgäves.
Anderberg: Be' någon annan herre!
(»Søndags-Nisse«.)

Mannen, som gör vad som faller honom in.

R. Storm-Petersen (»Søndags-Nisse«).

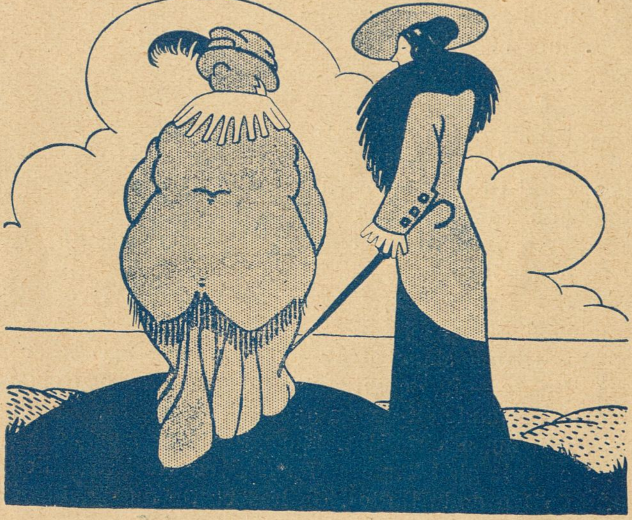

Den svære Dame: Min man har sagt, att blir det så hett i sommar som i fjor, så låter han skilja sig (saa vil han skilles).
(Strix.)

Den øverste Krigsherre: Hvilken Hovedstad har Du bombarderet?
Zeppelin: Jeg ved det ikke — der staar ikke noget om det i Aviserne!
(»Evening News«.)

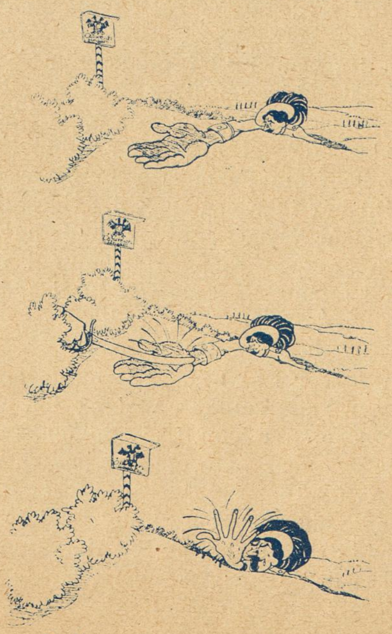

Italiens Krav paa Østrig.
(»Meggendorfer Blätter«.)

Rød Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

Naar je' i dett Øjeblik smækker Skinkerne i Pulpituret saa er' et rystendes a' Harmdirren over hva' Zalle nu igen har funnet paa mæ Hensyn te' Præssens Yttringsfrihed der æ no'et a' de stramtanneste je' har vaaren mæ te' i min aa min Bedstefar's Tid altsaa. Der æ vist *Roderi* i *Zalene* paa det polittiske *Munchholm*! p. T. altsaa. For a' komme aa sætte Mondkur paa unge Jacobsen, min ærede Redagtør ved Vort Land li'som han æ begynt at gye Galle fra et god Hjærte mæ sine fulle Longers Kraft over vort krigerske Maskumpi med vore Dødsfjender vest-sydvest for Ribe Amt og søndre Birk — det æ *Knut. Knut* mine Hærer og hvis a Zalle sto her, saa ville je' be' ham aa gaa mæ ner i Porten aa faa Mad paa Panden.

For han kyser jo ikke saa'n en gammel Trolka'l som mig her staar og Fan'e'me' vil ha' frit Slav paa Tongebondet og Ret til at servere Stinkpotter i Vort Land, hvis det passer mig altsaa. Æ de *Frihed* maa je' spørre! Det æ. *Knævelknut* ær'et!

Russisk Kosakkeri mæ bramabutski de revolosjonski som a' en oplyst Nation inte ka' være bekendt a' bye Gentlemænner med Dannebrog paa! For vel æ je' et gammelt tobenet Patentstillas mæ Piv i Hejseværket men maj ska' de radikalle Hærer ikke, lukrere paa, det vil je' be' dem om, og ve' Zalle talle med mig, saa bor je' i første Løbegrav skraas for Blegdamsvejen u'en Hennesy til Vejret mæ Kontortid efter Solnedgang.

Der er Frihed, og der ka' vi si'e og gøre hvad vi vil, og der ka vi lave den den radikalle Menisterpølse om til Gullasch a' den Slags som ka' faa en Æskadron Dødningehusarer til at stige a' Hesten!

Ja. Og iøvrigt æ je' altid i fuld pallementarisk Overensstemmelse med Dagsorderen, som netop utrykkelig henviser te' a' naar Enighed ueblivег saa ka' Næverne gøre Uslavet. Og derfor ve' je' anbefalle Dem a' vedtage Resulutsjonen, som altsaa gaar u' paa a' skaffe Danmark sin gamle haardtprøvede Frihed fra Estrups Tid tilbaves, dengang da Dadanellerne var ordenlig lukket a' lisom Sortedamssøen aa man fan'eme ikke behøvede a' skrive te' den engelske Regering om man maa faa lidt Bomuld i Ørerne! Et leve alsaa for den gamle Frihed med Laag paa! Vov! Vov!

Man er nok ikke paa det rene med, hvor man skal gøre af de skudte Løver fra Cirkus.
— ***Kunde man ikke overlade dem til Militærvæsnet, som saa kunde faa Brug for sine ›Løvegrave‹?***

Fred!

J Brand kom Riger og Stater,
forraadt blev Ed og Traktater,
hver Fyrste skreg paa Soldater —
de flaaede Folkene Led for Led
og haanlo ved Tanken om Fred.

Det var mod Ragnaroks Stunder,
J Skrig og Kanonernes Dunder
Aarhundreders Arbejd gik under —
Da hørtes en Stemme fra Blodflodens Bred:
Hold inde, ak skænk os dog Fred!

Nu Stemmen mod Himlen skriger
i alle Lande og Riger,
som Havets Brusen den stiger,
saa Fyrster og Troner vakler derved:
Kast Vaabnene — Folket vil Fred!

O. E.

Social-Demokraten vokser sig stor,
Witzansky suttede paa sine Knoer
og skrev saa en vældig Artikel.
Ak ja, hvor det passer, det gamle Ord:
›De er sure, sagde Mikkel.‹

27/6. Apothekerne klager over, at der bliver *udført* store Masser af Pulvere og anden Medicin. Jeg maa ganske give de Herrer Ret i, at dette er den omvendte Verden. Pulvere og deslige er da for Pokker bestemt til at *tages ind.*

29/6. *Stephensen* i Middelfart trakterede Sadelmager Johansen med Varetægt i hele 7 Maaneder. Nu kommer Justitsministeren med Regningen: *Zahlen*, mein lieber Herr Stephensen!

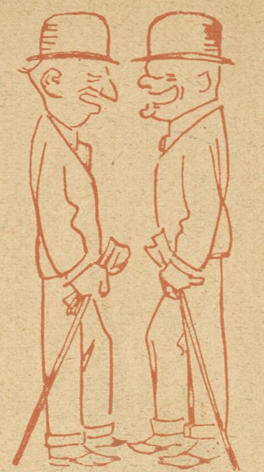

— Stakkels *Sarrasani*, der maatte skyde sine Løver.
— Tja, især naar man ved, at han kom hertil for at skyde *Papegøjen!*

Beckers Ferie.

Hr. Becker vred sig og sukkede: ›Ak,
nu skulde man lidt ud paa Landet,
saa rendes man paa Døren af
Arbejderpak —
det er da ogsaa ganske forbandet!‹

Ak ja, den Stakkel! Men Udvej jeg véd,
følg bare mit Raad, saa gaar'et:
Ved næste Valg stemmer man Becker ned,
saa faar han Ferie hele Aaret!

En Røver har taget Herrens Hat og Pels og siger saa —: Naa, hvormange blev saa Klokken?

Den bestjaalne: Ja det er forsent for Dem — en af Deres Kolleger har allerede taget mit Uhr!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXVI.

Jensen, „Keglebanen", Tivoli.

Jeg skulde ikke have laant denne Paraply henne paa Værtshuset, for jeg bli'r lige vaad, om jeg har den med eller ej. *Leonhard.*

N. N. N. Deres Digt om Belgien er for travrigt.

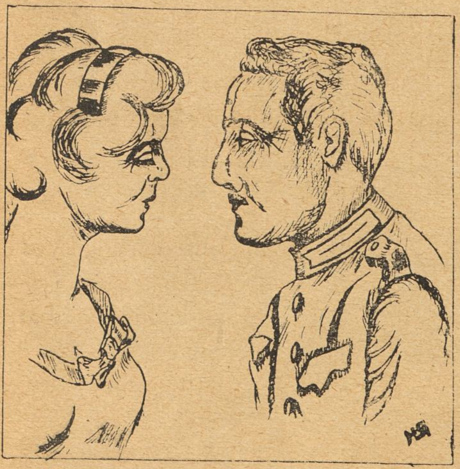

Hun: Er den tykke, tætsluttende Uniform ikke meget generende at bære i denne Sommervarme, Hr. Hansen?
Han: Jo, det er den rigtignok, Frk. Petersen. Jeg har ogsaa tænkt at foreslaa den anvendt som Nationaldragt i »Helgolands Fællesbasin.« *H. S.*

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

4de Trækning begynder Onsdag den 14. Juli.

8400 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 3 Kr. 20 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Vestre Boulevard, 26.**

Præsten: Kære Hansen er du nu fuld igen. Ved du ikke at Brændevin er din argeste Fjende?
Hansen: Ja jo — men ved ikke Præsten, at der staar skrevet: Elsker eders Fjender!

Den ene flottere end den anden.

Grossereren: Værs'go der har De en Daler i Julepresent.
Volontøren: Tak, hvor meget skal De ha' igen?

Puh!

Frk. Flit! Nu er der bestemt nogen som taler om mig, jeg kender det brænder saa i Kinderne mine!
Hr. Flat: Var det ikke det, jeg syntes, her lugtede af sveden Maling. *D. E.*

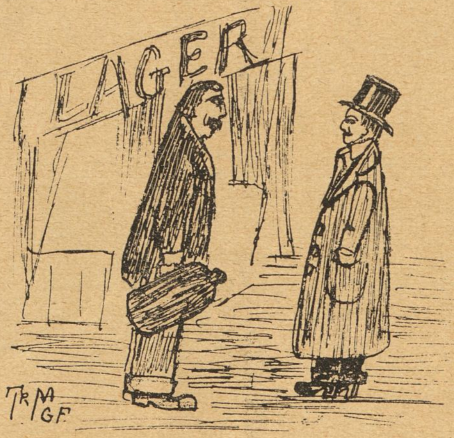

Grossereren: Naa, Jensen, De nyder nok Livet og drikker af Dunken.
Jensen: Ja, Herr Grosserer, det gør jeg, men det er en sur Fornøjelse da der er Eddike i Dunken.

A: Hvad var der i Vejen med den sidste Hestesporvogn?
B: Jo, det skal jeg sige Dig, den havde været ude for at tage Afsked med Vennerne, og som Følge deraf var den bleven hønefuld!! *A. Olsson.*

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Haukeli,
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

J. A. N. Thisted. Hold igen! Hold igen! Vi drukner i »Ideer« og Tegninger!

W. Frederiksen. Deres to Vittigheder. om Præsten og »rive a« er ligesaa gamle, som de er uappetitlige.

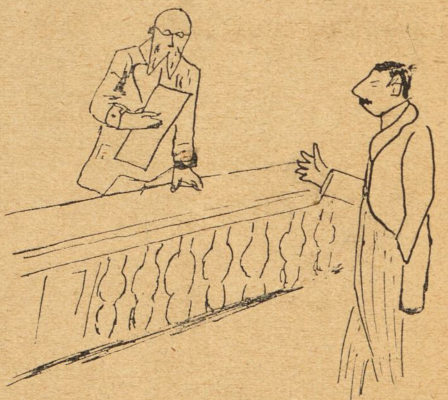

Dommeren: De er for falsk Spil idømt 8 Maaneder. Har De noget at bemærke?
Bondefangeren: Ja, jeg vilde nok ha'e de 30 Kr. igen, som Opdageren vandt fra mig.

ÆGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner-forskönner-bevarer-Huden Alles Yndlingssæbe

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Køb Alfa Margarine

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

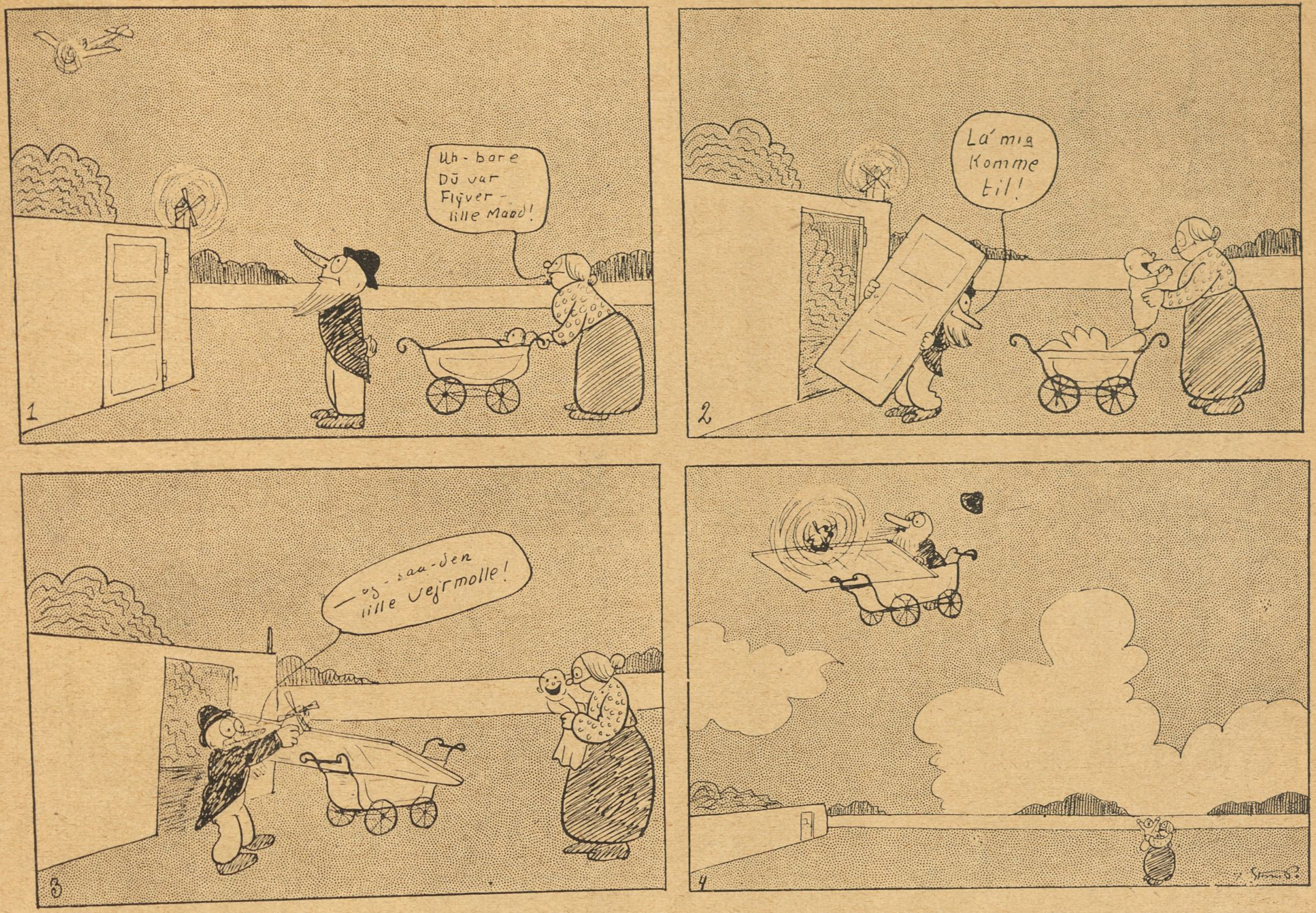

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Længe siden.

En Indbrudstyv har været paa Spil i den lille Landsby, og den stedlige Politimand er paa Jagt efter ham. Undervejs møder Politimanden gamle Mikkel Ole.

— Goddag, Mikkel Ole. Du har vel ikke set en Tyv?

— Jo jeg har.

— Hvordan saa han ud.

— Ja, det husker jeg ikke, for det var mens jeg var Barn!

Tidsmaaler.

— Goddag Hansen! hvorlænge har du siddet her?

— Aa, en fem — seks Bajere!

Han og Hun.

Han: Kære Ella, tror Du, at Du vil kunne leve af min ikke særlig store Indtægt?

Hun: Ja — maaske. Men sig mig, hvad vil *Du* saa leve af?

Blaseret.

Den ene: Uf! Dette evig og altid det samme er ikke til at holde ud!

Den anden: Aa, bestandig Afveksling keder mig!

Næsvis.

Onkel Adolf ventes i Besøg, og der er det kedelige ved ham, at hans Næse er gaaet fløjten ved en eller anden Sygdom. Nu formaner Moderen lille Harald om endelig ikke at tale om Onkel Adolfs Næse.

Da Onklen kommer, sidder Harald længe tavs og forundret. Men saa kommer det!

— Mor, Du sa', at jeg ikke maatte tale om Onkel Adolfs Næse — — — *men han har jo ingen!*

Vælte-Peter.

Carl Peter har været paa »Rommel« og faar omsider saameget indenbords, at han dejser omkuld paa Marken. Sent paa Morgenen vaagner han, ser sig forundret omkring og siger —: Det var da mærkeligt, at jeg skulde ligge her. Nok hørte jeg i Aftes, at der var nogen, der faldt omkuld, — men at det var mig — !

Av!

Hun: Sig mig ganske ærligt, synes Herrerne ligesaa godt om de meget talende Damer som om de andre!

Han: Hvilke andre??

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

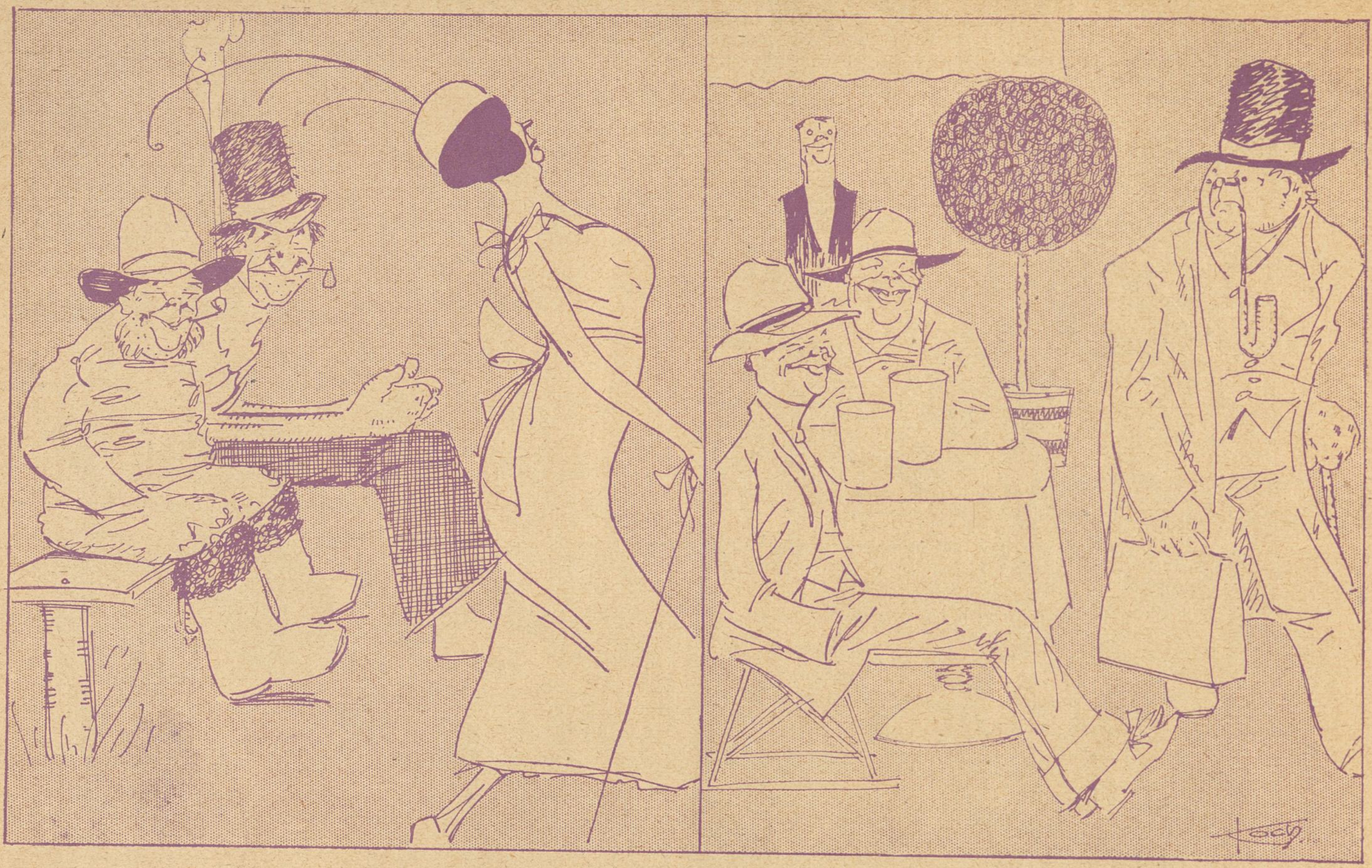

Tegning af Koch.

Ude paa Landet griner I af os — og her i Byen griner vi af Jer!

Forklaringen.

Husfruen: Hvor kan det være, at Mælken er bleven saa dyr?

Mælkehandleren: Det kommer af den af Tørken følgende Vandmangel!

3 Ønsker.

Anders: Hvis Du nu maatte ønske Dig tre Ting, hvad skulde det saa være?

Johan: Ja, først vilde jeg ønske mig al den Brændevin, jeg kunde drikke, og saa al den Skraa, jeg kunde tygge —.

Anders: Og saa —?

Johan (efter en kort Betænkning): Ja, saa tror jeg, jeg vilde ønske mig en Pot Brændevin til!

Hestebøf.

Værten: Naa, var det ikke en god Bøf? Den gi'r Kræfter?

Gæsten: Ja — Hestekræfter!

Derfor.

Kaptajnen: Det er noget Svineri, 42, at bruge saa meget Skraa.

42: Det renser Munden, Hr. Kaptajn!

Kaptajnen: Hvorfor køber De Dem saa ikke en Tandbørste?

42: For den kan jeg ikke gaa og tygge paa hele Dagen!

Han blev rig.

Faderen: Du husker vel Bogholderen, som i Fjor anholdt om din Haand?

Datteren: Ja, det gør jeg.

Faderen: Den Bandit er flygtet med alle Pengene.

Datteren: Husker Du, Far, at Du sagde til ham, at han kunde faa mig til Kone, naar han engang blev rig?

Faderen: Javel, men . .

Datteren: Jeg har netop nu faaet Brev fra ham, og han meddeler mig, at han er bleven rig, hvorfor han endnu engang anmoder om min Haand!

Afbrænder.

Herren: Men hvad i Alverden er det, De gør, Petra — brænder De alle mine Papirer?

Petra: Kun dem, der er skrevet paa — de rene ligger her endnu!

Smaating.

Konduktøren kom og skulde have Billetten, og Jens Olsen ledte i alle sine Lommer — forgæves.

— Ja, det gaar ikke, sagde Konduktøren, De kan da umuligt ha' mistet Billetten!

— Kan jeg ikke ha' mistet den, raabte Jens Olsen — jeg har engang mistet en Stortromme:

Tegning af Ludvig Jacobsen.

— Sig mig, Frøken, hvor kan det være, at De aldrig parfumerer Dem?
— Det skal jeg sige Dem — jeg foretrækker at vaske mig ren hver Dag!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

BEGRAVELSE.

HAN var for varm i Livets Hjertekulde,
og vilde Hvermand vel i al sin Færden,
— og derfor gik det ham kun skidt i Verden.

Nu var han død, og skulde under Mulde.

Det var et Mord. Man slog ham langsomt ned,
halvt med Vilje, halvt i Sorgløshed;
ved tavs Foragt, saavel ved Hovmods Ord
man gjorde ham hans Helved hedt paa Jord.
Hans Godhed nytted man i stort og smaat,
hvergang hans Høflighed ham stilled blot.
Værst mod ham var dog de saakaldte Venner,
(Thi hvad er Venner? . . . De, som nøje kender
de Sider i ens Væsen, hvor man svag er,
og efter Evne dem til Indtægt tager!) . . .
Saa blev han syg. Og han, som før var rig,
blev Offeret for økonomisk Krig,
— stor æder mindre, saa er Livets Orden.

Nu var han død; nu skulde han i Jorden.

En „Storbegravelse". Hans Slægt har Penge,
(for Penge ligger alle jo paa Maven):
Af Blomsters Pragt er Kisten dækket til.
Foreningsbannere. Et Sørgespil
skal messing-grædende gaa med til Graven.
Hvis den i Livet højst beskedne Mand
fra sit Eksil det alt betragte kan,
da vil han undrende St. Peder spørge:
For hvem maa hele den Forsamling sørge?

For de, der sled hans Liv, er mødte frem
i Flok og Rad, i nye Sørgeklæder
og dystre Miner. Ja man finder dem,
som virkelig for Alvor tror, de græder.
. . . Desuden styrker det jo Positionen
at være, hvor Noblessen angi'r Tonen,
(en ganske men'skelig-naturlig Længsel!):
Kapellets store Rum er fyldt til Trængsel.

„Lær mig o Skov —" (man véd, hvordan den ender.)
Saa træder Præsten frem: Ja, kære Venner . . .
(De Præster taler ofte plumpe nok
om baade Fanden og hans Pumpestok,
skønt intet om den Døde selv de kender.
Recepten, som bekendt: at rense Pletter:
— derfor jeg det af Referatet sletter.)
Om Talen selv vil det dog sikkert passe,
at den var efter Takst af første Klasse;
gefundnes Fressen for den store Masse!

Og Følget? . . . O, den lange Tale piner,
man sidder der med let distræte Miner
og stirrer stift paa Præstens Kors paa Kjolen,
imens man rokker helt febrilsk i Stolen:
For Pokker, Mand, skal dette vare længe . . .?
Trods al Alvorlighed: Tid er dog Penge,
og Penge kaster man dog ej paa Gaden;
— desuden længes man mod Middagsmaden . . .

Naa, alt faar Ende, ogsaa Præstetalen;
og dermed er man naaet til Koralen.
(Dog først en Solosang fra Pulpituret . . .
men da min Læser ogsaa ser paa Uret,
jeg overspringer, og gaar løs paa Sagen:)

Op springer Portene, ind strømmer Dagen.
Rørt over Mindekransen, Præsten fletted',
man pudser Næsen, mens man aander lettet!
Og alle de, der sled den Dødes Liv,
de samles enigt, trods private Kiv,
at vise ham den allersidste Ære —
ved ham til Gravens Hvilested at bære.

Den kendte Procession: Et Hornorkester
(velkendt fra Aarets Maskeradefester),
saa Kisten, baaret af de bedste Venner,
Familien, skærmet blidt af Præstens Hænder;
og endelig det store Følges Slange,
buglende sig ad vinkelrette Gange.

Det lufter gennem Lindetræ'rnes Kroner.
Fult lyder Hornenes forstemte Toner.
Man lytter ærgerlig: Denher' Chopin
er sandelig ej morsom . . . mais enfin . . .
Man hvisker det sin Sidemand i Øret,
og sætter blødt Galoscherne i Pløret.

Deroppe over Graven Præsten staar,
(Luftningen leger med hans hvide Haar):
Saa vort Farvel! Til Jord, Du, Ven er vorden,
engang Du atter skal opstaa af Jord . . .
Hvorpaa man synger højt i enigt Kor;
den gamle Salme: Herligen er Jorden!

Og hermed det officielle ender.
Man pludselig sig mod Familien vender,
mens kondolerende man trykker Hænder:
Husk alting finder Løsning bagved Taagen . . .
Farvel! Guds Fred! . . .
Knapt naar man ned til Laagen,
før Livsens-Appetiten helt er vaagen.
Pr. Omnibus, pr. Sporvogn eller Biler
man veltilfreds til Middagsbordet iler;
(for hvilken Fred i Sindet er det ikke,
at have gjort sin Pligt til Punkt og Prikke?)
Ved første Ret [ved Suppen] varmt man siger
(skøndt den er lunken . . . ak ja, disse Piger!):
det var forresten en mondæn Begravelse;
han er nu dygtig, denne Pastor Bavelse!
Ved Efterretten, [det er altsaa Stegen],
man saa bemærker, temlig overlegen:
Han var forresten en elskværdig Svend,
vor kære, nu afdøde, fælles Ven;
naa, tabt er tabt, og kommer ej igen!
Og er man færdig med Desserten [Isen]
man veltilfreds sig i sin Flugtstol strækker,
(forsigtig, at man ej Cigaren knækker):
Imorgen — maaske — staar vi i Avisen! —

Frederik Skousbo.

Forlang Tilbud. **SVENSKA FÄRGFABRIKEN MALMÖ** Forlang Tilbud.

GENERALAGENTUR FOR DANMARK: A. WEST, HAVESELSKABETS VEJ 5, KØBENHAVN V.

Rustbeskyttelsesfedt og -Farver, Skibsfarver, Lakfarver, Tørre Farver, Kedelstensmiddel „Panonit". Cycle- og Asfalt-Lak.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.

Telf. Central 7784.

NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen, 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.

Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's

XEROFORMSÆBE

Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**

GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET

HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)

Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).

LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.

Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.

Svineslagteri.

Udsalg: **Højbroplads 13.**

Største Udvalg.

Statskontrolleret Virksomhed.

Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).

Telf.: Central 9375.

3, Blaagaardsgade 3.

Telf.: Central 5708.

GENUINE

LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET

GARANTI FOR HOLDBARHED

·FIONA· SKINDERGADE 27

Dansk-Amerikansk Kompagni

for Metal- og Vinduespolering.

Vimmelskaftet 36, Kbhvn. K. **Telefon 11655**

Metal- og Vinduespolering udføres overalt

saavel i Forretninger som i private Hjem. Skilte og Glaslofter vaskes.

Gratis Glasforsikring. Fineste Referencer.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Biskopperne i Østrig har givet Ordre til, at Kirkeklokkerne skal anvendes i Krigsøjemed. (Telegram fra Wien.)

Kirkeklokke, ej til Hovedstæder
støbtes Du, men til en Eskadron.
Ak, din Lyd ej mere nogen glæder
— nu Du dundre skal som Feltkanon!

Tegning af Emil Poulsen

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 28. Torsdag den 15 Juli. 1915

Tegning af Sven Brasch.

Den »grønne« Bøgh hun skænker næppe nok en Tanke,
og Gran faar ikke hendes Hjærte til at banke.
Her ligger hun og drømmer om den unge Birch, som
i Amors Have er saa overmaade virksom.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.

Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer
DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON NO. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

FORLANG OVERALT
ARBEJDERNES BRYGGERI „STJERNEN“'S ØLSORTER OG MINERALVANDE!

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.

Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.

Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

THOMSENS MAGASINER
Moderne Frakker
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ......
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i

Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.

Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Sven Brasch. Tegning af Helgo Jørgensen.

Guldregn.

Ak ja, Vanens Magt er stor. Handelsrejsende Pedersen var mellem de sidst Indkaldte og laa paa Sølrgade. Den første Aften satte han sine Støvl-r udenfor Døren til Pudsning.

*

Hvis Du ønsker at vide, hvad andre siger om Dig i Din Fraværelse, saa læg Mærke til, hvad man siger, om andre i Dit Paahør.

*

Det modsatte af Farvand er Mor-ild. Og alligevel er Farvandet Far til Morilden.

*

En sand Ven er den, som vil høre paa alle Dine Sorger og ikke fortælle Dig sine egne.

*

To Byer har længe ligget i Klammeri om, i hvilken af dem en bekendt Politiker er født.

Begge paastaar, at det er den anden, han er født i.

*

Udret ikke Noget, naar Du er vred. Hvorfor skal man gaa ombord i et Skib i det Øjeblik, det blæser op til Storm?

*

Hvis alle Mennesker var tilfredse, vilde der maaske ikke blive gjort noget virkelig Stort her i Verden.

*

At skrive en Bog er let,
At trykke en Bog er
vanskeligere.
At læse en Bog endnu
drøjere.
Men at sælge en Bog er
det værste!

*

To Slags Mennesker skal man v-re sig for at omgaas: Sine Venners Fjender og sine Fjenders Venner.

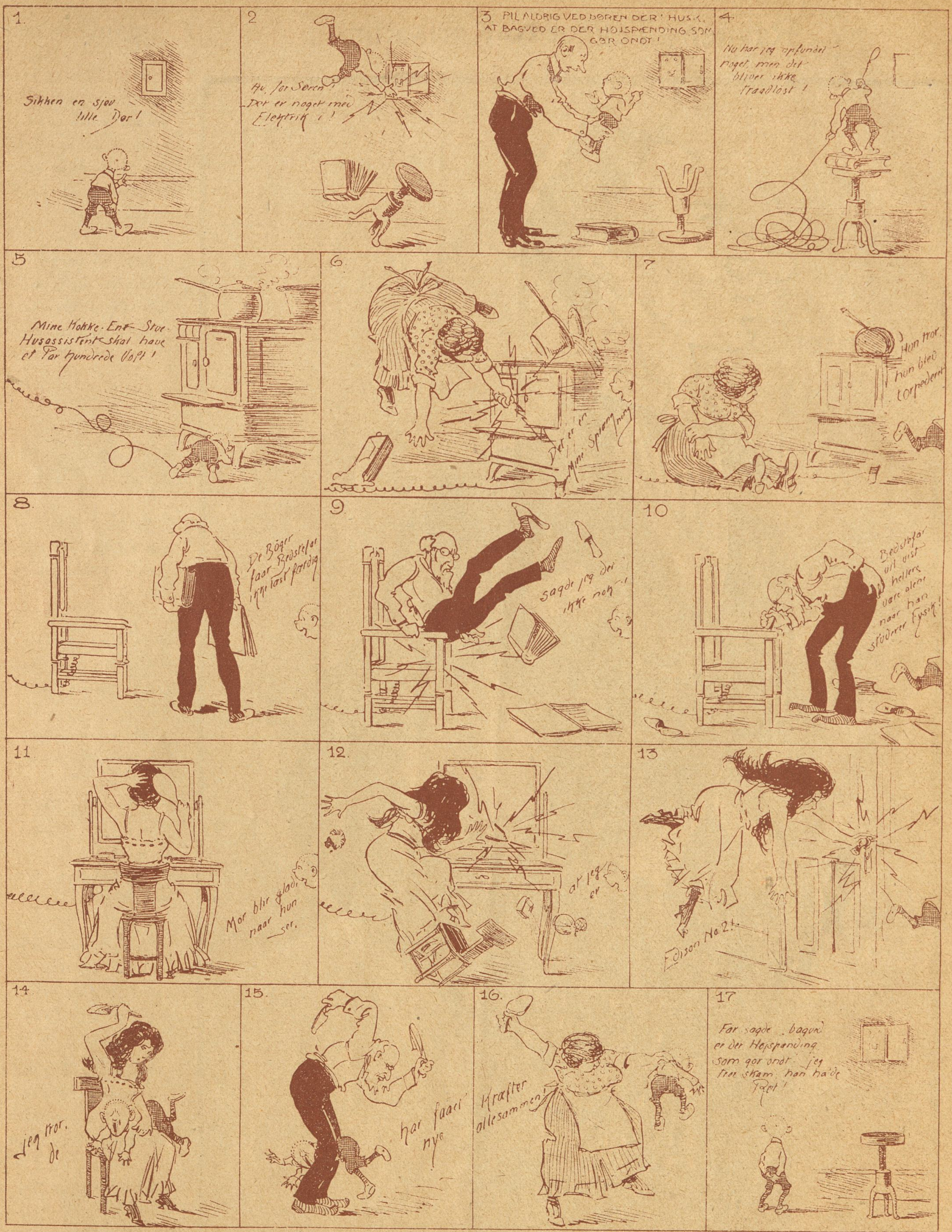

Lille Peter som „Elektriker".

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

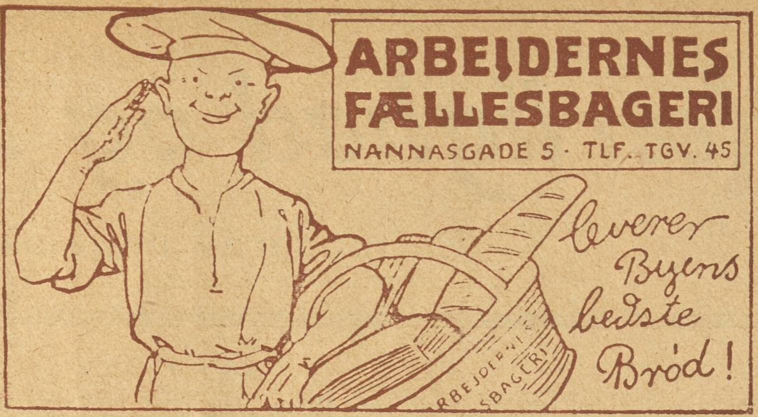

Schulstad
Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris 19, 24, 27, 29, 33, 38 Kr. Bestillinger efter Maal med Prøve, udf. paa faa Dage.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6.
Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—4.
Telefon Byen 1988 y.

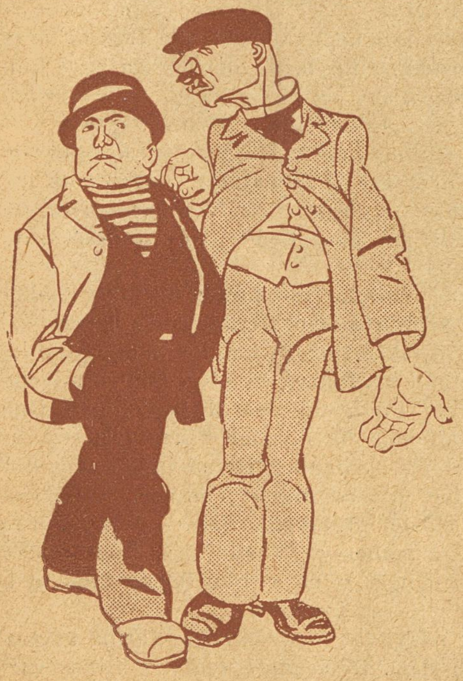

— Hva', er Du ikke mere hos Skomageren?
— Næ, de' ble' for anstrengende.
— For Armene?
— Næ, for Ørerne!

Kularbejderen.

Spillet begynder — —
raslende Kæder og topfyldte Tønder,
Lømperen staar i den gravsorte Last,
Tanken er nær — sæt, en Jernkæde brast!
Manden dernede sin Risiko glemmer,
tænker slet ikke paa Liv eller Lemmer,
Lasten sig hæver,
mødes ved Lugen af barkede Næver,
Trinbrædtet gynger, gi'r efter for Presset,
Tønderne tømmes, til Vognen er læsset.

Nu er der Pavse.
Mændene bænker sig, trætte og tavse,
ved et Krus Øl i en Havnekafe,
korte i Svar og lidt langt til at le,
sodede Arme og sværtede Bryn,
bagved et Blik, der er skarpt som et Lyn,
haardføre Ka'le,
trodsige Tanker og usleben Tale,
Hjærter endda, der er lette at vinde,
om Du kan Vej bagved Kulstøvet finde.

Krusene tømmes;
han med de stærkeste Kræfter berømmes.
»Kræfter! Jo Tak, deres Tid er forbi,
Dampspillet slider for mere end ti!«
Haandkraft og Jernklør kappes i Dyst —
Næverne knyttes. Saa bliver der tyst.
»Vel, Kammerater,
men er vi hvervet som Sliddets Soldater,
saa har vi Magt, om vi ikke er bange,
vi er de Smaa, men til Gengæld de Mange.«

»Arbejdet fortnes,
Døgnsliddets Timer, forstaar I, maa kortnes,
Lønnen skal passe til Arbejdets Art;
hvad faar en Kulgrosser', Folk?«
»Det er svart!«
»Mens vi er Unge, gaar Sliddet nok an,
saa gaar vi paa'en, som vi plejer van;
men der kan komme
Tider, hvor Ungdommens Kræfter er omme,
saml Eder da under Fremskridtets Mærke,
Skulder mod Skulder, saa er I de stærke!«

A. C. Meyer.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— Skyd ikke Skylden paa mig, min rare Dreng! Jeg har ikke noget imod, at Du bliver her inde, men Sir Hamilton er bange for, at min Konversation skal saare dine uskyldige Øren. Det er mig ligegyldigt, om Du hører eller ej, ja, det er det. Ja, som sagt, Sir Hamilton, da Hertugen fik Øje paa den lille røde Underkjole, som stak frem under Sengen....

— De synes ikke at behøve mig længere, Sir Hamilton. Saa tager jeg mig den Frihed at gaa min Vej.

Med en værdig Bøjning og med en i høj Grad krænket Mine forlod Pidgin Værelset. I de tyve Aar, han havde været i Tjeneste hos Hamilton Roddy, havde hans Principper maattet udstaa mere end ét Stød, men intet havde saaret ham saa dybt som den uforskammede, lille Chaufførs talrige Besøg hos hans Herre.

Baronetten og Trout var blevet alene. Den syges Øjne lyste pludselig, og han trak Vejret dybt.

Med en advarende Bevægelse lagde Trout sin Pegefinger paa Munden, listede sig paa Tæerne hen til Døren og lagde Øret til Nøglehullet. Saa gik han hen til Sofaen og stak Haanden ned i sin Brystlomme.

— Har De noget med til mig, Trout? hviskede den syge hæst. For Guds Skyld, kom straks med det!

XXI.

ET HJERTE.

Med Ansigtet boret ned i Puderne laa Véronique taus og urørlig udstrakt paa sin Seng. Hun vovede knapt at aande af Frygt for, at hendes med Møje tilkæmpede Selvbeherskelse skulde forsvinde igen. Ved en kraftig Viljeanstrængelse forsøgte hun at hindre de pinlige Tanker i at kredse omkring i hendes trætte Hjerne. At kaste et Blik paa Aarsagen til sin Lidelse syntes hende umuligt — for Øjeblikket var Bevidstheden om, at hun led, hende tilstrækkelig. Hendes Sjælslidelse var i sin Styrke næsten at ligne med en rent fysisk Smerte og undte hende ikke et Øjebliks Ro.

Gennem det aabentstaaende Vindue trængte den milde, af Rosenduft mættede Luft ind i Værelset, og Solstraalerne dansede i glade smaa Ringe i Loftet og paa Væggene. Nu og da hørtes der ude fra en glad, høj Barnelatter og en Hunds muntre Gøen. Den gamle Herregaard, der laa badet i Sommersolens klare Lys, frembød et Billede paa Ro og Fred.

Den unge Kvinde rejste sig tilsidst op og gik langsomt hen til det Vindue, som vendte ud mod den store Indkørselsallé. Havde de grønne Eges Kroner været berøvet deres tætte Løvværk, havde man muligvis kunnet opfange et Glimt af Præstegaarden.

Et Par Minutter hvilede Véroniques Blik paa det Landskab, der laa udstrakt foran hende, og hendes Øjne fik et Udtryk af den inderligste Ømhed. Saa knyttede hun Hænderne og rystede heftigt paa Hovedet.

— Dette her duer ikke! sagde hun højt til sig selv.

Hun gik tværs gennem Værelset og faldt paa Knæ foran et Vindu, gennem hvilket man havde Udsigt over Haven og de bagom liggende Marker.

Indtil for nogle faa Uger siden havde de Lidelser, hendes ulykkelige Ægteskab havde foraarsaget hende, ganske vist været svære, men hun havde dog formaaet at bære dem. Hendes Uskyld og Uerfarenhed havde hindret hende i ret at indse hendes Ulykke. Skøndt født og opdraget i Californien havde hun faaet en gammeldags, streng, fransk Opdragelse. Verden, dens Glæder og Sorger, havde under hendes Opvækst været som en lukket Bog for hende. Ægteskabet var for hende en hellig Pligt; en Ægtemand var en nødvendig Lænke om Foden — ingen velopdragen ung Pige kunde undgaa den.

Naar hun modtog Sir Hamiltons pludselige Tilbud om Ægteskab, var det med et uskyldigt Barns Taknemlighed — han reddede hende jo fra Nød og Elendighed. Hendes Opvaagnen havde været smertefuld, men hun havde baaret sine bristede Forhaabninger med Uerfarenhedens kritikløse Resignation. Moderens Opdragelse var gaaet ud paa at gøre hende til en god, ydmyg Hustru. Den Præst, til hvem hun i sin Raadløshed henvendte sig, sagde, at en gift Kvinde med Taalmodighed burde finde sig i sin Skæbne. Venner og Raadgivere havde hun ingen af, og hun manglede Lejlighed til Sammenligning. De fleste Mænd, hun traf paa, var ligesom hendes Mand, der alligevel havde beholdt saa meget af en Gentlemans Følelser og Tankesæt, at han ikke tillod hende at stifte Bekendtskab med de Kvinder, i hvis Selskab hun trivedes bedst.

Saa vidt hun kunde dømme, syntes hendes Lod at være ligesom andre Hustruers. Hun lagde derfor saa godt hun kunde Baand paa sin Afsky og Modvilje og viste Verden et lige saa smilende Ansigt, som andre Kvinder gjorde.

Men under alle sine pinefulde Lidelser og sin Sorg havde hun dog haft noget til Trøst og Erstatning, noget, som for hende var af uendelig stor Værdi: sin Selvagtelse. Nu, da hendes Foragt rettede sig mod hende selv, indsaa hun, hvad hun havde mistet.

Den sidste Maaneds Tildragelser havde tilfulde aabnet hendes Øjne. Synet af den anden Kvinde, hvis Tilværelse hun havde anet, havde ikke opvakt hendes Skinsyge, men en anden dybere, endnu kraftigere Følelse. Hun behøvede ikke længere at være i Tvivl, om den Stilling, hun indtog som Hustru, var almindelig og normal. Hun vidste nu, at dette ikke var Tilfældet, og hendes Kvindelighed, hendes Sjæls fineste Instinkter, ja selve Blodet i hendes Aarer rejste sig mod denne sidste, utilladelige Haan. Naar hendes Plageaand paa en saa aabenlys Maade viste hende den Krænkelse, han saa længe, uden at hun havde vidst det, havde tilføjet hende, gik han for vidt.

Hun rejste sig og begyndte med hurtige Skridt at gaa frem og tilbage i Værelset. Hvor pinlig end den Tanke var, at hun i sin Mands Øjne var et usselt, forkasteligt Væsen, var det alligevel ikke det Skræmmebillede, der forfulgte hende. Bevidstheden om, at hendes Opførsel ikke havde været dadelfri, var ikke nok til at berøve hende al Selv-

agtelse og faa hende til at pines af den dybeste Selvforagt.

Men hvorfor tog hun sig da egentlig det, der var sket, saa nær? Og hvis hun under strengeste Selvransagning saa ind i sit Hjerte, hvad vilde hun saa vel finde som Rod og Ophav til den Sorg og Smerte, der fyldte hendes Sjæl?

Hun vidste det — hun indsaa det med forfærdende Klarhed. Det var Tanken om, at en Mand, om hvis Tilværelse hun et Par Dage i Forvejen havde svævet i fuldstændig Ukendskab, nu med Foragt saa ned paa hende. Ja, hvad tænkte vel Dick Sugden om hende — saafremt han værdigedes at skænke hende en Tanke ?En brændende Rødme af Skam og Undseelse steg op i hendes blege Kinder.

Naar hun saa tilbage paa den halvt vanvittige Handling, hun Ugen i Forvejen havde begaaet, syntes det hende aldeles umuligt, at den fortvivlede Kvinde, der havde styret den fremadilende Motorvogn mod Nord, havde været hende selv, Véronique Bodley! Hun, hvem Opdragelsen havde indpodet de forfinede Livsvaner og den Selvbeherskelse, der udgjorde de gamle Franskmænds Stolthed — hun havde kastet sin Ære, sin kvindelige Værdighed, sit Hjertes Renhed og Uskyld fra sig, ligesom man kaster en gammel Handske bort!

At sætte sig i Besiddelse af Vognen og flygte fra den Mand, som saa grovt havde forulempet hende — deri laa intet urigtigt; det var en Handling, der baade havde holdt sig indenfor Retfærdighedens og Logikkens Grænser. Men at betale ham om ikke med hans egen daarlige Mønt, saa dog en Efterligning, der ikke var meget bedre, og fremfor alt, at hun, da hun vilde hævne sig paa sin Mand, havde bragt Sorg og Ulykke over en, der aldrig havde tilføjet hende noget ondt, var meget værre.

Til at begynde med havde hendes Forfærdelse været dikteret af egoistiske Hensyn; hun havde kæmpet for Hemmelighedens Bevarelse lige saa haardnakket, som et Dyr kæmper for sit Liv. Dels som Følge af fysisk og moralsk Sløjhed, dels fordi han paa en værdig Maade ønskede at optræde blandt sine Ligestillede, havde hendes Mand vist hende en højst overraskende Overbærenhed. Hun saa sig atter indsat i sin hæderfulde, misundelsesværdige Stilling, fra hvilken hun, hvis Hemmeligheden kom for Dagen, atter ubarmhjertigt vilde blive styrtet. Hvad vilde vel hendes ny Venner tænke, hvis de fik at vide, hvad der var sket?

Derfor var det, at hun havde bedt Dick om under alle Omstændigheder at tie. Hun havde omhyggeligt søgt at skjule alle Spor for sin Mand, for at han ikke skulde kunne identificere den ukendte unge Forfører med den unge Amerikaner, hvis mandlige Kraft og uplettede Karakter allerede i Forvejen var ham en Torn i Øjet. Hvis Sir Hamilton fik at vide, at den Person, han saa ivrigt søgte, lyslevende befandt sig i Nærheden, vilde hans Udbrud af Raseri og Skinsyge bevirke, at hendes eget Fejltrin blev almindelig bekendt. Derfor havde hun i blind Selvopholdelsesdrift kæmpet for at bevare Hemmeligheden.

Det var først i Løbet af Dagen i Gaar, da hun havde hørt sin Mand triumferende fortælle, at Giftermaalet mellem Daphne og »denne uforskammede, amerikanske Fyr« ikke ikke vilde finde Sted, at hun klart havde indset det urigtige i sin Handling og det Ansvar, hun havde paadraget sig.

Ganske vist havde hun allerede i Forvejen tænkt paa den Mand, der var faldet som Offer for hendes Hævnlyst — hun havde tilmed tænkt mere paa ham, end hun vilde tilstaa for sig selv.

Hun havde ikke glemt hans Modstand, der saa hurtigt var blevet kuet af hans legemlige Smerter, hans Forsøg paa en Forklaring, hans indtrængende Bønner, hun saa haardnakket havde vægret sig ved at forstaa. Men med disse Erindringer fulgte andre, der maaske var mere farlige for hendes Sjælsro.

Hvad hun end gjorde, kunde hun ikke bandlyse Mindet om den kraftige, muskuløse Skikkelse, som saa hjælpeløst havde ligget foran hende paa Sletten ved Carlisle, da hun havde gjort Holdt for at hjælpe ham og forbinde hans Saar. Hun kunde ikke glemme de fint tegnede Læber, den lyse Rand, som kom til Syne mellem det kortklippede sorte Haar og den solbrændte Nakke, da Hovedet faldt om paa Siden.

Hendes Erfarenhed angaaende Mænd havde hidindtil indskrænket sig til Faderen, en fin, skrøbelig Voksfigur, og Sir Hamilton, der var rynket og rødblisset af mange Aars overdaadigt Levned. Den mandige, kraftige, sunde Natur, hun nu for første Gang kom i Berøring med, stod for hende som noget vidunderligt, noget uforglemmeligt. Den samme Virkning havde ogsaa de sorte gennemtrængende Øjne gjort paa hende, da de ved den unge Mands Opvaagnen til Bevidsthed taknemligt og beundrende havde hvilet paa hende.

Hun havde tilfulde indset, hvor lidt fortjent hun havde gjort sig til denne Hyldest, og hun havde instinktmæssigt følt, at dette var en Mand, hun kunde stole paa. Og skønt denne Følelse ikke hindrede hende i at fortsætte den Vej, hendes Impulser drev hende, indgav den hende dog en Tvivl om hendes Ret til at gøre Skridtet fuldtud. Hun havde ganske vist ikke tvivlet, da hun skrev de to Navne ind i den Bog, hendes Værtinde havde lagt foran hende — hun var ikke veget tilbage for at binde Lommetørklædet om sin venstre Haand, hvor hendes Vielsesring, som hun i Vrede havde kastet for sin Mands Fødder, manglede. Men hun havde gjort disse Skridt med Bevidsthed om, at hendes Handlemaade var lav og skændig.

Siden kom det tilfældige Møde i Parken, da hun atter havde set ind i de Øjne, for hvilke hun havde søgt at skjule sig — Opdagelsen af den Lidelse og Sorg, hendes Handlemaade havde bevirket. Da havde hun troet, at hun var naaet Bunden af sine Lidelser. Men saa i Gaar....

I Gaar havde hun faaet at vide, at Dick Sugden for hendes Skyld stod i Fare for at miste den, han elskede. Thi naturligvis elskede han Daphne — han var jo efter ti Aars Fraværelse vendt tilbage for at ægte hende. Men hellere end at forraade den Kvinde, der havde gjort ham saa megen Uret, var han beredt paa at ofre sin Lykke og blive mistænkt for Troløshed og Falskhed.

Og Véronique følte, at hun ikke fortjente dette Offer, og hun forsøgte at bilde sig selv ind, at Dick Sugden ansaa hende for en ussel, elendig Skabning.

Men hvad tjente det vel til, at hun vendte Sandheden Ryggen? Hun vidste altfor godt, at det ikke var Tanken om Dicks Forbitrelse, ikke hans Ligegyldighed, som fik hende til at se Fremtiden i Møde som en Ørken, fuld af bristede Forhaabninger. Det var heller ikke Medlidenhed med Dick, fordi han havde mistet Daphne, der fik hende til at fælde bitre Taarer.

Nej — det var Mindet om de Øjne, hun i Gaar Aftes ved Afskeden havde set ind i, de Øjne, i hvilke hun havde set det, enhver Kvinde idetmindste en Gang i sit Liv ser — sit eget Billede afspejlet som det skønneste og herligste paa Jorden.

Men hun følte altfor vel denne Salighed, dens Mening og den Fortvivlelse, som vilde følge i dens Spor; den klart flammende Lue havde tændt Ild i hendes Sjæl — den Sjæl, som tilligemed Legemet var Hamilton Bodleys lovlige Ejendom.

XXII.
OPDAGELSEN.

Det bankede paa Døren.

— Mylady....

Véronique løftede sit trætte Hoved.

— Kom ind!

En rødkindet Pige traadte ind i Værelset.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

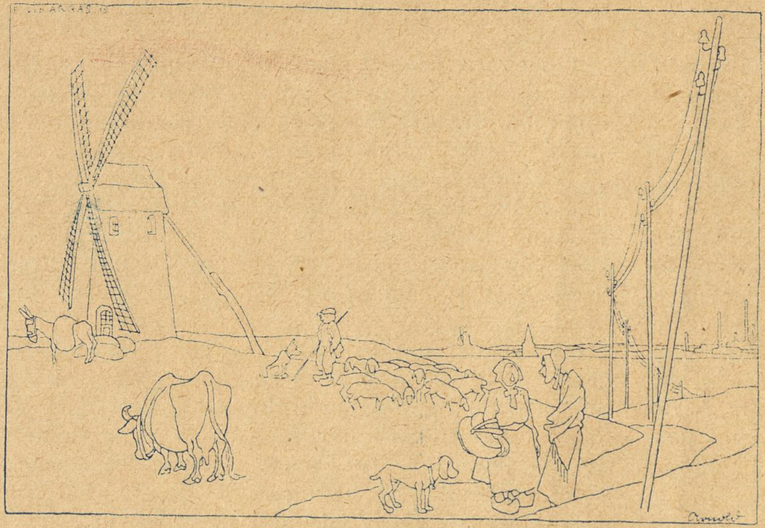

Bag den tyske Front.

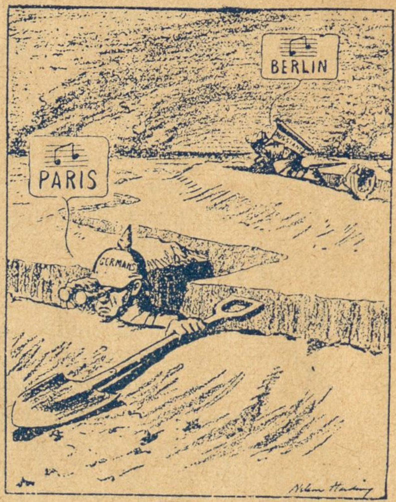

»It's a long way to —«
(Brooklyn Eagle).

Bag den franske Front. (»Simplicissimus«)

Mamma, får jag också ha korta kjolar, när jag blir stor?
(»Søndags-Nisse«.)

Holland værger sin Nevtralitet!
(»Evening Journal«).

— Men hvorfor banker De Klæderne i Køkkenet?
— Det er min Mands Frakke. Han er Møllerkusk, og jeg banker al Melet ud — til Bagning!
(»Meggendorfer Blätter«.)

Rød Indmad

Den lille Mand.

J. C. var engang saa stor en Mand,
æret af Konge, af Folk og af Land.
Nu er han bleven, saadan kan det gaa,
en af de mindste blandt alle de Smaa.

J. C. bruger saa kløgtig sin Tid,
ét er Maalet for al hans Id,
én Ting ildner saa sødt hans Blod,
Tanken om Pladsen ved Tronens Fod.

J. C. slumrer ved Aftenstid ind,
Smilet forgylder hans Mund og Kind —
Dejlige Drømme forkynder ham Held:
Lampevej — Zahle — Brandes — ihjæl!

Guf-Guf.

Ynder Du Delikatesser,
er Du en Ven af Finesser,
saa rejser til Aarhus Du bare,
dér føres den fineste Vare.

Dér kan din Gane Du proppe
med Pølser af stivsyge Kroppe,
selvdøde Nyrer i Dose,
Bøf à la Tuberkulose.

Vil endnu mere Du kræse,
klør efter *ekstra* din Næse,
saa faar Du — nu *maa* Du stejle —
Tyrekam dyppet i Ajle!

4/7. Afholdsfolkene har indsendt Klage over de lystige Pigebørn, der grasserer paa Fredericia Banegaard. Ikke nok med, at Pigerne *holder* ved Frederits, men tænk, de bruger Opholdet til at *holde a'*, og det kan de unge Afholdsmænd ikke *holde te'*.

Der blev forleden i en Kupe i Slangeruptoget født en lille Verdensborger. Det var da det sidste Dødsstød til Hr. Ambts forældede Bureaukrati!

Her har vi da endelig den fødte Jernbanemand.

Hvad Forskel er der paa »Foreningen til Dyrenes Beskyttelse« og paa Krigen?

— Jo, »Foreningen til Dyrenes Beskyttelse« virker for Dyrene herhjemme, men Krigen virker *fordyrene* over hele Europa.

En ny Dronning Margarete.

13 Øre.

Tolv Gardister fik Befaling
paa med Kufferter at køre,
mod en kongelig Betaling,
si'er og skriver: 13 Øre.

Men saa maa man ikke glemme,
de fik gratis Trillebøre,
dertil stærke Bæreremme,
— Alt, foruden 13 Øre.

Og husk paa, saa fik de Fridag,
— kunde fri og glat sig røre, —
Flytning faar man Appetit a'
og saa tilmed — 13 Øre.

En Gardist kan intet fordre,
han kan ikke Opstand gøre, —
men maa pænt parere Ordre,
mod en Sum af 13 Øre.

Men han ønsker ej at tage,
saadan usle smaa Ducøre,
Med et Smil gi'er han tilbage
Hoffuréren 13 Øre.

Theatersalen i Tivoli har nu slaaet sig paa »Orfevs i Underverdenen«. Herregud, hvor Theatersalen dog famler sig frem i Aar.

— Bare det nu maatte blive en Succes denne Gang. Jeg maa sige, at jeg *under Værten en.*

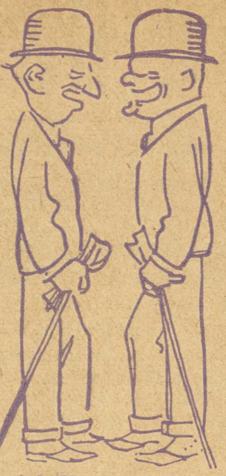

— Zoologisk Have reklamerer stærkt med 4 Krokodiller, som stammer fra Afrika.

— Er der noget særligt ved det. Hjemme hos mig har jeg saamænd en *Krukke-Dil*, som stammer fra *Asien*.

»Hvalfangeren« blev nok taget i Søndre Birk, og nu sidder han i Arresthuset paa almindelig Fangekost?

— Nej, han sidder paa Vand, og — *Birke's* Brød!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXVII.

Olsen, Kafe „Bauer“.

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Gummilageret „Francais“
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Paa Væddeløbsbanen.

Damen: Jeg vil sige Dem, for hver 100 Kroner, De taber, taber mit Hjerte ogsaa en Del af sin Varme, saa nu kan De selv regne ud, naar det er iskoldt!

H. Rasmussen. Deres Tegning interesserer os, og vi kunde lide at vide, hvad det er for en Væddeløbsbane, som anvender Damehatte til Havesprøjter.

T. M. Aalborg. Deres smaa Spøgefuldheder maa De ikke gøre Regning paa at faa vejede op med Guld eller Sølv. For at opnaa det maa De være mere original.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner-forskønner-bevarer-Huden. Alles Yndlingssæbe

Sæbefabriken „Savon“
S. Schønberg — Nørrebrogade 213.
Alle **Sæbearter** til billigste Pris.
Specialiteter: **Marseille-, Kærne-** og **Salmiaksæbe.**
Leverandør til Landets største Institutioner.
Større Forbrugere Rabat. **Forlang Tilbud.**

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING.
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis
Enhver kan blive Medlem.

Vadskeriet „Ventegodt“
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

Kære Ravn, kan denne bruges?

A: Hvad kan man sige om en Mand, der ingen Penge har?
B: ? ? ? ?
A: Han er Millionær.
B: ? ? ? ?
A: Paa en Million nær. C. C.

Kære *C. C.* Den Vittighed er en Million værd — paa en Million nær!

Jeg hører fra Europa, man Fred foragter
og at Krigsguden sidder til Sæde,
naar han Menneskene alligevel slagter,
kan vi ligesaagodt dem æde.

I. Nielsen, Helsingør. Medens denne Tegning paa Grund af Deres »joviale« Opfattelse af det »evropæiske Bankekød« gik igennem, faldt den anden ned — i Papirkurven.

Leonhard K. Den med at gaa til Vejrs med Musiken har det ikke været den samlede Redaktion mulig at fange. Tegningen fik den ved slige Lejligheder anvendte Sørgekoral og sank derpaa i Papirkurven.

Carl Jacobsen & Co. N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling Jakke-klædninger fra Kr. 45–75 Kr.

Haukeli bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Delikate Skovpakker,
fra **Citys Smørrebrødsbørs,** daglig indtil **10,000** Stk. fint belagt Smørrebrød fra 6 Stk. 30 Øre. Sendes overalt. **O. Brenner,** Grønnegade Nr. 1. Tlf. Byen 1567 y.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Køb Alfa Margarine

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

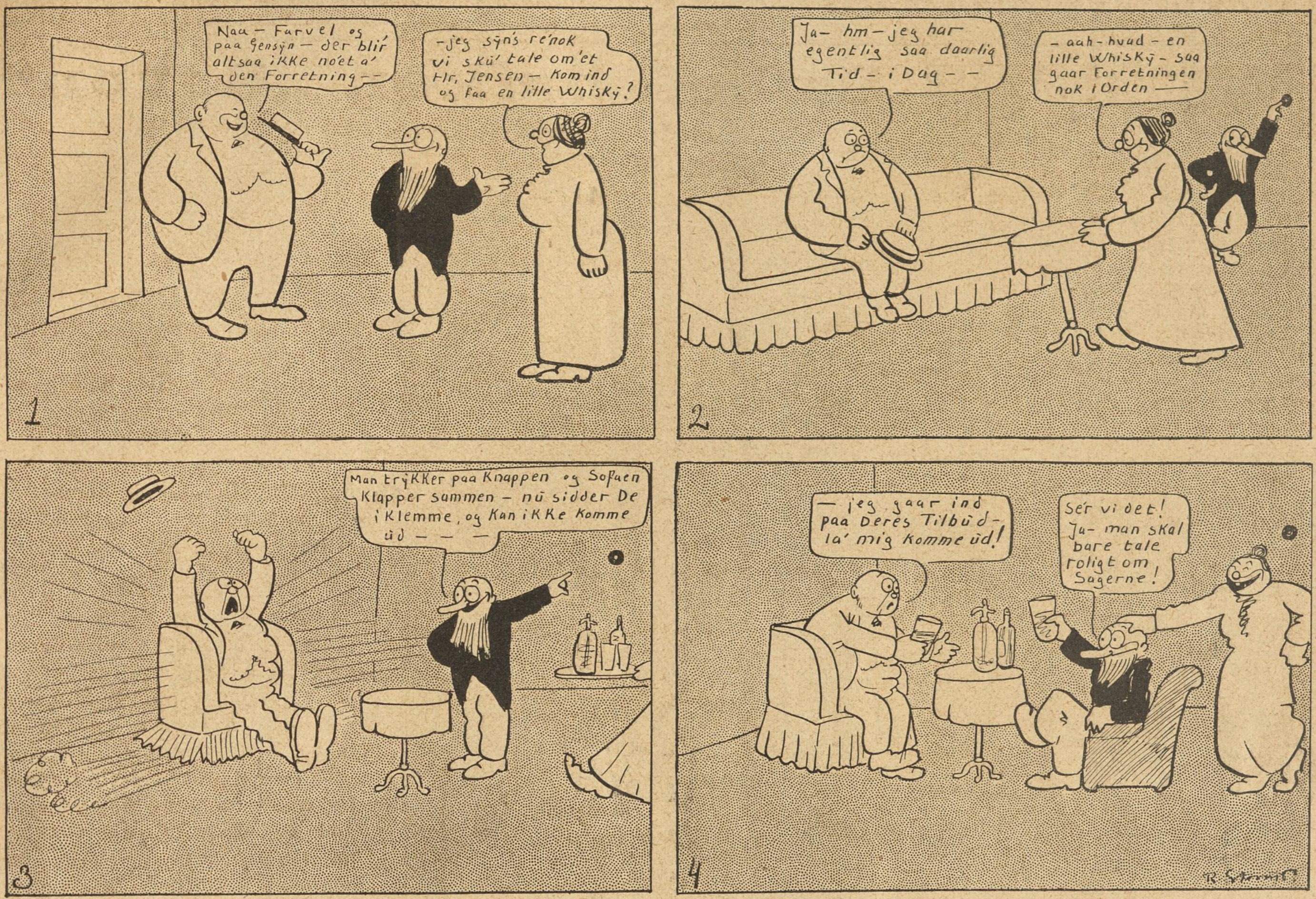

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Vittig!

En gammel Bondemand kommer ned til Korsørekspressen og gaar fra Kupe til Kupe uden at kunne finde en ledig Plads. Tilsidst standser han foran en overfyldt Kupe, og klør sig i Hovedet, og siger —: Det var dog Pokkers, saa her er fuldt!

Saa siger en ung Københavnerflab —: Vil De laane en Kam?

Godt pareret.

En Bondedreng kom ind paa et Kontor, og Personalet her begyndte straks at gøre Halløj med ham.

— Værsgod at tage Plads, blev der sagt, skønt der ingen Stol var at sidde paa.

Drengen saa sig lidt om og sagde saa:

— Her ser ud ligesom i min Fars Kostald.

— Saa — hvordan det?

— Jo, der er heller ikke flere Pladser, end der er Kvaj!

Tildels i Orden.

Familien Caspersen er paa Udflugt i Skoven og medbringer en stor Kurv med Frokost-Sager. Ved Madkurvens Udpakning opdager Fru Caspersen, at der ingen Glas er, og hun spørger Tjenestepigen, hvor Glassene er.

— Dem har jeg glemt! Men det gør forresten ingenting.

— Gør det ingenting?

— Næ, for jeg har ogsaa glemt Rødvinen og Øllet!

Kløgtig.

A: Ser Du, det er saadan, at hvis et Menneske mangler en af sine Sanser, saa bliver de andre Sanser saameget mere udviklede, og mister en Mand sin ene Haand, saa bliver den anden duelig for to.

B: Det passer vist meget godt. Jeg har f. Eks. lagt Mærke til, at naar en Mands ene Ben er for kort, saa er det andet saameget længere!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

En vigtig Kommission.

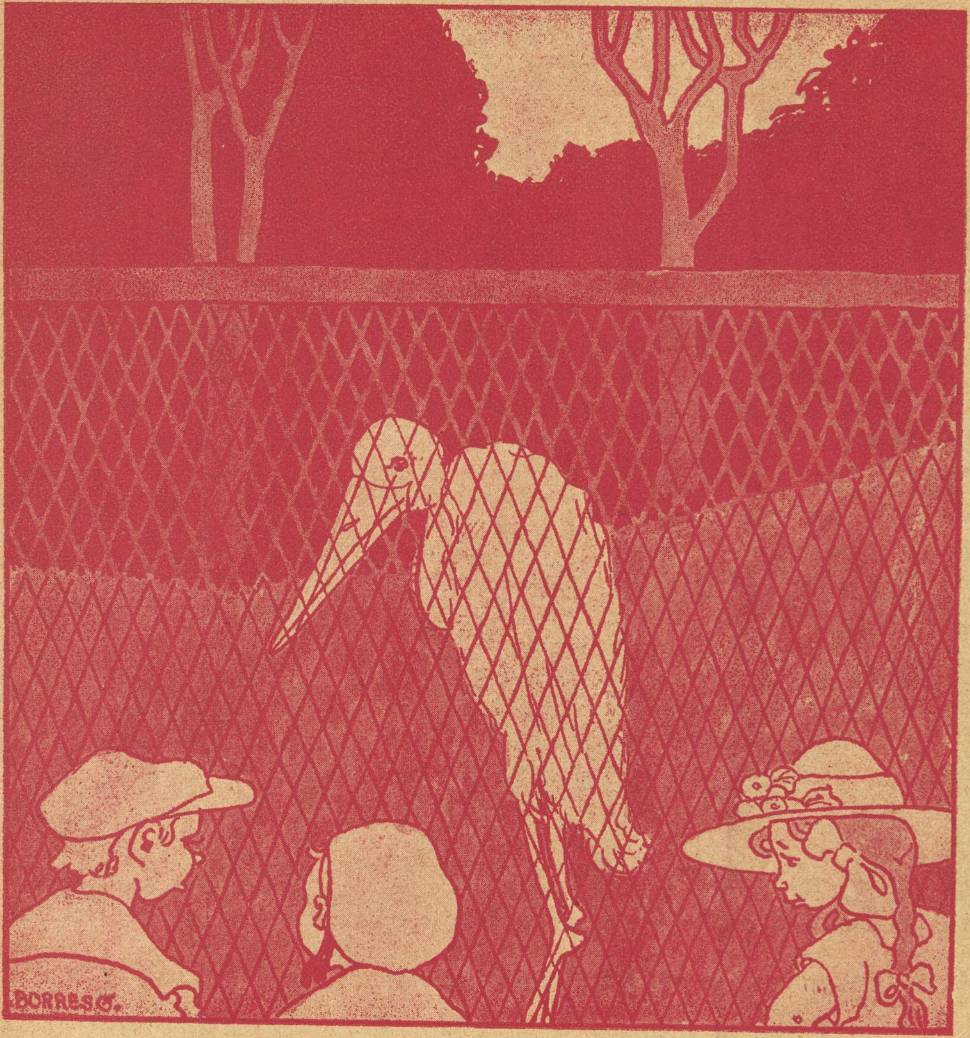

Tegning af Borresø.

— Du, Jens, er Du bange for at gaa hen og invitere hende, der staar ved Siden af os, med hen og se paa Aberne?

Langsomt virkende.

En Mand, der led af Søvnløshed, fik af en god Ven det Raad, at give sig til at tælle, naar han laa i sin Seng, saa vilde Nerverne falde til Ro og Søvnen indfinde sig.

Dagen efter mødtes de to Venner.

— Naa, fulgte Du saa mit Raad?

— Ja—a — jeg talte til 18,000.

— Og faldt Du saa i Søvn?

— Nej, saa var det paa Tiden at staa op!

Ikke saa gal.

Skræderen: Er Deres Hr. Broder hjemme?

Studenten: Nej, han blev i Gaar bragt paa en Sindssygeanstalt.

Skræderen: Naa, men har han ikke efterladt sig Beløbet for den ny Dragt, jeg har syet til ham?

Studenten: Nej, saa gal var han dog ikke!

Vin og Vand.

To Afholdsmænd diskuterede den kendte Skik at knuse en Flaske Champagne mod et Skib, naar det løber af Stablen, og den ene fandt, at det var en grim Metode.

— Tværtimod, sagde den anden, jeg synes, den Skik indeholder en god Moral, thi saasnart Skibet har faaet den første Flaske Vin, gaar det over til Vandet, og der bliver det!

Billig Arbejdskraft.

— Hør Du, Georg, kan Du nu være rigtig flink i Dag, skal Du faa fem Øre?

— Nej, Fader, saa billigt gør jeg det virkeligt ikke!

Forskellige Typer fra det grønne Spillebord.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 9 -
Sherrys No. 3, stor, Kork .. 10 - 25 -

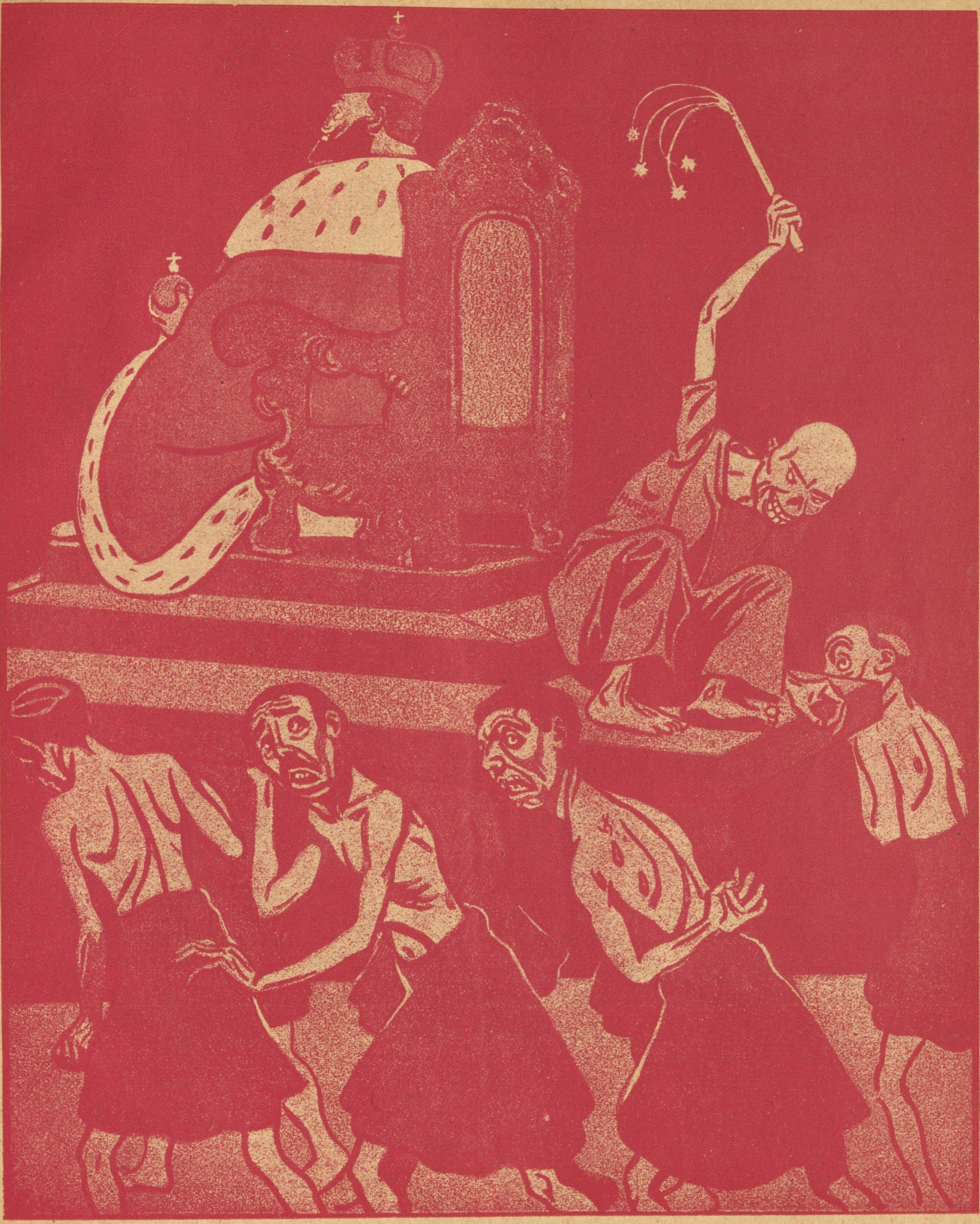

Tegning af E. Erk

Majestæten er dybt bedrøvet over, at Hungeren piner hans Folk. Uden Mad kan de jo nemlig ikke slaas.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

Lille Sofie Gasarm.

For at skelne Sofie fra de andre »Sofier« i Skolen og Gaden havde Veninderne givet hende Tilnavnet »Gasarmen«. Der var slet ikke ment noget ondt hermed. De syntes kun, at det passede saa godt.

Sofies lange, tynde Arme, der altid stak ud fra de korte Kjoleærmer, mindede om Gasarmene paa Trappegangene.

Skønt Sofie nu var tretten Aar gammel, havde hun aldrig kendt til lange Ærmer i Kjolelivet. Dette havde sin særlige Grund. Hendes Moder, Madam Larsen, havde nemlig i flere Aar haft Formiddagsplads hos et Herskab paa Frederiksberg, og her fik hun udleveret kasserede lyse Kjoleliv og ogsaa uldne Pudseklude. »Men saa maa man da meget hellere,« bemærkede Md. Larsen, »stikke saadan en god Pudseklud til Side og rimpe den om til et Liv til Sofie, selv om det bliver lidt knapt, end som at slide den op paa Vinduesruder og Sølvtøj«. — —

I Forhold til sin Alder viste Sofie Gasarm et mærkelig sky og mistroisk Væsen overfor Drenge og »Mænner«. De ældre Koner i Huset, der vidste Besked, forstod nok, hvorfra det stammede.

Nu kunde det være omtrent syv Aar siden, at et fremmed Mandfolk med Bolcher havde faaet lokket Sofie over paa Stenpladsen, der dengang laa for Enden af Gaden. Heldigvis blev hans Hensigt iagttaget og Personen fanget, før han helt havde faaet ødelagt Barnet.

Men Forskrækkelsen havde Sofie Gasarm nok ikke glemt, siden hun ikke mere var saa troskyldig og tillidsfuld som før den Begivenhed.

Folkene paa Kvisten, hvor Sofie hørte til, havde deres Mærkeligheder som alle andre, og de var ogsaa blevet drøftet dengang de flyttede ind; men nu kendte man jo det hele. Madam Larsen var slet ikke Sofies rigtige Moder; forinden denne blev Enke, havde Manden og hun taget Sofie til sig for en Sum. Og hun betragtede Sofie som sin Datter; selv havde Md. Larsen ingen Børn.

Foruden Md. Larsen og Sofie bestod Husstanden af Sofies »Onkel«; han var, saa vidt man vidste, lidt i Familie med Madam Larsen. Det var for øvrigt ham, som Husbeboerne først bed Mærke i, da Kvistfolkene var flyttet ind.

Han var en usædvanlig lille, ældre Mand, som ernærede sig som Bybud. Gigt i Forening med Professionens Byrder havde givet hans Skikkelse en vis Lighed med en Halvmaane. Paa den Hylde, der dannedes af hans fremskudte Skuldre og puklede Ryg, var han i Stand til med forbløffende Rutine at anbringe Kufferter eller Kommoder af Omfang som ham selv og slæbe af med dem.

Alene hans Udseende var nok til at gøre ham bemærket. Men det var navnlig den Maade, hvorpaa han kom op, naar han var fuld om Aftenen, — og det skete ofte, — der gav Anledning til Hussladder.

Da lød der i det stille Mørke paa Trappegangen med Mellemrum en underlig Rumlen som om en Tønde trillede ned. Med Hænder og Fødder kravlede han, greb saa forkert og trillede tilbage paa Afsatsen som et Hjul. Det generede ham ikke; hans Krop egnede sig til at trille. Paa Nedfaldsstedet blev han liggende en Stund, lyttende efter, om Støjen skulde have vakt Opmærksomhed i Huset. Saa fortsatte han sin besværlige Opstigning.

I Begyndelsen aabnedes jo mange Døre, — men ogsaa den Støj sov de fleste senere fra. — — —

For Sofie var Kvistbeboernes rigtigste Medlem dog hendes sortspættede Kat. Sofie fulgte den undertiden ned, men ellers holdtes den næsten altid inden Døre. Den var hendes eneste og bedste Legekammerat.

En Dag overraskede Viceværtens Søn dog Sofies Kat oppe paa Loftet. Den sad og solede sig ved et Tagvindue. Han listede hen og gav den et uventet Skub, saa den styrtede ud.

Sofie stod just ved Køkkenbordet og saa Missekatten trimle ud over Tagrenden ned i Gaarden. Det isnede gennem hende. Hun skyndte sig ned; dér laa hendes egen Kat med udstrittende Ben og var død.

Hun klappede den, — og bar den hen i Skarnkassen.

Saa skyndte hun sig op, — ingen skulde se, at hun kunde græde for en Kat, som andre for et Menneske. Men Viceværtens Søn sad i Tagvinduet og grinte højt! — —

En Morgenstund, nogle Maaneder senere, rygtedes det i Huset, at Madam Larsen paa Kvisten var død. Hun havde ligget til Sengs faa Dage og døde, før man rigtig havde talt om, at hun var syg.

Dagen efter gik der en Seddel fra Viceværten rundt i Huset om at skænke ti Øre til en Krans. Sofies »Onkel« henvendte sig til »Menighedsplejen«, som lovede at sørge for Begravelsen og senere at skaffe Udvej for Sofie, som nu stod alene.

En dejlig Sommersøndag med straalende Skovvejr blev Madam Larsen begravet paa Vestre Kirkegaard. Senere tog Sofies Lærerinde og en fremmed Dame fra Menighedsplejen hende og Onkel Bybud med hen og drikke Kaffe.

Om Aftenen, da det snart var paa Tide at gaa i Seng, stod Sofie Gasarm nede paa Gaden udenfor Porten. Hun havde sort, langærmet Kjole paa, — en Gave fra Menighedsplejen. Hun følte sig som om hun var blevet konfirmeret.

Hun stod og saa over paa Gadens modsatte Hjørne. Her havde Urtekræmmeren tidlig om Morgenen hejst sit Flag paa halv Stang over Butiksindgangen. Endnu var det ikke taget ned; op paa Formiddagen var Urtekræmmeren nemlig taget i Skoven med sin Familie.

»Det er vel hejst for at hædre Mo'r!« tænkte Sofie.

De havde jo altid handlet dér og skyldte aldrig. Men der havde jo ogsaa været Begravelse fra Nr. 10 i Gaden; dér var det en gammel, enlig Mand.

Nu kom en Cyklereparatør med sin Hustru forbi Sofie; han havde haft Værksted i Gaden og kendte hende.

»Er der kreperet nogen i Huset derovre«, spurgte han Sofie, »siden Urtekræmmeren stikker Flag ud paa halv?«

Sofie Gasarm blev saa underlig, men tog sig i det og svarede:

»Nej, der har været Begravelse fra Nr. 10«, og beskedent tilføjede hun: »og saa er *min* Moder ogsaa begravet i Dag.«

»Hva', er din Moder død, lille Sofie,« slog Reparatøren over i en mild Tone, indvendig skamfuld over sin flot opsatte Replik. »Saa er det altsaa derfor, at Flaget er hejst paa halv Stang.«

Han klappede Sofie paa Kinden, og de gik videre.

Sofie stod længe og tænkte paa dette »altsaa«, der fyldte hende med saadan en underlig Glæde.

Der var meget stille i Gaden. Nogle af Børnene var kommet hjem fra Skoven, en af dem havde en grøn Gasballon.

Nu bandt de en Sten til Ballonens Traad og lagde Stenen paa Kørebanen, saa at Ballonen svævede over Hovedet paa dem.

De tog hverandre i Haanden, gik i Kreds om den og sang:

»Højt fra Træets grønne Top
straaler Juleglansen« — —

Sofie saa henne fra Porten opmærksomt til og syntes, at Gaden blev højtidelig som i en Kirke. Det stod saa tydeligt for hende, at hun om Formiddagen havde kastet en lille Klump Jord ned i Graven og hvisket: »Farvel, Mo'r.«

Atter søgte hendes Blik til Flaget, saa trykkede hun Haanden mod Øjnene og løb op paa Kvisten.

Snart efter laa hun i sin afdøde Moders Seng, der føltes saa ensom og stor. Gennem den halvaabne Dør lød »Onklens« dybe Snorken inde i Sideværelset.

Kort efter blev Sofie Gasarm adopteret af Cyklereparatøren og hans Kone, der ikke selv havde Børn. Og Konerne i Huset, hvor Sofie kom fra, sagde til hinanden:

»Dér kan man se, Herren kender sine Veje!«

B. A. Duurloo.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Holbergsgade 6

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

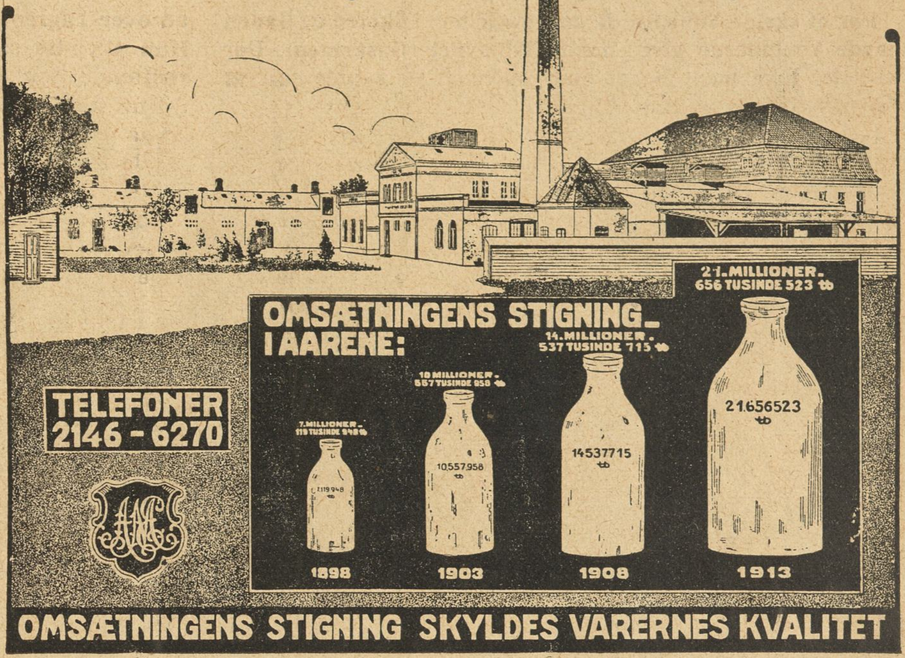

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Dansk-Amerikansk Kompagni
for Metal- og Vinduespolering.
Vimmelskaftet 36, Kbhvn. K. **Telefon 11655.**
Metal- og Vinduespolering udføres overalt
saavel i Forretninger som i private Hjem. Skilte og Glaslofter vaskes
Gratis Glasforsikring. Fineste Referencer.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

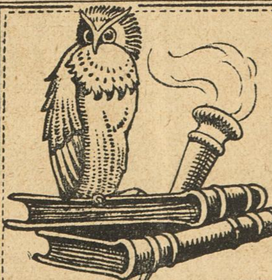

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDINGS KØBENHAVN.

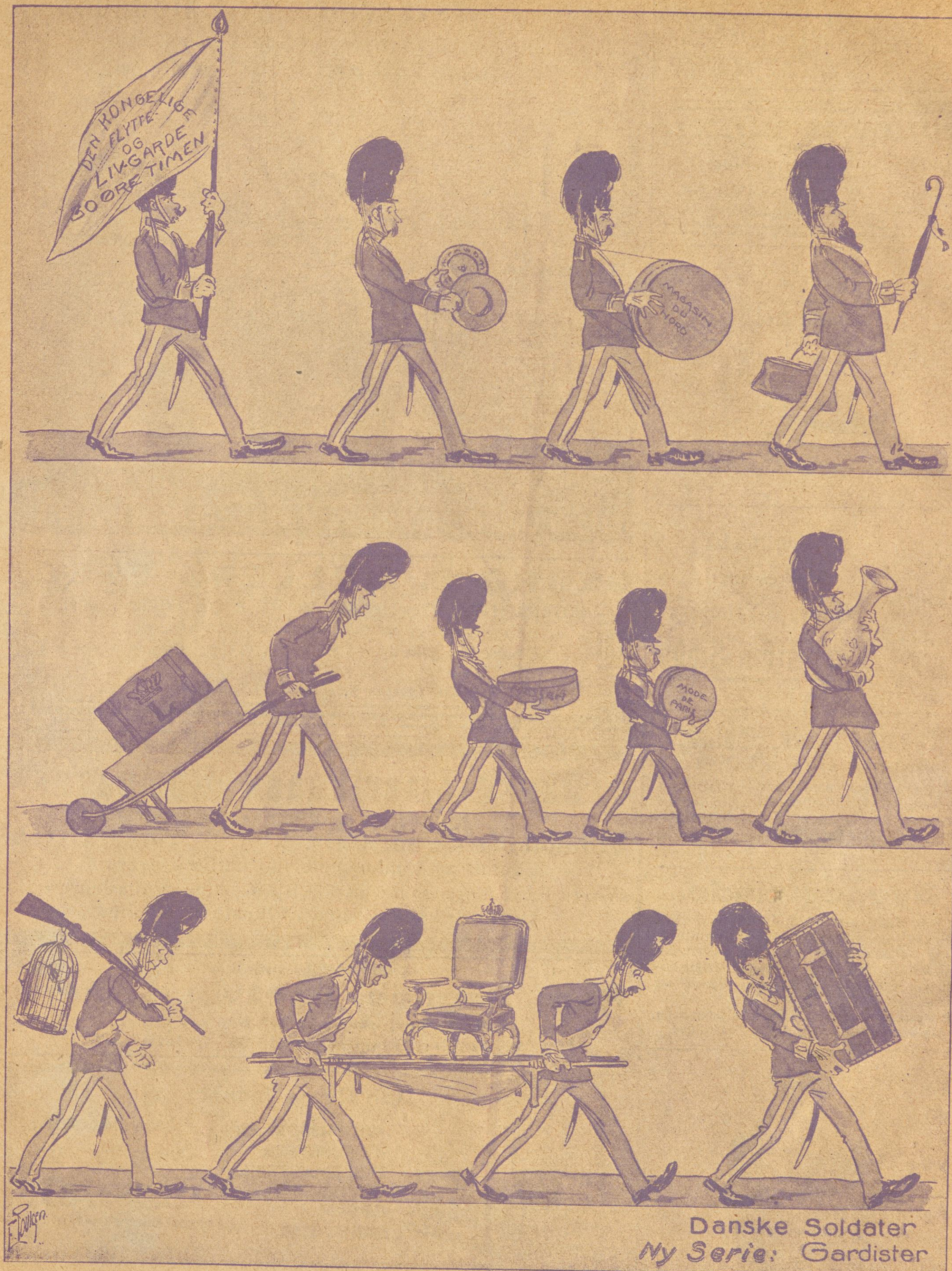

Tegning af Emil Poulsen

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 29. Torsdag den 22. Juli. 1915

Herren: Er det sandt, at Du har staaet nøgen Model for Zahrtmann?

Damen: Ja, ved Du hvad — i denne Varme!

Tegning af Oluf Nielsen.

Arbejdernes Brændselsforretning. Odense.

Kontor **Havnen.** Telefon 989. Klingenberg 1989.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale **Laase & Nøgler Ny Østergade 2.**

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

Min Kone og mig.

Miu Kone skal være glad og god ved mig
og ganske marmorkold for Dig.
Og dejlig Mad hun lave skal til mig,
og Tand for Tunge skal hun ha' mod Dig.
I Sorg og Glæde skal hun gaa med mig
og aldrig ta' i Skoven ud med Dig.
Med andre kurtisere maa hun ej —
men andre gærne kikse maa med mig!

Nellys Mor har haft Besøg af en Veninde, som medførte en lille Hund. Nelly har leget inderligt og længe med Hunden og fortsatte hele Dagen med at lege Hund.

Da Nelly laa i sin Seng, sagde Moderen som sædvanlig: Bed nu pænt din Aftenbøn!

Nelly: Jamen, Mor, jeg er jo en lille Hund, og en Hund kan da ikke bede!

Moderen: Saa, snak nu ikke, men bed pænt!

Nelly (folder Hænderne) — Vov, vov, vov, vov! Amen!

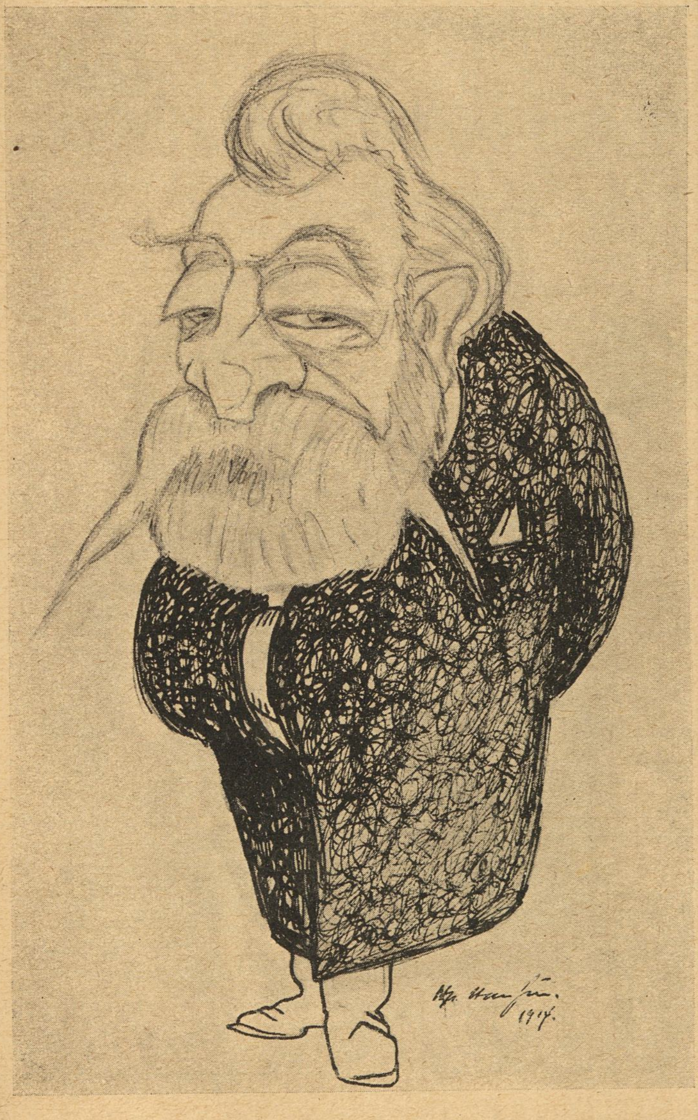

Tegning af Hp. Hansen.

Professor **C. J. Salomonsen.**

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Emil Poulsen.

Helgo Jørgensen.

Vore lærde Mænd.

Professor Salomonsen har to Specialiteter. Først al Verdens Baciller og Bakterier. Stik ham en hvilkensomhelst saadan Fyr ud — han kigger kun ganske flygtig paa Dyret og afgør paa staaende Fod, om det er Pest, Difteritis, Tyfus, Cholera eller Dille. Paa det Omraade er han umulig at trumfe over.

Det kan man derimod ikke sige om ham, naar han rider sin anden Kæphest, nemlig Skolevæsenet og de nybagte Studenters Kundskaber. Her faar han ikke saa sjældent én over Næbbet, naar han har offentliggjort en lille opbyggelig Artikel. Hans Udgydelse gaar nemlig efter følgende Recept: Det gamle er jo nok skidt, men s'gu osse godt, og det nye er jo nok godt, men s'gu osse skidt. En saadan Visdom kan man jo nok forstaa, Landets Rektorer og Adjunkter ikke kan lade være at opponere mod. De kløer løs paa ham, og Salomonsen tamper igen af et godt Hjerte og med et godt Humør.

Alt i alt er Carl Julius en rigtig go' gammel bacillus gemytlicus et grinacticus, som den mugne Kasse paa Frue Plads udmærket godt kan være tjent med.

„Den hvide Haands“ Hemmelighed.

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Køb RAVNEN

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3......
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

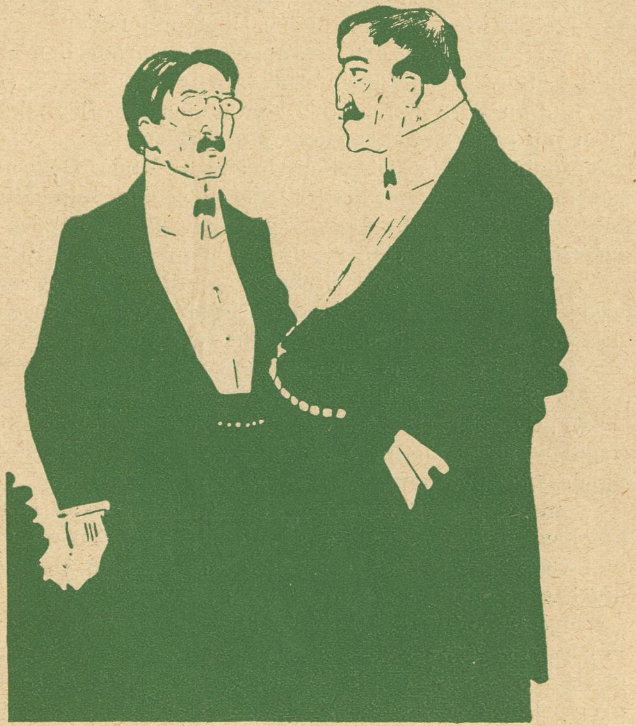

— Der skal være et eller andet Geni, som har opfundet Skjorter uden Knapper.

— Pyt — dem har jeg gaaet med, siden min Kone begyndte at spille Bridge!

Tolderens Vise.

Glade Københavner, netop det, Du savner,
gi'r jeg Dig med begge disse to —
jeg skal kontrollere Dig og emballere
alt, hvad Du behøver i dit Bo.
Al din Røgtobak og al din Skraa
maa en lille Stund jeg tygge paa!
Og mens fra Trekroner smaa Salutkanoner
gi'r en Orlogsmand det glatte Lag,
faar af Vingalloner mange Millioner
her hos mig et Afgangsstempelslag.
Ja, jeg kan ikke holde mig,
maa tem'lig tit fortolde Dig,
men spiller det en Rolle — nej,
det Glæde bør forvolde Dig!

Og af Kunst en Masse faar jeg her pr. Kasse
hentet fra og sendt ud til »den Fri«.
Nogle er for ramme, andre tem'lig stramme
med en symbolistisk Svinesti.
Jeg har faaet »Eleonoras Liv«
plant og rundt — i Fugleperspektiv!
»Rype, død« fra Ribe, »Vibe, ung« fra Nibe
og en *Mønsted*, mærket »russisk Hof«,
»Et Par rene Lagner«, Maleri af *Wagner*,
og »En gammel Traver« — *N. V. Dorph!*
Ja, Du skal inte holde Dig,
forstaar Du Dig paa Olle ej,
det kan da ej fortolle Dig,
men Glæde kun forvolde Dig!

Kom til mig, min Kære, med hvad det skal være,
Toldens Tælleapparat er smurt,
her kan De, for Pokker, ikke smugle Kobber,
thi min Næse spærrer denne Port!
Tomme Tønder ruller her forbi,
nogle af dem er der »Smugler« i!
Tænk de smaa moderne »Huse« i det fjærne,
dem, der staar saa godt imod det blaa,
hvor Madammen hytter sine »Proselytter«,
dem har jeg sat denne Indskrift paa:
»Ja, Du skal inte holde Dig
og rundt paa Gaden jolle bleg,
her skal vi nok fortolde Dig
og Glæde kun forvolde Dig!«

Peder Ravn.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— Et Brev, Mylady, og Budet venter paa Svar.

— Et Brev — hvor er det da?

— Undskyld, Mylady, men Sir Hamilton tog imod det og sendte mig til Mylady for at bede Mylady om at komme ind til ham saa hurtigt som muligt.

Véronique rynkede Panden.

Som Ægtemand udmærkede Sir Hamilton sig snarere ved sin Mangel paa Opmærksomhed overfor sin Hustru end ved det modsatte. Dette hans Lune, at befatte sig med hendes Korrespondance, var lige saa ny, som det var ubehageligt.

— Jeg kommer straks, Gwen. Vær saa god at hjælpe mig lidt med mit Haar. Ved Du, hvem Brevet kom fra?

— Nej, det ved jeg ikke, Mylady. Men det var Samuel, Mr. Codringtons Karl — ved disse Ord rødmede Gwen — som bragte det herhen. Maaske er det fra den nye Præst selv — men han er jo bortrejst. Maaske er det fra den amerikanske Herre i Præstegaarden, han skulde have fejret sit Bryllup i Dag, den stakkels....

Véronique trak Vejret dybt. Fra Dick — ja, naturligvis var Brevet fra Dick! Hvor stor Tillid hun end nærede til hans Klogskab og Forsigtighed, kunde hun alligevel ikke være sikker paa, at Brevet var egnet til at læses af andre end hende selv. Og nu var det i hendes Mands Hænder! Sir Hamiltons Skinsyge, der var vokset siden det vanvittige Foretagende, hun havde sat i Scene i sidste Uge, havde maaske allerede i Dicks ubetænksomme Ord fundet den Ledetraad, han saa ivrigt søgte. Og i saa Fald — hvad vilde der da ske? Hun vovede ikke at tænke derpaa.

Saa beroligede hun sig. — Brevet var maaske ikke fra Dick. Det Faktum, at han sjældent eller aldrig forlod hendes Tanker, var ingen Grund til, at hver eneste Begivenhed i hendes Liv skulde staa i direkte Forbindelse med ham. Hun bebrejdede sig sin Svaghed og gik rolig og med ubekymret Mine ind til sin Mand.

Det første hun ved sin Indtræden i Værelset lagde Mærke til, var Lugten af Pebermynte, Floridavand og Røgen fra den store, stærke Cigar, Trout straks belevent kastede ud gennem det aabne Vindu. Hun var imidlertid altfor optaget af sine egne Tanker til at lægge Mærke til saadan en ubetydelig Enkelthed.

Hele Universet syntes hende i dette Øjeblik sammentrængt i det smilende Ansigt, som Sir Hamilton fra sin Sofa vendte op mod hende. Hun drog et dybt Lettelsens Suk. Hvad der saa end ventede hende, var det tydeligt nok, at hendes farlige Hemmelighed endnu ikke var kommet for en Dag.

— Hallo, Vera — nu skal Du faa noget morsomt at høre. Se her!

Han viftede muntert med et aabent Brev og en sønderreven Konvolut. Hun genkendte den energiske, faste Skrift, som hun hidtil kun havde set paa Daphnes smaa Billetter, og en Følelse, varm og oplivende som en Solstraale, fyldte hendes Hjerte.

Saa grebes hun pludselig af Frygt.

— Fra hvem er Brevet, Hamilton? spurgte hun saa ligegyldigt, hun formaaede.

Hendes Mand lo muntert.

— Ja, gæt, hvis Du kan? Det ér fra den fordømte Hvalp — Fyren med de to Koner — han, som skulde have været Brudgom i Dag. Du husker nok, hvad han hedder?

— Ja saa — Mr. Sugden, sagde Vera rolig.

Sir Hamilton nikkede.

— Javist, ja — her staar det jo — »Deres oprigtigt hengivne Richard Lee Sugden«. Han vil have at vide, om han kan komme herhen paa Afskedsvisit, inden han i Eftermiddag begiver sig til New York. Komme herhen — ja naturligvis! Jeg vilde ikke for alt i Verden gaa Glip af Synet af ham i Dag! Jeg er nysgerrig efter at se, hvorledes han føler sig til Mode? Han er antagelig ikke saa overmodig, som da han i Forgaars Aftes sad her i mit eget Hus og trodsede mig — mig — Familiens Hoved! Ja, han kan gerne komme herhen og vise sig, før han begiver sig af Sted. Sæt Dig ned, Vera, og skriv et lille net og indbydende Svar til ham!

— Mr. Sugdens Brev var altsaa til mig? spurgte hun roligt.

Sir Hamilton saa skarpt paa hende. Ordene indeholdt tydeligt nok en Bebrejdelse, men han var i for godt Lune til at blive vred over saadanne Ubetydeligheder.

— Det kan være det samme, Vera! svarede han med en kort Latter. Det har jo intet at betyde. Her har Du Brevet! Og hør nu, Vera, lad Samuel komme herop — jeg vil spørge ham om et og andet, medens Du skriver.

Véronique følte sig helt ulykkelig til Mode. Det var ikke saa meget den Haan, der rettedes mod den, hun satte over alle andre, som den Mangel paa Selvagtelse, hendes Mand viste overfor sine Tjenere, der gik hende saa nær til Hjerte.

Trout stod henne ved Vinduet og smilede. Pedgin saa som sædvanlig rolig og værdig ud. Men Véronique læste klart og tydeligt begges Tanker, medens hun forsøgte at overtale sin Mand til ikke at gøre endnu en af sine underordnede til sin Fortrolige. Hun tog imidlertid ikke Sir Hamiltons feberagtigt, oprørte Sindsstemning og den Harme, Richard Sugdens beslutsomme Holdning et Par Dage i Forvejen havde vakt hos ham, med i Betragtning.

— Jovist, jeg vil have alle Detaljerne! Du kan være sikker paa, at hvert eneste Menneske her paa Egnen taler derom. Og hvorfor skulde jeg gaa Glip af min Del af Fornøjelsen? Pedgin, gaa ned og hent Samuel.

Pedgin adlød. Trout skar en lille, haanlig Grimace. I tavs Forundring betragtede Véronique et Par Minutter sin Mand og Herre — hans heftige, næsten hysteriske Munterhed overraskede og forundrede hende. Hans smaa, rødrandede Øjne gnistrede, hans Stemme var hæs og stammende, han lo uophørligt for sig selv — han syntes ude af sig selv af Glæde over den Fornøjelse, der beredtes ham.

Det bankede paa Døren. Véronique vendte sig bort.

— Jeg gaar ind til mig selv for at skrive Brevet, Hamilton, medens Du taler med Samuel, sagde hun, fast besluttet paa saa snart som muligt at gøre Ende paa Besøget.

Døren aabnedes, og ind marscherede den taalmodige,

højst indignerede Pedgin, fulgt af en rødmusset, undselig Skikkelse. Men det var hverken den nyankomnes undselige Grin eller Pedgins aabenlyse Harme og Foragt, som gjorde Vera saa forskrækket, som om hun var blevet ramt af et elektrisk Stød.

Det var Synet af de gulbrune Benklæder, i hvilke Samuels skæve Ben stak.

Et Øjeblik stod hun som lammet. Men da hun saa indsaa, at det var nødvendigt at handle hurtigt og beslutsomt, stillede hun sig saaledes, at hendes lille, hvidklædte Skikkelse skjulte den nyankomne for Sir Hamiltons Blik, og vendte sig med et Smil mod sin Mand.

— Her har vi Samuel, kære Hamilton. Det var jo rigtig rart, Pedgin, vær saa god at flytte den lille Pult herhen — stil den her — lige ved Sofaen. Jeg skal blive her og skrive Brevet, Hamilton, saa Du kan faa de Nyheder, Du ønsker at høre, og læse Billetten, som Du naturligvis vil se. Det kan man kalde at slaa to Fluer med et Smæk, ikke sandt? Se der, Pedgin — det var godt! Vær nu saa god at give mig Brevet, Hamilton. Samuel, Sir Hamilton vil tale med Dem!

Ved denne Manøvre lykkedes det Véronique at faa Pulten med dens høje Ryg anbragt saaledes, at den stod mellem Sir Hamiltons Sofa og Døren. Den stakkels, undselige Samuel, der næsten, uden at han vidste det, var gaaet et Par Skridt frem i Værelset, fik paa denne Maade den nederste Del af sit Legeme skjult af Pulten og Lady Bodleys folderige Kjole. I Øjeblikket var alt godt, men Véronique rystedes fra Hoved til Fod af Nervøsitet.

De elendige Benklæder! Ingen kunde tage Fejl af dem — ingen, som en Gang havde set dem, kunde glemme dem. Med en Følelse af paa eengang Skam og Henrykkelse gennemlevede hun i Mindet Aftenen i Muckledean. Det havde forekommet hende saa naturligt at søge at bøde paa den Skade, hendes tjenstivrige Saks havde afstedkommet, og det Faktum, at en Del af hendes Mands Rejseeffekter havde befundet sig i Automobilet, havde sat hende i Stand til at vise sit Offer denne Opmærksomhed. Venligheden havde været af en ganske prosaisk Art, den kunde muligvis vise sig at være kompromitterende, men farlig, nej aldrig!

Og nu var det ulyksalige Klædningsstykke, som Følge af Begivenhedernes Gang, paa en saa logisk Maade, at selv den mest tilfældige Beskuer ikke kunde undgaa at lægge Mærke dertil, kommet til at tilhøre Tjeneren i det Hus, hvor den Mand, til hvem de var skænket, opholdt sig som Gæst.

Og den intet ondt anende unge Mand traadte nu genert og undseligt ind i Værelset, iført de skæbnesvangre Benklæder, som bragte sin oprindelige Ejer et længe eftertragtet, ulykkesbringende Budskab.

— Haha! lo Sir Hamilton saa højt, at han var i Fare for at kvæles.

Den uskyldige Samuel havde som Svar paa Baronettens Spørgsmaal Stykke for Stykke meddelt den Nyhed, at Mr. Sugden ikke havde været i Seng den foregaaende Nat.

— Han gik frem og tilbage paa Gulvet hele Natten, Sir — Mylord. Og Mrs. Brown sagde, Sir — Deres Naade — at han ikke havde ligget i sin Seng, sagde Samuel opmuntret af sin Tilhørers Bifald.

Sir Hamilton lo muntert, og Trout deltog i Munterheden.

— Saaledes bærer nok enhver Mand sig ad, naar hans Flamme giver ham Rejsepas, sagde Trout deltagende. Herre Gud — jeg mindes en Grønthandler — hans Tøs forlod ham, og saa spændte han Hestene fra og trak Vognen selv. Saa haardt tager det paa dem, og det varer, indtil de har faaet den næste — det faar de hurtigt nok. Er det ikke komisk, hvad!

Og han brast ud i en larmende Latter.

Véronique glemte næsten sin Angst; i den Grad skammede hun sig over den Stilling, hvori hun befandt sig. Ved sin egen Opførsel var hun kommet i den lille, uforskammede Chaufførs Vold; hvor dybt hun end harmedes over den Spøg, han tillod sig paa hendes Bekostning, vovede hun ikke at befale ham at forlade Værelset. Den »næste«! Ja, hun vidste med smærtelig og alligevel fortryllende Sikkerhed Aarsagen til Richard Sugdens søvnløse Nat. Men det forfærdelige ved Sagen var, at den næsvise, lille Chauffør delte hendes farlige, dyrebare Hemmelighed og endnu forfærdeligere, at hendes Mand hvert Øjeblik kunde blive indviet deri. Og hvem var i Stand til at forudse, hvornaar den vulgære Farce vilde gaa over til virkelig Tragedie?

— Hahaha! lo Sir Hamilton, der morede sig i høj Grad over Trouts Spøg om Brudgommens enlige Bryllupsrejse.

— Hahaha! lød det fra Samuel, som nu gav sin Lattermildhed frit Løb.

Ude af sig selv af Angst kastede Véronique sig tilbage i sin Stol, netop lige i Tide til at skjule det Skridt til Siden, som havde ført de forræderiske Benklæder ud af Barrikadens beskyttende Mørke.

Staa stille! befalede hun med lav, men myndig Stemme.

Af Skam over Tilrettevisningen, trak Samuel sig tilbage bag Pulten.

— Kære Hamilton, sagde Veronique beslutsomt, synes Du ikke, at Du har talt nok nu? Husk paa, at Du har Feber! At dømme efter Farven i dit Ansigt er din Temperatur sikkert steget betydeligt den sidste halve Time. Lad mig have Lov til at sende alle ud af Værelset, saa at Du kan komme til at hvile Dig en Smule og have mindre Feber, naar Doktoren kommer.

— Jeg er ligeglad, om Doktoren kommer eller ej, svarede Sir Hamilton ualmindeligt livligt, og jeg spørger heller ikke om hans Mening angaaende min Temperatur. Jeg morer mig tilfældigvis — jeg ved Fanden tage mig ikke, hvornaar jeg har let saadan. Du kan gerne unde mig denne stakkels Fornøjelse. Naa, videre, Samuel — fortæl mig om, hvornaar Mr. Sugden indpakkede alle Bryllupsgaverne, han var nødt til at sende tilbage. Hvis jeg havde været i hans Sted, saa havde jeg slaaet dem i Stykker, hver eneste en. Men han er et Faar. Naa, Samuel — gaa saa videre!

Véronique sad tavs, sysselsat med at skrive. Hun saa knapt de konventionelle Ord, hendes Pen formede — hele hendes Opmærksomhed var rettet mod den truende Fare, som mere og mere nærmede sig. Hver Nerve i hendes Legeme var spændt til det yderste, hver Muskel var spændt, for i Tide at kunne afværge Ulykken. Stjaalent fløj hendes Blik, under de lange, sorte Øjenhaar, til de ulyksalige, rødbrune Benklæder.

Mere end en Gang i Ugens Løb havde Véronique hørt sin Mand spørge Pedgin, hvor Benklæderne til den rødbrune Dragt var henne. »Det var den eneste anstændige, engelske Dragt, han ejede, indtil han fik Lejlighed til at komme til London og fik taget Maal hos sin gamle Skrædder i Piccadilly«. For at bevare sin Anseelse, som dygtig og samvittighedsfuld Tjener, havde Pedgin svaret undvigende.

Men, hvis den mistede Skat pludselig kom til Syne, vidste Véronique, at dens Ejer ikke vilde lade sig nøje med Udflugter; han vilde fordre et bestemt Svar paa det uundgaaelige Spørgsmaal: naar og paa hvilken Maade var hans Yndlingsbenklæder havnet hos den Person, hvis Ben de nu prydede?

— Se saa, kære Hamilton, sagde hun hurtigt, idet hun forseglede Brevet og med største Nøjagtighed trykkede sin Signetring ned i det varme, graa Lak. Nu er Brevet færdigt, og Samuel kan saa gaa....

— Nej — ikke straks! afbrød den Syge hende.

— Men, kære Ven, husk, at Mr. Sugden skal rejse i Dag, og hvis han skal faa Tid til at aflægge os en Afskedsvisit, maa vi ikke opholde hans Tjener for længe. Her, Samuel..

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Sandheden og Retfærdigheden (til Krigsuhyret) —: Oh, dit Bæst! Vi har jo ikke fornærmet Dig! (»Vilenspiegel«, Rotterdam)

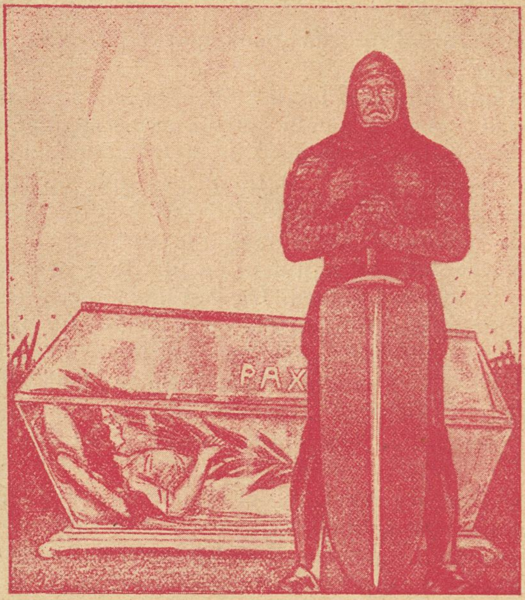

Freden er vel forvaret!
(»Borsszem Janko« Budapest.)

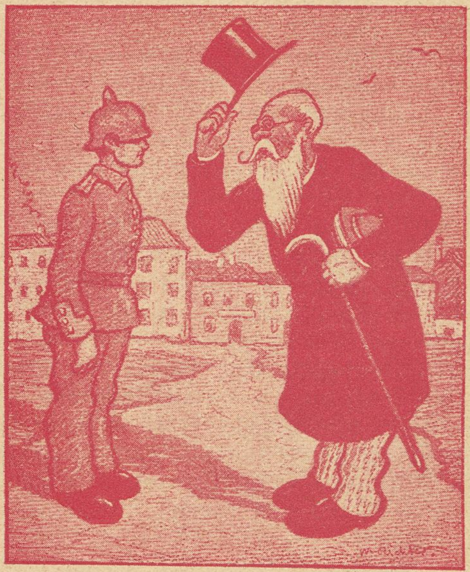

Undskyld Hr. Soldat, men kunde De ikke sige mig, hvorlænge denne Krig varer? (»Lustige Blätter«)

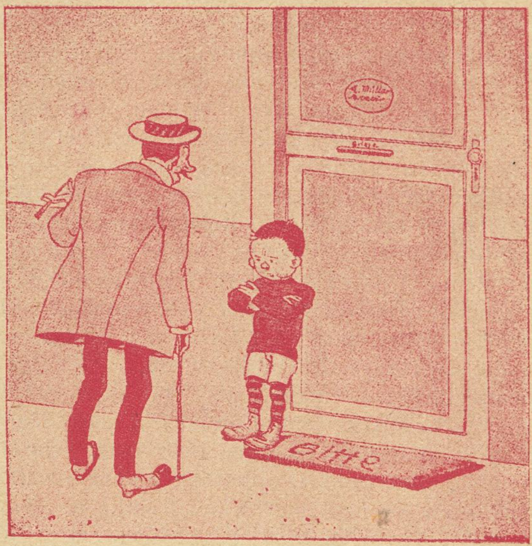

— Hvorfor staar Du der, Dreng?
— Jeg har afbrudt den diplomatiske Forbindelse med min Fader! (»Meggendorfer Blätter«.)

»Man ska aldrig ta betalt pr månad för fosterbarn. Den ungen jag hade dog (døde) innan jag fik tvåhundra kronor för'na.«

(»Naggan«.)

Dansk Korn Snaps
INDR. VAREMÆRKE

Rød Indmad

Lille Sigurd Berg.

Fra Møde til Møde
gaar frem den gæve Mand,
hans runde Kinder gløde,
hans Øjne staar i Brand.

Har man engang regeret
og ejet Magtens Spir,
ak, hvor det Ord kasseret
da fælt i Hjærtet svi'er.

Frem for hans Tanke stiger
de gamle Tiders Glans:
Paa snarligt Valg han skriger —
dér øjner han en Tjans.

Din Attraa dog du dæmpe!
Thi vid, oh Sigurd Berg:
Man bliver aldrig Kæmpe,
naar man er født til Dværg!

Jydske Slagtermestre har givet sig til at opkøbe selvdøde Køer, hvoraf de bortopererer de værste Stykker og derpaa sælger Resten til Delikatessehandlere.

Maaske er det en samvirkende Forening, der her er dukket op. I alt Fald er det en højst utiltalende Kooperation.

Ferie.

Ak se, hvor Sol dog kan skinne,
se Strand og Mark i Straaleglans!
Saa lysteligt til milde Vinde
gaar Sommerfuglens lette Dans. —

Her er Medaillens anden Side:
Se Somren i den lumre By:
Hvormange Tusind maa ej slide
den hele Dag og tør ej kny!

Skal Som'rens gyldne Frihedssmykke
da til de rige kastes bort?
Nej — vi har ogsaa Krav paa Lykke,
og Solens Skin er ogsaa vort!

Vi har herved den Ære at meddele, at »Ravnen« næste Gang i interessante og morsomme Billeder og Tekster fejrer et højst ejendommeligt Jubilæum! Giv Agt og pas paa!!

Kornblomst.

Mandens Kød
har vidt forskellig Lød.
Kvindekød er hvidt,
og derfor kan man til
ta' fejl af dit og mit.

Ave

11/7. For en Kaution af 20,000 Kr. blev Vekselerer Steen løsladt; hans Kolleger gav i denne Anledning en Festmiddag for ham, og Stemningen var særdeles animeret. Desserten blev serveret paa et Salatfad, og en omdelt Sang viste sig at være en Vekselsang, der skulde synges falsk!

Ellen Spange, hvis Talent Ivar Schmidt vanrøgtede, har nu forlovet sig. Medens Schmidt nægtede hende en Masse Roller, vil hendes Tilkommende sikkert værne om hendes husmoderlige Talent og skænke hende et Utal Kasseroller.

— Har De hørt, at der er Gummimangel, Frøken?

— Tænk, er det muligt? Men kan man da ikke klare sig med Klister eller Fiskelim?

Digteren Michaelis jamrer over Byens mange grimme Skorstene og drømmer om at faa dem bort, saa der bliver renere Luft o. s. v. Ak nej, det gaar ikke saadan, som Poeterne fantaserer — saa du Røgen, kære Sophus?

— Var du med til Kong Christians Revue forleden ude ved Ingeniørkasernen?

— Nej, men jeg var med ved Kong Frederiks Revue ude i Alléen — den var s'gu betydelig morsommere!

14/7. Der var igaar stor Ballade i Mælkekompagniet med ekstraordinær Generalforsamling o. s. v. Det hele lader til at skulle ende med, at Mælkepriserne stiger igen. Ja ja, saadan gaar det jo i denne yndige Verden — Forbrugerne maa betale, og Aktionærerne skummer Fløden.

— Du har vel hørt, at Frederik Jensen ved Premieren paa »Sommerrevuen« havde en ubetydelig Smule Lampefeber?

— Naar den var ubetydelig, saa har det vel kun været Lomme-Lampe Feber!

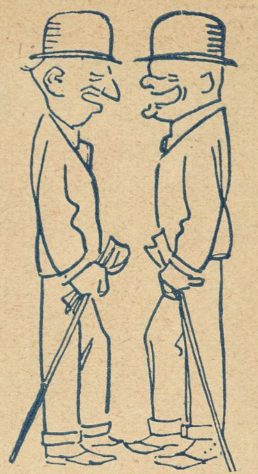

— Tror Du, at den ny Presselov er lavet af Frygt for de krigsførende Stormagter?

— Nej, tværtimod! Der er sikkert flere af disse Stormagter, der betragter Danmark som deres Føde-Land!

Ikke daarlig.

I Sygekasserne hugges raat,
man ryster paa Ho'det alvorlig,
ja, den, der kan snyde de syge flot,
han er saagu' ikke daarlig.

15/7. Et mærkeligt Fænomen at »Sommerrevuen« stadig kan trække Folk til dobbelte Priser, naar man erindrer, at til »Scala-Revuen« kommer Publikum kun for »13 Øre«!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXVIII.

Georg Nielsen, „Bernina“

Imellem os.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Delikate Skovpakker,
fra **Citys Smørrebrødsbørs**, daglig indtil **10,000** Stk. fint belagt Smørrebrød fra 6 Stk. 30 Øre. Sendes overalt. **O. Brenner**, Grønnegade Nr. 1. Tlf. Byen 1567 y.

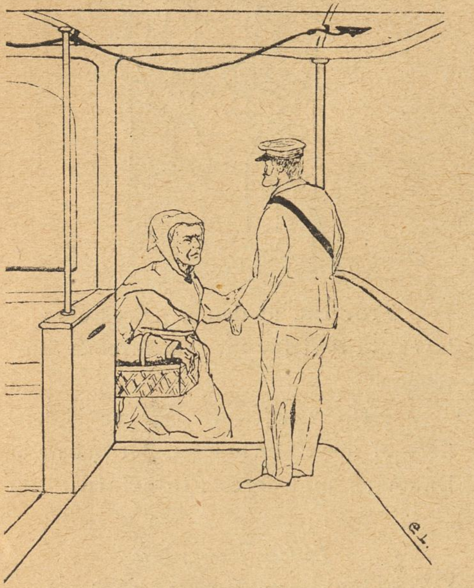

Løber De til Vanløse, Konduktør?

Bæve i Nuet.

Lille Du, med Haaret det gule,
Jeg er ikke bange for Dig.
Lad ej dit kære Ansigt skjule
Følg blot en Tur i Skov med mig.

Se, de grønne Grene vinke,
Fuglen lokker med sin Sang.
Lad dig nu ikke mere sinke,
Følg blot med mig den ene Gang.

Ræk mig din Arm, Du søde Pige,
Vær ej forlegen, kære Du.
Vi skal ha' det som i Himmerige,
Følg mig blot ud i Skoven nu.

Ræk mig dine Læber røde,
Lad mig trykke dér et Kys.
Hvor er dine Kinder søde
Bliv ej bange, lad nu vær at gys.

Hvor er din Pande smukt formet buet,
Og dine Øjne dybe, klare blaa.
Lad os ej bæve i Nuet.
Vil Du, saa kan vor Lykke vare
mange Aar.

V. J. Ja, lad os *bæve i Nuet!*

Lapsen møder en snavset Dreng paa Strøget, og da Drengen har Hul i Bukserne, hvorigennem et snavset Stykke Skjorte titter frem, siger Lapsen til ham:

Du, Dreng der, Du taber dit Lommetørklæde!

Drengen: Saa ka' du jo pudse Næsen i det!!! *H. S.*

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner-forskönner-bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Til en uheldig Lotterispiller.

Du, som i Lotteriet spiller
Dit Haab er størst, din Lykke mindst,
dog Du Dig selv i Udsigt stiller
En Part ud af en stor Gevinst.
Paa Listen kigger saa betuttet
en halv Snes Dage Du i Træk,
og naar saa Trækningen er sluttet,
saa staar Du som en lille Gæk.
H. S.

Bekendtskab.

— Jeg har lært den berømte Sangerinde Pulova at kende.

— Saa, hvorledes det?

— Aa, hun sad her nede under paa sin Balkon, og jeg kom til at hælde en Kop Vand ned i Hovedet paa hende. Saa raable hun et Par grove Ord op, og jeg gav dito tilbage — paa denne Maade lærte vi hinanden at kende! *Kax.*

Den sørgende Enke: Jeg haaber, Herr Pastoren sørger for en smuk Tale.

Præsten: Ja, lille Frue, skal den være til 10 eller 25?

Meget ærede H. Rasmussen! Vittigheden er infam gammel, men Tegningen til Gengæld saa meget friskere.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

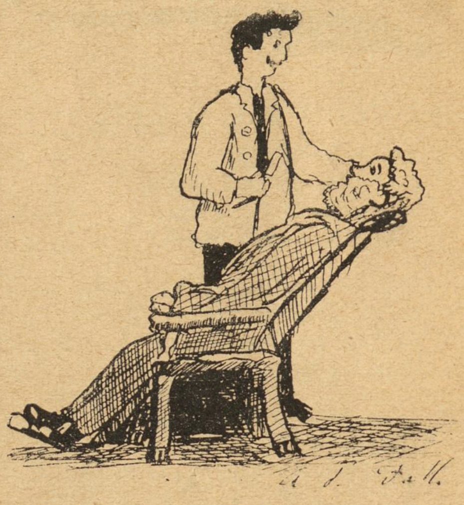

Barberen: River Kniven Herr?

Herren: Nej, bare den gjorde; men den river s'gu op med Rod!

A. T. og *J. M. Tak for Seven!*

Med Interesse læste jeg i »Ravnen« »*A. C. M.s*« Sang til »Gas og Vand«. Den er ypperlig skrevet, kun mangler Melodien til den. Jeg har nu udfundet, at Melodien til »Min Amanda« kan anvendes, hvilket bedes meddelt Bladets Læsere.

Med forud Tak, *C. K.*

Kære Ravn! Jeg har hørt følgende Samtale mellem en Bondemand og en Københavner.

Københavneren: Er De Landmand?
Bonden: Hvem?
K: Dem!
B: Jæj?
K: Ja!
B: Næ', jæ' æ' Jordmormand.

Karl Olsen.

Køb Alfa Margarine

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Slem Dreng!

Lille Johan har den slemme Vane, naar han vaagner om Nætterne, at forlange noget at spise. Tilsidst bliver hans Mor ked af det og raaber ind til ham:

— Hvad er det for en Manér! Du ser jo aldrig mig spise om Natten!

Lille Johan: Nej, men Du har ogsaa Tænderne liggende i et Glas Vand!

Kort og godt.

Læreren: Tror Du paa Storken, Carl.

Carl: Nej — men min store Søster maa nu tro paa den!

Praktisk.

— Er det ikke et fint Slips? Det vil jeg forære Far til hans Fødselsdag.

— Jo, det er nydeligt. Hvor har Du det fra?

— Jeg fandt det i Fars Komodeskuffe!

Paa Post.

En ung Mand fra Landet havde faaet Plads hos en Urtekræmmer, og han fik straks sine Omgivelsers Stiklerier i Anledning af hans landlige Væsen at føle. Han besluttede da at være paa sin Post, og da en Pige kom ind i Butiken og forlangte for 10 Øre Fuglefrø, svarede den unge Mand —: Mig skal de ikke narre! Fugle vokser op af Æg og ikke af Frø!

Aa, undskyld!

Betjenten: De er anholdt! Jeg saa Dem staa og tigge af Bankdirektøren.

Tiggeren: De tager fejl, Hr. Betjent! Jeg raadførte mig bare med ham om en Finansoperation!

Hjælp.

Soldaten (i Vandet) Hjælp, Hjælp! jeg faar ondt!

Sergeanten: Saa tag en Slurk Vand, for Fanden — der er jo nok af det!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tegning af Svend Ulrik.

Præsten: Siger De, at vi ikke gør noget for de Fattige — vi har lige bevilget Penge til 10 nye Kirker!

I Tvivl.

A.: Hvad i Alverden er der i Vejen med ham, der staar der henne og omfavner Lygtepælen og spjætter saa underligt med Benene?

B.: Tja — før vilde man have sagt, at han var fuld, men nu om Stunder kan man aldrig vide, om han ikke indøver en ny Dans!

Tak for Laan!

Drengen (med en Stige): Jeg skulde hilse fra Far og sige Tak for Laan for Stigen. Den var for lang, saa han har savet 4 Trin af, men jeg skulde bede Dem om at lave den i Stand saa snart som muligt, for han skulde bruge den igen om et Par Dage!

Derfor.

— Hvem vilde Du helst gifte Dig med, en Dame, der spiller Violin, eller en, der spiller Klaver?

— Ubetinget hende, der spiller Violin!

— Hvorfor det?

— Jo, for en Violin den kan man da smide ud af Vinduet — det kan man ikke saa godt med Klaveret!

Flink.

Læreren: Hvad hedder Mænd i Flertal?

Drengen: Mænd!

Læreren: Og Kvinde?

Drengen: Kvinder!

Læreren: Og hvad hedder Barn i Flertal?

Drengen: Tvillinger!

En Gavtyv.

En fræk Gavtyv stjal i Skriftestolen Uhret fra sin Skriftefader og skriftede med det samme:

— Jeg stjæler!

— Min Søn, Du vil vel sige: Jeg har stjaalet!

— Jeg *har* stjaalet.

— Saa maa Du give Tyvekosterne tilbage.

— Jeg vil give dem til *Dem*.

— Men jeg vil ikke have dem.

— Jamen, naar nu den Bestjaalne vægrer sig ved at modtage det stjaalne?

— Ja, saa kan Du godt beholde det!!

Mistænkelig.

Herren: Er Fruen hjemme?

Pigen: Hm! Jo længere jeg ser paa Dem, jo mindre er hun hjemme!

Ikke ilde!

A.: Naa, Du har været i Italien. Hvad synes Du saa om Rom?

B.: Aa, jo, men jeg synes dog, at den har kendt bedre Dage!

Svar.

Konen: Hvad er et Hjem uden Børn?

Manden: *Forholdsvis roligt!*

Tegning af Osvald Jensen.

Damen: Skurken i dit nye Stykke er et rent Mesterværk. Hvor fik Du ham fra?

Herren: Aa, jeg udstyrede ham bare med alle de Laster og Fejl, som min Kone beskylder mig for at have, naar hun er vred!

Tegning af Anton Hansen.

Assessoren: Tror De nu, Laasen holder? Hvad skal vi gøre, hvis Arrestanten bryder ud i Nat?

Fangevogteren: Det behøver De ikke at være bange for; jeg har opvarmet Cellen og sat en Sofa ind til ham.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Skoletasken.

Ser Du, Jensen — nu skal vores Marie begynde i Mellemskolen til den første. Fa'en maa vide, hvor Tøsen har faaet det Hovede fra. Jeg har nu aldrig været saadan anlagt for det videnskabelige, og Mutter er uden at rose mig selv, saa dum, at man kan rende Døre op med hende.

Naa — der er nogle, der siger, at Geniet kan være arveligt, saadan forstaar Du, ligesom Gigt og Tuberkler og Krampe og den Slags Djævelskab — og er der noget i det, saa maa det være efter min Morfar, hun har det, for han var en ren Hund til at digte og den Slags.

Vist er det, at til Prøven kom Tøsen ind som en smuk Nummer ét.

Før har hun altid gaaet i Skole med en Rygsæk, men den er jo bleven noget slidt i Kanten, og da det er saadan ligesom en Smule finere med Mellemskolen, forstaar Du, og da vi ikke har mere end som den samme Tøs, saa blev Mutter og jeg enige om, at vi vilde give hende en ny Skoletaske.

Nu er det jo en farlig Bunke Bøger, de arme Unger skal have. Der er Botanik og Fysik og Zoologik og Arithmetik og Fanden og hans Pumpestok, og de skal have Tegneapparater, og de skal s'gu da ogsaa have noget Mad, véd jeg, men i de almindelige Skoletasker er der bare ét Rum, og der skal alting ligge hulter til bulter, og hvor nemt kan ikke Fedtebrødet ligge og smelte igennem og fedte de dyre Bøger til. Naa det er jo ikke vores egne, det er Kommunens ganske vist, men man har jo dog saadan et vist Ansvar, forstaar Du.

Nej, saa blev altsaa Mutter og jeg enige om, at jeg skulde bestille en rigtig praktisk Skoletaske med Rum i til de forskellige Dele, og jeg sad s'gu en Aftenstund lige til Klokken tolv og regnede den ud med Maal og det hele. Saa lavede jeg saadan en løselig Tegning og satte Maal paa efter Metersystemet, forstaar Du, og det kan jo nok være, at Tegningen kunde have været noget finere, men Herregud, man er da hverken Arkitekt eller Inginiør. Meningen var god nok, kan Du være rolig for, og man maatte være et slemt Kvæghovede for ikke at kunne se, hvad det skulde forestille.

Saa sendte jeg det hele ind til ham — Sadelmager Petersen og Søn i Store Kongensgade, og bad om at faa rigtige solide Materialer i og bad dem ogsaa om at skynde sig rigtig meget. Det kom ikke an paa Prisen, for — ja hvad Fa'en — man har da ikke mere end som den samme Tøs.

Men nu skal du bare høre.

Som jeg sidder derhjemme forrige Mandag og holder paa Kærnehuset — vi havde været til Konfirmation om Søndagen og sluttet af med en bedre Frokost Klokken otte om Morningen — saa hører jeg det rumle og rasle ude paa Gaden, og da jeg kigger ud, er der formelig Opløb. Naa, tænkte jeg, det er da immer en lille Adspredelse, og saa gik jeg ogsaa derned.

Der kom Damptromlen rygende og brasende og trak bagefter sig hele to Blokvogne med et kolossalt Apparat paa. Det var saa langt som et ondt Aar og saa højt som til tredie Sal.

Udenfor Huset, hvor jeg boede, standsede Optoget, og en rigtig pæn Herre kom hen til mig. — Om jeg kunde sige ham, hvor der boede en Hr. Hilarius.

Det kan jeg forfærdeligt nemt, sagde jeg, for det er mig.

Han blev helt glad, sagde det var storartet, og at han var kommen for at aflevere det Apparat, som jeg havde bestilt hos Petersen og Søn i Store Kongensgade.

Det er brillant, og jeg kiggede efter Skoletasken, men han havde den ligegodt ikke paa sig.

Men hvor har de den Højstærede? — sagde jeg saa.

— Hvor jeg har den?? — Den ligger jo der paa Blokvognene. Vi har saamæn haft Mas nok med at faa den herud. —

Hør, sagde jeg igen, enten maa De, eller ogsaa maa jeg ikke være rigtig forvaret. Kalder De det for en Skoletaske?

— En Skoletaske! — røg det ud af ham, og nu kunde jeg se paa ham, at han troede, jeg var bleven tosset. — Men Herregud Mand, det hele er jo lavet efter Deres egen Tegning.

Efter min Tegning! Nej hør min godeste, bare de ikke selv er lavet efter min Tegning. Men nu er jeg ked af Deres Vrøvl — Farvel.

Og saa gik jeg op og smækkede Døren i efter mig, for nu var jeg bleven gal i Hovedet.

Oppe i Lejligheden stod Mutter og slog Hænderne sammen af Forfærdelse over det rædsomme Skur, der tog al Lyset fra Lejligheden. — Men hvad er dog det? — Hvad er dog det? blev hun ved at sige.

Det er Maries Skoletaske, sagde jeg lige saa tørt.

— Men Fatter dog — og saa saa hun saa ængstelig paa mig; hun mente formodentlig, at jeg ikke var kommen rigtig ud over Eftervirkningerne fra Konfirmationsfrokosten.

Ja — ser Du, Jensen, jeg hængte jo paa den alligevel. Der var ikke en Sjæl, som vilde holde med mig. Jeg havde angivet Maalene paa Skoletasken i Centimeter, og jeg havde maaske gjort det noget utydeligt, for Petersen og Søn havde læst det som Meter og derved faaet lavet det væmmelige Uhyre, som jeg arme Menneske skulde trækkes med.

Jeg henvendte mig til Politiet. Det var ude paa Nordre Frihavnsvej, hos ham, den meget høje Assistent, og han forklarede mig tydeligt at det hele var min Fejl, og Gud hvor jeg troede ham, og Gud hvor er det en dejlig Mand af en Politimand at være, og sikken en Forstand han har. Det kunde meget bedre passe, at han havde været Fader til Marie, og at hun havde arvet hans Hovede.

Det gik nu alligevel bedre, end jeg havde tænkt mig. Der meldte sig en Kulgrosserer, der tilbød mig at skaffe Monstromet afsat til Tyskland, der kan man jo blive af med alt muligt i disse Krigstider, og de købte den min Salighed ogsaa, og Grossereren smurte ordentlig sin Lire, kan Du stole paa.

Naa — jeg klager heller ikke. Efter at have betalt Petersen og Søn var der ligegodt et lille Tusinde Kroner til mig selv.

Tyskerne tog noget af Højden, og Resten beklædte de med Nikkelstaal, og lavede hele Skidtet til en Undervandsbaad, og det sidste jeg hørte fra den var, at den var dykket ned i Kielerfjord med en Kaptejn og tyve Mand, men om den nogensinde er dykket op igen, se det ved jeg s'gu ikke noget om.

Men én Ting er sikker nok, Jensen, og det er, at ingen Verdens Magt nogensinde skal faa mig til at give Tegning til nogetsomhelst mere. Det var den Gang jeg slap godt fra det.

Og nu kan Du jo tro mig, om Du vil, Jensen, og lade være om Du vil.

Hilarius.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Husk!
at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMSANTAL over 200,000

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

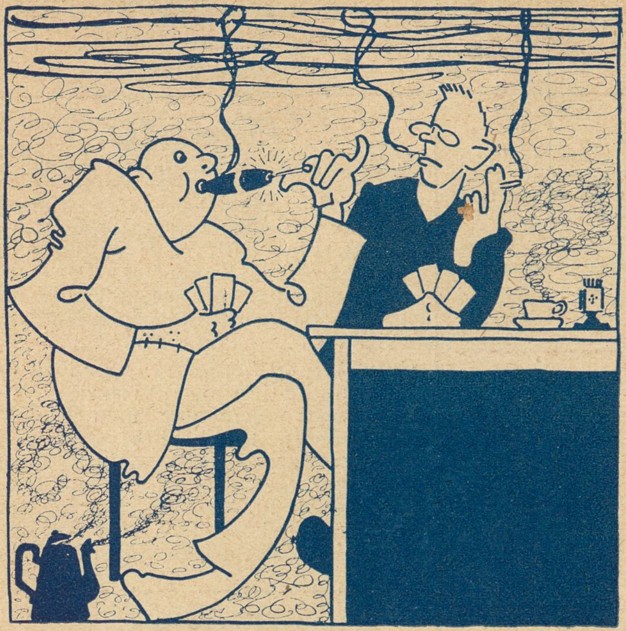

— Hvad kan man sige om en fed Garver?
— Det ved jeg sgunte —
— Man kan sige, at han er Skind-mager!

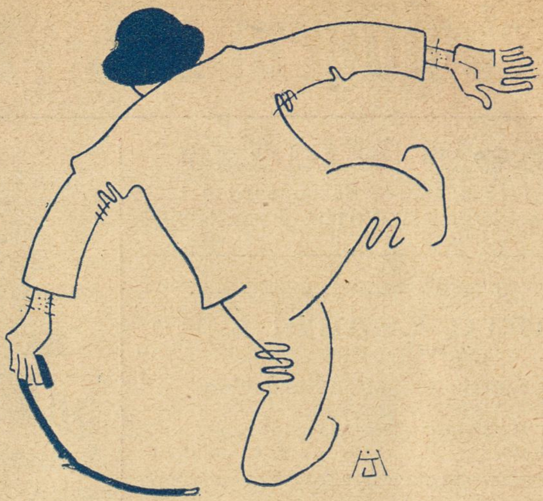

Min Kone sa', jeg skulde gaa lige hjem — det er s'gu lettere sagt end gjort!

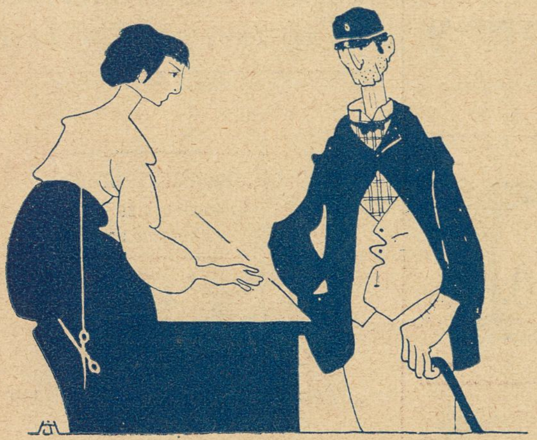

— De ønsker?
— To Papirflipper og et Stykke Radérgummi!

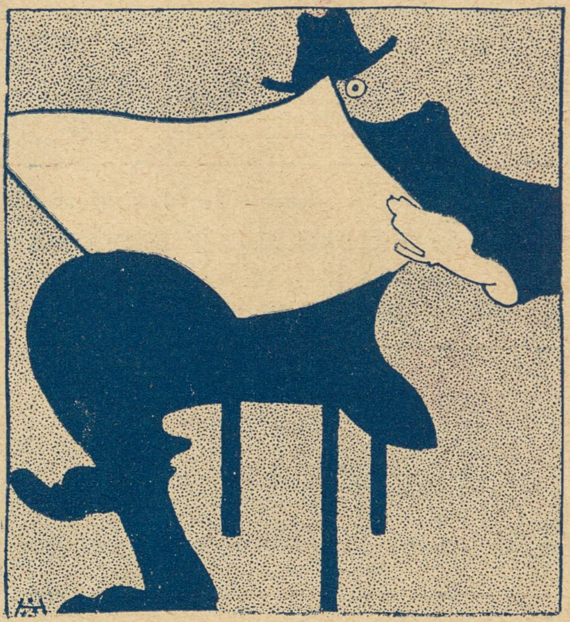

— Naa, nu er Opdageren af Tyfusbacillen død, og Avisen ofrer en hel Spalte Ros paa ham. Er det ikke skrækkeligt at gøre saamegen Stads af en Mand, der har opfunden saa megen Elendighed.

— Ønsker Herren en Seng med Hestehaars-madrats eller med Tang-madrats?

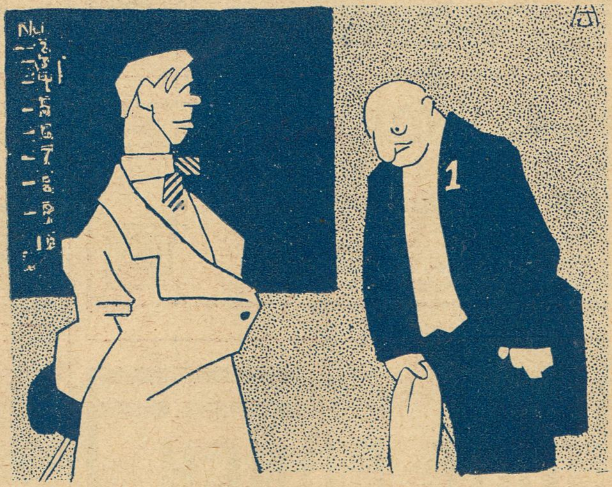

— Giv mig en Tang-madrats — jeg er nemlig Vegetarianer!

Tegninger af Helgo Jørgensen.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider **Krigs-Jubilæums-Numer.** **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 30. Torsdag den 29 Juli. 1915

Tegning af O. Hartig.

Forslag til et internationalt Sejrsmonument.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I AF SILKEGADE
· KØBENHAVN · K ·
TELEFON No. 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Parisørfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

THOMSENS MAGASINER
Elegante Kostumer
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Aar 2020.

Af en Fremtids-Videnskabsmands Undersøgelser.

. . . . Udgravningerne af de store Partier, hvor i sin Tid — det har været omkring Aar 1900 — de saakaldte *Mennesker* opførte store Slag, fortsættes med Professor *Mands* Tordenmaskine, og man har nu afdækket omtrent samtlige Slagpladser, som maa have været af et forbavsende Omfang, idet Myrderierne aabenbart er foregaaet i en vældig Ring omkring Midtpunktet af det daværende »Evropa«.

De smaa Menneskevæsner er, saavidt man kan skønne, blevne uenige om et *Pengespørgsmaal*, og de har da opført sig som vilde Menageri-Dyr, der kommer op at slaas om et Kødben.

Man har fundet umaadelige Mængder af ildspyende Staalrør-Mordapparater, som Professor Mand oplyser kaldtes Kanoner, store Apparater, som ved Hjælp af en Kastekraft udslyngede Kugler mod Menneskemasserne, imellem hvilke Projektilet eksploderede, sønderlemmende Menneskene i tusindvis, i Sandhed en sælsom Leg!

De Dynger af Skeletrester, Tordenmaskinen har bragt for Dagens Lys, er saa kolossale, at det med Sikkerhed kan fastslaas, at op imod *6 Millioner Mennesker har fundet en grufuld Død* paa disse Slagmarker. *Mands* Sugemaskiner har endvidere fra Havene ophentet store Dampskibe og Krigsbaade, fyldt med Menneskekroppe, som er bleven dræbte paa den ynkeligste Maade, og man kan forstaa, at der maa være gaaet uhyre Værdier (et Slags Metal, der kaldtes *Guld*, Aarsagen til de utrolige Massemyrderier) tabt ved disse ufattelige Manøvrer.

Sommeren 1915.

— Hør, Soldat, tag og stik Hul paa min Kurv med din Bajonet, jeg kan ikke selv strø Blomsterne ud!

Professor Mands Undersøgelser oplyser, at de saakaldte Mennesker led af en Art Forrykthed, der kaldtes *Fædrelandskærlighed*, en primitiv og naiv Følelse, der knyttede sig til den Stump Jord, hvor vedkommende Individ fødtes og virkede, og som gav Anledning til en for os ufattelig Snæversynethed og Mistænkeliggørelse. »Fædrelandskærligheden« havde sit højeste Symbol i et Menneske, som de øvrige kaldte »Konge« eller »Kejser«, det vil sige: et Individ af Kød og Blod som alle de andre og for et Syns Skyld behængt med nogle besynderlige skinnende Metalgenstande, kaldet Ordner. Denne »Konge« besad vældige Indtægter og boede i mægtige Huse (kaldet Slotte) og — hvor utrolig det end lyder — samtidig levede tusinde af hans »Undersaatter« (de andre Mennesker) i den dybeste Elendighed! Saadan skulde det være; saadan var Moralen dengang, og hvis nogen gjorde Oprør imod denne vanvittige Ordning, blev han enten dræbt (af Kongens Politi) eller sat i Fængsel.

Menneskene dengang maa altsaa have været omtrent lig med Pattebørn, der skal have noget skinnende at se paa, se op til og lege med, og som kan geraade i Raseri og faa Ødelæggelseslyster, som ikke lader sig kontrollere.

En mægtig Naturrevolution maa have sat en Stopper for al denne Ynkelighed, der sandelig heller ikke havde fortjent at leve videre paa vor vidunderlige Klode, hvis Rigdomme denne elendige Menneskerace saa daarligt har forstaaet at forvalte, og hvis Herligheder aabenbart har været forbavsende sjofelt fordelt . . . . .

Stilstand for en Dag.

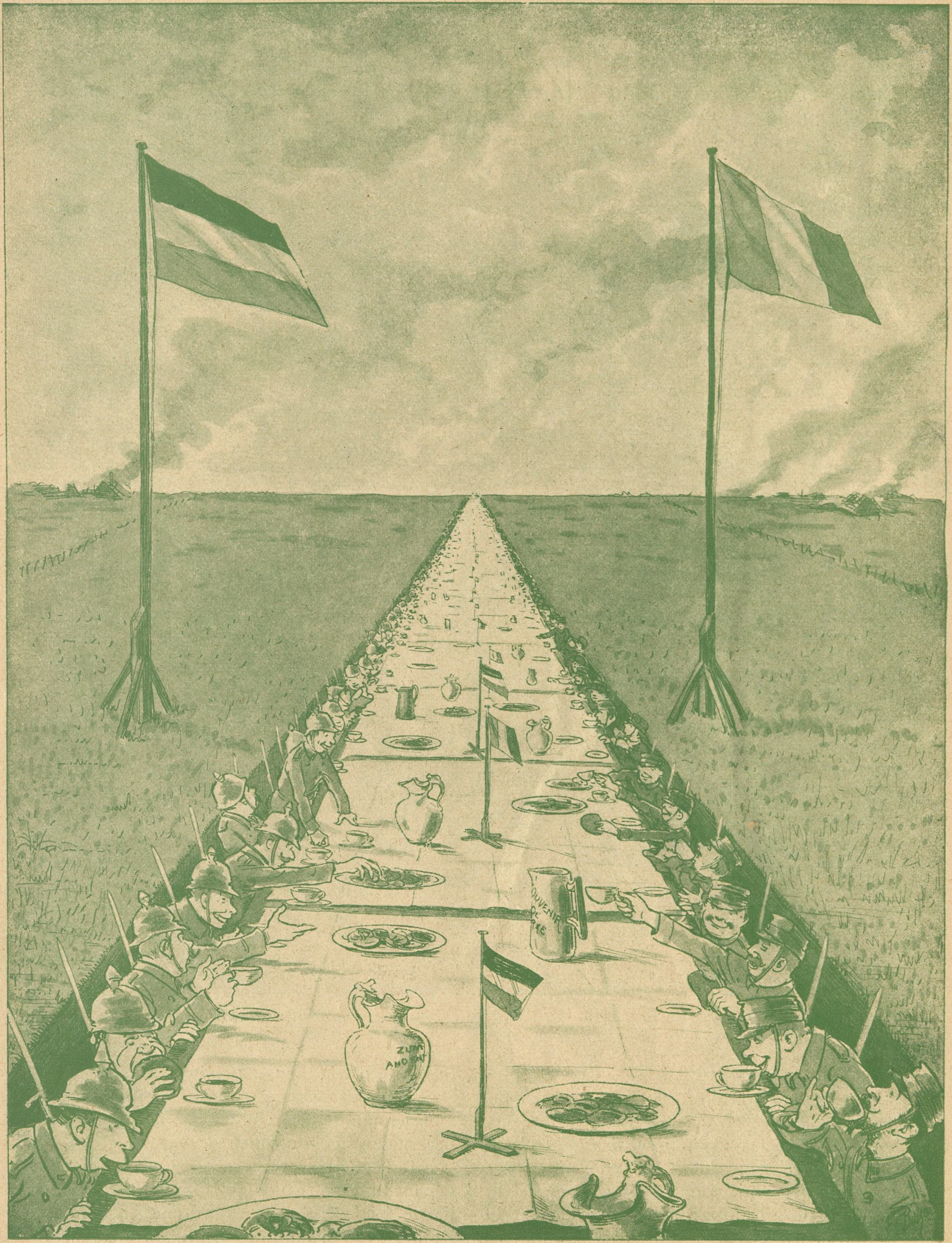

Tegning af Emil Poulsen

Der drikkes Jubilæums-Chocolade i Skyttegraven.

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

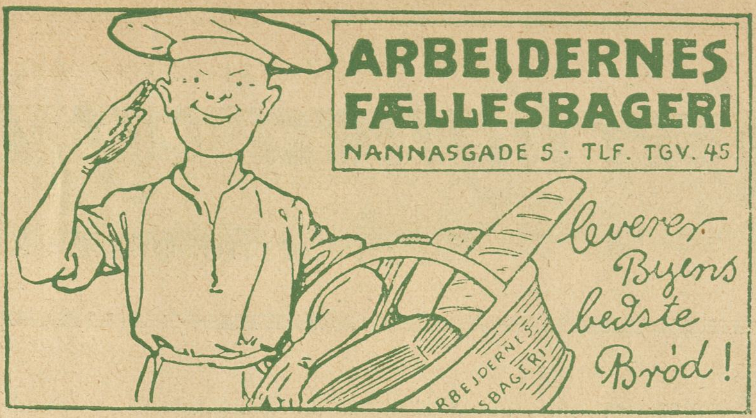

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris 19, 24, 27, 29, 33, 38 Kr. Bestillinger efter Maal med Prøve, udf. paa faa Dage.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6.
Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—4.
Telefon Byen 1988 y.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

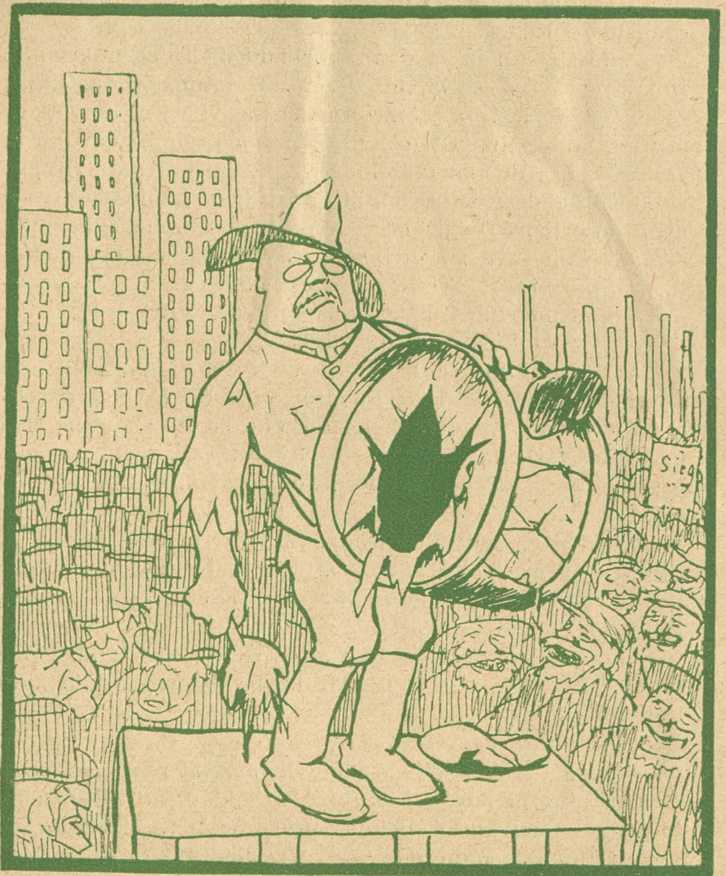

Nobelpristageren og »Fredsvennen« Roosevelt søger at opflamme Amerikanerne til Krig!

Politimands-Vise.

(Mel.: »Der ligger et Skib paa Stablen«.
Gl. »Nybodersmelodi«.)

Dagen gaar med Sjov,
Natten med paa samme Bov,
Bisser er paa Rov,
spør' ej om faa Lov!
Her ligger paa Lur vi alle,
Kniplen dirrer i hver Mands Haand;
tju! der falder en Skalle
udfor Panoptikon!

Jensen mælder Pas,
der er Røg paa Højbroplads,
Svendsen lugter Gas
nær ved et Palads.
Dér falder en Mand paa Flisen,
brækker begge sine Venstreben,
godt, vi skriver Mathisen,
han har for glatte Sten!

Natten lister sort
sig hen over Gaard og Port,
Tyven skal ha' gjort
noget meget stort.
Dér ligger han ved Chatollet,
borer for at nappe sig lidt Mønt,
Haandjærn! — saa er han skoldet,
li'som han er begyndt!

Slagsmaal her og dér,
Ramasjang i Frelsens Hær,
løbske Bondemær,
to Par knuste Tær'!
Selv finder vi paa at fejle,
hænde det kan i en »Pansers« Liv,
at han kommer til at sejle
— li'som et *Panser-Skiv!*

Peder Ravn.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Trøstet ved Tanken om snart at skulle se sin ydmygede Fjende fik Sir Hamilton til at give efter. Hans Flothed tillod ham imidlertid ikke at lade nogen, som havde moret ham, gaa ubelønnet bort.

— Kom her, Samuel! udbrød han og sank, udmattet af sine Latteranfald, tilbage mod Puderne. Du er en glad Sjæl — Du skal have en lille Opmuntring.

Han ledte efter Lommen i sin Slaabrok.

— Kom herhen! Saa skal Du faa en Drikkeskilling!

Samuel gik hastigt et Par Skridt frem i Værelset. Véronique blegnede af Forskrækkelse. Vilde alt i sidste Øjeblik blive ødelagt? Hun gav Samuel et Vink om at blive staaende.

— Gør Dig ingen Ulejlighed, Hamilton, sagde hun hurtigt og aabnede en lille Pung, der hang i en Kæde, jeg har Penge her!

Hun stak Fingrene ned i Pungen. Der fandtes ikke andet end nogle Kobbermynter og et Par Guldstykker.

— Hvor meget har Du i Sinde at give ham? spurgte hendes Mand mistænksomt.

Hun tøvede med Svaret, men Sandheden maatte frem.

— En Sovereign, Hamilton.

— Men Vera, udbrød den Syge forarget, Du er Dig selv lig! Tror Du, at vi er fulde af Penge? Spar Du din Sovereign til nogle af de gamle Kællinger eller de fordømte Bespisningsanstalter, man plager os med her i Chilham. Hvad Samuel angaar, saa maa han nøjes med en Florin. Kom herhen Samuel, siger jeg!

Endnu en Gang traadte Lady Bodley imellem. Hun saa, hvorledes Trout fnisende betragtede hende. Forstod han noget? Selv om han gjorde det, kom han hende ikke til Hjælp. Vera rejste sig.

— Min kære Ven, ræk mig Pengene — jeg skal give dem til Samuel.

Den Syge betragtede hende mistænksomt.

— Hvad er der i Vejen, min kære? Hvis Du bliver ved paa den Maade, gør Du mig gal med dine Indfald. Jeg vil ikke længere finde mig i at blive behandlet som et Pattebarn, at Du ved det. Naa, Samuel, vil Du have Pengene?

— Vent et Øjeblik, Hamilton, jeg er altid saa ængstelig for dit Helbred. Du er saa uforsigtig. Og man har sagt mig — idetmindste har jeg hørt sige — at der er Mæslinger nede i Byen. Der er altid Mæslinger i saadanne Smaabyer. Og hvis Samuel har været et Sted, hvor de har det, og han fører Smitten med sig! Du er ikke saa stærk nu, og...

Sir Hamiltons høje Latter svækkede denne Paastand.

— Det var minsandten ikke saa tosset, om han havde nogle Mikrober, der kunde slippes løs paa mig. Mikrober er af samme Beskaffenhed som Bændelorme: der findes kun en Slags Medicin, som hjælper mod begge. Da blev Du nødt til at lade mig faa den — Du og den gamle Krudtkarl til Doktor. Naa, Sam, skynd Dig saa lidt.

Striden kunde ikke fortsættes længere, Véronique lukkede Øjnene og støttede sig tungt mod Pulten.

Et Øjeblik efter hørte hun sin Mand med et Udtryk af Forbavselse i Stemmen sige:

— Fanden tage mig — jeg tror Fyren har mine Bukser paa!

Véronique saa op. Højst indigneret over dette Angreb paa sin Ejendom, svarede Samuel med pludselig Energi:

— Jeg beder om Undskyldning, men det er ikke Deres Naades Bukser. Jeg har faaet dem af Mr. Sugden.

— Mr. Sugden, siger Du? udbrød Baronetten. Véronique aandede knapt — hendes Hjerte bankede saa heftigt, at hun troede det skulde sprænges. Se saa — det passer ikke. Bukserne blev syet i New York en hel Uge efter ,at Dick Sugden var rejst derfra, og Skrædderen svor paa, at Tøjet samme Dag, jeg bestilte det, var kommet fra London. Dette her ser mig højst besynderligt ud. Kom herhen, Samuel, saa skal jeg se, om de er fra min Skrædder — tag højre Lomme op. Meget rigtigt: Fecheimer, Fifth Avenue. Det er maaske ikke saa underligt, om vor elegante Ven Mr. Sugden ogsaa hører til hans Kunder. Men det er underligt, hvis det ikke er mine Bukser. Hør nu, Pidgin, er mine Benklæder kommet til Veje igen?

Pidgin hostede.

— Jeg tvivler ikke om, Sir Hamilton, jeg tvivler ikke det mindste om, at jeg nu, da vi er vel hjemme igen, og jeg faar set hele Deres Garderobe igennem, vil kunne finde den rødbrune Dragt....

— Lad være med saadanne forbandede Taler, udbrød Sir Hamilton. Hvad »hele min Garderobe« angaar, saa kasserede jeg de fleste af mine Klæder, da vi var i New York. Jeg tog kun et halvt Dusin Dragter med mig hjem. Og hvis Du tror, at Du kan indbilde mig, at Du har seks Dragter sammenrodede i den Grad, at.... naar en Mand er syg, saa synes alle hans Omgivelser at rotte sig sammen mod ham — man kan ikke faa et bestemt Svar paa selv det fornuftigste Spørgsmaal. Trout, paa Dem kan jeg stole. Gaa ind i mit Toiletrum, luk Klædeskabet op og se efter, om De kan finde et Par Bukser ligesom disse....

— Sir Hamilton, udbrød den stakkels Pidgin, som følte sig saaret i sine helligste Følelser, en saadan Undersøgelse er unødvendig. Hvor kedeligt det end er, og skønt jeg ikke har villet fortælle Dem det, før De var rask igen, saa maa jeg sige Dem, at Benklæderne er forsvundet for en Uge siden.

— For en Uge siden? Baronetten lagde Hovedet paa skraa med en meget listig Mine. Da var vi i Liverpool. Mener Du, at Benklæderne kom bort den Morgen paa Princes Hotel?

— Ja, der var det, Sir Hamilton, skønt jeg er sikker paa, at jeg lagde dem ned i en af Kufferterne, svarede Tjeneren i en sørgmodig Tone.

Sir Hamilton overvejede Sagen.

— Det er jo klart, sagde han tilsidst, at hvis mine Benklæder blev glemte i Liverpool — ved din Skødesløshed, Pidgin! — saa kunde de ikke være her i Chilham nu. Og hvis de ikke er mine, maa de være Sugdens.

Han tav et Øjeblik, men fortsatte saa:

— Men jeg kan for alt i Verden ikke tro, at disse Bukser er syede til denne langbenede Sugden. Hør, jeg anklager

ikke nogen, men jeg synes, at hele Affæren er meget mærkelig. Hvem har nogensinde set Sugden spadsere rundt i denne Dragt?

Han rejste sig op paa Albuen og sendte sine Tilhørere et triumferende Øjekast. Veroniques Tanker jagede gennem hendes tomme Hjærne. Der maatte sikkert findes noget, der kunde afvende denne Mistænksomhed. Saa drog hun et Lettelsens Suk.

Trout gik frem til Sofaen og kastede sig pludselig som en trofast Ven og Forbundsfælle i Breschen.

— Jeg har set Mr. Sugden med disse Benfoderaler paa, sagde han, og jeg maa sige, at de ikke klædte ham videre godt. Han sagde til mig, at han havde Lyst til at skille sig af med dem — spurgte om jeg havde Lyst til at pynte mig med dem. Jeg sagde til ham, at den ene Halvdel var tilstrækkelig for mig. Om jeg kender disse Bukser igen? Ja, det skulde jeg virkelig mene, at jeg gør! Dem glemmer man ikke saa let.

Ved denne uventede Hjælp aandede Véronique friere. Hun sendte den lille Chauffør et taknemmeligt Blik; hans Bistand saavelsom hans Tavshed maatte naturligvis betales, men hvor stor Sum han end vilde fordre af hende, havde han ærligt fortjent den.

Sir Hamilton saa paa sin Yndling og nikkede ærgerligt.

— Naa ja, hvis De har set dem paa ham, saa nytter det jo ikke at tale mere om den Sag, sagde han med en Mine, som om han var gaaet Glip af en enestaaende Fornøjelse.

Saa tillagde han pludselig med en sidste opdukkende Mistanke:

— Men hør nu, Trout, naar saa De Mr. Sugden udstyret paa denne Maade?

Trout lo muntert.

— Forleden Dag — han sad lyslevende ved Siden af mig i Vognen....

Han tav forfærdet over den Fejl, han havde begaaet.

— I Vognen? udbrød Sir Hamilton. Hvornaar sad Mr. Sugden ved Siden af Dem i mit Automobil?

Trout, som indsaa, hvor unyttigt det vilde være at tage sine Ord tilbage, holdt haardnakket ved sin Paastand.

— Forleden Dag, gentog han gnavent.

Klar over Faren gjorde Véronique et fortvivlet Forsøg paa at komme sin Forbundsfælle til Hjælp.

— Du maa ikke glemme, kære Hamilton, sagde hun med et svagt Smil, at der findes mere end et Automobil her i England! Og da Mr. Sugden ofte har talt om, at han havde til Hensigt at købe et Automobil, er det jo muligt, at det var i hans eget....

— Vrøvl! udbrød Baronetten heftigt. Mr. Sugden har ikke købt noget Automobil endnu — har han vel, Samuel?

Samuel rystede paa Hovedet.

— Idetmindste har han ingen med sig her til Chilham, Sir — Deres Naade. Ikke efter hvad jeg har set, Sir.

Sir Hamilton nikkede triumferende.

— Der ser Du, Vera! Selv om I nu længere bliver ved med at føre mig bag Lyset, saa skal jeg nok paa en anden Maade faa at vide, hvorledes Sagen hænger sammen. Hør nu, Trout — De har endnu ikke sagt mig, naar det var, De sad ved Siden af Mr. Sugden og disse Benklæder i Automobilet.

— I sidste Uge, naturligvis, svarede Trout uden mindste Forlegenhed; De selv, Sir Hamilton, og Hans Højærværdighed Præsten sad inde i Vognen og Mr. Sugden var krøbet op ved Siden af mig.

Sir Hamilton huskede sig om.

— Javist, ja i sidste Uge. Da vi kørte ned til Præstegaarden og hentede de to Herrer til den gamle Kællings — hm! — til Mrs. Medlycotts Middag.

Trout nikkede.

— Ja, det var netop den Gang, Sir.

Sir Hamilton slog sin knyttede Næve saa haardt i Bordet, at hans Glas med Sodavand faldt paa Gulvet.

— Din forbandede, lille Hvalp, hvis Du herefter vil fabrikere Vidnesbyrd, saa lyt til mit Raad: hold Dig til din egen Samfundsklasse! Du synes ikke at vide, at en Gentleman ikke tager til Middag i gulbrune Benklæder.

Véronique knyttede Hænderne saa fast, at Neglene truede med at trænge ind i Kødet. Hvorlænge skulde dog denne fortvivlede Farce vare? Hvis alle disse Tjenere ikke havde befundet sig i Værelset, havde hun sagt Sandheden. Hendes Mand vendte imidlertid tilbage til sin første Ledetraad.

— Alt dette beviser tydeligt nok, at Benklæderne ikke tilhører Mr. Sugden. Men jeg forstaar ikke, hvorfor I alle partout vil have, at jeg skal tro, at de har været hans. Nu stiller Spørgsmaalet sig saaledes: hvordan har denne Sugden faaet fat i mine Benklæder, som jeg mistede i Liverpool? Hør Sam, — hvornaar gav han Dig dem?

Samuel, som havde en dunkel Anelse om, at man nærede en Slags Uvilje mod den Herre, der havde været saa god og venlig mod ham, tøvede med Svaret. Men da Spørgsmaalet gentoges, vovede han ikke at undlade at besvare det sandfærdigt.

— I sidste Uge, svarede han.

— I sidste Uge? Før eller efter Bryllupsdagen?

— Efter Bryllupsdagen, Deres Naade. Samme Dag som Mr. Sugden kom hjem nordfra.

Sir Hamilton rejste sig op; hans matte Øjne lyste.

— Ja, jeg husker det nu, sagde han langsomt, hans Bryllupsdag i forrige Uge, da den pæne Herre forsvandt og lod min Kusine i Stikken. Han var forsvunden flere Dage. Javist, ja! Kom tilbage med en mærkelig Historie om Hul i Hovedet og et Sygehus i Carlisle. Hør nu — havde han disse Bukser paa, da han kom tilbage?

— Ja, Deres Naade.

Trods sin Forskrækkelse og Bevidstheden om, at han opførte sig upassende, brast Sam ud i en skraldende Latter, da han fortsatte:

— Han saa meget komisk ud, Deres Naade, i disse Bukser, og i sin Bryllupsfrakke. Og han sagde:.....

— Jeg bryder mig ikke om at vide, hvad han sagde, det kommer ikke dette ved. Dagen efter Bryllupsdagen havde altsaa Mr. Dick disse Bukser paa. Hvilken Dag var det? Bryllupet skulde have staaet om Tirsdagen. Han kom altsaa tilbage om Onsdagen, samme Dag som vi — han kom nordfra Onsdag — udstyret med disse Bukser. Aa — jeg kan se gennem en Møllesten, naar der er Hul i den! Og jeg husker, at en Del af mit Rejsegods laa i Bilen.

Han tav et Øjeblik — han aandede heftigt og hans Næsefløje dirrede. Saa udbrød han tilsidst med undertrykt Raseri:

— For Satan, er I her endnu allesammen? Ser I ikke, at jeg er syg! Ud med Jer! Nej, Vera, Du bliver her!

Pidgin og Samuel, som straks listede ud gennem Døren, saa glade ud ved dette befriende Udraab, men paa Trouts lille skarpe Ansigt læstes der for første Gang et Udtryk af Anger og Uro. Han betragtede Lady Bodley med et forskræmt Blik — han vidste, at han havde forraadt den Hemmelighed, han mod Betaling havde lovet at fortie.

Hun saa roligt paa ham. Nu, da det frygtede Øjeblik var kommet, syntes det hende, som om hun havde faaet Mod og Kraft til at møde sin Skæbne.

— Sæt Dig ned, sagde hendes Mand, da Døren havde lukket sig efter Tjenerne.

Hun adlød.

— Jasaa — det var Hemmeligheden, fortsatte Sir Hamilton hæst, samme Dag som Sugden var forsvunden, var Du borte. Og Benklæderne, som Du førte med Dig, kom tilbage med — nej — paa ham. Jasaa — det var Sugden — den fordømte Fyr — som jeg vilde have faaet at se den Morgen, hvis jeg ikke havde været saa syg, at jeg knapt formaaede at røre mig!

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

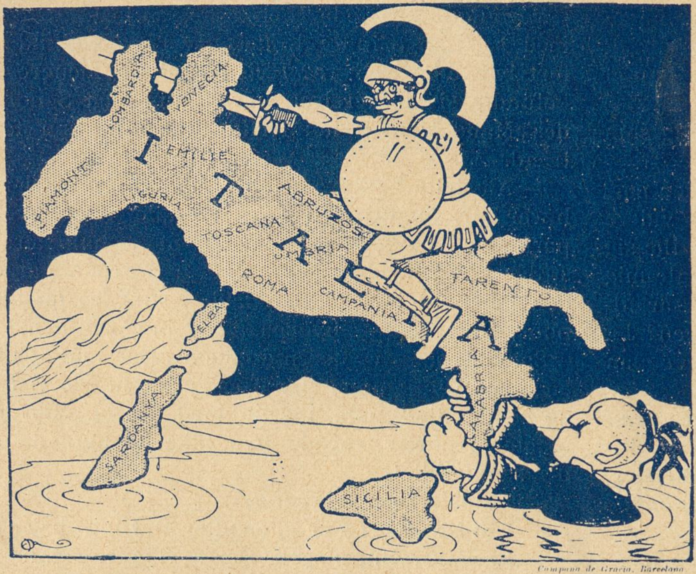

Krigsguden: Gaa paa, Italien! (»Campana« Barcelona.)

Sidste Portræt af Krigsguden.
(»De Amsterdammer«)

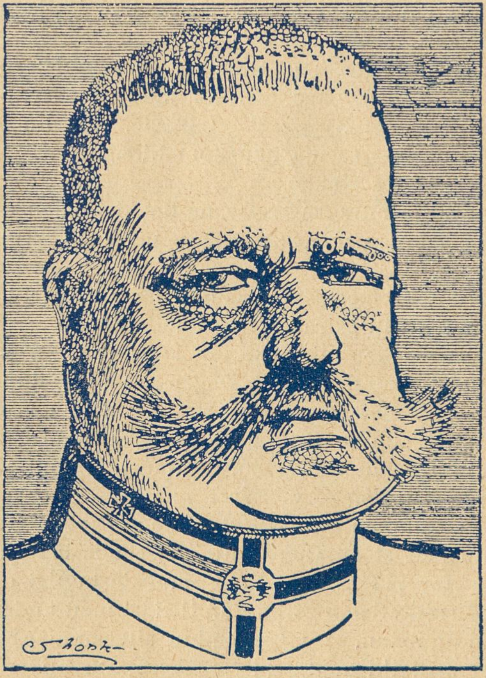

HINDENBURG.
(Ansigtet bestaar af Bajonetter, Soldater, Kanoner o. s. v.)
(»Portsmouth Times«)

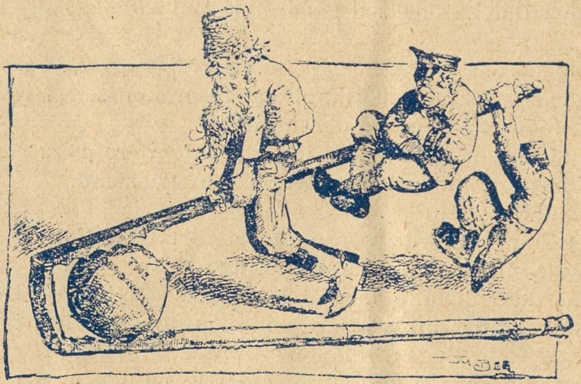

Dardanellerne er en haard Nød at knække!
(»Baltimore Sun«)

»Half and Half« (Paven vakler).
(»Asino« Grækenland)

Rusland paa Besøg i Ungarn.
(»New York Evening News«)

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10	- 9	-
Sherrys No. 3, stor, Kork..	10	- 25	-

Rød Indmad

Satan har Ordet!

„Min fyrstelige Hilsen til hver en Gæst,
som her ved mit Bord jeg ser bænket!
Velkommen ved denne Mindefest —
stor Glæde idag bli'r mig skænket!
Ja, Gildets Aarsag vel alle forstaar?
Krigen i Dag har varet et Aar!
Mit Hjerte hopper i Livet derved,
og heldigvis tegner det ej til Fred. —
Menuen lyder: Først faas en dampende
Blodsuppe (kommer direkte fra Kampene
øst paa og vest paa), saa saftigrød Steg
krydret med Krudt (det generer vel ej?
Slig Spise er alle Djævle saa kær).
Granater og Bomber tilsidst som Dessert. —
Med Fryd i Sindet jeg langsomt lader
Mit Øje glide langs Gæsternes Rader,
enhver har sin Andel i denne Krig:
Her ser jeg Løgn, Hykleri og Svig,
dér sidder Ondskab og Dumhed sammen,
Blodtørst og Lumskhed smiler i Gammen,
Rovlyst klinker fidelt med Praleri —
Stigt Syn kan mit Djævlehjærte li'!
Og hist ved Bordets nederste Kanter
ser jeg Jordens Helvedsgesandter:
En Fyrste — en Diplomat — en Præst —
og en Kapitalist, min kæreste Gæst.
Til alle min Tak — jeg siger blot:
I har gjort jer Sager forbandet godt!
Mine Herrer, en Skaal for, at endnu et Aar
ad Helvedet til det med Jordkloden gaar!!"

O. E.

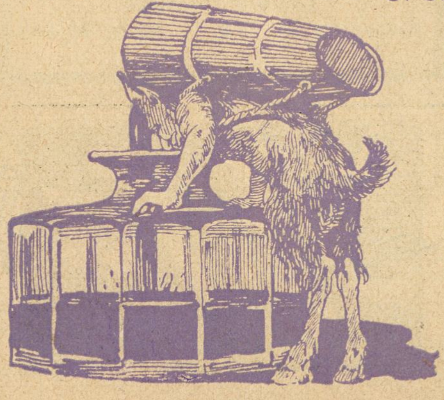

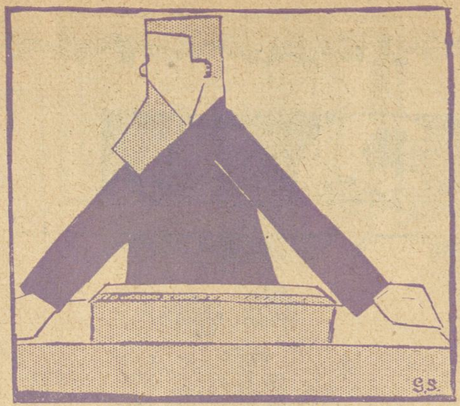

Vor „Rigsdagsmands-Konkurrence" har ogsaa affødt flere morsomme Tegninger fra elskværdige Indsendere. Vi hidsætter her en af de originaleste „Borgbjerg-Vælgere", hvis „tegnede Svar" er indsendt under Mærket G. S.

[15]/7. *Jeg læser i Dag, at Haandværkerne er i Færd med at rive Balkonen ned i Nørrebros Theater. — Hvor latterligt, at Frederik vil ofre Penge paa saadan noget. Publikum besørger det jo ganske gratis, saa snart han viser sig paa Scenen.*

Storindustri.

Der er to Industrigrene, som for Tiden er i vældigt Opsving nemlig

Fabrikationen af Lirekasser og

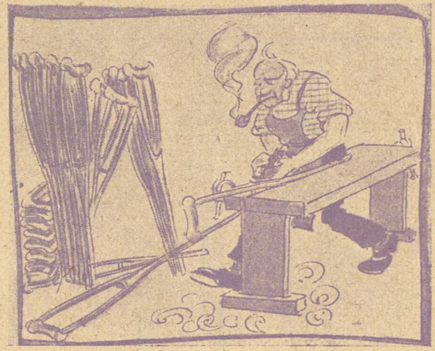

Krykker!

[19]/7. Theaterdirektør. Ivar Schmidt har taget Ferieophold paa Silkeborg Kuranstalt for at slanke sig.

— Meget fornuftigt. I Sæsonens Løb kan han jo altid lægge sig ud igen — i hvert Fald med et Par Skuespillerinder.

[17]/7. Efter Forlydende faar vi om kort Tid Pastor Nordentoft at høre ved forskellige kirkelige Møder her i Hovedstaden. Pastoren vil først tale om det gamle Ord »Sit Fædreland skylder man alt, hvad man kan udrette«, derefter over Texten »Være snilde som Slanger og fromme som Duer« og sluttelig over Budet »Du skal ikke sige falsk Vidnesbyrd om din Næste.«

Morderen: Jeg store Fjols! Havde jeg nu bare ventet med at myrde til nu, saa var jeg bleven en agtet og velanset Mand med mange Ordner paa Brystet!

En Ordning af den gamle Banegaard
har staaet paa Tapetet i flere Aar,
og vrøvlet har Embedsmændene —
nu længere Frist de næppe faar,
thi forleden blev Spørgsmaalet
brændende!

Direktøren for »Folkeforsikringen« mener at kunne klare sig uden Inkassatorer, siger han, og erstattes af Opkrævningsbøsser. Bare de forsikrede nu ikke tager ham paa Ordet og (rent bogstaveligt talt) spytter i Bøssen!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXIX.

Larsen, „Marmorkælderen"

C. Larsen, Brohus. Maaske — forhaabentlig.

Ka' Du sige mig, hvad Lighed der er imellem Aakjærs Jens Vejmand og Assessor Rump?

? ? ? ?

De er begge to *Sten*huggere.

1. Herre: Har Du hørt, at Frederiksborgmuseet har et Maleri af Gehejmeraad Numsen, købt paa en Auktion i Lyngby?

2. Herre: Viser de saa de Besøgende »Numsen«? *A. B.*

»Gøsta«. De har ikke kunnet finde nogen Vittighed til Deres to Damer, men behøves det? Damerne er jo megetsigende!

En ung Maler kommer op hos Professoren paa Akademiet og skal have sit første Billede bedømt.

Ja, siger Professoren, det er jo udmærket; men sig mig engang, hvad er det for et Dyr, er det et Lam, en Hund eller en Kat?

— Lidt af alle Dele, Herr Professor. Det er en Lam — Hunkat.

Indkaldt Menig.

Indkaldt Menig. Vittigheden er desværre ikke ny, men overfor en Fædrelandsforsvarer bør man ikke være smaalig! Passér!

I Bibeltimen.

Læreren: Hans, kan Du forklare mig den Sætning fra Bibelhistorien, der begynder saaledes: Mange ere kaldede, men — — —

Hans: Mange ere kaldede, men — — — flere ere *skaldede!*

Harry og Skal.

Dilerium tremens.

Fuld Herre —: Hov, Kellner, en Lygtepæl til den anden Arm!

Leonhard Kjellander.

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderspröjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi, Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis
Enhver kan blive Medlem.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

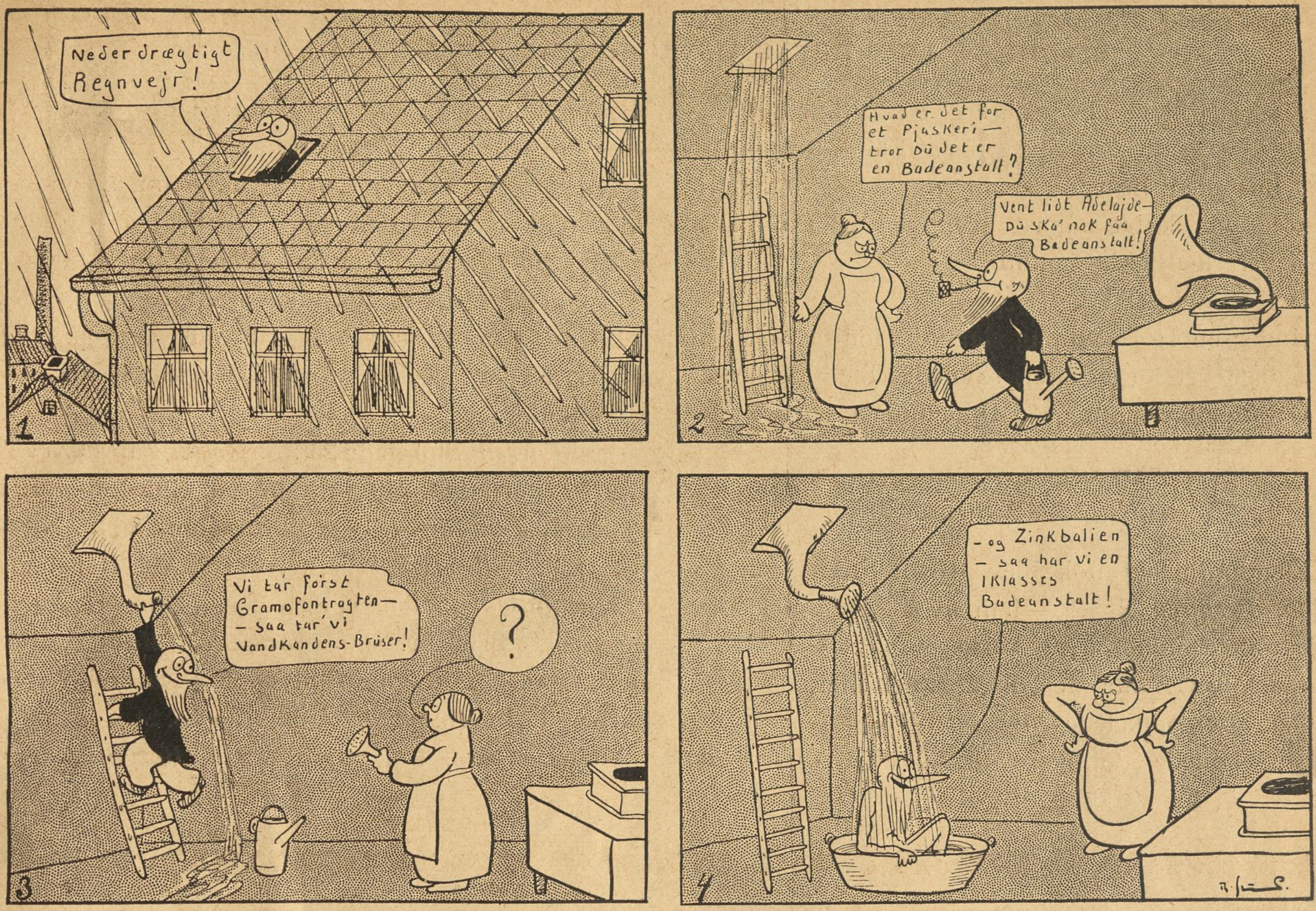

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Det smagte af Fugl.

Grosserer Madsen kæmpede forgæves for at faa et Ridderkors, men der var ingen Udsigter i den Retning.

Saa blev han trøstet. Han giftede sin Datter med en »Ridder« og anskaffede sig derpaa Visitkort, der saa saaledes ud:

CHARLES MADSEN
Grosserer. Svigerfader til Thor Grøn.
Ridder af Dannebrog.

Perfid.

Dommeren: De har faaet Fru Jansen til at overtage Deres Forretning, da De paastod, at den gik »som en veldresseret Hest«.

Anklagede: Det gjorde den ogsaa, Hr. Dommer. En veldresseret Hest kaster ikke noget af sig — og det gjorde min Forretning heller ikke!

Dumme Dreng!

— Men Madam Petersen dog, hvorfor skælder De Drengen saa forfærdeligt ud, fordi han har stjaalet, vi ved jo alle, at han lider af Kleptomani.

— Javel — men hvorfor stjæler han saa ikke noget, der er noget værd!

Atkølet.

A.: Idiot!

B.: Hvis Du siger det en Gang til —

A.: Hvad saa?

B.: Saa har Du sagt det to Gange!

Ingen Bid.

Turisten: Er det tilladt at fiske i denne Sø?

Den Indfødte. Ja, det kan De godt.

Turisten: Man kan altsaa ikke blive mulkteret?

Den Indfødte: Nej, De kan snarere blive beløonnet, hvis De kan fange en!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„Ravnen"s Konkurrence.

Hvem er Danmarks populæreste Rigsdagsmand?

En Valgdag — eller snarere: en hel Række Valgdage — er endt! Fra det ganske Land strømmede det ind med Besvarelser til vor nyeste Konkurrence, som skulde afgøre, hvem der er Danmarks populæreste Rigsdagsmand.

Det *er* afgjort!

Under en Højspænding, der ikke lod de »rigtige« Valgdage ret meget efter, samledes Stemmerne sig om Kandidaterne, og ved Optællingen sejrede

Folketingsmand Borgbjerg.
med **1135** Stemmer!

Ejendommeligt nok blev »Grundlovens Fader«, *Klaus Berntsen* Nr. 2 — han fik *882* Stemmer! Derefter fulgte *Stauning* med *630*.

Saa følger *Zahle*, der fik *210* Stemmer, og *A. C. Meyer*, som opnaaede *204*.

En Mængde Politikere fik derefter *under* 200 Stemmer, og lavest stod *Wulff*, der opnaaede *én* Stemme! (*I. C.* fik *34* Stemmer).

Ved den højtidelige Lodtrækning om, hvem der skal nyde godt af den store Gevinst, *de ti Dages gratis Ophold paa Vallø Strandhotel*, traf Loddet

J. Werner, Solsikkevej 7, Brønshøj.

De *10 Ekstrapræmier* (værdifulde *Original*-Tegninger) tilfaldt, ligeledes ved Lodtrækning, følgende Abonnenter:

Axel Larsen, Slotsgade 26^{3}. *S. Hertz*, Fabriksvej 4^{5}. *Lauritz Ingemann*, 240 Skovshoved, Charlottenlund. Typograf *J. P. Christensen*, Vordingborgvej 9^{1}, Næstved. *J. J. Willumsen*, »Bakkely«, Ryesvej, Helsingør. *Frk. Knudsen*, Fælledvej 8, Kafeen. Tømrer *Lauritz Sørensen*, Hørup pr. Slangerup. *Oscar Madsen*, Burmeistergade 27^{2}. *Georg Hansen*, Folkvarsvej 9^{4}, og Barber *J. L. Mortensen*, Aabenraa 26, St.

Valget er endt, Folket har talt — *Borgbjerg leve!*

Monument-Udkast. Begyndelsen til en ny „Sejrsallé."
(Tilegnet samtlige Stormagter.)

AALBORG og A. BRØNDUM & SØNS
AKVAVITTER

Tegning af Anton Hansen.

Krigsguden modtager underdanige Gratulanter.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

SOLDATENS SIDSTE BREV.

»Min kære Viv, min tro »Suzett«!
De tapre Kammerater sover
i Skyttegravenes Alkover,
og deres dybe Aandedræt
med Gisp og Snorken fylder Rummet;
al anden Lyd er nu forstummet, —
jeg synes selv, at jeg er træt,
men sove, sove kan jeg ikke, — —
bebrejdende Du paa mig ser — —
»hvorfor jeg ikke skriver mer?« —
og der er Sorg i dine Blikke.

Forstaa mig ret, »Suzett«, vær god!
ved Dag, ved Nat kan Stormen komme,
af Jorden her er hver en Tomme
forsvaret dyrt og døbt i Blod;
og hvem faar Stunder til at skrive?
ved Morgenstund man er i Live;
før Sol gaar ned, ved Dødens Flod
den barske Færgemand os vinker;
jeg ved saa mangen tapper Ven,
der vandred bort — hvorhen, hvorhen?
mon did, hvor Nattens Stjærne blinker?

Men saa et Væld af Minders Lyst
med Sang og Blomster mod mig iler,
jeg ser Dig selv, Du staar og smiler,
og Drengen slumrer ved dit Bryst;
den kære Lille, for vor Lykke
var han det bedste Brudesmykke; —
og saa, »Suzett«, — naar alt var tyst,
saa sad vi under Træets Grene,
mens Nattens lille Sanger slog,
og talte Elskovs søde Sprog,
og vi var ene, ganske ene.

»Suzett«, jeg bli'r sentimental,
men Du er klog, Du fatter Grunden,
jeg sidder her i Midnatsstunden
og ripper op i Fryd og Kval — —
nuvel, jeg slaas for Frankrigs Ære,
om fremmed Aag det skulde bære —
den Tanke gør mig næsten gal!
I Kampens Hede blot man tænker
paa Krigens Hærgning, Mord og Brand,
paa Frihed, Folk og Fædreland,
dets faderløse Børn, dets Enker.

Hvor Døden gaar paa Dagsvisit,
vil jeg, kan hænde, selv en Morgen
berede Dig, min Ven, paa Sorgen,
og da er jeg med Livet kvit,
maaske min Grav er ej at finde,
men husk, Du kære, kære Kvinde,
at hvor Du gaar, ved hvert et Skridt
vil Enker eller Mødre dvæle,
og dér staar Kors, læg Blomster ned
i Mindet om, hvorfor vi stred,
dér skal Du græde ud og knæle.

Og lær saa ham, vor lille Jean,
at elske Far, som vandred' heden,
lær ham at slaa for Folkefreden
og hade Krigens Mordkankan,
fortæl, hvor glad vi To har levet — —«
— — — — — — — — —
Her sluttede Soldaten Brevet,
der hørtes Skud og Bomber sprang;
den stærke Fjende voved' Stormen;
og dér i Gravens dybe Skød,
dér laa Soldaten knust og død
med Brevet skjult bag Uniformen.

A. C. Meyer.

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil**
vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas. Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96.** Telf. 2014.

Holbergsgade 6

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Man bør støtte Arbejdernes Kooperative Foretagender og købe sit Forbrug af Brød og Øl i
Forbrugs- og Spareforeningen Aalborg.
Bestil hos vore Kuske eller i Udsalgsstederne disse Varer.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

De Døde taler!

Tegning af Osvald Jensen.

Stands denne forbandede Krig!

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 31. Torsdag den 5. August. 1915

Tegning af Emil Poulsen.

Askø.

— Gud ved, om alligevel ikke en Tandlæge kunde hjælpe mig?!

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.

Enghavevej 40,

anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.

NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.

Søren Hansen.

Forsamlingsbygningen	Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.	**Koldinggade 4.**
Telf. 1310 *Chr. Jensen.*	**Telf. Øbro 1132.** *Joh. Olsen*

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.

Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia, Frihavnen C 5, København Ø.

Jagtsæsonen er inde!

Paa Vildspor.

Herren: Da jeg var i Paris, købte jeg mig en Rembrandt.
Damen: Paa hvormange Hestekraft?

Syn paa Sagen.

En Indianer saa for første Gang en Cyklist køre forbi og udbrød:
Doven hvid Mand, sidder ned og gaar!

Kedelig Affære.

En skikkelig gammel Lirendrejer kom hvert Aar til Vogholder Holm, af hvem han fik en 10-Kronesseddel hvert Aar.

I Aar fik den Gamle kun fem Kroner, og forbavset spurgte han, hvad Meningen var.

— Jo, ser De, sagde Holm, nu har jeg giftet mig, og saa bliver der ikke Raad til mere end til en „Femmer".

— Naa, Tak skal de ha', svarede den Gamle, De gaar altsaa hen og gifter Dem paa min Bekostning!

Pumpeværket.

En Dreng var tilsagt at møde i Retten for at vidne imod sin Fader, der havde gjort sig skyldig i Gadeuorden.

— Lad mig nu se, at Du siger den rene Sandhed, sagde Dommeren.

— Javel, sagde Drengen. — Kender De Høtorvet?

— Ja, det gør jeg!

— Godt, gaa saa langs med Torvet og drej af tilhøjre ved Bispegaden.

— Ja, ja!

— Naar De er kommen der, saa drejer De tilvenstre mod Storegaden.

— Ganske rigtig, min lille Ven.

— Saa følger De Gaden, indtil De naar den gamle Pumpe.

— Ja, den kender jeg godt.

— Vel, Hr. Dommer — den kan De pumpe saameget, De vil — mig pumper De ikke!!

Ravnens Tegnere i Karikatur.

Tegning af Ernst Danielsen.

Axel Jensen.

Forsoning.

— Jeg har kun engang været uenig med min Kone, og det var da vor Dreng skulde døbes. Jeg vilde have, at han skulde hedde Gottfried, og min Kone holdt paa Henrik.

— Naa, hvordan gik det saa?

— Han kom til at hedde Sebastian.

Av.

Hun: Synes Du ikke, Hans, at Faar er de dummeste Væsner, der findes?

Han: Jo. Du har Ret, mit Lam!

Fra det mørke Fastland.

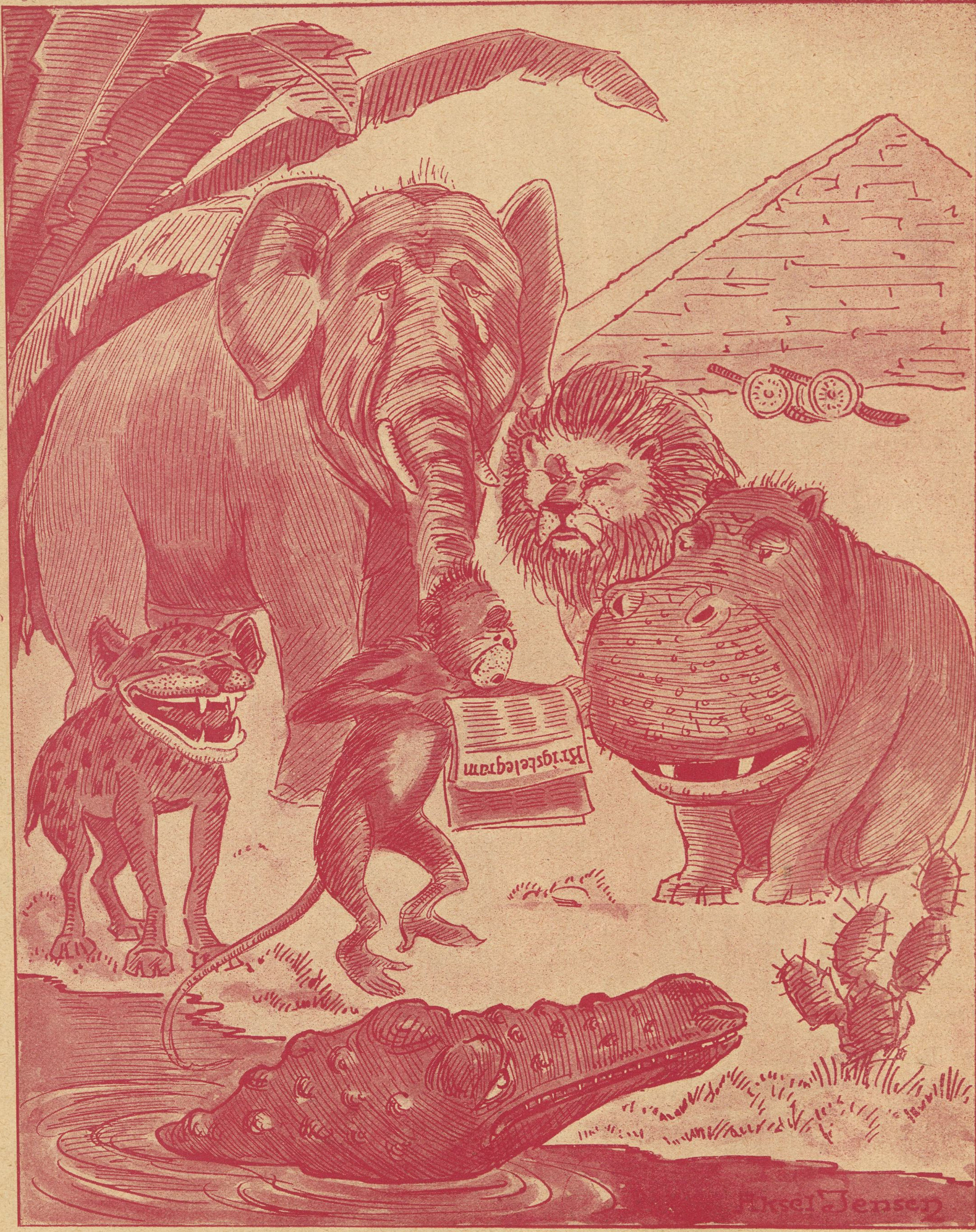

Tegning af Aksel Jensen.

Krigstelegrammerne oplæses i det indre Afrika.

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Forlov- elses- ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Køb RAVNEN

Gummilageret
„Français"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

THOMSENS MAGASINER
Paletots & Ulsters
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Tjeneren: Frue, Tjenestepigen har faaet Blodstyrtning inde i Salonen!
Fruen: Hvad er det for noget! Jeg har jo udtrykkelig forbudt Tjenestefolkene at benytte Stuerne til private Anliggender!

Musikeren.

Musiker er jeg, min Gærning er skøn,
Tonernes Verden mig binder,
dog er jeg Arbejder, spiller for Løn,
spiller, mens Timerne rinder,
Nodernes Sprog er mig kærest paa Jord,
Solskin og Blomster i Enge,
tolke jeg maa, hvad jeg tænker og tror,
paa mine sitrende Strænge.

Toner, det ved jeg, er Hjærternes Tolk,
Toner er Jubel og Smærte,
og hos det lyttende, fattige Folk,
banker det varmeste Hjærte,
selv om jeg klimprer, hvad der er til Fals
for hver en Lømmel i Strædet,
ser jeg saa godt, at den misbrugte Vals
Tusindes Hjærter har glædet.

Glæde de Mange, det er jo mit Kald,
spille i Kongsgaard og Kirke,
trøste ved Jordefærd, muntre ved Bal,
det er mit skiftende Virke;
spille saa Vejen bli'r Jenserne let,
trutte Humør gennem Staden,
sidde og spille sig mødig og træt
paa Restauranten i Gaden.

Kunsten har Magt, og min gærende Aand
trænger til løftende Vinger,
saa jeg kan fri mig for snærende Baand,
hver Gang de trykker og tvinger,
spille hver Aften i Døgnlivets Dunst,
aldrig med Hovedet hænge,
elske den store, den herlige Kunst,
selv om man spiller for Penge.

A. C. Meyer.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

Det var Sugden, hvis Navn Du hele Dagen hemmeligholdt for mig! Jeg tænkte nok, at der fandtes en Grund til, at jeg allerede fra den første Stund, jeg saa ham, hadede denne Fyr med hans højtravende Manerer og fornemme Vaner. Han vovede at trodse mig ved mit eget Bord, den Hvalp! Hør nu — det er klart altsammen! Det var Dig — det var Dig, han mente! Det var Dig, der var den Kvinde, han havde haft en saadan Affære med, at Tom sagde, at han ikke kunde gifte sig med Daphne. »Sig os hendes Navn,« sagde jeg, »eller ogsaa bliver det ikke til noget Ægteskab med Daph.«. »Jeg kan ikke sige det«, svarede Fyren, »men jeg giver mit Æresord paa, at jeg har Ret til at gifte mig. Den omtalte Kvinde er gift!« En gift Kvinde! Han vilde ikke sige hendes Navn, nej, det vilde han ikke! Og hvorfor? Jo — fordi hun var min Hustru — min Hustru! Lady Bodley af Chilham! Fanden tage dit sukkersøde, blege Ansigt — hvorfor slaar jeg ikke dig ihjæl — nu straks? Nej — det er du ikke værd. Det er ham, som skal dø! Jeg skal dræbe ham! Han skal faa Lov til at bøde med sit Liv!

Hans pludselige Anfald af Skinsyge satte hans af Sygdom svækkede Legeme i en foruroligende Tilstand.

— Hamilton, hør nu hvad jeg siger — Du har ikke mindste Aarsag til din Vrede. Det er sandt, at Mr. Sugden var med mig i Muckledeau, men det var en ren Tilfældighed. Jeg har ikke gjort Dig nogen Uret, Hamilton, Du maa tro mig!

— Ingen Uret! raabte hendes Mand. Ingen Uret! Du gjorde tilstrækkeligt Vrøvl, da jeg morede mig en Smule. Men naar Du gør det, saa er alt godt. Vent bare! Jeg skal vise Dig det — baade Dig og den fordømte Fyr! Han er her om et Par Minutter. Hvor har jeg mine Pistoler?

Han rejste sig usikkert og vaklende. Véronique sprang frem og tog ham i Armen.

— Nej, Hamilton — tænk paa Skandalen! Jeg sværger paa, at der ikke findes nogen Grund til...

Han gjorde sig med en heftig Bevægelse fri for hendes Greb og førte Haanden op til sin Hals.

— Her er Nøglen, sagde han hæst. Jeg laasede Pistolerne ned i sidste Uge, da jeg saa at Pidgin vilde tage dem fra mig. Men nu vil jeg have dem ved Haanden, naar denne Herre kommer. Skandale? Hvad bryder jeg mig om det? Jeg vil have Oprejsning — den Mand, som har stjaalet min Hustru, maa dø for min Kugle. Nej Vera, saa let slipper du ikke! Vent til jeg faar fat i Pistolerne!

Han tog et Skridt henimod Skrivebordet, men vaklede. Véronique ledte ham tilbage til Sofaen, hvor han tungt aandende blev liggende, medens han med halvlukkede Øjne fulgte den mindste af hendes Bevægelser.

— Nej — det lader du være med, min Skønne, sagde han listigt, da Véronique med skræmte Blikke saa mod Døren, Du lader pænt være med at advare din Elsker mod hvad der venter ham. Du bliver siddende her, som en pæn og lydig, lille Hustru, til jeg faar hvilet mig lidt og din Ven indfinder sig. Han kommer, det ved du vel — du har jo selv skrevet en Indbydelse til ham!

Det var kun altfor sandt. Véronique krøb sammen i sin Stol. Det var hende som havde sendt Dick den Billet, som ham uafvidende vilde føre ham mod Døden — som vilde udsætte ham for en halvt vanvittig Mands Skinsyge og Raseri. Og det var hendes Skyld — hendes fra den første Stund.

Hun sad nogle Minutter aldeles urørlig, medens hendes Mands Øjne med en Kats Vagtsomhed hvilede paa hende. Saa rejste hun sig pludselig.

— Jeg holder det ikke ud længere! udbrød hun fortvivlet. Du kan dræbe mig, hvis Du vil, men hvis Du tror, at jeg vil sidde her stille og rolig og se en Mand i din Tilstand med Overlæg ødelægge saavel sit eget som en andens Liv, saa . . .

— Sid stille! sagde hendes Mand. Sid stille — hører Du!

Ordene døde bort — de opsvulmede, røde Øjenlaag faldt tungt ned over de blodsprængte Øjne — det kortvarige Vredesudbrud var ophørt. Sir Hamilton sank sammen og laa snart, tungt aandende hensunken i dyb Søvn.

Stille og forsigtigt listede Véronique sig paa Taaspidserne ud af Værelset.

XXIII.
MUCKLEDEAN ENDNU EN GANG.

Dick Sugden sad paa en af de lyngklædte Bakker og spurgte sig selv om, hvorfor han egentlig var rejst tilbage til Muckledean. Hvilken sælsom, uimodstaaelig Drift havde, efter at alle hans Planer var tilintetgjorte, ført ham herhen igen, herhen til det Sted, hvor Ødelæggelsesværket havde taget sin Begyndelse?

Han sukkede. Hvad nyttede det vel overfor sig selv at forsøge at bortforklare den Svaghed, han led under?

Hvorfor var han atter vendt tilbage til den lille ensomme By, for der at tilbringe de Dage, der var tilbage, før han i Liverpool kunde indskibe sig til sit Hjemland? Hvorfor havde han valgt Muckledean i Stedet for Paris for Eksempel? Han var ikke uvidende om Grunden.

Det var derfor han, da han ikke længere kunde opholde sig i umiddelbar Nærhed af den Kvinde, han elskede, næsten uden selv at vide det havde opsøgt det Sted, som Samværet med hende havde gjort kært for ham.

Medens han sad alene oppe paa Bakkekammen, tog han et Brev frem af sin Tegnebog. For maaske femhundrede Gang i de sidste fjorten Dage, læste han det igennem. Det var den lille Billet, Lady Bodley havde skrevet til ham samme Dag, han forlod Chilham. »Sir Hamilton og jeg imødeser med Glæde den af Dem saa venligt foreslaaede Visit.«

De smaa, fine Bogstaver, som saa levende mindede ham om den første Aften, han havde tilbragt i Muckledean, var rystende og usikre. Han huskede med hvilken uudsigelig Glæde han havde modtaget det lille Budskab og hvor utaalmodigt han havde affærdiget Samuels usammenhængende Fortælling om sin Oplevelse paa Herregaarden.

— Et uhyggeligt Anfald havde Sir Hamilton haft og underlige Spørgsmaal om hans Bukser havde han stillet og...

Dick havde ikke hørt mere. Saa godt hans daarlige Ben

havde tilladt ham det, havde han skyndt sig med at benytte den givne Tilladelse.

Og i Parken, under de gamle Eges grønne Løvværk, havde han mødt en lille, hvidklædt Skikkelse . . .

Han trak Vejret dybt. Hvor mange Mil over Oceanet, hvor mange arbejdstunge Dage paa Børsen vilde vel være nødvendige for i hans Sjæl at udslette Mindet om dette smerteligt bevægede Møde?

Véroniques skønne Ansigt, der var vendt mod hans, den ømme Tilstaaelse, som stod at læse i hendes Øjne, de stammende, usammenhængende Ord, der strømmede over hendes Læber — alt dette stod lige saa tydeligt for hans indre Syn, som om hun lyslevende havde staaet ved hans Side.

I dette Øjeblik, ligesom altid i denne Tid, følte han hende i sin Nærhed. Hans Tanker var ikke længere Tanker alene — det var lange, lange Samtaler med hende. Hendes Svar var ganske vist ubestemte, men han nød hendes Deltagelse og Sympati. Og fremfor alt glædedes han ved Mindet om hendes aabenlyse Angst for, at der skulde vederfares ham noget ondt.

Det var Uro for hans Sikkerhed, der havde ført hende til ham. Det var Skrækken for den forfærdelige Skæbne, der for hendes Skyld vilde ramme ham, som havde drevet Blodet fra hendes Kinder og den milde Ro fra hendes Stemme. Ad hendes Uro kunde han kun le. Han, Richard Sugden, behøvede ikke at være bange for en saadan fordrukken Stakkel som Hamilton Bodley. Men den Fare, den lille, spinkle Skikkelse foran ham maaske vilde være udsat for for hans Skyld, var værre at tænke paa.

Men det vigtigste af alt var dog, at han i Véroniques store, mørke, angstfulde Øjne havde læst den berusende Kendsgerning, der i sin Storhed sætter Liv og Død i Skygge, idet den omskaber Sjæl og Hjerte.

Deres Samtale havde kun varet nogle faa Minutter. Hun havde bedt ham om øjeblikkelig at forlade Chilham — han havde lovet det uden Tøven. Han vilde ved et Ord af hende uden Betænkning have begivet sig til Timbuktu. Han havde bønfaldet hende om at tænke paa sin egen Sikkerhed — havde tilmed vovet at ytre sin Tvivl om Raadeligheden af at vende tilbage til den rasende, skinsyge Mand.

Men da hun med rørende Inderlighed havde bedt ham om at hjælpe sig med at opfylde sin Pligt, var de oprørske Ord døet paa hans Læber. Hendes Livsbane var tung nok at træde, uden at han ikke ogsaa lagde Sten paa hendes Vej.

Det forfærdelige i hans Stilling var den Kendsgerning, at han ikke kunde løfte en Finger til Forsvar for den Kvinde, han elskede; gjorde han et Forsøg derpaa, vilde hun i Verdens Øjne staa helt nden Forsvar. Alt hvad han kunde gøre for hendes gode Navn og Rygte, for hendes Sindsro, ja, for selve Sikkerheden for hendes Liv og Lemmer, var at forlade hende.

Og derfor var han rejst — uden andet, der kunde erindre ham om denne begivenhedsrige Uge med dens tærende Sorg og stormende Glæde, end sine Minder og den lille formelle Billet, skrevet med den fine, elegante Skrift, han elskede.

Han havde forladt Chilham saa hurtigt, det havde været ham muligt; denne pludselige Flugt var noget, han ikke ønskede, at hans gamle Venner i Montana nogensinde skulde faa at vide. Dick Sugden, hvis Kugle altid naaede Maalet og som uden at blinke saa lige ind i sin Fjendes Revolvermunding — Dick Sugden flygtede for den gamle, sløve Sir Hamiltons Trusler! Det var utroligt, utænkeligt, skammeligt — og alligevel var det under de forhaandenværende Omstændigheder det eneste han kunde gøre.

Hun havde bedt ham om at rejse og han var rejst. Mon der var noget han ikke vilde gøre, naar hun bad ham derom?

Under det korte, minderige Øjeblik, da hendes Sjæl laa aaben for ham, havde han i hendes Øjne læst en Tilstaaelse om, at hun ikke vilde have nægtet at følge ham. Hvad var det da, der hindrede ham i at tilegne sig den Skat, som med Kærlighedens Ret var hans?

Var det hendes egen uafviselige Bøn om, at han skulde forlade hende, som fik ham til at forsøge Lykken? Var det Mindet om de rørende Ønsker og Forhaabninger, hun under deres uforglemmelige Møde i Chilham Park, havde udtalt? Var det fra hans Side en Æresfølelse, en urokkelig Modvilje mod den Slags Forhold, som hans sunde, ærlige Natur altid havde afskyet? En gift Kvinde var i Følge Ærens Lov udelukket fra andre Mænds Kærlighed.

Det Faktum, at Ægtemanden maaske svigtede sine Forpligtelser, kunde ikke forandre det Forhold, at enhver anden Mand, som forsøgte at indtage hans Plads, nødvendigvis maatte nedsætte Kvinden i hendes egne, saavel som i Verdens Øjne. At søge Skilsmisse og derefter ved at indgaa Ægteskab forsøge at gøre en saadan Forbindelse lovlig, havde altid forekommet ham modbydeligt. At en Mand gjorde den Kvinde, han elskede, til »en hæderlig Kvinde«, var en aabenlys Indrømmelse af den Kendsgerning, at hun i Forvejen for hans Skyld var blevet anset for at være det modsatte.

Og ved Tanken om, at Véronique for hans Skyld skulde blive udsat for en saadan Haan, mærkede han en pinlig, kvælende Følelse saa stærk, at den næsten lignede fysisk Smerte.

I dette Øjeblik besluttede han, at hvis en Kugle gennem hans Hoved var den eneste Maade, der kunde befri hende for ham, vilde han ikke tøve med at sætte Revolveren for Panden. Det var maaske Véroniques straalende Øjne og hendes »Gud velsigne Dem!« ved Afskeden, der gav Dick den faste Overbevisning om, at en Plet paa hendes Renhed og Uskyld var en Ulykke, i Sammenligning med hvilket hans Død var en knapt nævneværdig Ubetydelighed.

Han smed den lille Buket blomstrende Lyng, han halvt mekanisk havde plukket, fra sig og rejste sig. For hundrede Gang i de sidste fjorten Dage havde han kæmpet samme Kamp og var kommet til samme Resultat.

Han elskede hende. Han vidste, at hun elskede ham. Og det var det hele. Netop der, hvor Historien begyndte, sluttede den — Tæppet var knapt gaaet op, før Skuespillet var endt.

Med langsomme Skridt styrede han Kursen nedad den bratte Bakkes lyngbevoksede Side. Hans Ben var ganske vist rask nu, men taalte ingen større Anstrængelser. Og naar han havde gaaet et Stykke, var han glad ved at kunne hvile et Øjeblik og i Ro og Mag betragte den grønne Dalsænkning ved Bakkens Fod og de høje, dystre Bjærge paa dens anden Side.

Luften var klar og gennemsigtig, noget usædvanligt i Skotlands Bjærge. Med det blotte Øje kunde Dick skelne en høj, tohjulet Arbejdsvogn, som langsomt bevægede sig fremad paa det Stykke Landevej, der var synlig paa en af de fjærntliggende Højder. Snart kom en Automobil til Syne — den saa ud som et lille Stykke Legetøj. Messingbeslagene lyste i Aftensolens Skær. Med en sælsom, melankolsk Følelse huskede Dick den Dag, da han selv i en saadan Automobil for ad denne Vej. Sukkende vendte han sig bort og begav sig hjem til Hotellet.

Mrs. Mac Naughten var glad ved at se ham. Det sørgelige i hans Stilling, saaledes som den efter hendes Mening var, øvede — ikke mindre end den store Tiltrækningskraft, Dicks Venlighed overfor alle, baade rige og fattige, han kom i Berøring med, sin Virkning paa hendes strænge, presbyterianske Hjerte, saa at hun næsten nærede Ømhed for ham. Og da Sympati, selvom den opstaar paa Grund af en Misforstaaelse, skænker bedrøvede Sjæle Trøst, havde Dick ladet hende blive i den Tro, at hans Brud den ulyksalige Morgen af en haard og ubønhørlig Formynder var bleven revet fra hans Side.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Pigebarnet: Hr. Doktor, kan De ikke bruge min Dukkestue til Feltlazaret?!
(»Lustige Blätter.«)

Kirken som Lazaret.
(Valter Klemme)

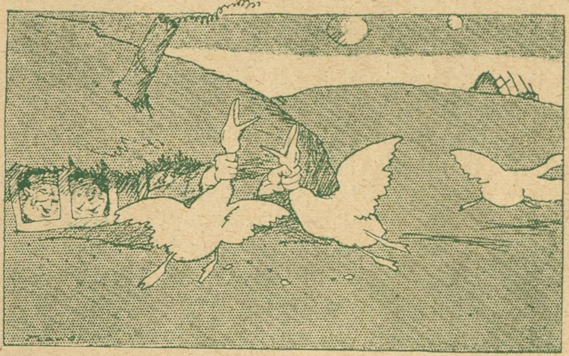

Fangne »fjendtlige Flyvere«
(»Meggendorfer Blätter«)

Varför ska du gå med i den där demonstrationen mot dyrtiden, du får jo bara sån förskräcklig aptit när du promenerar. (»Naggan«)

Fredsenglen: Hold dog op med at slibe dine Kløer!
(»De Niewe Amsterdammer«)

Rød Indmad

Fallit??

De store Bistude, herhjemme,
la'r gensidigt Nag gaa i Glemme,
nu favnes de, aa, saa yndigt og blidt,
og jubler med bævende Stemme:
Socialismen har spillet fallit!

Lad dem giftige Kugler kun støbe,
lad Løgnen om Lande kun løbe,
ét evner de ej: gøre sort til hvidt —
thi se, nu den Kaal maa de søbe,
hvori de har spyttet saa tit.

Vi sejrer, vor Sang bliver sungen:
Man griber, af Krigsnøden tvungen
som Hjælp de Tanker, hvorfor vi har stridt!
Og derfor, I Herrer af Pungen —
er det jer eller os, der spiller fallit?

Krigen faar Skyld for alt i denne Tid. I en Ægteskabsstatistik læser jeg, at Folk udsætter deres Giftermaal for Krigens Skyld.

— Næ hør op med den! Skal vi snarere sige, at de tager Udsættelse — for Fredens Skyld.

Der er opstaaet Uenighed mellem Politiassistent Borch og Arbejderne ved Boulevardbanen. Kriminalretsassessoren, der behandler Sagen, siger, at Borch er en rolig og besindig Mand, der ser nøgternt og ædrueligt paa Tingene; derimod er Arbejderne fulde — af Nid og Nag og alskens Djævelskab. Saa man indser jo hurtigt, at Borch har Retten paa sin Side — og Arbejderne altsaa Uretten!

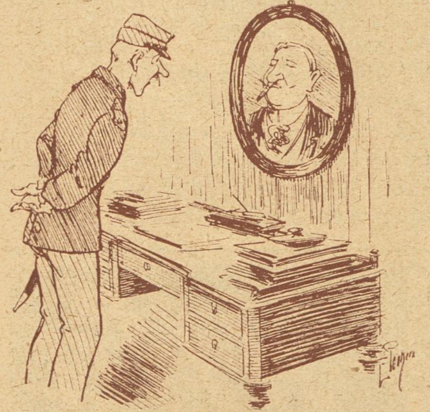

Fra Sikringsstyrken.

Herregud, Sørensen, saa jeg virkelig saa godt ud, inden jeg gar mig til at værne om gamle Danmarks Neutralitet!!

Kornblomst.

*Jeg spotter ikke gamle Kvinder
og haaner ej en tandløs Mund.
To rynkefulde, slappe Kinder
— to Rosers tomme Kistebund —
et Øjenpar, som maalløs svømme
i Randen af en Taare-Sø,
det er for mig titusind Drømme,
som lever og kan ikke dø.* *Ave.*

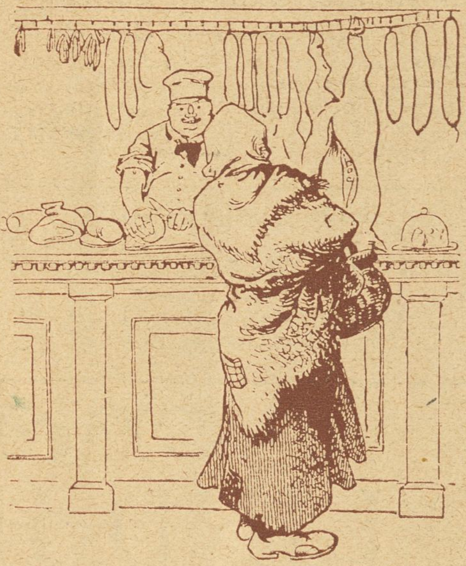

Slagteren: **Priserne er nu igen forhøjede!**

Den tunghøre Kone: **Hva'falder?**

Slagteren: **Falder! Nej, der er sgu ikke noget der falder — det stiger altsammen!**

Askø.

*Fordum lyste Præstens Glorie,
ak men nu har Lykken vendt sig:
Paa sin Ildebrandshistorie
har den Herrens Tjener brændt sig.*

*Dog — har ondt han vel bedrevet,
naar han stoled mest paa Bønnen?
Saadan, si'r han, staar der skrevet,
Og saa spares Lægelønnen. — —*

*Skulde jeg til Himlen sukke,
da blev min Begæring denne:
Til de smaa en Salvekrukke
og et Ris til Præstens Ende!*

27/7 Man har længe ikke kunnet begribe, hvor al den megen Svineindmad forputtede sig — nu faar man at vide, at det er de nødlidende Godsejere, der opkøber den i lange Baner.

— Ak ja, den stakkels foragtede Indmad maa ihukomme det gamle Ord og sige: Ih, hvilken Nyre jeg æder, eller hvad jeg vilde have sagt, hvilken Ære jeg nyder!

Skagensbanen har holdt 25 Aars Jubilæum, og nu da Festtalen er holdt, tør man vel nok bemærke, at Banen har haft lidt svært ved at følge med Tiden. Tiden løber nemlig forfærdelig hurtigt, og Banen forbandet langsomt!

Kellneren til Dinérgæsten: Hvilken Dessert ønsker Herren? Rødgrød med Fløde eller Melon?

Gæsten: Rødgrød med Fløde kan jeg ikke fordrage, giv mig saa hellere Rødgrød med Melon.

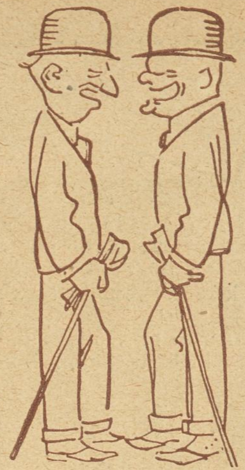

— Jeg ser, at en Tyv har stjaalet Regissør Kaare Borchsenius' norske Ridderorden. Mon han kan faa den igen?

— Ja— naar han henvender sig til Ordens-Politiet.

Valgsprog.

»Danmark dig følge Held og Hæder.«
H. Mathiesen Kunstforlægger.

»Den der kommer først til Mølle, faar først malet.«
Nielsen, Kunstmaler f. T. Kullen.

»Folkets Kærlighed — min Styrke.«
Egeberg, Bryder.

»Det er ikke alt Guld, som glimrer«
Skaarup, Teaterdirektør.

»Man gnaver lidt af et Ben, men intet af en Sten.«
Petersen, forhv. Bankdirektør.

»Den kommer ogsaa med, som handler med Stude.«
Knudsen, Slagtermester (Støvring pr. Aalborg.)

»Hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp.«
Prisreguleringskommisionen.

Københavnske Tjenere i Karikatur XXX.

Jensby, „Paraplyen“

Sof i Ro!

En Betjent (til et lystigt Selskab sent ud paa Natten): Herrerne maa forholde sig rolige. Det ligner ikke noget at gaa her og vække Folk med Deres Skraalen midt om Natten!

En af Herrerne: Undskyld, Hr. Betjent men vi vidste skam ikke, at De sov! *C. S.*

Tre Haar paa Hovedet er bedre end ti i Suppen. *Ch. T.*

E. Frantzen. Vi har vist *R. Storm-Petersen* Deres Tegning, og han fandt den saa storartet, at han bad os meget om *ikke* at offentliggøre den. Den er nu anbragt paa Forbrændings-Anstalten. (Forøvrigt kan *Blyants*tegninger ikke reproduceres, Højstærede.)

Hvordan man fanger en Krokodille.

Hør Du, Kristian, ved Du, hvordan man bærer sig ad, naar man fanger en Krokodelle?

Næ.

Jo, ser Du, først tager man en Fælde, og deri lægger man en Frikadelle, og naar saa der kommer en Krokodelle og ser denne her Frikadelle, saa gaar Krokodellen ind i Fælden og æder Frikadellen, og saa er Frikadellen inde i Krokodellen, og Krokodellen inde i Fælden. Ser Du, saadan fanger man en Krokodelle! *A. H.*

Anna: — Tror Du, at Løjtnanten har reelle Hensigter?

Olga: — Aldeles sikkert! Han forsøgte at overbevise mig om, at enkle og billige Klæder passer bedst for mig. *Karen S.*

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sig med Lokaler til Foreningsmøder og Selskaber, særlig anbefales den store skyggefulde Have til Afholdelse af Sommerfester.
Telefon, Amager 732. Ærbødigst CARL ANDERSEN

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Clichéer.
LIND HANSEN
Silkegade 4
TELEFON 6288

Hotelkarlen (bankende paa en Rejsendes Dør): — Var det Herren, som skulde vækkes Kl. otte?

Den Rejsende (springer op af Søvnen): — Er den allerede saa meget?

— Nej, den er kun fem; men jeg vilde bare høre efter, om jeg havde opfattet det rigtigt.

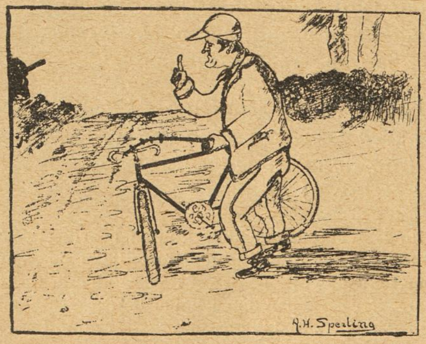

Bonden har faaet for meget at drikke paa Markedet, og da han skal hjem, kan han ikke faa sin Cykle til at makke ret, saa udbryder han idet han slaar løs paa den med sin Pibe:

No, ka' do sto, di Krik.

Alf Sperling.

Jeg tænker kun paa Dig, min Ven,
paa Dig, som jeg fik kær.
Ak, mon jeg faar Dig hjem igen,
det volder mig Besvær.
L. Kjellander.

L. K. Hvis De vil meddele os, hvormeget Damen er *sat* for, saa kan vi maaske hjælpe Dem med at faa hende hjem igen!

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner forskønner bevarer Huden Alles Yndlingssæbe

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Køb Alfa Margarine

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Blind Allarm.

En fransk Hestehandler havde faaet solgt alle sine Heste paa sin egen Ridehest nær. Mens han overnattede i en Kro, blev Hesten stjaalen, og han lod nu opsætte Plakater med følgende Indhold: Hvis Tyven, der har stjaalet min Hest, ikke sætter den tilbage til Stalden inden 48 Timer, bliver jeg nødt til at gøre det, som min Bedstefader gjorde under Revolutionen i 1848.

Denne frygtelige Trudsel hjalp — Hesten kom tilbage! Da den snedige Mand skulde ride hjem, spurgte Værten ham, hvad hans Bedstefader havde gjort i 1848.

— Han tog Sadlen paa Nakken og gik hjem paa sine Ben, svarede Hestehandleren — og sporede sin Hest!

Skuespillerens Hævn.

En kendt Skuespiller sad i en Jernbanekupe lige overfor to unge Damer, som ikke alene »begloede« ham, men ogsaa førte en hviskende Samtale om ham. Til at begynde med følte Skuespilleren sig smigret, men efterhaanden blev Opmærksomheden ham for generende, og han besluttede at hævne sig.

Da Toget kørte ind i en Tunnel, trykkede han nogle meget hørlige Kys paa Bagsiden af sin Haand, og da Toget atter kom ud i Dagslyset, betragtede Damerne hinanden med sære mistænksomme Blikke. Ved den første Station stod Skuespilleren af, tog i Døren sin Hat af og sagde:

— Mine Damer, jeg nægter ikke andet, end at jeg er meget nysgerrig efter at vide, hvem af Dem det var, som gav mig et saa yndigt Bevis for sin Hengivenhed!

Hvorpaa han forsvandt.

Kærlighed og Kildevand.

Hun: Ja, min Elskede, jeg sværger at elske Dig evigt, om vi saa skal leve af Vand og Brød.

Han (fattig Student): Tak, min Pige, hvis Du saa kan skaffe Brødet, saa skal jeg nok klare Vandet!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tegning af Svend Ulrich.

Forfatteren Michaëlis' Harme over de københavnske Skorstene har givet Tegneren Svend Ulrich Ideen til ovenstaaende Forslag, hvor det dekorative er forenet med det praktiske.

Sjælden.

Drengen er ivrig Møntsamler og siger en Dag til sin Fader:

— Far, hvilken Mønt mener Du er den sjældneste?

— En dansk Tyvekrone, min Dreng!

Brøl.

Onklen: Der er intet Dyr, der kan brøle saa forfærdeligt som en Løve.

Nevøen: Jamen Onkel, har Du nogensinde hørt Far, naar Maden ikke er færdig?

Afslag.

Hun: Men vil De ogsaa elske mig, naar jeg bliver gammel og grim?

Han: De kan naturligvis blive ældre, men grimmere kan De aldrig blive.

Afslag.

Lærdom.

Læreren: Ved abstrakt, Børn, forstaar man noget, som I nok kan tænke Jer, men ikke tage og føle paa. — Kan nogen af Jer nævne mig et Eksempel?

Mathis: — En rød Jernstang!

Kogekunst.

Manden: Forleden Dag læste jeg, at Kartofler kunde tilberedes paa 400 forskellige Maader.

Konen: Det var svært!

Manden: Hvis Du nu anstrængte Dig, tror Du saa ikke, Du kunde lære *en* af dem?!

Omsonst.

Præsten: Men husk, min unge Ven, at der er noget her i Verden, som er bedre end Penge.

Fangen: Ja, jeg ved det. Men man skal have Penge for at købe det!

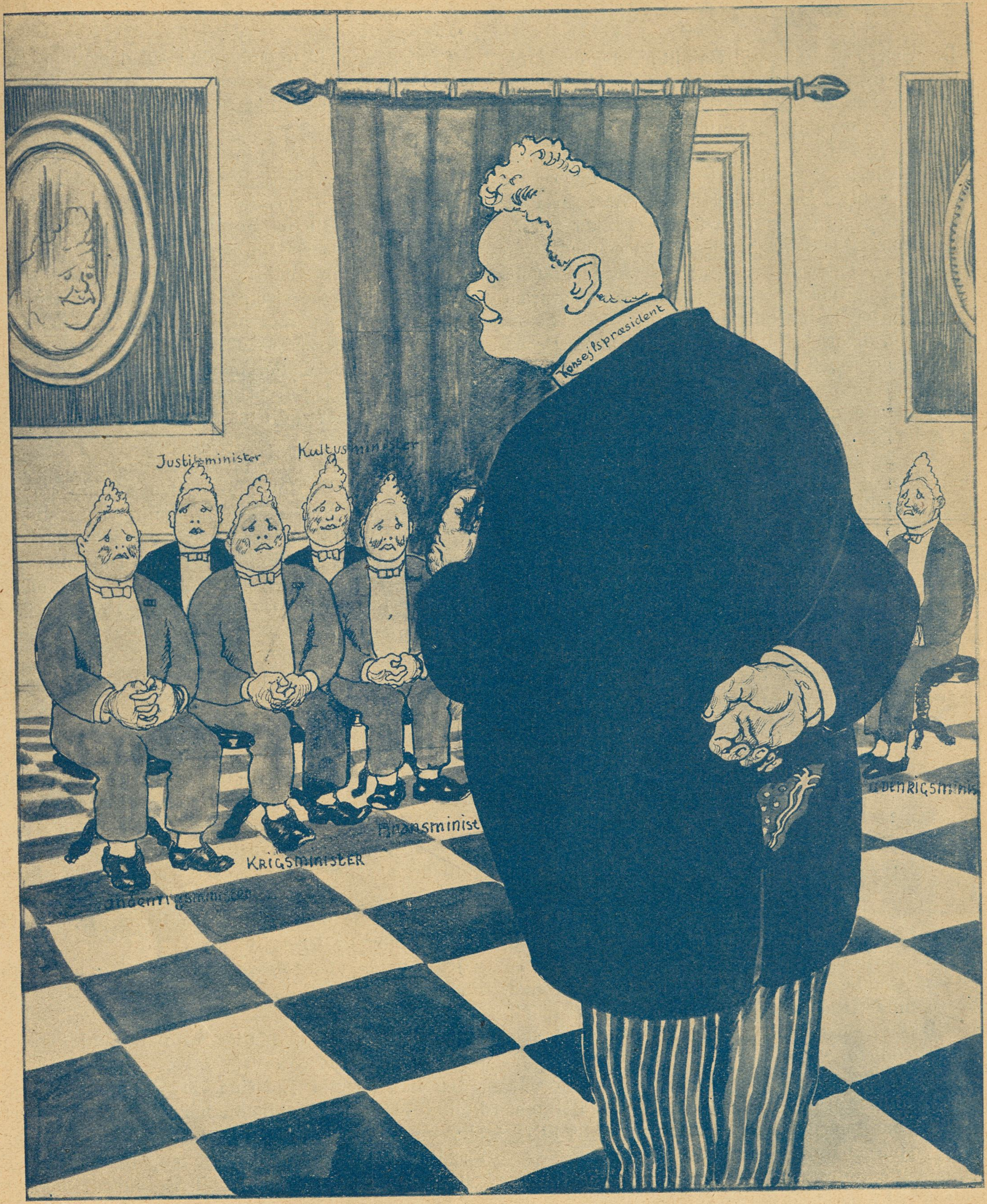

Tegning af Anton Hansen.

— **Se det kalder jeg et Ministerium!**

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

En frygtelig Historie om en Jernbanesamtale.

Da Toget standsede ved Hamilton, steg en smuk, ung Pige op i Kupéen. Saa snart hun fik Øje paa mig, lyste hendes Øjne af Glæde, og rækkende mig Haanden udbrød hun i venlig Tone:

— Nej, hvor var det morsomt at træffe Dem her!

Jeg havde aldrig i mit Liv set hende før, og jeg skulde lige til at sige, at det maatte være en Fejltagelse, da jeg i det samme kom i Tanker om, at jeg maaske vilde sætte hende i Forlegenhed overfor de andre Passagerer. Jeg hilste derfor paa hende, og da hun spurgte, hvorledes jeg havde det, svarede jeg, at jeg havde det udmærket.

— Men, hvor De har forandret Dem! De er bleven magrere. Synes De ikke det? spurgte hun videre.

Jeg svarede, at det formodentlig var kommen af, at jeg i nogen Tid havde ligget syg af Influenza.

— Ja, De er rigtignok bleven magrere, fortsatte hun. Men sig mig hvorledes har Fru Smith og den øvrige Familie det?

Jeg antog, at »Fru Smith« formodentlig var min Hustru, og at hun med »den øvrige Familie« hentydede til Fru Smiths og mine Børn. Da jeg nu én Gang var begyndt Samtalen, var jeg nødsaget til at fortsætte. Jeg svarede derfor:

— Det er et pinligt Emne, De berører, kære Frøken. Jeg sætter imidlertid mit Haab til Fremtiden og tror, det nok en Gang skal blive godt igen, saa at Lykken atter kan vende tilbage til vort Hjem!

Hun betragtede mig en Stund med forbavset Mine, saa sagde hun:

Det gør mig inderligt ondt for Dem, for jeg har altid syntes, De var et Eksemplar af en Ægtemand. Men Børnene, hvorledes har de det da?

For at vække den unge Dames Medlidenhed sukkede jeg dybt, idet jeg svarede:

— Den ældste Dreng druknede for nylig i en Mergelgrav, og den anden faldt med sit Trillebaand og brækkede Benet.

— Ak, stakkels, stakkels Barn! udbrød hun med næsten moderlig Ømhed. Det var dog forfærdeligt, saa Ulykkerne har hjemsøgt Dem. Og De bor stadigvæk i Peddleton?

— Jeg rejser i Reglen hver Lørdag dertil, svarede jeg, i Haab om at give Samtalen en anden Retning.

— De har saaledes overladt Deres Praktis til en anden? spurgte hun forundret.

Paa dette Spørgsmaal mumlede jeg noget ubegribeligt til Svar.

Jeg havde gjort denne mig fuldkommen ubekendte Smith til en ulykkelig Ægtemand, havde lemlæstet hans Børn, og nu var jeg tvungen, for at redde mig selv ud af Kniben, til ogsaa at lade ham miste sit Levebrød. Jeg forsøgte imidlertid at forklare Sagen for den unge Dame paa en for Smith saa fordelagtig Maade som muligt.

Efter denne sidste Oplysning sad den unge Dame tavs en lille Tid, og jeg ønskede i mit stille Sind, at Forhøret var færdigt. Men pludselig rettede hun et nyt Spørgsmaal til mig.

— Hvorledes har min kære Fætter Robert haft det i den lange Tid, jeg ikke har set ham?

Jeg spekulerede et Øjeblik paa, hvad jeg skulde svare, og kom til det Resultat, at et mandligt Individ, som en saa sød og smuk Pige kalder Fætter, maatte være en glad og lystig Herre. Jeg syntes derfor, at jeg ikke risikerede noget med at svare:

— Det gør mig ondt at nødes til at sige det, men han slægter desværre sin Fader paa.

— Slægter sin Fader paa! raabte hun spørgende.

— Ja, sagde jeg alvorligt, han drikker.

— Drikker!? udbrød hun forfærdet. Drikker Borgmesteren?

Jeg forstod nu, hvor alvorlig Situationen var, og hviskede, idet jeg tørrede Sveden af min Pande:

— Jeg har det fra en fuldkommen paalidelig Kilde, fra Politidirektøren selv, men lykkeligvis er Sagen endnu ikke kommen i Aviserne. Man har faaet dysset den ned, ser De. Ja, det er en meget sørgelig Historie, og De maa endelig love mig ikke lade den gaa videre.

— Men hans Frue?

— Hun er død, og han har giftet sig igen med en Lærerinde.

— Hende med det lysegule Haar?

— Ja det er rigtigt.

— Aa, den Heks, er hun bleven gift med Borgmesteren! udbrød den unge Dame yderst indigneret.

Heldigvis begyndte nu Toget at sagtne Farten. Jeg fandt det for risikabelt at køre længere og besluttede at stige af, saasnart Toget holdt, skønt denne Station ikke var mit Bestemmelsested.

— Følger De ikke med til Peddleton, Hr. Smith? spurgte hun, da jeg rejste mig.

Jeg svarede, at jeg desværre var hindret af vigtige Forretninger.

— — — — — — — — — —

Følgerne af denne pinlige Samtale skulde blive højst ubehagelige.

Jeg har bragt i Erfaring, at Borgmesteren og Politidirektøren i Peddleton har opført et regulært Slagsmaal i Anledning af, at den sidsnævnte har fortalt om den førstnævnte, at han drak!

Desuden er det kommen til Sagsanlæg imellem de to værdige Herrer paa Grund af ærerørende Sigtelser.

Fætter Robert har højtideligt erklæret, at han offentlig vil brændemærke Dr. Smith, der har udspredt gemene Rygter om ham, og et Par af de øvrige i Jernbanesamtalen nævnte Personer — agtede og ærede Medborgere i Peddleton, — har foretrukket at begaa Selvmord!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne, 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
MEDLEMSANTAL over 200,000
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

GENUINE
LUND'S-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

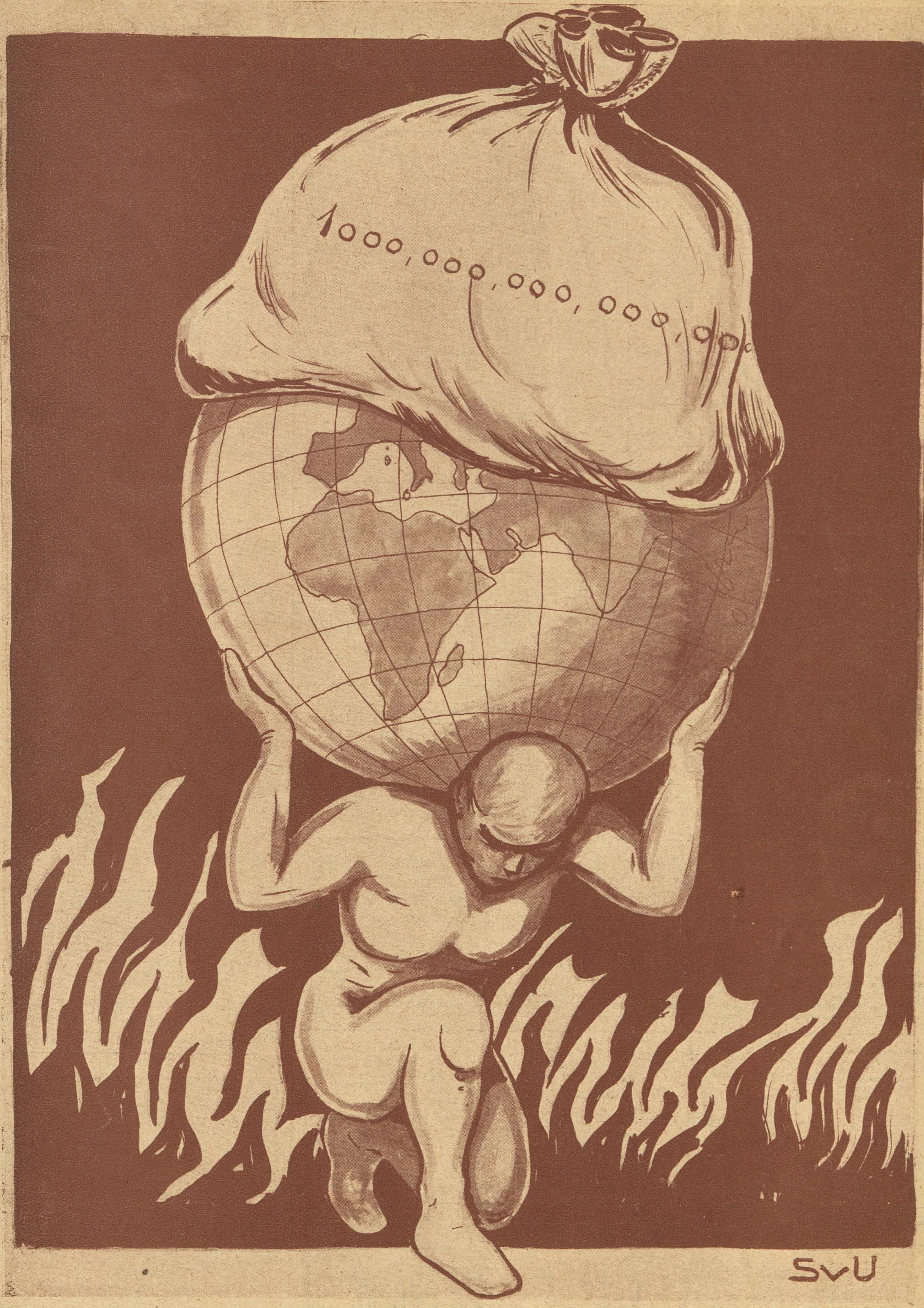

Tegning af Svend Ulrich.

Jorden gaar i Knæ under Militærbyrderne.

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 32. Torsdag den 12 August. 1915

Fornøjelseslivet paa Badeanstalten »Helgoland« udvikler sig.

Om nogen Tid vil Peter Cornelius synge »Svanesangen« af »Lohengrin« fra 10-Meter Vippen.

Tegninger af Helgo Jørgensen.

for derefter ved Numerets Slutning at foretage et Spring i Vandet!

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer Dekatering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

FORLANG ARBEJDERNES BRYGGERI „STJERNEN"s ØLSORTER OG MINERALVANDE! OVERALT

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIGE DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Spar reelt 25 %
Fine blaa Serges- og kulørte Habitter, har været benyttet som Rejseprøver, sælges for godt halv Pris 19, 24, 27, 29, 33, 38 Kr. Bestillinger efter Maal med Prøve, udf. paa faa Dage.
Københavns Beklædnings-Magasin, Skindergade 6.
Indg. i Porten. Ingen Butik.
Aaben fra 10—4.
Telefon Byen 1988 y.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Symbolik.

Læreren forklarer symbolsk Forskellen paa en Rose og en Viol. — Tænk Jer, Børn en stor og statelig Dame med stolt baaren Hoved, smukke Klæder, duftende og og beundret af alle. Det er Rosen. Ved hendes Side ses en ubetydelig lille Tingest med hængende Hoved og overset af de fleste. Hvem er det?

— Hendes Mand! raabte alle Ungerne!

Moderne.

— Kan jeg faa Frøken Maja i Tale?

— Hun er til Forelæsning.

— Eller Frøken Jenny?

— Hun er ved Røde-Kors-Opvisning.

— Men Frøken Augusta?

— Hun spiller Tennis.

— Naa, men saa træffer jeg maaske Frøknernes Fru Moder?

— Hun vasker!

Afveksling.

Fruen: Nej, nu gaar det ikke længer, Anna! I Gaar knaldede De 3 Vinglas, i Morges en Lampekuppel, og nu gik Vasen —

Anna: Ja, Fruen maa undskylde, men jeg elsker Afveksling.

Fortalelse.

Fruen (til Tjenestepigen): Det er dog ganske forskrækkeligt, saa De ødsler med Brændet — tror De maaske, at det vokser paa Træer?

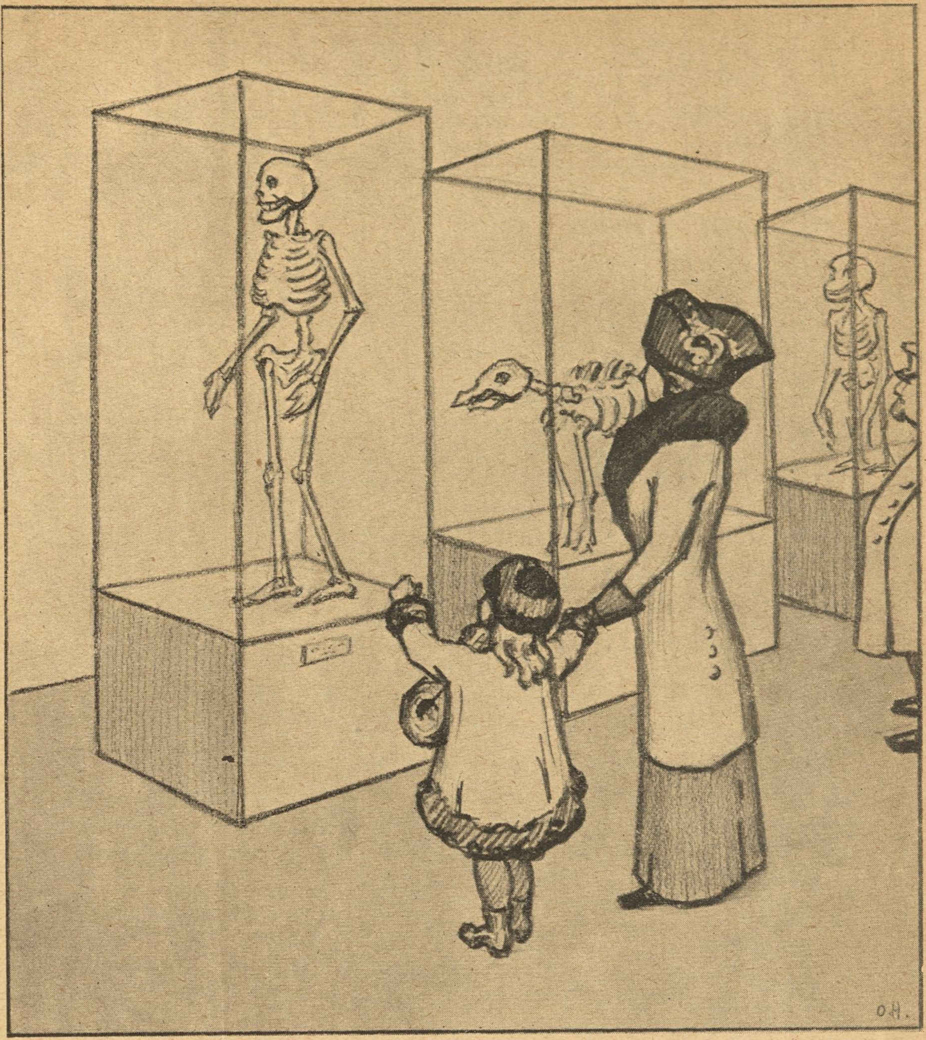

Tegning af O. Hartig.

— Mo'r, er Damernes Skelet ligesaa grimt som det?

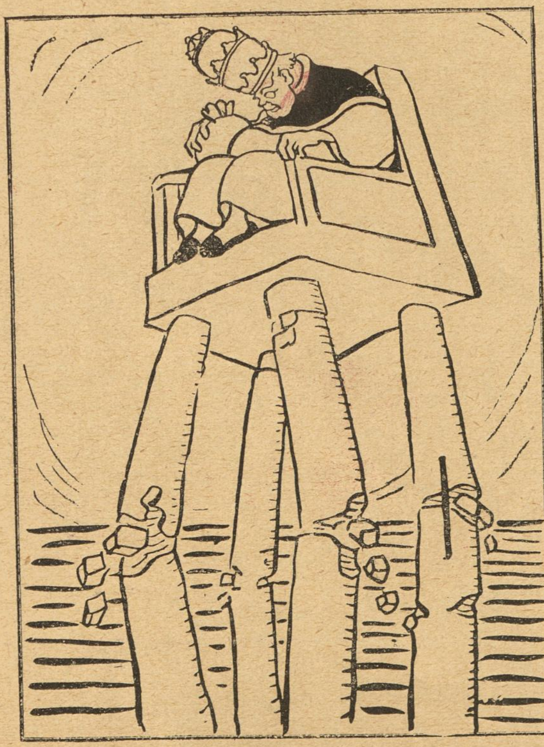

Pavens „Stolgang".

Hund og Kat.

Konen: Og saa siger man, at Ægtefolk lever som Hund og Kat! Se nu Hektor, som ligger der i Solskinnet ved Siden af Katten —

Manden: Jamen, prøv og bind dem sammen — saa skal Du se noget andet.

Hvad Hjærtet er fuldt af —

Læreren har bestræbt sig for at indprente Eleverne „modsatte Billeder" og siger til Otto:

— Der findes et Ordsprog, som hedder: „Brændt Barn sky'r Ilden." Kan Du finde en Modsætning her til?

Otto: Vasket Barn sky'r Vandet!

Stinkadoros.

Læreren i Landsbyskolen: Og saa gaar vi over til Udraabsordene, som enten udtrykker en glad eller en smærtefuld Følelse. Lad os begynde med de glade Udraab. Sig mig, Anton, hvad sagde f. Eks. din Far, da Du i Gaar overgav ham den Søndagscigar, jeg havde givet Dig med til ham?

Anton: Føj for Fanden!

I Bedring.

Tanten: Naa, hvordan gaar det med din Broders Finger, lille Oda; han skar den jo slemt, kan han bruge den nu?

Oda: Ja—a. — Han er begyndt at pille sig med den i Næsen!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tegning af Aksel Jensen

Verdenskrig paa Losspladsen.

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN's AKVAVITTER

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Schulstad
Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa
Varemærket

Varelotteriet.

(Almindeligt dansk Vare- og Industrilotteri)

5te Trækning begynder Onsdag den 18. August.

9600 Gevinster.

Paa et og samme Lod kan vindes

2 Gevinster.

Lodsedler sælges og fornyes à 3 Kr. 70 Øre hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Vestre Boulevard, 26,** lige overfor Raadhushaven.

NB. Ved Køb af et Lod til 5. Trækning betales **kun** Fornyelsespris til 6. Trækning med **39,000 Gevinster** til Værdi ca. ½ Million Kroner.

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

DANSK
LIGBRÆNDINGS
FORENING

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.

Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Flyverens Flugt fra O'ense a'.

(Mel: „Danmarks dejligst Vang og Vænge —")

1

Dansken Hær har Sejer vunden
i saa mangt et Slag,
fynske Mænd de slog i Grunden
med det største Brag.
Den er maaske lidt aparte,
denne stærke, fynske Garde
— kald den Folk af første Klasse,
det kan lige passe!

2

Hele Fyn er mob'liseret
for at holde Stand,
og til Vagten er leveret,
el've Tusind Mand.
Og de gør, hvad man forlanger,
passer paa de tyske Fanger:
til *de tre* en vældig Masse —
det kan lige passe!

3

Naa, *de tre* var *en* formange,
derfor stak han a';
man kan ikke saa'n forlange
Vagtsomhed hver Da'!
Men nu er der *to* tilbage,
de skal nok faa haarde Dage!
Mod *de to* er Vagten hvasse —
»*Dem* skal nok vi passe!«

Per Plex.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

At søge at rokke Mrs. Mac Naughtens faste Overbevisning herom, vilde være det samme som at udsætte Véronique for den Foragt, hun allerede en Gang tidligere havde været ved at blive udsat for. Og forøvrigt, hvad nyttede det vel at overklippe det sidste, svage Baand, der bandt ham til Fortiden? Men det at høre sig tiltalt med det Navn, den elskede selv havde givet ham, og at spise sin Middag ved samme Bord, hvor hun havde delt hans Maaltid, syntes for Øjeblikket at føre hende nærmere til ham. Han indbildte sig næsten at se hendes skønne, forskræmte Ansigt overfor sig, da han efter Spasereturen slog sig ned ved den fortræffelige Anretning, hans deltagende Værtinde havde ordnet.

Den velfriserede Opvartningspige, der ikke var mindre sympatisk stemt overfor ham end hendes Frue, serverede Suppen. Dick spiste langsomt, medens han forsøgte at forklare sin Opmærksomhed paa Avisen foran sig. Breve fik han ikke — den paatvungne Navneforandring havde gjort al Korrespondance umulig. Hans Forretningsanliggender var ordnede for den korte Tid, han agtede at være borte, og hvad andre Meddelelser angik, saa . . . Hvad Fornøjelse havde han vel af at læse sine Venners spøgefulde eller alvorlige Lykønskninger til et Giftermaal, der allerede var løbet ud i Sandet? Breve? Han havde faaet nok, ja, altfor meget af den Vare i Daphnes sidste kortfattede Billet og i hendes Moders brutalt triumferende Efterskrift, hvori hun med den mest aabenhjertige Selvfølelse tilstod, at hun havde draget Fordel af Toms hemmelige Kærlighed til Daphne og hans forbedrede økonomiske Omstændigheder til at gøre sig selv og sin Datter fri fra et Forhold, som truede med at blive næsten ulideligt. Naa ja — maaske havde de handlet ret, men Brevene var ikke af den Slags, som faar en til at længes efter flere. Nogen Glæde havde han heller ikke haft af Toms famøse Udgydelse, som begyndte med et Forsøg paa at bringe sin Handlemaade i Overensstemmelse med Ærens Love og den Lære, han bekendte sig til, men som sluttede med et ærligt, rent menneskeligt Udraab: »Tænk ikke altfor slet om mig, gamle Ven! Jeg har elsket hende saalænge, ser Du! Jeg holder saa meget af hende!«

Den velfriserede Opvartningspige gav ham med et velvilligt Smil et Stød paa Albuen for at henlede hans Opmærksomhed paa den stegte Laksørred.

Langt nede fra Landevejen hørtes pludselig Lyden af en Motor. Dick, som var ved at tage sig et Stykke Laks, løftede Hovedet. Hvilke Minder fremkaldte ikke Lyden af dette Signal hos ham?

Tak, Kate, sagde han venligt.

Han gav sig i Lag med Fisken. Den var fersk og udmærket tillavet, men det var Dick højst ligegyldigt. Pludselig lød det Signal, som for nogle Øjeblikke siden havde fængslet hans Opmærksomhed, næsten lige i hans Øren. Fra Gaarden nedenfor hans Vindu hørte han Surren af en Motor, som ophørte at arbejde. Var der ikke noget mærkelig kendt i Lyden fra saavel selve Maskinen som fra Signalhornet?

Den Sindsbevægelse, han følte — sagde han til sig selv — var højst mærkelig. Følgelig tvang han sig selv til at sidde rolig paa sin Plads, medens Kate satte rene Tallerkener frem til ham.

Men da hun havde forladt Værelset for at hente næste Ret, kunde han ikke styre sin Nysgerrighed længere. Han rejste sig og gik hen til Vinduet. Nede i Gaarden stod den sorte Automobil, han kendte saa godt!

Et Øjeblik blev han staaende som forstenet. Ja — det var den samme Automobil — derom var der ingen Tvivl. Den sorte Lakering, de velpudsede, skinnende Lygter, ja tilmed Numeret, som saas ganske tydeligt — altsammen! Foran ham i Solskinnet glitrede den Forening af Gummi, Staal og poleret Træ, som, saasnart den kom indenfor hans Synskreds, varslede om og paaskyndede en afgørende Krise i hans Liv.

Hvilken Mængde ny Ulykker vilde nu blive Følgen? Var det muligt, at Véronique . . , .

Han vendte sig hurtigt om. Mrs. Mac Naughten, hvis tunge Skridt lignede en Kæmpeelefants, hørtes pludselig paa Trappen. Et Øjeblik efter sloges hans Dør uden foregaaende Banken op paa vid Gab.

— O, Mr. Jolyffe — hun er kommet tilbage — hun er her!

Dick stirrede ude af sig selv af Forbavselse paa den gode Frue, som tydelig nok var ude af sig selv af Glæde.

— Hun er kommet tilbage? gentog han mekanisk, idet han banlyste den eneste mulige Betydning af hendes Ord. Hvem er kommet tilbage?

— Tys! hviskede Mrs. Mac Naughten og vendte sig i Døren for at tale med nogen udenfor Hallen. Denne Vej, Mrs. Jolyffe! Herre Gud, en saadan Glæde! Denne Vej, her ned!

Hun aabnede Døren ganske ceremoniløst. I næste Øjeblik viste Véronique Bodley sig paa Tærsklen, iført Automobilkappe og med tilbageslaaet Slør. Hendes pludselige, uventede Ankomst var lige som Svaret paa et Ønske, Legemliggørelsen af en Drøm.

Dick stod fuldkomment ubevægelig. Var det hende selv han saa, eller var det kun et Billede, fremmanet af hans Tanke, der bestandigt kredsede om hende?

Før han havde faaet et Ord over sine Læber, havde imidlertid Mrs. Mac Naughten grebet den smaafnisende Opvartningspige i Armen.

— Hvorfor staar Du her og gaber som en slagtet Gris? udbrød hun. Kan Du ikke se, at vi bare er i Vejen?

Og idet hun trak Pigen med sig, forsvandt hun i en Hvirvel af sort Tøj. Véroniqué, som ikke syntes at have lagt Mærke til dette sidste, næsten generende Bevis paa Venskab, traadte et Par Skridt frem i Værelset.

Hendes Ansigt havde samme Udtryk, som da hun for tre Uger siden havde staaet foran ham paa samme Sted — det var blegt, med stive, forskræmte Træk.

— Dick! sagde hun.

Og han saa, at selvom hendes Ansigt ikke var det samme, han havde set hin minderige Aften i Muckledean, var hendes Øjne dog de samme, som han den Morgen, han skiltes fra hende, havde set ind i: I sin Henrykkelse over det

skønne Budskab, de bragte ham, glemte han at spørge om Aarsagen til hendes Uro og Skræk. Idet han glemte alt omkring sig ved den Glæde, der paa en saa forunderlig Maade var bleven ham til Del, gik han med udstrakte Hænder imod hende.

— De er kommet! udbrød han. Gud ske Tak og Lov, at De er kommet!

Hun rakte ham sin Haand. Og nu ligesom første Gang, det skete, var de smaa, fine Fingre kolde og rystende som Espeløv.

— Det er min Mand, stammede hun. Vi foretager denne Automobiltur for hans Helbreds Skyld — han har været meget syg. Muckledean er tilfældigvis vort første Nattekvarter. Jeg foreslog, at vi skulde rejse herhen — jeg kunde jo ikke ane — Dick, tilgiv mig den Uro og Besvær, jeg altid foraarsager Dem, men rejs straks Deres Vej! Jeg beder Dem — rejs!

Han bøjede samtykkende Hovedet.

— Jeg forstaar, Elskede, sagde han. Tro mig — jeg vil gøre alt for at lette Deres vanskelige Stilling . . . .

— Rejs straks! afbrød hun ham. Forstaar De ikke hvorfor?

Han trak sin Haand tilbage og saa forskende paa hende. Hans Nærværelse kunde jo være pinlig, besværlig, ja, kompromitterende — men denne fortærende Angst — den ihærdige inderlige Bøn?

— Lige siden den Dag min Mand fik Sandheden at vide, har han svoret paa at dræbe Dem. I de sidste Uger har han atter begyndt at drikke. Gud alene ved, hvorfra han har faaet Whiskyen. Den gør ham halvt vanvittig. I Dag ved Frokosten i Carlisle — mer Whisky. Hvorfra? Det ved Himlen. Naar han er i denne Tilstand, ejer han en ond Aands Opfindelsesevne, og nu tænker han ikke paa andet end Hævn. Forrige Nat sov han med Revolveren under Hovedpuden. Aa, Dick, hvis noget ondt skulde vederfares Dem for min Skyld . . . .

Den skønne Tilstaaelse, som laa i hendes Ord og i hendes Angst for hans Sikkerhed, drev alle Advarsler, hun havde villet give ham, ud af Dicks Sind. Det var ikke første Gang, han havde vidst sig udset til at falde som Offer for en Fjendes Kugle. Men ikke før denne Stund havde han haft saa aabenhjertigt udtalte Kærlighedsord fra den Kvinde, han med hele sin nyskabte Naturs lidenskabelige Styrke elskede saa inderligt.

Tilmed i dette over al Beskrivelse herlige Øjeblik glemte han ikke de Skranker, han for hendes Skyld maatte regne imellem dem. Han stod stille og ubevægelig ligesom en Soldat paa sin Post.

— Vær ikke ængstlig, min elskede, hørte han sin egen Stemme sige, fjærnt og utydeligt, ligesom i en Drøm, vær ikke bange — jeg skal gøre, som De vil . . . .

Fra Korridoren udenfor hørtes Trampen af tunge Støvler. Døren fløj op, og Sir Hamilton Bodley styrtede ind i Værelset.

Et Sekund stod han tavs med vidtopspærrede Øjne. Hans Ansigt var flammende rødt, og Aarene paa hans Pande svulmede op til tykke Knuder.

— Jasaa, sagde han hæst, henvendt til Dick, jasaa, De er virkelig her! Jeg fik det at vide dernede . . . .

Med en for Dick velkendt Bevægelse førte han Haanden til Baglommen.

— Din Tyv! hvæste han. Din gemene Tyv!

Véronique udstødte et lille Skrig. Dick styrtede frem, men standsede, da han saa Mundingen af en Revolver rettet mod sit Hoved. Det var ikke første Gang, han havde set det Syn — det skræmmede ham ikke. Men at vide denne farlige Tingest i Hænderne paa en vanvittig Mand!

— Tilbage! befalede han Véronique.

I Stedet for at adlyde kastede hun sig foran det Vaaben, hendes Mand holdt i Haanden. Skudet knaldede af. Ligesom en af Stormen brudt Blomst sank Véronique til Gulvet. Paa hendes hvide Kjole bredte der sig hurtigt en stor Blodplet.

— Er hun død? spurgte Sir Hamilton sløv. Er hun død?

Dick rev Revolveren ud af hans rystende Haand og kastede den ud gennem Vinduet. Den ituslaaede Rude slog klirrende ned mod Gaardens Brolægning. Huset genlød af Raab og ilsomme Skridt.

Dick faldt paa Knæ ved Siden af Véronique og løftede hende varsomt op. Hun var bevidstløs. Blodpletten paa den hvide Kjole bredte sig med forfærdende Hastighed.

— Hjælp! raabte Dick fortvivlet. Hjælp!

Sir Hamilton bøjede sig ned over den tilsyneladende livløse Skikkelse.

— Hun er død, sagde han, jeg....

Han tav, som om han ikke vovede at fortsætte, og begyndte med vaklende Skridt at gaa frem og tilbage paa Gulvet.

Idetsamme styrtede Mrs. Mac Naughten, fulgt af en hel Sværm rystende Tjenestefolk, ind i Værelset.

Inden Dick havde faaet Tid til at ytre et eneste Ord, forstod den raadsnare Kvinde hele Sagens Sammenhæng og spildte ikke Tiden med Spørgsmaal.

— Tom, sagde hun hurtigt, løb efter Doktor Kinross — løb alt hvad Du kan! Og Du, Kate, hjælp mig at bære den stakkels unge Frue ind i sit Værelse,

— Lad mig gøre det! sagde Dick roligt og tog den spinkle Skikkelse paa sine stærke Arme.

Et Par Minutter senere hvilede Véronique paa sin Seng. Mrs. Mac Naughten tog sig af hende paa den ømmeste Maade — Kate stod snøftende i en Krog.

— Jeg kan ikke sige noget, hviskede Mrs. Mac Naughten, intet bestemt idetmindste, før Doktoren kommer. Vil Herren blive hos Fruen, medens Kate og jeg....

Disse Ord fik Dick til at indse det falske i sin Stilling; han vendte sig om og gik mod Døren.

— Jeg skal gaa min Vej, sagde han med lav Røst. Men De maa fortælle mig....

Det var ham umuligt at fuldende Sætningen. I hans Hjerte fandtes der kun Plads for en Tanke: det var for at redde ham, Véronique havde vovet sit Liv. Og hvis hun nu døde....

I Værelset udenfor var de usikre, vaklende Skridt pludselig ophørte. Et Øjeblik var alt stille — saa hørtes der et Brag, som om et Træ var faldet omkuld, Lyden af Porcellæn, som sloges i Stykker, ængstelige Raab og Skrig.

Da Dick aabnede Døren, opdagede han paa Gulvet blandt Ruinerne af sit lille Middagsbord en sammenhængende, bevidstløs Skikkelse med røde, forvredne Ansigtstræk.

Med Tankerne optagne af det uhyggelige Skuespil, han lige havde været Vidne til, og pint af alle Uvishedens Kvaler, gjorde Dick sig knapt rede for, hvad han saa. Han mærkede alligevel, at Trout kom løbende ind og bøjede sig over sin Herre for at hjælpe ham.

Dette Syn rev Dick ud af hans Bedøvelse og viste ham hans Pligt Hvad enten Livet eller Døden ventede bag denne Dør, han havde lukket efter sig, maatte han gøre sit Bedste for at jage Dødsenglen paa Flugt.

Han faldt paa Knæ ved Siden af Sir Hamilton. Med den lille Chaufførs Hjælp aabnede han den Syges Krave, lagde en Pude under hans Hovede og badede hans Pande med koldt Vand.

Dicks gamle Ven, Doktoren med Brillerne, der indfandt sig straks efter, fandt ham sysselsat saaledes. Dick gav ham et Tegn til straks at gaa ind i det andet Værelse.

— Det er ikke her, der er Brug for Dem, sagde han ivrigt, det er derinde!

Mrs. Mac Naughten aabnede Døren, og Doktoren forsvandt bag denne. Med hvilket Budskab vilde han vel atter vende tilbage? (Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

— Hvad i Alverden bestiller De der, Nabo?
— Jeg ligger i Skyttegraven! («Meggendorfer Blätter»)

Febertermometret.
Hvad hedder 42 Grader paa Russisk?
Petro-Grad! («Ulk»)

Fruen har haft en hæftig Strid med sin Mand. Pludselig banker det paa Døren, og Pigen siger: — Undskyld Frue, men mit Forklæde er kommet i Klemme i Døren.
Fruen: Jamen det er jo over 5 Minutter siden, De gik.
Pigen: Jamen . . jeg mærkede det først nu!
(«Fliegende Blätter»)

Italien jubler over den store Sejr ved Monte *Piano.* («Lüstige Blätter»)

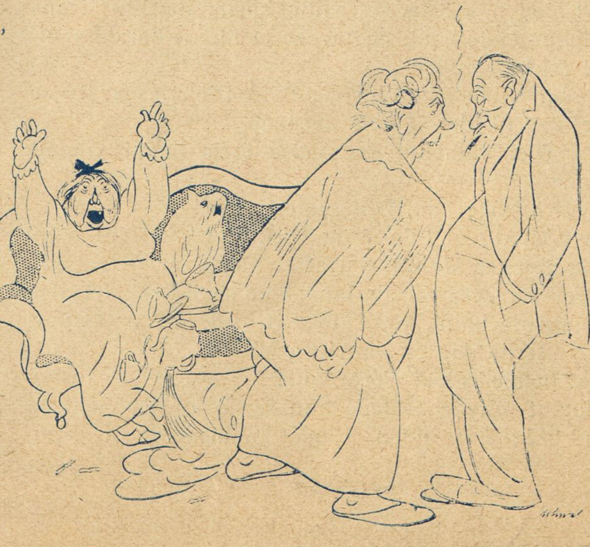

— Mamma skriker, och jag skriker, och Lissie skäller, men Du står här som en trästock och säger inte ett ord. Tror du att det kan bli nå'n harmoni i ett äktenskap på det sättet? (Paa den Maade?) («Søndags-Nisse»)

Rød=Indmad

Politik!

Aldrig for Fod en ærlig Handske!
Grave sig Huler, rode, forvanske,
følge Fædrenes priselig' Skik —
det er den ægte, gode, danske
Muldvarpspolitik!

Regne for Lys de sølleste Praase,
fedt i de huleste Floskler fraadse,
knæle for Grin og haane Logik —
aa, hvor vi kender den gamle Vaase-
Gaasepolitik!

Hoven, er selv man stor og mægtig,
men er man falden, from og andægtig
luske paa Maven med Himmelblik —
ak ja, i Danmark drives der prægtig
Rævepolitik!

Værge for Vommen, flommende mæsket,
hvis i Landsnød ens Hjælp bli'r æsket —
værne sin Pung med Hug og Stik,
sætte sig selv til Ro paa Flæsket —
Svinepolitik!!

O. E.

I forskellige Blade hævdes det, at Askø-Sagen dog har *eet* gunstigt Resultat at opvise, nemlig dette: Biskop *Wegener* er begyndt *at tænke.* Det forbavser mig. Jeg har nemlig i flere Aar været ganske paa det rene med, at den danske overordnede Gejstlighed længe har haft *en Tanke.*

Tyverierne paa »Helgoland« er nu fuldt opklarede, og de civile Opdagere har ikke uden Grund rettet hele Opmærksomheden mod Badebroen.

— Det var jo nemlig derfra Tyverierne *tog deres Udspring.*

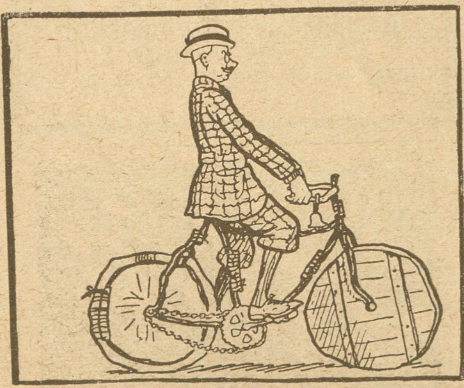

En Gentleman-Cyklist, der lider under Gummimangel!

Forslag til et »Margrethe-Monument«.

Der skal være stor Enighed mellem danske Kvinder om at give Dronning Margrethe en Rytterstatue.

— Vilde et *Samlermærke* ikke ligge nærmere? Hun var jo dog den første, der fik Ideen til at samle i Sverig, Norge og Danmark.

De kære Plet-Fabrikanter
har ogsaa med »Dyrtid« proberet —
men selv de tov'ligste Fjanter
ku' se, den var lidt for — pletteret.

Man læser stadig om det store General-Slag i Polen. Skulde d'Hrr. Generaler virkelig have brugt alle deres Soldater op, siden de selv maa tage fat?

³/₈. »Taxamotor« har afskediget en Masse af sine Chauffører. Der er Mangel paa Gummi, altsaa, der skal spares.

— Ja, saa forstaar vi jo nok, at Selskabet *ikke* kan sige: *La' rulle!*

³/₈. Der er for Øjeblikket stor Diskussion om, hvorvidt Garverne har nok at bestille eller ikke. Nogle mener *jo*, andre *nej. Een* Hud lader det dog til, at de fleste er forhippede paa at faa garvet, nemlig Direktør *Ballins.*

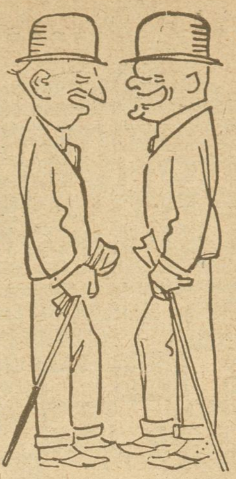

— Var det ikke dristigt af *Holger Rasmussen* at aabne Kasino allerede d. 1. August?

— Jo, han har ogsaa faaet Tilnavnet *August* Rasmussen.

Kinografen har faaet en stor Succes paa „Eksprestog 9⁵³."

— Men det er ogsaa sjældent at se en Film i en saa *nitidig* Udstyrelse.

Strib Badehotel er svært om sig. *Helge Nissen* og *Charlotte Wiehe* har lige optraadt der, og nu er Direktionen ude efter den hjemvendte Amerikafarer Fru *Betty Nansen.*

— Men Betty vil ikke. Hun har indtil videre faaet nok af Stars and *Strib!*

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXI.

Mortensen, Kafe „Rundetaarn."

Nu strømmer det ind med »Gaader«. Adolf Jensen, Møllegade, 12 Aar, har sendt følgende:

Hvad er det, som hører uden Øren, taler uden Mund og svarer i alle Sprog?

Ekkoet!

Min Fader og min Moder er to Mennesker, og dog er jeg intet Menneskes Søn. Hvad da?

Jeg er deres Datter!

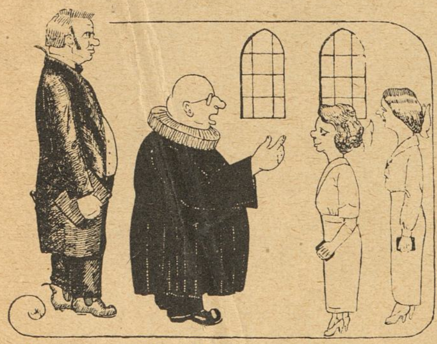

Præsten, der ikke husker paa, at Degnen staar bag ham:
Nu maa I ikke tro, at det er mig, der taler til Eder, nej, der er en, der staar bag mig, som er større og bedre end jeg, og som taler igennem mig!

A. M.

Følgende Historie hørte jeg selv i Gaar.
En Dreng kom ind til vor Nabokone og sagde: Jeg skulde spørge fra Mor, om vi maatte laane Deres store Madgryde, for saa kunde Far faa sine Fødder vasket, de var saa ømme!

G. O. Gormsen.

Kære *G. O. G.* Smaa Gryder har ogsaa Øren! Den *store*, Du taler om, kunde efter Brugen anvendes til at koge Grisetær i!

— Men Gud bevares Hansen! Hvordan er det De ser ud?
— Jeg er bare ifærd med at lade Skægget gro!
— Aa, vil De ikke være saa venlig at besørge den Slags Ting i Deres Fritid.

C. Andersen. Desværre har vi hørt Vittigheden før, men vi har grint saa meget mere af Tegningen.

En knaldende morsom Historie.

Petersens er gode og skikkelige Folk. De havde lige faaet en resolut Tjenestepige. En Dag, da de skulde have Storvask, opdagede Fruen, at der manglede et Par brune Strømper af hendes Mands; der blev søgt i alle Kroge, men forgæves. Da fik den resolute Tjenestepige et Indfald; hun løb ind til Hr. Petersen, der sad sammen med en Ven, bukkede sig og løftede hans Benklæder lidt op og brølte triumferende: — Han har dem jo paa!
Fire Uger senere sorterede Fru Petersen Vask igen. Petersen sad da og spillede med den samme Ven, lige med ét blev Petersen meget bleg; i hans Ansigtstræk laa en unaturlig Spænding og hans Ører lyttede anstrengt. Pludselig sprang han op, ilede hen til Døren og lukkede den af. Han forklarede da, idet han tørrede den kolde Sved af Panden, at hans *Kone manglede et Par Underbukser af hans!*

Sofie Poulsen, Husassistent.

Carl P. Vi gentager atter, at Blyantstegninger ikke kan reproduceres.

Hittepaa-Manden og hans Opfindelser.

Ny Billedserie af R. STORM-PETERSEN.

Paa galt Spor.

Skipper Olsen kører for første Gang i sit havombruste Liv paa en Jærnbane.

Konduktøren kommer og siger: Maa jeg faa Deres Billet?

Olsen: Billet! Næ' — vil De ha' en Billet, saa maa De selv købe en — det har jeg gjort!

Tak Skæbne!

Fruens Fætter har været Gæst i 14 Dage, og Fruen begynder at blive træt af hans Selskab. En Dag siger hun til ham: — Hør, Fætter, tror Du ikke din Familie savner Dig? Du kan vel ikke godt lade den være alene saalænge.

— Nej, Du har Ret, svarede Fætteren, jeg vil skrive til min Kone og bede hende komme herned med Børnene!

Han fisker ikke mere.

Den Besøgende: Naa, Far Petter, hvoraf kommer det, at I ikke fisker mere? De var jo i sin Tid en meget ivrig Fisker.

Far Petter: Ja, se, det har nu sin Forklaring. Men ser De, da jeg sidste Gang fiskede sammen med Ole Mathisen, saa faldt hans Datter Lona overbord og kom ind i mit Net. Og jeg drog hende op, og Ole blev saa glad derfor, at han gav mig hende til Kone. Se, nu er jeg Enkemand, og skulde jeg nu komme til at fiske en Gang til, saa kunde det hænde, at jeg fik en saadan Fisk igen — og det vil jeg ikke kunne holde til, ser De!

En Amerikaner.

Vandledningen paa en amerikansk Jernbanestation var kommen i Uorden, og man maatte bære Vand hen til Maskinen i Tønder. Nu hændte det, at man tog fejl og fyldte Lokomotivet med seks Tønder Whisky og otte Tønder Øl — og saa blev Maskinen *fuld*

Lokomotivføreren havde aldrig oplevet noget lignende! Maskinen spruttede, pustede og stønnede og var næsten ikke til at holde paa Skinnerne.

Da den kom til Endestationen, kunde man ikke faa den ind i Remisen, saa man maatte lade den blive udenfor hele Natten!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

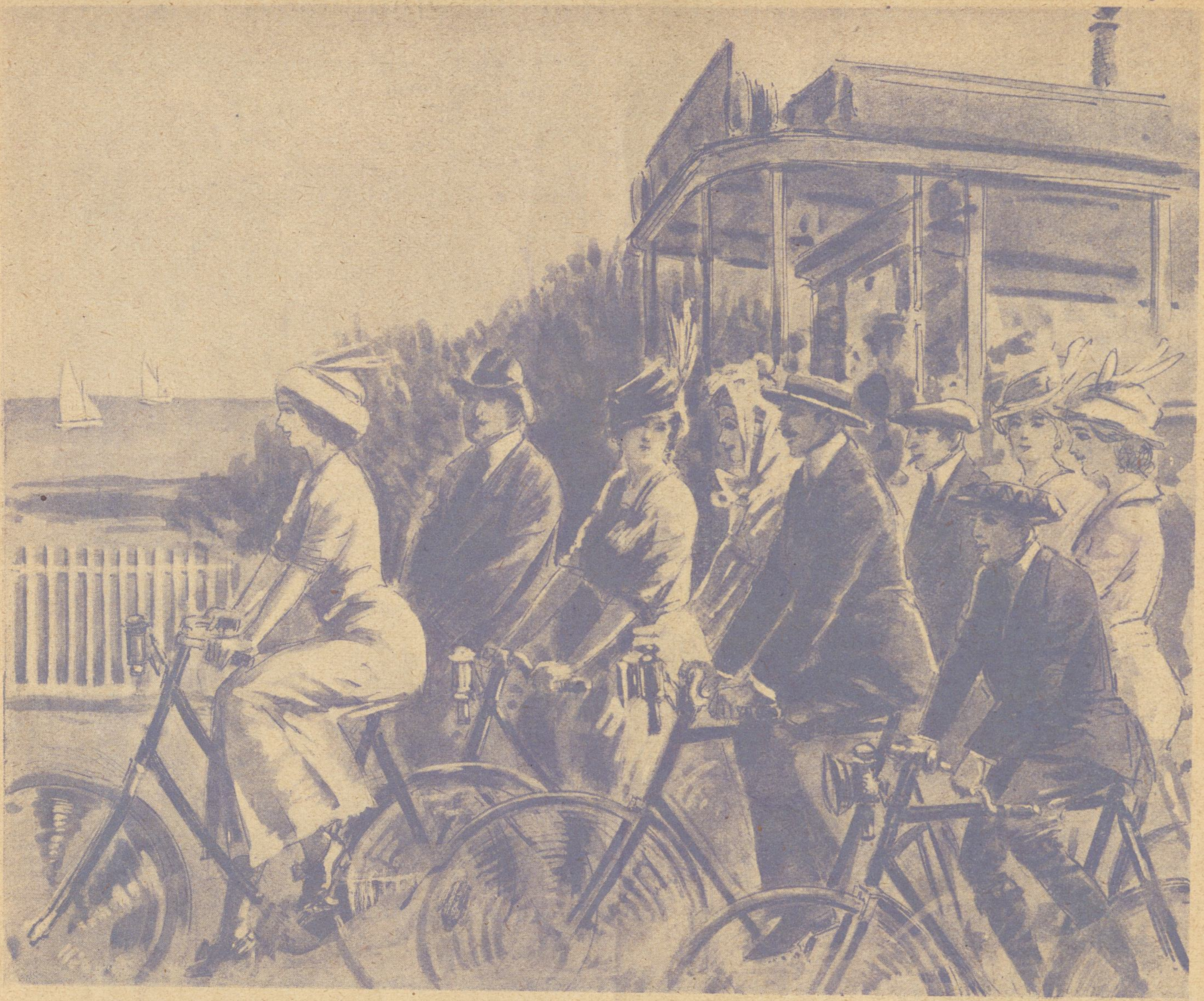

Tegning af Chr. Bogø.

August-Eftermiddag paa Strandvejen.

Økonomisk.

Lille Lise: Jeg skulde spørge Fru Andersen, om ikke Mor maatte laane nogle Æg til at lægge under en Høne?

Fru Andersen: Naa, har din Mor en Høne, det vidste jeg ikke.

Lise: Nej, hun har ikke nogen Høne, men Fru Johansen har lovet at laane os en Høne til at ligge paa Æggene!

Fejlt Bestik.

Han: Tillader De, at jeg følger Dem hjem, Frøken?

Hun: Nej.

Han: Hvorfor ikke?

Hun: For jeg skal ud!

En Forklaring.

Den Rejsende (til Hotelværten): I Nat er jeg faldet igennem Sengebunden — det er dog for galt!

Værten: Hm! Tror De ikke, at De *har sovet for tungt?!*

Arbejdsevne.

Manden (læser op fra Avisen): Tænk, en Cyklon har fejet en hel By i Amerika bort paa et Par Minutter.

Konen (sukker): Og vores Pige er en halv Time om at feje Gulvet i Dagligstuen!

Balance.

Faderen: Fritz, husker Du ikke, at jeg lovede Dig Prygl, hvis Du oftere kurede ned ad Gelænderet?

Fritz: Jo, Far; men naar jeg nu ikke har holdt mit Løfte, behøver Du jo hellerikke at holde dit!

Ortografi.

A.—: Jeg ser i dine Breve, at Du benytter den gamle Stavemaade *th* — det kan man ikke nuomstunder.

B. —: Det var meget. Hvordan vil Du saa stave til *Spruthus*?

Tegning af Svend Ulrich.

Hvis Automobilkørslen ophører i København.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102......	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10	- 9	-
Sherrys No. 3, stor, Kork..	10	- 25	-

Et dejligt Landophold!

Eller: Den overtroiske Tante Emilie.

— Det var rigtigt pænt af Dig, at Du kom, Anna!

Tante Emilie omfavnede sin Brordatter, en smuk ung Pige, som saa ud til at være meget nervøs.

— Det var bare kedeligt, at Du skulde komme paa en Lørdag, for det er Tegn paa, at Du ikke bliver længe her i Huset. Og jeg, som saa inderlig gerne vilde have, at Du blev her hele Sommeren!

De gik ind. Paa Vejen tabte Anna sin Paraply og vilde bukke sig ned efter den, men Tanten skød hende til Side og raabte med Tegn paa den største Forfærdelse:

— Kære Barn, da! For Guds Skyld! Ved Du da ikke, at der *kan hænde en Ulykke*, hvis Du selv tagen den op!

— Nej, Tante, det havde jeg virkelig ingen Anelse om!

— Det er da en meget kendt Sag. — Men Barn, Du har jo *en Paafuglefjer i Hallen!* Det er et daarligt Tegn!

— Nu bliver det nok snart mørkt, sagde Anna for at lede Samtalen hen paa noget andet.

— Ja, sæt Dig nu ned, saa skal Du faa noget Mad. Uf, *en Borre paa din Kjole* det betyder, at Du snart faar en Sygdom paa Halsen!

Med disse Ord forsvandt Tanten. Anna lænede sig tilbage i Stolen med et træt Smil. Hun var Lærerinde i Hovedstaden, og Skoleaarets Anstrengelser havde taget haardt baade paa hendes Nerver og hendes Kræfter. Hun blev derfor meget glad, da hun fik en Indbydelse af Tanten. Landlivets Hygge og Ro skulde rigtig være velgørende og hjælpe hende til Kræfter igen.

— Bordet er dækket! raabte Tanten fra Stuen.

Anna gik derind. Tante Emilie var i Færd med at lægge Gaflerne til Rette, da et Par af dem kom til at ligge over Kors.

— Hvor i al Verden kom det sig? udbrød hun forfærdet. Det betyder, *at der bliver Ufred i Huset!*

— Jeg tror, at Du er »videnskabelig«, Tante, sagde Anna, og tog en Mundfuld Øl.

— Aa nej, men der er visse Ting, jeg tror medfører Ulykker, som til Eksempel, naar man sidder *tretten til Bords*. En af mine Bekendte, Fru Jones, var for et Par Maaneder siden til en Middag, hvor der var tretten til Bords, og i forrige Uge døde hendes Fader. Stakkels gamle Mand! Han var kun otteogtreds Aar og kunde godt have levet i mange Aar endnu. Pludselig blegnede Tanten.

— Er Du syg, Tante? udbrød Anna.

— Nej, nej, jeg syntes bare, at der var *en Hund, som gøede*. Kan Du høre det?

Men der var ingen Lyd, og Tanten beroligede sig.

— Gud ske Lov, at jeg hørte fejl, sagde hun med et træt Smil.

En halv Time efter gik Anna op i Gæsteværelset for at lægge sig, men da dirrede hun over hele Kroppen af Nervøsitet og laa længe, inden hun kunde sove.

Da hun vaagnede om Morgenen, skinnede Solen ind i Stuen. Hun hørte Fuglene synge, og ved Synet af de grønne Træer blev hun helt glad og let om Hjertet. Uden at tænke over det begyndte hun at synge en munter Vise, men et Øjeblik efter stak Tanten Hovedet ind af Døren og sagde

— Du maa ikke synge paa fastende Hjerte, Barn, thi da maa Du *græde inden Aften!*

— Du har Ret, Tante, sagde Anna saa elskværdigt som muligt, skønt hun dirrede af Vrede.

Hun gik ned til Frokostbordet, og de sagde ikke et Ord til hinanden, medens de spiste. Pludselig mærkede Anna noget, der sved i Øjnene.

— Men Tante dog! udbrød hun harmfuld.

— Du maa undskylde mig, Barn, men jeg kom til at vælte Peberet. *Det betyder Ufred!* For at hindre det maa man hurtigt kaste lidt Salt op i Luften. Hvad nu! Nu koger Vandet over! *Nu sker der en Ulykke!*

Udmattet sank Anna tilbage i Stolen. Tantens »Videnskab« havde forlængst naaet det Punkt, hvor den ikke længer virkede komisk.

Saaledes gik hele Dagen, og da Aftenen kom, var Anna ikke stort andet end et Knippe dirrende Nerver. Hun sad i en Stol i Hjørnet af Stuen og bed sig i Neglene.

— Man maa ikke bide Negle, Barn, *thi da vil Du faa Pengemangel*, formanede Tanten.

— Bringer det ikke ogsaa andre Ulykker? spurgte Broderdatteren i en vred Tone.

Tante Emilie svarede ikke — og i det samme hørtes et højt Tordenskrald; i næste Øjeblik fløj nogle Dusin Haarnaale over Gulvet.

— Tag dine Haarnaale ud! skreg Tanten. *De trækker Lynet til sig!*

Anna lo nervøst og adlød mekanisk. Det ene Tordenskrald kom efter det andet.

— Lynet slaar ned her! jamrede Tante Emilie. I Forgaars saa jeg nogle Drenge, som var i Færd med *at dræbe en Gærdesmut!*

Et vældigt Tordenskrald rystede Huset, saa at et Portræt, som stod paa en Hjørnehylde, faldt ned paa Gulvet.

— Det var Morfars Portræt! *Nu dør Morfar!* — Nej, det er sandt — jeg glemmer jo, at han *allerede er død!*

Tante Emilie styrtede frem for at redde de andre Billeder, men kom derved til at rive et Spejl ned.

— *Nu er alt forbi!* skreg hun. Et Spejl, som slaas i Stykker, *betyder syv Aars Ulykker!*

Hun vred Hænderne af Fortvivlelse. Straks efter skreg en Ugle: Uhu, uhu.

Dette var Maalet fuldt! Tante Emilie stod et Øjeblik med opspilede Øjne — *saa faldt hun besvimet om.*

Anna, som var ude af sig sig selv af Ophidselse, maatte hjælpe hende til Sengs.

— — Om Morgenen derefter forsvandt Anna hurtigst muligt fra Huset og løb alt, hvad hun formaaede i Retning af Jernbanestationen — — —

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med Worning & Petersens

Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Byggegrunde.

Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen

Koldinggade 4.

Telf. Øhro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.

Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Gør Deres Indkøb af:

KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.

i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel

„FREMAD“

FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Husk Bregnegaard's Cafe!

Telf. Byen 3117. **Gl. Mønt 17.** Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Rud. Böhm's Bogtrykkeri

Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Frontforandring!

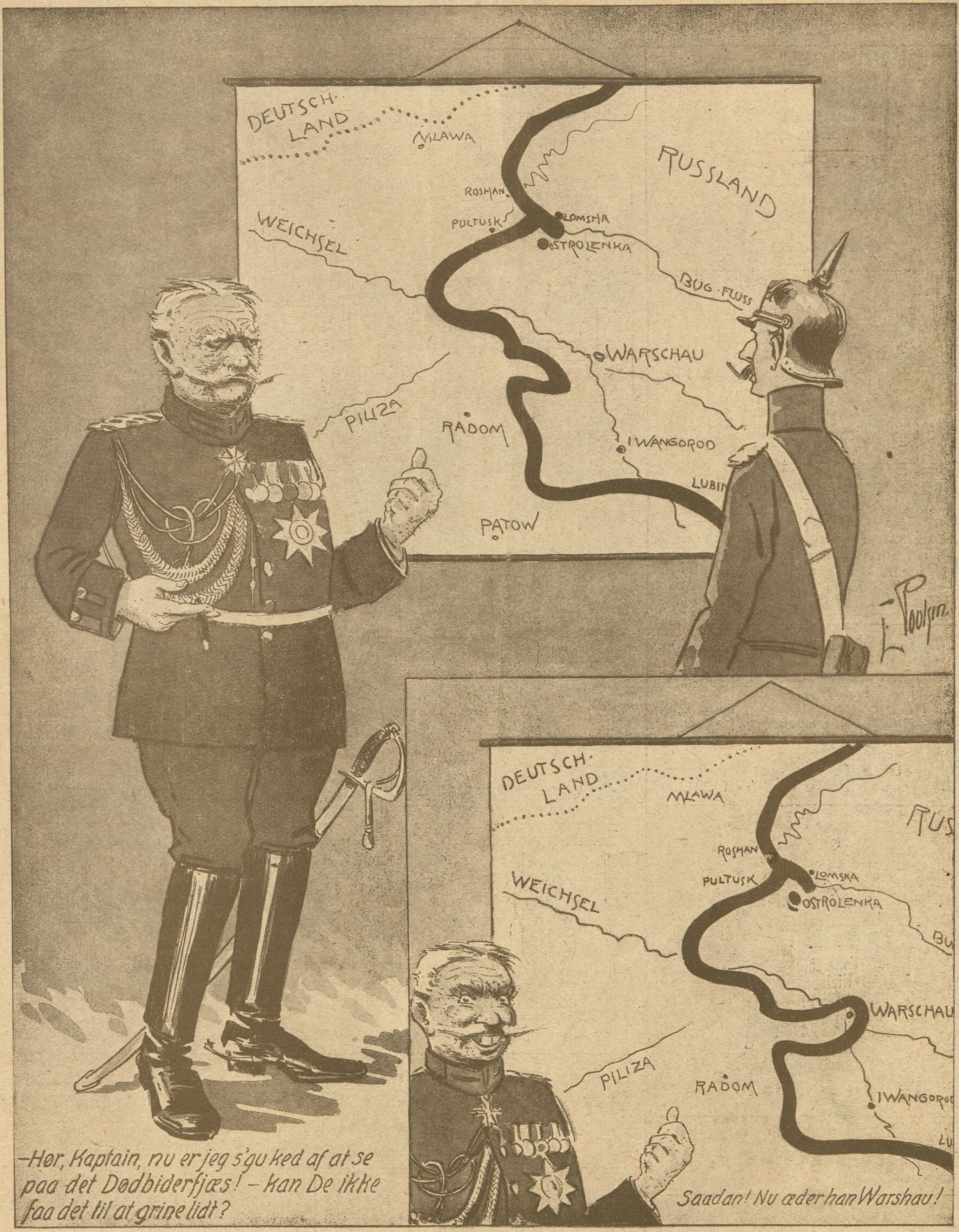

Tegning af Emil Poulsen

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 33. Torsdag den 19. August 1915

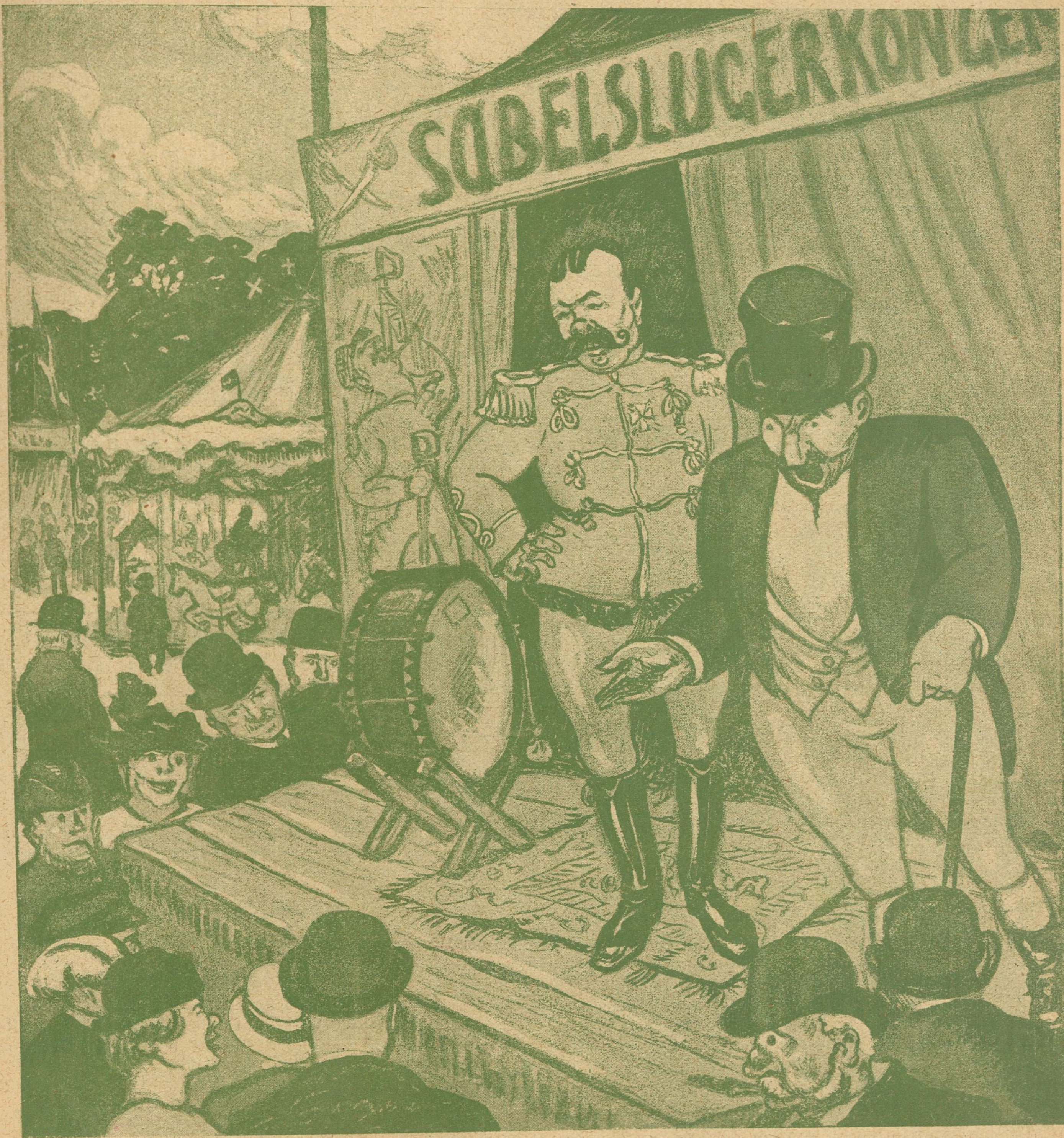

Tegning af Anton Hansen.

— Hallo, mine ærede Damer og Herrer! Her ser De et Offer for Verdenskrigen — den berømte Sabelsluger Pingvini, som desværre ikke er i Stand til at vise Dem sit store Kunststykke, da alle Sabler er i Brug!

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Københavns
Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø

„Arbejdsfolk".

Mel.: En Selskabspapegøje.

Direktør Tobias Vorbech
nyder Sommeren i Taarbæk,
som han altid plejed van.
Tro dog ikke, han til Hverda'
ferierer — nej, han er da
en energisk, pligttro Mand!
Klokken 9 hver Morgen er'et
Slut med Søvnen, selv om Vejret
mangler Prikken over i'et;
— saa en Smule Toilette;
han er gerne færdig med de'
paa en lille Times Tid.
I Spisestuen
der venter Fruen
med Kaffen, som han sluge maa,
skal han i Tide Toget naa.
— En hurtig Afsked!
og saa i Trav ned
til Banen, — ind til Dagens Slid og Slæb.

Søvnen faar han repeteret
i en »Anden« — reserveret
ham og nogle Ligemænd.
Sovende til Byen naar de,
og af Rejsen trætte gaar de
straks til Stamkafeen hen,
— hvor en Mokka og en »Stjerne-
Cognak« bringer Liv i Herr'ne,
der saa kører hver til sit.
Før det sker, de aftalt faar da,
at de mødes hos »à Porta«
med sædvanlig Appetit.
Trods Sol og Varme
tar dog den arme
Hr. Direktør til sit Kontor
og spørg om Nyt. — Der er ej Spor!
Fornøjet smiler
han saa — og biler
med Fred i Sjælen til sit Frokostbord.

Hummer naturel og Brøndum
har i Bilen Vorbech drømt om,
— og hans Drøm blir Virklighed.
Ja, den blir endda suppleret
med lidt »Grønt« — og lidt grilleret
Lam — som ogsaa glider ned.
Men da han har nydt Desserten,
er han ogsaa meget mer end
overmæt, — han flyder hen
i Kaféens bedste Sofa.
— Først en kraftig Whisky-Soda
vækker ham til Daad igen.
Hans Tog gaar hal'fem,
— med det han skal hjem.
Han undervejs et Blund sig faar,
paa Banegaarden Fruen staar.
— »Du ser saa træt ud!«
— — Han sukker let: »Gud,
hvor trænger jeg dog ogsaa til lidt Ferie«!

V. A.

— Saa, din Idiot! Der væltede Du Brændevinsflasken! Har jeg ikke sagt til Dig, at Du skal være forsigtig med stærke Drikke!

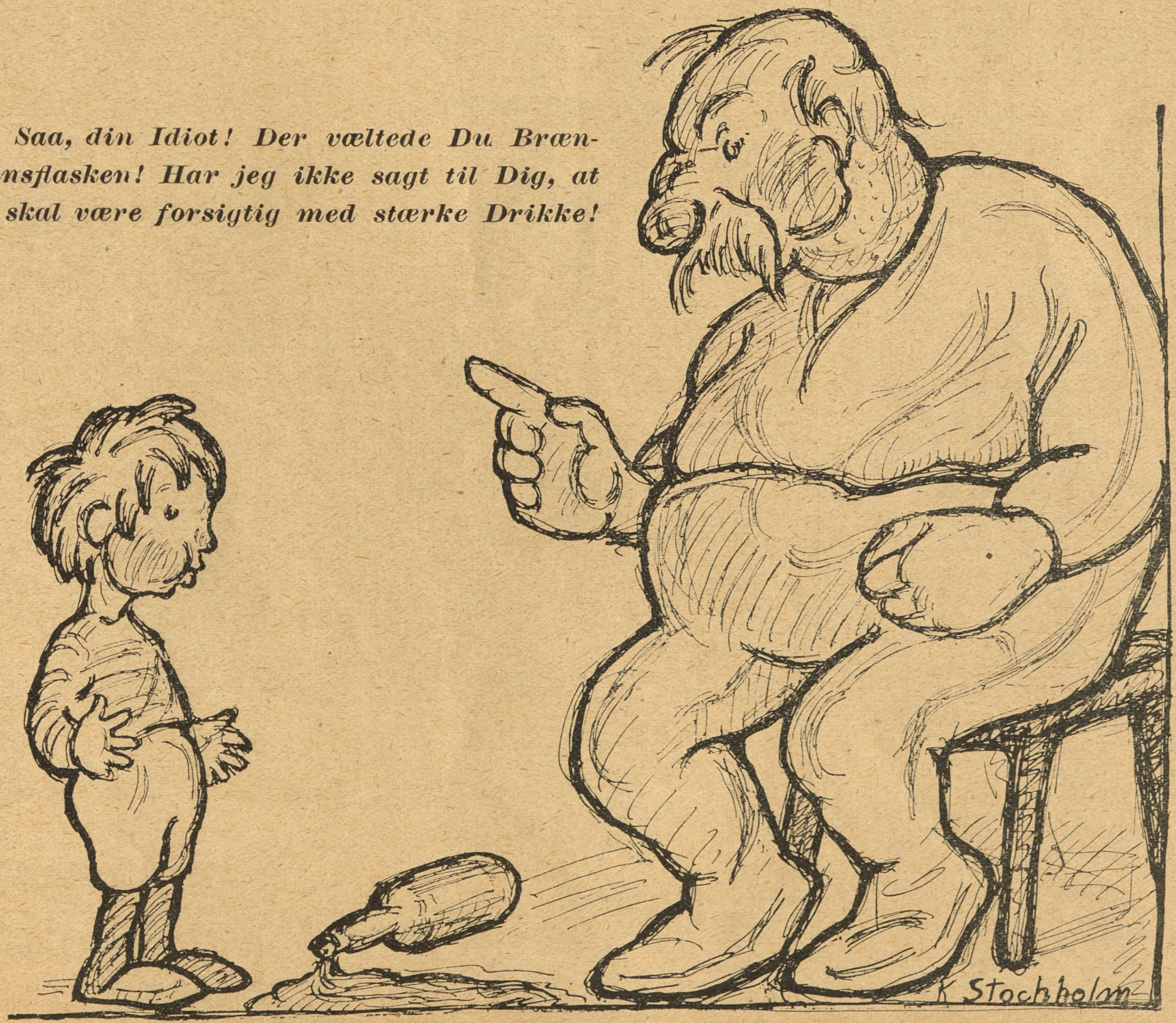

Tegning af K. Stochholm.

1. Aargang | Modeaargan for Snirkleby og Omegn. | Nr. 4.

Brev fra Paris.

Paris i August.

Ærrede Abenender!

De er med Sorg, at jeg maa gribbe Pennen denne Omgang og harmfnisende proteststere imod at General *Jofre* sencurerer min »Breve fra Paris«. Mit forrige Brev som inneholt de mest sensjasonelle Tojletafsløringer paa det lækre Pariseromraade *er slet ikke ankommen til Snirklebye* formedels den franske Generalle der har antaget de siste Damemode-Billejer for fremskute Forter, ikke affyrede Granatter og neringede Løbbegrave som viser vor lidt Forstand Manfolk har paa det ophøjede Damelingeri.

Nu hopper jeg at dette Brev gaar fri af den mærkelige Kriggers misforstaaede Fejlsyn og som Straf til ham skal jeg her møde med en gengivelse af *Fru Jofres* sidste ny

Selskabskjole

der er højhalset og sørgesort med Skulderasjetter og insnævret Nederdel som Moden kræver.

Af anden Sensasjon har jeg denne gang kun hosstaaende elektriske Maskine til Fordel for Damer som

ønsker Overskæk.

Vorledes det gaar til ved jeg igge men vis nogen ønsger det kan di skrive til mig.

Vænlig Hilsen
Eva i Paris.

Vor Nøjtrallitet.

At »*Bollerups Modesjornal*« er fulstændig nøjtral er en sælfølge der føller af sig sæl, men da det vedblivende strømmer ind med Faarespørsler om vem vi mener der sejrer i Krien saa skal vi ikke unlade at udtalle at vi tror at de

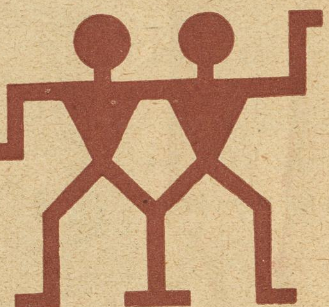

sammenvoxede Tvillinger
Østerig og Tyskland vil falle fra hverandre.

En Skandalle i Snirklebyes fine Verden.

Da Redagtør Mortensen ved den jammerlige Sprøjte »Amtstidende« igen er ude efter vor Modesjonal der finder rigelig Afsættelse allevegne skal vi ikke unlade at ofenliggøre følgende Skandalle i Mortensens probre Privatliv. Vor Søn Pedder hørte i Gaar ved Mortensens Dør — smaa Krugger haver jo nemlig

osse Øren!

at Frøken *Godalila Mortensen* sang en ualminnelig sjofel Vise om »Valde Valde Valdemar« der fik rødmen til at stige Redagtionens Søn til Hodet og da han dernæst kikgede ind gennem Nøglehullet saa han et oprivende Syn som han aldri glemmer — nemlig af den »dydigge« Frøken som i bar Negligese dansede von stebbe som en Vil til den gemene Sang efter at have skaaren sine Ligtaarne. Her er et aftændisk Billeje af den

frivolle Dame
hvis Spor vi nok skal følle ind til videre i vær Fal intil Hr. Mortensen l&rer mores.

Redagsjonen.

Præmie-Rebusse.

Hvem tilhører de Ben?

For den rigtige Løsning af denne Præmierebuse udsættes 10 gratis Maanesabbonnementer af *Bolerups Sjornal*, 5 Penalhuse 6 Grifler og gratis opfodring af et Svin hos Husman Morten Bollerup, Vejen (ved Sprøjtehuset)

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Forlov- elses- ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Køb RAVNEN

Gummilageret
„Francais"
FORCE FORCE
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Ungkarl!

— De er altsaa en svoren Modstander af det kirkelige Ægteskab, Hr. Mejer?
— Ja, Frøken, og endnu mere af det borgerlige!

Teatrene lukker op!

Mel.: »Naar man faar lidt godt at drikke«.

Vær velkommen Kunstens Helte
fra det danske Sund og Bælte!
Solens Farve bli'r en anden
nemlig *den* fra Sminkepanden!
Slut det er med Driveri,
for nu lukker Tivoli,
og Hr. Pjerrot gaar i Hi,
derfor saa begynder *I!*

Mon Hr. *Olaf* nu vil spille
eller Direktionen drille
med de gamle Kasse-Roller
(den med »Budding« fast han holder!)
Og *Johannes* mon han har
sagt Farvel til Zansibar?
Nogle si'r, han kun er klar
til at spille — Billiard!

»*August* Ras«, Kasinos Lykke,
har et Mord i hvert et Stykke,
Hofman vil — det kan man skønne —
bygge »Dagmar« op paa *Rønne.*
Men paa Nørregade ser
vi ej »Kyllingerne« mer,
væk er Gadens »Lykke-Per« —
der er ingen »Høne« dér!

Schmidt paa Fred'riksberg faar Hyre,
Frische Sønderbro skal styre —
de maa Guld i Kassen stikke
(Gudskelov, *jeg* skal det ikke!)
Ivar Schmidt en ny Facon
givet har sin Skabelon,
drømmer paa sin Chaiselongue:
mager bli'r vist min Sæson!

Peder Ravn.

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

For om muligt at døve sine dystre Tanker arbejdede Dick, som om den største Glæde i hans jordiske Tilværelse bestod i at forsøge at kalde den bevidstløse Skikkelse ved hans Fødder tilbage til Livet.

I det inderste Værelse raadede uafbrudt Stilhed. De forskræmte Tjenestefolk havde bortfjærnet sig. Dick var alene med den som det syntes livløse Sir Hamilton og den lille Chauffør. Pludselig opdagede han et højst ejendommeligt Udtryk i dennes lille, blege Ansigt.

— Hør, Herre, hviskede Trout hæst, tror Herren, at hun dør?

Dick rystede paa Hovedet.

— Det ved jeg ikke, Trout, svarede han venligt, idet han søgte at opfange en eller anden Lyd fra den anden Side af Døren.

— Skød han hende? spurgte Trout. Var det paa den Maade, det skete?

Dick nikkede mekanisk.

Da Trout atter begyndte at tale, havde hans Stemme en Klang af dyb, bitter Anger.

— Gud hjælpe mig, sagde han, det var noget, jeg aldrig tænkte paa — det faldt mig aldrig ind!

En Sindsbevægelse, han ikke kunde beherske, syntes at tvinge Ordene frem paa den lille Chaufførs Læber. Hurtigt som et flammende Lyn for en Tanke gennem Dicks Hjerne og bortdrev for et Øjeblik den pinlige Angst, han følte.

Trouts hemmelighedsfulde Ytring syntes at betyde, at han havde kunnet afvende Ulykken, hvis han havde kunnet forudse den. Hvilken Andel — positivt eller negativt — havde han vel haft i Ulykken? En gennemtrængende, ubehagelig Lugt, som mere og mere bredte sig i Værelset, gav Dick Svar paa dette Spørgsmaal. Whiskyen! Det Forraad af Whisky, som Sir Hamilton, trods alle Lady Bodleys Forskrifter, selv paa Rejsen havde formaaet at skaffe sig, den dræbende Gift, som naar den fik Lov til at virke paa en allerede af Vellevned svækket Hjerne, driver sit Offer til Galskab og foraarsager Udgydelse af uskyldigt Blod. Ja — hvis Beviser var nødvendige, saa var der først og fremmest Sir Hamiltons egen inderlige Bøn til ham selv og siden Baronetens uforklarlige Venskab med sin Chauffør, som var bekendt for sin Bestikkelighed.

Dick saa strængt paa Trout.

— Det er altsaa Dem, sagde han, der i de sidste Uger har forsynet Deres Herre med....

— Nej — det er det ikke — det er det ikke! raabte Trout. Saasandt hjælpe mig Gud, saa er det ikke.....

— Tys! sagde Dick strængt.

— Hør mig, Mr. Sugden, sagde Trout med en ynkelig klynkende Stemme, selvom jeg ogsaa engang imellem skaffede ham en Draabe, burde De være den sidste til at dadle mig for den Sags Skyld. For Pokker — jeg har da ogsaa Hjerte i Livet. Og naar jeg ser et Par unge Mennesker, der er tvungne til at skilles fra hinanden, lide — Herre Gud, hvor kunde jeg vel ane, at noget saadant som dette kunde ske. Men hvis hun dør, den lille Stakkel....

Døren aabnedes. Med lydløse Skridt traadte Doktoren ind i Værelset.

Dick styrtede frem mod ham. Han vilde sige noget, men kunde ikke faa et Ord over sine Læber. Doktoren, som var vant til at se alle Sider af Menneskenaturen, forstod ham alligevel.

— Der er ingen Fare for Deres Hustru, Sir, sagde han. En lille Pulsaare i den ene Skulder er ramt — lidt Blodtab — det er det hele.

Dick rystede Doktorens Haand kraftigt, men fandt ikke Ord til at udtrykke sin Tak og endnu mindre til at rette den værdige Herres Fejltagelse.

Vera levede! Vera vilde ikke dø! Han havde ikke Tanke for noget andet — hans Hjerte var fyldt af usigelig Glæde. Han lagde knapt Mærke til, at Doktoren lagde sig paa Knæ ved Siden af den tavse, ubevægelige Skikkelse paa Gulvet.

— Dette er altsaa den Herre, der skød paa hende, sagde Doktoren langsomt, idet han løftede Patientens opsvulmede Øjenlaag og lyttende lagde Øret til hans Bryst.

Saa vendte han sig til Dick.

— Sir, sagde han i en højtidelig, salvelsesfuld Tone, Deres Fjende er naaet udenfor Grænsen af Deres Hævn — han stedes nu for en højere Dommer!

Men hans Stemme fik atter sit naturlige Tonefald, da han tilføjede:

— Det er et rigtigt dundrende Slagtilfælde, det drejer sig om. Det er foraarsaget af heftig Sindsbevægelse. Og jeg bør maaske tilføje: af et indgroet Hang til Nydelsen af stærke Drikke. Uha, hvor han stinker!

Med en heftig Bevægelse, der vidnede om Foragt, rejste han sig.

Han havde ristet Sir Hamiltons Minderune.

XXIV.

HVAD GUD HAR FORENET....

Sent ud paa Aftenen den følgende Dag steg Dick Sugden træt og udmattet ud af den sorte Automobil, som i øsende Regnvejr havde ført ham tilbage fra Torbooth til Muckledean. De sidste fireogtyve Timer havde været prøvende baade for Sjæl og Legeme, men han havde haft Held med sig i sine Foretagender.

Sir Hamilton Bodleys afsjælede Legeme var under alle sædvanlige Hædersbevisninger pr. Jernbane sendt til sit sidste Hvilested i den gamle Familiegrav paa Chilhams Kirkegaard. Den Dødes Navn og Rang, saavel som de sørgelige Omstændigheder ved hans Dødsfald blev hemmeligholdt.

Nogle venlige Ord og nogle Sovereigns uddelte med Forstand havde aflokket Tjenestefolkene paa Hotellet det Løfte ikke at underrette Pressens Repræsentanter om de nærmeste Detaljer ved Dødsfaldet. Imidlertid indfandt der sig ingen Journalister, noget som fik Dick til at undre sig og velsigne Standens Mangel paa Foretagsomhed. Den tragiske

Begivenhed var i Virkeligheden paa god Vej til at blive neddysset.

Den eneste Vanskelighed bestod i overfor Mrs. Mac Naughten at opretholde den falske Situation. Men Udsigten til at se Vera fordømt, forkastet og smidt ud paa Landevejen tiltalte heller Dick mere nu end sidste Gang; han besluttede derfor at tie. Og Værtindens Mening om deres Forhold til hinanden og hendes Tro paa, at den Døde havde været Formynder for Véronique, var en lykkelig Løsning af et Problem, der ellers vilde have været saa godt som uforklarligt.

Men han indsaa klart og tydeligt, at han maatte rejse samme Aften. Vera vilde blive her endnu et Par Dage. Han vovede ikke at give efter for sit brændende Ønske om at blive i hendes Nærhed; hvis han for sin egoistiske Glædes Skyld drog Fordel af den Situation, som Omstændighederne havde skabt, var han baade en Løgner og en falsk Usling.

Da han et Par Timer efter sin Hjemkomst bad om Lov til at træffe hende, stod derfor hans Rejsegods opstablet i Forhallen og den sorte Automobil ventede udenfor Porten. Den angerfulde Trout havde, lokket ved Løftet om rigelige Drikkepenge, samtykket i at føre ham til Torbooth i god Tid til Nattoget. Men først maatte Dick, hvor smerteligt det end var, tage Afsked med Vera.

Med bankende Hjerte traadte han ind i hendes Værelse. Fra en Lænestol henne ved Vinduet smilede et lille, blegt Ansigt ham i Møde. Puderne, mod hvilke hun lænede sig, den kniplingsprydede Dragt, i hvilken han var indsvøbt — alt var hvidt, skinnende hvidt og skabte en Atmosfære af Renhed og Uskyld omkring hende.

Dicks Stemme lød hæs og lav som Følge af hans Anstrængelser for at gøre den naturlig. Han satte sig ned overfor hende og gav hende en kort Redegørelse over Dagens Forhandlinger og de Beslutninger, han havde fattet.

Hun var rolig og alvorlig og gjorde ikke det mindste Forsøg paa at lade som om hun sørgede.

— Stakkels Hamilton! Da jeg først traf ham, var han saa rar og venlig, sagde hun sukkende.

Men Dick, hvis Blik hvilede paa den Bandage, der bandt hendes venstre Arm fast til hendes Side, gik snart over til et Emne, der for ham var af større Interesse: Veras Helbred og Fremtidsplaner.

— Skuldren giver ikke mindste Anledning til Uro, forklarede hun.

Doktoren havde lovet, at hun om et Par Dage kunde vende tilbage til Chilham. Naturligvis vilde Arvtageren, en fjærn Slægtning af Sir Hamilton, da have taget sin Arv i Besiddelse, men hun havde til Hensigt at slaa sig ned hos de Nygifte i Præstegaarden. Ved disse Ord saa hun forskende paa Dick; hans Ansigtsudtryk undergik imidlertid ikke den ringeste Forandring.

Derefter vilde hun tilbringe Vinteren i Frankrig hos nogle Slægtninge, hun havde der. Og Dick vilde vel vende tilbage til Amerika den følgende Lørdag? Hun ønskede ham lykkelig Rejse og at han vilde befinde sig godt derovre.

Dick sad stille og saa paa hende, medens den knapt tilmaalte Tid svandt. Hvad var det, som hindrede ham i at tale? Det Tab, hun havde lidt — hendes Værgeløshed — deres ejendommelige Stilling, skilte som de var fra alle menneskelige Væsner, som i Forvejen havde omgivet dem og holdt dem fra hinanden? Mrs. Medlycott, Tom Codrington, Daphne, Sir Hamilton — ingen af dem var til Stede. Vera og Dick var fuldkomment alene — Ansigt mod Ansigt. Og der blev ikke sagt et Ord af nogen af dem.

Mrs. Mac Naughtens Banken paa Døren vækkede dem af deres stille Drømmerier.

— Bare et Ord for at sige Herren, at Klokken snart er seks, og hvis Herren vil naa Syvtoget i Tarbooth, saa...

Pludselig vendte hun sit strænge Ansigt mod Vera og fortsatte:

— Hvorledes kan en Mand forlade sin unge Hustru i et saadant Tilfælde som dette, Mrs. Jolyffe — naaja, Forretninger er Forretninger nu for Tiden. Kommer Herren snart tilbage?

Dick svarede ikke. Med et deltagende Smil forlod den venlige gamle Kone Værelset. Dick lagde ikke Mærke dertil. Han saa heller ikke den klare Rødme, hendes Ord havde fremkaldt paa Veras blege Kinder — hans Blik var rettet indad, han var optaget af en pludselig fremstormende, af Gud indgiven, altbesejrende Tanke.

— Vera, sagde han med en let Rysten i Stemmen, skal vi kalde hende tilbage? Skal vi sige hende, at Sagen ikke forholder sig saaledes, som hun tror? Vi har Tid nok — skal vi kalde paa hende?

Veras Blik mødte hans. I hendes store, mørke Øjne læstes Forundring, men ogsaa den mest ubegrænsede Tillid.

— Hvad mener De, Dick? spurgte hun med lav Stemme.

— Husker De ikke?

Ordene banede sig Vej over hans Læber, men da der ikke var Tid til lang Betænkning, fortsatte han:

— Husker De ikke, hvor vi er? Har De glemt, hvad det i denne Del af Riget betyder, naar to Personer for Vidner udgiver sig for at være Mand og Hustru?

Rødmen steg op i hendes Ansigt.

— Jeg husker, at De har talt til mig om det. Og i Gaar burde jeg have forklaret Mrs. Mac Naughten Sagens Sammenhæng. Men jeg var saa syg — og i Dag er det vistnok for sent. Desuden sagde De mig.... det husker De vel nok? — at det egentlig ikke havde nogen Betydning.

Han bøjede sig frem mod hende. Hans Blik holdt hende fangen og fremlokkede den Ømhed, der laa i de mørke Øjnes Dyb.

— Forstaar Du ikke, min Elskede? sagde han langsomt. Forrige Gang havde Loven ikke nogen bindende Kraft, fordi — fordi — Du ikke var fri. Men nu....

Hun snappede efter Vejret, men vendte ikke sine Øjne bort fra hans. Paa ingen af Siderne gjordes der mindste Forsøg paa at lade, som om de følte Anger eller Samvittighedsnag — de tilhørte hinanden, ikke alene ved en ældgammel Lovs tyranniske Lune, men gennem den uovervindelige, altbeherskende Kærlighed, der boede i deres Hjerter.

— Er jeg altsaa din Hustru? spurgte Vera med saa lav Stemme, at det næsten ikke kunde høres.

— Ja! Ja — takket være Sir Wickham Flynt, Civilretten og Overhuset! jublede Dick i et Udbrud af højeste Henrykkelse.

Senere, medens hendes forbavsede, smilende Blik fulgte enhver af hans Bevægelser, stak han hurtigt Haanden ned i Lommen efter sin Tegnebog. Ud af et af de indre Rum fremtog han en lille Guldring. Ømt og varsomt greb han den lille Haand, som saa hjælpeløst hvilede i hendes Skød. Langsomt drog han Diamantringen af og derefter Vielsesringen, der sad derunder.

— Maa jeg, Elskede? spurgte han.

Hun nikkede, og hendes Øjne straalede af den inderligste Kærlighed

Han gik hen til Toiletbordet og lagde de to Ringe i en Sølvæske, der stod aaben. Saa kom han tilbage og faldt paa Knæ ved Siden af Vera. Rundt omkring dem herskede der den dybeste Stilhed, ingen Lyd hørtes undtagen Regndraabernes ensformige Trommen mod Ruderne.

Da han saa op i Veras Øjne, opdagede han, de stod fulde af store, klare Taarer.

— Jeg fortjener ikke min Lykke, sagde hun med lav, dirrende Stemme. Jeg syndede mod Dig — jeg syndede mod min Mand. Og se, hvorledes jeg har undgaaet Straf og er blevet belønnet. Den gode Gud har været god mod mig.

Meget forsigtigt satte Dick den lille, smalle Guldring paa hendes Finger.

(Sluttes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Bagved Fronten
(»Engelsk Karikatur«)

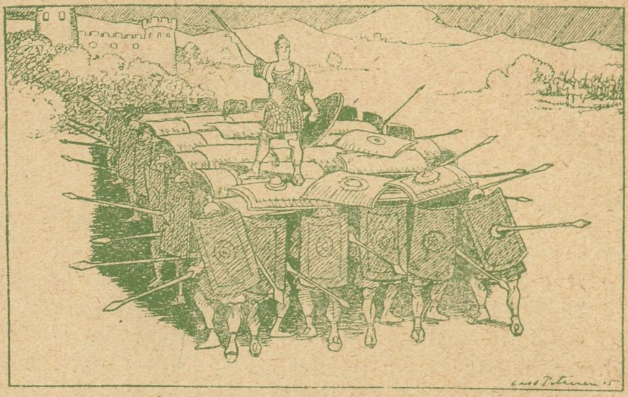

Romerske Krigere før

og nu
(»Simplicissimus«)

För att få pengar till krigets fortsättande tänker man i flera av de krigförende Länderna beskatta krigsinvalidernas träben. (»Naggan.«)

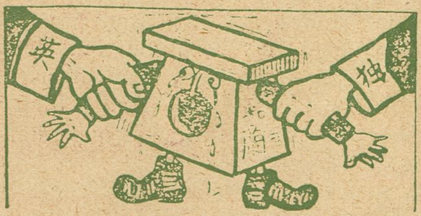

Holland i Knibe.
Japansk Karikatur fra Bladet »Jorodzu«, Tokio.

Viktor Emanuel. Sig mig, Cæsar, hvordan bar Du dig ad med at kommme over Alperne?
(»Ulk«)

Rød Indmad

Kvinderne og Freden.

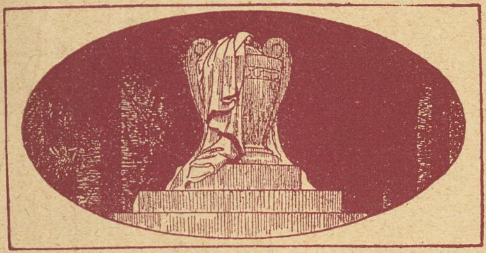

En sydende Afgrund af Rædsel fuld.
Kultur og Fremskridt væltet omkuld,
navnløse Sorger, Hjærter der stønner,
alt mens Rigernes bedste Sønner
lægges under Muld!

Fortvivlede Sjæle om Branden staar
og sukker om Fred: Hvornaar, hvornaar?
Da se: Et Tog af bedende Kvinder
med Harm og Sorg paa de blege Kinder
om Verden nu gaar.

De føre en Tale saa jævn, men stærk,
den naar hver fraadende vild Berserk.
I Kvinder, der lider en Verdens Smerter,
ak, kunde I blidne de sydende Hjærter —
Lykke til jert Værk!

O. E.

Det danske Svin er efterhaanden bleven en Seværdighed!

Nu har vore Børnelæger ogsaa sluttet sig sammen og dannet Forening.

Formanden og Kassereren er allerede valgt, men der foreligger intet om, hvem der skal være Foreningens Læge.

— Saa man kan roligt gaa ud fra, at der vil gaa en rum Tid, inden Foreningen faar overstaaet sine Børnesygdomme.

8/8 Jeg var igaar ude at se paa Prøveopstillingen af Kaj Nielsens Figurer. Det var ganske underligt for mig — jeg stod paa Blaagaards Plads, men jeg tænkte hele Tiden paa en blaa Vogn.

9/8 *Man slaas stadig om Skotøjspriserne, og med Undtagelse af dem, der lever paa en særlig stor Fod, synes alle, de Priser er for høje. Man bliver da sikkert nødt til at lave om paa det gamle Ordsprog og for Fremtiden sige: Den véd bedst, hvor Skoen trykker, som har Raad til at faa den paa.*

Paa den danske Vestfront har man fundet en Del Patroner, af hvilke Krudtindholdet er pillet ud og erstattet med Snus.

— Ja, ja, saa kan man da i hvert Fald ikke sige, at der ikke er en Snus i Patronerne!.

Tysk Vittighed.

— Kellner, giv mig lidt Skurken-Salat.

— De mener vel: Gurken-Salat?

— Nej — den italienske Salat!

Profeten.

Madsen Mygdal løfted sin Stemme:
Ak, Dannemarks Stilling er fæl!
Hvem frier os ud af den Klemme?
Det gør Madsen Mygdal sæl'!

Han præked fra Skagen til Ribe,
man gøs fra Isse til Hæl —
Men hvem ku' hans Visdom begribe?
Kun I. C. og Mygdal sæl'.

Madsen Mygdal er rigtig af Slagsen:
Kun Bulder og Skraal og Vræl —
Hvem spræller nu ynksomst i Saksen?
Det gør Madsen Mygdal sæl'!

Æbler paa 144 Maader hedder et lille Hæfte, som lige er udkommet.

Jeg bad min Kone i Gaar lave 25 af Æbleretterne og derpaa blande dem sammen til en Ret.

Men Du godeste Gud, hvor det smagte! Det var blevet til den rene Værevælling.

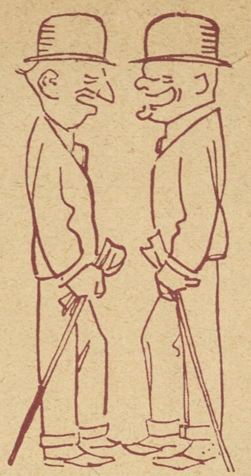

— Sig mig en Gang, siger man: *Paa* Skagen eller *I* Skagen?

— Tja, det er lige som man tager det. Kommer Du hjem fra et Feriophold deroppe, saa siger Du, jeg har været *paa* Skagen, men bliver Du spurgt, hvilken af Skagens Kager Du synes bedst om, saa kan Du med rolig Samvittighed sige: *I*skagen.

10/8 Jeg læser i min Avis om en bekendt Grosserer, der var svært opsat paa at faa sin Tjenestepige udsat ved Fogedens Hjælp, hvad der da ogsaa lykkedes ham. Naa, deri er der ikke noget nedsættende for Pigen — derimod synes jeg, der er adskilligt at udsætte paa den gæve Husbonde.

Naboer.

Paa Børsen Kullene drev deres Spil,
man banded, man skreg, man skælvede —
I Holmens Kirke man bruger dem til
at fyre under Gryden i Helvede.

Baade det ene og andet Sted
gør Kullet Sjælene modtagelige —
saaledes forenes det nyttige med
det for lille Provst Fenger behagelige.

11/8 Frederica havde nok ikke megen Glæde af sit »Købestævne«! der blev kun solgt lidt, og Stemningen var sløj.

— Ja, saa sløj, at man foreslog, at Byen skal hedde Købenicht!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXII.

Sonne, „Kvægtorvs-Restauranten."

Dansk Korn Snaps
INDR. VARE MÆRKE.

Kærlighed og Borvandsomslag.

Se, Jens han var en Svend af Rang,
— aaja — endda —
med Lyst til Liv, og Lyst til Sang;
— aaja — endda —
men hør nu blot hvordan det gik,
da Jens han sig en Kærest fik;
ja, tro mig!
Jens tog fejl Bestik,
dengang han fæsted Anna.

Den første Tid saa herlig gled,
— aaja — endda —
med Kys og Klap og Kærlighed.
— aaja — endda —
Men siden hen: — Uha, o Skræk!
Da blev den Kærlighed nok Læk,
og tro mig!
Jens blev mindre kæk,
men Anna mere modig.

En Dag de kom da rent paa tværs,
— aaja — endda —
og der blev Larm og fæl Kommers:
— aaja — endda —
Jens rundt omkring i Stuen sprang,
og Anna efter med en Stang,
og tro mig!
naar hun Svøben svang
da øgte Jens paa Farten.

Nu gik det løs med Slag paa Slag,
— aaja — endda —
paa Jenses Ryg og Jenses Bag,
— aaja — endda —
Jens som en tapper Løve stred,
han vilde op — men kom kun ned,
og tro mig!
denne Kærlighed!
den var da til at føle

— — Nu lindrer han de haarde Tryk,
— aaja — endda —
med Borvandsomslag paa sin Ryg,
— aaja — endda —
men Jens var vred, og vredt han svor:
»Jeg aldrig mer paa Kvindfolk tror!«
Og tro mig!
Jens han holdt sit Ord, —
— — — — han turde ikke andet.

Men nu er Jens en gammel Mand'
— aaja — endda —
der glider stærkt mod Gravens Rand.
— aaja — endda —
men end han husker nok hin Gang.
hans kære Anna Svøben svang,
og tro mig!
Svøbens Sus og Klang,
den glemmer han ret aldrig.

Saa gled da Jens i Graven ned.
— aaja — endda —
med al sin ømme Kærlighed.
— aaja — endda —
Men ved hans Grav en Kvinde stod,
med bøjet Ryg og knækket Mod,
og tro mig!
hun græd Hjærteblod,
thi det var Jenses Anna!

Kære *Vagn Jensen!* Vi har dels med Vemod, dels med Interesse læst om Jens'es triste Skæbne og er ikke uvillig til at anbringe en Sten paa hans Grav.

Den, der faldt fra vort Hjærte, da vi havde læst Digtet tilende.

V. F. Ballerup. De tilsendte Prøver er lidt for kendte og kan følgelig ikke gøre Krav paa nogen særlig Honnør.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner · forskønner · bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

En Frierscene i Afrika.

B. Nykjøbing. En lille Smule usmagelig!

J. Nielsen, Kolding. Ved Lejlighed.

Aage Christensen, Odense. Jo, naar de er gode og originale.

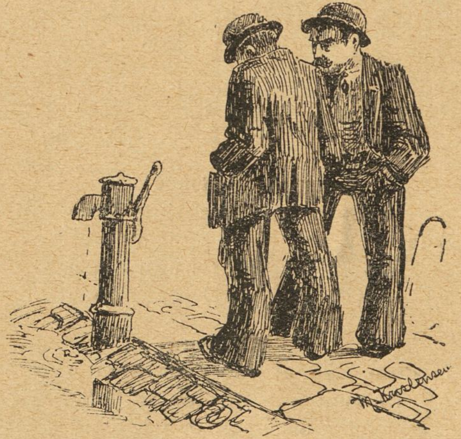

I Varmen.

— Er Du ikke tørstig Carl?
— Næh —.

Kære Hr. Ravn! Her bringer jeg Dig to storartede Gaader:

Præsten og hans Kone og Klokkeren og hans Datter spiste 3 Æbler, og de fik et hver. Hvordan gik det til?

Præstens Kone var Klokkerens Datter!

Hvem er mindre end Mygget og bærer en Kirke paa sin Ryg?

Sandkornet!

Harry Møller.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

MULLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Kære Ravnen! Her er en udmærket og sandfærdig Ledetraad i Menneskekundskab regnet efter Latteren:

Mennesker, som ler med »*Ha*-Lyd« er aabenhjærtige og ærlige og til at stole paa. De som ler med »*He*-Lyd« er mistænksomme og ikke paalidelige. De som ler med »*Ho-Ho*« er ædle og gavmilde men ofte pralende, og de som ler med »*Hi-Hi*« er tilbageholdne og beskedne, men af en ustadig Karakter.

Hvad siger »Ravnen« til det?

Hjalmar Johnsen.

Vi siger: Ha-ha-He-he-Ho-ho og Hi-hi!

B. Hansen, Saksogade. »Deres første Forsøg« er ikke *helt* vellykket. Vittighederne er for kendte.

Obs. Det strømmer vedblivende ind med *farvelagte* Tegninger. Hvor ofte skal det siges, at Tegninger, der ønskes optaget i »Ravnen«, maa være tegnet med *Sort!*

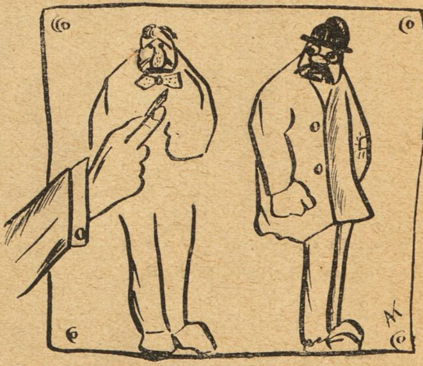

Du, Stoffer, naar Tegneren er færdig med at tegne mig, ska' vi to s'gu lige godt hen og ha' en lille en. *A. K.*

Køb Alfa Margarine

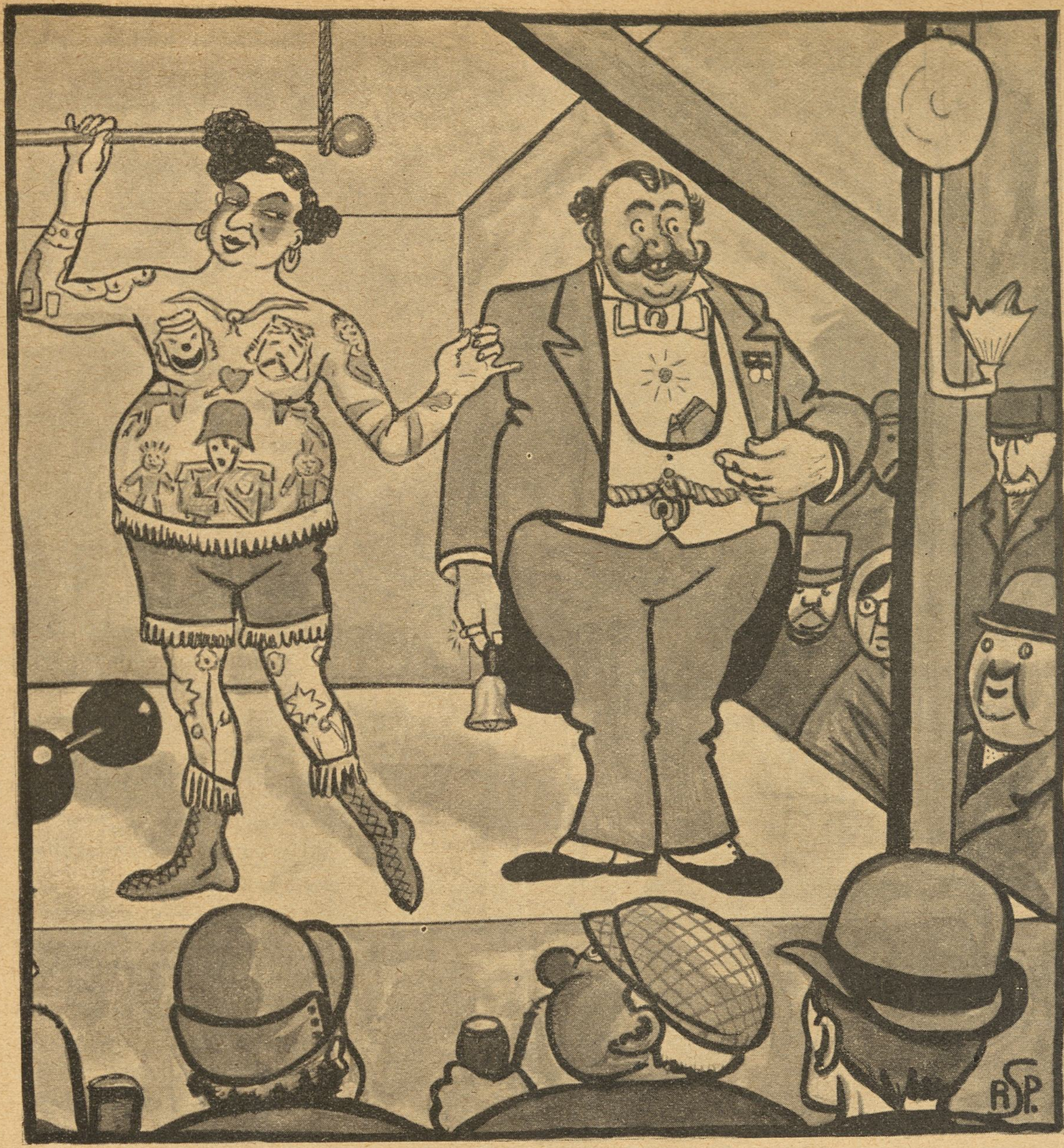

Tegning af R. Storm-Petersen.

Højstærede Publikum! Dette er det tatoverede Vidunder, Iwan Nubbussewits, født i Moskva af normale Forældre. Allerede som Barn lod han en flyvende Ørn tatovere paa sin Ryg, og mange højtstaaende Personer har udtalt deres Forbavselse over Fænomenet. Iwan optræder med ny Tatoveringer ved hver Forestilling!!

En Guldgrube.

A: Nu vil Mortensen sælge sin Forretning, og han siger, at den er en ren Guldgrube.

B: Det er nok mulig. Han har i hvert Fald lagt mange Penge i den!

Sprogforvirring.

Else (12 Aar): Mor, er Chocoladeautomaten her henne hos Konditoren en »Flirt«?

Moderen: Men Barn, hvor finder Du paa saadan noget Vrøvl?

Else: Jo, Mor, Tante Bertha sagde i Gaar, da jeg spurgte hende, at »Flirt« var noget, man gik forbi, og som ikke gi'r noget!

Vanens Magt.

Konen (til den sent hjemkomne Mand): — Og Du vover virkelig at se mig i Ansigtet?

Manden: Tja — med Tiden vænner man sig jo til alt!

Hans Konge.

Kongen ventes til en jysk Jærnbanestation, hvis Forstander er Jøde. Blandt Tilskuerne er ogsaa Jens August, der har en »tyk Streg paa«, og da han søger at trænge paa, siger Stationsforstanderen:

— Tilbage her, her er ikke Plads for fulde Mænd!

Hvortil Jens August svarer:

— Aa, hør ham! Du kan s'gu gaa at kigge paa *Herodes*, men Kresjan den 10de — det er *min* Konge!

Uskyldig.

Dommeren: De er tiltalt for at have ladet Deres St. Bernhardshund gaa uden Halsbaand.

Anklagede: Jeg beder meget undskylde, men jeg maa paa det bestemteste bestride Sigtelsen. Det var ikke nogen gul St. Bernhardshund, men en sortrød Newfoundlænder, og det var ikke nogen Hund, men en lille hvid Kat, og forøvrigt har jeg aldrig ejet hverken en Hund eller Kat, men kun en gammel Kanariefugl, som døde for otte Aar siden!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Kulpriserne.

Tegning af Chr. Hoff.

Spekulanten: 300 Kroner for en Kultegning, det synes jeg dog er alt for dyrt.

Kunstneren: Aa, Nej, ikke naar De tager de høje Kulpriser med i Betragtning!

Ubehagelig.

Lægen (til Kaptajnen, der har deltaget i Krigen).

— Naa, Hr. Kaptajn, hvilken Følelse havde De, da De dræbte det første Menneske?

Kaptajnen: Aa, ikke nogen videre — *og De?*

En Anbefaling.

Kokkepigen: Undskyld, Hr. Mejer, men vejer De ikke nu 190 Pund?

Herren: Jo, hvorfor spørger De om det?

Kokkepigen: Jo — jeg skal have en ny Plads og vilde gærne anføre Deres Vægt?

Fiks Metode.

For nylig besøgte jeg en meget optaget Forretningsmand paa hans Kontor. Da Telefonen ringede, tog han Hørerøret af og sagde: »Grosserer Smith her! — ja, god Dag, hvorledes gaar det?« Saa lagde han Hørerøret paa Skrivebordet og talte roligt videre med mig.

Et Kvarters Tid efter tog han Røret op igen og sagde: »Ja, Du har Ret, min Pige — naa, Farvel!« og saa lagde han Røret paa Apparatet.

Jeg saa et Øjeblik paa ham. Grossereren smilede og sagde —: *Det var min Kone — hun er altid saa langvarig!*

Kritik.

A.: Naa, hvad synes Du om de to Rigsdagskandidater?

B.: Jo — efter at jeg har hørt dem, er jeg glad ved, at kun en af dem kan blive valgt!

I god Tro.

En Pige, der led af Kærestesorg havde to Gange forsøgt at drukne sig, men var hver Gang bleven trukken op af en Arbejdsmand. Efter at dette var sket anden Gang, gik hun hen og hængte sig i et Træ, hvor hun blev funden af en forbipasserende Herre, medens Arbejdsmanden rolig saa til

— Men hvorfor har De ikke skaaret hende ned, raabte Herren. Nu er hun død!

— Er hun det, svarede Arbejdsmanden. Ja, nu har jeg to Gange halet hende op af Vandet, saa jeg troede hun havde hængt sig til Tørring!

Talemaader.

— Hvordan Karlen er — tja, han er en drukken, løgnagtig, storpralende Spidsbub med Munden fuld af Eder og Forbandelser og altid parat til falsk Spil og sikker paa at ende i Galgen — — men iøvrigt er han det bedste Menneske i Verden!

Haardt Arbejde.

Faderen: I Stedet for at arbejde, gaar Du bare rundt og laaner Penge.

Sønnen: Jamen, Far, det koster skam et stort Arbejde, inden man faar nogle!

Ship ohøj!

Damen: Min Mand er Søkaptajn — altid ude paa Rejser — kun hjemme en Maaned om Vinteren.

Herren: Det maa da være trist!

Damen: Ja, det er det — men en Maaned gaar jo snart!

Tegning af Proessdorf

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Selvovervindelse.

En gammel Frøken havde købt noget i en Forretning og tog en Femkroneseddel frem til at betale med. Ekspedienten tog »Femmeren« i Hastighed og gav tilbage paa ti Kroner. Den gamle Frøken opdagede Fejltagelsen, men havde tilstrækkelig Aandsnærværelse til ikke at henlede Opmærksomheden derpaa. Maaske havde hun virkelig betalt med en »Tier«? Hun gik ud paa Gaden for at tænke efter.

Nej, det var umuligt! Det maatte have været en »Femmer«. Og som et ærligt Menneske skulde hun straks gaa ind og lægge Pengene tilbage.

Jo, om nogen kunde tænkes at blive ulykkelig ved Fejltagelsen, skulde hun ikke tvivle et Øjeblik.

Men der var ingen Kassererske, som havde Ansvaret for Kassen. Og i den store Forretnings Indtægter var nogle Kroner blot som en Draabe i Havet. Selv var hun fattig. Hun købte kun det nødvendigste, og hendes smaa Indtægter slog endda ikke til. Hvem ved, maaske var det Guds Vilje, at hun paa denne Maade skulde faa et lille Tilskud. Hun trængte netop til et Par Handsker og nogle andre Smaating. Paa nogen anden Maade end denne havde Gud næppe kunnet sende hende Midler dertil. Ja, hun burde maaske gaa hjem og takke Gud, at Ekspedienten regnede fejl.

Hun gik langsomt hjemad. Aldeles rigtigt var det jo ikke at beholde Pengene, men *Tyveri* kunde det jo heller ikke kaldes. Om hun nu gjorde en god Gerning med dem! Give en Fattig 50 Øre! Naa, 25 Øre kunde jo ogsaa være nok; de gik jo blot paa Værtshuset for Pengene, og opmuntre Lasten var heller ikke forsvarligt.

Det kunde dog blive vanskeligt for Samvittigheden, hvis hun beholdt hele Summen. Men dersom hun delte med nogen, vilde Byrden blive lettere. Hun var maaske ogsaa blot stillet paa Prøve. Om hun nu var ærlig og gik tilbage med Pengene, vilde Gud maaske belønne hende med en endnu større Sum paa en anden Maade. Maaske!

Den gamle Frøken vendte om for at bringe Pengene tilbage. I det samme mødte hun en lille fattigklædt Pige. Det gamle Hjerte røries. Hun tog ti Øre op og gav Pigen — og dermed var hendes Strid forbi! Nu, da hun havde delt med de Fattige, behøvede hun ikke at give Pengene tilbage, og med lette Skridt gik hun hjemad.

Da hun kom hjem, følte hun sig helt let om Hjertet. Hun satte sig ned i en Lænestol og tog sin gamle Pung frem for at tælle sine Penge.

— Hvor er jeg glad, sagde hun ved sig selv, *at jeg overvandt mig selv og beholdt Pengene!*

Den Gerriges Læremester.

I Jylland boede en Gang en rigtig Gnierbuk, som en skønne Dag erfarede, at der i det nærliggende Sogn fandtes en Mand, som var *endnu* gerrigere end han.

— Ham maa jeg i Skole hos, tænkte den Gerrige — der er altid noget at lære.

En skønne Dag rejste han — tilfods naturligvis — til Nabosognet og opsøgte den Gerrige.

— Velkommen, sagde denne, jeg skal netop ud og gøre Indkøb af Madvarer, og saa kan Du gøre mig Følgeskab.

Saa gik de ind til en Bager.

— Har De godt Brød her, spurgte den Allergerrigste.

— Ja, sagde Bageren, det er frisk og blødt som Smør!

— Ser Du nu, sagde Mesteren, godt Brød lignes med Smør, saa kan vi altsaa spare Brødet og nøjes med Smør.

Saa gik de til en Smørhandler og spurgte, om han havde godt Smør.

— Ja, sagde Smørhandleren, det er friskt og fint som Olivenolie.

— Ser Du, sagde Gnier-Mesteren, naar godt Smør sammenlignes med Olie, saa maa denne være at foretrække.

Saa kom de til Oliehandleren.

— Har De god Olie her?

— Ja, ja, den er klar og gennemsigtig som Vand!

— Ser Du, sagde Læremesteren, Vand er tydelig nok det bedste af alt. Hjemme har jeg en hel Tønde Vand, og Du skal være en velkommen Gæst hos mig.

Og da de sad tilbords, fik de ikke andet end Vand, eftersom de havde erfaret, at Vand var bedre end Olie, Olie bedre end Smør, og Smør bedre end Brød.

— *Det var en velsignet Dag*, sagde den gerrige Elev, da han rejste hjem — *jeg har ikke gaaet den lange Vej forgæves!*

C. A.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON N° 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager

12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMSANTAL over 200,000

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. TELEFON 3684.
S. JOHANNESSON'S
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN

Kongen har beordret, at den Pen, hvormed han underskrev Grundloven, skal indlemmes i Rosenborg-Samlingen.

Tegning af Emil Poulsen.

Ak, ja! Menneskene bli'r saamænd aldrig klogere!

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 34. Torsdag den 26. August. 1915

Galant.

Tegning af Oluf Nielsen.

Damen: Hvis De nu ikke var Forfatter, hvad vilde De saa være?
Herren: Skomager!
Damen: Hvorfor dog det?
Herren: For at faa Lejlighed til at ligge for Deres smaa Fødder, Frøken!

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE
· KØBENHAVN · K ·
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

FORLANG OVERALT
ARBEJDERNES BRYGGERI „STJERNEN“'s
ØLSORTER OG MINERALVANDE!

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v. Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Den snedige Hansen.

Den unge Hansen med Polkahaaret,
(Fuldmægtig. Ugift. 1500 om Aaret),
er bidt af en bindegal lyrisk Digter,
og digter hver Dag, som Talentet forpligter.

Men ak, de belejrede Bladredaktioner
ej Hansens Muse med Laurbær kroner.
Snart kender han Formelen: »Ærede Herre,
vor bedste Tak . . . men beklager, desværre« . . .

Først gik ung Hansen rundt og sig græmmede.
Forsøgte igen . . . Men Sporene skræmmede.
— Saa fandt han Metoden, som altsaa probat er
til at skaffe den unge Poet Resultater.

Hvergang et Blad han sit Bidrag har sendt,
saa tegner han sig som Kvartals-Abonnent.
Med blødende Hjærte betaler han Prisen;
— men jævnlig staar dog hans Vers i Avisen.

Og unge Hansen gaar rundt og vigter
sig med et Navn som en lovende Digter!

F. S.

Han fik Pengene.

En Teglværksarbejder henvendte sig til Ejeren af Værket og bad om at maatte faa et mindre Beløb i Forskud, da han skulde have sin afdøde Hustru begravet. Teglværksejeren vilde ikke ud med Pengene og lod Arbejderen vide, at var der noget, han trængte til, saa kunde han hente det hos Købmanden.

— Ja, Tak, saa vil jeg gærne have en Tønde Salt, sagde Arbejderen.

— Hvad skal De med alt det Salt, spurgte Ejeren.

— Jo, jeg bliver nødt til at salte Madammen ned, svarede Arbejderen — og saa fik han Pengene!

Tegning af Anton Hansen.

Herren: Du kan faa Hummer, Asparges og Kyllinger — men *Svinelever*! Nej, min Pige, det er s'gu for dyrt i disse Tider.

I Maj.

De to unge Elskede vandrede rundt i Zoologisk Have, og der var hengaaet en lang Tid, siden han sidst sagde Noget.

Han følte, at Pausen blev pinlig, saa sænkede han sine Øjne i hendes og sagde med skælvende Røst:

— Ved Du, elskede Karoline, hvornaar Dyrene fodres?

— Nej, svarede hun ømt — er Du meget sulten, Arthur?

Kuk-Kuk.

Gamle Anders ligger paa sit yderste, og Konen sidder hos ham. Saa siger pludselig gamle Anders: Nu skal jeg aldrig mere høre Gøgen. Og det kan forresten ogsaa være det samme, for den har jeg hørt saa tidt!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

„Kunstens Vej er lang og trang“ —

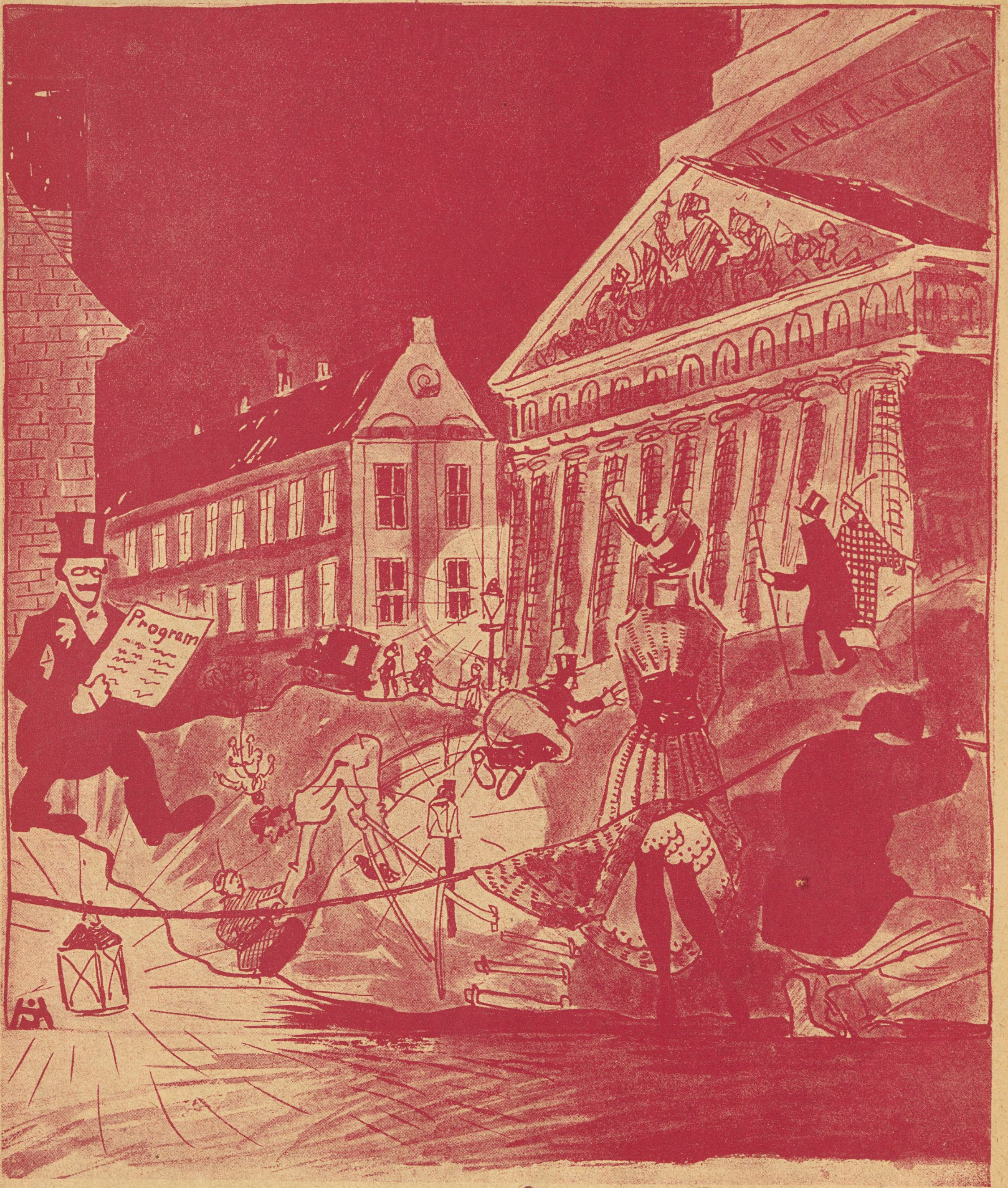

Tegning af Helgo Jørgensen.

Paa Vej til Premiere paa Folketeatret.

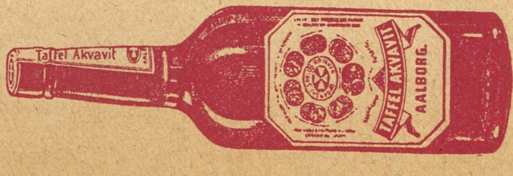

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN'S AKVAVITTER

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

DANSK
LIGBRÆNDINGS
FORENING
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

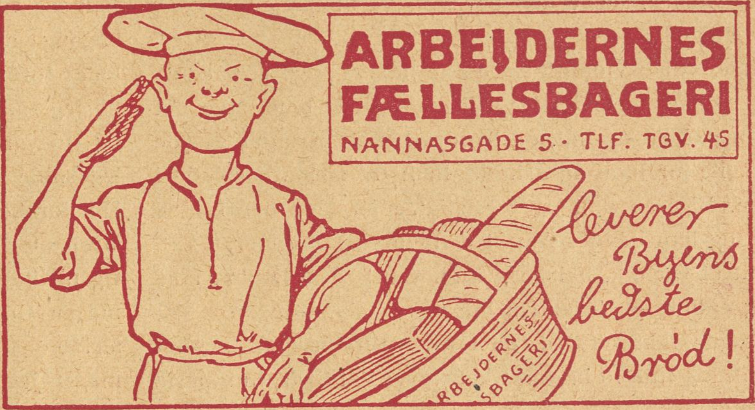

Fra Hoffets Sale.

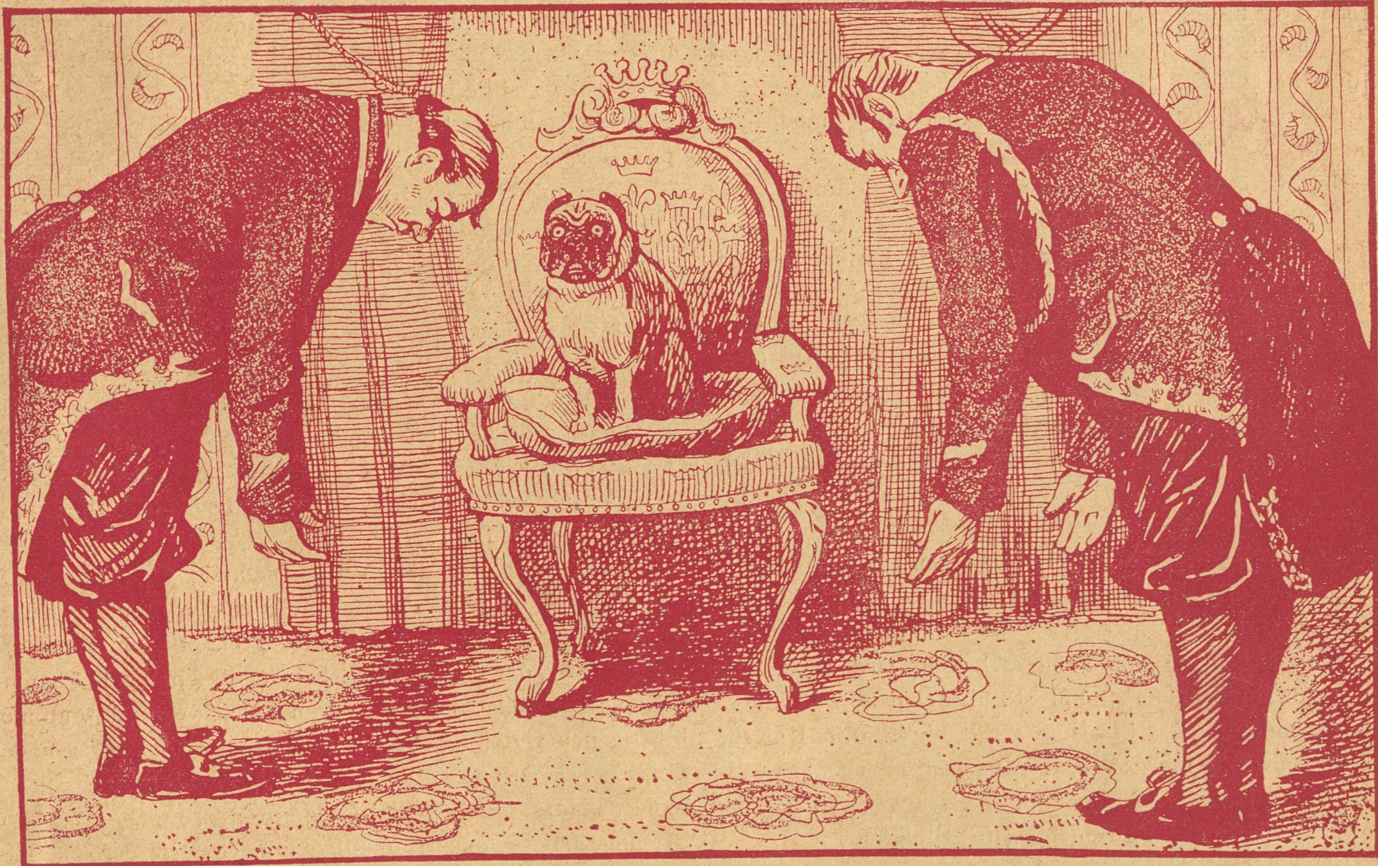

Vær saa artig, Deres Naade! Der er serveret!

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -	
Sherrys No. 3, stor, Kork..	10 -	25 -	

Kærlighed og Romantik.

En moderne engelsk Roman.

— Min Hustru, sagde han bevæget, Vérònique, min egen elskede Hustru.

Den fine, svage Violduft berusede ham — den straalende Glans i hendes forunderlige Øjne blændede ham. Men det Tab, hun nys havde lidt, og hendes brudte Kræfter gjorde hende hellig for ham og afholdt ham fra at slutte hende i sin Favn. Ligesaa ømt og forsigtigt, som man berører en Blomst, tog han hendes Ansigt mellem sine Hænder.

— Vent et Øjeblik, hviskede hun, vent! Dick, Du har ikke sagt mig endnu — elsker Du mig?

Han sagde ikke et Ord, men hans Blik hvilede stadigt paa hende og hun lo højt af Glæde over det Svar, hun læste i hans Øjne.

— Du kommer vel tilbage næste Aar, Dick? Jeg synes, at vi maa vente? Ikke sandt, vi maa vente?

— Jeg rejser for din Skyld, Elskede, og lader Dig blive tilbage. Tro ikke, at jeg er egenkærlig nok til at blive i din Nærhed og udsætte Dig for onde Tungers Snak. Tanken om at forlade Dig gør mig fortvivlet — men jeg skal rejse og det allerede i Dag!

Hun trykkede ømt sin varme, bløde Kind mod hans Haand.

— Ja, Du er Dig selv lig, Dick, Du tænker kun paa mig og tager Dig af mig, selvom Du maa blive borte fra mig i nogen Tid. Men Du kommer jo igen, min Elskede — men hvornaar?

— I samme Øjeblik, Du tillader det.

— Næste Aar? Hun grundede et Sekund. Det vilde maaske se underligt ud, om Du kom før — en Kvinde maa vel for Sømmelighedens Skyld vente et Aar, før hun gifter sig igen. Og det maa vi gøre, Dick — vi maa gifte os endnu en Gang!

Han nikkede.

— Javist — jo flere Gange, jo bedre! Men i hvert Tilfælde, Vera, er Du min, min egen — og det med al Lovens bindende Kraft!

— Men ikke alene som Følge af Lovens Ord, Dick, hviskede hun, medens en Rødme dækkede hendes Kinder. Denne ejendommelige Lov har gjort mig til din Hustru, men for Loven har jeg allerede tilhørt en anden.

Hun lagde Mærke til, at der gik en Sky over hans Pande ved Tanken herom, men hun fortsatte alligevel:

— Det er ikke det, jeg vil sige Dig, min Elskede, thi i mit Hjerte, i min Sjæl, i den Del af mig, som virkelig er mig, har jeg aldrig været nogen andens Hustru. Jeg har ikke engang været en levende, følende, tænkende Kvinde — saaledes forekommer det mig idetmindste nu — før den Aften, da jeg sad her med Dig, da min Haand ubevidst søgte din, og Du var saa venlig og opmærksom, saa.... ja, hvad skal jeg kalde det? Jeg kan ikke sige, hvor ædel, hvor ridderlig, Du forekom mig — jeg ved kun, at jeg af alle Kræfter stred mod mine egne Tanker, som mod en dødelig Synd. Og nu behøver jeg ikke at stride mere! Aa, min Gud, hvormegen Godhed har Du ikke vist mig! Jeg behøver ikke at stride og kæmpe mere — jeg har Lov til at elske Dig saa meget jeg vil, Dick — og har kun et Aar, kun et eneste kort Aar at vente! Dick, elskede — jeg skal forsøge at blive rigtig god og elske Dig, saaledes som Du fortjener at blive elsket.

Med en lille Bevægelse ligesaa kærlig og tillidsfuld som et Barns, bøjede hun sig ind til ham. Hans Hænder gled sagte ned til hendes Skuldre, og for første Gang hvilede hendes varme, bløde Læber mod hans. Alt omkring dem var tavst og stille.

Pludselig hørtes Lyden af tunge Skridt — en Banken lød paa Døren.

— Mr. Jolyffe — er Herren færdig?

Et Øjeblik tøvede han — han elskede hende jo saa højt. Men saa rejste han sig beslutsomt.

— Det nytter ikke, Vera — jeg maa jo forlade Dig. Det bliver vanskeligere, jo længere det varer.

Han hørte et lille Suk, som skar ham i Hjertet; men de Øjne, Vèronique løftede mod hans, lyste ikke alene af Taarer, men ogsaa af Mod.

— Farvel, Dick. Husk, at jeg venter paa Dig!

— Farvel, Vera. Du skriver jo til mig hver Dag?

— Ja — hver Dag....

Grebet af en pludselig, uimodstaaelig Impuls, vendte Dick tilbage og trykkede et ømt Kys paa den blændende hvide Hals — lige paa den lille Trekant ved Øret, som havde været det første Glimt, han havde opfanget af hende.

Nogle Øjeblikke senere sad han i den ventende Automobil. Regnen vedblev at falde, men Aftensolen brød gennem Skyerne. Dalen var en gnistrende, skinnende Forvirring af Taage, solbeskinnet Regn og knapt synlige, høje, dystre Bjergmasser. Og paa Himmelhvælvingen viste der sig ligesom et Drømmebillede, gennemvævet af straalende Haab, en klar Regnbue.

(Sluttet.)

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

FØRSTE KAPITEL

Den udsvømmende blaagraa Tone paa Væggene, de gule, grovt overmalede Pulte og Bænke, det grelle Dagslys, der faldt skraat ind gennem de tilgitrede Vinduer og ned fra Loftet gennem de matte Glasskiver, gjorde Edsvorne-Retssalen i Versailles til et ret uhyggeligt Rum. Hverken Bygningen eller Interiørerne formaaede at fængsle Blikket: overalt den samme Kulde.

Det var en Foraarsdag, kort Tid før Samlingen. En umaadelig Menneskemasse fyldte Salen. Retsbude, Skrivere og Advokater i deres Kapper ilede frem og tilbage i Forsalen. Selv de særligt Foretrukne kom idag i rette Tid; de vidste, at ved en saa opsigtsvækkende Proces som Lermantes vilde der blive Kamp om de reserverede Pladser. Ogsaa Tribunen, der ellers var bestemt for Embedsmændenes Paarørende, var stormet af Nysgjerrige. De sad tæt sammenstuvede paa de ubekvemme Bænke og viskede sig Sveden fra Panden, da der herskede en sand Drivhustemperatur i Lokalet.

Saasnart Dørene blev aabnede, styrtede Mængden, der havde ventet paa Gaden, ind i den for Publikum bestemte Loge. Flere Minutter varede Støjen. Hele Paris og hele Versailles havde fundet hinanden her; de mest forskelligartede Elementer var, af de ejendommeligste Bevæggrunde, strømmede sammen.

I den anden Ende af Salen, bagved Tilskuerbænken, sad, tæt trykket ind til hverandre og ubevægelige, den anklagede Lionel Lermantes tre Børn. De sidste Maaneders Angst og Bekymring havde gravet Furer i de unge Ansigter, Sorgen havde gjort dem blege, Tvivl og Skam forlenet dem med et forknyt Udtryk. Paul, den Yngste, forsøgte at bære Hovedet højt! de to andre anstrengte sig for at skjule deres Smerte. Renée trykkede flere Gange Broderen Rolands Haand, som om han vilde hente Kraft hos ham. Roland løftede sine Øjne fra Gulvet og saa paa ham med et rørende Udtryk af Mildhed. Børnenes Onkel, Herr Marnex, havde anbragt dem her adskilte fra Tilskuerne, efter forgæves at have anstrengt sig for at holde dem helt borte fra Retsforhandlingen. Han havde anført alt, hvad der kunde tale herfor, f. Eks. Renées sarte Helbred, og som Hovedgrund, at deres Tilstedeværelse kunde berøve Faderen den nødvendige Kraft.

Men alle tre svarede:

›Nej, nej, vi forlader ham ikke. Vi vil netop indgyde ham Mod.‹

Saa havde han da givet efter.

Fuldkommen skaldet, med et stærkt rødsprængt Ansigt, gnaven Mine og Hovedet dybt nede mellem Skuldrene, sad han da og kunde næppe skjule sit slette Lune. Han følte, at alle saa paa ham og at man spurgte hverandre:

›Er det mon Lermantes Svoger. .. hans Søsters Mand?‹

Hovedvidnets Hustru, Fru d'Entraque, havde taget Plads bag ham. Det smukke, alvorlige Ansigt blev halvvejs skjult af et Slør; hun bar et sort Tylls Kostume og sort Hat. Men trods sit enkle Toilette gjorde hun Opsigt.

Herr d'Entraques sad paa Vidnebænken. Skønt han var mindst tyve Aar ældre end sin Hustru, gjorde han i sin graa Spadseredragt et ungdommeligt Indtryk.

Han havde aabne Ansigtstræk, en stor Næse; det kortklippede Haar var graasprængt, den næsten hvide Moustache strøget i Vejret. Ved Siden af ham sad den Dræbtes Nevøer, Brødrene Chambowe. Deres Blikke fløj ud over Salen, og Tid efter anden bøjede de sig henimod d'Entraque for at spørge ham om Navnet paa en eller anden blandt Publikum.

En gammel Dame, der saa sig omkring med store Øjne, skilte dem fra Horace Charreire, en meget betydelig Forfatter, der allerede fra Barn af havde staaet i Venskabsforhold til Lermantes. Han var kommen tilstede for gennem den Anseelse han nød, at kunne være ham til Nytte.

De næste Bænke var besat af andre Vidner, Sagkyndige, Læger, Jagtbetjente, Bogholdere, Politibetjente og Tjenestefolk.

Nu blev en Sidedør aabnet; den Indtrædende vakte almindelig Opmærksomhed. Det var Montjorat, den berømte Skuespiller, der fortrinsvis kreerede Dramatikeren Cavennes Hovedroller. Han gik hen til den store Digter med Teaterskridt, forstyrrede tyve Personer og raabte:

›Hvadfornoget? Kniber det med Plads?..... Det er ganske som til dine Premierer, Lavenne.‹

Men snart lænkedes Interessen til den anden Side af Salen: Advokaten Fru Aurora Winckelmatten traadte ind. Hun saa henrivende ud med den græske Frisure under Baretten. Hendes Kolleger rykkede skyndsomst sammen for at skaffe hende Plads. Damerne i Tilskuerlogen rakte Hals, man snakkede overalt om hende, indtil der pludselig indtraadte fuldstændig Stilhed: de Edsvorne viste sig og indtog deres Pladser.

Enkelte af dem var fra Versailles, men de fleste tilhørte andre Kommuner. Med Undtagelse af to Medlemmer opfyldte de idag for første Gang deres Hverv. De tog det med stor Alvor, følte sig paa samme Tid beærede og urolige med Hensyn til den Magt, de var forlenet med.

De lignede Soldater, der havde anlagt samme Uniform. De var faktisk ikke mere Privatfolk, Købmænd, Godsbesiddere, Embedsmænd eller Officerer; de var kun Mennesker, der forberedte sig paa at udføre en vanskelig Gerning.

Ved Lodtrækningen tilfaldt det Maleren Mortora at være Opmand. Han havde Plads ved Siden af Dommerlogen. Hans statelige Skikkelse var rank. Det fine Hovede omrammedes af et tidligt graanet Haar. Han var en stærk, retlinet Karakter og vant til mere at betragte Ting end Mennesker. Nu vilde han med sit klare Blik iagttage dette fremmede Gebet. Hans Øjne hæftede sig paa Renée og hans to Brødre. Derefter bøjede han sig hen til sin Nabo og mumlede:

›Børnene er her.... et sandt Golgatha for dem.‹

Den Tiltalte svarede:

›De maatte hellere være bleven hjemme.‹

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

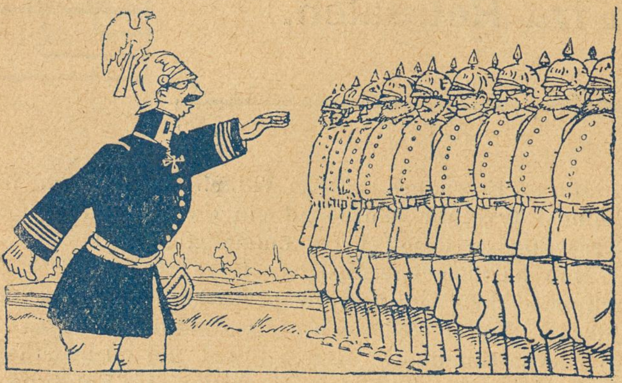

1) — Vær nu tapre, saa skal I faa et Jernkors hver?

2) Naa, de blev nok af *Træ!*

(»Le Pêle Mêle«, Paris)

Italiens mislykkede Ørnejagt.

(»Ulk.«)

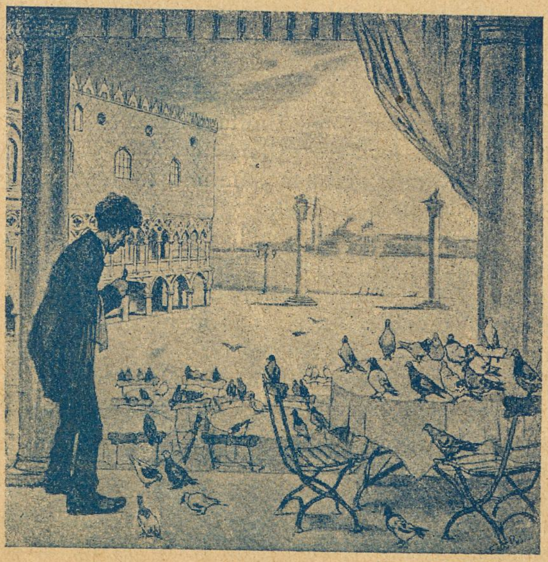

Kellneren paa en italiensk Restaurant: — Mine eneste Gæster, det er Duerne!

(»Fliegende Blätter«)

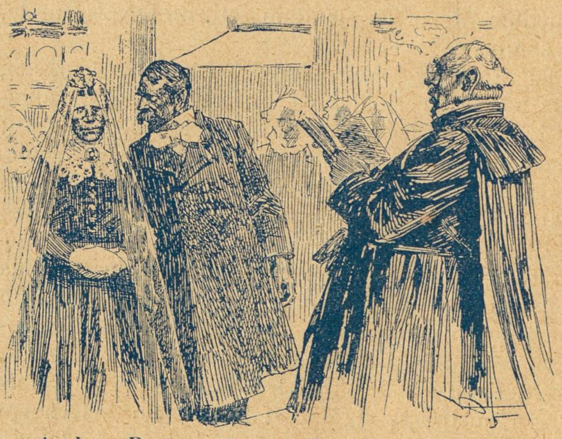

Anders Person, som under 27 år varit förlofvad med Brita Andersson, har ändtligen efter många gifna äktenskabslöften beslutat gifta sig med henne.

De befinna sig bägge framför altaret, och den vördigen prosten framställer ällvarsordet: »Vill Du, Anders Person etc.«

Anders Person resolut: — Ja! — hukar sig ner och hviskar högt i Brita Anderssons öra: Ä du nöjd nu, dit kräk!

Rød Indmad

Vekselerer-Monolog.

Et frydefuldt Syn! Med Stønnen og Hvæsen?
farer de om, i Hausen, i Baissen!
Se, hvor den ene kan snyde den anden
som bare Fanden!

God Morgen, Hansen! Med Held spekuleret?
Hvad si'r De? Jensen omtrent ruineret!
Han staar og fjotter, med Ho'det rokker
ih, Fy for Pokker!

Lad mig faa Avisen! Ih, Gud bevares,
Tiltale! Sligt skal vor Stand vederfares!
Baade fine Folk og Springborg og Nathan
det var som Satan!

Og se om Børsskat den Bladsmører snakker,
ja, hvad kan man vente af slig en Rakker!
Jeg dør af Harme! Det Fæ, den Bonde
saa gid den Onde —!

[16]/8 *Direktionen for Tivolis Rutschebane advarer paa en stor Plakat Publikum mod at skrige højt under Kørslen.*

— Direktionen kan da ikke forlange, at man skal tie stille, naar Ens Arme og Ben bliver knuste mellem Vognene!

— *Ivar Schmidt* har nok slaaet sig paa Amatørfotografien.

— Saa, det ved jeg ikke noget om.

— Jo, han fortæller da, at han hele Sommeren ikke har bestilt andet end gaa og *ta' a'*.

[13]/8 Skulde der være indtraadt en Forandring i Folks Mani for at lave Gullasch?

Se nu f. Eks. Direktør *Frische* paa Sønderbros Teater, han er begyndt med *Forloren Skildpadde*.

[15]/8 **Cirkus Sarrasani har engageret Artisten Unthan, der mangler begge sine Arme.**

— **Arme Unthan!**

Hver Slagteriernes fuldtro Ven
en Mester er udi Regnskabs-Sporten:
Om indenlandsk Tab han snakker, men
han mæler ej et Suk om Eksporten.

Paa England er Fortjenesten stor,
for alle Skader en Hjælp der findes!
Hr. Nørgaards Valgsprog er disse Ord:
Hvad indad tabes, kan udad vindes.

Højden paa Nevtralitets Pietet maa det siges at være, naar en Kunsthandler af Hensyn til Kobberudførselsforbudet ikke vil effektuere en udenlandsk Ordre paa — *Kobberstik.*

Officeren: Saa nu har jeg tabt mit Cigarfoderal under den hurtige Fremrykning i Dag! Naa, skidt! I Morgen rykker vi jo tilbage igen, saa kan jeg maaske finde det!!

Øster Farimagsgade er næsten ufremkommelig i Sommer og svarer saaledes slet ikke til sit Navn.

Magistraten har da ogsaa nedsat en Komité til Udarbejdelse af et nyt Navn, og følgende Navne har været under Overvejelse:

Barrikad'sgade.
Farlig Mas-Gade.
Bare-Kvas-Gade.
Slaberas-Gade.
Was ist das-Gade

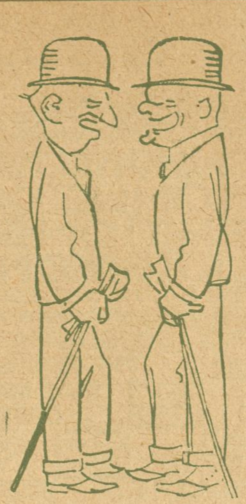

— Har Du læst om Typografen og Væveren, der maa trave i Arresten, fordi de havde lavet falske Bons paa Traverbanen?

— Ja, og det gør mig egentlig mest ondt for Væveren. Han havde nemlig *holdt paa*, at Typografen *vilde komme først ind!*

I Ministeriet drøfter man, hvor stor en *Indtægt* den vedtagne Krigsskat kan tænkes at ville give. Og rundt om i Indkvarteringerne sidder mangen en indkaldt og gruer ved Tanken om, hvor stor en *Udgift* hans egen private lille Krigs-*Skat* vil forvolde ham ad Aare.

En Helt.

Hvem kæmped i aaben Ridderfærd?
Hvem brugte sit gode Skjold og Sværd?
Hvem *stod* som Løven og Bamsen?
Hr. Abrahamsen!

Hvem *vendte om* med klingende Spil?
Hvem talte sig Ros og Haandklap til?
Hvem løb fra sit Navn paa Klamamsen?
Hr. Abrahamsen!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXIII

Almdahl, „Søpavillonen"

A. Koch, Hellerup. Vi skal nok ved Lejlighed præsentere Deres Tegning, men Teksten er hverken ny eller morsom.

Veninden: Jeg synes, Du ser saa trist ud i Dag, Charlotte, hvad er der i Vejen?

Husets Datter: Ja, det er ikke saa underligt — kan Du tænke Dig, at Pigen er gaaet sin Vej i Morges, og nu maa min kære, søde, gamle svagelige Mor udføre hele hendes Arbejde. Er det ikke skammeligt?

Frøken *Andersen*, Aarhus. De genser her Deres lille Kunstværk.

ÆGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner forskönner bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Flyverne i Aalborg.

Mel: Ship Ohoy.

En lille Tur til Gistrup er en rigtig god Motion
saa kaster a vi Broen, og ta'r en Sjus i Kroen
og saa mod Syd vor Vej den gaar, og Held vi med os faar
for vi har s'gu haft nok af Aalborg her i denne Vaar.
Ingen kalder — os til Baller
ingen Fest i Sus og Dus
ingen Baier — mer os prajer
til en Palmehave-Sjus.
Jamen Klitten — var paa Pletten
med sit Øje skarpt og klart
han i Bil de tyske ta'r
og si'er saa, kom hjem min Far
til Anneberg — til Anneberg.

Ja, se nu er alt saa roligt hist i vores Kvindely
kun Vagten maatte man — forstærke og forny —
for Dyhr maa have Øjet med, naar han er sat paa Vagt,
og altid regne ud de Planer de har lagt.
Han maa vaage, hver en Laage
hver en Busk og hver en Hæk
han maa love aldrig sove
ellers fly'r hans Gæster væk
Nyd nu Freden — hist i Reden
til de stikker a' igen,
Vær en rigtig lille Mur
naar igen de ta'r en Tur
fra Anneberg — Anneberg. —

Tage Møller.

A. B. Knabrostræde. Lad os nu se. hvilken Virkning »Studentens Forlovelse« gi'r. Foreløbig er vi dog saa velforsynede, at vi med Tak maa afslaa Deres Tilbud.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
»FIONA« SKINDERGADE 27

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Køb
Alfa
Margarine

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Bedstemoder! Far siger, at hele Stuen er fuld af Rotter! Maa je' gaa hen paa Brandstationen og sælge Halerne.

Klog gammel Ræv.

Jens Peter er mistænkt for at have begaaet Mened, og Præsten er derfor ude efter ham for om muligt at faa ham til at tilstaa sin Synd.

Præsten: Kære Jens Peter, skal vi to i al Venskabelighed bytte Tanker?

Jens Peter: Ja, Tak Hr. Pastor — men jeg tror, jeg beholder *mine* for mig selv!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

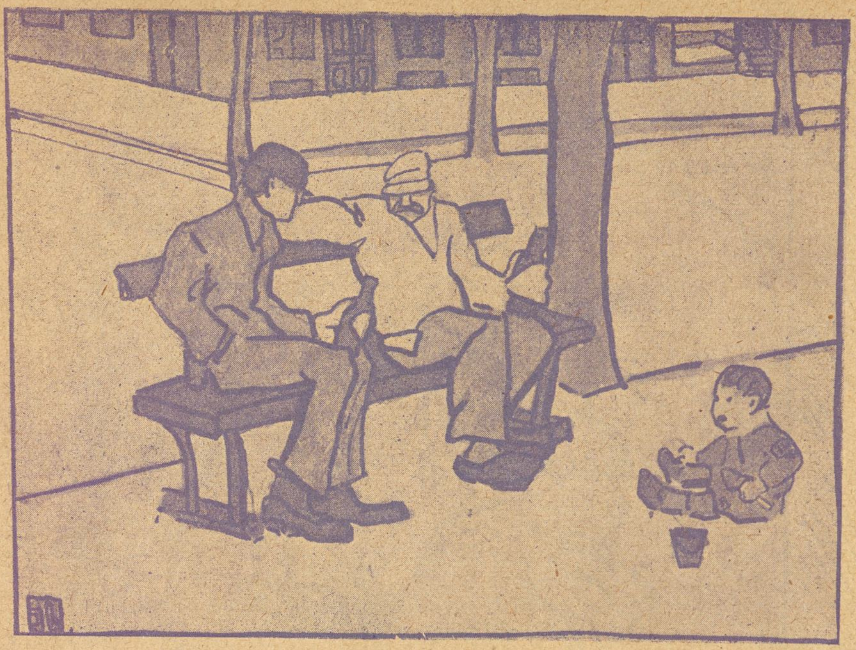

Tegning af Inger Lyngbye.

— Er det din Dreng?
— Nœ, je' er kuns Far til ham!

Hans Højhed.

Residensstaden gæstes af en Ørkenkaravane, og Fyrsten aflægger Forevisningspladsen et Besøg. Efter at Teltene, Boderne osv. er beset, opfordrer man Højheden til at prøve et Ridt paa en Kamel. Han bliver lidt betuttet og er ikke rigtig dristig ved det, men tager dog tilsidst Mod til sig og bliver hjulpet op paa Dyret, der sætter sig i Bevægelse med sin kostbare Byrde.

Nu træffer det sig netop saa, at en Flok Araberdrenge leger Krig i Nærheden og bombarderer hverandre med Jordklumper. En af dem er saa kluntet, at hans Projektil kommer til at ramme Fyrsten i Ryggen.

Højheden bliver kridhvid i Ansigtet og faar Kamelen standset. Rystende over hele Kroppen klatrer han ned og hvisker til sin Adjudant: »Aldrig i mine Levedage sætter jeg mig oftere op paa en Kamel. Saa De ikke, min go'e, *hvordan den — æh — lige nu sparkede mig i Ryggen*, det ondskabsfulde Dyr!

Slem Haandskrift.

Herren: Hvad er det, er De og Doktoren ikke mere forlovede?

Damen: Nej, han har saadan en rædselsfuld Haandskrift.

Herren. Jamen, er det saa farligt?

Damen: Ja, jeg ved ikke — han sendte mig en lille Billet, hvori han bad mig om 1000 Kys. Jeg troede det var en Recept og gik op paa Apoteket og bad om det — — —!

Tankefuldt!

Professor A. skal paa en lang Rejse og træffer paa Banegaarden Professor B., der netop kommer hjem fra en 14 Dages Tur.

De to lærde Mænd giver sig i Snak med hinanden, og da Togføreren giver Afgangssignal, gaar Professor A. hjem, mens hans Kollega B. sætter sig op i Toget.

Men det var ogsaa to *meget* lærde Mænd!

Modstridende Følelser.

— Hver Gang jeg ser min Faders Sabel, faar jeg Lyst til at gaa i Krig — men hver Gang, jeg ser hans Træben, taber jeg Lysten igen!

„Ung Lyrik."

Tegning af Axel Rafn.

— Det er i høj Grad lammende for min Produktion, at jeg ikke er i Stand til at digte en Linje, før jeg er saa fuld, at jeg ikke kan holde paa Penneskaftet.

Tegning af Anton Hansen.

Alt hvad dit Land Du har skyldt,
dit Blod har betalt, Du Kække!

— Aa, Vaas, hans Blod det har fyldt
med Guld nogle Pengesække!

Historiske Tøffelhelte.

En Englænder har i en underholdende Bog samlet en Mængde Anekdoter om berømte Personers Ægteskaber og Kærlighedsaffærer. Forfatteren beviser, at mange af Historiens store Mænd har været Tøffelhelte.

Feltherrer, hvis blotte Navn var nok til at sætte Skræk i Fjenden, Digtere og Lærde, hvis Navn satte sit Præg paa Menneskeheden — indenfor Hjemmets fire Vægge var Tøffelen deres Herre og Mester!

Den store Marlborough f. Eks., hvis Feltherregeni for 200 Aar siden lyste over Flanderens Slagmark! Han havde i sin Ungdom ægtet Dronning Annas Hofdame, Sarah Jennings. Men Sarah var ligesaa herskelysten som hun var smuk, og til Trods for at hun elskede sin Mand af hele sit Hjerte, kujonerede hun ham frygtelig.

Hertugen har selv i et Brev fra Flanderen til sin Kone givet Luft for sine Følelser paa dette Omraade. — I dette Øjeblik, skrev den modige Tøffelhelt, har jeg 60,000 af Verdens bedste Soldater foran mig under Anførsel af Europas dygtigste General. Og dog er jeg ikke halvt saa bange for dem som for Dig, naar Du er vred!

Den mandige og tapre Abraham Lincoln skulde vel være den sidste, man tænkte sig staa under Kvinderegimente? I sine unge Aar forlovede han sig med Mis Mary Todd. Om han har haft en lille Anelse om sin Tilkommendes Temperament er ikke godt at vide, men sikkert er det, at han udeblev paa sin Bryllupsdag, saa der blev ikke Bryllup den Gang. Han undgik dog ikke sin Skæbne, og kort Tid efter førte han Mis Todd til Alteret. Med hvilke Følelser han gjorde det fremgaar tydeligt nok af følgende Replikskifte: — Hvor skal Du hen i Dag? spurgte hans Værts lille Søn, da han paa Bryllupsmorgenen saa Lincoln tage sine nye Klæder paa. — Til Helvede! tror jeg, svarede Lincoln. — Og den fortræffelige Præsident fik sandelig at vide, hvad det vil sige at være Tøffelhelt!

En af hans Bekendte blev en Dag saadan udskældt af Præsidentens Hustru, at han beklagede sig derover. — Det gør mig meget ondt, svarede Lincoln. Men oprigtig talt, der findes ikke et Mandfolk, som blot i et Par Minutter kan taale, hvad jeg har maattet udholde i femten Aar!

Carlyles ulykkelige Ægteskab er vel kendt, men mindre kendt er følgende Historie: — En Dame, som omgikkes meget Ægteparret Carlyle, kom en Eftermiddag for at aflægge Besøg. Paa Trappen mødte hun Carlyle, som til hendes store Forbavselse ilede ned ad Trappen, bleg og forfærdet, og han gav sig knapt Tid til at hilse.

Tjenestepigen, som lukkede op, førte den besøgende ind i et Værelse, hvor Gardinerne var trukket for Vinduerne. Paa en Sofa laa Mrs. Carlyle og paa Gulvet Fløde, Sukker og knuste Kopper, og Kander laa spredt omkring. — Har Du set Thomas? raabte Mrs. Carlyle. — Jeg mødte ham paa Trappen! Men hvad i al Verden fejlede han? — Hvad der fejlede ham, græd Mrs. Carlyle. Her har jeg ligget syg i to Dage, og først nu kommer han til mig og spørger til mit Befindende! — Og saa . . . — Ja, saa kastede jeg Teen i Hovedet paa ham!

John Wesley, Metodistkirkens Stifter, er et lykkeligt Eksempel paa en Tøffelhelt. Han havde allerede naaet sin Berømmelses Tinde, da han giftede sig med en Enke, der havde fire Børn, og i tyve Aar led den store Prædikant Tøffelheltens Kvaler. Hans Hustru, som var meget skinsyg, fulgte ham overalt, hun aabnede hans Breve, hun lyttede ved Døren til hans Studereværelse, naar han havde Besøg.

En Dag kom en af Wesleys Medhjælpere paa Visit. Midt i Værelset laa Wesley. Hans Hustru havde drejet ham rundt paa Gulvet og trukket ham i Haaret, og i Haanden holdt hun endnu nogle Haartotter. Dette var ikke første Gang, hun plyndrede Apostelens Hovede!

Ej heller Wycherley, den store engelske Dramatiker, dansede paa Roser i sit Ægteskab. Hans Hustru var lige saa skinsyg som Mrs. Wesley, og hun tillod aldrig sin Mand at fjerne sig fra hendes Synskreds. Lige overfor deres Hus var der en Vinstue, som Wycherley holdt af at besøge. Men han fik kun Tilladelse til at gaa der, naar han satte sig ved et Bord ved Vinduet og lod dette staa aabent, saa hans Hustru kunde forvisse sig om, at han ikke havde Dameselskab.

James Watt, Dampmaskinens Opfinder, mistede tidligt sin første Hustru efter et lykkeligt Ægteskab. Hans anden Hustru gjorde Livet til et Helvede for ham. Hun var af de fintfølende Kvinder, som ikke taaler et Støvgran. Hun støvede baade Manden og hans Redskaber ud af Huset, og i et usselt Værelse maatte den berømte Opfinder sysle med sine Eksperimenter. Da Watt en Dag havde nogle Venner hos sig, og de ikke brød op præcis paa det Klokkeslet, hans Frue havde bestemt, sendte hun Tjenestepigen ind for at slukke Lyset for Næsen af Gæsterne. Og med et Smil maatte den geniale Opfinder sige: — Ja, nu maa De gaa! God Nat!

Men værst skal det dog være gaaet Shakespeare, Verdens største Digter. Han led alle en Tøffelhelts Kvaler — skønt han slet ikke var gift. Men hans Husholderske svingede Tøflen!

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med Worning & Petersens

Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas. Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96.** Telf. 2014.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

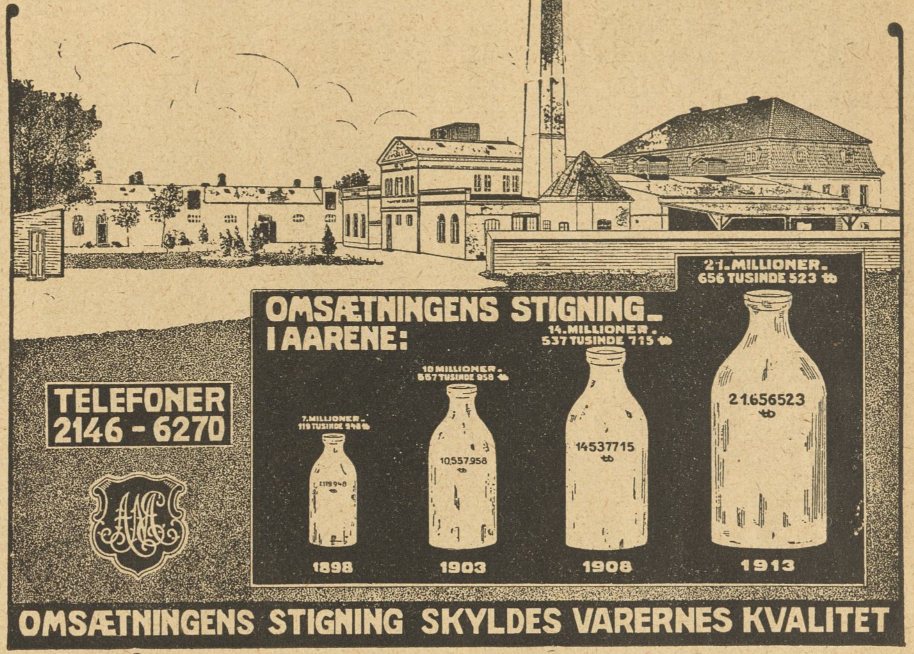

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Malzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

Fra den evropæiske Traverbane.

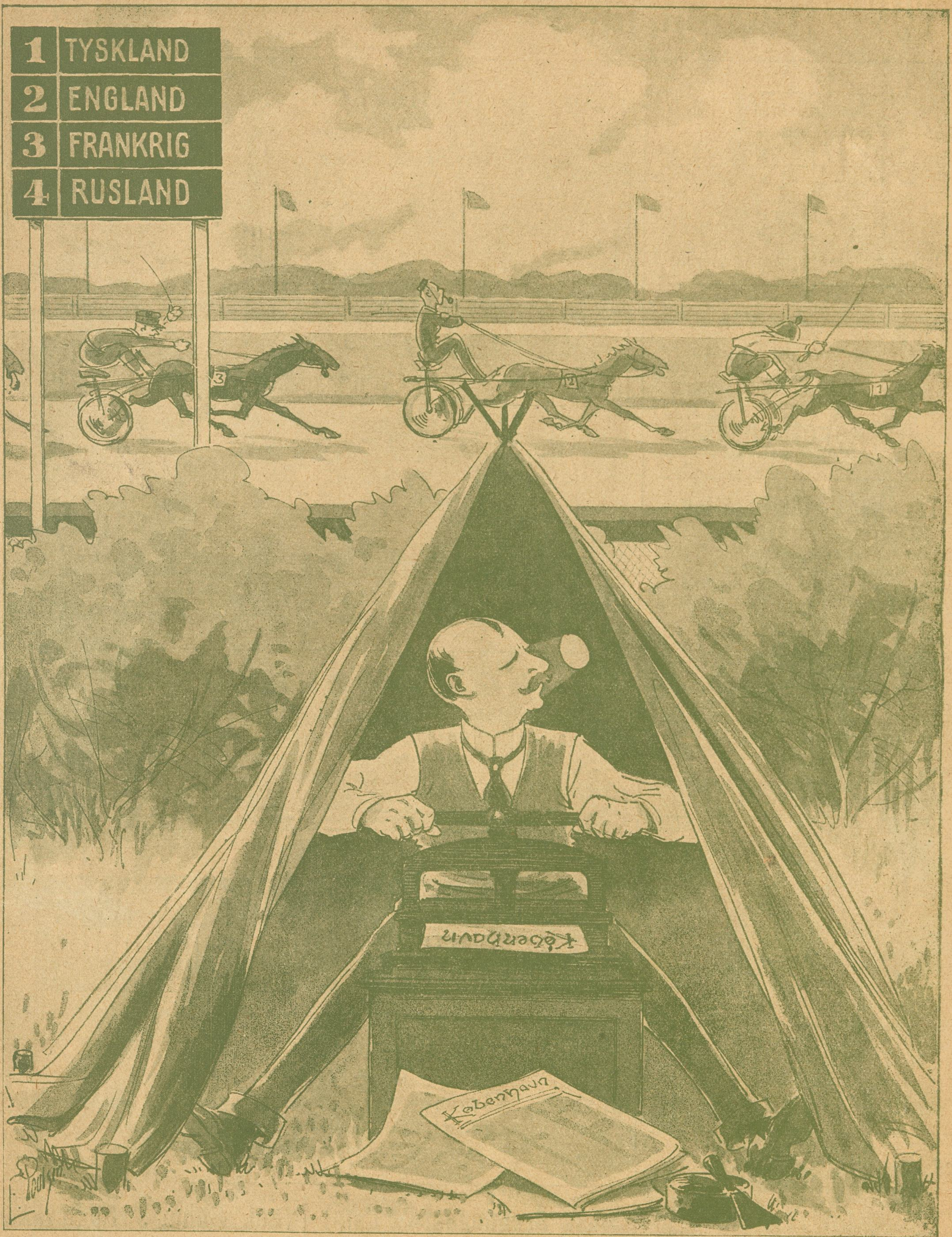

Tegning af Emil Poulsen

Falske Bons.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 35. Torsdag den 2. September 1915

Tegning af Proessdorf.

Høsten 1915.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX. Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Provesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Guldregn.

Næsen er i Grunden en menneskelig Mærkværdighed — forsaavidt da, som den har Ryggen fremefter og Roden øverst.

*

En Mand bemærkede, at han dog var saa musikalsk, saa han kunde blæse paa en varm Kartoffel uden at have lært Noder.

*

Det maa siges at være uheldigt, naar man kommer for at anholde om Datterens Haand og saa faar Faderens Fod!

*

Opmærksomheden henledes paa en lille Forskel med Hensyn til Gulvmaatter. De sælges i Metervis, men slides fodvis.

*

En forsigtig Mand tog altid en Damenatkjole paa, naar han sejlede med Dampskibe ved Nattetid. Det hedder jo: Kvinder og Børn først!

*

Der var en Gang en Mand, som blev henrykt, fordi det lykkedes ham at narre Jernbanevæsnet. Han havde nemlig købt Returbillet — men gik hjem.

*

„Og saa videre" — siger Folk gærne, naar de ikke ved mere.

*

En Taler raabte en Gang —: Se, det tillod han sig at sige, uden at der var en Kæft, som aabnede en Mund!

*

Din Ven har en Ven, og din Vens Ven har en Ven. Du bør følgelig være forsigtig med, hvad Du siger.

*

Vær saa god at se lidt venlig ud, Frue, sagde Fotografen og tog en Plade. Saa sagde han: Tak, nu kan De godt tage Deres naturlige Udtryk paa igen!

*

En fransk Ligtorneoperatør reklamerer med, at han har taget Ligtorne bort paa mange af Evropas kronede Hoveder.

Tegning af Svend Ulrich.

Værten (til Parret, der søger Lejlighed): — Og De er rolige og har ingen Børn, siger De — ja, saa kan De absolut ikke faa Lejligheden. Jeg skal netop have nogle meget støjende Mennesker, saaledes at jeg hver Aften kan sige til min Kone: „Jeg kan skam ikke holde al det Spektakel ud, jeg bliver nødt til at gaa lidt!"

*

Øv Dig i Taalmodighed! Husk, at selv en Proptrækker maa gaa mange Omveje, men den naar dog frem!

*

Hvilken Forskel er der paa Brandvæsnet og en Tandlæge?

Brandvæsnet rykker ud — slukker, Tandlægen rykker ud — Tænder!

*

Sørensen — De ved — vaagnede forleden Morgen i fuld Paaklædning og med Benene paa Hovedpuden. I Nattens Løb troede han, at han havde Tandpine, og saa var det Støvlerne, der klemte!

*

Mange Læger har gjort den Erfaring, at den vanskeligste Operation er den at indkassere Regningerne

Hvis en Pladshund kunde tale, vilde den maaske nøjes med at gøre nogle bidende Bemærkninger!

*

Mange Menneskers Mund er som en Sufflørkasse. Det er altid andres Tanker, som faar Udtryk igennem den.

*

Naar hjem Du kommer med vaklende Ben
og op ad Trappen vil flyve,
saa bliver Du bange, naar Du møder En
— men sæt nu Du mødte Tyve!

Den, der forstaar at skjule sin Dumhed, er ikke saa dum endda.

*

Jeg vil gærne have noget at spise, hvor der ingen Æg er i, sagde Manden til Værten. - Det kan De nemt faa, sagde Værten og bestilte en Æggekage.

*

Han mødte hende, han havde kær,
og Hindbær han spiste med „Skatten".
Saa laa han hele Natten
og drømte om Hende — bær!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

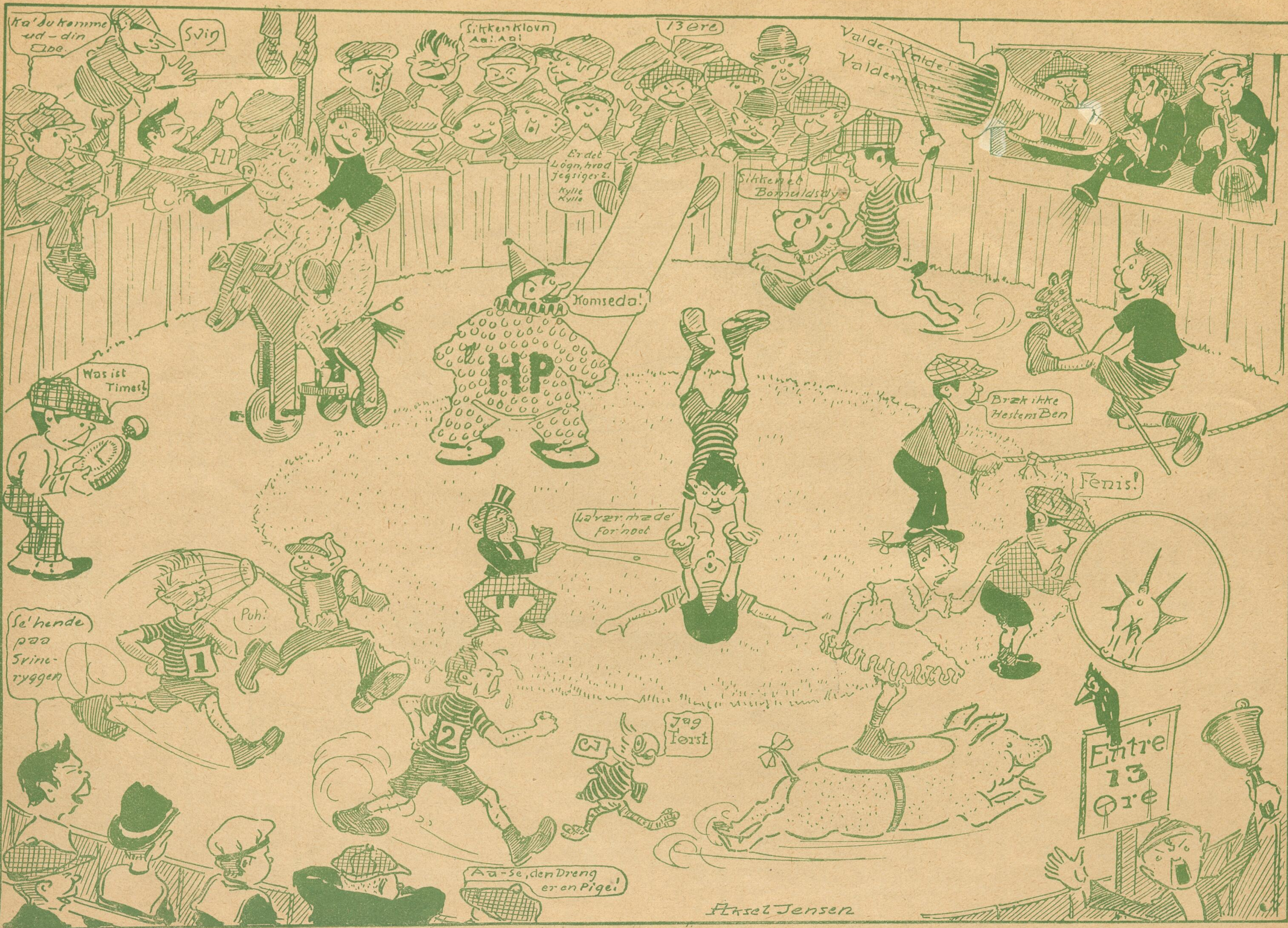

En Cirkusforestilling i Snirkleby.

Tegning af Aksel Jensen.

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Køb RAVNEN

Sprogmesteren.

Jeg er i Grunden den mest ulykkelige af alle Ægtemænd. Jeg kan elleve forskellige Sprog, men jeg faar aldrig Lov til at sige et Ord for min Kone!

Svin og Mennesker.

(Mel: »Høje Nord, Frihedshjem.«)

Danske Folk, vaagn og lyt,
hvad der rører sig i Tiden —
er Du Kæmpe eller liden,
føler Du Dig saa ikke snydt?
Nu har jeg til Svar dig ædsket,
tag saa Del i min Despyt
om de Mænd, der sidder fedt paa Flæsket.

Hvilken Larm, hvilket Brag
fra de danske Slagterier,
hvor de fede Helte skriger
for en »sund« og en »ærlig« Sag.
og fornyet Kraft de henter
ved at raabe Dag paa Dag:
Vi vil have mange fler Procenter!

Fede Ord: *fler Procent!*
Det er Tidens Bannermærke,
og det kommer fra de stærke
Pengemænd — *Aager*mænd, omtrent!
Se dem staa og aabne Gabet
imod Fattigmanden vendt —:
Har Du Guld, saa faar Du Mad i Skabet!

Der er Tjans — stor Profit,
mens Evropa stille bløder
Kapitalen listig møder,
hvisker sagte det Ord *Transit.*
Der er Ugler nok i Mosen,
der er Vrøvl om dit og mit —
skidt, naar blot det giver godt i Posen!

Ja, de slaas — Liv og Død!
Her det gælder kun *Procenter*,
denne Krig skal nok gi' Renter
— bare fræk, ikke Spor af blød!
De vil ha' en Statsbevilling
til at sælge Svinekød —
Menskekød er ikke værd en Skilling!

Per Plex.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

Bagved Apoteker Condemine — et indflydelsesrigt Medlem af flere politiske Komitéer — og Doktor Buthier sad to Landmænd. Den ene, Mouchebise fra Longvilliers, var stor, blond og forlegen. Hans Nabo, Glary fra Argenteuil, bred, med et solbrændt Ansigt, anspændte allerede sine Aandsevner, af Angst for, at noget skulde undgaa ham. Oberst Ollomont, den Sidste paa denne Side af Edsvornebænken, var en Officer af den gamle Skole, en Hugaf, bydende og impulsiv. Han plejede at sige, at man altid skulde se ligeud, for at have det rigtige Syn paa Tingene, og intet var ham modbydeligere end Spidsfindigheder.

Paa den anden Side af Edsvornebænken saa man først et uvenligt, dumt og egensindigt Ansigt. Det tilhørte Rentier Mijoux, der, efter at han som Købmand havde sammensparet sig en lille Formue, bosatte sig i Viroflay. Hans Nabo, Kloesterli, af Fødsel Elsasser, boede i Pontoise. Paa de næste to Pladser sad Herr Souzier, tidligere Notar, og Papirhandler Covthey. Souzier interesserede sig i den Grad for Processen Lermantes, at han tilsendte den bekendte Journalist Chaussy anonyme Breve med Tips og havde den Tilfredsstillelse at læse dem igen med Pamfletskriverens berygtede Underskrift.

De to sidste Edsvorne var en tidligere Senator, Herr Durmant, og en Herr Pillon, Rentier fra Poissey. De havde hidtil ikke kendt hinanden, men gennem fælles Venner kom de snart paa fortrolig Fod. Trods Dannelse og Klogskab bedømte de Mennesker og Ting med en letfærdig Naivitet. Da de indtog deres Pladser, udspandt der sig følgende Replikskifte imellem dem:

»Kendte De Lermantes?«

»Nej, og De?«

»Jeg har talt med ham en Gang?«

»Naa, og Deres Indtryk?«

»Sympatetisk, men man tager jo hyppigt fejl.«

Dommernes Indtræden blev nu meldt; alle rejste sig.

ANDET KAPITEL

Retsforhandlingens Hovedpersoners Betydning understregede Dramaets Vigtighed. Præsidenten, Herr Motiers de Fraisse gjaldt som en af Appellationsrettens dygtigste Embedsmænd. Han virkede ogsaa meget imposant og besad alle de vigtige Egenskaber, hans Virksomhed fordrede: Autoritet, Skarpsindighed, Logik, Koldblodighed og Slagfærdighed.

Streng imod sig selv og andre, mistroede han alle Anklagede. Var deres Fortid tvivlsom, havde de tidligere paadraget sig Mistanke, fandtes ingen ubarmhjertigere Dommer end han. Studiet af Akterne havde bibragt ham den Anskuelse, at Anklagede var strafværdig. Lermantes, som han tjenstlig havde besøgt, gjorde, uden at han kunde forklare sig Grunden, et ugunstigt Indtryk paa ham. Maaske fordi han tilhørte disse tvivlsomme Selskabskredse, i hvilke man blander Fornøjelser og Forretninger sammen og nyder Livet, uden at gøre sig utidige Skrupler.

Som Præsidentens Bisiddere fungerede Dommerne Nudrit og Perron. Den første var allerede gammel; man roste ham for hans Sagkundskab og sikre Blik.

Perron var en elegant Levemand, for hvem der sikkert stod en glimrende Fremtid aaben.

Statsadvokaten, Rutor, var kommen fra et helt andet Samfundslag end Præsidenten. Han stammede fra en lille Embedsfamilie og havde arbejdet sig i Vejret ved egen Dygtighed. Men det Menneskehad, som gennem hans stadige Omgang med Forbrydere lidt efter lidt var opstaaet i ham, skærpede hans Mistro og gjorde ham streng i sin Bedømmelse.

Ligeoverfor Stadsadvokaten sad Retsadvokat Brévine, en frygtet Jurist.

Edsvornerettens Stamgæster kendte alle denne unge Advokat. Han gjorde Indtryk af at besidde en uudtømmelig Kraft. Hans skarpe Blik traf, hvor det skulde træffe. Man anede i ham den fødte Kampens Mand, der var lige parat til Forsvar som til Angreb. Han var livlig, ironisk, slagfærdig, havde aflagt den gammeldags Retorik og gjort Defensionen til en ny Kunst. Hans knappe Spørgsmaal, der indprægede sig i de Edsvornes Hjerne, var ofte tilstrækkelig til at give en Proces en ny Vending. Naar han begyndte sin Tale, var hans Tilhørere forberedte paa Sensation.

Ved Brévins Side sad hans Sekretær, Advokat Dully, ligeledes en klog og begavet Mand.

Blandt Publikum diskuterede man endnu Rettens Embedsmænd, da Lermantes, ledsaget af to Betjente, traadte ind.

TREDIE KAPITAL

De mange, som havde kendt Lermantes i hans Velmagts Dage, syntes, at han ikke havde tabt sig under den lange Arrestation. Hans tykke, lokkede, sorte Haar var ved Tindingerne let graanet. Nogle Ar efter Kopper var synlige i hans Ansigt, der var energisk og kækt; i de fyrige Øjne luede en lidenskabelig Ild.

Hans Blik fløj ud over Forsamlingen og hvilede et Sekund ved hans Børn. Renée rettede sig op med fremstrakte Hænder, som om der var blevet kaldt paa ham. En frembrydende Hulken var bleven kvalt saa hurtigt, at ingen havde bemærket hans Bevægelse. Herr Marnex, der støttede Armen paa sin Stok, dukkede sig endnu mere. Fru d'Entraque satte sig længere tilbage. —

Lermantes sad ubevægelig som en Billedstøtte. Hænderne hvilede paa Knæene, Øjnene var sænkede. Utallige Furer gennemkrydsede hans høje Pande, Smerte, Sjælekval, maaske ogsaa Samvittighedsnag havde foraarsaget dem. Den Mund, som var blevet stum af de mange Nætters og Dages frygtelige Ensomhed, havde engang smilet i Livsglæde; idag holdt Fortvivlelsen Læberne fast sammenpressede. Dog kun de skælvende Hænder forraadte den Bevægelse, der havde grebet ham. —

Under Vidneopraabet drøftede Publikum hans Fortid. Hvad vidste man om ham? Egenlig meget lidt. Han havde været Skaber af glimrende Foretagender, der skaffede ham store Indkomster. Efterat han ikke mere kunde støtte dem med sit Geni, gik det nedad Bakke med dem i rivende Fart.

Var han, som Journalisten Chaussy bestandig gentog, en Mand, der havde ført sine Forretninger hensyns- og samvittighedsløst, siden alt stod og faldt med hans personlige Indsats?

Alle ventede spændt paa en Opklaring af disse Ting, og omsider begyndte Dramaet.

FJERDE KAPITEL

Anklagen blev oplæst af en tyk, blegfed, skægget Sekretær.

Det fortræffeligt ordnede Materiale bestod af tre Dele:

1. Beretningen om Forbrydelsen.
2. Skildringen af den Situation, hvori Lermantes Aftenen før den skæbnesvangre Dag befandt sig.
3. Et kortfattet Resumée af hans Fortid.

General Gustav de Pellice, Enkemand uden Børn, nedstammede fra en gammel savoyardsk Familie. Han ejede et mindre Herresæde i Nærheden af Chambery: »La Combetty«. Her tilbragte han hvert Aar den første Halvdel af Sommeren. Naar Høsten nærmede sig, begav han sig paa Kur til Vichy, for efter sin Tilbagekomst at indbyde sine Venner til Aabningen af Jagtsæsonen. Jagtterrænet dannede en Firkant paa 900 Meters Længde og 800 Meters Bredde, Det begrænsedes af to Alléer, østligt og vestligt; nogle smalle Stier gennemkrydsede det.

I Aaret 1901 indbød Generalen fjorten Personer. Som altid var ogsaa dennegang Lermantes blandt Gæsterne. To Herrer havde meldt Forfald, altsaa var der ialt tretten Jægere. Elleve af disse var fordelt paa Skyttelinien; Lermantes stod yderst paa Vestsiden og havde Alleen tilvenstre for sig. Hans Nabo tilhøjre var d'Entraque. Der var femten Klappere og seks Jagtopsynsmænd. En af disse signaliserede en Flok Raadyr. Generalen spurgte sine Gæster, om de havde Kuglepatroner. Herr Noiremont havde seks, to af disse gav han Generalen og to andre en af sine Venner. Generalen tilbød Lermantes sine, men denne afslog Tilbudet med denne Bemærkning:

»Jeg har tre Kugler, og to er tilstrækkeligt« Han rakte nu en til d'Entraque og tilføjede: »Jeg skyder ikke i Linien!«

D'Entraque forsikrer, at Lermantes i dette Øjeblik ladede det venstre Flinteløb med Kugle. Lermantes derimod paastaar, at dette først skete i det Øjeblik, da han hørte Klapperen raabe »Hallo«. Hvordan det nu end forholdt sig, laa en Mængde Vildt fældet, da dette Raab lød. Hinden og en Spidshjort forsvandt i østlig Retning. Netop som de løb over Alleen, bemærkedes de af Herr Noiremont, der fejlede dem. Den jagede Hind styrtede nu gennem Buskadset i vestlig Retning. Herr d'Entraque havde ogsaa set den. Men da han i det samme hørte en usædvanlig Støj, skød han ikke. Han vendte sig derimod i Retning af Anklagede og raabte til ham om at passe paa. Uden at ænse Advarslen lagde Lermantes an, sigtede nogle Sekunder, rettede pludselig Bøssen til venstre og affyrede det højre Løb. Dyret var forsvundet.

I det samme kom Generalen op ad den vestlige Allée. Da »Halloet« klang, paaskyndede han sin Gang, og det var Jagtbetjenten Lechaud paafaldende, at den gamle Herre tilsidst satte i et for hans Alder temmelig hastigt Løb. Ulykkeligvis valgte Generalen netop en Sti, der gik tilvenstre, og Lermantes Kugle traf ham nu midt i Løbet. Han styrtede om i Kanten af den Lysning, hvor Hinden nylig var jaget forbi. Gentagende Forsøg har bevist, at man fra den Plads, hvor Lermantes stod, meget godt kunde overskue det Sted, hvor Liget fandtes. Men Lermantes paastod, at Generalen først havde vist sig i Lysningen, idet Skuddet faldt, og at han maatte være gaaet nogle Skridt efter at have modtaget Kuglen: en Antagelse, d'Entraque først sluttede sig til, men senere gik fra.

De andre Jægere havde intet kunnet se fra deres Pladser og var først ilede til paa d'Entraques Raab. Af Ligsynet fremgik det, at Kuglen var trængt ind i venstre Side af Brystet og havde passeret gennem hele Kroppen. Den var ikke blevet funden.

Lermantes lagde den dybeste Fortvivlelse for Dagen og ingen tænkte i Øjeblikket paa Mord, selv ikke d'Entraque, der senere berettede disse Kendsgerninger. Lermantes blev opfordret til at stille sig til Øvrighedens Disposition, idet der rejstes Anklage mod ham for uagtsom Drab. De første Forhør syntes som Følge af den Ubetænksomhed, Generalen havde udvist, at faa et gunstigt Forløb. Men ved Testamentes Aabning skete der en Vending i Sagen. Den Afdøde havde indsat Lermantes til Universalarving; ganske vist med Forpligtelse til at udbetale nogle Legater, hvis Størrelse imidlertid ikke stod i noget rimeligt Forhold til den vundne Formue. Herved blev de to Brødre Chambave, Generalens Nevøer, der havde staaet paa en overordentlig hjertelig Fod med Onkelen, gjort arveløse til Fordel for den Ven, som havde forvoldt deres Slægtnings Død. Testamentet var dateret 18. Juli samme Aar, altsaa kun seks Uger før det skæbnesvangre Jagtparti. Dette var saa meget mere paafaldende, som Underskriftens Datum netop faldt i de Dage, hvor Lermantes var sammen med Generalen paa dennes Gods, hvorfra han vilde tage til Aix.

Mand og Mand imellem gik pinlige Rygter, tilsidst fik Aviserne fat i Sagen. Pressen bragte i Erfaring, at Lermantes økonomiske Forhold længe havde været slette. Udfaldet af en aarelang Proces gav yderligere Snakken Vind i Sejlene. Antydningerne blev stedse gennemsigtigere. Pludselig ændrede ogsaa d'Entrage sine første Udsagn, saaledes at Sagen fik en hel ny Karakter. Retten besluttede at arrestere Lermantes.

Pressens Optræden — og hovedsagelig Francois Chaussy — havde sikkert en stor Andel i den strenge Fremgangsmaade: ophidset af den mægtige Pamfletist, udtalte den offenlige Mening sig heftigt mod Lermantes. Man betonede, at hemmelige Kræfter beskyttede ham. Publikum indrangerede »St. Germanius Hemmelighed« blandt de Tilfælde, hvor Forbrydelse og Politiet gik Haand i Haand. Undersøgelsen gik ud paa at rede Traadene fra hinanden, hvilket var saa meget vanskeligere, som man havde med en Mand af sjelden Intelligens at gøre. Da Lermantes ikke aflagde nogen Tilstaaelse og heller ikke indviklede sig i Modsigelser, havde Undersøgelsesdommeren forsøgt at fremskaffe et Indiciebevis: han havde samlet alle Begivenheder fra hans Fortid. Denne havde ganske vist intet med Forbrydelsen at gøre, men skulde godtgøre, at den Anklagede paa Grund af sin moralske Vandel meget vel kunde have været i Stand til at begaa den.

Man støttede det egenlige Skyldbevis paa en tvivlsom endnu svævende Spekulation, som Lermantes kun havde en svag Forklaring paa. Højbanens Aktier var siden deres Emmission i 1897 ved en umaadelig Reklame drevet op til en fem- seks- syvhundrede Francs. Kort før Udstillingens Aabning faldt de pludseligt. Udstillingens Succes bragte dem op paa den tidligere høje Kurs. Lermantes havde imidlertid solgt sine Aktier kort før Baissen. Han paastod, at han af forretningsmæssige Grunde havde absolut Brug for Penge. Efterat Anklagen havde omtalt de økonomiske Vanskeligheder, som truede Lermantes netop i det Øjeblik, da Generalens Død atter gjorde Skibet flot, betonedes den arresteredes bestandige Pengeforlegenheder. Allerede i sin Ungdom havde han benyttet sig af sin Formynder, Herr de Pellices Gavmildhed til paa hans Bekostning at føre et muntert Studenterliv. Efter sit Giftermaal — han var dengang kun almindelig Kontorist ved Nordmetalselskabet, og hans Kone havde kun medbragt en meget beskeden Formue — indrettede han sig paa en stor Fod og førte herskabeligt Hus. Man anslog hans aarlige Forbrug til circa trehundredetusind Francs.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

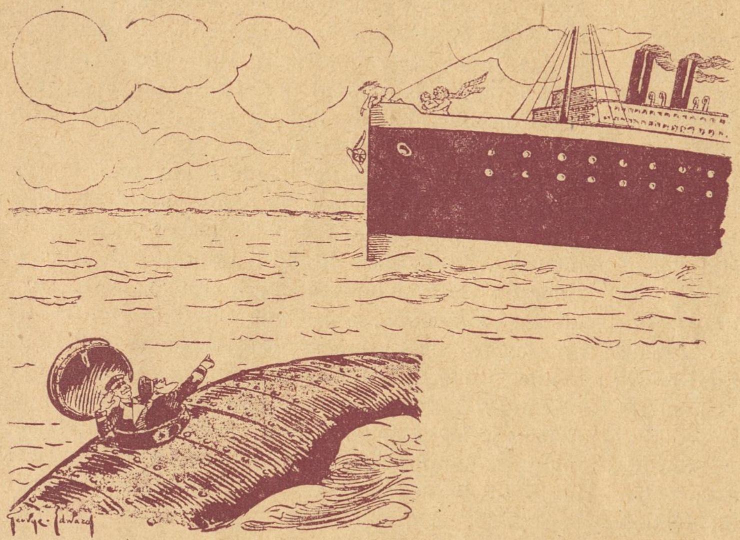

— Torpeder den Damper! — Se, den har Kanoner ombord!
(»Le Pêle Mêle«, Paris)

— Det var egentligen oförsvarligt av Gud att icke rådgöra sig med någon sedlighetsförening innan han skapade kvinnan.
(»Naggen«)

Hjælp! Hjælp! Jeg er stødt paa en Mine!
(»Simplicissimus«)

— Se, Far! Ænderne leger Undervandsbaade — de har kun Periskopet over Vandet!
(»Meggendorfer Blätter«)

Guvernanten: — Nu ska vi börja med alfabetet. Första bokstafven är A.
Den sundt skeptiske lärjungen: — Hur fan kan frøken veta dä?
(»Strix«)

Rød Indmad

Vort Landbrug.

Brat af Slaget rammet paa Valen
ligger vort Landbrug „todt“ omtrent.
Tænke sig, Flæske-Maksimalen
er bleven nedsat en 10 Procent!

„Danske Landbrug, ikke forsage!
Hjælp der findes endnu, min Ven!
Husk, at Mælken har Du tilbage —
skru blot Prisen i Vejret paa den!“

Zoologisk Have jamrer over, at det paa Grund af Krigen er bleven saa vanskeligt at skaffe *Aber*. Det undrer mig — jeg synes netop, Krigen har produceret en gevaldig Bunke Abekatte hele Verden over. Men det kan maaske nok være, at de vilde blive Hr. *Dreyer* lidt for kostbare at faa fat paa.

²⁴/₈. Trudselen om at indføre amerikansk Flæsk havde nok ikke den rette Virkning paa det store Landbrug. Man havde ventet, at Bønderne skulde faa Skrupler.

— Jo, Godmorgen! De skrup ler!

²⁵/₈. Flæskepriserne er i Dag bleven *nedsat*. til Trods for at Flæskekongen *Ole Olsen* var opsat paa de bestaaende Priser.

— Naa, saadan *to Oer* skal da heller ikke bestemme det hele, vi andre har da Gudskelov ogsaa *et Par Ord*, vi skal have sagt!

Militære Noter.

(Mel: »Valdemar«).

Kvinder bør man omgaaes varligt;
de Gifte især
er det ganske rædsomt farligt
at komme for nær.
En Artillerist sig brændte:
Hans Elskte fortrød,
hun til Politiet rendte
og klagede sin Nød.
Pjalte — Pjalte — Pjalteri
— først mod Kys at tage,
raabe saa gevalte Skrig,
naar de mer ej smage.
Pjalte — Pjalte — Pjalteri,
helt fra først til sidst,
Holde sig fra Kvinden
bør enhver Artillerist!

Om Soldaterplagerier
man stadig væk hør':
Otte Mil af stejle Stier,
før der bli'er meldt: Rør.
Mens de styrter om i Krampe
og ligger paa Vej'n,
skælder dem for Bøndertampe
en elskelig Kaptejn.
Spalte op og Spalte ned,
har man tit fortalt de',
uden at jeg derfor véd,
hvad det egentlig skal te'.
Halte — Halte — Halte hjem,
Ingen bliver fri,
før de styrter om og
bliver samlet op som Lig!

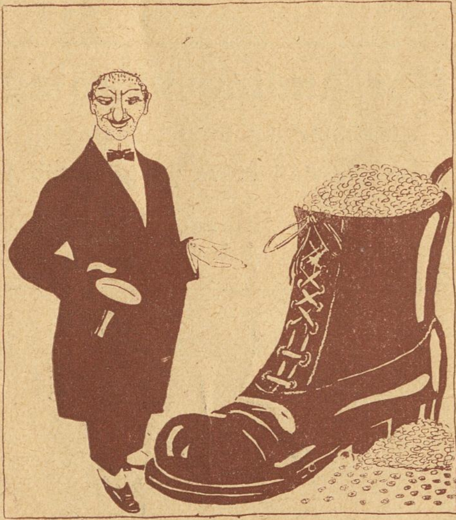

Skotøjsfabrikanten: Se, det kan man kalde en velsignet Krig!

En »Krigsstøvle« snart vi vente ka',
og saadanne Støvler skal alle vel ha',
den Tanke vækker mit Mismod —
for hvor bliver Neutraliteten a',
naar Landet kommer paa Kri'sfod?

Idrætsstævnet paa »Stadion« opviste flere smukke Resultater, og forhaabentlig fik *Gunnar Rasmussen*, der sejrede i 3000 Meter Kapgang en pæn Præmie.

— Han fik naturligvis en *Vandre-Præmie*.

²⁶/₈. *Censor* »*Rosenborg har forbudt Alexandrateatret at opføre Lystspillet* »*Bukserne*«, *da Stykket er altfor vildt.*

— *Ja, naturligvis. Se til Cirkus Sarrasani, dèr er man ganske anderledes pæne og nøjes med den* »*vilde Vest.*«

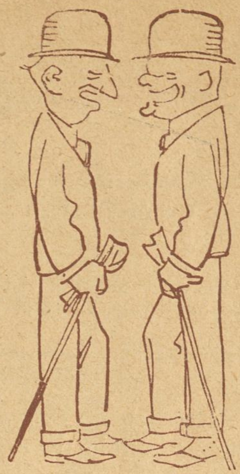

— Jeg har en Kusine, der blev stoppet i Gedser, fordi hun var hel *Kobberrød* i Ansigtet.

— Og jeg har en Fætter, der ikke tør rejse til Østrig, fordi han har en *romersk* Næse!

²⁷/₈. Det tyrkiske Generalkonsulat har offentliggjort en Kundgørelse, hvoraf det fremgaar, at Værnepligtige af Aargangene 1310-1311 skal melde sig under Fanerne.

— Naa, dèr har vi altsaa den rigtige gamle Garde!

Middelfart.

Man samler paa Mønter, paa Segl,
paa Sten,
paa Piber, paa Ringe, paa gamle Ben,
men sig mig, højstærede Læser —
har nogensinde De truffet paa en,
der samler som Stephensen *paa Næser?*

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXIV.

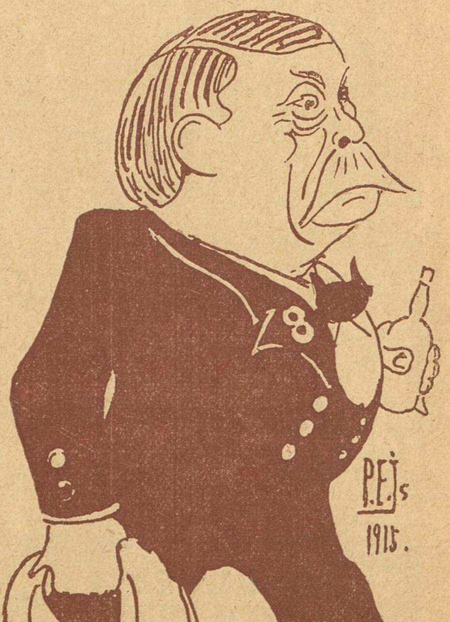

Hansen, »*Harmonien*«, *Tivoli.*

Dansk Korn Snaps

Fra Bolette Bollerups Modesjornal.

Præmie Rebus:

Hvem tilhører disse Ben!

Løsning:

Frk. Astrid Neumann i »Clarette er indkaldt«, gaaet paa Casino, Foraaret 1915.

Herbert Rasmussen,
Amagerbrogade 209[3]

Tak for Løsningen. Forhaabentlig faar De tilsendt et Penalhus fra Fru Bolette Bollerup!

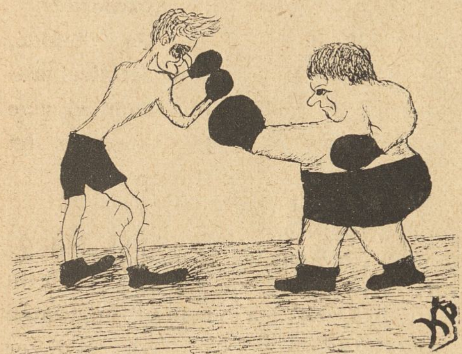

Den lange: Donnervetter! Et blaat Øje!

Den tykke: Det kan Du da være stolt af at gaa med blaat Stempel, saa kan Folk da se, at Du er af første Klasses Kød.

Ærbødigst
Karl Poulsen, Odense.

Karl Poulsen. Hvis »den tykke« havde rettet lidt paa »den langes« Næse, havde han gjort en god Gerning!

Kære Ravn! Har Du Brug for følgende:

Hansen kommer ind og ser Jensen sidde og spise Grønkaal.

Hansen: Gud, Jensen! Jeg troede ikke Du kunde spise Grønkaal.

Jensen: Jeg spiser den kun for at faa den udryddet. *N. Odder.*

Kære *N.* (Odder). Vi offentliggør Deres Vittighed, fordi vi saa tit har hørt den i Forbindelse med *Spiritus*, men aldrig med Grønkaal!

To Tiggere taler sammen.

Første: Hvad har Du givet din Søn i Konfirmationspresent?

Anden: Jeg har givet ham hele Frederiksberg Alle. I det øvrige Frederiksberg tigger jeg selv! *O. W.*

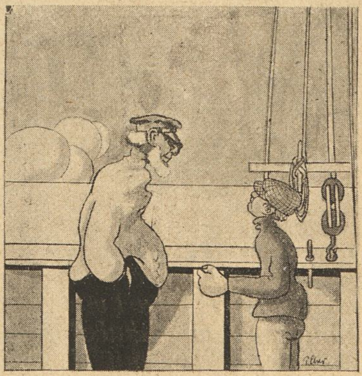

Skipperen: Naa, Kok, Du fandt da din Hue igen?

Kokken: Javel, Skipper, da vi havde faaet al Maden øst op, saa laa den saamænd paa Bunden af Gryden!

Kære *C. P.* Er det noget at byde — en Smule Hue i en Gryde! *Vi* har været med til at fiske en Gyngehest, to fede Rotter, en Kloakrenser og en Skibsdreng op af en Gryde Skibsmad!

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare og Industrilotteri)

6. Trækning finder Sted d. 14.—25. September.

Fornyelsen maa ske senest d. 11. September.

De ufornyede Lodder sælges d. 13. September.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.

Enghavevej 40,

anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.

NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.

Søren Hansen.

Clichéer.

LIND HANSEN

Silkegade 4

TELEFON 6288

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3

Anbefaler sig med Lokaler til Foreningsmøder og Selskaber, særlig anbefales den store skyggefulde Have til Afholdelse af Sommerfester.

Telefon, Amager 732. Ærbødigst
CARL ANDERSEN

MULLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).

Café, Restaurant og Billard.

Telefon 3558.

Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

Haukeli

bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

AGGERBECKS ÆGTE FINE
IRIS
forfiner forskönner bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Køb Alfa Margarine

Tegning af R. Storm-Petersen.

— Naa, De er jo helt munter i Dag, Petersen!

— Ja, Professoren sagde i Gaar, at jeg skulde holde streng Diæt, og nu har jeg lige faaet otte Retter Mad og Dessert.

Næsvis.

Studenten ser paa det lille, mørke Kammer, som Fruen viser frem efter Annonce.

— Hvormeget koster Logiet?

— 40 Kr. — er det ikke billigt?

— Det er ren Velgørenhed! Men, sig mig, Frue, hvor er Stalden?

— *Stalden???*

— Ja, Stalden, hvor det Æsel skal staa, som vil give 40 Kroner for det Hummer!

Praktisk Mand.

Konen: Lagde du Mærke til, at Anna var ude med vor møblerede Indakkorderingsherre til Klokken tolv i Gaar Aftes. Jeg synes, at Du som Fader skulde skride ind.

Manden: Ja, læg 10 Kroner paa Lejen.

Ikke derfor!

Frisøren: Det begynder at tynde svært ud i Hovedet, min Herre. Har De ikke anvendt vort udmærkede Haarvand.

Kunden: Næ, — det er ikke *det*, der er Skyld i det!!

Sukkertøj.

Den smukke Løvetæmmerske har udført sit store Numer, der bestod i at lade Løven tage et Stykke Sukker fra hendes Mund. »Raske-Madsen,« der har overværet Numeret udbryder —: Det kunde jeg da ogsaa gøre?

— Det vil jeg nok se paa, svarer Løvetæmmersken fornærmet.

— Jo, ligesaagodt som Løven! griner »Raske-Madsen«

Trolderi.

Jomfru Juliane var for første Gang i sit Liv til en Trylleforestilling, og Troldmandens Kunster satte hende i højeste Forbavselse. Da han sluttelig formaaede at læse op fra en Avis, over hvilken han havde lagt et Par Lag Flonelstøj, rejste Jomfru Juliane sig og bemærkede: — Næ, nu gaar jeg! Det her er intet passende Sted for en Dame i tyndt Flonelstøj!

Tegning af K. Stochholm.

— Uh, jeg sidder i en evig Skræk for den hvide Slavehandel!

Av, Rikke!

En yngre Politibetjent, der var gift med en smuk Kone, gik ved Efteraarstid og patrouillerede paa sin Post, der laa tæt ved hans Bopæl.

Aftenen blev bitterlig kold, og hans Længsel efter sin Kappe, der hang hjemme, blev stærkere og stærkere. Tilsidst overvandt Længslen efter hans Kappe Pligtfølelsen, og han drejede hurtig af og gik hen til Huset, hvor han boede. Her gav han et Fløjtesignal, som Konen kendte, og lidt efter stak hun Hovedet ud ad Vinduet.

— Aa, lille, søde Ven, sagde Politibetjenten — tag og smid min Kappe ned til mig, saa er Du rar!

Lidt efter kom Kappen gennem Luften ned til Ægtemanden, der henrykt iførte sig den. Saa sendte han et Fingerkys op til Konen og skyndte sig tilbage til sin Post.

Kort efter kom Inspektionsbetjenten hen til ham, studsede, stirrede paa ham og sagde —: *Hvornaar Pokker er De bleven Overbetjent?*

Ramslag.

Peter: Jeg drømte i Nat, at Du og jeg var oppe at slaas.

Jens: Naa, hvem fik Klø?

Peter: Det ved jeg ikke, for jeg vaagnede, inden jeg fik drømt færdigt.

Jens: Naa, ja saa har det vel nok været mig, der fik Kløene, for havde *Du* faaet dem, saa havde Du aldrig vaagnet mer!

Godt klaret.

Hun: Du elsker mig ikke mere, thi nu køber Du aldrig noget med hjem til mig.

Han: Det er netop et Bevis for, at jeg elsker Dig endnu højere, thi nu kan jeg aldrig finde noget, som er godt nok til Dig!

En Pokkers Dreng.

Moderen: Ja, det vil jeg sige, at siden Verdens Skabelse har der ikke levet saa dygtig en Dreng som min Anton. Tænk, han har gjort to Stole og et Bord ud af sit eget Hoved, og saa fik han endda saameget Træ tilovers, at han kunde gøre en Skammel og et Kosteskaft?

Dejlig.

Vennen: Det var en pragtfuld Maskinskriverske, Du har!

Grossereren: Hun er en ren Engel. Naar hun paa den gamle Maskine skriver et almindeligt Forretningsbrev, saa er det, som jeg hører en Symfoni af Beethoven!

Forladt Vægten.

Tegning af O. Hartig.

— Jeg synes, Du er bleven mager, siden Du ophørte med Urtekramforretningen.

— Ja, jeg vejer i hvert Fald ikke saameget nu som dengang!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af Anton Hansen.

Det store Landbrug: — Aa, hvor det er sørgeligt! Af **ham** faar vi ingen Glæde! Hans Brødre, der gik til Udlandet, **de** bringer os Guld og Ære!

Det Dejligste!

Der var en Mand, som ikke havde noget at bestille, og han fandt da paa at gaa omkring og spørge Mennesker, hvad de syntes der var det dejligste i Verden. Han begyndte med sin Tjenestepige, da hun om Morgenen kom med hans børstede Sko. Tjenestepigen var gammel og sikker, og hun havde børstet Sko i et uregneligt Antal Gange. Hun lo af Spørgsmaalet og tænkte lidt over det, saa svarede hun:

— Jeg ved ikke rigtigt, men et lille Hus paa Landet om Sommeren var dejligt at have, og sidde ved et Bord med en stor Kaffekande synes jeg skulde være det mest dejligste!

Medens Manden stod og klædte sig paa, kom hans Skrædder. Han saa saa alvorlig og gnaven ud, og Manden var glad, at han havde et lystigt Spørgsmaal til at afvæbne ham med.

— Det mest dejligste? Ja, om jeg fik betalt denne Regning, inden den gaar i Stykker af Alderdomssvaghed! sagde Skrædderen, der ikke lod sig forbløffe. Men han fik ingen Penge og maatte gaa med uforrettet Sag, og det var jo ikke saa dejligt.

Manden spiste Frokost hos en gammel Tante, som syntes det dejligste var et Kaffeselskab eller ogsaa en rigtig stor Begravelse, hvor Præsten holdt en gribende Tale, saa man kunde græde rigtig meget. Hun vidste dog ikke, hvilke af de to Dejligheder hun skulde foretrække. Men det var jo ogsaa svært at løse et saadant Samvittighedsspørgsmaal.

Paa sin Vej i Byen fik Manden Selskab af sin Kusine, der var Journalist ved en Morgenavis.

— Hvad synes Du er det dejligste? spurgte Manden.

— I hvert Fald ikke Fætre, der kommer med saadan nogle dumme Spørgsmaal! svarede den kvikke Dame. Men forøvrigt synes jeg, at noget af det dejligste er at være Brudepige ved et rigtigt stort Bryllup.

— Mener Du ikke Brud? spurgte Manden frækt.

— Farvel, Flab! svarede Damen og gik.

Saa mødte han en Teaterdirektør, og han fik naturligvis ogsaa Spørgsmaalet forelagt.

— Det dejligste af alt, raabte Teatermanden — det skal jeg sige Dem, det var det, at samtlige Teaterkritikere skrev efter mit Diktat! Og saa var han væk.

Lidt efter stødte Manden paa en meget rig og meget tyk Fabriksejer, og han var ikke længe om at besvare Spørgsmaalet.

— Jeg vilde betragte det som det dejligste, om alle Arbejdere var Maskiner, der kun behøvede en Skefuld Kul for at give mig en Skefuld Guld!

Nu gik Manden ind paa en Kafe, hvor han traf en af Byens bekendteste Skønheder, og da hun fik forelagt Spørgsmaalet, svarede hun straks og uden Betænkning.

— Mig, naturligvis!

Efter Frokost forlod Manden Kafeen. Udenfor holdt en Ølvogn, og nu fik Bryggerkusken Spørgsmaalet til Besvarelse.

Han rettede sig lidt og pegede med Piskeskaftet bagover.

— Pilsner, sagde han.

— — — Ja, saa forskellig kan Smagen være!

Kaerlighedsbreve med Phorhindringer.

Min Ven Søren Ørbæk stod og rodede i sine gamle Papirer. »Her skal Du se,« sagde han og rakte mig et Par maskinskrevne Dokumenter. »Det er s'gu mit Frierbrev til Mutter og hendes Svar. De ser forresten ganske grinagtige ud. Ser Du — Firmaet, jeg arbejdede for den Gang — det var i Rudkøbing — gjorde i Smør. Skrivemaskinen vi brugte, var engelsk Fabrikat og ikke beregnet paa Udførsel, og som Følge deraf manglede den Typerne »Æ« og »Ø«, for Du ved jo nok, at det engelske Alfabet ender med »Z«. Skulde vi en sjelden Gang korrespondere Dansk, brugte vi ae for æ og oe for ø. Dengang syntes vi ikke der var noget særligt morsomt ved det, men nu skal jeg som sagt ikke nægte at det ser ganske grinagtigt ud.

Mutter var Maskinskriverske paa Konsul Hansens Kontor. Deres Skrivemaskine var tysk og den havde saamænd alle Bogstaverne, men der var netop den Gang sket det Uheld, at Bogstavet »F« var gaaet i Stykker, og da Vejen til en Reparatør var baade lang og trang, saa hjalp de sig med Bogstaverne »P« og »H« i Stedet for.

Ja det var et underligt Træf, og Du skal af et godt Hjerte have Lov til at grine af de gamle Papirer.

Jeg fulgte Opfordringen og her er de.

Søren Ørbæks Brev til Frk. Frandsen.

Aerede Froeken!

Laenge har jeg naeret det Øenske at goere Dem bekendt med de Foelelser, som nu i laengere Tid har besjaelet mig.

Deres Skoenhed, Deres aedle og yndefulde Vaesen i Forbindelse med Deres sjaelfulde Konversatjon har alt sat sit maegtige Praeg i mit oemme Hjaerte. Ofte har jeg naermet mig til Dem for at erklaere Dem min Kaerlighed, men hver Gang har mine overvaeldénde Foelelser betaget mig Modet. Nu toer jeg ikke laengere opsaette det, nu skal det briste eller baere.

Jeg aelsker Dem kaere Froeken!

Hvis Skaebnen skulde vaere mig imoedekommende, saa at De — den aedleste blandt Moeer — kunde foele det samme for mig, eller blot lade mig naere Haab derom, vilde De haeve min Sjael og mit oemme Hjaerte op i den hoejeste Lykkesfaere.

Kaere Froeken, svar mig pr. Omgaaende, men lad det vaere efter mit Oenske — goer mig til den glaededrukneste af alle doedelige. Deres aerboedige

Soeren Oerbaek.

Frøken Frandsens Svar til Hr. Ørbæk.

Hr. Søren Ørbæk!

Deres phor mig saa phorphærdelig smigrende Brev har jeg rigtig modtaget, og ser deraph at jeg har gjort et yderst phordelagtigt Indtryk paa Dem.

Kære Hr. Ørbæk, lad mig straks phortælle Dem at De ikke er mig ligegyldig, men Sandheden tro, maa jeg tilstaa at jeg har en Phortid. En misphorstaaet Phølelse kastede mig phor 3 Aar siden i en phoragtelig Phorphørers Arme og Phølgen aph dette Phorhold er phor Tiden i Pleje hos Phormer Phøersom, Pholketsvej Nr. 5, phørste Sal.

Hvis Deres Phølelser, trods denne Phatalitet, er uphorandrede, venter jeg at se Dem naar jeg i Aphten phoretager min sædvanlige Aphtentur i Anlæget Kl. 8. Phorbyder det her phortalte Phorhold Dem en phortroligere Tilnærmelse, phoreslaar jeg phølgende: 1) At den phorephaldne Korrespondance phorbliver i Phortrolighéd imellem os og 2) at vi phor Phremtiden omgaas phrank og phri som om intet var phorephaldet. Deres phorbundne

Phrederikke Phrandsen.

PS. Ved et phrygteligt Uheld er Phirmaets Skrivemaskine bleven beskadiget, og Alfabetets 6. Bogstav kan phoreløbig ikke virke. Jeg beder Dem phorbindtligst undskylde denne kedelige Aphphære. Ph. Ph.

ved *Hilarius.*

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Wilsons Gummivarelager

12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Tivoli.

Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn.
Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte

Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

„Danmarks“ Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

ANDELS-ANSTALTEN
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
MEDLEMSANTAL over 200,000
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Bogholderne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F. E. BORDING KØBENHAVN.

–Nej, mine Herrer! – Krig er et ypperligt Bevis for en Nations ophøjede kulturelle Standpunkt, – – og giver et neutralt Land en fortræffelig Anledning til at vise sin Ydeevne uden Hensyn til smaalige Antipatier, – derfor siger jeg: Krigen leve!

–Hvad siger De, Tjener? Har De ikke vort sædvanlige Whisky-Mærke „Special, Brown Label, 1892, ex. dry"? – og kan det ikke skaffes paa Grund af Krigen? – – Aaah, saa gid da osse Pokkeren ha'de den forbandede Krig!!! –

Tegning af Emil Poulsen

Verdens-Politikere!

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 36. Torsdag den 9. September. 1915

Familien Gullasch I.

Tegning af Anton Hansen.

Han vaagned en Morgen og saa, der var Tjans; saa kogte han Ky', saa det stank gennem Gaden.
Et Kallehoved er Guld værd — og hans blev hævet til „Konge over Biksemaden"!

ANDELS-ANSTALTEN
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
MEDLEMS ANTAL over 200,000
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K.

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7037.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST'S
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

FORLANG OVERALT
ARBEJDERNES BRYGGERI „STJERNEN"s ØLSORTER OG MINERALVANDE!

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIGE DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Tivoli.
Sommersæson fra 8. Maj til 12. September 1915.
Hver Aften: Store Koncerter i Koncertsalen, Harmoniorkesteret og Promenadeorkesteret. Hver Uge Solist- og Symfoni-Koncerter. — Operetter, Vaudeviller og Farcer i Teatersalen. — Artistforestillinger paa Kunstnerplænen. — Pantomimer.
Hver Søn- og Helligdag: Stor Fest med Illumination og Fyrværkeri. Nye Festarrangementer med Dans og Konfetti. Talrige Forlystelser, Karusseller, »Muntre Hjul«, Ruschbaner, Skydebaner, Boldspil o. s. v.
Entré 50 Øre for Voxne. 25 Øre for Børn. Abonnementskort: 12 Kr. for en Voxen 6 Kr. for et Barn (under 12 Aar).

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2
TF. 354 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

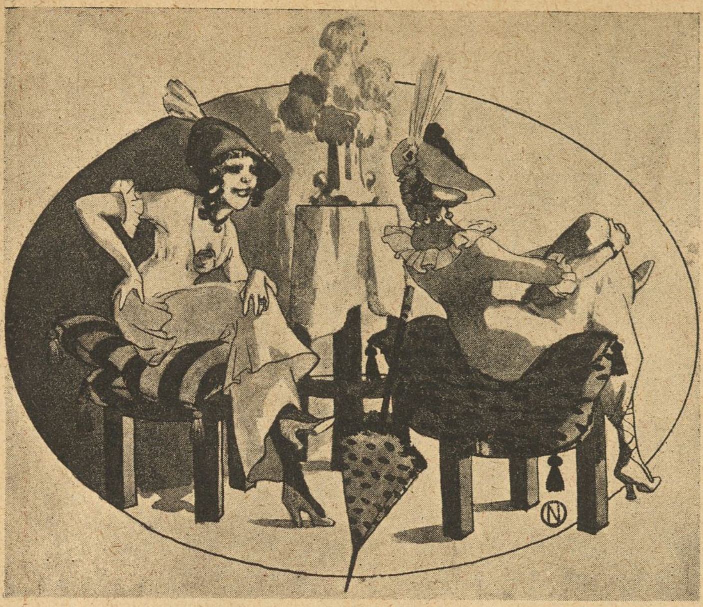

Tegning af Oluf Nielsen

— Han har fundet nogle gamle Kærlighedsbreve.
— Var der mange?
— Nej — kun otte.
— Naa, det var da ikke saa farligt.
— Nej — men de var fra otte forskellige!

Minoriteten.

Efter et Sammenstød til Søs er der Forhør i Sø- og Handelsretten. Da Forhøret var omtrent tilende, kommer et af Vidnerne ud i Forværelset. Han ser noget slukøret ud, og da et Par Tilstedeværende spørger ham, hvordan det gik, svarer han —: Ja — hvordan skulde det gaa? De var tolv, der svor, og v i var bare fire!

Lækkersultne.

To stærkt forfriskede Herrer kommer ind paa en Restaurant og forlanger Spisesedlen. Den ene læser højt —: Hummer parisienne — Tornedo bearnaise — Østers — Fersk Kaviar — Ryper — Kotelet — pøj — Kelner! giv os to Sjusser!

Paa den sikre Side.

— Forinden jeg rejste, sagde jeg til min Mand, at dersom han ikke skrev til mig hver Dag, saa vilde jeg straks komme tilbage.

— Skrev han saa?

— Ja tænk, to Breve hver Dag!

Næringsveje.

Antikvitetshandleren.

Antikvitetshandleren slaar sig i Reglen ned i en „finere“, helst stille Sidegade, og hvor han én Gang har anbragt sine besynderlige Kuriositeter, dér bliver han. Man kan med Aars Mellemrum komme forbi hans Butik og se den samme Signetring ligge i Glasskaalen ved Siden af Sølvpiben og det forgyldte „Nürenberguhr“, og den samme skilpaddeindlagte Kommode staar nøjagtig paa samme Plet ved Siden af Louis d. 14. Spejlet med Guldrammen; en Spyttebakke med Laag og en Hund af sachsisk Porcellæn har ikke skiftet Plads i 25 Aar.

Hvad Manden lever af er ubegribeligt. Der kommer aldrig en Sjæl i hans Butik, som vogtes af en lille Pige med store melankolske Øjne, et Barn, hvis Opgave: at være Edderkop i et aarhundred-gammelt Spind, synes at fylde hende med Ærefrygt.

Efterhaanden som Aarene gaar, bliver de udstillede Sager mere og mere ormædte, og Pigen bliver større og større og mere og mere melankolsk.

Tilsidst gaar de udstillede Sager helt ud af Kurs, men til Gengæld bliver Pigen — a n t i k.

Ave.

Tegning af Fr. Andersen

***Doktoren:** Det er ret alvorligt, jeg er bange for, at en Operation bliver nødvendig.*
***Patienten:** En Operation! Det har jeg ingen Penge til.*
***Doktoren:** Men De har vel en Livspolice?*
***Patienten:** Ja, men den forfalder ikke før efter min Død.*
***Doktoren:** Jamen, det er ogsaa godt!*

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Fra Markedspladsen i Snirkleby.

Tegning af Aksel Jensen.

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØNS AKVAVITTER

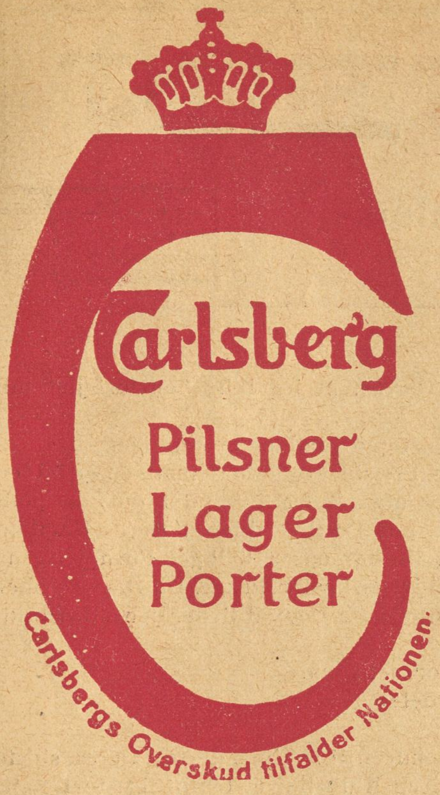

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

„To Sjæle —"

Han: Jeg vilde ønske, at jeg var en Struds, for saa kunde jeg da tygge din Mad.

Hun: Det vilde jeg ogsaa ønske, at Du var, for saa kunde jeg da faa nogle Fjer til min Hat!

Vand og Brød.

(Mel: I den unge, den lyse Maj.)

Jeg ved en Tenor,
hvis Stemme er temmelig smørri',
men p. T. der bor
i Byen en Sanger, som gør i
de tykkeste Skinker,
i Flæsk og i Fedt,
og hos *Anders Jensen*,
dér fik han for lidt —
nu slaas de som Fanden
om, hvem der nu snød —
de ønsker hinanden
lidt Vand og lidt Brød!

Jeg dypper min Pen
og digter til Høj'sterets Ære.
Den Ret har igen
os givet en underlig Lære:
En Neger fra »Thomas«
var vist bleven skør,
thi Fyren han stjæler
to smaa Sukkerrør —
Se, ti Spekulanter
os gav Sukkernød,
mens de tjente Kontanter,
fik *han:* Vand og Brød!

Suhr Majland har sagt,
at Mad kan vi alle faa billig,
og *den*, hun har bagt,
den spiser jeg gærne og villig.
Men, kære Fru Majland,
Ideen er skøn —
nu koster en sej And
en hel Uges Løn!
Og Flæsk, Fisk og Kallesteg samt andet Kød
eksporteres — og alle
faar snart: Vand og Brød!

Per Plex.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

Anklagen sluttede med følgende karakteriserende Sætninger: »I sit Privat- og Forretningsliv viste han ingen stærk Moral. Hans Trang til Luksus var umættelig. Utvivlsomt flittig, men endnu mere ærgerrig, hørte han aabenbart til de Mennesker, hvem Ønsket om at blænde i Forbindelse med sin Nydelsessyge modstandsløst gør til Forbrydere.«

Lermantes paahørte dette med et Ansigtsudtryk i hvilket Ydmygelse blandede sig med Harme. Javist, det beroede altsammen paa Kendsgerninger. Men i denne Form udtaltes ikke Sandheden. Han kendte sig selv i denne Fremstilling, men det var et Billede, som var tegnet med grove Streger og som manglede Farver. Det var ham og var dog ikke ham. Det var en Lermantes uden Karakter. Og dette falske, fortegnede Billed skulde nu gælde som ægte overfor Dommeren! Som Tilfældet er med saa mange andre, havde ogsaa forskellige Livsomstændigheder indvirket paa ham. Aldrig havde han næret noget Ønske om at blive beundret. Hans mageløse Hovmod! Hovmodig — han, som aldrig havde haft Beundring tilovers for sine Evner og sin Kunnen! Hans Ødselhed, hans Pragtsyge! Han arbejdede ved et simpelt Fyrretræsbord og sov i en smal Jernseng. Hans Samvittighedsløshed! Han var mere ømtaalelig overfor andres Rettigheder end de allerfleste Forretningsmænd paa samme sociale Trin som han.

Men hvordan skulde han kunne godtgøre dette?

Kunde han sige: De tager fejl. Jeg er ikke det Menneske, De der beskriver. Det vilde være det samme som at sige nej, naar Præsidenten spurgte: »De hedder Lionel Henry Lermantes? er født 1856 i Mons, hvor Deres Fader laa i Garnision?«

Ak, hvor kunde han indenfor et Forhørs smalle Rammer klargøre alt dette!

Stille rystede han paa Hovedet —

FEMTE KAPITEL

Da Lermantes i Forhøret svarede ja til det første Spørgsmaal, der rettedes til ham, gættede man det kun af en svag Bevægelse af hans Læber. Man erfarede, at han havde mistet sin Mor i sit tiende Aar; at hans Far i 1870 havde kommanderet en Eskadron under General daværende Oberst de Pellice og var faldet for Øjnene af sin Foresatte ved Gravelotte.

Efter at disse Præliminarer var fra Haanden, blev Præsidenten, Herr Motiers de Fraisse, mere indtrængende:

»De blev tilbage med smaa Hjælpemidler og uden Paarørende. Med Undtagelse af en Onkel paa mødrene Side havde De ingen Slægtninge, General de Pellice, Deres Gudfader, indvilligede i at blive Deres Formynder. Han tænkte først paa at lade Dem slaa ind paa den militære Løbebane, for dér at kunne være Dem til Nytte. De fulgte ikke hans Raad, men foregav, at De ingen Tilbøjelighed havde for Officersstanden.«

»Ja mine Midler var jo smaa. Jeg kunde derfor bedre studere til Polytekniker.«

Han rettede sig op, som om han vilde befri sig for en Byrde, der hvilede paa ham. Med hævet Hoved tilføjede han: »Jeg troer at have bevist, at jeg ikke har forfejlet mit Kald.«

Den stolte Ytring rejste en bifaldende Mumlen.

»Det har De,« sagde Præsidenten, »Matematiken er falden Dem meget let. De er afgaaet fra Institutet med et godt Vidnesbyrd. Imidlertid har De ikke tilbragt Deres Ungdom alene med at arbejde. De har ogsaa helliget Fornøjelserne en god Del Tid. Fornøjelser koster Penge. Da Deres Midler var begrænsede, benyttede De Dem af Generalens Gavmildhed.«

»Jeg har aldrig opfordret ham.«

»Er De sikker paa det?«

»Fuldkommen.«

»Saa har De vist glemt en lille Episode fra Deres sidste Studieaar. De havde i en Klub lidt et temmelig stort Spilletab. Det betalte Generalen. Det drejede sig om to til tretusind Francs, troer jeg.«

»Jeg havde ladet mig indføre i en Klub, uden at vide, at man spillede der. Jeg tabte ikke to til tre tusind Francs, men nøjagtig ottehundrede.«

Da Forskellen i Talangivelse fremskaffede en vis Overraskelse, lagde Lermantes Vægt herpaa:

»Min Paastands Rigtighed kan bevises af et Brev fra Generalen; det er vedlagt Akterne.«

Præsidenten gennemsaa sine Notitser og indrømmede sin Fejtagelse.

»Summen blev betalt af Generalen.«

»Paa følgende Maade: Jeg havde i flere Aar været fuldmyndig, og Generalen havde endnu ikke afregnet med mig. Jeg var altsaa nødsaget til at henvende mig til ham og bede ham forstrække mig med denne Sum. Han svarede mig saaledes: »Nej, min Dreng! Jeg vil ikke gøre din Smule Formue mindre. Jeg forærer dig de ottehundrede Francs. Det vil være dig lidt pinligt, men det har du ingen Skade af. Den lille Ydmygelse vil belære dig om, hvad Spillegæld er.« Fra den Tid af rørte jeg aldrig et Kort.«

Det var en ligefrem og aaben Udtalelse, og den lille Episode virkede til Gunst for Lermantes.

Alligevel mumlede en Stemme:

»Hvor rørende!«

Chaussy trak paa Skuldrene og hviskede til Jean Bogis: »Præsidenten behandler ham hensynsfuldt — Død og Pine!«

»Der er intet i Akterne her, som modsiger Deres Forklaring,« fortsatte Herr Motiers de Fraisse »men De hørte dog ikke op med Deres letsindige Leben.«

»Jeg kastede mig med samme Iver over Fornøjelserne som over Arbejdet. Jeg havde et fortræffeligt Helbred. Jeg besad Begejstring og Kraft. Dette udnyttede jeg.«

»Ja — rigeligt; og stadig med pekuniær Støtte af Generalen.«

»Jeg gentager, at jeg aldrig har bedt ham om noget. Generalen ønskede, at jeg ofte skulde skrive til ham. Han har opbevaret alle mine Breve. Sidste Gang vi saas, fortalte han mig, at han var ved at ordne dem. De vil ikke finde et eneste, som indeholder Anmodning om Penge. Men hvorfor skulde jeg afvise hans frivilligt ydede Gaver? Havde jeg

overhovedet kunnet gøre det, uden at fornærme ham? Han var min Gudfader, og jeg betragtede ham som min virkelige Fader.«

»Denne Gavmildhed vedvarede, efter at Deres Arvepart var blevet udbetalt, og De havde faaet udleveret Deres Ingeniørpatent. De ønskede at berejse Tyskland og senere Sydamerika. Efter Deres Hjemkomst skaffede Generalen Dem en Stilling ved Nordmetalværket, i hvilket han var en indflydelsesrig Aktionær. Siden hen, da De behøvede Kapital til Startningen af Deres første Foretagende, St. Felixbroen, hjalp han Dem atter.«

»Han gjorde det af egen Drift. Han fik heller ikke Grund til at fortryde det, efter som Foretagendet meget snart gav halvtreds Procent. Herefter behøvede jeg ikke mere Hjælp.«

»Har De aldrig undret Dem over denne Omsorg fra en Mands Side, som ikke var beslægtet med Dem?«

»Hvorfor skulde det have undret mig? Havde jeg et Fadderbarn, vilde jeg have gjort det samme som han.«

»Tiltrods herfor har der udbredt sig ubehagelige Rygter om den Maade, hvorpaa De har vist Deres Taknemlighed for disse Velgerninger; Fru de Pellice var betydelig yngre end sin Mand. Deres hyppige Besøg i hendes Hus gav Anledning til mange Gisninger.«

»Om disse Rygter hørte jeg først efter min Arrestation. Undersøgelsesdommeren omtalte dem. Jeg formoder, at man siger lignende Ting om adskillige Mennesker, uden at de aner det. Fru Pellice var en udmærket Dame. Hun har stedse kun indgydt mig den dybeste Respekt. Der staar desværre ingen Midler til min Raadighed, hvorved jeg kan bevise disse Gemenheders Løgnagtighed. Men man kan ikke opretholde Rygterne, efter som de savner ethvert Grundlag.«

Præsidentens Spørgsmaal vakte Mishag. Fru de Pellice havde hvilet treogtyve Aar i sin Grav. Hvad Nytte var det til at rode op i disse gamle Sager?

Lermantes begyndte at vinde Terræn, takket være den Fasthed og Oprigtighed, hvormed han svarede. Ved at tale genfandt han sin Kraft. Han blev sig selv igen. Under de pinagtige Forhør hos Undersøgelsesdommeren, der trængte tilbunds i alle hans Hemmeligheder, havde han ladet sit Liv drage forbi sig og med Forfærdelse opdaget Brist, som han ikke tidligere havde været sig bevidst. Men nu, i denne Time bød han Bagtalelsen Trods. Hans Ro, Alvor, Holdning, Stemme imponerede Mængden.

Præsidenten bladede en Smule forvirret i sine Notater. Han søgte vedblivende at holde Lermantes fast til Forholdet overfor hans Velgører. Lermantes anede den Fare, der knyttede sig til disse Spørgsmaal. Ord kunde lokkes ud af ham, i hvilke begærlige Øren kunde høre Utaknemmeligheden klinge igennem.

Han undgik dog Klippen: han berettede om ydede Tjenester, om udvist Venlighed, som kun han vidste Besked om, og aabenbarede frygtløst, hvordan han var bleven overøst med Velgerninger. Som om han søgte en Trøst i at hylde sit Offers Minde! Ikke et Ord undslap, som kunde udnyttes til hans Skade. Chaussy, der lurede paa en Ubetænksomhed, kunde kun bebrejde ham en vis Rutine.

»Altfor drevent drejet,« hviskede han til sin Nabo.

»Absolut ikke,« svarede Bogis, »han værger sig som et anstændigt Menneske.«

Det ham til en Begyndelse ugunstigt stemte Publikum tog nu hans Parti. Man mærkede det i den tilbageholdte Mumlen, i Mængdens Holdning, ja, selv i dens Tavshed. Alle lyttede med aaben Mund og opspilede Øjne.

Nu paabegyndte Herr Motiers de Fraisse et nyt Kapitel af Lermantes Liv. Han havde til Hensigt, Skridt for Skridt at følge denne begivenhedsrige Tilværelse. Ja, denne Mands Levesæt havde været mere uroligt end forsigtigt. Anklagede maatte give en Oversigt over sine mangeartede Foreteelser. Deres store Mængde forvirrede. Alle dunkle Traade blev redet ud og det paa en Maade, hvorved visse Ting antog et andet Skær, end de egentlig havde, og derved vidnede imod ham. Det Onde vejede til, det Gode ænsedes ikke.

Forskellige Kendsgerninger forandrede sig alene derved, at de overhovedet forhandledes her. Saaledes maatte han give Oplysninger om sit Forhold til en bestemt Dame, som han brød med kort før sit Bryllup. Man sluttede, at han havde giftet sig af Beregning.

Og han erindrede sig dog den Henrykkelse, der betog ham, da han første Gang mødte sin Brud, den Rus han svælgede i under hele sit lykkelige Ægteskab.

Han raabte:

»Man har let ved at angribe mig, naar jeg sidder paa denne Bænk. Men mine Børn i det mindste ved, at jeg har elsket deres Moder.«

Ord, der kommer fra et fuldt Hjerte, forfejler aldrig deres Virkning. Hele Auditoriet kom i Bevægelse.

Men Præsidenten afbrød ham haardt:

»Vi vil senere komme tilbage dertil.«

Derefter forhørte han Lermantes om hans Udgifter og Forretningsforhold.

»Straks efter Deres Bryllup indrettede De Dem herskabeligt. Hverken Deres egen Formue eller Deres Hustrus Medgift berettigede Dem til at udfolde en saadan Elegance.«

»Jeg tjente mange Penge. Mit Hjem var mit Alt. Det er rigtigt nok, at jeg smykkede det, saa godt jeg formaaede. Jeg forsøgte at gøre det værdigt for den, som forskønnede det.«

»De maatte stadig have noget Nyt. De havde endnu ikke fuldt ud betalt Deres Hus i Rue de Vignes, og alligevel købte De Dem en Villa i Etretat og et Slot i L'Aveyron.«

»Den Sum, jeg blev skyldig i mit Hus, antog knap en Trediedel af dets Værdi. Mine to andre Ejendomme blev straks betalt.«

»De skylder endnu Deres Arkitekter og Bygmestre Penge, ikkesandt?

»Jeg er ved at afregne med dem.«

»De sagde før, at De efter Uheldet i Klubben ikke spillede mere. Men De har i Stedet holdt og tabt store Summer ved Væddeløbene.«

»Er jeg ene om det?«

Paa Edsvornebænken foretog Doktor Buthier en lille Bevægelse, der betød Overbærenhed. Medens han endnu praktiserede, bebrejdede hans Patienter ham ofte hans Forkærlighed for denne Sport, og siden han ingen Beskæftigelse havde mere, var han i endnu højere Grad interesseret for den. Heller ikke Klosterli, der hele Ugen sad bøjet over sit Arbejdsbord, manglede om Søndagen i Longchamps. Sædvanligvis tabte han ti eller tyve Francs; naar han havde faaet »Tips« endnu mere. Han havde imidlertid den Undskyldning overfor sig selv, at han efter seks arbejdsrige Ugedage behøvede Søndagen til atter at give Nerverne Spænding.

»De afholdt glimrende Fester. Jeg ved, at Deres Indbyder var meget efterstræbte — — —«

Herr Motiers de Fraisse lod et hurtigt Blik glide ud over Salen: Fru de Luseney, Proy, Lavancher, Lavenne og mange andre havde været Gæster hos Lermantes. Hele Paris var truffet sammen i Rue de Vignes, Ministre, Medlemmer af Akademiet, Diplomater, Generaler.

»Til en af Deres Fester lod De Tenoren Bellincione komme fra Rom —«

»Han sang en Arie af Perozi vidunderligt,« hviskede Lavancher.

»Ved en anden Lejlighed engagerede De en berømt Sangerinde fra Wien. Aviserne nævner fabelagtige Summer.«

Dette gik over Klosterlis Horisont. At man bortspillede smaa Formuer ved Væddeløbene, gik endda an. Men hvorfor lade Kunstnere i dyre Domme komme fra Rom og Wien, naar man havde dem lige saa gode i Paris?

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Forsigtig! Jeg er ingen Mine!
(»Meggendorfer Blätter«)

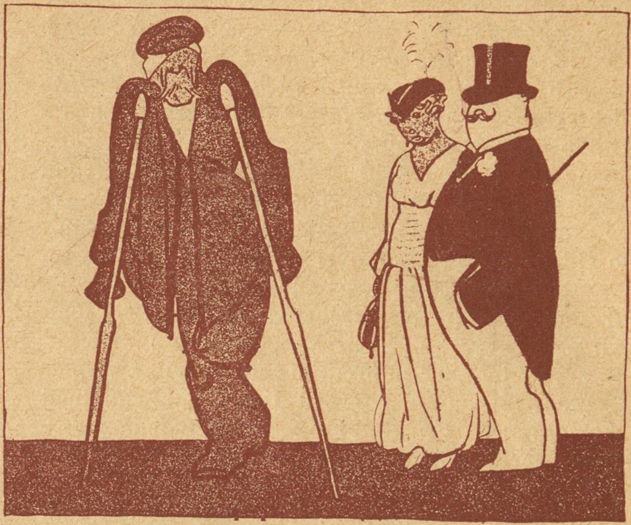

— Tror du att det där är en hjälte från kriget?
— Hjälte! Å fy fan! Den där har bara blivit krossad (lemlæstet) i en fabrik.
(»Naggen«)

— Hvordan behandlede I Prinsen, da I plyndrede ham i Skoven?

— Med al Respekt! Mens vi tømte hans Lommer, præsenterede Folkene Gevær!

(»Fliegende Blätter«)

De sammenvoksede Tvillinger.
Ja, her kan ingen Læge i Verden hjælpe — naar den ene dør, saa dør den anden ogsaa!
(»Lustige Blätter«)

— Köp en blomma!
— Herrut, människa! Ser ni inte att det är min hustru?!
(»Söndags-Nisse«)

Rød Indmad

Arboe-Rasmussen.

Jeg mindes et Ord om ej at dømme,
det er indrangert blandt tossede
Drømme.
Og Budet, der lød om Fred paa Jord,
det regnes nu kun for Sludder, min
Bror.

Nu lyder fra Provst og Bisp Parolen:
Ro i Geleddet, ell's a' med Kjolen,
og vil du paa Jomfrufødslen ej tro,
saa gaa ad Helvede til, væ'sgo'.

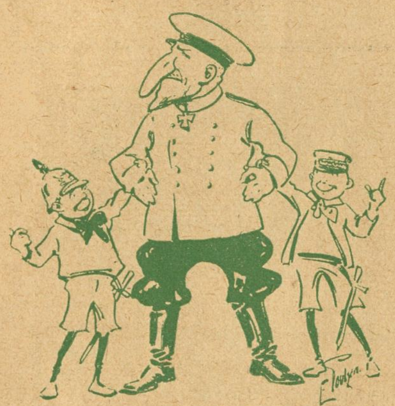

Ferdinand af Bulgarien:** — **Naturligvis vil jeg have noget Ekstra for at hjælpe en af Jer.

Denne Gang vil jeg ikke nøjes med en lang Næse!

Læge Gulmann.

Du unge indkaldte Mand,
som for dit Fædreland
kun ønsker *at dø* med Glæde,
du skal af Mismod ej græde —
thi selv om Skæbnen ej vil de'
saa hjælper dig Doktoren til de'!

General Hindenburg.
Gengivet ved Hjælp af 28 Tændstikker.

Forslag til en Officersuniform, ved hvilken der er taget særlig Hensyn til hurtig Afvæbning.

— Nu er der igen en fattig Stakkel, som kommer i Forlegenhed, fordi han har tjent et Par Skilling ved at opsamle og sælge afskudte Geværprojektiler.

— Ja, er det ikke mærkeligt? Saa snart det Skidt gør en Smule *Nytte,* saa er Autoriteterne der straks med Stokken!

Kornblomst.

Hvis Du ej vil Narre skue
og er ked af deres Nykker,
skjul Dig i din egen Stue —
men slaa først dit Spejl i Stykker!

Det „kristelige."

Tak, fordi du om vore Soldater
(ak, de Stakler) altid parat er
Kærligheds Kaabe at slaa —
arme fordrukne Syndere er de,
dog du viser dig altid barmhjærtig.

Hellige Blad, hvergang jeg arme
tænker, at ingen vil sig forbarme
over min Synd og min Nød,
hvisker jeg stille med dig i Haanden:
salige er de fattige i Aanden!

Det amerikanske Flæsk, som vi skal indføre, vil sikkert ikke fornægte sin Nationalitet.

— *Striberne* har det jo allerede, og en høj *Stjærne* vil det hurtigt faa hos os!

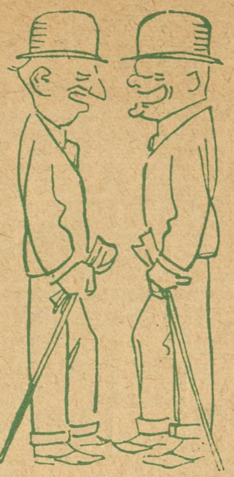

— Har Du hørt, at Bilerne er begyndt at køre *i Sløjfer*, ligesom Linie 7?

— Nej det er da ikke muligt?

— Jo, paa Østergade kører de lige igennem *Fonnesbechs* Udhængsskabe.

31/8 To lærde Doktorer, Georg Brandes og Wieth-Knudsen, mener begge to, at Verdenskrigens Resultat bliver lig et Nul. Jeg maa tilstaa at Brandes her har skuffet mig — men paa den anden Side maa jeg indrømme, at af Wieth Knudsen har jeg aldrig ventet mig andet end — et Nul.

„Torm."

Fyrretyve Procent a conto —
det er s'gu mer end Basta og Ponto!
Ej om saadant taler man ilde,
selvom Børsspil syn's bar' Dille.

2/9. Nu er der atter konstateret et Tilfælde af Mund- og Klovesyge, denne Gang paa Knabstrups Hovedgaard ved Holbæk. — Man kan egentlig ikke sige, at det virker opmuntrende.

— Nej, tvertimod! det virker nedslaaende!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXV.

Eriksen, „Taarnpavillonen", Tivoli.

SALMONSENS KONVERSATIONS LEKSIKON
2. UDGAVE.
SUBSKRIPTION MODTAGES i ALLE BOGLADER
C. 20 BIND. 2 BIND AARLIGT.
I BIND À 10 KR
I SHIRT. 12 KR
I SKIND 14 KR
I HÆFT. 50 ØRE
VÆRKET KAN FAAS PAA RATEBETALING
J. H. SCHULTZ FORLAG

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

THOMSENS MAGASINER
Elegante Kostumer
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ·
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Bryggeriet Phønix
Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968
Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

Hr. Redaktør Axel Wessel!
Maa jeg gennem disse Linier bringe »Ravnens« Redaktion og Restauratør Petersen og Frue en Tak for de behagelige Dage vi tilbragte paa Vallø Strandhotel. Jeg kan kun tilfulde understrege Ravnens Omtale af den udmærkede Forplejning, man nyder dernede. De herlige Omgivelser gør, at der er noget for alles Smag, enten man vil spadsere gennem Skoven op til Vallø Slot med Parken, eller man vil ligge og dase ved Stranden og gaa i Vandet. Med Tak for denne Gang forbliver jeg Deres forbundne

J. Werner.

B. O. Skousgade. Der er ikke meget Haab om det!

Jeg har hørt følgende Ordskifte i Esbjerg:

»Mor, maa jeg gaa over at hente Fløde i mine Tøjsko?« *M. C.*

Svend Andersen. Vi skal ved Lejlighed skaffe Plads til dit »Begynderarbejde«.

Kære Ravn! Hermed en Vits med Tegning.

A: Hvorledes gik det til, at Opdageren fangede Tyven, da han jo havde forklædt sig som Dame?

B: Jo, ser Du, han lagde Mærke til, at han passerede forbi et Modehandlervindue uden at se derind.

Ærbødigst *E. O.*
Aalborg.

1. Kunstner: — Det var en flot Begravelse vor Kollega fik.
2. Kunstner: — Ja, saadan en Begravelse faar en anden aldrig i sine Levedage. *Aage Mikkelsen.*

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger fra Kr. 45-75 Kr.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

AGGERBECKS MEGET FINE IRIS
forfiner forskønner bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Køb Alfa Margarine

Kærlighedens Prøve.

En ung Dame spadserede henad en Vej, en Herre fik Øje paa hende og fulgte efter.

— Hvorfor forfølger De mig? spurgte hun.

— Fordi jeg elsker Dem, svarede han.

— Jasaa? Men min Søster, som kommer bagefter, er meget smukkere end mig. Gaa og erklær hende Deres Kærlighed.

Manden vendte om og mødte en Dame med et lidet tiltalende Ansigt. Dybt skuffet gik han tilbage til den første og sagde:

— Hvorfor løj De for mig?

— De fortalte heller ikke mig Sandheden, svarede hun — for hvis De havde elsket mig, saa vilde De ikke have gaaet tilbage for at se paa en anden Kvinde!

Av!

— Tænk Dig, Jens Aldrigbange har faaet Gigt og gik til Doktoren, der gav ham Massage, og nu ligger han paa Sygehus.

— Jens?

— Nej, Doktoren, for Jens Aldrigbange blev vred, fordi det gjorde ondt!

Tegning af R. Storm-Petersen.

— *Hvad fortjener Du egentlig ved dine Digterier om Maaneden?*
— *Jeg fortjener 1000 Kroner — men jeg faar dem bare ikke!*

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men **den bedste**
„GOLD FLAKE"
VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men **den bedste**

Tegning af O. HARTIG.

Fra Fremtidens Panoptikon.

Fra Sikringsstyrken.

Kaptajnen: Kom tilbage, 47. De er for langt fremme!

47: Jeg har taget en Fange, Hr. Kaptajn!

Kaptajnen: Saa kom med ham!

47: Han vil ikke følge med!

Kaptajnen: Saa kom uden ham!

47: Jamen, han vil ikke slippe mig!

*

Løjtnant Faahr farer ind paa Nr. 48, som har glemt at knappe en Knap i Frakken.

— Knap Knappen! brøler Løjtnanten.

Hvorpaa 48 ganske rolig rækker Hænderne ud og knapper en Knap, som »stod aaben« — i Løjtnantens Frakke!

Kompagniet grinte.

Gavtyv.

Fuld Student ringer paa Apotekerens Klokke om Natten. Da Apotekeren kommer, siger

Studenten: — Har De Kinin her?

Apotekeren (gnaven): Ja, vi har!

Studenten: Det er godt! Kinin skal der være paa ethvert ordentligt Apotek! (Afgang).

Russisk.

En russisk Bonde henvendte sig til en Embedsmand med et Andragende. Da han havde fremført sit Ærinde, trak han en Gaas frem fra sin Pels.

— Hvad! skreg Embedsmanden — vil Du bestikke mig? Ud med Dig, din Lømmel — Gaasen konfiskerer jeg!

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -	
Sherrys No. 1	20 -	25 -	

Tegning af Oluf Nielsen.

Dommeren: Tag den Hat af og fortæl mig saa, hvad De vilde nede i Klædeforretningen midt paa Natten?

Tyven: Jo, Hr. Assessor, je' kom derner saa'n ganske tilfældig, men da je' saa de billige Priser, der hang paa Klæ'erne, saa tænkte je', at de' i Grunden var mejet billige a' købe dem — aa saa var'et, a' je' ble' anholdt!

Hvordan Giftslangen blev opereret.

En Historie fra det højere franske Selskabsliv.

De bedste Venner i Saint-S. blev pludselig uenige, Forlovelser blev hævet kort før Brylluppet, de lykkeligste og mest kærlighedsfulde Ægteskaber opløstes af de mest ubegribelige Aarsager; Forretningsmændene syntes ikke at have andet at gøre end at anlægge Sag mod hverandre, og Domstole og Advokater havde mere at udrette, end de kunde overkomme.

Alt dette var Fru Bardys Værk.

Denne fortræffelige Dame, som var rig og barnløs Enke, havde kun en Fornøjelse her i Livet: Hun fandt en sygelig Glæde i at tale ondt om alle sine Medmennesker. Hendes onde Tunge ødelagde bogstavelig talt hele Byen, og ingen gik fri for dens Gift.

Hendes Metode var lige saa grim, som den var listigt arrangeret.

Hun talte blidt, i en dyb og meget venlig Tone. Og det var, som om hun elskede og hædrede alle sine Medmennesker. Hun saa ud til at være Ven med alle, og hun var parat til at gaa i Ilden for sine Venner. Men om alle vidste hun en Masse gamle Historier, som hun forstod at slippe ud her og der, i al Hemmelighed forstaas, og med indtrængende Anmodning om endelig ikke lade det gaa videre!

Hun havde en hel Del Spioner til sin Hjælp. Saa snart en Ægtemand havde indladt sig paa et eller andet mindre lovligt Eventyr — en ung Frue var gaaet til et Stævnemøde, en Forretningsmand, der ikke rigtig kunde klare sig og lignende — saa var Fru Bardys altid den, som hurtigst fik Besked om Affæren. Og hendes onde Tunge var straks rede til Aktion, og »Nyhederne« cirkulerede i en aldrig hvilende Strøm.

Til en Mands Hustru sagde hun:

— Aa, hvor jeg beundrer Deres ægteskabelige Lykke, min kære Frue! Jeg kender virkelig ikke noget saa inderligt Forhold, som det, der raader mellem Dem og Deres Mand. Det samme sagde jeg lige før til den dumme Fru N., Deres bedste Veninde, som fortalte mig en idiotisk Historie om Deres Mand. Tænk, hun paastod, at Deres prægtige Mand, som vel ingen kan tænke noget ondt om, nu for nylig hen imod Midnat bestemt havde Stævnemøde med en Dame paa Operapladsen. . . .

Paa samme Maade lykkedes det hende diskret at underrette Manden om, at Hustruen bedrog ham.

Fru Bardys Fantasi var uden Grænser, og manglede hun det mindste lille Underlag af virkelige Fakta for sine Historier, saa digtede hun paa fri Haand falske Nyheder og befordrede dem videre.

Hele Byen levede i stadig Spænding og Angst.

Men de fleste havde dog Respekt for hende, for det første fordi adskillige gerne vilde høre hendes onde Tunge, og for det andet fordi Fru Bardys nedstammede fra en af Frankrigs ældste Adelsfamilier, og det smigrede mange at blive modtaget af hende.

Det var bare Oberst Cronic, der vovede at hejse Oprørsfanen.

Det var Fru Bardys Skyld, at han ikke var avanceret til General. Hun havde udspredt Rygter om, at Obersten var uforbederlig Alkoholist, spillede falskt i Bridge — og mange andre lignende Elskværdigheder. Men alt dette hindrede hende ikke fra at udtale, hvor højt hun skattede Obersten.

— Den gamle Heks! Den Xantippe! rasede Obersten fra Morgen til Aften. Saa snart jeg kan faa Lejlighed, skal hun min Sandten faa det betalt efter Noder!

Men hvad kunde han vel udrette imod Fru Bardys?

— Det skal De nok faa at se om nogen Tid! Jeg skal kurere hende. Hun skal faa det betalt, det sværger jeg paa!

Obersten fik et Stykke Tid derefter Indbydelse fra Fruen til en Soiré. Han takkede og bad om Tilladelse til at tage en gammel Ven med sig, Markis de Santa-Jamaica, som for Tiden var hans Gæst.

Soiréen gik af Stablen og var uendelig kedelig. Gamle visne Frøkener og unge blege dito jamrede sig igennem sentimentale Klaver-Romancer. En af Omegnens Godsejere, som ansaa sig kaldet til Digter, deklamerede nogle Vers paa et frygteligt Tungemaal om Sol, Maane og Stjerner.

Markisen syntes, trods alt, godt om de kunstneriske Præstationer. Han satte sig ved Pianoet og spillede en flot Vals. Alle var henrykte.

— Deres Ven er virkelig et vidunderligt Bekendtskab, sagde Fru Bardys til Obersten, en virkelig Gentleman.

— Ja, ikke sandt, min Frue, gammel venetiansk Adel.

Til sidst kom der en Pause.

Tilbagelængt i en bekvem Stol begyndte Fru Bardys at fortælle sine sidste Nyheder. Hun var lige i Færd med at ødelægge en ung smuk Pige, som skulde fejre sit Bryllup inden otte Dage.

— Hun er saa kær og rar, den lille. Det er en kedelig Ulykke, at hendes Fader hængte sig i Fængslet.

Markisen og Obersten stod lænede op mod Væggen og hørte til med synlig Interesse.

Fru Bardys holdt op med sin Sladren et Øjeblik for at overbevise sig om, at hendes Skildringer gjorde Virkning.

Saa aabnede hun atter Munden, og Selskabet ventede sig flere Afskyeligheder — da de pludselig hørte hende sige:

— Det er Synd, at jeg skal være den ækleste og dummeste gamle Kælling her i Byen!

Hele Selskabet blev naturligvis stærkt forbløffet. Fru Bardys løftede purpurrød i Ansigtet sine Øjne mod Himlen og stammede:

— Hvad i Guds Navn betyder dette? Hvem har tilladt sig at sige saadant?

Og med en endnu mere gennemtrængende Røst hørte de hende fortsætte:

— Ja, jeg er virkelig en Xantippe, mere fuld af Ondskab end en gammel Heks; Tusind Gange har jeg fortjent at blive pisket!

Markisen af Santa-Jamaica bibeholdt sin ligegyldige og nonchalante Stilling ved Væggen, mens Obersten gik hen i en Vinduesnische, hvor han under svære Anstrengelser søgte at kvæle sin Latter.

Fru Bardys havde rejst sig. Nu var hun violet i Ansigtet, Øjnene rullede vildt og Aandedraget svigtede hende.

Og atter kom det med Eftertryk:

— Ja, en Heks, det er lige hvad jeg er!

Hun vaklede frem og tilbage, og det lykkedes hende at fremstamme: — Hvad skal dette betyde? Hvem kan tillade sig at sige saadan om mig?

En Veninde omfavnede hende og forsøgte at berolige. — Men hvorfor siger De saadanne ubehagelige Ting, Frue? De gør os virkelig bange. Vi holder jo alle meget af Dem!

Graaden var ved at kvæle den gamle Dame.

Og paany hørte de hende skrige: — *Men jeg er en gemen Heks.*

Det var for meget. Fruen faldt besvimet om.

En Dame kom hen og spurgte Obersten:

— Sig mig Oberst, hvad i al Verden skal dette betyde? Kan De forklare, hvad der er sket?

— Jo, jeg har forstaaet det hele aldeles udmærket, svarede Obersten. Fru Bardys har selv fortalt os den Sandhed, som ingen vilde sige hende aabent! Det maatte ske paa den Maade, og godt var det.

Og i det han vendte sig til sin Ledsager tilføjede han.

— Mine Damer, jeg glemte at sige Dem, *at Markisen af Santa-Jamaica ogsaa kalder sig Signor Antonio, bekendt fra „Moulin Rouge“ som Verdens bedste Bugtaler!*

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil**
vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

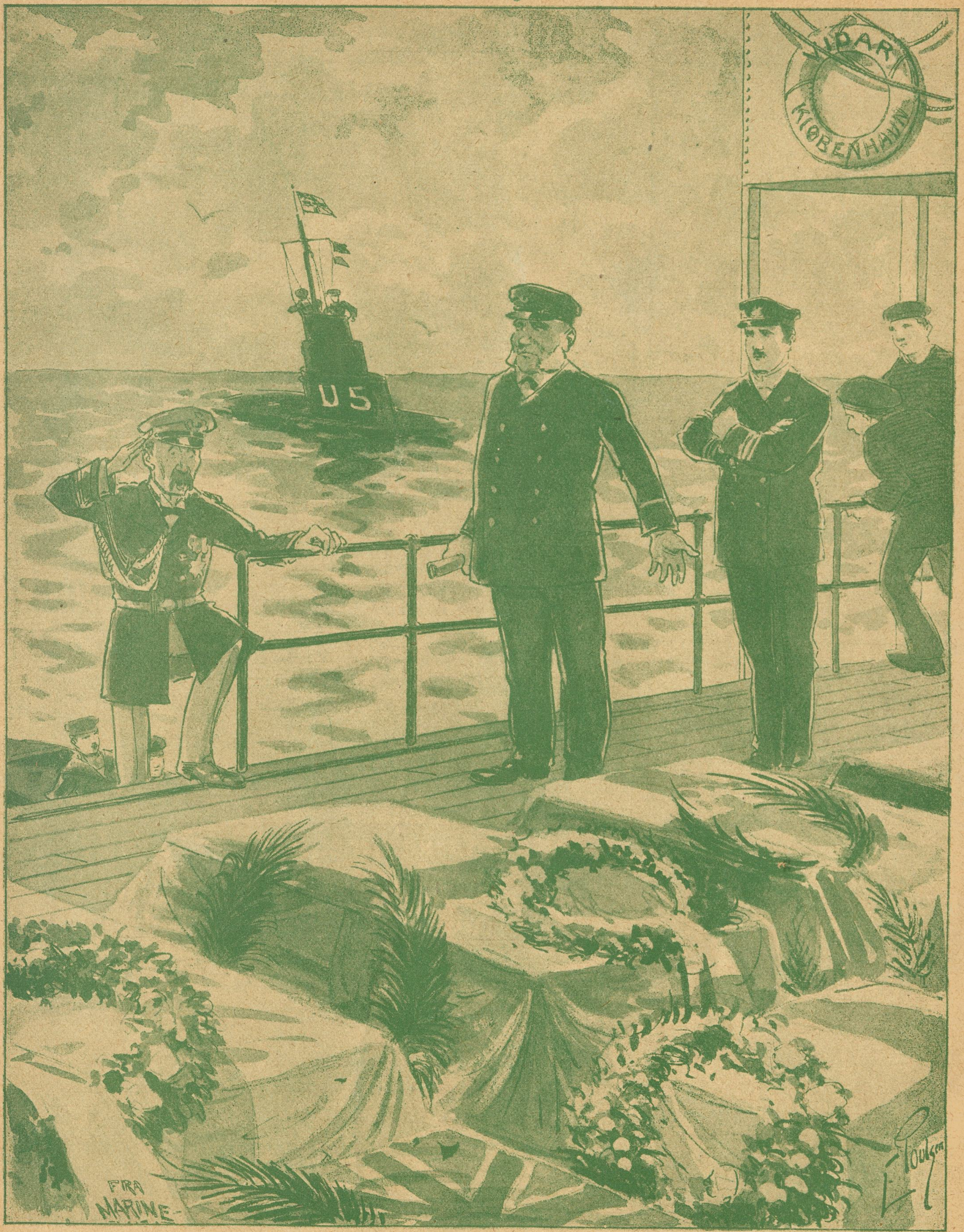

Tegning af Emil Poulsen.

— Naa, undskyld, jeg ser, at en af mine Kollegaer har allerede været her!

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 37. Torsdag den 16 September 1915

Tegning af Emil Poulsen.

Far kommer hjem.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

ROMAN.

1. Del.
Kunstnertrang —
Operahang —
Vejen lang —
Kunsten trang
i Danevang —
Næseklang —
Gang paa Gang
Fiasko-Sang —
Sjette Rang.

2. Del.
Der var engang —
Whisky-Trang —
Bægerklang
Dagen lang —
Daler sprang —
Urolig Gang —
Svanesang —
Bang! —
Ding-Dang.

F. S.

Næringsveje.

Gullaschfabrikanten.

Han var en Overgang Udsmider i „Figaro“, men blev taget ud af det af en fremragende „Højrespids“, der elskede „Nattelivet“ lidt for højt og med Rette var bange for, at Hr. Udsmideren kendte formange „Detailler“ ved bemældte „Spids’“ Levemaade. Mens Hr. Gullasch var Restauratør i en privat Forening, fødtes hans Sans for Biksemad, og denne Sans fik han udmærket Anvendelse for, da de evropæiske Lande begyndte at lave Lobescowes af deres Sønner.

Gullasch lugtede hurtigt Tjansen, lejede sig en Kælder, smøgede Ærmerne op, rodede Hakkemad sammen og puttede det ned i Daaser, som blev hermetisk tillukkede.

Da Forretningen udviklede sig, blev Gullasch saa fortumlet, at han var lige ved at slaa sin gamle Svigermoder ihjæl for at anvende hende til Hermetik! Med Krigsguld i Lommen hjemsøgte han Byens Natkafeer og gav Greven, saa Champagnen stod 13 Fod over daglig Vande, og han kørte hver Dag i Bil til sin Barber.

I Løbet af et Par Maaneder erhvervede han sig Villa, Automobil og Rideheste og troede nu, at han var en gevaltig fin Mand. Tyskerne, som han af patriotiske Hensyn hidtil havde fordømt (64 og Paragraf 5) erhvervede snart hans fulde Agtelse — efterhaanden som de aftog og flot betalte hans Gullasch, og tilsidst var han rørt over, at han saa sig i Stand til at lindre Nøden og den krigerske Elendighed ved at sende god og nærende Føde til de kæmpende Soldater.

Da hans Formue stærkt nærmede sig Millionen, blev han ked af at omgaas det Rak, han hidtil havde beæret med sit Venskab, og han søgte nu af al Magt at komme ind i det saakaldte gode Selskab. Fedte-Greven opnaaede imidlertid kun, at saavel hans tidligere Omgangskreds som den nye, lukkede sig for ham. Hermetisk.

Familien Gullasch II.

Tegning af Anton Hansen.

Fru Gullasch: Hvad skal vi gøre ved denne Pelargonie, naar vi nu skal flytte ud i vores nye Villa?

Hr. Gullasch: Giv den til et fattigt Barn, min Skat.

Kril og Krøls Rejse til Kæmpernes Land.

1) Kril og Krøl sad netop og talte om, hvor dejligt det kunde være at komme til Kæmpernes Land — da pludselig en lille venlig Mand stod foran dem.

2) Han havde hørt deres Ønske og var straks parat til at opfylde det — og saa gik Farten gennem Skyer og over Bjerge.

3) Efter en Times Rejse dalede de velbeholdne ned paa Jorden foran en vældig Kæmpe.

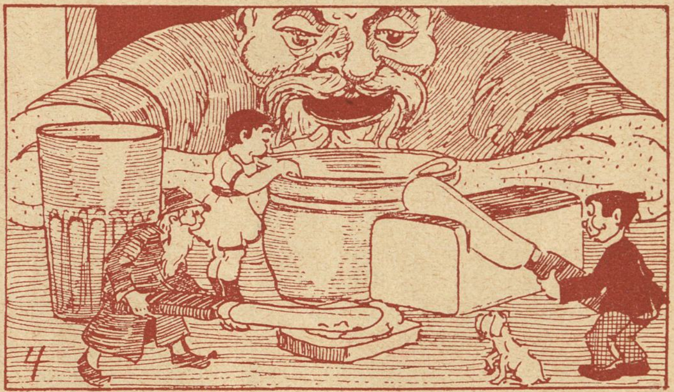

4) Kril og Krøl blev jo lidt forskrækkede, men det gik over, da Kæmpen satte noget dejligt Mad for dem.

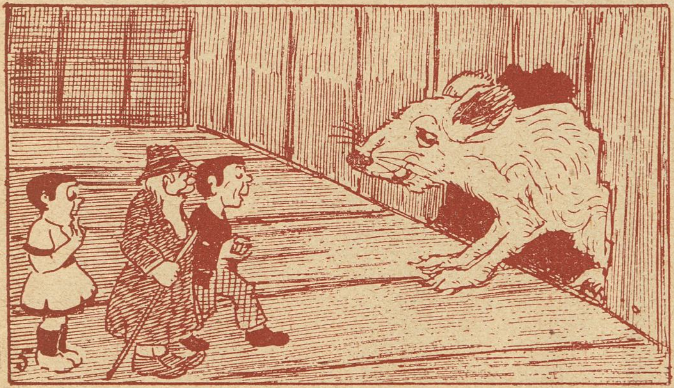

5) Paa en Tur i Kæmpens Hus træffer de en hvid Mus, saa stor som en Hest. Den tilbyder at vise dem Landets Herligheder og

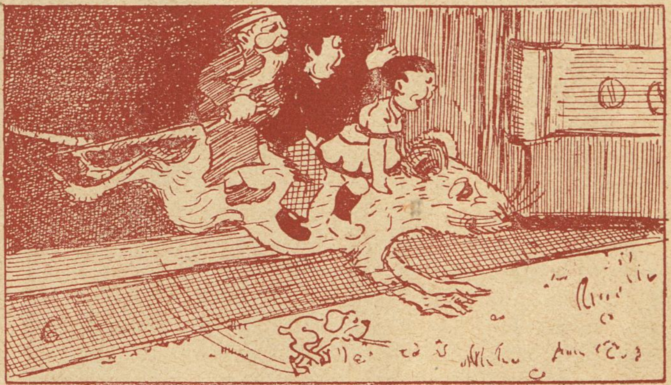

6) straks efter sidder de mageligt paa Musens Ryg, og afsted gaar det over Stok og Sten, indtil de naar en Musefælde, saa stor som Abehuset i Zoologisk Have.

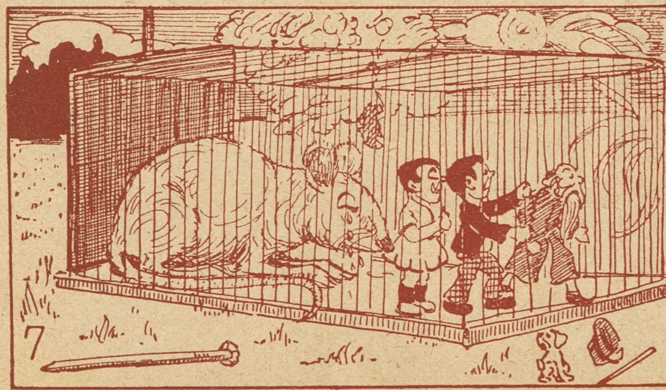

7) Musen kan ikke modstaa Flæsk — og vips ryger den ind i Musefælden, og dér sidder de jo kønt i det!

Tegninger af Aksel Jensen.

8) Heldigvis bliver de savnet af Kæmperne, som snart kommer dem til Hjælp og befrier dem for Fælden — i næste Numer følger saa ny og spændende Æventyr.

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Forlov-elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

THOMSENS MAGASINER
Paletots & Ulsters
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Svinehovede!

— Hør lille Kone, læs den Artikel om Nøden og de dyre Levnedsmidler højt — saa skal Svineho'det rigtig smage.

Et Kvad om Sommeren 1915.

(Mel: »En glad Trall!«)

Nu vil jeg om Sommeren kvæde,
den Sommer vi ikke har haft.
Jeg gør det s'gu inte med Glæde,
men lover, det skal bli' med Kraft!
For jeg er edderspændt —
man har jo endevendt
en Sommer, som aldrig man før har kendt.
Bestandig Sjask paa Vej'n,
et Hundevejr med Regn —
og jeg har dog ikke noget Hundetegn!

Om *Maj* vil jeg sletikke tale,
da frøs det jo vældigt hver Nat.
Der døde ti smaa Nattergale
og lisedan Majmaanedskat.
O, Maj, hvor var du spys,
jeg havde megen Hys
med Varme at holde i min Kabys.
Jeg laa og røg paa skraa
med store Sivsko paa —
men jeg fik Skam Frost i min store Taa!

Ak, *Juni* blev blot meget slemre,
det snede og hagled i Kor.
At man kan os Men'sker belæmre
med den Slags uartige Ord!
I *Juli* — aa gaa væk! —
der fik jeg først mit Smæk:
jeg lejed mig Hummer i Hellebæk.
Men Himlen var mig grum,
jeg fik kun Sprøjt og Skum
fra Stranden — samt ægte Delerium!

Hvad angaar *August* vil jeg sige:
den ligned en druknende Mus.
Hvad skal man vel ud i det Frie,
naar Himlen ej kan holde Hus?
— Med et vor kolde Pol
fik varm *Septembersol*,
der gjorde mig brun som en gul Mongol,
Nu bli'r det Sommervejr,
til *Jul* jeg tror den skær
til Skoven, hvor vi plukker Stikkelsbær!

Peder Ravn.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

Præsidentens Tone blev strængere.

»Paa en af Deres Soireer lod De en Sangerinde fra Opera Comique optræde, med hvem De havde en Kærlighedsforbindelse.«

Det drejede sig her om lidt Flirt paa en Tid, hvor Fru Lermantes langsomt kom sig efter et langt Sygeleje. Den Slags forekommer jo hos temperamentsfulde Mænd og gaar som oftest ligesaa hurtigt over som det opstaar.

Lermantes følte, at han med et Slag tabte det vundne Teræn. Ogsaa den eneste Lykke, han endnu havde tilbage, Børnenes Tillid, stod paa Spil.

Han stammede:

»Dette lille Sværmeri varede kun saa kort, Herr Præsident.«

Hans Svar fremkaldte Latter.

»Det er ligegyldigt,« sagde Herr Motiers de Fraisse. »Jeg anfører kun Kendsgerninger for at kunne tilbagevise Deres Bemærkning fra før. Jeg vil nævne et lignende Eksempel. Ved Deres Hustrus Død lagde De stor Sorg for Dagen. Jeg tror gerne, at den var oprigtig. Men kort efter Deres Tab knyttede De Forbindelse med en meget bekendt Dame.«

»Jeg havde været Enkemand i halvandet Aar, da jeg traf denne Kvinde.«

»Jeg skal ikke nævne hendes Navn, saa lidt hendes Rygte end betyder. Dette Forhold varede kun fire eller fem Aar. At dømme efter de Papirer, som fandtes i Deres Regnskaber, var denne Passion Dem meget kostbar. Tallene beløber sig til ca. halvtreds Tusind Francs. Jeg skal nævne følgende Udgifter: En engelsk Spidshat med Roser, tolvhundrede Francs, et Libertykostume med Brysselerkniplinger, totusind Francs, et Kostume af blød Silke med antik Sølvbort, fjortenhundrede Francs, en mønstret Aftenkaabe, ellevehundrede Francs, et Zobelskindsstykke, sekstusind Francs, en Hermelinstoga, femtenhundrede Francs. Det er dog ganske nette Beløb.«

Mumlen og ironisk Latter fulgte denne Opremsning. Det faldt ingen ind at tænke paa, at der i Salen sad en Mængde Damer, hvis elegante Kostumer ligeledes betaltes af tilstedeværende Herrer.

Over Chaussys Ansigt fløj et djævelsk Grin. Utvivlsomt formede han i Tanker en satirisk Artikel, der næste Morgen vilde prange i Bladet; og saa var han dog selv kun en ussel Spiller, der levede af Bestikkelser og Snyderier.

Mouchebise, Mijoux, Klosterli og Contay spilede Øjnene op af Forfærdelse, som stod de foran en Afgrund, medens Embedsmandskonerne paa Tribunen tænkte paa deres egne Mænds beskedne Indkomster og sammenlignede dem med den umaadelige Indtægt, der tillod saadanne Udgifter som de nylig nævnte.

»Da det ene jo staar i Forhold til det andet,« fortsatte Præsidenten, »hvilke Pengetransaktioner foretog De Dem for at kunne tilfredsstille saadanne Luner —«

Lermantes tænkte paa adskillige, som var tilstede i Salen: bl. a. Bankier Crevola, om hvem man ikke vidste, hvorvidt han kunde opfylde Ultimo af sine Forpligtelser; ligeledes Jean Toma, der strøede om sig med Penge, som ingen anede, hvor kom fra, og saa mange andre, der ikke som han selv havde arbejdet haardt og skabt Virksomheder, hvoraf Tusinder levede.

»Det er rigtigt, at jeg ikke har lagt Penge op,« indrømmede han,« men jeg har heller aldrig gjort Gæld. Jeg tjente, hvad jeg behøvede. Og jeg regnede med mine Foretagenders tiltagende Udvikling, saaledes at jeg selv og mine Børns Fremtid var sikret.«

»Det var meget uklogt.«

»Desuden har jeg tegnet flere Livsforsikringer. Præmierne er blevne regelmæssig betalt.«

»De tænkte paa Døden og ikke paa Modgangstider. De er nu komne! De har nylig hørt Rettens Revisorer udtale sig om Deres Forretninger. Saafremt deres Beregninger stemmer, er Deres Udbytte stadig blevet forbrugt.«

»Jeg er rede til at optage en Diskussion om enhver af deres Beregninger. De stemmer kun tilsyneladende. Hvordan skulde man kunne bedømme et Foretagende rigtigt, som er standset midt i sin Udvikling.«

»Dette Spørgsmaal vil senere komme under Behandling. De kan drøfte det med de Sagkyndige. Jeg er tvungen til at holde mig til Kendsgerningerne. De giver Deres Arrestation Skylden for Deres vanskelige økonomiske Situation, men De har dog længe befundet Dem i en alvorlig Forlegenhed, en Forlegenhed, som hænger lige saa meget sammen med Udgifter som med Deres Indtægter. Har De aldrig nogensinde tænkt paa at indskrænke Dem?«

»Kunde jeg det? — Havde jeg indskrænket mine Udgifter, havde jeg samtidig skadet min Kredit i den Grad, at man havde anset mig for ruineret.«

»Anset Dem for — Hm! Det er bedre at anses derfor end at gøre alt for virkelig at blive det!«

»I de Kredse, hvori vi lever, trækker det ene det andet med sig.«

»Ja, i de Kredse, hvori *De* lever, maaske. De mødte Vanskelighederne med et ejendommeligt Letsind. De startede Foretagender med største Dristighed og regnede altid med et gunstigt Resultat! I de senere Aar har Lykken ikke staaet Dem bi, De har lidt Tab, og har maattet bære Tilbagevirkningen af andres Bankerot! De befandt Dem i en fortvivlet Situation!«

Som Samson, da han vilde sønderbryde sine Lænker, samlede Lermantes nu al sin Kraft:

»Min Stilling var paa ingen Maade fortvivlet, Hr. Præsident. Jeg behøvede ikke at gribe til Forbrydelsen for at klare mig.«

Han talte med en saadan Kraft, at han igen fik Stemningen til at svinge. Han havde dog egentlig udrettet store Ting. Hvorfor skulde man tvivle paa hans Magt?

»Den Præsident er en Kamel,« hviskede Crevola til Valens. »Man vinder og man taber, og alt gaar op tilsidst.«

»De tænkte,« sagde Motiers de Fraisse, »at det var en forbigaaende Forlegenhed, ligesom Spilleren, der stadig tror, at Uheldet maa vende sig.«

Han saa paa sit Uhr, der viste et Kvarter i fire.

»Maaske føler De Dem træt nu?« spurgte han i det vel-

villige Tonefald, som havde skaffet ham Ry for Upartiskhed. »Vi kan holde en Pavse.«

Lermantes gav med en Gestus tilkende, at han ikke trængte til at hvile. Ophidselsen havde gengivet ham hans Kræfter; Elasticiteten fra tidligere Dage var vendt tilbage. Dog Herr Rudrik forlangte en Pavse. Han tørrede sin Pande. Heden var frygtelig. Tagets matte Glasruder holdt kun daarligt Sollyset ude.

»Godt,« svarede Præsidenten, »vi tager et Kvarters Pavse.«

Han gav Ordre til at holde Vinduer og Døre aabne saa længe.

SJETTE KAPITEL.

De fleste af de Tilstedeværende foretrak at udsætte sig for Gennemtrækken, end ved at forlade Salen at risikere den møjsommeligt erobrede Plads. Dog Fru Aurora Winckelmatten rejste sig og bad sin Nabo holde Stolen; selv iført en Advokatkappe ved en smuk Dame, at man vil gøre alt for hende. Chaussy vidste sin Plads sikker; han gik ud paa Gaden, trillede sig en Cigaret og samlede paa giftige Bemærkninger. Han saa Advokatinden i Korridoren, og de snakkede sammen et Øjeblik.

»En fin Proces, hvad? Tilstaa, at De gærne vilde plædere idag!«

»Det vilde være for svær en Opgave for mig.«

»Mon? Hvis jeg begaar et Mord, henvender jeg mig til Dem om Defensionen!«

Montjorat var staaet op fra sin Stol for at strække sine stive Lemmer. Han protesterede mod Trækken, der skulde jage Bakterierne ud af Salen.

»Jeg henter mig en Snue her. Og jeg skal spille imorgen.«

Hans Naboer drøftede Forhøret; han tog Del i Underholdningen og spurgte Lavenne:

»Naa, hvad mener Du saa om Sagen?«

»Giv Tid. Endnu kan man ikke danne sig nogen Mening.«

Men Montjorat begyndte at gøre Rede for sine Indtryk. Lermantes tiltalte ham. Hans Holdning var meget smuk, kun Stemmen var for dæmpet.

»Skade! Da han sagde: Mine Børn ved, at jeg elskede deres Mo'r, var det godt! Meget godt! Men hvilken Tone! Det skulde have været udslynget med fuld Kraft og ledsaget af en fin Gestus.«

Med tre udstrakte Fingre og understregende hvert Ord gentog han Sætningen og tilføjede:

»Ja, Betoningen!«

I det hele taget havde Lermantes gjort et godt Indtryk. Man fandt ham rolig og uden Kryberi. Auktionskommissær Lavançher beklagede, at han til Tider udviste for stor Sikkerhed.

»De Edsvorne ser gærne, at den Anklagede optræder lidt frygtsomt, thi denne ene Gang i deres Liv er de almægtige. De ønsker, at man udviser Ærefrygt.«

»Det er kun naturligt,« sagde Proz, den elegante Verdens Portrætmaler. »Men naar man befinder sig i en Situation som Lermantes, tænker man ikke paa den Slags Ting. Man teer sig, som man er oplagt til.«

»Enhver efter sit Temperament,« tilføjede Lavenne. »En blæser sig op, en anden knækker sammen, en tredje jamrer, og andre blive stive som Træpinde. Folk paastaar, man kan se, om et Menneske er skyldig eller kke. Det bare Sludder!«

Montjorat vendte tilbage til sin Ide.

»Nej, nej, tro ikke det. Stemme og Gestus gør meget.«

»Jeg gad engang se Dem deroppe,« sagde Lavenne. »De tror vel sagtens, at De vilde være i fuld Besiddelse af Deres Midler?«

»Jeg vilde optræde ganske rolig.«

Proz, der spillede sine Kreditorer de værste Puds, begreb ikke, at man kunde leve med saadanne Bekymringer. Saa skiftede han Emne og mindede om Festen forrige Vinter hos Lermantes: »Det galante Aarhundrede«. De Indbudne mødte i Kostume i Ludvig XV. Stil, der var arrangeret levende Tableauer efter Watteau, og de bedste Kræfter fra Balletten danse Menuet.

»Alt fuldendt smagfuldt,« forsikrede Lavançher.

»Fru d'Entraque derovre var Marquise af Pompadour — en Stil — en Værdighed, siger jeg Dem — jeg tilbød, at male hende, men hun vilde ikke!«

»Hvad fremstillede Lermantes?«

»Hertugen af Choiseul — meget elegant,«

»Og hvad er han nu! — Gid han maa klare sig!«

»Hm!« bemærkede Levancher rystende paa Hovedet. »I hvert Fald er det Slut med den Fornøjelse. Har man først været Arrestant, trækker man ikke mere i Hertugkostume, selv om man er saa uskyldig som et nyfødt Barn.«

»Aa!« bemærkede Proz, »man glemmer saa hurtigt i Paris. Ved De forøvrigt, hvem Damen var?«

»Nej, jeg har ingen Anelse om det.«

Proz nævnede hendes Navn. Det var en berømt Sangerinde, hvis Ry nu var bortdunstet.

I et Hjørne stod to Versailles-Mænd, Grev d'Avoise og Baron Choffart. De mente, at Lermantes blev frikendt. Alle den sidste Tids Processer var endt paa samme Maade: Først uhyre Skandale; og derefter Fred og Forsoning over det Hele. —

Det var som en Mellemakt i Teatret. Man snakkede, bare for at sige noget, og saa sig om efter Bekendte.

Midt under Opstandelsen sad Roland, Renée og Paul som fastnaglede til deres Pladser. De forskellige Spørgsmaal og Svar — der røbede saa mange Ting for dem — svirrede stadig gennem deres Hoveder. Alle Mennesker havde hørt dem, men kun *de* alene formaaede at adskille det Sande fra Løgnene.

Tusinde fjerne Indtryk, som længst var bortvejrede, vendte nu tilbage i deres Erindring og ændrede deres Dom. Hvad skulde de tænke om deres Far, den arme, stakkels Far, der var helt anderledes end den Mand, som sad der mellem de to Gendarmer? Indtil idag havde de troet paa ham med Begejstring, nu blev de grebet af en Tvivl, som næsten tog Modet fra dem. Renée og Roland skjulte deres Kummer hos sig selv, men Paul saa sig rasende omkring. Han vilde trodse Mængden.

Ved Siden af Børnene sad Onkel Marnex og strøg sit Overskæg. Deres Far havde engang leende ytret: »Min Svoger kunde flaa mig levende, men først vilde han dyppe Fingrene i Sirup«. I Virkeligheden saa han vred ud nu. Her, hvor et stort Hjerte vilde have aabnet sig, drog Nag og Hævnsyge genem en nedrig Sjæl, og hans Følelser afspejledes i hans heftigt ophidsede Ansigt. Nysgerrighed blandede sig imellem; han gad gerne vidst Besked om et og andet, som Præsidenten ikke omtalte: Navne. Kendsgerninger, Enkeltheder. Men i Særdeleshed interesserede ham alle disse fremmede Menneskers hemmelige Tanker. Hvordan dømte de Lermantes? Med overfladisk Skepsis eller med Indignation? Utvivlsomt talte de ogsaa om ham, Marnex, eftersom han hørte til Familien, de kritiserede hans Holdning og udforskede hans Hensigter.

Han spidsede Øren for om muligt at opfange en Bemærkning; men i Nærheden af ham dæmpede man uvilkaarlig Stemmen. Alligevel hørte han Prox, med hvem han ikke var personlig bekendt, spørge Fru d'Entraque:

»Interesserer Processen Dem ikke, Frue?«

Svaret undgik ham.

»Hvad tror De om Resultatet? De maa dog have en Anelse om det, eftersom Herr d'Entraques kender Gaadens Løsning.«

Den unge Frue protesterede:

»Tro ikke det. Man overdriver Betydningen af min Mands Vidnesbyrd.«

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Patron Andersson: — Ska det vara torr eller *våt* champagne? (»Strix«)

Den tyske Kaptejn: — Hvor kan det være, at I Russere gærne lader Jer tage til Fange?
Russeren: — Jo, vi har hørt at Fange Nr. 2 Millioner faar et Guldur! (»Fliegende Blätter«.)

Tyskeren: Saa, for Fanden! Der røg Champagnen!

Tyskland (til den svenske Konge): Naa, Broder Sverige, vil Du nu ikke være med til at save Gitteret over? (»Lüstige Blätter«.)

»Hur ofta har jag inte sagt att Jansson inte skall fiska på sabbaten. Det är en mycket stor synd.«

»Ja, då kan nog va de, men sir pastorn, jag har fångat två laxer til fru pastorskan.«

»Jaså — ja då välsigne dig Gud, Jansson!« (»Naggan«)

Rød Indmad

„Vort Land."

Splitter nøgne staar vi,
hvori skal vi svøbe os?
Ad Helved til gaar vi,
hvis ingen vil købe os.

Alle har vi plukket —
nu gemmer Folk Dalerne,
Døren er selv lukket
hos Landbrugsadmiralerne.

Er alting virk'lig færdig?
Var'et Døden, som om Panden slog?
Er der ingen ny Alberti,
som har Lyst til et nyt „Dannebrog?"

Fredens Engel —: Jeg synes, det lysnede, men nu ser jeg, at det er Brand. Saa kan jeg vist roligt sove videre!

6/9. *Sukker*opkøberne blev stoppet i deres nette Trafik, men nu hører jeg, at *Mælke*opkøberne er begyndt at røre paa sig. Maa jeg i den Anledning henlede Opmærksomheden paa, at selv om Priserne paa næsten alting stiger i disse Tider, er Ridepiske ikke bleven dyrere, og et almindeligt solidt Spanskrør kan endnu faas til en rimelig Pris!

— Nu er der nok igen en »Privatdetektiv«, der er bleven hugget.

— Ja, Politiet holder sig da heldigvis til det gamle Ord: Gaa væk, Skygge!

Krigens Kraftkarle.
Karl Larsen ved den tyske Front.

Olaf Poulsen har for Tiden Orlov, paa Grund af et vaklende Helbred.

Altsaa: *Olaf skaanes.*

Nu er han imidlertid taget paa Tourné i det sydlige Sverrig, hvor han hver Aften hyldes af et begejstret Publikum, der betragter ham, som én af deres egne.

Altsaa: *Skånes Olaf.*

Billige Koks, fy føj, den var slem,
Grossisterne siger: Det Ros!
Naa, Sagen er ganske ligefrem:
De lagde saa tidt i Ovnen for *os*,
nu fyrer *vi* op for *dem!*

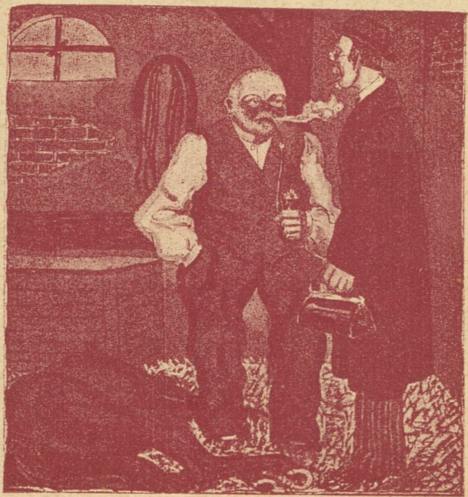

Dyrlægen: Ja, Per Lars, din Hest er død af Mund- og Klovesyge, og den er ikke til andet, end til at kaste paa Møddingen.

Per Lars: Jow da, den ka' da bru's te Gullasch!

Det var i Grunden en mærkelig Idé, at sende Manden, der mistede *Mælet* og *Hukommelsen*, ind paa 6. Afdeling.

— Ja! Professor *Friedenreich* kunde da ikke gengive ham *Mælet*; han er jo vant til at tage *Pippet* fra Folk!

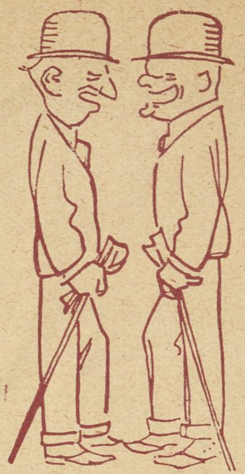

— Var Du i Tivoli og se *Skovtrolden?*

— Nej, men jeg hørte *Nissen!*

7/9. Jordbær-Jørgensen skal dømmes paa Indicier for Hestetyverier.

— Mon Dommeren nu ikke vil se en formildende Omstændighed deri, at mange Folk af Jørgensen blev skilt af med deres værste Plage?

En Gæstgiver i *Aars* er bleven mistænkt for at have solgt Kød, der har hængt for længe.

— *Et* kan han i hvert Fald ikke nægte: Kødet var bestemt *til Aars.*

Fru Gronemann.

Nej, de danske Retters Veje,
de er ikke saad'n at greje.
Skønt jeg flitteligen grubler,
stedse dog min Tanke snubler.

Folk, der hapser Millioner,
faar en Mulkt paa tusind Kroner —
men en stakkels skinsyg Kvinde
vil man spærre 2 Aar inde!!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXVI.

Nielsen, „Harmonien", Tivoli.

Dansk Korn Snaps

N. P. R. Næstved. Historien er ikke ny, og dertil er den uappetitlig!

Hans Johansen [13 Aar] Torvegade. Spildte Kræfter, lille Ven, men forsøg at begynde for dig selv!

A. Bahnsen. Nu skal vi se paa det!

Venizelos haaber at faa sit »Kabinet« i Orden til paa Torsdag.
[Dagspressen].

Kære »*To-ti*«. Om den græske Ministerpræsident naar at faa Orden paa det Roderi, er dog et Kabinets-Spørgsmaal.

„Økseskaft."

En Mand fra Vildmosen kørte Tørv til nærmeste Købstad, for at sælge dem.

Da Manden var meget døv, tænkte han; naar nu jeg kommer ind til Byen og træffer en Mand, saa det første han spørger efter er selvfølgelig: Hvad koster Tørvene, og hvis han saa siger mere, siger han: Det er en stor Læs. Dermed kørte den Døve med Tørvene.

Straks, han kom til Staden, traf han ogsaa en Mand. Manden hilste og sagde, Godda, og den Døve svarede: Ja, de koster syv Mark.

Manden: Hvad koster Tørvene?

Den Døve: A ka' min sæl ikke sælge dem billigere.

Manden: Aa. rend og hop, din døve Flab!

Den Døve: Den er ogsaa saa bred i Bunden.

»C —«

»C.« God Dag, Mand — Økseskaft!

Fra Skolen.

En ny Dreng stod foran Katedret, mens Læreren spurgte om hans Navn, Alder, Fødested osv.

— Har Du boet der hele dit Liv, spurgte Læreren venligt, da han havde nedskrevet Hjemstedet.

— Næh — nej! endnu ikke Hr. Lærer, lød Drengens mildt bebrejdende Stemme. *E. P.*

ÆGGERBECKS
ROTE FINE
IRIS
forfiner forskönner bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

S. Larsen, Aalborg. Vi skal se om der kan blive Plads til Deres Billeder; Historien, der følger med, er altfor lang [hvad der er gode Raad for] og tillige ikke særlig morsom [og det er værre!]

»I. C.'s Blodtørst«
eller
Af Mangel paa et Ministerium. —

Meningen med Tegningen er, at vise I. C. Christensen, der, paa Grund af sine mislykkede Angreb paa Regeringen, søger sin Trang til at »slaa ned« stillet paa anden Maade.

Med Haab om Optagelse
Olav Vind.

Kære *Olav Vind.* Tak for Tegningen og — specielt — for Meddelelsen om, hvad Meningen er.

Kære »Ravn«. Jeg kan ogsaa en Gaade. Nu skal Du høre:

Ikke var Manden født, ikke var hans Far født, ikke levede han og ikke døde han, og ikke staar hans Navn paa Graven. Hvad hed han?

Ikke. [printed upside down]

Harry Olsen, Gormsgade.

Tak, lille Harry! Vi kan ikke forstaa, at Du ikke allerede er Professor, det fortjener Du — —

ikke! [printed upside down]

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Kære Ravn! Hermed sender jeg Dig et Par Vittigheder, som jeg haaber Du kan bruge?

Frygtelig Operation.

En Dame (til et Bybud): Men hvad er det dog for et skrækkeligt Spektakel dernede i Kælderen hos Urtekræmmeren?

Bybudet: Det er bare en Operation, lille Madam.

Damen: Men Gud! Hvad er det for en Operation?

Bybudet: Aa, det er no'ne Drenge, der har taget *Mandlerne* fra ham!

En Fortalelse.

Dommeren: Trods alt, hvad der er fremkommet i Sagen, benægter De altsaa vedvarende, at De har efterskrevet Grosserer Petersens Navn paa det i Retten fremlagte Dokument?

Anklagede: Ja, det ved den gode Gud, jeg gør, Hr. Assessor.

Dommeren: Godt, saa maa jeg altsaa til Afslutning tage Dem i Ed!

Anklagede: Nej, ved De hvad, Hr. Assessor, først vil De have mig til at skrive falske Veksler, og siden til at aflægge falsk Ed — det bliver dog for meget af det gode!

Karl Petersen.

Jeg forstaar s'gu ikke mig selv, jeg har sovet $5^1/_2$ Time i hele denne Uge, og endda er jeg søvnig.

W. Svendborg. Ja, han maa nok skamme sig, det Sovedyr!

Køb Alfa Margarine

Tegning af R. Storm-Petersen.

„Farvel Lovise!“ September-Idyl fra Landsbyen. *(Akvarel).*

Fornærmet.

To gamle Soldebrødre var blevne uenige, og Tjeneren paa deres Stambeværtning spurgte den ene af dem, hvorfor de ikke mere kom sammen.

— Aa, hvad skal jeg sige? lød Svaret — vi blev uenige forleden Aften, og jeg sa' til ham: Du er dum, naar Du er fuld, din Idiot, men Du er tyve Gange værre, naar Du er ædru! Og saa blev han fornærmet!

Lavt vurderet.

To Mænd staar og taler om deres Koner. Den ene siger:

— Ja, ser Du, jeg regner min Kone akkurat som min Blindtarm.

— Hvordan det?

— Jo, ser Du, jeg kan ha' hende, og jeg kan være hende foruden!

Ingen Hastværk.

— Du, der er Nogle, som siger, at Folk, der drikker meget, de begaar langsomt Selvmord.

— Ja, hvad Pokker, — *det har da heller ingen Hastværk!*

Med paa Noderne.

Værten: Maa jeg spørge, Hr. Petersen, er De musikalsk?

Petersen: Naa — nej — ikke saadan — noget videre — men jeg kan da høre, naar et Stykke holder op!

Medicin.

Drengen (paa Apoteket) Jeg skulde ha' for 10 Øre Medicin paa denne Flaske!

Apotekeren: Hvad skal det være for en Slags?

Drengen: Det er til Fa'rs Bukser.

Apotekeren: Naa — saa er det Bensin!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tegning af Skuespiller Jørgen Lund.

— Je' vilde gerne be' om for 12 Øre Nattens Dronning i løs Vægt.

Billigt.

Kunden: Kan jeg virkelig faa dette Uhr for 8 Kroner? Det var billigt! Men hvad har De saa selv givet for det?

Uhrmageren: 8 Kroner.

Kunden: Men hvor faar De saa Fortjenesten fra?

Uhrmageren: Fra Reparationerne!

Tom Tale.

Knud: Far, hvad menes med en tom Titel?

Faderen: Aa, det er saa'n omtrent, som naar din Moder kalder mig for *Familjens Øverste!*

Mellem Jøder.

Abraham ligger og stønner og kan ikke sove.

— Hvad er det, som fejler dig? spørger hans Hustru Sara.

— Aa, jeg tænker paa, at jeg ikke kan betale Jacob paa den anden Side af Gaden de Penge, jeg skylder ham, og Fristen udløber i Morgen.

Sara gaar hen og aabner Vinduet og skriger: Jacob, Jacob! — indtil et Hoved i Nathue kommer tilsyne i et Vindue paa den anden Side af Gaden.

— Jeg vil kun sige dig, at Abraham ikke har Penge, saa han kan betale dig det, han skylder dig, i Morgen! raaber Sara, lukker Vinduet og vender sig til sin Mand: Læg du dig bare ned, Abraham, *nu er det ham, som ikke kan sove!*

Afdæmpet.

Fruen: Paa alle deres Marinebilleder er Søen glat og rolig. Hvorfor maler De aldrig Uvejr og høj Søgang?

Maleren: Næ, jeg skal sige Dem, Frue, naar jeg lægger Olie paa Bølgerne, saa bliver de ganske glatte og rolige!

Ikke i Tvivl.

Præsten: Her i Katekismus'en staar der tale om *Afløsning*. Ved Du, Thomas, hvad det er for noget?

Thomas: Fire Mand og en Korporal!

Fra Hobro.

En brav Mand fra Hobro var forleden i det kgl. Teater. Tiden blev ham efterhaanden lidt lang, og saa gav han sig i Snak med sin Sidemand tilhøjre, men han svarede ikke. Saa vendte han sig til ham tilvenstre og til dem bagved og foran, men med samme Resultat.

Saa rejste han sig op og raabte højt:

— Er her Nogen her fra Hobro?

Fræk Karl.

Fru Skov: (Til Tiggeren) Uforskammede! Har jeg ikke sagt, at De skal gaa! Min Mand er Politibetjent, og hvis han kommer, saa ta'r han Dem straks.

Tiggeren: Det tror jeg. Har han kunnet *tage Dem*, kan han vel ogsaa ta' mig!

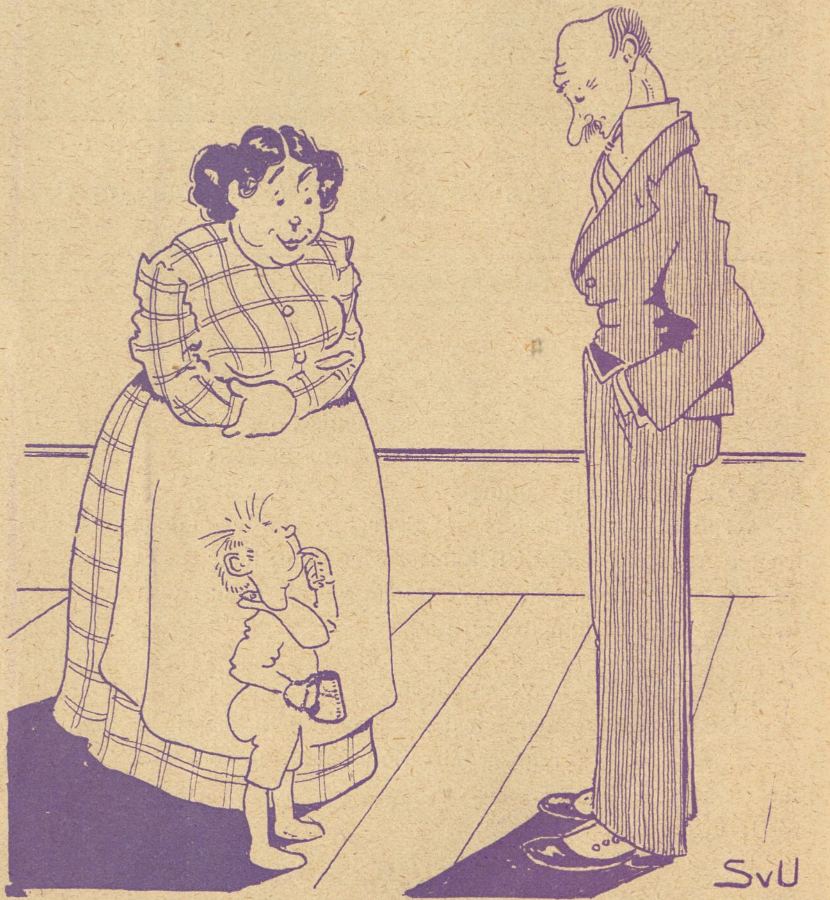

Tegning af Sv. Ulrich.

Det var dog en sød lille Dreng. Kan han tale?

— Ja—a — vi har lært ham at sige „Tak", naar Nogen lægger Noget i hans Bøsse!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af Anton Hansen.

Du Danskens Vej til Ros og Magt,
sortladne Hav med tophøj Fragt —
oh, vær os naadig, vær os huld,
og fyld vor Boks med røden Guld!

Du hellige, du store Krig,
oh, hør vor Tak, vort Jubelskrig!
Naar blot vi svømmer ovenpaa,
saa lad til Bunds kun Smaafolk gaa!

En Kærligheds-Prøve.

Jeg var forlovet med en besynderlig ung Pige. Hun talte kun meget lidt og altid paa en hemmelighedsfuld Maade, og hun elskede Ensomheden i en uhyggelig Grad. Men naar jeg saa i hendes dejlige Øjne og hele hendes sjælfulde Skønhed, havde jeg ikke Mod til at tænke dybere over hendes besynderlige Karakter. Jeg elskede hende saa vanvittigt, at jeg hellere vilde dræbe hende med mine egne Hænder, end at hun skulde tilhøre en anden.

Forøvrigt vidste jeg ikke, om hun elskede mig. Hun gav altid undvigende Svar paa mine Spørgsmaal. Naar jeg trængte ind paa hende, svarede hun, at hun ikke vidste det, at hun ikke havde nogen Antipati for mig, og at dette var nok til, at en ung Pige kunde bestemme sig for et Giftermaal.

Forgæves søgte jeg at blæse Ild i dette gaadefulde Væsen, der fjærnt og nær herskede over min Sjæl!

En Aften var vi bedt til Selskab hos en velhavende Familie ved Navn Bramming. Vi morede os ikke særlig godt, og min Forlovede var den Aften om muligt endnu mere indadvendt end ellers.

Pludselig opstod der et voldsomt Røre i Salen. Værten og Værtinden foer rædselsslagne rundt mellem Gæsterne, der skreg i Munden paa hverandre, og en gammel Dame, Fru Depar, sad ligbleg i en Stol, dirrende af Sindsbevægelse.

— Hvad i al Verden er der sket? spurgte jeg.

Nu fortalte alle paa en Gang, at Fru Depars kostbare Diamanter var bleven stjaalne, og at Tjenerpersonalet skulde sammenkaldes i et tilstødende Lokale, for at en Undersøgelse kunde blive foretaget.

En gammel Ven til Huset, Hr. Harde, havde foreslaaet, at alle Gæsterne skulde tilbyde en Undersøgelse af vore Klæder. Det var jo noget ubehageligt, men ingen protesterede, og det blev bestemt, at saasnart Tjenestepersonalet var undersøgt, kom Turen til os.

Jeg tænkte imidlertid kun paa mine egne Sorger, og hele denne Historie interesserede mig kun lidt. Tillige med nogle andre Herrer iagttog jeg Resultatet af Tjenestefolkenes Undersøgelse, som blev foretaget af Hr. Harde med to Vidner til Hjælp.

Pludselig rørte nogen ved min Arm. Jeg saa op, og foran stod min Elskede og betragtede mig med et bønfaldende Blik. Vi stod ved Kaminen i en god Afstand fra de øvrige og kunde tale uden at blive hørte.

Min Forlovede hviskede sagte:

— Dersom Du elsker mig, saa lov, at Du vil lade Dig undersøge først. Stil Dig siden bagved mig og tag det, som jeg rækker Dig.

Jeg mærkede mit Blod isne af Forfærdelse. Jeg var ude af mig selv af Sorg og Fortvivlelse, men jeg tvang mig til at le mod den unge Kvinde og hviskede: —

Jeg skal gøre som Du ønsker! Men mine Ben dirrede under mig, og mine Læber brændte.

Den Tanke, som opfyldte mig, kan ingen forklare. Jeg mærkede paa samme Gang en dyb Bitterhed og et besynderligt Velbehag ved Tanken om, at hun, som herskede over min Sjæl, havde kunnet begaaet en saa lav Handling. Jeg vilde tvinge mig til at føle en Slags medlidende Foragt for hende, men Kærligheden strømmede varmt og mægtig gennem mit Bryst. Med Lynets Klarhed fattede jeg, hvor gudmelig Skønheden kan være — —

Jeanne — det er min Forlovedes Navn — takkede mig med en næsten umærkelig Bevægelse med Læberne. Hun lænede sig mod Væggen med en ligegyldig og stolt Mine og sagde:

— De er noget langsomme!

— Hr. Harde undersøger meget grundigt, svarede en Dame ved Siden af os.

Derpaa blev det atter stille. Endelig var Undersøgelserne af Tjenerne overstaaet, og Værten kom hen til os sammen med Hr. Harde og de to Vidner. Mit Hjærte bankede, som om det skulde sprænges, og jeg mærkede, at jeg blev ligbleg. Jeg forsøgte at beherske min Sindsbevægelse, og med sikker Stemme tilbød jeg at lade mig undersøge først. Hr. Harde lo af mig og begyndte at gennemsøge mine Lommer. Jeg rødmede og blegnede, uden at nogen syntes at lægge Mærke dertil. Da Undersøgelsen var forbi, gik jeg et Par Skridt tilbage og stillede mig lige foran Jeanne. Hun sænkede sin Haand, hvori hun holdt et Lommetørklæde, og rakte mig behændigt en lille Pakke, som jeg hastigt lod forsvinde ned i min Lomme. Lænet mod Kakkelovnen betragtede jeg derefter Undersøgelsen af de andre, som naturligvis ikke medførte noget Resultat.

Nu skulde Lokalet undersøges, inden Politiet blev underrettet om Begivenheden.

Min Sindsbevægelse blev imidlertid stærkere, det sortnede for mine Øjne, naar jeg tænkte, at jeg bar Tyvegodset paa mig.

Jeanne kom hen til mig med svævende Gang, og hendes taknemmelige Blik brændte mig næsten. Med sagte, men alvorlig Stemme spurgte hun:

— *Elsker Du mig endnu?*

Jeg tøvede et Øjeblik, men svarede dog sikkert:

— *Ja!*

— Vil Du endnu gifte Dig med mig?

— *Ja.*

— Trods det, jeg har gjort?

— *Ja.*

Hun saa paa mig med det samme taknemmelige Blik som før, men endnu varmere og inderligere, og jeg forstod den Magt, Kvinden besidder! Jeg følte mig saa underlig lykkelig gennem det, der var hændt. — —

Medens jeg kæmpede en haard Strid med mig selv, hørte jeg glade Udraab, og straks derefter kom Hr. Harde ind med en lille Æske i Haanden. Med rolig Stemme sagde han:

— *Juvelerne er fundne og den Skyldige er grebet!*

Jeg fik lige set en Skygge af Gerningsmanden — en af Tjenerne — da Jeanne i det samme kom hen til mig og førte mig ud i Skumringen paa Balkonen. Og jeg mærkede et Par bløde Hænder om min Hals — to varme Læber trykkedes mod mine, og med sagte Stemme sagde hun:

— *„Tyven“ elsker Dig!*

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager

12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
MEDLEMSANTAL over 200,000
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

TELEFON 3684. TELEFON 3684.

S. JOHANNESSON'S

Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

GENUINE LUND's-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Annoncer til Ravnen

modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af V. Setoft.

Jeg tror, forgæves er din Stormen, thi han kan vige.
En skønne Dag Du vaagner — midt i Dødens Rige.

16 Sider **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 38. Torsdag den 23. September. 1915

Tegning af Osvald Jensen

Student Jochumsen er kommen i Teatret, og idet Garderobedamen rækker ham Garderobenumeret, siger hun: Tre.
— Tre! svarer Jochumsen — jeg plejer at faa 15! Han tog nemlig fejl og troede, at han var paa Laanekontoret.

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT leverer DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 H. I AF SILKEGADE · KØBENHAVN K ·
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Schulstad Ludvigsen Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Familien Gullasch III.

Tegning af Anton Hansen.

Unge Hr. Gullasch: Bare den Gamle havde ladet mig blive Skuespiller i Stedet for at sætte mig i Slagterlære, saa var mine Hænder ikke blevne saa røde!

Næringsveje.

Vinhandleren.

I gamle Dage havde han en velsignet rød Næse og en god Samvittighed. Sammen med en god Ven kunde han sidde hele Dage og tale om Aargange, mens Øjnene forelskende hang ved et Par med tommetykt Støv behængte Flasker, hvis Indhold som Sol langsomt dalede ned bag Tændernes Horisont.

Udenfor den gamle Vinhandlers Butik hang en forlængst rusten Vindrueklase, som beskedent mindede om, — hvor Druesaften var at faa.

Nu ser det lidt anderledes ud.

Vinhandleren gaar nervøst om i et mørkt ildelugtende Hummer bag Butikken, hvor han foretager sig underlige alkymistiske Handlinger, der ikke kan kontrolleres. En gammel Vaskerbalje, en Rundstok, noget hvidt Sukker, en Dunk „spiritus vini“, og en Del smaa Flasker af apotekeragtigt Udseende udgør Forretningens væsentligste Bestanddele, og Vinhandleren rører hele Suppedasen sammen, mens han af og til kaster et Blik hen paa et Par Rottefælder, der staar i Krogene og lugter af muggent Flæsk.

Men udenfor!

Dér hænger store kostbare Glasskilte med guldbelagte Vinbjerge, hvor Sydens solbrunede Mænd og Kvinder i skønne Dragter vader gennem vidunderblaa Druehobe, og Oksevegne baner sig langsomt Vej over pragtfulde maleriske Veje, hvor talløse Vinstokke staar overøste med Solguld — —

At putte Folk Blaar i Øjnene var i gamle Dage overladt Gøglere.

Nu er det en Næringsvej.

Ave.

En Helt.

Kaptajnen fortæller: Det var en Nat midt i Chicago, at jeg blev overfalden af tre Banditer. De to af dem havde Revolvere og den tredie en lang Kniv. Der var ellers ingen Mennesker at øjne, og den ene af Banditerne satte Revolveren for min Tinding — Redning syntes umulig.

Tilhørerne sad i aandeløs Spænding. — Hvad saa, spurgte en.

— Saa vaagnede jeg, sagde Kaptajnen.

God Pasning

Fruen (til Pigen) —: Nu har Du vel passet godt paa Dyrene, mens jeg var borte?

Pigen: — Ja, jeg glemte kun forleden Dag at give Katten noget Mad.

Fruen: — Den sultede vel ikke for længe?

Pigen: — Aark nej, for den spiste baade Papegøjen og Kanariefuglen!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Kril og Krøls Rejse til Kæmpernes Land.

1) Kril og Krøl og den gamle Mand befinder sig under Skovens Skræppeblade og hører Musen fortælle om Kæmpetrolden, kom de faar Lyst til at se.

2) Musen ved ikke, hvor han boer, men Bien tilbyder at vise Vej, og saa sætter de sig op paa Musens Ryg,

3) og afsted gaar det i susende Fart, indtil de naar Hulen, hvor Trolden staar og soler sig. Da han ser de Rejsende, forvandler han de tre

4) Mennesker til Mus. Rasende bider nu den hvide Mus Kæmpen i Benet, mens Bien stikker ham paa Næsen.

5) Da Trolden ikke vil gøre Musene til Mennesker igen, kalder den hvide Mus og Bien deres Kamerater tilhjælp,

6) og straks efter møder en uhyre Hær af Mus og Bier, for hvilke Kæmpen rædselsslagen flygter.

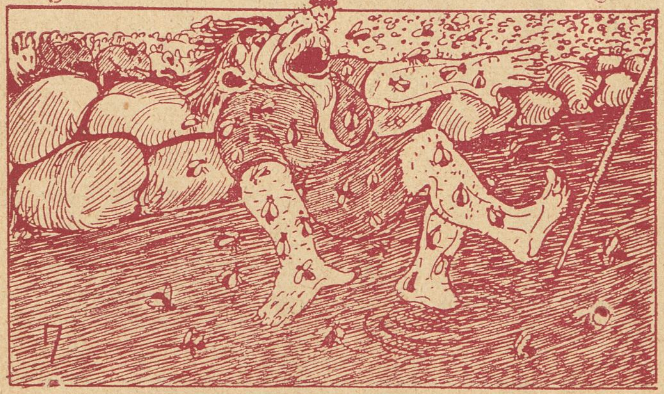

7) Under sin vilde Flugt falder Kæmpen i en stor Flod og drukner — og i samme Nu forvandles

Tegninger af Aksel Jensen.

8) Kril og Krøl og den gamle Mand atter til Mennesker, og Glæden bliver stor. — Næste Gang skal vi høre om ny, mærkelige Æventyr!

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis.
Enhver kan blive Medlem.

Onklen: Naa, kan din Lærer godt lide Dig?
Drengen: Ja — han vil altid ha', at jeg skal blive, naar de andre gaar!

Svamp, Brændenælder og Fandens Mælkebøtte.

(Mel: »Hold nu Bøtte, Manne.« Af »Gutter ombord.«)

Lyt nu, kære Venner,
mens jeg her bekender,
hvad jeg lever af i Ugens Løb.
Dag og Nat jeg render
— ak, de stakkels Lænder! —
for at faa lidt Grønt til billig Køb.
Svampe først og fremmest er min Skat,
de er ikke lette at faa fat!
Men naar Svampen damper,
er den ikke hamber —
det er li'som Fløde for en Kat!

Før vi drak som Svampe,
indtil vi fik Krampe,
men den glade Tid er nu forbi.
Nu kan jeg min Lampe
uden Klage stampe
for at faa lidt Svampe-Slikkeri.
Husk at slaa om Rødderne en Tamp,
kog den derpaa mør i Tevandsdamp.
Har, trods mange Kampe,
Du ej fundet Svampe,
prøv saa kun din Kones Vaskesvamp.

Fyld saa trygt din Kælder
ud med Brænde—nælder,
det er ogsaa bleven Mad for Mons.
Disse Nælder hælder
sig til Banesveller,
og de feder selv en Frøken *Dons!*
Du skal plukke dem med Handsker paa,
ellers kan Du nemlig Vabler faa.
Naar Du Nælder bælder,
husk saa, at det gælder
først og fremmest: ta' en Skipperskraa!

Fandens Mælkebøtte
maa Du end'lig flytte,
hvis Du ser den staa paa Vej og Sti.
Du maa den beskytte
og maa ikke spytte
paa en Blomst, der har saa stor Værdi!
Vend saa »Bøtten« sytten Gange — ta'
et Pund Nælde, træk det halve fra,
slug det saa begærligt,
det vil smage herligt —
hvis at Du da ikke dør dera'!

Peder Ravn.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

Paul tilhviskede sine Brødre disse forhaabningsfulde Ord, medens Proz skyndte sig med at kolportere dem videre fra Bænk til Bænk. Man fortolkede dem paa forskellig Maade.

Publikum i Logerne larmede, aad og drak.

Heden i denne Bagerovn var kvælende. Alles Ansigter var røde og bedækket med Sved. Flipper løsnedes og blottede røde, fugtige Halse.

Man morede sig, man lo, man viftede sig med Lommetørklæder og Aviser. Forskellige Bemærkninger hørtes.

»Den Præsident er storartet! Han ta'r ham ordentlig paa Kornet.«

»Han lader til at have set alt, hvad den anden har foretaget sig.«

»Vi er først ved Begyndelsen. Vent!«

De Edsvorne havde trukket sig tilbage til deres Værelse. Condewine gjorde sig svært til af at vide Besked med alt herinde; han gjorde sine Kolleger opmærksomme paa forskellige Enkeltheder: Bronzeurnen paa den kolde Kamin, de over hele Bordet spredte hvide Sedler og Kortet, paa hvilket Straffelovens Paragraf 342 var opklæbet.

Mortara satte alle i Forundring. Han sagde:

»Har Lermantes sat Pris paa Fornøjelser, saa har han paa den anden Side ogsaa arbejdet.«

»Arbejdet?« udbrød Klosterli. »Paa hvad Maade da?« Klosterlis Arbejde bestod i, at sidde seks Timer bøjet over Arbejdsbordet med en Lup for Øjet. For Mouchebise og Clary betød Arbejde at grave, pløje, saa og høste. Ingen af dem formaaede at gøre sig klart, hvilken Energi og Intelligens der maatte til, for at starte store Foretagender. Doktor Butier søgte at gøre Klosterli det begribeligt, medens Durnant fortalte Obersten, at han havde købt Aktier i Bouimarcas Havn og tjent godt paa dem.

Snart var der forløbet et Kvarter.

Couthey var urolig for, at han ikke skulde naa Toget 6^{25}, og spurgte Condewine, hvor længe Møderne plejede at vare.

»Da jeg første Gang var Edsvoren, varede Forhandlingen til Kl. ti. Og dengang drejede det sig om et Bedrageri,« svarede han til almindelig Forfærdelse.

— — — — — — —

Under denne Pause, drog Lermantes Livspanorama forbi ham, saaledes som det nys var blevet udrullet for hans Øjne, saaledes, som hans Børn havde set det, hans Dommer, hans tidligere Venner, Ubekendte og Nysgerrige. Utvivlsomt havde han ikke hidtil haft Blikket aabent for sit Livs mørke Skygger. Det var svundet saa hurtigt, at han ikke havde kunnet afveje Øjeblikkene. De Stunder, hvor han havde vist sig loyal, godmodig, opofrende, uselvisk og højmodig, var gaaet upaaagtede hen, thi de efterlader ligesom klart, rindende Vand intet Spor, medens der efter de andre, de slette, bliver Smuds og Slam tilbage. Men netop disse, i hvilke han i saa ringe Grad havde været sig selv, vidnede imod ham. Dernede i Salen, hvis Larm trængte frem til de fjerneste Rum, blev han dømt af Mængden. Imorgen dømmes han af alle de andre, af dem, der sluger Avisreferaterne: hans Arbejdere, Ingeniører, Forretningsførere og Værkmestre. Og dér, tæt ved, sad hans Børn, der indtil nu aldrig havde tvivlet paa ham, og hans Svoger, der foragtede ham, efter at han tidligere havde misundt og hadet ham.

Han vidste det altsammen, dømte sig selv og forsøgte ikke mere at forsvare sig. Efter det, som nu var sket, syntes Katastrofen ham en Slags Retfærdighed. Ingensinde i sit Liv havde han tænkt paa et Mord, og dog ramte Nemesis i ham ingen Uskyldig. Han sonede ikke den ufrivilligt begaaede Forbrydelse, men sit Livs Svagheder, Skam og Smuds, og han betalte en høj Pris.

SYVENDE KAPITEL.

Da Mødet atter aabnedes, fortsatte Præsidenten:

»Sidste Sommer tilbragte De tre Dage i Savoyen hos Generalen. Naar var det?

»Fra 5. til 8. Juli.«

»De besøgte ham under det Paaskud, at De bagefter vilde til Kurstedet Aix. De tog imidlertid ikke hertil. Forklar os hvorfor.«

»Jeg behøvede intet Paaskud, for at besøge Generalen. Hvert Aar var jeg nogle Dage hos ham i La Combette. Sidste Sommer led jeg af Rheumatisme og vilde derfor tage til Aix. Jeg havde saagar lejet der. Men mit Arbejde tvang mig til at opgive Kuren, og jeg tog saa direkte til Paris.«

»Hvad foregik da mellem Dem og Generalen disse tre Dage?«

»Intet særligt.«

»Havde De ingen Samtale af alvorlig Karakter med Deres Vært?«

»Nej.«

»Generalens Testamente er dateret attende Juli. Det er saaledes nedskrevet ti Dage efter Deres Besøg. Har Generalen slet intet meddelt Dem om sin Hensigt?

»Intetsomhelst.«

»Testamentspørgsmaalet er ikke bleven berørt imellem Dem?«

»Aldrig.«

»Havde Generalen andre Gæster end Dem paa den Tid?«

»Den første Aften var nogle Personer fra Aix indbudt til Middag.«

»Stemmer, de er bleven forhørt af Undersøgelsesdommeren, men kunde intet oplyse af Interesse. — Hvad foretog De Dem under Besøget?«

»Vi snakkede sammen, spillede Billard, spadserede i Parken —«

»Hvorom talte De?

»Om alt muligt, om Politik, Forretningsanliggender, fælles Venner —«

»Talte De med Generalen om Deres pekuniære Vanskeligheder?«

»Aldeles bestemt ikke. Jeg var fast overtydet om at kunne komme flot ved egen Hjælp.«

»Hvordan vil De nu forklare, at Generalen ti Dage efter Deres Besøg kommer paa den Ide, at testamentere Dem hele sin Formue? De stod dog ikke i noget Slægtskabsforhold til ham.«

»Det kan jeg ikke forklare. Generalen havde som anført intet sagt mig om sine Hensigter. Selv nu forstaar jeg ikke de Grunde, der har bestemt hans Handlemaade.«

»Syntes Generalen Dem svag eller lidende i La Combette?«

»Han havde det storartet.«

»Ikke desto mindre har Doktor Finge, som vi straks vil forhøre, erklæret, at Generalen ved sin Ankomst til La Combette den 16. Juni lod ham kalde. Han klagede over Svimmelhed.«

»Derom har han ikke talt. Han fejlede heller intet under mit Besøg.«

»Tænkte han paa Sygdom eller Død?«

»Jeg ved ikke, om han tænkte paa det. Talt om det har han ikke. Tværtimod udkastede han Planer for Fremtiden. Han vilde restaurere en Fløj af sit Hus, han fortalte mig endvidere, at han tilsigtede den 1. September at rejse til Paris, at blive der tre eller fire Dage og senere tage til Vichy. Han ledsagede mig til Banegaarden i Chambery og erindrede mig her endnu engang om, at han ventede mig til Jagtsæsonens Aabning.«

»Har han tilskrevet Dem i Mellemtiden?«

»Ja, et kort Brev, for at meddele mig, at han kom den 31. August om Morgenen og vilde tilbringe Eftermiddagen hos mig. Generalen skrev sjældent.«

»De gensaa ham altsaa den 31. August?

»Han kom til mig Kl. 5. Han havde spist Middag sammen med nogle Venner i Klubben. Jeg vilde beholde ham til Aften, men han foretrak at tage til St. Germain, for at gaa tidligt i Seng.«

»Blev han længe hos Dem?«

»Kun nogle Minutter.«

»Og den følgende Morgen?«

»Kom jeg til ham samtidig med de andre Jægere. Jeg traf ingen ved Afrejsen og kørte alene. Generalen ventede os rask og fornøjet. Han fortalte, at han var staaet tidligt op, som det var hans Sædvane, en Vane, han altid havde befundet sig vel ved. Vi kørte saa med Vognene ud i Skoven.«

»Fortæl os, hvad der gik for sig dér.«

Beretningen om Forberedelserne til Jagten stemte, afset fra et Par enkelte Punkter, paa hvilke d'Entraques modsagde Lermantes, overens med Anklageskriftet.

»Generalen ønskede at jage med Rygskifte, ikke sandt?«

»Jo. Det var et Slags Koketteri fra hans Side; han vilde vise os, hvor stærk og rask han var.«

»Da De dog stod paa en fortrolig Fod med ham, havde De saa ikke kunnet forestille ham, at den Rolle sædvanligvis udøves af yngre Jægere?«

»Det havde jeg ikke vovet. Han hadede at blive mindet om sin Alder. Iøvrigt var han meget myndig og tillod ingen Modsigelser.«

Svarene faldt uden mindste Tøven.

Lermantes udtrykte sig med fuldkommen Utvungenhed. Sikker paa sin Skyldfrihed, forbløffedes han ikke af noget nok saa ejendommeligt Sammentræf. Han talte som den, der bygger paa Sandheden.

Der udspandt sig en særlig livlig Diskussion om Fordelingen af Jagtposterne.

Havde Lermantes selv valgt den yderste Plads i Skyttelinien, for at kunne overse Alleen, gennem hvilken Generalen kom eller havde denne, som Anklagede forsikrede, anvist ham den?

»Vi vil afhøre Vidnerne,« erklærede Præsidenten, »i et Punkt er de i hvert Fald ikke enige med Dem. Herr d'Entraque paastaar, at han saa Dem veksle Deres venstre Løbs Ladning efter Pladsernes Fordeling; De derimod hævder, at De først gjorde det, efter at De havde hørt Halloraabet.«

»Saaledes forholdt det sig ogsaa. Iøvrigt — selv om jeg havde gjort det forinden, hvad beviser saa det? Mit andet Skud er ofte skarpt ladet. Undertiden har det moret mig, at skyde med skarpt paa almindelige Kaniner. Det er Jægerpassioner.«

Præsidenten lod Haanden glide gennem Skægget, rystede paa Hovedet og bemærkede ironisk:

»Paa den Jagt er der blevet lagt en hel Del Jægerpassion for Dagen, Tiltrods for sine 75 Aar jager Generalen med Rygskifte: Oldingepassion! De tager Kugler i Stedet for Hagl: Jægerpassion!«

Præsidentens Tone var tilstrækkelig til at meddele en uvilkaarlig Handling et mistænkeligt Præg. Hos Publikum tog saadanne smaa Intermezzi Kegler.

Lermantes blev forvirret og vidste intet at svare.

»Altsaa: De stod paa Terrænet,« fortsatte Præsidenten, »De havde indtaget Deres Plads, Klapperne havde forsømt deres Pligt og Vildtet kom ud for Deres Bøsseløb. Videre!«

Lermantes havde flere Gange fortalt Undersøgelsesdommeren om den tragiske Begivenhed; for sig selv havde han i sin Celle repeteret alt; han havde gennemtravlet sin Erindring for at faa hver lille Enkelthed med. Han havde atter set hin Dags Himmel for sig, havde genset de Steder, som han kendte saa godt, set sine Venners Ansigter, kort sagt alt, hvad der kunde hjælpe ham til at genfremtrylle det Øjeblik, der blev hans Skæbne, havde han søgt at stampe frem af Jorden.

Han havde hørt Klappernes Stemmer, sporet de fugtige Skoves Duft og den høstlige Lufts friske Smag. Men i dette Øjeblik begyndte hans Erindring at svigte. Han glemte alt. Ordene blev stikkende ham i Halsen. Hans Haand fo'r over den svedige Pande, og han blev stum.

»Naa?« udbrød Præsidenten.

Lermantes kastede et forpint Blik omkring sig. Men det traf kun de Edsvornes uigennemtrængelige Ansigter, Statsadvokatens røde Talar og Præsidentens strenge Aasyn.

Endelig begyndte Lermantes med svag Stemme:

»Jeg havde allerede skudt et Par Fasaner, da Klapperne signaliserede Vildtet. Samtidig hørte jeg Grenene knage. Jeg skiftede saa Ladningen i mit andet Skud, for at være parat. Jeg troede, at Dyrene havde taget Retning tilhøjre for Skyttelinien. Mekanisk drejede jeg mig om til denne Side. Støjen fjernede sig. Netop som jeg stod og undrede mig over, at ingen fyrede, faldt endelig et Skud. Straks efter hørte jeg Hinden nærme sig. Alt dette foregik meget hurtigt. Jeg formente, at Generalen var i Alléen, ikke et Øjeblik faldt det mig ind, at han kunde træde ind i Buskadset. Det var ogsaa en stor Uforsigtighed af ham, enhver erfaren Jæger vil attestere, at det var umuligt at forudse.«

Pludselig kom han til at tænke paa, at de Edsvorne ikke kunde forstaa ham, uden at være Jægere. Han vendte sig imod dem:

»Faren bestod deri, at Generalen kom mellem Klapperne og vore Bøsseløb.«

I dette Moment mødte han Durants Blik og troede at læse Samstemning deri. Han blev ved at se paa ham, som om han kun talte til ham.

»Hinden nærmede sig nu, jeg saa den dukke op i Lysningen lige over for mig, og jeg skød straks. Den sprang over mod Alleen, jeg fyrede et nyt Skud. Jeg troede at have truffet den, men den forsvandt. Hvis Generalen har raabt, har jeg ikke hørt ham —.«

Hans Stemme klang hult, paa hans Ansigt hvilede et hjerteskærende, kvalfuldt Udtryk.

Med en heftig Gestus fortsatte han:

»— Med usigelig Forfærdelse saa jeg ham komme frem fra Buskadset — vaklende. Med et faldt han — Armene var fremstrakt — jeg forstod straks — jeg kastede Bøssen fra mig — ilede hen til ham — jeg husker ikke om jeg udstødte et Skrig — ved ikke mere, hvem der var hos ham — jeg gentog Gang paa Gang: Han er død — han er død — jeg har dræbt ham —.«

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Amerika (i Anledning af Torpederingen af Passagerdampere):
— Er dette Krigskontrabande?
(»New-York Evening Sun.«)

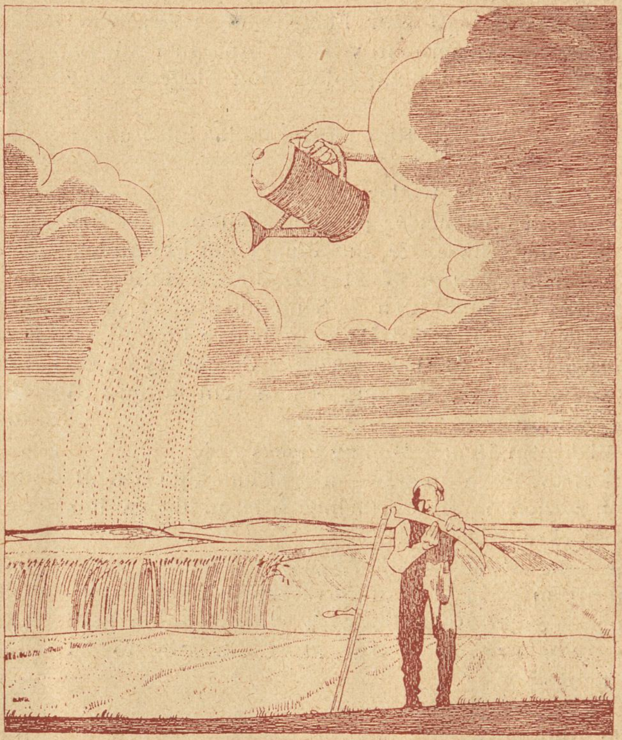

Himlen skænker Tyskland en god Høst!
(»Simplicissimus.«)

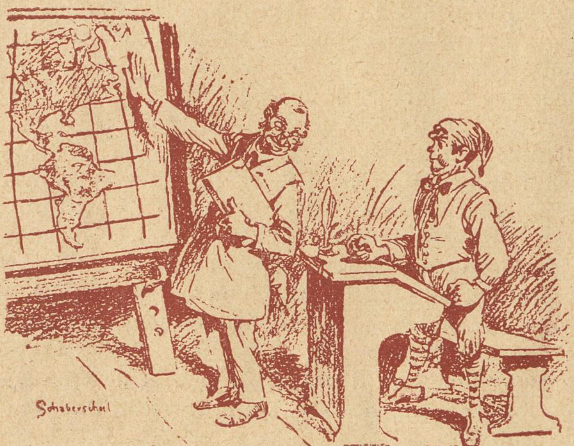

Læreren: Hvornaar blev Amerika opdaget?
Tyskland: 1492. Men vi har først rigtig opdaget det i 1915!
(»Lustige Blätter«)

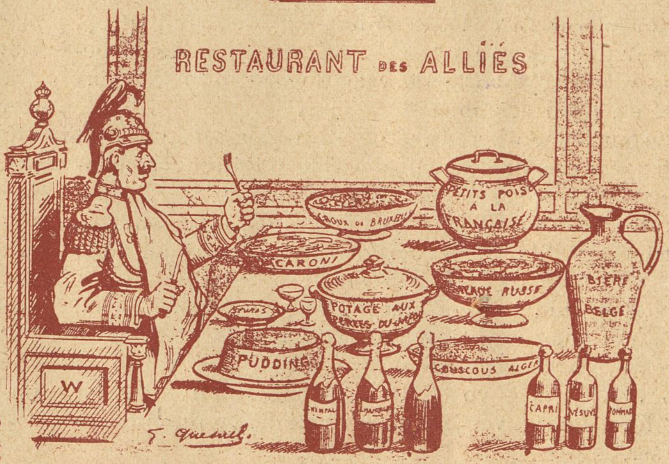

Tyskland i »De Allieredes Restaurant.«
(»Le Pêle Mêle«)

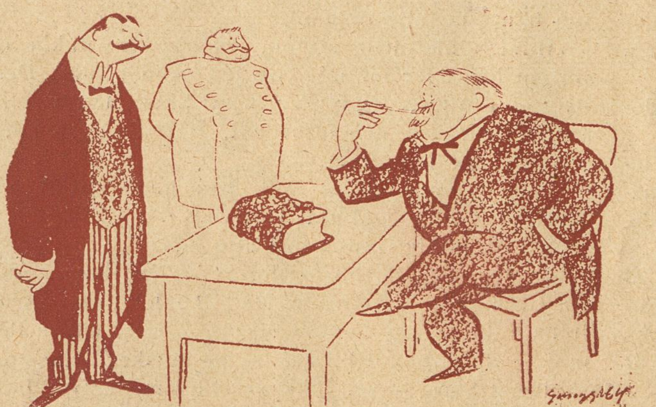

Domaren: Vad har ni för yrke?
— Min hustru är vid baletten.
(»Söndags Nisse.«)

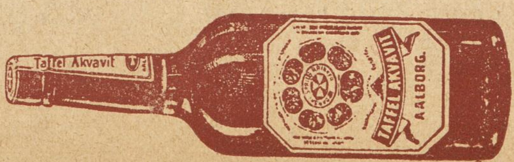

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

Rød = Indmad

Hermed tilkendegives det, at i hvert af de to kommende Numre vil der bl. a. Nyt findes to ny Konkurrencer med tilsammen ca. 50 Præmier!

11/9 — Den norske Hermetik-Industri har været truet af mange Vanskeligheder, og det er meget sandsynligt, at den nu kommer til at ligge helt stille.
— Ja — Blik-stille!

Agrarhyl.

Der staar et Hyl om Danmarks Land,
thi skraale Storagrarerne kan:
Om ogsaa Statskassen yder og yder,
og Landbruget staar til Staten i Gæld —
Agrarerne hyler alligevel.

Paa Korn, Kartofler, paa Roer og Svin
Gevinsten er, lad os sige: fin fin —
men selv om Dalerne flyver og springer
i Pengekisten med lystigt Smæld,
Agrarerne hyler alligevel.

Champagnebaronen gør Regnskabet op.
Gud glæde hans fede, adelig' Krop!
Om ogsaa Byens fattige sulter
og fryser om Vinteren halvt ihjæl,
Agrarerne hyler alligevel!

Der tales nu saa smaat om, at de krigsførende Nationer vil til at række hverandre Broderhaand.
— Ja, hvis de har nogle Hænder at række!

Det nyeste paa Landbrugets Omraade er Mejning ved Motorkraft.

Paa Krigsskuepladsen har man jo længe kendt til den Fremgangsmaade at meje ned ved Motorkraft, saa hvis man fremhævede den som en Nyhed for én af de store Generaler, vilde vedkommende sikkert spørge: — Hvad er *Meiningen*, Kære!

11/9 Verden er dog fuld af Modsigelser. Som nu f. Eks. Festmiddagen under den store Fredskongres. Den blev holdt paa Skydebanen.

13/9 Gødningsaffæren paa Sjælland og i Jylland udvikler sig — flere fine Folk er allerede kommen galt afsted. Naa, det er heller ikke saa underligt, thi i Modsætning til andre »Affærer«, hvis Beskaffenhed ikke er ganske klar, kan man om denne allerede straks med Bestemthed sige, at det er en meget beskidt Affære.

15/9 — De første Østers er ankomne, og paa Restaurationerne gaar Salget livlig; dér mærkes intet til Dyrtiden.
— Restauratørerne synes snarere at prise Skal-dyrtiden!

Nu anbefales det Bønderne at samle Olden til Svinefoder.
Ak, ja, Krigen har forlængst ført os tilbage til Middelalderen. Nu er vi altsaa retireret helt ned til Old-Tiden.

16/9 En herværende Suppeterningfabrik lader sine Varer emballere i 200 fattige Hjem og byder Arbejdersken 1 Kr. for at skære, pakke og strimle 1000 Stk.
— Der kommer sikkert ingen fin Suppe ud af de Terninger, men Arbejdslønnen er sandelig heller ikke super-fin.

17/9 Kommandør Hammer er nu kommen hjem fra sin Englandsrejse med »Vidar«. Der blev gjort stor Stads af ham i London, og nu paatænkes det at rejse ham en Statue forestillende Neptun med Fork ved Indgangen til Toldboden.
— Saa bør Toldbodvejen døbes om til Fork-Hammers-Vej.

18/9 Indenrigsminister *Rode* havde nok Besvær med at overbevise Landboerne paa Mødet i Kallundborg.
— Ja, Storagrarerne syntes at holde paa det gamle Ord: *Nok Svin — men ikke Rode!*

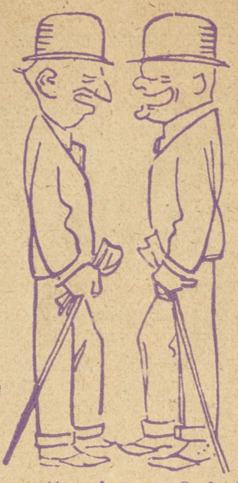

— Jeg maatte - hos en Opkøber - give 10 Kr. for et *Rundskuehæfte*; men jeg var da saa heldig at faa en Vase, og det var jo altid et Plaster.
— Ja — det var jo et rent *Hæfte-Plaster!*

Malkning.

Da Mælkepriserne steg paany
for ret de fine Herrer at fede,
da lød der over den ganske By
et tusindstemmigt Raab af Vrede.

Men Mælkeherrerne sagde: »Godt!
Enhver skal se, at vi ikke fedter —
nu maaler vi ikke længer med Pot,
men fylder Flasken med en Liter.«

Gaa Fanden i Vold med jert Litermaal,
I Madfordyrere, Øjenskalke,
som med et skinhelligt Jammerskraal
forstaar det danske Folk at malke!

— Har Du hørt, at der er Verdenskrig?
— Er Du skør? Det har jeg vel nok.
— Naa, det er s'gu godt hørt.

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXVII.

Petersen, Hotel „Union", Victoriagade 2—4.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Kære Ravn! Optag følgende Notits?

Paa en østjysk Jernbanestation er opslaaet et Skilt, hvorpaa der er trykt en Stork. Under Storken staar: »Folkets Kærlighed min Styrke.« Kristine Sørensen, Jordemoder.

Med Hilsen *N. K.* Fredericia.

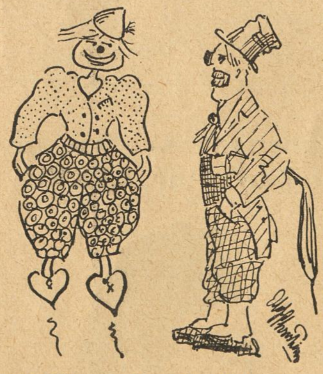

Første Klovn: Kan Du ikke laane mig et Blyant?
Anden Klovn: Til hvad?
Første Klovn: Jo, Tegneren har glemt en Knap i min Vest.

— — — Da Himlen mig en Ven —
— — i Nødden sendte — — —
J. M. T. A.

Til Ravnen! Følgende lille Vittighed, som er kommen til Verden i Taarbæk, bedes De venligst lade mig se paa Tryk.

Manden: Sig mig, Karen, ved Du, at Fiskehandleren her ved Siden af os hedder Fiskefar?

Konen: Sludder, han hedder Christensen.

Manden: Da staar der klart og tydelig Fiskefars Forretning paa Vinduet.

Ærbødigst *N. M. Nielsen.*

Til Ravnen!

Hermed følger til Danmarks bedste Vittighedsblad en morsom Opgave: Man skal sige til den, man sidder sammen med, at han ikke maa sige 53. Det gaar han ind paa. Saa siger man: Hvor meget er 20 og 20. »Det er 40,« lyder Svaret. Læg saa 25 til. »Det er 65« lyder Svaret. Saa siger man: Træk 2 fra — og den, som man taler med, vil uvægerlig sige saadan noget som: *var det 53* jeg ikke maatte sige — — og dermed har han tabt.

Holger R.

En burde ikke sove, naar Natten falder paa,
for se, de Stjærner blinker højt paa Himlens blaa.
Der er saa tyst og stille,
at sove det var ilde
jeg vandrer min Vej gennem grønne Skov,
og Stjærnerne mig følger, jeg har Selskab nok.

Hans Winther.

H. Winther. Det er godt, at De har Selskab nok. *Vi* vil i hvert Fald ikke følge Dem igennem den grønne Skov.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

THOMSENS MAGASINER
Jaquethabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ·
RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

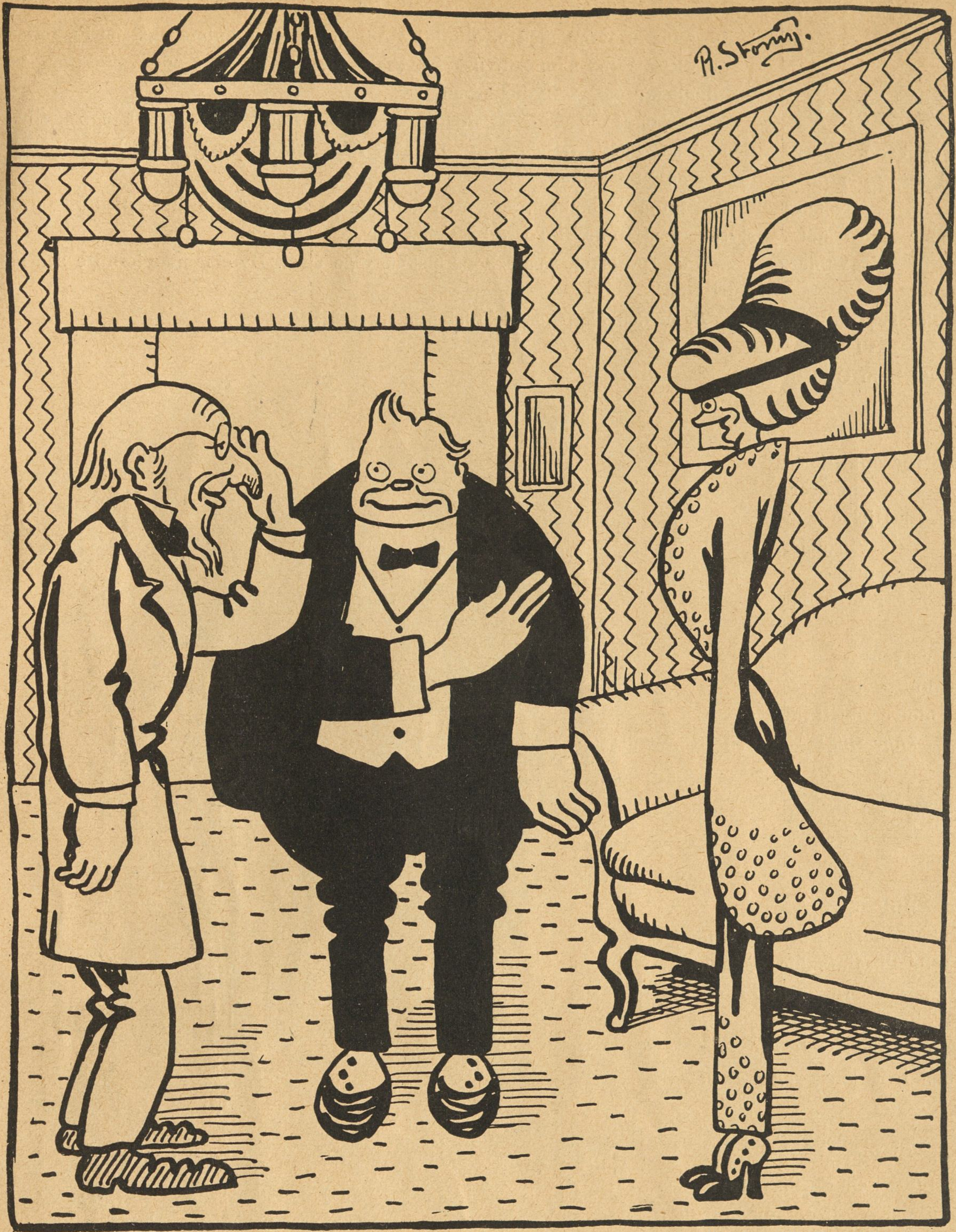

Tegning af R. Storm Petersen.

— *Maa jeg forestille min Datter — Eulalia de Fontæne!*

— *Nej dog! Hvor stammer det smukke Navn fra?*

— *Jo ser De, jeg hedder Jacques de la Fontæne. Min Far, der slog Forretningen godt op, hed Jacob v. Wasserfald, og hans Far, der begyndte meget smaat, hed Jacob Pumpe!*

Skaansom.

En Mand skulde meddele en Kone, at hun var bleven Enke, og han fik Ordre til at gøre det paa en meget skaansom Maade.

Som følger:

— Goddag Fru Andersen. Havde Deres Mand ikke sit ny Sommertøj paa, da han gik ud i Morges.

— Jo det havde han.

— Det er Synd for det, for nu er det ødelagt.

— Saa, hvordan det?

— Jo, for Andersen sprang i Luften ved en Eksplosion for to Timer siden!

Fra Sikringsstyrken.

97 er misfornøjet med Soldaterkosten og henvender sig til Doktoren, overfor hvem han erklærer, at han ikke kan tygge Maden. Han udbeder sig Sygekost.

Doktoren: Sygekost — ikke Tale om! Men De kan faa en Militærarbejder til at tygge Maden for Dem.

Korrigeret.

Kaptajnen: Jeg vil sige Dem, at en bedre Baad, findes ikke paa Jorden.

Styrmanden: Det er muligt — men i *Vandet* duer den ikke!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Hos Militærlægen.

Lægen: Naa 44, Hvad er'et som hikker?
Hvo'n Fan'en er'et, De staar der og vrikker?
44: Mine Fødder er fulde af Knyster og Vabler.
Jeg lider det mest utrolige!
Lægen: Javel. De Vabler skal blive til Fabler
Gav højt, saa skal jeg gi' Dem Olie!

— — — —

Og 66, hvordan er'et De jamrer?
66: Herr Doktor, hør, hvor mit Hjerte hamrer.
Lægen: Behøves ikke. Er Hjerter urolige,
Skal de stilles tilfreds med en halv Liter Olie!

— — — —

Mit Lægemiddel er universalt,
selv om I er nok saa dolie.
Og saalænge Amerika blot er nevtralt,
skal vi Fan'en me' nok skaffe Olie!

Uden Sufflør.

En berømt Digter skal oplæse nogle af sine Værker i den nyaabnede Provinsskole, og han beder Skolens ældste Lærer være sig behjælpelig med at sufflere. Men hertil svarer den gamle Lærer: — Jeg maa bede Dem om at læse over paa Deres Ting — her i Skolen bruger vi at kunne vore Lektier!

Spot og Skade.

Hr. Oliver Lund, berømt for sin vældige Mave, blev forleden bestjaalet paa et Hotel for alle sine Klæder, saavel de ydre som de indre.

Det lykkedes ikke Politiet at faa fat i Tyven, og Lund maatte lade sy nye Klæder til sig.

Den første Nat, han var ude med sit ny Tøj, mødte han paa Gaden tæt ved Hotellet en skummel udseende Person, som maalte ham og tilsidst udbrød —:

— Jasaa, er det *Dig*, din fordømte Pukkelokse, der gaar med Klæder, som ingen andre Mennesker kan ha' paa sig! — —

Og saa stak han Lund en paa Godda'en!

Bid.

En gammel Mand med et enfoldigt Ansigt sad i et Anlæg med en Fiskerstang i Haanden og lod som han fiskede. Fiskerkrogen, der var uden Madding, hang og dinglede over et Blomsterbed.

— Stakkels Fyr, sagde en Forbipasserende til sig selv. Saa gik han smilende hen til den gamle og sagde —: De skal ikke sidde her og fiske, kom med hen og faa en Kop Kaffe.

Den enfoldige Fisker fulgte med hen paa en nærliggende Restauration og blev styrket med Kaffe, fint Brød og en Cigar.

— Naa, De fisker, sagde hans elskværdige Vært. Hvor mange har De saa nappet i Dag?

— *De er den femte*, sagde Fiskeren og smilede.

Tegning af Emil Poulsen.

Kanibalhøvdingen (indbudt til at overvære et Slag ved Fronten): — Ja, det er fortræffeligt altsammen, men, sig mig, slagter I ikke mere, end I kan æde?

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -
Sherrys No. 1	20 -	25 -

Tegning af Anton Hansen.

— Hvad er det for noget Snak, at der er Dyrtid og Fattigdom. Se nu en dejlig Dyne, hun dér gaar med!

Min Kandidatur.

(Vi bringer her en af *Mark Twains* berømteste Smaahistorier, som den opvoksede Ungdom sandsynligvis ikke kender).

De »Selvstændiges« Valgkomite havde formaaet at faa mig til at stille mig som Guvernør i New York. Jeg havde to Modkandidater, nemlig Stuart L. Wodfort og John F. Hoffman.

Fremfor disse Herrer havde jeg en ubestridelig Fordel: mit gode Navn og mit pletfri Rygte. Man kunde derimod ikke aabne en Avis uden at læse, hvordan mine Rivaler havde begaaet den ene eller den anden Skændighed.

Idet jeg mest glædede mig til min Kandidatur og i mit stille Sind troede mig sikker paa Sejren, blev jeg pludselig opmærksom paa en Mængde Insinuationer i Aviserne, som aldeles tilintetgjorde min Glæde.

Med Iagttagelse af alle Formaliteter havde jeg anmeldt mig som Kandidat og kunde ikke unddrage mig Valgstriden. En Formiddag, da jeg efter Frokosten sad og saa nogle Aviser igennem, blev jeg helt forfærdet ved at læse følgende Artikel, og jeg kan paa min Ære forsikre, at jeg aldrig er bleven mere forbløffet.

„MENED".

Eftersom Hr. Mark Twain opstiller sig som Kandidat til Guvernørposten, anmodes han godhedsfuldt om at forklare Anledningen til, at han i Aaret 1863 i Wakawah i Cochinkina af 34 Vidner blev overbevist om at have begaaet Mened. Bare for at berøve en fattig Enke hendes Ejendom, et lille Stykke Jord med Bananer, gjorde Hr. Twain sig skyldig i denne vanærende Handling! Hr. Twain er sig selv og vor store Nations Medborgere skyldig at skaffe Lys i denne beklagelige Historie. Kan han gøre det?

Jeg var ved at sprænges af Harme over en saadan Beskyldning. Aldrig i mit Liv havde jeg hørt Tale om Wakawah, og jeg kunde knapt skelne mellem en Banan og en Agurk. I Øjeblikket vidste jeg ikke, hvad jeg skulde gøre. Og allerede næste Dag indeholdt samme Avis følgende Linier:

„BETEGNENDE".

Som vore Læsere vil se, omgiver Hr. Mark Twain sig med betegnende Tavshed angaaende Meneden i Cochinkina.

Saa længe Valgstriden varede, kaldte det ærede Blad mig „Bedrageren og Menederen Twain«.

Nu blev det »Morgenposten«s Tur til at angribe mig, og denne meddelte Dagen efter under Rubriken »Frie Ord" følgende indsendte Artikel:

Den nye Kandidat til Guvernørposten bedes give de Medborgere, til hvis Stemmer han frier, Oplysning om de nærmere Omstændigheder angaaende det mærkelige Forhold, at adskillige Værdisager, som Indbyggerne i Montana i længere Tid har savnet, er genfundne i Hr. Twains Bolig? Indbyggerne i Montana saa sig af den Grund nødsaget til at give vor Valgkandidat en lille Opstrammer. De dyppede ham i en Tjæretønde, rullede ham frem og tilbage paa et Gulv med Edderdun og lod ham til sidst ride baglæns paa en Træbuk gennem Byen. Derpaa fik han det venskabelige Raad, ikke oftere at sætte sin Fod i Byen. Vil ikke Hr. Twain forklare sig?

Det var umuligt at opfinde nogen nederdrægtigere Anklage. Aldrig i Livet havde jeg sat min Fod i Montana, jeg havde ikke en Gang Anelse om, at denne By eksisterede! Fra den Dag kunde jeg ikke tage en Avis i Haanden uden at mærke en vis Frygt.

En Morgen fik jeg tilfældig Øje paa følgende Notits:

„TIL SKAMPÆLEN MED LØGNEREN"!

Paa Grund af Meddelelser, givne under edelig Forpligtelse af Mikael O. Flamningon fra Five Points samt Kill Bures og John Aller, boende ved Waters Street, er det kommet for Dagen, at en afskyelig Løgn er udspredt af Hr. Mark Twain mod vor agtede Chef Johan F. Hoffmans afdøde Farfarsfar. Hr. Twain har været fræk nok til at udsprede den nederdrægtige Løgn, at Hr. Hoffmans hæderlige Farfarsfar skulde være bleven hængt. Hver Medborger, som endnu er i Besiddelse af Kærlighed til sin Families Ære, skal vide at vurdere denne skammelige Valgmanøvre af en Mand, som ikke en Gang respekterer de Dødes hellige Fred og tilmed vover at besudle Graven!

Denne smukke Opfordring havde den Virkning, at jeg Natten derefter med Lynets Hurtighed maatte forlade min Seng og styrte fra mit Hjem, imedens de dybt krænkede Medborgere huserede med mit Hus og ikke efterlod sig saa meget som en Sølvske eller -Gaffel. Og dog kunde jeg med god Samvittighed aflægge Ed paa, at jeg aldrig havde sagt et eneste Ord om min Modkandidats forlængst hensovede Farfarsfar, saa meget mindre, som jeg aldrig har hørt Tale om ham.

Her bør tillægges at sidstnævnte Presseorgan siden altid talte om »Twain, denne Besudler af de Dødes Minde«.

En anden Artikel, som jeg tilfældig kom til at se, lød saaledes:

„EN BESYNDERLIG KANDIDAT".

Mark Twain, som i Gaar ved de »Selvstændiges« Møde skulde holde sin Programtale, vovede ikke at vise sig. Et Telegram fra hans Læge meddelte, at Hr. Twain paa en Ridetur havde brækket Benet paa to Steder. De »Selvstændige«s Valgkomite gør sig nu al Umage for at udsprede denne Historie og indbilde Folk, at Aviserne ikke kender den virkelige Aarsag til Kandidatens Udeblivelse. I Gaar Aftes saa en Forbipasserende nogen i Hr. Twains Have gaa dinglende frem og tilbage, for til sidst at styrte om, døddrukken. Det er de »Selvstændige«s uafviselige Pligt at bevise, at denne Dranker var nogen anden end Hr. Mark Twain i egen Person!

Et Øjeblik forekom alt dette mig utroligt og utænkeligt. Var det virkelig mig, man vilde vanære med denne skændige Beskyldning! I tre Aar havde jeg ikke smagt en Draabe Øl, Porter, Vin eller noget andet berusende! Det var ikke muligt at undkomme. Med Skammens Rødme paa mine Kinder begyndte jeg det modbydelige Arbejde at renvaske mig fra alle disse idiotiske Beskyldninger og Løgne. Desværre hjalp det ikke det mindste, thi Dagen derefter kom en Avis med en endnu værre Beskyldning, at jeg en Gang havde stukket Ild paa en Idiotanstalt og indebrændt alle Beboerne.

Næste Beskyldning blev den, at jeg skulde have taget Livet af min Farbror med Rottegift for at arve hans Penge.

Til sidst naaede disse Forfølgelser sit Højdepunkt. En Aften, da jeg traadte op paa Talerstolen i en offentlig Forsamling, kom en Mængde snavsede Børn styrtende, klyngede sig fast ved min Frakke og raabte: »*Far!*« »*Far!!*«

Nu var Maalet fuldt! Jeg opgav Sagen. Jeg meddelte, at jeg afstod fra mit Kandidatur, og undertegnede Meddelelsen med: Eders *Mark Twain*, før hæderlig Mand, *nu* Tyv, Bedrager, Meneder, Mordbrænder og Giftblander!

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med
Worning & Petersens
Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Bryggeriet Phønix
Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968
Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Rundskue.

Tegning af Emil Poulsen

— **Næ, her i mit Skatkammer har jeg det s'gu allerbedst!**

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 39. Torsdag den 30. September. 1915

Tegning af Proessdorf.

— Hvad sagde Direktøren, da Du søgte Plads ved Teatret?
— Han sagde, at jeg kunde henvende mig i Billetkontoret!

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al.** — **Billig Pris og ringe Udbetaling.** — **Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø

Ny Konkurrence.

20 Præmier.

For Fodboldinteresserede!

»Ravnen« udskriver i Dag en ny Konkurrence, hvori alle de mindst 10.000 fodboldinteresserede danske Mænd og Kvinder kan deltage.

Konkurrencen er let at gaa paa — vi havde nær sagt, *at der ingen Ben er i den*, men det *er* der jo, endda ikke saa faa, thi det drejer sig om vore *Fodboldklubbers Pokalturnering*.

Opgaven er den simple: **Hvilken af Klubbernes Førstehold sejrer i Pokalturneringen?** Her kan vel kun være Tale om »Akademisk Boldklub«, »Boldklubben af 1893«, »Frem« og »Københavns Boldklub« — og nu gælder det om at træffe den rette Sejrherre!

Skriv til os, *hvilken Klub De mener bliver den sejrende*, og vedføj tydelig Navn og Adresse under Svaret, som adresseres til »Ravnens« Redaktion, Nørrefarimagsgade 49. Københ. K.

Svarene maa være os i Hænde senest *Lørdag den 8 Oktober Kl. 8 Aften.*

Præmier.

Til de Læsere, der gætter rigtigt, udsættes **1 Præmie paa 10 Kroner, 3 Præmier à 2 Kroner og 16 elegante og til Indramning værdige Originaltegninger — ialt 20 Præmier.**

Disse Præmier vil blive fordelte mellem Vinderne, eventuelt ved Lodtrækning, der foretages af »Ravnen«s Redaktion og Ekspedition.

Konkurrence Nr. 2.

Ravnens første „Lyn-Roman".

I næste Numer af „Ravnen" kommer der en endnu større og endnu mere spændende Konkurrence, hvis første Præmie er 15 Kroner, som gives for at skrive tre Linjer!

Næringsveje.

Koffardikaptajnen.

Noget af hans uendelige Storhed (naar han er søgaaende) skyldes Konkurrenceforholdet overfor „Kolegerne" ved Marinen, hvor der vanker flere Guldstreger paa Frakken, og hvor den megen Omgang med Skydevaaben giver „Prestige".

For i hvert Fald paa et Punkt at kunne staa paa Højde med disse „Flaadekrapper", som gennemgaaende mangler praktisk Uddannelse, lader han *Revolveren* spille en fremtrædende Rolle i sit Fantasiliv — Koffardikaptejnen har altid en seksløbet hos sig, og hans Tanker sysler gærne med *Mytteri*. Han er nemlig efterhaanden bleven saa menneskeklog, at han kan *forstaa* — Muligheden af, at det *Kryb*, der ligger og roder nede i Skibets Bund ved Ildstederne, en skønne Dag kan blive greben af en forbandet Oppositionslyst. Og saa er det at have Skyderen parat og at kende sin Myndighed!

Naa, men det gaar jo nok! Kaptejnen stoler paa sin Sekstant og sin Seksløber og troner i ensom Majestæt paa sin høje Bro og i sin flotte Kahyt, holdende sig til Søfartens Grundlov: *et er Skib at føre — noget andet Menneske at være!*

Tegning af Einar Hansen

Fodboldspilleren.

Frit efter Otto Bache — Tegning af Anton Hansen.

De sammensvorne rider fra Holteinsborg.

»Kril og Krøls Eventyr« fortsættes i næste Numer.

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Forlov- elses- ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Familien Gullasch IV.

Tegning af Anton Hansen.

Hr. Gullasch: Næ, ved Du hvad, der er ingen Mening i at give Hunden Svinekoteletter, naar vi har saameget Gullasch liggende!

Fru Gullasch: Din Gullasch! Du vil vel ikke ha', at jeg skal forgive Dyret!!

Nattefrost!

(Mel: »I denne Vinter har vi ha't —«)

Flint og Drost.

I denne Maaned har vi faa't
den første Nattefrost,
og derfor kan De li'saa godt
se ned til *Flint og Drost.*
Dér er Kul i Læssevis,
Faldera —!
de staar i dobbelt Pris,
for de skal tjene *lidt* paa Nattefrosten!

Redningsfalken.

Nu *Redningsfalken* er i Nød,
han mangler Gummidæk.
Han skrev til London: »Vær nu sød,
jeg køber, sælg dog væk!«
Og de svared engleblidt,
Faldera —!
»Blot Du vil vente lidt —
for Gummi kan ej taale Nattefrosten!«

Flæsk.

I denne Maaned kan Du faa
det am'rikanske Flæsk,
og vil Du inte bide paa,
ja, saa kan Du faa Tæ'sk!
Har det Lugt som »Grisseri«,
Faldera —!
saa hæng det i det fri —
for den Slags Sul har godt af Nattefrosten!

Smykker.

Der stjæles Smykker Dag og Nat
og sidst hos *Halberstadt,*
hvor Tyvens Hjærte sa' ham at
den frøs, den kære Skat!
Og han la' den i sin Hat,
Faldera —!
og sa': den har jeg ta't,
fordi den ej har godt af Nattefrosten!

Peder Ravn.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

Da Lermantes begyndte sin Beretning, talte han, som om det var om fjerne Ting, han endnu saa — fordi han saa ofte havde dvælet ved dem. Men jo mere de gennem hans Ord klarlagde sig for ham, jo forfærdeligere syntes de ham. Han hørte Kuglen pibe, han saa Generalens Lig ligge udstrakt paa Jorden, fornam Skrigene omkring sig —

Præsidenten havde hørt til med Hovedet støttet i Haanden. Han søgte at drage Sandheden ud af Ordene, af Stemmeklangen. De Edsvorne anspændte al deres Opmærksomhed, de sad med rynkede Pander, sammenpressede Læber. Da Beretningen var endt, rystede Statsadvokaten paa Hovedet. Han var utilfreds. Den Anklagede var i sin Skildring stadig den samme, og Løgnere modsiger næsten altid sig selv!

»Det er altsaa *Deres* Fremstilling,« sagde de Fraisse. »De paastaar stadig, at Generalen ikke faldt paa samme Sted, hvor Kuglen traf ham, men at han gjorde flere Skridt for saa at synke sammen i Lysningen?«

»Jeg er sikker herpaa. Havde Generalen staaet i Lysningen, idet jeg skød, maatte han have befundet sig lige over for Hinden, som strejfede Kanten af Buskadset.«

»Vi vil straks afhøre et Vidne, som saa Generalen i Lysningen, før han hørte Dem skyde. — Hvor mange Skridt var Generalen fjernet fra Buskadset, da Deres Kugle traf ham?«

»Hvor kan jeg vide det? Jeg havde jo saa maattet se ham og havde *ikke* skudt.«

»Vi maa fastslaa en Ting: Havde Hinden overskredet Lysningen før eller efter Deres første Skud?«

»Jeg skød efter den, da jeg saa den, det vil sige i det Øjeblik, da den forlod Lysningen.«

»Lige overfor Dem?«

»En Smule tilvenstre.«

»De sagde, at De hørte den komme fra den modsatte Side?«

»Fuldkomment rigtigt. Den blev strejfet af Herr Roirmont, stod et Øjeblik i Buskene og kom saa tilbage. Den befandt sig da lige overfor mit Bøsseløb, flygtede tilhøjre og forsvandt.«

»Herr d'Entraques forsikrer, at De sigtede to eller tre Sekunder.«

»Herr d'Entraque siger ikke Sandheden.«

»De har altsaa skudt paa Lykke og Fromme?«

»Ikke ganske, eftersom jeg saa Dyret.«

»Dette Punkt maa De klare med Herr d'Entraque. Vi vil nu tale om det andet Skud. Hinden sprang igennem Lysningen og vendte Siden til. Forklar mig, hvor det kan være, at en saa erfaren Jæger som De, der skyder med Kugler efter Kaniner, kan fejle et saadant Maal.«

»Dyret er muligvis bleven strejfet, uden at det derfor har sagtnet sin Fart.«

»Det kan tænkes, i Fald De ikke var nervøs over det, De lige havde gjort.«

»Lige havde gjort? Det havde jeg ingen Anelse om. Jeg troede at have affyret mit Skud uden Virkning. Det var det hele!«

»Uden Virkning var Deres Skud just ikke!«

Auditoriet kom i Bevægelse. Lermantes Forsikringer vandt ikke mere Tiltro. Han svarede for sikkert.

»Hvis Dyret var strejfet af Deres Kugle, maatte man have fundet Blodspor.«

»Der opstod kort efter et forfærdeligt Uvejr; Regnen faldt i Strømme.«

Uvilkaarligt mumlede Statsadvokaten:

»Det kom lige tilpas.«

Præsidenten fortsatte:

»Fortæl os nu, hvad De foretog Dem, efter at Generalen var sunket om.«

»Jeg ved det ikke — jeg var vanvittig af Forfærdelse — Alle trængte sig om Liget — jeg sammen med de andre — Vognen kørte efter Læge — han kom — Politiet kom — man forhørte mig —«

Lermantes Læber skælvede. Det kostede ham en vældig Anstrængelse at undertrykke en Hulken. Saa tog han sig sammen og sagde med høj Stemme:

»Man har altid anset mig for at være en modig Mand, mine Herrer! — To Gange var jeg tilstede ved Katastrofer, hvor mine Ledsagere fandt Døden, og ikke et Øjeblik mistede jeg min Koldblodighed. Men da jeg saa denne Mand, som havde overøst mig med Velgerninger, ligge dræbt foran mig — ham, hvem jeg kan takke for mine skønneste Minder — hvem jeg elskede, som en Fader — da, mine Herrer, lærte jeg, hvad Fortvivlelse er —!«

Paany hørtes en bifaldende Mumlen. Lermantes vandt Sympathien tilbage.

»Fint sagt!« spottede Chaussy.

Forhøret var ført paa en saadan Maade, at hverken Statsadvokaten eller Defensor havde Spørgsmaal at stille.

OTTENDE KAPITEL.

Herr Motiers de Fraisse lod sig ikke lede af Tilfældet. Hans Planer var lagt indtil de mindste Enkeltheder. Han forhørte høfligt og velvilligt, hans Spørgsmaal stillede ingen Fælder. Men han vidste at indrette Processens Gang saaledes, at Slutningen af hver Forhandling blev til Gunst for Anklagen. Dennegang regnede han med tre Møder og vilde ende det første af dem med Herr d'Entraques Udsagn, der utvivlsomt vilde efterlade et stærkt Indtryk. Det andet skulde vente til Statsadvokatens Indlæg var fremsat; de Edsvorne havde saa en Nat til at tænke over de faldne Vidneudsagn, og en Nat til at indpræge sig Karakteren af Statsadvokatens Anklagemotiver. Men noget uforudset ændrede Programmet.

Da Lermantes atter sad paa sin Plads. lod man først de Vidner træde frem, som straks efter deres Udsagn skulde fjerne sig. En Læge, Doktor Amadour, blev opraabt. Han havde rejst den Døende op. Legemets Stilling udelukkede ikke den Hypothese, at Generalen, efter at være ramt af Kuglen, havde gjort nogle Skridt. Vidnet tog sig imidlertid vel iagt for at afgive bestemt Erklæring herom. Han tabte fuldstændig Hovedet, da Præsidenten spurgte:

»De kom omtrent en halv Time efter Katastrofen. De saa Anklagede: var han forvirret? Hvilket Indtryk gjorde han paa Dem?

Doktoren saa helt forfærdet ud.

»Hvilket Indtryk? — Hvilket Indtryk? — Det ved jeg ikke! Overhovedet intet!«

Man lo en Smule.

Da vendte han sig mod Publikum og sagde rød i Hovedet og vredt:

»Jeg har Mas nok med at konstatere, hvad der er galt fat med Legemet, forlang ikke ogsaa, at jeg skal læse i Sjælene. Den Slags Ting maa man ikke spørge mig om.«

Lægerne Vully og Montbrun, der saa kom for, havde dissekeret Liget. De beskrev Kuglens Løb, men var ikke enige om de umiddelbare Følger. Den første erklærede, at »Generalen maatte være faldet om som et Brædt,« og hans sikre Tone, Beskrivelsen af Omvæltningen i Organismen, fremkaldte en vis Bevægelse.

Den anden Læge citerede usædvanlige Eksempler paa Saarede, som havde fortsat den paabegyndte Bevægelse.

Nu blev en Vaabensmed opraabt, som betragtede Flinten, med hvilken Ulykken var passeret. Han fulgtes af Politifuldmægtigen, der havde taget det første Syn paa Ulykkesstedet; derefter kom de to Vagtmestre, som havde anholdt Lermantes.

Revet med af Diskussionen, erklærede den ene tilsidst, at han i det Værelse, som han trængte ind i, og hvor Lermantes boede, ganske afgjort havde sporet en stærk Lugt af brændt Papir.

»Det har De ikke tidligere omtalt!« udbrød Præsidenten.

»Derfor er min Paastand lige rigtig,« svarede han.

Lermantes, der sad med korslagte Arme, smilede næsten. Han vidste nøje, at han ikke havde brændt Papir ved den Lejlighed, og denne nye Beskyldning, om hvilken hans Dommere nu i fuldt Alvor diskuterede, havde i denne tragiske Time noget komisk ved sig.

»De maa have en meget fin Næse!« udbrød han og tilføjede ufornuftigt: »Det var allerede flere Dage siden, at jeg tilintetgjorde, hvad jeg vilde tilintetgjøre.«

»De *har* altsaa brændt Papir?« spurgte Præsidenten.

»Naturligvis?«

»Jeg noterer det op!« raabte Herr Rutor.

»Det drejede sig om intime Breve, som kun angik mig.«

Det var ligegyldigt. Dette Mellemspil faldt ikke ud i hans Favør, og Vagtmesteren gik tilbage til sin Plads, vuggende sig i Hofterne som en Triumfator.

Retstjeneren opraabte nu Fru Donnay, der viste sig at være en gammel kroget Kone.

Hun var saa nervøs, at hun var i Vildrede med, hvorhen hun skulde styre sine Skridt. Hendes Ledsager stillede hende foran Gitteret, som hun klamrede sig fast ved med sine indtørrede Fingre. Hun var døv og forstod ikke straks Præsidentens Spørgsmaal. Denne maatte tale meget højt, hvorved hans Stemme blev haard og skarp.

Louise Donnay havde været Tjenestepige hos den Anklagedes Moder.

Undersøgesdommeren havde ladet hende kalde, fordi hun maaske kunde give Oplysninger med Hensyn til Affattelsen af Testamentet. Han havde imidlertid ikke kunnet faa noget ud af hende udover, »at Generalen var rig og god — han havde set Herr Lionel vokse op — hun havde altid tænkt sig, at han vilde efterlade ham sine Penge, o. s. v.«

Tiltrods for hendes betydningsløse Udsagn lod Anklageren hende dog fremstille i Haabet om, at hendes Tungebaand vilde blive løst foran Skranken.

Da hun havde aflagt Eden, sagde Præsidenten:

»De ved intet om Forbrydelsen, selvfølgelig. Men De ved maaske Ting, som kan hjælpe os ved vore Undersøgelser — Ting fra Fortiden — Husk Dem om! Har De f. Eks. nogen Anelse om, hvorvidt Lermantes havde en eller anden Grund til at hade Generalen?«

»Herr Lionel Lermantes elskede Generalen, Herr Præsident! — Herr Lionel elskede Generalen som — som — naa ja, af hele sin Sjæl. Han *hade* Generalen! Nej, tro ikke det!«

»Er det Dem bekendt, at der en Tid gik Rygte om, at Anklagede stod i Forbindelse med en Person blandt Generalens nærmeste Omgivelser?«

»Nej.«

»Det drejer sig om gamle Historier. Generalen skulde have interesseret sig for Anklagede mindre af personlige Grunde end gennem sin Hustrus Paavirkning. De forstaar?«

Louise Donnay rystede paa Hovedet. Den mistroiske Overraskelse, som først kom til Syne i hendes Ansigtsudtryk forvandlede sig lidt efter lidt til Harme. Hun hævede Hænderne, foldede dem over Brystet og stammede:

»At man har vovet at sige det —! Det er jo endnu umuligere!

»End hvad?«

»End at han har dræbt Generalen.«

»Gør Dem klart, hvad De siger. De mener, at det er endnu mere umuligt, at Lermantes var Fru de Pellices Elsker end Generalens Morder? Hvorfor det?

»Derfor!«

»Det er intet Svar. Forklar Dem!«

Den gamle Kone saa sig fortvivlet omkring. Pludselig begyndte hun at tale meget hurtigt.

»Fordi jeg nøje vidste, hvor højt Generalen elskede Herr Lionel! Fra han laa i Vuggen elskede han ham — han sad altid hos ham — senere, da han blev større, red han paa Generalens Knæ, medens hans Hustru — hans Hustru — altsaa naar man siger saadan noget, saa lyver man!«

»Fru de Pellice havde ingen Børn. Var hun maaske skinsyg paa Drengen?«

»Det har jeg ikke sagt! Men tilsidst — næh, jeg ved det ikke — det er saa længe siden.«

Hun syntes at være i høj Grad nervøs. Herr Motiers de Fraisse havde Indtrykket af, at han nærmede sig en vigtig Opdagelse.

Han spurgte ligesom tilfældigt:

»Kendte Generalen Familien Lermantes, da De tog Tjeneste dér?«

»Naturligvis!«

»Stod de paa en meget venskabelig Fod?«

»Ja. Generalen var dengang kun Oberst — han kom næsten daglig hos os!«

»Næsten daglig! Kom Lermantes ligesaa ofte til ham?«

»Ganske sikkert ikke!«

Trods al Forsigtighed var der undsluppet den gamle Kone Ord, som hun helst ikke vilde have sagt. Hun blev forvirret.

Præsidenten fortsatte:

»Altsaa Obersten besøgte næsten daglig Kaptajnen, medens Kaptajnen sjeldent gjorde Gengæld. Omgikkes Fruerne noget?«

Ved hvert Spørgsmaal trak Nættet sig tættere sammen.

Luise Donnay stammede.

»Jeg tror nok, at Damerne kendte lidt til hinanden —«

»Kendte lidt til hinanden! Hvad skal det sige? Besøgte de hinanden? De maa dog vide det! De var det eneste Tjenestetyende i Huset, ikke sandt? De har dog maattet aabne Døren for Besøgende!«

»Ja—«

»Naaja, saa maa De jo ogsaa vide, om Fru Pellice kom ofte.«

Luise Donnay tav med sænkede Øjne. Hun bevægede Læberne, som om hun tyggede paa de Ord, hun holdt tilbage.

»Svar: har De ofte lukket op for Fru Pellice?«

»Nej, ikke ofte.«

»Men dog flere Gange?«

Den gamle Kones Tavshed blev mere og mere ængstende.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Negerens Bryllupsbuket.
(»Meggendorfer Blätter.«)

Hvorledes Tyskerne laver Broer.
(»Le Pêle Mêle«)

— Herre! Herre! Kom bare ud! Zeppelineren er borte!
(»Le Rire.«)

Våldsam krigsdiskussion.

På bordskivan företagas omfattande strategiska rörelser. Herr Blomlund märker, att hans grogg försvunnit under den allmänna framryckningen.

— Hör ni, jäklar, var ä' min grogg??

— Han står därborta i sydøstra Galizien.

(»Söndags Nisse.«)

— Hvormeget tror De, Meyer allerede har fortjent paa Krigen?

— Mindst 6 Maaneder!

(»Simplicissimus«.)

Rød = Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

Er vi forberedte?

Tagskæg og Ballade, vel mødt, Valde! Det er Sorgens Dage vi filmer i, Simikolon, og je' vil be' dem feje dem lidt sammen, for her skal i Aften fra Popodiet siges et Alvorsor til det danske Folk. Min gamle Ven Vaabensbroder og ophøjede Forbilleje Holsten til Holstejnsborg har sagt det forløsendes Or og je' er fra den høje Stap ved Stranden, ikke Fiskerkonerne, men de andre løjerlige Fisk bleven beskigget at gaa her hæn for at oplyse Folket om hvor de' æ' den hikker.

For den hikker — hik! Je' er glad som en lille mellemstor Rødspætte til Normalpris ve' at kunde udraabte Feltraabbet —: Vi mangler brand brodere mig *Ammenimusjon*! (Pavse) Og vis a' de nu er færrige med at trægge Været, saa vil je' som et Fortsættelseskursus spørre om vi har Fæstninger, Soldatter, Granatter, Knojærn og Kamfersprøjter nok te at ta'en op etter evropæisk Mønster? Nej og atter Nej, H. P. Holsteg Holstejnsborg! Vi maa jo skamme os a' vi gaar hen aa køver Bullevartbane for Pengene i Stedet for at stikke dem i ordenlig hjemmebagt Dynamit a' den Slags der æ farlig for sine Omgivelser. De' vi trænger te' vis vi ska' være bekendt at vise os paa Gaden de' æ' sælføllelig en Bunke Fæstninger 8 i Rad lige bagetter hinandre, en Hovn Mørsere der æ' mindst 42½ Centimeter om Maven, Krudt og Granatter i alle Huse fra Kæller til Kvist og Hæren sat op til 2½ Million Mand — hva' Fa'en skal de gaa aa drive for paa Færøerne og Sant Thomas? La vos faa samlet hele Bulen Haand i Haand saa der kan bli' Raballer i Geledderne og saa gamle Dannemarke kan præsengtere sig som en anstændig Krudtkal' som hver en Tørker ka' ta' sin Turbinat a' for!

Der er ingen Fut i vore Bøssemagere og Kanonsmedene er hellerikke for kønne, og hvor kan Munch gaa i Enge og spille tryg, samt Tænnis naar hans Nonnekompatanter mangler det daglige Krudt og ikke har no'en nævneværdig Patronnæse at se op te? Men vær kun roli' — nu æ alle vi Højremænd *røjet i Harnisk* og saa skal i se et Kompanni med Korpsaand i Kepierne rygge frem til gamle Dannemarkas Frelse! Det er min private Mening sansjoneret af Firmaet Jacobsen og Jørgensen Vestergade og tiltraadt af Ferslews gedigne Sildebutik Ved Stranden for ikke at tale om Garver Ballinske Tidende med Sivskoene.

Og vis a' de vil undgaa Ubehageligheder saa raav me' mej et Leve for Slesvig Holstejnsborg, Nationens Krudtkal'.

Han leve: Vov! Vov!

Folkeforsikringer.

Frejlif *forsikrer:* »Strejken er tabt!
Deres Gerninger Folkene ligger paa!«
Naa, at det nu ogsaa gaar saa skrapt,
skal ingen dog være *for sikker* paa.

Nordmændene, som ellers er dygtige Sportsmænd, kunde nok ikke klare sig i Fodbold.
— Aarsagen maa søges i, at de fleste af dem kom lige fra — Skien!

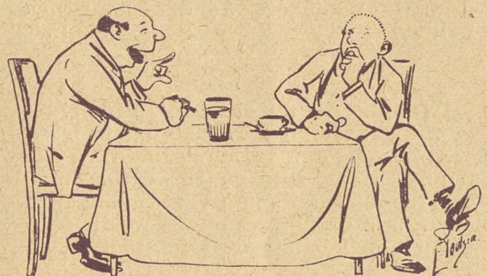

— Der er nok ingen Kulmangel her til Lands, naar Dampskibet »Øresund« saadan kan foretage en billig *Nøddetur til Kullen*.

— Nej, der maa jo have været godt med *Nøddekul til Turen!*

20/9. Det bliver ved med at spøge med de ny Højreblade. Naa, Historien med Harald Nielsen var nok kun en Spøg, han vil nøjes med at være (Ugens) Tilskuer — men Kohl, det lange Spøgelse, han bliver ikke træt af at gaa igen.

Redaktør Borgbjerg.
(Fremstillet ved Hjælp af 22 Tændstikker.)

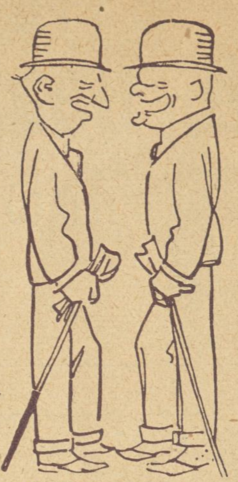

— Du, *Rudolf Hansen*, som vandt Marathonløbet, maatte løbe lidt over *en halv Millimeter* paa Stadion.

— *Det* var meget lidt!

— Naa — hva' —: 5 Kilometer er lig med 5000 Meter — altsaa: lidt over en *halv Mil-i-Meter!*

Schovelin.

Om saa paa Stedet han skulde dø,
kan aldrig han Munden faa stillet,
taler bestandig om »offentlige Kløs« —
naa, Manden kender vel til'et.

Schovelin laver saa gerne Fest,
og svinger saa gladelig Tampen.
Men Schovelin gjorde nu sikkert bedst
i at holde sig indenfor Rampen.

Det bliver vist en nydelig Svikmølle med Ø. K. og Orient. Millionerne gaar nok saa gelinde fra den ene Haand over i den anden, og Omkostninger — — naa, der er noget, der hedder Verdenskrig — ikke sandt — Gudskelov!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXVIII.

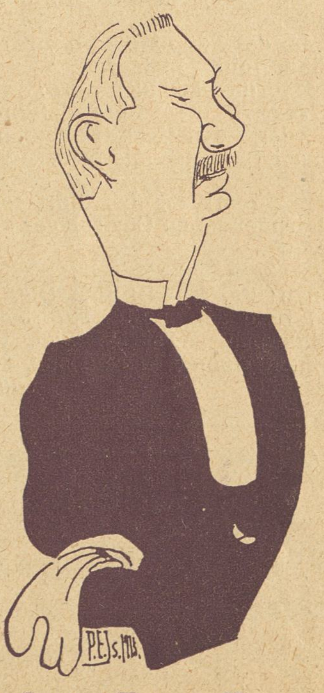

Jessen, Korups Have.

Til Konfirmationen anbefales:

I. D. Beauvais & Mads Rasmussens

VARE-MÆRKE

Ægte **Faaborg**

Frugtvine og Likører.

VARE-MÆRKE

Kære Ravn! Hvad mener Du om følgende Meddelelse, som jeg har fundet i »Løgstør Avis«.

En Masse Marsvin anretter i denne Tid stor Skade iblandt *Fiskerne* i Lille Bælt.

Er Fiskerne faldet i Vandet?

Kære *A. K. L.* Nej, det er vel nok Bladet, der er gaaet i Vandet. Eller maaske er Fiskerne ved Lillebælt blevne saa gale i Hovedet over de høje Svinepriser, at de spiser *Marsvin* — og det kan godt være skadeligt.

A: Jeg hører, at din Ven har giftet sig igen.
B: Ja, det har han. Men forøvrigt er han ikke min Ven mere.
A: Hvordan kan det være?
B: Jeg vil ikke være Ven med en Mand, der i den Grad trækker mig op. Nu har han kostet mig tre Brudegaver.

Kære Ravn! Jeg har hørt følgende Samtale mellem en Cigarmager og hans Kone.

Konen: Ja, jeg vil sige Dig, at der findes bare e n eneste, som kan gøre en Ende paa den skrækkelige Krig!

Manden: Jamen, kære Trine, saa *gør* det da! *Oluf N.*

ÆGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS forfiner forskønner bevarer Huden Alles Yndlingssæbe

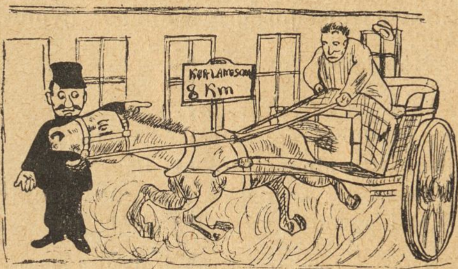

Lettere sagt end gjort.

Betjenten (til Manden, der er ved at køre løbsk): — Stands dog, Menneske! Kan De ikke se hvad der staar paa Skiltet? *M. C.*

Kvindelogik.

I Dag er det noget varmt, siger Manden, og tager en let Klædning paa.

Konen siger —: Det er en frygtelig tropisk Hede, som paa Ækvator; man kunde nemt falde om af Varme. Saa tager hun en svær, ulden Kjole paa og lægger en Pelsboa over Skulderen!

— — — —

I Dag er det en kølig Foraarsdag, siger Manden, og tager sin Frakke paa til Aftenturen.

Konen siger —: Man skulde ikke tro, at det var muligt, at det kunde være en saadan Hundekulde midt paa Sommeren. Jeg fryser, saa at mine Tænder klaprer, mine Hænder er ganske stive og mine Fødder er som Is. Saa tager hun *en gennembrudt Spadseredragt paa og sidder ude i det Frie til Kl. 1.*

Indsendt af *M. Eskesen*, Nyborg.

Kære Ravn! Jeg bringer hermed min Mening om den populæreste Folketingsmand. Jeg plejer nu ellers ikke at give mig af med at skrive Vers, men det kom over mig som et Nysen.

Her er min Debut:

Du danske Mand af al din Magt,
syng ud om vor store Klaus.
Paa Kongens Bord en Lov blev lagt
som han vilde ha'e herous.
En Grundlov som jeg giver
til danske Mænd og Kvinder
saa lyser Danmarks Frihed,
:,: fra Berentsens store Maal. :,:

Ærbødigst
Louis Petersen, Hobro.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Vi ses igen.

A. — Jeg var forleden Dag med til en større Begravelse, og det gik til paa sædvanlig Vis med Beværtning af Følget; men det, der vakte min Munterhed, var, at der midt paa Bordet var anbragt to store Lagkager, hvorpaa den sørgende Familie havde ladet anbringe et Par for Lejligheden passende Inskriptioner.

Paa den ene Lagkage stod: Hvil i Fred! Og paa den anden: Vi ses igen!

Navnlig den sidste havde en vældig Sukces. *Chr. Hansen.*

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Chr. Jensens Danseskole.
Kultorvet 14. Byen 2587 y.
Ny Søn- og Søgnedagskursus anbefales Børn og Voksne, helt uøvede og Viderk.
Fælles- og Enetimer gives.

Konfirmationsgaver.
Moderne Guld og Sølvsmykker
i righoldigt Udvalg til alle Priser.
Juveler og Guldsmed
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.
Telefon Nora 1799 x

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

Telefon
427
&
5064

Køb Alfa Margarine

Misforstaaet.

To Ramasjanggutter af ældste Aargang kommer ind paa en Restauration og forlanger Vin og Frugt.

Tjeneren: Skal det være en Gang blandet Frugt med Konfekt og en fin Medeira?

Den ene: Ryg ad Hellerup til — det skal være en Gang salt Agurk og Brændevin!

Lille Forretning.

— Hvad handler De med?

— Med Benzin.

— Det maa være et meget lille Forraad.

— Ja, men det er ogsaa kun til Lommelamper!

Smaat kørende.

Dommeren: Hvor er Deres Fødested?

Anklagede: Spist op af en Ko.

Dommeren: Hvadbehager!

Anklagede: Jo — jeg blev født paa en Bunke Hø i en Lade!

Skyldig-Uskyldig

Logiværtinden (til den logerende unge Mand) — De er skyldig for Kaffe, De er skyldig for Logiet, og De er skyldig for Vask. Lad nu i det mindste min Datter være *u*skyldig.

Tegning af R. Storm Petersen.

Herren: ***Jo, ser De, Andresen, vi Automobilister har store Chancer for at kunne komme i Himlen. Om ikke paa anden Maade, saa bakker vi ind!***

En Fordel.

Barnet: Min Fader er ridende Politibetjent.

Besøgende: Naa, er det bedre end at være gaaende Betjent.

Barnet: Ja, naturligvis — for saa kan han komme hurtigere afsted, naar det gaar galt!

Stilfuld Gudstjeneste.

Fruen (til Barnepigen) Jeg vil ha' et af Børnene med i Kirke i Dag?

Barnepigen: Hvilken af dem skal jeg klæde paa?

Fruen: Tag Ellen. Hendes lyse Haar staar godt til min nye Kaabe!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Stilstand.

Gæsten (Klokken henad 2 Nat): Det var da et nydeligt Vækkeur.
Værtinden: Da bryder vi os ikke om det — vi kalder det »Gæsten«.
Gæsten: Hvorfor det?
Værtinden: Jo, — for *det vil aldrig gaa!*

Danske Velærværdigheder I.

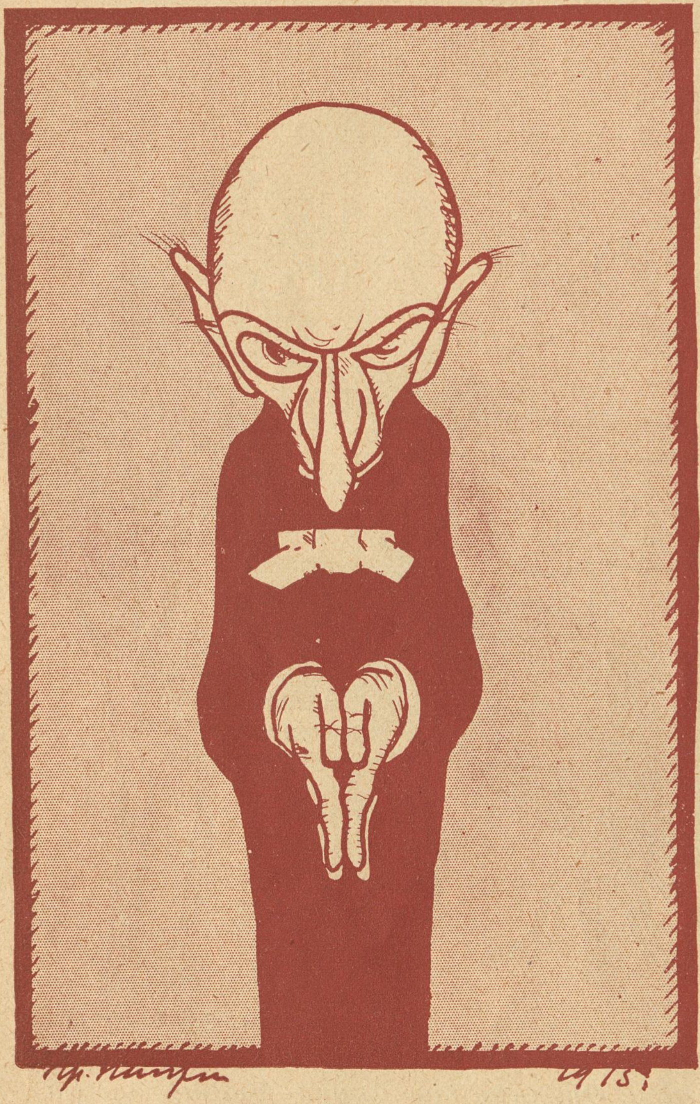

Tegning af Hp. Hansen.

Ussing, Jesuskirken.

»Den syndige Drik« gi'r klingende Mynt,
og Kirken er baade forgyldt og forsøl'et —
men Præstens Præk er kun saare tyndt,
det er knapt nok lige til Øllet!

Hip som Hap.

Proprietæren: Naa, Lars, nu kan Du vælge, om Du vil køre min Kone til Byen eller begynde at køre Gødning ud paa Marken.
Lars: *Det er et og det samme!*

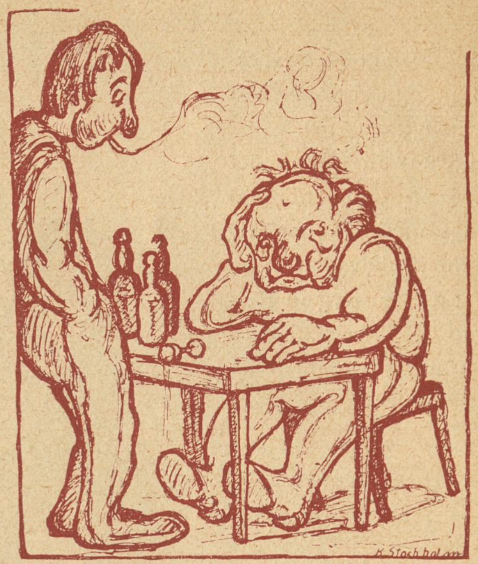

Tegning af K. Stochholm.

Faderen: Du har en daarlig Fa'r; jeg bestiller ingenting, jeg drikker bare.
Sønnen: Skidt med det — det gør je' osse!

Daarlig Hukommelse.

A.: Hvorfor har Du slaaet Knude paa dit Lommetørklæde?
B.: Det er for at kunne huske, at jeg er Afholdsmand.
A.: Jamen, Du drak jo nylig en Snaps til Maden.
B.: Ja, det er det fjollede ved det, — jeg faar først Øje paa Knuden, naar jeg skal tørre mig om Munden!

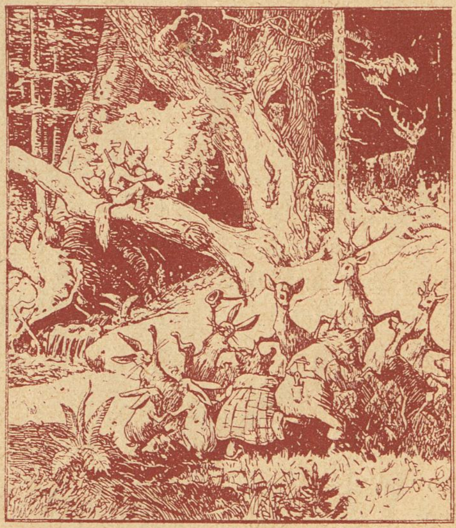

Den Jæger sig meget maa græmme:
Der er Mangel paa Krudt herhjemme.
Men *Dyrene* højlydt sig fryder —
det er ikke *dem* for Tiden, man skyder!

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

OKTOBER.

Tegning af Helgo Jørgensen.

Damer i Oktober. (Maa ikke forveksles med Oktober-Damer.)

Dansk Korn Snaps
INDR. VAREMÆRKE.

JORDENS HERRER —

Hør Præsterne messer og mumler,
og Junkeren pudser sin Slire,
og Hunden bjæffer paa Gaden
(Hunde paa to og paa fire!)

Hvad messer da Præsten den sorte,
hvad Daad gør den spraglede Junker,
hvorfor er mon Dragten forskellig,
der skjuler de selvsamme Funker?

— Der findes ej Mand paa Jorden,
der ikke blev Træl for en Kvinde.
Der findes ej Kvinde paa Jorden,
der ikke af Mand lod sig binde.

Thi den, der behersker os alle,
er Lystens knudede Svøbe —
For *den* lod vi Templer bygge,
for *den* lod vi Guldpenge støbe.

Og ingen kan række mod Himlen
tre ærlige Fingre og sværge,
at han har sønderslidt Pisken
og sparket til Lystens Bjærge.

Her staar vi — med strammede Sener —
vi Jordens almægtige Herrer,
paa Spring for at kæmpe om Kvinder,
som Hunde, der skuler og snerrer.

Lad Junkeren pudse sin Slire
til Præsternes Messen og Mumlen,
mens Hundene halser paa Gaden — —
— Vi ler — for vi kender jo Humlen!

Thorkil Barfod.

Min steriliserede Ven.

Humoreske af *Orla Bock.*

Forleden Dag kom min Ven Pyllesen op og hilste paa mig. Jeg kendte ham ikke lige straks, for han havde en stor Respirator for Munden og det gjorde ham om mulig endnu grimmere end han er til Hverdag.

»Det er kedeligt at Du er blevet syg,« sagde jeg »hvad er der i Vejen med Dig? Er det Tuberkler?«

»Tak for din Deltagelse,« sagde Pyllesen »men jeg fejler ingenting. Og denne her Indretning som jeg har for Munden, den gaar jeg med for ikke at komme til at fejle noget.«

»Hvad er det for noget Vrøvl? Men Velkommen i alle Fald!« sagde jeg og rakte ham Haanden.

Han tog den meget forsigtigt i sin, der var dækket af en tyk Gummihandske.

»Kære Ven,« sagde han »ved Du ikke, at hver Gang Du trækker Vejret, indaander Du flere paa hinanden hurtigt følgende Bakterier som lever i Luften. Derfor gaar jeg med Respirator! — Du ser paa mine Gummihandsker. Ved Du ikke, at naar man trykker en Vens Haand, risikerer man at overføre Hundrede Tusinde Baciller, — Tyfus, Difteritis, Tuberkulose, Rosen og Kolera til sin egen? Er det underligt, at jeg garderer mig mod denne frygtelige Risiko ved at bære Handsker, som jeg steriliserer inden jeg tager dem paa?«

»Ja, jeg ved ikke, hvad jeg skal sige,« svarede jeg, »jeg har selv vekslet Haandslag med en hel Bunke Mennesker, og med Lynsmeden og Harald Raage, og det har aldrig generet mig.«

»Du kommer til at dø i en ung Alder,« sagde Pyllesen. »Men jeg, der holder mig fri for Baciller, vil komme til at leve til jeg bliver mindst Hundrede Aar.«

»Da skulde Pokker da leve til man bliver Hundrede Aar, hvis man skal rende med Respirator for Ansigtet og Gummihandsker paa Næverne og Revolver i Baglommen. Hvor i al Verden kan Du holde det ud?«

Efter Rynkerne i den synlige Del af Pyllesens Ansigt at dømme, formoder jeg, at han lo, — rimeligvis et medlidende Grin.

»Holde det ud? — Aa, Herre Gud, forstaar Du ikke at det er herligt at vide at man er beskyttet mod Menneskenes frygtelige Plageri, Bacillerne? Og Du maa da ikke tro at jeg nøjes med Gummihandsker alene. — Nej, hele mit Legeme er dækket af Gummi. Det kunde aldrig falde mig ind at bære det farlige Uld eller Linned ind mod den bare Krop og de aabne Porer. Om Natten sover jeg i Borsyrebomuld, jeg vasker mig i steriliseret Vand og drikker kun pasteuriserede Drikke. Alt hvad jeg spiser og drikker serveres i steriliserede Fade og Glas, og alle mine Værelser bliver desinficerede to Gange om Ugen.«

»Stakkels Pyllesen,« sagde jeg og begyndte at blive rørt. »Hvis Du skal leve længe, saa faar Du nok ogsaa Lov at mærke at Du lever! Hvad siger din Kone til det? Har hun det lige saadan?«

»Nej,« sagde Pyllesen vemodigt, og jeg formoder at hans Ansigt ogsaa har set bedrøvet ud. »Det er min store Sorg her i Livet at min elskede Hustru ikke har Spor af Forstaaelse af mine Ideer. Hun er lige saa ligegyldig for sit Helbred som Du og saa mange andre,« og her begyndte han at snøfte, »det gør mig saa ondt at min stakkels Petrine skal gaa saa tidlig bort fra mig. Og, tænk Dig, hun er ogsaa saa frygtelig ligegyldig for mit Liv — tænk Dig, forleden Dag gav hun mig en Pilsner, som ikke først havde været opvarmet til 80 Grader. — Jeg drak den uden at vide noget om det, og jeg gik i Dødsangst i fem Dage. Endnu har jeg ikke mærket noget, men man kan jo aldrig vide, hvilke frygtelige Sygdomsfrø jeg kan have faaet i mig. Men ikke nok med det, Petrine haanede mig og kaldte mig en Idiot.«

Og Pyllesen tørrede en Taare af det venstre Øje med en stor Tot Borsyrebomuld. Saa gik han heldigvis sin Vej.

Det var sidste Gang, jeg saa ham. Paa Vejen hjem blev han nemlig kørt ihjel af et Automobil.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT leverer DE BEDSTE CLICHEER KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE KØBENHAVN K. TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Husk!
at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
MEDLEMSANTAL over 200,000
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON's** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: Højbroplads 13.
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

„Reform" Teglgaardstræde 2
sælger endnu **Fodtøj for 3,000 Kr.**
til gamle Priser.
4 Kasser Restpartier brunt og sort, lidt umoderne og falmet, skal sælges. Frit Valg. Herrestøvler 8 à 10 Kr. Sko 5 à 7 Kr. Damestøvler 6 à 8 Kr. Sko 3 à 5 Kr., Pige- og Drengefodtøj fra 1 til 5 Kr. Militærstøvler 20 Kr., Alle moderne Varer paa Lager. Billigt og med Garanti.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Vore Tændstikæsker trænger til Fornyelse.

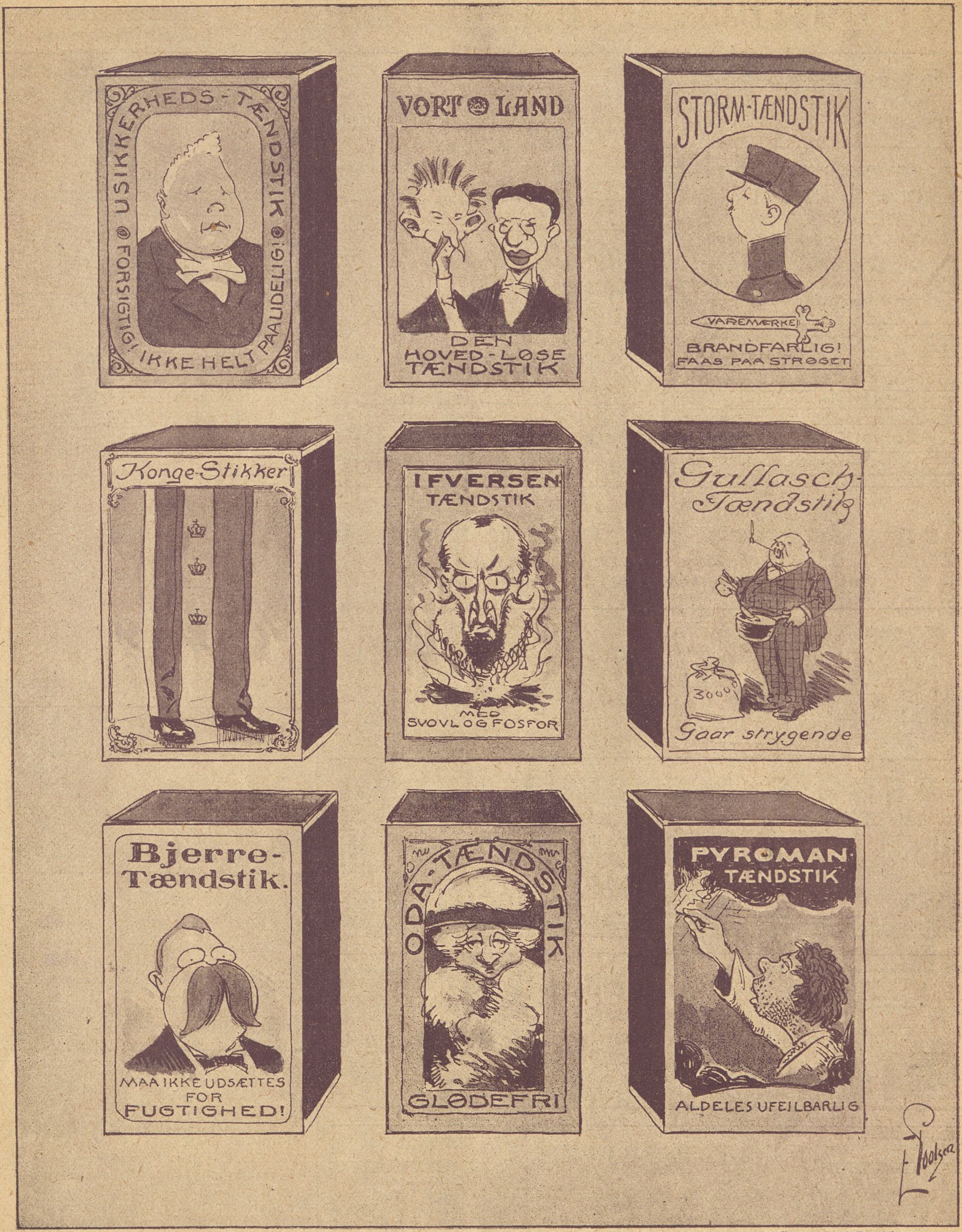

Tegning af Emil Poulsen

„Ravnens“ Forslag til ny Tændstikæsker

Redigeret af **AXEL WESSEL**

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 40. Torsdag den 7. Oktober. 1915

Tegning af Emil Poulsen.

Interiør fra det nye Dyrehospital.

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer de bedste CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 HJ. AF SILKEGADE · KØBENHAVN · K ·
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. **Gl. Mønt 17.** Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Et Frieri.

Det var en lun Sommeraften. Han og Hun havde længe siddet paa Bænken, og endelig tog han Mod til sig:

— Vil Du — vil Du være min, Elskede?

Hun sad som en Billedstøtte.

— Jeg skal blive en god Ægtemand.

Intet Svar.

— Jeg skal lægge alle daarlige Vaner bort.

Vedblivende Tavshed.

— Jeg skal aldrig drikke mere, aldrig ryge Tobak.

Ikke et Ord.

— Skal aldrig spille Kort og aldrig gaa ud, uden at tage Dig med.

Iskold.

— Og i Morgen skal jeg købe Dig en Diamantring!

Da bøjede hun sit Hoved ind til ham og hviskede:

— Thorvald, jeg elsker Dig.

De mødtes i en blød Omfavnelse. Hun sad og tænkte paa Diamantringen, og han — tænkte paa, hvor i Alverden han skulde faa Penge fra til at købe den!

Familjen Gullasch V.

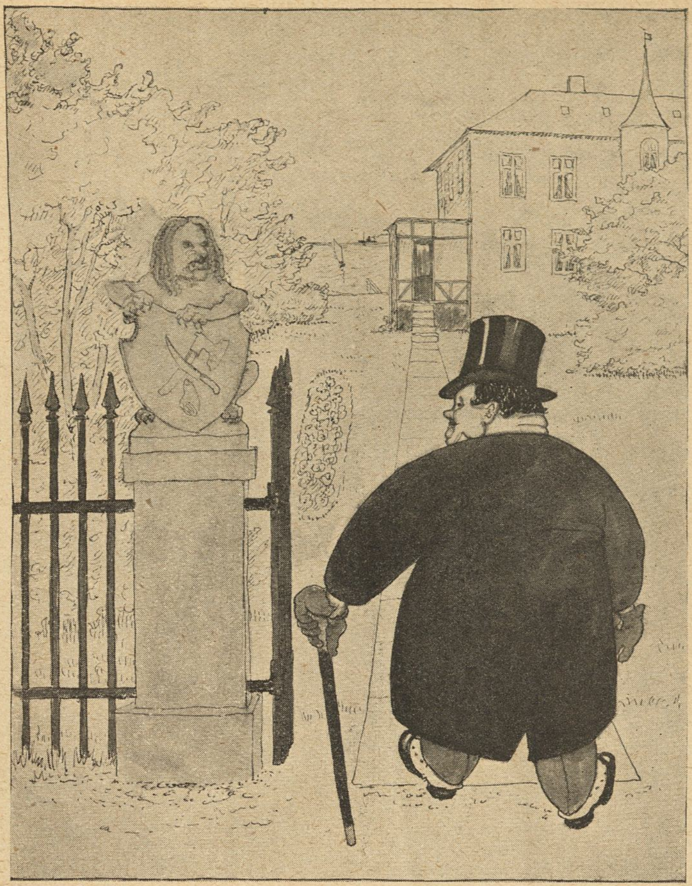

Tegning af Anton Hansen

— Hvad skal jeg nu finde paa at lade hugge i Skjoldet? Det passede godt, da jeg var Fedevaregrosserer, men nu er jeg jo Rentier!

I Lovens Navn.

Politibetjent Madsen har en forskrækkelig Kone, der baade er ond og snakkesalig. Her forleden Dag gav hun ham en vældig Omgang, og han kunde ikke faa hende standset.

Men pludselig slog han et dundrende Slag i Bordet og raabte:

— I Lovens Navn, hold Kæft, Petra!

Fin Spekulant.

Lille Ole: Fa'r, ta' og giv mig nogle Smæk.

Faderen: Hvorfor dog det?

Ole: Jo, for bagefter faar jeg Godter af Mo'r!

Fine Næser.

A.: De er jo Telegrafist, kan De saa forklare mig, hvorfor en hel Hær af Fluer i Gaar Middags slog ned paa Telegraftraaden?

B.: Hvad var Klokken?

A.: Omtrent halv tre.

B.: Det passer — ved det Klokkeslet kom et Telegram angaaende Sukkernoteringen.

Faamælt.

A.: Du, ham Jensen, han er vist en meget tavs Herre.

B.: Ja, *det* er han. I Damesselskab siger han ikke et Ord, og i Herreselskab siger han kun *et*, nemlig: *Skaal!*

For sent.

Lille Robert kommer ind og siger: Mor, jeg vil hellere være en Pige. Er det for sent at faa det forandret?

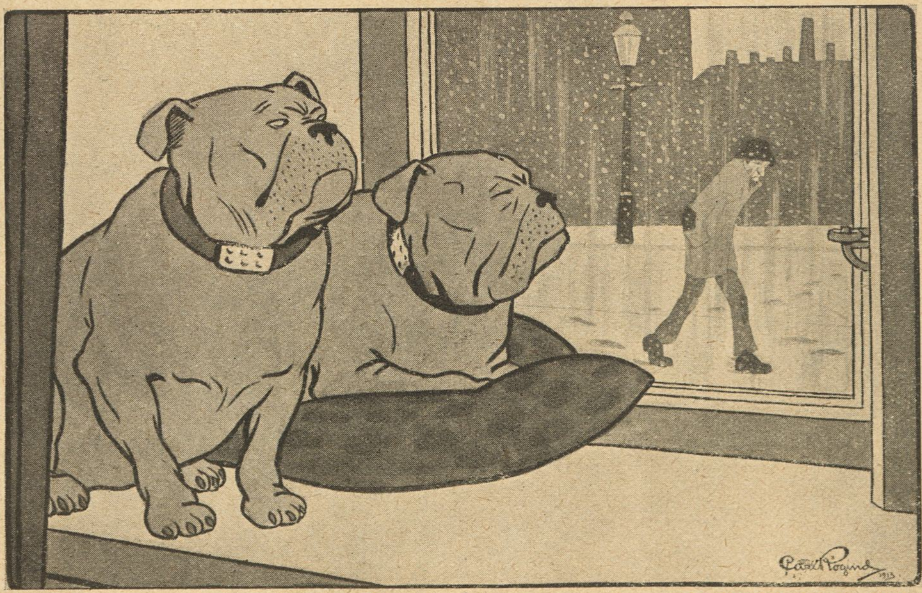

Tegning af Carl Røgind.

— Ja, Menneskenes Eksistens kan vi vel ikke benægte, men naar vi tager i Betragtning, at vi betaler mere i Skat end ham derude, saa kan jeg aldeles ikke indrømme, at de staar over os!

I Hundene.

Ung Jæger: Jeg skulde købe en bestemt Hund, men jeg kender ikke Navnet paa den.

Hundehandleren: Saa kan De maaske beskrive den — jeg har alle Racer.

Jægeren: Den er en Slags Mynde, men alligevel ingen Mynde, for Halen er kortere, Næsen spidsere, og den er tyndere om Livet.

Hundehandleren: *Den Slags drukner jeg.*

Kril og Krøls Rejse til Kæmpernes Land.

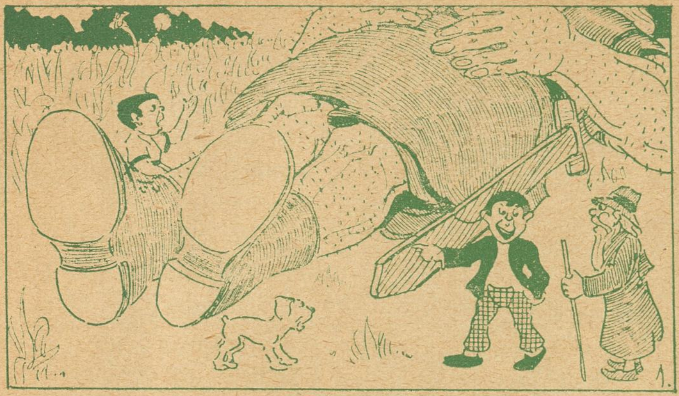

1) Kril og Krøl og den lille graa Mand opholder sig endnu i Kæmpernes Land. En Dag finder de en ualmindelig stor

2) Kæmpe ligge sovende paa Jorden. Han er uheldigvis ligesaa ond som han er stor,

3) og han æder uden at nyse baade Kril og Krøl, mens den gamle Mand flygter

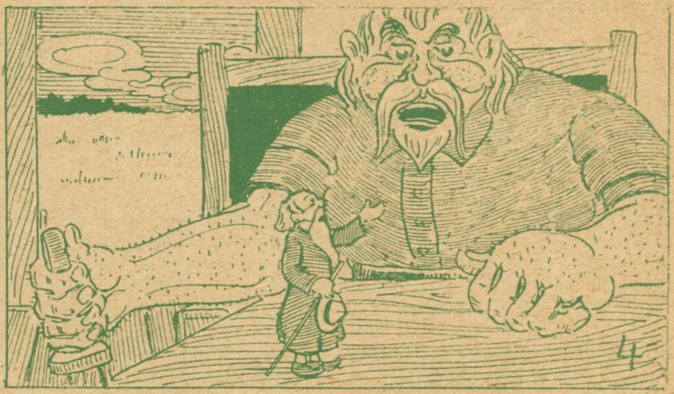

4) hjem til den venlige Kæmpe, som faar Besked om, hvad der er sket.

5) Rasende farer den rare Kæmpe op, tager den Gamle i Haanden og farer afsted til

6) den onde Kæmpe, som han straks byder til Tvekamp.

7) Vips! Hugger den gode Kæmpe Hovedet af den onde, og til almindelig Glæde

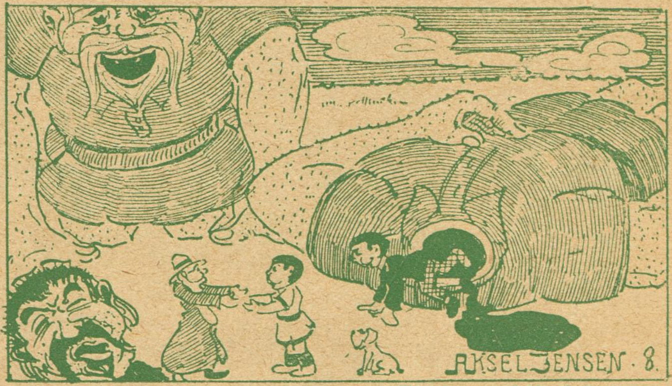

Tegninger af Aksel Jensen.

9) vrimler Kril og Krøl sprællevende ud af den forslugne Kæmpes Hals! — Næste Gang oplever Kril og Krøl det vidunderlige!!

Carlsberg
Pilsner
Lager
Porter
Carlsbergs Overskud tilfalder Nationen.

Gummilageret „Francais“
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

DANSK LIGBRÆNDINGS FORENING
Kontortid: Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis
Enhver kan blive Medlem.

Bryggeriet Phønix
Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968
Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sig med Lokaler til Foreningsmøder og Selskaber, særlig anbefales den store skyggefulde Have til Afholdelse af Sommerfester.
Telefon, Amager 732. Ærbødigst CARL ANDERSEN

Landbrugslotteriet
bortspiller halvaarlig 25000 Gevinster til
Værdi 1 Million 132,670 Kr.
Trækkes den 20. og 21. Oktbr.
1/1 Lod Kr. 1,20. 1/2 Lod 70 Øre.

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Sprit, Sprut og saadan no'et

Mel.: Naar man faar lidt godt at drikke.

Jeg har læst i Statistikken —
men jeg husker ikke hvikken —
Spritforbruget nu er sunken —
der er sat en Prop i Dunken!
Jeg har holdt mit gamle Maal,
Hiv og Sving og Skæg og Skaal,
jeg skal ha' den overspændt:
17 Komma 9 Procent.

Og i *England* har de Stolen
sat for selve Alkoholen,
men i *Rusland* kan de godt ha'
hver en Dunk med liflig »Wotka«.
Finland er et værre Hul,
Spritten der er under Nul,
Danmark være kan bekendt
20 Komma 7 Procent.

Tyskland har de mange »Bayre«
— *de* har vundet mange Sejre. —
mest ved Hjælp af ham her *Hindenburg*, stærk som den raa Absinten.
Men i *Norge* vræler de:
her formeget pæler vi,
»Blus« for ofte her bli'r tændt —
13 Komma 5 Procent.

Men i gamle *Sveas* Rige
bli'r den stadig ved at stige.
Der er de nu oppe paa en
36 Komma naa'en.
Punsch er herligt, mildt og sundt,
og den render dejligt rundt,
tit jeg har i Malmø rendt — —
18 Komma 6 Procent.

Jeg personlig drikker Snapse,
alle dem, som jeg kan habse.
Whisky, Rom og smaa Konjakker
kommer ind paa lange Bakker.
Øl fra Fad og Snaps fra Kop
sætter flot Procenten op —
Hil mit store Druk-Talent:
Hundred Komma 3 Procent!

Peder Ravn.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

»Maaske aldrig? Jeg har jo sagt, De maa svare. Har Fru de Pellice aldrig besøgt Deres Herskab?«

Atter kastede den Gamle fortvivlede Blikke omkring sig, og idet hun nu vendte Ryggen til Lermantes, sagde hun:

»Nej, maaske — aldrig —.«

Hendes Holdning og Tone forværrede hendes Ords tvetydige Karakter. Alligevel tøvede Herr de Fraisse af Hensyn til den Døde med at forlange en Forklaring.

»Altsaa,« begyndte han,« Fru de Pellice kom aldrig til Lermantes; besøgte aldrig et Hjem, hvor hendes Mand kom saa meget! — Det var dog besynderlig, ikkesandt?«

Fru Donnay mente at trække sig ud af Sagen ved at bekræfte denne Udtalelse.

»Var der ingen uden Dem, som undrede sig herover?«

Hun lagde Haanden paa Munden som et forskrækket Barn, der ikke vil svare.

»Man syntes det var mærkelig — som f. Eks. Portnerkonen — men det betød jo ikke noget!«

»Her har alt Betydning, Fru Donnay! — Her er intet ligegyldigt. Vi vil i Sandhedens Interesse vide, hvorfor Generalen nærede saa stor Hengivenhed for Anklagede. Altsaa hvad ved De?«

»Jeg var kun Pige i Huset — hvad skulde jeg vide?«

Herr de Fraisse gjorde en utaalmodig, befalende Bevægelse.

»*Sig alt, hvad De ved!* — De har svoret at sige den fulde Sandhed! Hvorfor havde Generalen saa meget tilovers for Lermantes? Jeg forlanger, at De siger os det!«

Den gamle Kone gjorde sig saa lille som muligt.

»Han var jo hans Gudsøn, Herr Præsident, hans Gudsøn! — Han har set ham komme til Verden — Herr Lionel var jo dog en Søn af — af hans Ven!

Den gamle Hemmelighed, der i saa mange Aar havde været holdt nede, steg nu op af Afgrunden og tvang sig frem paa hendes Læber. Alle ventede med tilbageholdt Aandedræt. Lermantes havde rejst sig og saa over Hovedet paa Brevine, der strakte Hænderne afværgende frem mod Vidnet. Chaussy var sprunget op, Øjnene traadte han ud af Hovedet.

»*De siger ikke alt!*« udbrød Præsidenten.

Det forekom den Gamle, at Dommerne, Retsbetjentene, Soldaterne og Gendarmerne begyndte at dreje rundt omkring hende i en vild Dans. Hendes Strube var som udtørret, hendes Pande bedækket med Sved, Taarerne trillede ned ad hendes Kinder og de gamle Lemmer skælvede.

»Jeg har sagt alt,« stammede hun, »alt hvad jeg kunde sige.«

En Mængde uklare Erindringer drog forbi Lermantes Øjne. Denne Scene opklarede pludselig mange ubestemte Indtryk, som han aldrig før havde skænket en Tanke. Han var som omgivet af Fantomer, han saa Herr de Pellice træde ind i Salonen i Forældrehjemmet, — sidde ved Bordet — snakke, ryge, le; saa ham, under Moderens Sygdom, sidde paa den Stol, man anviste ham — vente — for senere at forlade Stuen med et saadant Udtryk af Smerte i sit haarde Ansigt, at det for bestandigt havde indpræget sig i Barnets Sind.

I dette Øjeblik stod Sandheden klart for ham –

»Hvorfor kan De ikke sige, hvad De ved?« fortsatte Herr de Fraires. »Hvad hindrer Dem heri?«

Den gamle Kone vred sine Hænder.

»Jeg har svoret — jeg har svoret —!«

»De har svoret, intet at sige? Hvem har De svoret det?«

»*Ham!*«

»Saadanne Løfter har ingen Betydning her. Her gælder kun en Ed, den, som De nylig har aflagt. De svor at ville sige den fulde Sandhed.«

En vanvittig Skræk greb Lermantes. Den gamle Kone vendte sig bønfaldende imod ham, som om kun *han* alene kunde frie hende ud af denne Fælde. De stirrede nogle Sekunder paa hinanden; saa raabte den ulykkelige Lermantes næsten mod sin Villie:

»*Tal —! Saa tal dog!*«

Louise Donnay tøvede igen.

Da hviskede hun med ét:

»*Han var Deres Far, Herr Lionel —!*«

Ingen hørte Ordene. Alle gættede dem. Der opstod en dump Mumlen; den svulmede mere og mere og fyldte tilsidst Lokalet.

Lermantes greb sig til Hovedet og sank tilbage paa Bænken.

Under den almindelige Forvirring raadførte Præsidenten sig med sine to Besiddere. Rutor var faret op, ligesom Brevine, der stillede Forslag om, at der foretoges nye Undersøgelser. Retten trak sig tilbage for at raadslaa derom. Forsamlingen bølgede som et oprørt Hav. Man gispede ikke som i Begyndelsen, man aandede højt, man skreg. De Blaserede, som jagede efter Sensation, var blevet tilfredsstillede.

Onkel Marnex stirrede ligbleg af Skam mod Gulvet, som ventede han hvert Øjeblik, at det skulde aabne sig. Børnene vovede ikke at se paa hinanden. Fru d'Entraque hæftede sine af Bevægelse vidt aabnede Øjne paa dem.

Retten sattes atter; Defensors Fordring blev afslaaet med god Grund: der bestod intet lovligt Baand mellem Offeret og Anklagede. Luise Donnaz' Vidnesbyrd afgav intet juridisk Bevis for, at Generalen var hans Fader. Var dette alligevel Tilfældet, saa maatte Lermantes betragtes som Frugten af et Ægteskabsbrud, og for ham gjaldt da ingen lovlig Ret eller Pligt. I intet Tilfælde kunde han beskyldes for Fadermord.

Forhandlingerne blev udskudt til næste Dag.

Selv om Præsidentens Planer var styrtede sammen, blev Anklagen ikke berørt deraf; derimod var Defensor ganske i Vilderede med sig selv.

NIENDE KAPITEL.

Dommeren forlod Retssalen.

Herr Motiers de Fraisse og Herr Rutor gik til Banegaarden paa venstre Bred. De havde aftalt at køre sammen hjem.

Da de naaede Toget, saa de i en Kupé Lermantes Børn.

Rutor mumlede:

»Stakkels Væsner!«

»Domstolen er en stor Uretfærdighed«, svarede Præsidenten, »de Uskyldige bliver straffet sammen med de Skyldige.« —.

De havde Aviser hos sig, men saa ikke i dem.

Saa bemærkede Rutor:

»Naa, hvad er saa Deres Mening om Tingene?

Præsidenten rynkede Panden:

»Det er en meget vanskelig Sag.«

»Som altid, naar man skal fortolke Kendsgerningerne.«

Præsidenten svarede intet. Ogsaa han havde engang været Statsadvokat, og tre eller fire skyldbetyngede Hoveder var kappede ved hans Magtsprog. I dette Øjeblik glædede han sig over, at han var blevet det Embede kvit.

»Det sidste Mellemspil har ingen Betydning,« bemærkede han og gav Samtalen en ny Vending. »For Loven tæller dette Parternitetsspørgsmaal ikke med.«

»Men der er dog noget om det!«

»Juridisk set ikke, altsaa maa vi ignorere det.«

»Der er saa meget, vi ikke ved, alligevel skal vi fælde Dommen.«

Herr de Fraisse blev lidt nervøs.

Den nys udtalte Betragtning vilde have forskrækket ham, selv om den var blevet udtalt af en hvilkensomhelst anden, men nu da den kom fra selve Statsadvokaten rentud forfærdede den ham.

Han ytrede:

»Vidste Anklagede noget om dette Forhold? Det er det eneste Spørgsmaal, der interesserer os. Var han kendt med det, vidste han ogsaa Besked om Testamentet.«

»Det er dog ingenlunde sikkert!« svarede Rutor.

»Jo, det mener jeg. Hvis han var vidende om dette Forhold, som forklarer Testamentets Affattelse, hvorfor skjulte han det da? Saafremt han er skyldig —«

»Han vil aldrig indrømme, at han kendte det.«

»Hvem ved! Jeg vil endnu engang afhøre den gamle Kone.«

»Og selv om han ikke kendte noget til sit Slægtskabsforhold til Generalen, naar vi dog alligevel paa ingen Maade til noget for ham gunstigt Resultat. Vi maa tage hans Forsikringer for gode, fordi vi ikke besidder noget Modbevis!«

»Overlad dog til Brevine at fremsætte disse Indvendinger«, svarede de Fraisse. »Vær overbevist om, at intet undgaar ham.«

»Hvordan det nu end er«, bemærkede Rutor, »har Sagen taget en skrækkelig, rystende Vending.«

»En Proces over hvilken en Dødsdom svæver, er altid højtidelig og forfærdelig.«

»Denne er det i særlig Grad. Jeg er ikke blød om Hjertet overfor Forbrydere; man kan ikke bebrejde mig, at jeg nogensinde har tøvet, hvor det gjaldt at straffe. Men jeg har Følelsen af her at staa overfor et Tilfælde, der unddrager sig vor Retfærdighed.«

»Hvilke Skrupler!« udbrød Præsidenten. »Alle menneskelige Ting er undergivet den menneskelige Retfærdighed. Hvordan skulde man ellers kunne leve —. Vi søge, saa godt vi kunne, at finde Sandheden, vi handle efter vor Samvittighed, i Lovens Aand, den Lov, hvis Tjener og Beskytter vi er. Deri ligger vor Pligt!«

*

Lermantes Børn forlod trætte Retslokalet. Deres Far havde gennem Brevine bedt dem ikke komme til ham. Advokaten havde udrettet sit Ærinde og skjult sin Uro for Børnene.

»Jeg forsikrer jer, at Sagen ikke staar daarligt. Fat kun Mod!«

Derefter kom Charreira for at trykke deres Hænder, han svor paa, at han ikke tvivlede om sin Vens Uskyld.

»Hvis der findes Retfærdighed, vil det vise sig imorgen«, sagde han. —

Da Toget holdt, gik de tre Børn hurtig over Broen, der vrimlede med Arbejdere. Et Par Minutter efter var de hjemme.

Man havde ikke haft Tid til at raade Bod paa den Uorden som de hyppige retslige Husundersøgelser havde foraarsaget. Alt var Kaos. I de ubenyttede Selskabsværelser stod Møblerne mellem hverandre, Tæpperne var oprullede. Nipsgenstandene laa strøede omkring paa Konsoller, Borde, Klaver og Kamin.

Men tiltrods for Uhyggen var dette Hjem dog Børnenes Tilflugtssted. Her var de idetmindste beskyttede mod de nysgerrige, ondskabsfulde og falske Blikke, som de hele Dagen havde maattet udholde; de var alene og kunde overgive sig til deres Fortvivlelse.

De tre unge Væsener var meget forskellige.

Den ældste, Roland, var nylig bleven voksen. Han var altsaa Familiens Overhoved og havde at træffe Beslutninger. Onkel Marnex overlod ham gerne hele Ansvaret. Han var meget stor, meget mager, og hans dybtliggende Øjne havde et asketisk Udtryk. Det eneste smukke ved ham var hans høje Pande. Han interesserede sig lidenskabelig for Historie og studerede i Chartes.

Poul, der netop var indtraadt i den store Skole, var femten Maaneder yngre. Han lignede sin Far og havde allerede et Overskæg, som han var meget stolt af; han var kraftig, opbrusende, forfængelig, skiftede let fra den ene Stemning til den anden. Snart var han begejstret, snart deprimeret. Han arbejdede ligesaa gerne, som han morede sig. Lermantes elskede ham. Han saa i ham en Aandens Efterfølger og foretrak ham for Roland og Renee, hvis fortræffelige Egenskaber han miskendte,

Minna, en tysk Tjenestepige, aabnede Døren for de smaa Folk. Minnas Øjne fór prøvende over de Ankommendes Ansigter; hendes Mund foretrak sig til en Grimasse, som betød: det synes at staa slet til. Børnene ilede ind i Rolands Værelse, hvor Roland hulkende kastede sig paa Sofaen.

»Nej, Roland, saadan maa Du ikke tage det Vi har en Pligt at opfylde og maa spare vore Kræfter til Kampen. Far behøver os! Saa Du ikke, hvordan han betragtede os, som om han vilde indgyde os Mod?«

Paul gik ophidset frem og tilbage.

»Alle er de imod ham,« rasede han, »Dommeren, de Edsvorne, Vidnerne. Man mærker, de vil ham tillivs. De Løgnere, de Kanailler.«

Han strakte fortvivlet Hænderne i Vejret. Hans Far var alene, besejret, og hans Bødler triumferede.

»Og saa disse Sagforstandige! En Hoben Kontorlinialer! Hvad forstaar de sig paa Fars Forretning! Alle kaster de Smuds paa ham. Og vi maa se til med tilbundne Hænder!«

»Vi maa forsøge at styrke ham ved vor Tillid,« sagde Renée.

Paul trak paa Skulderen.

»Det er for lidt. Han trænger til mere, til en energisk Handling, Initiativ, til noget resolut.«

Trods deres Ungdomskraft følte de sig ligesaa værgeløse som deres Fader selv.

»Alle har sammensvoret sig imod os — de hader Far, fordi han er dygtig, fordi han har frembragt store Ting. Og saa denne forfærdelige gamle Kone!«

Han holdt inde, da han havde nævnet Louise Donnay's Navn. Den bundne Hær af Tanker, som han siden Hemmelighedens Prisgivelse havde maattet trænge tilbage, svirrede gennem hans Hovede.

»Denne Megære, denne Løgnerske!«

»Nej, Paul, den stakkels Kone har ikke løjet!«

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Forslag til ny Fugleskræmsler.

Det russiske.

Det italienske.

(»Fliegende Blätter«.)

„Kasta bort lien och tag det här svärdet i stället, du svenska man! Det är mycket ärofullare att slå människor än att slå säd!“

(»Naggen«)

De Allierede fejer Tyskerne bort fra Jordkloden.

(»Le Pêle Mêle«)

Rød Indmad

Efteraar.

Nu kaster Træet sin grønne Hat,
ta'r paa sine brune Klæder —
Smaafuglen sidder betænksomt i Krat,
og Elverpigen ej mere ved Nat
de luftige Danse træder.

Nu flyver paa Himlen, mørk og stor,
de mange Stjærneskudspile,
de visne Blade drysser mod Jord,
der høres et sagte, usynligt Kor:
Vær stille, — det stunder mod Hvile!

Mit Hjærte, er ogsaa Du blevet træt
af Sommerens Kamp og Varme?
Slaar Du ej længer frimodig og let?
Længes Du efter en fredlyst Plet
og bløde dulmende Arme?

Du Taabe! Verden raver i Blod,
og Grumhed og Had vil ej tie —
Til Vinterens Hvile din Længsel stod,
den Vinter vorder slet ingen god —
Ak Hjærte, det gælder at bie!

O. E.

Privatdetektivernes Dronning, *Martha Nielsen*, har idømt en Dame 3 Maaneders Tugthus. Jeg synes det maatte have været nemmere for hende at anvende Vand og *Brød* — hun boer jo i *Bager*stræde.

Fra Kongebesøget i Aarhus
Politibetjenten: — De erhvervsløse maa holde sig tilbage — Rendestenen er for de højstbeskattede!

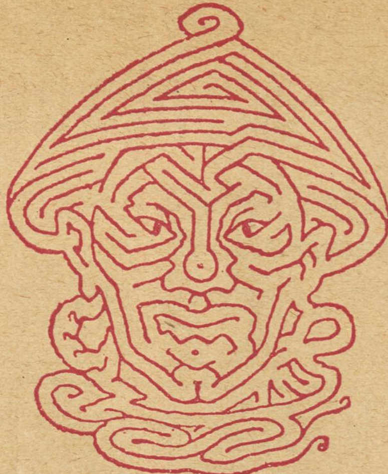

For Ungdommen.
Hvem kan finde Vej til den sorte Prik i Kineserens Næse?

Selvfølgelig modtog gamle Komponist *Kragelund*, da han fyldte 90 Aar, en Mængde Telegrammer. Vi hidsætter herved et Par Stykker:

›Hjærtelig til Lykke! — paa Din Sundhed tømmer jeg et *Bæger*‹

Louis *Glass*.
Komponist.

* * *

›Til Lykke Gamle! Jeg glæder mig ved at høre, at Du stadig er saa frisk, at Du kan læse alle Aviserne. Du følger vel saaledes Krigen i alle dens Faser, saa Du stadig er med paa *Noterne*!‹

Olfert Jespersen.

* * *

›Kære ›*Krage*!‹ Hjertelig til Lykke!‹
›*Ravnen*‹

En Dame var forleden lige ved at faa sig en Lejlighed, da hun ingen Børn havde. Men saa kom der en anden Dame, som medbragte Lægeattest for, *at hun ingen Børn kunde faa.*
Hun fik Lejligheden.

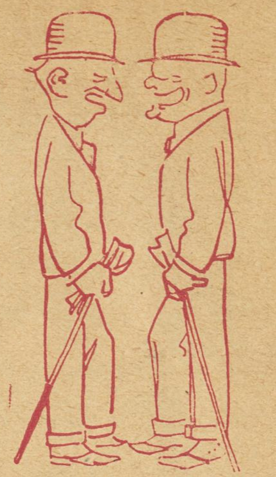

— Det svenske Flag er ligegodt det kønneste. Hvad er smukkere end den blaa Kornblomst mod den gule Ager?
— *Rødmen* paa Pigens *hvide* Kind!

Dyrehospitalet.

Du fattige Djævel maa Dag for Dag
se paa, hvordan Dørene for dig sig lukker,
men hvis Baronessens Moppe bli'r svag,
fordi den har ædt for meget Sukker,
fluks staar der en Overlæge og bukker.

Hvis end paa ›en Mening i alt‹ du tror,
saa sig, kan Du finde den? Sig, hvor er den?
Aa, nej, du maa svare, imens du glor
med undrende Blik paa Menneskers Færden:
Ak, hvem der var kommen som Hund til Verden!

26/9. Det er skækkelige Tider, vi lever i. Man vender op og ned paa alt, paa Liv og Død, paa Godt og Ondt — ja tænk, nu vil man gøre Dagrenovation om til Natrenovation. Men jeg er ligeglad — jeg siger: Skidt med det hele!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXIX.

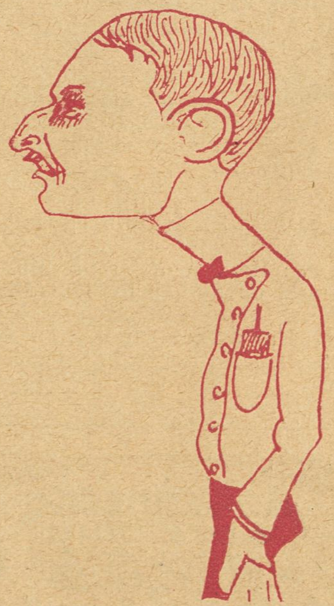

Holm, Müllers Hotel, Nørrefarimagsgade.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER

Til Konfirmationen anbefales:

I. D. Beauvais & Mads Rasmussens

Ægte **Faaborg**

Frugtvine og Likører.

VARE-MÆRKE ØVKF — VARE-MÆRKE

E. O. Aalborg. Honorar afsendt.

K. West, Krogsgade. De to tilsendte var ikke rigtig grinagtige! Papirkurven har taget dem!

A. Brandt. Der er mange velkendte Vittigheder mellem de tilsendte. Vi skal ved Lejlighed plukke et Par af de mindre kendte ud.

Kære Ravn! Kan Du bruge følgende?

Fruen: Men, hvor er da min Redekam? Jeg havde den for fem Minutter siden.
Lille Karl: Tror Du ikke, at Maren har taget den til at rede Sengene med.
A. K. L.

AGGERBECKS
ROTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskønner·bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Chr. Jensens Danseskole.
Kultorvet 14. Byen 2587 y.
Ny Søn- og Søgnedagskursus anbefales Børn og Voksne, helt uøvede og Viderk. Fælles- og Enetimer gives.

Konfirmationsgaver.
Moderne Guld og Sølvsmykker
i righoldigt Udvalg til alle Priser.
Juveler og Guldsmed
Carl Sørensen, H. C. Ørstedsvej 39 C.
Telefon Nora 1799 x

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

Telefon
427
&
5064

„Reform" Teglgaardstræde 2
sælger endnu Fodtøj for 3,000 Kr.
til gamle Priser.
4 Kasser Restpartier brunt og sort, lidt umoderne og falmet, skal sælges. Frit Valg. Herrestøvler 8 à 10 Kr. Sko 5 à 7 Kr. Damestøvler 6 à 8 Kr. Sko 3 à 5 Kr., Pige- og Drengefodtøj fra 1 til 5 Kr. Militærstøvler 20 Kr., Alle moderne Varer paa Lager. Billigt og med Garanti.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Køb Alfa Margarine

Hvem er morsomst —

Storm-Petersen

eller

Storm-Nielsen?

»Ravnen« har faaet en ny og værdifuld Forøgelse af sin Tegnerstab, og vi har hermed den Fornøjelse at præsentere det nyeste nye, Tegneren **Storm-Nielsen,** som fra Sydamerika har sendt os en Række Tegninger, med hvilken det er hans Hensigt at tage Kampen op med Storm Petersen, ganske som da Jess Petersen og Bech-Olsen for nogle Aar siden tog Livtag.

Storm-Nielsen er oprindelig Litograf, men har, som han skriver, formaaet af slaa igennem som humoristisk Tegner, og om nogle faa Maaneder ankommer han til sin Fødeby, København.

De Prøver, Storm-Nielsen har sendt os, giver de allerbedste Løfter, og »Ravnens« Læsere kan nu glæde sig til i den kommende Tid at gøre Bekendtskab med **en fremragende Humorists stedse mere groteske og iderige Tegninger.** Og saa kan de selv bedømme, hvem de synes er morsomst.

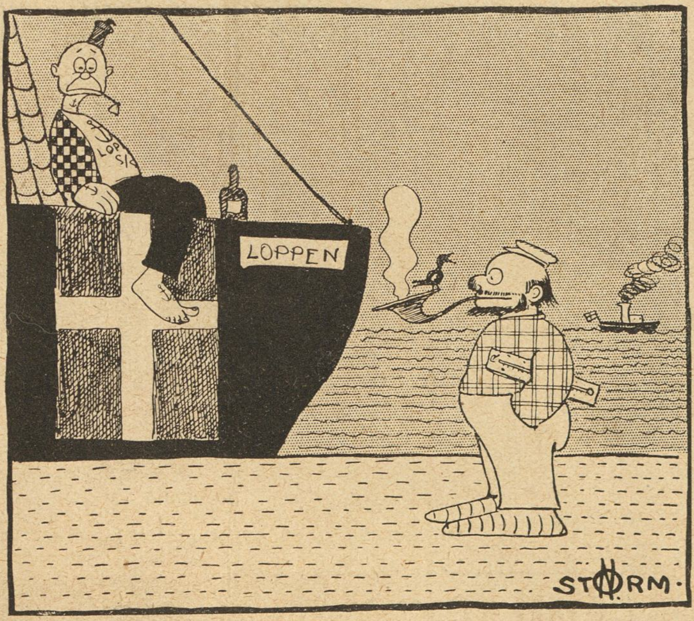

Tegning af Storm-Nielsen.

— Hva Fa'en, Fer'nand, er Du ble'en Ridder a' Dannebrog?

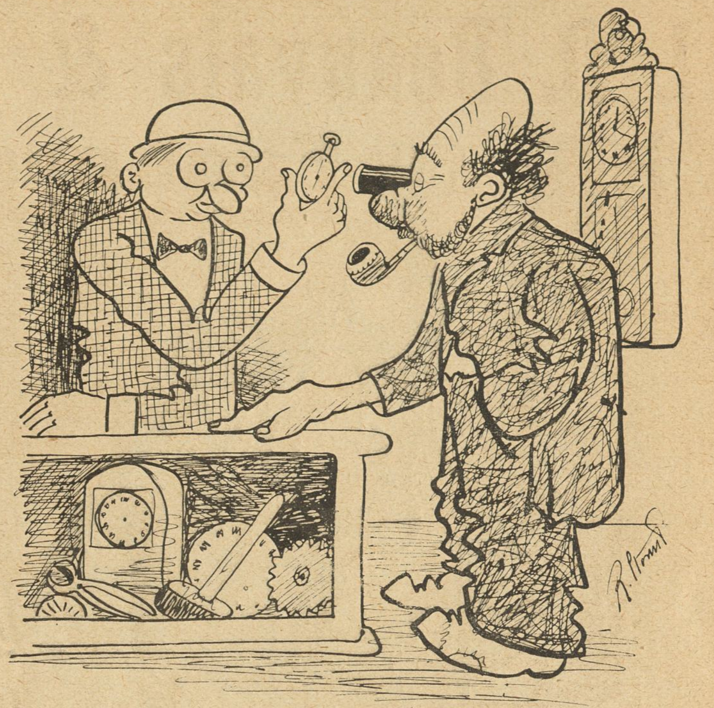

Tegning af R. Storm Petersen.

— Uret har saamænd staaet lige siden De reparerede det.

— Saah — der var ikke noget i Vejen med det, da jeg udleverede Dem det — —

— Næ, bevares — Det har ogsaa kun staaet paa Assistentshuset.

Til indvendig Brug.

Præsten: Hør min gode Mælkemand, jeg har lagt Mærke til, at Deres Mælk bliver tyndere og tyndere. Maa jeg gøre Dem opmærksom paa, at jeg anvender Mælken til Mad og Drikke og ikke til at døbe med!

Fra Sikringsstyrken.

81 har ikke opfundet Krudtet, men han var pligtopfyldende til det yderste og vel afholdt af alle.

Nu vil 81 gerne have Orlov og henvendte sig til sin Ven 45 om Raad.

45: Gaa bare til Kaptajnen og bed om Orlov. Du kan jo sige, at din Svigermoder er død.

81 fandt Forslaget udmærket og gik til Kaptajnen.

Kaptajnen: Hvorfor vil De ha' Orlov 81?

81: Jo, for min Svigermoder er død!

Kaptajnen: Er De gift?

81: Nej, Hr. Kaptajn.

Kaptajnen: Men hvor har De da faaet hende fra?

81: Jeg har laant hende af 45, Karlsen.

81 fik Orlov!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Danske Velærværdigheder II.

Tegning af Hp. Hansen,

D. C. Prior, Frue Kirke.

En skikkelig Mand! Dog ingen Malør
det var, om lidt mer der i Panden sad!
Prædikant, Skribent, Missionær, Kommandør —
notabene, alting *af anden Grad.*

Konkurrence Nr. 2.

25 Præmier.

Paa 14. Side vil Læserne stifte Bekendtskab med den første af en Række yderst spændende smaa Romaner, som vi vil bringe i de følgende Numre, og som kun optager en Side, skønt de indeholder Stof til en hel Bog. Disse smaa »Lynromaner«, der for Tiden gør uhyre Lykke i England og Frankrig, mærkede af Krigens Højspænding som de er, har »Ravnen« erhvervet sig Eneret til, og vi benytter Lejligheden til at knytte en Konkurrence til den første af disse saa interessante »Romaner«.

Læsernes Opgave er nu, at slutte Romanen med højst 6 Linjer (almindelig Brevformat). I disse Linjer skal der kun staa en simpel Forklaring af, hvad der sker, efter at Detektiven har affyret sin Revolver.

Send Deres Svar ind til Ravnens Redaktion Nørrefarimagsgade Nr. 49, København K. og vedføj tydelig Navn og Adresse.

Den efter Redaktionens Skøn bedste Afslutning** belønnes med **15 Kroner**. Den næstbedste faar **5 Kroner** og desuden udsætter vi **23 morsomme og elegante Originaltegninger** som Ekstrapræmie til de øvrige heldige Forfattere — iall altsaa **25 Præmier.

Redaktionen forbeholder sig Ret til at lade en Lodtrækning blive afgørende.

***Alle Ravnens Læsere er velkomne** — send os trygt et Bjærg af Besvarelser! Fristen for Indlevering udløber Lørdag d. 16. Oktober Kl. 8 Aften.*

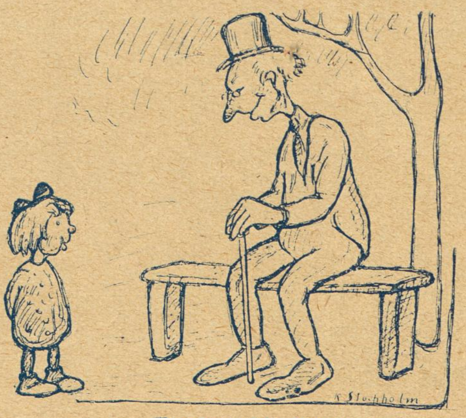

Tegning af K. Stochholm.

— Du ser saa ked ud af det, lille Ven, hvad der er i Vejen?

— De har sat Dem oven i min Iskage!

Slagtersprog.

Slagtermesteren: Pist, Peter! Pak Andersens Lever pænt ind, knæk Mejers Agterfjerding og sav Hansens Skank over, men lad det gaa lidt villigt!

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -
Sherrys No. 1	20 -	25 -

„There is something rotten in Denmark" (»*Hamlet*«)

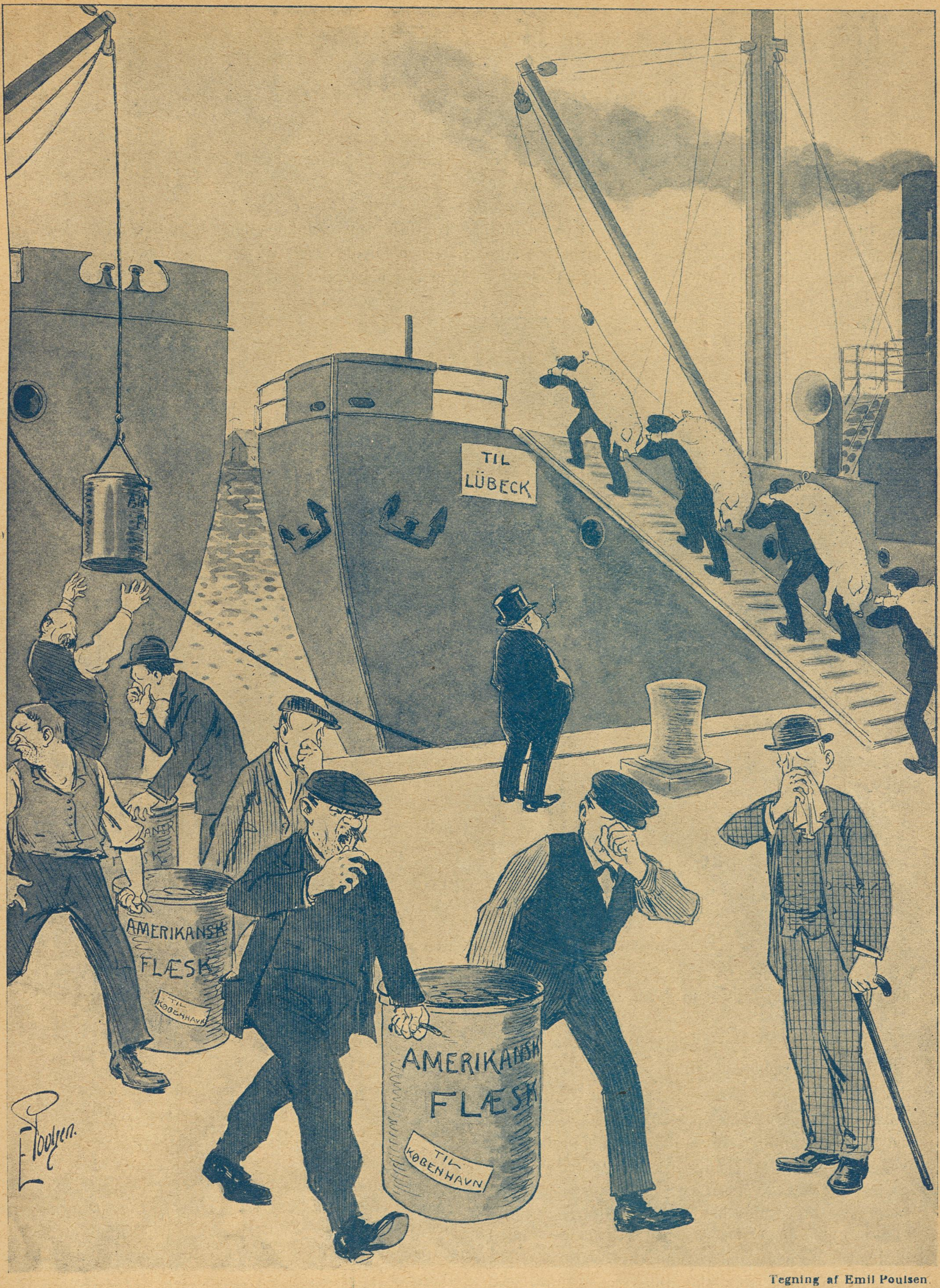

Tegning af Emil Poulsen.

Idyl fra Københavns Havn.

„Ravnens Lynromaner.“

Den forræderiske Ekspres.

Autoriseret Oversættelse fra Engelsk ved *C. A.*

Hver Aften Kl. 8,15, naar Ekspressen Calais — Paris passerede en af de smaa Mellemstationer ca. 4 Mil fra Calais, viste en omtrent 40 aarig flot udseende Mand sig i et af Vinduerne i en anden Klasses Kupe.

Han maatte have en eller anden god Bekendt paa denne uanselige Mellemstation, som Ekspressen foer forbi i rasende Fart, thi han forsømte ingen Aften at læne sig ud ad Vinduet og vifte ivrigt med sit snehvide Lommetørklæde, som længe var synligt, trods Togets voldsomme Hastighed.

* * *

— *De har en Spion herovre!* tordnede Admiral Jelling og slog sin Næve i Bordet, saa Kompasserne dansede paa det opslaaede Kort i Chefens elegante Kahyt paa Krydseren N. N. Hver Gang Kanaleskadren gaar Vest paa, dukker de tyske Torpedojagere og Undervandsbaade frem i Farvandet, og deres Antal er *altid* saaledes afpasset, at de er vore Vagtskibe betydelig overlegne. Hvem finder ud af det Mysterium?

— *Dick Drawn*, svarede Kaptajn Bulwer med dyb Røst.

— *Hvem* er Dick Drawn? spurgte Admiralen og fæstede sine staalgraa iskolde Øjne paa Bulwer.

— Dick Drawn er Londons fineste Sporhund — giv ham Opgaven, og han løser den!

En halv Time efter gnistrede Telegrafen en Ordre ind til Marineministeriets Bygning i London.

* * *

Den følgende Morgen traadte en kraftig bygget ca. 45 aarig Mand ud fra Politikontoret i Fleet-Street. Hans kraftige opadstrøgne Mustache og velformige, ret store Næse og hans stærke, sikre Blik vidnede om en usædvanlig Karakterstyrke. Hviskende gav han en Bil-Chauffør en Ordre, og i stærk Fart hastede Bilen mod Banegaarden. Tre Timer senere befandt Manden sig paa Calais-Damperens Overdæk. Hans gennemtrængende Øjne stod ikke stille, men foer fra Passagererne og ud over Kanalen, hvor af og til værdige Panserkolosser dukkede op og forsvandt. Klokken 8,15 sad han i Ekspressen, der foer mod Paris.

* * *

To Dage senere ankom der til Station X. ca. 4 Mil fra Calais en elendig klædt Tigger. Han syntes syg og medtaget og sank om paa Bænken, der var anbragt op mod Ruden til Telegrafkontoret. Udmattet lænede han sig op mod Bænkens Ryg og lukkede sine Øjne.

I samme Øjeblik Ekspressen foer forbi Station X—

Saaledes sad han i ti Minutter. Saa hørtes langt borte fra den karakteristiske Lyd, der mældte Aftenekspressens Ankomst. Efterhaanden som Lyden blev stærkere, gled Tiggerens lukkede Øjenlaage mere og mere op, og skjult af den lasede Bulehat fæstede han sine Øjne gennem Ruden paa den unge Telegrafist, der vendte Ryggen til ham.

I samme Nu Ekspressen dundrede forbi, rettede Tiggeren sine Øjne mod Vinduet ud til Perronen, og han saa en Mand, der fra et af Kupevinduerne viftede ivrigt med sit snehvide Lommetørklæde.

Telegrafisten stirrede med vidtopspilede Øjne mod Ekspressen.

* * *

Den følgende Aften sad Manden fra Fleet-Street i Pariserekspressen. Han havde Enekupe og sad ved det halvtnedslaaede Vindue.

Da Toget nærmede sig Station X, rejste han sig op og holdt et Spejl forsigtigt hen til Vinduesrammen.

Tre Minutter før Toget skulde passere X, viste Spejlet en flot ca. 40 aarig Mand, der stak Overkroppen ud af det foranliggende Kupevindue.

I Haanden holdt den fremmede et hvidt Tørklæde.

Manden fra Fleet-Street, Detektiven *Dick Drawn*, rejste sig hurtigt op, greb en Revolver, lænede sig ud ad Vinduet og i samme Øjeblik Ekspressen foer forbi Station X — —

(Her skal Læserne slutte Historien med højst 6 Linjer.) *(Se iøvrigt den 12. Side.)*

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige.
Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med Worning & Petersens

Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas. Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96.** Telf. 2014.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

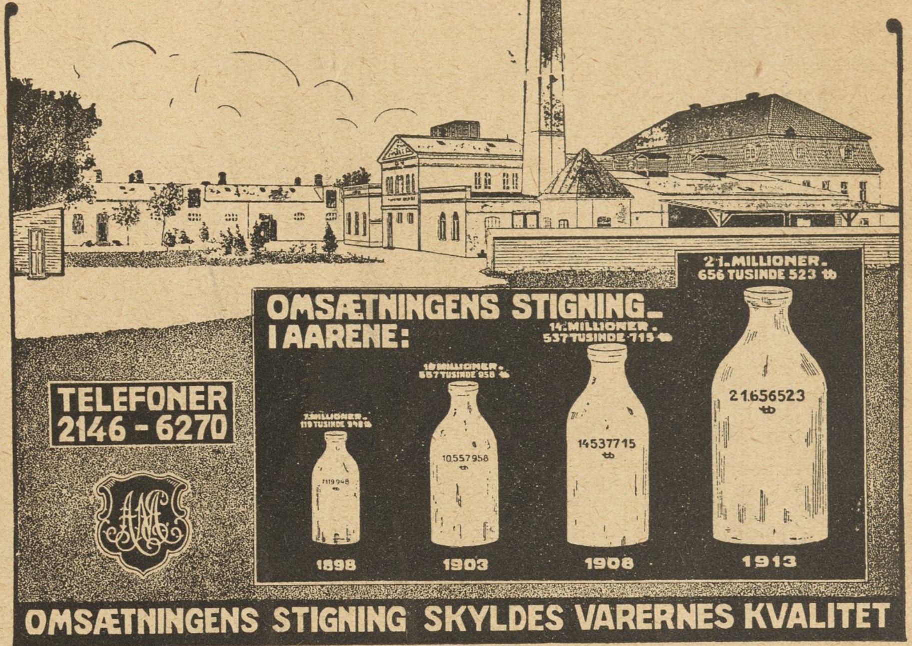

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Clichéer.
LIND HANSEN
Silkegade 4
TELEFON 6288

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Af Rigsdagens Prolog:

Tegning af Anton Hansen

Jo, jo, det er mig — nu kan Komedjen begynde!

(„Bajadser“)

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 41. Torsdag den 14. Oktober. 1915

Langsomt men sikkert —

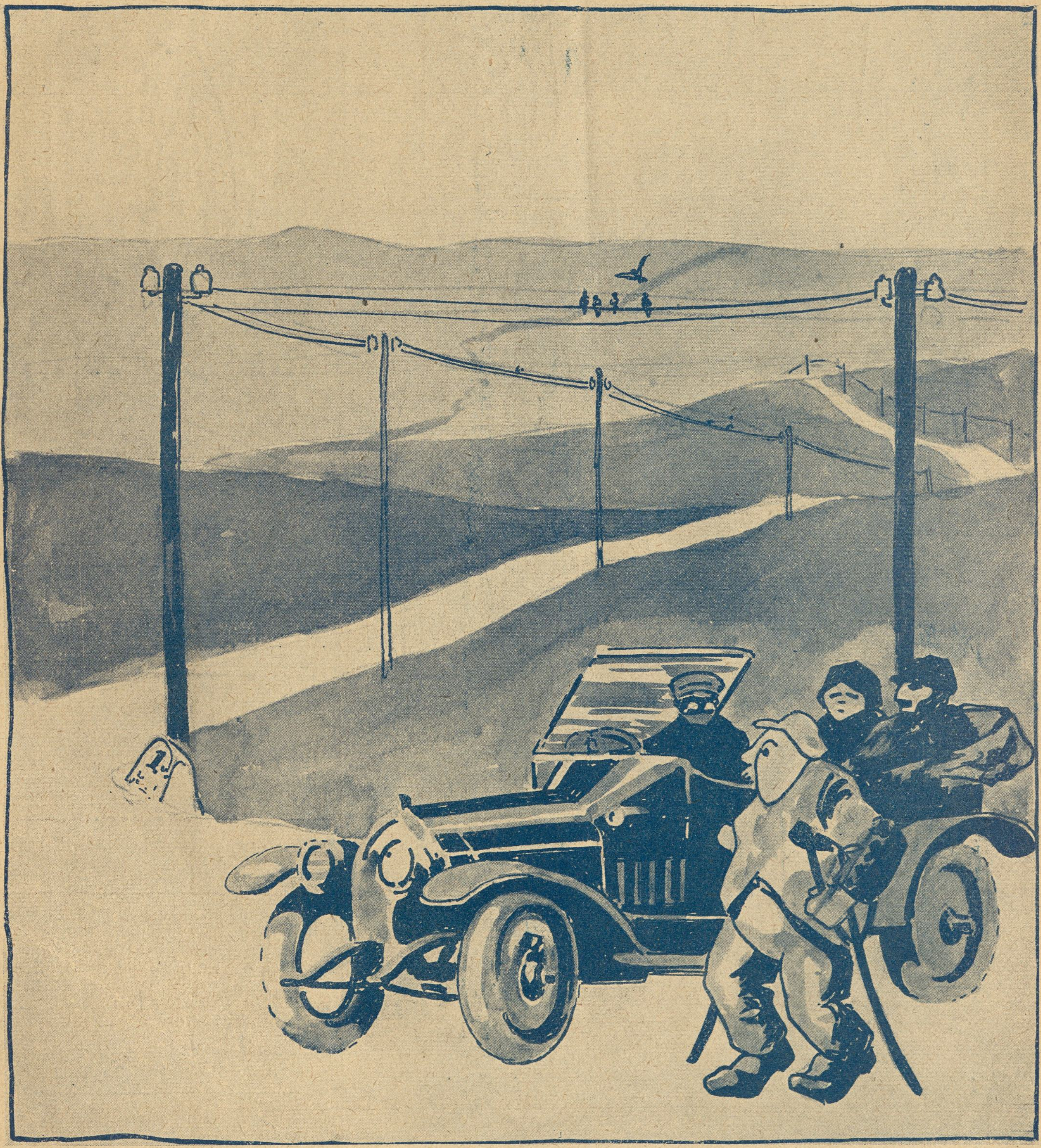

Tegning af Helgo Jørgensen.

Automobilisten: Hallo! Kan De ikke vise os Vejen til Vordingborg?
Manden med Krykkerne: Jo — følg De bare efter mig — jeg skal netop dérhen!

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge, Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

TUBORG
LEVERANDØR TIL DET KONGELIG DANSKE HOF
Tuborg
Lager
Pilsner
Porter
Münchener
Wiener
Export
ØL

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

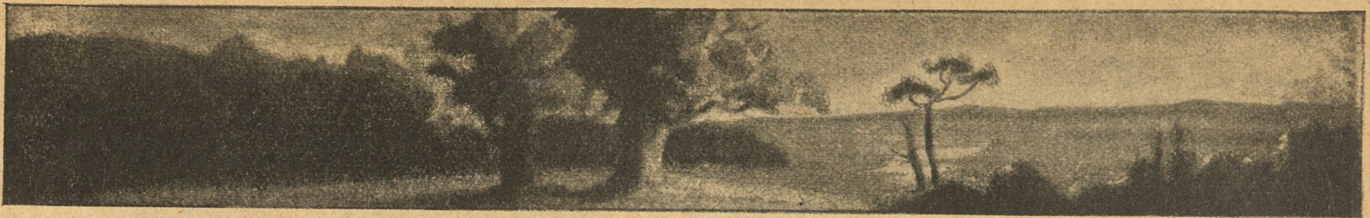

SJÆLLAND I GLAS OG RAMME. 1. EREMITAGEN.

Paa den uhyre store Slette, fra Kysten til langt ind i Landet, øjnes intet Menneske. En mægtig Plæne, oversaaet med Dugdiamanter og gule Blomster, gennemskaaren af smalle, hvide Bændler, hvori Hjulspor ligger dybe.

Oppe fra Slettens Plateau, hvor Dianas Slot, en Symfoni i Sten, hviler paa grønne Puder, ser man Skovbrynets Linjer blande sig med Himlens varmedirrende Bue.

Nær den lille Indsø, i en Kreds om Bøgelunden, strækker brune Hjorte og hvide Hinder deres fine Kroppe, medens de med halvtillukkede Øjne følger Kiddenes begyndende erotiske Leg.

Henne ved Skovløberhuset aabner nu en gammel Morlil Laagen for sine spraglede Husdyr, som alle galer, kagler, snadrer og grynter af lutter Glæde over den nye Dag.

Langt inde fra Dyrehaven lyder et Skud, der giver et buldrende Ekko fra alle Sider, og besvares af de opskræmte Køer, hvis Brølen lyder som dybe Orgeltoner.

En gammel Hjort med et mægtigt Gevier rejser sig midt i Klyngen og begiver sig majestætisk paa Vej til Skoven, fulgt af tvende hvide Hinder — —

Ave.

Næringsveje.

Grossereren.

Kuglerund, tætbygget, flot Overskæg og høj Hat, saadan ser i Almindelighed Grossereren ud, og denne Hverdagsagtighed tiltrods føler de fleste af dem, som var de rene Napoleon'er. De manøvrerer med en Sæk Kaffebønner eller en Rulle Lærred, som var det en Division Gardere, der skal sendes mod Fjenden, og Børsen er for dem baade Sedan og Vaterloo. Ogsaa naar han griber en Telefon, er der ikke saa lidt af Overgeneralen ved ham — og skulde alle disse Billeder ikke passe, saa er det i hvert Fald sikkert, at han behandler sit Personale som Rekrutter.

Naar han om Aftenen snyder sin Kone for sit behagelige Selskab og i et mere tvivlsomt dito nyder sin Livret: Østers, saa bliver han ikke træt af at omtale sit Personales Sløjhed, Upaalidelighed og Uduelighed. „Man maa fan' me' være tidlig paa Støvlerne for at passe paa dem", raaber han, mens han med blodskudte Øjne barberer Skaldyret, „de snyder for mange Minutter om Morgenen, men naar det er Fyraften — ja Død og Pine, saa skal De s'gu nok komme ud af Døren! Vise Interesse for Forretningen — ikke tale om, og at jeg kan komme til at sætte hele Fortjenesten til, fordi de staar og sover i den . . . . næ, det er nogle sløje Mennesker nu for Tiden!" Den sidste, altid tilbagevendende Bemærkning skyller Grossereren ned med et bredfyldt Glas Champagne, mens hans Øjne søger et Par „Esprit-Piger", der ved, at de skal have Broderparten af den næste Flaske. Og under al denne Halløj glemmer Fyren, at han selv var en stor Drønnert, da han stod i Faderens Forretning, og han skal vel vogte sig for at komme ind paa Spørgsmaalet om, hvordan han selv „kom op". Det kom han nemlig udelukkende ved Hjælp af sin Faders Penge — som i lange Tider var den Vej, hvorfra han sugede sin Næring.

Danske Velærværdigheder III.

Tegning af Hp. Hansen.

Fenger, Holmens Kirke.

En Krigsmand? Eller en Hyrde from og ren?
En anden Absalon? Eller en Ansgarius?
Nej, kun en snurrig, fortumlet, forvrøvlet en,
En første Klasses Hof-*Konfusionarius!*

Guldregn.

Naar et Menneske taler med sig selv, hedder det en Monolog, naar to taler sammen hedder det Dialog — kunde man saa ikke kalde Kattenes natlige „Samtaler" for Katalog?

*

Ved De forresten, hvilken Forskel der er paa en Minister og en fuld Mand? Jo, ser De, naar Ministeren svinger hid og did, saa er det Statskunst, men naar Manden svinger, siger man, at han er fuld.

*

En Zebrafrue sad og læste et Modeblad og begyndte at græde. „Hvad er der i Vejen?" spurgte Hr. Zebraen. „Aa, jeg er ulykkelig for hele Livet, svarede Hunnen — her staar at Striber er kun moderne, naar de gaar fra højre til venstre og ikke, naar de gaar oppe fra og ned!"

*

Kænguruen er udsat for en stor Ubehagelighed. Naar nogen vil laane Penge af den, kan den ikke klare sig med, at den har glemt Pungen derhjemmme.

*

I Belgien blev en indfødt Maler arresteret, mens han sad og malede et Skyparti. Anklagemyndighederne var bange for, at Maleriet skulde falde i Hænderne paa en Flyver.

*

Paa en Privatbane skulde der indføres 4de Klasses Vogne, og da der ikke var Raad til at anskaffe nye Vogne, foreslog det mest sparsommeligt anlagte Medlem af Bestyrelsen, at man satte nogle Jærnpigge i Sæderne paa de ældste 3die Klasses Vogne.

Kril og Krøls Rejse fra Kæmpernes Land.

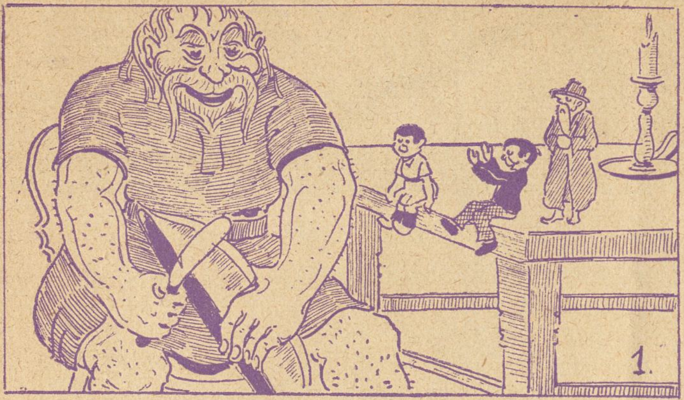

1) Kril og Krøl er efter det sidste ubehagelige Æventyr blevne kede af det og vilde gærne hjem, og den gode Kæmpe laver nu en Baad til dem.

2) Da det er sløjt med Vinden, hjælper Kæmpen dem ved at blæse dem et godt Stykke hjemefter

3) men ulykkeligvis faar Baaden for stærk Fart og sejler lige henimod et vældigt Vandfald — og saa gik det paa Hovedet nedad.

4) De vaagnede af deres Bevidstløshed i et fremmed Land — Landet, hvor Putterne bor. De smaa Mennesker raable og skreg, at Byen brændte.

5) Og Kril og Krøl og den graa Mand saa nu, at de kunde gøre Nytte som Brandmænd.

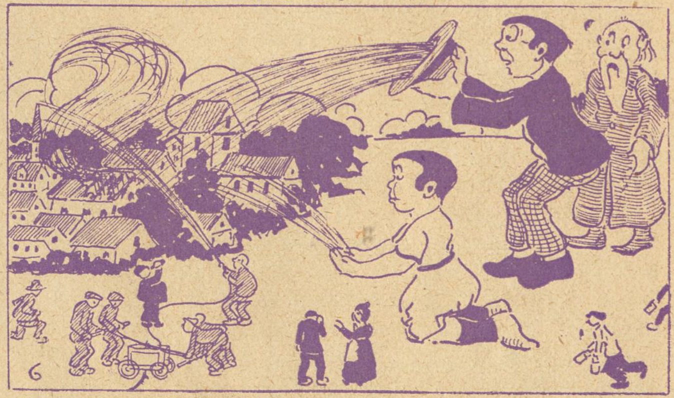

6) Med Hænderne og Hattene fulde af Vand ilede de op til den brændende By, som de slukkede i en Haandevending.

7) Kril reddede i sidste Øjeblik en »Lilleput« ud af et brændende Hus, og Glæden mellem de smaa Mennesker var almindelig.

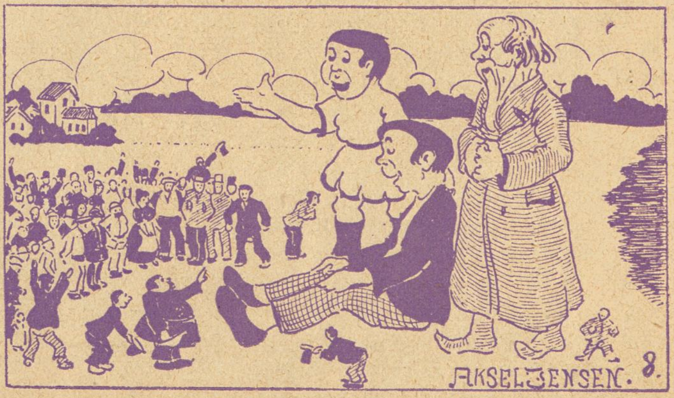

Tegninger af Aksel Jensen.

8) Hele Byens Befolkning hyldede Kril og Krøl og den gamle Mand og bad dem blive nogle Dage. De sagde mange Tak — næste Gang faar vi at se det mærkelige, de oplevede!

Varelotteriet.

(Almindeligt dansk Vare- og Industrilotteri)

Det nye Lodsalg er begyndt.

118,000 Lodder. 75,000 Gevinster.

Lodsedler faas à 1 Krone

hos Kollektørerne og i **Hovedkollektionen, Vestre Boulevard 26,** lige overfor Raadhushaven.

Paa 1 Lod kan vindes **2** Gevinster

i samme Trækning.

Gift Dem aldrig —

før De har besøgt

Snedkermester Chr. Jensens

4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87

(ligefor Sølvgade)

samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.

Danmarks største Afbetalingsforretning.

Gummilageret

„Francais"

KØBENHAVN

16, Lille Kongensgade 16,

en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.

Køb den bedste Modersprøjte.

Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,

Bandager og alle Sygepleje Artikler.

For Frimærker eller Post Opkræv.

Fører kun friske Varer!

Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

***Moses:** I Dag, da det er din Fødselsdag, skal jeg gaa med Dig paa Konditoriet, og saa kan Du faa, hvad Du vil ha'.*

***Rebekka:** Tak, saa vil jeg helst ha' Sølvskeerne!*

Lidelser!

En gammel Tigger, grim og graa,
jeg ensom ser paa Gaden gaa.
Jeg vred ham Ryggen vender.
Det Blik, han straks mig sender,
det spørger ej om Mit og Dit —
men i mit Hjærte brænder
en Tvivl, jeg ikke bliver kvit:
Ved jeg, hvad han har lidt?

En snavset Sjover trimler rundt,
imens hans Øjne lyser ondt.
Jeg vred paa Fyren skælder
og spø'r, hvorfor han bæller
sig fuld af Sprut og Sprit.
En Gru hans Fjæs fortæller,
og jeg bli'r ikke Tvivlen kvit:
Ved jeg, hvad han har lidt?

En Tyv i Huset lister om,
og Ingen ved, hvorfra han kom.
Jeg straks ham arresterer.
Da man ham transporterer,
han be'r saa bønligt og saa blidt —
mit Hjærte protesterer
og bliver ikke Tvivlen kvit:
Ved jeg, hvad han har lidt?

I Strædet møder jeg en Tøs,
som ivrig farer paa mig løs —
Føj, din beskidte Pige,
pak dig til dine Lige!
Men Pigen blev saa hvid som Kridt
og vilde vistnok sige
de Ord, jeg ikke bliver kvit:
Ved jeg, hvad hun har lidt?

W.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

»*Siger Du det? Du! Du! Du tror?* —«

»Husk paa, hun vilde intet sige — de fravristede hende Sandheden.«

Paul svarede intet.

Hans Vrede var forsvunden. Tavs tog han Renées Haand. De havde set Faderen blive afvæbnet af denne frygtelige Hemmelighed fra en fjern Fortid. Ægteskabsbruddet havde, endnu før han saa Dagens Lys, stemplet hans Skæbne med Løgnen. Forræderiet havde staaet ved hans Vugge; en utro Moder ved hans Seng.

Han elskede, ærede og begræd en Far, som ikke var hans!

»Det er altsaa Livet!« mumlede Renée.

»Ja,« svarede Paul bittert. Men udbrød han saa med ét:

»Er det Fars Skyld? Enhver er kun ansvarlig for sine egne Handlinger!«

»Man kan lide Dødens Kvaler for andres Handlinger!« sagde Roland.

»Et stærkt Menneske frigør sig.«

»Far har længe kæmpet imod. For Øjeblikket er han svag som et Barn.«

»Han er ikke dømt endnu. Han kan ikke blive det. Hvordan skulde man kunne straffe ham for en Forbrydelse, han ikke har begaaet?«

»Nej,« sagde Renée, »men hvem ved — Fortidens Skyld —!«

»Man straffer ikke et Menneske for hans Moders Brøde, men for hans egne Handlinger. Far har ikke gjort andet end saa mange andre gør; han har levet saadan, som man nu engang lever i vor Verden.«

Han kunde have tilføjet: og som *jeg selv* lever, thi i Virkeligheden spillede han Summer bort paa Væddeløbsbanen, som Lermantes leende betalte; han havde ogsaa haft Kvindehistorier, men alt dette tav han om.

»Vi kan kun beklage Far,« sagde Renée.

»Og elske ham endnu højere,« svarede Roland. »Lad os tilgive vore Fjender. Vort eneste Ønske er jo dog at faa ham tilbage.«

TIENDE KAPITEL.

Stemningen i Retssalen var meget livlig. De utroligste Rygter gik fra Mund til Mund blandt Publikum. Fru Lanquard havde hørt fra en Sagfører, en Ven af hendes Mand, at Lermantes Skyld idag vilde blive bevist, medens Nernier havde hørt en Appelationsraad forsikre, at hans Uskyld var saa klar som Dagen.

Ind imellem diskuterede man Sansculottes Artikel: »En Apache,« i hvilken Chanssy behandlede den foregaaende Dags Møde. Hadet lyste gennem hver Linie.

Nu blev Lermantes ført ind.

Bleg og indfalden, syntes han ude af Stand til at kunne forsvare sig mere. Han skælvede over hele Legemet.

Trængslen var efterhaanden bleven saa voldsom, at de vagthavende Soldater maatte trænge Mængden tilbage i Korridorerne. Man hørte Folk rase bag de lukkede Døre.

Præsidenten fremsatte allerførst det Spørgsmaal, som foreløbig var Processens vigtigte: *Vidste Anklagede, at General de Pellice var hans Fader?*

Man antog, at Lermantes, drevet af Samvittighedsnag, vilde tilstaa. Men nej, han benægtede det. Han benægtede det med en Rest af Energi, som man ikke vilde have tiltroet dette menneskelige Vrag.

Præsidenten fornyede Angrebet; det blev stadig pareret paa samme Maade. Generalen havde, saa længe Lermantes kunde huske tilbage, været saa god imod ham, at ingen som helst Velgerning fra denne Mands Side satte ham i Forundring. Den gamle Kvindes Afsløringer gjorde mange Ting klart for ham, som ikke tidligere var faldet ham ind og som nu i hans Erindring antog en ny Form. Han havde været blind. Ingensinde var den Mistanke opstaaet hos ham, at Generalen kunde være andet og mere end hans Gudfar. Men nu, efter at Bindet var taget fra hans Øjne, syntes ham hele Fortiden som en løst Gaade.

Da Præsidenten omsider opgav Kampen, sprang Herr Rutor op og sagde:

»De gentager, at Generalen stadig overøste Dem med Velgerninger og det ved enhver Lejlighed. Men ellers ansaas han ikke for en særlig godgørende Mand —«

»Mod mig var han det altid.«

»Ja, mod *Dem* alene. Han havde altsaa to Maader at være paa: en overfor Dem, en anden overfor alle andre. Dette har ingen Mistanke vakt hos Dem, ingen Overraskelse — De spurgte aldrig Dem selv: hvorfor overvælder Generalen mig med Velgerninger?«

»Nej, aldrig?«

»*Ubegribeligt.*«

Flertallet af Publikum tænkte som han. Ubegribeligt var det, at en saadan Hemmelighed kunde være skjult saa mange Aar. Ubegribeligt, at en Fader ikke havde forraadt sig ved et eller andet Udbrud. Ubegribeligt og umuligt. Man ansaa denne haardnakkede Benægtelse for at være Beregning fra Forbryderens Side — og Lermantes havde dog kun sagt Sandheden.

»De benægter alt!« udbrød Rutor træt af at se alle sine Angreb afslaaede. »De stod Dem dog sikkert ved lidt mere Aabenhjertighed.«

»Jeg ved ikke, hvad jeg staar mig bedst ved,« svarede Lermantes, »jeg tænker heller ikke derpaa. Jeg siger kun Sandheden.«

Atter opraabtes Louise Donnay. I alle Enkeltheder maatte hun gentage Fortællingen om Generalen, fremmane Erindringer overfor denne Søn, som havde dræbt sin Far, og overfor de forfærdede Børnebørn og den nysgerrige Mængde ubarmhjertigt afsløre Fortiden.

Man erfarede, hvilke Steder de to Afdøde havde valgt til at mødes, man hørte om Rædslen, da Svangerskabet begyndte, og om paa hvilken Maade det Barn blev modtaget, der nu som voksen Mand stod dér foran sine Dommere.

»Vidste Ægtemanden Besked?«

»Aa, Herr Præsident, Kaptejnen vilde have dræbt den naadige Frue, om han havde anet noget. Hun sagde mange Gange til mig: »Han vilde dræbe mig, Louise, han vilde dræbe mig —«

»Havde hun andre Fortrolige end Dem?«

»Nej.«

»Og Obersten — havde han ingen Venner, der kendte Forholdet?

»Nej, det ved jeg bestemt.«

»Anede Obersten, at De var indviet?«

»Ja.«

»Nærede han ingen Mistro til Dem?«

»Nej.«

»Besørgede De Breve imellem dem?«

»Ja, Herr Præsident.«

»De spillede en nydelig Rolle! — Hvad er der blevet af disse Breve? Forelskede gemmer altid den Slags Dokumenter. Altsaa — hvor er de? De ved det. Sig det!«

Den gamle Kone tav haardnakket.

I den gamle Kvindes Erindring levede atter hin Scene op: Hun gensaa den Døende, hvis Blik kaldte hende hen til Sengen: Brevene — brænd dem — ligger i Skrivebordet, hviskede hun. Louise fandt da tre smaa Bundter frem, som hun kastede i Ovnen.

I faa Ord tilstod hun nu dette.

Forgæves søgte Præsidenten at fravriste hende Enkeltheder; hun svarede kun paa alle hans Spørgsmaal:

»Den naadige Frue vilde det —«

»Altsaa *De* gjorde det. Har De mere at sige?«

Hun saa forfærdet paa ham. Man havde pint hende til at svare. Nu ønskede hun kun en Ting, at komme hjem saa snart som muligt, bort fra dette forfærdelige Sted.

»Fru Lermantes maa jo have svaret paa Brevene,« fortsatte Præsidenten. »Ved De noget herom?

»Brændte,« mumlede hun.

»Se, se, ogsaa Svarbrevene blev brændte! Hvem gjorde det?«

»Det gjorde Herr Pellice!«

»Og mere kan De ikke sige os?«

Louise tav, hendes Øjne stirrede tomt ud i Rummet. Men nu rejste Brevine sig.

»Et Spørgsmaal, Herr Præsident. Fru Donnay forsikrer, at Oberst Pellice brændte Fru Lermantes Breve. Hvordan kan hun vide det?«

Louise Donnay vendte sig mistroisk til Advokaten og spurgte sig selv, om ogsaa han var en Modstander. Hun syntes beroliget og svarede:

»Han sagde mig det.«

»Naar? Under Fru Lermantes Sygdom?«

»Senere.«

»Senere? Kan Vidnet ikke angive Tiden nærmere. Spørgsmaalet er vigtigt.«

Den gamle Kones halvtaabnede Læber skælvede, og pludselig begyndte hun i afbrudte Sætninger at fortælle:

»Ja, det var senere — da jeg gensaa ham efter min Sygdom. Han sagde — jeg husker det tydeligt — Louise — hør engang — kun De alene ved, hvad der er sket — sværg mig til, at De aldrig vil tale derom, aldrig. Jeg svor saa paa det. Derefter sagde han: De er en brav Kone, Louise, De forstaar mig allerede. Jeg ønsker — at Herr Lionel skal agte sin Moders Minde! — Det var hans Ord. Og jeg har holdt min Ed. Og — derfor vilde jeg ikke sige noget.«

Brevine udbrød triumferende:

»De ser altsaa, mine Herrer, at Lermantes intet vidste!«

Havde Generalen paa dette Punkt været tavs lige til sin Død? Havde han aldrig aabnet sit Hjerte for den elskede Søn, som han saa næsten daglig? Kun Lermantes alene vidste det. Men hans Svar talte ikke med. Man troede ham ikke.

ELLEVTE KAPITEL.

Nu blev Doktor Finge raabt op og erklærede, at Generalen havde lidt af Svimmelhedsanfald, da han i Juni var kommen til La Combette. Lægen var bleven tilkaldt, men kunde ikke finde Sygdommens Aarsag. Da raabte Generalen: »Lad os gaa ud fra, at det var det første Allarmsignal. Altsaa gamle Soldat, Gevær ved Fod!«

Notar Lorie fra Chambéry skildrede med stort Liv Scenen, da Generalen var kommen ind paa hans Kontor, for at deponere sit Testamente. Han havde selv affattet det og forelæste nu Notaren det, uden dog at angive Personerne. Derefter lagde han det i en gul Konvolut, forseglede den med rødt Segllak og udbrød: »Hvor man dog føler sig lettet, naar man har afgjort en Sag, som man længe har opsat.«

Nu raabte Retsbetjenten Herr d'Entraque op. Straks var alle interesserede.

Nonchalent og ligegyldig traadte d'Entraque frem. Han gjorde Indtryk af at være en Mand, som gerne morede sig, og som med alle Midler værgede sig mod Alderens Virkninger.

»Fremsæt Deres Forklaring,« sagde Præsidenten.

D'Entraque saa et Sekund paa Lermantes. Deres Blikke krydsedes. Uden at tøve, uden at stamme, begyndte han en Skildring af Jagtpartiet. Hans farverige Sprog gav Beretningen et vist Skær af Sandsynlighed. Da han sluttede, saa han den Anklagede lige i Ansigtet; i hans Øjne lyste en Flamme.

Lermantes udholdt hans Blik med et forpint, resigneret Udtryk, som bemærkedes af alle, og som enhver forklarede paa sin Maade.

»Anklagede!« udbrød Præsidenten. »De har hørt Forklaringen. Hvad har De at sige til den?«

Uden Vrede, men med en saa rolig, fast og sikker Stemme, at den fremkaldte en Gysen i Auditoriet, svarede han:

»Forklaringen er usandfærdig fra Ende til anden!«

D'Entraque snoede sit Overskæg og trak paa Skuldrene, uden at værdige ham et Svar.

»Nu kommer vi til en betydende Meningsforskel mellem Dem og Vidnet. Herr d'Entraque forsikrer, *at De sigtede*, før De afgav Skuddet!«

»Jeg forsikrer det modsatte.«

»Herr d'Entraques Forsikring er yderst bestemt. Han erklærer, at have set Dem sigte. Han har udtalt det overfor Undersøgelsesdommeren og gentager det idag overfor os.«

»Absolut!« faldt d'Entraque ind.

Fuldkommen behersket sagde nu Lermantes med Blikket fast rettet paa Vidnet:

»Herr d'Entraque kan ikke have set mig sigte. Jeg skød nemlig hurtigt, uden at sigte!«

»Hvordan kan det være, at De, naar De foran Dem har en Hjort, som De maa træffe midt i Kroppen, skyder saa højt, at De træffer et Menneske i Hjertet?«

»Det ved jeg ikke. Men jeg ved, at Vidnet ikke har kunnet se mig sigte, eftersom jeg ikke har gjort det.«

»I hvilken Afstand stod De fra Vidnet?«

»Circa tredive Meter.«

»Hvad mener De, Herr d'Entraque?«

»Afstanden var ikke saa stor.«

»Og jeg spørger Dem endnu engang; De saa Lermantes sigte, før han skød?«

»Ja.«

»Hvor længe sigtede han?«

»Nogle Sekunder.«

Lermantes stødte frem:

»Han har talt dem!

»Nej, jeg talte dem ikke,« svarede d'Entraque uden at se paa ham, »men jeg havde Tid til at tænke: Han træffer Dyret, en saa god Jæger, som han, kan ikke skyde fejl!«

Ethvert af disse Ord gjorde sin Virkning, man hørte en stærk Mumlen blandt Auditoriet.

»Betænk den Vigtighed, som Deres Ord har,« indflettede Præsidenten. »Er De ganske sikker i Deres Sag? Vore Sanser kan undertiden skuffe os.« (Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Ægteskabsdrama i Paris. — En Følge af Krigen.
(»Simplicissimus.«)

Tyskland er i Stand til at opfinde en Kanon, der kan skyde dem selv — i Ryggen! (»Herald,« New York.)

— Har ni ingenting annat att göra än att förfölja oskyldiga kvinnor?
— Nej, inte för tillfället! (ikke i Øjeblikket!)
»Söndags Nisse.«)

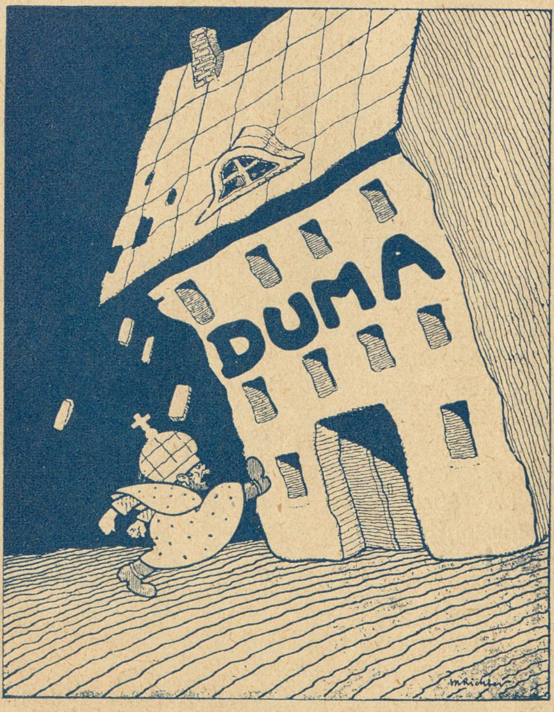

Russerkejseren og Dumaen.
(»Ulk.«)

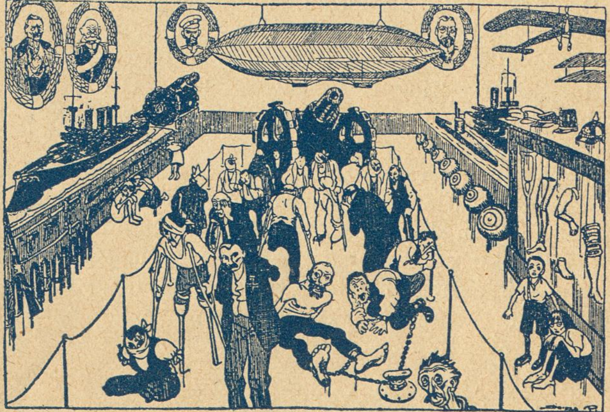

Den evropæiske Afdeling paa San Francisco-Udstillingen.
(»Hvepsen.«)

Rød Indmad

Kan vi Tyrkere ikke tilintetgøre Armeer, saa vil vi vise Verden, at vi kan tilintetgøre Armee-niere!

Den adelige Kaje.

Grev Holsteinborg, den fromme Mand,
vil gærne frelse Danmarks Land.
Han holder Møder, skriver, taler —
„Hvad siger vores Generaler?“

De Herrer mæled ej et Kvæk,
straks brugte Holstein atter Blæk:
„Se, saad'n og saad'n de svare burde,
ifald, saafremt de bare turde.“

Din Salmebog, du Mankefaar!
Lad dem, som for vort Styre staar,
kun Ansvar ta' for Maal og Veje,
og hold din adelige Kaje!

4/10. *Der forhandles i denne Tid saa ivrigt om Brødpriser, og særlig skriger man op om, at der maa skaffes billigere Priser paa Rugbrødet. Alt det kan nu være meget godt, men jeg siger alligevel til Kommissionen, eller hvem det er, der har med de Dele at gøre: Sørg for Himlens Skyld først og fremmest for, at ikke Pitzner og de andre Brødherrer dør af Sult!*

Stort Hospital for Dyrene, og i Rigsdagen Forslag om Dyrenes Værn. Hvad skal man nu kalde det?

— Dyr-tid, selvfølgelig!

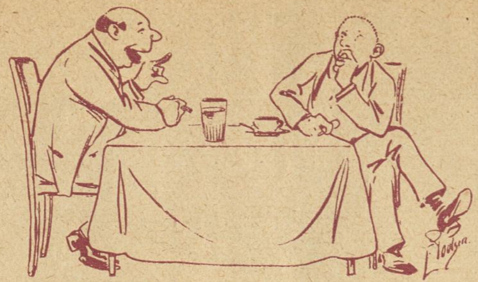

— Hvad kan man sige om to Damer, der er ens klædte.

— Ved det ikke.

— At de er Søskende.

— Kan den ikke.

— Jo, de har jo *samme Moder!*

— Jamen hvad kan man saa sige om to Kellnere, der samtidig søger Arbejde paa en Restauration?

— Ved det ikke.

— At de er Tvillinger.

— Kan den ikke.

— Jo, for de er *kommen sammen til Værten!*

5/10 *Pastor Dall talte igaar før Rigsdagens Sammentræden om Ordet: Hvad der saas skal der og høstes.*

— *Saa vil jeg ved Gud i Himlen ikke haabe, at den begavede Præst saaede for Rigsdagen, thi i saa Fald kommer der ikke andet end Vrøvl ud af den Samling.*

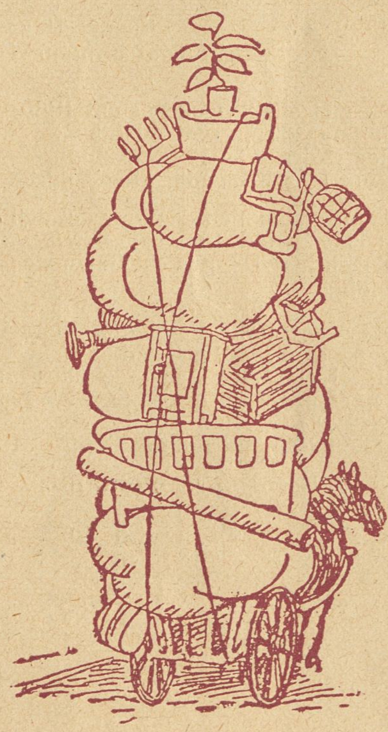

Flyttedag!

For Konserves, Gullasch, Flæsk,
som skal sendes over Grænsen,
vanker der ved Retten Tæ'sk
meget tit til Anders Jensen.

Og tapetsere ku' han sel',
han var grumme stor og bister —
men saa blev han (den var fæl!)
dyppet i sit eget Klister!

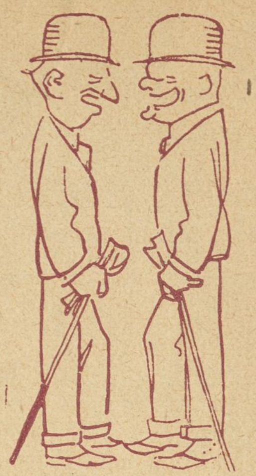

— Du, da lille Edel forsvandt, saa kunde Raadhusuret ikke slaa.

— Hvorfor ikke?

— Nej, for der var forsvunden en *Urhammer!*

Nu samler man *Olden* som Svinefo'er.
Her ku' jeg ha' Lyst til et borgerligt Ord,
lad mig sige det straks paa Minuten:
Fyld ikke for meget i *Svinenes* Vom,
vi *Men'sker* skal ogsaa ha' noget, som
der er Raad til at hælde i Skrutten.

Det sidste nye fra Krigsskuepladsen er Granater, som faar Øjnene til at løbe i Vand paa Soldaterne.

— Ak, ja, Tiderne forandrer sig. Jeg husker, at de gamle »Granater« fik mine *Tænder* til at løbe i Vand!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXX

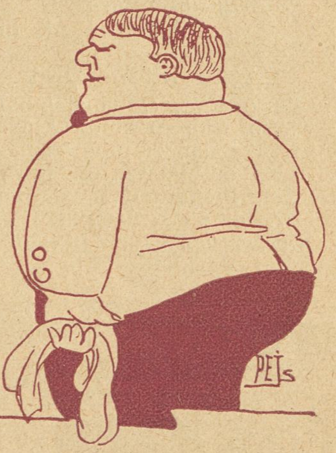

Trane „Syven“, Amagerbro.

Dansk Korn Snaps

Det kunde den ikke ta'.

En Herre glemte en Dag sin Paraply paa en Telefonsamtalestation. Han ringede derfor dertil og spurgte efter den.
— Et Øjeblik! Jeg skal se ad! lød Telefondamens venlige Stemme.
Lidt efter fandt hun en Paraply, og ellevild af Glæde over Fundet fo'r hun til Telefonen.
— Hallo!
— Ja!
— Er det den? lød hendes lille søde Stemme, idet hun holdt Paraplyen op til Tragten.

Hvorledes det gik til, da Nordre Birks Politi opdagede, at Slagter Hansen solgte Hestekødspølser. Tegning af Kaptajn *K.*

Kære Ravn! Hermed hører De paany fra en gammel Bekendt nemlig den velbyrdige Grovsmed Wilhelm Jørgensen fra Hørsholm. Det har været en drøj Tid siden sidst. Verden har givet mig mange smaa Stød; men derfor er vi vel alligevel fine Venner. Jeg har, som Du ser, skrevet et pænt lille Vers om Vagabondens Liv. Dersom Du nu viser mig den Høflighed, at sætte mit Digt i Bladet, ikke i Brevkassen, men i dens virkelige Stof. Gør Du det, skal jeg tage et Kursus i Dansk og Metrik.

Ærbødigst
Wilhelm Jørgensen,
Jul. Blomsgade 16

Vagabondens Digt.

Jeg fægter og hugger, hvor jeg har Lyst,
og laver maaske en Smule Sjov.
Men Flasken den er min bedste Trøst,
jeg drikker og spø'r ej om Forlov.
Min eneste Fjende er en tyk Betjent,
jeg løber, saa snart det lyner.
Naar jeg ser den gamle Bekendt,
dukker op de skumleste Syner.
Jeg ser et stænget og ensomt Rum,
hvor Snapsen er rent udelukket;
og jeg — jeg maa jo være dum,
dersom jeg vil la' mig blive hugget.

Kære, gamle Ven! Tak for det dejlige Digt, men hold Dem til *Møtriken* — Metriken faar De ikke sat Gevinner paa foreløbig!

Fra Hæren.

Obersten: Hvad Fanden 29, kan De ikke sidde ordentlig i Sadlen?
29: Hr. Obersten maa undskylde, men jeg har gnavet alt Kødet af mine Laar i Morges!
Obersten: Velbekomme Dem! *A.B.*

Wilhelm og Callemand.

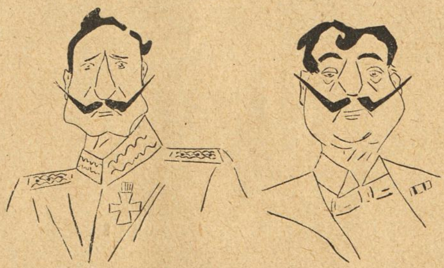

Gottschalksen kunde godt være Kejser af Tyskland — for Skæggets Skyld. —

Knud Petersen. Bravo! Men bare nu »Callemand« ikke bliver fornærmet!

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

I.V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Chr. Jensens Danseskole.
Kultorvet 14. Byen 2587 y.
Ny Søn- og Søgnedagskursus anbefales Børn og Voksne, helt uøvede og Viderk.
Fælles- og Enetimer gives.

Telefon
427
&
5064

AGGERBECKS
BØDE FINE
IRIS
forfiner forskönner bevarer Huden
Alles Yndlings sæbe

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Køb Alfa Margarine

Tegning af Storm-Nielsen.

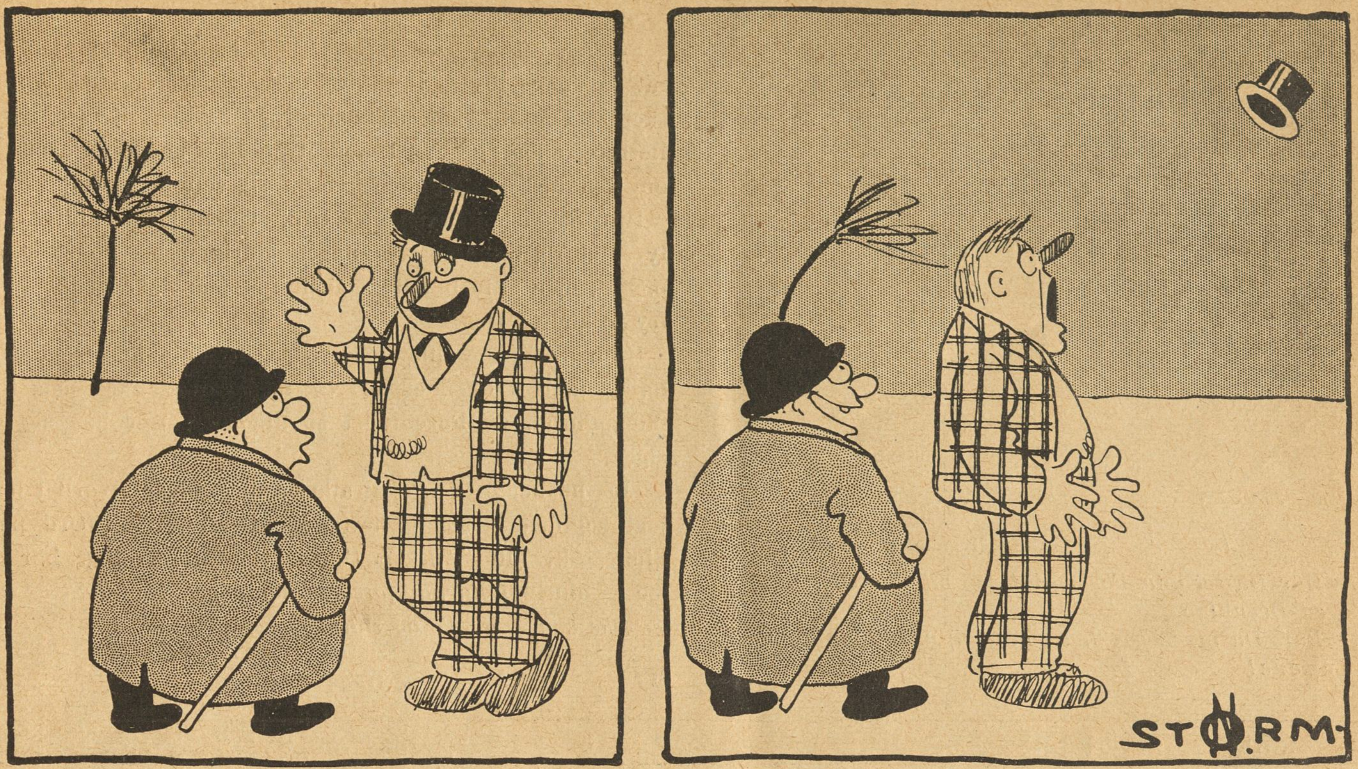

Der skal Du se, jeg har faaet mig en flot *Bodecker*. — Saa for Pokker, nu blev den s'gu til en *Todækker!*

Indirekte.

Doktorfruen: Har Du sagt Fru Nystrøm, at hendes lille Pige er døvstum?

Doktoren: Nej, ikke rent ud, men jeg sagde til hende, at hvis hendes Pige engang blev gift, saa kom hun aldrig til at mundhugges med sin Mand.

Enten — Eller.

— Hvad foretager Grev Oksehale sig for Tiden?

— Tja, han gaar og spekulerer paa, om han skal vælge den diplomatiske Vej eller lægge sig ind paa et Sanatorium!

Fin Familje.

A: Jeg skal sige Dig, jeg tilhører en meget fin Familje.

B: Saa maa det ha' været meget længe siden, Du gik hjemmefra!

Stakkels Kunst!

Skuespilleren: Gifte mig! Nej, aldrig! Jeg har formælet mig med Kunsten!

Damen: Ja, det maa jeg tro, saadan som De mishandler hende!

Beredt paa Døden vær!

En Herre, der midt i forrige Aar gik paa en af Londons afsides liggende Gader, blev pludselig standset af en Mand, som sagde: »Er Du beredt paa at dø?« og samtidig stak Haanden ned i Lommen som for at trække en Pistol frem. Herren slynger ham af al Magt i Stenbroen og raaber paa Politiet — og saa var det en skikkelig Missionær, der ikke gik med Pistoler, men med gudelige Traktater!

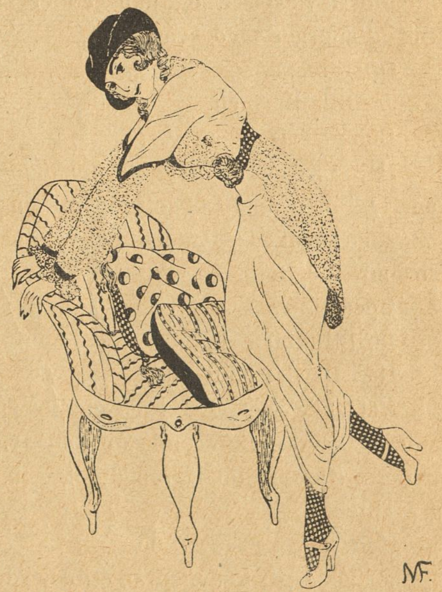

Jeg Livet ta'r med godt Humør
og tænker som jeg skal og bør,
paa Bal, Teater, Soiree,
Visitter, The og Assemblee
— og Stævnemøder — mange smaa,
(de først og fremmest passes maa).
I Dag jeg mødes skal med Anker,
han sikkert nu paa Stedet vanker;
— men Du maa vente lidt endnu,
hvor utaalmodigt end du te'r dig,
naar min Tid kommer, lille Du,
er Glæden stor — saa snart du ser mig.

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

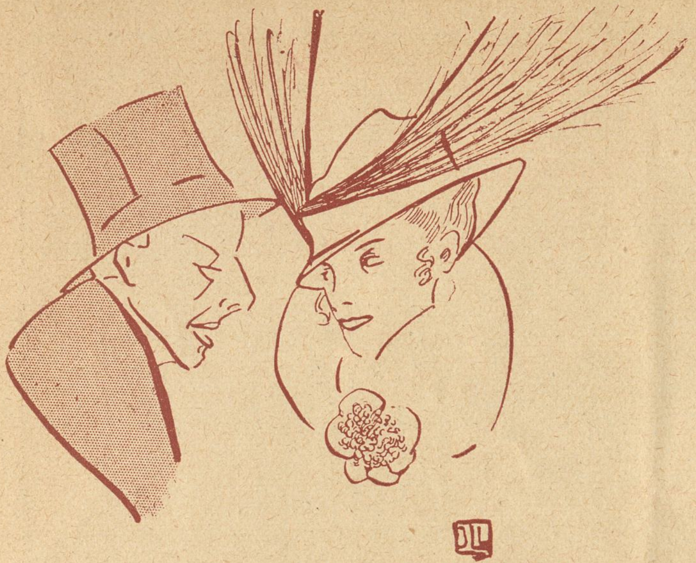

Tegning af Inger Lyngbye.

— *Har Du set min Forlovede? Jeg vil sige Dig, hun er som en Dronning.*

— *Bare Du maa være lige saa glad, naar hun begynder at regere!*

Hans Højhed.

Fyrsten aflægger en Dag en Visit i et Opdragelses-Institut for unge Piger. Han overværer Undervisningen i forskellige Fag og slaar sig tilsidst ned i ældste Klasse, hvor Bestyrerinden er i Færd med at holde et længere Foredrag om Sandhed og Ærlighed overfor sig selv og andre.

Hun paaviste i bevægelige Ord, at man f. Eks. aldrig bør lyve, aldrig luske sig fra noget, aldrig begaa noget stygt o. s. v., men altid handle saaledes, at man ikke behøver at frygte andres Dom.

Højheden giver under Foredraget gentagne Gange sin Samstemning tilkende ved Nik med Hovedet og smaa Bifaldsudbrud. Da Foredraget er tilende, rejser han sig og siger:

»Jeg haaber — æh — at alle de unge Piger alvorligt har lagt sig den — æh — højtærede Bestyrerindes Ord paa Sinde. Sky altid Mørkets Gerninger. En ung Pige bør — æh — aldrig *i Enrum foretage sig noget, som hun — æh — ikke kan lade alle og enhver se paa.*«

Hospitalsliv.

En Mand vaagner paa Hospitalet efter at være bleven opereret for Blindtarmsbetændelse. Der ligger to andre Patienter i Værelset, og han vender sig til den ene af dem og spørger med svag Røst:

— Opereret?

— Ja, Blindtarmen.

— Befinder De Dem vel?

— Nej. Lægen glemte en Kniv inde i min Mave, og i Gaar har man sprættet mig op for anden Gang.

Manden rynkede Panden og vendte Hovedet om til den anden Patient.

— Operation?

— Ja, Blindtarmen.

— Har De det godt nu?

— Nej, ikke særligt. Lægen glemte en Pakke Vat inde i mig og maatte skære mig op paa ny.

I dette Øjeblik fløj Døren op, Lægen stak Hovedet ind og raabte:

— Hvor i Alverden er min Hat?

Den sidst opererede sprang forfærdet op paa Gulvet og holdt sig paa Maven!

Forhold.

Karl Vilhelms Tanter betragter med Beundring den kække Yngling, som lige er kommen hjem fra Berlin.

— Naa, hvad synes Du saa om Berlin?

Karl Vilhelm: I hvilken Henseende?

— Jo Forholdene i Almindelighed.

Karl Vilhelm: Det kan jeg ikke svare for — *jeg havde bare et!*

Tegning af Emil Poulsen.

Hvorledes Amanda tænker sig »Kærlighedens Port«

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Tegning af Anton Hansen.

Rædslen for det tomme Rum.

„Ravnens Lynromaner.“

Haanden over Jorden.

Autoriseret Oversættelse fra Engelsk af *C. A.*

Under Kampene i *Argonnerne* var det den franske Overledelse paafaldende, at Fjenden altid vidste Besked om selv de mindste Troppebevægelser, der fandt Sted ved de sydlige Højder, og selv om disse ofte meget vigtige Bevægelser foregik om Natten, formaaede Fjenden straks at gøre saa alvorlige Modtræk, at Tropperne ofte led svære Tab uden at opnaa nogen Fordele.

Det stod selvtølgelig snart Overledelsen klart, at en usædvanlig godt underrettet og utvivlsomt godt *skjult* Spion var paa Spil, og det blev overdraget den berømte *Kontraspion* Felix Dor at finde og tilintetgøre denne hemmelighedsfulde Kilde.

Felix Dor, en 38-aarig, jærnstærk Mand; hvis kloge og skarpskaarne Ansigtstræk var velkendt fra hans Ophold ved Generalstaben, blev hurtigt sat ind i alle Enkeltheder vedrørende den store Spionaffære, og en skønne Dag forsvandt han fra Stabens Kvarter, for den næste Dag at dukke op mellem Agonnernes sydlige Højder.

* * *

Godt skjult i en lille, naturlig Klippegrotte laa Kontraspionen og spejdede fra den aarle Morgen til langt ud paa Natten. Hans Maaltider bestod kun af lidt Konserves, Kiks og Vin, som han havde medtaget i en lille Citytaske, og sit Natteleje fandt han snart her, snart der, hvor Jorden forekom ham blødest.

En Aften ved Solnedgang opdagede han noget paafaldende. Fra Højderne paa den modsatte Side saa han en ung, smuk Kvinde komme vandrende ned mod Dalstrøget. Hun bar en lille Kurv paa Armen og var klædt som Kvinderne der paa Egnen og hun boede i en lille Hytte sammen med to smaa Drenge paa Toppen af Højderne.

Felix Dor fulgte fra Toppen af sin Hule spændt den unge Kvindes Bevægelser. Hun gik sorgløs ned ad Skraaningen og befandt sig snart i Dalstrøgets Bund.

Intet Menneske var nogetsteds at øjne, og dog forekom det Kontraspionen, at den unge Kvinde viste Omgivelserne en paafaldende Opmærksomhed.

Pludselig standsede hun sine Skridt, saa sig spejdende om til alle Sider og lod med en umærkelig Bevægelse en lille Genstand, som Felix Dor næppe kunde øjne, falde til Jorden, hvorpaa hun tilsyneladende upaavirket gik videre for snart efter at forsvinde mellem Højderne bagved.

Som en Tiger styrtede Felix Dor sig over Spionen —

Kontraspionen, som spændt havde fulgt hendes mindste Bevægelse gennem sin skarpe Kikkert, rettede nu denne mod det Punkt, hvor hun nogle Minutter i Forvejen havde staaet stille et Øjeblik.

Pludseligt gav det et Sæt i den hærdede Mand — *han saa noget ubegribeligt levende bevæge sig paa Jordoverfladen* i Dalbunden.

Det var ikke Felix Dor muligt at opfatte, hvad dette levende var for noget; *det bevægede sig, men kom ingen Vegne.*

Hurtigt overbeviste han sig om, at der ingen Mennesker var i Nærheden, saa krøb han paa alle fire ned ad Skraaningen og videre hen over Jordbunden.

Med ét sprang han op og løb hen til Stedet, hvor det levende bevægede sig. Maalløs standsede han sine Skridt og betragtede i den højeste Forbavselse det levende.

Det var en Haand!

Haanden raktes op gennem et lille Hul i Jordoverfladen, og Fingrene greb, skrabede og søgte febrilsk til alle Sider, saavidt deres Rækkeevne tillod det.

Da Felix Dor bøjede sig ned og med opspilede Øjne betragtede Fingrenes Færd, opdagede han pludselig *en lille Papirskugle*, som et let Vindpust havde rullet nogle faa Centimeter væk fra Haandens Rækkevidde. Med en lynsnar Bevægelse greb Kontraspionen Papirkuglen, rullede den op, og i Skæret fra Maanen, som netop brød frem bag Skyerne, læste han følgende paa Tysk affattede Ord:

En Division frem med cote 18 Vest for Gaard 10.

Et Øjeblik betænkte Felix Dor sig, saa greb han den søgende Haand i sin Jærnnæve og trak til. Jordoverfladen, der var stivet af med tynde Brædder, bristede — og i det opstaaede Hul kom en 40-aarig Mand tilsyne.

Som en Tiger styrtede Felix Dor sig over Spionen, en kort, voldsom Kamp fulgte, og snart laa den Ubekendte halvkvalt og forsynet med solide Haandjærn paa Jorden.

Paa faa Minutter havde Felix Dor undersøgt Jordhullet, der aabenbarede en hel Spioncentral med Telefon — saa gav han fra den nærliggende Høj et Signal, og en Afdeling Ryttere ilede til og sikrede sig Spionen, hvis kvindelige Hjælper faa Minutter efter blev paagreben.

Men fra den Dag foregik de franske Troppevægelser paa *den* Kant uden Forstyrrelse.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 81, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer de bedste
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

ANDELS-ANSTALTEN
TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
MEDLEMSANTAL over 200,000
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

S. JOHANNESSON'S

TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

GENUINE
LUND'S-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Forlovelses-ringe

14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade lige for Regnegade.

Køb RAVNEN

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

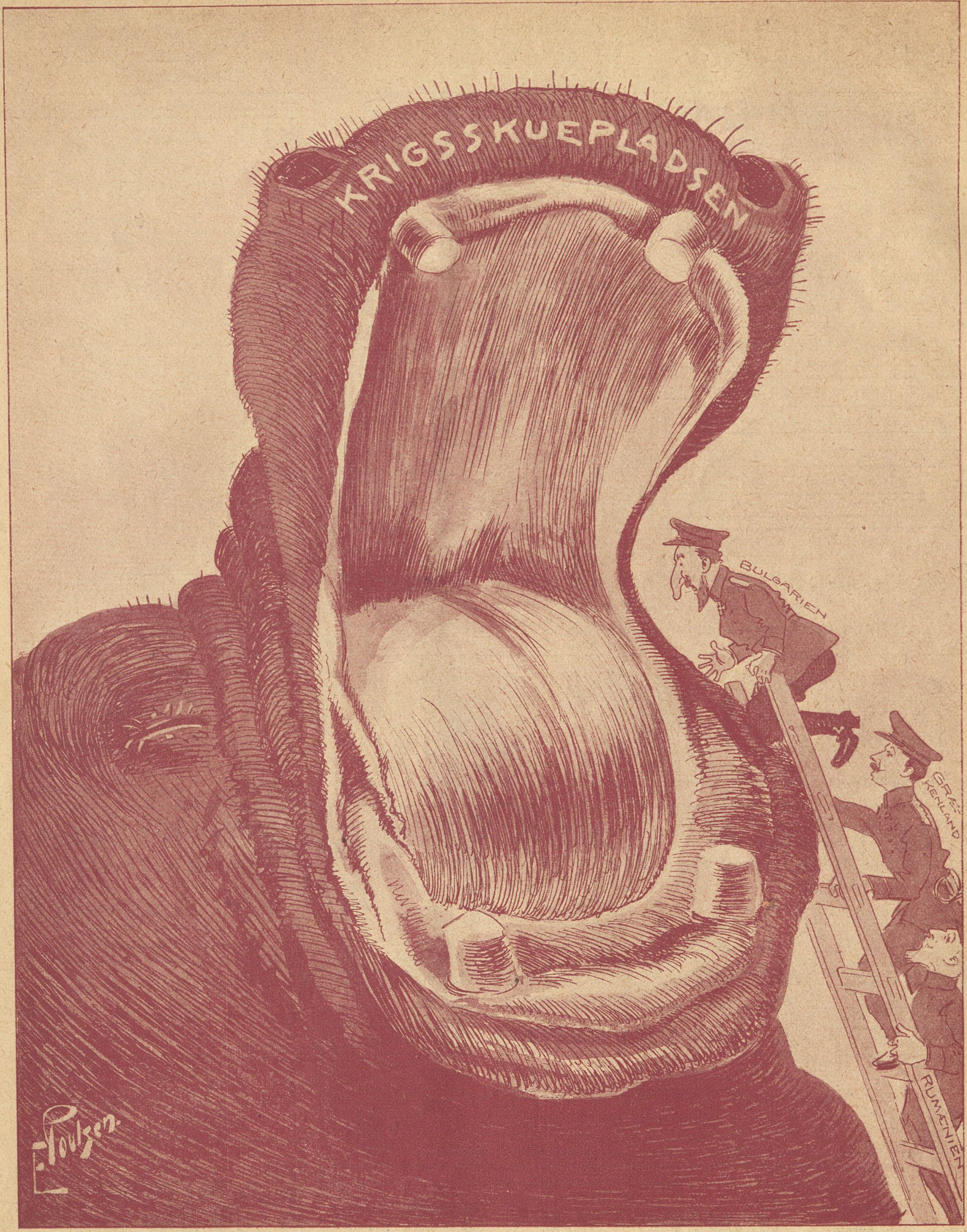

Tegning af Emil Poulsen

Den aabne „Port“. Balkansituationen Oktober 1915.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 42. Torsdag den 21. Oktober. 1915

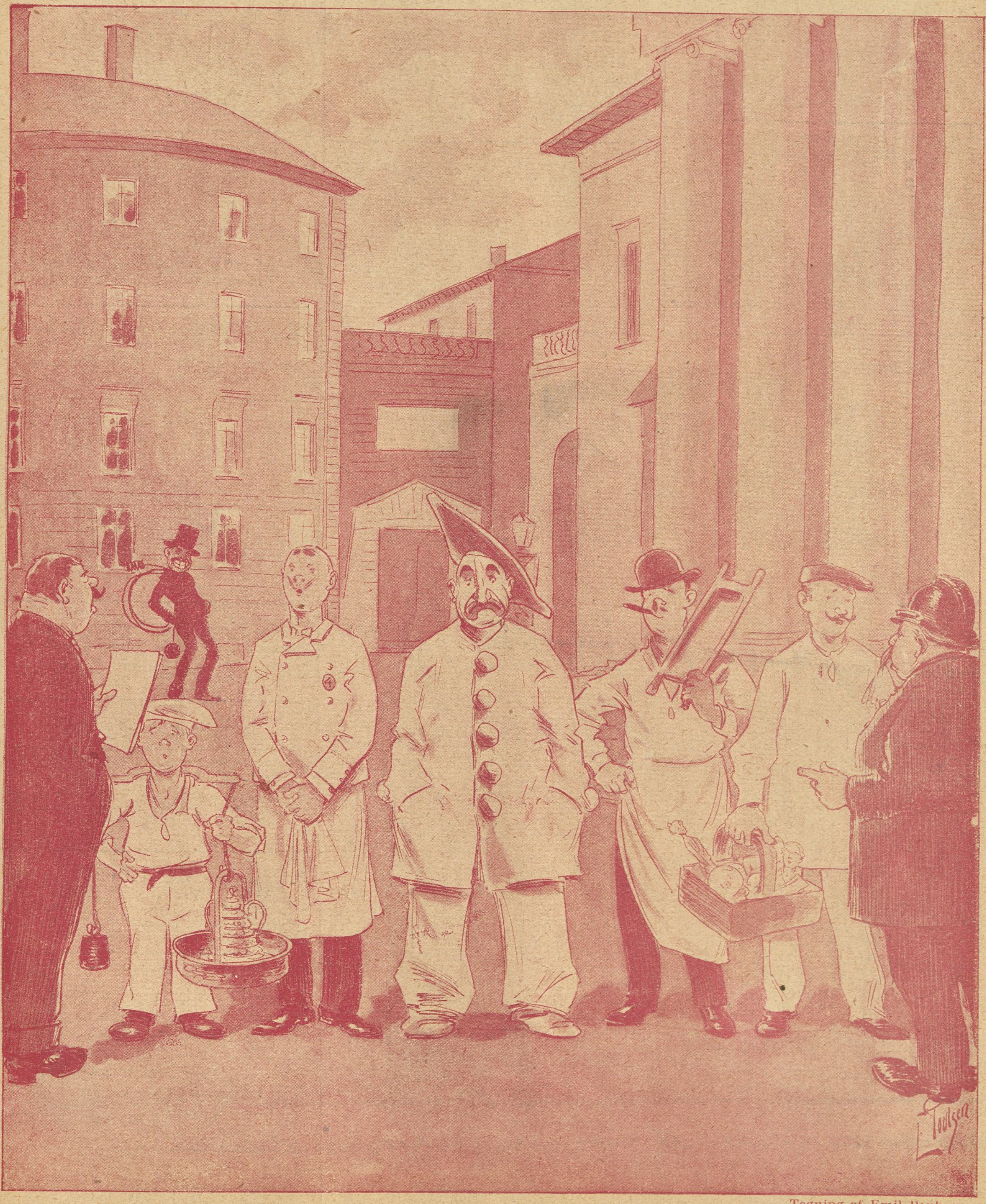

Tegning af Emil Poulsen

Politiet arbejder vedblivende ihærdig for at finde *den hvide Mand*, der bortførte lille Edel.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

H. MATZEN
Reproduktionsanstalt
Leverer de bedste Clicheer
Købmagergade 22 H. i Af Silkegade
København K.
Telefon No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y.
Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.

Paa Afbetaling
Jakke-klædninger fra Kr. 45-75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

Husk Bregnegaard's Cafe!
Telf. Byen 3117. Gl. Mønt 17. Telf. Byen 3117.
(Ligefor Regnegade og Chr. IX Gade).

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

SJÆLLAND I GLAS OG RAMME. 2. ESROM.

I tusindvis staar Træerne med hverandre i Hænderne og holder den sagnrige Sø fast i sin Kreds; Kirke og Mølle, Kro og Slot titter frem bag Bladkronernes grønne Virvar, og en lille hvid Baad flyver hurtigt over Vandet og forsvinder mellem Sivene som et Smil, der i Hast skulde skjules.

Solen har Stedet kært; i Spandevis øser den Guld over Søens Flade og brænder Glimmerstriber dybt ind i Træernes Stammer, medens Skovduer berusede af Sommer og Duft flyver op, dukker ned og som vilde Engle jager Søen over fra Bred til Bred!

Dér Søen standser, hvælver sig en Løvgang med tusinde lønlige Kroge, hvor Fauner og Skovbørn leende kalder den Vandrende til sig: Kom nærmere! Kom nærmere!

Skjult af de luende Trætoppes Gitternæt ligger Skovløberhuset med Stork paa Tag og summende Myg paa sin mosdækte Væg, der synes rejst som en idyllisk Baggrund for et Kys.

Her kan man drømme! Skoven er grøn og Himlen er blaa! Livet er langt og fuldt af Glæde! Søen middagsblunder, nøgen og varm, og i Græsset leger Insekter saa sære, som havde Japaneserne og ikke Vorherre skabt dem.

Se, Luften tindrer, og Fuglene synger til Naturens Fest, og lægger Du Øret til Telegraftraadens slanke Bærere, hører Du Orglet bruse i de Underjordiskes Kirke.

Men helt nede ved Søen, skjult mellem blomsterdækte Skrænter staar en Bænk med sladrende Smaasten ved sin Fod og en urgammel Bøg som Baldakin over sit frønnede Sæde. — Lykkelig den Mand, der sad her med sin Elskede og ventede paa Natten —

A v e.

Næringsveje.

Skuespilleren.

De fleste unge Mennesker bliver Skuespillere af Lyst til „Faget“, men paa Scenegulvet er det ikke Lysten, der driver Værket, men Evnen til at bygge et levende Menneske op — for at lade det falde sammen ved Tæppets Nedgang. Medens Maleren kan gemme sit Lærred, Digteren sin Bog og i Enrum efter mange Aars Forløb tage „Værket“ frem og opdage, at det er noget Bavl, saa har Skuespilleren intet Middel til Selvkritik og — følgelig elsker han den, der roser hans Frembringelser og hader den, der erklærer det for noget Biks!

Mellem Kærestebreve og Whiskyflasker læser Gennmesnitsskuespilleren sine Roller, hentende Inspiration fra de to nævnte Faktorer, og ofte er det Amor og Bakkus der kommer til at spille — Skuespilleren et Puds! Det er jo saa let, siger Gennemsnitskunstneren, at staa paa Scenen og sige noget og ta' sig godt ud, og han ved ikke, at Tragikeren maa gaa til Studiet af sin Opgave med godt Humør, og at den store Komiker maa lægge et mægtigt Alvor i sit Arbejde.

Men han er forresten ligeglad; Verden staar ham aaben, Skræddere er der nok af, og saalænge Kassen ikke er lukket af for Forskud, saa er han Mand for at spille Oehlenschläger, Shakespeare og Schiller, saa Tilhørerne . . . . paa Vinstuen raaber „Bravo“ og „Whiskysjus“ i et Køre. Skulde det gaa galt, skulde Direktører og Publikum vise sig fuldkommen blinde for hans sjældne Evner, saa er der heldigvis Filmen at falde tilbage paa, og i den Kunstart har han betydelige Chancer, da faa kan falde ned ad Trapperne med saamegen Virkelighedssans som han. Og glad ved det dejlige Liv og de mange rare Venner gaar han stolt ned ad Byens Gader, kun opfyldt af en eneste Kummer — den, hvor Fa'en han skal faa en Pels fra. Thi mange gode Sider har han, elskværdig er han, og Humøret skal nok komme med en godt gennemstegt Bøf, to Brøndummer og tre Pilsnere, men en Fejl er der ved ham, og det ved han godt — — han kan ikke sætte Tæring efter Næring!

„Kollegiale Karikaturer“.

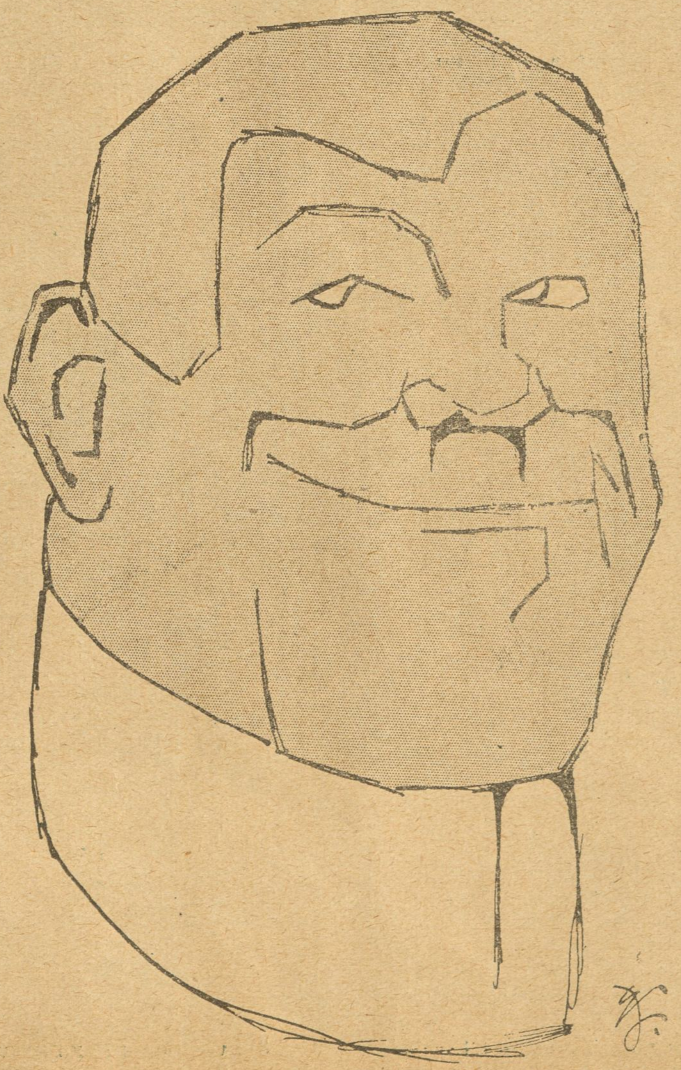

Tegning af Skuespiller Erik Lassen

Frederik Jensen.

Kril og Krøl i Lilleputternes Land.

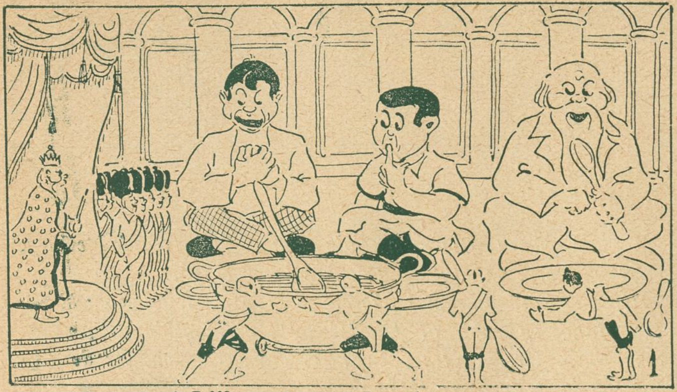

1) Kongen i Lilleputternes Land udbad sig Æren af Kril og Krøl og den gamle Mands Besøg, og her ser vi dem blive »kongeligt beværtede«.

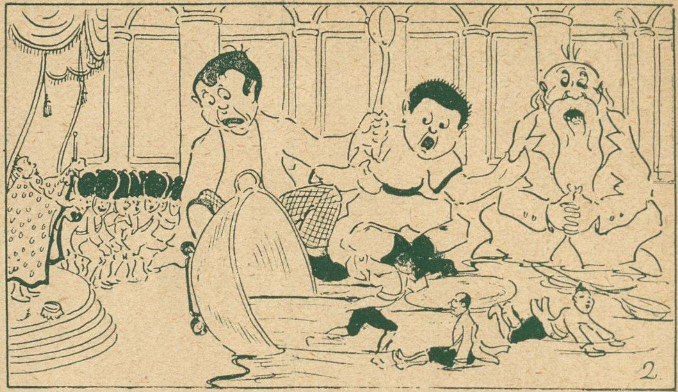

2) Uheldigvis kommer Krøl til at vælte Kæmpe-Suppe-Terrinen, og Tjenerne er lige ved at drukne i al den dejlige Mad!

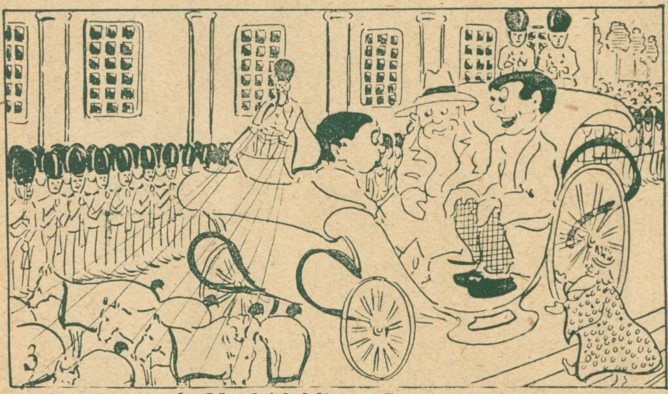

3) Efter endt Maaltid bliver Gæsterne kørt rundt i Byen i Landets allerstørste Vogn, men da de kommer ned til Havnen,

4) gaar Vognen i Stykker, og Krøl falder i Vandet, hvor alle Lilleput-Skibene er ved at vælte.

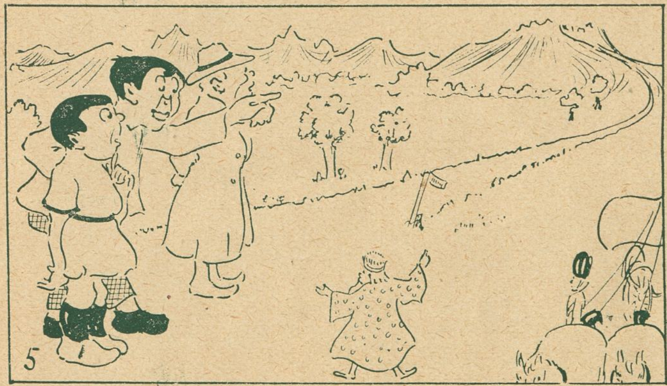

5) Han slipper dog op igen, og nu viser Kongen dem et mærkeligt Bjærg, som ingen Lilleput tør gaa op paa.

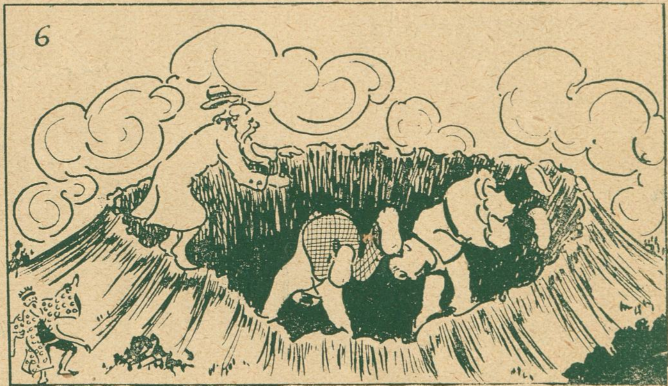

6) Kril og Krøl og den gamle Mand er ikke bange, de gaar op til Krateret paa Bjergtoppen — og styrter paa Hovedet ned!

7) Gennem Bjærg og Luft gaar Turen, og tilsidst falder Kril og Krøl ned gennem et Loft — lige ind i deres egen Stue,

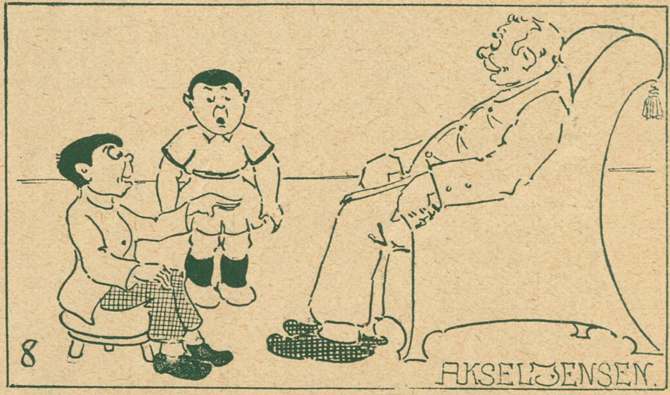

Tegninger af Aksel Jensen.

8) hvor deres Far bliver glad overrasket ved at gense sine to kære Drenge, som fortæller om deres Æventyr! — Saa er *den* ikke længere. Foreløbig!

Gummilageret „Français"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Kontortid:
Kl. 11—3, samt Mandag og Onsdag 5—7, Fredag 6—9.
Aaboulevard 16.
Tlf. Nora 2812.
Tilkendegivelser og alle Oplysninger sendes gratis
Enhver kan blive Medlem.

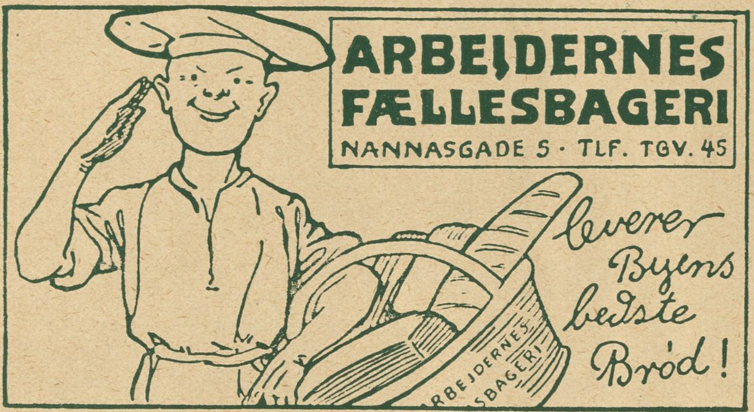

Køb RAVNEN

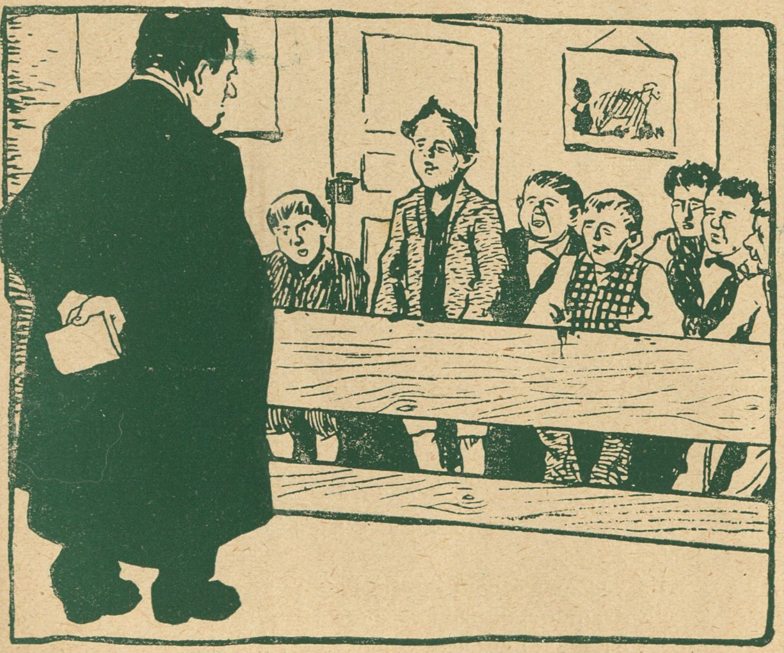

Mild Vinter.

Skolelæreren: Kan nogen af jer huske, hvornaar vi sidst havde en mild Vinter?

Alle tier.

Læreren: Har der ikke været en Vinterperiode, da det ikke var saa koldt og væmmeligt som i Aar?

En Dreng: Jo — i Fjor, da De var syg i fem Uger!

„Den hvide Mand".

(Mel: »Snart er Natten svunden«.)

Snart er Haabet bristet
for vor Politi,
som totalt har mistet
al sin Energi.
De kan ikke hitte
Edels Banemand —
nu vil vi den »kridte«
li'saa stærkt vi kan!

Politiet vidste,
Røveren var *hvid*,
og for ej at miste
denne gode Bid,
greb de alle *Hvide*
— de tog ikke blidt —
ak, men hvilken Kvide
— de er lige *vidt!*

Først de tog blandt Præster
Pastor Nielsen *Hviid*,
dernæst holdt Sylvester
Hvid de fast en Tid.
*Vide*bæk gik villigt
med Hr. Hvid i Tridt,
og kun *en* slap billigt:
Inspektøren *With*.

Politiet tænkte
stærkt paa Kaptajn *Weiss*,
men han bort dem slængte
med et »Ryg og Rejs!«
Og *Wieth*-Knudsen traved
i Kasjotten strunk,
slap dog fri og gaved'
atter løs paa Munch!

Ja, hvem er »den hvide« —?
selv *Wit*-zansky fik
lidt Besvær, men fri'de
sig med fuld Musik.
. . . . Gid de maatte »stikke«
denne *hvide* Splejs,
han er sikkert ikke
nogen *Edel-weis!*

Peder Ravn.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

»Jeg har udmærkede Øjne, Herr Præsident, tiltrods for at jeg ikke skyder saa godt som Anklagede.«

Den sidste Bemærkning skød over Maalet; man hørte Hadet i den.

»Endnu en Ting, Herr d'Entraque. De har sagt til Undersøgelsesdommeren, at Generalen, i det Øjeblik Lermantes skød, traadte fra Buskadset ud i Lysningen, saaledes at Anklagede kunde se ham?«

D'Entraque tøvede med Svaret, som om han frygtede for at tage fejl eller sige for meget.

»Jeg paastaar ikke, at Lermantes saa Generalen«, svarede han endelig. »Jeg har kun udtalt, at *jeg* saa ham i det Øjeblik Skuddet faldt. Han stod i Forgrunden, faa Skridt fra Hjorten.«

»Er De klar over Betydningen af denne Forsikring?«

»Ja, fuldkommen!«

»Hvorfor fremsatte De den da ikke ved det første Forhør?«

»De forskellige Enkeltheder faldt mig først ind lidt efter lidt.«

»Har De intet at svare, Lermantes?«

»Nej, Herr Præsident! Herr d'Entraques Paastande er opdigtede fra Ende til anden.«

Pludselig kom Fortvivlelsen over ham:

»Og de andre Jægere har intet set! Ingen kan afkræfte Sigtelserne!«

Præsidenten stillede endnu et Par Spørgsmaal med Hensyn til Lermantes Optræden efter at Generalen var styrtet om, hvorefter Brevine intervenerede:

»De spørger min Mandant, Herr Præsident, om han havde Grund til at tro, at Herr d'Entraque vil sværte ham. Han har ikke svaret herpaa, og jeg formoder, at han ikke vil svare. Det er imidlertid min Pligt at søge Sandheden, også imod hans Ønske. Derfor beder jeg Vidnet sige os, om Anklagede har Grund til at tvivle om hans Sanddruhed?«

D'Entraque vendte sig mod Brevine. Hans Ansigtsudtryk skiftede. Medens han hidtil havde optraadt med stor Sikkerhed, blev han nu pludselig forsigtig og mistroisk. For at vinde Tid sagde han:

»Jeg forstaar ikke Meningen med dette Spørgsmaal!«

»Da er det dog klart nok,« sagde Brevine. »Jeg spurgte, om Anklagede har Grund til at tvivle om Deres Sandfærdighed. Eller med andre Ord: Nærer De nogen Art af Hævnfølelse mod Lermantes, eller kan han formode, at De nærer den Slags Følelser? Forstaar De mig nu?«

D'Entraques Forlegenhed forsvandt. Han havde genfunden sin Sikkerhed.

»Om Anklagede har Grund til at mistro mig, ved jeg ikke. Det bliver hans Sag, at forklare sig om det. Men for hvad jeg har sagt, hæfter jeg med min Ed. Jeg antager, at det fritager mig for enhver videre Forklaring.«

»Meget vel,« sagde Brevine. »For at vi imidlertid selv kan danne os en Mening, beder vi Dem nøjagtig sige os, af hvad Karakter den Forbindelse var, som bestod mellem Dem og Lermantes.«

»Kun en rent selskabelig.«

»Ikke andet og mere?«

D'Entraque lo og svarede med en Nuance af Uforskammethed i Tonen:

»Er det ikke meget?«

»Jeg ønsker endnu nøjagtigere Besked. Jeg vil vide, hvorvidt min Klient ikke har ydet Vidnet en vigtig Tjeneste i et Pengeanliggende?«

Næppe havde d'Entraque bekræftet det, før Brevine fortsatte:

»Og det under temmelig delikate Omstændigheder. Vil Vidnet fortælle os denne Historie!«

»Det drejer sig om et Anliggende, der intet har med denne Proces at gøre,« erklærede Præsidenten.

»Tilgiv, Herr Præsident, men Herr d'Entraques Udsagn er den eneste virkelig alvorlige Beskyldning, der er fremkommen mod min Klient. Og den bestrider Lermantes.«

»Jeg er en Mand af Ære!« udbrød d'Entraque.

»Altsaa kan det Anliggende, jeg sigter til, ikke være af nogen uhæderlig Karakter, og der foreligger derfor ingen Grund til at fortie det!«

I en uvillig Tone sagde d'Entraque:

»For seks eller syv Aar siden tabte jeg en temmelig stor Sum Penge ved Væddeløbene. Jeg var i Forlegenhed, da den skulde betales straks. Lermantes laante mig dem. Jeg har forlængst tilbagebetalt dem.«

Man mumlede paa de reserverede Bænke.

Mangen Pariser kendte den dunkle Historie og vidste, at det drejede sig om andet og mere, end om et almindeligt Pengetab. D'Entraques Svar syntes dem noget kort.

Dog det store Publikum saa kun et Kneb fra Advokatens Side i denne Dialog, han vilde forvirre Vidnet, og derfor tog det d'Entraques Parti.

Brevine lod sig ikke paavirke af denne fjendtlige Stemning.

»Aha,« udbrød han, »Herr d'Entraque har tabt Penge ved Væddeløbene: har altsaa haft Uheld! Nuvel, jeg skal ikke for Øjeblikket komme nærmere ind herpaa. Kun vilde jeg gerne bede ham, inden han fjerner sig, sige os, hvorfor han nærer et saadant Had til en Mand, som han dog var forpligtet?«

»Jeg har kun fortalt, hvad jeg saa, har kun sagt Sandheden.«

»De ved meget godt, at De lyver,« sagde Lermantes.

D'Entraque stampede rasende i Gulvet.

»Hvorfor skulde jeg lyve? Sig det! Sig det!«

»Jeg siger, at De lyver, og ikke mere! Man hører ikke paa mig, man tror mig ikke, fordi jeg sidder paa denne Bænk. De kan lyve saameget De vil. De ved, at jeg ikke vil afsløre Dem.«

Præsidenten gjorde en Ende paa dette Mundhuggeri.

»De Herrer Edsvorne vil afgøre Spørgsmaalet.«

D'Entraque gik tilbage paa sin Plads, og der indtraadte et Kvarters Pavse. —

Da Pavsen var forbi, blev Forfatteren Charreire kaldt op. Hans Udsagn maatte betegnes som et af Processens Clous. Han modtages med en Nysgerrighed, som skyldtes

hans Aand, hans Værker, hans Berømthed. Han hørte til de Mennesker, der ved deres Uafhængighed vækker Mængdens Mistro. Hans Bog »Reformationens Ofre« havde skaffet ham alle Partier paa Halsen.

Charreire optraadte med fuldkommen Ro, som en god Borger, der ikke tvivler om Retfærdigheden. Han aflagde Eden med svag, men klar Stemme, og efter at han med nogen Bevægelse havde betragtet Lermantes, sagde han uden nogen som helst Slags Kunstlethed:

»Man har anmodet mig om, at udtale mig om min Ven, fordi jeg kender ham nøje og gennem mange Aars Erfaringer er sat i Stand til at bedømme hans Karakter. Mange paastaar, at vi ikke kan gætte os til de Tanker, som skjuler sig indenfor Pandens faste Væg. Alligevel tror jeg, at kende den Mand til Bunds, over hvis Skæbne De nu skal bestemme. Og jeg vil næppe tage fejl, thi i mere end tredive Aar har jeg læst i ham, som i en aaben Bog. Jeg har aldrig skjult noget for ham, og er overbevist om, at han heller ikke har gjort det overfor mig. Derfor tvivler jeg ikke paa ham.«

Charreire talte i en Tone, der gav hans Ord et højtideligt Anstrøg. Han gjorde Indtryk af at være baade ærlig og intelligent. Han var i bedste Forstand Lermantes Ven, en Ven, der ved hele sin Vandel skabte en Garanti ogsaa for den andens Karakter. —

»De spørger mig om, hvad jeg tænker om Lermantes. Nuvel, mine Herrer, jeg anser det for umuligt, at han har kunnet begaa en slet Handling; kun et positivt Bevis er i Stand til at rokke min Overbevisning herom. Men et saadant Bevis kan ikke fremskaffes. Jeg paastaar ikke, at han er fejlfri, jeg har ofte dadlet ham, fordi han altfor let lader sig rive med af sin Fantasi og handler uoverlagt — Karaktertræk, som let skaber Forudindtagethed imod ham. Jeg erklærer kun, at jeg altid har set ham hensynsfuld, altid bestræbende sig for, ikke at skade andre. Hans Letsindighed eller hans Fejl, som idag i saa høj Grad understreges, er bleven udlagt saadan, at der kun manglede ham Lejligheden, for at han skulde blive Forbryder. Mine Herrer Edsvorne, De kender Livet tilstrækkeligt, til at kunne dømme om Forskellen —«

Her afbrød Præsidenten ham:

»Undskyld, Herr Charriere, men nu griber De ind i Defensionen.«

»Jeg beklager mig ikke,« sagde Defensor, Brevine.

»Tilgiv, Herr Præsident! Det er vel heller ikke nødvendigt, at jeg slutter Sætningen, for at den kan forstaas! Jeg ønsker kun at tilføje et Ord: i over tredive Aar, lige siden Skoletiden, har Lermantes og jeg været Venner — og dette Venskab er stadig blevet varmere, mere inderligt —«

Han tav, vendte sig og strakte Hænderne frem mod Vennen.

Præsidenten spurgte Statsadvokaten, om han havde flere Spørgsmaal at gøre. Men denne svarede med en afværgende Gestus, der skulde sige saa meget som:

Til hvad Nytte — det er her en Ven, som forsvarer en Ven.

Brevine spurgte:

»Kan Vidnet, der nylig udtalte sig med saa stor Noblesse, meddéle os noget om min Mandants Forhold til Herr d'Entraque?«

»Intet særligt.«

»Har der efter Vidnets Mening været en Misforstaaelse tilstede imellem dem?«

»Ikke det jeg ved.«

»Kender Vidnet noget til det omtalte Pengeanliggende?«

»Nej.«

»Altsaa var der dog Ting, som Lermantes ikke talte med Herr Charreire om, tiltrods for deres Fortrolighed?« indflettede Rutor.

Bemærkningen var ubetænksomt faret ud af Munden; han ønskede den usagt.

Charreire svarede med Kraft:

»Det drejer sig om en ydet Tjeneste, Herr Statsadvokat. Jeg antager ikke, at min Ven har fortalt mig alle sine skønne og gode Gerninger. Var jeg i det Tilfælde at kunde gøre en anden en Tjeneste, vilde jeg heller ikke prale med det.«

Vidneførslen var endt. Præsidenten sluttede Mødet.

TOLVTE KAPITEL.

Efter Retshandlingens Slutning saa Lermantes sine Børn. Det blev et gribende Møde. Brevine ledsagede dem. Over tyve Gange havde han adspurgt Lermantes om hans Forhold til d'Entraque. Men Lermantes vilde intet sige. Maaske var han ikke energisk nok. Nu, hvor Brevines Mistanke var bleven endnu mere rodfæstet og han mere end nogensinde følte, at dette Spørgsmaal var Processens Knudepunkt, var Børnenes Nærværelse ham en Støtte. Han vendte sig til dem:

»I føler som jeg, at d'Entraque lyver. Hele Fyren er kun sammensat af Usandhed. Man maa afsløre ham. Men hvordan skal jeg kunne gøre det, naar jeg ikke kender de Grunde, som ligger bagved disse Svindlerier. Alene jeres Far kender dem. Han alene kan forklare os Sammenhængen, men han vil ikke. Faa ham til at tale. *Men straks.* Imorgen vil det maaske være for sent.«

»Far!« bad Roland.

Alle besvor ham med Blik, med Bevægelser, med Ord. Men Lermantes tørrede hurtig de Taarer bort, som rullede ned ad hans Kinder, og blev haard som Sten.

»Hans Udsagn er den eneste alvorlige Beskyldning imod jeres Far,« fortsatte Brevine. »Dømmes han, sker det paa Grund af falsk Vidneførsel. Og han kan afsløre denne Skurk. Jeg er sikker derpaa.«

Lermantes mumlede:

»Jeg har sagt alt, hvad jeg kunde sige —«

»Det er ikke tilstrækkeligt. De maa sige alt, det skylder De Deres Børn, der har et langt Liv for sig og hvem Deres Egensindighed ødelægger. Tal for Deres Skyld.«

Renée tog sin Fars Haand og trykkede den:

»Far, naar Du ved —«

Paul sagde i en indtrængede, energisk Tone:

»Det drejer sig om hele vort Vel og Ve.«

Uden at svare, betragtede Lermantes dem et Øjeblik. Saa trykkedede han Renées Hoved ind til Bryst og hviskede:

»Jeg kan ikke sige det, Børn!«

»Hvad har Du da for Hensyn at tage, Far?« udbrød Paul. »Findes der helligere Interesser for Dig end dine Børns? — Dette Menneske er en Løgner, en Pjalt, en Forræder! — Blot ham dog, Du kan det jo — Hvordan skal man kunne tro Dig, naar Du stadig tier —?«

Roland havde ikke sagt et Ord. Lermantes tog sig voldsomt sammen og svarede atter:

»Jeg ved intet —«

Udenfor søgte Brevine endnu engang at udspørge Børnene. Hvad kunde de sige ham? — Lige indtil Arrestationen fandt Sted hørte d'Entraque og Frue til Husets Venner. Til den Slags Venner der fortrinsvis delte Fornøjelserne med Faderen. Efter det skæbnesvangre Jagtparti havde de besøgt Lermantes. Fruen var rystet og fuld af Medlidenhed, og Manden henrykt over at kunne fremkomme med et Udsagn, der næsten var ligesaa godt som et Alibibevis.

Derefter fulgte som et Lyn fra en klar Himmel det andet Udsagn. De saa Falskheden heri, men Grunden anede de ikke.

»Denne Kvinde sad igaar bagved os, som om hun vilde haane os,« sagde Paul. »Hvilken Fejghed! — Hvilken Nedrighed.«

(Forsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

Kosakkens mærkværdige Haarvækst.
(»Ulk.«)

Den engelske Løve: Du begynder at faa hvide Haar, gamle Dreng!
(»Simplicissimus.«)

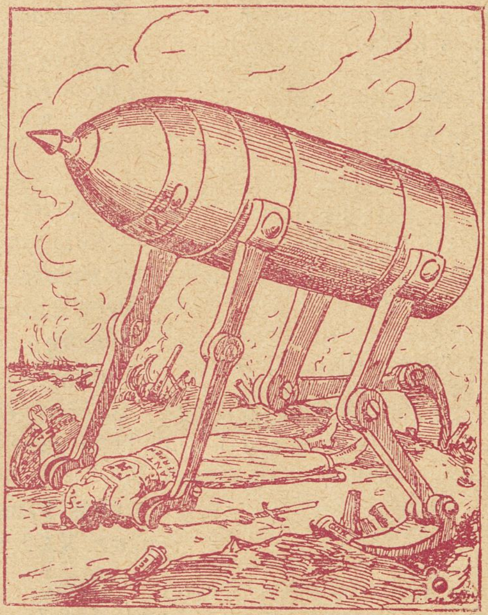

Antwerpens Overvinder.
(Hollandsk Karikatur)

Den tomhändte (til fiskhandlanden): *Kasta* hit gäddan, annars kan jag inte säja te hustru min, att jag har *fångat* den själf!
(»Strix«)

»Sut.-Johan« er kommen ind til en gammel dødssyg Bondekone, som han finder sig foranlediget til at trøste paa følgende Maade: Kære lille Mor, Du skal være glad, Du kommer ikke i Helvede, for Du er glad og Du har ingen Tænder. Du ved jo nok, at i Helvede hersker der *Graad og Tænders Gnidsel!*

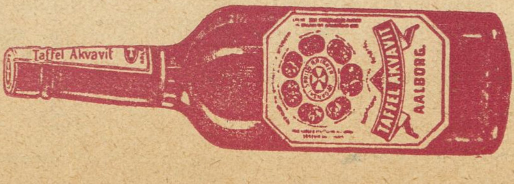

AALBORG G. G. A. BRØNDUM & SØNS
AKVAVITTER

Rød = Indmad

Skraalhalsene.

„Frem med Geværet, Trompeten for Munden,
vaagn op dog, I danske Mænd!
Hvem ser ikke, at nu er Stunden,
da Sværd skal bindes om Lænd?

Vel er det skralt med Ammunitionen,
med Mandskab, med alt — dog afsted!
Westenholz staar parat ved Kanonen
Karl Larsen, Witzansky gaar med!
— — — —

Bliv ved, I Herrer, at skraale og skrige,
saa rejses snart under Sang
et flot Monument over Danmarks Rige
med Indskrift: Der var engang —!

Se saa, nu er *Krigen* ogsaa naaet over til Nordamerika — Præsident *Wilson* har gaaet hen og forlovet sig.

Jeg blev lidt forvirret, da jeg saa, at Sylvia skulde frem baade i »White Star« og paa det kgl. Teater, men nu ser jeg, at der ikke er Spor af Forbindelse.

— Naa, de har da begge lidt med de' »liebe« at gøre!

Harald Nielsen har været lige ved at faa et Tilfælde, fordi „Ugens Tilskuer" fik en ny Abonnent. Var det mon ikke en Ide, om 20 behjærtede Mænd gik hen og tegnede Abonnement paa en Gang — det kunde jo tænkes, at det virkede saa stærkt paa Harald, at vi paa en pæn og nem Maade blev helt af med ham.

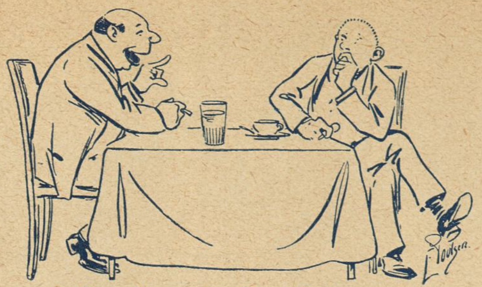

— Har Du set *»Den forlorne Skildpadde«* er taget af Plakaten?

— Ja, Folk vil naturligvis hellere se *»Den Rigtige«*.

Svinehovederne.

Den nyeste Trafik er morderlig fin,
Gevinst har for mange den voldet:
Imedens han *skræller* det kære Svin,
Hr. Høkeren staar med et *svedent* Grin,
men Kunderne, de bliver *skoldet*!

Sextus Miskow.
»Sangens Rigsdagsmand«, der samled Folkets Stemmer.

„Sjette."

Frederik Hansen i *Hammerichs* Sted!
Ja, enhver som *Frederik* kendte,
var sikkert nok paa det rene med,
at med *Sjette* det éngang endte.

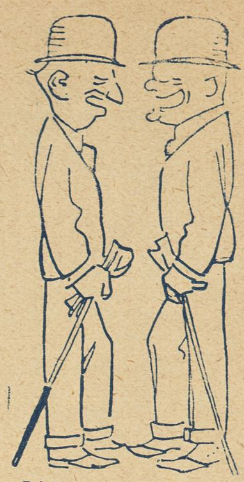

— Ja, *Livets Port* er jo et ganske dejligt Kunstværk. Men hvor skal man nu faa det anbragt?

— Selvfølgelig som Indgang til *Fødselsstiftelsen!*

Dyrtid.

Dyrtid i Landet! Ja, alle ved,
paa Dyrtiden maa vi skam bøde.
Saa snakker og tales der op og ned
i Kommission og paa Møde.

Til Hjælp er alle og hver parat,
selvom det skal koste no'en Penge!
Naa, én Gang naar man vel et Resultat!
lad os haabe, vi lever saa længe!

Det er en besynderlig Ivrighed, hvormed Politiet har betragtet og endevendt den Boldesaks, som man fandt efter Tyveriet hos Guldsmeden i Sværtegade,

— Ja, man skulde næsten tro, at Tyven sad i Saksen. Og det er netop det, han ikke gør!

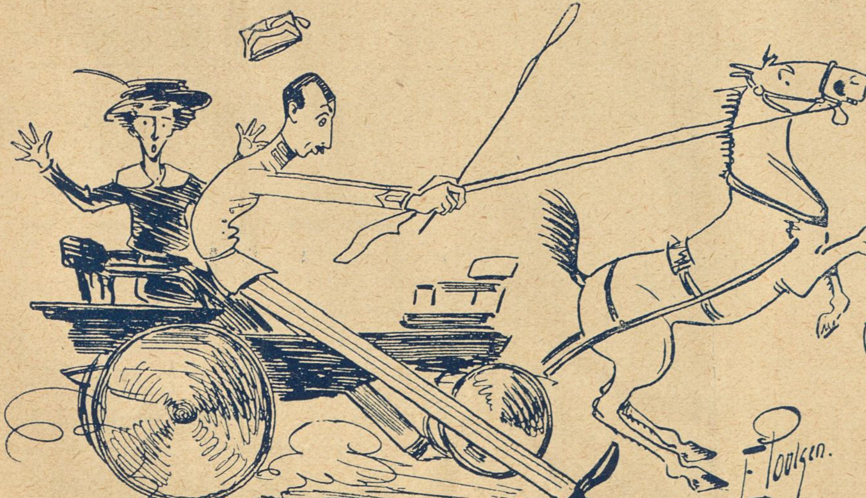

— *Bare rolig, Kære, Fodbremsen fungerer helt kongeligt.*

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXI.

Vald. Jensen, Larslejstræde 1.
»Is — saagærne Herre!«

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -
Sherrys No. 1	20 -	25 -

»Skaal for Skaal«.

En Tysker, en Svensker og en Dansker sad en Aften i en Cafe i Stokholm, pludselig siger Tyskeren: »Skal vi ikke være enige om at drikke Kejser Vilhelms Skaal?« »Ja,« svarede Danskeren, »men saa skal vi ogsaa bagefter drikke Kong Kristians Skaal.« Det gik de ogsaa ind paa, men da de havde drukket Kejser Vilhelms Skaal, vilde Tyskeren ikke være med til at drikke Kong Kristians Skaal. »Saa skal Kejser Vilhelms Skaal ogsaa komme op igen,« sagde Danskeren! Derpaa stak han Fingeren i Halsen og kastede Kejserens Skaal op.

Erik Poulsen.

Vald. Jensen, Brønnums Kafe.
Tegnet af *E. Lønløft.*

AGGERBECKS
ROTS FINE
IRIS
forfiner forskønner bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Sv. K. Hellerup. Tak for Deres Militærtype I. Med glimrende Skarpsindighed har De formaaetat karakterisere de specielle tyske Egenskaber: de firkantede Øren, den snejdige Frisure, Kejserskæget og — frem for alt — de hvasse Øjne.

Faar vi fler Typer?

Magnus Kristensen. Noget af det kan godt bruges.

Denne Krigsmode er original, men egner sig vist ikke for tynde Damer.

I. N. Helsingør. Hvorfor ikke? Det er jo moderne at gaa med *Kort* Kjole!

Papir i Nøglehullet. Hva' Fa'en tror den gamle Pebermø nogen gider kigge ind til hende.

Telefon
427
&
5064

Haukeli,
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Chr. Jensens Danseskole.
Kultorvet 14. Byen 2587 y.
Ny Søn- og Søgnedagskursus anbefales Børn og Voksne, helt uøvede og Viderk. Fælles- og Enetimer gives.

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Køb Alfa Margarine

— Hov Du dér, — Du tabte en Firkant!

Tegning af Storm-Nielsen.

Trættende.

Fru Hansen og Fru Karlsen skal i Teatret og taler om, at Pladserne er paa Gulvet. Lille Grethe har hørt andægtig til og siger pludselig:

— Mor! Tror Du ikke, det bliver meget trættende at sidde paa Gulvet saalænge?

Fint klaret.

Sømanden fortæller: Og jeg var altsaa den eneste, der blev tilbage paa Skuden; jeg og saa en Tønde med Brændevin. Men da vi saa sank, saa fik jeg en Ide: Jeg drak Brændevinen og reddede mig paa den tomme Tønde!

Artig.

Kontorchefen. Hvordan behager Deres Ekscellense at befinde sig?

Ministeren: Aa, Tak, ikke godt; min Mave er i Uorden.

Kontorchefen: Meget beklageligt, deres Ekscellense. Jeg har ogsaa i den senere Tid haft en daarlig Mave — men naturligvis, ikke saa daarlig som Deres Ekscellenses!

Derfor.

Peter: Sikken en Hævelse, Du har paa den højre Kind! Hvorfor er Du hævet dér?

Jens: Far er kejthaandet!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Tegning af P. E. Johannesen.

— Synes Du, at mine Ben er for tynde til at være »Venus« paa Karnevallet?
— Jeg synes hellere, at Du skulde være »Den lille Pige med Svovlstikkerne!«

Forespørgsel.

Paa Kaféen sidder to Herrer ved hver sit Bord men tæt ved hinanden. Den ene Herre læser i en Avis og henvender sig pludselig til sin Nabo.

— Kan De, min Herre, sige mig, hvad »Quo vadis« betyder?

— Hvorfor?

— Fordi jeg vil vide det, Idiot!

Debutanter,

En lille Dreng kommer ind i Cigarforretningen, og da Indehaveren spørger, hvad Drengen ønsker, svarer han: *Tre Cigarer for Nybegyndere!*

Middel mod Møl.

Gamle Klæder beskyttes bedst mod Møl — ved at forære dem til de Fattige!

Tegning af Anton Hansen

Kubisten: Er De gal og møde med de Former — ved De ikke, at jeg er Kubist?!

Ufuldkommenhed

Dommeren: De er straffet 8 Gange for Drukkenskab og 4 Gange for Overfald.

Anklagede: Ak, ja, Hr. Dommer, ingen er jo fuldkommen!

Kvalfuld.

A. Der bor et udenlandsk Par her i Værelset ved Siden af vort, og det er til forfærdelig Pine for min Kone.

B. Saa, hvordan det?

A. Jo, de taler jo ustandseligt, og min Kone forstaar ikke et Ord af, hvad de siger!

Det ene fornødne.

Artilleriløjtnanten: Det falder mig ikke ind at læse Aviser. Faar vi Krig her, saa staar det nok i Regimentsordren — og det andet interesserer mig ikke.

Fint Papir.

Første Tyv: Hvad i Alverden, ta'r Du Handsker paa, Niels?

Anden: Ja, jeg skal sige Dig, jeg skal hen og begaa lidt Indbrud hos en Geheimeetatsraad!

Danske Velærværdigheder IV.

Tegning af Hp. Hansen.

Henning Jensen, Emeritus.

Som Velærværdighed kun forhenvær'n'e,
som Luskepeter stedse paa Tæerne.
Hvad der ellers er at sige om Manden,
kan samles i 3 Ord: Føj for Fanden!

En Prøve.

En Fader havde to Sønner og gav dem hver en 10 Krone-Seddel. Han vilde prøve deres finansielle Evner.

— Sig mig nu om en Uge, hvordan I har anvendt Kapitalen.

Da Ugen var gaaet, stod de unge Herrer frem for deres Fader.

— Naa, hvordan har Du anvendt din »Tier,« spurgte Faderen den ene af Sønnerne.

— Jeg har fordoblet den, svarede Sønnen frimodigt.

— Bravo! raabte Faderen. Og hvor har Du gjort af *din*, spurgte han den anden Søn.

— Jeg har den ikke mere, svarede denne.

— Hvor har Du gjort af den?

— Min Bror og jeg spillede Kort, *og han vandt den!*

Teaterengle.

Der er Prøve paa Operaen »Mefistofeles«, og Kapelmesteren venter forgæves paa, at Englekoret skal komme ind. Saa udbryder han: Hvor i Helvede er Englene?

Ammunitionsmangel.

Tegning af Anton Hansen.

Westenholz: Saa — nu mangler jeg Ammunition!
Wieth-Knudsen: Du kan ta' hos mig!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

„Ravnens Lynromaner.“

Jomfruen og Bomben.

Autoriseret Oversættelse fra Engelsk af *C. A.*

Den store Landsby X. i Nordfrankrig, hvor flere vigtige Jærnbanelinier støder sammen, var en af de første Byer, der blev taget af Tyskerne, og de fastholdt Byen og dermed Jærnbaneknudepunktet, trods de Allieredes Anstrængelser for at generobre den.

Jernbanestationens tykke graa Mure laa paa en stor aaben Plads i Byens Udkant.

Næsten daglig foregik der Troppeforskydninger fra denne Station, og det var ikke Byens Indfødte tilladt at komme indenfor Stationens Mure, bag hvilke der til Stadighed opholdt sig en Mængde Soldater.

* * *

Lige overfor Jærnbanestationen, men flere Hundrede Alen fra den, laa en Række 2. Etages Huse, der beboedes af Franskmænd. Disse var alle skikkelige Handlende, med hvilke der i lange Tider blev holdt skarp Udkig, men ingen af dem røbede nogen Uvilje mod Tyskerne, og ingen af dem gav Tyskerne Grund til at tro, at de var Spioner.

En enkelt Handlende, Trikotagehandler Dural, opnaaede endog ved sit joviale Væsen og sine gode Sprogkundskaber, en vis Popularitet mellem de tyske Soldater, som han ofte forsynede med Cigarer og et Par Flasker Vin, og hans smukke unge Datter, Marinette, var den eneste Indfødte, der fik Lov til at opholde sig paa Jærnbanestationens Perroner, hvor hun solgte Vanter, Strømper og andre Uldvarer og altid med et henrivende Smil paa sit friske og skønne 15-aarige Ansigt.

* * *

Hver Morgen ved 7-Tiden stod Trikotagehandleren Dural op af sin Seng og kiggede tilvejrs gennem en Sprække i Sovekammervinduets Forhæng. Saa klædte han sig paa og gik ned i Husets Kælder, hvor han havde sit ret store Lager af Trikotagevarer. Tyske Officerer havde gentagne Gange undersøgt denne Kælder og endevendt hele Lageret uden at finde det ringeste mistænkeligt, og Dural opnaaede efterhaanden at blive behandlet med en særlig Velvilje — — — havde de tyske Officerer set Kælderens Stengulv nøjere efter, vilde de have observeret, at fire af Stenfliserne i Kældrens ene Hjørne ikke var saa omhyggeligt sammenmurede som de øvrige.

Naar Dural om Morgenen gik ned i sin Kælder, spejdede han først gennem den matte Rude ud til Pladsen, fjærnede derpaa de fire Sten i Hjørnet — og gik ned ad en smal Stige til et hemmeligt Rum under Jorden, anlagt 5 Aar i Forvejen og forsynet med en underjordisk Telefonledning, der førte 4 Mil ind i Landet.

Hver Morgen gav Dural Signal gennem den underjordiske Ledning, *men endnu havde han aldrig faaet noget Svar* — Ledningen maatte være bleven skudt over allerede ved Krigens Begyndelse!

* * *

Den 1. August om Morgenen Kl. $7^{1}/_{2}$ hørte Dural pludselig en fjærn Stemme svare paa hans Kalden i Telefonen — Forbindelsen var istandsat! Stemmen hviskede: *Giv Røg, Flyvemaskinen med Bomberne er undervejs og vil være over Byen Kl.* $7^{3}/_{4}$. Dural saa paa sit Ur og ilede op fra Kælderen til sin Stue. Her aabnede han Kakkelovnen og satte Ild paa en Bunke Halm, Klude og Papir. Om nogle Minutter vilde en sort Røgsøjle stige tilvejrs og vejlede den ankomne Flyver om, hvor Banegaarden laa. Dural ilede til Vinduet og spejdede gennem sin Kikkert mod Himlen. I fem Minutter stod han med Kikkerten for Øjet; saa opdagede han pludselig en lille uanselig Prik højt oppe mellem Skyerne — nu begyndte en kvælende Røg at stige op mod Himlen fra Husets Skorsten.

Dural vendte sit Blik mod Banegaarden — og hans Ansigt blev ligblegt. *Marinette gik i dette Øjeblik ind paa Perronen.*

* * *

I et helt Minut blev Trikotagehandleren staaende som en Støtte med Øjnene fæstede paa den Dør, bag hvilken hans unge Datter var forsvunden. Saa greb han sin Hat, løb ned ad Trapperne og over Torvet til Banegaarden. Med et Ryk rev han Stationsdøren op og vilde træde ind, men i samme Nu rettede en tysk Soldat sin Bajonet mod hans Bryst. — Marinette stammede Dural og hans Øjne fandt den unge Kvindeskikkelse langt inde paa Perronen mellem leende Soldater.

. . . . En vild Tanke foer gennem Trikotagehandlerens Hoved. Med sine Lungers fulde Kraft raabte han: *Marinette! Din Mor er død!*

Den unge Pige hørte hans Raab, slap sin Kurv og ilede over Perronen til Faderen, der rev hende til sig og ilede med hende over Pladsen. Da de naaede deres Dør, lød et øresønderrivende Brag — en stor Bombe faldt ned gennem Jærnbanestationens Tag, sprængte Murene og dræbte og saarede over Hundrede tyske Soldater — — —

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med Worning & Petersens

Xeroform Sæbe

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Bryggeriet Phønix
Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968
Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Storm-Nielsen

Hvorledes lille Ole tænker sig, at der ser ud i de forskellige Ministerier.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 43. Torsdag den 28. Oktober. 1915

Tegning af OSVALD JENSEN.

En Indbrudstyv overraskes af den bomstærke, lidt aldrende Jomfru, i hvis Kammer han er trængt ind. Hun holder ham fast i sin Kæmpefavn og raaber til Moderen: **„Jeg har ham! Jeg har ham!“** *Moderen iler til, tror, det er den længe ventede Frier, og udbryder:* **„Behold ham min Pige — jeg giver Jer min Velsignelse!“**

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Gummilageret
„Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

Byggegrunde.
Ved **Emdrup** — mellem Frederiksborgvej og Emdrup — Er Grunde til Salg i **Parceller paa ca. 1500 Al. — Billig Pris og ringe Udbetaling. — Vej med Kloak, Vand og Gas.**
Overretssagfører Axel Gutmann, Vestervoldgade 96. Telf. 2014.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

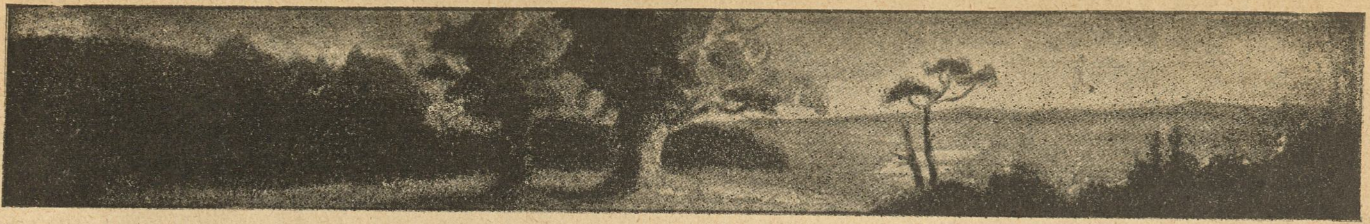

SJÆLLAND I GLAS OG RAMME. 3. GRIB SKOV.

Augustaftenernes gule Maane hæver sig langsomt over Granernes spidse Toppe. Træerne staar ganske stille, næsten med tilbageholdt Aandedræt, og kun en enlig, støvgranslet Natsværmer flagrer stigende og faldende op over det stride Græs.

Midt inde i Skoven ligger Søen begravet, uden mindste Krusning paa sin taageindhyllede Flade. Maanen er gaaet højere til Vejrs, helt op til de øverste Grene, hvorfra den stænker gule Halvcirkelstraaler i stedse mindre Buer henover Søspejlet.

Der er langt til Frelse for et Liv i Fare — fra dette Mørke lyder intet Tegn paa Menneskers Nærværelse; paa et hængende Blad har den graa Natteværmer slaaet sig til Ro, som ventede den paa Døden.

Pludselig ruller et langt, sort Legeme sig frem gennem Græsset; det hæver sit Hovede op over en Tue og med de smaa bitte, stikkende Øjne spejder det lynsnart til alle Sider, mens Munden gaber og Tungen skyder sig ud og ind uden Ophør.

Den spejdende Snog hvisler, og da straks efter en lignende Lyd kommer fra Træerne tilhøjre, piler den hurtig gennem Græsset og forsvinder mellem Granerne, hvor Mørket er tættest.

Ave.

Næringsveje.

Sagføreren.

Han er Menneskehedens Velgører. Naturligvis er de det ikke alle i lige høj Grad, thi i intet „Fag“ er Udøverne saa forskelligartede.

En sidder som en Edderkop i en muggen Hule, en anden beboer et Palads, og hver Gang de aabner Munden eller griber Pennen, koster det henholdsvis en Daler eller fire hundrede Kroner.

De er gjort af Gummi, og deres Hjerner er fulde af henkogte Galoscher, der tillader dem at udvide sig eller at indskrænke sig efter Tarv og Tykke. Naar man kommer op til en af dem og beder dem tage sig af en „Sag“, er de fromme som smaa Kid, naar „Sagen“ omsider blir „moden“, er de snildere end den snedigste Brilleslange nogensinde vover at drømme om at blive, og naar de skal have deres Betaling, er de ikke saa lidt haardere end Jernbeton.

Men det var ikke det.

Det er hellerikke det, at Sagføreren med sikker Sindsro vil kunne vende op og ned paa en Sag og en Person saaledes, at han den ene Dag kan gøre „Sagen“ til et bundløst Morads og Personen til en vederstyggelig Røver — den næste Dag gøre „Sagen“ til den simpleste Ting af Verden og Personen til en renskuret Engel; alt det afhænger af „Beskikkelse“ og Dalernes Mængde — — nej, det var i hans Egenskab af „Menneskehedens Velgører“, vi vilde sige et Par Ord. Og saa være det da sagt, at hans Opgave er at stifte Fred og Forsoning mellem alle stridende Parter, enten de slaas om Trappevask eller det er en Sag om 1 Million Kroners Erstatning i en Cementleverance. Med stor Omhu bruger han sin Galoschehjerne, der er indstillet paa alt det Vrøvl, Verden er fuld af, og kan han ikke klare sig paa anden Maade, saa haler han saamange Meter frem af Juraens Vrøvlegarn, at Modparten opgiver, hvorpaa Retfærdigheden straaler. Men enten han vinder eller taber, saa ender det altid med, at han faar sit Honorar — og saa er den Sag jo i Orden.

En sælsom Næringsvej!

„Kollegiale Karikaturer“.

Tegning af Skuespiller Erik Lassen

Johannes Nielsen.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Bolette Bollerups Modesjournal

Maanedsskrift

Udkommer en Gang om Maaneden

1. Aargang | Modeaargan for Snirkleby og Omegn. | Nr. 6.

Brev fra Paris.

Den er ikke rigtig go' hernede; der er nemlig nok Slag ved Fronten, men ikke i Moderne, og Paris uden Hopla er det bare Vand, nej, maa jeg saa be' om Snirklebye!

Jeg sender den smule Modestof som her er, men de kan af nedenstaaende Billeje se, at Kjolerne og Livet hænger med Næbet og staar i Vinduerne og ser saa sørgelige ud.

Endnu mere ilustrerendes for Situvasjasken er de allernyeste Moder for de før saa dejlig ækvivokke Damehatte som er i sørgelig Tilbagegang. Der er ingen Gylp i Hattepulden, bare Sorg og Harmonika. Se nu her den sidste ny Hat som gaar paa Bullevarden.

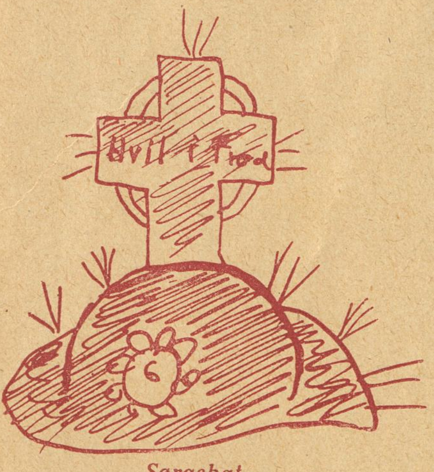

Sørgehat.

Man kan jo straks med et blaat Øje se, at dette er en Sørgehat der ikke gør sig i Bal bûllije og ikke staar got heller til en Kankan med Silkeundertøj og Kniblinger paa de Konbinæsjons. Hatten er dog oplivet med nogle Espritter paa Gravkorset men sørgelig er den jo allirenveller!

Jeg ser mig da osse i Stand til at møde med et Sensasjonsbilleje som nedenanbragte der forestiller hvorledes Modens Pariserdronning par ekselense Madam de Holytte ser ud før og efter Krigen, altsaa nu.

Før Krigen. *Efter Krigen.*

De kan nok være at Madammen har tabt sig og er bleven indfalden om Kirsebærmunden og gammel i Anstrøget. Ja gu er det sørgeligt. Jeg har ikke mere at skrive om, da man ingenting kan se om Afteningen paa Grund af ægyptisk Zeppelinmørke, men næste Gang skal jeg nok sende noget rigtig Knasbras til Damerne der længes i Snirklebye. P. S. Apropose! Den eneste Oplysning, vi Parisere har er denne

Lommelampe.

Venlig Hilsen til alle i Snirklebye.

Eva. Paris.

Kære Mor! Tænk dig, jeg blev forlovet i Aftes paa Bullevarden da det var meget mørkt. Han sir han er Gibser og har nogle Penge. Jeg er saa glad.

Din hengivne Datter
Madsgine.

Nyt fra Hovedstadden.

I Køvenhavn taler man i disse Dage kun om Smørprisserne og Kjærlighedens port hvis Skaber og Opfinder hedder *Rudolf* og han er *Tegner*, men vi ved ikke hvor. Vi bringer her et Potræt af den store Bildehukker

Rudolf, (Tegner).

Hanses Værk der ikke er noen almindelig Gadedør har bragt mejet Raseri frem i Præsen og de sagkyndige, men vi synes at hanses Figurer er pæne og bringer her tre som staar i Porten.

Porten.

Iøvrigt stier Smørret og Dampskibspapirerne stadig mens Regnen falder.

Polemig.

Redagtør Mortensen ved Amtsavisen har enlig faaet Pibbet til at gaa fra sig, men vi roser os osse a' a have klemt den ualmindelig ægle og usymetriske Fyr ganske got.

Mortensen i Saksen.

Redationen.

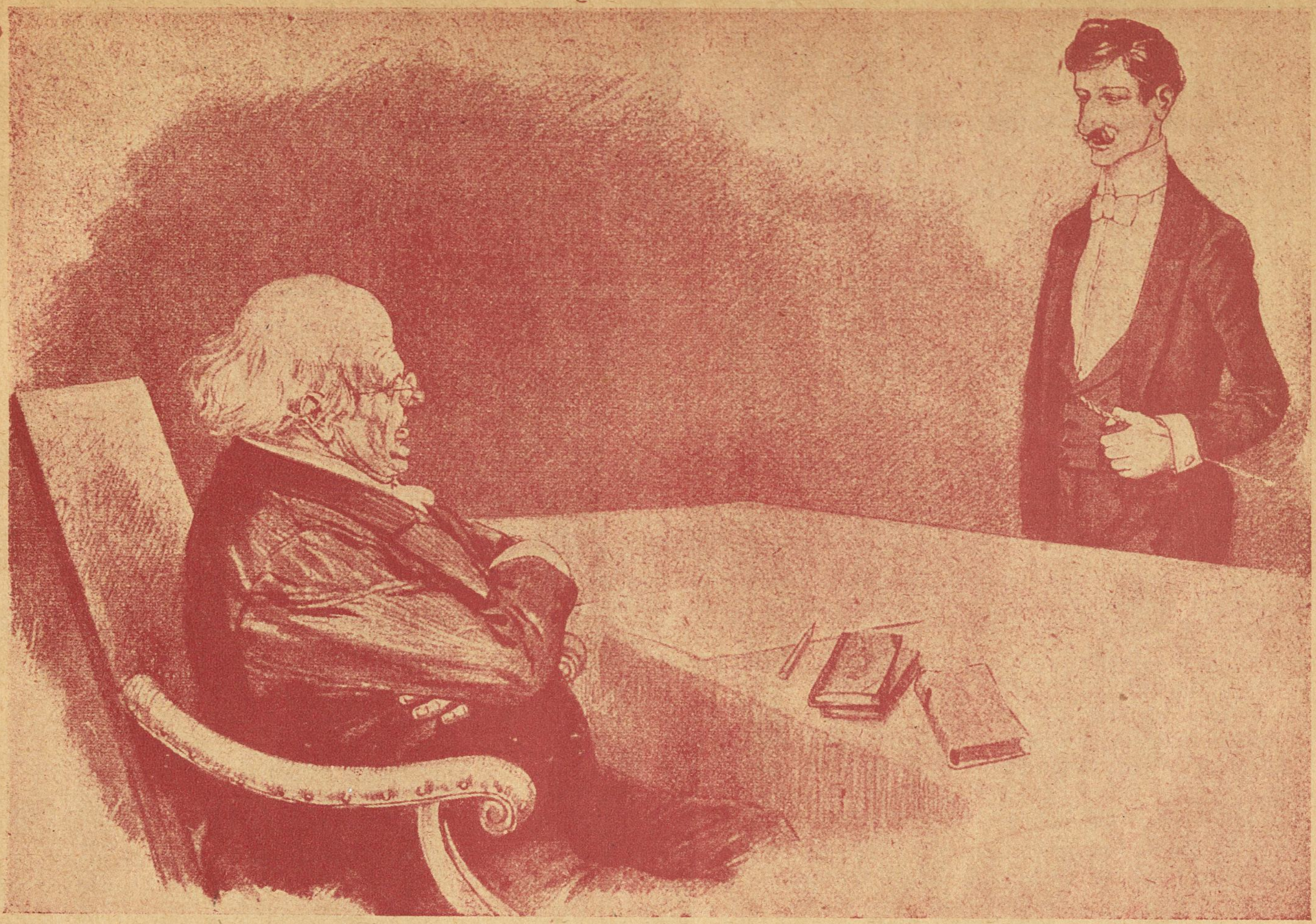

Professoren: Ja, De har ikke opfundet Krudtet, min gode!
Kandidaten: Nej, det har jeg ikke — jeg taler maaske med Opfinderen?!

Resultatet af Konkurrence Nr. 2.

Medens Resultatet af Konkurrence *Nr. 1* maa vente til »Pokalturneringen« d. 7. November finder sin Afgørelse, kan vi allerede i Dag bringe Opløsninger paa Konkurrence *Nr. 2*, hvor det, som bekendt, gjaldt om at finde en Afslutning paa »*Ravnens første Lynroman*« »Den forræderiske Ekspress.«

Konkurrencen har i høj Grad interesseret vore Læsere, hvad den store Mængde Svar, vi har modtaget, beviser. Redaktionen har haft et mægtigt Arbejde med at sortere de mange forskelligartede Svar og er efter samvittighedsfuld Prøvelse kommet til følgende Resultat:

1 Præmie, **15 Kroner,** tilfaldt *Emil Andersen*, Samsøgade 40, Aarhus, for følgende Besvarelse:

I samme Øjeblik Ekspressen foer forbi Station X

— — —

skød han den fremmede i Haanden, saa han med et Skrig trak denne til sig. — Den fremmede blev straks arresteret, og ved den nærmere Afhøring fremgik det, at han ved sine Vink havde signaliseret Antallet af Kanaleskadrens Skibe til den paa Station X værende Telegrafist.

Anden Præmie, **5 Kroner,** tilfaldt *Daniel Wurtz*, Borups Alle 124, for følgende:

I samme Øjeblik Ekspressen foer forbi Station X

— — —

bortskød han Lommetørklædet. Det viste sig senere, at Herren i Toget og Telegrafisten stod i Ledtog med hinanden, Lommetørklædet brugtes som en Slags Telegraf imellem dem, hvis Meddelelser Telegrafisten besørgede videre.

Den elendig klædte Tigger var ingen anden end Detektiven Dich Drawn.

Efterfølgende 23 »Romanforfattere« kan glæde sig til at faa tilsendt hver en smuk og værdifuld *Originaltegning*: *Poul Nielsen*, Kastanieallé 15, Vanløse. Barber *S. Kaltoft-Sørensen*, Viby, Jylland. Bagersvend *P. Jensen*, Birkerød. Togbetjent *L. Larsen*, Borgergade 31, Aalborg. *Poul Nielsen*, Classensgade 23. *Louis Petersen*, Søndergade 10, Hobro. Murer *F. A. Pedersen* Tiendeladen 2, Aalborg. *Jørgen Werner Larsen*, Frederiksberg Runddel Nr. 3. *Johns Christiansen*, Martofte pr. Martofte St. *K. Hvidtfeldt*, V. Boulevard 6, Nyborg. *Martin Martinsen*, Bryggeriarbejder, Bryggervangen 1, Str. *Poul Kaae*, Smedelundsgade 24, Holbæk. Fyrmester *A. V. Hansen*, Sprogø Fyr pr. Korsør. Portør *Alfred Møller*, Rigshospitalet. *Janus Petersen*, Frederikssundsvej 47. A. *Gerald Øder*, Gimles Alle 4. *A. Andrésen*, Dannebrogs Alle 3, Vanløse. Kontorist *Willy Larsen*, Borgergade 31, Aalborg. Cigarmager *A. M. Pedersen*, Rigshospitalet. Stud. polyt. *Jul. Niemann Kristensen*, Fjords Alle 12. *Gudrun Kihl*, Torvet, Nykøbing F. *Johannes Madsen* (Barber *R. Milde*,) Vestergade 8, Randers. *Martin Jørgensen*, Bjergmarken, St. Hans Hospital, Roskilde.

Endelig faar *Anthoni Madsen*, Oluf Bagergade 39, Odense, en Ekstrapræmie (en Originaltegning) for følgende med godt Humør opfattede Besvarelse:

»Skød Detektiven Manden, som viftede, i Næsetippen. Han faldt ind i Toget, og da det standsede i Paris, viste han sig at være en fredelig Borger, der vinkede til sin Kæreste!«

— — —

Ravnen takker herved alle de udmærkede Forfattere!

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

— Hendes Ydre tydede ikke paa at hun var enig med sin Mand —

»Hvilken Holdning indtog Fru d'Entraque, medens hendes Mand afgav sin Forklaring?«

»Jeg ved ikke,« svarede Paul, der nu ogsaa blev urolig. »Jeg kunde ikke se hende.«

Maaske spillede ogsaa hun en Rolle i dette Drama, tænkte Brevine.

Advokaten overgav nu omhyggeligt Børnene til deres Onkel, som sammen med Charreire spaserede op og ned i Prefekturet. Som Dagen forinden tog Herr Marnex dem med sig. Da Brevine saa efter den triste Gruppe, greb Charreire hans Haand:

»Naa, Herr Advokat?«

»Ærlig talt, Processen tager en meget ugunstig Vending. Alt taler imod ham, selvfølgelig med Undtagelse af Deres Udsagn.«

»Og det betyder ikke meget.«

»Han vil gaa tilgrunde. At d'Entraques Udsagn er Processens Knudepunkt, det ved De. Enten siger d'Entraque Sandheden, og Lermantes er skyldig, eller ogsaa lyver d'Entraque, og da bliver det vor Opgave, at afsløre ham. Lykkes det os at fastslaa, at han forsætligt har tilføjet Lermantes Skade, saa er hans Løgnevæv sønderrevet. Imidlertid vil Lermantes ikke sige, hvad der har tildraget sig mellem dette Menneske og ham. Han skaaner ham! Kan De forstaa det?«

Charreire svarede:

»Jeg har altid troet, at de var gode Venner.«

»Ja, de *var* det — Og som bekendt gives der ikke værre Fjender end tidligere Venner. At De er Lermantes bedste Ven — hans sidste — har De vist. Har De ingen Anelse om, hvad der skiller de to?«

»Nej.«

»Vi har desværre kun kort Tid til at faa det undersøgt i. Er der aldrig passeret noget mellem Lermantes og Fru d' Entraque?«

Dette Spørgsmaal syntes at overraske Charreire.

»Det har jeg ingen Grund til at antage,« svarede han.

»Og alligevel — lad os endnu engang overveje Sagen. En Mand i Lermantes Alder, med hans Kraft og Temperament, og hvem hverken religiøse eller moralske Tvivl plager, — en sund, glad Pariser! — skulde han mon leve som en Munk? Nu har man ganske vist opsporet noget i den her antydede Retning, men det er altsammen gamle Historier.

Har Lermantes intet fortalt Dem, som kunde lede os paa det rette Spor?«

»Han har flere Gange talt om om en Dame, som havde stor Indflydelse paa hans Liv. Naturligvis har han ikke nævnet hendes Navn.«

»Og han har intet røbet, som kunde føre os paa Spor efter denne Person?«

»Han har kun ytret sig i al Almindelighed. Hvad han har sagt, kan anvendes paa mange Kvinder.«

»Hvad har han da sagt?«

»F. Eks. at hun var daarlig gift og ulykkelig —«

»Er det alt?«

»Jeg mindes, at han for kort Tid siden talte om at gifte sig med hende, saafremt hun vilde lade sig skille. Han tilføjede, at det ogsaa nok vilde ende saadan, men for Øjeblikket taalte hun alt for sin gamle, svage Moders Skyld.«

»Se, se,« udbrød Brevine,« det er dog altid noget. Thi, kære Herr Charreire, De har meddelt mig to Ting: for det første, at vedkommende Person har en Mor og for det andet, at hun er barnløs, for ellers vilde Børnene være en Hindring. Kender De d'Entraques?«

»Jeg er truffet sammen med dem hos Lermantes og var to eller tre Gange indbudt til Middag hos dem.«

»Har Fru d'Entraque Børn?«

»Nej.«

»Ved De, om hendes Mor endnu lever?«

Ja, hun gør. Tilfældig traf jeg hende en Dag hos nogle Venner. Hun er en gammel Dame. Jeg mindes, at hun beklagede sig over at lide af en Hjertesygdom —«

»Det stemmer jo altsammen fortræffelig. Kender De noget til Forholdet mellem d'Entraque og hans Hustru?«

»Jeg har hørt, at det skulde være meget daarligt.«

»Før Lermantes Arrestation?«

»Derom blev intet nærmere udtalt.«

»Har Lermantes nogensinde nævnt hendes Fornavn?«

»Nej. Han omtalte hende altid som sin Veninde. Dog har jeg lagt Mærke til, at Navnet »*Juliette*« i særlig Grad syntes at tiltale ham.«

»En mærkelig Smag. Det Navn siger mig intet.«

»Mig heller ikke.«

»For Fru d'Entraque skulde vel aldrig hedde Juliette?«

»Ved ikke.«

Brevine tænkte sig et Øjeblik om, saa fremtog han fra sin Dokumentmappe en lille Adressebog over Pariserselskabet og bladede i den.

»D'Entraque,« læste han,« Grev Joseph Maria og Frue, Julie, født de Ravenne.«

»Julie er ikke Juliette.«

»Men det ene kan udledes af det andet.«

»Det er meget svage Holdepunkter.«

»Maaske, hvis ikke d'Entraque, for at ødelægge Lermantes, var rede til at aflægge Mened — hvis ikke Fru d'Entraque med saa stor Iver fulgte Forhandlingerne, hvad hun sikkert ikke gør for sin Mands Skyld — kort sagt, hvis ikke alle disse Smaaomstændigheder pegede paa et bestemt Spor vilde mine Holdepunkter være svage. Jeg indrømmer, at vi ikke ved noget positivt. Men vi har en Mistanke, og det er tilstrækkeligt til at vi følger Sporet, saa meget mere, som der ikke findes noget andet. Kan De endnu idag opsøge Fru d'Entraque?«

»Jeg ved ikke, hvilken Dag hun tager imod.«

»Saa sætter vi os ud over Etiketten. At hun var tilstede ved Retsmøderne, beviser, at hun ikke har glemt Lermantes. Hun maa lide forfærdelig. Maaske staar det hende ikke klart, at hun kan redde ham, hvis hun talte — Eller hun haaber paa et eller andet — Kvinder er saa blinde i den Slags

Sager. Eller hun venter muligvis et Raad — Gaa blot hen til hende. Maaske aabner hun sit Hjerte for Dem. Sig hende saa, at hun alene kan redde ham. Jeg vil endnu engang betone for Dem, at hun er vort sidste Haab!«

»Jeg skal gøre det.«

»Klokken er seks. Jeg har min Bil her. Paa tyve Minutter kan De være hos hende.« —

Undervejs overvejede de, hvad Charreire skulde sige til hende. Men han havde kun et flygtigt Indtryk af Fru d'Entraque og anede ikke, hvad han turde haabe af hende og paa hvilken Maade han skulde tale med hende.

»Alt afhænger af, hvordan hun er,« sagde Brevine. »Om hun er praktisk eller følsom. Er hendes Kærlighed eller Ære det væsentligste for hende? De maa begynde meget forsigtig. Som f. Eks.: Deres Mands Udsagn er Lermantes Ruin. Ved De at de er falske? Hvis hun saa vil tale, taler hun straks. Ellers —«

Brevine greb med en brutal Haandbevægelse efter sin Hals og sagde med kvalt Stemme:

»Det vilde være forfærdeligt!«

Bilen holdt foran d'Entraques Hus, Rue Ramelin.

Portneren meddelte, at Herskaberne ikke tog imod.

Charreire forlangte, at han skulde gaa ind med hans Kort. Lidt efter kom han med en spodsk Mine.

»Fru Grevinden beklager meget ikke at kunne modtage Herrerne, hun er meget lidende.«

Han lukkede Døren.

»Hun har gennemskuet vor Hensigt,« mumlede Brevine. »Hun vil ikke tale med os. Lermantes er fortabt!«

»Og saadanne Kvinder elsker vi!« udbrød Charreire. »Og dem er vi rede til at dø for!!«

TRETTENDE KAPITEL

Nudrits beboede et gammelt Hus paa Boulevard du Roi. I dette Hjem var Nudrit og hans Kone bleven gamle sammen, medens deres Sønner var draget ud i Verden. Den ene tjente Marinen, den anden i Kolonierne. Ægteparret levede meget tilbagetrukket, gik sjældent ud og gav faa Selskaber. Den lille Diner, til hvilken de havde indbudt otte Gæster, var derfor lidt af en Begivenhed. Foruden Præsidenten og hans Frue, Baronesse Kharo og Herr Perron, ventede de Herr Treib, til hvem de stod i Slægtskabsforhold, og Baron Choffart, en af deres gamle Venner.

Baronesse Kharo lod vente længere paa sig end forudset. Underholdningen slæbte sig hen. Man havde foresat sig, ikke at tale om Processen, og da man ikke tænkte paa andet end den, vidste man ikke, hvad man skulde sige. Man gabede og betragtede Billederne paa Væggen, indtil Klokken omsider lød. Den lille Baronesse traadte ilsomt ind og forlabte sig i en Mængde Undskyldninger, der alle var let gennemskuelige.

Man gik tilbords.

Næppe var Suppen indtaget, før Baronessen kom ind paa det farlige Emne.

»Hvor jeg er Herr Nudrit taknemlig for Kortet til Retsmødet — — — Man slaas jo formelig om Pladserne — Og man maa stadig tænke paa Forhandlingerne — man rives med deroppe som af en Flod.«

»Det er ligesaa spændende som et godt Skuespil, ikkesandt?« bemærkede Perron, hendes Nabo til Højre.

»Sig hellere som en Jagt — Anklagede er Ræven eller Vildsvinet. Alle styrter løs paa ham, Rytteren, Pikørerne, Meuten, bum, bum, bum. Folkene skrige, Hundene gø, Dyret er hidset — Man ler, man græder, man har Medlidenhed, det er tragisk, komisk, alt muligt imellem hinanden.«

»Det giver Dem Lyst til at være med,« indflettede Herr Treib.

»Brr — brr — Hvor kan De sige saadan noget, Herr Treib? Og det er altsammen saa fortræffeligt indrettet — Overalt i Salen Soldater — Og hvor imposant med de røde Talarer!«

Hun saa lidt forskrækket paa Præsidenten. Han opfangede Blikket og følte sig smigret. Hun vendte sig nu til Herr Perron og spurgte:

»Hvorfor bærer De ikke rød Talar — Det ser dog meget bedre ud.«

Herr Perron erklærede, at han som simpel Dommer ikke havde Ret hertil.

»Men den anden — ham der stadig gør saadan.« Og hun bevægede sine smukke halvnøgne Arme nøjagtigt som Herr Rutor, hvorover alle lo. Præsidenten forsøgte at forklare hende den juridiske Rangfølge, men hun afbrød ham, idet hun spurgte:

»De, som altsaa leder det Hele — tror De, at han er skyldig?«

Bragt ud af Fatning ved Spørgsmaalets skælmske Ugenerthed, saa de tre Embedsmænd paa hverandre.

Endelig svarede Hr. Nudrit:

»Vi skal ikke klare det Spørgsmaal, naadige Frue. Det bliver de Edsvornes Sag.«

»De Edsvorne? Er det de Mænd, der sidder paa de to lange Bænke, som Høns paa en Pind? Men de har jo ingen røde Talarer paa. Ikke engang sorte!«

»Ikke desto mindre ligger Afgørelsen i deres Haand.«

»Og De?«

»Vi fælder Dommen.«

»Det er altsaa Dem, der muligt dømmer ham til Døden?«

»Ja.«

»Hvilken Magt De har!«

»Men, kære Frue, vor Forkyndelse afhænger jo af de Edsvornes Kendelse.«

»Og den er ofte paavirket,« bemærkede Choffart.

»Ja, især naar det drejer sig om en smuk Dame. Saa hedder det: »Forbrydelse begaaet af Lidenskab.« De bliver altid frikendte!«

»Der er altsaa en Mulighed for, at Lermantes frikendes?«

»Jeg ser ingen Lidenskab i hans Proces, trods de smukke Regninger, som Præsidenten oplæste for os.«

»Ja, her er den eneste Lidenskab, der kan være Tale om: Penge. Og den vil, skønt den forekommer hyppigt, gøre et daarligt Indtryk.«

»Den er et skærpende Moment,« tilføjede Nudrit.

»De vil dog vel ikke kappe Hovedet af ham?« udbrød hun og foldede Hænderne.

Der opstod en truende Tavshed. En forestaaende Dom, som har Døden i sit Følge, gør Indtryk selv paa dem, hvem Embedet tvinger til at være koldblodige.

Hr. Nudrit legede forlegen med sin Kniv; han ønskede, af Hensyn til sin Diner, at Underholdningen maatte tage en anden Vending.

»Det synes mig vanskeligt for de Edsvorne at komme uden om Forsætligheden,« sagde Præsidenten. »Jeg ser ikke, hvor de skulde kunne finde formildende Omstændigheder.«

»Men Hr. Præsident,« udbrød den unge Frue, »man bør jo dog ikke dømme ham til Døden! Ingen ved med Sikkerhed, om han er skyldig, ingen kan læse i hans Hjerte. Iøvrigt er han meget sympatetisk.«

»Der gives mange sympatetiske Mordere,« kemærkede Baron Choffart.

»Og det er de farligste,« supplerede Treib.

Da Mændene syntes ufølsomme, vendte hun sig til Fru Nudrit.

»Kære Frue, De som er saa god, sig dog til Deres Mand, at han ikke maa dømme ham til Døden. Det vilde være for rædselsfuldt — jeg vilde beklage at være gaaet derhen.«

»Det afhænger ikke af min Mand,« svarede den gamle Dame med et Smil. »Heldigvis — jeg vilde ellers ikke kunne sove roligt.«

»Men han er dog Dommer.«

»Over Dommeren staar Loven,« svarede Præsidenten.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

»Den sidste Kraftanstrængelse« paa Vestfronten.
(»Simplicissimus.«)

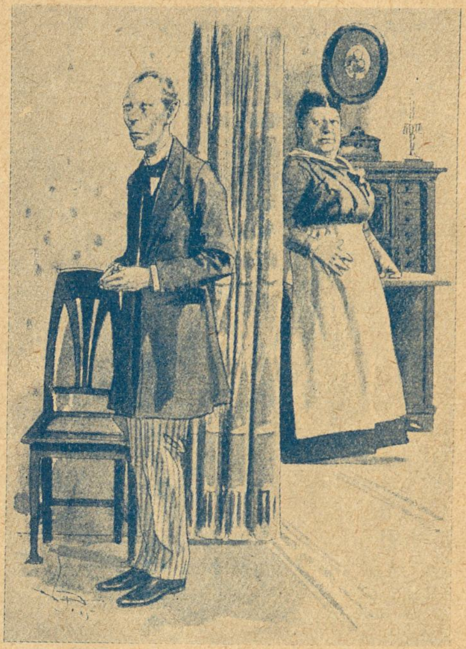

Han: — Ja, der er ingen tvifvel om, att større delen af äkta-männ en gång sett bättre dagar!
(»Strix«)

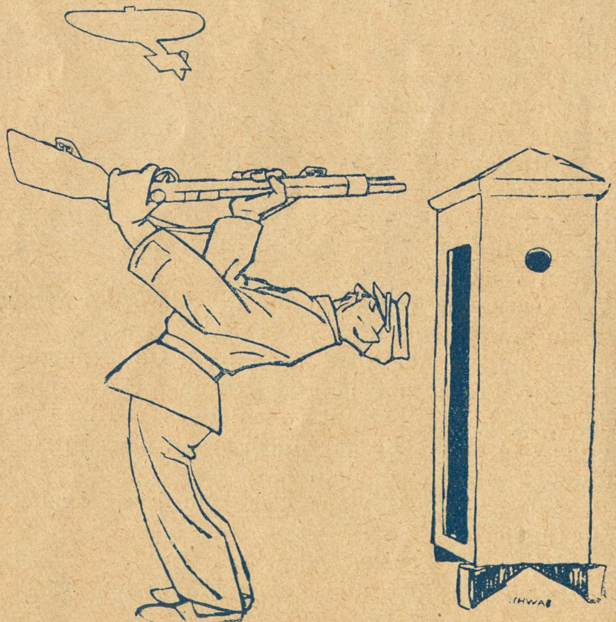

När någon av de kungliga herefter är ute och flyger, blir det nödvändigt att manskapet lär sig hälsa (hilse) på detta sätt!
(»Naggan«)

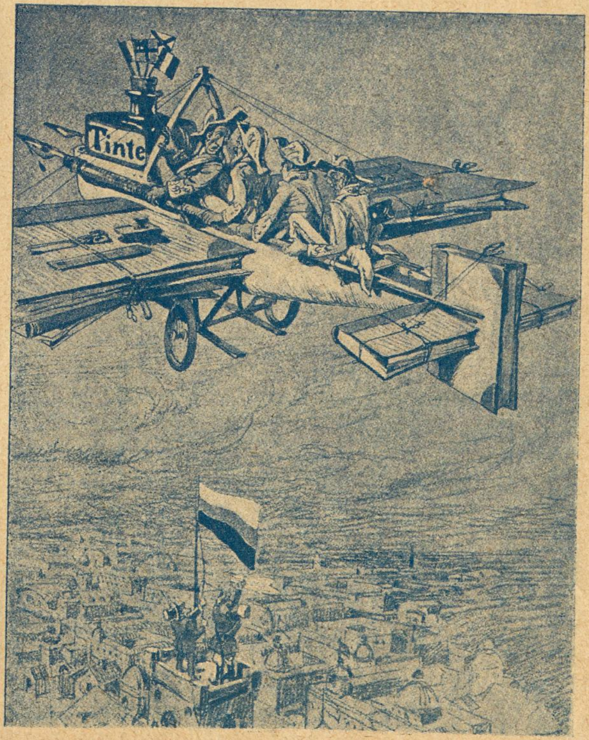

Ententemagternes Gesandter forlader Sofia.
(»Lustige Blätter«)

Rød Indmad

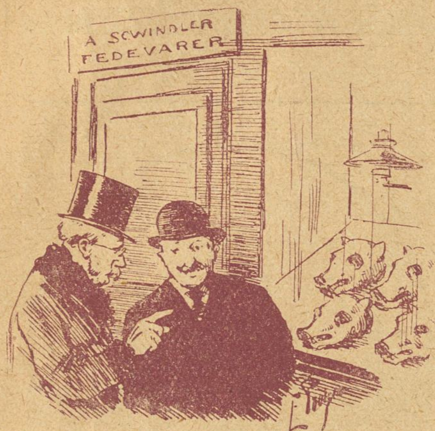

— *Dér bor nok en Naturaliehandler — sikke prægtige Kranier, han har i Vinduet!*

— *De tager Fejl, Hr. Professor; det er en af disse Spækhøkere, der sælger „skrællede Svinehoveder“!*

Arbejdsgiverne.

De 5 Aars Kontrakter, de saa godt ku' li',
til dem er Kærligheden nu rent forbi,
om kort Tid bliver de opsagt —
Hvad saa? Det hitter endnu ingen rede i,
men Arbejdsgivernes ækle *Hykleri*,
det *er* da for Pokker oplagt!

Kommissionen.

Snart dør det priviligered Thing,
men inden det lægges i Kiste,
det slaar endnu no'en gefærlige Sving —
vi haaber de allersidste.

Kommissionen! Man klæder i sirligt Skrud
sine sjofle og lyssky Tanker,
man tør ikke sige det lige ud:
For Statskup'et Hjærterne banker. —

Slaa Bom for hvert Militærdiktatur,
tag de priviligerede i Kraven —
faar de Lov at gaa videre i samme Dur,
ta'r de Landet med sig i Graven!

— 15 Øre for et Æg — det er *raat.*

— *Raat*, ja — og naar det er *kogt*, koster det 25!

— Nu er det ikke nok med, at vi faar Flæsk fra Amerika, nu skal vi ogsaa have Fedt fra Omaha.

— Saa ender det nok med, at Folk vil *ha' Oma!*

I juridiske Kredse har det længe været et spændende Spørgsmaal, hvad der kunde tilfalde Rebussvindlerne. — Nu er de altsaa bleven dømt ved Viborg Overret henholdsvis 60 og 40 Dages Fængsel.

— Det blev altsaa Gaadens Løsning!

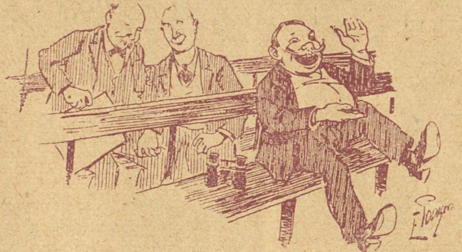

Fra Sønderbros Teater.

— Det var dog svært, saa den Herre dér foran os morer sig over »Sherlock Holmes.« Hvem mon han er?

— Han! er du gal! Det er en af vore berømteste Opdagelsesbetjente!

Gullasch

— *Naa, købte Du saa Flyglet af ham?*

— *Nej, jeg gjorde ikke. Han vilde ikke tage Gullasch for Pengene, den Sjover!*

Aktors Betragtninger.

For Wulff er slet ingen Straf for fæl,
Den Tanke Retten vel deler?
For husk det var slet ikke Grundtvig sel'
der huggede Jespersens Seler!

Og tænk, saa skriver den Ka'l (oh Gru!)
for Mønt, har ingen Idealer!
Naa, saa idealistisk er han vel endnu,
at mit Salær han betaler!

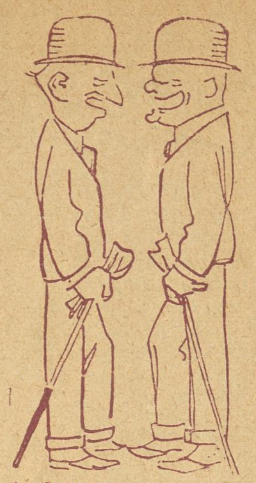

— Admiral Richelieu begik grov Nevtralitetsbrud, da han forleden holdt Rustalen i »Studenterforeningen«

— Saa, hvordan det?

— Jo, han ønskede Held og Fremgang for »*Russerne*«!

„Smør.“

»Mit højre Øje klør!« — »Ja, men vi faar ikke godt Smørkøb for det!«

»Saadan skal de ha' det, de Smørtyve,« sagde Manden og slog en Storagrar i »Bøtten«.

»Smørkrukken gaar saa længe til Mejeriet, at den vender hjem med Margarine!«

17/10. I *Chicago* har man drøftet Tanken at udvinde Glycerin af faldne Soldaters Lig. Hvilken frydefuld Tanke for alle *Westenholz'erne!* Skulde de komme i Krig og falde paa Ærens Mark, saa er der da i hvert Fald én Maade, hvorpaa de kan komme til at gøre en Smule Nytte!

Nu forsøger Alexandrateatret at tjene Mønt paa »Lægen paa Skillevejen«, men mon den gi'r noget?

— Næppe mere end Skillemønt!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXII.

Thorgaard, P. a. Porta, Nytorv.

Dansk Korn Snaps
INDR. VARE MÆRKE.

Kort og godt.

Kong Frederik den Tredie af Preussen ansaas i sin Tid for at være Europas mest ordknappe Mand.

Saa fik han en Dag at vide, at der ved den Kuranstalt, hvor han for Tiden opholdt sig, ogsaa var en ungarsk Magnat, der var næsten lige saa ordknap, som han selv.

En Dag mødtes de.

Kongen: Bader?
Ungareren: Drikker!
Kongen: Officer?
Ungareren: Opdagelsesbetjent?
Kongen: Konge!
Ungareren: Gratulerer!

Røvere. Før –

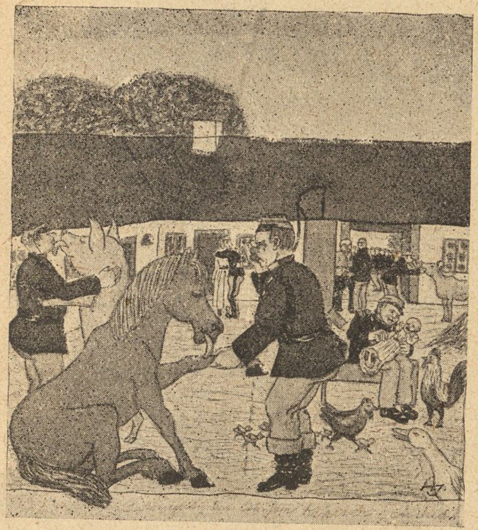

Sikringsstyrken skifter Kvarter. Afsked.

og Nu.

Ikke saa godt endda.

»Gid min Hals var saa lang som en Girafs,« sagde Peter en Dag, da han stod udenfor en Konditors aabentstaaende Vindue og saa de mange dejlige Kager indenfor, »saa kunde jeg naa Kagerne. og de vilde smage mig hele tre Alen gennem Halsen«.

Kort efter blev han forkølet og fik ondt i Halsen. »Det er dog bedre, som det er,« sagde han. »Havde nu min Hals været tre Alen lang, saa vilde det have gjort gruelig ondt.«

Den vrede Mand med det røde Ansigt: — Fødselsdag, si'er De! Skal De hjem og holde Fødselsdag? Jamen, hvad Fa'en — De er jo Afholdsmand! Hvordan vil De saa holde Fødselsdag?

Kære *Gunnar*. Nyborg. Vi maa nøjes med denne — den anden har lige været fremme.

Kære, gode, gamle Ravn,
du som gør saa megen Gavn
med dine gode Vers og Vitser,
Karikaturer, Tegninger og Skitser.
tag imod de her Par Stykker
for paa dem jeg Haabet bygger
om en Del af dine Krus
til at drikke en lille Rus.
Lad mig høre »akcepteret«
og endelig ikke »konfiskeret«
og send mig saa en Lap Papir,
hvorpaa der staar skrevet »Tier«,
saa vil mine Øjne tindre,
(jeg kan nu ogsaa nøjes med mindre).
Larsen, Kontorist. Aalborg.

Kære Hr. Larsen! Vi vil til at begynde med nøjes med Deres smukke Vers. Prøver paa Deres Vid skal følge, saasnart vi har skaffet paalidelige Oplysninger om, hvormeget *en lille Rus* koster i Aalborg. NB. *Uden* Politibøde.

B. Historien om Giraffens lange Hals og Snapsen er forfærdelig gammel og velkendt.

Fr. K. Nørrefarimagsgade. Vi faar nok Plads til Deres smaa Tegninger, men ret meget er de jo ikke værd!

Køb RAVNEN

I. V. Rasmussens Danseskoler
Program faas i Kioskerne.
Undervisningen begynder 1. Oktbr.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Chr. Jensens Danseskole.
Kultorvet 14. Byen 2587 y.
Ny Søn- og Søgnedagskursus anbefales Børn og Voksne, helt uøvede og Viderk.
Fælles- og Enetimer gives.

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner forskönner bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Køb Alfa Margarine

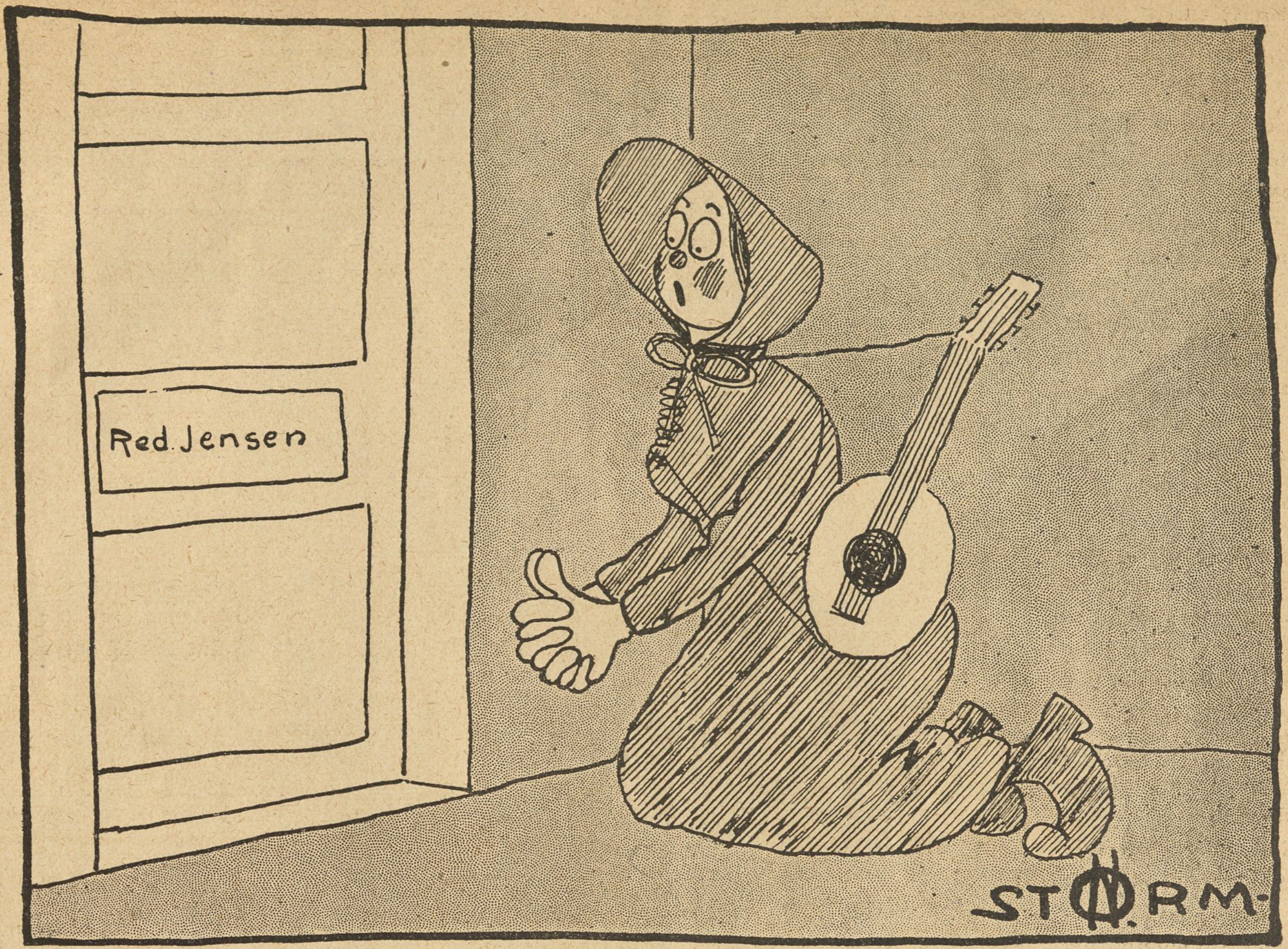

Tegning af Storm-Nielsen.

Nyindmeldt Frelserpige, Josefine Mikkelsdatter, er paa sin første Agitationstur kommen op i Ejendommen, hvor Redaktør Jensen bor. Da hun kommer forbi hans Dør og ser, hvad der staar paa Skiltet, falder hun paa Knæ og gør sin Pligt.

Slingerage.

Forleden Aften havde en Læge været ude paa en større »Tourne«, og da han omsider befandt sig paa Vejen hjemefter, havde han stærk Slagside og slingrede ikke saa lidt. Men alligevel gik det saa nogenlunde godt, han vandt fremad, skønt det var drøjt nok.

Paa Vejen mødte han tre—fire unge Kandidater fra Hospitalet, hvor han var ansat, og de havde nok Lyst til at drille deres jevnlig noget bidske Foresatte, og derfor fordelte de sig paa en mindre Distance, han skulde passere. Da han kom til den første, sagde denne:

— Godaften, Hr. Doktor, der er nok Søgang i Aften.

Doktoren brummede bare i Skægget og gik videre, mødte saa Nr. to, som ligeledes sagde:

— Der er nok Søgang i Aften, Hr. Doktor.

Ærgerlig stavrede han videre, men da Nr. 3 standsede ham med den samme Bemærkning om Søgangen, svarede han:

— Ja, jeg tror det næsten, *jeg møder saa mange Vrag i Aften!*

I Knibe.

Krybskytten møder en fremmed Herre ved Skovbrynet og kan ikke dy sig for at fortælle, at han har skudt et vældigt Daadyr.

Den fremmede Mand: Ved De, hvem jeg er?

Skytten: Næ —

Manden: Jeg er den ny Skovfoged!

Skytten: Og ved De, hvem jeg er?

Manden: Nej —

Skytten: Jeg er *den største Løgnhals* her i Sognet!!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

En Historie fra Vestfronten.

En Englænder foreviste Kameraterne i Skyttegraven et Par dejlige tyksaalede Støvler.

»Hvor har du faaet de prægtige Støvler fra?« spørger en Irer iblandt dem, og Englænderen svarer: »Jeg listede mig bort i Nat, slog en Tysker ihjel og trak Støvlerne af ham. De passer mig, som var de syet til mig.«

Den næste Nat forsvinder Ireren, og først ud paa Morgenen kommer han tilbage, blodig og snavset, men med et Par Støvler i Haanden.

»Naa hvordan gik det, Kamerat?« spørger Englænderen.

»Gud Fader bevars!« svarer Ireren. »Det er den værste, jeg har været med til endnu. Jeg maatte slaa halvtredsindstyve Tyskere ihjel, før jeg fandt et Par Støvler, der passede mig!«

Den brede Vej.

Præsten havde anskaffet sig en Cykle for at anvende den paa længere Distancer, naar han skulde ud til Menighedens Medlemmer.

Vejene var imidlertid højst elendige og egnede sig ikke til Cyklefærd, og da Præsten havde stampet sig frem en Timestid udbrød han:

— Jeg er en retskaffen Mand, som vandrer paa den smalle Vej . . . men se, *cykle*, det vil jeg dog hellere paa *den brede!*

Danske Velærværdigheder V.

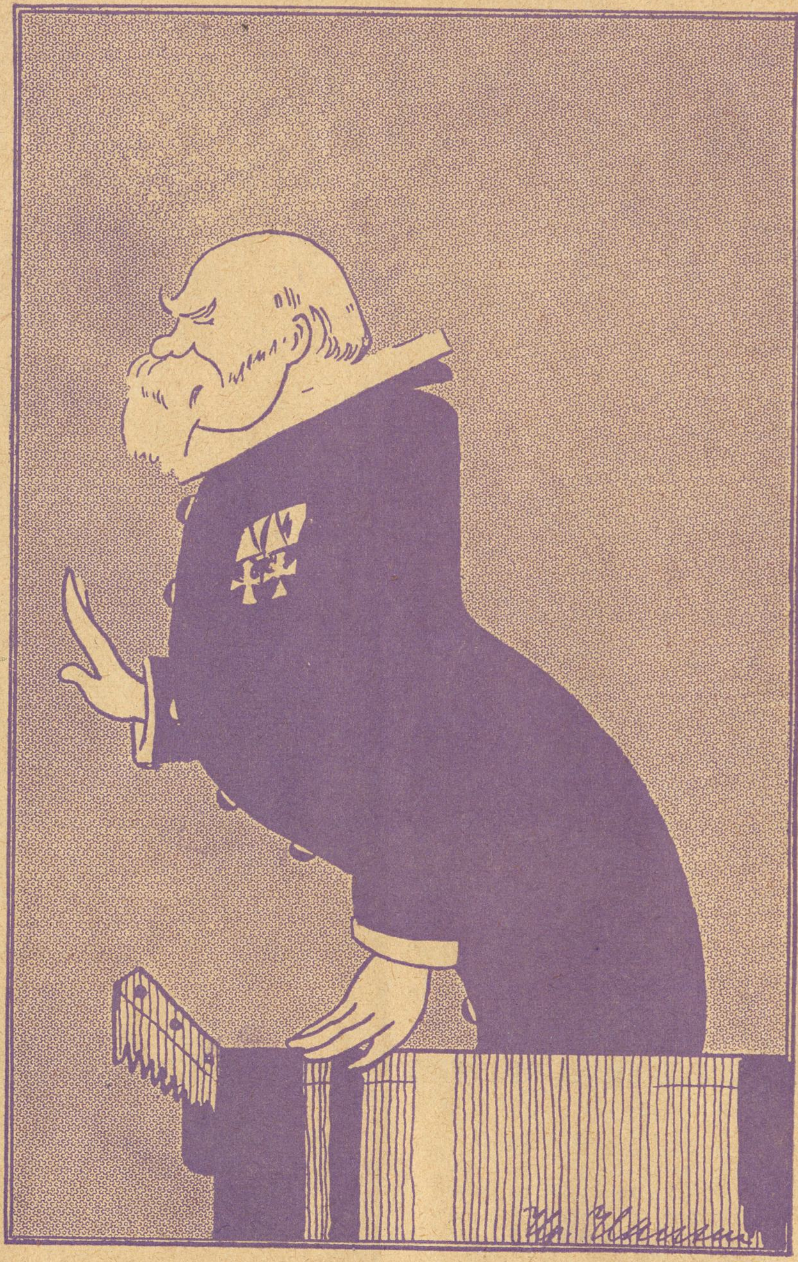

Tegning af Hp. Hansen.

Hviid-Nielsen, Garnisions Kirke.

Maset og trykket min Muse jeg har,
forgæves i mine Lokker flaaet —
saa lige med ét blev Sagen mig klar:
Om et Nul kan man virkelig ikke sige no'et!

Pæn Søn.

Den unge Student og Soldebroder udbryder, rørt over sig selv: — Ja, Studeringer er godt for mange Ting. Min Far havde for et Aars Tid siden faaet en temmelig tyk Mave — den har jeg nu studeret bort i Løbet af 7—8 Maaneder!

Diplomatisk.

Jeg ved det! — Men jeg har fra god Kilde erfaret, at *hun* ved, at *jeg* ved det.

Under disse Omstændigheder er det en absolut Fordel for mig, at jeg ved, at hun ved, at jeg ved det. Men tænk nu, om *hun* ved, at jeg ved, at hun ved, at jeg ved det!!

Unødig Bemærkning.

A. — Nu smager Du vel ikke noget Stærkt, siden Du er bleven Afholdsmand?

B. — *Har* Du da noget hjemme?

A. — Nej!

B. — Hvorfor spørger Du saa?

Ikke spændende.

Den 8aarige Johan er kommen i Cirkus og ser to Fodgængere gaa Kapgang Manegen rundt. Da Sportsmændene har løbet rundt en halv Snes Gange, udbryder Johan: Det er der da ikke noget ved — det er akkurat som naar Mor er gal i Hovedet og løber rundt omkring Bordet efter Far!

Levende Unger.

Paa et Marked reklamerede en Foreviser med en siberisk Krokodille og to levende Unger. Da Huset var fuldt og Tæppet gik op, fik Tilskuerne Herligheden at se — en malet Krokodille og Foreviserens to Drenge.

En Tilskuer: Krokodillen er jo ikke levende!

Foreviseren: Det har jeg heller ikke paastaaet!

Tilskuer: Men hvor er de levende Unger?

Foreviseren: Kan De ikke se dem? Eller tror De maaske, at mine to forhaabningsfulde Drenge ikke har Liv??

Tegning af Emil Poulsen

— Er det som Korrespondent, De agter at besøge de krigsførende Lande?

— Nej, saamænd er det ej — jeg længes bare saa frygteligt efter igen at smage **det gode, danske Smør!**

„Ravnens Lynromaner.“

Konen med Brændestykkerne.

Mellem Bug og Weichsel ligger en Skovstrækning, hvis kæmpemæssige Fyrre- og Naaletræer regnes for at være en Turistseværdighed af Rang. Dybe og mørke Hulveje fører igennem Skoven og ud til det flade Sletteland, og her i Skovbrynet laa nogle Hytter, som blev skudt sønder og sammen, da Tyskerne rykkede frem og den russiske Hær trak sig tilbage.

Kun ganske faa af Egnens Beboere holdt Stand overfor Krigens Rædsler — de allerfleste flygtede længere ud i Landet eller tilbage til Polens Hovedstad.

* * *

I det russiske Hovedkvarter var man klar over, at Tyskerne havde anlagt et Batteri eller i hvert Fald en meget svær Kanon i Skovbrynet for Enden af en af Hulvejene. Fra dette Punkt sendtes der mægtige dødbringende Granater ned over de russiske Linjer, og det var ikke Førerne mulig at faa udspejdet, *hvor* Batteriet var anbragt; selv ikke Flyverne formaaede at gennemtrænge Mørket mellem de høje Naaletræer.

— Vi *maa* have paalidelig Underretning om Batteriet, raabte den russiske General, der sad paa en Feltstol inde i det svagt oplyste Telt, omgiven af højtstaaende Officerer og deres Adjudanter.

— Men hvorledes —?

— Kun en dristig Spion kan udføre dette Foretagende, og en Mand, der vil ofre Livet! svarede en skægget Oberst.

Hvem melder sig? spurgte Generalen og lod de sorte Øjne gaa Kredsen rundt.

— *Jeg*, Hr. General, svarede Kaptajn Iwan Putkin, og traadte frem med Haanden til Huen.

— Hvordan har De tænkt dem at udføre Arbejdet, spurgte Generalen og lagde Haanden paa den høje, kraftige Kaptajns Skuldre.

Jeg ved det ikke ganske endnu, men jeg er barnefødt her paa Egnen, kender Folkene og Vejene, og jeg tror, jeg vil kunne komme frem.

— Jeg takker Dem, Kaptajn, og vi vil med stor Interesse imødese deres Resultat, svarede Generalen og slog Korsets Tegn paa Kaptajnens Hoved og Bryst

— Enten kommer jeg med god Besked, eller De ser mig aldrig mere, sagde Iwan Putkin, hilste stramt og forlod hurtigt Teltet.

* * *

Iwan Putkin var over de halvtreds Aar. Han var — i Modsætning til alle sine Kolleger — skægløs, og hans ejendommelige, rynkede Ansigt bar Spor af mange Sorger og megen Modgang. Men han talte aldrig om sine private Anliggender; man vidste kun, at han var bleven skilt fra sin Hustru, og at Ægteparrets voksne Datter var død kort før Krigens Udbrud. —

Da Iwan havde forladt Generalens Telt, ilede han hen til sit Kvarter. Udenfor sit Telt fandt han en Bunke raat afhuggede Træstammer. Han greb et Par af disse Stykker, tog dem med ind i sit Telt og gav sig til at udhule dem med sin skarpe Kniv.

I flere Timer arbejdede han ihærdigt, og da Udhulingen af Brændestykket var tilstrækkelig dyb, fremtog han sit Fotografiapparat anbragte det i Uddybningen i Træstykket og tildannede et Laag, hvor igennem lige akkurat Fotografiapparatets Objektiv var synligt.

Derpaa foretog han samme Eksperiment med et andet Brændestykke, men dette fyldte han med *Dynamit*, og henad Morgenstunden faldt han dødstræt om paa sit Leje.

* * *

To Dage senere henad Klokken 3, kom en gammel Kone vandrende henad Hulvejen, hvis talrige Kors vidnede om mange dræbte Krigeres gyselige Død. Konen havde nogle afhuggede Træstammer under Armen og bar paa Hovedet en stor Knippe Kvas, som hun havde samlet i Skoven,

Da Konen naaede Skovbrynet, kom fem Ryttere i susende Galop henimod hende. De standsede de vilde Heste faa Skridt fra hende, og den gamle Kone rettede sine frygtsomme Øjne paa de tyske Dødningehusarer.

— Hvem er Du, spurgte Anføreren paa Tysk.

Den gamle Kone rystede paa Hovedet.

Officeren gentog sit Spørgsmaal paa Polsk, og nu forklarede Konen, at hun hed Sonja Skopolski og boede i den omtrent ødelagde Hytte foran paa Sletten. Officeren stak sin Lanse gennem Konens Kvastbunke, og gav to Ryttere Ordre til at følge hende til Hytten. De øvrige Husarer red videre.

Saasnart Konen kom ud af Hulvejen, saa hun to vældige *35 ctm.* Mørsere, der var anbragt lige bagved de forreste Træer. Forskrækket tabte hun sit Brændeknippe og raabte — »Men Gud, hvad er dette!«

Ved den Vending hun foretog sig, rettede hun Brændestykkernes ene Ende mod Kanonerne og et svagt Klip — Klap lød — Kanonerne var fotograferede! I samme Øjeblik brød Solen frem og dens Straaler lyste paa Brændestykkerne og brødes i et lille Glas, der funklede som en Diamant. Den ene af Husarerne fik Øje paa Glasset, og med Udraabet *Spion!* trak han sin Revolver frem. I samme nu kastede Konen med vældig Kraft Brændestykkerne mod Kanonerne, en kolosal Eksplosion paafulgte — Kanonerne blev demolerede, men da Røgskyerne trak bort, laa der tre frygteligt mishandlede Lig ved Skovbrynet.

Iwan Putkin var ikke mere.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Wilsons Gummivarelager

12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,

Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

S. JOHANNESSON'S

TELEFON 3684. TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE LUND^{S}-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Forlovelses-ringe

14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade lige for Regnegade.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Anton Hansen.

Hemmeligt Nattemøde i Højres Udvalgsværelse.

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 44. Torsdag den 4. November. 1915

Tegning af Helgo Jørgensen.

Ung Levemand er i sin omtaagede Tilstand kommen ind paa en »forkert« Beværtning.

***Levemanden:** Har de Østers her?*

***Værten** (vender ham indigneret Ryggen) Næ, det har vi ikke, men De kan faa et Par Skaller!*

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
MEDLEMS ANTAL over 200,000
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

Københavns Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
LEVERER DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22 H. I AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nr 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. — Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger fra Kr. 45–75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt“
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR KOLDBARNED
FIONA • SKINDERGADE 27

Schulstad & Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø

HANSONS STEMPELFABRIK NYØSTERGADE 2. TF. 354. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

SJÆLLAND I GLAS OG RAMME. 4. KYSTEN.

En lille Støvsky ført af den lette Morgenbrise ruller langs Strandkanten, hvorfra en salt Luft af Fisk og Tang sendes ind over Landet. Langt ude i Horisonten toner en spinkel Røg mod den klare Himmel: første Damper fra Hovedstaden nærmer sig den tomme Landgangsbro.

Som Sundet nu ligger, vekselvis kraftigt grønt og dunkelt blaat, synes det et Tæppe af Glas, hvorpaa Myriader af Mikro-Soldyr danser.

Nede paa Badehusets Trappe viser sig pludselig et Par blændende hvide Ben — et Plump! og gnistrende hvidt Søskum funkler i hvidkrusede Ringe om et blaat og rødstribet Legeme, som et Øjeblik er forsvundet under Vandet, men straks efter lader til Syne et med en gul Badehætte beklædt Kvindehoved.

Oppe under Træernes Skygge sidder Mama med Haandklædet. Mama betragter smilende sin smukke Datter, som med glade Hvin lader sig gynge af Bølgerne fra det forbisejlende Dampskib.

Badegæster med Straahatte og hvide Veste forlader Skibet og gaar over Broen; med Hænderne dasker de paa Broens glødende Rækværk og kigger samtidig i Vejret.

Liberiklædte Tjenere og lysklædte Tjenestepiger viser sig paa Villaaltanerne, nysgerrigt spejdende mod Rødeport, hvor netop et Par Hestehoveders blinkende Seletøj øjnes mellem Træerne. —

Ave.

Næringsveje.

Lægen.

De lærde Herrer over Liv og Død er forbavsende uenige om det væsentlige. Hvad en vil kurere med en Barneskefuld fire Gange om Ugen, det vil en anden helbrede ved Hjælp af en bred Sav og en lang Kniv.

Lægerne kan i al Almindelighed deles i to Grupper: de gammeldags og de moderne. De førstnævnte føler Pulsen, mumler nogle latinske Sætninger og ordinerer en Medicin, der oftest bestaar af Sød-Suppe med lidt Kinin. De sidstnævnte forlanger demonstrativt Is, hvor man i gamle Dage anvendte Varme, og saasnart de ser lidt „hævet rødt" paa Patienten, begynder de at trække en Bunke uhyggelige Knive frem og forbereder den skrækslagne Patient paa, at det bedste er, at hans Mave bliver taget ud og undersøgt.

En lille Historie:

En Mand kom op til en Læge med „ondt i Brystet". Lægen undersøgte Manden og sagde: Ja, med det Bryst kan De høist leve en Maaned. Farvel.

Manden havde imidlertid ikke Lyst til at dø og gik til en anden Læge, som ordinerede dit og dat — og Manden blev saa rask som en (frisk) Nøddekærne.

Saa gik han op til den første Læge og præsenterede triumferende sin blussende Sundhed.

— Det var Dem, der sagde, at jeg vilde være død om en Maaned!

Lægen saa lidt paa ham og udbrød — Tja, De har faaet forkert Medicin — Adjø!

Naa — Lægen kan let komme til at staa „paa Skillevejen", og det er naturligvis ikke morsomt at blive Skarpretter, naar Ens Opgave er at være frelsende Engel, og det er specielt ikke nogen behagelig Tanke at skulle leve af Lig.

Det er i hvert Fald en mærkelig Næringsvej.

„Kollegiale Karikaturer".

Tegning af Skuespiller Erik Lassen

Poul Reumert.

Elefanten som Brandmand.

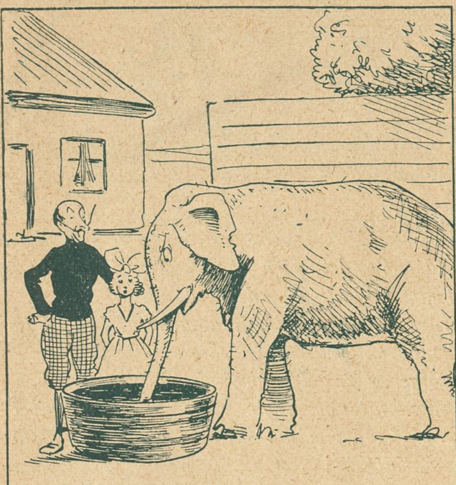

1) »Kaspar« er netop i Færd med sin Morgendrik, da

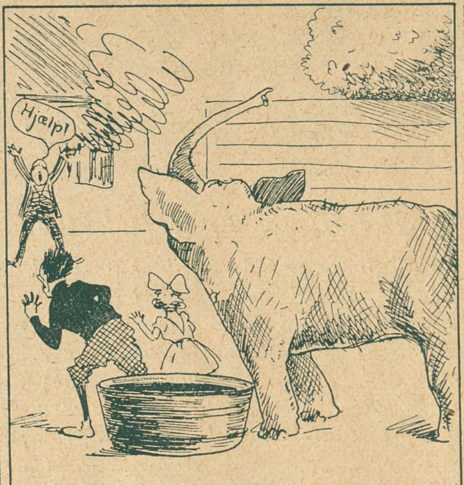

2) den afbrydes af høje Raab om Hjælp.

3) — Huset brænder, »Kaspar« — fyld Snablen!

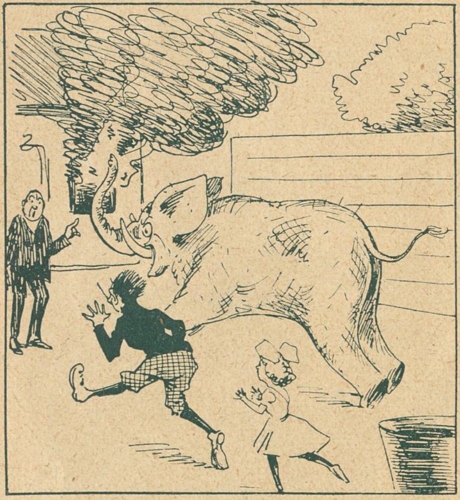

4) — Saa, nu kommer Dampsprøjten!

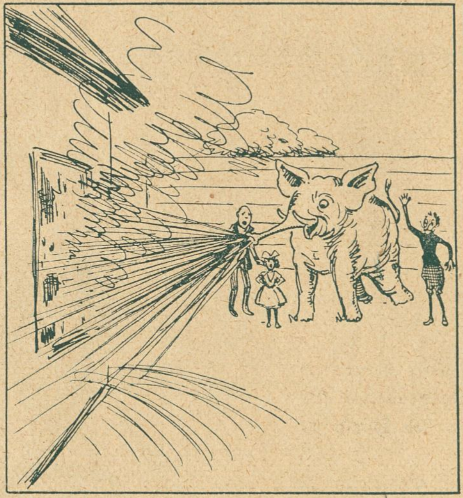

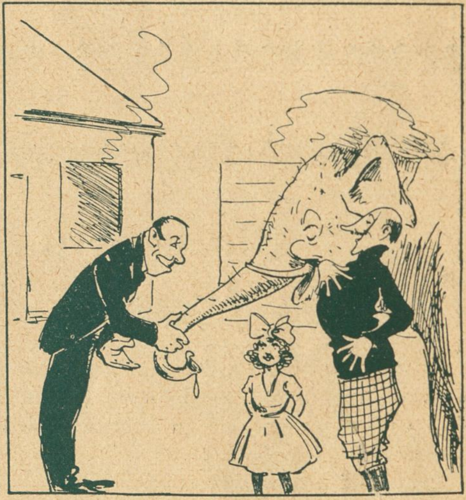

5) »Siameseren« i Virksomhed. 6) Tak for din Daad! Jeg udnævner dig til Ridder af Elefanten!

De snedige Harer.

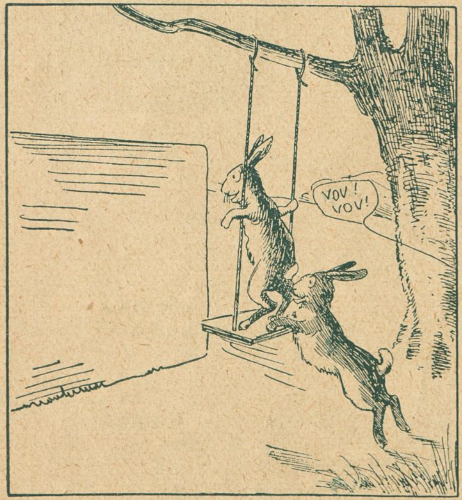

1) Skynd dig, nu kommer Hundene!

2) Gyngen hjælper Harerne over Muren.

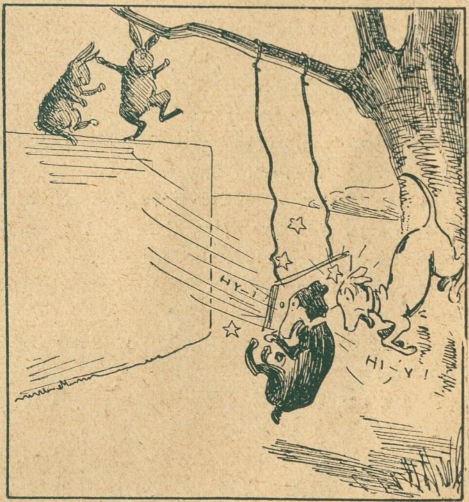

3) Bang! Hundene faar en lang (og en øm) Næse!

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gummilageret „Francais“ KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved A. Mouritzen.

Dampvaskeriet „Solvang“
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

A. P. Bruuns
Bogbinderi og Protokolfabrik
Rosengaarden 5. Telf. Byen 2767 x.

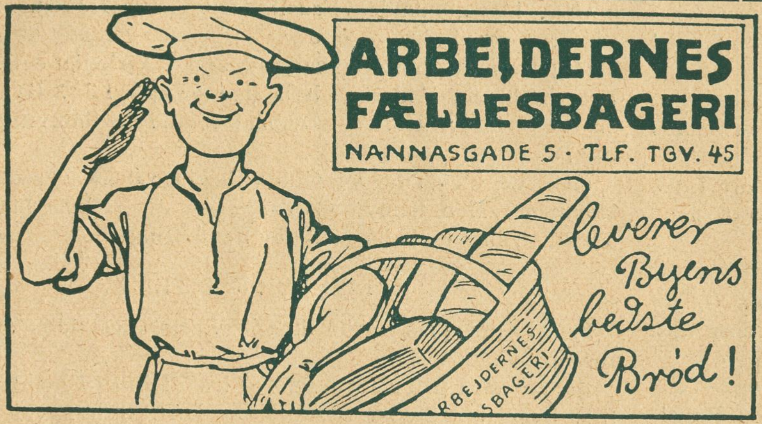

THOMSENS MAGASINER
Jaquethabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3……
RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

Hundemordet paa Svendsgades Politistation.

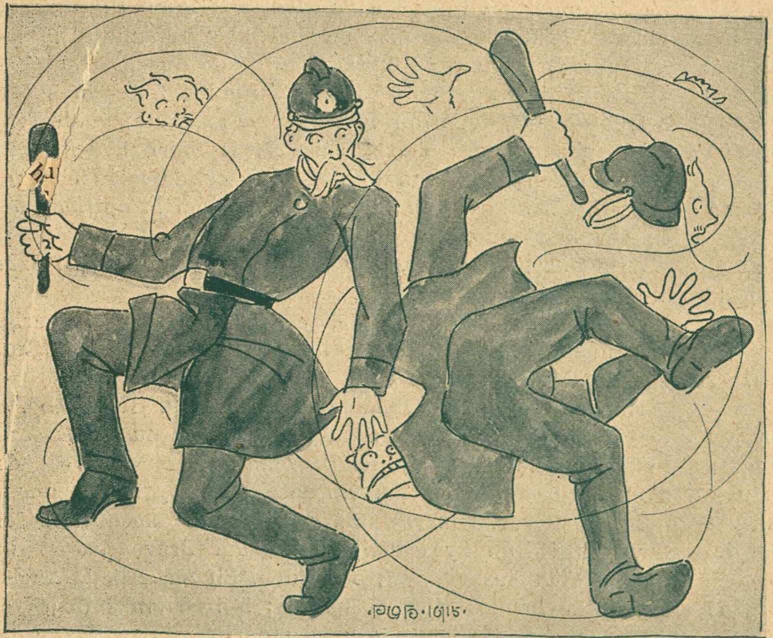

Tegning af P. V. Hansen.

En ligesaa frygtelig som sandfærdig Vise om Buldog-damens Hunds Liv og Levned og sørgelige Ende paa Svendsgades Politistation. Kan — med tilbørlig Følelse — synges paa Melodien: »Vort Fødeland var altid rigt«.

Vort Fødeland var rigt
paa allehaande Hunde;
den Hund, som vies dette Digt,
er nu i Folkemunde.
Den undte ingen Men'sker Ro,
skønt den var tem'lig lille;
af Børn den aad paa Vesterbro
vel nok seks — syv pro mille.

Se, Fruen hun var adelig
og havde fine Vaner,
men en af dem var skadelig
og det i lange Baner,
hun elsked' denne Buldredog,
som brugte hver en Chance.
Den brød sig ej om Pisk og Stok,
den havde carte blanche.

Den aad en Dag en Bryggerhest,
som stod den lidt i Vejen,
og tænk, den spiste Sognets Præst,
der stak den en paa Kajen.
Paa Katte var den edderspændt,
og dem den aad en Flok af,
den slugte mangen stærk Betjent,
men dem er der jo nok af.

Men saa forleden revnede
med Eftertryk Ballonen,
for Politet stævnede
dem begge til Stationen.
Men Stemningen blev meget mat
paa Grund af Hundens Skulen —
og det kan re'nok være, at
den kunde ryde Bulen!

Den for omkring som en Komet
og vælted' Bord og Skranke,
et saadant Slag er aldrig set
som det ved »Dogge Banke«.
Men ak, den fik en Knippel i
sit Hoved — stands dog Taaren:
Nu ligger den i Klammeri
paa Hundekirkegaa'ren!

Peder Ravn.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

»Den dikterer os Dommen. Vi selv er intet.«

»Heller ikke De, Hr. Præsident, i Deres Talar og med Korset paa Brystet?«

»Nej, selv ikke jeg, naadige Frue.«

»Altsaa, hvis nu disse kedelige Mænd siger, at Lermantes er skyldig?«

»Saa er det fordi Forbrydelsen var forsætlig. Vore Love er meget menneskelige. De udtaler kun Dødsstraf, naar Forbrydelsen er overlagt.«

»Man hugger Hovedet af ham?«

»Saa hurtigt gaar det ikke,« sagde Herr Perron. Og nu forklarede han hende, at man kunde indsende et Kassationsandragende. Hendes Uvidenhed morede dem alle.

»Og saa?«

»Har den Dømte endnu en Chance: Republikens Præsidents Benaadningsret.«

»Med denne drives Misbrug,« sagde Boron Choffart.

»I England betænker Monarken sig to Gange, før han udøver denne Ret.«

»Englænderne er ikke saa menneskelige som vi,« svarede Treib.

Stegen blev budt om; det var Baronessens Skyld, at den var bleven tør. Hun kom atter tilbage til sit Emne:

»Dømmer man ham, saa er det denne afskyelige Mands Skyld, som paastaar at have set ham sigte, ikkesandt?«

»Det er en Kendsgerning, at uden dette Vidnesbyrd—«

»Uh, hvor han var ækel! Hvilket ondskabsfuldt Ansigt han havde! Jeg er ganske sikker paa, at han løj! Jeg føler det; gør De ikke ogsaa, naadige Frue?«

Hun henvendte disse Ord til Præsidentens Frue, som med et Blik bad sin Mand om Raad, inden hun svarede:

»Hvorfor skulde han lyve? Hvilken Interresse skulde han have deraf?«

»Der findes Mennesker, der er i Stand til alt, fordi de af Naturen er ondsindede; Mennesker, som finder Fornøjelse i at udøve Ondt.«

Hun vendte sig til Præsidenten:

»De maa kunne overbevise ham om, at han lyver, Herr Præsident.«

»Saa maatte han hilde sig i Modsigelser, og det har han hidtil ikke gjort. Eller han maatte være mistænkelig, nære Had til Lermantes. Men dette er ikke Tilfældet; Lermantes selv har intet saadant forebragt, og hans ubestemte Antydninger virker meget usmageligt. Jeg vil ærligt tilstaa, at det ikke vilde være mig ubehageligt—«

»De stiller altsaa ikke flere Spørgsmaal til ham imorgen? Man dømmer ham?«

»Det antager jeg. Først vil Statsadvokaten fremsætte sin Anklage. Den vil blive streng. Herr Rutor er altid streng, han taler særdeles godt. Hvad Herr Advokat Brevine angaar, er han en fortræffelig Defensor. Men jeg troer ikke, at han dennegang faar Held med sig. Under alle Omstændigheder vil De faa en fortræffelig Forsvarstale at høre. Brevine vil yde sit Bedste.«

»Ingen kan altsaa hjælpe ham?«

»Nej, ingen, naadige Frue,« sagde Herr Nudrit. »Loven dikterer, og vi skriver under.«

»Og hvis nu den ulykkelige Mand i Virkeligheden ikke har dræbt sin Fader — hvis han er uskyldig? Hvis man senere erfarer det? Vil De slet ikke føle Samvittighedsnag?«

»Hvis det blev Tifældet, vilde vi beklage det,« svarede Præsidenten. »Men Samvittighedsnag — — — Naar man gør sin Pligt, har man ingen Samvittighedsnag.«

FJORTENDE KAPITEL

Fru d'Entraques havde ikke set Lermantes siden Aftenen før hans Arrestation.

Da var han paa sædvanlig Tid traadt ind til hende i den lille hyggelige Salon. Besøget var kort. Han meddelte, at han ikke vilde komme nogle Dage, da han følte sig iagttaget og han vilde ikke trække andre med ind i sine Affærer. Da han rejste sig, for at gaa, forsøgte hun at drage ham til sig. Men han gjorde sig lempelig fri: et Kærtegn eller et Kys vilde maaske faa ham til at vakle i sin Beslutning. »Maaske arresterer man mig,« sagde han, »men lad ikke det pine dig. Vær rolig og tro paa mig. Man vil aldrig kunne bevise, at det drejer sig om andet end et Ulykkestilfælde, eftersom det ikke var andet. Men mine Fjenders Nedrighed og Misundelse vil fejre en kortvarig Triumf. Dig maa jeg vide i Sikkerhed. Du maa og skal ikke indblandes heri — alle dine Breve har jeg brændt — Brænd du ogsaa mine — Men vent ikke dermed — Jo før Du gør det, des bedre.«

Hun lovede det. Han forlangte ogsaa, at hvad der end skete, maatte hun aldrig røbe deres Kærlighedsforhold. Hun indvendte, at hun jo dog ikke kunde forlade am i hans Ulykke. Men han bønfaldt hende om at optræde paa en saadan Maade, at ingen fik Mistanke.

»Min eneste Trøst er, at Du ikke drages med ind i Sammenbruddet,« sagde han.

Da hun stadig vægrede sig, lykkedes det ham at overbevise hende om, at alt, hvad hun vilde gøre for ham, kun egnede sig til at skade ham. Saa gav hun efter.

Hendes Mand kom ikke hjem til Middag. Hun antog, at han først vilde indtræffe sent, og benyttede nu sin Ensomhed til at udføre sit Løfte. Brevene laa i en Skrivebordsskuffe. Hun tømte den paa Bordet og gav sig til at gennemlæse Epistlerne. Timerne fløj. Fortidens Lykke opstod igen for hende. Hun kyssede lidenskabeligt Brevene, før hun med et Suk kastede dem paa Ilden. En forfærdelig Anelse krympede hendes Hjerte sammen: i disse smaa Røgskyer døde hendes Kærlighed. Aldrig vilde Fremtiden knytte det sønderrevne Baand paany, aldrig skulde hun gense den, som havde skrevet disse Linier —

Døren aabnedes med et Ryk. Herr d'Entraque traadte ind som en Stormvind. Allerede paa Tærskelen begyndte han:

»Hvis Du røber, hvad jeg lige har erfaret —«

Han standsede. Lugten af brændt Papir naaede hans Næse. Forbauset saa han paa sin grædende, opskræmte Hustru.

»Hvad bestiller Du —? Brænder Du Breve —?

Forfærdet vilde hun kaste den sidste Rest i Flammerne. Men han styrtede hen til hende, greb hende om Armen og hindrede hende i at udføre sit Forsæt. Saa trak han Bundtet hen til sig og genkendte Lermantes Skrift. Han læste nogle Ord højt og vendte sig derefter med hævet Haand mod sin Hustru. Men han beherskede sig og slog hende ikke. Rasende raabte han til hende:

»Du og jeg — vi gør senere Afregning. Men ham vil jeg besørge med det samme!«

Han samlede Brevene sammen og tog dem med sig, uden at hun gjorde en Bevægelse for at holde ham tilbage.

Nogle Dage efter meddelte Bladene Lermantes Arrestation. En enkelt Avis tilføjede: »Efter at d'Entraque endelig har snakket fra Leveren.«

Fra det Øjeblik af erfarede Julie ikke mere om den Ulykkelige, end hvad hun læste i Aviserne. Hun maatte blande sig imellem Mennesker, som havde kendt ham, hun maatte høre hans Navn nævne af ligegyldige eller hadefulde Personer, der overøste ham med Haan og Spot.

Hun saa sin Mand triumfere, og de faa Ord, hvormed han forhaanede hendes Smerte, var som ætsende Syre. Hun martrede sin Hjerne med, hvad hendes Ven vel maatte tænke om hendes Tavshed. Hvert Øjeblik tænkte hun paa at ile til Undersøgelsesdommeren i Versailles for at opklare Sagen, men hendes Ed bandt hende. Maaske havde hun ogsaa et svagt Haab tilbage. Kunde et uoverlagt Ord, en uklog Bevægelse fra hendes Mands Side ikke faa hele Løgnebygningen til at styrte sammen? I det Øjeblik, da Brevine tog d'Entraqe saa skarpt paa Kornet, tænkte hun, at nu maatte Opklaringen komme. Men nej, Haabet skuffedes. —

En Støj fra Sideværelset fik hende til at fare sammen: Hendes Bøddel kom hjem. Han havde under Forhandlingen iagttaget hendes Kvaler med stor Tilfredshed. Nu vendte han tilbage fra sit Dagværk, frydende sig over sin Forbrydelse, som en anden over en god Gerning.

»Du kan ikke lade en Uskyldig dømme!« udbrød hun, saasnart han traadte ind over Tærskelen.

Han svarede ikke, men gav sig til at binde sit Kravat om.

»Du ved, at han er uskyldig! Ingen ved det bedre end Du. Har Du ingen Samvittighed? Ikke en Gnist af Højmodighed?« —

Han var stadig tavs.

Hun skiftede Tone:

»Tag Dig iagt. Han har et Forsvarsvaaben. Han behøver kun at sige, hvorfor Du forfølger ham —«.

Nu saa han ligegyldigt paa hende og svarede:

»Han har hidtil ikke sagt noget og vil heller intet sige. Du har en meget diskret Elsker.« —

»Du har Ret. Han siger intet. Men jeg!«

»Du — Du — nej, jeg kender Kvinderne! Hellere lader de deres Elskers Hoved afhugge, end de selv stiller sig i Gabestokken. Du siger heller ingenting.«

Hun vred Hænderne:

»Hævn Dig paa en hvilkensomhelst anden Maade. Man dræber en Rival, man myrder en utro Kone, men man sender ikke en uskyldig paa Skafottet —.«

»Hvorfor ikke?«

»Men hvis jeg nu taler? Du ved slet ikke, hvad jeg er i Stand til.«

Han lænede sig mod Kaminen og betragtede hende gennem halvt lukkede Øjelaag.

»Jeg ved ganske vist ikke, hvad Du er istand til! Men jeg ved, at dette vil Du ikke gøre. Tror Du forresten, at man vil høre paa Dig? Du har forsømt Øjeblikket — Kvinder kommer altid for sent — Vidneafhøringen er sluttet. Imorgen har Statsadvokaten Ordet. Derefter kommer de Edsvornes Raadslagning, saa følger Dommen — og i Løbet af faa Uger, klip, klap, er Retfærdigheden sket Fyldest.«

»Retfærdigheden!«

Fortvivlelsen klang igennem dette Udbrud.

Hun fortsatte med halvkvalt Stemme:

»Du siger Ting, som man kan dø af Rædsel over — denne Gemenhed skal aldrig finde Sted.«

Hun kastede sig paa Knæ og bad ham:

»Gys dog tilbage for en saadan Forbrydelse.«

»Rejs Dig. Nogen kan komme. Du spilder desuden dine Taarer. —«

Han forlod hende.

Den Ulykkelige løb ind paa sit Værelse. Forvirrede Tanker svirrede gennem hendes Hjerne. Hun vilde trænge sig ind i Lermantes Celle. Bønfalde ham: Løs mig fra min Ed. Eller tal selv. Aabenbar vor Hemmelighed. —

Om faa Timer vilde det maaske være for sent.

Hvis hun nu gjorde det? Eller om hun opsøgte Brevine?

Hun fattede pludselig en Beslutning, tog sin Hat paa og styrtede ud af Huset. —

Statsadvokaten konfererede med en forsinket Mandant; Tjeneren havde Ordre til ikke at indlade nogen. Men hun lod sig ikke afvise.

»Sig til Statsadvokaten, at det har Hast og angaar Processen Lermantes.«

Lidt efter blev hun indladt.

Bevægelsen hindrede hende i at tale. Brevine maatte hjælpe hende paa Gled.

»De vil tale med mig om Processen Lermantes, Frue. Har De noget af Interesse at meddele?«

»Ja, Hr. Statsadvokat.«

»Nuvel, jeg er til Deres Tjeneste.«

Men hun var stum. Brevine ventede nogle Sekunder; saa spurgte han.

»Har Herr d'Entraque ikke sagt Sandheden? I saa Fald overrasker det mig ikke. Men hvorfor har han opfundet denne Jagthistorie? Af Had? Af Hævn? — Herr d'Entraque har svoret og jeg har ikke haft Grunde til at gribe ind. Men jeg vilde kunne bringe ham i Forlegenhed, hvis jeg viste ham Motivet til hans Had mod Lermantes. Jeg maa imidlertid sige Dem. at Sagen derved kunde faa en for Deres Mand alvorlig Vending.«

»Kan det blive hans Undergang?«

»Jeg er bange for det — Han har aflagt falsk Ed, falsk Vidnesbyrd. —«

»Men vil Lermantes blive reddet?«

Brevine tøvede et Øjeblik; han frygtede for at love for meget og var samtidig angst for at tabe alt, hvis han udviste for megen Forsigtighed.

»Det er jeg overbevist om, Frue. Men man kan jo aldrig være sikker paa Edsvorneretten. — Jeg troede Lermantes fortabt — med Deres Hjælp kan han maaske endnu frelses.«

Han ventede. Hun tav. Da saa hun paa ham, som om hun vilde fortælle noget; hendes Læber skælvede, Ordene ligesom krympede sig ved at trænge frem over hendes Læber. Forsagt lagde hun begge Hænder paa Brystet og saa atter paa Brevine, som vilde hun bønfalde ham om at hjælpe sig.

»Hør nu engang, Frue,« begyndte Advokaten, »jeg har stadig haf en Følelse af, at Lermantes med et Ord kunde kuldkaste Herr d'Entraques Vidneudsagn. Men hellere end at udtale dette Ord døer han paa Skafottet. Forholder det sig ikke saadan?«

»Jo.«

»Nuvel. Jeg kan i mit Forsvar indskrænke mig til at antyde, at Herr d'Entraque har handlet af Had og for at hævne sig. Men dette vil ikke nytte det allerringeste, ja, kan gøre den modsatte Virkning af den tilsigtede. Jeg maa altsaa have Beviser.«

»Jeg skal sige Dem alt.«

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

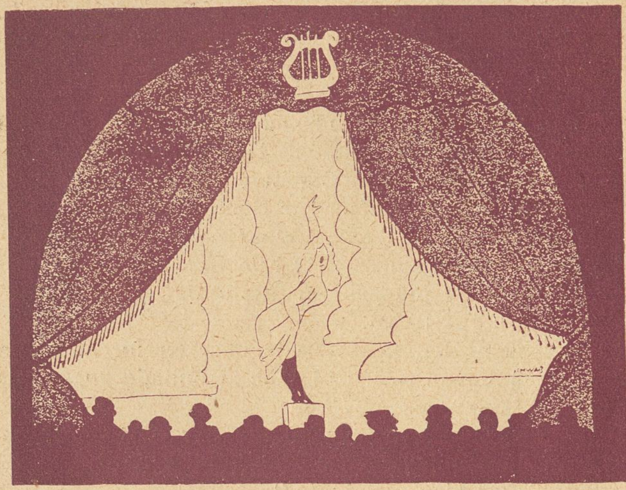

Stemme fra Publikum: »Högre högre (Højere! Højere!) — nej, jag menar kjolen.«

(»Naggan«)

Damen: Aa! Jeg har sat mig paa en Frø, og nu er den død!
Herren: Den fik en skøn Død!

(»Fliegende Blätter«)

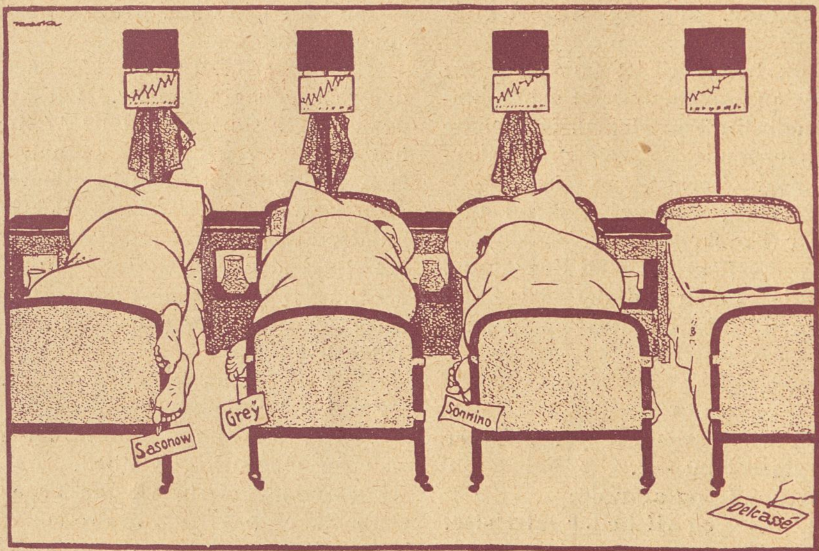

Grey: Hvor er Delcassé?
Sonnino: Han er kureret og gaaet sin Vej!

(»Ulk«)

England: Der er formange Kokke de fordærver Maden!

(»Westminster Gazette«)

— Nå hur går affärerna?
Missionsbokhandlaren: Jo rätt gott — då kommer en jäfvel då och då och köper en psalmbok.

(»Strix«)

Rød = Indmad

Den eneste fornuftige Forholdsregel imod Dyrtiden er at anbringe flere Huller i Folkets Livrem.

I Erstatningssagen mod Herredsfoged Grundtvig er der bleven beskikket en Sættedommer. — Jeg vilde absolut finde det mere hensigtsmæssigt, om der var beskikket en Afsætte - Dommer.

Finanslovsdebat.

Her snakker hver eneste Stymper med!
I Snesevis Ordet man kræved:
Een i et Minut kom galt afsted,
en anden i Timevis væved.

Een talte forsigtigt: saafremt, ifald,
een rask fra sin Fortid rendte,
een slog i Bordet med mægtigt Skrald,
een skinhelligt Øjnene vendte.

Men hørtes til Tider Ord fra en Mand,
som hugged alt Vrøvlet i Stykker,
saa var det Folk fra vor Arbejderstand,
for de ved, hvor Skoen trykker,

— Nej, ved Du hvad, disse Undervandsbaade er og bliver dog et modbydeligt Krigsvaaben.
— Ja, de er Krigens U-tøj!

Frederiksberg ny Politivedtægt.
Hvad man nu maa og ikke maa,
hvem finder Rede i'el?
Naar Folk skal staa, og Folk skal gaa,
bestemmer Politiet.

Betjentene — sa' Godskesen —
vil bruge Konduiten.
Ja, den er god nok, gamle Svend,
men tror du, de ka' hitt'en?

Det var et flot Syn at se den danske Garde komme marscherende gennem Byen.

— Herregud, hvad var saa det hele? *7—8 Potter Glycerin!*

Der staar i de dumme Aviser, at alting bliver forhøjet. Dumt Snak! Jeg har da sat alle Lønningerne ned i min Forretning!

Arbejdernes Koks.

Der staar en gevaldig Blæst
om Tørv og Koks. Hvad er bedst?
Naa, skulde mig nogen spør'e,
saa svarer jeg Manden fluks:
Køb blot vore egne Koks,
saa har Du dit paa det — tørre!

— Har Du set, at alle de kirkelige og kristelige Blade advarer mod Skaarups Statsseminarium i Anledning af, at Eduard Larsen er udnævnt til Forstander. Hvad siger Du til den *Boykotting?* — Jeg siger: *Føj! Rotting!!*

— Naa, Reenberg har nok haft en større Succes som Den Pukkelryggede.
— Ja, han er jo ikke helt skeløjet.

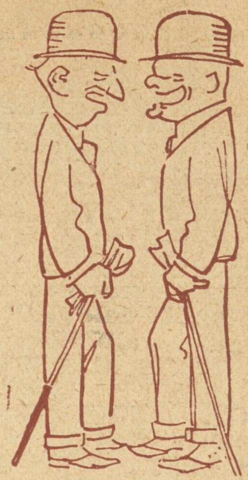

— Det gaar nok livligt med at udføre Margarine, der *li'ner Sæbe.*

— Ja, mon ikke det skal transporteres i ›*Sæbeliner*‹.

24/10. Det ser ikke godt ud for vore Kunstnere i disse Dage. Joakim Skovgaards Gobeliner til Kristiansborg kritiseres op ad Stolper og ned ad Vægge og Rudolphs Tegner bliver kastet paa Porten!

I. C. Christensen undsaa sig ikke for at røbe, at den danske Hær havde anskaffet Masker til at modstaa Angreb med giftige Gasarter. Vi kan forsikre Hr. I. C. om, at *hans* »Maske« ikke vil kunne dække over Angreb som kan blive nok saa *giftige!*

— Det er mærkelig, saamegen Modstand der bliver rejst overfor »Kærlighedens Port«.
— Det kommer vel af, at Folk *bliver vist Porten!*

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXIII.

Kampmann-Arnild, ›Paraplyen‹

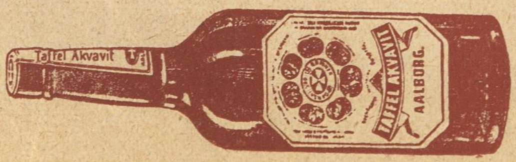

AALBORG OG A. BRØNDUM & SØN'S
AKVAVITTER

SALMONSENS KONVERSATIONS LEKSIKON
2. UDGAVE.
SUBSKRIPTION MODTAGES I ALLE BOGLADER
I BIND À 10 KR
I SHIRT. 12 KR
I SKIND 14 KR
I HÆFT. 50 ØRE
C. 20 BIND. 2 BIND AARLIGT.
VÆRKET KAN FAAS PAA RATEBETALING
J. H. SCHULTZ FORLAG

Clichéer.
LIND HANSEN
Silkegade 4
TELEFON 6288

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sig med Lokaler til Foreningsmøder og Selskaber, særlig anbefales den store skyggefulde Have til Afholdelse af Sommerfester.
Telefon, Amager 732. Ærbødigst
CARL ANDERSEN

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

V. J. Amagerbrogade. Den med Vorten er desværre velkendt.

P. Løvgreen. Ved Lejlighed!

G. H. Den er løbet udenom Papirkurven.

Formanden (til den kvindelige tilskadekomne Arbejder): Gør det meget ondt?
Arbejdersken: Ja, — Aa ja, jeg kan slet ikke taale at støtte paa Benet!
Formanden: Naa, ja, saa maa De hellere gaa hjem.
Hvad synes Ravnen om den? Er den et lille Honorar værd til en Nybegynder? *Svend Andersen* (13 Aar)
Estlandsgade 12

Kære Svend! Kig op paa Kontoret, saa vanker der til en *meget* stor Blyant!

Kugler og Krudt er det bare Skidt,
dertil Erfaringen fører —
Bedøvelse, det er sort paa hvidt,
derom i Avisen man hører.

Væk med hver Mørser og Kanon
(Æter) Rolighed giver —
sænk den over en Million,
saa Resultat der bliver.
E. N. Helsingør.

Højstærede E. N. Vi har — følgende Nevtralitetens Love — sendt Deres Forslag til samtlige krigsførende Magters Hærøverste.

Kære *Herbert Winkel*, Oehlenschlägersgade. Den Vittighed, som De har skrevet med en 14 Karats Guldpen, er virkelig morsom. Men den *har* ogsaa staaet i »Ravnen«.

A. M. Rigshospitalet. Tak vi vil gerne gennemse den nævnte Bog.

SOCIAL-DEMOKRATEN
Snedkermester Ferd. Olsen Studiestræde 17
Stilfulde Møbler
Afbetaling

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

AGGERBECKS RØDE FINE IRIS
forfiner forskønner bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Køb Alfa Margarine

Det er

svært at forliges for:
To Hunde om samme Ben,
To Kællinger om samme Tén,
To Købmænd under samme Tag,
To Advokater i samme Sag,
To Professorer om samme Tanke,
To Svømmere om samme Planke,
To Læger om samme Kur,
To Sangere i samme Bur,
To Gerrige om samme Kiste,
To Stormænd paa samme Liste,
To Tyre paa samme Eng,
To Sparkere i samme Seng,
To Galningen i samme Rum,
To Tørstige om en Flaske Skum —
samt meget, meget mere
som vi ikke skal publicere!

Moderlige Raad.

— Peter, naar Du nu gaar i Byen og skal op til Folk, glem saa ikke at tørre Benene og Næsen paa Trappen!

Dilemma.

Tiggeren (som har faaet en pæn Frakke) Hvad skal jeg nu gøre? Pantsætter jeg Frakken, kan jeg ikke løse den hjem igen. Vil jeg sælge den, tror De, at jeg har stjaalet den, og tager jeg den paa, er der ingen, der vil give mig en rød Øre!

Sherlock Madsen (berømt Opdager) Jeg fejler ikke! Den unge Fyr dér sidder er Guldtyven fra Sværtegade!

Tegning af Storm-Nielsen.

Aha! Nu har jeg da hans Fingeraftryk i Saltkarret!!

Fra Sikringstyrken.

Nr. 44 (til Bonden, som han bor hos). Der er ikke til at sove paa det skallede Høloft, saadan brøler og kagler og grynter alle deres fordømte Dyr!

Bonden: Ja, men nu skal jeg se at faa *Herold* herud til at synge dem i Søvn!

Trumf!

Gamle Johansen er kommen i Selskab og spiller »66«. Præsten, der er med, opdager at Johansen laver et Par »Fiduser«. Saa siger Præsten:

— Kære Johansen, Du, som staar paa Gravens Rand, skulde holde op med at spille Kort.

Johansen: Holde op! Skulde jeg holde op, naar jeg sidder med fire Trumfer paa Haanden!

Svogre.

Fru Sivertsen havde meget imod, at hendes Mand af og til tog et højt Glas i muntert Selskab. For at vænne ham af med Drikkeriet fik hun sin Broder til at klæde sig ud som Spøgelse og skræmme Sivertsen, naar han kom fra Værtshuset.

— Hvem er der, spurgte Sivertsen en Aften, da Spøgelset viste sig bag er Busk?

— Det er Djævelen! svarede Skikkelsen med hul Røst.

— Saa, sagde Sivertsen, det var Pokkers! Kom du bare an, min Ven, jeg er gift med din Søster!

Flot.

— Jeg hører, at din Kontorist skal giftes med din Datter. Hvad giver Du ham nu i Brullupsgave?

— Han faar fri hele Dagen?

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Danske Velærværdigheder VI.

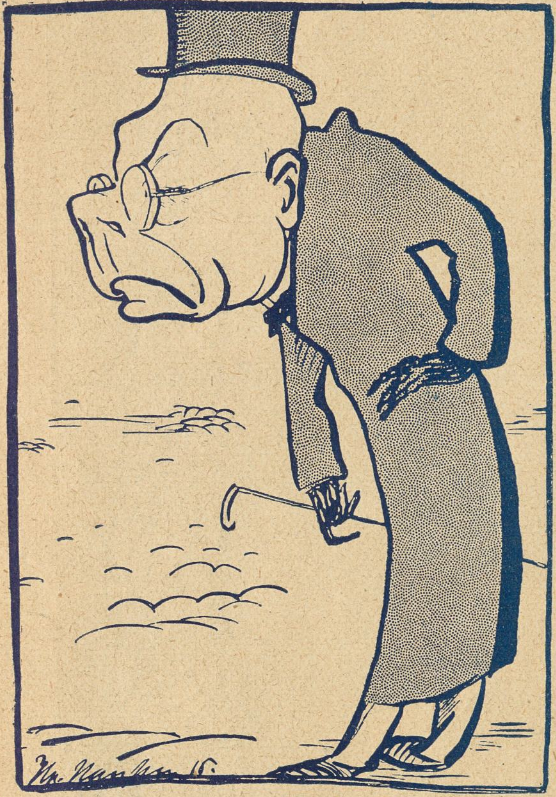

Tegning af Hp. Hansen.

Linnemann, Slotskirken.

Hans Præken har der aldrig været synderlig ved,
om ogsaa Manden stræved noksaa redelig.
Hvor tit har ikke Hoffet gabet Kæven af Led
og sagt: Næ, *han* er s'gu en Streg for kedelig!

Hans Højhed.

Ved Universitetets Aarsfest holdes Festforedraget af en berømt Mediciner. Han har til Emne valgt: Det menneskelige Legemes vidunderlige Indretning — og priser Organismen som et fuldendt Kunstværk, som en Maskine, hvis enkelte Dele og deres Samvirken er uden Fejl og Lyde.

Højheden hører andægtig til, men synes et Par Gange at falde i Tanker og spekulere over et eller andet.

Efter Foredraget tager han Professoren lidt til Side og siger: »De mener altsaa virkelig, at — æh — vort Legeme er saa aldeles beundringsværdigt indrettet?«

»Det gør jeg, Deres Højhed.«

»Maa jeg saa ikke gøre Dem et Spørgsmaal. Lad os f. Eks. tage Menneskets Ben. Se, bagfra truer der jo saare sjeldent nogen Fare, men sine Skinneben støder man saa at sige hver anden Dag. Sig mig nu, min go'e, *hvorfor sidder Læggene ikke forpaa?*

Opdaget.

Paa en Gaard i Jylland blev der stjaalet en dejlig Flæskeskinke, og Gaardmanden, der havde lært lidt ud over »Fadervor«, arrangerede sig med sin store, stærke Forvalter paa følgende Maade: Folkene blev kaldt ind og anbragte ved det store, runde Bord, og Gaardmanden forklarede nu, at han ad spiritistisk Vej skulde paavise den skyldige. Folkene fik nu Ordre til at lægge Pegefingrene paa Bordet, og nu traadte Forvalteren ind med en stor skarp Økse. Saa blev Folkene bundne for Øjnene, og da alle havde lagt Pegefingeren paa Bordet, begyndte Gaardmanden at »mumle og læse«.

— Ser Du ham? spurgte han Forvalteren.

— Nej, svarede denne.

Mer Mumlen og Læsen.

— Er han her nu?

— Ja, nu ser jeg Tyven! sagde Forvalteren.

— Saa hug til! skreg Gaardmanden.

Og saa trak Ane Marie sin Finger til sig.

Ti Spørgsmaal til Kaptajnen.

Ombord paa et hvilket som helst Skib bliver der altid rettet følgende 10 Spørgsmaal til Kaptajnen:

1. Har De nogensinde lidt Skibbrud?
2. Hvor dybt er Vandet her?
3. Hvilket er det bedste Middel mod Søsyge?
4. Hvormange Gange har De gjort denne her Tur?
5. Maa jeg gaa op paa Kommandobroen?
6. Kan De huske min Onkel, som for 21 Aar siden rejste med denne Damper?
7. Hvor hurtigt kan Skibet sejle?
8. Tror De, vi snart faar Storm?
9. Hvorledes styrer man efter Kompas?
10. Passagererne stiller vel ofte dumme Spørgsmaal til Dem???

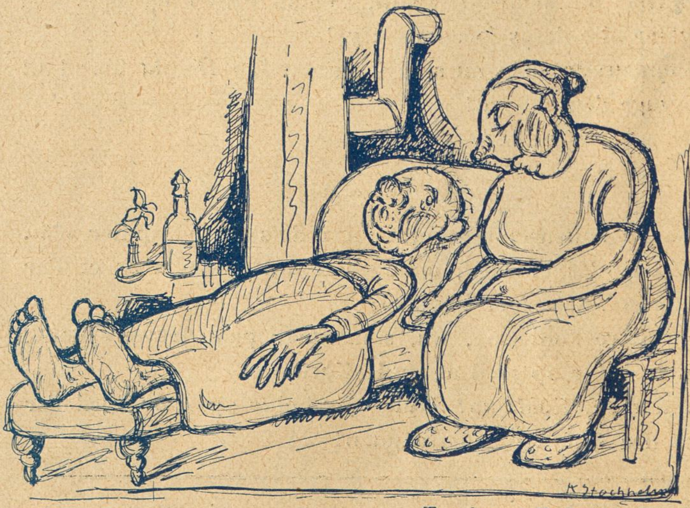

Tegning af K. Stochholm.

— Hvad er dit sidste Ønske, kære Mand?

— At leve!

Tegning af Chr. Hoff.

Johannes Poulsens Hjemkomst.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -
Sherrys No. 1	20 -	25 -

„Ravnens Lynromaner.“

Med Dynamittoget gennem Siberien.

Autoriseret Oversættelse fra Engelsk af *C. A.*

Ved Wladivostoks Havn stod det dampende Kæmpelokomotiv »X 213« parat til med sine Staalsener at trække de mange store Godsvogne, som efterhaanden var bleven fyldt med japansk Ammunition — Krudt, Dynamit og vældige Projektiler med fuld Sprængladning.

Dette frygtelige Tog skulde nu tilbagelægge en Strækning, paa omtrent 300 Kilometer for at give Plads for et nyt Tog, der havde samme uhyggelige Opgave. Langt inde i Sibirien ventede et friskt Lokomotiv som Afløsning, og Farten gik da videre mod Moskov, hvorfra Sprængstofferne blev dirigerede til Fronten.

Paa »X 213« stod den gamle prøvede Lokomotivfører Michael Rossisk, der var bleven udvalgt til at føre det første Ammunitionstog frem. Rossisks stærke graa Øjne mønstrede de mange Arbejdere ved Havnen og især en Del mongolske Kulier, som var engagerede til at transportere de svære Granater fra de japanske Skibe til Vognene.

med forbavsende Hurtighed videre i vestlig Retning og naaede snart den store Jernbanebro, der fører over den brede Biflod ved Y.

— — —

Da Michael Rossisk paany satte sit Tog i Gang, røbede en svag Lysning i Øst, at Solen var sin Opgang nær. Rossisk saa paa sit Ur, satte stærkere Tryk paa Maskinen og bøjede sig derpaa fremover Lokomotivets Døraabning, hvor han søgte at gennemtrænge Mørket, som endnu hvilede mellem Skovens Kæmpetræer. Sydende og brummende foer Dynamittoget frem over Skinnevejen; paa fem-seks Minutter vilde de være ude af Skoven og foran den store Kurve, der førte ned til den 200 Meter høje Jærnbanebro. Michael Rossisk spejdende Øjne mønstrede Vejen foran det frembrusende Tog — og pludselig gav det et Sæt i den gamles Ansigt — — Op over Skovens Trætoppe og imellem Stammerne glimtede noget Rødt, noget flimrende og flakkende, og lidt efter

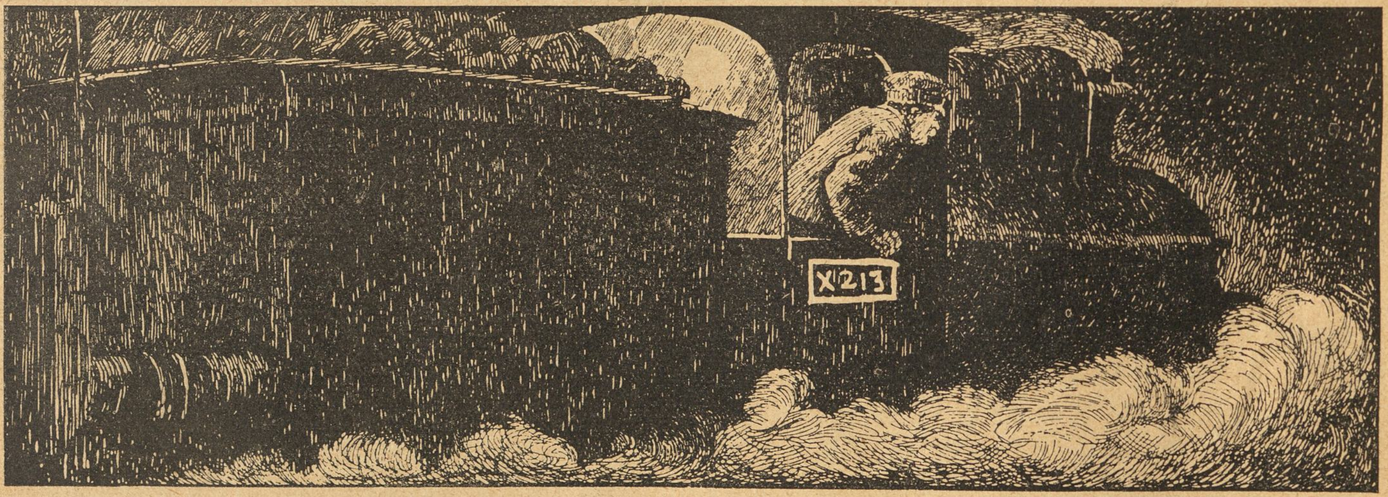

— — Det var allerede mørkt, da Togføreren gav Signal til Afgang. Netop som Michael Rossisk greb Haandtaget til Dampledninger, kom en Kosak sprængende, standsede sit vilde Dyr udfor Lokomotivet og overrakte Lokomotivføreren et Brev. Paa Konvolutten stod: »At aabne, naar Toget er udenfor Wladievostok.« Den gamle Rossisk nikkede og satte Toget i Gang — han saa ikke, at to Mongoler i Dækning af den udstrømmende Damp fra Lokomotivet sneg sig ind mellem to Vogne og klamrede sig fast til Pufferne. — —

I stedse stærkere Fart rullede Toget ud i Mørket, og da Lanternen fra det sidste Blokhus forsvandt i Mørket, aabnede Rossisk Brevet, der bar Generalkommandoens Stempel og indeholdt følgende Ord:

»*Vær paapasselig til det yderste. Betalte Kinesere har til Opgave at sprænge Toget i Luften paa Vej gennem Siberien.*«

Tankefuld fæstede den gamle Lokomotivfører sine Øjne paa Fyrstedets Gløder, stak saa Brevet ind paa sit Bryst og satte Maskinen op paa højeste Spænding.

— — —

Da Dynamittoget ved Morgengry nærmede sig Stationen K. K., sagnedes Farten; Maskinen skulde her indtage Kul og Vand. I det graa Morgenskær saas pludselig to gule Mænd, der som Katte sprang af Toget og rullede ned i de dybe Grøfter ved Banelinjen.

Da Toget var naaet nogle hundrede Alen frem, rejste de to gule sig spejdede rundt om og kravlede derpaa paa alle fire over ét Jordstykke til Skoven foran dem. I Ly af de høje mørke Stammer satte de i fuld Firspring fremefter, passererede i Løbet af faa Minutter Station K. K. og løb steg en kulsort Røg op mod Himlen dér, hvor Jærnbanebroen maatte ligge. Febrilsk greb Michael Rossisk Bremsestangen, som han netop skulde sætte i Funktion — da Toget kom ind i Kurven. Og nu saa Rossisk Broen ligge foran sig indhyllet i Røg og Flammer!

Fra Togførerens Kupe lød Alarmsignalet, men Rossisk hørte det ikke. I et Nu havde han set, at hvis han satte Bremsen i Gang *vilde Toget standse midt paa Broen*, og det forfærdelige vilde indtræffe! Michael Rossisk bed Læberne sammen, rykkede i Dampventilen og satte Farten op til højeste Spænding, Maskinen kunde præstere. Jærngiganten raste som et vildt Dyr og udspyede vældige Dampe, rystende i alle Furer fløj Vognene henover Skinnerne — og lige ind paa den brændende Bro, hvorfra nu Flammerne slog alenhøjt tilvejrs.

Michael Rossisk kastede sig ned paa Lokomotivets Bund og indhyllede sig sammen med Fyrbøderen i vaade Klude — — — med en rasende Fart fløj Toget ind i Flammehavet, der lukkede sig over hele Togstammen, og en kvælende Røg trængte ind overalt . . . .

Tre frygtelige Minutter forløb — saa fløj Toget fri af Broen og standsede nogle hundrede Meter paa den anden Side. Blændede og forvirret sprang Togbetjeningen ned paa Jorden, og mens nogle satte Slukningsredskaberne i Gang for at afkøle det udvendigt glødende Træværk, løb andre hen mod den brændende Bro — som nu i et bragende Fald styrtede ned i Floden!

— — — Men inde i Skoven løb to gule Katte alt, hvad de formaaede mod Øst — —

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med Worning & Petersens **Xeroform Sæbe**

LAX i alle Kvaliteter **Gaasebryst. Oksetunger** etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll, **Klareboderne 10. Kbhvn. K.**

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

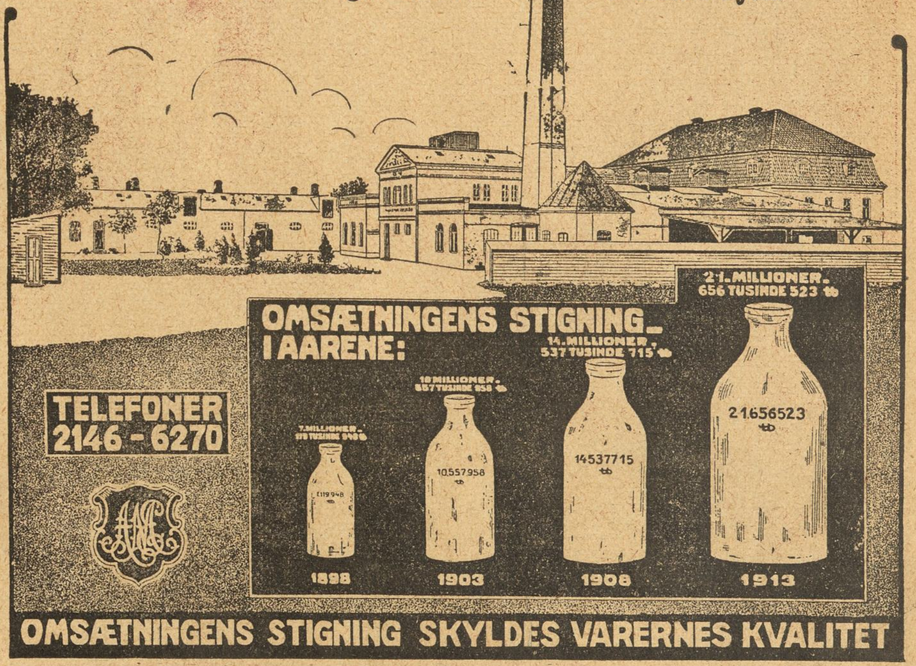

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.

Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Bryggeriet Phønix
Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968
Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Gullasch.

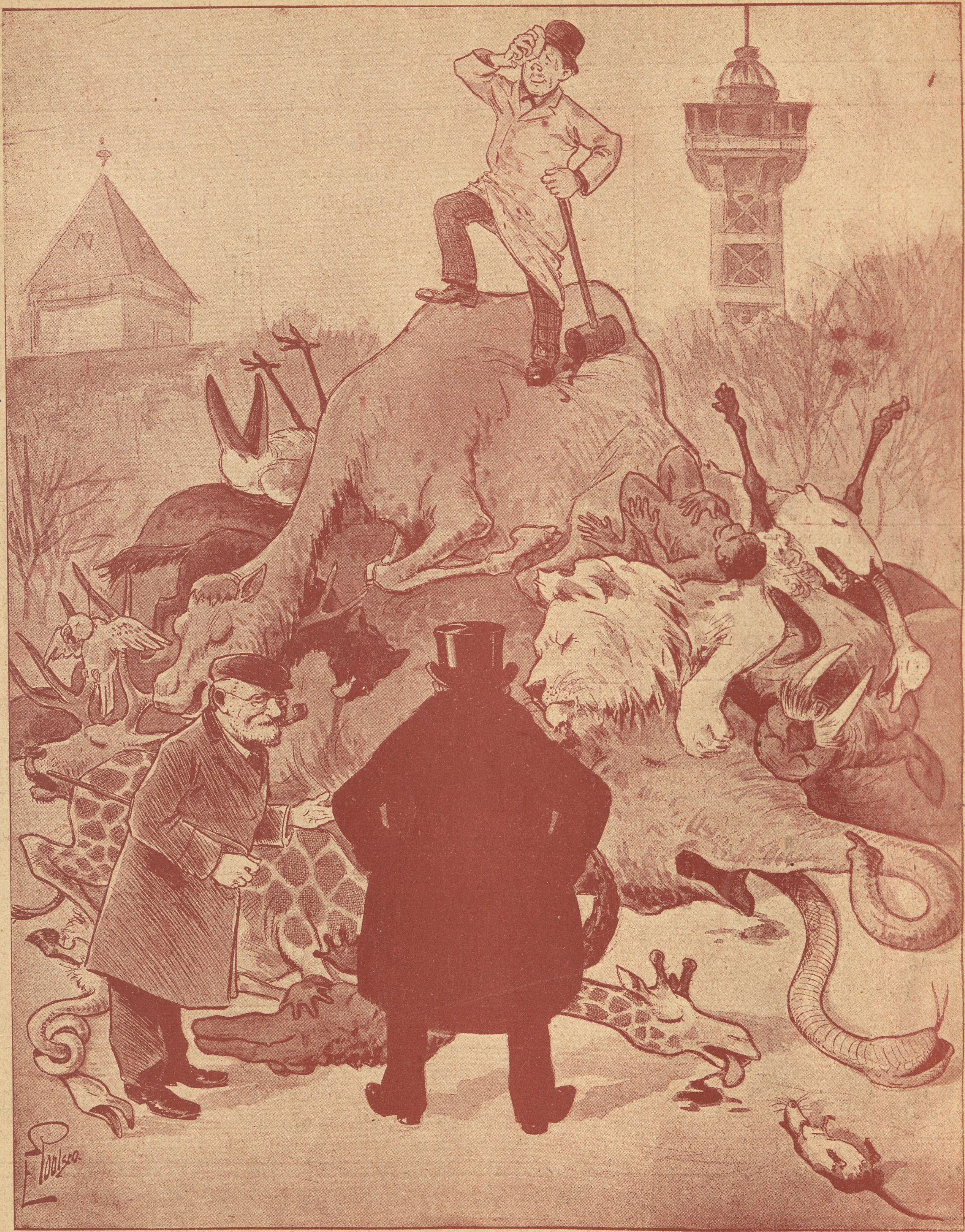

Tegning af Emil Poulsen.

Direktør Dreyer: **Hvad vil De gi' for hele Rapsen?**

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 45. Torsdag den 11. November. 1915

Tegning af Chr. Hoff.

Drengen: Undskyld min Hunds Frækhed, den vil bare læse Adressen paa Deres Hunds Skræder!

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Gummilageret
„Français"
KØBENHAVN

16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Københavns
Tilskærer-Akademi
Nørrevoldg. 42.
Katalog over Tilskære-kursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Tags 800.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Dampvaskeriet „Solvang"
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

Cascalin

Tabletter mildt
Cascalin Piller B stærkere virkende **fortrinligt og billigt Afføringsmiddel.**
Anvendes paa mange danske Hospitaler og af mange danske Læger. Faas paa Apotekerne.
Løvens kemiske Fabrik,
Amagertorv 33.

Køb RAVNEN

SJÆLLAND I GLAS OG RAMME. 5. SLOTTET I SØEN.

Jordfladen ligner et Ocean, der bølger fra Gærdet tilvenstre og lige ned til Bakkens Fod, hvor Stenbroen markerer den nære By, og hvor Træerne staar Side om Side med Grenene hængende helt ned til Stammernes Rod.

Kig mellem Grenene! Se først ned i den urgamle Slotsøes graagrønne Vand — hæv saa Øjet, og Vandspejlets Løfte holdes i rigt Maal af den pragtfulde Virkelighed.

Op mod den festlig klare Himmel hæver det pompøse Slot sine gamle, røde Mure, og de trende, mægtige Taarne søger med deres slanke Spir mod Solen — deres Skønhed bevidst forstaar de, at ogsaa der *vilde de pryde ved deres dejlige Stil.*

. . . Men gaa tilbage ind i Slotshaven — et Stykke af Ludvigernes Frankrig — bag om de saftiggrønne, tætklippede Hække og betragt det tavse Slot fra det øverste Spir til dér, hvor Murene synker mosgrønne ned i Vandet.

Nu først griber det En helt, hele det store Digt, et Epos i Sten — og som man staar dér, venter man at se Portene springe op for et Tog af Riddere med deres Fruer og Jomfruer, med et Følge af staalklædte Svende, Falke og halsende Hunde . . .

— — —

Nu synger Taarnuret sin Middagssalmesang —

Ave.

En Synder.

En Historie fra Præstegaarden.

Maren Simons kommer ind til Præsten en tidlig Formiddag. Hun er i Kyse og Vinterkaabe, skønt det er en varm Septemberdag.

Maren (stille): Go' Morgen.

Præsten: God Morgen, Maren Simonsen. Værsaagod, sæt Dem ned.

M. (sætter sig): Ja, Hr. Pastor, nu er der løst op for Simon.

P.: Død! Er Simon død? Og jeg har ikke været og berette ham.

M.: Nej — det kom saa akavet.

P. (deltagende): Og nu er De Enke, Maren Simonsen. Ja, Herren viser undertiden sin store Magt over os.

M.: Han la' knap en Dav.

P.: Tro mig, min gode Kone, jeg tager oprigtig Del i Deres Sorg. Men trøst Dem kun — selv om Sorgen og Prøvelsen er stor — —

M.: Ja, det kom vi vel endda over — Naar bare jeg vidste, hvor jeg ha'de ham.

P.: Hvor De har ham?

M.: Ja, for det nytter jo ikke at nægte — Simon var et Utyske.

P.: Naa, naa!

M.: Han har slaaet en Hyrdedreng døv og en Tøs halvblind.

P. (lidt ulykkelig): Men ser De nu ikke en Smule forkert paa den Ting, min gode Kone?

M.: Han ku' aldrig la' en Pige gaa i Fred — —

P.: Men han var dog en anset Mand i en stor Bedrift.

M.: Han har snydt og bedraget for alt det, han har — li'saa læng han ku' gaa paa sine Ben. Og Ildebranden forleden Aar, den Gang vi fik vor nye Stuelænge — Herredsfogeden ku' ingen Vej komme med ham, men jeg ha'de nu ventet han sku lette sig for mig, inden han gik bort, men det gjorde han itte.

P.: Ja, ja, min gode Maren. Herren er langmodig mod Syndere.

M.: Tror Præsten der er Redning for Simon?

P.: Vi vil haabe det. — Vi vil gøre alt, hvad vi Mennesker kan. Jeg skal holde en *meget* stor Tale over ham — og saa skal jeg bede to Gange — jeg plejer ellers kun at bede én Gang.

M.: Ja, naar Præsten gør, hvad De kan — — —

P.: Ja, ja, min gode Kone — det skal jeg. —

M. (tøver lidt): Og — hvad skal saa Præsten ha' for Begravelsen?

P.: Det er efter Behag, min gode Maren — og efter Evne. — Se, Simon var jo Gaardejer og en meget velstillet Mand — af hans Lige plejer jeg at faa 50 Kroner. Men her holder jeg altsaa en *meget* stor Tale — og saa be'r jeg *to* Gange — jeg plejer ellers kun at bede en Gang ved Begravelser.

M. (staar med en Hundredkroneseddel i Haanden, lægger den med lidt Overvindelse paa Bordet): Saa tag *den* da!

P.: Mange Tak, Maren Simonsen. Tak!

M. (vender sig mod Døren, men tripper lidt uroligt): Og — æ — tror Præsten saa, at Simon kommer i Himlen?

P.: Gud er langmodig. Vi vil haabe det. Vi vil *oprigtig* haabe det.

N. Th. Svendsen.

„Kollegiale Karikaturer".

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Carl Alstrup.

GID JEG VAR –

Tegning af Emil Poulsen.

MAGASIN DU NORD
HERRE-AFDELINGEN

„HUNT“
bedste Barbermaskine med 12 Klinger
5 Kr.
Klinger slibes og behandles antiseptisk for **10 Øre.**

Alexandrateatret
(Frederiksberg Teater)
Telefon 1490
Hver Aften Kl. 8¼
Æventyret
Lystspil i 3 Akter af Caillavet og de Flers.
Billetter til forhøjet Pris faas fra Kl. 10—11½. Ordinære Priser efter Kl. 12.

A. P. Bruuns
Bogbinderi og Protokolfabrik
Rosengaarden 5. Telf. Byen 2767 x.

Yale **Laase & Nøgler Ny Østergade 2.**

Annoncer til Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Familjen Gullasch.

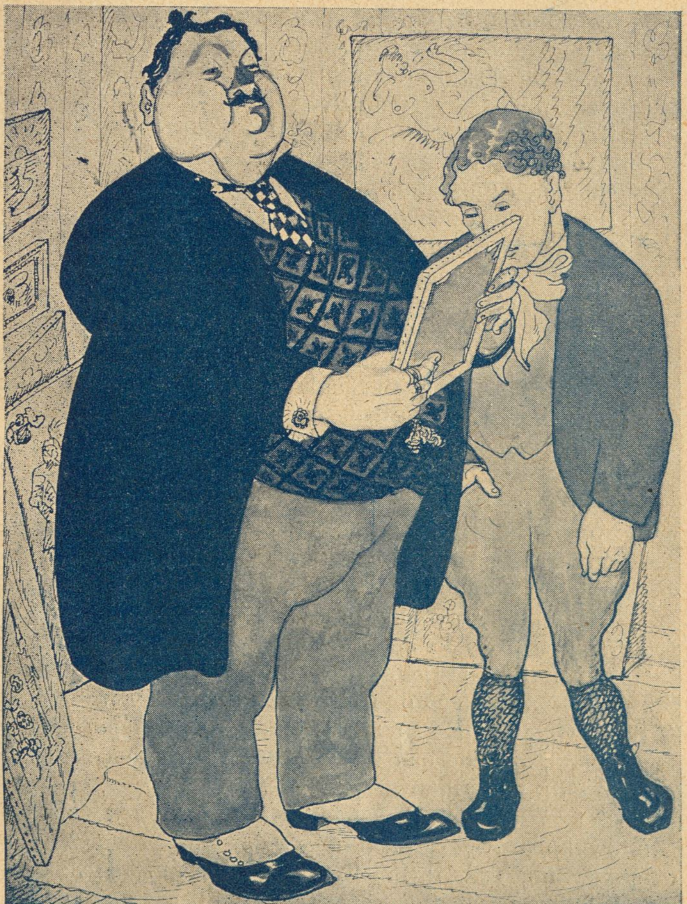

Tegning af Anton Hansen

Hr. Gullasch: Tja, i Betragtning af, at De har gaaet paa Akademiet, vil jeg give Dem 11½ Kr. Kvadratalen!

Den historiske Fodboldrejse til Stockholm

Mel.: Mens Nordhavet bruser.

I Mulm og i Mørke vi gik fra Land,
og tusind vi var rundt at regne.
Vi raabte paa Øl, men vi fik bare Vand
— fra Søen, der slog allevegne.
Vi naa'de Malmø Klokken ni en Kvart,
og saa sku' vi jo ha' det rigtig rart.

Men Toget, der vented paa Danskens Flok,
bestod kun af tolv »Omnibusser«.
Naa, skidt, lad staa til, for det Tog er nok
belastet med Punsch og med »Sjusser«.
Min Kone hun blev straks af Harme ør,
for hun fik Pladsen paa et Varmerør.

Nu rullede Toget med »Høne«-Fart,
og vi raabte Leve for »Tisten«.
Mens jeg sad paa Gulvet saa temmelig rart,
min Kone blev brunet paa Risten.
Vi spilled Kort og Klink til Midnatsstund,
og da passerede vi langsomt Lund.

Jeg raabte: »För tusan, her fins vel punsch,
hvem vil med en Bøf mig nu glæde?«
Min Nabo han gav mig en Rugbrødsluns,
og mer fik jeg ikke at æde.
Da Klokken saa blev tvo og fyrtifem,
min Kone raabte, at hun vilde hjem!

Omsider blev jeg saa af *Spillet* mæt
og søgte et Rum, jeg ku' hyra.
De snorked paa Gulv og paa Bænk og i Net,
og saa blev den sju, sjuttifyra.
Nu sang jeg stille den med »lid og taal«
og ønsked Danskerne en Bunke Maal.

Ja, Stockholm den saa vi ved Middagstid,
forgæves jeg søgte lidt Føde.
Ved Aften vi fik os en Smörgåsbid,
saa skulde ved Toget vi møde.
— — —
Men spør' De mig om Danskens Fodboldspil
— ja, kære, *Kampen* saa jeg intet til!

Peder Ravn.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

»Maaske vil det falde Dem lettere, naar jeg spørger?«

Hun nikkede.

»Kan De skaffe mig et Bevis paa, at De har staaet i Forbindelse med Lermantes? F. Ex. et Brev?«

»Min Mand har — han overraskede mig, da jeg brændte Brevene.«

»Naar gjorde De det?«

»Aftenen før Arrestationen.«

»Men det er jo heldigere end jeg turde haabe. Aftenen før Arrestationen, det vil sige Aftenen før Herr d'Entraques anden Forklaring, der var ganske i Modstrid med hans første, og paa hvilken Anklagen hviler. De besidder ingen af disse Breve?«

»Nej, ikke et.«

»Og de Breve, som De har skrevet til Lermantes?«

»Har han brændt.«

Og nu aabnede hun sit Hjerte for Advokaten. Fortalte om den sidste Sammenkomst, om den Elskedes Bekymring for hendes Sikkerhed, og om hvorledes hun ved at læse Brevene endnu engang inden hun overgav dem til Flammerne havde foraarsaget hele Ulykken.

Brevine hørte bevæget paa hende. Fra den Stol, hvorpaa hun sad, havde mangen Fortvivlet berettet om Kærlighed, der var bleven tilsmudset af Forbrydelse. I Dag var det *Højmodighed*, der førte Ordet. Disse to Mennesker, Lermantes og Fru d'Entraque havde elsket uden Egoisme og Fejghed; den ene havde været rede til at dø for den anden. Selv Fængselsmurene havde ikke været istand til at skille deres Sjæle.

»De spørger mig, hvorfor jeg ikke før har talt. — Fordi han lod mig sværge paa, at jeg vilde tie. Jeg ventede til nu, da jeg føler, at kun jeg kan frelse ham.«

»De vil frelse ham mod hans Villie. Men Deres Golgatha er endnu ikke til Ende, Frue, i Morgen maa De selv træde frem for Dommeren. — Da De ikke mere er i Besiddelse af Brevene, maa De i Morgen gentage Deres Forklaring overfor Retten.«

Med fast Stemme svarede hun:

»Jeg er parat.«

Brevine overvejede et Øjeblik. Saa sagde han:

»Jeg vil kun kræve dette store Offer af Dem, hvis det bliver absolut nødvendigt. Min Plan gaar ud paa i Morgen at lade d'Entraque fremstille og da at rette saadanne Spørgsmaal til ham, at han forstaar, jeg ved alt og vil sige det. Paa den Maade giver jeg ham et sidste Middel i Hænde til at trække sig tilbage. Troer De, han vil gøre det?«

Forundret saa hun paa ham:

»Hvor kan jeg vide det?«

»Forestil Dem den Situation, hvori han befinder sig: tager han sit Udsagn tilbage, vanærer han sig; vægrer han sig derved, siger jeg alt og lader ham maaske arrestere.«

I en Aarrække havde hun delt denne Mands Livskaar. Maaske en Tid lang elsket ham. Deres Sorger og Glæder havde ofte været fælles. Ikke desto mindre havde hun nu ikke en Tanke tilovers for ham.

»Jeg troer, han vil kæmpe,« sagde hun. »Forsvare sig. Men hvad har det at sige? Undgaa os, kan han jo ikke.«

»Nuvel,« sagde Brevine,« saafremt d'Entraque ikke tager sit Udsagn tilbage, beder jeg Præsidenten gøre Brug af sin Dommermyndighed og tilkalde Dem.« —

Da hun med lette Skridt havde fjernet sig, sad Brevine endnu foran Sagens uhyre Bunke af Dokumenter. Han havde ofte tænkt paa, hvor mange Kvaler Mænd maatte gennemgaa for deres sørgelige eller naragtige Lidenskabers Skyld. Her var et Tilfælde, hvor Kærligheden maaske ikke var bleven betalt med for høj Pris.

* * *

Alle Aviserne var enige om, at Processen vendte sig til Ugunst for Lermantes. Chaussy skrev: »Hvilket foragteligt Skuespil! Ethvert af d'Entraques Ord skar igennem Løgnen og Bedraget. Forbryderens frække Ansigt blev dødblegt. Han vilde afbryde Vidnet, men Ordene blev stikkende ham i Halsen. Aldrig har Sandheden fejret en større Triumf over Løgnen!«

Tilstrømningen var ligesaa stærk som den foregaaende Dag. Den almindelige Uro stilnede, da man hørte Præsidenten forlange d'Entraque fremstillet. Forundrede Spørgsmaal svirrede omkring mellem hverandre.

»Hvad skal det sige? — Endnu engang?« —

»Hvad kan man nu ville ham?«

Den Del af Publikum, der vidste bedre Besked, erklærede:

»Det sker paa Defensors Forlangende.«

Imidlertid var d'Entraque forundret traadt frem. Han indtog den samme Holdning som Dagen før.

Brevine begyndte:

»Herr d'Entraques Vidnesbyrd er af en saadan Vigtighed, at jeg endnu en Gang maa spørge Vidnet, om han nu ogsaa har holdt sig strengt til Sandheden.«

»Det Spørgsmaal stillede De allerede igaar, Herr Advokat,« indvendte Præsidenten, »vi skal dog vel ikke begynde forfra.«

»Undskyld, Herr Præsident, men siden igaar har jeg faaet ny Anledning til at komme tilbage til Sagen. Det afhænger udelukkende af Vidnet selv, om han vil bringe mig til det yderste. Fastholder Vidnet sin Forklaring?«

»Jeg antager, at Defensor, hvis han var i mit Sted, vilde forlange Tiltro til sine Ord. Har jeg ikke samme Ret?«

Brevine følte at dette Svar faldt i god Jord hos Publikum. Der opstod en fjendtlig Knurren, som blev højere og højere. Hans Øjne søgte Fru d'Entraque. Da hun spørgende saa paa ham, svarede han med et Blik, som hun forstod. Derefter talte han videre:

»Det var intet Svar paa mit Spørgsmaal. Jeg maa altsaa udtrykke mit Spørgsmaal nøjagtigere. Vidnet har den 2 September udtalt sig til Gunst for min Mandant. Men en Ugestid efter har han givet den meget omtalte Begivenhed en anden Version, som havde Lermantes Arrestation til Følge. Nu spørger jeg Vidnet endnu engang, om der i Tiden mellem de to Udsagn er foregaaet noget, som fuldstændig forandrede

Karakteren af det fortrolige Forhold, i hvilket han stod til Anklagede?«

Lermantes forstod ikke Hensigten med dette Spørgsmaal, da han intet vidste om den huslige Scene, som hans sidste Besøg hos Fru d'Entraque havde foraarsaget. Dog følte han, at det paa en eller anden Maade stod i Forbindelse med den Hemmelighed, der var ham saa dyrebar.

Da d'Entraque tøvede med Svaret, sagde Præsidenten:

»Har De ikke hørt Spørgsmaalet?«

»Jo — men — jeg har ikke forstaaet det!«

Brevine udbrød:

»Da er jeg sikker paa, at alle her tilstedeværende har forstaaet det. Dog for at De ikke skal finde paa Udflugter, skal jeg gaa nærmere ind paa Sagen.«

Han talte langsommere, hvert Ord bed igennem:

»Paa det Tidspunkt, da Ulykken skete, stod De, Herr d'Entraque, paa den venskabeligste Fod med min Mandant, som nylig havde bevist Dem en stor Tjeneste. Dette Forhold bestod lige til tiende September. Da forandrede Deres Følelser sig med *et* Slag som Følge af en Strid De ved Midnatstid havde med en tredie Person. Dagen efter afgav De overfor Undersøgelsesdommeren Deres anden Forklaring. Jeg beder Dem bemærke, mine Herrer, at Herr d'Entraque fremkom med dette andet Udsagn uden Opfordring fra Dommerens Side.«

Disse Oplysninger, som kun kunde være kommen fra hans Kone, røbede for d'Entraque, at hun havde talt. Det stod ham klart, at han maatte lyve videre. Uden at tænke over, hvor langt Løgnen førte ham, svarede han:

»Jeg forklarede allerede igaar, at omhyggelig Eftertanke har sat mig istand til at fremsætte Kendsgerningerne, saaledes, som de virkelig er.«

»Vidnet fortaber sig stadig i Udflugter. Jeg ønsker, at han uden Omsvøb erklærer, om den Strid, jeg nævnte, har fundet Sted eller ikke.«

— — Hvorfor vidste d'Entraque intet at svare? Han bed i sit Overskæg og rullede rasende med Øjnene.«

Brevine fortsatte:

»Jeg forstaar meget godt, at Herr d'Entraque vægrer sig ved at angive Grundene til sin forandrede Handlemaade. Jeg efterlyser dem heller ikke. Han skal kun indrømme, at det var vigtige Motiver, der fik Indflydelse paa hans Vidnesbyrd. Indrømme, at hans første Udsagn var det rigtige. Saa er jeg tilfreds.«

D'Entraque stampede i Gulvet og raabte vredt:

»Jeg indrømmer intet!«

»Jeg maa gøre Vidnet opmærksom paa, at Sagen vil blive opklaret med eller uden hans Hjælp. Tilgiv min Vidtløftighed, Herr Præsident. De vil snart forstaa mig — Vidnet fastholder altsaa sin Forklaring?«

D'Entraque var sanseløs af Raseri og derfor ude af Stand til at maale Rækkevidden af sine Ord. Han raabte:

»Skal jeg vedblive at gentage det til i Morgen?«

Der fulgte en lang Pause.

Valens hviskede Lola i Øret:

»En af dem laver Svindel! Men hvem?«

Hun svarede ophidset:

»Stille!«

Langsomt søgte Brevines Blik Fru d'Entraque. Hun rejste sig, som om han havde kaldt.

Brevine vendte sig mod Retten:

»Da det ikke kan være andet, beder jeg Dem, Herr Præsident, gøre Brug af Deres Dommer-Myndighed og forhøre Fru d'Entraque, som er tilstede her i Salen.«

En Mumlen gik gennem Forsamlingen. D'Entraque saa ud, som om han vilde styrte løs paa Brevine. Lermantes havde bøjet sig frem. Nu greb han sin Defensor i Skulderen og hviskede med kvalt Stemme:

»Sig intet, jeg besværger Dem, sig intet!«

Fru d'Entraque ventede, roligt udsættende sig for den Krydsild af Blikke, hun var Genstand for. Selv René, Paul og Roland, der hidtil havde siddet stille paa deres Pladser, stod nu op som de andre. Chaussy puffede sin Nabo tilside for at se Fru d'Entraque.

Herr Motiers de Fraisse kunde ikke afslaa Brevines Anmodning. Den unge Frue gik nu bagefter Retstjeneren gennem Mængden. Hun passerede sin Ægtefælle netop som hendes Fornavne og Efternavn raabtes op.

»Julie Eleonore d'Entraque, født Ravenne, 33 Aar.«

De Ting, som Brevine *ikke* havde sagt, var saa aabenbare, at Hemmeligheden allerede var røbet. Dog var alle spændte. Chaussy gennemborede med sit Blik Vidnet, der truede med at fravriste ham Byttet. D'Entraque stod med fremstrakte Arme som var han stivnet. Alle Tilhørerne i Logerne strakte Kroppene frem. Spændingen fordrejede Trækkene, Øjne og Munde stod spærvidt aabne.

Præsidenten kundgjorde, at Fru d'Entraque vilde fremkomme med en Meddelelse.

Fru d'Entraque støttede begge Hænderne mod Gitteret; hendes Stemme klang saa tydelig, at den kunde høres overalt i Salen.

»Min Mands Udsagn er falsk fra Begyndelse til Ende. Endnu igaar bønfaldt jeg ham om at sige Sandheden. Men han vilde ikke høre mig. Han hævner sig paa Lermantes, fordi —«

Hun holdt et Øjeblik inde. Saa fuldendte hun Sætningen. Hun vilde, efter saa længe at have tiet, ikke bruge uklare Ord. Man skulde ikke faa Lov til at tro, at hun skammede sig ved sin Kærlighed.

»— *fordi Herr Lermantes var min Elsker.*«

Hun tav. Man ventede noget mere. Præsidenten spurgte:

»Er det alt, hvad De har at sige?«

Hun tilføjede:

»Endnu et! Herr d'Entraque fik det at vide den 10. September om Aftenen, da han fratog mig de Breve, som jeg var ifærd med at brænde.«

Atter blev der stille.

Brevine bemærkede kun:

»Vi vidste, hvad der var vor Pligt.«

»De kan indtage Deres Plads, Frue,« sagde Præsidenten.

Fru d'Entraque vendte sig. Hun saa de fremstrakte Kroppe, de tusind Blikke, Retstjeneren, der nærmede sig for at føre hende tilbage — og hun saa Lermantes.

Lermantes, som hun nylig havde reddet, hulkede med Hovedet begravet i Hænderne. Alt drejede rundt for hende. hun var ved at besvime.

Da raabte Brevine:

»D'Entraque! Saafremt De endnu fastholder deres Forklaring, fordrer jeg Dem anholdt for falsk Vidneførsel.«

Den fulkommen sanseløse Mand stammede:

»Jeg sagde Sandheden — *første Gang!*«

To eller tre Spørgsmaal var tilstrækkelige til at slaa ham af Marken; medens Mængden skælvede af Ophidselse, indrømmede han alt.

Rutor rejste sig og vendte sig mod Retten; erklærede at han grundet paa Omstændighederne forlangte Mødet udsat til næste Dag.

Medens Salen langsomt tømtes, drønede to Skud. Raab og Skrig fyldte Salen:

Herr d'Entraque havde hævnet sig.

* * *

Mødet havde kun varet en halv Time. Tilhørere og Retspersonale strømmede ud i det smukke Solskinsvejr.

Baronesse Kharv havde trukket Fru Nudrit med sig. De saa, hvordan Gendarmen førte Morderen bort, medens Kvinderne trængte sig sammen om den Saarede, hvem Doktor Buthier var ilet til Hjælp.

»Er hun død? Nej! Bedst for hende, om hun var det —«

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

»Søndags-Nisse« foreslaar at skænke Cheferne for de tyske Krigskibe en Gave (Kikkerter) i Anledning af Beskydningen paa den svenske Undervandsbaad.

(I Anledning af Præsident Wilsons Forlovelse.)

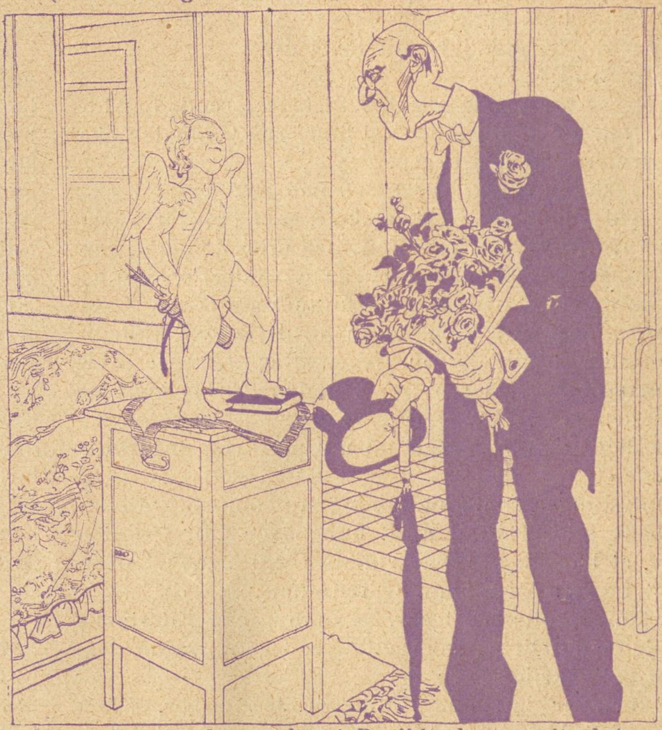

Amor: Det er dog godt, at De ikke har sendt al Ammunition til Udlandet!

(»Simplicissimus«)

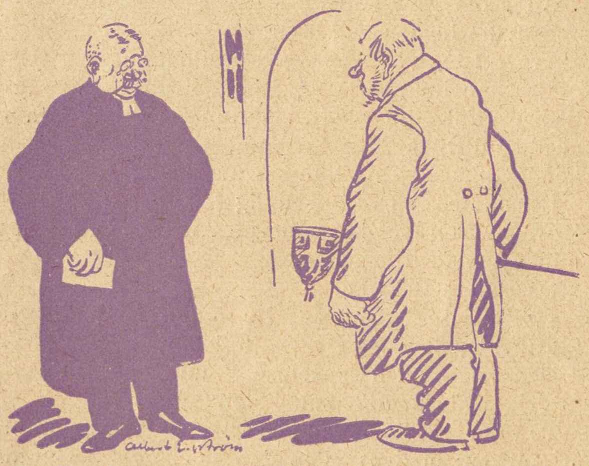

— *Degnen*: I da å dä bara 37 öre i kollekten, en nästan skäms å skicka in dä....
Præsten: — Ja, dä har Andersson rätt i! Gå efter en kortlek, (Spil Kort) så spelar vi sista stick om klabbet!

(»Strix«)

Hvorledes man søger at hverve Soldater i England — —

Og hvorledes man bærer sig ad i Tyskland.

(»Daily Mirror«)

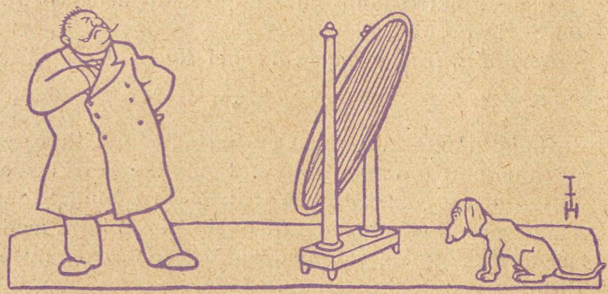

— Folk siger, at jeg ligner Hindenburg!

(»Simplicissimus.«)

Rød Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

En Opsigelse.

G'Aften og velkommen paa Skafuttet! Guldregn og Savsmul! Di ka' stole paa a' der er Piv i Gimmerlammet og di maa kalde mig en Vatabe om ikke den snart revner i Højres Bagborside. Je' æ kommer her ner i Aften for at nedligge en maggiforstærket Protest mod den politiske Bollejon som Støvsugeren Pipper og Kludegiraffen Rotbøl har kogt sammen i Tingelinget i Frederisjagade. Maa je' spørre om *det* er Sammenhold? Hær gaar vi raske Drenge hen og laver et hjemmestrikket Komisjonforslag med dobbelt Bund og Faldelemme og saa failer disse Lemmedaskere a' i de' højtidelige Øjeblik og er li'e paa Nippet te' og gi' Zalle et Votum med Tillid Haandslav og Hængekrøller. Men de' værste ve' Suppedasen er at *de gaar*, de goe Hoder indenfor mit Parti lie fra Fris te' Sonne, aa naar je' altsaa er kommet her i Aften saa er 'et for at sie *at nu gaar je' osse!* Je' gaar brandsprøjte min alderstegne Bliktud uj a Partiet hvis a' der ikke kommer mere Ræsonnemansje i Højrefolket — *og saa ka' de ha'et saa got!* Hær gaar Menesteriet hen aa laver den ene Gedebuk efter den anden! Først Udførselsforbud for normalsporede Banejul mæns der ikke er no'et i Vejen for a' vi kan udføre Løjtnanten fra E. 13 Øre! *Det* kalder nu jeg for god seve til King! Ja. Og ve' di ikke indenfor mit Parti sætte Maksimalprisen op paa Højremænd der gaar a' som varmt Brød saa ka' de kikke i den blaa Bog etter Aggitatoren Abert Moggensen som altsaa har klaret Baduljen mange Gange naar der var Muks paa Vestergade og slinger ve' Stranden. For je' er Højres sidste Meksikaner me Skæg og Tomahavk og je' finder mig ikke i a' Pipper kommer Margarine i Seven saa den ikke ka' skumme og je' er i det helē taget grumme misfornøjet mæ Ledelsen altsaa, aa hvis der ikke kommer en lille Hævelse i Bolledejen saa gaar je' lige direkte over til I. C. Christensen aa mælder mig ve' »Tiden« for *det* er en Mand med Kløerne paa det rigtige Sted og *det* er et Blad med Gummi i forstaar Di! Ja. De' var bare de' je' vilde sige, og Eftertryk forbydes og Tegning af Osvald Jensen saa'n en Glycerindukke! Afgang! Vov! Vov!

En i Hattepullen!

Mælkekompagniet bliver saa go',
skænker en Liter Mælk eller to
til en fattig, værdig Familje!
Det bliver knebent én lille Procent
af hvad de Herrer har malket og tjent —
Hurra for den gode Vilje!

— Politiet maa ikke være en særlig anset Institution her i Byen, for jo flere Gange de frikender mig, jo mere mistænksomt bliver jeg betragtet af Folk!

De evige Rævestreger.

Betror man Mikkel en hemmelig Sag,
saa blinker han helligt mod Skyen
og sværger Tavshed. Den næste Dag
er 'et ude over hele Byen.

Faar Mikkel saa Tæsk paa Ryg og Vom,
saa bider han ikke fra sig,
han skuler bare saa lammefrom
og ryster Kløene a' sig.

Hr. Mikkel binder sit hvide Slips
og gemmer sig lunt inden Døre —
for ham er Troskab og Ære kun Nips,
der ikke gælder en Øre.

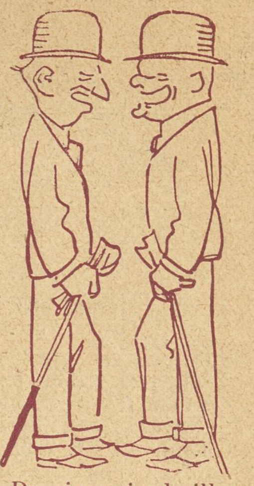

— Kan Du sige mig, hvilken Lighed, der er imellem en Mand, som hejser Dannebrog, og Direktør Skaarup ved »Scala«.

— Næ, jeg kan ikke.

— De har begge, »*Haanden*« i »*Rødt og Hvidt*«.

De krigsgale.

De tossede Fjanter raaber paa Krig,
de truer, de tigger og græder,
de slaar paa Skjoldet med Brøl og Skrig,
og bavler om »Dannemarks Hæder.«

Nej nej, det gælder om Ligevægt
det sørger vi for som det rette --
de Fjolser, der skraaler saa dumt og frækt.
er vejet og fundet for lette!

Jeg kan ikke forstaa det med Politiet og de utallige Juveltyverier. Skulde det gaa efter det gamle Ord »Krage søger Mage«, saa hittede Politiet straks Smykkerne, for blandt Opdagerne skal der jo være rene Perler.

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXIII.

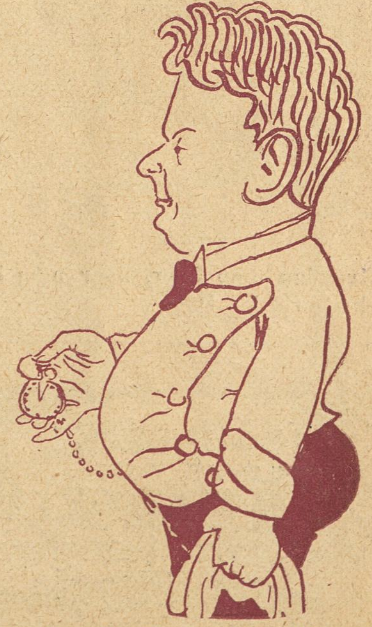

Frank, Kafe „Duval“.

Tak!

Aarhus, d. 30—10—1915.

Kære »Ravn«!

Mange ere kaldet —
faa ere udvalgte.

Med Glæde i Sindet og Glædestaarer trædende i Øjnene, griber jeg til mit Værktøj, Pennen, far at takke og kvittere for Modtagelsen af mit Forfatterhonorar: 6 Linier à Kr. 2,50 = 15 Kr. (Femten Kroner).

Ingensinde havde jeg tænkt mig, at min Pen, hvis daglige Beskæftigelse er at skrive tørre Tal etc., paa en Gang kunde give saa meget. Ja, det gælder jo bare om at forvalte sit ved Fødselen modtagne Halvkilo paa bedste Maade. — Jeg fristes uvilkaarlig til, ved at tænke paa ovenstaaende Resultat, at kaste mig over Prosa og i Særdeleshed lægge særlig Vægt paa Enden — ihukommende hvad skrevet staar: »Naar Enden er god« osv. — Herman Bang m. fl. nu salige Aander, vilde sikkert have blegnet af Misundelse ved at skue Resultatet af min Ringheds Aandsprodukt.

»Ravnen« kunde vel ikke have Lyst til, hvis jeg en Gang nedsatte mig som Roman Forfatter, at købe mine Bøger baade med Begyndelse og særlig god Ende? — For større Partiers Aftagelse kan indrømmes Rabat.

Venlig Hilsen
Emil Andersen
Samsøg. 40
Aarhus.

Hvordan man føler, naar man ikke er barberet i 2 Dage.

Aggerbecks
ægte fine
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare- og Industrilotteri)

2. Trækning finder Sted d. 17. og 18. November.

Fornyelsen maa ske senest d. 15. November.

De ufornyede Lodder sælges d. 16. November.

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

— Hvorfor er Du saa fin?
— Jo, for min Fa'r blir Svend i Da'.

Studentens Forlovelse.

En Student var paa Ferierejsen ovre i Jylland bleven forlovet med en smuk Pige. Og dette gav Anledning til at han skrev et Digt hjem til en Ven paa Regensen

Aarhus, 12. Maj 1912.

Gode Ven!

Kan du, min Ven, en Pige finde,
from som en Aarhusianerinde,
fin som en Mø fra Hothers By,
som Randers Piger smuk og bly,
rig som en Aalborg Glut, og tro
som Døttrene findes i Holstebro.
I Huset vant til fint og groft,
som unge Piger i Ebeltoft.
Dannet, munter og rig paa Vits,
som man dem finder i Frederits.
Nøjsom, tarvelig og beskeden,
som Kolonisternes Børn paa Heden,
som Ribe-Piger af Følelse fuld,
som Skanderborg, saa ren som Guld.
Og dog, som Kolding, mod Manden huld,
Ædel, højhjertet, som de i Vejle,
Da kan du uden Betænkning bejle.

A. Brandt.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Køb Alfa Margarine

Tegning af Storm-Nielsen.

— *Hvis nu a' Kærli'he'ens Port bli'r rejst hær i Fæljeparken, mon man saa ikke ku' faa en Tjans som Portner?*

Nr. 17.

Dommeren (til tre anklagede Bondefangere): De paastaar, at de ikke kender hverandre og aldrig har set hverandre. Og de har ikke alene rejst hertil med samme Tog, men paa deres Rejsegods har man fundet paaklistret de paa hinanden paafølgende Numre: 14, 15 og 16. Det forekommer mig mærkværdigt! Hvordan vil de forklare det?

En af Bondefangerne: Det er da ingen Mærkværdighed! Hvis De, Hr. Dommer, havde fulgt med samme Tog, *saa havde De faaet Numer 17!*

Andersen.

Efter en Knippel-Aften med et helt Batteri »Sjusser« vaagner Grosserer Andersen paa Byens lille Hotel og ser i Sengen ved Siden af sig en af Festdeltagerne fra om Aftenen. Andersen er ikke sikker paa, hvorvidt Sengekameraten er en Bekendt af ham eller ikke, og da den Fremmede slaar Øjnene op, siger Grossereren:

— Mit Navn er Andersen.

Den Fremmede plirrer lidt med Øjnene, vender sig om i Sengen og siger:

— Nej det er *mig*, der er Andersen!

Mæ —

Ung Dame: Uf, hvor man bliver kold om Fødderne paa denne fugtige Mark.

Beundreren: Ak, om jeg kunde hekse, Frøken, saa skulde jeg forvandle mig til en Tiger, paa hvilken De kunde sætte Deres smaa Fødder.

Damen: Hvorfor en saa anstrængende Forvandling? Jeg er tilfreds med et Faareskind!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Danske Velærværdigheder VII.

Tegning af Hp. Hansen.

Ostenfeld, Sjællands Biskop.

Hyrden skal samle Lammet og Faaret
og (blir det nødvendigt) de stridige tøjre —
men skidt og forbandet og tovlig gaar 'et,
naar Hyrden selv bisser til venstre og højre.

Mortensgaasen.

Motto: Gaasesteg er en herlig Fornøjelse
— i Forbindelse med en passet Fordøjelse.

Det er nu mit Princip: Jeg hader al Fraasen.
Jeg ynder ikke Kogekunstens Luner
med »Østers — Vildt« og »trøflede Kapuner«.
— Jeg holder mig paa dansk Manér til Gaasen!

Hvad er vel Fjas og Spas og Elskovslegen,
og Rosers Duft, og Lærker, der kan kvidre,
Maaneglimmer, Harpetoner, ogsaavid're,
imod det delikate: Gaasestegen?

Hvad er mig »Kys af friske Pigelæber«,
mens jeg med øvet Haand forsigtig stræber
det fede Gaasestykke at tranchère.

Til Retten én Bourgogne — ikke flere.
Saa spiser jeg, indtil der ej er mere,
og strækker mig, mens nydende jeg ræber . . . .

Frederik Skousbo.

♥ ♥ ♥

Fod i Hose.

Damen: Jeg vil gerne se paa nogle sorte Glacehandsker. Nej, ikke disse, for de er ikke efter sidste Mode.

Købmanden: Jo, jo, vi har lige faaet dem hjem.

Damen: Saa — aa? Moden siger, at sorte Glacé skal have gule Sømme og vice versa. Jeg ser de gule Sømme, men hvor er vice versa?

Købmauden: »Vice versa« er det franske Udtryk 7-knaps!

Damen købte tre Par.

Kendt Mand.

— Jeg fik i Morges et anonymt Brev, hvori jeg blev kaldt et Fæ, en Sjover, en Rakker og en Blodsuger. Hvem kan den Lømmel være, tror Du?

— Tja, det maa jo være En, der kender Dig godt!

Af en Ungkarls Dagbog.

Ægteskabet er en firdobbelt Urimelighed, nemlig:

1) For ham, som ikke fik hende.
2) For hende, som ikke fik ham.
3) For hende, som fik ham.
4) Og naturligvis ogsaa for ham, som fik hende.

Kig-Kig.

Ældre Dame søger Værelse og siger: »Kunde jeg ikke faa Værelset billigere? Jeg benytter det kun saa lidt — for det meste kigger jeg ud af Vinduet.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Osvald Jensen.

Fruen: — Ja, Du maa gerne springe ud og frelse hende, men vov ikke at være forlænge under Vandet med hende!

Dansk Korn Snaps

„Ravnens Lynromaner."

Englands Hemmelighed!

Autoriseret Oversættelse af *C. A.*

I denne ulyksalige Krig har vel intet gjort saa stor Virkning og forbavset Verden i den Grad som *Undervandsbaadenes* Stimandsarbejde. Det var England, som i første Række kom til at lide under dette Krigsfartøjs skjulte Færd, og i hele Storbritanien gjorde man sig uhyre Anstrengelser for at beskytte »Landets Hjærte«, den mægtige Flaade, mod Undergang. Mod Forventning er det lykkedes England at tage Brodden fra disse Havets Skorpioner -- takket være *Arbejderen Henningtons* geniale Opfindelse! *I den efterfølgende lille Fortælling røber jeg Englands store Hemmelighed, der vil forbavse Verden.*

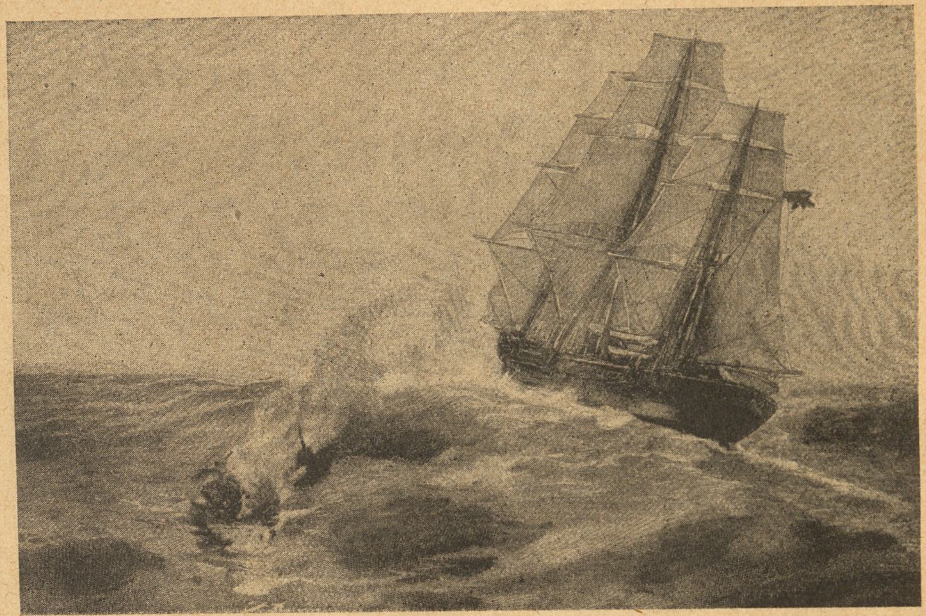

„Victoria" skyder en Undervandsbaad i Brand.

* * *

Den 14 August 1915 henvendte Værftarbejder Thomas Hennington sig i Marineministeriet og udbad sig en privat Samtale med Flaadeministerens Departementschef. Efter nogen Parlamentering opnaaede han den ønskede Samtale, som varede i to Timer, og da Konferencen var forbi, saa de i Audiensgemakket forsamlede, at Departementschefen trykkede Henningtons Haand og lukkede Døren efter ham.

To Dage efter blev Fuldriggeren »Victoria« halet op paa en af Liverpools Beddinger, og hundrede Arbejdere, der alle var tagne i Ed, gik i Gang med paa den omhyggeligt afspærrede Plads at beslaa Skibets Sider fra Vandlinje til Kølen med tykke Staalplader.

Den 30 August stak »Victoria« i Søen, bemandet med udsøgte Mariner, der var klædte som almindelige Koffardisøfolk, og forsynet med godt skjulte hurtigskydende Kanoner. Chef var Kaptajn Schott, en af den engelske Marines raskeste Officerer.

* * *

Allerede tidligt i September mærkedes det, at de tyske Undervandsbaades Resultater formindskedes i en mærkbar Grad, og med Maanedens Udgang fremkom der Rygte om, at den tyske Undersøflaade skulde have lidt frygtelige Tab. Offentigheden troede, at disse Baade var bleve fangne i Staalnet, der var spændt ud i Havet, men Sandheden er, at kun en ringe Part af Undervandsbaade forliste af *den* Grund.

Fuldriggeren »Victoria« fangede dem.

* * *

Den 4 September om Morgenen stod »Victoria« for fulde Sejl ud gennem den engelske Kanal og stod ind i Nordsøen. Fra Stævn og Bro blev der holdt skarpt Udkig til alle Sider, og Kursen blev holdt N. N. O. fire Sømil fra den engelske Kyst.

Klokken to Eftermiddag satte Kaptajn Schott, der i Timevis havde staaet med Kikkerten for Øjnene, sin Sølvpibe i Munden og lod dens skingre Tone flænge Luften. Mandskabet løb til Kanonerne, og Officererne holdt Udkig i Læ af Lønningen.

Schott havde en Sømil forude opserveret en karakteristisk Bølgekrusning i Havspejlet og vidste, at en Undervandsbaad nærmede sig.

Fuldriggeren drejede op for Vinden, vendte Stævnen mod det Sted, hvor Undervandsbaaden havde sin Bane, og holdt Kurs lige ned imod dem. Da »Victoria« var kommen Undervandsbaad paa en Afstand af 100 Favne, skete der noget sælsomt. Undervandsbaaden viste sig pludselig i Vandoverfladen, krængede næsten helt over og gled uden at lystre Ror og ganske ude af Ligevægt *ind mod »Victoria«*.

Et nyt Fløjtesignal lød, og Undervandsbaaden ramtes af det glatte Lag fra »Victorias« Kanoner.

Fuldriggeren drejede af og bruste Nord paa, og snart slog Flammerne højt op fra den dødsramte Undervandsbaad, hvis Mandskab sprang over Bord for snart efter at blive reddede i »Victorias« Baade.

* * *

Den delvis sønderskudte Undervandsbaad sank ikke, men fulgte — uden at det var muligt at se af hvilken Aarsag — i »Victorias« Kølvandslinie.

Ved 4-Tiden samme Eftermiddag gentog den samme Scene sig — en Undervandsbaad steg, trods alle Manøvrer, op over Vandfladen og var faa Minutter efter Vrag. Ogsaa dette Fartøj gled, trukken af hemmelighedsfulde Magter, bagefter »Victoria«, som ved 8-Tiden om Aftenen sejlede ind i Harwits Havn efterfulgt af tre sønderskudte tyske Undervandsbaade, hvis Bemanding befandt sig i Fangenskab ombord paa Fuldriggeren »Victoria«.

Samme Aften blev Værftsarbejder Thomas Hennington kaldt op i Marineministeriet, hvis Chef holdt en begejstret Tale for ham og overrakte ham en Bankbog lydende paa 50.000 Pund Sterling.

Hvori bestod Hennintons geniale Opfindelse?

Deri *at han havde omdannet »Victoria« til en uhyre Magnet, der trak Undervandsbaadene til sig.*

Tysklands Undersøherredømme var brudt!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefo Palæ 2056.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN
Reproduktionsanstalt
DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Wilsons Gummivarelager

12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,

Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

HERMAN JUST's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

S. JOHANNESSON's

TELEFON 3684. TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

GENUINE LUNDS-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Forlov-elses-ringe

14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade lige for Regnegade.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDINGS KØBENHAVN.

Bivouak i Fodboldtoget til Stockholm.

Tegning af Emil Poulsen.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 46. Torsdag den 18. November. 1915

Tegning af Osvald Jensen.

Den moderne Eva.

Bryggeriet Phønix
Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968
Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Københavns Tilskærer-Akademi Stormgade 16.
Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
·FIONA· SKINDERGADE 27

Schulstad Ludvigsen
Maltet Brød
Giv Agt paa Varemærket

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2. MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Gift Dem aldrig — før De har besøgt Snedkermester Chr. Jensens 4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87 (ligefor Sølvgade) samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

SJÆLLAND I GLAS OG RAMME. 6. BADEHOTELLET.

Et jublende, pludrende, leende og raabende Kor af Gæster sidder ved hviddugede Borde over hele den brede Veranda. Højt oppe paa Bakken, som bærer det gule og brunmalede Badehotel, skærmer kæmpehøje Fyrretræer for Storm og Regn, og dybt nede fra Vejen til et langt Stykke ud i Sundet løber Baadebroen, paa hvis yderste Del en Mand netop er i Færd med at stryge Flaget.

En højklingende Raslen med Tallerkener, Knive og Gafler, fine Lyde af Kryslalglassenes Sammenstøden og Vinproppernes Knalden blander sig med Suset fra de nejende Fyrre.

Damer i lyse Dragter og Herrer i sorte Kjoler eller graagule Støvfrakker kommer og gaar paa den kaktusprydede Stentrappe, hvor ogsaa travle Kellnere stryger med Anretningen, der sender en krydret Madlugt over hele Terrainet.

Solen gaar ned; den purpur-forgylder Tycho Brahes Ø og striber Sundet helt over til Svenskekysten med Farver, der skifter Toner for hvert Minut, fra stærkeste Rødt, den hele Farveskala igennem til mørkt violet og svageste Orange.

Hjuldamperen lægger fra, og paa Dækket lyder fuldtonet Mandssang, mens hvide Kvinder lyttende garnerer Damperens Ræling.

Saa tændes efterhaanden Lys allevegne; først Brohovedets Lanterner, saa Hotellets Prismer, og snart lyser det fra Vinduerne i hele Komplekset.

Og fra det bortsejlende Dampskibs Koøjer falder Guldstriber ud paa de hoppende Bølger, og hjemfarende Cyklister med Blus mellem blanke Styr suser hastig forbi det feagtige Hotel, hvor Støjen efterhaanden er sagtnet, og hvor Cigarernes smaa, røde Prikker skinner fra de mange mætte og hviskende Munde.

Ave.

Forkert i Byen.

Paa et Kontor paa Købmagergade var hele Personalet vilde efter Fodboldkampe, og de unge Mennesker fandt paa mange snedige Løgne for at slippe fri nogle Timer, naar der var Fodboldkamp.

Forleden Dag kom yngste Kontorist, William, ind til Chefen og bad meget om at maatte faa fri, da hans Bedstemoder var død. Chefen (der var den allermest tossede efter Fodbold) vidste nok, hvor den bar hen — der var stor Kamp den Dag! For nu at fange Synderen, sagde Chefen: — Det kan De godt, men vent lidt, saa gaar jeg med. Derpaa fulgtes de ad — og Chefen maatte tilbringe to Timer paa Vestre Kirkegaard og kom ikke til Fodboldkamp.

For denne Gang havde Kontoristen nemlig talt Sandhed!

Ikke glemt.

— Huskede din Onkel Dig i sit Testamente?

— Det maa han vel ha' gjort, for jeg fik ikke en Øre!

Tegning af Anton Hansen.

Fru Lassen: Pas nu paa, at Minen ikke springer for tidligt.

I. C.: Pyt! Jeg har jo min Maske!

Aarsag og Virkning.

— Har Du hørt, at Direktør Holm er bleven afskediget fra Bageriet?

— Nej, hvorfor dog?

— Han gjorde Brødene for smaa.

— Det var da ingen Fejl.

— Nej, men han glemte samtidig at forhøje Prisen.

Forsigtig.

Patienten: I den sidste Tid er min Hukommelse bleven meget daarlig.

Doktoren: Nej, virkelig! Saa maa jeg i dette Tilfælde bede om mit Honorar forud!

Han klarede sig.

— Tænk, nu er Frøken Grim endelig bleven gift.

— Naa, det var vel med ham, der reddede hende fra at drukne, da hun faldt i Vandet i Sommer?

— Nej, han klarede sig, men hun fik fat paa en anden, der bare havde staaet og set paa det.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tegning af Helgo Jørgensen.

Efter Forlydende skal „Varehuset“ omdannes til et Danselokale. (Dagspressen.)

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Dampvaskeriet „Solvang"
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

A. P. Bruuns
Bogbinderi og Protokolfabrik
Rosengaarden 5. Telf. Byen 2767 x.

Cascalin
Tabletter mildt
Cascalin Piller B stærkere virkende **fortrinligt og billigt Afføringsmiddel.**
Anvendes paa mange danske Hospitaler og af mange danske Læger. Faas paa Apotekerne.
Løvens kemiske Fabrik,
Amagertorv 33.

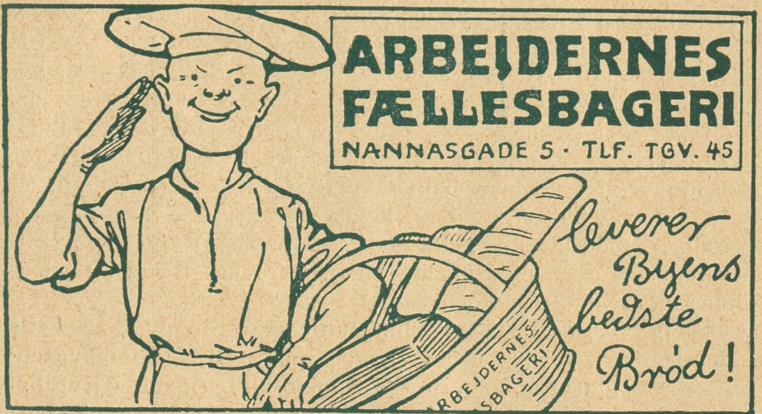

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes
Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Tegning af V. Setoft.

— Jeg begriber ikke, at de Menige tør vise sig opsætsige; jeg synes dog, at vi gør et myndigt Indtryk!

Stærk Snaps!

Mel: Droslen slog i Skov sin klare Trille.

Mig faa Lov, at slaa et Slag for Slottet
hist ved Stranden, hvor den gør en Bugt.
Ædle Men'sker har sig sammenrottet
for at gøre Slottet særlig — smukt!
En vil væve skæve Gobeliner,
En vil fylde Tingets Sal med Raps,
og *Slott-Møller* gaar hver Dag og kliner —
det er dog en lidt for hamber Snaps!

Jeg blev glad, da jeg forleden læste
af *Johannes V.* i vores Blad,
hvordan Blade, trykt med fremmed Sværte
lugtede af — ja, jeg ved ej hvad!
Dyretalg og Popler, Eskimoer,
Flyvefisk, Kaniner, Krudt og Labskows — men denne Lugtesans beroer
vistnok paa, hvor tit man ta'r en Snaps!

Hvad er det med denne Malmø-Damper,
hvor de har forfalsket Brændevin?
Jeg er ikke en af dem, der svamper,
men med Snapsen maa ej gøres Grin.
Med en *Aalborg*-Damper helst jeg sejler,
der man »Supen napper med et »Habs«.
Jeg forstaar saa godt de Folk, der stejler,
naar de faar en vandet Aalborgsnaps!

Jeg var med i Taarbæk her forleden,
da vi Blaabær fik som første Ret.
Hvilken Suppe — vel er jeg beskeden,
jeg er glad, naar blot jeg bliver mæt.
Men jeg kan'de lide Svovelsyre —
hvor de Kokke skulde have Klaps!
— Undskyld at jeg lægger ned min Lyre,
men det *var* en værre Blaabær-Snaps!

Per Plex.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

Da man havde baaret den Saarede ud, førte den lille Baronesse sin Ledsagerske til den elektriske Bane. Pludselig stod Herr Perron for dem.

»Naa, min naadige Frue, hvad mener De nu?«

»Forfærdeligt! Den stakkels Kone! Iøvrigt glæder det mig, at Vildtet undslap Dem.«

»Vent,« svarede Perron med en Antydning af slet Lune, »denne Proces byder paa talrige Overraskelser, maaske er denne ikke den sidste.«

»Hvor denne Kvindes Kærlighed maa have været stor,« sagde Fru Kharo uden at ænse den andens Bemærkning. »At træde frem for alle disse Mænd — sige det, hun har sagt — Hun kendte hverken Frygt eller Skam. Slog ikke engang Øjnene ned. Jeg vilde i hendes Sted have skælvet. Men jeg vilde handlet som hun.«

»Hun har kun ventet for længe,« svarede Herr Perron. »Naar hendes Mand løj, naar hun var vidende herom, hvorfor talte hun saa ikke før? Betroede sig til Undersøgelsesdommeren. Det havde affødt mindre Skandale. Og saa var der ikke bleven skudt. Alt var endt i en lille gemytlig Skilsmisse.«

Fru Kharo forargedes over hans Kyniskhed.

»Hun befandt sig i en vanskelig Situation,« sagde hun. »Vi Kvinder ved ikke, hvilken Vej vi skal slaa ind paa, naar vi indvikles i den Slags Mandfolkehistorier. Fru d'Entraque har tænkt: »Det maa jo vise sig, at han er uskyldig, derfor er Retten der.« Men da hun skuffedes, talte hun. Var hun i Stedet gaaet til Undersøgelsesdommeren, havde hun maaske ikke fundet Gehør — han havde næppe sat Lermantes i Frihed — der er jo saa mange Formaliteter at iagttage. Men nu — foran Retten og Publikum — virkede det som et Kanonskud! Alle hørte og forstod det.«

Herr Perron blev slaaet af disse Bemærkningers Rigtighed.

»Den store Mængde er som Kvinden,« tænkte han, »den kender Kvinden bedre end vi.«

»Hvor det vilde være godt for hende, om hun døde.« fortsatte Fru Kharo; »hun har frelst den Mand, hun elsker, hvad har hun saa mere at gøre paa denne hæslige Jord?«

»De er en Smule romantisk anlagt, Frue! Det sandsynligste er imidlertid, at hun kommer sig. Saa vil hun og Vennen rejse ud i Verden sammen, nyde Livet — indtil de ikke gider se hinanden mere.« —

* * *

Rutor var en øvet Taler, men denne Gang tvivlede han paa sig selv. Han havde grundet sit Indlæg paa dEntraques Vidneudsagn. Men nu manglede han pludselig denne Basis, og han stod foran det Alternativ, om han skulde give Afkald paa Anklagetalen eller udarbejde en ny. Da han havde prøvet en hel Række nye Argumenter, uden at finde et reelt Angrebspunkt, var han lige ved at fortvivle. D'Entraques Udsagn havde for ham været afgørende, eftersom det havde den bestemte Karakter, der nærmer sig Visheden. Men nu var hele Bygningen styrtet sammen.

Paa den anden Side var Kærlighedsforholdet til Vennens Hustru et nyt ugunstigt Træk i Lermantes Karakter. Det materielle Bevis for en Forbrydelse var blevet svagere, selve Forbrydelsen sandsynligere, idetmindste i hans Øjne. Rutor var en Kendsgerningernes Mand. Derfor virkede denne Elskovsaffære som et nyt Bevis, der tjente til at fuldkommengøre andre og lignende Karaktertræk hos Lermantes. — Kendte man ham ikke som en haardhændet Forretningsmand, en vild Spekulant? Som en Levemand med en let Moral? Med dette Ægteskabsbrud var Maalet fuldt. Et Menneske, der har begaaet saa mange Afskyeligheder, bliver hurtig en Forbryder.

Efterhaanden som Rutor sank tilbunds i disse Grublerier, forflygtigedes det stærke Indtryk, som Scenen havde gjort paa ham. Han var som hidtil Lermantes fjendtligt stemt; hans Logik vægrede sig imod at slutte fra Vidnets Uværdighed til Anklagedes Uskyld.

Alle disse Tanker trykkede ham. Men han vilde søge at klare Vanskelighederne alene og tog derfor ikke — som Dagen før — hjem sammen med Herr Motiers de Fraisse. Han vilde ikke lade sig paavirke. —

Mængden betragtede endnu de friske Blodspor i Vestibulen, da Statsadvokaten gik over Pladsen til den elektriske Bane. I Sevres besteg Rutor Dampbaaden. Der var kun faa Passagerer, han kunde frit vælge sig en Plads paa Overdækket. Et Øjeblik aandede han lettet op, saa faldt Tankerne over ham paany. Han fremtog sin Mappe og læste d'Entraques første Udsagn igennem. Det var utvivlsomt i Lermantes Favør, stod i absolut Modstrid med det andet. — Men kunde de ikke begge være lige falske? Dette i høj Grad utroværdige Vidne lagde stadig Begivenhederne tilrette efter sit Forgodtbefindende. Luise Donnays Forklaring gjorde ikke Sagen klarere. Edsvorneretten kunde kun dømme efter Sandsynligheden, ikke efter Sandheden. Antallet af »ja« eller »nej« vilde drage Straf eller Frikendelse efter sig. Men en Frikendelse vilde ikke rense Lermantes. —

I Louvre steg Rutor ud. Paa Kajen raabte man med Aviser, der bar fede Overskrifter:

Proces Lermantes. Stort Teaterkup. Frikendelse sandsynlig.

— Frikendelse sandsynlig —! Med hvilken Ret forudsaa disse Ukaldede en saadan Løsning? spurgte Rutor sig selv. — Var en forelsket Kvindes Skrig tilstrækkelig til at omstyrte Statsadvokatens Arbejde?

Paa Grands-Augustin Kajen stødte Rutor paa sin Kollega Rabius, der holdt ham fast.

»Der har De rigtignok noget Behageligt i Udsigt,« udbrød han.

»Mener De dermed, at jeg faar meget at bestille?«

»Netop. Og er det ikke ganske rart. Jeg kender intet kedsommeligere end Processer, i hvilke Vidnerne har gjort Arbejdet for os.«

»Da foretrækker jeg for mit Vedkommende at være godt rustet. Enhver Tilstaaelse glæder mig. Jeg bevæger mig helst paa sikkert Terræn, ellers er jeg bange for at tage fejl, og denne Frygt stjæler min Kraft.«

»En ganske naturlig Skruppel! En saadan Frygt vilde ogsaa lamme mig. Derfor indretter jeg mig saadan, at jeg ingen har. Naar man har gjort sig alting klart, kan man ikke tage fejl. Siger min Dømmekraft mig, at en anklaget er uskyldig, betænker jeg mig intet Øjeblik paa at tage Anklagen tilbage.«

»Er det ofte hændet Dem?«

»Nej. Kun en eneste Gang. Tiltrods herfor dømte Edsvorneretten ham.«

»Har De aldrig tænkt paa, at De i Kraft af Deres Logik kunde komme til at dømme en Uskyldig?«

»Aldrig.« Man maa have Tillid til sig selv! Jeg kender kun Processen fra Aviserne, men jeg vilde i Deres Sted være fuldkommen rolig.«

»De vilde fælde ham?«

»Absolut. Havde Lermantes haft en anden Fortid, vilde jeg maaske have næret Tvivl. Men en Fyr af den Kaliber!«

»Tror De ikke paa det personlige Indtryk? Et Indtryk, som man ikke nærmere kan begrunde, men som modsiger den Mening man har dannet sig?«

Rabius udbrød overrasket:

»Nej. Saadanne Indtryk skuffer paa det frygteligste.«

»Alligevel — hvilken frygtelig Ulykke, hvis man gjorde sig skyldig i en Fejtagelse!«

Med disse Ord rystede Rutor sin Kollegas Haand og steg ind i en Droske for at køre til sit Hjem. Inde i sit Arbejdsværelse tog han atter Sagens Akter frem. Han sagde til sig selv: jeg vil gennemgaa dem uden at beskæftige mig med d'Entraques to Udsagn. Men han indsaa snart, at denne Metode var uigennemførlig. Var det første eller det sidste falsk, eller maaske begge? Dertil vendte han stadig tilbage. —

Under Middagsmaaltidet var han mørk og taus.

»Du ser saa anstrengt ud idag,« bemærkede Fru Rutor med bekymret Mine.

Han svarede:

»Der var meget varmt i Versailles.«

Datteren Anne-Marie gættede at denne Hentydning til Processen aabenbarede et hemmeligt Ønske om at tale om den.

»Far!« udbrød hun, »hvad vil I foretage jer med den ulykkelige Mand?«

Han svarede ikke.

»Jeg er saa bange for,« fortsatte hun, »at du vil gaa ubønhørlig strengt tilværks. Og det er dog altsammen saa uklart.«

»Saa uklart? — Følger Du Processen i Aviserne?«

»Jeg følger alle de Processer, som Du har med at gøre, Far.«

Han forsøgte at le.

»Det vilde være mig behageligere, om Du lod være,« sagde han. »Hvad mener Du iøvrigt med uklart?«

»Jeg mener kun — jeg venter et eller andet skal ske, som kan bringe Sandheden for Lyset.«

»Der er sket noget, men Sandheden er ikke bleven opklaret derved.«

Rutor saa skiftevis paa sin Kone og sin Datter:

»Ved I Besked?«

»Ja,« sagde Fru Rutor, »vi har lige læst Aftenaviserne.«

»Naa, hvad Indtryk har I faaet af Sagen?«

»Du har ofte sagt, at man mange Gange er tvunget til at dømme efter Skøn uden Beviser. Her synes det mig, at man har at gøre med en Uskyldig.«

»Hvorfor?«

»Jeg kan ikke forklare det. Maa man ikke undertiden lade sig lede af Instinktet?«

Rutor tænkte paa sin Samtale med Rabius og sagde:

»Man skal altid kun dømme efter sin Fornuft.«

Paa Datteren Anne-Maries Ansigt saa man, at hun stemte ganske overens med Moderen. Hun holdt sig nu ikke længere tilbage, men udbrød med en Slags Begejstring:

»Den anden, denne d'Entraque, han løj, Far; det følte man tydeligt. Og Lermantes sagde hele Tiden Sandheden. Ja, det maa Du ogsaa have følt, som saa ham paa saa nært Hold.«

»Barn, hvor kan Du tro, at man lader sig lede af den Slags Indtryk. Forbrydere er snu. Man maa stadig mistro dem.«

»Naturligvis gør de, hvad de kan, for at skuffe deres Dommer. Men er det ikke bedre at frikende hundrede Skyldige end at dømme en Uskyldig?«

»Der findes ingen absolut Retfærdighed i denne Verden,« bemærkede Rutor. »Vi raader kun over en relativ Retfærdighed. Den har som eneste Maal: Soning af Brøden. Gennem denne Soning beskyttes vi mod Forbrydelser.«

Den unge Pige lod sig ikke afspise med den Slags Teorier.

»Hvor kan Du tale saaledes, Far?«

Rutor saa paa sin Datter. Han led under at maatte skuffe hende.

»Jeg siger Dig endnu en Gang,« fortsatte han, »at Misdædere er overordentlig snu. — Mellem dem og Justitsen bestaar en Slags Tvekamp, i hvilken de har visse Fordele, eftersom de sletteste Vaaben er gode nok for dem. Straffefrihed vilde gøre dem dristigere og forøge deres Tal. Antager vi, at Lermantes er skyldig og blev frikendt, da var det at sætte Præmie paa Frækhed og Snuhed. Antager vi, at han er uskyldig, og blev dømt, ja, da var det forfærdeligt, men ikke saa skæbnesvangert for Rettens Anseelse som det første Tilfælde.«

»Men denne Mand har Børn, Far; for deres Skyld burde Retfærdigheden ikke gribe fejl.«

Anne-Maries Ord lyste op som Lynet en mørk Nat. Alle Rutors praktiske Grunde og sociale Argumenter blev til intet. En Fejltagelse, som Loven sanktionerer, træffer ikke alene selve Offeret, men sætter sine Spor langt ind i de kommende Generationer.

Dette kom Rutor til at tænke paa.

»Ja,« mumlede han, »Børnene — Børnene —«

* * *

Da Advokaten indtog sin Plads, kastede han et Blik ud over Salen. Ligesom den foregaaende Dag var der stuvende fuldt.

»Hvad vil min Kollega sige, naar han mærker, at jeg ikke tager Hensyn til hans Raad?« spurgte Rutor sig selv; han kunde nemlig ikke beslutte sig til at opretholde Klagen i hele sin Udstrækning. Han var utilfreds med dette Kompromis, eftersom han var en Fjende af Halvhed. I dette Øjeblik mødte han Rabius Blik. Han hilste ham med et let Nik.

»Rabius vilde ikke have tøvet,« mumlede han, ærgrende sig over sin Svaghed.

Naar han begyndte en Tale, var han altid nervøs.

I Dag mere end nogensinde.

Efter en kort Indledning, fældede han en haard Dom over d'Entraque, »der for at tilfredsstille sit Had, havde ført Retten paa Vildspor«. Han erkendte, at dette Vidnes Sammenbrud havde vanskeliggjort hans Pligt.

I denne Tone fortsatte han med en kort Redegørelse for Lermantes tidligere Livsforhold.

Lermantes havde en øjeblikkelig Interesse af Generalens Død, forsaavidt han vidste, at der eksisterede et Testamente til Fordel for ham. Uheldigvis havde man ikke Klarhed paa dette Punkt. Luise Donnays tragiske Udsagn var intet gunstigt Bevis, var ialfald ikke tilstrækkeligt til at fri Anklagede for Mistanke. Yderligere uheldige Omstændigheder kom til: Besøget i La Combette, som Lermantes begrundede med det Paaskud, at han vilde bruge Kur i Aix; de lange Samtaler med Gæstevennen, som Kammertjeneren Justin berettede om, Testamentets Datum o. s. v.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

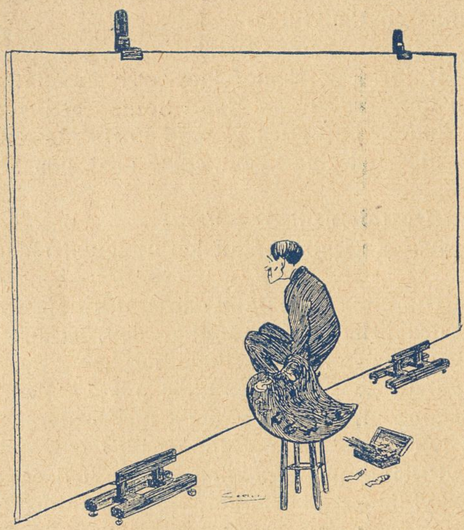

— Om jag nu bara hade en idé!
(»Søndags Nisse«)

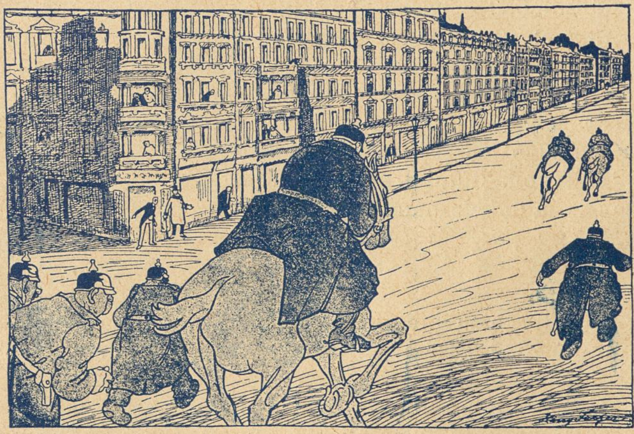

— Hvad er dog det — er der sket et Mord?
— Nej, men der er endnu et *Fremmedord* i Berlin, og det er det, Politiet er paa Jagt efter.
(»Ulk«)

— Hør du Blomsterstrand, du får allt lof att gifta dej med din kassörska, hon börjar tack vare dej få dåligt rykte.
Blomsterstrand (förolämpad:) — Å du förbannad, tror du jag gifter mej med en flicka, som har dåligt rykte!
(»Strix«)

Manden: Nu skal jeg i Byen, og Du har endnu ikke faaet syet det Hul i min Frakke.
Konen: Nej, jeg har ikke Tid i Dag, men nu sætter jeg en Blomst i Hullet, saa ses det ikke!
(»Fliegende Blätter«)

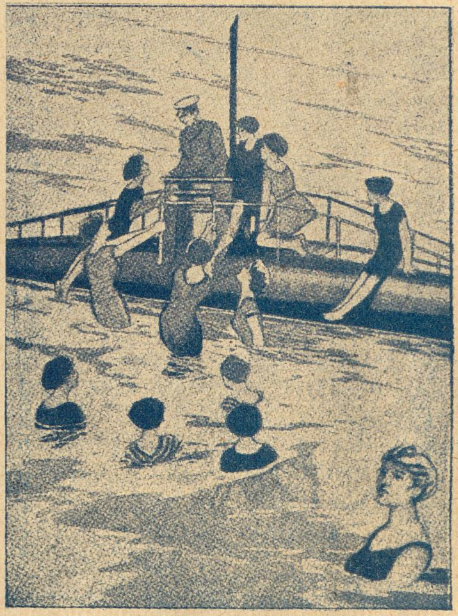

Undervandsbaad i Fare.
(»The Bystander«)

Rød Indmad

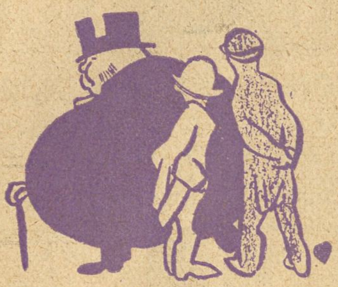

Gud er visselig usynlig men hans Stedfortrædere paa Jorden ser man saameget bedre!

1916.

Lidt Dyrtidstillæg det er alt,
hvad Arbejdsgiverforeningen byder —
og vrages *det*, skri'r man Gevalt,
og Hyl i Højres Presse der lyder.

Men nej, saadan skal det ikke gaa,
om nok saameget Hr. *Foss* end stræver.
En *Almisse* blæser hver Arbejder paa,
sin *ærlig fortjente Løn* han kræver!

1/11. Der var en ualmindelig „tapper Skræder“, ham i Landemærket, der havde pantsat alle Soldaternes civile Klæder. Den var ikke saa go'.

Nej, det er en køn en „till the boys come home“!

5/11. Sagen mod de kjøbenhavnske Privatdetektiver tager et uanet Omfang, og Kachotterne fyldes. Det kan ikke nægtes, at Assessoren gaar de Herrer svært i Bedene — de er snart opdaget allesammen.

— Hvoraf kommer det egentlig, Amalie, at Du faar Rabat i Broderimagasinet?

— Jo, ser Du, jeg har nemlig en *Broder-i-magasinet*.

9/11. Ved Majdagen i Odense forkyndte et Rullegardinsbanner, at 2 Konditor-Damers Forretning var blokeret. Damerne gjorde Vrøvl, men Fogeden fandt ikke det var ulovligt at oprulle et Billede af Forholdene ved Konditoriet. Overretten har i disse Dage sluttet sig hertil og sagt: La' bare rulle.

Kapløb.

Der er snart ingen Grænser for, hvad man kan faa, naar man abonnerer paa et Blad.

Bladet sørger for ens Underholdning med Hensyn til Koncerter og Oplæsning, og vil man ikke ud, kan man faa det hjemme pr. Telefon-Grammafon.

Bladet køber Teaterbilletter for os, besørger Byærinder og serverer Te med Marmelade osv. osv.

Om alt gaar vel, vil Programmet for næste Aar mellem de kapløbende Blade se saaledes ud.

»*Berlingske Tidende*«: Gratis Barbering og Tandudtrækning.

»*Nationaltidende*«: Gratis Støvsugning af Abonnenters Lejlighed, ugentlig Ligtorneoperation.

»*Hovedstaden*«: Fri Konfirmationsundervisning af Abonnenternes Børn ved Bladets Redaktør.

»*Politiken*«: Bladets Medarbejdere bringer — uden Udgift — Abonnenterne Morgenkaffe med frisk Brød, hvori der er anbragt et Eksemplar af *Georg Brandes* Haar.

»*Vort Land*«: En Riffel med tolv skarpe Patroner til hver ny tiltrædende Kvartalsabonnent.

»*København*«: Daglig fri Tømning af Abonnenternes Skraldebøtter.

Til Gengæld er Aviserne ikke til at læse.

Den tapre Kornet.

Et Løjtnantsfrø ad Strøget for
og fægted' med sin Sabel,
fra Læben fløj der Helteord,
Vildt prustede hans Snabel.

Af Rædsel fyldtes Hvermands Hu,
med Is blev Blodet blandet.
Var Krigen kommet? Kval og Gru!
stod Fjenden alt i Landet?

Hvad gjorde Fyren vild og gal?
Hvad tændte Krigerluen?
En stakkels Underkorporal,
som ikke tog til Huen!

10/11. En Tugthusfange i Horsens er bleven dømt til 15 Slag *Kat*. Gud give, vor nuværende, elendige Retsorden snart maatte gaa *i Hundene*.

— De maa nu li'egodt ikke ha' det rart i Tyskland med de omvendte Forhold,

— Du mener?

— Jo, se, Nord fra er der ingen Udførsel af *Kobber*, og Øst fra er der stor Indførsel af *Kopper*.

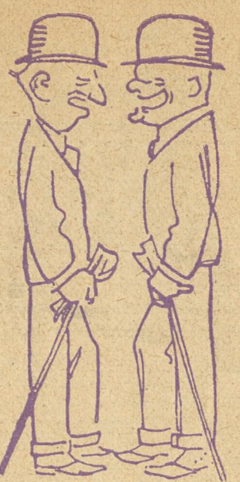

— Ved Du, hvorfor Serbernes Humør staar paa *Nulpunktet?*

— N—æh!

— Jo, — Termometret kan ikke *vise* nogle *Grader*, da Fjenden har taget *Visegrad* fra dem!

Vestindien.

»Et Krigskib til Hjælp! O, hør vor Bøn,
hvis ikke — vi alle til Støv forvandles!
Tænk, Negrene vil ha' mere i Løn
og ønsker som Mennesker at behandles!«

Valkyrien afsted — det var hurtig gjort.
Dog — kan man nu ogsaa paa Skraalene lide?
Det er let nok at male en Neger sort,
men mon deres Herrer er uskyldshvide?

13/11 Sikken et Rykind der er hos Assessor *Rüdinger* i Kriminalkamret; Assessoren sidder og sveder hver Dag.

— Sveder? Paa et saa *skyggefuldt* Sted?

De fattige og trængende, der skulde have Andel i Gevinsten fra Frilufsteatret, kan sagtens være glade: I Aar er der et Underskud paa halvsyvende Tusind Kroner, det kan de leve længe af — og næste Aar spilles der slet ikke, det klodser endnu bedre!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXV.

Riis, Kafe „du pont“

1ste Digter: Min Kæreste har slaaet op . . .

2den Digter: Saa skyder Du Dig vel?

1ste: Det havde jeg oprindelig bestemt — men nu afgør jeg det med et Par lyriske Digte.

E. Løntoft. »Kameraten« skal komme paa Tryk!

Kære Ravn! her er en fra Fad:

En Mand havde faaet »Udyr« i Haaret og fik af en Ven det Raad, at vadske Haaret godt med Sprit, inden han gik i Seng.

Den næste Dag spurgte Vennen, hvordan det var gaaet.

— Jo, jeg vaagnede midt om Natten ved en forfærdelig Støj — det var alle Dyrene, som sang i Kor: »Skaal for ham, af hvem vi fik!«

Venlig Hilsen *Carl A.*

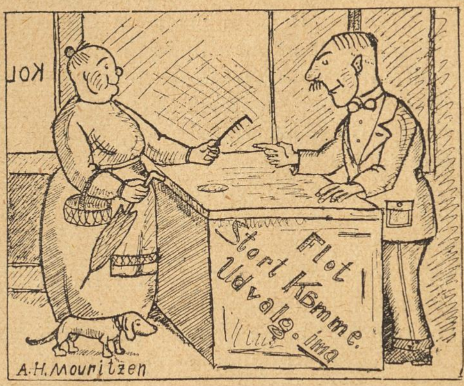

Den tyndhaarede Dame: Hør, hvad er Grunden til at Kammen jeg købte forleden, allerede har mistet sine Tænder?

Kommissen (smigrende): Muligvis er det Fruens Haar som er for kraftigt!

Sv. K. Vittigheden er gammel.

Fru M. Nykøbing. Tak for det tilsendte, men kun den første kan anvendes. De to andre er for kendte.

Hans Johansen, Torvegade. Du skal nok faa din Tegning at se i »Ravnen«.

M. F. Kære Frøken! Vi vil selvfølgelig ikke skuffe Dem!

A. Jørgensen. Vi faar nok Plads for Deres lille Illustration.

»*Bob*«, Falkoneralle og *Viggo I. Petersen:* Ved Lejlighed.

Kære Ravn! Hvad synes Du om følgende »officielle« Avertissement der fornylig stod i et af Bladene i *Herning*:

Vandsyn.

De oprensningspligtige til Lilleaaen i Hodsager samt Landgrøften skal være forsvarligt renset inden den 1. August, hvorefter Synet straks foretages. Til samme Tid skal den Jordfyld, som ligger paa Landgrøftens Kant være fjærnet eller udjævnet, i modsat Fald bliver der straks lejet.

Lundby, Aulum, d. 17. Juli 1915.

5280 Marinus Østergaard.

Ja det er jo en ret opsigtsvækkende hygieinisk Foranstaltning, at de »oprensningspligtige« skal være forsvarligt rensede og derefter »stille til Syning« hos Marinus Østergaard! Sikken en Vandgang!

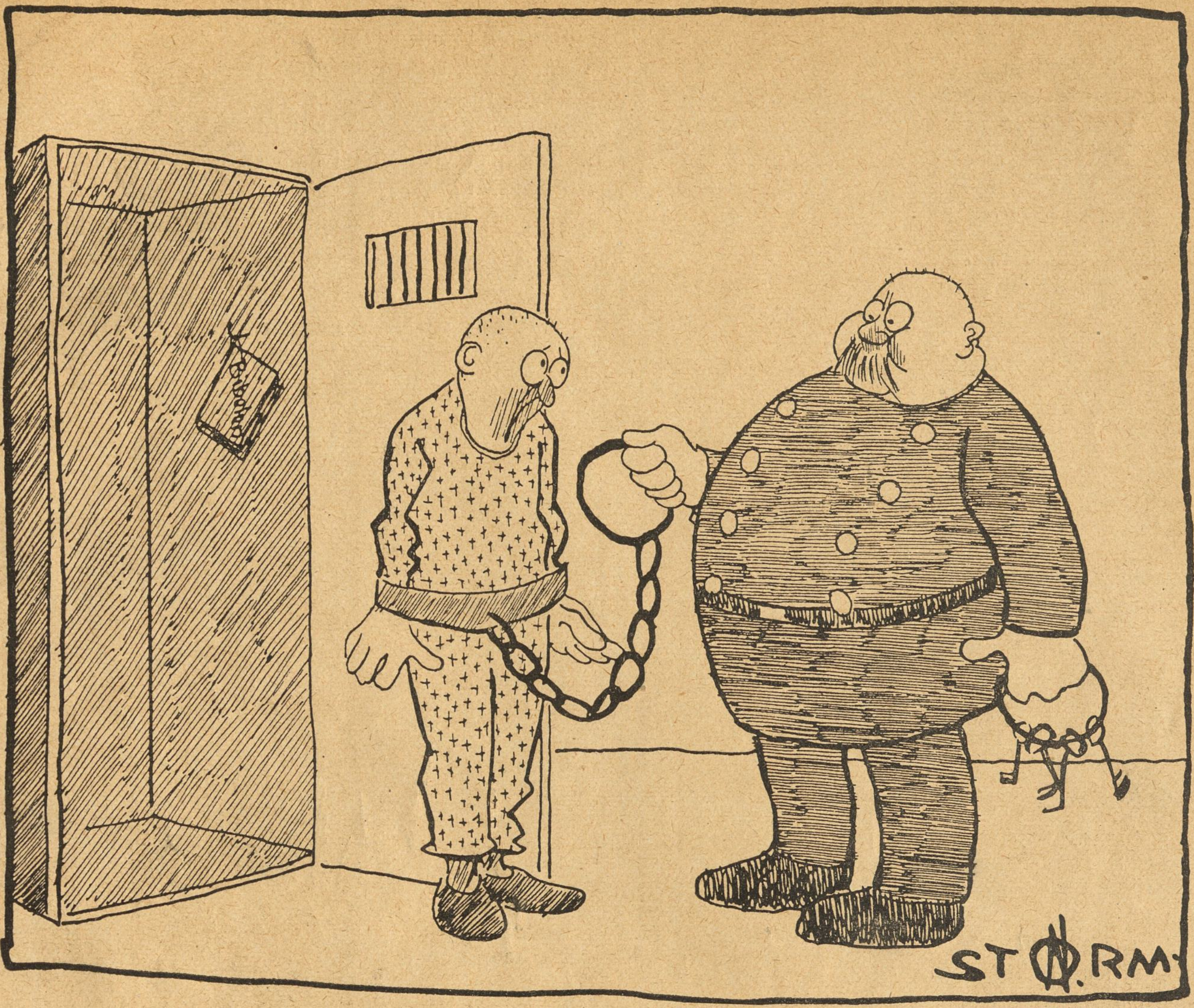

Tegning af Storm-Nielsen.

Fangevogteren: Hvorfor hænger Du saadan med Skuffen?
Fangen: Jo, for jeg er saa bange for Skabet!

Resultatet

af

Pokalkamp-Konkurrencen.

Søndag den 7. Novbr. blev den sidste »Pokalkamp« spillet, og »Boldklubben af 1893« blev Vinder. Redaktionen aabnede Søndag Aften de store Mapper med Besvarelserne, og det viste sig da, at den langt overvejende Del af Deltagerne i Konkurrencen havde holdt paa »Københavns Boldklub« som Vinder, og selv fra Norge og Sverige var der kommen Breve, hvis Afsendere havde holdt paa »K. B.«. Kun en mindre Part havde stemt paa »93« og endnu færre paa »A. B.« og »Frem«.

Tegning af Einar Hansen.

Fodboldspilleren.

Vor Opgave var da ligetil: Samtlige Breve med »Boldklubben af 1893« blev lagt i en Kasse og følgende Præmievindere blev uddragne:

1. Præmie, 10 Kr. kontant blev vundet af *Lauritz Ingemann*, Skovshoved. De tre Præmier paa hver 2 *Kroner* blev vundne af *P. Therkildsen*, St. Kongensgade 48, *Hugo Christensen*, Bragesgade 22, 4 L. og *Louis Petersen*, Søndergade 10, Hobro.

Der blev derefter udtrukken 16 Besvarelser, hvis Afsendere vil faa tilsendt hver en *Originaltegning*.

Vi takker atter ved denne Lejlighed alle de mange Deltagere — ikke mindst de svenske og norske, der gjorde Konkurrencen *skandinavisk!*

Vel mødt igen!

„Kollegiale Karikaturer“.

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Adam Poulsen.

Daarlige Udsigter.

Den svagtsynede Dame er hos Øjenlægen, der siger: De har meget daarlige Øjne. Nu skal De først have Brilleglas Nr. 100, og om et Aarstid skal De bruge Nr. 200.

— Og siden? spurgte Damen.

— Saa maa De købe en Hund og et Baand!

I Saksen.

A.: Hvordan gik det egentlig til, at Du blev forlovet?

B.: Jo, jeg sad med den tykke Thora paa Knæet, og da hendes Fader kom, vilde jeg jo springe op, men saa sov begge mine Ben!

Han ogsaa!

Nevøen: Kan Du tænke Dig, Onkel, jeg bad din Broder om at laane mig 10 Kroner, men han sagde Nej. Synes Du ikke, at han er en værre Idiot?

Onklen: Jo — men det er *jeg* ogsaa!

Alarm.

— Har De ikke et Vækkeur, der kan vække Karlen om Morgenen uden at vække hele Familjen?

— Nej, saadan et Ur har vi ikke. Vi har kun de gammeldags, der vækker hele Familjen undtagen Karlen!

Fint!

— Hvorfor pryglede Du Sofus?

— Fordi den Laban paastod, at Baronen ikke var Far til min Kones Dreng!

Uheld.

Lægen (paa Visitation i Fængslet): Naa, hvordan gaar det med de syge Fanger?

Vogteren: Aa jo, en af Simulanterne døde virkelig i Nat!

Danske Velærværdigheder VIII.

Tegning af Hp. Hansen.

Chr. Sørensen, Garnisons Kirke.

Til Hoffet han sender skulende Blikke,
ej længer i Naadens Sol han pranger!
Nu passer »Fromme som *Duer*« ikke,
men derimod bedre »Snilde som *Slanger*«.

AALBORG og A. BRØNDUM & SØNS AKVAVITTER

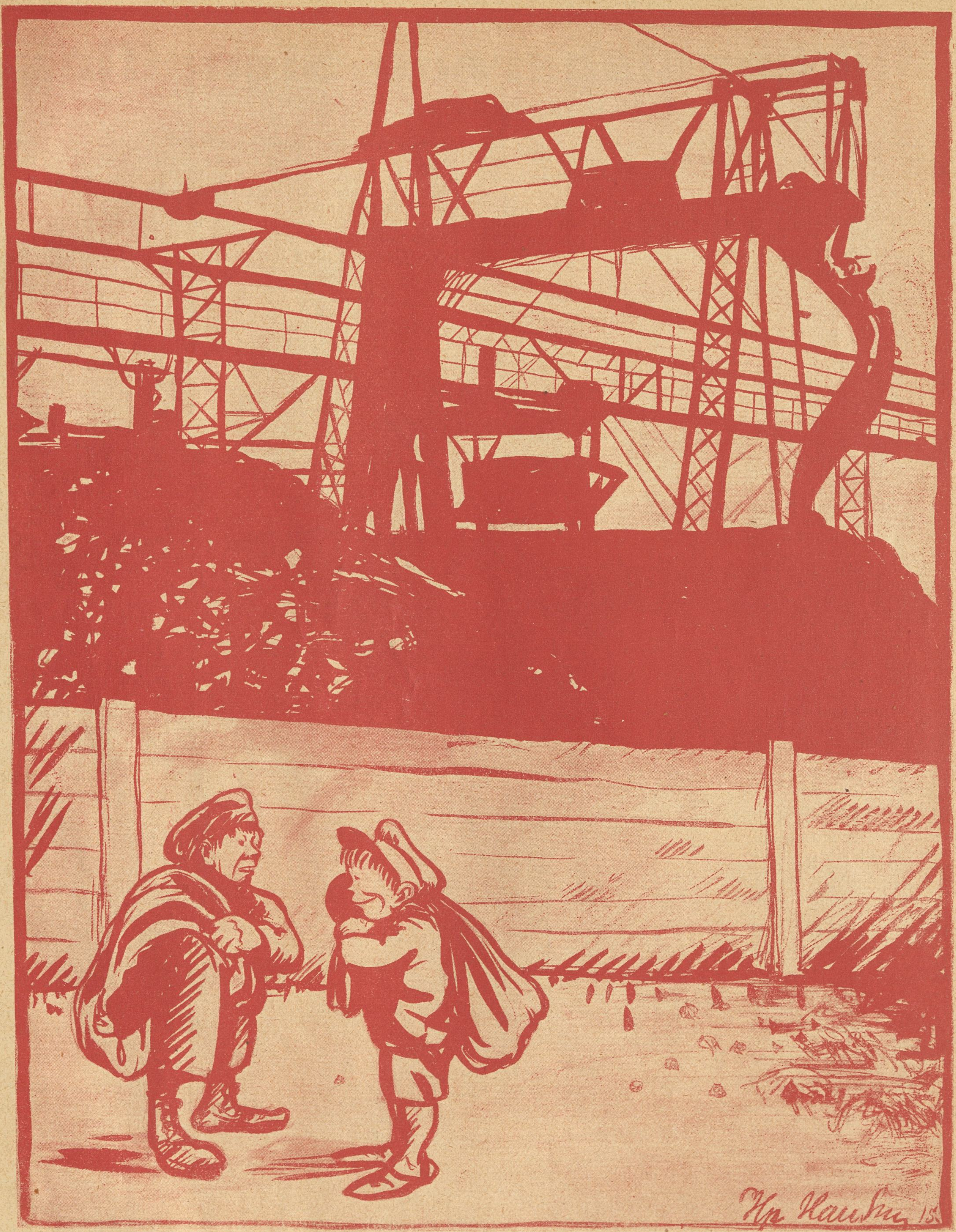

Tegning af Hp. Hansen.

Uh, hvor er den kold! Har I heller ingen Varme hjemme?

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -
Sherrys No. 1	20 -	25 -

„Ravnens Lynromaner.“

Blikkenslagerens Signalflag.

Autoriseret Oversættelse fra Engelsk af *C. A.*

I Januar 1905 ankom en østrisk Rejsende til den nordengelske By Hartlepool. Han tog ind paa Byens fineste Hotel og indskrev sig i Hotelbogen som Bankier Willi Josefson fra Triest.

Willi Josefson, der var en Mand paa 45—48 Aar, havde et solidt og fredsommeligt Ydre, og kun hans usædvanlig klare og dybe Øjne kunde af og til give Tilskueren Vink om ejendommelige og uanede Egenskaber.

Bankier Josefson forblev i Hartlepool.

Otte Dage efter hans Ankomst arriverede hans Hustru, Datter og 15-aarige Søn og Familjens gamle Hustjener, den 58-aarige Schultz.

Ved deres Ankomst kunde Familjens Overhoved præsentere dem et smukt Hjem — han havde købt den høje Hjørneejendom, der laa ud til Havnen i Liverpoolstreet, og indrettet de tre øverste Etager til sig og sin Familje. Øverst boede gamle Schulz i et Par store rummelige Kvistværelser, hvorfra han havde en henrivende Udsigt over Nordsøen, i Etagen neden under boede Sønnen og Datteren og under dem havde Ægteparret Josefson deres elegante Lejlighed.

I Løbet af det første Aarstid havde Familjen Josefson vundet sig flere Venner, der satte Pris paa den indvandrede østrigske Familje, hvis beskedne og elskværdige Optræden — og yderst elegante Middagsselskaber — vakte megen Behag. Et og et halvt Aar efter Familjens Ankomst havde Josefson allieret sig med en engelsk Forretningsmand, der lagde sit Navn til Josefsons flot udstyrede Bankierforretning, der fik Lokale i Hjørneejendommens Stueetage, og hvortil var knyttet en efterhaanden ret betydelig Eksportafdeling.

Den 1. Februar 1914 erhvervede Josefson *engelsk Borgerret* og blev af alle i Hartlepool, Sunderland og Newcastle, hvortil hans Forretninger ofte førte ham, betragtet som god Englænder.

Til Østrig kom han kun med flere Aars Mellemrum, og han modog kun sjældent Breve fra sit Fødeland.

* * *

Intet beskriver Krigens Djævelskab og hele Krigsinstitutionens Modbydelighed bedre end Familjen Josefson, hvis hele Liv og Eksistens var anlagt paa nøje udregnet — Spioneri!

Gamle Schultz var udlært Blikkenslager — efter alt at dømme lærte han dette Haandværk udelukkende med sin »Mission« i England for Øje, og i Krigsmaanedernes Forløb har man langs Englands vidtstrakte Kyst opdaget og afsløret et Spionsystem, saa velberegnet, at det trodser selv den vildeste Fantasi.

To Dage efter at den tyske Flaadeafdeling hin Morgen havde bombarderet Hartlepool og de øvrige engelske Kystbyer, blev Familjen Josefson og gamle Schultz arresteret, og ved en omhyggelige Undersøgelse af Hjørneejendommen i Liverpoolstreet fandt Myndighederne blandt andet et fuldstændigt Gnist-Telegrafapparat i Ejendommens Kvistetage.

Da Tagrenden blev repareret —

Dagen før gamle Schultz blev skudt, tilstod han følgende: Familjen Josefson var ankommen til Hartlepool udelukkende med det Formaal for Øje at bosætte sig dèr, vinde Anseelse og Tillid og erhverve sig engelsk Borgerret. Josefson havde en Broder, der var Kommandør i den tyske Nordsøflaade, og som han havde lovet at bistaa med hemmelige Meddelelser, der hovedsagelig skulde gaa ud paa, at underrette Broderen om den engelske Flaades Bevægelser. Ved Hjælp af det godt maskerede Gnist-Telegrafapparat kunde Josefson give sin Broder Besked om, naar Farvandet var frit for engelske Krigsskibe, og det blev saa gamle Schultz Opgave at give det *sidste sikre Tegn til, at der ingen Fare var for et Angreb.*

* * *

Om Morgenen, to Timer før Angrebet fandt Sted, saa enkelte Morgenvandrere gamle Schultz ligge i en livsfarlig Stilling i det høje Hus' Tagrende, som han med øvet Haand reparerede. Langt ude fra Nordsøen blev han observeret i Marinens stærke Kikkerter, der opfangede det opgivne Signal: — *Tovenderne, der havde Form som et hvidt Signalflag.*

Med fuld Fart styrede Flaadeafdelingen ind til Hartlepool, og snart drønede de vældige Kanoners Granater ind over Havnen, spredende Død og Ødelæggelse.

* * *

Willi Josefson og gamle Schultz døde med Fædrelandets Navn paa deres Læber. Den øvrige Familje blev idømt mange Aars Fængselsstraf.

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med Worning & Petersens

Xeroform Sæbe

LAX i alle Kvaliteter **Gaasebryst. Oksetunger** etc. anbefales.

Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.

Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll,** **Klareboderne 10. Kbhvn. K.**

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1137. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390. Aarhus.

Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

SAMLEDE AKTIVER ca 20Mill.Kr.

ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG.61 KBHVN.K

MEDLEMS ANTAL over 200,000

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN

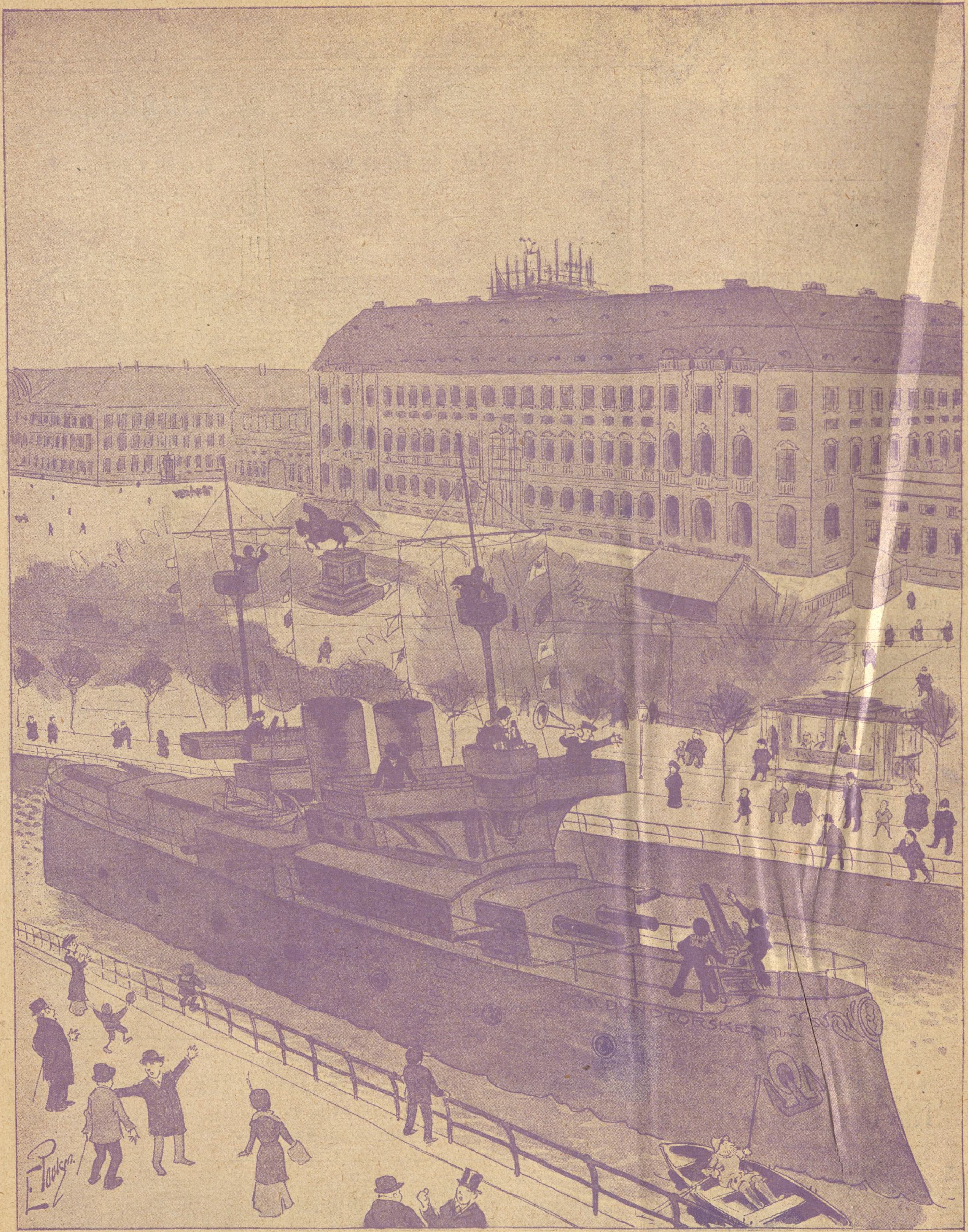

Tegning af Emil Poulsen.

Da Arbejdsforholdene paa Kristiansborg synes noget urolige, har Entreprenørerne anmodet Regeringen om at faa et Krigsskib sendt derned.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 47. Torsdag den 25. November. 1915

Tegning af Alfred Proessdorf.

Fruen: Men Amanda! De har jo haft al min Datters Undertøj paa til Karnevallet!
Amanda: Ja, Fruen maa undskylde, men jeg havde lovet at forestille en Dememonde!

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.

ANDELS-ANSTALTEN TRYG

GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT STATSKONTROLLERET

HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

MEDLEMSANTAL over 200,000

Gift Dem aldrig — før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI

Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Gummilageret „Francais"

KØBENHAVN

16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Modersprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

FORLANG OVERALT
ARBEJDERNES BRYGGERI „STJERNEN"'s ØLSORTER OG MINERALVANDE!

Københavns Tilskærer-Akademi Stormgade 16.

Katalog over Tilskærekursus og Tilskæring af Mønstre sendes paa Forlangende.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sygepleje Artikler,

garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Dampvaskeriet „Solvang"
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

Cascalin

Tabletter mildt
Cascalin Piller B stærkere virkende **fortrinligt og billigt Afføringsmiddel.**
Anvendes paa mange danske Hospitaler og af mange danske Læger. Faas paa Apotekerne.
Løvens kemiske Fabrik,
Amagertorv 33.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4,
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Køb RAVNEN

Tegning af Anton Hansen

EFTERAAR.

Nu er der saa stille i Skoven,
der høres ej Latter og Sang,
kun Vinden højtideligt-sagte
gaar ensom sin puslende
Gang.

Og snart skal det hvælvede
Tagværk,
det grønklædte Højsommerbo,
staa aabent med Grene og
Kviste,
hvor Krager ved Nat søger Bo.

Se, tungt imod Himmelen
hæver
sig Skybjerge kolde og graa;
de dølger for Solen og Lyset —
til Vaaren igen vil os naa.

A. F. Erlandsen.

En kinesisk Historie.

Der var en Gang en Mand, der løj ganske forfærdeligt, og en Dag fortalte han en Ven, at han hjemme havde en Bøffel, der kunde løbe 30 Mil om Dagen, en Hane, der galede hver Time, og en Hund, der kunde læse.

Vennen blev meget interesseret og sagde, at han den følgende Dag vilde indfinde sig og tage de mærkværdige Dyr i Øjesyn.

Løgnhalsen blev hed om Ørene og bad sin Kone om Raad, og hun lovede at klare Sagen, naar blot Manden vilde gemme sig, naar Vennen kom.

Dagen efter kom Vennen og blev modtaget af Konen.

— Hvor er Deres Mand?

— Han er faret til Peking.

— Naar kommer han igen?

— Om to Dage.

— Hvordan kan han rejse den lange Vej i saa kort en Tid?

— Det er ingen Kunst; han rider paa vores Bøffel.

— Se, se. Jeg har ogsaa hørt, at De har en mærkelig Hane.

I det samme galede Hanen.

— Ja, der kan De høre. Nu er det præcis en Time siden, den galede sidst.

— Det var da morsomt. Kan jeg saa faa at se den Hund, der kan læse?

— Ak, hvor kedeligt! Vi er fattige, og derfor har vi sendt den ind til Byen. Der er den Skolelærer.

„Kollegiale Karikaturer".

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Charles Wilcken.

GID JEG VAR -

Tegning af Emil Poulsen.

Fuldstændigt Referat af „Festen“ i Odd-Fellow-Palæet.

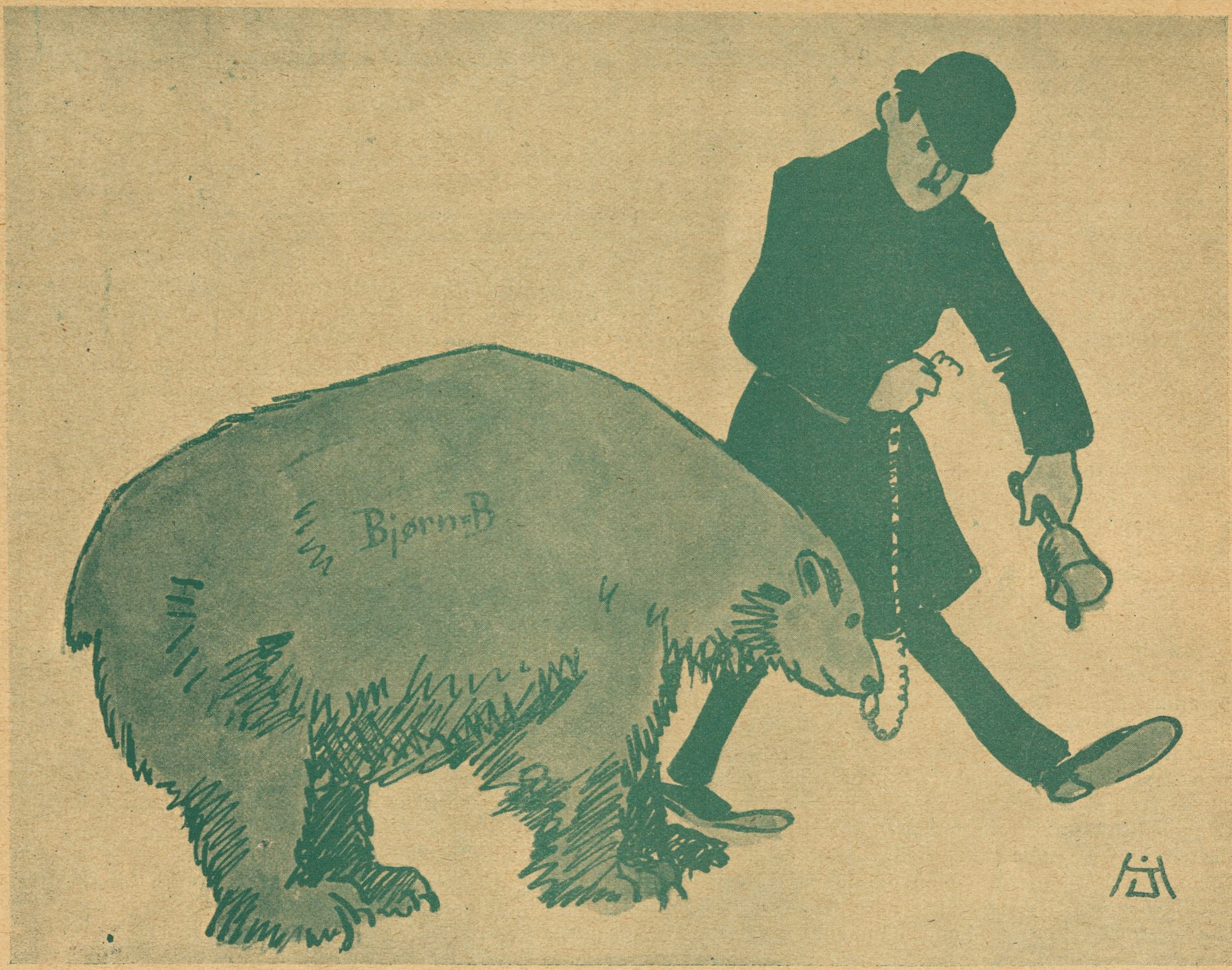

Tegning af Helgo Jørgensen.

Mac med Bjørn.

Indledning.

(Mel.: »Danmarks dejligst Vang og Vænge«)

Vær velkommen her i Aften
til den store Fest,
vi skal rigtig nyde Kraften
af var norske Gæst.
Der er Kroner i vor Kasse,
vi har tjent en vældig Masse.
Hør nu pænt paa Mandens Tale,
husk, vi er nevtrale!

Bjørnens Vennekreds.

Med disse smukke Strofer indlededes det store Tju-Bang og -Balademøde i Odd-Fellow-Palæets Pibe-Koncertsal. Formanden, *Reinhold Mac*, bød velkommen og udtalte Haabet om, at det maatte blive et velsignet oplysende Møde med Piber og Trommer. (stærke Hør!) Entreen var maaske lidt opskruet, men naar det kgl. Teater kunde faa dobbelt Pris paa en Svensker, saa kunde vi nok her tage en Nordmand til forhøjet. Bravo! Smid ham ud!)

Derpaa fik *Bjørn-Bjørnson* Ordet, men han sagde ingenting. Da han i en Timestid ingenting havde sagt, afsang man følgende Vers:

(»Der er et yndigt Land«)

Du er en yndig Mand —
gaa hjem til dine Fædre,
thi Højremænd ej kan
li' Tysk i dette Land.
Vel har vi ikke Skæg paa Kind,
for vi er Piberdrenge,
men vi vil pibe længe —
stik ikke Piben ind!

Derefter fik Skuespiller *Jacob Jacobsen* Ordet, og Jacob var alt andet end storartet. Han sagde helleringenting. Saa talte R. Mac igen og spurgte, om man troede, man var i Mac-ce-tutten, for saa skulde de faa med ham zu macen! (6 Udsmidninger, 8 forstuvede Tommelfingre og en afrevet Paryk.) Efter en smuk Udførelse af den vemodsfulde Orkestersuitet for mindreaarige, »Den rensede Gadedørsnøgle«, fik R. Mac paany Ordet og udtalte, at Mødet var hævet og Pengene kunde slaa ligetil. Derpaa gav de seks bagerste Rækker en livfuld Opvisning i delvis græsk-romersk Brydning over Bænkeraderne, hvorpaa man staaende afsang:

Slutningsverset.

(Mel.: Ja vi elsker dette Landet —)

Reinhold Mac hav Tak fra Landet,
som det stiger frem,
vel er Følelsen lidt blandet
i de tusind Hjem,
men Du klarede Geschæften
— sikket et fint Parket!
Du var tem'lig stor i Kæften,
men hvad siger *det?*
Blot Du klarede Geschæften,
saa kan Du jo ta' det let!

Derefter blev Lyset slukket og Bulen ryddet.

For Referatet indestaar
Per Plex.

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

Da Rutor talte om selve Gerningen, udtrykte han sig i forsigtige Vendinger. Kun Hovedmomentet understregede han stærkt: Lermantes var en fortræffelig Skytte, forfængelig over sin Duelighed, men forfejlede ikke desto mindre Hjorten og traf Generalen i Hjertet.

Her holdt han et Øjeblik inde, hostede og sagde saa:

»Maaske er denne Proces en af de mest indviklede, vore Retsannaler kan opvise! i hvert Fald har den foraarsaget mig mange Skrupler. Derfor vil jeg heller ikke paa nogen Maade søge at indvirke paa de Herrers Overbevisning.«

Rabius for i Vejret, Chaussy foretog en vred Gestus, Brevine saa overrasket paa Taleren.

»Jeg ved,« fortsatte denne, »at De lader Dem lede af Deres Samvittighed og Retsind. Jeg har imidlertid den Pligt at gøre Dem opmærksom paa de ugunstige Argumenter. De har overbevist *mig*, det indrømmer jeg aabent. Men vej dem alligevel paa Deres egen Vægt. Jeg kan kun sige et: Døm efter Deres Overbevisning, uden Forudindtagethed eller Svaghed.«

Man antog, at han vilde holde op, men til almindelig Overraskelse vedblev han:

»Men betænk først og fremmest, mine Herrer, at denne Mands Karakter og Fortid ikke indgyder en saadan Agtelse, at man maatte rødme, om man dømte ham. De har hørt hans Livshistorie; jeg skal ikke paany fremføre de Kendsgerninger, der rejser sig imod ham som frygtelige Vidner —«

Han anførte dem alligevel, holdt dem ubarmhjertigt frem i Lyset.

»Betragt ham engang, mine Herrer! Bemærk hans Nedslaaethed. Jeg har ikke villet udtale mig om den frygtelige Hemmelighed, han maaske skjuler, for bedre at kunne respektere Deres Domsafgørelse. Men jeg er forvisset om, at han i dette Øjeblik haardt føler Vægten af sin overdaadige, tvivlsomme Levevis. Maaske har han for første Gang set sig selv saadan, som han virkelig er. Ja, mine Herrer Edsvorne, denne Mands Sjæl har været formet efter det berømte Ord: »et Voks for Lasterne.« — Nuvel, en Sjæl, der er belastet med saa tvivlsomme Æresbegreber, kan let udarte — kan let udarte til Forbrydelse. Det bliver nu Deres Sag at afgøre, om dette Hovede skal falde for Øksen eller ej.«

»Meget drevent,« sagde Languard til Fru de Luseney.

»Slutningen modsiger Begyndelsen. Men hvem bemærker det? — Det var virkningsfuldt.«

Nu fik Defensor Ordet.

Brevine udarbejdede en bestemt Plan for alle sine Taler. Han begyndte med lange Sætninger fulde af Komplimenter til Præsidenten og de Edsvorne; senere satte han mere Sving paa.

»Frem for alt, mine Herrer, beder jeg Dem glemme en Legende, der, saafremt De endnu erindrer den, kan paavirke Deres Dom. Anklagen, der slaar paa Upartiskhedens Strenge, syntes til en Begyndelse at tage Afstand fra denne Legende, for til Slut at benytte den med stor Kraft; jeg sigter til Fablen om Lermantes som fordægtig Spekulant, som samvittighedsløst Nydelsesmenneske og fræk Eventyrer. Jeg behøver kun at henvise til de Udtalelser, som er fremkommen fra Lermantes Medarbejdere, for at rydde Grunden bort under den. — Hvad Mening har vi dannet os, mine Herrer? Den, at Anklagede er et Menneske som mange andre, hos hvem godt og ondt blander sig i broget Forvirring. Han har beskæftiget Tusinder af Arbejdere; har anvist Handel og Industri nye Veje, foruden, at han har ført store Foretagender til en lykkelig Afslutning. — Man bebrejder ham, at han har gjort store Selskaber, brugt mange Penge; men hvormange Tusinde andre gør ikke det, uden at vække Forargelse? Hans Privatliv havde nogle Pletter. Nuvel: der findes en vis lel Livsmoral, som man fordømmer — og med fuld Ret. Men det turde dog være betænkeligt at hævde, at den er en Slags Forberedelse til et Mord. Nej, mine Herrer Edsvorne, fordi denne Mand har levet som saa mange andre, fortjener han ikke Tordenkilen. Jeg gentager, at Lermantes, som de fleste Mennesker, er en Blanding af godt og ondt. Betragter man ham uden Forudindtagethed og bedømmer ham udelukkende menneskeligt, jo da, mine Herrer, fristes man til at sitere Rousseaus Ord af hans Bekendelser: »Hvilken Mand er bedre?«

Hvad man fortalte om Lermantes, var ikke karakteristisk for en Forbryder. Enhver i denne Sal havde under lignende Forhold handlet som han. Med Hensyn til Rutors Kommentarer til selve Jagtdramaet ytrede han:

»Jeg kender ikke Statsadvokatens Yndlingsfornøjelser, men Jæger eller Skytte er han ikke. Thi hvis han var en af disse to Ting, maatte han vide, at paa en Jagt er enhver Ulykke, selv den utroligste, tænkelig.«

Statsadvokaten har været ude af Stand til at bevise Gerningen — hvilket vil sige, mine Herrer Edsvorne, at han paa det afgørende Punkt maa give Blank op. — Han har fremsat det Spørgsmaal, om Lermantes kendte sit Slægtskabsforhold til Generalen eller i det mindste vidste noget om Testamentet. Han har opgivet den første fuldkommen uholdbare Paastand, for at kunne erklære den sidste for sikker. Men er den ene tænkelig uden den anden? Hvordan vil man forklare sig, at Generalen har sagt til Lermantes: »Du er min Arving,« uden at han har afsløret det øvrige? Har Luise Donnays rystende Vidnesbyrd ikke vist, hvor vidt Sorgen over hans Hemmelighed drev ham — denne Hemmelighed, som han vilde tage med i Graven? Kun Alderdomssvækkelse kunde forklare Tingen, men han var jo saa mobil, at han paa Jagten valgte den mest trættende Post, den, der krævede de kraftigste Muskler, det sikreste Øje. —«

Den varme Stemme, det lette Foredrag gjorde sin Virkning, fordoblede Bevisernes Kraft. Efter at have ødelagt Statsadvokatens Indlæg, gik Brevine over til Offensiven, og her følte han sig paa endnu fastere Grund. En Proces, i hvilken han kunde angribe en eller anden, syntes ham halvt vunden. Saa kastede han sig da med hele sin Kraft over d'Entraque.

»— Hvorfor skulde jeg ulejlige mig med at bringe dette Fantom til Taushed? De har set, mine Herrer Edsvorne,

at der ikke findes det svageste Bevis mod Lermantes. Jeg beder Dem huske paa, at Herr Statsadvokaten ansaa det for sin Pligt at anerkende dette. Hvorfor sidder Lermantes da paa Anklagebænken? Hvordan er han kommen saa vidt? Ved hvilken tragisk Fejltagelse er en saadan Ulykke væltet over ham?

Vi kommer her til Processens Hovedpunkt: Herr d'Entraques Udsagn. Vor Modstander har tilbagekaldt det. Og naar det falder bort, er der intet tilbage. Dog Sporene er ikke udslettede, og jeg vilde forraade de høje Interesser, jeg har at varetage, om jeg forbigik dette Udsagn i Taushed.«

Han brændemærkede den gemene Løgn, d'Entraque havde gjort sig skyldig i.

Brevine erklærede, at han aldeles ikke tænkte paa at anmode om Overbærenhed for sin Klient paa Grund af formildende Omstændigheder, nej, han forlangte kort og godt Frikendelse!

Aktor bemærkede før: »Se denne Mands Nedslaaethed! Den onde Samvittighed piner ham!« Nej, mine Herrer, *Ulykken* tynger ham. Forlanger De, at han skal byde sin forfærdelige Skæbne Trods? At han skal staa med et Smil paa Læben, efter at han i ni Maaneder har smægtet i et Fængsel, efterat han har erfaret, at det var hans egen Far, han dræbte med den skæbnesvangre Kugle? — Naar De tilbagegiver ham Friheden, mine Herrer, gør De ham kun hans soleklare Ret.«

Der lød stærk Bifaldsmumlen efter Brevines Tale. Præsidenten paabød Ro. Efter de sædvanlige Formaninger til de Edsvorne indtraadte en Pause.

* * *

Salen tømtes langsomt.

Brevine gik hen til Lermantes Børn. Med Taarer i Øjnene takkede de ham for hans glimrende Forsvar. Uden rigtig selv at tro derpaa, forsikrede han dem, at han havde godt Haab. Hans Hals var tør, hans Hænder fugtige, Sveden perlede paa hans Pande. Han forsøgte at analysere de Udtryk, der laa paa de Edsvornes Ansigter.

»En af dem,« sagde han til Charreire, »har ikke værdiget mig et Blik. Jeg derimod saa kun ham. Han syntes at sige til mig: Tal du kun min gode Mand. Jeg ved, hvad jeg har at gøre. Al din Snak er mig fuldkommen ligegyldig.« —

René var en Afmagt nær af Angst og Spænding. Charreire ynkedes og søgte at trøste:

»Det skal nok gaa,« sagde han. »Vær ikke bange!

Paul rejste sig og trak Vejret dybt. Han troede paa Sejren. Roland derimod var meget pessimistisk. Foruden af Skrækken for Udfaldet pintes han af en anden Bekymring. Brevine og de andre havde kun Tanke for Dommen: Liv eller Død, Frelse eller Fortvivlelse. Men Roland forlangte mere end Frikendelse, han krævede noget særligt, noget ualmindeligt.

»Hvor det varer længe«, mumlede han.

Brevine forsikrede:

»De Edsvorne raadslaa altid længe.«

* * *

De Edsvorne satte sig om Bordet, paa hvilket Afstemningssedlen laa. De talte efter Tur. — Condemine havde forberedt sig. Han afleverede en rigtig Tale, med afrundede Sætninger og mange Adjektiver. Efter denne »dramatiske Debat« var der ingen Tvivl mere, mente han. D'Entraques Sammenbrud havde paa ingen Maade ændret hans Overbevisning. Thi den var klippefast, takket være det Lys, som Undersøgelsen havde kastet over Sagen. Uden Tvivl havde d'Entraque allerede løjet første Gang han afgav Erklæring. Som det samvittighedsløse Menneske han var, havde han indviklet sig i Modsigelser, og for at tilfredsstille sit Nag, aflagt Mened. Kan man undre sig herover, naar man kender al den Raaddenskab, der breder sig i disse Kredse?

»Jeg lægger med fuldkommen Ro et »*Ja*« i denne Urne, thi vi har en Morder for os, en Morder, der saa meget mindre fortjener vor Medynk, som han har ført den mest sorgløse Tilværelse; han kan ikke fremkomme med Undskyldninger, saaledes som de fleste almindelige Forbrydere er i Stand til. Jeg hævder derfor, at vi maa vise os ubarmhjertige; for hans Forbrydelse er gemen.«

Doktor Buthier ytrede:

»Saafremt Lermantes var skyldig, fortjente han den højeste Straf. Men naar d'Entraques Vidnesbyrd falder bort, hvad bliver der saa tilbage. Intet. Ingen som helst Kendsgerning beviser, at Sagen var overlagt; selve den Interesse, som Lermantes havde i Generalens Død, tillader kun en svag og uklar Formodning at dukke frem. Thi man har ikke med Sikkerhed kunnet fastslaa, at han kendte Testamentets Eksistens. Det er altsaa umuligt at dømme ham. En Dom maa hvile paa konkrete Kendsgerninger. Her findes ikke en eneste. Mit Indtryk af Lermantes er ubetinget gunstigt. Jeg stemmer for Frifindelse.«

Glary og Mouchebire vilde intet sige.

Oberst Ollomant trak sine tykke Øjenbryn sammen, hostede og sagde:

»Utvivlsomt foreligger her Grunde til Mistanke. Især er dette Besøg i Savoyen fordægtigt. — Men jeg maa have Beviser, Beviser! —«

Mijoux rystede nervøs paa Hovedet og sagde:

»Man forsvarer sig ikke tilstrækkelig mod disse Misdædere. Man bør skærme Samfundet imod dem. Vis nu ingen falsk Sentimentalitet. Denne Mand har myrdet; han saa Generalen staa i Lysningen — han sigtede efter ham — Han fortjener Døden.«

Kloesterli var enig heri og sagde kun:

»Det samme mener jeg. —«

Raadslagningen fortsattes. Som om man frygtede for at komme for hurtigt til Ende med Forhandlingen, trak man Vetoafgivningen ud.

Souzier erklærede, at efter hans Opfattelse havde d'Entraque første Gang løjet for at redde Lermantes, af hvem han ventede Tjenester; derefter havde han opdaget »Forholdet« og havde sagt til sig selv: »Du har taget min Hustru fra mig, nu vil jeg hævne mig.« Saa er han gaaet til Undersøgelsesdommeren og har sagt Sandheden. Men naar man først har løjet, nytter det ikke at sige Sandheden, ingen vil tro en. Alle vil sige: nu lyver han igen!«

»Undskyld,« afbrød Conthey, »men De glemmer, at d'Entraque selv aflagde en Tilstaaelse. Han sagde selv til Dommerne, at han havde løjet.«

Et Øjeblik bragt ud af Fatning, svarede Souzier:

»Hvad beviser det? — d'Entraque tabte Hovedet igaar — Man har truet, forskrækket ham, da man sagde til ham: »De vil blive straffet for falsk Vidnesbyrd.« — Saa løj han, da han erklærede, at han anden Gang havde løjet, medens det i Virkeligheden var første Gang — det er indlysende.«

Durnant og Pillon udtalte i kølige Ord, at de ansaa Lermantes for uskyldig.

Nu foreslog Condemine, at man formede Kendelsen saaledes, at den hverken lød paa Dødsstraf eller Frikendelse.

»Paa denne Maade,« sagde han med et Anstrøg af Ironi, »undgaar D'Herrer at blive pint af Samvittighedsnag og Justitsen faar ogsaa en Slags Satisfaktion.«

Mortara vendte sig energisk mod dette Dobbeltspil.

»Vil man sjakre med Sandheden?« udbrød han. »Overfor et Spørgsmaal om Kendsgerninger gives ingen Middelvej mellem »Ja« og »Nej«. Man maa vælge en af dem, derfor er vi her, og enhver maa have Mod til at handle efter sin Overbevisning.«

(Sluttes).

EUROPAS SMILEBAAND

Medan kyrkan riktar (retter) folkets blickar upp mot himlen, passar kapitalet på att länsa folkets fickor. (Lommer.) (»Naggan«)

Den praktiske Familjefader.
(»Fliegende Blätter«)

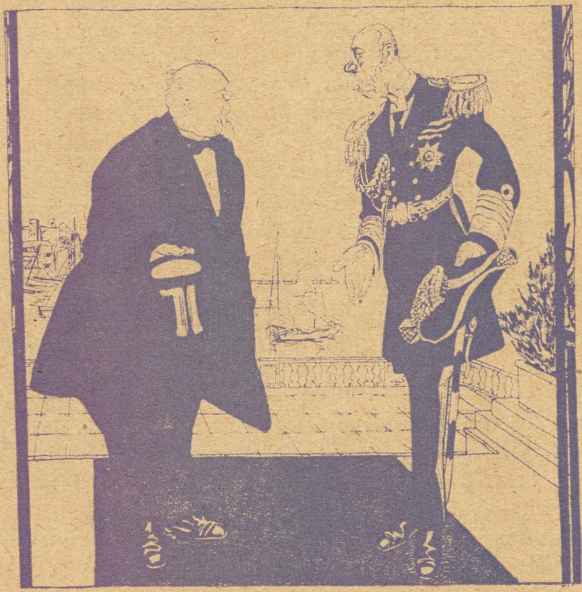

Kong Geo1g af England i Calais —: Efter Dem, Hr. Præsident! Her er jeg hjemme! (»Simplicissimus.«)

— Min Herre og min Frue skal skilles — jeg er nysgerrig efter at vide, hvem af dem der skal ha' mig? (»Fliegende Blätter«)

Teaterdirektør Grey: Kom nu ind, Italien, nu har vi den store »Balkanscene!«
Italieneren: Jeg spiller ikke med dér — nu tager jeg Sminken af!
(»Lustige Blätter«)

Rød Indmad

Gullasch-Hansen, den moderne Aladdin.

Højre og Dyrtiden.

Landet hærges af Dyrtid og Nød,
Arnen mangler den varmende Glød,
mange maa bitterlig lide:
de ejer ej Mønt til det daglige Brød,
har knapt nok en Skorpe at bide.

Der lægges en Lov paa Rigsdagens Bord,
fulgt af varme, forstaaende Ord
fra dem, som ved, hvad det gælder —
da staar en Professor og vigtig sig kror,
imens han sin Visdom fortæller:

„Almindelig Nød? Jeg øjner den ej!
Og Børnebespisning? Dertil si'r vi Nej,
vi tvivler om al denne Jammer!" —
Hvem fatter, at ikke han render sin Vej
og flov som en Hund sig skammer!

Kære Mand, skynd Dig endelig at blive Abonnent paa »Ravnen«, jeg har hørt, at der kommer et dejligt Julenummer med mange store Præmier.

Retfærdighed.

— *»Socialdemokraten«s Medarbejder, der angreb en Forhørsdommer, udelukkende i den Hensigt at redde en tilsyneladende uskyldig dømt — fik en Straf paa 180 Dages Fængsel for sin Ulejlighed.*

Slagtermesteren, der bragte en Mængde syge Mennesker i Livsfare ved svigagtig at sende dem fordærvede Varer til Topnoteringspris, blev idømt 80 Dages Fængsel.

Retfærdighedens Gudinde trænger snart til at komme til en Øjenlæge.

Skal Staunirg og Borgbjærg skydes?
Ja se, det er der dem, der la'r os forstaa.
Jeg tænker dog, at de snydes
for de fromme Ønsker, de bærer paa.

Og selv er de sikre, de Ka'le,
der saa tappert rasler med Bøsse og Sværd:
Om ogsaa de skriger som gale,
er de Kvægpander ikke en Kugle værd!

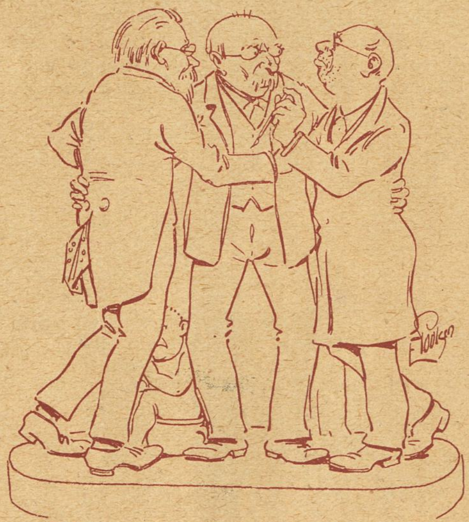

Thorvaldsens Musæum.

Skal Lægfolk virkelig Stemmeret faa,
saa stander skam Kunsten i Vaade —
og derfor lyder mit Votum som saa:
Rør ikke ved, hvad du ej kan forstaa,
men lad kun *Gratierne* raade.

At enhver holder paa sit i disse vanskelige Tider, er let forstaaelig, og at Landmanden er bleven en stor Egoist, er jo en Kendsgerning. Prøv engang at banke paa hos en af dem, han vil straks raabe: Ko-min'!

$^{15}/_{11}$. Om kort Tid kommer *Cordosa* ud. Samtidig hermed skifter han Navn og skal hedde *Nagler*. Saadan staar der i Bladene. Men er det mon ikke en Trykfejl for — *Negler?*

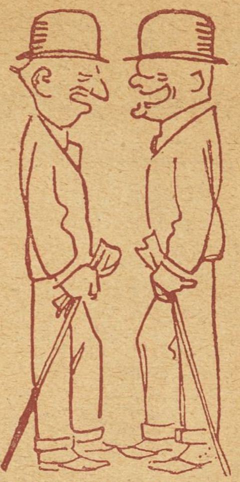

— Det var noget frækt af denne Kornet Larsen at løbe Strøget igennem med dragen Sabel, mon det hele ikke var en Spøg?

— Saa har det i al Fald været en *grov-Korne't Spøg!*

$^{16}/_{11}$. Sikket Held for de højærværdige Bisper, at Pastor Ludwigs er bleven Biskop i Aalborg. Naar de store Herrer nu mødes ved festlige Lejligheder, kan de da rære sikre paa en god kraftig Aalborger til Maden.

Der syntes at herske en Del Uro mellem de større Skoleelever nu i Anledningen af, at den ny Skolediriktør hedder: Bang — de venter nemlig nu at der vil vanke: Tju!

$^{17}/_{11}$ Jeg ser, at en Del ny Gader skal have svenske Navne saasom Hallings- Helsingborg- og Gøteborggade. Det bliver Svenskerne vist glade for.

— Naa, jeg vilde nu foretrække „Karlshamns-Plads", „Cederlundsgade" og „Supstræde."

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXVI.

Nielsen „Brønnums Kafe."

Kæreste Ravn!
Tror De ikke, at De med lidt god Vilje kunde finde Anvendelse for medfølgende Tegning?
Skuf ikke en lille 18aarig Ungmø's Haab og Tillid.

Med Agtelse
Deres M. F.

Du stjaalet har, hvad før var mit,
min Sjælero og Hjertefred —
hvad før var mit, er blevet dit,
fra nu og i al Evighed. —

Kære Frøken *M. F.*! Er det Deres Selvportræt? I saa Fald foreligger der paa Kontoret Ægteskabstilbud fra seks af »Ravnen«s Medarbejdere.

Sprogø Fyr pr. Korsør.
Til Ravnens Redaktion!
Takker for den tilsendte smukke Tegning, jeg skal med Fornøjelse tage mod flere.

Med megen Agtelse
Ærbødigst
A. Hansen,
Fyrmester.

S. H. Jørgensen. Stue 41. Den ene vil blive benyttet. Den om »Ormen« har staaet i »Ravnen«.

W. Larsen, Aalborg. Et Par af dem benyttes.

F. Storm M. Nr. 37 skal nok komme med.

Portør *S. A. J.* De er jo ikke saa rasende grinaglige, og flere af dem er kendte.

Jacobi Warnich. Vittigheden er gammel, men Tegningen er dejlig!

Poul Nielsen, Roskilde. Vittigheden stod forleden i »Ravnen«. Find paa en ny!

Kære Ravn!
Følgende lille Tildragelse fra i Sommer kunde maaske more Deres Læsere.
Det var i Sommer. Jeg sad udenfor Wivel. Lidt efter kommer en Englænder og bestiller sig en ½ Hummer, mens han sidder og spiser, kommer to forsultne Københavnerdrenge, og staar længe og stirrer paa Englænderen. De kravler bag Efuen, og nu siger den ene til den anden:
— Hva æ'et han æjer?
Den anden betænker sig ikke længe men svarer: Kænner du ikke De? De er jo De, Di bruger til at hænge ved Ratiradenøglen! (anden Maade havde han ikke set Hummer paa)

Med Hilsen *A. V. N.*

A.: Goda Lassen! Hvoden har I det hjemme?
L.: Aah jo, det er kuns skidt med lille Marie, hun har gaaet hen og har faaet Skaalkopper.
A.: Saah. — Hvodden har hun monstro faaet dem?
L.: Jeg tænker det er fra Forretningen.
A.: Hvodden det?
L.: Jo, hun gaar jo i Byen for en Porcellænshandler.

Pedersen har været i godt Selskab, paa Vejen hjem møder han et Regiment Soldater, og forbavset udbryder han: »Ka-ka I ikke se, at Mo-Mosikkerne (»Lurblæserne«) ka ka ikke følle mæ'.

G. H.

Forlovelses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

THOMSENS MAGASINER
Fixe Kjoler.
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

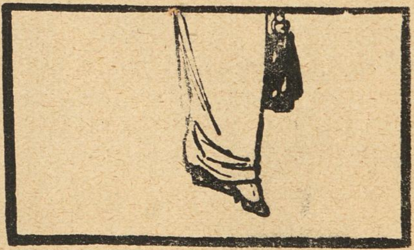

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
IRIS
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Køb Alfa Margarine

„Dille“.

Tegning af Storm-Nielsen.

„Den store hvide Flok —“.

En ærlig Mand.

Sally, der ikke er smuk, men meget afholdt paa Børsen, ser paa en Velgørenhedsbasar sin Ven Rubens underskønne Kone, som stikker hans Hjerte i Brand. Han gør hende stille det Tilbud, at afkøbe hende et Kys. Den lille Kone er dydig og viser oprørt et Tilbud paa 50 Kroner tilbage, ogsaa om 75 vil hun intet vide. Da Sally byder en 100 Kr.-Seddel, tænker hun tilfældigt paa en ubetalt Skrædderinde-regning og nikker med Hovedet. Men — hvisker hun — hendes Mand maa intet vide derom, han var skinsyg som en Tiger. Altsaa ikke her. Det bliver saa aftalt, at den velgørende Sally skal komme næste Dags Middag, mens Rubens er paa Børsen, og mod 100 Kroner afhente sit Kys i al Hemmelighed.

Paa Slaget 12 viser Sally sig, forførerisk klædt og synligt velgørende stemt. Han faar Kysset, takker, lægger diskret en Hundredekroneseddel paa Bordet og anbefaler sig. —

Kl. 2 kommer Rubens fra Børsen. Han kæmper en heftig indre Kamp.

— »Alice«, siger han og beholder Hatten paa Hovedet, »har Sally været her?«

Den dydige Alice bliver heftigt forskrækket. Men at benægte det, synes udelukket. Hun samler alt sit Mod sammen og svarer blegnende: — »Ja, han har været her.«

Mærkværdigvis synes denne Meddelelse at glæde Rubens. Han tager Hatten af, lægger Papirerne fra sig paa Bordet og spørger videre: — »Og han har givet Dig 100 Kroner?«

Alice bliver endnu blegere og tilstaar bævende: »Han har givet mig 100 Kroner.«

Da gnider Rubens sig fornøjet i Hænderne og raaber: — »Det er dog alligevel en ærlig Mand, den Sally. Da jeg i Morges gik til Børsen, laante han 100 Kroner af mig. Og for lidt siden kom han ganske forpustet og sagde:

— »Herr Rubens! *»Jeg har været saa fri og har i Forbigaaende tilbagegivet Deres ærede Hustru de 100 Kroner.«*

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Danske Velærværdigheder IX.

Tegning af Hp. Hansen.

Welding, Helligaands Kirken.

Mens Fruen kriger paa Amager Tor',
Pastoren sørger for Hjerternes Smeltning —
Geschæften leve! Det hele gaar
i én guddommelig Pærewelding.

To Begyndere.

To unge Venner begyndte samtidig at praktisere, den ene som Læge, den anden som Sagfører.

En Dag kom Lægen styrtende op til sin Ven og raabte:

— Gratuler mig, jeg har faaet min første Patient og skal netop hen til ham nu.

Sagføreren: Til Lykke! — Hør, lad mig gaa med; maaske har han ikke gjort sit Testamente!

Fræk.

Lille Ejnar har været uartig.

Faderen: Ved Du, hvad der staar derhenne i Hjørnet?

Ejnar: Ja — Fars Stok.

Faderen: Og ved din Slyngel, hvad jeg tænker at bruge den til?

Ejnar: Ja — Far skal naturligvis ud at spadsere!

Assistance.

Lærerinden: Har Du en Søster hjemme, som kan hjælpe Dig med Lektierne?

Anna: Nej, men Far siger, at jeg faar en i Januar.

Venneløs.

En Mand kom og søgte Hjælp paa Fattiggaarden, og Inspektøren spørger:

— Har De ingen Venner?

— Nej, svarede Manden. Kun Slægtninge!

Overflødig Instruks.

Fruen (til den nye Tjenestepige): Og saa en Ting til, Marie, hvis min Mand skulde blive nærgaaende, saa giv ham bare en paa Øret.

Pigen: Den Sag er klaret, Frue. Han har allerede faaet to!

Fint Vink.

Herren (til Kokkepigen): Hvad skal vi ha' til Middag i Dag?

Pigen: Hvis Fruen vil lade være med at hjælpe mig, saa bliver det Tomatsuppe og Kalvefrikassé!

Samvittighedsfuld.

Hr. Politiinspektør!

Herved tillader jeg mig at underrette Dem om, at jeg agter at drukne mig af ulykkelig Kærlighed i Bassinet ved Vandværket. Samtidig sender jeg 5 Kr. som Mulkt, da Badning er forbudt paa vedkommende Sted.

Med Højagtelse

N. N.

Dygtig Pige.

En 11aarig Pige, Datter af én amerikansk Præst, var en Dag ene i Huset. En Herre kom og vilde tale med Præsten.

— Far er ikke hjemme, men er det noget De vil, der vedrører Deres Sjæl, saa staar jeg til Tjeneste, for jeg kan hele Teksten!

Mellem Damer.

Første Dame: Den skrækkelige Krig — tænk saamange Enker der bli'r.

— Ja, og saa svært de faar med at blive gift igen!

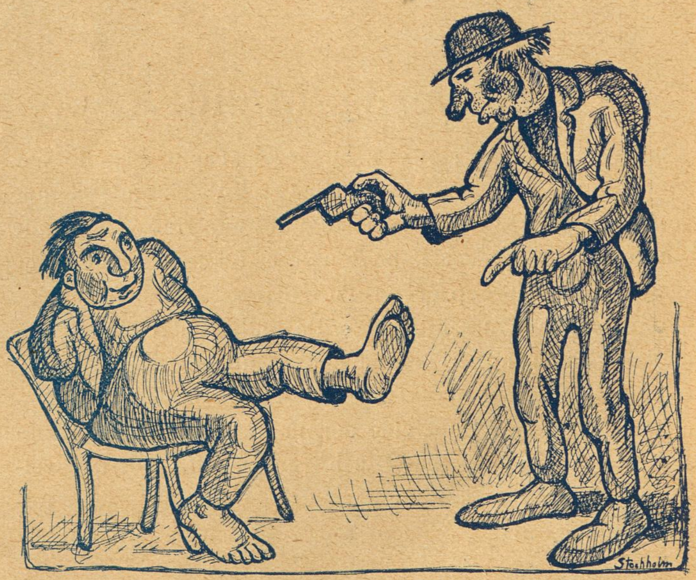

Tegning af K. Stochholm.

Tyven (til den armløse Artist): — **Benene i Vejret eller jeg skyder!**

Tegning af Chr. Hoff.

Skyggefuld Formiddag i 2det Kriminalkammer.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Doktormaskinen.

Amerikansk Humoreske af *P. Singleton.*

»Jo — Manden har s'gu Hoved, ligefrem Talent, og han forstaar at bruge det, sagde Mekaniker Andres ved den tredie Omgang. »Jeg traf ham jo derovre i Chicago, og han stod sig rigtig godt en Tid da. — Har jeg ikke fortalt jer om ham, naa ikke. — Jo, det gik saaledes til, at jeg havde noget Ondskab i Ryggen og syntes, jeg maatte spørge en Doktor. Jeg kendte ingen og gik derfor op til den første den bedste, og da jeg blev lukket ind til ham, slap det mig straks, at jeg havde set det Ansigt før, men at det sad paa Lars Hansens Søn fra Skibbinge var jeg ikke klar paa. — Naa, han var jo ogsaa fin i Tøjet med Guldbriller og høj Flip, og hvem kunde ane, at den Smedebælg var bleven rigtig Menneskedoktor.

Jeg sagde, hvorledes det var med mig, og han noterede en hel Del op. Jeg troede først, det var en Recept, han skrev, men i Stedet for at give mig den, gik han om bag et Forhæng, og jeg hørte ham sysle med noget, der lød som naar man trækker et Væggeuhr op, Naa, jeg tænkte at de Amekanere jo paa saa mange Maader er mere fremmeligt end vi, og jeg forstod mig jo ikke paa de Dele, og da jeg omsider ogsaa fik en Recept, saa mente jeg, at den Sag var i Orden.

Medicinen var krabat nok og Smerterne gik over, og da jeg nogen Tid efter fik Smerter i Maven, som jeg prøvede saa meget mod, saa gik jeg naturligvis igen op til Jamesson som han kaldte sig. Det var i Begyndelsen samme Historie som sidst, kun masede han meget værre bag Forhænget, og jeg begyndte ligefrem at blive bange for, at mit Tilfælde var meget ondartet. Men omsider kom han dog frem i Skjorteærmer og helt svedt i Ansigtet og saa lidt misfornøjet ud.

»Er det et slemt Tilfælde,« spurgte jeg.

»Jeg ved s'gu ikke hvad der i Vejen med de indvendige Dele, men nu vil jeg prøve en Omgang Olie,« sagde han og tørrede Panden.

»Olie! — Det er ikke Olie, der skal til, det har jeg prøvet saa ofte,« svarede jeg i den Tro, at det var min Mave han talte om »Næ, den manglede skam ikke Olie!«

»Ja, saa kommer jeg nok til at skille den helt ad —«

»Gud fri mig —!«

»Og lade en Mekaniker se paa den. — Men — er det ikke Hans Andres, jeg taler med? — Jeg er Christen Hansen fra Skibbinge!«

Saa kendte vi jo hinanden, og han fortalte mig, at han havde købt sin Doktormaskine paa en Aktion efter en berømt Læge, og saa havde han nedsat sig som rigtig Menneskedoktor. Men nu vilde Maskinen ikke mere, der var noget galt med den, for den gav altid den samme Recept.

»Jeg maa snart lukke Forretningen! — Igaar kom en Præst med nogle ubehagelige Spørgsmaal om det mærkelige i, at han havde faaet samme Medicin for Hjærtebanken som hans Kone for Fodsved, og jeg havde mit Mas med at forklare ham, at begge disse Sygdomme var forskellige Symptomer paa den samme Svaghed. — Ja, Lægens Gerning er ofte meget vanskelig! — Men den skær ikke ret længe paa den Maade, Andres, saa bliver den opdaget! — Du er Mekaniker, siger du, kan Du ikke se, hvad Apparatet fejler?«

Jeg kom jo saa om bag Forhænget og saa Lægevidenskaben staa paa et Bord som en Mellemting mellem en Cigarautomat og en Gasmaaler.

»Ser du, Hans, naar en Patient siger, at han har Hovedpine i Panden, ondt i Halsen og Feber, saa trykker jeg paa den Knap, og paa dén og sætter den Hage dér hen og trækker saa her, saa læser jeg Sygdommens Navn dér og Medicinen her bag dette Glas. — Er Du med? — Har han kolde Fødder og Opstød, saa er det dér og dér, der skal trykkes, og har han Feber, saa stiller jeg den Viser paa Temperaturskiven, og den anden Viser stilles efter Pulsen. Naar jeg saa atter trækker i her, saa véd jeg, hvad Manden lider af, og her skulde altsaa Medicinen vise sig — men om Forladelse, det er altid den samme Recept! — Det er Fejlen! — Hvad Fanden skal jeg gøre?«

»Kan Du ikke selv hitte paa Medicinen, Christen?«

»Er Du tosset, Andres, jeg er jo Grovsmed!«

»Det bliver en indviklet Historie at klare. Jeg kan maaske nok faa Apparatet til at vise forskellig Medicin, men man maa jo være Læge og have studeret for at faa den til at vise den rigtige Medicin. — Men lad mig nu se nærmere paa den Mekanik, Du kan jo melde dig syg eller rejse, indtil Apparatet er i Orden.«

Jeg havde nogle Dages Arbejde med Apparatet og studerede ganske voldsomt Lægeraad i en gammel Samling Ugeblade, og fik det ogsaa godt i Gang igen. Jeg maa sige, at Christen betalte meget pænt, og saa rejste jeg fra Byen.

Nogle Maaneder efter traf jeg ham saa paa en Gade i Topika. Han var fremdeles fint udhalet, og var det her i Landet, vilde han vel ikke have hilst paa mig, men nu var vi altsaa i Kansas, og han bød mig paa en Limonade, Kansas er nemlig en Afholdsstat.

»Jo, det gaar storartet med Forretningen,« sagde han,

»Er Du stadig Læge,« spurgte jeg lidt forsigtigt.

»Byens mest søgte,« svarede han.

»Og Maskinen?«

»Glimrende! — Jeg har bare forbedret Recepterne en Kende med lidt Cognacessens, Sprit, Gammelrom og Whisky. — Naa, lidt Videnskab maa der jo til, Andres, for man maa tage Hensyn til Folks Konstitution, som Lægen jo altid bør, vi taaler jo ikke alle lige meget, men paa det Lag har jeg netop den fine Fornemmelse, der gør Lægevidenskaben til Kunst. — Og jeg har faaet en ny Maskine, der virker ganske storartet. Skaal, Andres! — Kom op en Dag til mig og smag paa Medikamenterne, jeg laver nemlig for Sikkerheds Skyld Medicinen selv! —

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag

Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 11.
Husassistenternes Fagskole.

Sælg

Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til

JOH. P. BOLDT

Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Nørre Central Café

(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“.

Husk!

at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

A. C. NIELSENS

Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Wilsons Gummivarelager

12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Calcium Carbid.

H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Arb. Ligkistemagasin.

4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,

Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

HERMAN JUST'S

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

S. JOHANNESSON'S

TELEFON 3684. TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

GENUINE LUND'S-CALORIC PUNCH

Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

A. P. Bruuns
Bogbinderi og Protokolfabrik
Rosengaarden 5. Telf. Byen 2767 x.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

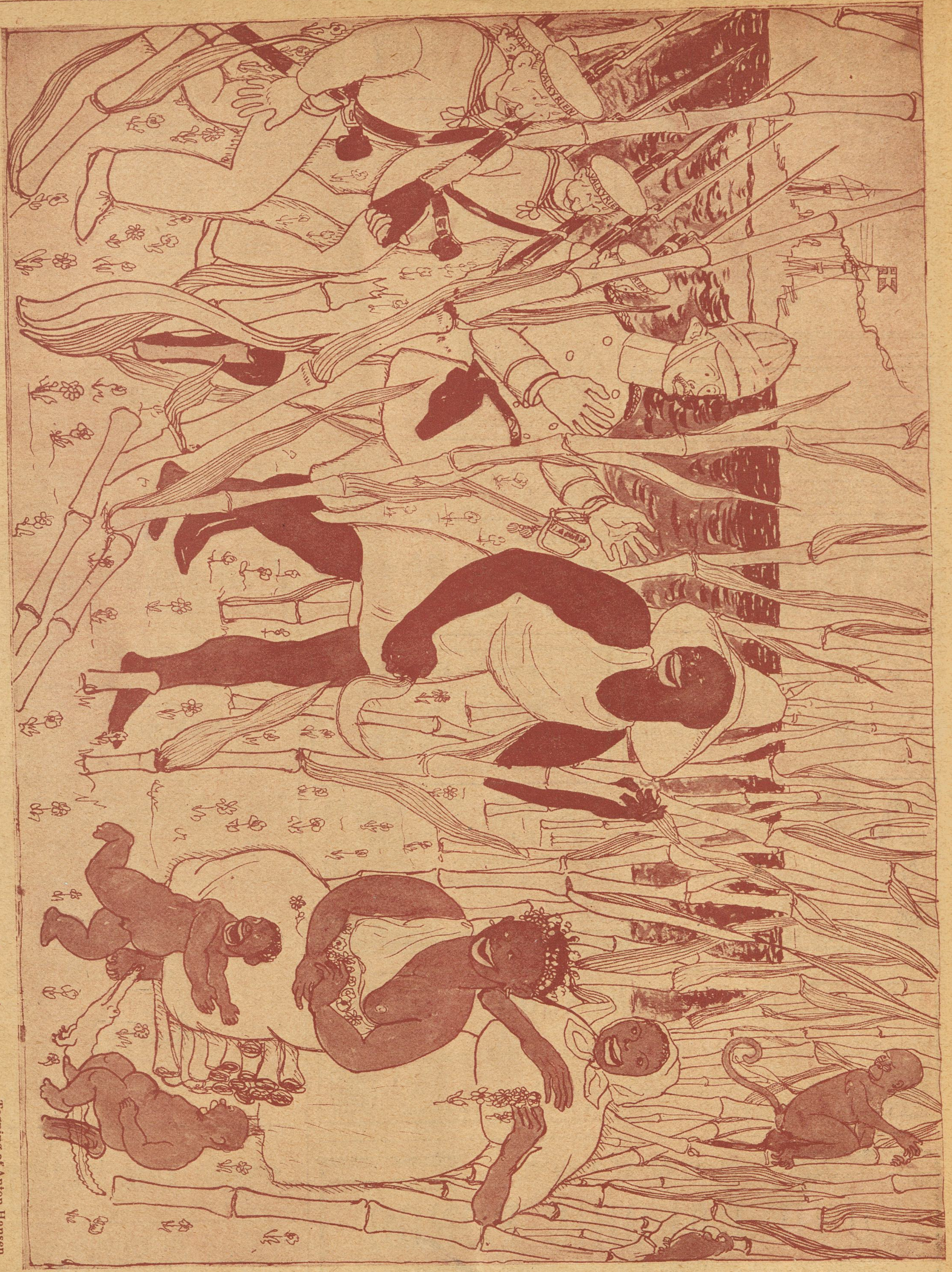

Officeren: Hva? Er her ikke Oprør?   ***Negeren:*** Næ. Her er kun Sukkerrør!

Tegning af Anton Hansen.

16 Sider 10 Øre

RAVNEN

Nr. 48. Torsdag den 2. December. 1915

Tegning af Emil Poulsen.

— *Undskyld, men hvorfor mon de river det nye Hus ned?*
— *Det er for at vi kan komme til at plyndre Juvelerbutiken!*

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe, Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.

Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

H. MATZEN
Reproduktionsanstalt
Leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr. 45–75 Kr.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

Guld & Sølv.
Til Julen
anbefales mit righoldige Udvalg af
smukke Gaver
Carl Sørensen,
H. C. Ørstedsvej 39 C.
Telefon Nora 1799 x

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Gift Dem aldrig — før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Fluen i Uret.

Humoreske af PER BONDE.

Eriksen var lige udskreven fra Kommunehospitalets 6te Afdeling. Han var tilsyneladende helbredet efter et mildere Anfald af Delirium tremens. Professoren havde dog ved Afskeden meget indtrængende bedt ham om at komme igen, hvis han paany skulde begynde at se Rotter eller Fluer.

Naa, Eriksen mente, der var ingen Fare og tog med frisk Mod fat paa sit af flere Ugers Hospitalsophold afbrudte Arbejde. Han var Murer og arbejdede paa en moderne Forstadskaserne her i Byen. Til at begynde med maatte han døje en Del Spot af sine Kammerater, men den prellede dog oftest af paa hans Trohjertethed og aabne Naivitet. Ved Frokosten i Skuret var det i disse Dage en yndet Sport at faa Eriksen til at berette sine Oplevelser paa Sjette, og han plejede at slutte sin Beretning med Professorens Ord ved Afskeden: »Husk nu, Eriksen, hvis De igen skulde begynde at se Rotter, Fluer eller hvide Høns, saa maa De endelig komme ind til mig med det samme.«

En Dag, Eriksen var gaaet til Middag, havde han ladet sin Vest med sit Lommeur blive hængende i Skuret. Dette gav Anledning til at en af de mere opfindsomme blandt Kollegerne fik en Ide, der straks vandt enorm Tilslutning. Han listede Glasset af Uret, anbragte en Flue indenfor, satte Glasset paa igen og lagde Uret tilbage i Lommen.

Da Eriksen kom tilbage fra Middagen, iførte han sig Vesten og ovenpaa denne sin Arbejdsbluse og gik i Gang med Arbejdet. Pludselig spørger hans Sidemand, den tykke Mortensen: »Hvor mange er Klokken, Eriksen?«

Eriksen haler Uret op, men stopper det med Rædselen malet i sit Ansigt hurtigt i Lommen igen. Mortensen faar intet Svar. Det er ligesom Murskeen ligger Eriksen lidt tungere i Haanden, og Arbejdet gaar noget mere trevent. Dog, trøster han sig, det bliver maaske ikke til noget. Han vil s'gu nødig have den Tur om igen.

Lidt efter kommer den lange Sivert op ad Stigen med en Dragt Sten, som han kaster ved Eriksens Fødder. »Naa, Eriksen,« spørger han, idet han spytter Skraaen ud og tager sig en frisk, »hvad kan Klokken vel være?« Eriksen griber i Vestelommen og letter Uret en Smule, men giver et Brøl fra sig. Den fordømte Flue sidder der s'gu endnu! Sivert lister grinende ned ad Stigen igen.

„Kollegiale Karikaturer“.

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.

Jacob Jacobsen.

Skønt Eriksen nu ikke længere er i Tvivl om, at det atter er galt fat med ham, vil han dog have en Udtalelse fra en besindig og troværdig Mand og henvender sig til sin mangeaarige Ven og Kammerat, Holm.

»Hør Holm« siger han og haler Uret op, »kan Du se noget paa Uret?«

»Se noget?« spørger Holm. »Ja, jeg kan se, hvad Klokken er.«

»Ser Du ikke noget andet?«

»Noget andet?« Holm ser spørgende forbavset paa ham.

»Ja, jeg mener, er der ikke noget — kryber der ikke noget?«

»Nej, jeg ser s'gu ikke noget« siger Holm og ryster deltagende paa Hovedet.

Saa smider Eriksen Murskeen, faar en Frakke paa og farer af Sted. Han ser ikke den Flok grinende Kolleger, der vifter til ham fra Toppen af Stilladset, men faar hurtigt fat paa en Bil.

»Til Kommunehospitalet, men hurtigt!« brøler han til Chaufføren og suser af Sted.

»Naa min gode Eriksen,« siger Professoren, da denne drivvaad af Sved og med et fortvivlet Blik i sine fugtige Øjne træder ind til ham, »er det nu galt igen? Ser De Rotter?«

»Nej, denne Gang er det Fluer, Hr. Professor. Jeg ser stadigvæk Fluer i Uret her.«

Professoren ser paa Uret. »Jamen, der sidder jo virkelig ogsaa en Flue, Eriksen!«

Eriksen taber Næse og Mund og stirrer forfærdet paa Professoren. Saa farer han resolut hen til Klokken, som han saa ofte har set Professoren benytte, og ringer. En Sygeplejerske træder ind, og forglemmende sit eget Anfald brøler Eriksen til hende:

»Frøken, De maa for Himlens Skyld sørge for at faa Professoren indlagt med det samme; han har Delirium!«

GID JEG VAR-

Tegning af Emil Poulsen.

Gummilageret „Francais" KØBENHAVN

16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Dampvaskeriet „Solvang"
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

A. P. Bruuns
Bogbinderi og Protokolfabrik
Rosengaarden 5. Telf. Byen 2767 x.

Cascalin
Tabletter mildt
Cascalin Piller B stærkere virkende **fortrinligt og billigt Afføringsmiddel.**
Anvendes paa mange danske Hospitaler og af mange danske Læger. Faas paa Apotekerne.
Løvens kemiske Fabrik,
Amagertorv 33.

— Danmarks fineste Taffelvand —
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390. Aarhus.

Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

SAMLEDE AKTIVER ca 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL over 200,000

Familjen Gullasch.

Tegning af Anton Hansen

Gullasch: — Jeg holder min Datters Konfirmation paa „Skydebanen", det vil ærgre min Svoger, Snedkeren!

Fjærnt fra Danmark.

Paa Sct. Thomas steg en Matros i Land
fra »Valkyrien«s gyngende Planker,
han havde ej set den sorte Mand
og gjorde sig sælsomme Tanker.

Han vented at finde en fraadende Flom
af gale og vilde Bersærker,
men mødte en Mand med gammel Rom,
Champagne og mange Slags »Lærker«.

»O, *Hagemann*, stik kun Kanonen ind,«
den Sømand sa' — ja han gjorde!
Og siden han kvæged sit glade Sind
med mange smaa herlige »Sorte«.

Per Plex.

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

SKÆBNEN

En Pariserroman fra Retssalen.

»Har man den ringeste Tvivl, bør man stemme til Gunst for den Anklagede,« sagde Pillon.

Og Condemine tilføjede:

»Enhver stemmer efter sit Princip.«

Mijoux erklærede, at han vilde slutte sig til Condemines Forslag. Lermantes fortjente ti Gange Døden, men til syvende og sidst var det dog bedre at indespærre ham i et Tugthus, end at give ham tilbage til Selskabet.

»Hovedsagen er,« sluttede Mijoux, »at en Forbryder ikke frikendes af Juryen, hvorved denne mister sin Prestige.«

»Nej, Hovedsagen er,« erklærede Mortara, »at man ikke sender en Uskyldig i Tugthuset eller paa Skafottet.«

I dette Øjeblik rettedes alle Øjne paa den uigennemtrængelige Glary. Han havde foresat sig at tie, og han tav, men sin Mening maatte han have dannet sig for længe siden, thi alle Ord gled virkningsløse forbi ham.

Nu erklærede Mortara Diskussionen for sluttet, og man gik til Afstemning.

Der var kun fem »Ja«.

Overraskelsen var stor. Med Hensyn til Obersten havde man tvivlet, men alle havde ment paa Glarys Ansigt at kunne læse, at han vilde dømme. Durnant og Pillon ønskede hinanden tillykke. Men Souzien sagde ærgelig til den glade Conthey:

»Jo, det var en smuk Sejr!«

Condemine faldt med et tragisk Ansigtsudtryk tilbage i Stolen. Buthier slog ham gemytligt paa Skulderen:

»Dennegang fik De altsaa ikke Deres Ration Blod — Vampyr.«

Klokken lød. Retstjenerne hastede omkring. Mængden skubbede sig henimod Døren.

Condemine tilkastede Sellier et fortvivlet Blik, og denne sagde til de Omkringsiddende:

»Frikendt!«

Dette Ord forplantede sig med Lynets Hast fra Mund til Mund.

En Bifaldsmumlen rejste sig. Præsidenten raabte »stille«. Paul Lermantes havde rejst sig, dybtaandende saa han sig omkring, som om han vilde udfordre de misfornøjede. René og Roland græd. Herr Marnex sad med sænket Blik. Lermantes bøjede sig henimod Brevine for at trykke hans Haand. —

* * *

AF FRU DE LUSENEYS DAGBOG.

Denne afskyelige Lermantes-Proces er nu sluttet. Det var paa høje Tid! Intet er mere trættende end Edsvornemøder, særlig om Sommeren. Slutningen var dog spændende. Først henimod fire faldt Dommen. Hvordan det gik til, ved jeg ikke, men man kendte Udfaldet, endnu inden Mortare fik oplæst Kendelsen. Nu hører hele Episoden Fortiden til, og man vil lede efter andre Skandaler at ofre sin Interesse paa.

Jeg spørger ofte mig selv, om Hovedpersonen i saadanne Dramaer hele Livet forfølges af deres frygtelige Erindringer. For at vide Besked herom maatte man vel selv have gennemlevet disse grufulde Dage. —

Languards indbød mig og den smukke Advokatinde Fru Winckelmatten til Te i Foyeren. Det var ganske som ved en Premiere. Alt, hvad man vidste eller ikke vidste om Processen, blev drøftet. Hvad foranledigede Frikendelsen? — Lavancher forsikrede, at den skyldtes Gaarsdagens Teaterkup. Badile, der ved alt, fortalte, at Afstemningen havde givet fem »Ja« mod syv »Nej«. Det var ikke noget straalende Resultat og friede ikke Lermantes for Mistanke.

»Men hvis han var bleven dømt med kun en Stemmes Majoritet, vilde det saa have hindret, at han uden Skaansel var bleven halshugget?« ytrede Fru Winckelmatten.

Fru Breil meddelte, at i Amerika maatte de Edsvorne dømme enstemmig, for at opnaa Dom.

Advokat Languard svarede, at en saadan Enighed var utænkelig i Frankrig, eftersom de Edsvorne altid er stemte for et »Nej«; Forbryderne vilde saaledes undgaa Retfærdigheden.

Det var blevet til en juridisk Diskussion, om ikke Lavenne var kommet tilstede. Han havde staaet i Nærheden af Retten og set Lermantes gaa bort med sine Paarørende. Lavenne var mere betaget af dette Syn end over Processen!

Brevine og Charriere var de eneste, som nærmede sig Familien Lermantes, medens de øvrige Venner tog Afstand fra ham. »En levende »Guillotine« sagde Lavenne.

Saasnart der var fri Bane, blev Lermantes ført ned til Brevines Automobil. Og Lavenne havde hilst paa den Ulykkelige.

»En høflig Hilsen forpligter ikke, vel?« sagde Lavenne.

Jeg spurgte, hvordan Lermantes Fremtidsudsigter var.

»Ved Hjælp af den Formue, han arver, kan han atter sætte sine Foretagender i Gang,« svarede Lavenne. »Han vil foretage en pragtfuld Rejse til sine sydamerikanske Havne og blive modtaget som en Konge. Naar han i Slutningen af December vender tilbage, vil ingen mere tænke paa Historien. De Folk, der har en særlig god Hukommelse, vil erindre, at han var tilstede ved en Edsvorneret, men om det var som Edsvoren eller som Vidne aner de ikke.«

I dette Øjeblik traadte en af Dommerne, Hr. Perron, ind sammen med en meget elegant Dame. En, som jeg ikke kendte, nærmede sig dem og sagde højt:

»Fru d'Entraque er døende.«

Meddelelsen vakte megen Bestyrtelse. Man spurgte hinanden ud om hendes Forhold til Lermantes. Badile mente, det havde bestaaet i mange Aar.

»Altsaa vidste Ægtemanden Besked?«

»Sandsynligvis.«

»Hvorfor saa denne Hævn?«

»Et Hjertets Mysterium,« svarede Lavancher.

— »Eller et Pengepungens,« fortsatte Lavenne.

Jeg gav nu Signal til Opbrud.

Jeg ønskede ikke at udtømme Temaet: man skulde jo da ogsaa gerne have noget at snakke om ved min Dinér imorgen.

ENDE.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

I. ROMANENS BEGYNDELSE.

Hvis nogen Klokken 11 om Aftenen havde sagt mig, at mit Livs store Roman vilde begynde om en Time, vilde jeg have lét ham ud. Jeg er i Virkeligheden slet ikke romantisk anlagt, men mine mest fremtrædende Egenskaber er af overvejende prosaisk og praktisk Natur.

Fem Minutter før 11 forlod jeg mit Arbejdsværelse og begav mig til min Moders hyggelige Dagligstue, hvor jeg med en Følelse af Velbehag slog mig ned i den bekvemme Lænestol foran Kaminen, med en Pibe i Munden og en Whisky ved Siden af mig.

Min Moder, som netop var i Færd med at lægge sit Sytøj sammen, før hun trak sig tilbage for at gaa i Seng, betragtede mig med et venligt Smil, idet hun sagde:

— I Dag har du vist haft travlt efter Middagen, Henry.

— Ja, det har jeg, Mor, jeg har arbejdet længere end ellers. Jeg har haft Besøg af en Mængde fattige Patienter, som klagede over Hoste og Forkølelse — formodentlig som Følge af den bidende Aprilvind. Det var ret koldt, da jeg var ude paa Sygebesøg i Eftermiddag.

— Jeg haaber ikke, du bliver nødt til at begive dig ud mere i Dag, sagde Moder. Eller hvad mener du selv?

— Nej ikke saa vidt jeg ved. Det kan jo hænde, at jeg for en Gangs Skyld kan faa Lov til at faa en hel Nats uforstyrret Hvile.

Hun klappede mig paa Skulderen og sagde, idet hun bøjede sig frem og kyssede mig paa Panden: — Lad os haabe det, min Dreng!

Derpaa forlod hun stille Værelset, medens jeg aabnede Aftenavisen og begyndte at studere Nyhederne.

Denne Time mellem Klokken 11 og 12 om Aftenen var i Almindelighed den eneste Time af hele Dagen, hvor jeg fik Lov til at være i Fred. Min Praksis, som jeg havde begyndt for tre Aar siden i Hjertet af Bloomsbury gik godt og gav mig nok af Arbejde. Undertiden maatte jeg anvende en god Del af Natten til Arbejde, men i Reglen vidste jeg paa Forhaand, naar saadant var nødvendigt, og netop denne Nat havde jeg ingen Grund til at antage, at jeg vilde blive nødt til at begive mig ud; men jeg haabede efter at have røget og læst til Midnat, at kunne faa Lov til at nyde syv eller otte Timers uforstyrret Søvn — noget ganske usædvanligt for mig, skønt jeg havde meget let ved at sove, fri for Bekymringer og Uro for Fremtiden som jeg var. Desuden havde jeg et godt Helbred, var endnu ikke fyldt 30 Aar og havde aldrig elsket andre end min Moder, som ogsaa omfattede mig, hendes eneste Barn, med de varmeste Følelser.

Ja — jeg kan trygt paastaa, at mit Liv var fri for enhver Bekymring og Uro, da jeg sad og varmede mine Fødder foran Kaminen og nød min Pibe.

Klokken var lige slaaet elleve, og den sidste Lyd deraf var knapt døet hen, før jeg hørte lette Fodtrin paa Gaden. De standsede udenfor Porten og straks derefter skyndte nogen sig op af Trappen og ringede paa min Dør, først sagte, saa voldsommere.

Dørklokken gav Genlyd i hele det stille Hus, i hvilket alle undtagen jeg selv allerede var gaaet i Seng. Jeg havde en tydelig Fornemmelse af, at min Moder ved Lyden af Klokken rystede paa Hovedet og blev urolig for min Skyld.

Jeg selv var heller ikke langt fra at blive ubehageligt berørt derved. Jeg vidste hvad de hurtige Trin og den voldsomme Ringning havde at betyde: jeg vilde blive nødt til at begive mig ud.

Og skønt jeg altid var rede til at hjælpe enhver, der trængte til min Hjælp, maatte jeg dog erkende, at jeg ikke længtes efter at komme ud. Kaminilden var saa behagelig og jeg følte mig træt efter Dagens Arbejde. Det var derfor med Beklagelse, jeg forlod min bekvemme Stol og gik ud for at lukke op.

Jeg var dog slet ikke nysgerrig efter at se hvad mit Blik vilde møde udenfor Døren, thi jeg var bleven saa vant til at se baade Personer og Forhold af den mest ejendommelige Art.

I hvert Tilfælde havde jeg ikke nogen Anelse om, at den Kvinde, som jeg nu lukkede Døren op for, var bestemt til at aabne en ny Verden for mig.

I Forhallen brændte en Lampe, og da jeg aabnede Døren, faldt dens Lys paa en ung Pige, som stod udenfor. Med den ene Haand holdt hun Sjalet sammen om Halsen, medens hun med den anden støttede sig til Dørstolpen, som om hun trængte til Støtte.

Jeg opdagede et blegt forskræmt Ansigt og et Par store, mørke, urolige Øjne. Den unge Pige var forpustet, og hendes Stemme skælvede, da hun talte.

— Undskyld — er det Doktoren? spurgte hun stakaandet.

— Ja, jeg er Doktor Fordyce.

— Vil De være saa god at komme med mig til min Fader — men hurtigt, vær saa god at skynde Dem, thi han er saa syg — meget syg, og jeg er saa bange!

Hun var ikke engelsk det forstod jeg straks. Hendes Stemme var behagelig og velklingende, Udtalen ren, skønt med en lidt fremmed Accent.

Jeg traadte tilbage i Forhallen og gjorde Tegn til den unge Pige om at følge efter mig.

— Vil De ikke komme indenfor og fortælle mig, hvordan det staar til med Deres Fader? spurgte jeg. Ellers ved jeg ikke, hvad jeg skal tage med mig. Saa skal jeg straks følge med Dem til ham.

Hun fulgte mig ind i Værelset. Jeg bød hende en Stol, og hun sank ned i den — som det syntes næsten, ved at besvime. Hele hendes Legeme rystede og jeg forstod, at hun maatte være blevet meget forskrækket.

— Fortæl mig saa om Deres Fader, sagde jeg. Hvorledes er det med ham?

Hun rystede paa Hovedet og svarede:

— Jeg ved ikke. En Gang tidligere — det var for et Aar siden — var han lige saadan, men han vilde da ikke tilkalde nogen Læge, men tog blot lidt Cognac og blev rask igen.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

»Ni kan inte tro, herr Baron, vilket angenämt medvetande det är att kunna säga till sig själv: vilket ögonblick som hälst kan du göra 2,000 arbetare brödlösa!« (»Naggan«)

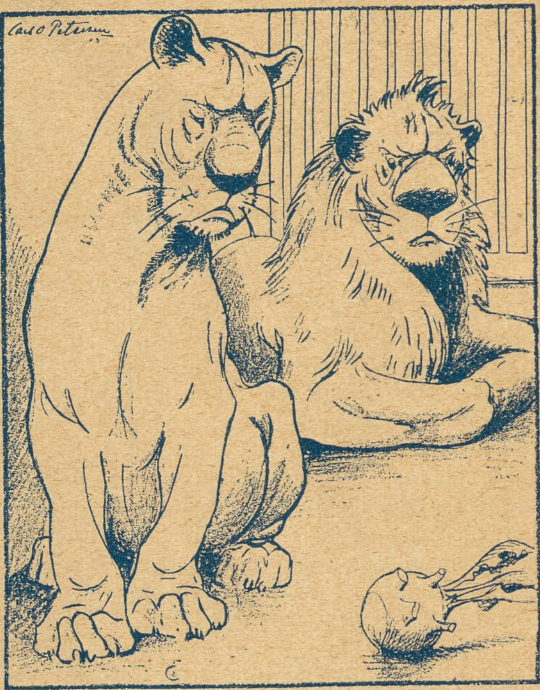

»Kødløse Dage« i Berlins zoologiske Have. (»Ulk«)

Naboskab.
Billedet skal vise, hvor nær Tændstikkerne (Sverige) er ved Krigens Flamme (Tyskland). (»Meggendorfer Blätter«)

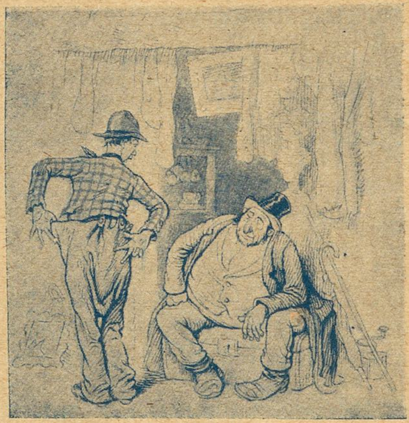

Kunden: De Bukser er alt for store!

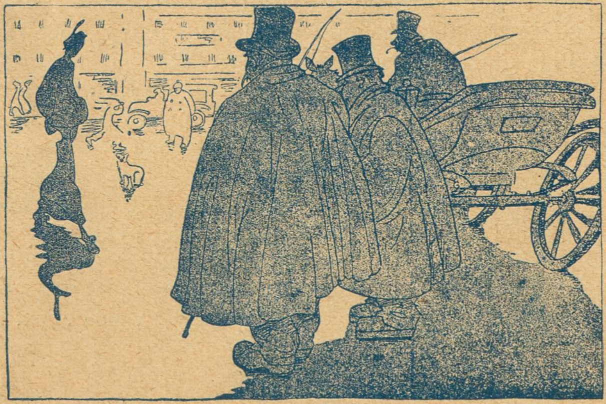

— Du, der skal Du se en tynd Dame.
— Ja, men det er ogsaa i den »kødløse Uge«. (»Lustige Blätter«)

Jøden: Godt, saa slaar vi en Knude paa! (»Fliegende Blätter«)

Rød Indmad

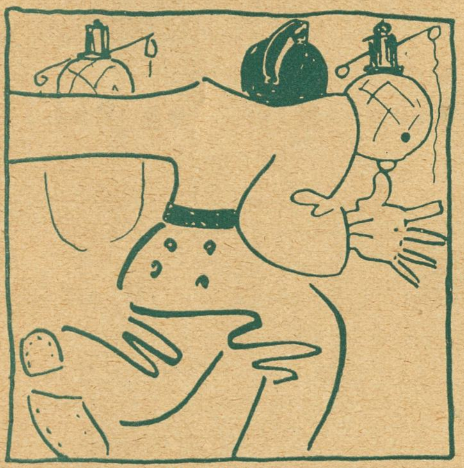

Fixerbillede.

Hvem kan finde Juveltyven?

Børnebespisningen

Skal Kulden og Sulten følges ad
som gamle, trofaste Venner,
der længe hinanden kender —
skal frysende Smaabørn undvære Mad?
Ellinger og Højre er ligelad!

Intet i Gryden og intet i Fad,
og Far har kun tomme Lommer —
ve os for Vinter, der kommer!
I Tusindvis venter smaa Munde paa Mad —
Berntsen og Venstre er ligeglad!

Savn og Elende ganger paa Rad,
nu bleges de røde Kinder,
og Sultens Edderkop spinder —
den rige kan fylde sin Vom med Mad:
„Fattige Børn? — Jeg er ligeglad!“

— *Stauning* har nok i Borgerrepræsentationen fremsat Tanken om kommunalt Svineavl her i Byen. I og for sig tiltaler Ideen mig, men *hvor* skulde Dyrene opstaldes?

— Selvfølgelig paa *Svineryggen.*

21/11. Bladene (det vil sige, nogle af dem) er forargede over, at Ussing først huggede det fede Stiftsprovstembede, og saa skældte Minesteriet ud. Herregud, er det noget at laste Manden for? Han følger jo kun det gamle Ord, han har lært ude ved Bryggerkirken: Bagefter kommer det tynde Øl!

Dethlef Jürgensens Firma er stævnet for Retten, fordi det har købt Sirup i et andet Firmas Navn. *Dethlef* har stadig ikke forandret sig — han er og bliver en *sød* Dreng.

*Det gaar næsten over Grænsen
med det Smykketyve-Pak!
Af mit Hjærte si'r jeg: Ak,
gid de vilde tage Jensen.*

„Musik for alle“.

Da »*Ravnen*« i sin Tid udsendte sin berømte Enquête »Hvilken Melodi er Dem kærest?«, var der flere ærede Medborgere, som ikke kunde bestemme sig for en Melodi.

Nogle af disse Medborgere er nu kommen med paa Noderne og har sendt os følgende, noget forsinkede Svar:

Karl Larsen: »I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme.«

Maalmand Sophus Hansen: »Brat af Slaget rammet, kastet haardt til Jord.«

Vejvæsenets Direktør: »Rullende hen ad de støvede Veje køre vi muntert og let.«

Johan Hansen: »Ship Ahoy!«

Bjørn Bjørnson: »Mon jeg elsker dette Landet —?«

Gift-Dem-aldrig-Jensen: »I Kongelunden skal Brylluppet staa.«

Jordemoder Fru Olsen: »Kommer hid I Piger smaa (Navle-) Strengen vil jeg røre«!

»*Ravnen*« takker de elskværdige Bidragydere!

22/11. Sikken en væmmelig Blikkenslager, der har slaaet sig ned i Kælderen under Nørrebros Teater. Han har aabenbart ikke *Blik* for det højere, men forhaabentlig slukker han Loddelampen og gaar.

— Ja, hvis han ikke brænder dem a'.

Ved Bjørnsonmødet Eugen saa flot
lod Pøblen til Fløjterne gribe —
men si'r ved en Strejke man
„Hæders-mand“ blot,
saa finder Eugen det usigeligt raat,
og saa kan han bruge sin Pibe!

— Nu skal jeg sige Dig noget, Grækenland, hvis Du mukker, saa æder jeg Dig!

Træk Vejret.

J. P. Müllers ny Bog »Mit Aandedræts-System« har allerede vakt stor Opmærksomhed, og Samfundet vil vide at takke den store Hygieiniker for hans geniale Henvisning til, hvorledes man skal trække Vejret. At dette har stor hygieinisk Betydning, vil staa klart for enhver, der er paa det rene med, hvor galt det kan gaa, naar man glemmer — at trække Vejret.

»Ravnen« ser sig i Stand til at offentliggøre Titlen paa J. P. Müllers næste, epokegørende Skrifter:

1917:

»Hvordan man skal pudse sin Næse«.

1920:

»Ny Hoste-, Nyse- og Spytte-Metode«.

1922:

»Hvordan man retteligst bør holde sine Tommelfingre«.

— — —

Naar jeg har faaet sat alle disse »Systemer« tillivs, tror jeg nok, at jeg gaar ud og hænger mig i »Livets Port«!

(Anmælderens Anm.)

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXVII.

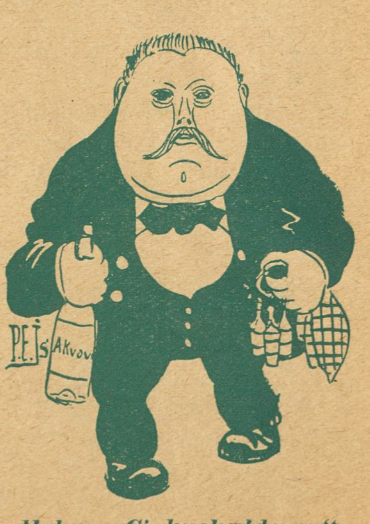

Holm, „Cirkuskælderen“.

Clichéer.
LIND HANSEN
Silkegade 4
TELEFON 6288

Forsamlingsbygningen Kløvermarksvej 3
Anbefaler sine Lokaler til Foreninger og Selskaber.
Hver Søndag Teaterforestilling og Bal.
Telefon, Amager 732. Ærbødigst CARL ANDERSEN

Tlf. 2589. **Folkets Hus** Tlf. 2589.
Enghavevej 40,
anbefaler sine Lokaler til Fester og Møder.
NB. Den lille Sal anbefales til Festiviteter Lørdage og Søndage i Sæsonen.
Søren Hansen.

Hr. *Arnold A.*, Aalborg. Tak for Tilbudet, men de to sidst sendte Tegninger egner sig ikke til Reproduktion.

Den Slags Smaating honoreres almindeligvis ikke; kun naar de er særlig originale. De havde ikke vedføjet Adresse i Deres sidste Brev, hvorfor vi ikke kan returnere Tegningerne.

Et meget »nær-ve'-pærene« Arbejde.

E. D., Aalborg. Deres Tegning kan godt blive optaget, men den Slags Smaating i denne Rubrik bliver kun honorerede, naar de er *originale*.

Tjener Nr. 37, Wiwel
Tegning af F. Storm M.

N Skjoldborg. Aa-jo, ved Lejlighed.

E—A, Aarhus. Tak for »Gullaschen«, men det er altsammen sagt adskillige Gange forud.

Leander S., Aarhus. Vi takker. Naar Lejlighed gives, skal De faa Deres Debutarbejde at se i »Ravnen«.

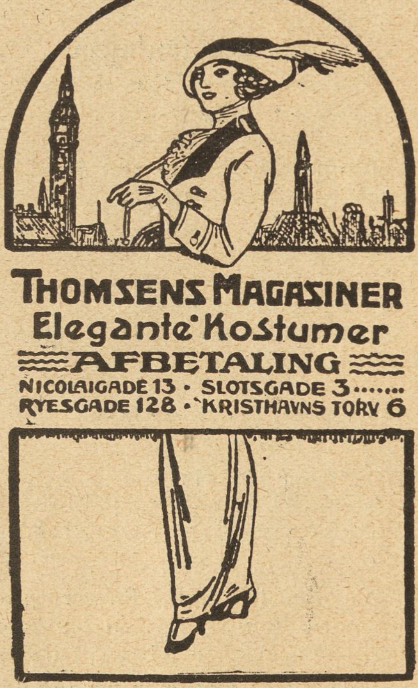

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

AGGERBECKS ÆGTE FINE IRIS
forfiner·forskönner·bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Tegning af Storm-Nielsen.

— Herregud! Er Kathinka nu sunket saa dybt!

Ethvert Fremskridt maa betales.

En Fader modtog forleden følgende Brev fra sin Søn, der er i Handelslære i Provinsen:

Kære Fader!

Jeg har det godt. Igaar anskaffede Forretningen et stort moderne Kasse-Kontrolapparat. Vær saa god for Fremtiden at sende mig 5 Kroner hver Maaned til mit Handelskursus.

Kærlig Hilsen

August.

Fra Vestfronten.

— Du ser saa ked ud af det, Harry!

— Ja, jeg har faaet en sørgelig Melding. Tom er blevet fanget af Tyskerne, og han havde min Kridtpibe i Lommen.

Mellem Veninder.

Frk. A. — Du er dog en Skryder! Du solgte et Kys paa Basaren for 20 Kr., og saa luskede han sig fra Betalingen.

Frk. B. — Ja, men din betalte — og *luskede sig fra Kysset!*

VIRGINIA-CIGARET

Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET

Ikke den dyreste, men
den bedste

Danske Velærværdigheder X.

Tegning af Hp. Hansen.

Olfert Ricard, St. Johannes Kirke.

Medaljen *har* han! Om et Aar eller to
er han høj're tilvejrs, det ser jeg klarlig,
thi lille søde Olfert er virk'lig for go'
til at staa og kaste Jord paa Proletar-Lig.

Fin Kritik.

Herren: (til Damen, der spiller et Numer paa Klaveret) — Frøken, De maa have Held i Kærlighed.

Damen: Hvorfor det —?

Herren: Jo — — at dømme efter Deres Spil —!

Forslag.

Direktøren ved Straffeanstalten (til Vekselfalskneren) Ja, hvad skal vi nu sætte Dem til?

Falskneren: Tja, hvis jeg kunde komme til at øve mig paa Deres Underskrift, saa kunde jeg jo hjælpe Dem med at skrive under paa Deres Breve og Dokumenter!

Navneforandring.

Han: Jeg synes, Frøken Petersen, at vi nu har kendt hinanden saalænge, at jeg nok maatte have Lov til at nævne Dem ved Fornavn.

Hun: Ikke før man kalder mig ved Deres Efternavn!

Velgørenhed.

Baronesse Bav: Vi maa snart have en Velgørenhedsbasar igen.

Grevinde Mav: Jamen i hvilket Øjemed?

Baronesse Bav: Ja, det ved jeg ikke endnu, men forhaabentlig sker der nok en stor Ulykke!

En skøn Stund.

Lindstrøm: Den skønneste Stund paa Dagen, er den Time, som anvendes til Middagslur.

Lundstrøm: Jeg troede ikke, at Du sov til Middag.

Lindstrøm: Nee, jeg ikke — men min Kone!

Blandet.

Drengen: Jeg vil gærne be' om for 1 Øre blandede Bolscher.

Urtekræmmeren: Her har Du to — saa kan Du selv blande dem!

Julemaaned!

Tegning af Helgo Jørgensen.

December er Glædens Maaned og Krach'ernes.
For Soldaterne er den Barakkernes,
For Guldsmedene nærmest Polakkernes —
Men den er dog ganske særlig *Pakkernes.*

Muffen.

Jeg havde været i Familieselskab og stod nu og trykkede Værtindens Haand og takkede for Aftenen, da der i det samme lød en Stemme:

— *Muffen!*

Jeg havde ikke det mindste med Muffen at gøre. Fru Larsen, som havde været i Selskabet, og som for nogle Minutter siden var gaaet, havde glemt sin Muffe.

Fru Larsen skulde rejse den følgende Morgen Kl. 7,55. og derfor skulde jeg nu skynde mig hjem til hende med Muffen, som for øvrigt indeholdt baade Portemonæ, Lommetørklæde og Handsker.

Denne enkle Historie, kære Læser, har ødelagt mit Omdømme baade for Mennesker og Politi; den er ved at tilintetgøre min Eksistens, er ved at drive mig til Fattiggaarden af Fortvivlelse. Af Skam kan jeg ikke vise mig paa Gaderne, og hjemme taler ingen til mig, ingen svarer paa mine Spørgsmaal. Jeg er det ulykkeligste Menneske paa Jorden.

— — —

Nuvel. Jeg skulde skynde mig til den Familie, hvor Fru Larsen boede. Man sagde mig Gaden og Husnumret og beskrev desuden den Vej, jeg skulde gaa. Derpaa tog man Muffens Indhold ud, synede det og lagde det ind igen, saa fik jeg Muffen — og saa af Sted.

Da jeg kom ned paa Gaden, havde jeg glemt Adressen, hvor jeg skulde hen. Jeg havde faaet vel meget at drikke, saa det var jo ikke saa underligt. Men selve Beskrivelsen af Vejen kunde jeg nok huske. Først lige frem, saa til højre, derpaa forbi en Tværgade med et gult Hus, og saa til venstre osv. Slutningen af Vejen stod ikke saa klart for mig, men jeg mindedes Beskrivningen saa godt, at jeg nok skulde finde det, da det blot var nogle Minutter at gaa. Og saa gik jeg, stolende paa min gode Stedsans. Først lige ud, saa til højre, derpaa en Tværgade, som absolut ikke havde noget gult Hus. Dette var Ulykken. Havde blot Tværgaden haft et gult Hus, selv et nok saa lille, saa havde jeg uden Tvivl været reddet. Men jeg gik Gaden igennem og fire Gange paa hver Side, uden at det lykkedes. Der fandtes intet gult Hus.

Jeg spurgte en Betjent, om han nogensinde havde set en Tværgade med et gult Hus, selv om det var nok saa lille.

— Jeg syntes Herren skulde hjem og lægge sig nu, svarede Betjenten.

— Men Muffen? Ved De ikke Hr. Betjent, hvor der bor en gemytlig Frue, som skal rejse til Helsingør i Morgen? Betjenten vendte sig bort med Foragt, og jeg fortsatte min Vandring. Jeg gik til højre og til venstre, frem og tilbage, opstillede Formodninger og gjorde skarpsindige Kombinationer — alt med det Resultat, at jeg tilsidst var kommen ind i et Virvar af Gader, saa jeg aldeles ikke vidste, om jeg befandt mig paa Øster eller Vesterbro, i Hellerup eller i Valby. Og det forekom mig virkelig, som om Betjenten havde Ret i, at jeg burde gaa hjem og lægge mig.

Der var i Virkeligheden ikke andet at gøre. Muffen kunde jeg jo gaa ned med til Toget om Morgenen, saa nogen Skade vilde der jo ikke ske med den.

Og saa begyndte jeg Hjemfarten. Men nu var jeg kommen ind i et for mig fuldkommen ubekendt System af Smaagader og Stræder, og da jeg savnede mit Kompas og Himlen desuden var meget mørk, kunde jeg heller ikke finde ud af det.

Med Muffen i den ene Haand og Paraplyen i den anden styrtede jeg ned af den ene Gade, mærkede den var gal, vendte om og forsøgte en anden Gade. Nattevandrere spurgte jeg om Besked, og det syntes, som om jeg var ved at komme paa rette Spor.

Lige som jeg svingede omkring et Hjørne, fløj jeg i Armene paa en Politibetjent.

— Endelig! raabte han og slog Armene fast om mit Liv. Nu har jeg løbet her tre Gange rundt om Kvarteret for at gennemskue Dem, men nu er De anholdt!

— Kære gode Betjent, bad jeg. Men det rørte ham ikke.

— Slip mig, jeg skal til Toget 7.55, i Morgen tidlig. Og mine Nerver trænger til Søvn.

— Hvor har De været? Og hvor har De taget Muffen? Svar!

Jeg var forbavset. *En* Gang i mit Liv havde jeg stjaalet. For fem Aar siden stjal jeg en Ide af en tysk Avis. Nu skulde endelig Straffen dræbe mig!

Endelig lykkedes det mig at komme fri, efter at jeg havde talt godt for mig og efter, at jeg fuldstændig havde legitimeret mig, ellers havde Betjenten skrevet mig for ulovlig Omløben med Varer i Forbindelse med Indbrud.

Min Vandring fortsattes. Og først da Arbejderne strømmede ud paa Gaderne for at begive sig til Fabrikker og Arbejdslokaler, naaede jeg pustende til min Port. Dødstræt kastede jeg mig ned paa Sofaen — for en Time senere at styrte af Sted til Toget!

Med Muffen i Vejret gik jeg igennem alle Vognene. Ejerinden fandtes ikke. Da Toget satte sig i Bevægelse, hoppede jeg ud af den forreste Vogn og blev staaende paa Platformen og holdt Muffen tæt ind til hvert Kupevindue. Men intet Raab af Genkendelsens Glæde hørtes derindefra.

Maaske havde jeg misforstaaet det! Jeg styrtede hen til et andet Tog, der gik Kl. 8. Samme Historie, samme Resultat.

Da tabte jeg Taalmodigheden og vandrede tilbage til mit Ungkarlehjem. Intetanende stillede jeg Muffen paa et Bord, klædte mig af og gik til Sengs.

En halv Time senere aabnedes Døren og blev derpaa knaldet saa højt i, at Støjen vækkede mig. Jeg vendte mig om paa den anden Side for at sove videre, da Døren i det samme blev smækket en Gang til. Da stod jeg op. Mine Støvler var endnu ikke børstede. Jeg ringede paa Hanne, min ellers saa paapasselige Husholderske; hun kom og aabnede Døren, meget forsigtigt og prøvende. Jeg stod med Støvlerne rettet til Angreb, men hun saa ikke paa dem. Hun stirrede paa en bestemt Ting, og da jeg fulgte hendes Blik, opdagede jeg, at det var Muffen, som stod der paa Bordet.

O, Afgrund!

— Jeg turde ikke gaa ind, sagde hun i den mest satiriske Tone, hun var mægtig.

— Hvorfor ikke?

Hanne rødmede, tog Støvlerne og lukkede Døren paa demonstrativ Maade. Hun kom ikke tilbage med dem, hun stillede dem udenfor i Entréen.

Lidt efter kom min Forlovede uventet ind i Stuen, og da hun saa, først den forskræmte Tjenestepige og derefter Muffen, udstødte hun et Skrig samt Ordet *Usling* — og forsvandt.

Nu har jeg mistet mit gode Navn og mit Rygte og min Kæreste.

Men Muffen har jeg endnu.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.	
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -	
Sherrys No. 1	20 -	25 -	

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

Folkets Hus, Jagtvej 69 ✻ Selskabslokalerne anbefales.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med Worning & Petersens **Xeroform Sæbe**

LAX i alle Kvaliteter **Gaasebryst. Oksetunger** etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll, **Klareboderne 10. Kbhvn. K.**

Tandlæge Edv. Møller, Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

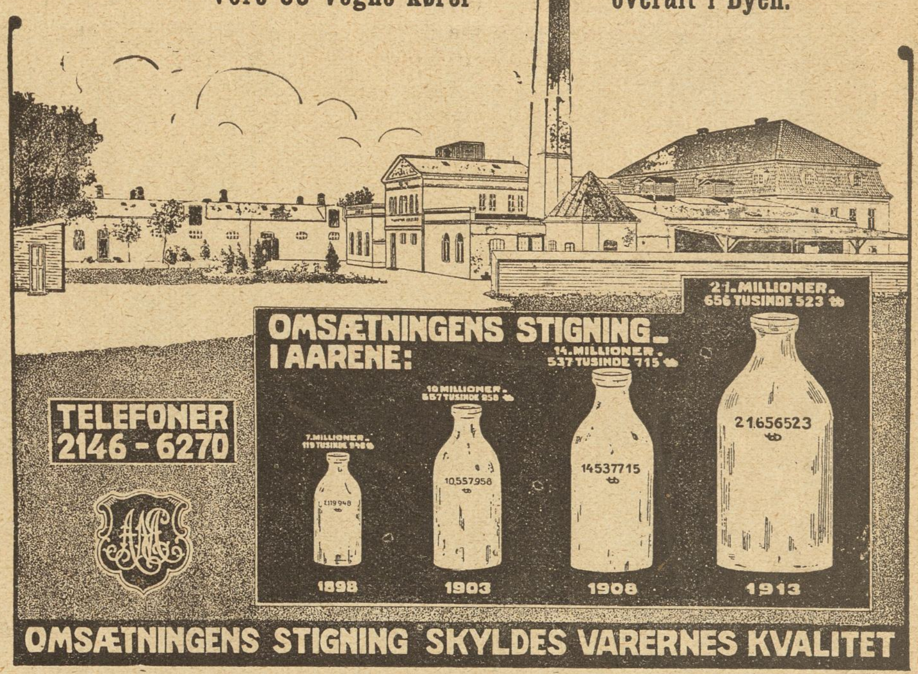

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

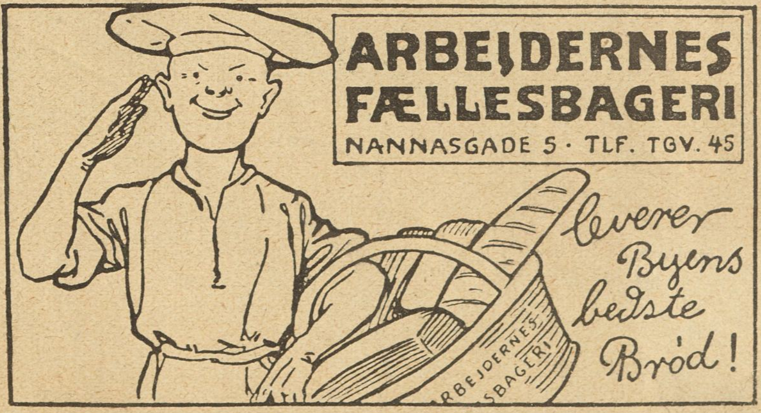

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Becker i Borgerrepræsentationen: „Der er saamænd ingen Nød —“

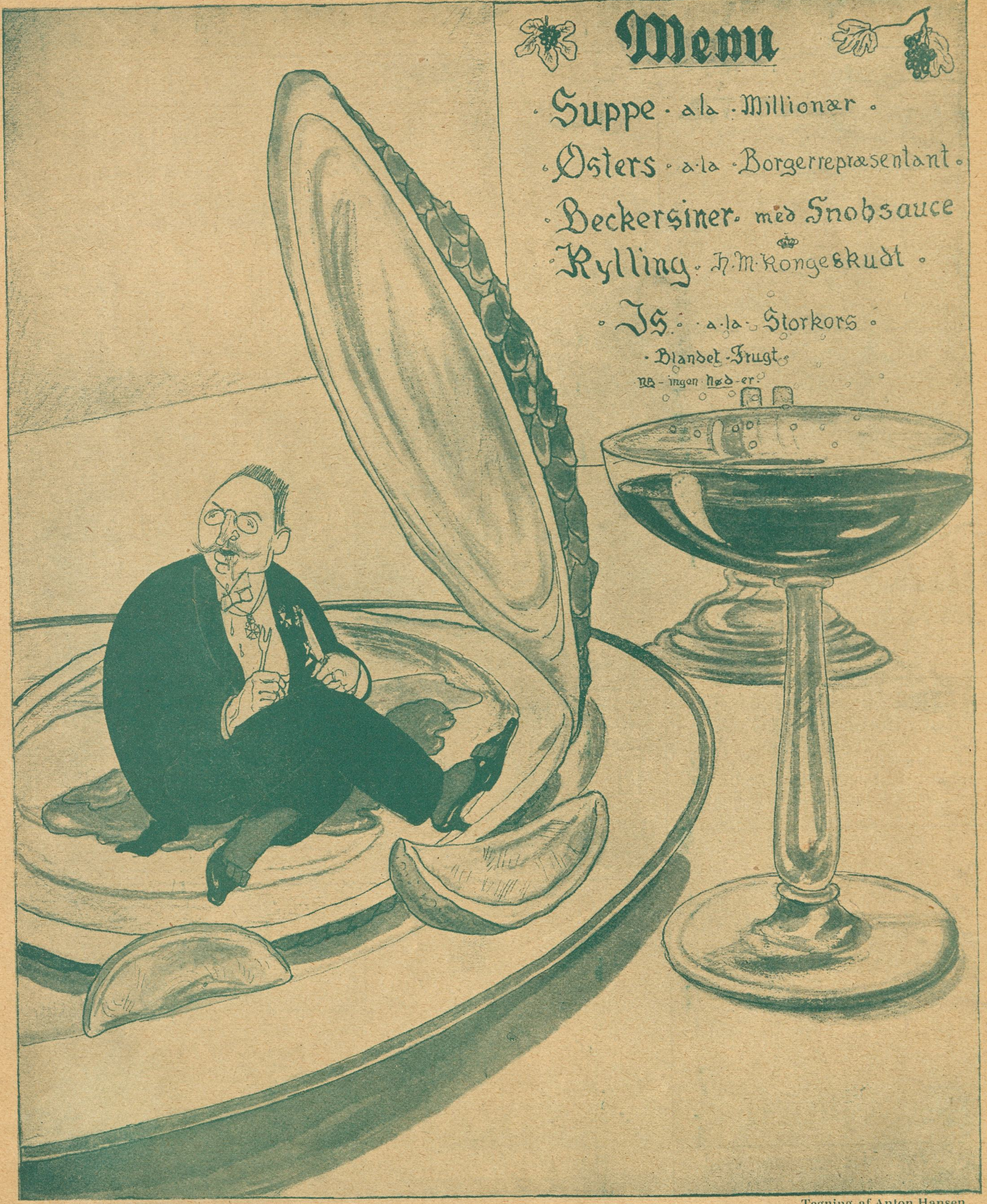

Tegning af Anton Hansen.

Hr. Becker raabte, at der var slet ingen Nød — Aa, Gud, hvor det lød! —
Ja, lækker er han, nuttet og sød — og saa er han ganske blottet for »Nød«.

16 Sider

10 Øre

RAVNEN

Nr. 49. Torsdag den 9 December. 1915.

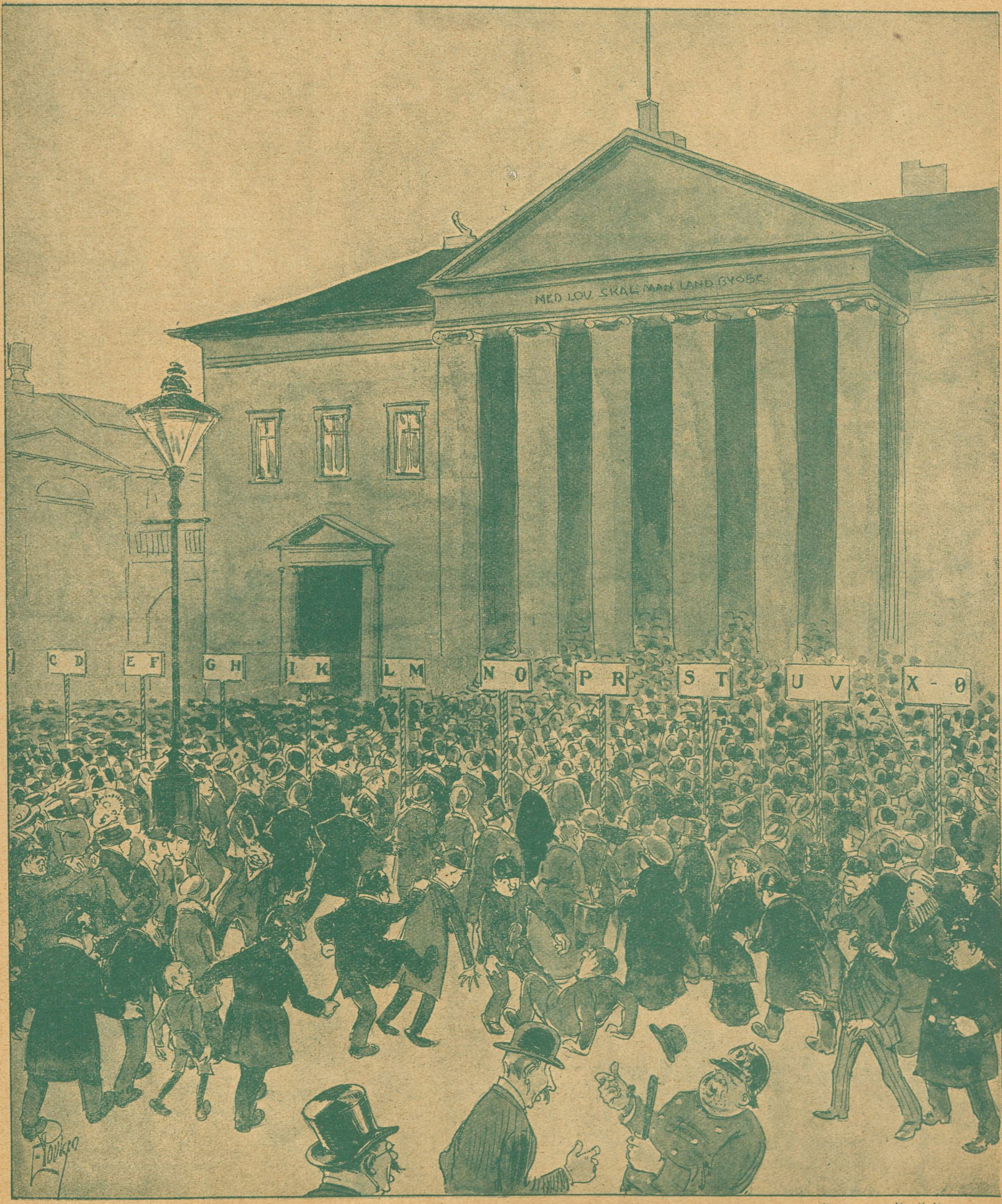

Tegning af Emil Poulsen.

De i Juveltyveriet mistænkte giver Møde paa Domhuset.

ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
MEDLEMSANTAL over 200,000
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv
vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler,
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris.
Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Guld & Sølv.
Til Julen
anbefales mit righoldige Udvalg af
smukke Gaver
Carl Sørensen,
H. C. Ørstedsvej 39 C.
Telefon Nora 1799 x

Cascalin
Tabletter mildt
Cascalin Piller B stærkere virkende **fortrinligt og billigt Afføringsmiddel.**
Anvendes paa mange danske Hospitaler og af mange danske Læger. Faas paa Apotekerne.
Løvens kemiske Fabrik,
Amagertorv 33.

Køb RAVNEN

MED EN BUKET

1.
Her, du Kæreste, jeg sender
Dig en duftende Buket,
som jeg med højstegne Hænder
samled' i et broget Flet!

2.
Alle disse Blomster mange,
røde, hvide, gule, blaa,
de har Sprog, og de har Sange,
som jeg lærte at forstaa.

3.
Alt, hvad smukt jeg har i Tanke
som Din Fremtids Riddervagt,
maatte jeg tilsammen sanke
og i dette Flor fik lagt.

4.
Trøstig brød jeg disse Skatte
af vort Hjemlands lyse Flor;
thi jeg véd, at Du vil fatte
Blomstersprogets tavse Ord:

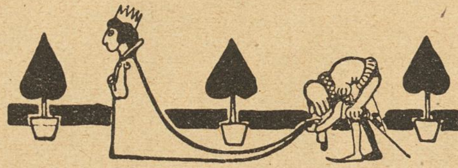

5.
Kvinden, Livets store Gaade,
Blomster kaldt i hver en Bog,
hun maa ogsaa kunne fatte
Søster-Blomsterflorets Sprog!

Frederik Skousbo.

Tegning af M. Bengtsson.

1) Gullasch-Hansen maa standse sin Eksport af „Fødevarer". 2) Hva' er det? Ky'et er jo levende! 3) Bomber og Granater! Sikken en Opdagelse! 4) Se saa, nu la'r vi Oplaget ry'e a' som Gasbomber!

Kærlighed og Statistik.

Skolelæreren: Kære Frøken Johanne! Der findes paa Jorden femten hundrede Millioner Mennesker, og af dem er ca. ottehundrede Millioner Kvinder. Nu beder jeg Dem betænke, Frøken, at af alle disse Kvinder er De den eneste, jeg elsker!

Misundelse.

Fruen (giver sit Barn Flasken): Saa-aa — drik nu, min lille Elskede!

Manden: Det siger Du saamænd aldrig til mig!

Fejltagelse.

Manden kommer hjem fra Kontoret og „snuser" i Entreen: — Jeg synes, her lugter af stegt Gaas!

Pigen: Nej. De ta'r Fejl, det er Fruen, som har brændt Haaret!

Gennemskuet.

Værtinden: Jeg kan godt opbevare Frakken for Dem!

Den Logerende: Tak, men jeg vil hellere selv sætte den paa Laanekontoret!

GID JEG VAR-

Tegning af Emil Poulsen

Bøger

som

Julegave

Dette Julekatalog
udleveres gratis
i Bogladerne

Kan De storke?

En tragisk Vise om hvorledes det gik Olsen, der havde læst alt, hvad et Menneske kan læse, men havde forsømt det i vore Dage ene fornødne: *han kunde ikke storke*! (At storke er som bekendt det populære Udtryk for at danse den yndefulde og højmoderne »*Storkedans*«).

1

Hr. Olsen var en lovende og fager Ungersvend,
som aldrig lod en Time svinde ubenyttet hen;
han havde læst en Del, var sympatetisk, kæk og klog,
besad en sjælden Dannelse og talte otte Sprog;
dog da i Selskabslivet han blev indført, han lidt bar
sig følte, thi det første Spørgsmaal, man ham gjorde, var:
»Kan De storke?«

2

Hr. Olsen søgte Plads, og skønt han kunde vise frem
de allerbedste Referencer, kan De tænke Dem,
sig Chefen dog betænkte — han var ung og Levemand —
han sa' til Olsen: »Ja, jeg ser, De voldsom meget kan;
men maa jeg spørge Dem om een Ting, hvis De svarer Nej,
beklager jeg min Herre, men saa tager jeg Dem ej:
Kan De storke?«

3

Han som de fleste andre unge Mænd en skønne Dag
gik hen og blev forelsket — naa, det er en ærlig Sag;
han fried' til Rosalie, den skælmske lille Trold
en Sommerkvæld i Maaneskin, da Klokken vel var tolv.
Hun svared: »Kære Olsen, De er rigtig flink og rar,
men før mit Ja jeg gi'r Dem, en Betingelse jeg har:
Kan De storke?«

4

Og Olsen fik en Kurv. Det var saa smerteligt et Stød,
at snart han døde Døden, aa, den vanskelige Død.
Hans Sjæl til Himmerige søgte op og banked paa
og vented' som en ærlig Sjæl, den Adgang skulde faa.
Sanct Peder sagde venligt: »De er meget god, men tør
jeg gøre Dem et Spørgsmaal, før jeg aabner Himlens Dør:
Kan De storke?«

5

Saa fo'r hans Sjæl til Helved, og skønt Fanden nødig tog
ham, fik han dog en Plads i Helveds gyseligste Krog.
— Moralen i min Vise, Venner, den er ligetil:
I unge; hvis I noget her og hisset blive vil,
saa lær af Olsens Skæbne at een Ting fornøden er,
at kunne svare Ja, naar man det Spørgsmaal stiller jer:
Kan De storke?

Per Bonde.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Men denne Gang har intet villet hjælpe og tilsidst skyndte jeg mig ud for at hente Dem — jeg havde tidligere set Deres Skilt og den røde Lygte.

— Hvor bor De? spurgte jeg.

Hun nævnte et Husnummer i en lille Gade lige i Nærheden, en Gade, der næsten udelukkende bestod af billige Værelser for Rejsende.

— Han siger, at det føles som om han havde et Jærnbaand om sig her, et Baand, som pressede Livet ud af ham. Vist har han Smerter — heftige Smerter!

— Jeg er straks færdig. Men undskyld — hvad er Deres Navn?

Hun tilkastede mig et undseligt, lidt forbavset Blik, ligesom et Barn, der ikke rigtig har forstaaet, hvad man spurgte det om.

— Jo, jeg hedder Italia Romatti, og min Fader er Professor Romatti.

— Nuvel, Frøken Romatti, vent et Øjeblik, medens jeg tager lidt Medicin frem til at lindre Deres Faders Smerte med.

Jeg tog i en Fart Overfrakke, Hat og Galoscher paa, hentede fra mit Arbejdsværelse, hvad jeg ansaa for nødvendigt at tage med og gik derpaa atter ud til hende. Hun sad endnu i den samme Stilling, som da jeg forlod hende med Hænderne sammenfoldede. Jeg lagde straks Mærke til, hvor spæde og fine hendes Fingre var, og hvor hvidt de lyste mod hendes sorte Dragt. De skælvede nu ikke længere.

— Sesaa, nu er jeg færdig, sagde jeg til hende saa muntert som muligt for at opmuntre hende.

— Det var pænt af Dem, svarede hun, idet hun sendte mig et taknemligt Blik.

— Nu er De vel ikke bange længere? spurgte jeg, da vi gik ud gennem Forhallen.

— Aa nej, svarede hun. Men — han er saa forfærdelig syg!

— Er der ingen hos ham? spurgte jeg.

— Nej ingen. Der er aldrig andre end mig hos ham. Vi har ingen Venner . . . .

Jeg svarede ikke herpaa, men fremskyndede uvilkaarligt mine Skridt. Hun gjorde det samme og jeg lagde Mærke til, hvor let og elastisk, næsten dansende, hendes Gang var. Der laa derover ligesom ved hendes Tale et fremmedartet Anstrøg og en usædvanlig Charme.

Under vor korte Samtale ved hendes Besøg i mit Hjem havde jeg betragtet hende med en vis Interesse.

Jeg anslog hende til at være omkring 18 Aar, eller maaske ikke engang saa gammel. Hendes Figur var slank, velvoksen og smidig; hun kunde have staaet Model til en Hebe eller Aurora.

Og smuk var hun, og hendes Skønhed forhøjedes endnu mere ved det sørgmodige Udtryk i hendes Øjne. Ansigtets fine Oval indfattedes af en Ramme af sort Haar, der var sat op saaledes, som man ser det paa Rosettes Malerier. Senere fandt jeg, at hun havde den ægte Romerindes blaasorte Haar — et Haar, som man havde Lyst til at pryde med Juveler og smykke med Blomster. Øjnene var store og straalende, næsten lige saa sorte som Haaret, Øjenbrynene velformede og Munden, der var varm og rød, havde et Udtryk af Alvor.

Jeg kunde tænke mig, hvor skøn hun vilde se ud, naar Blodet gav hendes svagt olivenfarvede Kinder Rødme; men hun var ogsaa smuk nu, da Uro og Frygt havde forjaget Farven fra dem. Der kunde ikke herske nogen Tvivl om hendes Skønhed, den var lige saa afgjort og ubestridelig som det Lands, hvis Navn hun bar.

En opmærksom Mand kan i Løbet af et Øjeblik opfatte mange Ting, især naar hans daglige Gerning er egnet til at skærpe hans Iagtagelsesevne.

Jeg havde straks ved første Øjekast opfattet hendes Skønhed, som gjorde sig gældende, til Trods for, at hun savnede alle ydre Prydelser. Hun bar nemlig en enkel sort Dragt, saa tarvelig og uden Prydelser, at den nærmest lignede en Nonnes. Men paa hendes velformede Skikkelse tog den sig alligevel godt ud.

Det eneste Smykke, hvormed hun havde prydet sig, var et stort Halsbaand af store farvede Glasperler, af den Slags man i Venedig kan købe for nogle faa Soldi. Sjalet, som hun øjensynlig i største Hast havde grebet og kastet over Skuldrene, da hun løb hjemmefra, var sort og af den tarvelige Slags, som sædvanlig bæres af ældre Kvinder af Arbejderklassen i London. Det var underligt at se hende svøbe sig ind deri og alligevel gjorde hun det med en Ynde, som en engelsk Kvinde umuligt havde kunnet gøre hende efter.

Vi gik rask af Sted, og i Tavshed naaede vi snart til den Gade, hun havde nævnet for mig. Tilsidst standsede hun, trak en Nøgle op af Lommen, aabnede en Dør og bad mig træde indenfor.

Vi kom først ind i en trang og mørk Forstue, hvor man hørte Stemmer fra et af de tilstødende Værelser; en stram Lugt af indelnkket Tobaksrøg slog os i Møde og gjorde et alt andet end behageligt Indtryk.

— Der er to Trapper endnu, sagde min Ledsagerske.

Trappegangen var lige saa mørk som Forstuen og paa første Sal lugtede der endnu værre af Tobak end nedenunder. Vi skyndte os derfor op ad Trappen.

Miss Romatti aabnede med et Lettelsens Suk en Dør og vi traadte ind i en lille Dagligstue.

— Vil De være saa god at vente et Øjeblik, medens jeg fortæller min Fader, at De er her, sagde hun. Han . . . han ved ikke, at jeg har hentet en Læge.

Jeg nikkede samtykkende, og hun gik ind i Værelset ved Siden af. Inden hun naaede at lukke Døren efter sig, hørte jeg en Mand med svag, rystende Stemme sige et Par Ord paa Italiensk. Derpaa blev alt stille.

Jeg saa mig omkring, Hvor usigelig tarvelig er ikke disse Lejligheder med »Værelser for Rejsende« og andre Folk med smaa Indtægter! Under min Praksis havde jeg set mange saadanne Lejligheder og havde ofte undret mig over, hvorledes det var muligt under saadanne Forhold at kunne

finde Livet udholdeligt, uden en Smule Komfort eller Hygge.

Det Værelse, hvori jeg nu stod, var hverken værre eller bedre end Hundreder andre i mit Distrikt, det var just saadan som man kunde vente at finde det i et saadant Hus.

Skønt jeg for et Kvarter siden endnu ikke havde set Italia Romatti, ja ikke engang haft en Anelse om, at hun var til, følte jeg i dette Øjeblik et stærk Ubehag ved Tanken om, at hun var nødt til at bo paa dette Sted, der var noget af det tarveligste, selv i Bloomsbury.

Døren til det inderste Værelse aabnedes atter og Italia kom ud, blegere end tidligere og med Taarer i Øjnene.

— Han har haft et nyt Anfald af Smerter, medens jeg var ude, sagde hun. Vil De ikke være saa venlig at gaa ind til ham? Men bryd Dem ikke om, at han er saa irritabel. Han har haft saa mange Vanskeligheder at kæmpe med i sit Liv!

Jeg fulgte hende ind i Værelset ved Siden af, et nøgent, uhyggeligt Soveværelse i Stil med det ydre.

Paa Sengen laa en Mand, som øjensynlig kæmpede med Døden.

Han lod til at være omkring de 40 Aar, havde et skarpskaaret Ansigt og en ualmindelig stærk Legemsbygning, som syntes at vise, at hans rette Plads her i Livet burde have været i Spidsen for et Dragonrigement. Nu var han imidlertid mat og svag, og Dødens Bleghed havde allerede begyndt at brede sig over hans Træk.

Han laa halvt afklædt paa Sengen, thi han havde revet Skjorten bort fra sit højthvælvede Bryst, og hans Hænder laa fast trykkede mod Hjertet. Han trak Vejret tungt.

Allerede ved en flygtig Undersøgelse fandt jeg, at her ikke var noget at gøre. Hans Hjerte var bogstaveligt for svagt til at arbejde.

Jeg gav ham et styrkende Middel.

Efter et Øjebliks Forløb syntes han virkelig at føle sig bedre, han slog Øjnene op og betragtede opmærksomt mig og sin Datter.

Tilsidst gjorde han en utaalmodig Bevægelse med Hovedet mod Døren.

— Jeg tror at Deres Fader ønsker at tale lidt alene med mig, sagde jeg. Vil De forlade os et Øjeblik, Miss Romatti.

Hun gik straks beredvilligt ind i det tilstødende Værelse og lukkede Døren. Faderen vendte saa atter sit Blik mod mig og fremstammede.

— Jeg . . . . jeg er . . . . er meget . . . . syg . . . . Doktor. Det er meget værre denne . . . . denne Gang . . . . end . . . . nogensinde . . . . før. Det er . . . . ude med mig . . . . aa!

— Ja, De er virkelig meget syg, svarede jeg, og hvis der er noget De ønsker, er det bedst, at vi faar gjort det med det samme. Vil De have, at vi skal tilkalde en Præst?

— Nej . . . nej! svarede han i en misfornøjet Tone. Jeg . . . . jeg vil gerne tale nogle Ord med min Datter . . . . fortælle hende noget. Forsøg at . . . . at holde mig . . . . i Live, indtil jeg har faaet det sagt . . . . og siden . . . .

Jeg gav ham mere af det stimulerende Middel, thi hans Hoved føltes pludselig saa tungt mod mine Arme, paa hvilken det hvilede. Han fik nu atter fornyede Kræfter.

— Kald hende ind, hviskede han.

Hun kom atter ind og faldt paa Knæ paa den anden Side af Sengen, saa at han uden altfor stor Anstrengelse kunde tale til hende.

Til den Scene, som nu fulgte, var jeg kun et stumt Vidne, som hørte og saa uden at forstaa noget. Han talte nemlig til hende paa Italiensk, og hun svarede paa samme Sprog. Han var meget alvorlig, underlig ivrig, et Par Gange maatte jeg paany give ham Medicin. Hver Gang jeg havde givet ham det, talte han atter til hende, og efter hans Begæring fremtog hun af hans Lomme nogle Nøgler, ved Hjælp af hvilke han aabnede en Rejsekuffert, der stod i et Hjørne af Værelset. Af denne Kuffert fremtog hun to omhyggeligt forseglede Pakker. Han gav hende øjensynlig en eller anden højtidelig Instruktion angaaende dem, thi han rakte et lille Elfenbenskrucifix frem, som hun kyssede, hvorefter hun maatte gentage nogle Ord, som han fremsagde.

Efter at dette var gjort, syntes han at blive roligere, men hans Kræfter var nu udtømte, og nogle Øjeblikke efter drog han sit sidste Suk.

Hun viste ingen heftige Tegn paa Sorg, hun græd ikke engang. Jeg vilde have ønsket, at hun havde kunnet græde, thi det vilde have gjort hende godt. Nu stod hun blot hvid som Marmor og stirrede paa den Døde. Det varede længe, før hun sagde noget. Men tilsidst vendte hun sig mod mig.

— Vil De ikke sige mig, hvad jeg nu skal gøre? spurgte hun undseligt. Jeg ved ikke, hvad jeg skal, og jeg har ikke en eneste i hele London, til hvem jeg kan henvende mig!

II. DON QUIXOTE.

Under min Virksomhed som Læge har jeg ikke sjælden haft Anledning til at nære Uro for mine Patienter, men aldrig nogensinde har jeg været halvt saa urolig for nogen, som jeg denne Nat var for Italia Romatti.

At høre en ung Pige — og dertil en saa smuk, ung Pige — sige, at hun ikke har en eneste Ven i London, denne den mest grumme, haarde og egoistiske By i hele Verden — for den, der savner en Støtte, var efter min daværende Erfaring — og er det endnu, — det sørgeligste jeg kunde tænke mig at høre.

— Vil De følge mig ud i det andet Værelse og lade mig faa Lov til at tale et Par Ord med Dem? spurgte jeg venligt.

Uden at svare bøjede hun sig frem, kyssede den døde paa Panden og fulgte mig ud i det andet Værelse!

Jeg lukkede Døren og bad hende tage Plads i en af Lænestolene.

— Miss Romatti, begyndte jeg, De maa skænke mig Deres Fortrolighed, hvis jeg skal være Dem til nogen Hjælp. Er det virkelig muligt, at De ikke har en eneste Ven her i London.

Hun rystede paa Hovedet.

— Jeg kender ikke et eneste Menneske i hele London, svarede hun. Vi har kun været her ganske kort Tid — kun et Par Dage — og netop i Dag havde min Fader faaet Navnepladen sat paa Døren — vi fik den i Morges. Der blev Vrøvl om Prisen, og jeg tror, at det var det, der fremkaldte min Faders Anfald. Han havde et heftigt Temperament.

— De maa ikke blive vred paa mig, fordi jeg gør Dem nogle Spørgsmaal, fortsatte jeg. Hvorfra kom De, da De kom her til London?

— Fra Paris, svarede hun. Vi havde opholdt os der nogle Maaneder. Og vi kom dertil fra Génève.

— Saa har De vel Venner baade i Paris og Génève? spurgte jeg. Kan De sætte Dem i Forbindelse med dem?

Atter rystede hun paa Hovedet.

— Nej, svarede hun, jeg kender heller ingen der. Om jeg kunde forklare Dem — om jeg blot kunde forklare Dem — men jeg føler mig saa forvirret . . . .

— Ja, sagde jeg, jeg forstaar det. Men bare De kunde fortælle mig noget, som satte mig i Stand til at hjælpe Dem . . .

— Vi opholdt os i lang Tid i Génève, fortsatte hun og strøg sig med Haanden over Panden. Jeg var meget ung, da vi forlod Rom. Min Moder var da død . . . . jeg mindes hende kun svagt, meget svagt. Jeg husker forøvrigt heller ikke meget af Rom. Vi forlod Byen i største Hast, saavidt jeg husker. Derfra begav vi os til Génève. I Génève satte min Fader mig i Klosterskole et Stykke fra Byen. Selv boede han inde i Byen og gav Timer i Sprog. Han kom og hilste paa mig om Søndagene og tog mig undertiden med ud. Det var under disse Udflugter, han lærte mig Engelsk — det var saa nyttigt at kunne, sagde han.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

»Jaså, ni går omkring och stjäl här! At ni inte skäms!« (skammer Dem).

»Jag har inte stulit (stjaalet) jag lider av Kleptomani!«

»Åh, försök inte. Därtil ser ni inte tillräckligt fin ut!« (»Naggan«)

En Observa ionspost
(»Meggendorfer Blätter«)

Kong Edvard af England som Billardspiller.

»Hm! — Der Ball will überlegt sein! — Direkt werde ich ihn nicht machen können!« (»Kladderadatsch«, Berlin 28. März 1909.)

[De fire første Baller bærer Inskriptionen Italien, Frankr., Rusl., Serbien, de to, han skal ramme, Østerr. Deutschland].

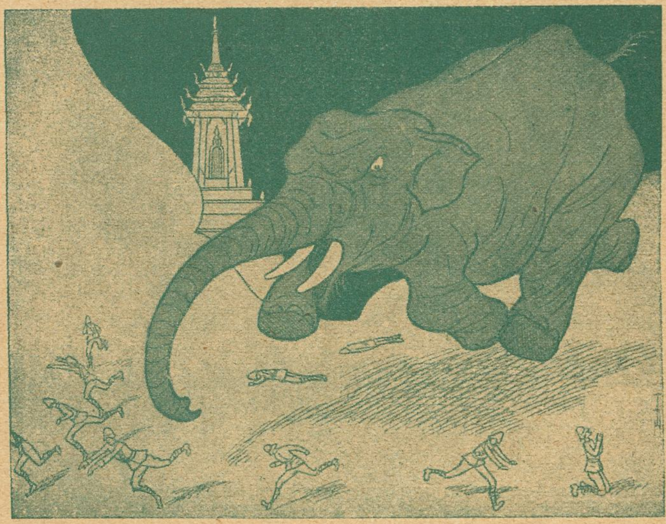

Indien gør Oprør.
(»Simplicissimus.«)

Han: — Skriker Ni om jag stjäl en kyss?

Hon: — Nåä då — fruktan (Frygten) gör mig altid mållös.
(»Strix«)

Rød Indmad

Er Margarethe anholdt?

Juvelarien af »Faust«.

Margarethe:

Hvor er de Smykker fra?
Er de fra *Dragsted* a'?
Spejl saa klar,
hurtig svar, hurtig, hurtig svar!

Hvis *Madsen* saa mig her,
saa mig saa smykket her?
Han vilde vistnok sige,
jeg var en uartig Pige!
Jo, jeg si'r Tak,
hvis han mig op
i Spjældet trak!

28/11. Jeg ser i Bladene, at det i denne Vinter vil komme til at knibe svært med Sydfrugter, ganske særligt med blaa Druer. Det var et Hjærtestød! Brændsel, Rugbrød, Flæsk — det fik være, det rager jo nærmest kun Fattigfolk. Men blaa Druer — hvad i Alverden skal nu de arme Gullaschherrer æde?

Skaarup Seminarium.

Vil no'en af Eleverne rejse sin Vej,
saa siger Hr. Trock: Kom bare til mig,
I véd jo, jeg er en god Betaler!
Men spør' man, hvormeget pr. Hoved det bli'r,
saa svarer jeg: Ja, jeg tænker, han gi'r
det samme som Judas — en 30 Daler.

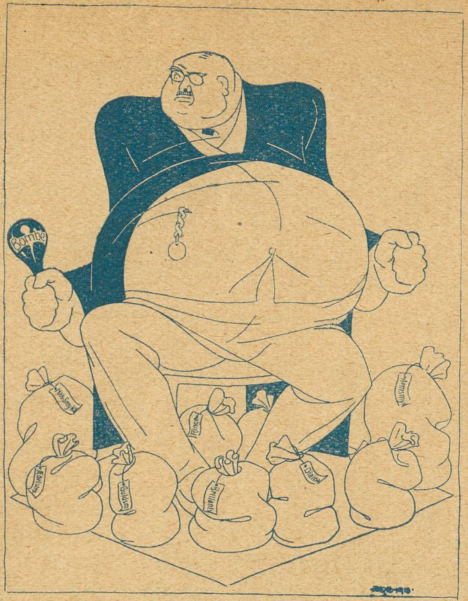

Juveler-Angst.

Jeg bliver s'gu nødt til at sætte Pigtraad omkring Sagerne!

Det gik ikke saa godt for Politiet med de formentlige Juveltyve, den ene efter den anden maatte løslades. Derimod er der ikke saa lidt i Politiets Optræden og Fremgangsmaade, der fortjente at anholdes.

Paa St. Thomas udkommer et nyt Blad »The Herald«, *Hamilton Jackson* er dets Redaktør.

— Saa nu er han altsaa bleven *Bladneger.*

Manden med Hunden —: Du, jeg er anholdt som mistænkt for Juveltyveriet!

— Hvad har Du saa gjort?

— Jeg har gaaet med »Perle« paa Volden!

Stiftsprovste-Embedet.

Hvem har Kejser-Pave-Nielsen loft
de aarlige tred've Tusende?
Derover man kævles nu højt og groft —
Et Skue rentud fortjusende:

En Krigsdans træder de fromme vildt
med Kjolen om Ørene susende —
kun Ussing tier og smiler mildt:
Han hugged de tred've Tusende!

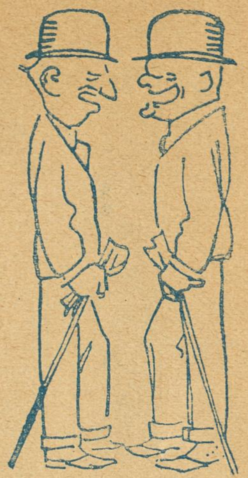

Ved Du, hvilken Lighed der er mellem Antisocialisterne og Tordenskjold!

— Næ—æh!

— Begge vilde i en *Fischers* Skikkelse forsøge at overrumple *Marstrand!*

Som bekendt lod Politiet Juveler Dragsteds Disk køre op paa Domhuset, hvor Disken blev underkastet et meget nøje Eftersyn. Ideen lykkedes. Politiet fandt virkelig en Masse Fingeraftryk.

— Ja, men det var Flyttefolkenes!

Stemmer?

Da *Mac* holdt Møde og lavede Fest,
blev samtlige Tonearter blandet —
én peb i Øst, en anden i Vest,
og Instrumenterne *stemte* forbandet.

Men si'r man: »Regnskabet, lille Mac,
det haaber vi da, du ikke glemmer?«
Saa slaar han paa Lommen og svarer: »Tak!
Mit Regnskab, kære? Ak Gud, *det stemmer.*«

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXVII.

Maxen, „Bondestuen", Sct. Pederstræde.

Varelotteriet.

(Alm. dansk Vare og Industrilotteri)

3. Trækning finder Sted d. 15. og 16. December.

Fornyelsen maa ske senest d. 13. December.

De ufornyede Lodder sælges d. 14. December.

1. Sjover. Jeg søntes du begyndt at slæve i den sidste Tid.
2. Sjover. Mig? . . . jeg har ikke rørt en Finger i over 3 Maaneder.
1. Sjover. Ka' godt være . . . men jeg mener at det er paa Bukserne du slæver.

Hans Johansen: Den kan lige slæbe af!

»Kære Ravn,
vær saa venlig at modtage følgende Vittighed:

En Arbejder henvender sig til Ingeniøren om lidt Dyrtidstillæg.
Ingeniøren, en meget bøs Herre, svarer blot: »Rejs ad Helvede til!«
»Undskyld, men,« vedbliver Arbejderen, »har Hr. Ingeniøren anlagt Jernbane dertil; thi jeg ved ikke, hvor Stationen ligger.«
Poul Nielsen,
Vanløse.

Kære Ravn! De bedes optage følgende lille Vittighed.
En lille Dreng, hvis Far er Skriver paa Amerika-Liniens Kontor kommer farende ind paa Kontoret og raaber!
— Far, Oskar den Anden er kommet.
Faderen: Sludder Oskar, den er jo lige afgaaet herfra for et Par Dage siden.
Oskar: Jamen, Far, jeg var lige inde i Soveværelset, og da sagde Jordemoderen at der var kommet en lille Oskar, saa det maa da blive den anden.
Med Hilsen. Fr. Petersen.

Gør Deres Jndkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD“
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

Dampvaskeriet „Solvang“
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

Forlov= elses- ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

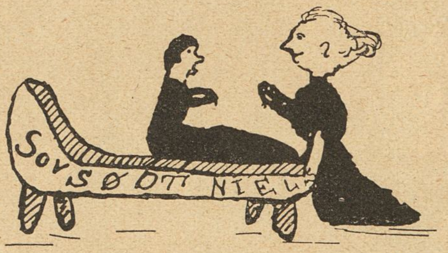

Moderen, der skal lære sin lille Niels hans Aftenbøn: »Giv os i Dag vort daglige Brød.«
Lille Niels: Ja, men husk det skal være fra Arbejdernes Fællesbagerier og af det friske!«
Venlig Hilsen
Einar Theodor.

Kære Einar Theodor!
Den Omstændighed, at lille Niels foretrækker Brød fra Arbejdernes Fællesbageri, forsoner os i nogen Grad med hans en lille Smule misdannede Ydre, hvad der vel er Arv fra hans hellerikke helt vellykkede Moder.
Sov sødt, Niels, og gid Du snart maa faa en Overdyne.

A. B—e. Jo, Historien om Irlænderen, der maatte slaa 50 Tyskere ihjel, før han fandt et Par Støvler, der passede ham, var *original* for *»Ravnen«*, og nu vandrer den gennem alle andre Vittighedsblade. Men Herregud, de skal da ogsaa ha' lidt morsomt.

THOMSENS MAGASINER
Paletots & Ulsters
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer Huden
Alles Yndlingssæbe

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Tegning af Storm-Nielsen.

— Elendigt! Man er lyrisk Digter, og saa kan man ikke engang skaffe sig en Smule renharpede Nøddekokes!

Ingen Mukken!

Obersten: Er I fornøjede med de militære Forholdsregler, Soldater?

Soldaterne: Nej!

Obersten: Hyss — jeg har ikke spurgt Jer, om I var misfornøjede!

Hørt!

Gæsten (paa Restaurationen): Kan jeg faa noget let og ikke for meget at spise?

Tjeneren: Forlang hvad De vil. For Tiden er alle Retterne baade lette og smaa!

Dyrets Navn.

Lærerinden: Kan den lille Nelly sige mig, hvad det Dyr hedder, der forsyner os med Æg?

Nelly: Fru Johansen!

„Brændt Barn —“

Dommeren: Har De været straffet før?

Anklagede: Ja, for 12 Aar siden fik jeg en Mulkt paa 10 Kroner, fordi jeg havde badet et Sted, hvor det var forbudt.

Dommeren: Og siden —?

Anklagede: Siden har jeg ikke badet!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

„Kollegiale Karikaturer“.

Tegning af Skuespiller Erik Lassen

Holger Rasmussen.

Klog Fyr!

Midt paa den befærdede Gade gik den tungtbelæssede Vogn itu. En ældre, hyggelig udseende Herre kom over til Kusken og raabte: Stakkels De! Nu kommer De vel selv til at betale Skaden.

— Ja, sagde Kusken lidt forundret, men meget nedbøjet.

— Det kommer jeg vel til.

— Stakkels Mand, sagde den Gamle, og De har maaske stor Familje og skal forsørge! Se her, fortsatte han og lagde 1 Krone i sin Hat, her er lidt fra mig, og jeg er overbevist om, at der er mange af de omkringstaaende, der vil gøre ligesaa.

Det gjorde de, og der kom mange Penge ind. Da Kusken havde puttet Pengene i sin Pung, lo han smørret og sagde til de nærmeststaaende:

— Det er s'gu en klog Fyr, den Gamle! Det er hans Vogn!

Diagnose.

A.: (besøger B., der ligger med et daarligt Ben, som han har paadraget sig efter et »Sold«, hvorfra han er kommen hjem paa alle fire!)

— »Naa, hvad sagde Lægen saa?«

— B.: »Han sagde saadan noget lignende som »*Føj for den! — Ledevand i Knæet!*«

A.: Tror Du ikke snarere han har sagt: »*Føj for den Lede! — Vand i Knæet!*«

Svar betalt.

En Godsejer, der var berygtet for sin Storsnudethed og sin grove Mund, kom farende med sin Vogn henad Landevejen. Foran ham kørte en Bonde, og da denne ikke hurtig nok kom til Side, raabte Godsejeren: Kan din Bondekanin ikke holde til Siden, naar Du hører Bjælderne.

Bonden gav beskeden Plads, men idet Godsejeren passerede, sagde Bonden: Naar man har en saadan Kæft, behøver man ingen Bjælder!

Mellem Juveltyve.

Første Tyv: Hvorfor barberer Du ikke dit Overskæg af, naar Du er bange for at blive hugget?

Anden: Næ, for *uden Skæg* har jeg stjaalet endnu mere!

Hver sin Lyst!

Moderen: Hvis Du nu fik mange Penge, Karla, hvad vilde Du saa købe?

Karla (5 Aar): Saa vilde jeg købe et helt hvidt Kjolesæt, hvid Hat og hvide Sko — og saa skulde Du bare se, hvor jeg skulde grisse det til!

Tegning af Anton Hansen.

Betjenten: **Hvad bestiller De der?**

Tyven: **Bestiller — —? Æ, je' sku' bare besøge min Kæreste, Laura —!**

Tegning af Georgia Jacobsen

— *Hvorfor stirrer den Herre saadan paa Damernes Ben?*
— *Aa, han staar vel og mangler en Tændstik!*

Dansk Korn Snaps

Det store Juvéltyveri.

SHERLOCK-MADSEN, Nutidens største Opdagergeni, stod i sin Yndlingsstilling og tænkte paa Ingenting, da hans Souschef, Petersen, traadte ind og mældte, at der nu var foretaget det 10ende natlige Juveler-Indbrud, og at Udbyttet denne Gang havde været lige akkurat 100 Tusind Kroner og 35 Øre.

— Naa, sagde Sherlock-Madsen, vil De saa kalde Staben sammen og meddele den, at vi i Morgen Aften holde 10-Gangs-Juveltyverijubilæum i Odd-Fellow-Palæets lille. Vil De samtidig bede Haspersen og Knaspersen tage sig af det 10ende Indbrud og saavidt mulig naa at skaffe et Resultat inden Festen i Morgen begynder.

— De to gamle Opdagerrotter gav sig straks i Lag med at opdage og funderede sagkyndigt i $5^3/_4$ Time, og Resultatet blev at det 10ende Juveltyveri utvivlsomt maatte tilskrives

Knippel-Thorvald,

som Politiet længe havde haft i Kikkerten. En af de ældre Bogholdere, Hyllested, blev sat ud paa Thorvald, som det ogsaa — efter otte Timers omhyggelig Undersøgelse — lykkedes at finde — ude paa Vestre Kirkegaard, hvor Thorvald havde ligget i $1^1/_2$ Aar. Denne Opdagelse gjorde Bogholder Hyllested lidt

lang i Ansigtet,

og Sagen blev overtaget af en yngre og mere energisk Politimand, *Vage-Jensen*, som ganske vist var tabt bag af en Vogn, men dog uden at komme særlig tilskade. Vage-J. mistænkte først en kendt kgl. Operasanger, fordi dennes Specialitet var at optræde i »Ringen«, dernæst en Bokser af samme Aarsag og endelig Forfatteren til »Mer en Perler og Guld«, som dog kunde bevise sit Alibi. Da alle disse Undersøgelser intet nævneværdigt Resultat havde givet, kastede Vage-J. sig over Studiet af

„Cyprianus“,

som ogsaa gav ham vigtige Oplysninger om, hvorledes man ved Hjælp af Hugormefedt og Skorpionolie kunde faa Ligtorne til at løsne sig.

Nu var gode Raad dyre og Klokken mange. Og præcis paa Slaget 8 begyndte den muntre Fest i Odd-Fellow-Palæets lille, hvor Jubilæet for det 10ende uopdagede Juveltyveri blev fejret med Sang og Klang. Stor Lykke gjorde Opdager Knaspersen, ved at erklære, at han i Morgen vilde tage samtlige Herrer i »Den blaa Bog« i Forhør. En Vise paa Melodien »Du hast Diamanten und Perlen« gjorde sig vældig, men Stemningen blev desværre Kl. 4 Morgen lidt mat, da der kom Bud om, at det 11te Juveltyveri lige havde fundet Sted! Og mens Staben gik hjem for at hvile ud, fortsatte Juveltyven

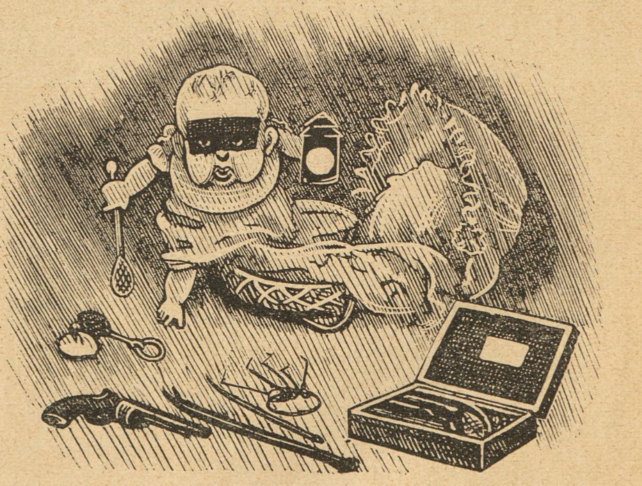

sit indbringende Arbejde!

Søren Vridbor.

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skrædderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende

A/S H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
H. I AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Husk!
at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. Raadmandsgade 2. Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8.
Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks“ Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks“ Brød forhandles overalt.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

GENUINE
LUNDs-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, København.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørre Farimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

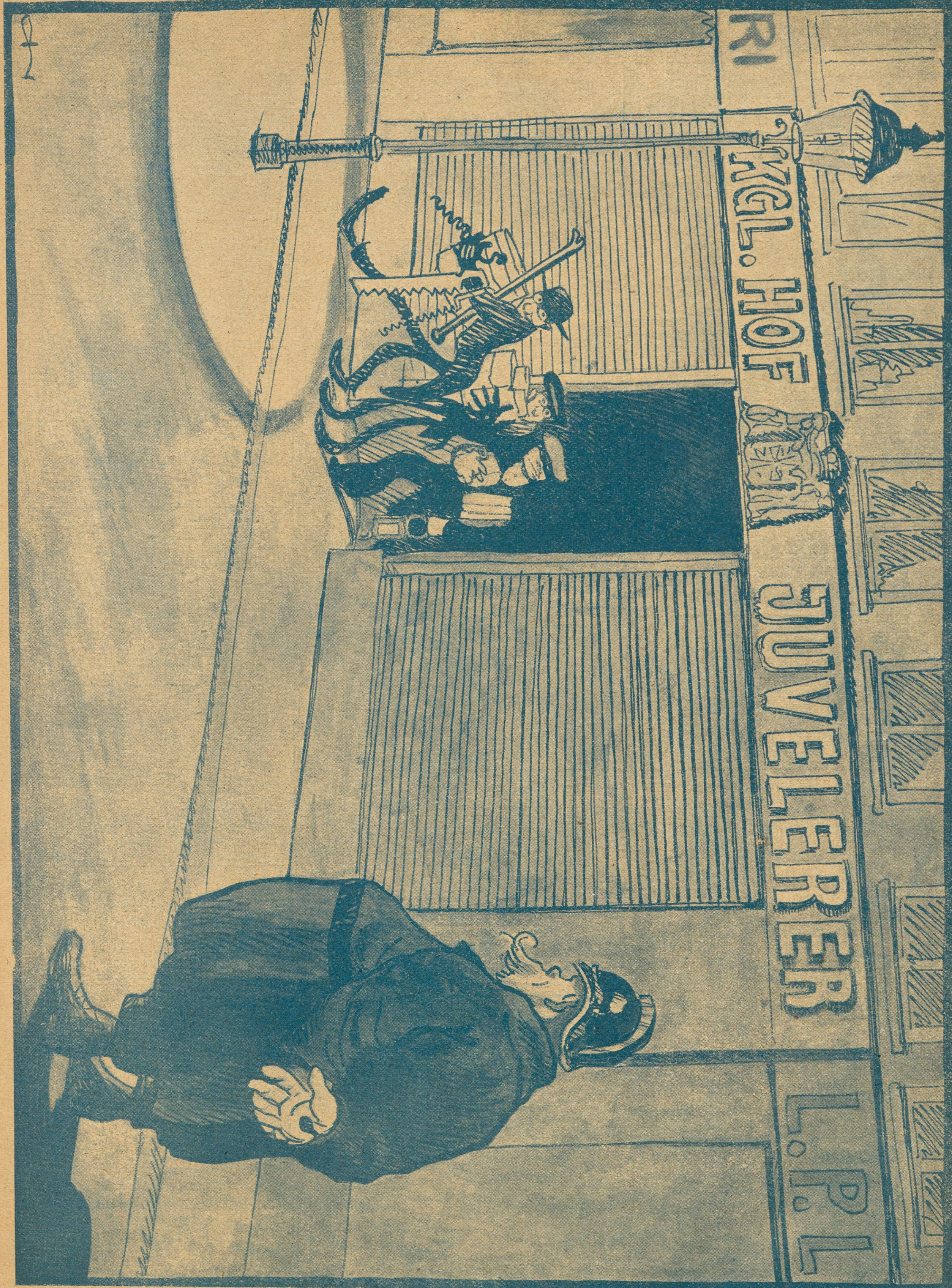

Tegning af Chr. Hoff.

Betjenten: Hm! Klokken er to, og Forretningen lader til at holde aabent endnu — det strider absolut mod Politivedtægten!

Redigeret af AXEL WESSEL

24 Sider ❊ Julenumer ❊ 10 Øre

RAVNEN

Nr. 50. Torsdag den 16. December. 1915

*Tegning af **Osvald Jensen.***

Hvis jeg var Konge i dette Land og tryg ved Rigets Ror,
Saa skulde hver en fattig Mand faa Julegaas paa Bord!

Irma

Vegetabil Margarine
fra Carl Schepler

giver den bedste **Julekage**

og den bedste **Julebagning**

Drøj og velsmagende.

Landmandsbankens

Hjemme-Sparebøsse

giver daglig Anledning til at spare.

Bøssen tømmes en Gang om Maaneden af Bankens Bude.

Bestillinger kan ske skriftlig eller pr. Telefon 7191.

Kontor: Amagertorv 2.

S. Johannesson

Statskontrol.

Prima Flæskesteg og Svinehoveder. Nyrøgede Skinker og Lammelaar.
Nyslagtede Gæs og Ænder. Alle ferske, saltede og røgede Fedevarer.
Ost, Margarine, Palmin, Smør og Konserves.

Telefoner: 3684, 3349, 4722.

St. og Kj. **13, Højbroplads 13.** St. og Kj.

Nu fjæler Byens Borger sig
bag Tæpper og bag Puder —
hvert Hus i Gaden ligger hen
med mørke, slukte Ruder.

Thi det er Nat. Og alting staar
med skarpe, skaarne Kanter.
Højt over mig en Himmel, fuld
af Stjernediamanter.

Det skælver i de nøgne Trær,
en iskold Kuldegysning,
og alle Gadelygter staar
i gul, bengalsk Belysning.

Omkring hvert Vindu har sig lagt
en tunget, isklar Flæse,
og naar jeg aander, staar en tæt
hvid Røgsky fra min Næse.

Jeg føler Frostens Flammeild
i mine Fingre brænde
og hører hvert af mine Skridt
gi' kort, klar Klang langt henne.

— — —

Men selv i denne onde Nat,
hvor Frosten skærer Tænder,
gaar mangen husvild Stakkel om
med stive Knæ og Hænder.

Hans Lod er Kulde, Sult og Graad
og Haabløshedens Pjalter. — —
— Vel mødt den Præst, der rejser *ham*
et fedt og gyldent Alter!

Thorkil Barfod.

Herold som Billedhugger.

Tegninger af ***Emil Poulsen.***

Herold prøver paa „Den Stumme".

Herold i Karmen.

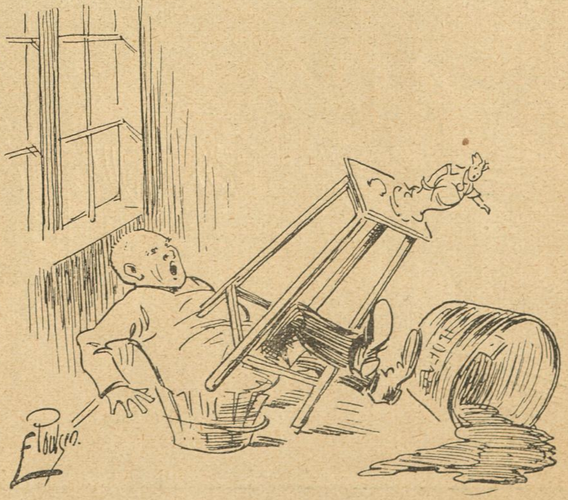

Herold i „Dalen".

Tegning af **Chr. Hoff.**

Dagligt Liv i et københavnsk Stormagasin.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Jeg svarede ikke herpaa, men fortsatte:

— Men Deres Fader havde vel Venner baade i Génève og i Paris? Atter rystedede hun paa Hovedet og rynkede paa Øjenbrynene.

— Undertiden kom der Mænd og besøgte ham paa vore Værelser, baade i Génève og Paris. Men jeg hørte aldrig deres Navne og ved ikke hvem de var. Desuden talte Fader altid med dem i Enrum. Jeg fik aldrig Lov til at være til Stede.

— Og har der da ikke været nogen og besøgt Deres Fader, medens De har opholdt Dem her i London?

— Nej, ikke saavidt jeg ved.

— Og De kender ikke Navnet paa eller ved noget om nogen af hans Venner?

Hun syntes at tøve et Øjeblik og førte atter Haanden med en træt Bevægelse henover Panden. Derpaa saa hun op paa mig med et aabent, frimodigt Udtryk i Ansigtet og svarede:

— Jo, — en eneste, men hans Navn kender jeg ikke. Og det er netop ham, jeg maa forsøge at træffe. Det var netop om det min Fader nylig talte til mig. Men det er kedeligt, at jeg ikke maa fortælle mere derom.

— Nuvel, Miss Romatti, sagde jeg. Det er tydeligt nok, at De idetmindste i Øjeblikket staar aldeles ene i Verden. De maa derfor lade mig hjælpe Dem til Rette. Og bliv ikke vred over, at jeg spørger Dem saaledes uden Omsvøb: trænger De til Penge?

Hun pegede paa en af de to Pakker, hendes Fader havde overgivet hende.

— Min Fader, svarede hun, sagde mig, at der fandtes mange Penge i disse Pakker. De er bestemte til — naa, det kan være det samme; ja, jeg har Penge nok her. Og desuden ved jeg, at der ligger omtrent 50 Pund i engelsk Guldmønt her i Skrivebordet.

— Lad mig saa til at begynde med faa Lov til at give Dem det Raad ogsaa at lægge disse Pakker ind i Skrivebordet, sagde jeg, og laase godt af for det altsammen. Og saa vil jeg fortælle Dem, hvad jeg med Deres Tilladelse vil gøre. Jeg vil tale med Værtinden her i Huset og bede hende blive her hos Dem, indtil jeg faar fat i en paalidelig Sygeplejerske, som kan hjælpe Dem med, hvad der er nødvendigt, medens jeg anordner det fornødne til Deres Faders Begravelse. De skal ikke blive her alene!

— Aa, De er saa god! sagde hun taknemligt, halvt hviskende. Hvor De dog er god!

Jeg hjalp hende med at lægge Pakkerne ind i Skrivebordet og saa hende laase det og gemme Nøglerne.

Derpaa gik jeg ned og opsøgte Værtinden, som heldigvis kendte mig, og fik uden Vanskelighed hendes Løfte om paa enhver Maade at hjælpe det stakkels, forladte Barn deroppe. Jeg forsikrede hende, at hun skulde nok faa rigelig Betaling for de Tjenester, hun gjorde Miss Romatti, saavelsom for dem, hun allerede havde vist hende.

Derpaa skyndte jeg mig op og sagde Farvel til den stakkels unge Pige, hvem jeg lovede saa snart som muligt at komme tilbage. Jeg begav mig derefter af Sted.

Jeg kendte tilfældigvis en privat Sygeplejerske ved Navn Sungson, som boede i Nærheden. Det var en midaldrende Kvinde, som efter ti Aars Tjeneste paa et Hospital havde giftet sig, men efter et kort Ægteskab var bleven Enke. Nu søgte hun at glemme sin Sorg ved at vende tilbage til sin gamle Gerning. Men hun gav sig nu kun af med Privatpleje, og jeg vidste, at hun for Tiden ikke var optaget.

Jeg begav mig derfor til hendes Bolig, traf hende hjemme og efter at jeg havde omtalt, hvad jeg ønskede, tog jeg hende med mig.

Paa Vejen til Miss Romatti løb jeg i Forbifarten op i min Lejlighed og hentede et Sovemiddel, thi jeg havde foresat mig, at hun skulde sove idetmindste nogle Timer.

Da vi naaede vort Maal, fandt vi Værtinden — uden Tvivl i den bedste Mening — saa ivrigt og højlydt snakkende til den stakkels unge Pige, at jeg ansaa det for bedst at bede Sygeplejersken om at tage denne med sig til sit Hjem, sørge for, at hun kom i Seng, give hende Sovemidlet og blive hos hende til hun var faldet i Søvn.

Nu følte jeg ogsaa, at jeg selv trængte til Hvile, og begav mig derfor hjem.

Imidlertid havde Aftenens Begivenheder forstyrret min Ro og jeg havde vanskeligt ved at falde i Søvn. Og for at være helt oprigtig — jeg var bleven *forelsket!*

Jeg var ganske vist ikke allerede paa dette Tidspunkt sikker derpaa, men det forholdt sig dog saaledes.

Der hænder undertiden Ting, som er saa mærkelige, at man har svært ved at fatte dem. Hvorledes skulde jeg have kunnet drømme om, i et af Londons mørkeste og tarveligste Kvarterer pludselig at møde Italia Romatti, den smukkeste Kvinde, jeg nogensinde havde set! Jeg maatte imidlertid straks fra første Øjeblik have været forelsket i hende, selv om jeg ikke straks var klar over det.

Om Morgenen kom jeg ned til Frokosten Klokken 8. Min Moder, som altid stod tidligt op, var der allerede — det var hendes Stolthed at indfinde sig til Frokosten præcis et Minut før Klokken slog.

— Du blev alligevel nødt til at begive Dig ud i Nat, min stakkels Dreng, sagde hun, idet hun kyssede mig.

— Ja — der kom Bud efter mig, Mor!

— Naa, og maatte Du blive længe ude?

— Til Klokken 2. men jeg har ellers sovet godt.

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

JULEDRØMME.

Du gamle Hus med den lave Rude,
hvor hver en Sorg blev trofast holdt ude,
mens jeg var Barn endnu,
hvor Drømmene fløj om den rødblaa Pude —
du er vel den samme som dengang, du?

I Træer, som muntert jert Bladtelt spændte,
hvert eneste et iblandt jer jeg kendte —
min Barndoms Eventyrskov,
hvor snart med »Ajax« jeg sprang og rendte,
og snart paa Mosset vi laa og sov.

Du hvide Sne mellem Bøg og Birke,
jeg hører dig end under Fødderne knirke,
mens Frosten i Øret bed,
du skabte Andagt som i en Kirke
og mildned hver Trods, som i Hjertet sled.

Igen ad de gamle Veje jeg vanker,
men hvor er alle de gamle Tanker?
Ak, Eventyret er slut.
Saa træt og forsagt nu Hjærtet banker
fordi det saa ofte har sig forbrudt. —

Ak, drej dig, Dør paa de røde Hængsler,
jeg kommer stilfærdig med Julelængsler
at nynne den gamle Sang,
at gemme mig bort fra Sorg og Trængsler,
at mindes og drømme endnu en Gang.

Oscar Elholm.

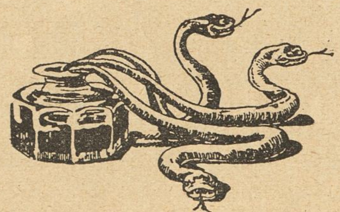

Rivaler.

1 kom med sin Alvor i Arbejd og Hvil,
med tænksomt Blik og tungsindigt Smil.

2 kom med sin blanke og glatte Facade,
og den selvtilfredse Latters Kaskade.

1 kom med frygtsomt bankende Hjærte
og al Forelskelsens Uro og Smærte.

2 kom med den travle Forførers Rutine
og sikre Beregning i Holdning og Mine.

1 gi'r hende Haandslag med trofaste Hænder.
2 gi'r hende Ord, som forvirrer og blænder.

Hun tvivler paa 1 i hans Ønskers Bestandighed;
hun tror paa 2's ganske forlorne Mandighed.

1 længes forgæves mod hendes Dejlighed.
2 faar hende, dersom han passer sin Lejlighed!

Frederik Skousbo.

Tegning af **P. V. Hansen.**

— At Arbejderne ikke kan forstaa, at naar vi laver Loockouter, saa er det *Nationaløkonomi*, men naar de laver Strejker, saa er det *Anarki!*

Bryggeriet Phønix

Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968

Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Tilskære & Sy-Kursus

Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.

Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
DE BEDSTE CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON № 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN“

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.
Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr. 45–75 Kr.

Vadskeriet „Ventegodt“
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
FIONA · SKINDERGADE 27

PELSVARER
AFBETALING
Frederiksborggade 10, I. Lageret.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris.
Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK
TF. 354 · NYØSTERGADE 2
MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

SMUGLER-VISE

Mel.: »Den Spillemand snapped' —

I Fald Du vil lære at dreje en Knap
og gærne vil ha' lidt »Nap«
nu, Tiden er væm'lig skrap,
saa lyt til mit Ord,
jeg haaber og tror,
jeg som *Knapdrejer* størst er i Nord.
Ja, stol kun paa mig,
saa nødes Du ej
at slide de Pengemænds Trapper,
vær snedig og kæk,
behændig og fræk,
saa vanker der »plendi« med Knapper.
Du faar Ringe med Perler i
og Silketøj til Tøsen,
naar blot Du driver lidt *Smugleri*,
for *det* er Tidens Løsen!

Se, *Sæbe* det kan Du af »Tolden« faa fri,
naar blot at Du ælter ti,
tolv Pund Margarine i.
Smør *Fedt* paa en høj
Stabel Klude og Møj —
det gaar da som *Olietøj*.
Og husk: i en Ko
kan ligge en go'
Hovn Meter af færdige *Kabler*,
og i *Skede*vand
dér gemme Du kan
et Utal af skarpslebne *Sabler*.
Syd paa be'r de: kom med *Uld*,
det dækker jo mod Kulden,
saa stop din Pels med Ulden fuld,
og saa er den sgu *ulden!*

Og *Kobber* det kan Du jo lægge i Skraa,
hæld dygtig med Sovs derpaa,
og saa la'r Du *Rullen* gaa.
Spæk Masser af Svin
fuld med *Ste-e-arin*
den Forretning den kalder jeg fin!
Og vil Du til Wien
ha' sendt Glycerin,
saa gem den i Strømper og »Sutter«.
Da det er forbudt
at udføre Krudt,
saa ruller Du Krudt i Cerutter.
Rolig, Boys, vel blir der skudt
en Masse — saa Du Røgen?
Sælg væk, hvad Staten har forbudt,
for saa har Du *skudt* Papegøjen!

Peder Ravn.

BILLET MRKT. - -

Det er Søndag Morgen ved 9-Tiden. Jakob Holm og hans Kone ligger i den store Ægteseng og nyder Morgenavisen. Pigen har netop fjernet Kaffeanretningen, og Holm har faaet Ild paa Dagens første Cigar.

Solen skinner venligt ind gennem Ruderne, Fru Holm smiler nu og da ømt til sin Mand, hvis Arm hun blidt trykker. Han smiler mildt og søndagsfestligt igen. Det er Idyl.

Jakob Holm og hans Kone er nu naaet Avisen igennem. De mangler blot Annoncerne.

— Nu skal vi ha' Ægteskabsrubriken, Jakob!

— Det er sandt, ja! siger Holm og finder sindigt Rubriken.

Det er det unge Ægtepars Søndagsfornøjelse at læse om de mange Stævnemøder, der aftales.

— Der er den igen! siger Fru Asta og peger ivrigt paa to Petitlinier under Overskriften: »Bokaj«.

— Hvor? spørger Holm, der forlængst selv har set den.

— Dér! — — Og Fru Asta læser:

„BOKAJ"
kan træffe mig i Dag Kl. 3 foran Kiosken ved det kgl. Teater.

— Hja! — Jakob Holm føler altid en Slags Søsygefornemmelse, naar han sammen med Konen læser de smaa Meddelelser til »Bokaj«. Iøvrigt irriterer det ham, at hans lille Dame har fundet paa dette nye Mødested — han har s'gu ikke megen Lyst til at staa foran Kiosken og blive begloet af Folk, der tilfældigvis har læst denne Annonce.

Naa — han kan jo sætte sig udenfor à Porta og afvente Damens Ankomst.

Fru Asta har nu løbet hele Ægteskabsrubriken igennem — og er kommet med sine smaa Kommentarer til hver enkelt Annonce. Men »Bokaj«s interesserer hende mest, for den har nu, med Variationer, i det sidste halve Aar hver Søndag staaet i deres Avis.

Fru Asta strækker sig ud i Sengen, og hendes Mand tænder sin Cigar, der er gaaet ud.

— Bokaj! siger hun hen for sig. — — Bokaj! Du skal se, han er Russer, Jakob!

Klokken halv tre spaserer Jakob Holm igennem Niels Juels Gade, hvor han bor, og op imod à Porta. Han gaar langsomt forbi Magasin du Nord's Vinduer og standser ved det første Fortougs-Bord uden for à Porta. Dér nedlader han sig og bestiller en Absinth.

Da Klokken er et Kvarter i tre spaserer Fru Asta forbi ham ude paa Fortouget. Heldigvis ser hun ikke ham.

— Hvad i Alverden vil hun dog her paa denne Tid af Dagen? tænker Holm; men han slaar sig til Ro med, at hun skal over i Gothersgade og besøge Onkel Peter. Hun har det med pludselige Tilskyndelser, ved han, og Vejret er jo rart.

Jakob Holm føler sig derfor ikke det mindste utryg — for han ser ikke, at Fru Asta, da hun er kommet forbi ham, drejer ind i selve Kaféen, sætter sig ved et Vinduesbord og bestiller Kaffe — mens hun ufravendt holder Øje med Kiosken lige udenfor.

Jakob Holm ved heller ikke, at hans ægteviede Hustru hele Dagen har gaaet og jongleret med Ordet »Bokaj«, indtil hun har fundet ud af, at det, læst bagfra, bliver til Jakob. Hvorefter hendes Skinsyge med ét er vaagnet. Og da hun derefter lægger en hel Del tilsyneladende ubetydelige Kendsgerninger fra det sidste halve Aars Søndage sammen, bliver hun klar over, at Jakob bedrager hende, og at hun nu maa skaffe sig Vished. Kun med Besvær skjuler hun sin Sjæls Oprør for Manden, der Klokken halv tre — noget senere end han plejer — begiver sig af Sted »for at træffe Sørensen«. — —

Alt dette aner Jakob Holm ikke, og han nipper derfor roligt videre af sin Absinth.

Klokken ti Minutter i tre drejer en ung smuk lille Dame om fra Østergade og gaar ned mod à Porta. Hun sætter sig ved det første Bord udenfor Kaféen og forlanger en Iskage, mens hun længselsfuldt kigger over mod Kiosken.

Et Kvarter over tre betaler den lille Dame sin Iskage og gaar bedrøvet bort samme Vej, hun kom.

Paa samme Tid betaler Holm og gaar gnaven den modsatte Vej.

Først Klokken halv fire forlader Fru Asta sin Vinduesplads. Hvor har hun dog gjort sin Mand Uret.

Et Par Dage efter læste man i Ægteskabsrubriken to omtrent enslydende Annoncer:

»Bokaj, hvorfor kom Du ikke i Søndags — ventede forgæves et Kvarter«.

Og nedenunder:

»Ventede forgæves i Søndags. Bokaj«.

Fru Asta læste dem ikke. Om Hverdagen havde hun andet at gøre end at læse den Slags Pjank. Desuden var hun tryg nu.

Flemming Algreen-Ussing.

Tegning af ***Anton Hansen.***

»En af vore Flyvere har i Gaar angrebet og splittet en Flok Juleengle, der var paa Vej med Julegodter til Fjendens Løbegrave!« *(Generalstabsmælding.)*

Tegning af *Storm-Nielsen.*

Illustrationer til danske Folkesange.

Clichéer.
LIND HANSEN
Silkegade 4
TELEFON 6288

Gør Deres Indkøb af:
KONTORARTIKLER
PROTOKOLLER
SKOLEMATERIEL
TRYKSAGER
BØGER
PAPIR ETC.
i Arbejderpartiets Bog- og Papirhandel
„FREMAD"
FREDERIKSBORGGADE 33
TELEFON
7106 · 10406

THOMSENS MAGASINER
Jaquethabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 · RYESGADE 128 · CHRISTIANSHAVNS TORV 6

SOCIAL-DEMOKRATEN
Snedkermester Ferd. Olsen
Studiestræde 17
Stilfulde Møbler
Afbetaling

Hauheli,
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

AGGERBECKS
ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden·
Alles Yndlingssæbe

Stort Udvalg i Uhre, Grammofoner, Harmonikaer, Guitarer og Mandoliner.
Billigste Afbetaling.
Vilkaar: 1 à 2 Kr. ugl.
A. Nordholm,
Nørrebrogade 55, I. S.

Guld & Sølv.
Til Julen
anbefales mit righoldige Udvalg af
smukke Gaver
Carl Sørensen,
H. C. Ørstedsvej 39 C.
Telefon Nora 1799 x

M. Kristensen. Vi skal nok benytte noget af det, og naar Tidens Fylde kommer, faar De Honorar.

Grunden til, at Hansen gik fallit!

Henrik Jørgensen. Det var jo en større Plakat, men vi maa se at faa den indskrænket!

Nr. 687. Den skal nok blive anvendt.

Leander, Aarhus. Den ene af dem kan vi bruge.

Julius Petersen, 13 Aar. Du maa virkelig tegne med sort Blæk eller rigtig Tusch. Blyantstegninger kan ikke gøres til Klicheer!

H. Stjernquist. Tegningerne er — altsaa — lige kopieret ned efter svenske Blade, og *den* gaar jo ikke! Papirkurv. Den med »Kanariefuglen« er reddet fra Undergang!

Hvorledes København i en ikke fjærn Fremtid vil kom

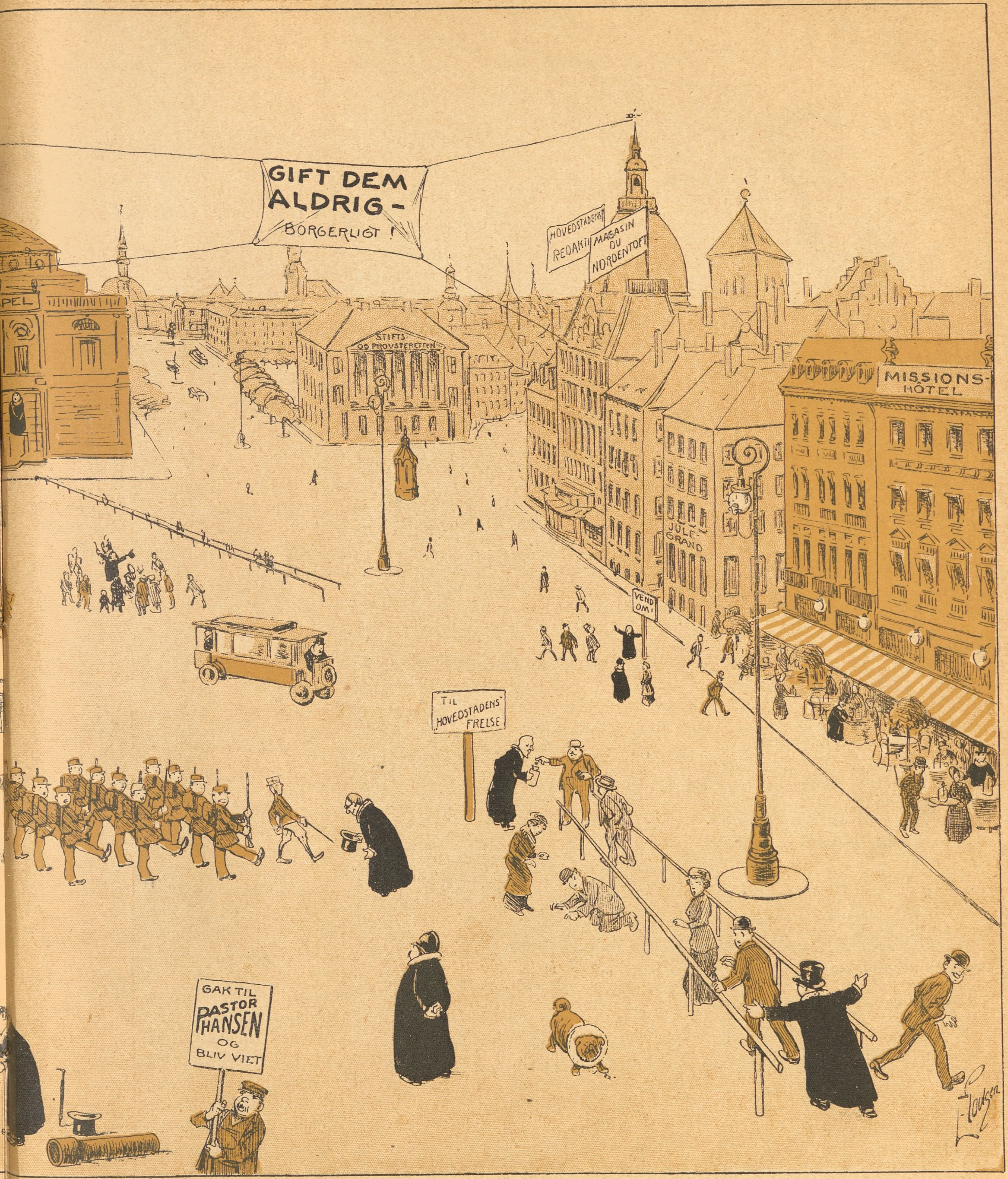

Tegning af ***Emil Poulsen.***

me til at se ud — hvis Præsterne faar Lov at raade.

Vil De nu tegne Dem fra første Januar?

FOR UNGDOMMEN.

„Klejner og Knallerter."

Vore unge Læsere vil her finde en god Portion »Hokuspokus«, som ikke bør mangle ved noget Julebord.

Lær disse Smaating udenad og spørg »de Gamle«, om de kan gætte dem — hvad de som oftest ikke kan, og saa staar Du med Palmerne i Hænderne!

Jul-Hjul.

Prøv, hvem der kan sige en Sætning, hvori Ordet *Jul-Hjul* forekommer hyppigst. Her har Du selv en, som de andre vist ikke kan stikke:

Den hjulbenede Hjulmand Julius Juul kører Juleaflen en Hjulbør forbi Julebækshusene.

Gaadefulde Spørgsmaal.

En Mand spiser om Morgenen to blødkogte Æg, fire Stykker Smørrebrød og drikker fem Snapse, tre Bajere og to Toddyer til. Hvormeget spiste han saa paa fastende Hjærte?

(Kun det første Æg!)

Der ligger en Sten i Bøllemosen, og hver Gang den lugter friskbagt Brød, vender den sig om.

(Den gør det ikke, for den kan ikke lugte!)

Hvad gør en hvid Hest i Maaneskin?

(En sort Skygge!)

Hvor gik Abraham hen, da han var tolv Aar?

(Ind i det trettende!)

Hvilken Vægt maa enhver have, for ikke at falde?

Ligevægt.

Hvornaar sætter Kragen sig paa Træstubben?

(Ikke førend at Træet er afhugget!)

Hvad arbejder Skomageren paa?

(Paa Menneskehedens Undergang!)

Hvilke Faar æder mest, de hvide eller de sorte?

De hvide, for dem er der flest af!

Hvad Lighed er der mellem en Elefant og en Patteflaske?

De føder begge levende Unger!

Der sad fire Mand og spillede, og da de var færdige, havde de tjent hver 6 Kroner. Hvad var de?

(Musikanter!)

Alle Drenge i Frederikssund har 10 Fingre paa hver Haand fem og tyve paa Hænder og Fødder.

(Det er rigtig nok, naar man gør et lille Ophold efter *Fingre* og efter *fem*!)

En Herre spurgte en Dame, hvor hun boede. Hun tog et Stykke Papir og skrev: 41. 42. 43. 45.

Hvor boede hun saa?

Paa Dosseringen 44. (Do' ser ingen 44).

Hvornaar gør Tænderne ondt paa Haren?

Naar Hunden bider den!

Hvem kan finde Vej ind til Pandebenet paa den russiske Bjørn?

To Børn havde forleden følgende Samtale:

Peter: Hvad fik Du til Din Fødselsdag?

Karen: En lille Bror.

Peter: Faar han Mad af din Mor?

Karen: Nej, han drikker af Flasken li'som Far!

Tændstikopgave.

Naar Du bortfjærner 11 Tændstikker, saa faar Du Navnet paa en By i Frankrig, som var meget omtalt især i Begyndelsen af Krigen.

Lille.

Lille Ole læser til sin Forbavselse, at Dommerne i Højesteret har *Kapper* paa.

Her ser Du, hvorledes Ole opfatter det med Kapperne!

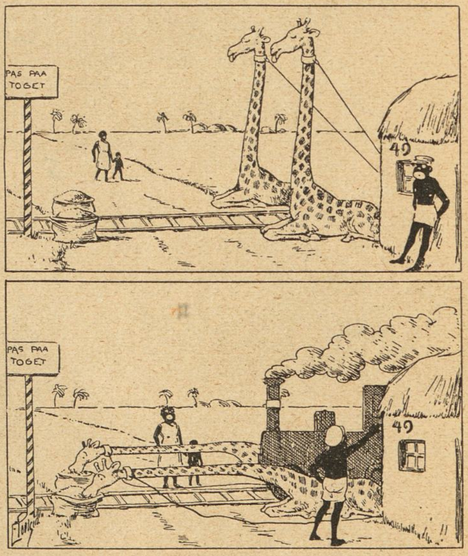

Samme lille Ole har en meget livlig Fantasi, og han beskæftiger sig for Tiden navnlig med *Jærnbane*væsen og med Dyrene i Zoologisk Have.

Nu har han regnet ud, at ogsaa Negrene maa have Jærnbaner, og ved Synet af Girafferne i Zoologisk Have er han kommen til den Overbevisning, at de maa egne sig ganske udmærket til — *Jærnbanebomme!*

Grovt Hvedebrød fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med Worning & Petersens **Xeroform Sæbe**

LAX i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908.
Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Plader dobb. bespill. **1,00**
Nyheder Katalog gratis.
Gramophoner repareres
Ure & Briller i stort Udvalg. Vækkeure fra 2,50. Elektr. Vækkeure 10,00
14 Karats massiv Guld fra 5,00.

Fest og Brudegaver til meget billige Priser.
Jakob Skaarup
Griffenfeldtsgade 4. København N.

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen.*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.
Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

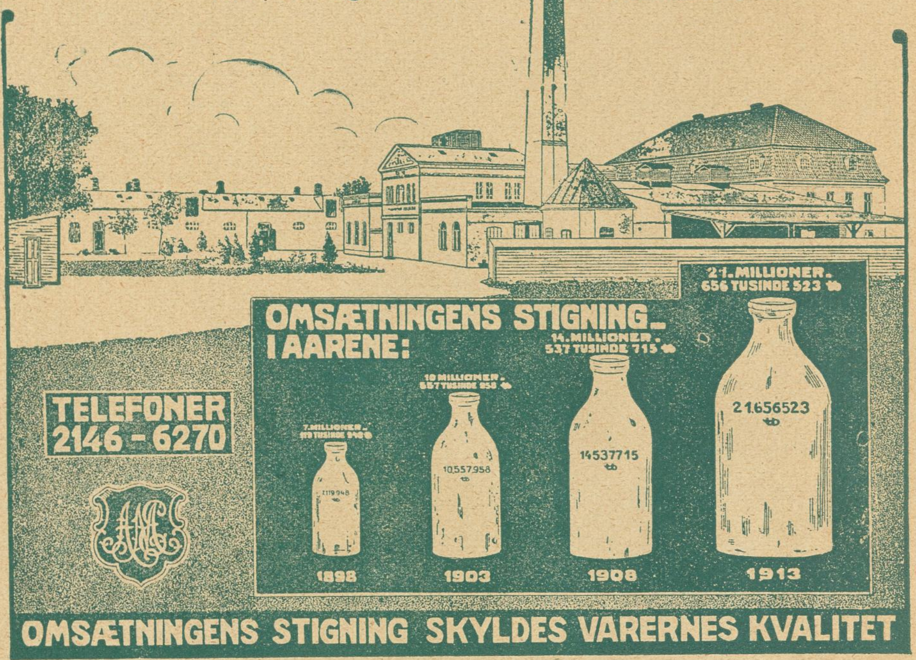

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN **TRYG**
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMSANTAL over 200,000

Tegning af ***Sven Brasch.***

Damen med Brillanterne.

Efter Forlydende foretog Politidirektøren hemmelige Undersøgelser i Juveltyveri-Sagen.

Hvor saa De en elegantere Satire end denne?

„Juleroser“.

Der er naturligvis noget forkert ved, at Frisøren klipper mit Ho'de efter sit Ho'de!

*

Ingen kan lægge en Alen til sin Vækst, men et Par Tommer kan en Skomager jo altid klare!

*

Et Krokodille-Ægtepar kom op at skændes, og det endte naturligvis med, at Hun-Krokodillen stak i at tude. „Hold op med det Græderi,“ raabte Han-Krokodillen. „Det er jo bare Menneskenetaarer!

*

I en Negerfamilie var der en ung Mand, som gjorde sine Forældre megen Sorg. Han blev derfor kaldt Familiens hvide Faar!

*

En Kvindes Ungdom er først forbi, naar hun begynder at klæde sig ungdommelig.

*

Læz op i Vinden! skreg Kaptajnen til Rorgængeren, da det truede med Sammenstød. Lidt efter tørnede Skibene sammen, og Grunden var den, at Rorgængeren var vindøjet!

*

Skynd Dem ind med Suppen! skreg Flyverens Kone ud til Kokkepigen. — Min Mand er kun 20 Kilometer herfra!

*

Der var en Gang 2 Tvillingebrødre, som lignede hinanden saa kolossalt, at de laante Penge af hinanden uden at vide af det!

*

Det er uheldigt for en Dame, naar hendes Bordkavaller er saa grøn, at han bliver rød, naar hun taler til ham.

*

Vil man ikke direkte kalde en Person for en Torsk, saa siger man bare, at han i Grunden er en rigtig skikkelig og net Fyr.

*

Forleden blev en Mand meget glad, da han læste en Overskrift i Avisen. Der stod „Nedsættelse“. Manden troede, at Priserne var blevet sat ned paa Fødevarer, men saa viste det sig, at det var en ny Kommission, der var bleven nedsat!

*

En Mand kan ikke gifte sig med sin Enkes Søster — af den Grund nemlig, at han er død. Ellers kunde hans Kone jo ikke være Enke.

*

To Avissælgere havde været inde at se „Hamlet“. Med spændt Opmærksomhed saa de Hamlet dræbe Laertes og Kongen, Dronningen tage Gift og Hamlet begaa Selvmord. Saa hviskede den ene Avissælger til den anden: — Du, hvem der havde været Avissælger paa den Tid!

*

To Brødre beskæftigede sig meget med Literatur. Den ene dyrkede Literaturhistorie, den anden moderne Digtning. Folk sagde, at den ene var Literaturhistoriker, den anden Literaturhysteriker.

*

I en lille Provinsby er Brandslangerne af den Beskaffenhed, at de kun kan naa op til første Sal, hvilket er noget uheldigt i Tilfælde af Tagbrand. Naa, man klarer sig dog, idet man venter, til Ilden er naaet ned til første Sal.

*

En Mand fik sin Datter gift uden at give hende en Øre i Medgift. Men han kunde garantere Svigersønnen, at hun havde en god Kredit.

*

„Kondolerer“ er et Ord, som ofte har samme Betydning som „Gratulerer“.

*

Der er mange Mænd, der har haft lige saa stort et Besvær med at faa deres Kone, som en Kamel vilde have ved at gaa igennem et Naaleøje. Men først bagefter har Manden opdaget, hvilken forfærdelig Kamel han i Grunden har været.

*

Hvis Leander nu hver Aften skulde svømme over Dardanellerne for at træffe sin elskede Hero, vilde Turen let kunne give Anledning til Skinsyge.
Hvis han nemlig traf Mine undervejs.

En Bog om Brød

(112 Sider med Illustrationer og farvetrykte Tavler) dets Historie, Tilberedelse og Forhold til Ernæringen er udgaaet fra os, og enhver, der interesserer sig for dette vort vigtigste Næringsmiddel, kan, ved Henvendelse til os, **gratis** erhverve et Eksemplar af Bogen.

Ryesgade 27. N.
Telefoner: Central 3065 & 3012.

10 Aars Garanti.

Der er en Del Folk!!

10 pCt. Rabat pr. Kontant.

i faste Stillinger, som udelukkende køber deres **Møbler** hos

Det anerkendte Firma **Holm & Larsen, Falkonerallé 46.**

Telefon 7155. **Rimeligste Betalingsvilkaar.**

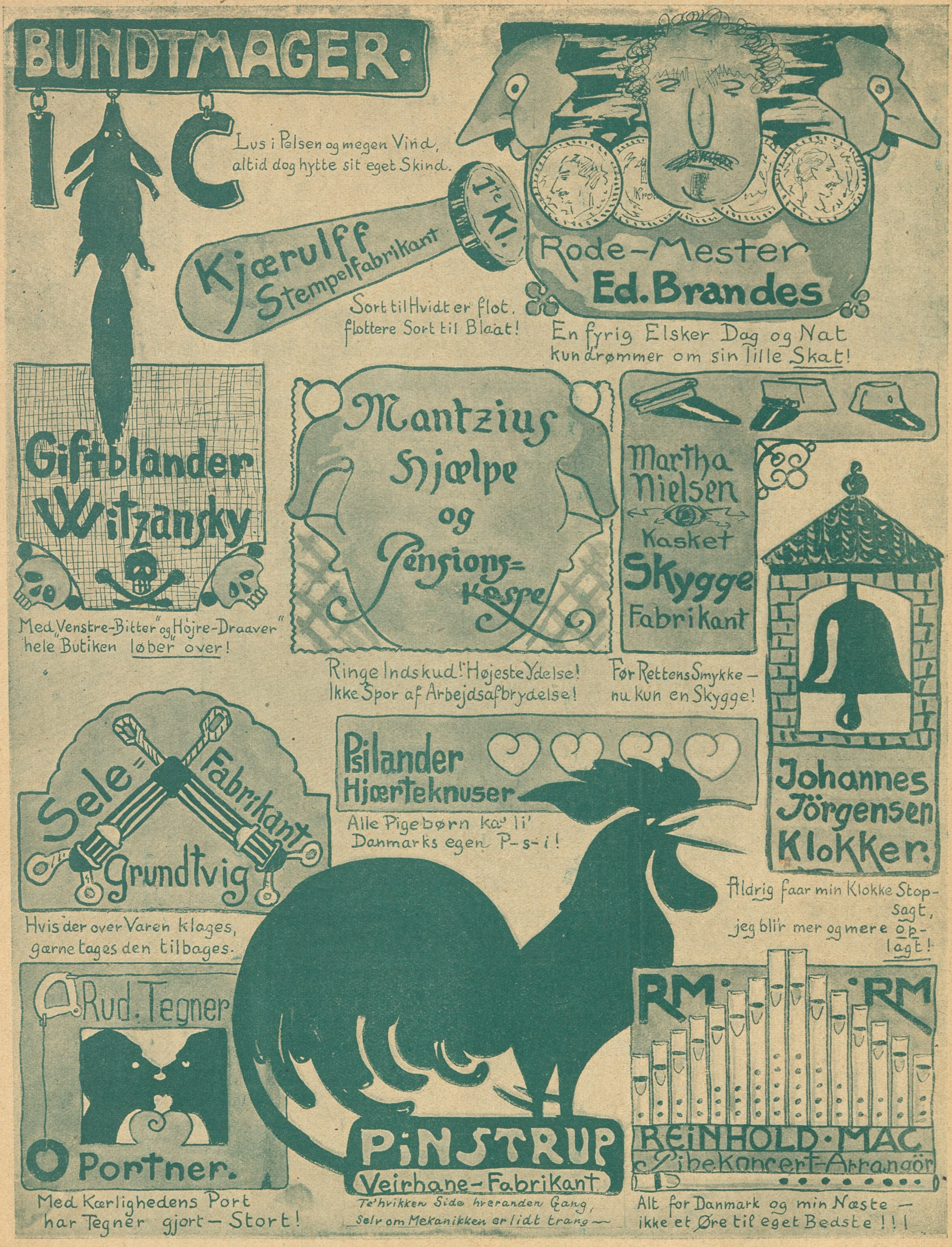

Tegning af *Helgo Jørgensen*

Forslag til „kunstneriske Skilte“ udenfor kendte Folks Døre.

Bestil »Ravnen« hos »Socialdemokratens« Bude!

Gummilageret „Francais" KØBENHAVN

16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Dampvaskeriet „Solvang"
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

Køb RAVNEN

Cascalin
Tabletter mildt
Cascalin Piller B stærkere virkende **fortrinligt og billigt Afføringsmiddel.**
Anvendes paa mange danske Hospitaler og af mange danske Læger. Faas paa Apotekerne.
Løvens kemiske Fabrik,
Amagertorv 33.

Stop Piben
med
De Fa.me
Tobak
(„Birds Eye")
Louis Dobbelmanns bekendte
Schagtobak i den blaa Pakning.
Smaa Pk. 0,20 Øre. Store Pk. 0,40 Øre.
Faas overalt
en gros:
Christensen & Winther.
Telefon 9532.

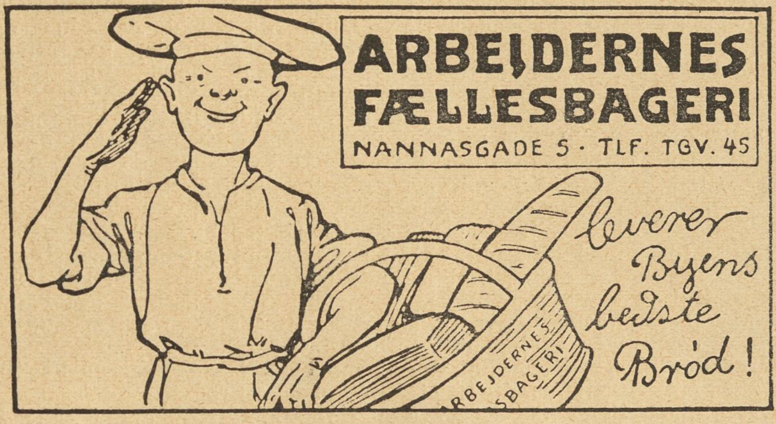

KATTESKINDET

En halvvoksen, velklædt Fyr sprang af Cyklen foran en Kælderbutik, i hvis Vindu der fløj en Maage, hoppede et Egern og svømmede en Aborre, som havde ombyttet Kroppens Slim med et sort glindsende Overtræk af brun Fernis. Butiksklokken, som paa godt gammeldags hang i en Staalbøjle, kaldte i et længere Tidsrum, inden en gammel bebrillet Mand viste sig.

»Har de Katteskind?« spurgte den unge Fyr.

»Jo. Joda. Her skal De se et. Det er et helt lille Tigerskind. Med Forlov, hvad skal De bruge det til?«

»Fysiske Eksperimenter, Elektricitet. De ved, det gnistrer, naar man stryger det. Hvor meget koster det?«

»Javist, det gnistrer, naar man stryger det *mod* Haarene, altsaa mod Haarene. Prisen, lad mig se, er 3 Kr.«

»Dyrt Fyrværkeri,« sagde den unge Fyr rask. Og som om han pludselig fik et Indfald: »Men, hvis De nu faar en flot, hvid Kat i Bytte. Der løber saadan en Pokkers Skrighals om hjemme paa Plankeværket.«

De handlede lidt frem og tilbage, Det viste sig at spille en Rolle, om Katten, der skulde tages i Bytte, præsenteredes med eller uden Sjæl. Den gamle Mand forlangte 25 Øre for Undlivelsen.

»Newer mind. Jeg kværker den selv,« sagde den unge Fyr. »Altsaa en flot, hvid Kat og en Krone, saa faar jeg det mindste af Deres Skind.«

Det var nu aldeles ikke fysiske Eksperimenter (underforstaaet til Skolebrug), der fik Karl Gustav til at attraa et Katteskind; den Forklaring var bare Sand i Øjnene paa Nærgaaenheden. Den virkelige Grund var, at hans Moder holdt Fødselsdag om nogle Dage og længe havde gaaet og sukket for et Katteskind. Alle hendes Tanker havde drejet sig om Udryddelsen af en pinagtig Gigt, som klumpede sig sammen i alle Leddene. Hun havde prøvet Doktor og gode Raad, men lige meget hjalp det. Hendes Tro paa, at der fandtes et Hjælpemiddel, var ikke desto mindre urokket. Alle Mennesker hun traf, udspurgte hun og fik saaledes efterhaanden en Bunke rare Ting paa Listen Hvert Medikament prøvede hun en tre, fire Gange og slog sig saa paa det næste. Længe havde hun snakket om Katteskind, men der var et Par Raad, som var billigere, og som derfor skulde proberes først.

Entredøren stod aaben, saa at Enkefru Brandt i hvert Fald forskaanedes for at humpe ud, naar det var Husets Bekendte, der kom paa Besøg. Som sædvanlig sad hun i den polstrede Stol ved Vinduet ud til Passagen og kiggede, da Karl Gustav kom.

»Har Du dem?« klynkede hun. »Nu er det vel nogle kraftige nogle. Jeg saa ikke, at Du havde nogle paa Cyklen.«

»Tror Mor, at jeg saadan aabenlyst præsenterer min yndige Buket. Der vilde nok blive grint godt af mig. Jeg har dem godt indpakket i Avispapir og hængt op inden for Jakken.«

»Aa, saa har de haft det varmt. Bare Kraften ikke er dampet af dem.«

»Nu ikke hysterisk, Mor. Jeg garanterer, at det er nogle, der kan skolde selv Elefanthud.«

Karl Gustav pakkede et Knippe hvasse Brændnælder ud. Fru Brandt indsnuste med Velbehag den stærke Duft. De Øjne, hvormed hun betragtede Brændnælderne, var ligefrem brændende af Tro.

»Det er noget forbandet Gøgl,« brummede Karl Gustav.

»Det maa Du ikke sige!« udbrød Moderen indigneret. »Fru Jensen har selv sagt, at det har hjulpet hende. Vil Du saa piske mig paa Haandledene min Dreng. Rigtig haardt skal det være.«

Med alle Tegn paa den største Respekt tog Karl Gustav et Par Nælder af et rigtig dybgrønt ondartet Udseende. Han anlagde et Haandtag af Papir og begyndte at slaa løs.

»Av for Satan!«

Det var selvfølgelig ikke Fru Brandt, der brød ud i disse fæle Ord. Hun syntes tværtimod at befinde sig rigtig godt i Ly af sin Almuetro paa, at med ondt skal ondt fordrives. Det var Karl Gustav, der bandede, hvad der ikke sømmer sig for en Latinskoledreng. Han havde faaet sin Del af Brændnældens Bid, idet han havde forglemt sin Lærdom og ikke beregnet Rekylen. Han følte sig mest fristet til at smide Nælderne ad Hækkenfeldt til, men nu meldte Lærdommen sig omsider. Der var en vis Hr. Skævola, der i Oldtiden lod sin ene Haand branke over et Lys bare for at vise Roms Fjende, hvad han kunde vente sig af ødelæggende Heltemod. Skulde det siges om Karl Gustav Brandt, at han ikke vilde lade sig pirke af nogle smaa Gifthaar for

Forlang altid EXPORT DOBBELT-ØL med DOBBELT SEGL fra DE FORENEDE BRYGGERIER

sin Moders Helbredelses Skyld. Aldrig. Med sammenbidte Tænder piskede han løs, til hans egen Haand var ligesom en Ildkugle.

»Ah hvor det varmer,« sagde Fru Brandt henrykt. »Det er Varmen, der skal tage Gigten. Tak, nu kan det være godt for i Dag. Brændte Du dig?«

»Næ bevares. Gu' gjorde jeg ej,« svarede Karl Gustav med en skummel snærende Stemme. Indvendig mumlede han den skrækkeligste Ed, han kunde: Spille mine Topsejl, flette mine Bukselommer, revne mine Storskøder. Bruset i hans Sjæl lagde sig imidlertid hurtigt, da Haanden begyndte at pine. Til sidst var han ved at tude. Det maa ikke ske, tænkte han og gik ud og holdt Haanden under Vandposten.

Mens han stod der og kølede Haanden, hørte han noget kradse inde i Spisekamret, hvis Dør stod paa Klem. Uden at tage Haanden ud af Straalen rakte han sig til Siden og tittede derind gennem Sprækken. Min Salighed, oppe paa øverste Hylde stod Naboens hvide Kat og rumsterede ved et Fad med røget Sild. Netop fordi Karl Gustav havde lagt ondt Raad op mod den, blev han yderst bestyrtet ved at se den saa uventet. Det rablede saa meget som et Sekund. i hans Samvittighed, saa fik han et smøret Smil om Munden. Skæbnens Magter var ham gunstig stemt, de havde ladet Katten snige sig fra dens Ejerindes Vindue langs Gesimsen ind af hans Moders Spisekammervindue og ydermere anbragt den midt i et oplagt Tyveri bare, for at han, Karl Gustav, kunde slaa den ihjæl og endda bevare en ren Samvittighed. Det vist det, man kaldte Theologi.

Da han var bleven klar over, at Skæbnens Vilje faldt sammen med hans egen, var Resten en smal Sag. Passagen ud til Gesimsen skulde stænges. Godt, en Arm ud af Køkkenvinduet, og Spisekammervinduet, som bandt godt, blev hugget i. Den hvide Kat, hvis Ejerinde var skrup nervøs, fik et Nervetilfælde og lod sig saa godt som uden Modstand tage i Krebsen.

»Du skal dø!« sagde Karl Gustav. »Men hvor har vi Skafottet?«

Mis sendte et Par velmente Kløer ud efter ham. Han skød den ligegyldig et Par Tommer længere frem i Luften, hans Mod var ubetvingeligt, hærdet i Brændnældegift. Hvor har vi Skafottet, tænkte han, og lige saa lidt som Arkimedes lod sig forstyrre i sine Tanker af Fjendens Blidkast lige saa lidt lod Karl Gustav sig forstyrre af Udsigten til selv en meget dyb Rift. Følgen var, at han meget hurtig fik en Idé, som han udførte med koldblodig Omtanke. Katten skulde aflives ved Hængning paa Pulterkamret, og han glemte ikke at tage Sejlgarn med til Striker, saa meget, at der var en Strikke til hvert af de syv Liv, man siger, at en Kat bærer jævnt fordelt i Kroppen.

Ubemærket af Husets Beboere kom han op paa Loftet og lukkede sig ind paa Pulterkamret, hvor der var lige saa smeltende hedt som i Venedigs Blykamre. Han slap Katten løs et Øjeblik, mens han lavede en Løkke, og Katten kilede forskræmt hen i den mørkeste Krog under det skraanende Skiffertag. Her sad den, og her blev den siddende, det var ikke muligt at faa den frem paa Arenaen. Alle falske Lokkeord var spildte paa den. Den var baade angst og dybt fornærmet. Det havde saaret den fine hvide Frøken-Kat paa det dybeste, at han havde baaret den i Nakkeskindet som en anden Killing. Øjnene saa paa ham som et Par roterende Ildhjul henne i den mørke Krog.

Men nu voksede Brutaliteten frem i Karl Gustav, han kneb Munden fast sammen og greb et defekt Kosteskaft. Mis for som en hvid Streg rundt paa Pulterkamret og Karl Gustav efter, svedende de klare Draaber og stødende mod Kommode og Pakkasser. Albuer og Skinneben fik adskillige Ømheder, og hans blaa Tøj blev helt hvidt af Støv. Et Par Gange forsøgte han sig som Lassokaster, men med det ynkeligste Resultat.

»Det gaar ikke.« stønnede han, »vi maa bruge List.«

Han ned efter en røget Sild, men Mis blev siddende i sin Krog og sagde nej Tak!

»Saa venter vi til i Morgen«, sagde Karl Gustav og laasede af for Katten. Han var allerede ked af hele Affæren, dog maatte han som Begyndelsen til en Mand vise Ansats til fast Karakter. Dagen efter saa Mis ham træde ind ad Døren paa en stilfærdig dannet Maade, hvilket straks gjorde et godt Indtryk paa hende. Med ydmyge Lader frembar han sin Foræring. en røget Sild, som han anbragte paa Gulvet et godt Stykke foran sig. Mis slikkede sig om Munden, hendes Tarme spillede op med en Hungersalme. Skulde hun vove det. Hendes Frøken sagde ganske vist, at Mandfolk var noget svigefuldt Pak, som man skulde holde sig fra, men det kunde hun sagtens sige, for hun var ikke sulten. Det er ikke vanskeligt at være dydig, naar man har Raad til det. Under disse bitre Tanker kravlede Mis hen til Silden med Bugen helt nede ved Gulvet.

»Haps!« sagde Karl Gustav leende, og Mis hang og sprællede i Snoren. Han hængte den op paa et Søm i Loftet og gik sin Vej uden at se paa den. Det var saadan en Art Finfølelse.

Da Karl Gustav næste Morgen satte Nøglen i Døren, rystede han af Spænding. Donnerwetter! Der hang Snoren, men hvor var Katten? Jo, der sad den nok saa nydelig henne i en Krog og hjulede med sine Ildøjne. Paa et Sted havde Sejlgarnet været for tykt til at Løkken kunne virke til Gavns, og det i Forbindelse med sin Smidighed skyldte Mis sin Frelse. Den glemte Sild havde den slugt, og oven i Købet slikket Gulvbrædderne, hvor den havde ligget. Da indsaa Karl Gustav, at han maatte have taget Fejl af Skæbnens Vilje. Beskæmmet pillede han Strikken ned.

Han havde læst i en eller anden Røverfortælling, at naar Strikken brister, er det Benaadningsgrund. Skulde han lade Mis slippe. Han vilde tænke over det.

Om Eftermiddagen fandt han Frk. Sally inde hos Moderen, og han gjorde sig skyndsomst usynlig i Spisestuen. Frk. Sally var Kattens Ejerinde, og den Tanke slog ham med Rædsel, at Katten havde mjavet om Hjælp og at han var opdaget. Han fandt dog hurtigt ud af, at Frk. Sally kun var kommen for at faa lidt Medlidenhed, og at hun ikke havde henvendt sig paa rette Sted, eftersom hans Moder selv var en nidkær Samler.

»Gigt er det værste man kan faa«, docerede Fru Brandt. »Nu fornylig har jeg prøvet med Brændenælder, tænk Brændenælder. Der var en Dame af mit Bekendtskab, som fortalte, at det var saa godt. Ved De, hvad jeg har faaet ud af det? Ekcem! Ja, jeg tror da, det er Ekcem. Som om jeg stakkels Menneske ikke var plaget af nok i Forvejen. Næ, vær De glad ved, at De ikke har Gigt.«

»Glad!« udbrød Frk. Sally stødt, »nej det kan jeg virkelig ikke være. Gigt er maaske nok slemt, men Nerver, det er dog det værste, og det har jeg. Jeg har været fuldstændig oprevet, siden min lille Merete er bortkommen. Men nu har jeg indleveret et Avertissement med 10 Kr. i Ducør, saa man faar jo haabe, det hjælper.«

Derpaa kørte Fru Brandt videre med sin Gigt.

Men om Aftenen stillede Karl Gustav med den hvide Kat i en Kurv inde hos Frk. Sally, som var ved at besvime af Glæde.

»Det var rigtignok besværligt at faa fat i den«, sagde han forpustet. — Og for saa vidt talte han Sandhed. Han havde maattet fange den mellem to Vaskebaljer. — »Som jeg har stejlet rundt i alle Gaardene her i Kvarteret.«

Han løste op for Kurven, og Mis slog en Klo efter ham.

»Fy Merete«, sagde Frk. Sally bebrejdende. »Vil du rive din Redningsmand. Lad hellere mig løse op for Kurven.«

Men den skindbarlige Djævel maatte være faret i Katten, for selv hende trakterede den med en Klo. Hun tilgav den imidlertid straks, hun forstod sig saa godt paa et vaklende Nervesystem. Ved Hjælp af en lang Brødkniv skar hun Baandet over, hvorefter Mis som et Lyn for op i Sofaens Fjedre, og der blev den siddende, mens Karl Gustav førte en lang Kattepassiar med Frøkenen, saa lang, at det omsider gik op for Frøkenen, at han ventede en Ducør. Med et temmelig stramt Ansigt rakte hun ham en Tikroneseddel.

»Det er alt for meget,« sagde Karl Gustav undseelig. »Jeg kan slet ikke modtage mere end højst 3 Kroner.«

Det Beløb fik han bevilliget med et naadigt Smil.

»Godt at Katten ikke kan tale«, sagde han til sig selv.

— — —

Paa sin 52aarige Fødselsdag modtog Fru Brandt af sin altid omsorgsfulde Søn et Katteskind.

»Nu kommer jeg mig! udbrød hun begejstret.

I tre Dage vandrede Katteskindet fra et gigtknudret Led til et andet, men paa den fjerde Dag overanvortedes det til Karl Gustav, som mindst i to Timer fandt Anvendelse for det til fysiske Eksperimenter. Siden var det yderligere til Glæde for en meget frugtbar Mølfamilie.

Vilhelm Bergstrøm.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102	15 Stk.	10 Øre.
Monaco, oval, Kork	10 -	9 -
Sherrys No. 1	20 -	25 -

Tegning af ***Alfred Proessdorf.***

Christi Bloddraaber.

Nu rinder Jul over Verden ind,
den Fredskonges Fødsel til Ære.
Der sidder saa mangt et sorgfuldt Sind
og græder for sine Kære.

End rinder Blod over Markens Jord,
og Draaberne falde saa tunge.
Hvem vide, hvornaar det Hadets Kor
skal Fredens Jubelsang sjunge?

Vil De ikke nok abonnere paa et Blad, som kan byde saadanne Billeder?

Tegning af ***Anton Hansen.***

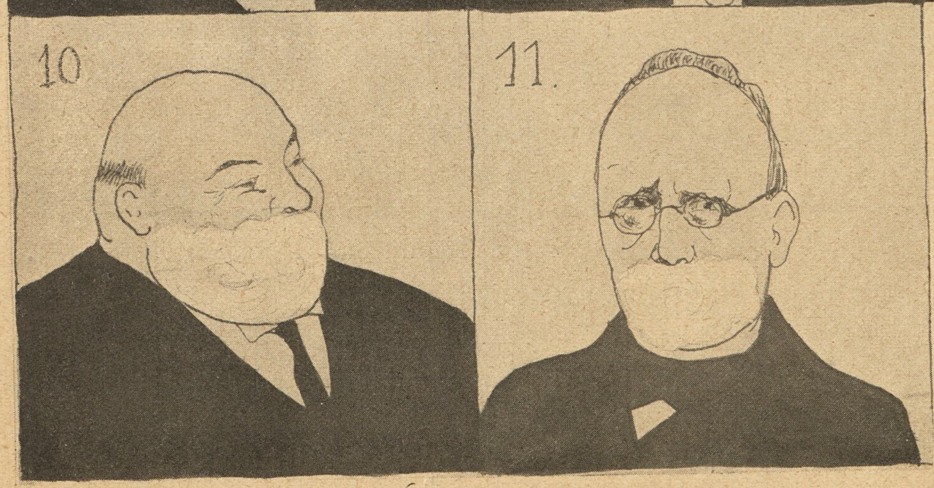

Gæt hvem disse 11 kendte Mænd er og indsend Deres Svar paa ***omstaaende Kupon.*** *Gevinster:* ***1. Præmie:***

10 Hektoliter Kokes

(fra Arbejdernes Fællesorganisation ved Sekretær ***Kiefer****).* **10 Ænder** *(fra* ***Johannesson,*** *Højbroplads 13).* **10 Bogserier** *à 6 Bøger (fra* ***Gyldendals Bogforlag****).* **10 Kasser Cigarer** *(fra* ***C. B. Møller & Co.****).* **2 Billetter** *til det kgl. Teaters 1. Parket, Mandagsforestilling. og* **18 Originaltegninger** *— ialt* **50 Præmier.**

Indsæbede Berømtheder.

Gættekupon.

Nr. 1: .... Nr. 2: .... Nr. 3: ....

Nr. 4: .... Nr. 5: .... Nr. 6: ....

Nr. 7: .... Nr. 8: .... Nr. 9: ....

Nr. 10: .... Nr. 11: ....

(*Fuldt Navn og Adresse*) ....

....

Kun Besvarelser paa denne Kupon er gyldige, og den seneste Indleveringsfrist er Mandag d. 20. Dec. Kl. 8 Aften. Besvarelserne sendes til „Ravnen"s Ekspedition, Nørrefarimagsgade 49, København K. **De heldige Vindere vil blive underrettede pr. Post, og Gevinsterne vil kunne faas inden Jul** Gevinstfordelingen foregaar ved Lodtrækning under Kontrol.

Cirkus Variété
Nordens største og bedste
Familie-Forlystelsessted
Billetkontoret aabent fra Kl. 12.
NB. Ingen forhøjede Priser
Telefon 2192 **Fri Notering**
Altid stort, rigt og afvekslende Variéteprogram fra hele Verden
Orkestret under Ledelse af Hr. *Wald. Larsen.*
Forestilling hver Aften **Kl. 8.** Søndage tillige **Kl. 4:** Familie- og Børneforestilling (**halv Pris**)
Billetpriser fra **25 Øre.**

„MEDOVA"
THE
★
Uovertruffen i Velsmag.
Faas overalt.

Holbergsgade 6

A/S Dansk Folkeforsikringsanstalt
(Statsanerkendt og Statskontrolleret)
Største og ældste Folkeforsikringsselskab i Danmark.
Samlet Formue over **13 Millioner Kr.**
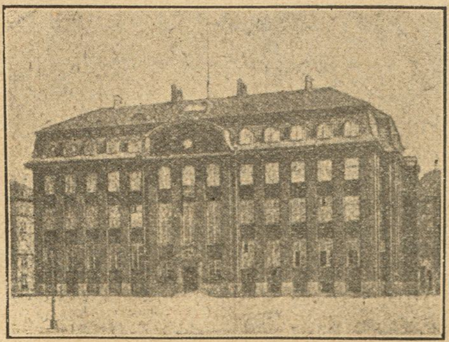
Forsikringssum over **61 Millioner Kr.**
Anstaltens Ejendom:
Anker Heegaardsgade 13, København B.
Livsforsikring uden Lægeattest.
Præmien opkræves hver Uge.

SALMONSENS KONVERSATIONS LEKSIKON
2. UDGAVE.
SUBSKRIPTION MODTAGES i ALLE BOGLADER
c. 20 BIND. 2 BIND AARLIGT.
i BIND 10 KR
i SHIRT. 12 KR
i SKIND 14 KR
i HÆFT. 50 ØRE
VÆRKET KAN FAAS PAA RATEBETALING
J. H. SCHULTZ FORLAG

De danske Vin- & Konserves-Fabriker

Aktieselskab

J. D. Beauvais
grundlagt 1850.

M. Rasmussen
kgl. Hofleverandør.

Grøntsager. Frugtsafter.

Kompotfrugter.

Fiskeboller. Leverpostei.

Faaborg Frugtvine og Likører

Faas overalt.

Kontor og Expedition:

Lyngbyvej 83, København Str.

Telefon 6890.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

16 Sider **10 Øre**

RAVNEN

Nr. 51. Torsdag den 23 December. 1915.

Tegning af Alfred Proessdorf

Juleenglen 1915.

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STATSANERKENDT · STATSKONTROLLERET
MEDLEMSANTAL over 200,000
HOVEDKONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K

ARBEJDERNES FÆLLESBAGERI
Prøv vort udmærkede
Sødmælks Franskbrød.
Pris
10 Øre.
Faas hos vore Forhandlere.

Forsamlingsbygningen
Rømersgade 22.
Telf. 1310. *Chr. Jensen.*

Forsamlingsbygningen
Koldinggade 4.
Telf. Øbro 1132 *Joh. Olsen*

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler,
Spadseredragter og
Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

Peter Jensen,
Bispebjerg Kro,
ligefor Krematoriet og Kirkegaarden,
2 store lukkede Glasverandaer.
Have med Lysthuse.
Telefon Taga 800.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet,** en gros Pris.
Fordelagtig Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til
Eksporthuset Skandia,
Frihavnen C 5,
København Ø.

Guld & Sølv.
Til Julen
anbefales mit righoldige Udvalg af
smukke Gaver
Carl Sørensen,
H. C. Ørstedsvej 39 C.
Telefon Nora 1799 x

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes
Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

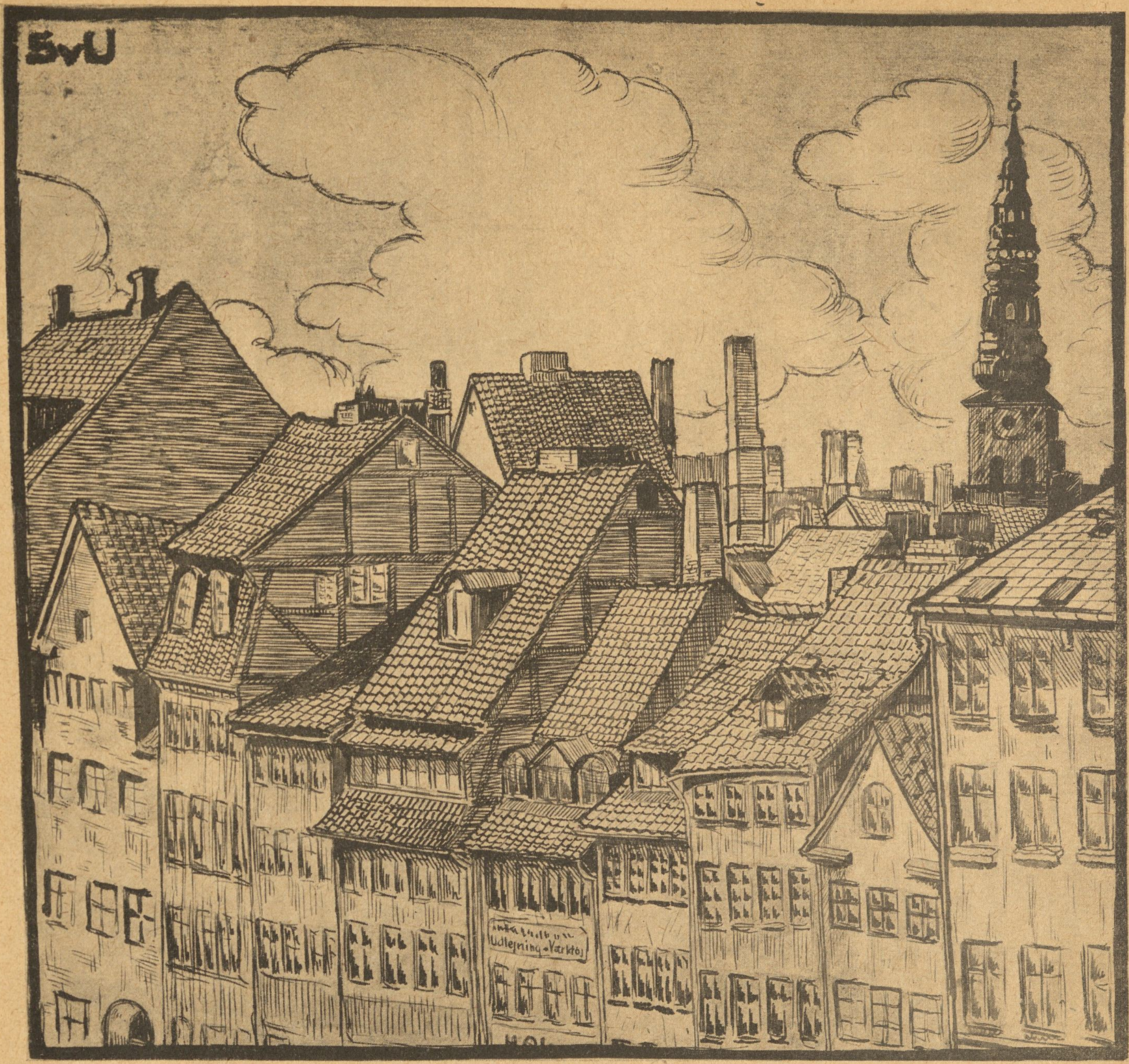

Det gamle København.

Tegning af Svend Ulrich.

Der stiger højt mod den hvide Sky
Røgstriber fra teglrøde Tage,
fra alle de Rønner, der endnu staar
som Minder fra Fortidens Dage. — —
Som klumper sig sammen skæve og graa
med runkne Facader og Vinduer smaa
og udskaarne Svalegange. — —
Der stiger højt mod den hvide Sky
en Duft fra et hengemt, mørkt Stykke By,
med Stræder krumme og trange.

— — Jeg gaar ad de toppede, blankslidte Sten,
langs Kældere dybe og sorte,
langs Boder fyldte med alskens Kram,
langs lave, mulmfyldte Porte. — —
Og sælsomme Skikkelser krydser min Vej:
hujende Unger, der tumler i Leg,
tykke Madammer, der snakker — —
Og henne i Porten driver en Trop
af synkende Vrag — som for tidligt gav op —
i lasede Bukser og Frakker.

— — Jeg gaar i det gamle, graa København,
lige i Hjertet af Staden!
Saa sært fortroligt det kommer mig nær.
Alt: Husene, Skumringen — Gaden!
Det stod her igennem de mange Aar,
mens Storbyen *udenfor* havde *sin* Vaar,
og tæred paa frønnede Minder. — —
Og segner det snart for Fornyelsens Aand,
da brister en Streng — da kappes et Baand,
som Nuet til Fortiden binder. — —

Hans Laursen.

GID JEG VAR-

Tegning af Emil Poulsen.

Af alle Shagtobakker er CREMO den bedste til Prisen.

Et Held.

Pat Tomkin var taget ind paa et Logihus i Omaha. En af de andre Logerende gjorde ham opmærksom paa, at det spøgede nederdrægtigt i det Værelse, som Pat havde faaet.

Well! sagde Pat — den klarer vi nok.

Da han om Aftenen gik til Sengs, hængte han sin hvide Skjorte op paa Døren og lagde sin fuldladede seksløbede Revolver paa Bordet ved siden af Sengen.

Midt paa Natten vaagnede han og saa i Maanelyset den hvide Skjorte paa Døren. Han troede naturligvis det var et Spøgelse og tømte med sikker Haand hele Revolverens Indhold paa Skjorten — hvorpaa han sov videre.

Da han vaagnede om Morgenen, fandt han sin Skjorte ganske gennemhullet, og et Lys gik op for ham.

— Ved Sankt Patrich! udbrød han — sikken et Svineheld, at jeg ikke var inde i den, da det skete!!

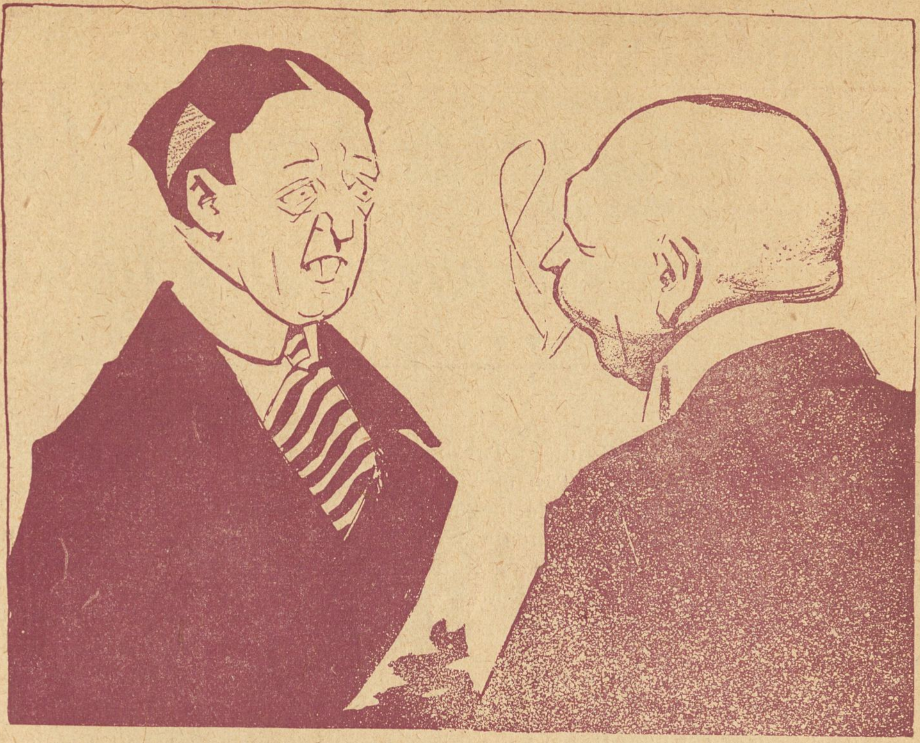

Tegning af Frederik Andersen.

— Hvor kan Du holde ud at ryge alle de Cigaretter?
— Viljeskraft, Du — ikke andet end Viljeskraft!

„Kærlighedens Port".

Tegning af M. Kristensen.

Jeg er sku ligegla'j om vi faar »Kærlighedens Port« eller ej — for der kommer sæ'følig osse et Skilt op med Paaskriften »Ophold i Porten forbydes«.

Fortid og Nutid.

(Mel: Den lille Ole med Paraplyen)

Den nye Tid er saa væm'lig hektisk
og for de Gamle altfor elektrisk,
tænk blot paa den Gang der maatte sys
og strikkes ved gamle Tællelys!

Se, den Gang læste man i sin Bivel,
gik ej om Natten til Sjov hos Wivel,
drak ej Madeira og G. H. Mumm;
naar det gik højt, fik man Perikum.

Naar Lyset brændte helt ned i Stagen,
saa lagde man sig pænt paa sit Lagen,
man kendte ikke Chartrøs og Dom,
nej, der var The till the boys come home.

Og København var en herlig stum By,
hvor man var glad for en lille Lumbye,
nu fører »Tippe« det store Ord,
men nu er Byen skam osse stor.

Med Biografer er vi besværet,
for Støv og Snavs kan man ej faa Vejret,
men Gudskelov, J. P. Müller lær',
hvordan man bedst trække skal sit Vejr'.

Nu har de Biler og Palmehaver,
og Banen ned de i Jorden graver.
De bær' Juveler ved Dag og Nat,
dem stjæler de fra Hr. Halberstadt.

Den gamle Tid vil min Pris jeg ofre,
da kendte man ej til French og Joffre,
da kostet Smørret en Mark og to,
da fik man Gullasch — men den var go'!

Peder Ravn.

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

— Nu fulgte der fem Minutters Tavshed, og jeg saa, at min Moder forstod, at mine Tanker var optagne af noget bestemt. Hun plejede aldrig at tale meget under Frokosten, thi hun var af den Slags gammeldags engelske Kvinder, som er i Besiddelse af god Appetit og kun anser Frokosten for en meget vigtig Handling. Hun betragtede den paa samme Maade som en virkelig dygtig General betragter Intendanturen.

Imidlertid forekom denne Tavshed hende tilsidst for trykkende, thi efter de fem Minutters Forløb spurgte hun:

— Hvad tænker du paa, Henry?

— Jo, Mor, jeg sad og grundede over, om der nogensinde har været nogen Don Quixote i vor Slægt.

Hun betragtede mig med aabenlys Forbavselse.

— Hvilket Spørgsmaal! Og paa hvilken Side da, om jeg tør spørge. Hvad min Familie angaar, ved jeg idetmindste, at den altid har haft sin sunde Fornuft i Behold. Og jeg har heller ikke hørt, at nogen af din Faders Familie har undladt sig i Kamp med Vejrmøller.

— Det var heller ikke en saadan Kamp, jeg særlig tænkte paa, men snarere paa en vis barnlig Lyst til at foretage Handlinger, som maaske forekommer almindelige Mennesker en Smule donquixotiske, indskød jeg hurtigt.

Hun betragtede mig forskende.

Jeg følte Trang til at aabne mit Hjerte for hende og fortælle derfor, hvad der var hændt om Natten, samt at jeg nærede stærk Interesse for Miss Romatti.

Min Moder var en god Kvinde, udrustet med baade Hjerte og Forstand. Hun lod ikke til at blive det mindste gnaven over min Bekendelse — men kun en Smule — eller maaske snarere — *meget* forbavset.

Hun talte med Forstaaelse om Sagen, men hun var som sagt ikke saa lidt forbavset over min Interesse, som ikke alene var en Læges.

— Jeg er bange for, at dette her er noget rent menneskeligt, Mor, sagde jeg. Det er Manden, ikke Lægen, som i dette Tilfælde er intereseret.

— Henry, min Dreng — du har vel ikke . . . . udbrød hun og hendes Øjne fuldførte Meningen.

— Lad ikke din Fantasi føre dig for langt, Mor, svarede jeg leende. Forsøg at tænke dig en Situation, hvori selv en hærdet Læge maa anse det for rigtigst, for at gøre en god Gerning, at afvige fra det, man sædvanligvis betragter som det rette, hvilket jo forøvrigt kun er en Etikette, som man klistrer paa visse Ting!

— Hvad ønsker du da, jeg skal gøre, min Dreng? spurgte hun.

— Mo'r, du er en af de bedste Kvinder i London.

Jo — jeg vilde gerne have, at du skulde gaa hen og besøge den stakkels unge Pige og lade hende føle, at hun har truffet en Kvinde af sin egen Stand, som er rede til at hjælpe hende. Tænk dig Mo'r, om du havde en Datter og jeg en Søster i en saadan Stilling!

Hun betragtede mig forstaaende og sagde:

— Ja, jeg skal gaa, Henry — det er jo et højst usædvanligt Tilfælde.

— Ja, det er det sandelig, svarede jeg.

Saasnart vi var færdige med Frokosten, begav vi os paa Vej. Det var et Princip hos hende, at hvad der burde gøres, skulde gøres hurtigt og omhyggeligt.

Miss Romatti var ikke staaet op endnu, men Sygeplejersken sagde, at hun havde haft en rolig Nat efter at hun først havde givet Luft for sin Sorg og grædt heftigt. Jeg var glad derover, thi det var det bedste, der havde kunnet hænde.

Jeg lod min Moder blive tilbage hos hende og skyndte mig videre, thi jeg havde meget at udrette i Dagens Løb.

For at holde mit Løfte maatte jeg ordne alt til den dødes Begravelse. Heldigvis var jeg som Læge i Stand til at bevidne Dødsaarsagen, saa at der ikke behøvede at finde nogen Undersøgelse Sted.

Længere op ad Formiddagen vendte jeg tilbage til Miss Romatti. Min Moder var gaaet hjem, efter at have været længe hos hende. Miss Romatti modtog mig i det yderste Værelse.

Hun takkede mig varmt og med øjensynlig Førelse for alt, hvad jeg havde gjort for hende, samt for min Moders Godhed og Venlighed.

Jeg fortalte hende, hvad jeg havde foretaget mig og spurgte om der noget andet, jeg kunde hjælpe hende med.

— Aa ja — hvis De vil forklare mig noget, svarede hun. Jeg forstaar mig saa lidt paa Forretninger — og der er jo ingen anden, jeg kan spørge til Raads.

Jeg spurgte hende, om det ikke var bedre, hun henvendte sig til en Sagfører, men hun rystede paa Hovedet.

— Nej, jeg stoler fuldkomment paa Dem, svarede hun med barnlig Naivitet. Jeg bliver jo nødt til at blive i London, indtil jeg faar Lejlighed til at aflevere Pakken, som min Fader betroede mig i Nat. Men Pengene, som findes i den anden Pakke, vil jeg ikke lade blive tilbage i dette fremmede Hus. Kan jeg ikke indsætte dem i en eller anden Bank, som kan gemme dem for mig?

— Jovist kan De det, og det er meget forstandigt af Dem, svarede jeg. Har De aabnet Pakken?

— Nej, men jeg kan gøre det nu og senere er De maaske saa venlig at sige mig, hvad jeg skal gøre.

Hun gik ind i Værelset ved siden af, men kom straks tilbage med de to Pakker, som jeg havde set Aftenen forud. Desuden satte hun et Skrin — et almindeligt Træskrin, forsynet med Laas — foran sig paa Bordet.

Derpaa udvalgte hun en Nøgle blandt dem, hendes Fader havde haft i Lommen, og betraktede nøje de to Pakker. De var begge omsvøbte med tykt Karduspapir, omvundne med almindeligt Seglgarn og forseglede med rødt Lak. Den ene bar Adressen: Antonio Romatti, skrevet med store Bogstaver, samt Gade og Husnummer. Den anden manglede Adresse, men var i højre Hjørne forseglet med en ejendommelig Figur, som jeg ved første Øjekast troede var malet, men ved

nærmere Iagttagelse viste sig at være omhyggelig tegnet med rødt Blæk. Den bestod af en dobbelt Cirkel, i hvilken der var tegnet et Kvadrat, delt i fire lige store Ruder. I den nederste Rude, til Højre var der med sort Blæk tegnet et Malteserkors, de øvrige var hvide.

Hvor havde jeg tidligere set denne Figur? At dette var Tilfældet, derpaa var jeg ganske sikker, men jeg kunde ikke erindre hvor.

Men pludselig stod det klart for mig. Paa den døde Mands Finger havde jeg jo set en Slags Signetring af Guld med en hvid Sten, hvorpaa ganske samme Figur var indgraveret, og Ringene og Ruderne var ligeledes røde og Korset sort.

Næsten uden at tænke derover, pegede jeg paa Figuren paa Pakken og sagde:

— Hvilke underlige Tegn! Havde Deres Fader ikke en Ring med samme Figur indgraveret i Stenen?

Miss Romatti sendte mig et hurtigt, lidt forskræmt Blik, men straks efter stak hun Haanden i Lommen og trak den omtalte Ring frem.

— Denne Ring — ja, den burde jeg egentlig bære; men ser De, den er altfor stor til mig, den passer kun til min Tommelfinger. Tror De, at en Guldsmed kan forandre den for mig?

Jeg tog Ringen i Haanden og sammenlignede den med Figuren paa Pakken. De var aldeles ens, blot med den Forskel, at det sorte Kors paa Ringen var anbragt i det øverste Hjørne tilhøjre.

— Jeg nærede ikke mindste Tvivl om, at det var et eller andet hemmeligt Tegn.

Idet jeg gav hende Ringen tilbage, sagde jeg hende, at enhver Guldsmed kunde forandre den for hende, saa at den kom til at passe hende. Hun puttede den atter ned i Lommen uden at tale mere derom.

Derpaa aabnede hun den af Pakkerne, som hun havde sagt skulde indeholde Penge. Dette var ogsaa Tilfældet. Mis Romatti var langt fra uden Midler. Pakken indeholdt nemlig en Mængde nye engelske Banknoter til en Værdi af 6000 Pund.

Hun syntes slet ikke at blive overrasket, ved Synet af alle de mange Penge. Hendes Ansigt forblev ganske roligt og uberørt, medens hun talte Sedlerne — 60, hver paa 100 Pund.

Tilsidst rakte hun mig dem, idet hun sagde:

— Vil De ikke ogsaa tælle dem? Eller det er maaske for meget af mig at forlange?

Jeg tog Sedlerne og talte dem nøje efter.

Derved opdagede jeg pludselig, at adskillige af dem paa Bagsiden var forsynet med samme Mærke, som jeg i Forvejen havde lagt Mærke til paa den Dødes Ring og paa Pakken.

III. MYSTISKE FORHOLD.

Medens jeg talte Sedlerne havde jeg en ubestemt Følelse af, at der var noget mystisk ved dem og den underlige Figur, der var tegnet paa dem, ligesom ved den døde, der laa i Værelset ved Siden af.

Jeg følte mig urolig og beklemt, og jeg tror, at jeg, hvis jeg havde kunnet analysere mine Følelser i denne Stund, vilde have opdaget, at min Uro i Virkeligheden ubevidst hidrørte fra alt det ukendte og mystiske, som omgav den unge Pige, jeg elskede.

Jeg maa have haft en hemmelig Følelse af, at der fandtes ligesom en Skillemur mellem os, noget som holdt os begge paa en vis Afstand fra hinanden.

Og jeg tror, at det var paa dette Tidspunkt, jeg blev klar over Styrken af mine Følelser for denne unge Pige, der var kommet paa min Vej under saadanne ejendommelige Omstændigheder.

Under Paaskud af endnu en Gang at tælle Sedlerne efter undersøgte jeg dem yderligere meget nøje. 50 af dem bar det omtalte Mærke, de øvrige 10 var uden Mærke.

Pludselig fik jeg den Tanke: hvad fandtes der i den anden Pakke? Indeholdt den mon ogsaa Penge?

Jeg leverede de 60 Sedler tilbage til Miss Romatti, idet jeg forsøgte at se ligegyldig ud, medens jeg i Virkeligheden var et Bytte for de mest modstridende Følelser.

— Ja, sagde jeg, De har Ret; 6000 Pund ialt. Det er en altfor stor Sum at have gemt i sine Værelser. De maa deponere dem i en Bank, Miss Romatti, og hvis De ikke har noget derimod, saa vil jeg anbefale Dem min egen Bankier. Og den anden Pakke vil jeg ogsaa raade Dem til at deponere samme Sted, hvis den da indeholder noget af Værdi. Der vil det være i fuldstændig Sikkerhed, indtil De forlanger det tilbage.

Hendes Ansigt fik et Udtryk af Lettelse.

— Kan jeg virkelig gøre det? spurgte hun. Det er rart for mig. Jeg er slet ikke vant til at have saa stort et Ansvar. Min Fader paalagde mig at udføre saa meget, men han fik ikke Tid til at give mig de nødvendige Instruktioner.

— Kan jeg da ikke være Dem til nogen Hjælp? begyndte jeg.

— Nej, nej Tak! svarede hun hurtigt. Angaaende det kan jeg ikke fortælle Dem noget — jeg har jo lovet ikke at fortælle noget derom. Men hvis De vil være saa venlig at følge mig hen til en Bank, vil jeg være Dem meget taknemlig. Og her i Skrivebordet ligger der flere Penge, 50 Pund i Guld, antager jeg. Skal jeg ogsaa deponere dem?

Jeg tænkte mig et Øjeblik om og svarede derpaa:

Nej behold dem hellere let tilgængeligt til Deres eget Forbrug. Laas Skuffen, hvori de ligger. Saa længe de har gamle Simpson hos Dem, kan De være rolig baade for Dem selv og for Deres Ejendele.

Medens hun et Øjeblik gik ind i Værelset ved Siden af, lod hun begge Pakkerne blive liggende paa Bordet.

Jeg kunde ikke lade være med at smile for mig selv ved Tanken om hendes næsten naive Tillid til mig, en for hende ganske ukendt Mand. Men paa samme Tid var det tydeligt nok, at hun ikke vilde give mig nærmere Oplysninger om, hvad hendes Fader havde sagt hende de sidste Øjeblikke af sit Liv.

Atter mærkede jeg denne ubestemte Fornemmelse af, at noget mystisk omgav hendes Person.

Jeg tog hende nu med mig hen til min Bankier, som havde Forretning i Oxford Street, fortalte ham, hvad hun ønskede — at deponere 6000 Pund og en forseglet Pakke, at afhente, naar hun behøvede den.

Bankieren var meget elskværdig og imødekommende. Han kendte mig godt og vilde gerne være mig og mine Venner til Tjeneste.

Sagen var saaledes let at arrangere. Der var imidlertid visse Formaliteter, som maatte iagttages. Blandt andet skulde der udstedes Kvittering for Pengene, og Bankieren begyndte derfor selv at tælle Sedlerne efter.

Medens han gjorde dette, saa jeg, at han nøje betragtede den ejendommelige Figur paa Bagsiden af de fleste af dem. Men først da han kom til den sidste Seddel, sagde han, idet han holdt en af de mærkede frem mod Miss Romatti:

— Der findes paa mange af disse Sedler et ejendommeligt Tegn eller Mærke. Tillad mig at spørge om det er et privat Kendemærke?

Hun syntes, at blive en Smule forlegen ved dette Spørgsmaal, og jeg saa hun bed sig i Læben, medens hun samtidig tilkastede mig et bedende Blik ligesom for at søge Hjælp.

Men hun genvandt atter Fatningen og svarede roligt:

— Ja, det er et særligt Kendetegn.

Bankieren tog nu en anden Seddel frem og undersøgte dem begge omhyggeligt.

(Fortsættes).

EUROPAS SMILEBAAND

... »Hovmästarn ... pst! hovmästarn ... säj musiken, att jag vill höra en fosterländsk sång ... säj åt dom ska spela »Helan går«.

(»Naggan«)

Den välvillige herrn med pluntan: (Flasken) — Ä herrn absolutist?

Den andre: — Nää, ja ä bara goodtemplare.

(»Strix«)

»Det bliver snart besværligt at gaa paa Jorden!«

(Tegning af Honoré Daumier).

— Dyk flickor!! Dyk!! Det är en karl, som tittar på den här teckningen!! (Tegningen).

(»Søndags Nisse«)

Vanskeligt Forlangende.

Kompagni — Ret!

(»London Opinion«)

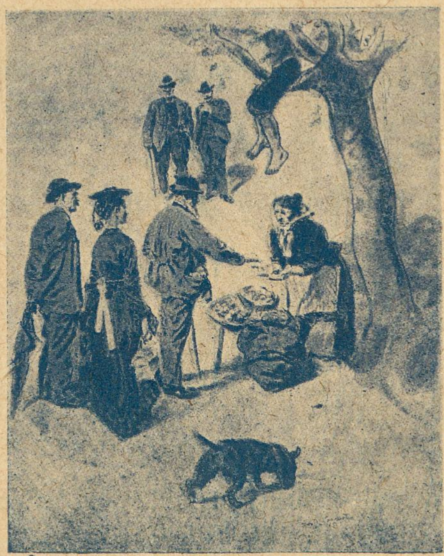

Godsejeren: Nej, det er dog det frækkeste jeg har set! Manden sidder oppe i Træet og stjæler mine Æbler, og nedenunder sidder hans Kone og sælger dem!

(»Meggendorfer Blätter«)

Rød Indmad

Jul.

Saa samler det lysende Træ os atter!
Der veksles Gaver med Spøg og Latter,
vi synger om „glade, dejlige Jul“ —
hvor lytter de smaa i den lune Stue,
imens hun fortæller, den unge Frue,
om „Engle, der daler i Skjul.“

Der fejres en Højtid paa andre Steder,
hvor ingen Gaver Smaabørnene glæder,
hvor Ovnen er kold og Stuen er tom.
Du Juleengel med skinnende Vinger,
som „Fryd og Fred“ til Jorderig bringer,
ak, se dig i Baggaarden om!

Der fejres en Jul, hvor Vaaben gjalder,
hvor Broder af Broderhaand saares og falder,
hvor Stjernen skinner paa Had og Strid!
Mit Øje dugges, af Hævn jeg sitrer —
Forbandelse over dem, som forbitrer
os Julens hellige Tid! O. E.

— Jeg tror, at den anholdte Barnerøver er identisk med Juveltyven.

— Hvorfor det?

— Han gik jo rundt og tog Forældrenes bedste *Klenodier!*

I næste Omgang kommer et spruttende morsomt og aktuelt Nytaarsnummer! Tegn Dem som Abonnent paa Danmarks bedste Vittighedsblad — »Ravnen«!

En stærk Cigar.

Hajen: Ah, jeg faar saameget dejlig Menneskekød i denne Tid; nu vilde jeg ønske, jeg havde en god Cigar.

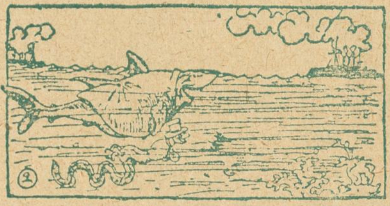

Aalen: Der kommer en Cigarbutik sejlende, den gi'r nok en Cigar.

Aalen: Der kan Du se! Der er Cigaren, gab nu!

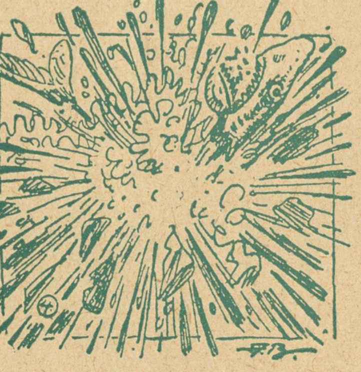

Saa Du Røgen?

En Roman i 10 Tal.

Klokken var *1* Nat, det var *2* Graders Kulde, de var *3* Mand omkring *4* Lygtepæle. Saa kom *5* Betjente, der vankede *6* blaa Øjne, Resultatet af *7* Toddyer, *8* Sjusser og *9* Bajere.

Det blev *10* Kroner i Mulkt til hver.

— Kan Du se ham, Præsten der, det er en fin Forretningsmand.

— Ja, men han har ogsaa Biblen til Hovedbog!

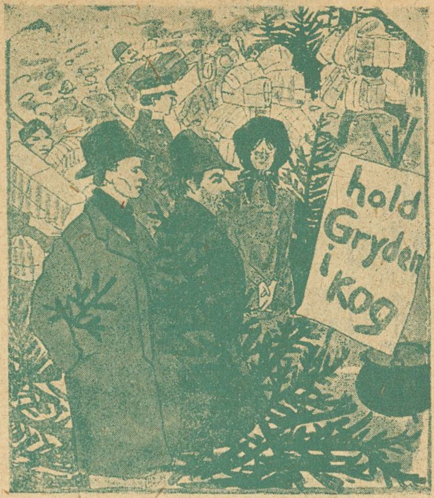

— Hvorfor i Alverden køber de Mennesker ikke en Høkasse?!

Oldermand Pitzner og adskillige andre Medlemmer af „Børsmændenes Dyrtidsmøde“ styrkede sig forleden ved en fortræffelig Frokost med Gaasesteg.

Naa, Skolebespisnings-Børnene fik da i hvert Fald lidt med af Gaasestegen. De fik „Gaasehud“ — paa Armene.

— O, hvor vi nu er dejlig mætte.
— Ja — men der er langt til næste Jul!

Københavnske Tjenere i Karikatur XXXXVIII.

Nielsen, „Broholm“, Frederiksberg Allé.

De bedes være saa venlig at optage dette Avertissement. Det er et Udklip fra Maribo Amts Avis. Om mulig De vilde sætte en Tegning ved.

Pige søges

Partikulier H. P. Kjøll, Stubbekøbing begr. d. 13. ds. Kl. 12½ fra Kapellet.

Kære L. L. Det har ikke været os muligt at faa nogen Tegner til at illustrere den uhyggelige Tildragelse.

Nr. 3: Fru Pedersen indenfor Døren Kl. 3 om Morgenen.

S. Larsen, Aalborg. Vi har foretrukken at udelade de to første Numre af Serien og nøjes med det sidste og afgørende »Numer«, der jo er tilstrækkelig talende.

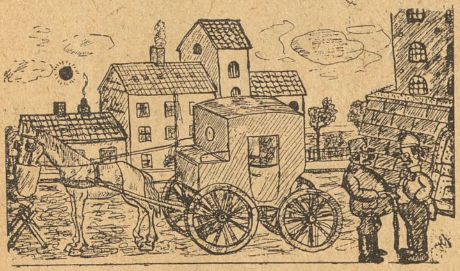

— Den Fremmede (der vil bese Byens nye Tugthus siger til Droskekusken): De kan komme igen og hente mig.

— Javel, men hvorlænge skal De sidde derinde?

AGGERBECKS ÆGTE FINE
·IRIS·
forfiner·forskönner·bevarer·Huden
Alles Yndlingssæbe

PETER CORNELIUS
tegnet af A. Gøtterf.

Kære Ravn!

Hermed sendes Dig to nye Gaader, der opløses med det samme.

Der kom en Tønde fra Landet. Den havde hverken Staver eller Baand og alligevel indeholdt den to Drikke.

Et Æg!

Der bor en Snedker i vor By. Han laver det, som ingen vil ha'. Den, som køber det, bruger det ikke, og den, som faar det, ved ikke af det. Hvad laver Snedkeren?

Ligkister!

Med Hilsen
Carlo Andres.
Hillerød.

„Tidlig moden".

Herren: Naa, adieu Madam Andersen, adieu lille Clara, faar jeg ogsaa et Kys inden jeg gaar?

Clara: Gud, min Herre, hvor kan De forlange saadan noget af mig? Vent dog i det mindste til en Gang naar Mama ikke ser det.

Fruen: Adolf, naar jeg engang dør, hvad vil Du saa gøre?

Adolf: Jeg vil blive tosset!

Fruen: Vilde Du gifte dig igen?

Adolf: Nej, *saa* tosset vilde jeg da ikke være!

Forlov- elses-ringe
14 Karat fra 7 Kr., 18 Karat fra 10 Kr.
Th. Halgreen, 34 Gothersgade
lige for Regnegade.

THOMSENS MAGASINER
Jakkehabitter
AFBETALING
NICOLAIGADE 13 · SLOTSGADE 3 ·
RYESGADE 128 · KRISTHAVNS TORV 6

Dampvaskeriet „Solvang"
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

Tivoli Variété.
Hver Aften:
Kl. 8—12.
Billet-Telefon 5667

Tegning af Storm-Nielsen.

Adelajde Sørensen har nok ikke været rigtig heldig med sine Forloveder
Hun har haft Ring 4 Gange!

Mistænksom.

Mathisen har været med sin Søn hos Tandlægen i Byen og er nu paa Vej med Toget hjem.

Saa kommer Konduktøren og vil klippe Billetterne med sin Tang. Drengen begynder at skrige.

Konduktøren: Bare rolig, jeg skal ikke gøre Dig Fortræd!

Drengen: Ja, det sagde Tanddoktoren ogsaa!

Jura.

Ung stud. jur. er oppe til Eksamen og meget lidt forberedt. Han faar det Spørgsmaal: Hvad er Bedrageri?

— Bedrageri? Det er, hvis De lader mig falde igennem til Eksamen.

Professoren: Hvadbehager —?

Kandidaten: Ja, jeg kalder det Bedrageri at benytte sig af et Menneskes Ukyndighed til at gøre ham Skade!!

Haabløs.

En rask halvgammel Svend er kommen til en mindre Provinsby, hvor han er bleven indbudt til Middag hos Byens Flæskegrosserer. Han har Datteren til Borddame og søger forgæves forskellige Samtaleemner. I Etagen ovenover bliver der spillet Klaver, hvad der faar den Indbudne til at bemærke:

— Spiller Frøknen Piano?

— Nej, det er oven paa!

Færdig.

Fint Spil

Teaterdirektøren (der selv spiller Hamlet) udbryder til ham, der agerer Kongen: — De kan jo ikke deres Rolle; jeg maa jo hellere slaa Dem ihjæl i første Akt, ellers ødelægger de hele Stykket for mig!

KUN ÆGTE SKATTEFRI KRONE PORTER fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Tegning af B. B. Petersen.

Juleenglen: Fred paa Jorden!
Døden: Vent et Par Maaneder, saa er der ikke flere Mennesker — og saa bliver der jo Fred!

Saa du Røgen?

— De er den tolvte, som kommer her og bér om Noget.

— Ja, saa faar jeg vel Nej?

— Ja, men kan det trøste Dem, saa har de elleve andre heller ikke faaet Noget!

Det højere.

Faderen: Du bestiller ikke andet end at lade Byens Løjtnanter gøre Kur til Dig — at Du ikke har Sans for noget højere!

Datteren: Jo, selvfølgelig, Far, men Kaptajner og Oberster er som Regel gifte!

Vanskelig.

En berømt Billedhugger, der havde meget høje Tanker om sin Kunst, bemærkede en Gang i et Selskab, at han med sit Arbejde formaaede at fremstille de samme illuderende Effekter som Malerne.

— Aa, sagde en Dame i Selskabet, kan De saa ikke hugge os lidt Maaneskin!

Paa Plads.

En Fabrikant, der var Ridder af den russiske St. Anna-Ordens 3die Klasse, kom i Klammeri med en Bekendt, der sluttede Diskusionen med følgende Ord:

— Du er Ridder af tredje Klasse, Fabrikant af anden, og Jubelidiot af første Klasse!

Gammel Rotte!

En tysk Officer, stationeret i en af de smaa belgiske Byer, havde Sans for Antikviteter og aflagde en Dag Visit i et middelalderligt Kapel i Byen. Den gamle Klokker viste ham rundt.

Mellem de mange Sager lagde Officeren Mærke til en lille smukt smedet Sølvrotte.

— Hvad betyder den? spurgte Officeren.

— Det er en gammel Relikvie fra det 14. Aarhundrede. Der var dengang svær Rotteplage i Landet, de aad Folk ud af Hus og Hjem, og intet kunde fordrive dem. Endelig var der en Grevinde, som havde Hjærte for de fattige; hun lod denne Rotte smede og bragte den som Offer til vor Frue, og fra samme Øjeblik forsvandt Rotterne fra Landet.

Tyskeren lo højt.

— Du gode Gud, hvilken tyk Overtro! De vil da ikke fortælle mig, at Folk tror paa saadan noget Sludder?

— Aa, nej, svarede Klokkeren mildt. Det var i gamle Dage. Hvis vi stadigvæk troede det, vilde vi forlængst have ofret Vor Frue en Tysker i smedet Sølv!

Lige o—p!

Professoren (berømt Filosof) — Deres Husholdningsregnskab, Birthe, er daarligt ført; jeg kan slet ikke blive klog paa det!

Husholdersken: — Det er lige saa med Deres Bøger, Hr. Professor — dem kan jeg heller ikke blive klog paa!

„Kolligiale Karikaturer".

Tegning af Skuespiller Erik Lassen.
Torben Meyer.

Tegning af Helgo Jørgensen

„Ædedolken“ drømmer om Julens Herligheder.

Dansk Korn Snaps

En Forlovelse i Snebunken.

Hvad der hændte Charles Morrison paa en Jærnbanetur.

— De ved vel, at Charles Morrison er blevet gift? spurgte Grosserer Smith nogle Venner.

— Nej, hvorledes er dog det gaaet til? *Han*, som havde bestemt sig til at vandre Livets ensomme Vej!

Jo, nu skal I høre — og saa fortalte Grosserer Smith.

En Aften i Vinter — det var ved Unionstationen i Kansas City — kom Morrison løbende i vild Fart for at naa Toget, og saa gled han i en Bananskal og faldt; bag ved ham kom en Dame, der heller ikke saa sig for, og hun faldt selvfølgelig over ham. Damen blev lynende ond og skældte ham Huden fuld. Charles, der, som I ved, er meget genert af sig, blev ildrød i Hovedet og forsøgte at hjælpe hende op og vilde give en Undskyldning, men hun var væk som et Lyn.

Det var saaledes, det begyndte. Nu vilde Skæbnen, at Charles og Damen havde Billet til samme Sovevogn, og da han steg op i Sovevognen og saa, at hendes Seng var i Afdelingen lige overfor hans, kan man nok tænke, han blev lidt genert igen. Han forsøgte at faa en anden Plads, men alt var optaget, og hvad værre var, han opdagede, at hun havde gennemgaaende Billet til Frisco ligesom han selv. Tænk Dem hans Følelser. Situationen havde maaske ikke været saa svær for Dem eller mig, *men for Charles!* Aah! Han tænkte paa at springe af Toget og tage det næste, men Toget havde sat sig i Bevægelse, og nu var der ikke andet at gøre, end at klare Sagen paa det bedste. Han gemte sig inde i Rygekupeen, til han var sikker paa, at hun var gaaet til Ro og havde trukket sine Gardiner for. Saa sneg han sig ind til sin Seng, hvor han laa vaagen hele Natten og tænkte paa hende, for hun var saa smuk, som Vor Herre undertiden skaber dem. Og Charles havde faaet en Pil tværs igennem Kroppen, og Pilen var ikke til at faa ud igen.

Næste Morgen var han tidligt oppe, og følte sig meget godt tilpas. Han skulde nu have noget at spise, men han kunde ikke komme til Spisevognen, uden at gaa igennem hendes Afdeling, hvis han da ikke vilde gaa over Taget, og da det varede et Par Timer, inden Toget holdt, var der jo ikke andet at gøre. Han bed Læberne sammen, skød Hatten langt ned i Panden og gik saa derind. Aldeles unødvendigt. Hun sad ikke paa sin Plads. Hun var maaske allerede gaaet til Frokost. Charles Hjerte bankede. Men De kender ham. Naar han begynder en Ting, vil han have den gennemført, om det saa skal koste ham Livet, saa han fortsatte, og da han kom ind i Restaurationsvognen — saa sad hun ved et Bord for to og saa saa frisk og sød ud som en Violbuket i April. Hun saa paa ham, og vil De tro mig eller ej, der fandtes ikke en eneste ledig Plads i hele Vognen uden lige ved hendes Bord. Naturligvis kunde Charles ikke tænke paa at tage den, men han kunde heller ikke saa godt vende om. Lige som han nu stod og tænkte, gik Toget ind i en skarp Kurve. Charles greb frem for sig i den tomme Luft og faldt over og ned i Stolen, rev nogle Tallerkener ned fra Damens Bord og væltede Saltkarret. Da han havde samlet tilstrækkeligt Mod til at se op igen, saa han, at hun holdt Servietten for Munden, og hendes Blik var nu helt anderledes, end det i Gaar. Han saa, at hun næsten ikke kunde holde sig for Latter, og han syntes han fik en Følelse af, at hun ikke var vred længere!

— Jeg b—b—ber tu—usen Gange om Forladelse, stammede han. Jeg sætter mig ikke altid som her ved denne Lejlighed!

— Ingen Aarsag, svarede hun, det er meget svært at staa paa sine Ben i disse Hurtigtog. Men det var kedeligt, at De spildte Saltet, De ved vel, hvad det betyder?

— Betyder, sagde Charles meget bleg. Hvorledes det?

— Ved De ikke det, sagde hun. Det betyder Graad.

— Aldrig i Livet, sagde Charles, som fik mere Mod for hvert Minut, aldrig i Livet, ikke om De saa siger mig, at jeg er den mest klodsede Drommedar, der nogensinde har forstyrret en Dames Frokost. Giv mig bare hvad jeg har fortjent og jeg skal tage Medicinen som en rask Dreng — og ikke græde!

Hun svarede ikke, men hun lo, saa at Charles følte, han maatte le med, og siden talte de roligt videre. Hun syntes, at Charles var en Gentleman, skønt han havde slaaet nogle heftige og uventede Kolbøtter, og som De ved har han et ganske godt Udseende. De støjede som et Par gamle gode Venner, og først hen ad Kl. 11, mærkede Charles, at han endnu ingen Frokost havde faaet.

Hun var den første Kvinde, Charles nogen Sinde havde konverseret; hans Maade at tale til hende maa have været komisk for de andre Passagerer. Ikke et Ord om Kærlighed. For det første var han for genert, og for det andet, sad han og spekulerede paa, om hun nu nærede de samme Følelser over for ham, som han for hende, og det ansaa han for umuligt. Derfor talte han om ganske ligegyldige Ting, og det Spørgsmaal, som var det vigtigste, var aldrig kommen over hans Læber, hvis ikke Skæbnen endnu engang var kommen med et af sine mærkelige Indfald.

Jeg husker ikke, om jeg nævnede for Dem, at det var Vinter. Imidlertid var de nu naaet op i Sierra Nevada, hvor der var meget Sne. Der var paa nogle Steder saa dybe Snedriver, at Toget maatte standse og bakke for at køre ind i dem med fuld Fart. Charles og Damen stod paa den bagerste Platform og betragtede de høje Bjerge, hun lænede sig over Rækværket, da i det samme Toget gav et voldsomt Ryk, saa at Damen faldt over Rækværket og forsvandt. Charles, der stod lige bag ved hende, greb efter hende, men det mislykkedes og han hoppede derfor ud og faldt lige ned til hende i Snedriven.

Naa, der blev Støj og Ballade paa hele Toget. Personalet begav sig til Snedriven, og det varede et helt Kvarter inden man fik Charles og Damen ud af Snedrivens Dyb. Og da de var kommet ned til den, fandt de Charles med den ene Arm om Damens Liv, medens han med den anden forsøgte at grave sig ud.

Hun paastaar, at Charles friede til hende dernede, og naar jeg spørger ham, nægter han ikke. Om det nu er saaledes, eller om han senere har spurgt og faaet hendes Ja, ved man jo ikke, men i hvert Tilfælde har jeg hørt af nogle Passagerer, der var med, — at fra det Øjeblik, de laa i Sneen, var Sagen afgjort.

De giftede sig i Frisco, saa snart det kunde arrangeres. Jeg tror, de er det lykkeligste Par, jeg kender. Charles kalder hende sin lille Snebolle.

— Ja, bemærkede den ene af Vennerne, idet han bed Spidsen af en ny Cigar, jeg har før hørt, at Folk er kommen hovedkuls ind i Ægteskabet, men at man kan blive forlovet ved at falde paa Hovedet i en Snebunke sammen med en ung Dame — *den* har jeg li'godt ikke mødt før!

Arbejdernes Livsforsikring,

Sygekassernes og Fagforeningernes kooperative Forsikringsselskab.
Statsanerkendt.
Dosseringen 4.

Spis Middag
Kl. 12-2 el. Kl. 3-6. Rosengaarden 14.
Husassistenternes Fagskole.

Nørre Central Café
(Nørrebros Runddel).
Koncertsal og Billardsalon.
3 Billards.
Hyggelige Selskabslokaler.
Telf. 7476. M. C. ANDRESEN

A. C. NIELSENS
Bogbinderi og Kontrolbogsfabrik.
SPECIALITET: Gummiering og Lakering
samt Paasætning af Bliklister paa Plakater.
Adelgade 31, 1. Bagb.
Telefon Palæ 2056.

Sælg
Deres gamle Kobber, Messing, Jern, Bly, Zink og andre Metalasker, gammelt Gummi, nye Skræderlapper, strikkede Uldklude (80 Øre pr. Kilo) samt gl. Papir til
JOH. P. BOLDT
Aabenraa 21, Hj. af Hausergade, København.
Telf. Central 7784.
NB. Varer fra Provinserne afregnes pr. omgaaende.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
leverer
DE BEDSTE
CLICHEER
KØBMAGERGADE 22
HJ. AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON No 7057.

Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK).
Café, Restaurant og Billard.
Telefon 3558.
Diner à 1 Kr. o Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Husk!
at Worning & Petersen, Vejle, er første og eneste Fabrikant af den berømte
Worning & Petersen's
XEROFORMSÆBE
Kun den Xeroformsæbe bør De bruge!

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Ingen Prisforhøjelse.
Rom, Cognac, Portvin og Sherry
75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Arb. Ligkistemagasin.
4, Saksogade 4 (ved Vesterbrogade).
Telf.: Central 9375.
3, Blaagaardsgade 3.
Telf.: Central 5708.

Tandlæge Edv. Møller,
Købmagergade 30, 2.
udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Laurits Byrge,
Forenings- & Selskabslokaler.
Selskaber indtil 170 Kuverter.
Baade større og mindre Lokaler.
Dansk Arbejder Loge,
Blegdamsvej 26. Telf. 6405.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

GEORG C. MØLLERS EFLGR.
HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt 921.

„Danmarks" Brød
Krummen blød
Skorpen sprød

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

TELEFON 3684. **S. JOHANNESSON'S** TELEFON 3684.
Svineslagteri.
Udsalg: **Højbroplads 13.**
Største Udvalg.
Statskontrolleret Virksomhed.
Rester udsælges billigt Fredag og Lørdag fra Kælderen.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2.

GENUINE
LUNDS-CALORIC PUNCH
Oplag hos Carl Qvistorffs Eftfl., Johan Lund, Kjøbenhavn.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E. BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Osvald Jensen.

Pensionatdamernes Juledrøm.

Redigeret af AXEL WESSEL

16 Sider ❋ Nytaarsnumer ❋ 10 Øre

RAVNEN

Nr. 52. Torsdag den 30 December. 1915.

Tegning af Osvald Jensen.

Bryggeriet Phønix
Telf. 3968 **Ølsorter** Telf. 3968
Se Prislisten i Socialdemokratens Mandagsnummer

Tilskære & Sy-Kursus
Tilskæring af Dame- og Herre-garderobe,
Sy-Kursus f. Kjoler, Spadseredragter og Underbeklædning.
Prospekt sendes.
Københ.s Tilskærer-Akademi,
Stormgade 16. Telf. Byen 4677.

H. MATZEN
REPRODUKTIONSANSTALT
Leverer
DE BEDSTE CLICHEER
KOBMAGERGADE 22
HJ AF SILKEGADE
KØBENHAVN K.
TELEFON Nº 7057.
Leverandør af Clichéer til „RAVNEN"

Carl Jacobsen & Co.
N. Farimagsg. 64.

Paa Afbetaling
Jakke-klædninger
fra Kr 45-75 Kr.

W. Bähncke & Co.
Assurance.
Niels Juelsgade 3.
Telf. Central 128 og 129.

HERMAN JUST's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Tlf. Byen 1537 y. **Raadmandsgade 2.** Tlf. Taga 113.

Vadskeriet „Ventegodt"
Brønshøj L.
Tlf. Brønshøj 94 og 96
Lufttørring.

LYSÆGTE
FIONA KRONE-TAPET
GARANTI FOR HOLDBARHED
•FIONA• SKINDERGADE 27

Dampvaskeriet „Solvang"
Valdemarsvej. L.
Telf. 7346.

Calcium Carbid.
H. Gabe, Monradsvej 13 Kbhvn. F.

Sygepleje Artikler,
garanteret **fineste Kvalitet**, en gros Pris. **Fordelagtig** Prøvesending forsendes i København og Provinserne mod 1 Kr. i Frimærker eller Efterkrav.
Risiko udelukket. Skriv i Tide til **Eksporthuset Skandia,** Frihavnen C 5, København Ø.

HANSONS STEMPELFABRIK TF. 354 · NYØSTERGADE 2 · MÆRKEPLADER
Signeter, Dørplader, Haandtrykkerier, Brændejern, Numeratører, Perforérer.

Gift Dem aldrig —
før De har besøgt
Snedkermester Chr. Jensens
4 Møbelmagasiner Adelgade 80, 86 og 87
(ligefor Sølvgade)
samt Østerbro-Afd. Sct. Jacobs Plads 6.
Danmarks største Afbetalingsforretning.

Rud. Böhm's Bogtrykkeri
Rømersgade 23 K. Telf. Byen 580
Specialitet: Foreningsarbejde

Evropa er stukket i fygende Brand
af *Kapitalisme* og *Militarisme*,
til Ilden puster, alt hvad den kan,
selve den hellige *Klerikalisme*.

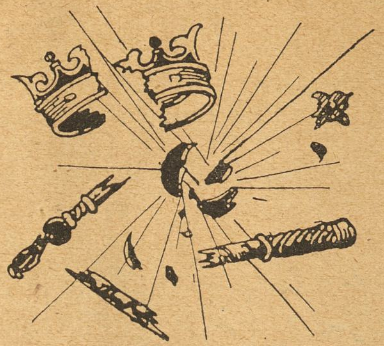

Hvem kaster til Jorden de Udyr tre,
hvem dræber den lede og raa
Chauvinisme?
Løft Ho'det! Om føje Tid vil Du se
den sejrende, frelsende *Socialisme*!

Tegning af Anton Hansen.

— Nu har jeg faaet en ny Venstrefrakke, et Par ganske nette frikonservative Bukser og saa min gamle pæne Højrevest — og alligevel siger De, at jeg ligner mig selv!

Christian og Amalie.

En lille *københavnsk* Roman.

Han var fra *Christianshavn* og *hun* fra *Amaliegade*. Første Gang de mødtes, ramte Amor dem ligestraks, det var i *Pilestræde*. Skønt nogle Slægtninge forsøgte at tale ondt om ham (de boede i *Sværtegade*), holdt Amalie af ham; de mødtes paa *Kærlighedsstien* (naar de var tidlig paa Færde, paa *Ni-ti-vej* om Formiddagen) og de kunde hurtig læse i hinandens Øjne, at de var ikke langt fra *Enighedsvej*. Saa spurgte han en Dag, hun rødmede (det var i *Farvergade*) og stammede Ja. Saa begyndte de at anskaffe Indbo — *Dyrkjøb*! — De vandrede sammen til *Store Kirkestræde* og blev gift. Da de selvfølgelig helst vilde være alene, bosatte de sig i *Naboløs*. Naa, Tiden gik, og Kærligheden begyndte at mindskes. Han brummede tit noget om *Gaasegade* (før var det altid »min hvide *Hindegade*« o. s. v.) og hun svarede med *Fjolsstræde* og kom med Hentydninger til *Kvægtorvet*. Uenigheden voksede — naar han spurgte i *Østergade*, svarede hun i *Vestergade*; der kom økonomiske Sorger til, hun vilde aldrig høre Tale om *Nøjsomhedsvej*, og saa en skønne Dag gik de fra hinanden. Christian begyndte at forfalde, han slog sig paa *Carlsbergvej*, færdedes paa *Svineryggen* og blev til sidst en hel *Bissensgade*. Nogle Venner søgte at faa ham til *Amerikavej*, de vilde gerne forsyne ham med *Møntergade*, men han var kold som en *Marmorplads* og svarede ikke et Ord — *Hans Tavsensgade*! Ogsaa for Amalie blev Tilværelsen en *Stormgade*, det truede en Tid med *St. Hansgade* for hende, men det drev over. Just som hun en Dag sukkende gik gennem *Kan-ikke-mer-stræde*, mødte hun Christian; de slog begge Øjnene ned, men saa brød Taarerne frem, det var en ren *Store Regnegade*, og et Øjeblik efter søgte han *Asylgade* ved hendes Bryst. En stor Pose *Gothersgade* fik Bugt med den sidste Rest af hendes Vrede, han raabte *Viktoriagade*, og de flyttede sammen igen. Resten af deres Liv blev en komplet *Solvej* og *Frydendalsvej*, Christian slog sig op og tjente *Sølvgade*, saa hun stadig kunde gaa i *Silkegade*.

De levede lykkelig sammen i mange Aar og naaede tilsidst gennem *Farimagsgade* til *Vestre Kirkegaardsvej*, hvor deres Historie endte med en smuk *Stengade*.

Tegning af Chr. Hoff.

Gummilageret „Francais"
KØBENHAVN
16, Lille Kongensgade 16,
en gros. ved Kongens Nytorv. en detail.
Køb den bedste Moderssprøjte.
Forsender diskret! Hygiejne-Gummi,
Bandager og alle Sygepleje Artikler.
For Frimærker eller Post Opkræv.
Fører kun friske Varer!
Fabriksudsalg ved **A. Mouritzen.**

Køb RAVNEN

SAMLEDE AKTIVER ca. 20 Mill. Kr.
ANDELS-ANSTALTEN TRYG
GENSIDIGT LIVSFORSIKRINGSSELSKAB
STAT. ANERKENDT · STATSKONTROLLERET
HOVED-KONTOR ØSTERG. 61 KBHVN. K
MEDLEMS ANTAL ca. 200,000

—Danmarks fineste Taffelvand—
Sct. Nicolaus-Kilde-Apollinaris!
faaes i enhver 1 Kl. Forretning. Telf. 390, Aarhus.
Generaldepot: Ingerslevsgade 110. Telefon 9256.

C. B. Møller & Co. Tobaks-Fabrik.

1. Kl.s Cigarer, Cigarillos, Cigaretter og Tobakker.

Af vore Cigarer fremhæves:

Habanera, Flor Fina	20 Øre
— **Non plus ultra**	15 Øre
— **Modelo**	12 Kr.
— **Elegantes**	10 Kr.
Triumph og **Florida**	10 Kr.
Phønix, Populair, Dannebrog	8 Kr.
Børscigar, Gloria, Corona	6,50

Speciel **lette** Cigarer:

Regal, Duquesas og **Coronas**	12 og 10 Kr.
Mundi Victor	12 og 10 Kr.
Brasil-Cigarer	15, 12 og 10 Øre

Import af **Havana**-Cigarer samt af Udlandets bedste Specialmærker i Cigarer. **Schweitzer-Cerutter.**

Cigaretter og **Tobakker,** egne og udenlandske i enhver Genre og til enhver Pris.

Faas hos d'Hrr. Handlende over hele Landet samt i vore Udsalg:

Østergade 1. **Østerbrogade 62.** **Jægersborg Allé 6.**

S. Johannesson

Statskontrol.

Prima Flæskesteg og Svinehoveder. Nyrøgede Skinker og Lammelaar.
Nyslagtede Gæs og Ænder. Alle ferske, saltede og røgede Fedevarer.
Ost, Margarine, Palmin, Smør og Konserves.
Telefoner: 3684, 3349, 4722.

St. og Kj. **13, Højbroplads 13.** St. og Kj.

Forlang altid EXPORT **DOBBELT-ØL** med **DOBBELT SEGL** fra DE FORENEDE BRYGGERIER

Gylden Elskov.

Fra Storbyens Dyb til Tronens Top.

Derefter kom Turen til alle de andre Sedler. Jeg syntes næsten at kunne læse et Glimt af Mistro i hans Træk. Men da han var færdig med Undersøgelsen var dette Udtryk ganske forsvundet og han sagde:

— Alt er i Orden. Jeg skal nu give Dem en Kvittering og en Checkbog, saa at De naar som helst De ønsker det, kan trække paa Deres Konto, Miss Romatti. Hvis De ikke ved, hvorledes man skriver en Check, skal jeg lade en af mine Kontorfolk vise Dem det.

Medens han talte rakte han Sedlerne til en Kontorist, som var kommet ind med Kvitteringen og Blanketbogen. Men da denne vendte sig om for at gaa ud igen, saa jeg, hvorledes Miss Romatti kastede et hurtigt, ængsteligt Blik til Sedlerne. En eller anden ny Tanke syntes at være opstaaet i hendes Hjerne.

— Jeg faar vel disse Sedler tilbage, naar som helst jeg ønsker det? spurgte hun hastigt.

Bankieren saa forbavset op! Kontoristen standsede.

— Mener De netop *disse* Sedler? spurgte den førstnævnte, netop de samme?

— Ja, jeg mener netop dem, svarede hun. Kan jeg ikke faa det?

Det var klart, at en eller anden Tanke foruroligede hende, thi hendes Stemme havde et ivrigt Tonefald.

— Nej, svarede Bankieren, i Almindelighed plejer man ikke at faa de samme tilbage; de gaar ind i Kassen og udbetales igen eller veksles i Nationalbanken mod Guld. . . .

— Aa — nej, jeg maa have netop disse Sedler tilbage, udbrød hun med Eftertryk. Netop disse Sedler, thi jeg lovede . . . i det mindste de mærkede . . . der er 50. Denne Herre og jeg talte dem. Vær saa god at lade mig faa dem tilbage.

Hendes Uro var saa ægte og iøjnefaldende, at Kontoristen atter overleverede Sedlerne til Bankieren, som smilende modtog dem.

— Naa, nu begynder jeg at forstaa Meningen, sagde han. Forholder det sig ikke saaledes, Miss Romatti, at De ønsker at disponere over disse Sedler, naar De ønsker det, og ikke alene over deres Værdi?

— Jo . . . aa jo!

— Og det er vel for et eller andet Formaals Skyld, antager jeg?

— Ja, svarede hun, for et særligt Formaals Skyld.

— Men det er kun de 50 mærkede Sedler, der repræsenterer en Værdi af 5000 Pund, De mener?

— Ja.

— Og hvad skal vi da gøre med de andre, de umærkede Sedler?

— Aa, det er kun de mærkede, jeg bryder mig om, de andre . . .

— De andre er øjensynlig ikke af samme Betydning for Dem?

Hun nikkede alvorligt.

— Nej, de er uden Betydning for mig, tillagde hun med barnlig Højtidelighed. Men det er vel Penge alligevel formoder jeg.

— Javist . . . men maaske ønsker De at anvende en Del af disse 1000 Pund. De øvrige 5000 Pund vil De jo ikke røre.

Hun vendte sig smilende mod mig, men blev straks efter alvorlig igen og sagde henvendt til Bankieren:

— Nej, jeg vil ikke røre dem. Men De har dem jo i sikker Forvaring, ikke sandt?

— Jo . . . fuldstændig sikker, svarede Bankieren. Og nu tror jeg, at Sagen er ganske klar. De indsætter disse 10 Sedler, som ikke er saa vigtige for Dem, i Sparekassen. De mærkede, som De er saa bange for at miste, lægger vi i en Pakke, som vi forsegler og gemmer paa samme Sted som den anden Pakke. De kan faa dem tilbage, naar som helst De vil. Er det saa godt?

Hun syntes at blive saa glad, at det næsten var vanskeligt at fatte Grunden dertil. Men jeg troede alligevel at forstaa den.

Formodentlig havde hendes Fader givet hende særlige Paalæg angaaende de mærkede Sedler, og hun, stakkels uerfarne Barn ønskede, samvittighedsfuld som hun var, at forvisse sig om, at de ikke vilde gaa tabt for hende, hvis hun overlod dem til andre.

— Tak, mange Tak! sagde hun til Bankieren. Det er ganske som jeg ønskede det, skønt jeg ikke forstod at udtrykke det.

Miss Romatti og jeg forlod Bankieren sammen.

Ved et Blik paa Uret opdagede jeg, at den Time, jeg havde haft til min Raadighed, snart var udløbet. Jeg tog derfor en Droske, som hurtigt førte os hjem.

— Miss Romatti, sagde jeg til hende under Vejs, anse mig ikke for nærgaaende eller uforskammet, men sig mig, hvad De tænker at tage Dem for efter Deres Faders Begravelse? Ser De . . . jeg interesserer mig saa stærkt for Dem . . . og De kender jo ikke saa meget til London, gør De vel?

— Aa nej, næsten slet intet, svarede hun. Vi havde knapt været her et Par Dage, da min Fader døde, og jeg har ikke været meget ude i denne.

— Ja, da har De ingen Anelse om, hvilken haard og trøstesløs By det er for den, der er fremmed og alene her, sagde jeg. Vilde det ikke være bedre, om De skrev til Klostret og bad om at faa Lov til at opholde Dem der nogen Tid?

Hun rystede paa Hovedet og saa meget bestemt ud, da hun svarede:

— Naar jeg har udført mit Hverv her, er det meget sandsynligt, at jeg vender tilbage til Klostret og bliver Nonne, men indtil da maa jeg blive her.

Hun afsluttede ikke Sætningen.

— Men er De ikke for ung til at bestemme Dem til at gaa i Kloster? Tror De, at De for altid kan forsage Verden for at anvende Deres Liv til Andagtsøvelser?

— Jeg ved ikke, svarede hun. Ganske vist elsker jeg Li-

vet . . . og Musik og Malerier og andre smukke Ting. Men jeg har ingen Venner. Og i Klostret findes der Fred!

— Naa, men saalænge De er her, har De jo et Par hengivne Venner i min Moder og mig. Lov mig, ikke at gøre noget saadant uden at raadføre Dem med min Moder. Hun er en ualmindelig forstandig Kvinde og De kan stole fuldkomment paa hende.

— Aa, De er begge saa gode mod mig, sagde hun, idet hendes Øjne fyldtes med Taarer. Meget, meget gode. Jeg kan aldrig være taknemlig nok . . .

— Tal ikke derom, sagde jeg hurtigt. Men . . . uden i mindste Maade at ville søge at udforske noget, af hvad De ikke selv vil fortælle, tillader jeg mig at spørge om, paa hvilken Maade De tænker at faa fat i den Mand, som Deres Fader, hvis jeg ikke tager fejl, gav Dem Ordre til at opsøge, men hvis Navn De ikke en Gang kender?

Et ejendommeligt, uudgrundeligt Udtryk viste sig paa hendes Ansigt.

— Jeg skal finde ham, sagde hun, jeg maa forsøge at finde ham.

— Men hvorledes? De kan ikke gennemsøge London alene.

Endnu en Gang saa jeg et Udtryk af Energi og Beslutsomhed i hendes Træk.

— Jeg maa opfylde min Faders Vilje, sagde hun. Jeg svor det ved Krucifikset. Tal ikke mere derom.

Efter at jeg havde overladt hende til Mrs. Simpsons Varetægt og lovet hende, at min Moder skulde lade høre fra sig senere paa Dagen, samt i Hemmelighed paalagt Mrs. Simpson ikke at forlade Miss Romatti og fremfor alt at passe paa, at hun ikke gik ud, skyndte jeg mig hjem til Frokosten.

Det var sent og min Moder havde allerede sat sig til Bords. Jeg fortalte hende alt, hvad der var passeret.

Vort Forhold overfor hinanden var et saadant, at jeg ikke havde nogen Hemmelighed for hende. Vi talte aabenhjertigt med hinanden om Morgenens Begivenheder, og jeg var glad ved at høre, at Miss Romattis elskværdige og frimodige Væsen og hendes smukke Ydre havde gjort et godt Indtryk paa min Moder. Hun følte stor Medlidenhed med den stakkels unge Piges forladte Stilling og beklagede hende oprigtigt paa Grund af det Hverv hendes døende Fader havde paalagt hende.

— Naar jeg i dette Tilfælde tager alle Omstændigheder i Betragtning, Henry, sagde hun, saa har jeg en Fornemmelse af, at der foreligger et Komplot, hvad man jo ikke saa sjældent hører Tale om i vore Dage. Det underlige Tegn paa Ringen, Sedlerne og den ene Pakke — hvad andet er vel Meningen dermed? Og hvorfor er det stakkels Barn saa tarveligt klædt, naar de dog havde saa mange Penge? Hendes Fader maa have været Medlem af et eller andet hemmeligt Samfund — maaske den anden Pakke indeholder en eller anden Helvedesmaskine!

— Nej, Mor, jeg havde den i mine Hænder, og jeg kan svare for, at den ikke indeholdt andet end Papir. Opgiv derfor alle saadanne uhyggelige Fantasier. Det er sandt, at Sagen er noget mystisk, men jeg tror, at det hele er af en meget uskyldig Natur. Men hvordan det hele nu end forholder sig, ja selv om der foreligger en Sammensværgelse, et Komplot eller noget lignende, saa er jeg fuldkommen overbevist om, at Miss Romatti er ganske uskyldig, og ikke har nogen Andel deri.

— Henry! udbrød min Moder uden at svare paa min sidste Bemærkning, jeg har en Idé og det forbavser mig kun, at jeg ikke straks har tænkt derpaa. Hvorfor ikke gaa til det italienske Konsulat og fortælle dem det hele? Det vilde jo være det rigtigste i dette Tilfælde!

— Men det vil ikke være rigtigt at gøre dette uden Miss Romattis Samtykke, svarede jeg. Det er ikke . . . .

— Jovist, svarede, min Moder, men naturligvis vil vi sige hende det i Forvejen.

Om Eftermiddagen havde jeg et Ærinde at udrette i samme Gade, hvor Miss Romatti boede og gik derfor bagefter op til hende.

Jeg fortalte hende nu om min Hensigt: at gaa op til det italienske Konsulat. Dette gjorde hende imidlertid meget forskrækket. Hun foldede bønfaldende Hænderne, idet hun sagde:

— Aa nej, gør det ikke, gør det for Guds Skyld ikke! Lov mig, at De ikke vil gaa derhen! Det er et ganske privat Anliggende. Jeg kan klare mig selv, hvis jeg bare faar Lov til at være i Fred. Lov mig — aa De kender ikke Regeringerne — jeg vilde blive bevogtet og taget i Forhør — aa, giv mig Deres Ord paa, at De ikke vil gaa derhen!

Jeg gav hende mit Ord derpaa. Men i den følgende Tid angrede jeg bittert, at jeg havde givet et saadant Løfte. Imidlertid havde jeg givet hende mit Ord paa ikke uden hendes Vidende at tale om hende til nogen.

Min Moder var — som jeg allerede har sagt, — en god Kvinde og hun tilbragte en stor Del af Dagene før Begravelsen hos Miss Romatti, som hun kom til at synes bedre og bedre om.

Romatti var død om Mandagen, og om Torsdagen skulde Begravelsen finde Sted.

Min Moder og jeg skulde begge med til Begravelsen.

En Time før vi begav os af Sted fandt jeg min Moder gaaende frem og tilbage i sit Værelse med Taarer i Øjnene og øjensynlig meget oprørt.

— Henry, sagde hun til mig, jeg ved ikke, om det er klogt eller taabeligt af mig, og jeg ved ikke engang om det jeg tænker paa at gøre, er rigtigt. Men jeg kan ikke udholde den Tanke, at det stakkels Barn fra sin Faders Grav skal vende tilbage til det uhyggelige Værelse i det skumle Hus. Har Du noget imod at jeg tager hende med her hjem til os?

Saaledes blev det bestemt, at Italia skulde bo hos os.

Det hændte tilfældigvis, at jeg samme Aften var indbudt til Middag i Frascatis Restaurant af en gammel Ven og Studiekammerat.

Da jeg kom derhen, saa jeg, at han allerede havde bestilt et Bord til os. Efter at vi havde siddet der en Stund, rejste jeg mig tilfældigvis op og kom derved til at kaste et Blik paa de andre Gæster i Restauranten.

Og pludselig fangedes min Opmærksomhed af noget, jeg betragtede det saa ivrigt, at min Ven tilsidst greb mig i Armen og spurgte mig, hvad jeg stirrede paa.

Ja, hvad var det, jeg havde faaet Øje paa?

Jo, en Mands Haand laa skødesløst udstrakt paa den hvide Dug paa et Bord i Nærheden, og paa en af Fingrene paa denne Haand sad en Ring, som var Mage til den, som blev baaret af Antonio Romatti, og som hans Datter nu ejede.

IV. DEN ANDEN RING.

Hvad i Herrens Navn stirrer Du paa, Fordyce?

Min Vens Stemme lød for mig, som om den kom langt borte fra jeg gav slet ikke Agt paa hans Ord, men blev ved med at stirre.

— Fordyce, siger jeg. Herre Gud — Fyren maa være bleven gal!

Tilsidst drejede jeg Hovedet lidt, saa paa ham og lo. Han lod til at nære Tvivl om, at jeg var ved min Fornufts fulde Brug,

— Hvad gaar der af Dig? spurgte han.

Jeg blev ved med at le.

Vi skal jo i Teatret eller i Operaen? spurgte jeg.

— Hvad mener Du dermed? spurgte han forbavset.

— Og har Du ikke en Kikkert i din Overfrakkelomme? fortsatte jeg.

(Fortsættes.)

EUROPAS SMILEBAAND

»Noahs Ark« (Fredsskibet) lander i Holland. (»Daily Mirror«)

Frøken England bliver ikke »budt op« af de »nevtrale Kavalerer«. (»Lustige Blätter«)

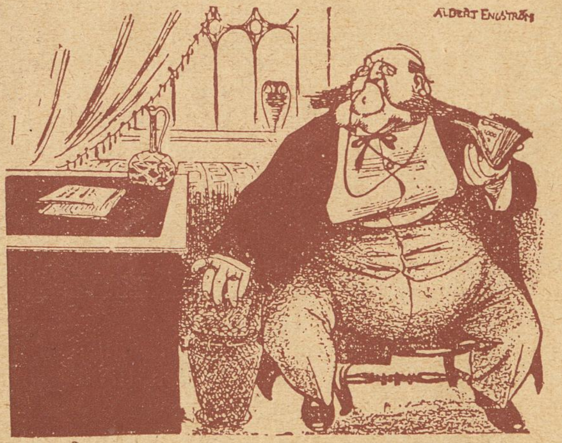

Den verkliga mångmillionären: — Fy tusan, det ligger en femma (»Femmer«) ibland pängarne!
(Tegning af Albert Engstrøm)

Gamla grundläggare

— Sofver inte du också oroligt, när du har druckit konjak?

— Jo om jag har druckit för litet! (»Strix«)

Hindenburg: Østrigerne er et tappert og dygtigt Folk. De opholder Fjenden, indtil *Militæret* ankommer! (»Søndags Nisse«)

Rød Indmad

Maa je' be' om Ordet? —

Navneforandringen.

Go' Aften paa Hanebjælken, glæjelig Ny'aar og Tak for alt det gamle Vrøvl, de' vil je' be' Dem om! Je' er kommen hid i Kvæld for at udlevere min Glædje ve' a' de' Parti je' har den Vergnygen at tilhøre har faat Navneforveksling, men føst vil je' tillade mig at besvare den Intepellation, der er rettet te' mig her paa et Stykke Papir med tre Punkter, især hvis de to Damer dér paa første Række kunde holde op med at grine saadan at deres Hatte ligger og roder bag i Nakken paa dem.

Intepellationen lyder som føller: »Om je' drikker Brændevin a Kop«, om je' tror en rigtig Kanonkule skudt a' ved Dragør ka' ramme en Loppe i Køge«, og »om man kan danse Storkedans med Træben«.

Ad 1. Nej, af Bambus. Ad 2. Ja, med mindre Loppen ka' spille Fodbold. Ad 3 Vedkomende ska' hos maj faa sig en Klinkevals, sæl om han har to Træben og en Gummiarm. — Derpaa gaar vi over til Dagsordenen, som er Højres ny Navn. Vi har væt mange om a' hitte paa 'et og Arbede har det kostet. Godskesen foreslo' »De frikonserverede«, Wulff holt paa »Svingningspartiet« og With-Knudsen stemte for »De nationale Bombekastere«. Grev Frijs syns vi skulde kalde os »Lidt men godt« og Marie Larsen var opsat paa »I-Cs-Brigade«. Jeg, sa' Hunderakkeren, mente vi sku' kalde os »Høganæs«, men de' mente Piper var lidt for videnskaveligt, hvorved han sigtede paa mit Universitetsstudium for mange Aar siden.

Je' har siden velieholdt min Intresse for Videnskaven for saa vit som je' a' og te' drikker en Sjus i Universitetskafeen. Etter a' et anonymt Forslag om a' kalle vos »Den konservative Folkekomedie« var nedstemt kom Navnet *netop* hera' — vi samledes efter en Del Ramslav mæ tilhørende Blaabær i a' kalle os »Det konservative Folkeparti« — og der ligger altsaa Amagermor begravet! Folket ska' netop være *konservativt*, forstaar De, holde paa det gamle og navnlig ikke forlange højere Løn og kortere Arbejdstid og al dette moderne Vrævl som ka' faa det sure Vand frem i Munden paa en rigtig Højremand!

Nu ska' I bare se, hva' vi ka' lave! I det ny Aar ska' alle Modstannere a' Vorherre, Kongen og Fosterlandet faa sig en saadan Nittenhundred-tryk-sejsten a' de ska' komme te' a' li'ne skallede Svineho'der — de' ka' De ta' og hilse Hjalmar Olsen og Juveltyvene fra mig a'. Ja. Og ska vi saa trække Været dyft aa længe aa udstøde et hjærteligt Gylp for de' ny Folkeparti mæ Ræveklør og Hejdideldum!

De længe leve! Vov! Vov!

Julenissen, der bringer Lykke, og som igennem mange Aar, blev trakteret med et Fad Risengrød paa Bondens Loft, har i Aar faaet at mærke de gode Tider indenfor det store Landbrug!

Vi har herved den Fornøjelse at meddele Offentligheden, at „Ravnen" i det ny Kvartal vil møde op med en Række ny og originale Numre. Skynd Dem at blive Abonnent, De vil ikke fortryde det!

Glædelig Nytaar og Tak for det svundne.

—

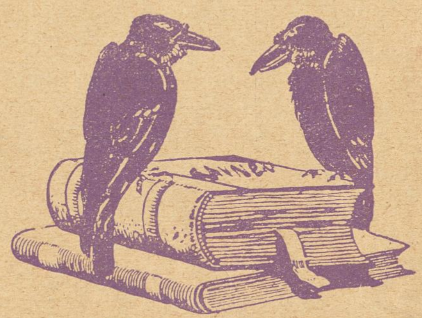

Nytaarspassiar.

Der sidder to sorte Stabejser
en ældre og en yngre, og knejser.
De plirrer med Øjet og ser omkring
og snakker betænksomt om alskens Ting.
Tilsidst en lun Passiar de faar
om det gamle og om det nye Aar.
Den yngre si'r: „Jeg kan ikke glemme
den Krig. Monstro vi slipper herhjemme?"
Den ældre svarer: „Vi haaber, min Dreng,
skønt Fanden tro det krigsgale Slæng.
„Ja ja, men paa Fremskridtet er jeg sikker".
„Ho ho, har du ikke set, at nu stikker
Venstre og Højre Hoderne sammen,
mens Christen Degn saa fromt siger Amen".
„Man mærker, du est en ung Mand, Klavs!
Du tror da ikke, Verden bli'r bedre,
fordi et Aar gaar til sine Fædre?
Nej nej, min Ven, alt bli'r ved det gamle:
De rige som forhen vil Mønterne samle,
og Fattigfolk, de kan faa Lamperøg —
uha for en Verden vi lever i, føj!"
Den unge vil atter til Orde ta',
men Gamlingen slutter Debatten a' —
„Om Anno 16 er kun ét godt at si'e:
værre end 15 kan det aldrig bli'e."

Du, Pe'rsen — jeg begynder at tro paa Per Krogh!
Tegning af Carl Porsing.

Sø-Larsen, Aalborg. Lidt af det skal komme frem.

Var det Dem, der sagde, at jeg var stivbenet, hva?

E. D. Nørregade, Aalborg. Her er Tegningen, og vi maa indrømme, at De forstaar Dem paa »Spark i Løgsovsen!«

Geert Kaps. Kvitterer for Modtagelsen — Den lille Pudsighed skal komme i »Ravnen«.

Ost og Pimpesten, Aalborg. Javel, ved Lejlighed.

Tjener *Dam*, kaldet »Kameraten«, Brønnums Kafe.
Tegnet af E. Løntoft.

C. A. Munk. Vi haaber at faa Plads til Deres Tegning.

O. L. Deres Digt om Belgien har lidt samme Skæbne som det Land, Digtet besynger. Det andet Digt om »Pigen« er saa sødt, at De skal faa det paa Tryk.

Hendes Bidrag.

»Det er ganske nødvendigt, at vi begynder at spare,« sagde Hr. Jespersen til sin Frue, der stod foran Spejlet og prøvede en ny Hat til 50 Kr., »vore Indtægter vil ikke slaa til.«

»Vi kan virkelig ikke spare mere end vi gør,« svarer hun.

»Aah jo, jeg kan f. Eks. for Fremtiden barbere mig selv. Hvad kan saa Du gøre?«

Hun tænkte sig om et Øjeblik. Saa udbrød hun:

»Nu har jeg det, jeg kan klippe dit Haar.«

I Historietimen.

Læreren: Hør Poul, kan Du sige mig, hvorfor Skatterne var saa tunge i Frankrig under Ludvig XV og XVI?

Poul: Jo, fordi man ikke havde opfundet Pengesedler endnu.

N. Vi maa desværre endnu en Gang gøre opmærksom paa, at Blyantstegninger kan ikke laves til Clicheer.

Haukeli
bedste Spise- og Kogechokolade samt Kakao.

Annoncer
til
Ravnen
modtages paa Ekspeditionen,
Nørre Farimagsgade 49 Stuen,
til 10 Øre pr. m/m.
Paa løbende Annoncer indrømmes Rabat. Favoritpladser efter Aftale.

Restauration Rundetaarn
Trinitatis Kirkeplads
Middag fra Kl. 12-9. 50 og 65 Øre

Tegning af Storm-Nielsen.

— Far — er de' en Kraveknap, som Vorherre har tabt!?

Assureret.

En ung langhaaret Mand kom ind i den lille Præriebys eneste Købmandshandel og spurgte, om der fandtes nogle raadne Æg. Købmanden erklærede, at det gjorde der som Regel ikke, men han havde dog en halv Snes Stykker, der saa lidt sorte ud. Dem købte den langhaarede.

Købmanden: Naa, De skal maaske til Hamlet-Forestillingen i Aften?

Den langhaarede: Ja, jeg skal. Det er *mig*, der skal spille Hamlet!

Praktisk.

Fruen: Hvor kan det være, at De altid synger »Det er Nat«, naar De koger Æg, Hulda?

Kokkepigen: Det skal jeg saamænd sige Fruen: Naar jeg synger et Vers, saa er de blødkogte, og naar jeg synger tre Vers, saa er de haardkogte!

Svar betalt.

En snaksom Herre i Sporvognen til sin Sidemand: Det er smukt Vejr i Dag, synes De ikke?

Den anden Herre tier.

Den snaksomme (hæver Stemmen): Synes De ikke, det er smukt Vejr i Dag?

Den anden: Jeg har hørt det; men jeg er Sagfører og udtaler aldrig min Mening om en Sag for mindre end 5 Kroner.

Praktisk Mand.

En Mand i en af Sydstaterne i Amerika, spurgte en Gang en Neger, hvilken Hønserace han egentlig syntes bedst om.

— Aa, sagde Negeren, alle Racer har sine Fordele. De hvide er lettest at finde, men de sorte er lettest at gemme, naar man har fundet dem!

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

„GOLD FLAKE"

VIRGINIA-CIGARET
Ikke den dyreste, men
den bedste

Danske Velærværdigheder XI.

Tegning af Hp. Hansen.

Ifversen!!!

Han passer ikke for denne Jord
med al dens syndefulde Komedie.
Saafremt De stoler ej paa mit Ord,
saa se i Matthæus det femte tredje!

„Indsæbede Berømtheder“.

Resultatet af „Ravnens“ Julekonkurrence.

Først og fremmest — en Tak til de Tusinder, der glædede os ved at deltage i vor Julekonkurrence. Deltagelsen var uhyre, og Ekspeditionens Personale havde en haard Tørn med at sortere den Flod af Besvarelser, der vældede ind, og som ved Fristens Udløb antog kolossale Dimensioner. Henimod 1000 Gætninger var rigtige — vi har oprigtig talt ikke naaet at fastslaa det sikre Tal paa de urigtige Løsninger; der var mange Tusind!

Her følger nu Gaadens Løsning: Nr. 1: Borgmester Jensen. Nr. 2: Klaus Berntsen. Nr. 3: Red. Borgbjerg. Nr. 4: Fr. Jensen. Nr. 5: Gottschalcksen. Nr. 6: Fjelstrup. Nr. 7: Sven Lange. Nr. 8: Cornelius. Nr. 9: Georg Brandes. Nr. 10: Stribolt. Nr. 11: Harald Jensen.

I Overværelse af det samlede Redaktions-og Ekspeditionspersonale fandt Lodtrækningen Sted og gav følgende Resultat:

10 Hektoliter Koks:

Fru *A. Arendt*, Marstrandsgade 6. St.

10 Ænder.

J. F. M. Nielsen, Toftegaards Alle 14, 3.
Maskinarb. *S. M. Jørgensen*, Tycho Brahes Alle 27, 4.
Rodemester *G. B. Weygaard*, Monrads Alle 9.
Th. Hannibal, Glostrup St.
Caroline Hein, Dronningensgade 38, 1. o. G.
Carla Christensen, Mynstersvej 5, 4.
Chr. Højgaard, Hjort Lorentzensgade 15, 4.
Musiker *E. Sonne*, Langelandsvej 48, 3.
Skræder *K. J. Bruun*, Oehlenschlägersgade 16, St.
B. Skou Nielsen, Kurlandsgade 12, 2.

10 Kasser Cigarer:

Axel Nielsen, Strandvej 46 A, St.
Chr. Andersen, Viktoriagade 21, 3.
C. Nielsen, Gl. Kongevej 162 A, 4.
Snedker *Th. Nielsen*, Jagtvej 88, 4.
Fru *A. Andersen*, Tycho Brahes Alle 13, 4.
Aage Thomsen, Sindshvilevej 19, 2.
Henry Hansen, Hannovergade 6, 2.
Fru *B. Andersen*, Ryesgade 100 St.
K. M. Schmidt, Møllegade 38, 2.
I. C. Kofoed, Gasværksvej 12, 5.

60 Bøger à 6 Stk.

Fr. Bischoff, Mosedalsvej 1.
Johs. Ervig, Nansensgade 26, 3.
Bager *Chr. Sørensen*, Jægersborggade 41, 3.
Glarmester *C. Kugstad*, Johnstrups Alle 2.
Maler *C. E. Petersen*, Bakkegade 5, Hillerød.
Oscar Neubert, Præstøgade 10, 4
Fr. Johansen, Godthaabsvej 23, 3.
P. V. Jørgensen, Farumgade 9, 1.
L. Lassen, Esromgade 28, 3.
H. J. Olsen, Frederikshaldsgade 21, 1. o. G.

Teaterbilletterne.

Murer *O. Nielsen*, Voltersgade 9, 3.

18 Originaltegninger:

G. Schultz, Nørrebrogade 227. *P. Harpsøe*, Meinungsgade 10, 2. *W. D. Pedersen*, Studiestræde 9, 4. Portner *C. Petersen*, Reventlowsgade 10, 4. *Aage Sønderskov*, Amagerfælledvej 13, 3. Fru *Nathalie Robertsen*, Østerbrogade 57. *V. Nielsen*, Hamlets Passage, 5, 2. *V. C. Petersen*, Norgesgade 9, 2. Porcellænssliber *A. Nielsen*, Smallegade 34, St. *Chr. Hansen*, Mariendalsvej 60, St. Fru *E. Petersen*, Tycho Brahes Alle 13, 3. *H. P. Rasmussen*, Bogholder Alle 37, 1. *Margrete Hansen*, Saxogade 87, 1. *M. Hannibal*, Ø. Fasanvej 11. *Kirstine Christensen*, Guldbergsgade 24, 5. *Einer Jensen*, Kronborggade 2, 4. *L. Petersen*, Folkvarsvej 10, St. Maskinarb. *C. Rahr*, Hallandsgade 3, 1.

Med endnu en Tak slutter vi af for denne Gang — De skal snart høre fra os igen!

»Ravnen«s Redaktion.

Af C. B. Møller & Co.s Cigaretter fremhæves:

Rose No. 101 og 102 ...... 15 Stk. 10 Øre.
Monaco, oval, Kork .... 10 - 9 -
Sherrys No. 1 .... 20 - 25 -

Tegning af Anton Hansen

Krig og Djævelskab fejrer Nytaar!

AALBORG og A. BRØNDUM & SØN's
AKVAVITTER

Kærlighed og Forretning.

Da Hr. Larsen en smuk Morgenstund efter at have nydt sit Morgenmaaltid stod og skulde ud af Døren for at gaa til sit Kontor, fandt han en Herre ventende i Entreen. Hr. Larsen var i godt Humør. Aftenen forud havde han været i Besøg hos en Dame, som han for nogen Tid tilbage havde truffet i Selskabslivet — en ung, indtagende Enke, som han havde interesseret sig for i den senere Tid.

Alle, som kendte ham, fandt dette meget mærkeligt, for Larsen var en af de mest paalidelige Ungkarle der kunde findes.

Manden, der ventede i Entreen, bukkede dybt.

— Ja, undskyld, Hr. Larsen — men jeg er Repræsentant for Byens største og bedst renommerede Rejsebureau. Jeg vilde være meget taknemlig, hvis jeg maatte faa Lov at vise Dem vor Katalog over udmærkede Ruter *for Bryllupsrejser.*

— Ruter for Bryllupsrejser? udbrød Larsen. Hvad mener De med det?

— Jo, svarede den fremmede Herre med et listigt Smil — Hr. Larsen ved nok, hvad det er, jeg hentyder til. Her har jeg en Rute, som jeg kan anbefale paa det varmeste, hvis Hr. Larsen vil gøre mig den Ære at kaste et Blik paa Kortet.

— Hvor kan det falde Dem ind, at jeg skulde have den mindste Interesse af Bryllupsrejser?

— Ja, undskyld, Hr. Larsen, men vi har altid vore Lister i Orden. Vi ved paa en Prik, hvem der for Øjeblikket behøver vor Hjælp. Jeg haaber ikke, at De anser mig for at være paagaaende. Her er mit Kort. Pr. Telefon kan De hele Dagen træffe mig eller mine Assistenter. Og jeg takker Dem paa Forhaand, hvis Tilfældet kommer, at De henvender Dem til os. God Morgen, Hr. Larsen!

Larsen forstod ikke et Ord af det hele. Imidlertid gik han ned paa sit Kontor. Hans Kontorchef modtog ham med den Underretning, at en hel Mængde Mennesker ventede paa ham.

— Hvad vil disse Mennesker?

— De siger, at det er et privat Anliggende. Det siger de alle.

— Naa, lad saa Numer et komme ind da, i Himlens Navn! sagde Larsen. Og i næste Øjeblik viste Numer et sig, en lille geskæftig Person.

— God Morgen, Hr. Larsen, sagde han. Af forskellige Aarsager formoder jeg, at De interesserer Dem for Villagrunde udenfor Byen. For det meste vil Ægtefolk i de første Aar bo saadan lidt afsides for nysgerrige Øjne, ikke sandt? Se, her har jeg en Plan. Faar jeg Lov til særlig at henlede Deres Opmærksomhed paa denne Grund — vil De være saa venlig at følge med her! Jeg haaber, at Beliggenheden passer! Og jeg haaber saa, at De vil have os i Erindring, Hr. Larsen?

Han forsvandt — og saa kom Numer to.

— Jeg er Agent for et Husholdningskontor — en hel ny Branche. Vi besørger alle mulige Indkøb baade for større og mindre Husholdninger. Og vor Forretning er særlig til Nytte *for Nygifte.* De forstaar, at en ung, nygift Frue, er lidt uvant med Husholdning og med at gøre Indkøb paa Torvet og i Butikker, hun undgaar mange Bekymringer og sparer megen Tid, ja, Penge ogsaa ved at henvende sig til vor Kontor. Vær saa god, Hr. Larsen, her er mit Kort. De finder Telefonnumret i det venstre Hjørne. Farvel, Hr. Larsen. Saa gik han.

Larsen tog sig til Hovedet. Var det muligt, at hans Interesse for den indtagende Fru Thorsen i Aftes var kommen saadan for Offentligheden, at man — —? Det var virkelig meget ubehageligt, særligt for Fru Thorsen.

Ja, oprigtigt talt, saa var han forelsket i hende — hun var den første Kvinde, som nogen Sinde havde haft Magt til at faa hans Hjerte til at slaa i urolig Takt. Men — endnu havde han ikke talt saa afgjort om den Sag, — nej, dette var højst ubehageligt!

Han lod nu Numer tre komme ind. Det var en Agent for et saakaldt *Dekorationsfirma.*

— Vi gør store Forretninger, sagde Manden, og særlig med Nygifte.

— Saa, paa hvilken Maade da?

— Aa, det er lige til, svarede Agenten. Vi har store Kunstnere, der forstaar at fremtrylle virkelige Paradishjem, rene Underværker i Smag og Skønhed. Ønsker De, Hr. Larsen, skal jeg i Morgen sætte Dem i Forbindelse med Firmaet.

Og saa gik han.

I dette Øjeblik ønskede Larsen ingen Ting udover Ro, at han stille og rolig kunde faa samlet sine Tanker. Store Gud! Mon den fortryllende Fru Thorsen havde et lignende Renderi i sit Hjem af paatrængende Herrer, som tilbød sine Tjenester? Han maatte straks tale med hende. Det var jo ham, som ved sin Opvartning og sit Besøg hos hende i Gaar Aftes havde givet Rygtet Vinger. Tænk, hvor ubehageligt til Mode hun maatte føle sig ved disse Personers taktløse Paatrængenhed.

Han gav Ordre til, at de Personer, der endnu ventede, skulde underrettes om, at han ikke kunde tage imod dem. Og i største Hast gik han ud til sit Automobil og kørte til den lille indtagende Fru Thorsen.

Naturligvis forholdt det sig saaledes, som han frygtede.

Fru Thorsens Entre var overfyldt af Agenter, som i Anledning af hendes formodede Bryllup tilbød sine forskellige Tjenester! Hans Puls bankede som i Feber — hvad skulde han sige? Vist var han forelsket i den unge smukke Frue, og han havde en Fornemmelse af, at han heller ikke var hende helt ligegyldig — men vilde hun sige Ja, hvis han friede?

— Fru Thorsen, sagde han til hende, det gør mig forfærdelig ondt, men — —

Ja, saa kunde han ikke faa mere frem, men Fru Thorsen kom ham til Hjælp.

— Sid ned, bedste Hr. Larsen, sagde hun, jeg forstaar meget godt det hele — baade, hvorledes det er gaaet, at jeg har haft Besøg af nogle paatrængende Agenter i Dag, og hvorfor De føler Dem forpligtet til at komme her. Men jeg beder Dem tage disse komiske Scener med samme gode Humør som jeg.

— Men Larsen kunde ikke le. Det hele var for alvorligt, til at han kunde slaa det bort med Skæmt. Hans Hjærte bankede stærkere og stærkere. Han vilde fri nu med det samme, men Ordene hang fast i Halsen paa ham!

Men Fru Thorsen, som havde holdt af ham ligefra det det første Øjeblik, hun saa ham, saa i hvilken urolig Sindsstemning han var. Og ganske stille lagde hun sin Haand ind i hans og saa paa ham med et Smil, som gav ham Mod, og i næste Øjeblik laa hun i hans Arme.

I det samme bankede det paa Døren. Det var Stuepigen.

— Hvad vil De, Susanne, spurgte Fru Thorsen.

— Jeg kan ikke faa de paatrængende Herrer til at gaa, sagde Pigen grædefærdig. Der er særlig to, som er ved at sprænge Døren, hvis jeg ikke lader dem komme ind.

— Og hvad er det for to?

— Den ene siger, han er Juveler, og den anden paastaar, han er Agent for en Barnevognsfabrik — —!

Grovt Hvedebrød

fra Arbejdernes Fællesbageri, fremstillet af sammalet Hvede. Udmærket for svage Maver og Blegsottige. Bedre og mere velsmagende end Grahamsbrød.

„Danmarks" Brød forhandles overalt.

Jeg **vil** vaskes med **Worning & Petersens**

Xeroform Sæbe

LAX

i alle Kvaliteter
Gaasebryst. Oksetunger
etc. anbefales.
Højeste Udmærkelse paa Udstillingen for Kogekunst i København 1908. Grand prix: London, Paris, Antwerpen 1908.
Telefon 817 & 8231. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Tandlæge Edv. Møller,

Købmagergade 30, 2.

udfører enhver Tandbehandling til smaa Priser. Samvittighedsfuldt Arbejde. Bedøvelse hele Dagen. Konsultationstid 10—3½, 6—7 Eftm. og 10½—12 Søndag. Telefon 8181.

Holbergsgade 6

Forsamlingsbygningen

Koldinggade 4.

Telf. Øbro 1132. *Joh. Olsen*

Wilsons Gummivarelager
12, Gothersgade 12.
Alle Sygepl.-Artikl. sendes mod Efterkrav. Ill. Katalog

Mælkeriet Enigheden.

Telefoner 2146 & 6270.
Vore 58 Vogne kører overalt i Byen.

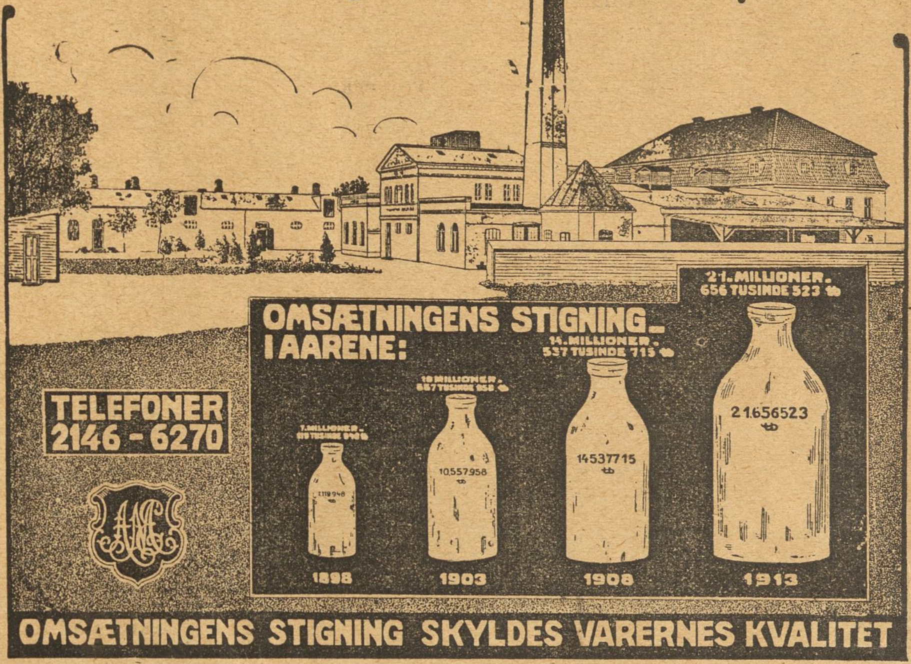

GEORG C. MØLLERS EFLGR.

HOVEDKONTOR: Vimmelskaftet Nr. 42, 2. Sal. (Yorks Passage.)
Telefon: 2800. (Omstilling til alle Afdelinger).
LAGER: Badstuestræde 9—11. Fiolstræde 12—14. Kongens Nytorv 8. Carit Etlarsvej 7.
Vinkyperens Telefon: 6351 samt **921.**

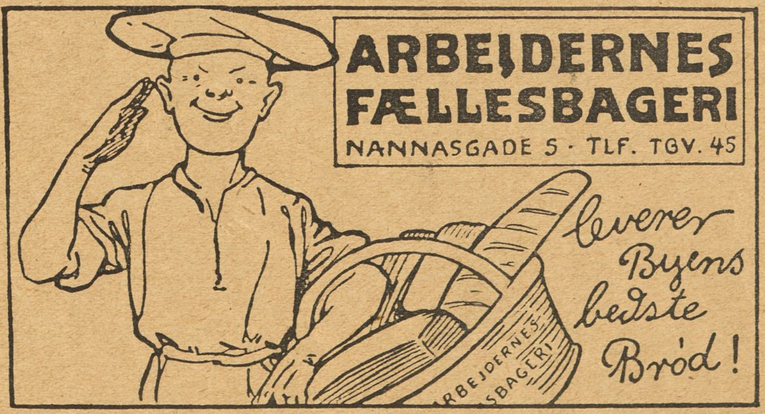

Ingen Prisforhøjelse.

Rom, Cognac, Portvin og Sherry

75—95 Øre, ekstrafin 128 Øre pr. Liter.
Chr. Funder, Baggesensgade 20. Telefon 3671.

Udgaar hver Torsdag. Abonnementspris: 1 Kr. 25 Øre Kvartalet, 10 Øre om Ugen. Abonnement kan tegnes i København i Nørrefarimagsgade 49 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne. Annoncer modtages paa Kontoret, Nørre Farimagsgade 49, Stuen. Telefoner Central 1395 og 7495. Udgivet af socialdemokratiske Foreninger. Clichéer ved H. Matzens Reproduktionsanstalt.

F.E.BORDING KØBENHAVN.

Tegning af Emil Poulsen.

Fords „Fredskib" ankommer til Evropa.

Redigeret af AXEL WESSEL

Tegning af *Emil Poulsen*.

Hvorledes København i en ikke fjærn Fremtid vil komme til at se ud — hvis Præsterne faar Lov at raade.

At „Ravnen" kan tegne — den Sag er klar! Vil De nu tegne Dem fra første Januar?